

DÉNES TAMÁS SÁNDOR MIHÁLY B. BÁBA ÉVA

A FUTBALL ELHÚZÓDÓ RENDSZER- VÁLTOZÁSA (1986–2015)

Dénes Tamás–Sándor Mihály–B. Bába Éva

A magyar labdarúgás története V.

**A futball elhúzódó rendszerváltozása
(1986–2015)**

A MAGYAR LABDARÚGÁS TÖRTÉNETE

A MAGYAR LABDARÚGÁS TÖRTÉNETE V.

Dénes Tamás–Sándor Mihály–B. Bába Éva
A futball elhúzódó rendszerváltozása
(1986–2015)

Dénes Tamás–Sándor Mihály–B. Bába Éva

A magyar labdarúgás története V.

**A futball elhúzóó
rendszerváltozása
(1986–2015)**

Szerző: Dénes Tamás–Sándor Mihály–B. Bába Éva
A diósgyőri vár bástyája című fejezet Sándorné Győr Melinda munkája.

Szerkesztő: Dr. Bács Zoltán
Lektor: Dr. Forisek Péter

Képdigitalizálás: Sándor Mihály
Címerrekonstrukció: Komáromi Gábor

Borítóterv és nyomdai előkészítés: Barna Ildikó
A borítón a felső sorban, balról Bene Ferenc, Töröcsik András, Détári Lajos, Dunai II Antal,
az alsó sorban Kiprich József, Nyilasi Tibor, Mészöly Kálmán és Albert Flórián fotója látható.

A hátsó borítón (felülről, balról) a VM Egyetértés, a Vasas SC, a Békéscsabai Előre, az FTC,
a Bp. Honvéd, a Salgótarjáni BTC, a Rába ETO, a Dunaújvárosi Kohász, a Csepel SC,
a Haladás VSE, a Kaposvári Rákóczi, a Siófoki Bányász, a Videoton SC, a Tatabányai Bányász,
az Újpesti Dózsa, a Debreceni MVSC, az MTK-VM, a Zalaegerszegi TE, a Diósgyőri VTK,
a Pécsi MSC, az Eger SE és a Volán SC
a korszakban vagy a korszak egy részében használt címere.

© Minden jog fenntartva
© Dénes Tamás–Sándor Mihály–B. Bába Éva
© Debreceni Egyetem

ISBN 978-963-9822-22-1ő A magyar labdarúgás története Campus Kiadó
ISBN 978-963-9822-15-3 A magyar labdarúgás története V. Campus Kiadó

Kiadó: CAMPUS KIADÓ
(Debreceni Campus Nonprofit Közhasznú Kft.)
Felelős kiadó: Miklósvölgyi Péter

Nyomta és kötötte az Alföldi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

A magunk szerelme

Íme, Kedves Olvasóink, sorozatunk ötödik darabját tarthatják a kezükben. Amihez hozzáfogtunk, amit vállaltunk, teljesítettük: a magyar labdarúgás komplett históriáját nyújtjuk át Önöknek az öt kötetben. Bemutattuk a kezdeteket, részleteztük az indulás nehézségeit, megmértük az amatőrök és a profik közötti frontárok mélységeit. Portréinkkal megidéztük a futballpanoptikum fő- és mellékszereplőit. Az illusztrációs anyagunk, a több ezer ritka felvétel, mez- és címerrekonstrukció reményeink szerint gazdagítja, színesíti a tengernyi információt, lexikális vonatkozást, amit közzétettünk a lapokon.

Politikai rendszerek jöttek és mentek, de a labdarúgás és az iránta érzett szenvedély megmaradt. Ahogyan a jeles zenész, Víg Mihály éneklé: „(...) nem múlhatott el, és nem fog elmúlni, soha már”.

Voltak a honi futballnak hangos sikerei. Volt periódusa, amikor oly kétségbeesett igyekezettel kapkodtak a magyar edzők és játékosok után a nagy nyugati egyesületek irányítói, ahogyan a fuldokló szokott a feléje dobott mentőöv után. Aki megtisztelti figyelmével e kötetfolyamot, teljes képet rakhat össze magának a sporttörténelmi mozaikdarabkákból, és biztos vagyok benne, hogy a kirakós játék egyetlen lényeges elemét sem fogja hiányolni. Még érthetőbben fogalmazva: a magyar futball közel 120 éves múltjának egyetlen fontos momentuma és szereplője sem hiányzik a mintegy 3600 oldal terjedelmű, gigantikus vállalkozásunkból.

Persze, sok értelme nincs merengeni a múltak ütemén, emlegetni a régi dicsőségünket. Előre kell tekinteni, elérhető célokat kitűzni magunk elé, s azokat megvalósítani, mert a délibábok hőseinek időszaka lejárt. Ady Endre „kompországának” ködben úszó vízi alkalmatossága egyszer eléri a másik partot, most már csupán az a kérdés, hol és mikor ér révbe. És ez, sportbarátaim, csak rajtunk múlik, hisz mi ülünk ezen a képzeletbeli kompon, s mi kormányozzuk.

Az utolsó részből – szándékaink szerint – mindenki előtt egyértelműen kirajzolódik majd a tendencia, hogy az 1989-es, a labdarúgásunkban is végbemenő paradigmaváltás után a korábban a fővárosiak által lesajnált vidéki klubok mennyire meghatározó mértékben törtek előre. Ha összeadjuk az említett, a kollektív sorfordító esztendőitől számított bajnoki címek és a különféle honi kupák számát, láthatjuk, milyen eredményesek voltak a nem budapesti gárdák. Nem kis büszkeséggel írom, hogy élükön a DVSC-vel!

Ha már említettem a Lokit, egy másféle, szomorúbb kötelességemnek kell eleget tennem, újból megdöbbenve és elmerengve azon, mennyire törekeny is a mi létünk ezen a világon. Fájdalommal telt szívvel emlékezem munkatársunkra, a címerrekonstrukcióink elkészítőjére, a 2015 júniusának végén tragikus körülmények között elhunyt Komáromi Gáborra. Nem élhette meg az ötödik kötet nyomdába kerülését, de az oldalain látható emblémák zöme az ő munkáját, ügyességét dicséri. Sohasem fogjuk elfelejteni Komcsit, szeretett barátunkat, a Szívtiprók Ultras Debrecen, valamint az egész lokista szurkolótábor utóbbi két évtizedének vezéralakját!

Íme, Kedves Olvasóink, a „tolsztojánusi regényfolyamunk” végére pontot tettünk. Amikor ezt megcselekedtük, még van remény arra, hogy a válogatottunk kijut a 2016-os Európa-bajnokságra, hogy véget ér labdarúgásunk jégkorszaka, s az alvó évtizedek dermedtsége után vég-

re felébred a sportág idehaza. És akkor, talán a nem is túl távoli jövőben, egy másik kollektíva, a mi kis alkotói csoportunkhoz hasonlatos, újból remeklésekről, aranyérmeokről, nemzetközi szintű klasszisokról fog beszámolni a majdani hatodik részben.

A modern futball még nagyon fiatal, nem tekint vissza másfélszáz éves múltra sem. Szép jövő áll előtte, sok változással, a játérendszerrel és a játékintelligenciát tekintve, és vallom, az eljövendő kor nekünk is teremt sikerélményeket. Ennek eléréséhez a honi szakemberek és támogatóik már hozzáláttak a szervezett munkához és tanuláshoz. Ha nem hinnék, ha nem hinnék ebben mindnyájan, meg sem kíséreltük volna véghezvinni vállalásunkat, lejegyezni az eddig történeteket, és remélni a jövő eredményeit.

Kötetünk, köteteink valamennyi forgatójának kellemes olvasmányélményeket, magyar sportbravúrokkal teli esztendőket és jó egészséget kívánok, a hihetetlen nagy, hiánypótló munkát elvégző szerzők nevében is! Mindannyiunk nevében köszönet nekik, az íróknak, akik egyben kutatók is, hiszen hiteles forrásokat felkutatva, azokra hivatkozva, tudományos értékű művet alkottak. Köszönet Önöknek, olvasóknak is, akik érdeklődve olvassák a magyar futball távoli és közelmúltjának lapjait, és velünk együtt hisznek a jövőben is!

Debrecen, 2015. szeptember 3.

Tisztelettel:

Dr. Bács Zoltán
(szerkesztő)

Labdarúgás és futball

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

A Hungária körúton is hatott a Verebes-mágia

Az MTK-VM a második bajnoki forduló után két vereséggel, nulla ponttal szerénykedett a táblázat utolsó helyén. A békéscsabai 0-2-t követő, a Haladás elleni hazai 1-2 után az addigi edző, Both József felajánlotta a lemondását, amelyet a vezetőség sietve elfogadott. Hamar meglett az utód, hiszen a nyolcvanas évek addigi részének legeredményesebb magyar klub-edzői közül csak az egyik volt foglalt: Komora Imre vette át a mexikói világbajnokság után a válogatottat. Az öt idény után Győrből távozott Verebes József ellenben „szabad” volt.

A Mágusnak nem jutott könnyű feladat: a harmadik fordulóban a Ferencvárossal kellett játszania csapatának. Egyetlen nappal az örökrangadó előtt vette át a kék-fehéreket. Így hangzott első mondata a pont nélkül álló gárda öltözőjében: „Ettől a naptól kezdve nem létezik számomra jobb csapat, mint az MTK-VM!”

Noha a zöld-fehérek közelebb álltak a győzelemhez, a vendégük megúsza gól nélküli döntetlennel a találkót, megszerezte az első pontját. De Verebesen kívül akkor még senki sem gondolta, hogy a még mindig az utolsó helyen szerénykedő alakulata az idény végén lezárja idősebb hívei 1958 óta tartó várakozását, s bajnoki címet nyer. Az edző alig több mint egy hónapja volt még csak a társaság élén, amikor kijelentette a kor egyik legtekintélyesebb futballszakírójának, Németh Gyulának: „Akár bajnokok is lehetünk”.

S valóban, az MTK-VM egyre feljebb lépkedett a tabellán. A tizedik fordulót követően már a második helyen állt, november végén, a 14. körben, 20 000 néző előtt a Megyeri úton Talapa János góljával 1-0-ra megverte a legnagyobb riválisnak tűnő Újpesti Dózst, majd december

Az MTK-VM bajnoksapata. Hátul, balról: Petry, Híres, Oroszki, Balogh G., Lőrincz, Kovács J., Boda, Gáspár. Középen: Bakos Antal intéző, Kiss László pályaedző, Orovecz, Talapa T., Varga, Szalai, Turner, Szeibert, Makay György pályaedző, Brünyi Béla szakosztályvezető. Elöl: Horváth A., Katzenbach, Huszárík, Valuch Ernő teknikai vezető, Baranyai István gyűrő, Verebes József vezetőedző, Kékesi, Bognár, Turtóczki

6-án, egy, a Mágus számára nyilvánvalóan presztízsmérkőzésen 3-2-re nyerni tudott Győrben is. Kétpontos előnnyel zárta az őszt, 13 forduló alatt Verebessel – egyetlen vereség mellett – tíz győzelmet szerzett, s kétszer döntetlenre játszott.

Kétségtelen, hogy a látványos támadójátékot játszó Hungária körüti legénység új szint hozott a Mundial kudarcra után

kissé apatikus hazai futballközegbe. Még pontosabban: a változásokat megelőző futballközegbe. Október 9-én az MLSZ Somogyi Jenőt, a Pannónia Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalat vezérigazgatóját, az MTK-VM labdarúgó-szakosztályának vezetőjét választotta meg Szepesi György utódául. Az akkor már a 62. évében járó Somogyi ízig-vérig üzletember volt, aki szemléletét szerette volna a futballba is átültetni. Egyik első intézkedéseként meghirdette, hogy 30 000 forintos prémiumot tűz ki a válogatottnak a hollandok elleni Eb-selejtezőre. Az idény végén személygépkocsit (egy kis Polskit) kapott a gólkirály Détári Lajos, egy-egy színes tévét a góllövőlista két második helyezettje, Szeibert György és Fodor Imre.

Somogyi kedves ember volt, szinte életfilozófiáját fogalmazta meg az ismertté vált „Rendet, hangulatot, jó futballt szeretnék, de nem baltával akarok szervezni” mondása.

Huszonkét tagú elnökség segítette a munkáját, amelyben helyet kapott mások mellett válogatott játékos (Garaba Imre), az NB II-eseket képviselő korábbi válogatott futballista (Kutasi László), több klubvezető (Szániel János, Hargitai Károly, Losonczy Flórián, Ferencz Gyula), játékvezető (Győri László), két bankár (Demján Sándor – akkor éppen a Magyar Hitelbank vezérigazgatója –, Tisza László, az OTP vezérigazgatója), valamint Vadászi Tibor vezérőrnagy, dr. Tóth Sándor, a Legfőbb Ügyészség osztályvezetője és dr. Varga Miklós, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese is. S nem utolsósorban, egyetlen gyakorló edzőként, Verebes József.

Malonyai Péter – már a nyári bajnoki zárás után, 1987. június 27-én, a *Magyarország* című hetilap hasábjain – megvilágította a Verebes megítélésében és helyzetében lévő kettősséget: „Amikor a Rába ETO edzője volt, s viszonya a honi futballvezetéssel, enyhén szólva, nem volt felhőtlen, ő volt a mesebeli királyfi. A legkisebb testvér, akiben ott van a képesség, hogy meghódítsa akár az egész világot, ám a hatalmasok elzárják előle a napfényt, sőt a levegőt is. Most változott a helyzet. Hivatalosan is befutott Verebes József, a legkézenfekvőbb bizonyíték erre, hogy ő lett a szövetségi kapitány. Ez a tény megfordította az általános közhangulatot. Az egykori ellenfelek (vagy inkább ellenségek?) új erőre kaptak. Akadt köztük olyan, aki még arról is megfélemlített, hogy Verebes Győrben öt év alatt ötször volt dobogós a Rába ETO-val, s most az MTK-VM-et dirigálta az élre. Hat év, hat érem.”

A DVTK együttese. Állnak, balról: Thury, Szücs I., Szlifka, Hallai Imre vezetőségi tag, Kiss László pályaedző, Száger György vezetőedző, Király László technikai vezető, Szemere, Csomány, Nagy A., Oláh. Középen: Sikur György gyűró, Molnár I., Dancs, Veréb, Mida, Szlovák, Tóth M. Elöl: Kölln, Huszár, Leskó, Farkas J., Fűkő, Hanyecz, Barna

Amikor Komora Imre alig néhány mérkőzés után leköszönt a kapitányi posztról, nem kellett bombameglepetést, hogy Verebes József került a helyére. A Mágus akkoriban Valerij Lobanovszkij példáját emlegette, aki egy személyben dirigálta a szovjet válogatottat és a leg-erősebb ottani klubot, a Dinamo Kijevet. Azt is kívánatosnak tartotta, hogy egyetlen csapatra épüljön a válogatott, azt pedig egyenesen evidensnek ítélte, hogy a gerincet a legjobb formában lévő gárda, az MTK-VM adja. Néhány hét alatt olyan hatalmat kapott, amelyet egyetlen elődje sem a magyar labdarúgás akkor már több mint 85 éves történetében, hiszen addig senki sem vezette egyszerre az A-válogatottat, az olimpiai csapatot és a bajnokságban listavezető klubot.

Az eredmények Verebes mellett szóltak, de nem mindenki értett egyet az álláshalmozással s a tréner megnyilatkozásaival. Az Eger–MTK-VM találkozó után kirobbant az úgynevezett Verebes–Kőrös -ügy a szakember és a játékvezető főszereplésével. Az éppen a rotterdami Eb-selejtezőről hazaérkező kapitányt-klubedzőt Ferihegyen nagy fekete autó várta, amely egyenesen a bírósági tárgyalásra vitte. Verebes úgy érezte, még MLSZ-elnökségi tagtársai is áskálódnak ellene. Közben szinte kettészakadt a sportsajtó, a Mágus kedvelők és az őt bírálók táborára.

A 26. forduló után *Vándor Kálmán* a *Népszavában* nyíltan bírálta a játékvezető-küldő bizottságot, miután Maczkó József sporttárs anynyiszor ítelt tizenegyest a síófokiak javára, ahányszor az MTK-VM vezetést szerzett. Pardavi Károly pedig, aki Verebes első győri évében kegyvesztett lett a Rábánál, mindkettőt belőtte. A *Népsport*, amelyről nem lehetett volna állítani, hogy Verebes pártját fogja, mindössze egy csillagra értékelte a bírói teljesítményt. Az esti újság adott egy érvet az összeesküvés-elméletet gyártóknak, amikor megszellőztette: „Nemrégiben ligaértekezle-

Az FTC. Hátsó sor: Pusztai László szakosztály-igazgató, Kvaszta, Hámori, Pintér, Batári, Dzurják, Limperger, Pölöskei, Zsvóczy, Havasi Mihály technikai vezető. Középső sor: Dalnoki Jenő vezetőedző, Keller, Palkovics, Vaszil, dr. Juhász József orvos, Dukon, Simon, Répási, Vépi Péter edző. Elő sor: Józsa, Zsinka, Kincses, Takács, Bodnár József gyűrő, Bánki, Strausz, Szántó, Zsiborás

tet tartottak, s a 16 NB I-es csapat közül tizenöt hitet tett amellest, hogy elfogadja a magyar bírót, egyedül az MTK-VM volt más véleményen.” (*Esti Hírlap* 1987. június 11.) Amelynek Verebes József volt a vezetőedzője, emlékezetes afférba keveredett néhány héttel korábban egy játékvezetővel, sőt büntetésként – akkor szokatlan büntetésként – három mérkőzésen keresztül nem irányíthatta a csapatát a kispadról.

Verebes úgy érezte, hogy hiába bírja Somogyi Jenő elnök feltétlen bizalmát, a futballközeg egy része ellene van. Május végén a csapatával legyűrte a Vasast, majd az MTK-VM három nappal később – miközben az Újpest nagy meglepetésre kikapott Siófokon – 0-2-ről fordított Dunaújvárosban. A három kék-fehér gólból kettőt cserejátékosok, Oroszki Péter és Balogh Gábor szereztek, tovább szöve a „Verebes, a cserekirály” legendát. E forduló után az első két

kör után még pont nélkül álló gárda szinte behozhatatlan előnnyel (négy ponttal és jobb gólkülönbséggel) vezetett a lila-fehérek előtt.

A Dózsának egyetlen esélye maradt: az utolsó előtti fordulóban le kellett (volna) győznie az MTK-VM-et. Az MLSZ meghajolt Verebes kérése előtt, a rangadóra külföldi játékvezetőt hívott lengyel Janusz Eksztajn személyében. Bármelyik magyar élbíró hasonló nívón dirigálta volna a mérkőzést – ahogyan fogalmazni szoktak, „játékvezetői szempontból könnyű találkozó volt”. Legalábbis, ami a gyepen történeteket illeti. Mert a *Magyar Nemzetben* író (1987. június 7.) *Malonyai Péter* utalt arra a *Gyermekzsúr* alcímű írásában, hogy a vendégszurkolók rigmusai kimerítették a Btk. izgatás című passzusát. „A jelenlevő néhány nagypapa szerint felidéztek történelmünk dicsőnek éppen nem nevezhető korszakát.” Magyarul „zsidózás”

Fotó: Labdarúgás

A három tatabányai mesterlövész, Vincze István,
Plotár Gyula, Kiprich József

közepette lett bajnok az MTK-VM – ez a fajta nézőtéri viselkedés akkoriban még újdonságnak számított. Sajnos, ma már nem az.

Az emberek egy része nevetett Verebesen, és ismételte, hogy a Mágus Híres Gábort Európa legjobb középpáthvédjének nevezte, Boda Imréről pedig azt állította, hogy jobb, mint a kor egyik legkiválóbb tankszerű csatára, a dán Preben Elkjær-Larsen – de Verebes elérte a célját. Kulcsemberei életük legjobb formájában futballoztak.

Hegyvi Iván a *Népszabadságban* kifejtette: „(...) sohasem az aranyérmeseket kell kárhoztatni érte, ha gyenge a bajnokság... Sajnos, az MTK-VM feltámadásával sem vált erősebbé a magyar futball.”

Igaza volt és van – az 1986–1987-es MTK-VM a játékosállományát tekintve biztosan nem volt erősebb Verebes Rábájánál, vagy az 1983 és 1986 között triplázó Bp. Honvédnál. Ugyanakkor nehéz lehetett nem egyetérteni *Nagy N. Péter* összehasonlításával (*Magyar Ifjúság* 1987.

június 12.): „Amikor a Győr annak idején oly hirtelen váratlansággal bajnokságot nyert, általános volt a bizony-bizonyozás, a mezőny általános romlására való hivatkozás. Ez talán most sem maradhat el, de azért az sem lehet véletlen, hogy csak ott nincs bizony-bizony, ahol emez általános romlás idején Verebes József megfordul.” A 2015 tavaszán a *Népszabadság* főszerkesztői székébe kerülő kitűnő újságíró hozzátette még Verebesről szólva: „Ez a bajnokság róla szólt, s rajta keresztül – groteszk módon éppen nagy-nagy sikerei által – a hazai mezőny gyerekségéről... Ami dicsőség neki, borzasztó baj a magyar futballnak. Mert egy komoly, szakmailag megalapozott közegben egyszerűen lehetetlen, hogy az edző kiléte plusz-mínusz 15-20 pontot jelentsen.”

Verebes József Rábája az 1981–1982-es idényben 18 ponttal szárnyalta túl a klub előző szezonbeli teljesítményét. 1986–1987-ben az MTK-VM 14 pontot vert előző évi önmagára.

Csapó Károly diadalmas visszatérése

Az MLSZ 1986 végén ismét Róth Antalt választotta az esztendő legjobbjának. A válogatott védő, aki trónra emelésekor már a Feyenoord játékosa volt, három éven belül kétszer is a megkapta a címet. Ilyen rövid időn belül addig csak az 1966-ban és 1967-ben is első Albert Flórián lett kétszer Az év játékosa.

Az idény végén a *Népsport* osztályozókönyvében a Franciaországból visszatért Csapó Károly neve mellett szerepelt a legmagasabb átlag (6,433), az első öt közé egyébként két tatabányai klubtársa is bekerült. A győztes mögötti élcsoport: 2. Vincze I. (Tatabánya, 6,068), 3. Détári (Bp. Honvéd) és Pintér (FTC) 6,000, 3. Lakatos K. (Tatabánya, 5,966), 7. Kékesi (MTK-VM, 5,958), 7. Toma (PMSC, 5,928), 8. Pásztor (Békéscsaba, 5,925), 9. Vörös Cs. (Haladás, 5,900), 10. Fischer (FTC) és Pardavi (Siófok) 5,888. A kapusoknál Zsiborás (FTC, 6,339) bizonyult a

legjobbnek, Gáspár (MTK-VM, 6,318), Ulbert (Rába ETO, 6,291) és az előző évek „uralkodója”, Mező (DMVSC, 6,227) előtt.

A posztonkénti rangsor alapján az idény legjobbjai: Zsiborás – Sallai (Bp. Honvéd, 5,714), Pintér, Udvardi (Tatabánya, 5,720), Keller (FTC, 5,793) – Kékesi, Csapó, Détári – Fischer, Dobány (PMSC, 5,869), Vincze I.

A B-csapat: Gáspár – Horváth (Haladás, 5,705), Lakatos K., Szalai (MTK-VM, 5,708), Szalma (Tatabánya, 5,760) – Bánki (FTC, 5,823), Pásztor, Péter (ZTE, 5,821) – Kiprich (Tatabánya, 5,833), Rosztás (Ú. Dózsa, 5,733), Lakatos F. (Siófok, 5,681). A bajnok MTK-VM-ből három, az ezüstérmes Újpesti Dózsból egy, a bronzérmes Tatabányából hat játékos került az A- vagy a B-együttesbe.

Róth Antal

Csapó Károly

Kollár öngólja is kellett a Dózsa sikeréhez

Noha a nyolcvanas évtizedben a bajnokságban nem sok babér termett a hetvenes években szinte egyeduralkodó Újpesti Dózsának, a lila-fehérek 1982 és 1983 után 1987-ben is elhódították a Magyar Népköztársasági Kupát. Játékosai közül azonban mindössze hárman, Szendrei József, Herédi Attila és Steidl Sándor szerepeltek a Videoton, a Bp. Honvéd és a PMSC ellen megnyert döntőben is. (Rajtuk kívül Kardos József mondhatta még magát mindhárom sorozat győztesének.)

Ezúttal nem kísérte siker az alacsonyabb osztályú csapatok útját, a legjobb nyolc közé már csak NB I-es alakulatok jutottak be. Újításként a negyeddöntőben és az elődöntőben is oda-

A kupagyőztes
újpesti legénység.

Állnak, balról:
Kardos, Steidl,
Eszenyi, Rózsa,
Aczél, Lukács László
gyűrű, Szendrei,
Balogh, Kecskés.

Elöl:

Katona, Kovács E.,
Sulija, Schneider,
Schróth, Rostás,
Herédi

Fotók: Képes Sport

viisszavágós párharcokat rendeztek. Az Újpest sorrendben a Tordasgyűrű (6-0), a Ráckevei Aranykalász TSZ (4-0), az Ózdi Kohász (3-0), a Békéscsaba (2-1, hazai pályán), a Haladás VSE (2-1, 3-0) s végül a Vasas (0-1, 2-0, hosszabbítás után) legyőzésével került a fináléba. A piros-kékek ellen Eszenyi Dénes a 106. percben szerezte meg a továbbjutást jelentő gólt.

A székesfehérvári döntőben a lila-fehérek kétszer vezettek, a találkozó után a mérkőzés legjobbjának választott Lutz Jakob mindkétszer egyenlített. Végül Kollár kapus balszerencsés öngólja döntött.

A Szabad Föld Kupát a Csurgói Spartacus nyerte meg a Nagykállói SE 3-1-es legyőzésével.

A Magyar Népköztársasági Kupa 1986–1987-es kiírása

Negyeddöntő: Újpesti Dózsa–Haladás VSE 2-1, 3-0, Debreceni MVSC–MTK-VM 2-1, 1-4, Ferencváros–Vasas 1-1, 0-1, Videoton–Pécsi MSC 1-1, 0-1

Elődöntő: MTK-VM–Pécsi MSC 2-2, 1-2, Ú. Dózsa–Vasas 0-1, 2-0 (h. u.)

Döntő

Újpesti Dózsa–Pécsi MSC 3-2 (1-1)

1987. június 17., Székesfehérvár, 3000 néző. Jv.: Németh

Ú. Dózsa: Szendrei – Schneider, Kardos, Kovács E., Kecskés – Herédi, Rostás (Balogh I., 83.), Steidl – Schróth (Sulija, 63.), Eszenyi, Katona

PMSC: Kollár – Kónya, Toma, Czérna, Brezniczky dr. – Lutz, Bérczy, Lőrincz (Márton, 75.) – Lovász, Nagy I., Mészáros

Gólszerzők: Rostás (14.), Lutz (42.), Kardos (50.), Lutz (62.), Kollár (70. – öngól)

Kiállítva: Kecskés (82.), Márton (88.)

Eszenyi Dénes a megnyert MNK-serleggel

Détári az oldalvonaltól lőtt gólt a lengyeleknek

A Mexikó utáni gyászos közhangulatban a Bp. Honvéd addigi sikeredzője, Komora Imre került a szövetségi kapitányi posztra. A szeptember eleji, oslói összecsapáson a védelem még nagyjából emlékeztetett a Mezey-féle alaptizenegy hasonló csapatrészére, de a középpályás- és a támadósorban rengeteg volt az új arc. A Szendrei – Sallai, Róth, Garaba, Keller – Hannich (Kozma), Fitos, Balog T., Vincze I. (Preszeller) – Mészáros (Szekeres), Hajszán (Kvaszta) összetételben játszott a magyar csapat, Keller József, Kozma István, Preszeller Tamás és Kvaszta Lajos először szerepelt az A-válogatottban. A norvégok elleni találkozó 0-0-ra végződött. A mezőny legjobbja a Disztl Péter bevonulása miatt első számú kapussá előlépett Szendrei József volt, rajta kívül a két szélsőhátvéd nyújtott még elsőrangú teljesítményt.

Az októberi, a hollandok elleni Eb-selejtező jelentette az első tétmérkőzést a Mundial után. Akkor még nem sejtettük, hogy a másfél év után a Népstadionba visszatérő Oranjében egyben a sorozat leendő győztesét láthatjuk. A Van Breukelen – Silooy, Spelbos, Rijkaard, Van Tiggelen – Wouters, Gullit, R. Koeman – Van 't Schip, Van Basten, Tahamata (Suvrijn) összeállítású alakulat névsora mutatja: egy és háromnegyed évvel az NSZK-ban rendezett nyolcas döntő előtt már készen volt Rinus Michels együttesének váza. A Szendrei – Sallai, Pintér, Róth (Keller), Preszeller – Kardos, Garaba, Détári – Kovács K., Boda (Szekeres), Esterházy összetételű magyar válogatott egygólos vereséget szenvedett, a találkozó egyetlen gólját Marco van Basten lőtte a 68. percben.

Vereséget vereség követett novemberben, Athénben is kikapott Eb-selejtezőn a csapatunk. A Szendrei – Róth – Sallai, Nagy A., Garaba, Preszeller – Csonka (Csapó), Burcsa, Détári – Mészáros (Boda), Esterházy összeállítás arra utal, a kapitány szerfölött be akarta biztosítani a védekezést. Így sem sikerült elkerülni a vereséget, a görögök Mitropulosz és Anasztopulosz egy-egy góljával már 2-0-ra vezettek, amikor a később Görögországba szerződő Boda Imre szépített. Így is vereség lett a vége. Ezzel a találkozóval, miután az új MLSZ-elnök, Somogyi Jenő

A lengyelek elleni találkozó előtt. Balról: Péter, Híres, Farkas, Rostás, Vincze, Kiprich, Détári, Szekeres, Szalai, Gáspár, Garaba

A válogatott kerete. Állnak (balról): Baranyai István gyűró, Szendrei, Rostás, Garaba, Híres, Kardos, Péter, Kiprich, Disztl L., Preszeller, Zsiborás, Bolla Péter pályaedző. Elöl: Vincze I., Bognár Gy., Kovács K., Hajszán, Verebes József szövetségi kapitány, Sallai, Détári, Végh, Hannich, Burcsa

az MTK-VM edzőjét, Verebes Józsefet kérte fel a télen a szövetségi kapitányi posztra, véget ért Komora Imre minden várakozást alulmúlóan rövid regnálása a válogatott élen. Rosszkor kapta meg a lehetőséget: a mexikói Mundial szereplőit nem tudta felrázni.

A Mágus ettől fogva egy ideig nem állíthatta, hogy rosszban van a szövetséggel – talán nem mindenki emlékezik rá, de tény: mások mellett Garaba Imre és az NB II-es futballistákat képviselő Kutasi László társaságában bekerült az MLSZ elnökségébe is.

Az immár rábízott válogatottra február 8-án Eb-selejtező várt, ezért az A- és az ugyancsak nagy feladatok előtt álló olimpiai válogatott Görögországban töltötte a január végét és a február elejét. A főpróba kiválóan sikerült: a görög élvonal középmezőnyébe tartozó Ethnikosz ellen 8-0-ra nyert a Nicosiába készülő legénység.

Verebes kapitányként győzelemmel mutatkozott be Cipruson, a nemzeti tizenegy az első sikerét aratta a Mundial óta. Mindkét újonc, Híres Gábor és Varga István is az MTK-VM-ből került a csapatba, a kék-fehérek egyébként négy játékost adtak a kezdő tizenegybe. Az összeállítás a következő volt: Szendrei – Sallai, Híres, Róth, Preszeller – Hannich, Varga I., Kardos, Bognár Gy. – Boda, Kovács K. Verebes József egyet cserélt, a 79. percben Bognárt Garaba váltotta. A mérkőzés egyetlen gólját a harmadik válogatott meccsén a második gólját szerző, előtte az athéni Eb-selejtezőn is a kapuba találó Boda Imre érte el.

Április 29-én sima vereséggel folytatta a kvalifikációs sorozatot a magyar válogatott Rotterdamban. Az Oranje két éven belül kétszer is nyert előtte Budapesten, nem számított meglepetésnek a hazai győzelem. A Szendrei – Sallai (Végh), Híres, Garaba, Preszeller – Hannich, Kardos, Péter (Burcsa), Détári – Kiprich, Kovács K. összetételű csapat 2-0-ra kapott ki, Ruud Gullit és Arie Mühren szerezte a narancsmezesek góljait.

Következett egy azóta is sokat emlegetett mérkőzés a Népstadionban, a lengyelek ellen. A mexikói világbajnokság balsikere megtette romboló hatását, két évvel korábban, 1985. május 14-én 74 000 néző látta a magyar-hollandot a Népstadionban, 1986. március 16-án nagyszámúlag ugyanennyien a brazilok legyőzését, ebből maradt 1987 májusára 10 000 néző

az év első hazai selejtezőjére. Kár, hogy csak ennyien voltak, mert a magyar támadósor kitétt magáért: 5-3-ra győzött a Gáspár – Farkas, Híres, Szalai, Péter (Preszeller) – Rostás (Kékesi), Garaba, Détári – Kiprich, Vincze, Szekeres összeállításban szereplő csapat. A lengyelek ugyan kétszer is vezettek, s a félidő csak 1-1 volt, de a második félidőben, megtoldva Vincze István gólját, Détári Lajos kétszer, Péter Zoltán és Preszeller Tamás egyszer-egyszer bevette József Wandzik kapuját. Döme második találata miatt maradt igazán emlékezetes a meccs: ez volt az a szabadrúgás, amelyből majdnem a szögletzászlótól, balról, parádés rúgótechnikával csavart át a hosszú felső sarokba. A *Magyar Hírlap* talán kicsit elhamarkodottan fogalmazta meg, hogy e találkozó volt „a korszakváltás első ünnepe”. A játékosok később felidéztek, hogy Verebes már a szünetben azt mondta nekik, hogy „rúgunk egy ötöst” – s igaza lett. (Arról nem szól a fáma, hányszor harangozott még be így második játékrészt, s nem jött be...)

A kapitánynak akkor az volt az elképzelése, hogy az olimpiai csapat gerincét kiegészíti a rutinos Détárral, Garabával, Kiprichhel és Péterrel. Ezért a spanyolok ellen négy nappal korábban győzelmet arató ötkarikás csapatból „átemelte” Farkast, Rostást, Szekereset, Vinczét és Kékesit az A-válogatottba. Noha a sajtó és a közvélemény egy része továbbra is korainak tartotta a felhőtlen lelkesedést, Verebes több elismerésre számított. Különösen a *Népsport* szerkesztőségével volt rossz a viszonya. Közben megnyerte a bajnokságot az MTK-VM-mel, az eredményei a válogatottnál is jól (az olimpiai csapat esetében a lehető legjobban) alakultak, ám gondolkodott azon, meghosszabbítsa-e a június 30-án lejáró kapitányi szerződését.

Az idény során Komora Imre és Verebes József is hét-hét újoncnak adott bemutatkozási lehetőséget.

A szezon krónikájához tartozik, hogy a ligaválogatott Novák Dezső irányításával részt vett a dél-koreai Elnök-kupán. A csapat csoportjában a harmadik helyet megszerezve nem jutott az elődöntőbe. A keretben mindössze két korábbi A-válogatott (Borostyán Mihály és Kiss Sándor) szerepelt.

1986. szept. 9.	Oslo	NORVÉGIA	0-0		
1986. okt. 15.	Bp., Népst.	HOLLANDIA	0-1 (0-0)	Eb-sel.	
1986. nov. 12.	Athén	GÖRÖGO.	1-2 (0-1)	Eb-sel.	Boda
1987. febr. 8.	Nicosia	CIPRUS	1-0 (0-0)	Eb-sel.	Boda
1987. ápr. 29.	Rotterdam	HOLLANDIA	0-2 (0-2)	Eb-sel.	
1987. máj. 17.	Bp., Népst.	LENGYELO.	5-3 (1-1)	Eb-sel.	Vincze I., Détári 2, Péter, Preszeller

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

6 mérkőzésen: Preszeller Tamás (Rába ETO)

5 mérkőzésen: Garaba Imre (Rennes), Sallai Sándor (Bp. Honvéd), Szendrei József (Ú. Dózsa)

4 mérkőzésen: Détári Lajos (Bp. Honvéd), Róth Antal (Pécsi MSC, Feyenoord)

3 mérkőzésen: Boda Imre (MTK-VM), Hannich Péter (Nancy Lorraine), Híres Gábor (MTK-VM), Kardos József (Ú. Dózsa), Kovács Kálmán (Bp. Honvéd), Szekeres József (Békéscsaba)

2 mérkőzésen: Bognár György (MTK-VM), Burcsa Győző (Auxerre), Esterházy Márton (AEK Athén), Keller József (FTC), Kiprich József (Tatabányai Bányász), Mészáros Ferenc (PMSC), Péter Zoltán (ZTE), Vincze István (Tatabányai Bányász)

1 mérkőzésen: Balog Tibor (Vasas), Csapó Károly (Tatabányai Bányász), Csonka Gyula (Rába ETO), Farkas Tibor (Vasas), Fitos József (Bp. Honvéd), Gáspár József (MTK-VM), Hajszán Gyula (Rába ETO), Kékesi Rezső (MTK-VM), Kozma István (Ú. Dózsa), Kvaszta Lajos (FTC), Nagy Antal (Nancy Lorraine), Pintér Attila (FTC), Rostás Sándor (Ú. Dózsa), Szalai Attila (MTK-VM), Varga István (MTK-VM), Végh Tibor (Videoton)

IFJÚSÁGIAK

Tubolyék megnyerték Észak-Koreában az IBV-t

Szép sikerrel kezdte a 18 évesek válogatottja az idényt: megnyerte Phenjanban az Ifjúsági Barátság Versenyt, az IBV-t. Későbbi válogatottak (Horváth Csaba, Palaczky János) és élvonalbeli játékosok (Tarlósi István, Tuboly Frigyes, Kanál Zoltán) voltak a csapat kulcsemberei. Nagyjából ugyanez az együttes győzött a Trofej Jugoszláviáján. A 18 évesek egy új, 1969 őszén, illetve 1970 tavaszán született játékosokból álló válogatottja, Bicskei Bertalan irányításával, májusban kikapott Albániában Eb-selejtezőn. Bánfi János és Kuttor Attila alkotta a belső védőkettőt, csereként beállt Pisont István és Orosz Ferenc is. A gárda júniusban 4-1-re kikapott, ugyancsak idegenben, a bolgároktól is. A 17 évesek, soraikban Telek Andrással, itthon negyedikek lettek a Tokaj-Certa Kupán. A 16 évesek a bajor tartományi válogatott ellen megnyerték nyáron az Aranykalász Kupa döntőjét. Az 1970-esek ötödik lettek szeptemberben a varsói Syrenka Kupán. A két legfontosabb találkozót e korosztály számára a skótok elleni Eb-selejtező párharc jelentette, a hazai 0-1 után már hiába játszott Kilmarnockban 0-0-ra a társaság. Ziegler János együttese (1970-esek) 1986 és 1987 fordulóján ötödik lett Izraelben, s nyolcadik Bakuban egy tornán. A 16 évesek áprilisban 1-0-ra kaptak Győrben az osztrákok egy évvel idősebbekből verbuvált csapatától, az egyik középpályásunk Halmai Gábor volt. A válogatott néhány héttel később a franciaországi, montaugui tornán második lett.

Veretlen menetelés félútig

November közepén Novák Dezső irányításával lépett először pályára az 1988-as szőuli torna selejtezőjében a magyar olimpiai válogatott. A nehéz csoportbeosztást látva kevés esélyt adott a közvélemény a csapatnak, amely a felkészülési mérkőzésein felsemleges eredményeket ért el. A tétmérkőzéseiben azonban várakozáson felül alakultak: félidőben, 4 találkozó után 100 százalékos teljesítménnyel vezette a csoportját. Írországban 2-1-re (gólszerző: Rostás, Steidl), Franciaországban,

A spanyolok legyőzői. Állnak, balról: Rubold, Rostás, Dzurják, Kozma, Disztl L., Zsiborás. Elöl: Szekeres, Kovács E., Vincze, Kékesi, Farkas

már Verebes József irányításával, 2-0-ra (Vincze I., Plotár), az Üllői úton a spanyolok ellen 2-1-re (Plotár, Dzurják), a Fáy utcában a svédek ellen ugyancsak 2-1-re (Plotár 2) nyert. A tétmérkőzéseken Zsiborás (2), Gáspár (2), Kozma (2), Farkas T. (3), Pintér (1), Disztl L. (1), Vörös Cs. (1), Toma (1), Keller (2), Szalai (2), Híres (1), Varga I. (2), Kovács E. (3), Duró (2), Rostás (3), Fitos (1), Preszeller (2), Kékesi (3), Rubold (2), Bücs (1), Zsinka (1), Nagy I. (1), Steidl (1), Boda (1), Lehota (1), Dzurják (1), Plotár (3), Szekeres (3) és Vincze I. (3) játszott.

Az olimpiai válogatott kerete. Hátsó sor (balról): Bene Ferenc pályaedző, Mező, Bücs, Herédi, Dzurják, Plotár, Vörös Cs., Rubold, Gáspár. Középen: Pongrácz gyűró, Szalai A., Duró, Rostás, Szeibert, Mörtel, Keller, Molnár Ferenc pályaedző. Elöl: Kovács E., Szijjártó, Vincze I., Verebes József szövetségi kapitány, Szekeres, Kékesi, Farkas

Sem Görögországban, sem Cipruson nem ment

A nagycsapattal azonos ellenfelekkel összepárosított utánpótlás-válogatott gyengén szerepelt az Eb-selejtezőkben. (Pedig, még Faragó Lajos vezetésével, a nyáron második lett egy bangkoki tornán a jugoszlávok mögött.) A 21 éven aluli, 1965. augusztus 1. után születettekből álló legénység november 11-én Korfun a görögöktől, február 7-én Larnacában a ciprusiaktól kapott ki, egyaránt 2-1-re. Május 16-án Kecskeméten viszont 3-0-ra legyőzte a lengyeleket. Hasonlóan alakultak a barátságos mérkőzések, szeptember 10-én, Reimsben a franciáktól 4-0-s, október 15-én Tatabányán a bolgároktól 2-0-s vereséget szenvedett a Bicskei Bertalan által irányított együttes. Március 24-én ellenben 3-2-re megverte a Szőnyi úton a szovjeteket. A selejtezőkön Petry (2), Mező (1), Bérczy (1), Dukon (1), Eszenyi (1), Fischer (2), Fodor (1), Gubucz (1), Herédi (1), Illés (1), Katzenbach (2), Kecskés (3), Keller (1), Kovács E. (2), Kovács F. (1), Kovács K. (1), Márton (1), Németh Z. (1), Pintér (2), Sass (2), Szalma (2), Szélpál (2), Zvara (1), Zsinka (2) és Zsivóczy (2) szerepelt.

A lengyeleket Kecskeméten 3-0-ra legyőző válogatott. Balról: Herédi, Mező, Kovács K., Sass, Kecskés, Illés, Bérczy, Németh Z., Dukon, Fischer, Pintér

A „kengurukkal” nem bírt a Vasas

A Vasas egyszer gyengén, egyszer pedig jól játszott az Adriai-tenger partján, Porto Sant’Elpidióban négyes tornaként megrendezett 1986–1987-es KK-n. November közepén előbb 3-1-re kikapott a prágai Bohemianstól (Kovács Attila mindhárom gólt Zdeněk Válektől kapta, 0-3 után Szijjártó István szépített), majd a 3. helyért Teodoru Vaszilisz és Galaschek Péter egy-egy találatával 2-0-ra legyőzte a szabadkai Szpartakot. A döntőt a rendező Ascoli 1-0-ra megnyerte a cseh „kenguruk” ellen

Győri bravúr Minszkben

A Bp. Honvéd nagyon elrontotta az első (és egyben utolsó) idegenbeli nemzetközi kupameccsét 1986 őszén. Az akkor még nem túlságosan magasan jegyzett dán Bröndbytől

Dózsa Attila fejese a Bröndby elleni, koppenhágai mérkőzésen

szenvedett 4-1-es vereséget Koppenhágában. Más kérdés, hogy az első két hazai gól szerzője, John Faxe Jensen és Lars Olsen hat évvel később Európa-bajnok lett. A magyar bajnok gólját, 0-1-nél, Détári Lajos lőtte. Miután Döme az immár Bozsik József nevét viselő, felújított kispesti pályán is gólt szerzett, sőt Kovács Kálmán is a kapuba talált, szűk félórája volt a Honvédnak a továbbjutást jelentő harmadik gól megszerzésére. Ehelyett a dánok találtak kettőt, s 6-3-as összesítéssel mentek

tovább. Érdekes, hogy a hagyományos európai kupasorozatokban (BEK, KEK, UEFA-kupa) ekkor találkozott először magyar csapat dán ellenféllel.

A KEK-ben a Vasas 2-2-vel kezdett a Fáy utcában a jugoszláv színekben induló, bosnyák Velezs Moszta ellen (Bodnár István és Szabadi László volt a két gólszerző), s kevés reménye maradt a visszavágóra. Idegenben csupán 3-2-re kapott ki, de tényleg nem volt valós esélye a következő fordulóba kerülésre, mivel Csorba János csak 0-3 után, az utolsó tíz percben szerzett két gólt. Ellenben még egy találat a Vasas továbblépését jelentette volna.

Az UEFA-kupában a Pécsi MSC Mészáros Ferenc góljával 1-0-ra megverte hazai pályán a Feyenoordot, de a rotterdami találkozón a hollandok 2-0-val fordítottak. Mindkét mérkőzésen játszott a pécsieknél Róth Antal, aki néhány nappal később a holland alakulathoz igazolt. A Rába ETO ismét kifogta a Dinamo Minszket, akárcsak a Verebes-korszakban, 1983 őszén. A Gellei Imre által irányított gárda a kinti mérkőzésen szenzációs játékkal 4-2-re nyert (Szabó Ottó két, Hajszán és Szentes egy-egy gólt szerzett), s még az is belefért, hogy a fehéroroszek 1-0-ra győzzenek a győri visszavágón. A következő körben a Torino jutott az egyedüli magyarként továbbjutó zöld-fehéreknek. Már Piemontban eldőlt a továbbjutás, a világsztárokkal, a brazil Júniorral, a holland Kiefttel, az olasz Dossenával felálló itáliai csapat 4-0-ra nyert. A csendes visszavágón a Rába ETO Somogyi József góljával vezetett, s kiharcolt egy tisztességes, 1-1-es döntetlent – de kiesett.

Ezzel a műsorfüzettel fogadták a győrieket Minszkben

Blohin a Fradi ellen játszott és a Dózsával tárgyalt

Augusztus elején Egerben a helyi dohánygyár támogatásával rendezték meg a Marlboro Kupát, amelyen az Eger SE, a Ferencváros és az Ózd mellett a keletnémet 1. FC Magdeburg is szerepelt. A döntőben – nagyon kemény mérkőzésen, Pintér, Bánki és egy német futbalista is kiállításal bűnhődött – az egykori KEK-győztes 2-0-ra nyert a zöld-fehérek ellen.

Dalnoki Jenő együttese egy héttel később Salzburgban 3-1-re megverte a Nyilasi Tiborral felálló bécsi Austriát. Tavasszal, március 25-én a Kupagyőztesek Európa-kupáját védő Dinamo Kijev vendégszerepelt az Üllői úton. A rendezők kitettek magukért, emlékjegyet nyomtattak, a labdát a kezdés előtt ejtőernyős hozta a kezdőkörbe. A három hónappal korábban az európai Aranylabdával kitüntetett Igor Belanovot is soraikban tudó ukránok 3-1-re nyertek. Oleg Blohin két, valamint Ráczy László egy

Oleg Blohin az Üllői úton. 1975 aranylabdája hajlandó lett volna az Újpesti Dózsához igazolni

góljára csak Fischer Pál válaszolt. A szovjet belügyi klub küldöttségének illetékesei tárgyaltak az Újpesti Dózsával Blohin esetleges átengedéséről. Akkor meglehetősen nagy titoktartás övezte az ügyet, évekkel később, a peresztrojka szószólójának számító *Ogonyok* című újság írta meg, hogy valóban konkrétumokig jutottak a felek. Ismertté vált Blohin igénye is: 300 000 rubeles fizetést és feleségének, az rsg-világbajnoknő Irina Gyerjuginának egy edzői állást kért. Az üzlet nem a magyar fél miatt bukott el. Mint közismert, Blohin, miután leszerelt, pályafutása végén az osztrák Vorwärts Steyrben és a ciprusi Arisz Limasszolban is játszott.

A címvédő Bp. Honvéd is gazdag nemzetközi programot bonyolított a felkészülési időszakban, a francia Lens együttesével (3-3), a brazil Atlético Mineiróval (1-1, t: 5-4), a Crvena zvezdával (Belgrádban 2-0), majd kétszer a görög Arissszal (1-1 itthon, 1-0 Szalonikiben) is megmérkőzött. Októberben NSZK-beli villámtornán vett részt a katonacsapat, kis különbséggel ugyan, de kikapott a Kaiserslauterntől (2-3) és a VfB Stuttgarttól (1-3), mindkétszer a második féldőt elrontva.

1987 elején a Videoton Algériában járt, 2-1-re veszített a helyi válogatottnal szemben.

A bajnokság befejeződése után négy élvonalbeli klub vett részt az Intertotó-kupában. A Tabányai Bányász szerepelt a legjobban, megnyerte csoportját a dán Næstved, Pázmándy Péter csapata, a svájci Bellinzona, valamint a dunaszerdahelyi DAC előtt. A Vasas (ellenfelek: CZ Jena, Aarhus, Lausanne-Sports), az Újpesti Dózsa (Wismut Aue, Szpartak Várna, Halmstad) és a Videoton (Malmö FF, Grasshoppers, Bohemians Praha) egyaránt a harmadik helyen végzett a négyesében.

FIFA-TEREMTORNÁK

Magyar diadal a Budapest Sportcsarnokban

A Nemzetközi Labdarúgó-szövetség az MLSZ-t bízta meg első teremturnája megrendezésével. Az 1986. november 18. és 20. között lebonyolított tornán nyolc ország (a végső sorrendben: Magyarország, Hollandia, Olaszország, Belgium, Spanyolország, az Egyesült Államok, Peru és Brazília) vett részt, a mi csapatunk nagypályás válogatottakkal, illetve az NB I teremspecialistáival. Az Andrusch, Gáspár, Garaba, Péter, Bognár Gy., Kovács K., Takács L., Szeibert, Galántai, Katzenbach és Katona alkotta keret, négy győzelem után, a döntőben 1-1 után büntetővel 3-0-ra megverte a holland együttest.

Szeibert György akcióban a hollandok ellen

*A magyar csapat. Állnak, balról: Garaba, Péter, Szeibert, Takács, Katona, Gáspár.
Elöl: Katzenbach, Andrusch, Kovács K., Bognár Gy., Galántai*

A FIFA már 1987. február 9. és 13. között megrendezte a következő teremturnáját. A spanyolországi La Coruña-ba „címvédőként” meghívást kapott a magyar válogatott is, amely ezúttal egy másik, de ugyancsak nagypályás játékosokból álló gárdával (Hegedűs, Kollár, Toma, Takács, Görög, Papp, Dobány, Steidl, Lőrincz, Mörtel) az ötödik helyen végzett. Nyertek a spanyolok.

MLSZ-TEREMTORNA

A Pécs győzött Zalaegerszegen

A 16 csapat részvételével rendezett MLSZ-teremturnán a Budapest Sportcsarnokban, valamint Debrecenben, Pécsen és Zalaegerszegen játszották a selejtezőket. A zalaegerszegi négyes döntőbe a házigazda klubon kívül a PMSC, a DMVSC és a Vasas került. A győzelmet a legjobban védekező pécsiek szerezték meg. A további sorrend: DMVSC, Vasas, ZTE.

Török a Bayern ellen búcsúzott a Bundesliga 1-től

Nyilasi Tibor légiós pályafutása negyedik szezonját töltötte a bécsi Austriában. A nyári felkészülési mérkőzéseken ontotta a gólokat, augusztus végéig már öt találat állt a neve mellett a bajnokságban, de az elkövetkező hónapokban sokat kínlódott a derekával. Végül 19 Bundesliga-találkozón elért 9 góllal zárta az idényt, ez volt az első kinti szezonja, amelyben nem nyert bajnoki címet. Talán éppen azért lettek „csak” másodikok a lila-fehérek, mert Nyíl a korábinál kevesebbet tudott játszani. Borsó János az SC Eisenstadthoz igazolt, klubtársa volt Magyar István. Korábbi válogatott játékosok, így Gujdár Sándor (Ostbahn XI), Halmosi Zoltán (Zuberbach), Müller Sándor (Leopoldstadt), Somogyi József (Zurndorf), Zámbó Sándor (UFC Pama) szerepeltek valamelyik bécsi vagy burgenlandi kiscsapatban.

Nyilasi és Prohaska húzza a nótát

Török József játszott három meccsen 21 percet a Bundesliga 1-ben 1986 őszén is (a Bayern München elleni 3-3-mal búcsúzott!), majd az idény hátralévő részében a második vonalban, a Hessen Kasselben szerepelt. Ugyancsak a német másodosztályban, az RW Essenben futballozott Jurácsik Mátyás.

Kerekes Attila (áll balról a harmadik) a Bursaspor légiója volt

Nagy Antal és Hannich Péter a francia élvonalban, a Nancy együttesében kezdte meg külföldi pályafutását. Burcsa Győző az Auxerre gárdájában játszott. Kiss László a Montpellier együttesében maradt, ellentétben a hazatért Töröcsik Andrással. Fazekas László Belgiumban, a második ligás Eendracht Aalstban dolgozott edzőként. Popovics Sándor a holland Cambuurt dirigálta.

Görögországban Esterházy Márton az AEK Athén, Szabó József (összel) az Iraklisz Szaloniki, Komjáti András a második ligás Pierikosz Katerini játékosa volt. Varga József és Kuti László továbbra is a török Denizlisport erősítette. Kerekes Attila a Bursasporban játszott, de a teljesítményét nagyban befolyásolta, hogy nem tudta feldolgozni a feldolgozhatatlant: klubtársa és barátja, Tulipán Mihály tragikus, halálos kimenetelű vízi balesetét.

Mészáros Ferenc 36 évesen visszatért Portugáliába, Setúbalban a Vitória FC tagja lett. Kiss Sándor a spanyol második vonalba, a Cartagena gárdájához igazolt. A spanyol első ligában Kovács Ferenc a Las Palmas gárdáját edzette. A Murciát a nyolcadik forduló-tól Kubala László, majd a huszonegyedikétől a helyére lépő Dunai II Antal irányította.

Kolár Endre továbbra is Finnországban, a Hakánál futballozott, s ugyancsak az északi nyelvrokonokhoz igazolt Királyvári Károly (Mikkelin Palloilijat) is. Tóth József az idény tavaszán a Närpes Krafthoz került.

Svájcban, az FC Malley-nál töltötte az idényt Birinyi István és Kovács István. Az egykori válogatott csatárnak a területi bajnokságban szereplő Salgótarjáni Síkúveggyárból sikerült külföldre mennie. A bázeli Nordstern mezét viselte Zele Gábor. Pázmány Péter a Bellinzona edzőjeként dolgozott. Mészöly Kálmán rövid ideig a török Altay Izmirt irányította.

Puskás Ferenc ismét Paraguayba szerződött, ezúttal az Olimpia Asunción edzője lett. Mezey György és Egervári Sándor a világbajnokság után a kuvaiti szövetség ajánlatát fogadta el.

Az immár csak egyik, de kétségtelenül legjelentősebb amerikai teremfutball-bajnokság, a MISL mezőnyében három magyar szerepelt: a sokat vándorló Tarnóczy Sándor (Cleveland Force, New York Express, Dallas Sidekicks, ez utóbbi nyerte meg a bajnokságot), valamint Tóth Zoltán és Visnyei Gyula (San Diego Sockers). A Los Angeles Lakersben játszott Kosztasz Mokalisz, a magyar-görög.

Kovács Ferenc (balra) a Las Palmas edzőjeként

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE SPARTACUS SC:

Leboniczky Imre 24 – Szent István 21, Ottlakán Mihály 27, Megyesi Ferenc 26, Fabulya György 27 – Steigerwald Zoltán 22, Adorján Árpád 30/5, Pásztor József 28/5, Csanálosi Miklós 29/1 – Kurucz Ádám 20/7, Szekeres József 25/7. A többiek: Csató Sándor 15/3, Vigh Tibor 14/1, Takács József 13/1, Takács Zoltán 12/1, Belvon Attila 11/1, Varga János 10, Kanál Zoltán 9, Kelemen Gyula 7, Gulyás István (k) 6, Fecsku István 5, Kovalik János 5, Pápa Lajos 1, Pisont András 1, Tamás László 1

BP. HONVÉD:

Andrusch József 26 – Sallai Sándor 29, Csuha József 20/2, Garaba Imre 25, Sass János 21 – Sikedi Gábor 24/1, Fitos József 29/4, Détári Lajos 24/19 – Fodor Imre 25/1, Dajka László 21/3, Kovács Kálmán 30/9. A többiek: Cseh András 20/2, Gyimesi László 13, Lippai Sándor 13/3, Bodonyi Béla 12/3, Dózsa Attila 11, Kerepeczky György 10, Romanek János 9, Gelei Károly (k) 4, Füle Antal 3, Krizán Sándor 2, Berecz Gábor (k) 1, Csendes Bálint 1

DEBRECENI MVSC:

Mező József 28 – Nagy Lajos 23, Szűcs János 19, Takács Barnabás 29, Duró József 30 – Szabó József 29/2, Szabó László 21/1, Bücs Zsolt 28/9, Ludánszky István 24 – Dan László 18/3, Mörten Béla 30/9. A többiek: Kiss János 18, Héjas Csaba 15/1, Benyó Sándor 13/2, Plókai Attila 11/2, Sándor Csaba 11, Supka Attila 10, Jankovics Sándor 8/1, Vancsa Miklós 8, Magyar Zsolt 4, Zsupos Attila 4, Cseke Tamás 2, Horváth Béla (k) 2, Plókai Mihály 1

DUNAÚJVÁROSI KOHÁSZ:

Holló István 21 – Rész József 30/3, Boldóczy József 29/3, Menyhart Menyhért 27/2, Miskovics Bálint 30/1 – Gróf András 24/1, Tatár János 26/4, Dupai János 24 – Törő László 18/1, Lehota István 29/8, Csorba József 22/2. A többiek: Kalmár Ferenc 17, Krukk Béla 15, Vajda István 15, Dienes Pál 11, Lengyel Ferenc 11, Németh Péter 11, Sági Csaba (k) 10, Bécs Gábor 3, Flórián Lajos 3, Kovács Tibor 2, Ruppert Gábor 2, Kiss Zsolt 1

EGER SE:

Bodolai István 18 – Varga Iván 27/2, Schmuucer István 26/1, Jávorszky Zoltán 28 – Vojtekovszky Csaba 19/1, Fegyverneki János 25/1, Fodor András 18/7, Csepregi János 16/1, Lengyel Lajos 21 – Kiss Gyula 30/3, László István 23/3. A többiek: Méhesi Ferenc 15, Szert Gyula 15, Csendes Bálint 11, Csányi József 10, Simon Antal 9/3, Szabó László (k) 9, Barabás Tibor 8, Hodur Tibor 8, Simon Attila 8, Szilágyi Béla 7, Kónya József 6, Zsidai József 6, Jegesi László 5, Póta László (k) 5, Juhász István 3, Csomány Imre 1, Lechner Zoltán 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Zsiborás Gábor 28 – Szántó Gábor 21/1, Pintér Attila 28/1, Strausz László 30, Keller József 29 – Kincses Sándor 22/2, Bánki József 19/2, Takács László 22 – Kvaszta Lajos 26, Dzurják József 25/13, Dukon Béla 26/3. A többiek: Fischer Pál 19/7, Hámorei György 18, Zsinka János 13, Palkovics István 12, Pölöskei Gábor 12/1, Vaszil Gyula 10, Zsvóczky Gyula 8, Bús Iván 5, Batári Csaba 3, Józsa Miklós (k) 3, Nagy Zsolt 2, Limperger Zsolt 1, Répási László 1, Simon Tibor 1

HALADÁS VSE:

Hegedüs Péter 19 – Pásztor Ferenc 22/1, Vörös Csaba 30/2, Papp István 29/1, Görög István 29/1 – Topor Antal 30/7, Illés Béla 19/1, Bognár Zoltán 23/3, Elekes Attila 26 – Domján István 25/6, Schäffer István 20. A többiek: Horváth Imre 18/1, Marton Róbert 18/1, Vörös Imre 18, Schröter Béla 12, Szalay István 12, Kutasi Csaba (k) 10, Kovács Sándor 9, Nagy József 9, Richter Sándor 3, Szatmári Zoltán 2, Czeczeli Tamás (k) 1, Hegyi Gábor 1

MTK-VM:

Gáspár József 29 – Huszárík László 23, Híres Gábor 29, Turner Csaba 22/1, Szalai Attila 25 – Turtóczki Sándor 16/2, Varga István 26/4, Szeibert György 25/17, Bognár György 28/3 – Kékesi Rezső 26/4, Boda Imre 26/8. A többiek: Talapa János 19/4, Kovács János 15, Jován Róbert 14/1, Oroszki Péter 13/3, Kajdy György 9/2, Balogh Gábor 7/2, Lőrincz Emil 6, Katzenbach Imre 4, Orovecz György 4, Talapa Tibor 4, Horváth Attila 3, Petry Zsolt (k) 1

PÉCSI MSC:

Bodnár László 26 – Kónya Mihály 26, Toma Árpád 28, Bérczy Balázs 29/6, dr. Brezniczky Sándor 19/1 – Megyeri Károly 27/2, Lőrincz Sándor 23/1, Lutz Jakob 17/1, Turi Zsolt 24/3 – Lovász Ferenc 30/3, Mészáros Ferenc 28/6. A többiek: Márton Gábor 15, Czérna Sándor 14, Balogh Attila 12, Nagy Imre 12/3, Dobány Lajos 10/2, Palaczkzy János 10, Róth Antal 10, Csoboth Róbert 8/1, Kollár József (k) 5, Bendes Tibor 4, Pillingner Béla 3, Tomka János 2, Udvardi Zoltán 1

RÁBA ETO:

Ulbert Tibor 29 – Turbék István 22/2, Hlgyvik Gábor 24/3, Preszeller Tamás 29 – Kiss Zsolt 26/1, Rubold Péter 27/7, Somogyi József 25/3 – Szabó Ottó 22, Szentes Lázár 28/15, Handel György 23/5, Hajszán Gyula 21/5. A többiek: Csónka Gyula 20/1, Melis Béla 15/4, Bordás Csaba 12/1, Csikós Lajos 11, Rezi Lajos 10, Gyimesi László 9/3, Horváth Róbert

9, Póczik József 6, Menyhart Ernő 5, Rugovics Vendel 5, Szalóki Sándor (k) 3, Szijártó László 2, Berta Ernő (k) 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Kovács László 19 – Brettner Csaba 28, Pardavi Károly 27/5, Olajos Sándor 30/2, Jancsika Károly 24/2 – Kolovics Zoltán 25, Quirikó László 26/2, Zsadányi László 23/4 – Adi János 24/8, Horváth László 20/1, Lakatos Ferenc 24. A többiek: Árky Lajos 17, Szajcz Miklós 16/1, Balázs Tibor 15, Palkovics István 15/1, Boda Mihály 13/4, Horváth Győző (k) 12, Marozsán János 11, Nagy Tibor 6/1, Csalos Ferenc 5/1, Nagy Mihály 2, Horváth István 1

TATABÁNYAI BÁNYÁSZ:

Kiss Imre 24 – P. Nagy László 28/1, Lakatos Károly 30, Udvardi Endre 25/1, Szalma József 26 – Moldván Miklós 29/1, Csapó Károly 30/3, Schmidt István 26/1 – Kiprich József 18/10, Plotár Gyula 28/6, Vincze István 29/17. A többiek: Vincze József 16/2, Zircher György 16, Emmer László 11, Szabó László 9, Dobsch Gyula 7/1, Kiss Miklós 7, Dombai András (k) 6, Tepszics Ignác 3, Váci Dénes 2, Barabás Tibor 1, Simon Tibor 1

ÚJPESTI DÓZSA:

Szendrei József 30 – Schneider István 29/2, Kardos József 26/4, Kovács Ervin 26/3, Kecskés Zoltán 27 – Kozma István 28/2, Sultija Ottó 27, Steidl Sándor 30/6 – Schröth Lajos 30/3, Rostás Sándor 30/16, Katona György 26/4. A többiek: Herédi Attila 25/2, Szabó András 20/1, Eszenyi Dénes 14/3, Szűcs János 6, Víg Péter 4, Balogh István 3, Balogh Zoltán 1, Haáz Ferenc 1, Muraközi Lajos 1

VASAS SC:

Kovács Attila 22 – Farkas Tibor 23/1, Elekes József 24, Gubucz László 22/2, Csorba János 22 – Szijártó István 30/5, Balog Tibor 29/1, Teodoru Vaszilisz 28/3 – Borostyán Mihály 19/3 – Bodnár István 22/6, Szabadi László 30/6. A többiek: Galaschek Péter 13/3, Mészöly Géza 13, Zvara József 13/2, Nyúl István 12/4, Pecha László 11, Rácz László 10, Komjáti András 9/2, Kakas László (k) 8, Bösz Gábor 7, Rixer Géza 6/1, Hermann Sándor 4, Tuboly Frigyes 4, Kecskés Attila 1

VIDEOTON SC:

Disztl Péter 20 – Végh Tibor 26, Németh Zoltán 22, Novath György 25/3, Horváth Gábor 29 – Sallói István 26/3, Csongrádi Ferenc 24/2, Máriási Ferenc 24/1, Vadász Imre 25/1 – Kanyok Imre 21/3, Kovács Ferenc 23/3. A többiek: Wittmann Géza 19/1, Disztl László 16, Borsányi István 13, Csucsánszky Zoltán 12/2, Szabó József 12/3, Koszta János (k) 10, Jónás Gyula 9, Májér Lajos 9/1, Faddi Máté 5, Simon Ferenc 5, Czucu András 4, Molnár Zsolt 3, Szabó Imre 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Balázs Zsolt 28 – Varga István 20, Csepregi András 30/4, Pecsics Tibor 30, Balog Zoltán 25 – Nagy Tamás 23/2, Rózsa László 27, Czigány Csaba 20, Péter Zoltán 28/10 – Farkas Csaba 22/5, Páli Attila 28/2. A többiek: Galántai Tibor 20, Sipos Sándor 20, Dobány Lajos 15/5, Soós István 12/1, Szabó Zsolt 9, Kiss Sándor 8, Gass István 5, Nagy Imre 4, Karbuczky Róbert 3, Szalai Csaba 3, Huszár Imre (k) 2, Kovács József 2, Molnár László 2, Kámán Attila 1, Szigetesi András 1

Az 1986–1987. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. MTK-VM	30	17	9	4	52-24	43	10. Salgótarjáni BTC	38	10	16	12	36-41	36
2. Újpesti Dózsa	30	16	8	6	47-23	40	11. Ganz-MÁVAG	38	13	10	15	43-51	36
3. Tatabányai Bányász	30	15	5	10	44-31	35	12. Szekszárdi Dózsa	38	12	10	16	51-59	34
4. Bp. Honvéd	30	15	5	10	47-39	35	13. Diósgyőri VTK	38	9	16	13	38-51	34
5. Ferencvárosi TC	30	10	13	7	33-27	33	14. Nagykanizsai Olajb.	38	9	16	13	42-58	34
6. Vasas SC	30	13	6	11	42-40	32	15. Nyíregyházi VSSC	38	17	9	12	57-53	33
7. Pécsi Munkás SC	30	12	7	11	30-25	31	16. Ózdi Kohász	38	12	9	17	46-49	33
8. Békéscsabai Előre	30	10	11	9	32-34	31	17. Keszthelyi Haladás	38	10	13	15	32-40	33
9. Haladás VSE	30	11	8	11	32-33	30	18. Bajai SK	38	13	7	18	38-48	33
10. Rába ETO	30	9	11	10	51-45	29	19. Budafoki MTE	38	11	8	19	42-60	30
11. Zalaegerszegi TE	30	9	11	10	33-34	29	20. Szarvasi Vasas	38	8	7	23	40-68	23
12. Debreceni MVSC	30	8	12	10	31-37	28							
13. Siófoki Bányász	30	9	9	12	36-41	27							
14. Videoton SC	30	7	9	14	26-37	23							
15. Dunaújvárosi Kohász	30	4	9	17	26-57	17							
16. Eger SE	30	4	9	17	23-58	17							

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Détári Lajos (Bp. Honvéd)	19
2. Szeibert György (MTK-VM)	17
2. Vincze István (Tatabánya)	17
4. Rostás Sándor (Ú. Dózsa)	16
5. Szentés Lázár (Rába ETO)	15

NB II

1. Kaposvári Rákóczi	38	21	10	7	52-35	52
2. Váci Izzó MTE	38	21	9	8	56-32	51
3. Volán SC	38	20	6	12	67-50	46
4. Csepel SC	38	18	10	10	52-36	46
5. Komlói Bányász	38	18	5	15	64-56	41
6. SZEOL-DÉLÉP	38	15	10	13	59-46	40
7. Szolnoki MÁV MTE	38	14	11	13	44-38	39
8. Hódmezővásárhelyi M.	38	15	8	15	58-43	38
9. Veszprémi SE	38	14	10	14	41-44	38

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. MTK-VM SK	X	0-0	3-1	2-0	0-0	2-0	2-0	3-0	1-2	3-3	1-0	1-1	2-0	2-0	3-1	6-1
2. Újpesti Dózsa	0-1	X	0-2	2-1	1-0	2-0	1-0	0-0	4-0	2-1	4-0	4-0	0-1	2-1	2-0	5-0
3. Tatabányai Bányász	1-0	2-3	X	3-3	1-2	3-1	0-1	2-0	1-0	2-0	0-0	2-0	2-2	1-0	3-1	2-1
4. Bp. Honvéd	2-0	2-5	0-2	X	0-0	0-1	1-0	2-1	1-0	1-0	1-2	1-1	1-0	5-0	3-1	0-0
5. Ferencvárosi TC	0-0	0-0	2-0	2-3	X	3-1	1-0	1-0	1-1	1-1	3-0	0-0	3-2	1-0	2-1	3-1
6. Vasas SC	1-4	1-1	3-2	2-1	1-0	X	0-0	1-0	2-1	0-1	2-0	1-1	1-2	2-0	5-0	4-0
7. Pécsi MSC	0-0	1-2	0-1	1-0	2-2	0-0	X	1-1	1-0	2-1	2-1	1-0	2-1	2-0	4-0	3-0
8. Békéscsabai Előre SSC	2-0	3-1	0-4	2-1	1-0	4-1	0-0	X	1-0	1-1	0-0	2-1	2-1	1-1	4-0	3-1
9. Haladás VSE	0-2	1-0	0-0	3-3	1-0	4-1	1-0	2-0	X	1-0	3-1	0-0	0-0	2-2	2-0	4-0
10. Rába ETO	2-3	1-1	3-0	1-2	4-1	2-2	4-1	6-1	3-0	X	1-1	1-1	2-1	1-1	1-1	2-1
11. Zalaegerszegi TE	1-2	1-1	1-0	2-3	0-0	0-1	2-0	1-0	1-1	4-0	X	3-1	1-1	1-0	3-0	1-0
12. Debreceni MVSC	0-2	0-0	0-2	0-2	2-2	1-1	2-1	0-0	2-0	1-1	2-1	X	2-1	4-1	0-2	3-1
13. Siófoki Bányász	2-2	1-2	2-2	2-4	1-0	0-2	0-2	1-1	3-1	3-1	2-2	0-0	X	0-2	0-0	3-1
14. Videoton SC	0-0	0-1	1-0	2-0	1-1	2-0	1-0	0-0	3-0	2-3	0-0	4-2	1-2	X	1-1	0-1
15. Dunaújvárosi Kohász	2-3	2-0	0-2	2-3	1-1	3-2	0-0	2-2	0-2	1-1	2-2	0-3	0-1	2-0	X	0-0
16. Eger SE	2-2	1-1	2-1	0-1	1-1	1-3	1-3	0-0	0-0	4-3	1-1	0-1	0-1	0-0	2-1	X

A Területi Bajnokság csoportgyőztesei

Bakony-csoport: Ajka Hungalu

Dráva-csoport: Mohácsi TSZ SE

Duna-csoport: III. kerületi TTVE

Körös-csoport: Kecskeméti SC

Mátra-csoport: Kazincbarcikai Vegyész

Tisza-csoport: Debreceni Kinizsi

A gólkirály

Détári harca

Komját

Andrással

Mindenki a másik portáján kereste a bundát a magyar futballban

Hasonló történt a Bp. Honvéddal, mint egy évtizeddel korábban a hosszabb győzelmi sorozatot produkáló Újpesti Dózsával: vissza tudott ülni a trónra. A lila-fehéreknek ez két évbe telt, a nyolcvanas évek közepén triplázó katonák csak egyetlen elsőséget engedtek át. Sikerük értékét csak növelte, hogy a kulcsjátékosok külföldre szerződése miatt a vezetőedzői posztra került Bicskei Bertalannak teljesen új csapatot kellett építenie.

A nehézségekről az edző elmondta, hogy az ősszel időt vett igénybe, amíg megtalálták a távozók megfelelő helyetteseit. Gondoljunk csak bele: a kispestieknek pótolniuk kellett Garaba Imrét, Détári Lajost, Andrusch Józsefet, majd Dajka Lászlót is. Bicskei a védő és a kapus utódát könnyen megtalálta a Székesfehérvárról átigazolt Disztl fivéreknél, elöl Kovács Kálmán vezéregyéniség lett, s nem mellesleg szerzett 17 bajnoki gólt, de a karmester pótlása nem ment könnyen. Bicskei így beszélt a kérdéssről *Lázár Lajos*nak, a pécsi származású kitűnő futballszakírónak: „A gondot Détári posztjának betöltése jelentette. Először Gyimesire gondoltam, akit visszavártunk Győrből, de az ő ügye elhúzódott, és sokáig nem számíthattam rá. Ekkor Fodor mellett döntöttem, aki jó szervezőnek bizonyult. A gólokkal sem maradt adós, ráadásul eredményes volt Kovács is. Fitos sokat fejlődött, így kollektíven képesek voltak helyettesíteni Détárit. Később bekapcsolódott Gyimesi, és kialakult az a csapat, amelyen tavasszal csak rendkívüli esetben kellett változtatni. Elsősorban ennek az egységnek köszönhetjük, hogy a többiek fölé kerekedtünk.” (*Foci* 1988. június 3.) Az írás címének választott idézet csak ráerősít az utolsó mondatra: „Ezt a bajnokságot sztárok nélküli csapattal nyertük meg.”

Fotó: Labdarúgás

A Bp. Honvéd bajnokságcsoportja. Háttul, balról: Disztl P., Disztl L., Csuhay, Bicskei Bertalan vezetőedző, Fitos, Krizsán, Gelei. Középen: Vági István pályaedző, Breznay, Romanek, Lippai, Sass, Gyimesi, Cseh, Tóth Kálmán gyűró. Elöl: Kerepeczky, Fodor, Sikesdi, Kovács K., Bodonyi, Sallai

A játékosok is elégedetten nyilatkoztak. „Nem várt nagy siker a bajnokság. A régi együttes villogóbb futballt játszott, ez a mai viszont nagyon egységes, célfocit is képes megvalósítani” – vélte Sallai Sándor. „A múltban csak a védekezést kötötték a lelkemre, most lehetőségem nyílik a szervezésre is. Nálunk valóban érvényesült a mondás, egy mindenkiért, mindenki egyért” – fűzte hozzá Siksesdi Gábor, a Komora-korszak egyetlen kulcsembere, aki nem került be az A-válogatottba. „Büszkék lehetünk arra, hogy Kispesten, a hazai mérkőzéseinken csak két gólt kaptunk, a kaposvári Meksz és szabadrúgásból a tatabányai Vincze talált a kapunkba” – emelte ki a védők teljesítményét a csapatkapitány, Csuha József. „Viszontagságos év után, úgy látszik, révbe értem. Megszűnt a lecserélés, becserélés időszaka. Nagyszerű, hogy újra érzem, bíznak bennem, számítanak rám” – emlegette Gyimesi László, aki egyébként a legmagasabb átlagosztályzatot érte el a bajnokcsapat játékosai közül. Egyedül Fitos József beszélt egyéni terveiről, mindenképpen külföldre akart szerződni: „(...) öröm számomra, hogy a válogatottban is többször szerepelhettem, ez is segítheti esetleges külföldi szerződéselem létrejöttét. A bajnoki cím szép búcsút jelenthet.” Kovács Kálmán már akkor is kimondta, ami nem tetszett neki: „Nagyon örülök az újabb bajnokságnak, annak viszont kevésbé, hogy a kispesti lelátó jelenlegi hangulata nem olyan serkentő, mint amilyen évekkel ezelőtt volt.”

Kétmillió forintot kapott az Újpesti Dózsa a mezreklámért

A Képes Sport a bajnokságot felvezető számában (1987. augusztus 11.) az egyesületek közlése alapján publikálta, mekkora összegeket kapnak a klubok az akkor már általánossá vált mezreklámért. Két, úgynevezett „gyári csapat”, a Rába ETO és a Videoton érthetően nem kapott ezen a jogcímen külön összeget, a Tatabánya és a Debrecen csak az idény későbbi szakaszában kötött szerződést. Néhány csapatnál megtagadták az összecszerű tájékoztatást – de a lista így is érdekes. Akkoriban egyébként körülbelül 4000 forint volt egy kezdő diplomás fizetése.

Békéscsaba	Agroker	nem közölt összeg	Rába ETO	Rába	gyári csapat
	Forcon	nem közölt összeg	Siófok	Sió	még nem volt megállapodás
	Hungaropan	nem közölt összeg	Tatabánya		
	Skála Coop	nem közölt összeg	Ú. Dózsa	Budapest Bank	2 millió forint
	Tisza	nem közölt összeg	Váci Izzó	Tungsram	nem közölt összeg
Bp. Honvéd	Skála	200 000 forint		Forte	nem közölt összeg
Debrecen				Senior	nem közölt összeg
Ferencváros	Pepsi Cola	nem közölt összeg	Vasas	Konsumex	500 000 forint
Haladás	Falco	a helyezés szerint		Fontana	125 000 forint
Kaposvár	Kapospplast	100 000 forint			+ játékosonként 1 öltöny
	Elastic	100 000 forint	Videoton	Videoton	gyári csapat
	SEFAV	300 000 forint	ZTE	Caola	600 000 forint
MTK-VM	Budaprint	nem közölt összeg		Voláncamion	400 000 forint
Pécsi MSC	Interag	még nem volt megállapodás			

„Céltudatos játék” – így műnősítette Varga Béla, a *Népsport* Honvéd-felelőse a *Labdarúgás júniusi* számában a katonacsapat teljesítményét. Kiemelte, hogy vitathatatlanul a bajnoké volt a legjobb védelem, Bicskei pedig – részben kényszerűségből, mert Dajka és Bodonyi távozása után nem akadt igazi center – elől sikerrel tért át a háromtámadós játékról a kétcsatárosra. Érdekes, hogy bár a nyolcvanas években nem ok nélkül emlegették a Honvédot a „hatalom csapataként”, Varga Béla is megemlítette, hogy nem volt felhőtlen

A ZTE legénysége. Hátul, balról: Kereki Zoltán pályaedző, Szabó Zs., Kámán, Balog, Czigány, Csepregi, Molnár, Szabó Rezső vezetőedző. Középen: Farkas, Kovács L., Páli, Balázs, Kovács J., Varga, Vadász. Elöl: Rózsa, Sipos, Ballai, Szalai, Purger, Fujsz

a klub és az MLSZ kapcsolata, Bicskei többször kifogásolta, hogy olyan játékosai is bekerültek a válogatott keretbe (értsd: s ezzel a kapitány kivonta őket a közös klubmunkából), akikről lehetett tudni, hogy a nagy, tétre menő mérkőzéseken úgysem kapnak szerepet.

A Honvéd, elsősorban Kovács Kálmán eredményességének tulajdoníthatóan, a veszteségei ellenére jól kezdte az évet, az első négy fordulóban egyetlen pontot hullajtott el. Utána – egyébként Dajka László távozása után – hat mérkőzésen mindössze négy pontot szerzett. Ebben az időszakban érződtek leginkább a szerkezeti gondok, Bicskei kereste a megfelelő fogaskerekeket a gépezetbe. Megtalálta: a következő kilenc fordulóban (közülük kettő már átnyúlt a tavaszba) nem akadt olyan bajnokija a piros-fehéreknek, amelyen Fodor Imre vagy Kovács Kálmán ne szerzett volna gólt. A bajnokság második felében már egyszer sem engedte át másnak a vezetést a gárda – igaz, a bajnoki címet „csak” az utolsó előtti fordulóban, a Kaposvári Rákóczi elleni 5-1-gyel biztosította be. Ez volt az idényben Kovács Kálmán második négygólos meccse – a Panathinaikosz elleni, hazai UEFA-kupamérkőzés mellett. A magyar sportsajtó ebben az idényben figyelt fel Bicskeinek a kölni főiskolán tanult újítására, a találkozók után még futóedzéseket vezényelt regenerációs céllal a játékosainak.

A média (amint az kiderül például a következő oldalakon a *Népsport* osztályozókönyvének felidézéséből) rendkívül sokra tartotta a Temesvári Miklós által irányított Tatabányai Bányász teljesítményét. A kék-fehérek 1981 után ismét ezüstérmet nyertek, egy hellyel előreléptek az előző évi, az 1986–1987-es helyezésükhöz képest. (A hatvanas-hetvenes-nyolcvanas évek meghatározó vidéki csapata ekkor zárt utoljára dobogós helyen az élvonalban.)

Ez volt a Kiprich, Plotár, Vincze támadótrió legjobb éve, a TBSC minden más csapatnál több szerzett góllal zárta az idényt. (Ami azért is volt feltűnő, mert Temesvári Miklós alakulataira korábban nem ez volt jellemző.) A mester a *Labdarúgásban* értékelte a szezont, kiemelve, hogy a győzelmi sorozattal kezdett őszen visszavetette a csapatot Kiprich József, majd Csapó Károly sérülése, ez is az oka volt annak, hogy csak a negyedik helyről kezdte a Bányász a második fél idényt. Temesvári a „tavaszi menetelésről” beszélt, de talán szerencsésebb lett volna úgy

foglalma, hogy a „május közepéig tartó jó forma”. A bajnokság végét ugyanis elrontotta a Tatabánya, pedig – miután a 26. fordulónban Zircher György és Kiprich góljával 2-1-re legyőzte a Váci Izzót – még az aranyéremre sem volt esélytelen. Mindössze egyetlen pont volt a hátránya a listavezetővel szemben. Ám a végjátékban a megszerezhető nyolcból csak két pontot gyűjtött. Temesvári – az edzői gyakorlattól némileg eltérően – a *Labdarúgás* hasábjain leosztályozta játékosai éves teljesítményét. Kiprich kapott tőle nyolcast, Lakatos, Schmidt, Csapó, Plotár és Vincze István hetest, a többiek hatost.

Meglepetést keltett az MTK-VM visszaesése. Az előző idény bajnoka csupán a hatodik helyen végzett. *Borókai Gábor* (akkor még a *Népsport* szinte pályakezdő újságírója) hangulatcsapatnak minősítette a kék-fehéreket, akik szerinte túl sokáig ünnepezték a huszonöt éves szünet után nyert újabb bajnoki címet. Noha a keret erősödött (Kiss László, Pölöskei Gábor és Farkas Tibor személyében három válogatott játékos érkezett), a csapat mindvégig a középmezőnybe tartozott. 1981 nyara óta ez volt az első idény, amelyben Verebes József aktuális legénysége nem végzett a bajnoki dobogón. A Mágus egyébként (aki az idény közben elárulta, hogy a Benficától is volt ajánlata, s osztrák klubokkal is tárgyalt, ám, mint tudjuk, nem szerződött pályafutása során külföldre) a csapatát ért nemtelen támadásokkal magyarázta a gyengébb szereplést, ezek közé tartoztak a játékvezetők által (szerinte) elkövetett ármánykodások, beleértve a Hires, Szalai kettős elleni, médiatámogatást is kapó hecckampányt.

A bajnokság legnagyobb negatívuma a bundamérkőzések sorozata volt. Mindenki tudott róla, hogy léteznek, de azt szinte mindenki kizárta, hogy a klubja érintett lenne benne. Még a debreceniek is, pedig a legtöbb vád a DMVSC ellen fogalmazódott meg. Különösen a kiesőjelölt „csodaszámba” menő áprilisi-májusi feltámadása után, amelynek során Pécsen, a Vasas ellen a Fáy utcában és Kaposváron is győzött. Csordás István, a Rákóczi értetlenkedő edzője csak annyit mondott csapata meglepő veresége, illetve a debreceniek újabb sikere után, hogy „ilyen csak a magyar labdarúgásban fordulhat elő”. Hasonló tartalommal engedte sejtetni, hogy nem volt tiszta a meccs Kisteleki István, a Vasas trénera is. A *Foci* című hetilapban körkérdezt tett fel a szerkesztőség a 16 alakulat egy-egy képviselőjének. A legtanulságosabb az ötödik kérdésre

A Haladás VSE legénysége 1987 őszén. Hátról, balról: Fedor Sándor pályaedző, Kutasi, Illés, Vörös I., Novák Dezső vezetőedző, Schröter, Vörös Cs., Hegedűs, Tebéli György gyúró. Középen: Bognár, Simon, Neudl, Nagy, Elekes, Schäffer, Baranyai, Hegyi. Elöl: Deéry, Tóth, Görög, Marton, Domján, Mikos, Szalay

Az ötödik helyen végzett Ferencváros. Hátul, balról: Nagy S., Bánki, Vaszil, Pintér, Dzurják, Kincses, Bús, Zsvivóczky, Nagy Zs., Fischer. Középen: Zsiborás, Limperger, Dukon, Rákosi Gyula vezetőedző, Albert Flórián szakosztály-igazgató, Magyar Zoltán technikai vezető, Szűcs Lajos pályaedző, Kajdy, Répási, Józsa, Golecz Lajos intéző. Elöl: Topor, Kvaszta, Simon, Takács József gyűrő, dr. Juhász József orvos, dr. Gyarmati Jenő orvos, Bodnár József gyűrő, Zsinka, Strausz, Keller

(„A küzdelemsorozatot tisztának, néhány esetben gyanúsnak, esetleg botrányosnak tartja?”) adott válaszsor volt. A feleletek többsége úgy szólt: néhány esetben gyanús. Ám minden érdekelt kiemelte, az ő csapata semmiképpen sem érintett.

Reményi Gyula, a bajnokcsapat szakosztályelnöke úgy fogalmazott: „A Bp. Honvéd szereplése tiszta volt, mások megítélése csak bizonyítékok alapján lehetséges.” A mondat első felével ellentétben a játékosok a szezon végén nem kapták meg az aranyérmeket. Az MLSZ felkérte az akkor még létező Központi Népi Ellenőrzési Bizottságot, hogy vizsgálódjon néhány gyanús-nak vélt mérkőzéssel kapcsolatban. A KNEB ellenben visszapasszolta a labdát, mondván, nincs jogosultsága ilyesfajta vizsgálatokra. Erre 1988. június 20-án a szövetség megerősítette a Bp. Honvéd bajnoki címét, majd kilenc nappal később Somogyi Jenő átadta az érmekeket a futballistáknak. Mindössze néhány nap múlva lemondott az MLSZ-elnöki tisztségéről.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

Kiprich József csúcsot döntött

1987 decemberében – némileg talán váratlanul – Herédi Attilát, az Újpesti Dózsa sokoldalú játékosát választotta az esztendő legjobbjának a Magyar Labdarúgó-szövetség.

A *Népsport* osztályozókönyve a következő júniusban nem erősítette meg a döntés jogosságát. A lila-fehérek labdarúgója nem került be a posztonkénti rangsor alapján az A- vagy a B-csapatba, illetve még az első tízbe sem jutott az egyéni rangsorban.

Kiemelkedően teljesített ellenben a tatabányai Kiprich József, aki Várady Béla és Müller Sándor 1976–1977-es rekordját is megdöntve, 6,879-es átlaggal zárt. Mögötte az élcsoport

sorrendje: 2. Csapó Károly (Tatabánya, 6,200), 3. Szalma József (Tatabánya, 6,192), 4. Gyimesi László (Bp. Honvéd, 6,176), 5. Schmidt István (Tatabánya, 6,125), 6. Komjáti András (Vasas, 6,086), 7. Moldván Miklós (Tatabánya, 6,086), 8. Vincze István (Tatabánya, 6,071), 9. Mészöly Géza (Vasas, 6,033), 10. Kozma István (Újpesti Dózsa, 5,966). Döbbenetes, s a korábbi évekre sak ritkán jellemző, hogy a bajnoksapatból egy, a második helyezettől hat játékos is bekerült a legjobb nyolc mezőnyjátékos közé! Ugyanakkor a kapusok között a tatabányai Kiss Imre utolsó lett... A legjobb három:

A Tatabánya, amelynek tagjait nagyon elismerte a Népsport. Hátról, balról: Emmer, Zircher, Kiss, Dombai, Plotár, Kiprich. Középen: Ubrankovics Mihály pályaedző, Dobesch, Szabó, Lakatos, Temesvári Miklós vezetőedző, Szalma, Vincze J., Udvardi. Elöl: Schmidt, P. Nagy, Vincze I., Sándor Imre gyűrő, Pócze Miklós gyűrő, Moldván, Csapó

1. Ulbert Tibor (Rába ETO, 6,375), 2. Zsiborás Gábor (FTC, 6,250), 3. Balázs Zsolt (ZTE, 6,238).

A posztonkénti rangsor alapján az 1987–1988-as idény legjobb tizenegye: Ulbert – Sallai (Bp. Honvéd, 5,866), Komjáti, Mészöly, Szalma – Moldván, Csapó, P. Nagy (Tatabánya, 5,904) – Kiprich, Fischer (FTC, 5,750), Vincze. A B-csapat: Zsiborás – Farkas (MTK-VM, 5,725), Pintér (FTC, 5,961), Kovács E. (Ú. Dózsa, 5,899), Keller (FTC, 5,793) – Kozma, Gyimesi, Quirikó (Siófok, 5,807) – Fodor (Bp. Honvéd, 5,833), Szeibert (MTK-VM, 5,653), Hajszán (Rába ETO, 5,791).

MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁGI KUPA

Csank János első nagy sikere

A Békéscsabai Előre Spartacus addigi történetének legnagyobb sikerét hozta az 1987–1988-as kupasorozat. A Csank János által irányított lila-fehérek ezúttal – szemben az évtized korábbi részével, amikor kétszer is elváltak az elődöntőben – meg tudták tenni az utolsó két lépést is. Szolnokon vívták a finálét – az MLSZ azért választotta erre éppen június 13. napját, hétfőt, mert akkor éppen nem rendeztek meccset az NSZK-ban zajló Európa-bajnokságon –, a csabaiaknak ez jó ómen lehetett. Addig is a keleti országrészben vitézkedtek, ráadásul rengeteg szurkolójuk el tudta őket kísérni a viszonylag közeli városba. A 16 közé jutásért a Kecskeméti TE csapatát (idegenben 3-2), aztán a Debreceni MVSC-t (otthon 4-1), majd a Volánt (Békéscsabán és Budapesten), s végül a Szolnokot búcsúztatták.

A döntőben a bajnok Bp. Honvéd számított esélyesebbnek, annak ellenére, hogy az utolsó bajnoki fordulóban – egy héttel a kupadöntő előtt – a lila-fehérek Szekeres góljával megverték otthon a katonacsapatot. A fordultatos szolnoki mérkőzésen pedig ismételték!

A Magyar (Népköztársasági) Kupák döntőinek történetében először meccselt egymás ellen edzőként két korábbi kapus. A Bicskei Bertalan által dirigált Bp. Honvéd szerencsés góllal

A diadalittas csabaiak félmeztelen serege és a szurkolók. Balról: Fabulya, Csernus, Szenti, Gruborovics (takarva), Szekeres, Mracsó (takarva), Csanálosi, Kanál, Gulyás (takarva)

jutott vezetéshez (a lécről visszapattanó labda Gulyás kapus hátáról jutott a gólvonal mögé), aztán tizenegyesből egyenlített 1-2-nél. A békéscsabaiak közül a cserejátékos, Csernus István szerzett először gólt, utóbb két találatot is elértek Szekeres József a hosszú oldalra átvitt szöglete után. Előbb Gruborovics Tibor lőtt kapásból a hálóba, majd – Disztl Péter hibáját kihasználva – Csató Sándor fejtelt a kapuba.

Az előmérkőzésként játszott Szabad Föld Kupa-döntőben a Celldömölki VSE 2-0-ra verte a Boglárlelle SE a korábbi válogatott játékos, Mathesz Imre által irányított gárdáját.

A Magyar Népköztársasági Kupa 1987–1988-as kiírása

Negyeddöntő: Bp. Honvéd–Vasas 0-0, 1-1, Videoton–Rába ETO 1-1, 1-3, Szolnok–Haladás VSE 1-1, 0-1, Békéscsabai Előre Spartacus–Volán SC 2-0, 1-2

Elődöntő: Békéscsabai Előre Spartacus–Szolnok 2-1, 2-1, Rába ETO–Bp. Honvéd 0-0, 1-2

Döntő

Békéscsabai Előre Spartacus–Bp. Honvéd 3-2 (0-1)

1988. június 13., Szolnok, 7000 néző. Jv.: Plasek

Békéscsaba: Gulyás – Szenti, Otlakán, Bánfi (Csernus, 46.), Fabulya – Mracsó, Csató S., Csanálosi, Gruborovics – Kanál, Szekeres (Horváth L., 86.)

Bp. Honvéd: Disztl P. – Sallai, Disztl L., Csuhay, Cseh – Fitos, Gyimesi, Sikesdi (Lippai, 82.), Sass (Romanek, 55.) – Fodor, Kovács K.

Gólszerző: Gulyás (öngól – 8.), Csernus (60.), Gruborovics (69.), Gyimesi (74. – 11-esből), Csató (80.)

Kiállítva: Fitos (87.)

Verebesnek túl rövid volt a nadrágja

Egyetlen idény alatt két szövetségi kapitány és egy technikai igazgató dirigálta a válogatottat, amelyben 42 futballista lépett pályára. A tizenkét mérkőzésből négy volt a győzelem, a döntetlen és a vereség is, ötvenszázalékos mérleget mutatott a két Eb-selejtező. Ugyanakkor a hangulaton rengeteget rontott az osztrákok elleni, megalázó budapesti vereség.

1987. július 28-án – a modern időkben felettébb szokatlan időpontban – Lipcsében, az NDK ellen kezdte az idényt a Gáspár (Zsiborás) – Farkas, Híres, Szalai, Péter (Kovács E.) – Kékesi, Garaba (Varga), Gyimesi (Pölöskei), Szekeres (Hajszán) – Kiprich (Plotár), Vincze összeállítású magyar csapat. Ez volt az MTK-VM-et is kormányozó Verebes József első kapitányi korszakának negyedik, s egyben utolsó mérkőzése. Pedig az eredmények nem voltak rosszak. Ciprus ellen idegenben nyert a válogatott Eb-selejtezőn, az egy évvel később Európa-bajnok hollandoktól ugyan kikapott Rotterdamban – pályán volt Ruud Gullit, Frank Rijkaard, Ronald Koeman és Marco van Basten is –, de ugyancsak kvalifikációs mérkőzésen legyőzte a lengyeleket a Népstadionban, majd következett a keletnémetek elleni idegenbeli 0-0. Mái is vitatott, hogy a kapitány önként távozott, vagy valaki sugallta neki ezt a lépést. A Mágus korabeli sajtóközleményében olvasható: „Meggyőződésem, hogy a válogatott csapat és az annak gerincét alkotó MTK-VM-játékosok tudásszintjéről és képességeiről bizonyos sajtószervek úgy tájékoztatták a sportszerető közvéleményt, hogy az így kialakult légkör számomra és az irányításom alatt álló labdarúgók számára is az elviselhetetlenségig fokozódott.” Ugyanakkor akadtak olyan vélemények, hogy az illetékesek nagyon nehezményezték, hogy Verebes József rövidnadrágban és strandpapucsban utazott a hőségekben, és így képviselte a nemzeti válogatottat.

Az augusztus 23-án bejelentett lemondás után két nappal az MLSZ felkérte az őszi mérkőzésekre Garami Józsefet, a Pécsi MSC mesteredzőjét az A-válogatott irányítására. Nem maradt sok idő a felkészülésre, ám az új kapitány bátran változtatott: a Lipcsében szerepeltek

Az angolok ellen pályára lépő legénység. Állnak, balról: Szendrei, Róth, Kiprich, Garaba, Kozma, Détári.

Elöl: Pintér, Fitos, Vincze I., Sass, Balogh T.

közül mindössze Péter Zoltán, Garaba Imre és Hajszán Gyula maradt hírmondónak. Glasgowban, a skótok ellen 2-0-ra elveszített találkozón a Disztl P. – Csuhay, Toma, Garaba, Péter – Sallai, Bognár Gy., Keller – Mészáros, Kovács K. (Lovász), Hajszán összetételű legénység lépett pályára. A skótok mindkét gólját Ally McCoist szerezte.

Két héttel később Varsóban végre már tudott gólt, sőt gólokat szerezni a magyar legénység, de így is kikapott a lengyelektől az Eb-selejtezőn. Bő négy hónappal a két csapat budapesti meccse után (5-3, ide) ismét sok gólt hozott a 90 perc, s ismét a hazai gárda győzött. Dariusz Dziekanowski vezető gólját gyorsan kiegyenlítette Bognár György, ám aztán Tarasiewicz és Lesniak a második félidő első bő negyedórájában esett egy-egy góljával 3-1-re vezettek a lengyelek. Csak ezt követően szépitett a magyar csapat (Disztl P. – Toma – Sallai, Garaba, Kovács E., Péter – Herédi, Détári, Bognár Gy., majd Fitos – Mészáros, Szekeres, majd Handel), az akkor már a belga Lokerenben játszó Mészáros Ferenc találatával.

A fenti mérkőzések gyenge eredményosora rossz hangulatot szült a görögök elleni hazai selejtező előtt. Aztán a varsóihoz nagyon hasonló magyar legénység fantasztikus első negyedórát produkált, s Détári (4. perc), Bognár (12.) és Mészáros (15.) góljával villámgyorsan megnyerte a meccset. A Disztl P. – Garaba, Toma, Péter – Sallai, Herédi, Détári, Bognár Gy. – Mészáros, Kiprich, Hajszán (Kovács K.) összeállítású csapat megtört egy rossz sorozatot: az akkor még az európai elitől messze járó görög válogatott ellen ugyanis az előző öt mérkőzésén nyeretlen maradt. Más kérdés, hogy e győzelem önmagában nem sokat segített, a válogatott csak a harmadik helyen zárta az Eb-selejtezőcsoportot.

Novemberben a vb-ezüstérmes és az 1988-as, hazai rendezésű Eb-re készülő nyugatnémet válogatott vendégeskedett a legnagyobb magyar arénában. Garami József a Disztl P. – Sallai, Toma, Garaba, Farkas – Bérczy (Fitos), Détári, Bognár Gy., Sass – Kiprich, Kovács K. összetételű együttest szerepeltette. A másik oldalon az 1990-es, majdani világbajnokok közül játszott Berthold, Kohler, Reuter, Thon és egy félidőt Lothar Matthäus is. Igazságos eredmény született.

A tél elején még egy selejtező várt a magyar legénységre: a ciprusiak látogattak a Népstadionba. Nagyon nehezen született meg a hazai győzelem, Kiprich József a 92. percben, a mérkőzés utolsó akciójából vette be Pandzsarasz kapuját. A nem igazán hatékony támadójátékot bemutató

Détári elviszi a labdát az angol Steve McMahon mellett

Kovács Kálmán csereként beállt az angolok ellen

magyar alakulat a Disztl P. – Sallai, Toma, Kovács E., Keller – Fitos, Détári (Vincze I.), Bognár – Kiprich, Mészáros (Hajszán), Kovács K. összeállításban szerepelt.

Decemberben lejárt Garami József megbízatása, a szövetség új kapitányt kért fel: Bálint László technikai igazgatói titulussal került a válogatott élére. A nyolcvanas évek gyakorlatának megfelelően év eleji külföldi edzőtáborozásra ment a csapat, ám a helyszínül akkor nem Spanyol-, hanem Franciaországot választották. A társaság edzőmérkőzések sorát vívta, sikerrel. A legértékesebb a Montpellier és az OGC Nice legyőzése volt. A túrán – ha úgy tetszik, Bálint első keretében – Andrusch, Disztl P., Kozma, Farkas, Disztl L., Pintér, Kósa, Keller, Cseh, Sass, Varga I., Herédi, Fitos, Gyimesi, Bognár Gy., Kiprich, Kovács K., Szabadi, Katona és Hajszán szerepelt.

A március közepi, törökök elleni találkozón aztán három olyan futballista (Szendrei, Sallai, Balog) is szerepet kapott, aki nem vett részt az edzőtáborozáson. Bálint László bemutatkozó mérkőzésén 1-0-ra győzött a Népstadionban a Szendrei – Herédi, Kovács E., Balog T. – Farkas (Sallai), Fitos, Bognár Gy., Sass – Kiprich, Szabadi (Katona), Kovács K. (Gyimesi) gárdával felálló együttes a törökök ellen. Fura végjátékban: a 89. percben, 0-0-nál a vendégek kapust cseréltek, gondolván, mindjárt lefújja Diakonowicz játékező a mérkőzést, hadd védjen Okan is. Aztán jött, látott, de nem győzött, sőt veszített: Kiprich József a 90. percben szerzett góllal megnyerte a meccset. A még be sem melegedett kapus szinte labdához sem ért, de már gólt kapott.

Tíz nappal később a csapat meglepően súlyos, háromgólos (0-3) vereséget szenvedett Brüsszelben a belgáktól. Bő egy féldíón át jól tartotta magát, ám utána Ceulemans 11-esből, Severeys akcióból a magyar kapuba talált, sőt a kettő között Fitos Józsefről is Disztl Péter mögé került a labda. A Disztl P. – Pintér – Farkas (Sallai), Kozma, Balog T., Sass (Preszeller) – Varga I., Fitos (Kovács E.), Bognár Gy. (Gyimesi) – Kiprich, Vincze I. (Kovács K.) összetételű legénység nélkülözött olyan alapjátékosokat, mint Garaba Imre, Róth Antal és az első légios szezonját töltő Détári Lajos.

Április végén a nyári Európa-bajnokságra készülő angol válogatott érkezett hozzánk. Tovább tartott a gólszegegyesség – de a 0-0 nem számított rossz eredménynek a „háromoroszlánosok” ellen. Az 1962-es, chilei világbajnokságon játszott 90 perc óta ez volt az első alkalom, hogy nem kapott ki a nemzeti tizenegyünk a „tanítómesterektől”. Harmincötezer néző előtt a Szendrei – Balog T., Pintér, Róth (Varga I.), Sass – Kozma, Garaba, Détári, Fitos – Kiprich (Kovács K.), Vincze I. tizenegy a két válogatott közös történetének első gól nélküli döntetlenjét játszotta. A vendégeknél Viv Anderson, Tony Adams, Stuart Pearce, Bryan Robson, Chris Waddle, Glenn Hoddle, Peter Beardsley, Gary Lineker és Mark Hateley is játszott. Bálint László a következőket mondta a lefújás után: „A 0-0-val a legteljesebb mértékig elégedett vagyok, különösen azért, mert a legutolsó hat válogatott mérkőzést elveszítettük az angolok ellen. Védekezésünk mindvégig megfelelt, a támadójátékunk csak a szünet előtt. Ismerve ellenfelünk kiváló védekezését, nagy dolognak tartom, hogy több helyzetet is ki tudtunk alakítani. A szünet utáni védekezésbe

A magyar–angol után megjutalmazták a két csapat legjobbját, Détári Lajost és Bryan Robson

vonulást azzal magyarázom, hogy játékosaim foggal-körömmel ragasztották a döntetlenhez, mindenáron el akarták kerülni a vereséget. Ez sikerült is.” Megválasztották mindkét csapat legjobbját, az egyik oldalon Détári Lajos, a másikon Bryan Robson kapta a díjat. Két világsztár.

Május 4-én ismét a Népstadion volt az A-válogatott mérkőzésének helyszíne. Az ellenfél az európai mezőny hátsó harmadába tartozó izlandi legénység volt, amelyben szinte minden játékos játszott a pályafutása során valamelyik nyugat-európai élvonalbeli bajnokságban. A magyar csapat simán, 3-0-ra nyert, a gólokat Vincze István, Sallai Sándor és Kovács Kálmán szerezte. Bálint László a Disztl P. – Balog T., Pintér, Garaba – Kozma, Varga I., Fitos, Sass – Kiprich, Bognár Gy., Vincze I. tizeneggyel kezdett, a balszélső az első félidő utolsó percében talált a kapuba. A második félidőben a négy cserejátékosból (Sallai, Esterházy, Szabadi, Kovács K.) ketten is gólt szereztek. Kár, hogy a Népstadionban csak négyezren látták a meccset.

Hat nappal később az angolokéhoz hasonló erősségű ellenfelek látogattak el a legnagyobb honi arénába: az ugyancsak a nyári Eb-re készülő dán „dinamitok”. Sepp Piontek csapatának tagjaként olyan remek futballisták jártak a betonkolosszusban, mint Peter Schmeichel, John Sivebæk, Morten Olsen, Sören Busk, Jan Mølby, Flemming Povlsen, Jesper Olsen, John Jensen, Henrik Andersen és Michael Laudrup. A mérkőzés előtt a magyar szakvezető nagy húzása Mészáros Ferenc reaktiválása volt, a Portugáliában védő, akkor már 38 éves kapus az előző hat évben, a spanyolországi világbajnokság óta nem szerepelt a nemzeti tizenegyben. A mezőnyjátékos-posztokon Kozma, Pintér, Balog, Sallai, Varga, Détári, Fitos, Sass, Kiprich, Vincze, valamint csereként beállva Bognár és Esterházy játszott. A magyar csapat kétszer vezetett (előbb Kiprich, majd Bognár góljával), de a vendégek mindkétszer egyenlítették, Per Frimann-Hansen és John Eriksen révén. Másodszor a 89. percben – kevés hiányzott a magyar győzelemhez.

A találkozó lefújása pillanatában senki sem gondolta, hogy a következő, a sorozatban negyedik tavaszi, budapesti válogatott mérkőzésünk teljes összeomlást hoz. Május 17-én a „sógorok”

érkeztek rokonlátogatóba. Az osztrákok elleni 0-4-et nehezen emésztette meg a korabeli játékos. Mi több, a vereség Bálint László technikai igazgató állásába került. Sem az osztrákok nem voltak annyira jók, sem a magyar csapat nem volt ennyire gyenge – mégis nagy vereség lett a vége. A Disztl P. – Sallai, Balog, Pintér, Sass (Kozma) – Fitos (Keller), Bognár, Garaba, Détári – Kiprich, Vincze (Esterházy) összeállítású gárdának nem volt ellenszere az osztrák csapatnak, elsősorban a mesterhármast szerző (pályafutása során összesen három válogatottságig jutott) Rupert Markóval szemben.

1987. júl. 28.	Lipcse	NDK	0-0		
1987. szept. 9.	Glasgow	SKÓCIA	0-2 (0-1)		
1987. szept. 23.	Varsó	LENGYELO.	2-3 (1-1)	Eb-sel.	Bognár Gy., Mészáros
1987. okt. 14.	Bp., Népst.	GÖRÖGO.	3-0 (3-0)	Eb-sel.	Détári, Bognár Gy., Mészáros
1987. nov. 18.	Bp., Népst.	NSZK	0-0		
1987. dec. 2.	Bp., Üllői út	CIPRUS	1-0 (0-0)	Eb-sel.	Kiprich
1988. márc. 16.	Bp., Népst.	TÖRÖKO.	1-0 (0-0)		Kiprich
1988. márc. 26.	Brüsszel	BELGIUM	0-3 (0-0)		
1988. ápr. 27.	Bp., Népst.	ANGLIA	0-0		
1988. máj. 4.	Bp., Népst.	IZLAND	3-0 (1-0)		Vincze I., Sallai, Kovács K.
1988. máj. 10.	Bp., Népst.	DÁNIA	2-2 (1-0)		Kiprich, Bognár Gy.
1988. máj. 17.	Bp., Népst.	AUSZTRIA	0-4 (0-1)		

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Bognár György (MTK-VM), Kiprich József (Tatabányai Bányász)

9 mérkőzésen: Fitos József (Bp. Honvéd)

8 mérkőzésen: Disztl Péter (Bp. Honvéd), Garaba Imre (Rennes), Kovács Kálmán (Bp. Honvéd)

7 mérkőzésen: Détári Lajos (Eintracht Frankfurt), Sallai Sándor (Bp. Honvéd), Sass János (Bp. Honvéd), Vincze István (Tatabányai Bányász)

6 mérkőzésen: Balog Tibor (Vasas)

5 mérkőzésen: Kovács Ervin (Újpesti Dózsa), Kozma István (Újpesti Dózsa), Pintér Attila (FTC), Toma Árpád (Pécsi MSC), Varga István (MTK-VM)

4 mérkőzésen: Farkas Tibor (MTK-VM), Hajszán Gyula (Rába ETO), Mészáros Ferenc (Lokeren), Szalai Attila (MTK-VM), Péter Zoltán (Vienna)

3 mérkőzésen: Esterházy Márton (Casino Salzburg), Gyimesi László (Bp. Honvéd), Herédi Attila (Újpesti Dózsa), Keller József (FTC)

2 mérkőzésen: Szabadi László (Vasas), Szekeres József (Békéscsaba), Szendrei József (Málaga)

1 mérkőzésen: Bérczy Balázs (Pécsi MSC), Csuhaty József (Bp. Honvéd), Gáspár József (MTK-VM), Handel György (Rába ETO), Híres Gábor (MTK-VM), Katona György (Újpesti Dózsa), Kékesi Rezső (MTK-VM), Lovász Ferenc (Pécsi MSC), Mészáros Ferenc (Vitoria Setúbal), Plotár Gyula (Tatabányai Bányász), Pölöskei Gábor (MTK-VM), Preszeller Tamás (Rába ETO), Róth Antal (Feyenoord), Zsiborás Gábor (FTC)

A franciák nem kaparták ki a gesztenyét

Verebes József augusztusban nemcsak az A-, hanem az olimpiai válogatott irányításáról is lemondott. Az addig százszázalékos teljesítményt nyújtó, a csoportját a francia, a spanyol, a svéd és az ír válogatott előtt vezető gárda élére a szövetség Kovács Ferencet nevezte ki. A Spanyolországból hazatért mester szeptember 9-én, Örebróban 1-0-s vereséggel kezdett a svédek ellen, majd kikapott Újvidéken, a Vojvodina elleni felkészülési mérkőzésen is 4-3-ra. Nem sikerült novemberben a spanyolok elleni, melillai találkozó sem, ugyancsak 1-0-s vereséget hozott. A továbbjutás, mint utóbb kiderült, már ősszel elúszott. A jugoszlávok elleni, megnyert felkészülési találkozón, illetve a franciák elleni, áprilisi budapesti selejtezőn már Száger György dirigálta a csapatot, amely 2-2-es döntetlent ért el a címvédő, azaz 1984 olimpiai bajnoka ellen. Ha nyert volna, akkor sem jut Szöulba, mert a svédek kiválóan hajráztak. A mi csapatunk győzelemmel zárta a sorozatát (3-1-re megverte a Népstadionban a gyenge íreket), s ezzel három hétre megadta a reménykedés lehetőségét. Ha a csoport utolsó mérkőzésén a franciák otthon két góllal legyőzték volna az északiakat, kikaparják nekünk a gesztenyét. Ám, noha az első félidő végén még vezettek 1-0-ra, a skandinávok fordítottak, s a 2-1-es győzelemmel továbbjutottak.

Az 1987–1988-as idényben játszott négy olimpiai selejtezőn a következő játékosok léptek pályára: Zsiborás (3), Gáspár (1), Herédi (4), Disztl L. (3), Kovács E. (2), Mészöly (2), Szalma (2), Balog T. (1), Görög (1), Gyimesi A. (1), Gyimesi L. (1), Kozma (1), Keller (1), Vörös Cs. (1), Kékesi (2), Preszeller (2), Sikesdi (2), Bücs (1), Fitos (1), Lippai (1), Varga I. (1), Plotár (3), Fodor (2), Katona (2), Melis (2), Vincze I. (2), Dzurják (1), Fischer (1), Lakatos (1), Mészáros (1), Quirikó (1), Steidl (1), Szekeres (1).

1988 nyarán a főleg az ötkarikás csapatban szerepelt játékosokból álló ligaválogatott mégiscsak eljutott Dél-Koreába. A Gróf, Petry, Zsiborás, Gyimesi A., Kósa, Nagy T., Mészöly G., Keller, Bánki, Szalma, Sikesdi, Illés, Szekeres, Handel, Fischer és Plotár alkotta gárda ötödik lett az Elnök-kupán.

UTÁNPÓTLÁS

Le kellett volna győzni a görögöket...

Az idény elején Bene Ferenc irányította az utánpótlás-válogatottat. A csapat felkészülési mérkőzésen 4-0-ra kikapott a bolgároktól, majd javított, idegenben 1-0-ra legyűrte a lengyeleket. Az Eb-selejtezősorozatban 2-2-re végzett itthon a görögökkel. Utána, a ciprusiak elleni, hazai záró selejtezőn már Kaszás Gábor ült a kispadon, kiválasztottjai az akkori nevén Czabán Samu téren 4-1-re megverték a ciprusiakat. Ez sem segített, az utánpótlás-válogatottunk a második helyen végzett a csoportban a görögök mögött. A két tétmérkőzésen Petry, Zsiborás, Csikós, Szélpál, Gubucz, Pintér, Bordás, Szalma, Elekes Attila, Illés, Kecskés Zoltán, Bérczy, Sass, a váci Balog Tibor, Szabadi, Romanek, Horváth Csaba, Nagy Zsolt, Fischer, Rostás, Zsinka és Duró szerepelt.

Tavasszal két barátságos meccset vívott a gárda, mindkettőt Budapesten. A jugoszlávok ellen 1-1-re végzett, az osztrákokat 1-0-ra megverte.

Az U20-as válogatott május végén Antal Péter vezetésével Indonéziában, a Marah Halimkupán vett részt. A későbbi A-válogatottak közül Jován Róbert, Mónos Tamás és Czéh László tartott a társasággal, amely a harmadik helyre futott be.

IFJÚSÁGI VÁLOGATOTTAK

Halmai Gáborék Eb-n játszhattak

Az U18-as korosztály szép eredményeket ért el az idényben, második lett az IBV-n, megnyerte Izraelben a december végi Téli Tornát, s elsősorban Kámán Attila remek játékának köszönhetően 7-1-es győzelemmel kezdett a bolgárok ellen az Eb-selejtezőkben. Ám akadt a vetélytársak között egy még erősebb: a holland, amely három pontot elvett a mieinktől. A magyar együttest végül a magára talált bolgár is megelőzte – nem sikerült kijutni az Eb-re. A csapatban a későbbi A-válogatottak közül Bánfi János, Kuttor Attila, Kámán Attila és Wukovics László is játszott.

Az U17-es korosztály a negyedik helyen végzett 1987 nyarán a hazai rendezésű Tokaj-Certa Kupán. Telek András is szerepet kapott a gárdában.

Az egy évvel fiatalabbak érték el a legnagyobb sikert, kijutottak a spanyolországi korosztályos Eb-re. A csehszlovákok ellen idegenben lőtt góllal továbbjutott társaság az Európa-bajnokságon a házigazda elleni döntetlennel kezdett, majd legyőzte a törököket, s döntetlent játszott a franciákkal. Csoportmásodik lett a spanyolok mögött, nem jutott be az elődöntőbe. Mindenestre úgy térhetett haza, hogy a későbbi győztes ellen nem tudta kiharcolni a kvartettben az elsőséget. A játékosok közül Halmai Gábor és Szilveszter Ferenc jutott később el az A-válogatottsáig.

EURÓPAI KUPÁK

Kovács Kálmán volt az UEFA-kupa társgólkirálya

A bajnokcsapatok mezőnyében induló MTK-VM számára éppen olyan rosszul sikerült az idegenbeli mérkőzés, mint 1982 őszén Verebes József Rábájának a Standard elleni találkozóján. A kék-fehéreknek pillanatnyi esélyük sem volt a bukaresti Steaua ellen, 4-0-s vereséget szenvedtek. A visszavágón ugyan Híres Gábor és Szeibert György egy-egy góljával sikerült egy félidő alatt a hátrány felét ledolgozni, de ennél tovább nem jutottak. Noha nem Helmuth Duckadam, hanem Dumitru Stângaciu védett, a mezőnyjátékos-kontingens erősebb volt, mint az 1986-os BEK-döntőben, a Hungária körúton játszott két, a Barcelona elleni siker óta megszerzett klasszis, Nicolae Ungureanu és Gheorghe Hagi.

A KEK-ben az Újpesti Dózsa Herédi Attila tizenegyes góljával 1-0-ra legyőzte a Megyeri úton a holland Den Haag legénységét, majd a visszavágón – kellemetlen meglepetésre – 3-1-re kikapott. Rostás Sándor a 89. percben, 0-3-nál szépített.

Az UEFA-kupában a Tatabányai Bányász a portugál Vitóriát kapta ellenfélnek. A hazai találkozó 1-1-re végződött (a gólokat Plotár Gyula és Caio Júnior szerezte), a guimaræsi visszavágón René Simões együttese Kioma Kipulu góljával 1-0-ra nyert és továbbjutott. A „mi Kipunk” egyik találkozózn sem tudott játszani Temesvári Miklós csapatában. A portugálok brazil edzője később nagy karriert futott be, 1998-ban a jamaicai válogatottal szerepelt a világbajnokságon.

A magyar klubok közül a Bp. Honvéd teljesített a legjobban a nemzetközi porondon. A kispesztiek az UEFA-kupa első fordulójában Fodor Imre góljával 1-0-ra nyertek az egykori pécsi csatárt, Mészáros Ferencet is a soraiban tudó Lokeren ellen. A Belgiumban gól nélkül kibekelt 90 perc továbbjutást ért. A második fordulóban ismét egy portugál együttes, a GD Chaves látogatott Magyarországra. Kevés reménnyel, mert a Honvéd, Kovács Kálmán és

Fodor egy-egy találatával győzött kint 2-1-re. A visszavágót 3-1-re nyerte meg Bicskei Bertalan 70 percen keresztül emberelőnyben játszó csapata. Igaz, Sallai Sándor gyors gólját, illetve az egyenlítést csak az utolsó tíz percben követte két újabb Honvéd-gól, Fitos József és Kovács Kálmán találat.

Következett az akkoriban az európai porondon rendszeresen jól szereplő athéni Panathinaikosz. Kovács Kálmán pályafutásának egyik legjobb mérkőzése volt ez, négy góljával, valamint Fodor Imre büntetőből elért találatával egy óra elteltével már 5-0-ra vezetett az addig álomfutballt bemutató Honvéd. Az utolsó percekben Dimitrisz Szaravakosz két gólja azonban visszaadta a görögöknek a reményt. Az athéni találkozózn – a magyar sajtó a helyszínen lévő tudósítóinak véleménye szerint – a cseh Dušan Krchnak is segített a görögöknek, de a Honvéd is megrettent a 80 000 fős publikum hangerejétől. A kettő együtt összeomlást hozott: a Pana 5-1-re nyert, s 7-6-os összesítéssel továbbjutott. Fitos József, aki később a görög csapathoz szerződött, később egy 1995. februári Nemzeti Sport-interjúban azt mondta, Athénben tudta meg, hogy három játékostársa eladta a visszavágót. Az őszi mérkőzéseken hat gólt szerző **Kovács Kálmán** (Szaravakossal és az FC Bruges dán játékosával, Kenneth Brylle-Larsennel holtversenyben) az UEFA-kupa 1987–1988-as idényének társgólkirálya lett.

Fodor: Képes Sport

A belga Lokeren együttese – Mészáros Ferenc az álló sorban balról a második – 180 perc alatt egyszer sem tudta bevenni a Bp. Honvéd kapuját

Emlékszünk még arra, hogyan Vác KK-döntőt játszott?

Két magyar együttes is szerepelt a teljes eljelentéktelenedés ellen sziszifuszi harcot vívó KK 1987–1988-as idényében. Minden mérkőzést Toscanában rendeztek, májusban. A Kaposvári Rákóczi előbb a Pisától (0-2), majd a Vojvodinától (0-3) is kikapott, s szerzett gól nélkül, csoportaharmadikként zárt. A Váci Izzó MTE ugyan kikapott az első meccsén 4-1-re a Pescarától, de kihasználta a Slovan Bratislava bravúriját. A szlovákok ugyanis 1-0-ra megverték az olaszokat, így Haász Sándor együttesének az utolsó csoportmérkőzésen „csak” öt góllal kellett nyernie, s első lett. Hattal győzött (6-0) a pozsonyiak ellen! A Pisa elleni döntő már nem sikerült ilyen jól, a trófeát 1986 után ismét elhódító kék-feketék nagyon simán nyertek. A Pisában játszott a későbbi Honvéd-edző, Aldo Dolcetti is.

KK-döntő

Pisa Calcio–Váci Izzó MTE 3-0 (2-0)

1988. május 30., Pisa, 25 000 néző. Jv.: Liška (csehszlovák)

Pisa: Nista (Grudina, 81.) – Cavallo, Bernazzani, Faccenda, Sclosa – Dianda, Cuoghi, Caneo (Fiorentini, 82.), Dolcetti, Been (Gori, 86.) – Ceconi

Váci Izzó: Brockhauser – Kosztoľnik, Talapa, Kósa, Csima – Nagy T., Hermann, Víg, Durucskó (Paksi, 62.) – Balog T., Mózner (Zvara, 54.)

Gólszerző: Ceconi (33.), Sclosa (36.), Bernazzani (75.)

Nyugat-Bengálban járt a Tatabányai Bányász

A bajnokságra készülő Bp. Honvéd franciaországi túrán vett részt a nyáron (nyeretlen maradt a Tours, a Brest és a Nantes ellen), majd még a rajt előtt Kispesten 5-2-re megverte a csehszlovák TJ ZVL Žilínát. A Ferencváros Ausztriában és Svájcban edzőtáborozott júliusban, s közben sorozatban játszotta a találkozokat, főleg olyan vetélytársakkal szemben, akiknél azokban az években szerepelt magyar futballista is. Így ellenfél volt a Sturm Graz, az FK Austria, a Bulle és az Yverdon is, a Mödling, a Bellinzona, a Montreux, a Sion és a Servette mellett. A zöld-fehérek szoros meccseket vívtak, s csak utóbbi kettő ellen kaptak ki. Rákosi Gyula együttese februárban Belgiumban vizitált, az RFC Antwerp és az Aalst ellen játszott, kevés sikerrel (0-2, 2-4). Kiemelést érdemel még a márciusi, a Kongsvingerrel vívott találkozó, ritkán jártak felénk norvég alakulatok barátságos mérkőzésekre.

Januárban a Tatabányai Bányász Indiában vendégeskedett, a Nehru Kupán magyar olimpiai válogatott néven szerepelt a bolgár, a lengyel és a szovjet ötkarikás gárda, a kínai B-válogatott és a házigazda válogatott társaságában. A tornát Nyugat-Bengál államban, Sziliguri városában rendezték, a Bányász az első meccsen 1-0-ra kikapott a szovjetektől, majd 4-1-re megverte az

Lengén öltözött debreceni futballisták élvezik a napsütést egy portya „civil” órájában, a Kanári-szigeteken

indiaiakat. Ez maradt az egyetlen győzelme, a kínaiak elleni 0-0 mellett a lengyelektől 2-0-ra, a bolgároktól 3-2-re kapott ki Temesvári Miklós együttese. A tornát a szovjetek nyerték meg, a lengyelek előtt.

Az 1988-as esztendő eleje ettől függetlenül a lemondott vagy meghiúsult portyák időszaka volt. A Bp. Honvéd terminusnehézségek miatt (a kulcsjátékosok többsége éppen csak

Spanyolországban Puskás Ferenc fogadta a DMVSC játékosait

hazaért a válogatott franciaországi edzőtáborából) NSZK-beli és kameruni utat mondott le, az MTK-VM anyagi biztosíték hiányában visszalépett egy brazil expedíciótól, a Fradi pedig egy közép-amerikai utazásról maradt le egy külföldi menedzser szélhámosossága miatt.

Mindazonáltal az MTK-VM így is járt Spanyolországban, miként a Videoton is, amely a Kanári-szigeteken készült fel. A Debreceni

MVSC ugyancsak Las Palmason töltötte a felkészülés egy részét. A teremfutball-specialista zalaegerszegiek az NSZK-ban túráztak, kis- és nagypályán is játszottak.

Az Intertotó-kupában négy magyar legénység is elindult. A legjobban a Pécsi MSC szerepelt: második lett a csoportjában a Grasshoppers mögött, a Pogoń Szczecin és az Östers IF-et megelőzve. Elfogadhatóan teljesített az MTK-VM: a Grazer AK előtt, a Karlsruhe és a Vojvodina mögött harmadik lett. A Tatabánya (az RH Cheb és a Vejle után kullogva), valamint a Haladás VSE (a berni Young Boys, a dunaszerdahelyi DAC és az IFK Norrköping mögött a negyedik helyre kerülve) csoportjában utolsó lett.

Détári Lajos megnyerte az Eintracht Frankfurtnak a Német Kupát

A nyolcvanas éve vége felé egyre nőtt a külföldön szereplő válogatott vagy korábbi válogatott játékosok száma. A legnagyobb szenzációt Détári Lajos szerződése jelentette. Dömét – noha korábban a Barcelona, majd az AS Monaco is érdeklődött iránta – a Bp. Honvéd az Eintracht Frankfurtnak engedte át, mint utóbb kiderült, ez a helyes kifejezés, nem pedig az „eladta”.

A kor első számú magyar játékosa kiváló idényt teljesített a nyugatnémet elitben, 33 bajnoki meccsen 12 gólt szerzett a piros-feketéknél, ezzel a klub házi gólkirálya lett a lengyel klasszis, Włodzimierz Smolarek előtt. Détári, aki az első Bundesliga-gólját szeptember 5-én a Bayern Münchennek lőtte, a kilencedik helyen végzett a Frankfurttal – emlékezetesebb a csapat kupaszereplése. A DFB-Pokal a VfL Bochum elleni berlini fináléjának 81. percében az Eintracht magyar csillaga szerezte az egyetlen gólt, pazar szabadrúgással.

Hollandiában, a Feyenoordban játszott Róth Antal – igaz, sérülése miatt csak keveset –, Belgiumba került egykori pécsi klubtársa, Mészáros Ferenc. A csatárért 300 000 dollárt fizetett a Lokeren, ezzel a válogatott támadó lett Détári mögött a második legdrágább magyar játékos. Portugáliában futbalozott névrokona, Mészáros Ferenc kapus, aki Szentes Lázárral együtt a Setúbalt erősítette. Szendrei József Spanyolországban, Kubala László és segítője, Kaszás László együttesénél, a második ligás Málagánál kezdte meg légiós karrierjét. Októberben Dajka László bemutatkozott a spanyol élvonalban, a Las Palmasban. Franciaországba, a Rennes-hez igazolt Garaba Imre, Hannich Péter a Nancyban töltötte az őszt, majd hazatért. Nagy Antal (korábbi klubtársa a lotaringiai alakulatban) a svájci második vonalba, az Yverdonhoz ment tovább 1987

A kupagyőztes frankfurti legénység. Hátul, balról: Kraus menedzser, Conrad, Turowski, dr. Degenhardt csapatorvos, Meinel gyúró, Sievers, Schlindwein, Heitkamp, Münn, Körbel, Kraaz, Frank, Schulz, Stein, Zahnleiter pályaedző. Elöl: Gundelach, Feldkamp vezetőedző, Binz, Kostner, Friz, Smolarek, Roth, Klepper és Détári Lajos

nyarán. Burcsa Győző a francia Division II-ben, a Melunben futballozott. Visszatérve a kantonok országához: Kovács István, az SBTC, a Vasas és a Tatabánya korábbi csatára a Malley, a Békéscsabáról külföldre kerülő Pásztor József a Winterthur együtteséhez került.

Svédországba igazolt Szántó Gábor (Elfsborg). Finnországban rúgta a labdát Kolár Endre és Szebegyinszky András (Haka), Királyvári Károly (Mikkelin Palloilijat) és Tóth József (IF Kraft).

Esterházy Márton a görög Panathinaikosnál kezdte az évet, majd Ausztriába, a Casino Salzburghoz szerződött. Ugyancsak az osztrák élvonalban szerepelt Nyilasi Tibor, aki 1988. május 14-én, az Admira Wacker ellen játszott utolsó hivatalos mérkőzését a lila-fehéreknél. Öt idény alatt 156 hivatalos találkozón 111 gólt ért el. Péter Zoltán a Vienna mezét viselte. Több korábbi válogatott játékos – főleg a határhoz közeli városokból vagy Budapestről útnak induló futballisták – kapott engedélyt „hétvégi” kiruccanásra, elsősorban bécsi vagy burgenlandi csapatokhoz. Így Dunai III Ede, Fekete László, Gujdár Sándor, Halmosi Zoltán, Izsó Ignác, Kocsis István, Müller Sándor, Pál József, Rab Tibor, Somogyi József, Soós István, Tieber László és Zámbo Sándor, hogy csak azokat említsük, akik addigra már a nemzeti tizenegyben is szerepeltek.

Törőcsik András a télen Észak-Amerikában próbált szerencsét, de sem San Diegóban, sem Chicagóban nem járt sikerrel. Pedig barátok közé került a nyugati parton, Tóth Zoltán, Visnyei Gyula és Törő egykori zuglói klubtársa, Kosztasz Mokalisz is a Sockers játékosa volt az idényben. A csapat egyébként megnyerte az ottani első számú terembajnokságot, a Major Indoor Soccer League-t, az egykori újpesti labdarúgó lett Az év kapusa.

A magyar edzői kar tagjai közül Csernai Pál a török Fenerbahçénál, Pázmándy Péter (október végéig) a svájci Bellinzonánál, Kubala László a Málagánál dolgozott. Dunai II Antalt decemberben visszahívták korábbi állomáshelyére, a Murciához. Belgiumban Fazekas László az Eendracht Aalst szakvezetője volt. Popovics Sándor a holland Cambuur edzőjeként kereste kenyerét. Mezey György Kuvaitban, az al-Jarmuknál tevékenykedett. Fekete Árpád Mexikóban a monterreyi „tigriseket” (UANL) mentette meg a kieséstől.

Garaba Imre (hátsó sor, jobbról a negyedik) a Rennes-ben

Burcsa Győző (első sor, középen) a Melun együttesében

A kapus Mészáros Ferenc (hátsó sor, középen) a Setúbalban

Döme Maradona oldalán

Az angol liga megalapításának 100. évfordulóján kitett magáért a szervezet: valóban a kor legjobbjaiból szervezett világválogatottat hívott ellenfélnek a Wembley-ben rendezett gálamérkőzésre. Michel Platini, Diego Maradona és az aktuális aranylabdás, Igor Belanov (meg persze további sok-sok sztár) mellett a

nem sokkal korábban az Eintracht Frankfurt-hoz igazolt Détári Lajos is pályára lépett Terry Venables csapatában. Döme a második féldőre állt be a brazil Josimar helyére, természetesen nem jobbhatvédnek, az „is-teni” Diegóval, Salvatore Bagnival és a szerb Pikszai Sztojkoviccsal alkotta a középpályás sort.

FOOTBALL LEAGUE
V.
REST OF THE WORLD

Mercantile Credit
FOOTBALL LEAGUE CENTENARY CLASSIC
SATURDAY 8 AUGUST 1987
WEMBLEY STADIUM
SOUTH STAND SEAT
£30.00

Angol ligaválogatott–Világválogatott 3-0 (1-0)

1987. augusztus 8., London, Wembley, 61 000 néző. Jv.: Hackett (angol)

Angol ligaválogatott: Shilton (angol) h. Ogrizovic (angol) – Gough (skót) h. S. Clarke (skót), McClelland (északír), McGrath (ír), Sansom (angol) – Brady (ír) h. Nevin (skót), Robson (angol), Webb (angol) h. Ardiles (argentín) – Waddle (angol) – Beardsley (angol) h. A. Smith (angol), Allen (angol) h. Whiteside (északír)

Világválogatott: Daszajev (szovjet) h. Zubizarreta (spanyol) – Josimar (brazília) h. Détári (magyar), Celso (brazília) h. P. Larsson (svéd), Hysén (svéd), Julio Alberto (spanyol) – Berthold (nyugatnémet), Bagni (olasz) h. D. Sztójkovic (jugoszláv), Platini (francia) h. Belanov (szovjet), Maradona (argentín) – Lineker (angol) h. Elkjær-Larsen (dán), Futre (portugál) h. Zavarov (szovjet) Gólszerző: Robson (23., 88.), Whiteside (58.)

A gálamérkőzés szereplői. Állnak, balról: Ogrizovic, Smith, Gough, Waddle, Beardsley, Berthold, Hysén, Larsson, Elkjær-Larsen, Shilton, Daszajev, Zubizarreta, Sansom, Webb, Julio Alberto, Whiteside, Allen, McGrath. Elöl: Zavarov, Belanov, Nevin, Lineker, McClelland, Clarke, Sztójkovic, Détári, Maradona, Robson, Ardiles, Futre, Brady

Névsorolvasás

BÉKÉCSABAI ELŐRE SPARTACUS:

Gulyás István 24 – Szent István 28/1, Ottlakán Mihály 27/3, Csátó Sándor 28/1, Fabulya György 28 – Kurucz Ádám 23/2, Gruborovics Tibor 25, Csanósi Miklós 29/3 – Adorján Árpád 18/7, Kanál Zoltán 13/3, Szekeres József 30/7. A többiek: Árky Lajos 13, Kerepeczky György 10/1, Tamás László 10, Vigh Tibor 10, Mrcsákó Mihály 9/1, Bánfi János 8, Csernus István 8, Krasnyánszky Zoltán 8, Kerekes Attila 6/1, Szarvas János 6, Baji Tamás (k) 5, Fodor András 5, Steigerwald Zoltán 3, Belvon Attila 2, Horváth László 2, Kelemen Gyula 2, Takács József 2, Lente Lajos 1, Póta László (k) 1

BP. HONVÉD:

Disztl Péter 30 – Sallai Sándor 30/3, Disztl László 30, Csuhay József 28/1, Cseh András 24 – Sikesdi Gábor 25, Gyimesi László 21/3, Fitos József 29/4, Sass János 29/1 – Fodor Imre 30/9, Kovács Kálmán 30/17. A többiek: Romanek János 21/1, Lippai Sándor 19/5, Csehi Tibor 9, Bodonyi Béla 6, Dajka László 4, Kerepeczky György 3, Urbányi István 3, Breznay Attila 1, Linka Gábor 1

DEBRECENI MVSC:

Mező József 26 – Kiss János 20, Plókai Attila 22, Sándor Csaba 19, Balogh József 19 – Szűcs János 20/1, Turtóczki Sándor 29, Bücs Zsolt 26/3, Duró József 27/1, Vancsa Miklós 25/1 – Melis Béla 29/19. A többiek: Benyó Sándor 16/2, Nagy Lajos 15, Steigerwald Zoltán 15/1, Till Lajos 14, Bodonyi Béla 11/5, Nagy Sándor 10, Takács Barnabás 10, Dan László 9, Szabó László 7, Horváth Béla (k) 5, Plókai Mihály 5, Horváth Miklós 3, Jankovics Sándor 2, Sallai Tibor 2, Rozsnyói Tamás 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Zsiborás Gábor 25 – Limperger Zsolt 27/2, Pintér Attila 26/4, Keller József 29 – Topor Antal 28/2, Bánki József 25/4, Kincses Sándor 24/3, Dukon Béla 17/3 – Zsinka János 20, Fischer Pál 25/15, Dzurják József 21/6. A többiek: Nagy Zsolt 16/1, Vaszil Gyula 16/1, Simon Tibor 13, Strausz László 13, Bús Iván 10/1, Kvaszta Lajos 9/1, Zsivóczky Gyula 7, Józsa Miklós (k) 5, Kajdy György 5, Albert Flórián 4, Nagy Sándor 1, Répási László 1, Wukovics László 1

HALADÁS VSE:

Kutasi Csaba 15 – Vörös Imre 22, Vörös Csaba 26/2, Bognár Zoltán 26/2, Görög István 29 – Nagy József 29/4, Illés Béla

29/12, Marton Róbert 23/3, Elekes Attila 26/3 – Domján István 24, Schäffer István 22/4. A többiek: Simon János 20/2, Neudl Gábor 16, Hegeđus Péter (k) 15, Schröter Béla 13/2, Hegyi Gábor 9, Krizán Sándor 9, Baranyai Tibor 8/1, Papp István 8/2, Szalay István 7, Mikos Tamás 5, Wágner Zsolt 5, Deéry Attila 1, Tóth Gyula 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Kovács Attila 12 – Deákvári Antal 22/1, Rác László 29/1, Barina László 25 – Prukner László 30/2, Riczu János 29/3, Kraft Zoltán 23, Bócz Lajos 21/2, Adorján István 22/1 – Mész Gyula 26/3, Havasi Lajos 29/7. A többiek: Csrepka Tamás 18, Bíró Antal 17/2, Kurdi János 15, Szajcz Miklós 11/1, Sándorfi Róbert (k) 10, Kollár József (k) 9, Petrók Viktor 9, Murai Sándor 8, Balogh János 6, Gilitsch Róbert 5, Magyar János 3, Miovecz Zoltán 3/1, Gyurics Tibor 2, Hanusz János 2, Horváth Zoltán 1

MTK-VM:

Gáspár József 30 – Lőrincz Emil 23/2, Híres Gábor 20/2, Szalai Attila 27, Farkas Tibor 24 – Katzenbach Imre 25/2, Varga István 26/2, Szeibert György 28/18, Bognár György 30/3 – Kékesi Rezső 27/2, Pölöskei Gábor 29/11. A többiek: Huszárk László 20, Talapa János 18/1, Balogh Gábor 15/1, Kiss László 13/2, Huszák Zsolt 10/1, Oroszki Péter 8/2, Boda Imre 7/2, Arató Csaba 6, Jován Róbert 2, Turner Csaba 1

PÉCSI MSC:

Bodnár László 29 – Kónya Mihály 22, Toma Árpád 23/2, Há-mori György 27/2, dr. Brezniczky Sándor 28 – Megyeri Károly 30/1, Turi Zsolt 27/4, Bérczy Balázs 22/3, Lutz Jakab 24/2 – Nagy Imre 20/5, Lovász Ferenc 21/5. A többiek: Czérna Sándor 20, Márton Gábor 18/2, Lőrincz Sándor 16/1, Udvardi Zoltán 12/1, Balogh Attila 8/2, Szabó József 8, Braun Károly 6, Csoboth Róbert 5, Tomka János 5, Kádár Sándor 3, Pillingner Béla 3, Schneider Gábor 3, Berényi Csaba 2, Bojás Lajos 2, Palaczky János 2, Bogyai Zoltán (k) 1

RÁBA ETO:

Ulbert Tibor 19 – Csikós Lajos 18/1, Hlgyvik Gábor 30, Preszeller Tamás 22/1 – Nagy Tamás 26, Csongrádi Ferenc 22, Rubold Péter 27/11 – Szabó Ottó 20/6, Mörtel Béla 27/10, Handel György 29/7, Hajszán Gyula 24/6. A többiek: Bordás Csaba 18/1, Pecsics Tibor 17, Somogyi József 17/1, Kiss Zsolt

Az élvonal újonca

Váci Izzó MTE

Alapítási ideje: 1899

Színe: piros-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 14 (1988–2000, 2006–2007)

Sikerei: magyar bajnok (1994), Magyar Kupa-döntős (1991, 1992, 1995), KK-döntős (1988)

15/2, Turbék István 14, Csonka Gyula 11, Hannich Péter 10/2, Kovács László (k) 7, Boros Lukács (k) 4, Májér Lajos 3, Süle János 3, Udvardi Tamás 2, Varsányi Péter 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Horváth Győző 29 – Brettner Csaba 27, Szabó László 21, Quirikó László 27/2, Kolovics Zoltán 27 – Palkovics István 23/2, Marozsán János 25/10, Jancsika Károly 28, Olajos Sándor 28/2 – Lakatos Ferenc 27/8, Borostyán Mihály 26/3. A többiek: Boda Mihály 18/3, Zsadányi László 18/5, Balázs Tibor 16, Keszeg István 15/2, Adi János 9, Pardavi Károly 6/1, Molnár Ferenc 3, Erdélyi Károly (k) 1, Tóth Péter 1

TATABÁNYAI BÁNYÁSZ:

Kiss Imre 28 – Vincze József 29, Lakatos Károly 28, Udvardi Endre 27/1, Szalma József 26/3 – Moldván Miklós 28/2, Csapó Károly 26/1, Schmidt István 26/2 – Kiprich József 24/14, Plotár Gyula 29/14, Vincze István 29/11. A többiek: P. Nagy László 24/5, Zircher György 23/4, Hegedűs István 12, Dobsch Gyula 8, Emmer László 5, Tarlósi István (k) 2, Szabó László 1

ÚJPESTI DÓZSA:

Gróf Attila 18 – Schneider István 29/1, Varga József 23/1, Szélpál László 25/1 – Herédi Attila 26/5, Kozma István 30/2, Kovács Ervin 30/5, Steidl Sándor 27/6 – Schróth Lajos 25/1, Rostás Sándor 28/10, Katona György 30/7. A többiek: Szabó András 23/1, Balogh István 19/5, Kecskés Zoltán 18, Kakas László (k) 13, Eszenyi Dénes 8/1, Szlezák Zoltán 8, Mundi Viktor 2, Aczél Zoltán 1, Dobos Sándor 1, Kardos József 1, Klink Zoltán 1, Waszner Gábor 1

VASAS SC:

Andrusch József 28 – Gubucz László 25/3, Mészöly Géza 30/1, Balog Tibor 24, Csorba János 21 – Pecha László 29/1, Komjáti András 23, Szijjártó István 25/2, Galaschek Péter 16/1 – Boda

Imre 14/2, Szabadi László 26/12. A többiek: Teodoru Vaszilisz 14/3, Tuboly Frigyes 14/2, Elekes József 13, Kardos József 13, Zentai Lajos 13/1, Bodnár István 9, Rixer Géza 9, Kovács István 8, Zvara József 7/1, Kecskés Attila 6, Nyúl István 6, Bruzsa István 2, Kovács Attila (k) 2, Szalanczy Ferenc 2, Czumpf Péter 1

VÁCI IZZÓ MTE:

Brockhauser István 30 – Nagy Tibor 28/3, Kósa László 23/1, Talapa Tibor 29/1, Csima György 25 – Hermann Sándor 28/2, Horváth Csaba 23/1, Víg Péter 26/2, Gyimesi Attila 29/6 – Mózner János 26/6, Balog Tibor 26/4. A többiek: Várady Béla 21/1, Durucskó Péter 14/1, Kosztolnik Tamás 14, Zvara József 13/2, Csikós Csaba 10, Deák Sándor 3, Cseri Gábor 2, Paksi János 2, Polónyi László 2, Godó Attila 1, Schiller László (k) 1

VIDEOTON SC:

Petry Zsolt 20 – Végh Tibor 26, László Csaba 21/1, Novath György 24/5, Horváth Gábor 29 – Emmer László 18/3, Máriási Zsolt 20, Wittmann Géza 22, Gyenti László 17/3 – Kanyok Imre 28/3, Magyar Zsolt 16/4. A többiek: Májér Lajos 16/2, Sallói István 15, Molnár Zsolt 14, Tóth Ernő 14/2, Csucsánszky Zoltán 13/3, Németh Zoltán 13, Kovács Ferenc 10, Koszta János (k) 10, Faddi Máté 7, Borsányi István 5, Jónás Gyula 5/1, Király József 4, Supka Attila 4, Reichard Tamás 3, Simon Ferenc 3, Czucz András 2, Petres Tamás 2/1, Takács Lajos 2, Selyem Nándor 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Balázs Zsolt 30 – Varga István 22, Szabó Zsolt 29, Csepregi András 30/5, Balog Zoltán 27/2 – Farkas Csaba 26/4, Czigány Csaba 27/5, Vadász Imre 27/1 – Kámán Attila 22/3, Dobány Lajos 24/2, Páli Attila 28/3. A többiek: Sipos Sándor 20, Molnár László 14, Rezi Lajos 13, Rózsa László 13, Szalai Csaba 12, Kovács László 6, Ballai András 5, Fujsz Ferenc 4, Kovács József 4, Purger József 2/1

A DMVSC legénysége. Állnak (balról): Vincze Ferenc gyúró, Vaczlavik Ferenc pályaedző, Komlóssy Imre pályaedző, Mező, Bücs, Kiss, Nagy L., Takács, Till, Sallai T., Horváth M., Plókai A., Szűcs, Horváth B., Kiss László vezetőedző, Hegedűs Gábor pályaedző. Ülnek: Nagy, Sándor, Benyó, Szabó, Dan, Melis, Duró, Jankovics, Turtóczki, Vancsa

Az 1987–1988. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Bp. Honvéd	30	17	7	6	48-23	41	5. Ózdi Kohász	38	14	15	9	42-35	43
2. Tatabányai Bányász	30	13	11	6	58-35	37	6. Komlói Bányász	38	16	10	12	54-42	42
3. Újpesti Dózsa	30	12	13	5	48-29	37	7. Volán SC	38	16	9	13	61-51	41
4. Rába ETO	30	14	7	9	49-43	35	8. Csepel SC	38	17	7	14	54-54	41
5. Ferencvárosi TC	30	12	9	9	47-32	33	9. Metripond SE	38	15	11	12	52-52	41
6. MTK-VM	30	14	4	12	53-50	32	10. Nyíregyházi VSSC	38	15	9	14	50-51	39
7. Haladás VSE	30	9	13	8	39-37	31	11. Diósgyőri VTK	38	16	6	16	43-52	38
8. Pécsi Munkás SC	30	11	9	10	31-34	31	12. Kecskeméti SC	38	16	5	17	63-63	37
9. Vasas SC	30	9	11	10	33-37	29	13. Eger SE	38	12	13	13	44-54	37
10. Váci Izzó MTE	30	9	10	11	34-34	28	14. Nagykanizsai Olajb.	38	12	10	16	47-52	34
11. Videoton SC	30	6	15	9	28-32	27	15. III. ker. TTVE	38	10	14	14	44-58	34
12. Siófoki Bányász	30	9	9	12	39-50	27	16. Építők SC*	38	13	7	18	48-53	33
13. Békéscsabai Előre	30	8	11	11	30-42	27	17. Kazincbarcikai Vegyész	38	10	12	16	37-45	32
14. Zalaegerszegi TE	30	7	11	12	26-32	25	18. Ajkai Hungalu	38	9	13	16	33-48	31
15. Debreceni MVSC	30	8	7	15	33-48	23	19. Salgótarjáni BTC	38	9	11	18	40-51	29
16. Kaposvári Rákóczi	30	4	9	17	25-63	17	20. Szekszárdi Dózsa	38	7	8	23	34-62	22

* Az idényt a Ganz-MÁVAG kezdte el, majd télen átvette a helyét az Építők SC.

NB II

1. Veszprém SE	38	21	7	10	49-28	49
2. Dunaújvárosi Kohász	38	18	12	8	62-38	48
3. Szeged SC	38	16	13	9	58-35	45
4. Szolnoki MÁV MTE	38	19	6	13	61-52	44

Melis Béla (DMVSC)

A Területi Bajnokság csoportgyőztesei

Bakony-csoport: Soproni SE

Dráva-csoport: Mohácsi TSZ SE

Duna-csoport: Oroszlányi Bányász

Körös-csoport: Szarvasi Vasas

Mátra-csoport: Hatvani Kinizsi Vasutas SC

Tisza-csoport: Jászberényi Lehel SE

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Melis Béla (DMVSC)	19
2. Szeibert György (MTK-VM)	18
3. Kovács Kálmán (Bp. Honvéd)	17
4. Fischer Pál (FTC)	15
5. Kiprich József (Tatabánya)	14
5. Plotár Gyula (Tatabánya)	14

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Bp. Honvéd	X	3-1	0-0	1-0	2-0	2-0	3-0	3-0	4-0	2-0	2-0	0-0	2-0	1-0	0-0	5-1
2. Tatabányai Bányász	1-0	X	2-2	3-1	0-2	4-3	3-0	2-2	0-0	0-4	1-1	3-1	2-1	0-0	7-1	4-0
3. Újpesti Dózsa	3-1	1-1	X	3-1	1-4	4-0	0-0	1-0	2-2	1-0	0-0	4-2	4-0	4-0	2-1	1-1
4. Rába ETO	4-2	1-0	1-1	X	2-0	3-3	4-0	1-1	2-0	3-2	1-0	2-0	3-3	1-3	2-1	1-0
5. Ferencvárosi TC	1-1	1-1	0-0	5-2	X	2-0	1-0	0-1	3-3	1-1	3-0	1-0	3-1	1-3	2-0	3-0
6. MTK-VM SK	4-3	1-6	2-0	2-2	3-1	X	3-2	3-1	1-2	2-3	1-1	2-1	2-0	1-0	1-0	4-0
7. Haladás VSE	0-0	1-1	0-3	2-2	0-0	2-0	X	4-1	2-2	1-0	1-2	1-1	3-0	1-1	2-0	4-0
8. Pécsi MSC	3-0	2-1	0-1	2-0	1-0	3-0	2-1	X	1-2	1-0	0-0	0-0	2-0	1-1	0-3	2-1
9. Vasas SC	2-4	0-1	3-5	0-1	1-0	1-0	0-1	1-1	X	1-1	1-0	3-0	1-1	1-0	0-1	4-2
10. Váci Izzó MTE	1-1	1-2	1-0	0-1	2-1	0-1	0-0	3-1	0-0	X	0-1	1-1	1-1	2-0	3-0	2-1
11. Videoton SC	0-1	2-0	1-1	2-2	2-2	1-1	2-4	0-0	0-0	0-0	X	4-3	0-0	4-0	2-0	0-0
12. Siófoki Bányász	0-0	2-2	2-1	2-1	1-5	1-3	3-3	1-1	1-0	0-1	2-1	X	2-1	2-1	3-1	3-1
13. Békéscsabai ESSC	1-0	0-5	2-1	2-0	1-1	0-1	1-1	1-0	0-1	3-0	1-1	3-2	X	0-0	1-1	2-1
14. Zalaegerszegi TE	0-1	0-0	1-1	1-0	0-2	3-1	0-1	0-1	1-1	1-1	0-0	3-1	0-0	X	2-2	3-0
15. Debreceni MVSC	1-2	0-3	1-1	1-3	2-2	2-1	1-1	1-1	2-1	4-1	2-0	1-2	0-2	1-0	X	0-1
16. Kaposvári Rákóczi	0-2	2-2	0-0	1-2	1-0	0-7	1-1	3-0	0-0	3-3	3-1	0-0	2-2	0-2	0-3	X

Both-csinálta bajnokcsapat a bundabotrány közepén

Már a nyár közepén számítani lehetett arra, hogy különleges idényünk lesz. A Somogyi Jenő lemondása után átmenetileg a Tisza László, Varga Miklós és Vadászi Tibor alkotta társelnök-trió által irányított MLSZ augusztus 2-án úgy döntött, hogy vadonatúj pontszámítást vezet be az élvonalban. A korábbi, hagyományos értékelési renddel szemben az 1988–1989-es idényben három pontot kapott a rendes játékidőben a mérkőzést megnyerő csapat, a kilencven perc után „ikszre” álló találkozókat tizenegyespárbajjal döntötték el. Ezek győztese két, a vesztese egy ponttal gazdagodott. (Ugorjunk egy kicsit előre az időben: az idényben 66 mérkőzés után rendeztek „szétlövést”. A várakozással ellentétben a vendégcsapatok nyertek meg többet, 39-et a 27-tel szemben.)

A Kuvaitból hazatért Mezey Györgyöt a közakarát és persze az új MLSZ-vezetőség visszahívta a szövetségi kapitányi posztra, a mexikói világbajnokság kudarca után távozott edző hatéves (!) szerződést kötött. Ugyanakkor kikötötte, hogy decemberben egyoldalúan felmondhatja a kontraktust. Alkalmasint akkor még csak tartott attól, hogy erre aztán jó oka lesz. Természetesnek tartotta, hogy számíthat előző kapitányi korszaka pilléreire, köztük a világlklasszisok közé emelkedett Détári Lajosra.

Az előzetes esélylatolgatások a Bicskei Bertalan által irányított Bp. Honvéd és az előző idényben csak hatodik, Verebes József által dirigált MTK-VM csatáját jövendőlték. Szeptember elején úgy tűnt, csak félig jó a tipp. A kispesztiek pocskékul rajtoltak, címvédő létükre a negyedik forduló után még szerzett gól nélkül álltak. A Békéscsabai Előre Spartacus elleni hazai meccset

A Rába ETO legénysége. Hátul, balról: Hlagyvik, Somogyi, Kiss Zs., Mörtel, Horváth, Rubold, Sallói. Középen: Ulbert, Hajszán, Bücs, Balázs, Handél, Csikós, Boros. Elöl: Urbányi, Melis, Szabó, Bordás, Udvardi, Virág

A Tatabánya. Hátul, balról: Kiss, Váczi, Dombai, dr. Bíró Péter orvos, Kiprich, Szentmihályi Antal vezetőedző, Tarlósi, Plotár, Mázi. Középen: Nagy Győző, Domonics, Lakatos, Járfás, Mészáros, Szabó György, Udvardi, Csapó, Dobsch, Vincze J., Hofmann József. Elöl: Páli, P. Nagy, Sándor Imre gyűrű, Pócze Miklós gyűrű, Hegedűs, Schmidt

0-0 után tizenegyesekkel „megnyerték” (szerény visszavágás volt csak az előző idény végi, szolnoki MNK-döntőben elszenvedett 3-2-es vereségért), majd a Pécsi MSC-től, a Rába ETO-tól és a Tatabányától is kikaptak 1-0-ra. A piros-fehérek kiesőhelyen szégyenkeztek első négy fellépésük után. Közben az MTK-VM sem csillogott, de a szoros meccseit – az első négy fordulóban minden mérkőzésén 1-1-re állt a szünetben – hol „simán”, hol tizenegyesekkel, de megnyerte. Szárnyalt viszont az előző idényben csupán ötödik Ferencváros: az élete legjobb formájában lévő Bánki József köré épített fiatal gárda négy „hárompontossal” kezdett.

Az őszi derekára aztán magához tért a Honvéd, a 12. forduló után már a második helyen állt a kék-fehérek mögött. Az MTK-VM a Videoton ellen beleszaladt a késbe (0-4), de a többi mérkőzésén nem szenvedett vereséget. (Egyszer szerzett csak egy pontot, a Tatabánya ellen.) A Fradi lendülete ellenben megtört, a zöld-fehérek tíz nap alatt 3-0-ra kikaptak a Honvédtól, majd 2-0-ra az MTK-VM-től. Így is a harmadik helyen álltak.

Mezey György kijelentette az északírek elleni hazai világbajnoki selejtezőn aratott 1-0-s győzelem feletti örömeiben: „Jobb csapatunk lehet, mint Mexikó előtt!” De hamar rá kellett jönnie, hogy önhibáján kívül bár, de légvárat épített.

1988. október 24-én „illetékes rendőri szervek bejelentés alapján nyomozást indítottak az 1987–1988-as Nemzeti Bajnokság I. osztályában elkövetett visszaélések miatt”. Egy nappal később tíz játékost és egy edzőt őrizetbe vettek. A botrány kirobbanása utáni első hétvégén 39 futballista játékjogát függesztette fel az MLSZ. Eljárás indult még egy korábbi, debreceni ügy miatt kilenc egykori és akkori Bp. Honvéd-játékos ellen, közülük Fodor Imrét, Kovács Kálmánt és Sikedi Gábort őrizetbe is vették. Sallai Sándor, aki bő egy héttel azelőtt kötött 150 000 dollárért szerződést az Oviedóval, az eljárás miatt nem tudott kiutazni, meghíúsult az ügylet. Szerencséjére a spanyol egyesület nem követelt kártérítést. Sallainak már kezében volt a repülőjegye, egy csütörtöki napon kellett volna indulnia. Ám előző este jöttek érte, elvitték, és tíz napot

Az újonc veszprémi gárda. Hátról, balról: Kakas, Bognár P., Baranyi, Glázer Róbert vezetőedző, Onhausz, Csík, Horváth M., Andorka. Középen: Csongrádi, Mónos, Tóth G., Belső, Zsenticskó, Sántha, Szécsi, Horváth L. Elöl: Bimbó, Rugovics, Süle, Vass, Éger, Csomai, Kelemen, Gáspár

előzetes letartóztatásban töltött. Azt mondta egy későbbi beszélgetésben, hogy a hároméves szerződése alatt Spanyolországban a prémiumok nélkül is 600 000 dollárt keresett volna. (Az ügyet közel két évig tartó nyomozás után zárták le. Bár csupán dorgálást kapott, az eljárás nem tett jót labdarúgó-karrierjének.) Sokkal jobban járt Fitos József, aki addigra a világútlevelel a kezében Görögországba repült, a Panathinaikoshoz. Részben Fitos miatt született az MLSZ etikai bizottságának az állásfoglalása, amelyben arra kérte az illetékeseket, hogy „egyenlő mércével bírálják el a magyar és külföldi bajnokságokban játszó, bundaügybe keveredett játékosok ügyét”. Török Péter, az MLSZ főtitkára decemberben Görögországba utazott, hogy rábírja Fitost és Détári Lajost a hazatérésre. Arról győzködte őket, hogy tisztázzák itthon magukat. Détári januárban valóban Budapestre is érkezett, majd visszatérhetett Pireuszba. Később Fitos is hazarepült, visszafizette a felvett pénzt, majd újra Athén felé vette az irányt.

A Bp. Honvéd 1988. október 22-én a Dunaújvárost még a Disztl Péter – Sallai, Disztl László, Csuhay (Zircher), Cseh – Fitos, Sikesdi, Varga István, Sass – Fodor, Kovács Kálmán összeállításban győzte le. Egy héttel később a vergődő Újpest elleni rangadóra már a Disztl Péter – Csuhay, Disztl László, Csehi – Szijjártó, Romanek, Varga István, Sass – Gregor, Füle, Zircher alkotta gárda állt ki. Füle Antal és Szijjártó István először, Zircher György és Romanek János másodszor volt kezdőjátékos a bajnoki idényben. Érdemükre, meg az ősszel még debütáló Hegyeshalmi Tibor, Kisistók András, s természetesen a megmaradt, a korábbi Videoton-játékosokra épített mag érdemére legyen mondva: a csapat nem zuhant össze. Az Újpesti Dózsa, a Haladás és a ZTE ellen nem kapott gólt, s szerzett nyolc pontot. Az MTK-VM, noha elveszítette a karmesterét, Hannich Pétert, erősebb volt. Az őszi záró fordulóban 3-0-ra megverte a Honvédot, így a fél idény „bajnokaként” zárt a Ferencváros és a Bp. Honvéd előtt.

Mezey György decemberben lemondott a szövetségi kapitányságról, az MLSZ Bicskei Bertalant kérte fel a megüresedett posztra. A Bp. Honvéd elengedte az edzőt, akinek utóda Both

A Ferencváros. Hátul, balról: Páling, Limperger, Dzurják, Józsa, Zsiborás, Szeiler, Bús, ifj. Albert Flórián, Vaszil, Kecskés. Középen: Keresztúri, Pintér, Szűcs Lajos pályaedző, Albert Flórián szakosztályelnök, Magyar Zoltán szakosztály-igazgató, Rákosi Gyula vezetőedző, Golecz Lajos technikai vezető, Fischer, Nagy Zs. Elöl: Fonnyadt, Strausz, Kincses, Bánki, Bodnár József gyűrő, Takács József gyűrő, Topor, Dukon, Simon, Wukovics, Keller

József lett Kispesten. Nem volt könnyű dolga – de jó pár kollégájának sem volt az. Ugyan akadtak, akik visszakapták a játékgengelyüket, ám még mindig sok kulcsjátékos hiányzott a csapatokból. Az MTK-VM-ből Hannich Péter, a Rába ETO-ból Preszeller Tamás, Balázs Zsolt, a Békéscsabából Pásztor József, a Pécsi MSC-ből Toma Árpád, Lutz Jakab, dr. Brezniczky Sándor, a Haladásból Hegedűs Péter került a partvonalon kívülre. Vizsgálat tárgyát képezte a Bp. Honvéd 1986-os debreceni mérkőzésén kívül ugyanarról a tavaszról a PMSC–Békéscsaba, valamint 1988 tavaszáról a Rába ETO–ZTE és a Kaposvár–DMVSC találkozó is.

A tavaszi folytatás előtt a *Foci* című hetilap körkérésére a 16 csapat képviselői (edzők, ügyvezető elnökök, szakosztályvezetők, technikai vezetők) jósolták meg, mely klubok végeznek majd a dobogón. A tippelésre vállalkozók közül a „hazabeszélő” Both Józsefén kívül csak négy listán, Csank Jánosén (Békéscsaba), Tóth Andrásén (Ú. Dózsa), Mérey Lászlóén (PMFC) és az öt csapatot is megnevező Sárosi Ferencén (Tatabánya) szerepelt a kispesztiek neve. Csank a második-harmadik, Tóth és Mérey a harmadik helyre várta a Honvédot, Sárosi nem rangsorolt. Elsőprő többség „jósolta” ellenben az MTK-VM elsőségét.

Egy forduló híján fél idénnyel később a piros-fehérek és a kék-fehérek egyaránt 58, a ferencvárosiak 56 ponttal álltak a bajnoki tabellán. Miután az első két helyezett egymás ellen játszott, a Fradi már csak az ezüstérem megszerzésében reménykedhetett.

A tavasz addigi részében a katonacsapat hét pontot vert Verebes József együttesére. Előbbi – noha tényleg nagyon szépen szerepeltek az epizodistákból főszereplővé előléptetettek, elsősorban a nyolc gólt szerző Gregor József, valamint Csehi Tibor és a pillanatok alatt beépült Csábi József – sokat profitált abból, hogy a Vasas elleni, áprilisi mérkőzés előtt az eltítottak közül visszatérhetett Fodor Imre, Kovács Kálmán és Sikesdi Gábor is. Az MTK-VM ellenben hiába igazolta le Töröcsik Andrást, a nagyszerű képességű, de pályafutása csúcán már túljutott csatárnak a második mérkőzésén eltörte a lábát a tatabányai Udvardi Endre. Pedig edzője

szerint olyan volt a társak között, mint amilyen egy régi, elegáns Rolls Royce a Ladák között. Verebesben egyébként maradtak sérelmek a múltból. Miként a vetélytársában, Both Józsefben is. Az 1986–1987-es bajnokságot Bothtal kezdték meg a kék-fehérek, azonban a két vereséget hozó gyenge rajt után Verebest szerződtették a helyére. A menesztett Both heteken át nem foglalkozott a futballal, annyira fájt neki a döntés – ám a kék-fehérek megnyerték a bajnoki címet. Két évvel később a két edző egymás vetélytársa volt, s az utolsó fordulóban egymás ellen mérköztek. A meccs előtt a Honvéd trénera arról beszélt, hogy nehéz sorozatban van a csapata, még az MNK-döntő is előtte áll, s kulcsjátékosai a válogatottban is szerepelnek. Ettől függetlenül hazai pályán győzelemre számít. Verebes alkalmasint 1984-es, még Győrben a Honvédtól, vagy a Honvéd miatt kapott sebeinek hegét tépkedte: „Feltétlenül győzelmet várok. Sajnos, rossz emlékeim vannak, mert a Honvéd mindig a hatalom csapata volt. A Rába edzőjeként sokat mérgelődtem, mi voltunk a jobbak, besegítettek a kispestieknek. Remélem azok az idők már elmúltak.”

Ha úgy tetszik, a Mágus a rendszerváltást megjövendőző mondatai ültek, legalábbis annyiban, hogy a bajnoki döntőt jelentő utolsó találkozón a játékevezető nem segítette a Bp. Honvédot. Ám ettől függetlenül a kispestiek az élete mérkőzését játszó (8-as osztályzatával a *Népsportban* a forduló legjobb játékosának bizonyuló) Szijjártó István második félidei duplájával nyertek, s ezzel megvédték a bajnoki címüket történetük egyik legzivatrosabb idényében. A mérkőzésre hazalátogató korábbi klubtárs, Détári Lajos áradozott a második találatról: „Az ilyen gólt a világ minden pályáján állva tapsolják meg.” Both József, a bajnokcsapat edzője Mezey Györgynek bókolt: „A boldogság percében az első gondolatom felé szállt, aki a tanítómesterem volt. Úgy érzem, hogy azt a szellemiséget, amelyet a válogatottnál annak idején kialakított, mi hárman Egervári Sándorral és Pálinkás Andrással, itt is megvalósítottuk.”

Szijjártó István a bajnokság legfontosabb gólját ünnepli

Négy nappal később, az MNK döntőjében, 20 000 néző előtt, a Népstadionban Fodor Imre góljával 1-0-ra megverték a bajnoki ezüstérmes Ferencvárost.

Az idény közben ezer sebből vérző gárda Komora Imre 1985-ös alakulata után a klub történetének második duplázója lett. Azóta sem sikerült ezt a bravúrt megismételni Kispesten.

A Bp. Honvéd szereplése pozitív, egy másik tradicionális nagycsapat, a Vasasé negatív szenzációt keltett. Az anyalföldiek osztályozóra kényszerültek, s a Szeged ellen csak 1-1-gyel zárták a hazai mérkőzést. A Tisza-parti városban a 89. percben 0-0-ra álltak – azzal pedig kiestek volna. Akkor a balszélen rohamozó Komjáti András beadása után Szabó Gyula, a hazaiak középhátvédje a tizenegyespont környékén magasra felugorva, röplabdás mozdulattal beleütött a labdába. Németh Lajos játékevezető természetesen büntetöt ítélt, amelyet Szabadi László góllá váltott. A Vasas benn maradt, a szegediek a szerintük súlyosan tévedő, egy Szabó elleni lökést elnéző bíró, valamint a játékos ellen fordultak. A kor egyik legjobb játékevezetője a helyszínen lévő családjával együtt menekülni kényszerült, Szabó pedig azt mondta a meccs másnapján: „Az üzletben reggel megfenyegettek, hogy megkéselnek. Nem tudom elképzelni, hogy ebben a városban maradhatok.” Aztán egy évig mégis maradt, majd Újpestre igazolt.

Csucsánszky nagy berobbanása

1988 decemberében, immár egymást követő két évben, az Újpesti Dózsa játékosát választotta az MLSZ az esztendő legjobbjának. Herédi Attila után **Kozma István** kapta meg az elismerést. A társai által Kuzmicsnak becézett sokoldalú labdarúgó kétségtelenül jól futballozott ősszel (különösen jól a Girondins de Bordeaux elleni kupamérkőzéseken), de a játékosársak, az edzők, a vezetők nem őt tartották a legjobbnak.

Boskovics Jenő „átvitte” akkor már közel két évtizedes szavazását az új hetilapba, ezúttal a *Foci* című újságban szondázta meg a mezőnyt arról, ki is volt 1988 emisen. A csapatkapitányok, az edzők és a klubok egy vezetőjének voksolásán óriási fölényrel győzött Kiprich József. A Tatabányai Bányász válogatott szélője a negyvenegy szavazótól 11 első, 6 második és 3 harmadik helyet kapott, s ezzel 79 pontot gyűjtött. A szavazókat az éves teljesítmény minősítésekor – nagyon helyesen – nem befolyásolta a bundabotrány, így akkor éppen eltiltott futballisták is kerültek a listákra. Az összesítésben Kiprich mögött így alakult az élcsoport sorrendje: 2. Fischer (FTC) 38, 3. Kozma (Ú. Dózsa) 35, 4. Csucsánszky (Videoton) 18, 5. Disztl P. (Bp. Honvéd) és Vincze István (Lecce) 17-17, 7. Sallai (Bp. Honvéd) 15, 8. Gáspár (MTK-VM) és Petres (Videoton) 13-13, 10. Petry (Videoton) 11.

A posztokra jelölésnél is Kiprich kapta a legtöbb voksot (31), megelőzve Kozmát (22) és Fischert (19). Az év csapata: Disztl P. – Sallai, Disztl L. (Bp. Honvéd), Kovács E. (Ú. Dózsa), Keller (FTC) – Kozma, Csucsánszky, Kincses (FTC) – Kiprich, Fischer, Hajszán (Rába ETO). A B-csapat: Petry – Farkas (MTK-VM), Pintér (FTC), Csuhay (Bp. Honvéd), Sass (Bp. Honvéd) – Kékesi (MTK-VM), Fodor (Bp. Honvéd), Petres – Gregor (Bp. Honvéd), Balog T. (MTK-VM), Vincze (Lecce).

Az idény végén, nem kis meglepetésre, Csucsánszky Zoltán, a Videoton futballistája kapta meg a Népsport Kupát. A 6,357-es átlagot elérő támadó mögött így alakult a legjobb mezőnyjátékosok sorrendje: 2. Kiprich 6,285, 3. Pintér 6,227, 4. Csepregi (ZTE) 6,153, 5. Fodor (Bp. Honvéd) 6,150, 6. Bimbó (Veszprém) 6,142, 7. László (Videoton) 6,130, 8. Csapó (Tatabánya) 6,115, 9. Kincses (FTC) 6,055, 10. Herédi (Ú. Dózsa) 6,052. A legjobb kapusok triója: 1. Disztl P. 6,142, 2. Boros (Rába ETO) 6,055, 3. Gáspár 6,045.

A posztok rangelsőinek tizenegye: Disztl P. – Simon (FTC) 5,666, Pintér, Csepregi, Szalma (Tatabánya) 5,896 – Máriási (Videoton) 5,793, Csucsánszky, Kincses – Kiprich, Jován (Videoton) 5,952, Petres 5,931. A B-csapat: Boros – Farkas 5,608, Bimbó, Limperger (FTC) 6,000, Csehi (Bp. Honvéd) 5,877 – Topor (FTC) 5,739, Fodor, Quirikó (Siófok) 5,928 – Jónás (Videoton) 5,655, Balog T. 5,931, Hajszán 5,750.

A Honvéd második aranya, a Fradi második ezüstje

Az NB I utolsó fordulója után a bajnok Bp. Honvéd és a második helyezett Ferencváros az MNK-döntőben is találkozott. A zöld-fehérek nem tudtak élni a „visszavágás” lehetőségével: Both József együttese Fodor Imre góljával 1-0-ra győzött. (Az eredmény egyébként nem kellett nagy meglepetést, a bajnokságban is a kispestiek nyerték mindkét találkozót.)

A duplázó Bp. Honvédnak nem volt sima útja a fináléig. Igaz, tartalékos összeállításban (Drobní, Hegyeshalmi, Tóth F., Csábi, Romanek, és Kisistók is játszott), de a legjobb 16 közé jutásért – gól nélküli döntetlenje után – csak büntetőpárbajban búcsúztatta a Győri Dózsát. A következő fordulóban 2-1-re verte a Videotont, majd a negyeddöntőben hosszabbításban kerekedett felül a Rába ETO együttesén. Az elődöntőben ugyancsak túlorázásra kényszerült, s végül Kovács Kálmán góljával lépett a fináléba.

A Ferencváros könnyebben jutott el a végjátékig. Előbb a Salgótarjáni BTC-t (3-1), majd a Haladást (2-0), a Répcelakot (7-1-es összesítéssel), s végül a Siófokot (4-2-es összesítéssel) győzte le. A döntőben azonban csak a bekapott gól után játszott jól – s ez kevésnek bizonyult. Az egyetlen találatot az addig jól teljesítő Pintér Attila hibája idézte elő: Fodor leszerelte a Fradi középhátvédjét, s a kapuba lőtt.

Magyar Népköztársasági Kupa, 1988–1989-es kiírás

Negyeddöntő: Váczi Izzó–Zalaegerszegi TE 2-2, 1-1 (tj.: ZTE idegenben lőtt több

Sallai Sándor vezényli az ünneplést

A kupagyőztes Bp. Honvéd, a diadal után.

Állnak, balról: Disztl P., Disztl L., Sallói T., Tarlósi, Csábi, Füle.

Elöl: Szijjártó, Sikesdi, Csehi, Pisont, Csuhay, Sallai S.

1988

1989

góllal), Dömsöd–Siófoki Bányász 0-1, 1-5, Répcelak–Ferencvárosi TC 0-3, 1-4, Bp. Honvéd–Rába ETO 3-1, 1-2

Elődöntő: Siófoki Bányász–Ferencvárosi TC 2-1, 0-3, Bp. Honvéd–Zalaegerszegi TE 1-1, 2-1 (h. u.)

Döntő

Bp. Honvéd–Ferencvárosi TC 1-0 (0-0)

1989. június 14., Népstadion, 20 000 néző. Jv.: Győri

Bp. Honvéd: Disztl P. – Sallai, Disztl L., Csuhay, Csehi – Sikesdi, Szijjártó, Fodor, Cseh – Kovács K. (Pisont, 46.), Gregor

Ferencvárosi TC: Józsa – Simon, Pintér, Limperger, Keller – Páling, Topor, Bánki (Wukovics, 74.) – Fischer, Dzurják, Dukon (Fonnyadt, 74.)

Gólszerző: Fodor (64.)

BORDÓ BÁRSONYAPKÁBAN

A rendőrség állította össze a válogatottat

Az osztrákok ellen vívta második kapitányi korszaka első mérkőzését Mezey György, aki alig több mint két évvel a mexikói kudarc után tért vissza a válogatott élére. Mint emlékezetes, a „sógorok” tavasszal 4-0-ra győztek Budapesten. Az edző nem forgatta fel a csapatot, nem „zavarta szét” az elődje, Bálint László bukásához vezető találozón szerepelt kezdő tizenegyet. Mindössze négy helyen változtatott, de a Fitos József helyére került Kozma István csereként beállt a Népstadionban. A további hármat illetően: ennyit is csak azért változtatott, mert egyik kulcsemberét, Détári Lajost porcsérüléssel megoperálták Svédországban. Döme, Fitos József, valamint a két fiatal, Pintér Attila és a vasasos Balog Tibor helyére régi motorosok (Nagy Antal, Róth Antal, Dajka László) tértek vissza. Mezey György a Disztl P. – Nagy A. – Sallai, Róth, Garaba, Sass (Szalma) – Kozma, Dajka (Kovács E.), Bognár Gy. – Kiprich, Vincze I. (Hajszán) gárdát választotta. A névsorból kitűnik, hogy továbbra is számított az 1984 és 1986 közötti sikerkorszak főszereplőire. Különösen a védelem vizsgázott jól, az eredmény (0-0) jónak számított.

A következő találozó „tatabányai” győzelmet hozott Reykjavíkban, a Laugardarsvöllur Stadionban. Az izlandiak ellen a Disztl P. (Gáspár) – Sallai, Nagy A. (Pintér), Róth (Mészöly), Keller – Kozma, Gyimesi (Gregor), Kovács E., Vincze I – Kiprich (Fodor), Hajszán összeállítású csapat gyorsan döntésre vitte a dolgot. Kiprich József a 3., és a 18., Vincze István a 16. percben szerzett gólt. Az 1986-os mexikói világbajnokság után ez volt a magyarok első háromgólos idegenbeli győzelme.

Kozma István tíz mérkőzésen játszott az idény során a válogatottban

Fotó: Labdarúgás

A magyar válogatott 1-0-ra megverte az északíreket. Balról: Sallai, Hajszán, Bognár, Mészöly, Sass, Kozma, Kíprich, Détári, Nagy A., Disztl P., Garaba

Október 19-én együttesünk 1-0-ra legyőzte világbajnoki selejtezőn a mostaninál sokkal jobb erőt képviselő északíreket. A zöldek irányításával 1982-ben és 1986-ban is szerepeltek a Mundialon, Spanyolországban, illetve Mexikóban. 1988-ra a még mindig posztján lévő Billy Bingham kénytelen volt átalakítani a keretet (visszavonult már a legendás kapus, Pat Jennings, sérülése miatt nem jött el Budapestre a kitűnő támadó, Norman Whiteside), de a legyőzésük így is nagy fegyverténynek számított. A Disztl P. – Sallai, Nagy A., Mészöly (Dajka) – Kozma, Bognár Gy., Garaba, Sass – Kíprich, Détári, Hajszán (Vincze I.) összetételű válogatott egyetlen gólját a mindössze három perccel korábban beállt Vincze István szerezte a 85. percben, húszméteres, remek ballábás lövéssel.

Nehezebb idők jöttek. A második magyar bundabotrány csak napokkal a november 15-i piruszi találkozó előtt tört ki, Mezey György szinte nem is tudta, kikre számíthat a görögök elleni barátságos 90 percen. Ahogy mondta, a keretét tulajdonképpen a rendőrség állította össze, hiszen több kiszemelt játékosának nem volt útlevele. Ráadásul a szövetség arra kérte a kapitányt, tekintsen el a vizsgált mérkőzéseken szerepeltektől, így fordulhatott elő az a furcsaság, hogy a Görögországban ünnepelt sztár, Détári Lajos sem léphetett pályára – noha ő ott volt Pireuszban. Végül a Disztl Péter (Petry) – Máriási, Pintér, Mészöly (Bordás), Sass (Keller) – Kozma, Kovács E., Csucsánszky, Vincze (Fischer) – Kíprich, Hajszán (Balog T.) összeállítású alakulat kapott ki 3-0-ra. Petry Zsolt, Máriási Zsolt, Bordás Csaba, Csucsánszky Zoltán, Fischer Pál és Balog Tibor újoncként lépett pályára. A vendéglátók Lagonidisz révén a 4. percben szereztek egy gólt, majd a második félidő elején, Tszaluhidisz révén még kettőt.

December 11-én nem bírta a máltai Carmel Busuttillal a magyar védelem a Ta'Qaliban rendezett világbajnoki selejtezőn. Mezey még mindig kulcsemberei nélkül kényszerült kiállni a válogatottal. A Disztl P. – Kozma, Disztl L., Csuhay, Keller – Kékesi, Kovács E., Csucsánszky, Vincze (Fischer) – Kíprich (Pintér), Balog T. összetételű együttes a hetedik percben Vincze István révén vezetést szerzett, ezt a pályafutása egy részében a belga élvonalban (sőt, Gyimesi László

klubtársaként) szerepelt Carmel Busuttill szinte a második féldő első támadásából kiegyenlítette. A folytatásban Kiprich József, jó szokásához híven, értékesített egy tizenegyest, úgy festett, a közepes játék dacára sikerül megnyerni a mérkőzést. Mezey kapitány a 86. percben még meg is erősítette a védelmet, Kiprich helyére Pintér Attilát küldte a pályára. Ám a végszó a máltaiaké volt: a 91. percben Busuttill újabb gólt lőtt, így 2-2-re alakult az eredmény. A döntetlen után Mezey György élt a szerződésében szereplő lehetőséggel, s lemondott. Az MLSZ vezérkarában, illetve a futballtársadalomban többen is megfutamodásnak minősítették a lépését. Az edző nem értett egyet a bundabotrány történéseivel, úgy vélte, az elképzelhetetlen, hogy 1986-ban és 1988-ban volt bunda, 1987-ben ellenben nem. Úgy tartotta, vagy minden bűnöst vonjanak felelősségre, vagy senkit.

Az MLSZ Bicskei Bertalant kérte fel kapitánynak, aki addig a Bp. Honvéd klubedzője volt. A keret a télen Jugoszláviában edzőtáborozott, csak a hazai klubokban szereplő játékosok utaztak el a felkészülésre. Az eredmények finoman fogalmazva is felemásak voltak, a kapitány abban reménykedett, hogy az „előadás”, az írek elleni vb-selejtező majd jobban sikerül.

A Népstadionban a Disztl P. – Bognár Z., Disztl L., Sass – Kozma, Détári, Kovács E., Hajszán – Gregor (Boda), Kiprich, Mészáros (Bognár Gy.) névsorú csapat játszott, a szombathelyi Bognár Zoltán akkor debütált a válogatottban. Az 1988-ban az Eb nyolcas döntőjében is szerepelt, aztán az 1990-es Mondialéra is kijutott írek között Bonner,

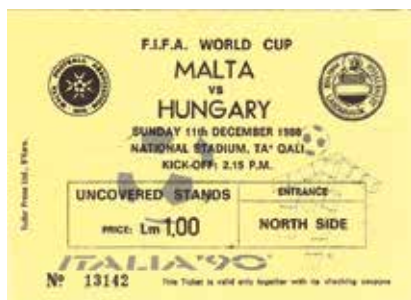

Bicskei Bertalan átvette a válogatott irányítását

Morris, Moran, McCarthy, Hughton, Houghton, Whelan, McGrath, Sheedy, Aldridge, Brady, Cascarino és Quinn is szerepelt. Kiss László az MLSZ gondozásában 2011 telén megjelent, *Berci* című könyvéből kiderült, milyen veszélyeket rejtett például az akkori első számú magyar játékos pályára küldése: „Telefon és levél érkezett Bercinek Tatára, az edzőtáborozó csapathoz, hogy amennyiben meghívja az Olympiakoszból a bundaügyből kihagyott Détárit, a tábor a mennybe repül. Meghívta, igaz, a csapatot a Stadion Szállóba menekítette.” A mérkőzés előtti este Ani,

Bicskei felesége meglátogatta a férjét a szállodában. Ameddig Bercivel beszélgetett bent, kiszúrták a kocsijuk jobb első gumiját. Lehet, hogy merő véletlen volt, lehet, hogy nem.

Érdekes volt a találkozó utóélete is, ugyancsak a *Berci* című könyvből való az idézet: „Bár Berci elégedett volt a játékkal – ugyan, mint nyilatkozta, a színvonal nem verdeste az egeket –, ám a 0-0 láttán nem lehetett maradéktalanul boldog. És ez a valójában csalódást keltő döntetlen

A máltai vb-selejtező egyik jegye

Détári Lajos, a válogatott igazi vezérégyénisége

azt is elintézte, hogy az újonc kapitány másodszer sem kapta meg a mesteredzői címet. Először az ifi Eb megnyerése után terjesztették fel rá, s akkor azzal utasították el, hogy bár papírjai vannak, meg az Eb-arany sem rossz, de túl fiatal még, és a szakirodalomhoz sem tett eddig semmit hozzá. Most az ír meccs előtt kellett volna dönteni, de kivártak a sporthivatal vezetői, s vélhetően a 0-0 ejtett pacát a Bicskei névnel a listára. »Levelet kaptam az ÁISH-tól, s Lochmayer György aláírása felett azt olvashattam, hogy az eddigi, valóban értékes munkám ellenére sem kaphattam meg a mesteredzői címet, és ezért ők mély sajnálatukat fejezik ki. S majd akkor számíthatok rá, ha a felnőttekkel is olyan nemzetközi babért szerzek, mint 1984-ben az ifikkel. Kicsit cinikusnak éreztem a levelet, abban a helyzetben, a bundáktól megtizedelt sportágunkban, azzal a válogatottal aligha nyerhettem volna Európa-bajnokságot« – idézte fel később Berci a történeteket.”

A svájciak elleni áprilisi meccs után ellenben felhőtlenül örülhetett. Csapata 3-0-ra győzte le a vendégeket – kár, hogy csak 8000 néző előtt. Détári Lajos lőtte az első (22. perc), a csak egy félidőt játszó Kovács Ervin a második (36. perc), majd Bognár Zoltán (74. perc) a harmadik magyar gólt. A kapitány egyetlen újoncot avatott, Csehi Tibor, a Bp. Honvéd játékosa esett át a tűzkeresztségen. A szereposztás a következő volt: Disztl P. – Kozma, Disztl L., Bognár Z., Keller – Gregor, Kovács E. (Balog T.), Détári (Csucsánszky), Sass (Csehi) – Kiprich (Fischer), Hajszán.

Mielőtt túl jó kedvünk lett volna, következett egy újabb, a máltaiak elleni döntetlen. Talán túlságosan is megnyugtatta a társaságot a svájciak elleni produkció. Busuttal már a hetedik percben vezetést szerzett – az egész meccsen öt kergette a magyar védelem –, Boda Imre a második félidő elején büntetőből legalább kiegyenlített. Így is füttykoncert kísérte az öltözőbe a találkozó a Disztl P. – Bognár Z., Disztl L., Keller – Kozma (Kiprich), Kovács E., Bognár Gy., Détári, Sass (Fischer) – Boda, Hajszán összetételben játszó magyar legénységet. Aztán még rosszabb lett a helyzet: négygólos vereséget szenvedett a gárda Tarantóban Azeglio Vicini már a következő évi Mondialéra készülő azúrkékjeitől. Bicskei Bertalan Disztl P. – Kozma, Disztl L., Balog T., Keller – Fodor (Bognár Gy.), Bognár Z., Détári – Zsinka (Gregor), Kovács K., Vincze I. (Hajszán) összeállítású válogatottja nem tudta feltartóztatni a Squadra Azzurrát. Gianluca Vialli már a 8. percben legyőzte a magyar védelmet, de a meccs a második félidő közepén dőlt el, Riccardo Ferri II (53.), Nicola Berti (67.) és Andrea Carnevale (77.) is a kapunkba talált.

Mindössze egyetlen válogatott találkozó maradt a szezonból – szerény reményekkel. Dublinban a kontinens legjobb 7-8 csapata közé tartozó írek várták a mieinket. A

Pintér Attilának csak három mérkőzés jutott a válogatottban ebben az idényben

Landsdowne Roadon mind a két félidőben lőttek a hazaiak egy-egy gólt, az elsőt Paul McGrath, a másodikat Tony Cascarino (2-0). A Bicskei Bertalan által irányított magyar válogatott a Disztl P. – Bognár Z., Disztl L., Garaba – Kozma, Fitos, Détári, Csehi (Bognár Gy.), Keller – Mészáros (Vincze), Boda összeállításban szerepelt.

1988. aug. 31.	Linz	AUSZTRIA	0-0	
1988. szept. 21.	Reykjavík	IZLAND	3-0 (3-0)	Kiprich 2, Vincze I.
1988. okt. 19.	Bp., Népst.	ÉSZAK-ÍRO.	1-0 (0-0)	vb-sel. Vincze I.
1988. nov. 15.	Athén	GÖRÖGO.	0-3 (0-1)	
1988. dec. 11.	Ta'Qali	MÁLTA	2-2 (1-0)	vb-sel. Vincze I., Kiprich
1989. márc. 8.	Bp., Népst.	ÍRORSZÁG	0-0	vb-sel.
1989. ápr. 4.	Bp., Népst.	SVÁJC	3-0 (2-0)	Détári, Kovács E., Bognár Z.
1989. ápr. 12.	Bp., Népst.	MÁLTA	1-1 (0-1)	vb-sel. Boda
1989. ápr. 26.	Taranto	OLASZO.	0-4 (0-1)	
1989. jún. 4.	Dublin	ÍRORSZÁG	0-2 (0-1)	vb-sel.

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Disztl Péter (Bp. Honvéd), Kozma István (Ú. Dózsa)

8 mérkőzésen: Hajszán Gyula (Rába ETO), Kiprich József (Tatabányai Bányász)

7 mérkőzésen: Keller József (FTC), Kovács Ervin (Ú. Dózsa), Vincze István (Tatabányai Bányász, US Lecce)

6 mérkőzésen: Bognár György (Toulon), Détári Lajos (Olimpiakosz Pireusz), Disztl László (Bp. Honvéd), Sass János (Bp. Honvéd)

5 mérkőzésen: Bognár Zoltán (Haladás VSE)

4 mérkőzésen: Gregor József (Bp. Honvéd)

3 mérkőzésen: Boda Imre (Olympiakosz Volosz), Fischer Pál (FTC), Garaba Imre (Rennes), Mészöly Géza (Vasas), Nagy Antal (Yverdon), Pintér Attila (FTC), Sallai Sándor (Bp. Honvéd)

2 mérkőzésen: Balog Tibor (MTK-VM), Balog Tibor (Vasas), Csehi Tibor (Bp. Honvéd), Csucsánszky Zoltán (Videoton), Dajka László (Las Palmas), Fodor Imre (Bp. Honvéd), Kovács Kálmán (Bp. Honvéd), Mészáros Ferenc (Lokeren), Róth Antal (Feyenoord)

1 mérkőzésen: Bordás Csaba (Rába ETO), Csuhay József (Bp. Honvéd), Fitos József (Panathinaikos), Gáspár József (MTK-VM), Gyimesi László (RC Genk), Kékesi Rezső (MTK-VM), Máriási Zsolt (Videoton), Petry Zsolt (Videoton), Szalma József (Tatabányai Bányász), Zsinka János (Dunaújvárosi Kohász)

UTÁNPÓTLÁS EB

Sokba került a ciprusi döntetlen

A Tajti József által irányított utánpótlás-válogatott két selejtezőt játszott az idényben, mindkettőt a ciprusiak ellen. Az első mérkőzés nem sikerült (0-0), s ezért nagy árat kellett fizetni. Ez az egy pont hiányzott a csoportelsőséghez a spanyolokkal szemben. A második meccset Jován Róbert góljával megnyerte a csapat. A tétmérkőzéseken László, Szabó Zs., Máriási, Limperger, Jován, Jónás, Kámán és Rugovics (2-2), valamint Gelei K., Mázi, Bordás, Huszák, Somogyi, Balog Z., Szlezák, Petres és Illés (1-1) szerepelt.

A gárda az idény során aratott néhány értékes győzelmet barátságos összecsapásokon (ilyen volt az NDK elleni 3-0, vagy a bolgárok elleni 2-0 összettel), érte váratlan vereség (az olasz korosztályos ligaválogatott és a svédek ellen), s játszott olyan fura meccset, mint a görögök elleni volt november 14-én. A 2-2-es döntetlennek csak magyar gólszerzői voltak, Kámán és Jován találatával szemben László és Kámán öngólya állt.

IFJÚSÁGI VÁLOGATOTTAK

Feltűnt egy 15 éves fiú, Sándor Tamás

A 18 évesek válogatottja (soraiban Végh Zoltánnal és Telek Andrással) második lett a lengyelországi IBV-n, majd harmadik a bellinzonai nemzetközi tornán. Tavasszal a negyedik helyen végeztek a korosztály legjobbjai a franciaországi, wasquehali tornán. A 17-18 évesekből álló legénység (amely harmadik lett Izraelben a Téli Kupán) jól kezdte az Eb-selejtezőket, igaz, nem került túlságosan nehéz csoportba az 1990-es tornáért hadakozva. A finneket kétszer, a luxemburgiakat egyszer legyőzte. Megnyugodni még nem lehetett, a legerősebb vetélytárs, a török csapat elleni találkozók a következő idényre maradtak.

A 17 évesek, soraikban Halmai Gáborral és Szilveszter Ferencsel, másodikok lettek a hazai rendezésű Tokaj-Certa Kupán.

A 18-19 évesek vettek részt 1989 júliusában Bicskei Bertalan irányításával, a hagyományos dél-koreai Elnök-kupán. A Mitring, Szabó L., Rott, Bánfi, Kuttor, Bódog, Czumpf, Belvon,

Fotó: Labdarúgás

Az Eb-re kijutott magyar ifjúsági válogatott. Állnak (balról): dr. Nagy László orvos, Szilveszter, Csányi, Barsi, Halmi, Ziegler János szövetségi edző, Szabó A., Lipcsei, Bekő, Gyüre István technikai vezető, Somodi Lajos edző, Eisemann László gyűró. Ülnek: Halmosi Z., Wendler, Szabados, Vámos, Gréczi, Szaknyéri, Kasik, Bencze, Jezsek

Linka, Király, Tóth L., Járfás, Bácsi, Varga K., Babai és Varró alkotta keret nem került a négyes döntőbe. A játékosok közül négyen (Bánfi János, Kuttor Attila, Bódog Tamás és Bácsi Sándor) a következő években az A-válogatottságig jutottak.

A 16 éveseknek nem ment valami fényesen. Hetedikük lettek az Aranykalász Kupán, nyedikek a varsói Syrenka Kupán, nem jutottak elődöntőbe az izraeli Téli Kupán, s elbuktak az Eb-selejtezőkön is. Egy későbbi válogatott volt alapember a korosztályban, Szekeres Tamás.

Sokkal jobban szerepelt a 15 évesek csapata, amelyben Sándor Tamás és Szanyó Károly is helyet kapott. A fiatalok Pescarában, Bajorországban és Messinában is tornát nyertek, utóbit az olaszok és a spanyolok ellen.

EURÓPAI KUPÁK

Csapó a Real Madrid után a VfB Stuttgartnak is lőtt gólt

Rogan, a Celtic játékosa beveszi a Bp. Honvéd kapuját a glasgow-i mérkőzésen

A Bp. Honvéd a bajnokok tornáján 1-0-s győzelemmel kezdett a skót Celtickel szemben. A Fodor Imre góljával kiharcolt sovány előny rendkívül nehéz visszavágót ígért, de arra kevesen számítottak, hogy a katonacsapat védelme – ahogyan az előző idegenbeli európai kupamérkő-

zésén, a Panathinaikosz ellen is – összeomlik. Ezúttal nem volt miért panaszkodni a svéd Fredrikssonra (noha 0-1-nél akár adhatott volna büntetőt a Sass elleni egyik belépőnél), egyszerűen a csak a védekezésre összpontosító Honvéd nem bírta már a hajrában

Walker nem hibázik: a Celtic csatára közelről Disztl Péter hálójába lövi a labdát

a nyomást. Az utolsó negyedóra kezdetén még csak Billy Stark találatával vezetett a Celtic, ám a 75. percben Andy Walker, a 80.-ban Frank McAvennie, a 89.-ben pedig Mark McGhee (aki 1984 tavaszán az Aberdeen mezében egymaga kiejtette az Újpestet a KEK-ből) is bevette Disztl Péter kapuját. 1988 őszén a nyolcvanas években már hatodszor búcsúzott a magyar résztvevő az első fordulóban a BEK-től.

Andy Walker ünnepel, a kispestiek vitatkoznak

A KEK-ben a Békéscsaba remekül helytállt a selejtezőben, a norvég Bryne IF ellen 37 perc alatt háromgólos előnyhöz jutott. (Gruborovics Tibor két, Csató Sándor egy gólt szerzett.) A kinti visszavágón Kvaszta Lajos gólja még tovább javította a helyzetet. Igaz, az északiak a folytatásban két gólt is szerezve nyertek, de a lila-fehérek továbbjutása nem forgott veszélyben. A tulajdonképpeni első fordulóban a török Sakaryaspor 2-0-ra megnyerte az első mérkőzést, de nem tűnt ledolgozhatatlannak a hátrány. A csabaiak Selçuk öngólja után a 49. perctől egyetlen találatnyira voltak a hosszabbítástól – de nem sikerült kiharcolniuk.

Az UEFA-kupában az Újpesti Dózsa az izlandi 0-0 után a Megyeri úton 2-1-es győzelemmel jutott túl az Akranesen. (Steidl Sándor szerezte az első, Katona György 1-1-nél, a 72. percben a második gólt.) Utána a francia élcsapat, a Girondins de Bordeaux már túl erősnek bizonyult, 1-0-ra győzött Újpesten, majd egy tizenegyes góllal a Parc Lescure-ben is. Dominique Dropsy, Zoran Vujović, Jean-Amadou Tigana, Clive Allen, Enzo

Scifo és Yannick Stopyra is játszott az ellenfélnél.

A Tatabányai Bányász (ahogyan 1981-ben, amikor kifogta a Real Madridot) ismét sztár csapatot fogadhatott már az első fordulóban. A VfB Stuttgart 2-0-s előnnyel érkezett a bányászvárosba, ám talán túl könnyen vette a visszavágót. Csapó Károly, ahogyan a spanyoloknak, a sváboknak is rúgott egy gólt, az 54. perctől tombolt a lelátó. A 78. percben Karl Allgöwer tizenegyesből kiegyenlített (Jürgen Klinsmann harcolta ki a büntetőt), s azzal el is dőlt a továbbjutás. De azért minden honi drukker örült annak, hogy Schmidt István a 82. percben megszerezte a győztes találatot.

A nyolc volt sok, nem az öt kevés

A Ferencváros jelentkezett magyar részről a KK 1988–1989-es kiírására. A zöld-fehérek akkor éppen hatvan éve, 1928-ban aratták első győzelmüket a húszas-harmincas években a kontinens legfontosabb klubtornájának számító sorozatban. Ezt szerették volna méltó szerepléssel megünnepelni. A nyolcvanas évekre jelentőségét veszített széria megrendezése szponzorhiányban nagy nehézségekbe ütközött. A Bologna végre talált támogatót, ám emiatt kénytelen volt az eredeti időponthoz képest csúsztatni a rendezést, amivel a résztvevőknek okozott pluszkiadásokat. A Ferencváros a válogatott keretbe meghívott Pintér Attila, a sérült Keller József és a fegyelmi okokból mellőzött ifjabb Albert Flórián nélkül indult Modenába, az első mérkőzésre. Egyéni hibák miatt 5-2-re kikapott a Bolognától. Mindkét ferencvárosi gólt Kincses Sándor szerezte. A novemberi visszavágón nem játszhatott Bánki, Kincses és Simon, ellenben összeállt a Dzurják, Fischer, Dukon támadótrió. A center szerzett is két gólt, egyet Topor Antal is hozzátett, ami elég lett volna a továbbjutáshoz, ha a védelem nem kap egyet sem. Fájdalom, hármat is beszedett, így a Bologna 8-5-ös összesítéssel került a döntőbe, ahol kétszer is 2-1-re kikapott a Baník Ostravától.

Vaszil és Bánki (háttul) a Bologna elleni kinti mérkőzésen

NEMZETKÖZI VIZEKEN

A Videoton meghódította Indiát

A Nehru Kupa történetében másodszor avattak magyar győztest. 1983-ban a Haladás nyert, az 1989-ben első Videotonhoz – valamint a közbenső évek magyar résztvevőihöz – hasonlóan olimpiai válogatott néven szerepelve. A Vidi az alapszakaszban 3-0-ra verte a Koreai NDK csapatát, majd 5-1-re a két túlkorossal megerősített lengyel utánpótlás-válogatottat. Utána nagyon kemény meccsen 1-0-ra legyűrte a juniorvébére készülő iraki legénységet, majd 3-2-re kikapott a szovjet utánpótlás-válogatottól. Zárásként 1-0-ra megverte a minden meccsét elvesztő házigazdát. A Márgáo városában rendezett torna kiírása szerint az első és a második helyezett játszott egy szuperdöntőt, így megadatott a visszavágás lehetősége a szovjetek ellen. A Videoton élt vele, 60 000 néző előtt Csucsánszky és a torna mesterlövésze, a hatgólos Jován egy-egy találatával 2-0-ra nyert.

A díj, a Nehru Kupa

A január 19. és február 4. között rendezett tornán a Fehérvár a Koszta, Petry, Máriási, László, Horváth G., Emmer, Sallói, Csucsánszky, Novath, Jónás, Jován, Petres, Gyenti, Kanyok, Babai, Király, Földes, Takács összetételű kerettel vett részt.

Válogatott mezben a Videoton játékosai. Balról: Horváth G., Koszta, Máriási, Csucsánszky, Emmer, Jónás, Gyenti, Petres, László, Jován, Novath

A z MTK-VM az egyesület megalapításának 100. évfordulója alkalmából nemzetközi tornát szervezett augusztusban a Hungária körúton. A kék-fehérek az örök rivális Ferencvárost, valamint két bécsi klubot, az Austriát és a

Wiener SC-t hívták meg a centenáriumra. Az első nap mind a két budapesti gárda győzött, így egymással játszhatták a döntőt. Ezen a rendező nyert 2-1-re, a harmadik helyért vívott találkozón az Austria 3-2-re verte a WSC-t.

Az Újpesti Dózsa Franciaországban készült a tavaszi idényre, s ezt egy játékosának köszönhetette. A Girondins de Bordeaux-val Kozma István átengedése tárgyában kötött egyezségnek része volt a lila-fehérek vendégül látása is.

A nyári Interotó-kupában a Váci Izzó MTE második lett a csoportjában a Tirol mögött, az Etir Veliko Tarnovo és a Bellinzona előtt. Mind a 11 csoport összesen 44 indulóját figyelembe véve a váciak kapták a legkevesebb gólt, mindössze kettőt. A Rába ETO ugyancsak második lett, noha hat meccsen tíz gólig jutott, kevesebb szerzett találat miatt szorult a Grasshoppers mögé. Az Admira Wackert és a Bröndbyt megelőzte. A Tatabánya remekelt, a két évvel korábban KEK-döntős Lokomotive Leipzig, valamint az IFK Göteborg és a Lyngby előtt veretlenül csoportgyőztes lett. A negyedik magyar résztvevőnek, a Siófoknak nem ment, csak a negyedik helyen végzett az Örebro, a Slavia Praha és a Wettingen mögött.

Az élvonal újonca

Veszprémi SE

Alapítási ideje: 1912

Megszűnt: 2005 (újraalakítva: 2007, ismét megszűnt: 2015)

Színe: kék-fehér

Idényei száma a magyar élvonalban: 5 (1988–1993)

Sikerei: -

Détári és Boda volt a görög liga sztárja

Az 1988-as nyár legnagyobb átigazolási szenzációja kétségtelenül Détári Lajos Pireuszba költözése volt. Jorgosz Koszktasz, az Olympiakosz dűsgazdag elnöke 17,4 millió nyugatnémet márkának (mai áron 8,7 millió eurónak) megfelelő összeget fizetett érte, ami Dömét – Diego

Koszktasz elnök és Détári, a nagy vétel

Armando Maradona és Ruud Gullit mögött – a világ harmadik ledrágább játékosává emelte. Az előző idényben a Bundesliga csillagai közé berobbanó középpályás nem igazán akart menni, de nem maga döntött a sorsáról. Görögországban világsztárokat megillető fogadtatásban részesítették, s hogy hogyan játszott az ott töltött két szezonja alatt, arról mindent elmond, hogy 2015 nyarán, a klub 90. születésnapján bekerült az Olympiakosz álomtizenegyébe. Első idénye végén csapata második lett a bajnokságban az AEK mögött, mint ahogy másod-

dik lett Détári is a góllövőlistán – Boda Imrét követve! A válogatott csatár szenzációsan futballozott a tizenegyedik helyen végzett Olympiakosz Voloszbán, együttese 36 góljából húszat szerzett. Mindketten bekerültek az év csapatába, amely így festett: Ikonomopulosz (AEK) – Hatziatanasziu (Panathinaikosz), Mandalosz (O. Volosz), Manolasz (AEK), Aleksziu (Olympiakosz) – Vera (OFI), Niobliasz (OFI), Mitropulosz (Olympiakosz), Détári (Olympiakosz) – Boda (O. Volosz), Okoński (AEK).

Néhány héten keresztül Boda klubtársa volt Szeibert György is, aki azonban tavasszal hazatért. Fitos József már a nyáron megállapodott a Panathinaikosszal decemberi szerződteséről, s ezt végül a bundabotrány sem húzta keresztül. Noha nem játszott a döntőben, Görög Kupát nyert a zöld-fehérekkel. Kardos József 17, Szabó József 8 mérkőzést vívott az ugyancsak élvonalbeli Apollón Kalamariában, utóbbi klubnak ősszel hét fordulón keresztül dr. Puskás Lajos volt az edzője.

Olaszországba igazolt Vincze István, akit a déli Lecce szerződtetett. Némi meglepetésre, hiszen a piros-sárgák eredetileg Kiprich Józseffel kötöttek előszerződést, aztán a bányászcsapat másik (tegyük hozzá: olcsóbban megszerezhető) szélsőjét vitték el. A francia élvonalba igazolt Bognár György (Toulon), továbbra is a Rennes játékosa

Détári és Boda: a góllövőlista éllovasai

Fekete Árpád (álló sorban balról az első) a mexikói Atlas edzője volt

volt Garaba Imre, alacsonyabb osztályban, az RC Arrasban játszott Burcsa Győző.

Spanyolországban Szendrei József a Cádiz kapusa lett, Dajka László a Las Palmast erősítette. Előbbi az első, utóbbi a második osztályban szerepelt. Ha sérülése miatt keveset is játszott, a holland Feyenoord tagja volt Róth Antal. A pécsi Mészáros Ferenc a Lokeren, Gyimesi László a

Tóth Bálint (jobbról harmadikként áll) a burgenlandi Pamában

Racing Genk csapatának játékosa volt a belga élvonalban. A harmadik ligás Olympic Charleroi együttesében kapott szerződést Turner Csaba, Fülöp Ferenc és Menyhárt Menyhért.

Mészáros Ferenc a Vitória Setúbal, Szentes Lázár az FC Louletano mezét viselte Portugáliában. Kettejük közül csak a kapus szerepelt a legmagasabb osztályban, sőt, ott ötödik lett a két nagy lisszaboni és portói alakulat mögött a zöld-fehérekkel. Svájcban Nagy Antal az Yverdon, Esterházy Márton a Sportif Chenois, Bodonyi Béla a Bulle, a korábban a Honvéddal bajnokságot nyert Tóth József az Etoile Carouge, Kvaszta Lajos pedig az Old Boys Basel sikereiért fáradozott.

Népszerű célállomás volt Finnország a magyarok számára, viszont csak kevesen játszottak a legmagasabb szinten. Varga József a Reipas Lahti, Lőrincz Sándor a Haka, Gruborovics Tibor a Mikkelin Palloilijat tagja volt. Alacsonyabb osztályban futballozott Bodnár István (B-48), Dékány Gábor (Lovisa), Kolár Endre (Hangö), Kovács Sándor és Szilvás Róbert (Laupt FC), Kiss Sándor (Esbo Bollklub), valamint Tóth József (IF Kraft). Ugyancsak alacsonyabb divízióban rúgta a labdát az NSZK-ban Havasi Lajos (Mosbacher) és dr. Koch Róbert (Memmingen). Svédországban talált klubot magának Szántó Gábor (IF Elsborg), Jancsika Károly (Södertälje), valamint Batári Csaba, Ebedli Zoltán és Kotul László (Syrianska Föreningen).

Péter Zoltán az osztrák Vienna oszlopa volt továbbra is. Profi szerződéssel játszott a nyugati szomszéd harmadik ligájában Bíró Antal (Sparkasse Altheim), Kerekes Attila (Marienthal) és Májer Lajos (ASK BIT-Bruck). Több mint hatvan, elsősorban budapesti vagy a nyugat-dunántúli játékos kapott engedélyt arra, hogy hétvégenként kijárjon osztrák alacsonyabb osztályú csapatához. Köztük voltak korábbi válogatott játékosok is, mint Borsó János, Fekete László, Várady Béla (UFC Pama), Dunai III Ede, Pál József, Zámbo Sándor (UFC Kittsee), Halmosi Zoltán (Pinkafeld), dr. Izsó Ignác (Apetlon), Kerekes György (Wilhelmsburg), Kocsis István (Ostbahn XI), Kuti László (Marchegg), Nagy III János (ASV Neufeld), Póczik József (WSC Traisen), Somogyi József (ASV Zurndorf) és Tieber László (USC Sparkasse Kirschlag).

Az edzők közül Puskás Ferenc 1989 első felében Melbourne-ben kezdett dolgozni. Csernai Pál 1988 szeptemberétől december közepéig az Eintracht Frankfurtot irányította. Pázmándy Péter negyedik lett a svájci élvonalban a Sion együttesével. Fazekas László a belga második ligában a Harelbeke kispadján ült. Krémer Károly a francia US Orléans-ban edzősködött. Dunai II Antal a spanyol Primera Divisionban a Murciát vezette. Kubala László a szezon közben 15 fordulón át az Elché dirigálta. Mindkét csapat kiesett a legmagasabb osztályból.

Mezey György dr. Finnországba, a Hangöhöz szerződött, Hajdú József és Perlaky István a kuvaiti al-Szahelnél, Száger György a maláj Pahangnál kapott munkát.

Détári döntő gólt lőtt a világválogatottban

A nyolcvanas évek egyik legjobb brazil játékosa, az Európában az Udinese csapatában tündöklő Zico (Artur Antunes Coimbra) 1989. március 27-én búcsúmérkőzéssel köszönt el a mi kontinensünktől. Tiszteletére a brazil válogatott és a világválogatott játszott Udinében. A találkozó első gólját Dunga szerezte az 5. percben, majd az uruguayi Francescoli egyenlített a 34. percben. A döntő találatot a 62. percben Détári Lajos rúgta, egy jobb oldali beadás utáni lapos lövéssel. A világválogatottat a Mircea Lucescu, Nils Liedholm, Artur Jorge trió, a brazilokat Sebastião Lazaroni irányította.

Brazília-Világválogatott 1-2 (1-1)

1989. március 27., Udine, 41 015 néző. Jv.: Agnolin (olasz)

Brazília: Gilmar (João Leite, 46.) – Ricardo Rocha (Alemão, 46.), Mozer, Ricardo Gomes (Júlio César, 46.), Junior (Branco, 68.) – Dunga (Milton, 46.), Silas (Andrade, 46.), Valdo (Tita, 57.) – Zico (Douglas, 80.) – Renato Gaúcho (Romário, 46.), Careca (Evair, 61.)

Világválogatott: Preud'homme (belga) h. Daszajev (szovjet) 46. p. – João Pinto (portugál), Demol (belga), Gerets (belga) – Ridvan (török) h. R. Mihajlovics (jugoszláv) 46. p., B. Djurovski (jugoszláv), D. Sztojkovics (jugoszláv), Détári (magyar), Valderrama (kolumbiai), h. Tanju Çolak (török) 46. p. – Francescoli (uruguayi), Rui Águas (portugál)

Gólszerző: Dunga (5.), Francescoli (34.), Détári (62.)

A világválogatott tizenegye. Állnak, balról: Rui Águas, Sztojkovics, Demol, Détári, Preud'homme, João Pinto. Elöl: Valderrama, Djurovski, Francescoli, Ridvan, Gerets

A Siófok vette a legkomolyabban

Az MLSZ egyéves szünet után ismét megszervezte az élvonalbeli csapatok számára a terem bajnokságot. A selejtezőket Békéscsabán, Győrben, Pécsen és Zalaegerszegen rendezték. A szövetség klubonként 33 000 forintos térítést fizetett az utazni kénytelen vendégcsapatoknak. Sőt, a Tatabánya és a Siófok még többet kapott, mivel a többiekénél messzebbre, a Viharsarokba kellett buszoznia. A pécsi döntőbe jutott Siófok, Veszprém és Videoton 56 000 forintot vehettek át költségtérítésként, utazásra, szállásra, étkezésre. (A rendező PMSC ennél kevesebbet.) A játékosokat ez kevésbé hozta lázba, akadtak, akik úgy gondolták, többet ér decem-

A Siófok. Állnak, balról: Pusztai László edző, Gellei Imre vezetőedző, Horváth Károly edző, Szabó L., Aczél, Kolovics, Horváth, Málics Gyula kapusedző, Tilinger József gyűrű. Elöl: Krausz, Quirikó, Zsadányi, Palkovics, Olajos, Freppán

ber közepén néhány nap plusz szabadság. Nagyszerűen szerepelt ellenben a siófoki gárda, amely elsőként zárta a négyes döntőt a Veszprémi SE, a Pécsi MSC és a Videoton előtt.

Nem volt véletlen a balatoni sikere, hiszen januárban megnyertek még egy rangos tornát: elsők lettek a győri Pannon Globus Kupán is. S játékosaikra épült a vb-n járt teremválogatott is.

Zsadányi vb-gólkirály lett

1989-ben első alkalommal rendezte meg a FIFA a teremlabdarúgó-világ bajnokságot. A magyar csapat – mint az első, budapesti bemutató győztese – meghívást kapott a hollandiai tornára. Egyébként is akadt „patrónusa” a gárdának, Szepesi György, a FIFA végrehajtó bizottságának tagja volt a szervező bizottság elnökhelyettese. A Tajti József és Gellei Imre által irányított csapatban Gelei Károly, Brockhauser István, Olajos Sándor, Zsadányi László, Quirikó László, Borostyán Mihály, Kósa László, Gyimesi Attila, Csepregi András, Móznér János, Rózsa László, Turi Zsolt és Freppán György kapott helyet. A válogatott legyőzte a nyitó meccsén a későbbi nyertes brazilokat 3-2-re, de a spanyoloktól 5-3-ra kikapott, s így a körbeverés után második lett a csoportjában a dél-amerikaiak mögött, hiába ütötte ki az utolsó meccsén 11-2-re a szaúdiakat. A csoporteredmények összevetése után ötödik helyezettnek kihirdetett magyar válogatott elhozta a gólkirályi címet: Zsadányi László hét találattal lett a torna mesterlövésze. (A díjat később, Budapesten kapta meg az Adidas cégtől.) Nagyon gólerősen játszott a hat gólig jutott Borostyán Mihály is.

Névsorolvasás

BÉKÉCSABAI ELŐRE SPARTACUS:

Gulyás István 26 – Szent István 28/2, Bánfi János 24, Ottlakán Mihály 27/3, Fabulya György 23/1 – Mracsó Mihály 22/3, Csató Sándor 29/5, Csanálosi Miklós 29/2, Horváth László 20/2 – Belvon Attila 23/3, Szekeres József 26/3. A többiek: Kanál Zoltán 20, Oroszi Péter 18/4, Gruborovics Tibor 16/1, Csernus István 13, Árky Lajos 11/2, Kvaszta Lajos 9/6, Pásztor József 6/1, Baji Tamás (k) 4, Kasik Zsolt 4/1, Miklya Zoltán 4, Pápa Lajos 2, Bress Tibor 1, Zahorán Zoltán 1

BP. HONVÉD:

Disztl Péter 30 – Csábi József 20, Disztl László 28, Csuha József 20, Cseh András 22/4 – Varga István 21/1, Szijjártó István 21/3, Sass János 19/1, Csehi Tibor 22/5 – Fodor Imre 20/11, Gregor József 28/9. A többiek: Kovács Kálmán 18/4, Sikesdi Gábor 18/1, File Antal 14/3, Sallai Sándor 13, Pison István 12, Zircher György 11, Romanek János 8, Fitos József 7, Drobnik Miklós 6, Tóth Ferenc 6, Hegyeshalmi Tibor 4, Ács Gusztáv 1, Kisistók András 1, Nagy Sándor 1

DUNAÚJVÁROSI KOHÁSZ:

Sági Csaba 11 – Rész József 25/2, Gróf András 22, Boldóczi Sándor 24/3, Németh Gábor 20/2 – Kerepeczky György 17/1, Sztanó Miklós 16, Márkus László 18/2, Miskovics Bálint 24/1 – Zsinka János 18/5, Tóth Tibor 17/1. A többiek: Szauer Tamás 16/4, Zombori András 15, Csorba József 15, Dupai János 15, Lengyel Ferenc 14, László János 13/3, Simon János 12, Dózsa Attila 11, Holló István (k) 10, Bitá László (k) 9, Ruppert Gábor 9, Szabó József 8/1, Vajda István 7, Dienes Pál 6, Romanek János 6, Varga László 5, Nyúl István 4, Kovács Zsolt 2, Szép Csaba 2, Kiss István 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Józsa Miklós 30 – Simon Tibor 24, Pintér Attila 22/4, Limperger Zsolt 28/2, Keller József 29/1 – Topor Antal 23/1, Bánki József 29/7 – Wukovics László 19/5, Fischer Pál 27/13, Dzurják József 22/7, Dukon Béla 24/2. A többiek: Kincses Sándor 18/2, Vaszil Gyula 17, Nagy Zsolt 13, Fonnyadt Zsolt 10/2, Páling Zsolt 10/2, ifjabb Albert Flórián 9, Bús Iván 7, Keresztúri András 4, Vajda Zsolt 3, Strausz László 2, Zsinka János 2, Báder János 1/1

HALADÁS VSE:

Kutasi Csaba 19 – Neudl Gábor 20, Vörös Csaba 27/2, Bognár Zoltán 27/1, Görög István 27/1 – Domján István 24/4, Nagy József 24/4, Marton Róbert 27/1, Elekes Attila 22/1 – Illés Béla 22/4, Schäffer István 24/7. A többiek: Mikos Tamás 20, Hegyi Gábor 19, Tóth Gyula 17, Schröter Béla 13, Csertői Aurél 9/1, Simon János 9, Hegedűs Péter (k) 7, Derdák Attila (k) 5, Jagodics Zoltán 5, Ördög József 5/1, Szalay István 4, Vörös Imre 2, Baranyai Tibor 1, Deéry Attila 1, Koroknai István 1

MTK-VM SK:

Gáspár József 28 – Farkas Tibor 25/1, Híres Gábor 27/1, Lőrincz Emil 28/5, Szalai Attila 21 – Talapa János 28/2, Szeibert György 28/7, Katzenbach Imre 29/2 – Kékesi Rezső 24/3, Balog Tibor 29/7, Pölöskei Gábor 30/9. A többiek: Huszák Zsolt

18, Hahn Árpád 14, Horváth Csaba 14/2, Vadász Imre 13, Hannich Péter 11/1, Lakatos Ferenc 11, Sima Ferenc 4, Huszár László 3, Piel Zoltán (k) 2, Töröcsik András 2, Nagy Attila 1

PÉCSI MSC:

Bogyai Zoltán 21 – Márton Gábor 25/2, Czéh László 25/4, Vén Csaba 17 – Nagy Tamás 28/3, Turi Zsolt 25/7, Bérczy Balázs 25/5, Megyeri Károly 21/1 – Csoboth Róbert 21/1, Lovász Ferenc 17/2, Lehota István 28/4. A többiek: Czérna Sándor 13, Palaczkó János 13, Bodnár László (k) 12, Kónya Mihály 12/1, Bódog Tamás 11, Braun Károly 10, Toma Árpád 10/2, Balogh Attila 9, Tomka János 9, Hámori György 6, dr. Brezniczky Sándor 5/1, Lutz Jakab 4, Nagy Imre 4/1, Takács Lajos 3, Berényi Csaba 2, Máté Csaba 2, Vókó Tamás 2, Ángyán Norbert 1, Bárány Gábor 1, Dárdai Pál 1, Kocsis István 1

RÁBA ETO:

Boros Lukács 23 – Csikós Lajos 24/1, Hlgyvik Gábor 30/1, Turbék István 27, Bordás Csaba 22/2 – Urbányi István 29/1, Bücs Zsolt 24/3, Somogyi József 24 – Handl György 26/9, Mörtel Béla 23/11, Hajszán Gyula 24/6. A többiek: Rubold Péter 20/2, Kiss Zsolt 15/2, Pecsics Tibor 13, Salló István 9/2, Peter Veres 9, Bartus József 8/2, Preszeller Tamás 8, Balázs Zsolt (k) 7, Udvardi Tamás 7, Virágh Attila 3, Varsányi Péter 2, Csonka Gyula 1, Ördög József 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Horváth Győző 23 – Marozsán János 29/7, Aczél Zoltán 19, Olajos Sándor 26/2, Szabó Béla 21 – Palkovics István 25/3, Keszeg István 23/4, Quirikó László 28, Zsadányi László 22/1 – Borostyán Mihály 20/4, Freppán György 26/5. A többiek: Szabó László 19, Mékcs Gyula 18/1, Boda Mihály 16/2, Kolovics Zoltán 15/1, Brettner Csaba 14/1, Krausz Zoltán 13/3, Pardavi Károly 11, Bíró Imre (k) 9, Adi János 5, Burai Béla 2

TATABÁNYAI BÁNYÁSZ:

Mázi Tamás 21 – Vincze József 28, Lakatos Károly 23, Udvardi Endre 22/1, Szalma József 29 – P. Nagy László 27/2, Csapó Károly 26/5, Járfás Péter 23 – Kiprich József 22/10, Plotár Gyula 27/8, Schmidt István 29/4. A többiek: Hegedűs István 20, Váci Dénes 19/6, Dobesch Gyula 17/1, Domonics József 12, Kiss Imre (k) 12, Simon Tibor 7, Horváth Imre 6, Mészáros István 5, Kilián Géza 4, Vincze István 3/2, Páli Attila 2, Tarlósi István (k) 1

ÚJPESTI DÓZSA:

Brockhauser István 25 – Herédi Attila 19/5, Kovács Ervin 17/1, Szélpál László 27/1, Szlezák Zoltán 18 – Kozma István 29/5, Szabó András 27/1, Kecskés Zoltán 17 – Schróth Lajos 18, Balogh István 22/4, Kénoszt Ferenc 21/1. A többiek: Steidl Sándor 15/2, Klink Zoltán 14, Kósa László 14/2, Süveges Zoltán 14/2, Katona György 13/2, Huszár László 12, Temesvári Miklós 12/1, Eszenyi Dénes 11/3, Vojtekovszki Csaba 10, Bácsi Sándor 8/4, Schneider István 7, Varga József 7/1, Gróf Attila (k) 5, Véber György 4, Vig Csaba 1, Wágner Zsolt 1

VASAS SC:

Andrusch József 16 – Balog Tibor 22, Mészöly Géza 23/1,

Komjáti András 26/3, Csorba János 28/2 – Pecha László 26/3, Jean-Claude M'bemba (Claude) 26/4, Kecskés Attila 17, Duró József 27 – Zvara József 28/2, Szabadi László 26/16. A többiek: Babócsy András (k) 16, Elekes József 16, Melis Béla 14/2, Radovan Marić 12, Bozsér György 10, Zentai Lajos 10, Gubucz László 9/1, Baranyi Miklós 7, Kardos József 7, Teodoru Vaszilisz 7/1, Galaschek Péter 6, Geress Zoltán 4, Tuboly Frigyes 2, Szalánszky Ferenc 1

VÁCI IZZÓ MTE:

Gelei Károly 30 – Nagy Tibor 30/2, Talapa Tibor 28/2, Kosztolnik Tamás 27, Csima György 29 – Hermann Sándor 25/1, Víg Péter 20/3, Gyimesi Attila 28/1, Turtóczki Sándor 21/1 – Balogh Gábor 26/9, Zsivóczy Gyula 28/4. A többiek: Mózner János 16/3, Kósa László 14/3, Kerekes Csaba 12/1, Szemere Zoltán 12, Simon Ferenc 11/1, Balogh Zoltán 10/1, Csiba László 6, Bánföldi Zoltán 3, Godó Attila 2/1, Hodur Tibor 2, Kalvach József 2, Lénárt János 2, Durucskó Péter 1, Luzsák Zoltán 1

VESZPRÉMI SE:

Kakas László 26 – Bimbó Tamás 21/1, Bognár Péter 26, Csík Ferenc 28/4, Szécsi János 26/1 – Csomai József 25/2, Csongrádi Ferenc 25, Kelemen Miklós 29/2 – Rugovics Vendel 28/3,

Kiss László 19/5, Süle János 24/4. A többiek: Horváth László 18/1, Baranyi Sándor 14, Sánta László 13, Udvardi Zoltán 13, Gáspár Zoltán 9, Onhausz Tibor 9, Perger András 9, Mónos Tamás 8, Horváth Miklós 4, Augustino Ighanador 3, Markó Zoltán (k) 2, Belső László 1, Berta Ernő (k) 1, Palla Antal (k) 1

VIDEOTON SC:

Petry Zoltán 22 – Végh Tibor 28, László Csaba 23, Novath György 29/2, Horváth Gábor 28 – Máriási Zoltán 29/2, Csucsánszky Zoltán 28/9, Emmer László 24/4 – Jónás Gyula 29/1, Jován Róbert 23/10, Petres Tamás 29/19. A többiek: Gyenti László 18/2, Csonka Gyula 14, Németh Zoltán 14/1, Kanyok Imre 10, Sallói István 9/1, Koszta János (k) 8, Czigány Csaba 7, Babai László 5/3, Király József 3, Gyurmánczy Attila 2, Magyar Zoltán 2, Sipos Sándor 2, Földes István 1, Takács Lajos 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Huszár Imre 25 – Balog Zoltán 30/2, Szabó Zoltán 23, Csepregi András 26/2, Rezi Lajos 25 – Szalai Csaba 28/3, Rózsa László 22/3, Molnár László 24/1, Wittmann Géza 26/8 – Kámán Attila 29/13, Kovács László 23/1. A többiek: Tasi Lajos 15, Vadász Imre 15, Kovács József 13/3, Farkas Csaba 12, Fujsz Ferenc 11, Ballai András 10, Németh Tibor 8, Purger József 6, Andorka Gábor (k) 5, Elekes Zoltán 4, Páli Attila 3, Varga József 3

Az 1988–1989. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Bp. Honvéd	30	16	6	1	7	44-28	61
2. Ferencvárosi TC	30	16	4	3	7	49-29	59
3. MTK-VM	30	13	8	3	6	41-34	58
4. Videoton SC	30	17	1	4	8	57-32	57
5. Rába ETO	30	16	3	2	9	44-31	56
6. Tatabányai Bányász	30	12	3	6	9	39-35	48
7. Békéscsabai Előre	30	12	4	2	12	40-36	46
8. Váci Izzó MTE	30	10	5	5	10	33-34	45
9. Újpesti Dózsa	30	11	2	4	13	47-35	41
10. Veszprémi SE	30	9	6	2	13	23-35	41
11. Pécsi Munkás SC	30	9	3	7	11	35-37	40
12. Siófoki Bányász	30	8	4	6	12	34-41	38
13. Haladás VSE	30	7	5	4	14	31-44	35
14. Vasas SC	30	8	2	7	13	35-58	35
15. Zalaegerszegi TE	30	7	4	5	14	37-44	34
16. Dunaujvárosi Kohász	30	3	6	5	16	27-53	26

NB II, Keleti csoport

1. Debreceni MVSC	30	20	4	2	4	54-18	70
2. Szeged SC	30	17	5	1	7	40-21	62
3. Szarvasi VSSE	30	14	5	4	7	39-25	56
4. H. Metripond SE	30	15	3	3	9	44-36	54
5. Debreceni Kinizsi	30	11	7	4	8	39-30	51
6. Eger SE	30	11	4	6	9	40-44	47
7. Szolnoki MÁV MTE	30	10	4	6	10	45-45	44
8. Diósgyőri VTK	30	10	5	4	11	30-35	44
9. K. barcikai Vegyész	30	9	7	3	11	33-43	44
10. Kecskeméti SC	30	12	1	4	13	37-30	42
11. Nyíregyházi VSSC	30	12	1	4	13	38-34	42
12. Debreceni Universitas	30	10	4	4	12	30-35	42
13. Bajai SK	30	9	3	5	13	32-47	38
14. Ózdi Kohász	30	7	3	6	14	26-31	33
15. Hatvani KVSC	30	5	4	4	17	20-44	27
16. Jászberényi Lehel	30	4	4	4	18	26-55	24

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Petres Tamás (Videoton)	19
2. Szabadi László (Vasas)	16
3. Fischer Pál (FTC)	13
3. Kámán Attila (ZTE)	13
5. Fodor Imre (Bp. Honvéd)	11
5. Mörtel Béla (Rába ETO)	11

Osztályozó:

Vasas–Szeged SC 1-1, Szeged SC–Vasas 0-1
Oroszlányi Bányász–Haladás VSE 2-0, Haladás VSE–Oroszlányi Bányász 4-1

NB II, Nyugati csoport

1. Csepel SC	30	18	3	2	7	52-31	62
2. Oroszlányi Bányász	30	13	10	3	4	35-28	62
3. Nagykanizsai Olajb.	30	16	5	2	7	54-35	60
4. Volán SC	30	14	3	2	11	45-35	52
5. Komlói Bányász	30	10	8	4	8	36-33	50
6. BVSC	30	12	4	6	8	33-30	50
7. Keszthelyi Haladás	30	10	7	1	12	27-27	45
8. Mohácsi FC	30	11	1	9	9	35-30	44
9. Soproni SE	30	9	7	2	12	37-41	43
10. Dorogi Bányász	30	8	4	9	9	40-42	41

1988

1989

11. Szekszárdi Dózsa	30	9	4	4	13	31-42	39
12. III. ker. TTVE	30	10	3	2	15	27-40	38
13. Tapolcai Bauxitb.	30	9	2	6	13	32-35	37
14. Kaposvári Rákóczi	30	9	2	4	15	33-37	35
15. Erzsébeti SMTK*	30	8	3	5	14	38-48	35
16. Csongói Spartacus	30	7	1	6	16	30-51	29

* A téli szünetben átvette az Építők SC helyét.

A Területi Bajnokság csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Szegedi Dózsa

Bakony-csoport: Ajkai Hungalu

Dráva-csoport: Paksi SE

Duna-csoport: Budafoki MTE-Törley

Mátra-csoport: Salgótarjáni Síkúveggyár

Tisza-csoport: Mezőtúri Honvéd

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Bp. Honvéd	X	2-1	2-0	2-1	0-1	2-1	0-0	2-0	0-1	1-0	1-1	3-1	2-0	2-2	0-0	3-0
2. Ferencvárosi TC	0-3	X	1-0	2-1	2-1	0-0	0-2	3-2	3-0	3-1	3-3	1-1	0-0	4-0	5-0	2-0
3. MTK-VM	3-0	2-0	X	1-1	1-0	3-3	2-3	4-0	2-1	1-0	2-2	1-1	2-0	1-1	2-2	1-0
4. Videoton SC	3-1	0-0	4-0	X	2-2	3-0	0-1	1-0	1-0	1-0	1-0	1-4	4-0	4-0	1-0	4-1
5. Rába ETO	4-0	1-0	1-2	0-3	X	1-1	2-0	2-1	0-3	0-1	1-0	5-2	1-0	4-2	4-2	1-0
6. Tatabányai Bányász	1-0	2-1	1-1	1-3	0-0	X	3-1	0-0	1-0	1-1	1-0	1-0	2-2	2-3	1-0	5-1
7. Békéscsabai Előre	0-1	0-0	1-2	1-0	1-2	1-0	X	2-0	1-2	1-0	1-2	2-0	2-1	7-2	5-2	3-1
8. Váci Izzó SC	2-2	2-1	1-1	2-0	1-0	1-3	1-0	X	1-1	2-0	0-0	3-0	0-0	2-2	0-3	0-0
9. Újpesti Dózsa	0-1	0-2	1-2	2-3	2-4	2-0	3-0	1-0	X	2-0	2-1	0-1	2-1	1-1	2-1	3-3
10. Veszprémi SE	0-1	0-2	0-0	1-3	1-1	2-1	0-0	0-3	2-1	X	1-0	1-1	3-1	0-2	2-1	2-2
11. Pécsi MSC	1-0	0-1	2-0	0-3	0-2	1-2	4-2	1-1	2-0	1-2	X	2-0	0-0	2-1	0-0	2-1
12. Siófoki Bányász	1-1	0-1	1-1	1-1	0-2	0-1	4-3	0-2	1-1	1-1	1-1	X	2-1	0-1	1-0	3-0
13. Haladás VSE	1-3	2-2	0-0	1-2	1-1	1-0	2-0	3-1	0-4	2-0	2-2	1-0	X	1-2	2-0	1-2
14. Vasas SC	0-4	2-3	1-3	3-2	2-0	0-3	0-0	1-1	0-0	0-1	1-2	1-4	2-0	X	2-0	0-0
15. Zalaegerszegi TE	2-4	2-4	4-0	2-2	1-0	3-0	0-0	1-2	1-0	0-1	2-2	0-0	1-1	4-0	X	2-0
16. Dunaújvárosi Kohász	1-1	0-2	0-1	4-2	0-1	2-2	0-0	0-2	0-0	0-0	3-1	2-3	2-4	1-1	1-1	X

(A félkövér számokkal jelzett döntetleneknél a pályaválasztó nyerte a tizenegyespárbajt.)

A Bp. Honvéd bajnoksapata. Hátsó, balról: Tóth Kálmán gyúrő, Disztl P., Disztl L., Zircher, Csábi, Csehi, Mitring, Szurgent Lajos pályaedző. Középen: Szijjártó, Ács, Nagy, Egervári Sándor pályaedző, Both József vezetőedző, Pálinkás András kapusedző, Fodor, Gregor, Sikesdi. Elöl: Füle, Drobní, Varga I., Hegyeshalmi, Kovács K., Tóth F., Csuhay, Pisont

Bácsi, kérem, a fiúk megnyerték a bajnokságot!

1989

1990

„Nem túlságosan élvezem a vezetőség bizalmát. Az idény végén lejár a szerződése, nem valószínű, hogy meghosszabbítjuk. Ha nem leszünk bajnokok, azt hiszem, mennem kell. A szakosztály-vezetőség a látványos játékot kéri számon a csapattól. Ősszel kevésbé látványosan játszottunk, de nyertünk. Most élvezetes meccseken kikapunk. A Pécs elleni győzelem után például nem akarták kifizetni a prémiumot, mert rosszul játszottunk. Aztán úgy oldták meg a kérdést, hogy a játékosok megkapták, ami nekik jár, az edző nem. A síófoki vereséget is szakmai hibának tartották, mert nem tudtunk gólt lőni. S hogy ezért én miért nem büntetek? Ha én valakit azért megbüntetek, mert kihagyja a helyzetet, a következő meccsen majd nem akar helyzetbe sem kerülni, nehogy hibázzon. Ha esetleg szakításra kerülne sor, emelt fővel távozom a Dózsból, hiszen amit vállaltam, teljesítettem. Tavaly benn maradtunk, idén az első három között végzünk. Nincs miért szégyenkeznem.”

A fenti monológot Varga István vezetőedző mondta 1990 májusában, három fordulóval a bajnokság vége előtt. Az MTK akkor három ponttal, azaz „egy győzelemnyivel” vezetett a lila-fehérek előtt.

Varga István 1988 szeptemberében, a Vasas elleni, tizenegyesekkel elveszített 1-1 után lépett elő pályaedzőből megbízott, majd egy hét múlva kinevezett vezetőedzővé, miután a

A Vasas kerete. Hátsó sor, balról: Hámori, Schmidt, Elekes, Klink, Nyúl, Geress, Zentai, Gubucz, Zircher, Mészöly G., Duró, Csorba, Ócsai, Galaschek, Baranyi, Babócsy. Középső sor: Haga Krisztián intéző, dr. Genzwein Ferenc szakosztályvezető, Komáromy József edző, Lázár Barna edző, Lengyel Gyula gyűró, Meszéna Miklós ügyv. elnök, Sós Gyula társadalmi elnök, dr. Török László szakosztályelnök, Mészöly Kálmán v. edző, Kanmaz Çem edző, Hankó János, Doktor István techn. vezető. Elő sor: Szalánszky, Teodoru, Zvara, Komjáti, Andrusch, Pecha, Bozsér, Kecskés, Claude

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

vezetőség leváltotta az idényt négy vereséggel és egy döntetlennel kezdő csapat éléről minden idők egyik legjobb újpesti játékosát, Göröcs Jánost. Vargának a lila-fehérek történetében szinte példátlan feladat jutott: tartsa bent a csapatot az élvonalban. Eleinte nem sok jóval biztatott a vállalkozás. A Dózsa csak a 10. fordulóban szerezte meg az első „rendes” győzelmét (hadd emlékeztessünk az előző oldalakon már tárgyalt sajátos bajnoki pontrendszerre, 1988–1989-ben szétlövással eldöntötték az „iksszel” zárt meccseket, a rendes játékidőben kiharcolt győzelemért három, a tizenegyesekkel megnyert találkozóért két pont járt), a 13. forduló után még kieső, az őszi zárást követően pedig osztályozós helyen állt. Varga aztán tavaszra valamelyest rendbe rakta a gárdát, amely az őszi 12 ponthoz 29-et tett hozzá, s a kilencedik helyen zárt. Az, hogy a mezőny második felében végzett a Dózsa, nem okozott földindulást a Megyeri úton, a nyolcvanas évek közepén akadt ennél gyengébb produkciója is (1985: 10., 1986: 11.). Többet nyomhatott a latban, hogy 1989 tavaszán egyedül a

Kósa László, az elegáns újpesti védő

Brockhauser István kulcsembert volt

bajnoki címet nyerő Bp. Honvéd szerzett több pontot (32) a tizennegyedik helyről a középmezőny után eredő újpestiek-nél. Varga tehát maradhatott, 1990 nyaráig szólt a szerződése. Szerény volt, ha magáról beszélt („névtelen edzőnek” titulálta magát a *Népsportban*), de nem volt híján a kurázsinak. Azt mondta a szakosztály-vezetőség tagjainak, hogy ha idehozzák neki azt a négy futballistát, akire rámutat, az első háromban végez majd a csapattal. Nem kért megfizethetetlen játékosokat, kiválasztottjai közül csak a Vasastól érkezett Balog Tibor tartozott a válogatott labdarúgók táborába. Mellette Miovecz Zoltán (Kaposvár), Rubold Péter (Rába ETO), Zsivóczky Gyula (Váci Izzó) öltözött még a nyáron lila-fehérbe.

A sportnapilap, akkori fura nevén a *Nemzeti (Nép) Sport 1990. júliusi, év végi értékelésében* a siker egyik fontos elemének nevezte, hogy a négy új szerzemény a vártnál gyorsabban beilleszkedett a csapatba. Valóban: a Dózsa öt győzelemmel, kapott gól nélkül (!) vágatott

Oroszki Péter

Zsivóczky Gyula

végig az első öt fordulón, e sorozat utolsó állomásán 15 000 néző előtt 2-0-ra győzte le a Verebes József által dirigált nagy riválist, az MTK-t. Utána ugyan idegenben háromszor is kikapott, de a pazar Megyeri úti mérleggel (nyolc mérkőzésből hét győzelem, egy döntetlen, s csak egyetlen kapott gól) fölényesen vezette a bajnokságot. A 15. forduló után négy ponttal előzte meg a Pécsi MSC-t (Garami József együttese egyébként a Mecsekalján 4-0-ra megverte szeptemberben a Dózsát), öttel az MTK-t, s kilencel a Ferencvárost.

Miovecz Zoltán

Szabó András

Bácsi Sándor

Március 24-én az MTK-VM visszavágott a liláknak az őszi vereségért (igaz, az újpestiek szerint ebben közrejátszott egy javukra meg nem ítélt büntető is), de akkor még a Dózsa vezette a bajnokságot, ráadásul a legtöbb gólt szerezve. (Pontok alapján: Ú. Dózsa 43, MTK-VM 42, PMSC 37, FTC 31. Szerzett gólok alapján: Ú. Dózsa 31, FTC 30, MTK-VM 29, PMSC 28.) Melyiknek volt a négy közül a legerősebb a játékosállománya? Nem könnyű eldönteni. Érdekes, hogy amikor Mészöly Kálmán szövetségi kapitány megkérte a klubedzőket, hogy javasoljanak játékosokat a válogatott keretbe, az első négy klub tréneri közül Varga István diktálta le a legkevesebb nevet: csupán Brockhauser Istvánt, Kósa Lászlót, Kovács Ervint, Bácsi Sándort és Katona Györgyöt jelölte. Verebes József az MTK-VM-ből Horváth Csabát, Híres Gábort, Lőrincz Emilt, Balog Tibort, Lakatos Ferencet és Jován Róbertet ajánlotta. Garami József a pécsiek közül Bodnár Lászlót, Márton Gábort, Palaczky Jánost, Bérczy Balázst, Turi Zsoltot, Lovász Ferencet és Lehota Istvánt tartotta méltónak a válogatottságra. A Fradiból Rákosi Gyula és Albert Flórián Józsa Miklóst, Simon Tibort, Limperger Zsoltot, Keller Józsefet, Bánki Józsefet és Kincses Sándort javasolta.

Tavasszal Újpesten egyre hangosabban zúgolódtak a szurkolók a „túlságosan biztonsági” játék miatt, sőt a szakosztály vezetősége is egyre inkább magáévá tette ezt a véleményt. Ráadásul a Pécs elleni sovány, de mégiscsak három pontot hozó győzelem (1-0 – Eszenyi Dénes góljával) után mintha elfelejtett volna nemhogy nyerni, de akár gólt is rúgni az együttes. A következő hat fordulóban nyeretlen maradt a Dózsa, annak is tulajdoníthatóan, hogy 540 perc alatt mindössze két gólt tudott összehozni, mindkettőt 1500 néző előtt, a Mezey György által irányított Videoton ellen. Az utolsó három kör előtt már a szintén bukdácsoló, de a lila-fehéreknél kisebb botló MTK-VM vezetett három ponttal. Semmi nem szólt az Újpest bajnoksága mellett.

A Dózsa nem volt könnyű helyzetben. Tavasszal elveszítette a leggőlerősebb csatárát, Bácsi Sándort, aki az április 14-i, Fradi elleni rangadó (0-0) után már nem is kapott játéklehetőséget. A hízásra hajlamos és nagyon nehezen kezelhető csatárt az MTK-VM elleni rangadón a beállása előtt figyelmeztetni kellett, hogy ne a fűben heverésszen, hanem melegítsen be. Válaszként Varga edző a kluborvos javaslatára „egészségügyi karbantartásra” befektette a Gorkij Fasorban akkor még üzemelő BM Korvin Ottó Kórházba. Ám Bácsi egy idő után elunta

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

az otlétet, s megszökött. A tréner nemigen tehetett mást, gólínség ide, gólínség oda, a tartalékcsoportba számúzte a fegyelmezetlen játékos.

A hajrá előtt Varga István kesergett: „Már a téli alapozást követő előkészületi mérkőzéseken feltűnően kevés gólt szereztünk. Bízom abban, hogy a tétmeccseken majd javul a helyzetkihasználás, de sajnos nem így történt. Most már egyre inkább görcsösen akarnak a fiúk, a sikertelenségek miatt hamarabb odaszólnak egymásnak.” Az edző nem kertelt, elmondta, hogy igenis létezett „Bácsi-kérdés”: „A csapaton belül már nem hajlandóak eltérni Sanyi állójátékát, hiszen ha a pályán van, olyan, mintha eggyel kevesebben lennénk. Ősszel sem futott sokkal többet, de gyártotta a gólokat. Nélküle hajtósabb, harcosabb a csapat, de eredménytelenebb. Beszéltem az idősebb játékosokkal, hogy hassanak oda, próbálják megváltoztatni Sanyit, mert nélküle nem leszünk bajnokok, de az is lehet, hogy ő sem lesz labdarúgó soha. Már megbántam, hogy január másodikán, amikor 93 kilósan megjelent az edzésen, nem küldtem el a tartalékcsoportba. Ha kihagyom, a közönség a fejemet akarja venni. A profi világban egy ilyen játékos fél percet sem játszana, de mi Magyarországon vagyunk. Bevallom őszintén, ha nem lenne sérült, most is betenném. A jó Bácsira óriási szükségünk van, s az utóbbi időben lefogyott 85 kilóra. Fegyelmi büntetéseknek meg már úgyszincs értelme az ő esetében, hiszen nincsen annyi pénze, hogy ki tudná fizetni.”

Az akkor mindössze húszéves, de novemberben az A-válogatottban is bemutatkozó, hívei szerint Maradona-alkatú csatár meg tudta magyarázni tavaszi formahanyatlását: „Az idény eleji formámban nagy szerepet játszott az, hogy borzasztóan korán fújnak ébresztőt a katonaságnál.” (A nem sokkal korábban bevonult Bácsi, dózsás sportolóként, nyilvánvalóan a Határőrségnél szolgált.)

Az Újpest nagy szerencséjére az MTK-VM is fontos pontokat hullajtott el. Részben azért, mert Verebes József, a csapat vezetőedzője néhány mérkőzésen nem ülhetett a kispadra, miután a Békéscsaba elleni mérkőzés után csalónak nevezte Bognár játékvezetőt. (Később elnézést kért és finomított, „csak” azt mondta, hogy a bíró alkalmatlan NB I-es mérkőzések vezetésére.) A kék-fehérek és maga a Mágus dèja vu-érzéssel készülhettek az utolsó fordulóra. Verebes nem tűnt különösebben izgatottnak: „Akármelyik érem is lesz a miénk, mindenképpen sikernek könyvelem el, hogy négy év alatt háromszor végeztünk a dobogón. Kétségtelen, hogy különösen a tavaszi szezon elég viharos volt a számunkra, de pont ez mutatja a csapat egységét, hogy így is az élen tudott maradni. Nekünk a döntetlen már biztos siker, de nem fogunk ikszre játszani. A Dózsának sincsen könnyű ellenfele, hiszen a Honvéd még bajba kerülhet.” A Hungária körüti csapat egyébként az egész idény során mindössze két hazai mérkőzését nem nyerte meg, áprilisban a Békéscsaba ellenit (1-1, ez után sértette meg Verebes a bírót), majd májusban a Veszprém ellenit (1-2).

Az utolsó három fordulóra feltámadt az Újpesti Dózsa. Előbb a Megyeri úton megverte 3-0-ra a Csepelt. A háromban akadt egy öngól (szerzője Szabó Károly), akadt egy tizenegyes (Rubold Péter), meg egy akciógól (Katona György). A következő héten győzelmi kényszerben játszottak az újpestiek Békéscsabán, miután a 29. fordulóra kisorsolt mérkőzését az MTK-VM már néhány nappal korábban megnyerte 1-0-ra, s így előnye hatpontosra nőtt. A Dózsa válaszként 4-1-re győzött a Viharsarokban.

A záró fordulóban az Újpestnek a Bp. Honvéd, az MTK-VM-nek a Váci Izzó MTE jutott. Varga István és Verebes József alakulata a bajnoki titulusért, a címvédő (!) kispesztiek és a

már akkor is Csank János által dirigált váciak a bennmaradásért léptek pályára. A Mágus csapata egy éven belül másodszor játszott az utolsó fordulóban „bajnoki döntőt”, s másodszor is elbukta. A négy együttes közül egyedüliként járt igazán rosszul. Pedig elég lett volna döntetlent elérnie.

Meglepő, de Vácson kétszer annyian voltak, mint Újpesten, s e tényből akár azt a következtetést is levonhatnánk, hogy a lila-fehérek szurkolói közül is csak kevesen bíztak a csodában. A 3000 néző egy része az első öt perc után nógatni kezdte a játékosokat, akik felettébb álmosan kezdték a mérkőzést. Akadtak a lelátón kombinálók: úgy gondolták, hogy ha hamar eldől a váci meccs, s a Dózsa már nem lehet bajnok, „megmenti” majd a Honvédot az osztályozótól. Ennek finoman szólva is ellentmondott, hogy a hatodik percben vezetést szereztek a házigazdák: Eszenyi Dénes úgy forgatta meg a Honvéd jobb oldali védelmét, mint egykoron Töröcsik a kölnieket, pontos beadása után a jókor érkező Szabó András a hálóba piszkálta a labdát. A Vörösnek becézett középpályásnak az volt a 161. élvonalbeli mérkőzése, s a hetedik gólja. Az 1989–1990-es idényben ellenben az első!

Bő félóra elteltével (fél hat után egy perccel) Vácson Répási László bevette Zsiborás Gábor kapuját, s ezzel hirtelen a Dózsa ugrott a virtuális tabella élére. Abban a pillanatban senki sem törődött azzal a Megyeri úton, hogy a Honvéd veszélyes támadásokat vezet. Közel háromezer drukker pillantgatott az órára – mennyi van hátra, még egy gól kell!

Még sok volt hátra. Mondhatni: a java. A 44. percben Jován Róbert kiegyenlített Vácson, a döntetlennel újra az MTK-VM állt a legjobban. Ám az Újpest igyekezett legalább a maga részét biztossá tenni: a 65. percben Szabó András – ezúttal Rubold Péter előkészítése után – másodszor is bevette Disztl Péter kapuját. De ez még mindig csak arra lett volna elegendő, hogy szépen haljon meg a Dózsa a bajnoki címért folytatott csatában. A váciak megnyugodhattak, Csank mester, értesülve arról, hogy a szombathelyi vetélytárs már háromgólos hátrányba került Pécsen, beszólt az osztályozó elkerüléséért küzdő játékosainak: „Uraim, a Haladás kikapott, lehet nyugodtan játszani.” S a váciak megnyugodtak.

Néhány perccel később, miközben az újpestiek éppen egy bedobást végeztek el a saját térfelükön, nagyobb üdvrivalgás tört ki a Megyeri úton, mint Szabó második gólja után. Novotny Zoltán Vácra közvetítve boldoggá tett minden Újpest-szurkolót: világgá kürtölte, hogy Fekete Alfréd fejes góljával 2-1-re vezet az Izzó. Megint a Dózsa állt jobban. S nyert is, még hozzá a szükséges két góllal. Igaz, ehhez az is kellett, hogy a Brockhauser kapus, akit Varga István Szabó András mellett a mezőny másik eminensének jelölt, kivédje Gregor József ötméteres lövését.

A leglelkesebb újpesti drukkerék addigra már az oldalvonal mentén gyülekeztek, sőt, már akkor berohantak a pályára, amikor Németh Lajos még csak egy szabadrúgást jelzett sípjával. Akkor még kitessekeltek őket, egy perccel később kezdődhetett a fieszta. (Mi lett volna, ha a három perccel később véget érő váci mérkőzésen az MTK-VM talál egy gólt?) Az újdonsült bajnokcsapat hívei Varga Istvánt éltették, aki könnyes szemmel ünnepeelt – már tudta, hogy neki mennie kell.

Az MTK szurkolói pedig jöttek. Hazafelé, Vácra. Képzelteti a Tisztelt Olvasó, mit éreztek, amikor a Váci úton haladva, a Megyeri útnál meglátták az újpesti „kollégák” által kitett táblát: „Üdvözljük a fővárosban a második helyezett MTK-t”. (*Dénes Tamás–Hegyi Iván–Lakat T. Károly: Az otthon zöld fűvén*)

Balhátvédből jól álltunk

Nyolc év után ismét ferencvárosi játékos kapta meg az MLSZ-től Az év játékosja díjat. Az őszre a válogatott első számú balhátvédjévé előlépett Keller József találtatott a legjobbnak. A szavazás akkor éppen 25 éves történetében mindössze másodszer került az élre balhátvéd. (1972-ben Juhász Péter volt az első.)

Keller József a spanyol Sanchisszal

Szinte hihetetlen, de az 1989–1990-es idény végén egy másik (eredetileg) balbekk érdemelte ki a mezőnyjátékosok között a *Nemzeti (Nép)Sport* kupáját! Szalma József, a Tatabánya hátvédje érte el a legmagasabb átlagot, 6,041-gyel zárt. Mögötte az élcsoporthoz tartozók sorrendje: 2. Lőrincz Emil (MTK-VM) 6,034, 3. Márton Gábor (Pécsi MSC) 6,000, 4. Bücs Zsolt (Rába ETO) 5,956, 5. Czigány Csaba (Siófoki Bányász) 5,941, 6. Megyeri Károly (Pécsi MSC) 5,933, 7. Kovács Ervin (Újpesti Dózsa) 5,925, 8. Talapa Tibor (Váci Izó MTE) 5,896, 9. László Csaba (Videoton) és Nagy Lajos (Debreceni MVSC) 5,880. A kapusok jobban teljesítettek, mint a mezőnyjátékosok. Eminenseik: 1. Brockhauser István (Újpesti Dózsa) 6,315, 2. Andrusch József (Vasas) 6,241, 3. Bodnár László (Pécsi MSC) 6,227.

Az idénya posztonkénti rangsorból kialakított álomtizenegye: Brockhauser – Sallai S. (Bp. Honvéd, 5,720), Márton, Szalma, Palaczky (PMSC, 5,740) – Megyeri, Bücs, Lőrincz, Meksz (Siófok, 5,703) – Katona (Újpesti Dózsa, 5,600), Czigány. A B-csapat: Andrusch – Simon (FTC, 5,607), Talapa T., Kovács E., Horváth G. (Videoton, 5,592) – Horváth Cs. (MTK-VM, 5,500), Csapó (Tatabánya, 5,833), Bánki (FTC, 5,750), Bérczy (Pécsi MSC, 5,678) – Lovász (Pécsi MSC, 5,592), Szekeres (Tatabánya, 5,666). Feltűnő, hogy a sportnapilap tudósítói mennyire szerették a pécsiek játékát! Az A-csapatban való szereplésért két, a B-be kerülésért egy pontot adva, az alábbi rangsort kaptuk a klubok között: 1. Pécsi MSC 8 pont, 2. Siófok, Tatabánya, Újpest 4-4, 5. MTK-VM 3. A Pécs a negyedik, a Tatabánya az ötödik, a Siófok a hetedik helyen végzett a bajnokságban.

A nem sokkal korábban alapított *Mai Nap* is osztályozott. Kiss László sportrovatvezető a Magyar Kupa döntője előtt adta át a lap elismerését a legjobb kapusnak, a pécsi Bodnár Lászlónak, valamint a mezőnyjátékosok között az élen végzett veszprémi Csík Ferencnek.

A pécsi futball legnagyobb sikere

A Garami József által irányított Pécsi MSC nyerte meg az országos kupasorozat 50. kiírását. Mindmáig ez a város történetének legnagyobb labdarúgósikere. A bajnokságban a negyedik helyen végzett piros-feketék november végén csak hosszabbításban jutottak túl a Sajóbáony csapatán (1-0), majd a Mádi Bányászt sem tömték ki (2-0, 0-0). Tavasszal már inkább szórták a

gólokat, a Dunaferrrt 8-2-es összesítéssel (5-1, 3-1), a Rábát 3-0-val (2-0, 1-0) ejtették ki. Szerencsés sorsolást kaptak, a döntőig vezető úton csak egy élvonalbeli vetélytárs akadt az útjukba.

A kupagyőztes Pécsi MSC. Hátsó sor, balról: Braun, Kovacsevics, Bodnár, Bogyay, Lehota. Középső sor: Tüske Csaba technikai vezető, Csoboth, Czéh, Kónya, Koller Nándor pályaedző, Köves gyúró, Czérna, Bódog, Gyurkity, Garami József vezetőedző. Elő sor: Nagy T., Megyeri, Bojás, Lovász, Bérczy, Márton, Tomka, Palaczky

A másik ágon a bajnokságban addig példátlanul gyengén szereplő, az idény végén osztályozóra kényszerülő Bp. Honvéd menetelt előre. Az elődöntőig szoros meccsekot vívott, a Kecskeméti TE ellen 2-1-re nyert, a Haladáson 4-3,

2-2-vel, majd a Siófoki Bányászon 2-1, 1-1-gyel lépett túl. Haász Sándor együttese a döntőig vezető út utolsó állomásán játszott a legjobban, 2-0, 1-0-val ejtette ki a Váci Izzó MTE gárdáját.

A tatabányai finálét – talán részben a televíziós közvetítés, részben pedig a kedvezőtlen időjárás miatt – mindössze háromezren látták. A második féldő közepéig nem esett gól, ám akkor Kónya Mihály szöglete után Bérczy Balázs tíz méterről a kapuba fejelte a labdát. A pécsi szurkolók attól kezdve ünnepeltek, petárdáztak, sőt pezsgőket bontottak a lelátón. Az utolsó percekben Lehota István közelről a kapuba pofozta az előtte bravúrral háritó Disztlről kijövő labdát. A győztes pécsiek 600 000, a kispesztiek 400 000 forintot kaptak az MLSZ-től a kupaszereplés jutalmaként. A két elődöntős, a Vác és a Rába ETO is gazdagodott 150-150 000 forinttal.

A baranyai megyeszékhely kettős győzelmet aratott Tatabányán: az előmérkőzésen, a Szabad Föld Kupa döntőjében a négy korábbi Garami-tanítványt is soraiban tudó Pécsi Postás 3-2-re megverte a Sajóbábonyi Vegyész.

Magyar Kupa, 1989–1990-es kiírás

Negyeddöntő: Bp. Honvéd–Siófoki Bányász 2-1, 1-1, Rába ETO–MTK-VM 1-0, 4-1, Váci Izzó MTE–Újpesti Dózsa 4-0, 2-1, Pécsi MSC–Dunaferrr 5-1, 3-1

Elődöntő: Bp. Honvéd–Váci Izzó MTE 2-0,1-0, Pécsi MSC–Rába ETO 2-0, 1-0

Döntő

Pécsi MSC–Bp. Honvéd 2-0 (0-0)

1990. június 6., Tatabánya, 3000 néző. Jv.: Molnár

Pécsi MSC: Bodnár – Kónya, Márton, Braun – Megyeri, Bérczy, Czérna, Palaczky – Lovász, Nagy T. (Czéh, 62.), Lehota (Tomka, 90.)

Bp. Honvéd: Disztl P. – Sallai S., Ács, Bánfi, Cseh – Szijjártó (Orosz, 73.), Pisont, Fodor, Sikesdi – Molnár (Gregor, 46.), Csehi

Gólszerző: Bérczy (71.), Lehota (89.)

Jól ment a tengerentúli vb-résztevők ellen

Bicskei Bertalannal kezdte, majd a sikertelen világbajnoki selejtezők után, az új évben már Mészöly Kálmánnal folytatta az idényt a nemzeti tizenegy. A kísérletezés szezonja volt ez, 45 játékkal, köztük 17 (!) olyan futballistával, aki az évadban mindössze egyetlen találkozón szerepelt a válogatottban. A nyolc mérkőzésből csupán kettő hozott „vállalhatatlan” eredményt (vagy éppen eredménytelenséget): a sevillai és a salzburgi 90 perc. Persze, a vb-ről lemaradt franciák elleni hazai 1-3-ra sem lehettünk nagyon büszkék...

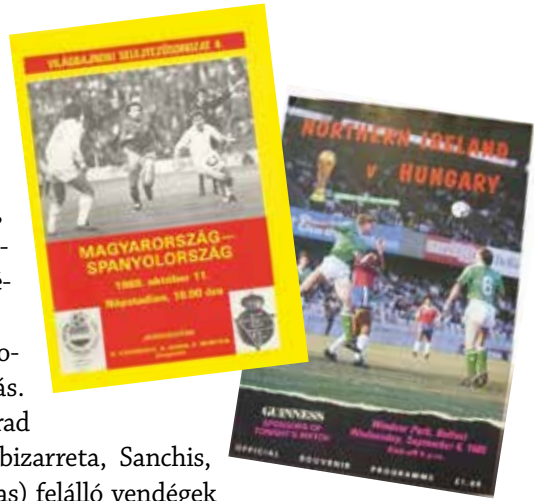
Az 1989–1990-es szezonban a válogatott hat meccset is játszott az olaszországi Mondiale résztvevői ellen. Az európaiak (a spanyolok és az osztrákok) ellen nyeretlen maradt, ellenben a tengerentúli ellenfeleit (a kolumbiaiakat, valamint az Egyesült Államok és az Arab Emírségek legénységét) megverte. A felkészülési mérkőzések eredményéből már akkor sem volt tanácsos messzemenő következtetéseket levonni, de az Olaszországban a későbbi világbajnok nyugat-németekkel 1-1-es döntetlent játszó kolumbiaiak legyőzése remek fegyvertény volt.

Szeptember 6-án története során először játszott a magyar együttes hivatalos mérkőzést idegenben az északiak ellen. A belfasti találkozó, miként előtte a budapesti is, magyar győzelmet hozott, s ez igen jó eredménynek számított, tekintve, hogy a hazaiak történetük egyik legerősebb generációjának utolsó mohikánjaival álltak ki. 1982-ben és 1986-ban, egyébként a miénkhöz hasonlóan, vb-résztevő volt a csapatuk. Bicskei Bertalan gárdája Kovács Kálmán góljával már a 13. percben vezetést szerzett, sőt kevéssel a szünet előtt egy másik franciaor-

Az Egyesült Államok válogatottját 2-0-ra legyőző csapat. Állnak, balról: Brockhauser, Mónos, Mészöly, Duró, Palaczký, Pintér. Guggolnak: Jován, Bognár Gy., Máriási, Limperger, Petres

szági légiós, Bognár György elképesztően nagy lövéssel növelte az előnyt. A hazaiak a 89. percben szépitettek, leghíresebb futbalistájuk, Norman Whiteside góljával. A győztes magyarok összeállítása: Disztl P. – Sallai, Disztl L., Limperger, Keller – Sass, Kovács E., Détári, Bognár Gy. (Bognár Z.) – Fischer (Hajszán), Kovács K. Szép győzelem volt ez a vébé-selejtező-sorozatban.

Következett a spanyolok elleni hazai találkozó, amely előtt ismét kezdődött a számolgatás. A konklúzió az volt, hogy győzelemmel marad még némi remény. A világlklasszisokkal (Zubizarreta, Sanchis, Chendo, Michel, Martin Vázquez, Julio Salinas) felálló vendégek már 36 perc után – Julio Salinas és Michel egy-egy találatával – két

góllal vezettek. A folytatásban eljött a tizedik válogatott meccsén játsszó Pintér Attila ideje. Két gólt is szerzett! Az elsőnél szinte középcsatárként kanalazta be közelről a baszk kapus hálójába a labdát, a másodiknál 20 méterről zúdított a bal alsó sarokba. A Disztl P. – Sallai, Pintér, Bognár Z., Keller (Boda) – Bognár Gy., Détári, Róth (Kozma), Vincze I. – Kiprich, Kovács K. összeállítású csapat értékes döntetlent ért el, noha a továbbjutási reményeit elveszítette.

Akkoriban egyre erősebben tartotta már magát a pletyka, hogy dr. Laczkó Mihály, a szövetség elnöke elégedetlen Bicskei Bertalannal, váltást akar a kapitányi székben. Egyik elképzelése szerint szakmai igazgatói posztot hozott volna létre, amelyet a Finnországból hazatért Mezey Györgynek ajánlott, aki azonban – arra is hivatkozva, hogy túlságosan negatív a róla alkotott hazai vélemény – nemet mondott. Ezt megelőzően az MLSZ felvette a kapcsolatot Verebes Józseffel is, aki nem zárkózott volna el attól, hogy az MTK-VM mellett a nemzeti tizenegyet is irányítsa, de arról hallani sem akart, hogy Mezeyvel együtt dolgozzon. Kibékíthetetlennek ítélte meg kettejük ellentétét, amely szerinte abból fakadt, hogy – noha korábban jóban voltak, együtt is futballoztak – Mezey irigy volt klubedzői sikereire a nyolcvanas évek első felében.

Mint tudjuk, Bicskei az esztendő végén valóban távozni volt kénytelen, de sem Mezey, sem Verebes nem került a válogatotthoz. Mindenesetre a következő, a görögök elleni találkozón még a korábbi kapus dirigált. Mindössze 4000 néző előtt, a Népstadionban, a Disztl P. – Limperger, Pintér, Keller – Sallai, Bognár Gy., Kovács E. (Szeke-res), Détári, Kozma – Fischer, Kovács K. (Kiprich, Boda) csapat 1-1-es döntetlent ért el. A nem túlságosan acélos

Róth Antal igyekszik megállítani a spanyol Michelt

1989

1990

vendégek ellen a második féldőre beállt Szekeres József vezetését szerzett, de a dél-európaiak öt perc múlva, az 52. percben, Borbokisz találatával kiegyenlítették.

A november 15-i, sevillai összecsapáson nem a magyar legénység volt az esélyes, mégis sokan reménykedtek abban, hogy szoros eredmény születik, mivel a két csapat között nem volt nagy különbség októberben. A jelek szerint egy hónap hosszú idő. A vb-selejtező már az első féldőben eldőlt, Manolo, Butragueño és Juanito is bevette Disztl Péter kapuját. A második játékrészben Fernandez adta meg a kegyelemdőfést. A Bp. Honvéd kapusa előtt a Simon, Pintér, Bognár Z., Keller – Kozma, Kovács E., Bognár Gy. (Szalma), Szekeres – Fischer (Bácsi), Kovács K. alakulat játszott. Két újoncot avatott a kapitány, Simon Tibor és a vereség ellenére biztatón bemutatkozó Bácsi Sándor személyében. Tizenhét év, illetve hat mérkőzés után kapott ki ismét nemzeti tizenegyünk a spanyoloktól. Disztl Péter, aki két héten belül hetet kapott Lisszabonban a Benficától, majd négyet Sevillában a spanyoloktól, soha többet nem került be a válogatottba.

A súlyos vereség után nyilvánvaló volt, hogy Bicskeinek mennie kell, de az elválás nem volt elegáns. Az MLSZ – mondta ki később a bíróság – munkajogi szabályokat sértett a kapitány szerződésének egyoldalú felbontásával, ezért a pert nyert edzőt kénytelen volt formailag visszahelyezni az állásába. Ám az ítélet hozadéka inkább a kártérítési összeg volt, a válogatottat már a per hónapjai alatt is a második szövetségi kapitányi korszakát megkezdő Mészöly Kálmán irányította.

Visszatérése első állomásán az Egyesült Államoknak az olaszországi világbajnokságra készülő válogatottja meccselt az Üllői úton a 16 év után ismét a vb-ről lemaradó, alaposan átszervezett, Brockhauser – Mészöly G., Pintér, Limperger – Mónos, Máriási (Csucsánszky), Bognár Gy. (Balog T.), Duró, Palaczky (Horváth Cs.) – Jován (Fischer), Petres összeállítású magyar válogatottal. Hat játékos, Brockhauser, Mónos, Duró, Palaczky, Horváth Csaba és Jován is ezen a találkozón debütált az A-válogatottban. Az amerikaiaknál két olyan futballista is szerepelt, aki játszott az NB I-ben, a Rába ETO-ban: Chris Sullivan és a magyar származású Peter Joseph Vermes, azaz Vermes Péter. (Sullivan volt az első külföldi játékos, aki magyar egyesület tagjaként játszott hivatalos mérkőzésen a magyar válogatott ellen.) Csatunk 2-0-ra nyert, a gólokat az akkor éppen egyesületen kívüli Petres Tamás (39. perc) és a ferencvárosi Limperger Zsolt (72. perc) szerezte.

A spanyolok elleni budapesti mérkőzésen Détári Lajos és Vincze István is védekezett

Nyolc nappal később nem sikerült a folytatás, a francia legénység – noha a mieinkhez hasonlóan elvázott a vb-selejtezőkben – túl erősnek bizonyult. Olyan játékosai voltak, mint Bruno Martini, Franck Sauzée, Laurent Blanc, Manuel Amoros, Luis Fernandez, Basile Boli és nem utolsósorban az akkor jóformán még csak Franciaországban respektált, botrányairól is elhíresült Éric Cantona. Balhátvédet a 2015 nyarán edzőként a Videotonhoz került Bernard Casoni játszott. A „kékek” szövetségi kapitánya Michel Platini volt.

Cantona két gólt is szerzett – közben Pintér Attila is lőtt egy gólt tizenegyesből –, majd Franck Sauzée állította be a végeredményt. A Mészöly Kálmán által dirigált magyar legénység összeállítása a következő volt: Brockhauser – Mészöly G., Pintér, Limperger – Mónos, Máriási, Bognár Gy. (Duró), Détári (Balog T.), Palaczkó – Kovács K. (Jován), Petres (Fischer).

Áprilisban újabb pofont kapott nemzeti tizenegyünk, a Mondialéra készülő osztrák együttes 3-0-val küldte haza Salzburgból. A gólokat Peter Artner (18. perc), Andy Ogris (42. perc) és Christian Keglevits (81. perc) lőtte. A magyarok összeállítása: Brockhauser – Mészöly G., Pintér, Limperger – Mónos, Máriási, Bognár Gy. (Lőrincz), Duró (Márton) Palaczkó (Balog T.) – Jován, Petres (Katona). A két újonc, Lőrincz Emil és Márton Gábor bő két évtizeddel később egy ideig együtt irányította a PMFC-Matias gárdáját.

A Mondiale előtti hetekben két résztvevő ellen is megmérkőzött a válogatott. Az Arab Emírségek szövetségének megérte finanszírozni, hogy a magyar csapat kiutazzon Franciaországba, Carlos Alberto Parreira Nîmes közelében edzőtáborozó együtteséhez. Nem volt azonos súlycsoportban a két alakulat, s nem a Mondiale majdani szereplője volt a jobb. A francia klubban, az AJ Auxerre-ben futballozó Kovács Kálmán szerezte mind a három gólt (3-0). Mészöly Kálmán csapata így állt fel: Gelei – Disztl L., Pintér, Garaba – Mónos, Varga I., Bognár Gy., Mészáros (Fischer), Szalma – Kiprich (Balog T.), Kovács K. A kezdő tizenegyben kilenc olyan játékos kapott helyet, aki francia, belga vagy holland klub légiósa volt, köztük az egyetlen újonc, Gelei Károly. A veszprémi Mónos Tamás és a tatabányai Szalma József jelentette a kivételt.

Hat nappal a világbajnokság rajtja előtt Budapesten játszott a Francisco Maturana által irányított, a Libertadores Kupa-győztes, Világkupa-döntős Atlético Nacionalra épített kolumbiai válogatott. A magyar csapat nagyon szép és értékes győzelmet aratott, de tény, hogy a vendégek sztárjai, az 1987 legjobb dél-amerikai játékosának választott Carlos Valderrama, valamint Leonel Álvarez, Freddy Rincón, René Higuita és a többiek arra is vigyáztak, nehogy megsérüljenek a nagy torna előtt. Mészöly Kálmán Gáspár (Bodnár) – Mónos (Mészöly G.), Pintér, Disztl L., Garaba (Csík) – Máriási (Csucsánszky), Bognár Gy., Duró (Varga I.), Szalma – Kiprich (Fischer), Kovács K. összeállítású csapata remek rajtot produkálva már az első negyedóra végén 2-0-ra vezetett a Fáy utcában. Bognár György és Kovács Kálmán gólja után a később a Real Madridot is megjárt Freddy Rincón az első félóra végén szépített, ám Kovács Kálmán újabb, a 60. percben elért találatá biztosította a győzelmet (3-1).

1989. szept. 6.	Belfast	ÉSZAK-ÍRO.	2-1 (2-0)	vb-sel.	Kovács K., Bognár Gy.
1989. okt. 11.	Bp., Néps.	SPANYOLO.	2-2 (1-2)	vb-sel.	Pintér 2
1989. okt. 25.	Bp., Népst.	GÖRÖGO.	1-1 (0-0)		Szekeres
1989. nov. 15.	Sevilla	SPANYOLO.	0-4 (0-3)	vb-sel.	
1990. márc. 20.	Bp., Üllői út	EGYESÜLT ÁLL.	2-0 (1-0)		Petres, Limperger
1990. márc. 28.	Bp., Népst.	FRANCIAO.	1-3 (1-1)		Pintér

1989

1990

1990. ápr. 11. Salzburg AUSZTRIA 0-3 (0-2)

1990. máj. 28. Nîmes ARAB EMÍRS. 3-0 (1-0)

Kovács K. 3

1990. jún. 2. Bp., Fáy utca KOLUMBIA 3-1 (2-1)

Bognár Gy., Kovács K. 2

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

9 mérkőzésen: Bognár György (Toulon)

8 mérkőzésen: Pintér Attila (FTC, Beerschot)

7 mérkőzésen: Fischer Pál (AFC Ajax), Kovács Kálmán (AJ Auxerre)

5 mérkőzésen: Limperger Zsolt (FTC), Mónos Tamás (Veszprémi SE)

4 mérkőzésen: Balog Tibor (MTK-VM), Disztl Péter (Bp. Honvéd), Détári Lajos (Olympiakosz Pireusz), Duró József (Vasas), Keller József (FTC), Máriási Zsolt (Videoton-Waltham), Mészöly Géza (Vasas)

3 mérkőzésen: Brockhauser István (Ú. Dózsa), Bognár Zoltán (Haladás VSE), Disztl László (FC Bruges), Jován Róbert (MTK-VM), Kiprich József (Feyenoord), Kovács Ervin (Ú. Dózsa), Kozma István (Dunfermline), Palaczky János (Pécsi MSC), Petres Tamás (egyesületen kívüli, Veszprémi SE), Sallai Sándor (Bp. Honvéd), Szalma József (Tatabányai Bányász)

2 mérkőzésen: Boda Imre (Olympiakosz Volosz), Csucsánszky Zoltán (Videoton-Waltham), Garaba Imre (Charleroi), Varga István (Waregem)

1 mérkőzésen: Bácsi Sándor (Ú. Dózsa), Bodnár László (Pécsi MSC), Csík Ferenc (Veszprémi SE), Gáspár József (RWD Molenbeek), Gelei Károly (RFC Antwerp), Hajszán Gyula (Rába ETO), Horváth Csaba (MTK-VM), Katona György (Ú. Dózsa), Lakatos Ferenc (MTK-VM), Lőrincz Emil (MTK-VM), Márton Gábor (Pécsi MSC), Mészáros Ferenc (Lokeren), Róth Antal (Feyenoord), Sass János (Bp. Honvéd), Simon Tibor (FTC), Szekeres József (Tatabányai Bányász), Vincze István (US Lecce)

Alakulगतott az ötkarikás együttes

Már 1989 őszén összeállt Piski Elemér irányításával az olimpiai válogatott, de abban a félévben – tegyük hozzá: nem túl jó eredményekkel – elsősorban klubcsapatok ellen játszott. Kétszer is megmérkőzött a dunaszerdahelyi DAC-cal, egyszer a Mödlinggel, egyszer pedig az éppen Magyarországon készülő egyiptomi ötkarikás együttesel. A négyből csak a felvidékiek elleni egyik mérkőzést nyerte meg.

Tavasszal Novák Dezső kapott megbízást a csapat vezetésére. A franciák elleni 1-0-s győzelem után sokkoló volt az osztrákok elleni 0-3, majd javított a mérlegen a jugoszlávok elleni 2-1. Utóbbi három találkozón szerepet kapott a későbbi A-válogatottak közül Végh Zoltán, Kuttor Attila, Bánfi János, Klausz László, Pisont István, Kámán Attila, Rugovics Vendel és Hamar István is.

Az olimpiai gárda megmérkőzött tavasszal a Bálint László által vezetett B-válogatottal is. Utóbbi játékosai közül (Koszta, Marozsán, Márton, Urbányi, Sass, Nagy T., Bérczy, az akkor már újpesti Balog T., Stefanov, Elekes, Lovász, valamint csereként Csík, Szekeres, Szalma és Pecha) mindössze a két csepelei, Stefanov és Elekes, valamint a vasasos Pecha nem került be a pályafutása során az A-válogatottba.

Két debreceni kedvenc már serdülőként Európa-bajnokságon játszott

A 18 évesek csapata – soraiban Halmai Gáborral, Bekő Balázssal és Szabados Józseffel – Ziegler János irányításával ötödik lett az NDK-ban rendezett IBV-n. Ennél lényegesen jobban ment a társaságnak a korosztályos Európa-bajnokság selejtezőin, ahol a török, a finn és a luxemburgi gárda előtt csoportgyőztes lett. Miután a csapat kétszer is döntetlent játszott a nagy rivális törökökkel, azért tudta megnyerni pontelőnnyel a csoportját, mert a finnek is elvettek egy pontot a dél-európai legénységtől. Az Eb-selejtezőkön már felbukkant az alakulatban a Kazincbarcikából beválogatott Lipcsei Péter is. A gárda az 5-8. helyen végzett az izraeli Téli Kupán.

A 17 évesek megnyerték a Certa ÁB-Vagyonőr nemzetközi tornát, majd ősszel döntetlent játszottak a Szovjetunió és az NDK hasonló korúakból álló együttese ellen. A 16 évesek az Aranykalász Kupán elért ötödik hellyel kezdték az idényt, Sándor Tamás, Horváth Ferenc és Kovács Zoltán, három későbbi A-válogatott is erősítette a csapatot. A felkészülési mérkőzések (például az osztrákok és a bolgárok ellen) felemás eredményt hoztak, s nem számított kiemelkedőnek az izraeli Téli Kupán elért negyedik hely sem. Az Európa-bajnoki selejtezőkön szerencséje volt a csapatnak, mert bár csak a második helyen végzett a bolgárok mögött, de a győzteseket az UEFA egy játékos jogosulatlan szereplése miatt megbüntette, így a magyar legénység jutott a 16-os döntőbe. Az NDK-ban, noha a Dombi Tibor, Sándor Tamás, Kovács Zoltán trió rohamozta az ellenfelek kapuját, a válogatott a svédek elleni 2-2-vel, valamint a ciprusiak és a lengyelek elleni, egyaránt 0-2-vel utolsó lett csoportjában.

Pedig legyőzték Székesfehérváron a spanyolokat

Az utánpótlás-válogatott ősszel két selejtezőt játszott a spanyolokkal, ebből az egyiket Székesfehérváron megnyerte, a másikat Benidormban elveszítette 1-0-ra. Ezzel – mivel a vetélytárral ellentétben pontot veszített a csoport harmadik tagja, a ciprusi együttes ellen – második lett, kiesett. Tajti József gárdájában Petry, Mónos, Palaczky, Máriási, Kámán, Csucsánszky, Huszák, Horváth Csaba (2-2 mérkőzésen), valamint Szabó Zsolt, László, Balog Zoltán, Bánfi, Limperger, Bordás, Petres, Somogyi, Jónás, Jován (1-1) játszott. A gólt Csucsánszky lőtte.

A válogatott felkészülési mérkőzésen megverte az NDK (3-1) és Görögország (2-1) utánpótlás-alakulatát is.

Hetest kapott a Honvéd Lisszabonban

A BEK-ben a bajnok Bp. Honvéd az újvidéki Vojvodina ellen bravúrral nyerte meg a hazai mérkőzést. Csehi Tibor ugyanis a 15. percben piros lapot kapott, így a kispestiek 75 percen keresztül emberhátrányban futballoztak. Így is győztek Fodor Imre góljával 1-0-ra. A visszavágón a későbbi világsztárt, Szinisa Mihajlovicsot, valamint Milos Seszticset és Szlavisa Jokanovicot is soraiban tudó vajdasági legénység már 2-0-ra vezetett, továbbjutásra állt, amikor Dragan Gacsesaról saját kapujába került a labda. Öt perccel később Sallai Sándort kiállította az orosz játékos, Alekszej Szpirin, s ettől új erőre kaptak a jugoszlávok. Ám nem tudtak még egy gólt szerezni. A következő fordulóban sztár csapat érkezett a Bozsik Stadionba, a Benfica. A portugálok Kispesten is nyertek 2-0-ra, jobbak voltak (1990 tavaszán BEK-döntőt játszottak Bécsben a Milannal), mégis döbbenetes volt, hogy Lisszabonban 7-0-ra kiütötték a Honvédot. Ilyen súlyos vereséget addig egyszer sem szenvedett magyar csapat az európai kupaszíntéren.

A KEK-ben a Ferencvárosnak nem okozott gondot az egykori pécsi középpályást, Lőrincz Sándort is soraiban tudó, finn Haka legyőzése. A továbbjutást már a hazai 5-1 eldöntötte (a duplázó Szeibert, valamint Kincses, Limperger és Dzurják szerezte a magyar gólokat), a visszavágó 1-1-es döntetlent hozott. A második körben az Admira Wacker meglepte a Ferencvárost. Az osztrákok megnyerték a hazai meccset, majd a Fradi-tábor bécsi botrányai miatt Szegedre vitt visszavágót is, mindkettőt 1-0-ra.

Az UEFA-kupában a Videoton ugyancsak kettős vereséggel, szerzett gól nélkül búcsúzott a skót Hibernian ellen. Edinburgh-ben 1-0-s, a Sóstói Stadionban megrázó 3-0-s vereséget szenvedett. Az MTK-VM-nek nem volt ellenszere a Dinamo Kijevvel szemben – de erre, őszintén szólva, számítani

Ferencvárosi gólöröm a Haka ellen

lehetett. S nem csak azért, mert Verebes József csapatai, kevés kivétellel, idegenben rendszerint sok gólt kaptak az európai porondon. Az ukránoknál két gólt is szerzett a később a Ferencvárosba igazolt Rácz László is a kijevei mérkőzésen (0-4). A Hungária körúton „csak” 2-1-re nyert a Protaszov kiállítására miatt a meccs hajrájában emberhátrányban futballozó Dinamo, Zajec gólját hiába egyenlítette ki a 88. percben Jován Róbert, az 1994-es vb-gólkirály Oleh Szalenko egy perccel később lőtt még egyet. A magyar kupacsapatok 12 mérkőzést játszottak az idényben, s ezek közül csak kettőt nyertek meg. A hat párharcból kettőn sikerült továbbjutni. Az összesített gólkülönbség egyenesen lehangoló volt: 9-25.

KÖZÉP-EURÓPAI KUPA

Két sima vereség

A Pécsi MSC képviselte 1990 májusában a magyar labdarúgást a Közép-európai Kupában. Garami József együttese előbb 3-0-ra kikapott a házigazda Baritól, majd a közeli Altamurában 1-0-ra veszített a jugoszláv Radnicski ellen. Pont nélkül utolsó lett a csoportjában. A tornát a Bari nyerte meg, a másik olasz résztvevő, a B-csoportból a végjátékba jutott Genoa 1893 legyőzésével.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Kezdek süllyedni a hajóink

A Vasast támogató Konsumex kupájáért nemzetközi tornát rendeztek Budapesten 1989 augusztusában. A serleget meglepetésre a többségükben ifistákkal felálló Dynamo Dresden nyerte meg a Vasas, a Váci Izzó MTE és a görög Pierikosz Katerini előtt.

A Ferencváros belga csapatok ellen készült fel az idényre, azt követően, hogy július közepén a Népligetben vereséget szenvedett az iraki bajnoktól, az al-Rasidtól. Az antwerpeni tornán előbb a Beerschottól kikapott 4-2-re (Pintér Attila első félidei kiállítása, s a nagy formában játszó, négy gólt is szerző Patrick Goots eredményessége döntötte el a mérkőzést), majd a harmadik helyért 1-3-ról 4-3-re megverte a Germinal Ekerent. Dzurják József, azaz Csöpi

négy gólt szerzett a két meccsen. Nem egészen egy héttel később az Üllői úton tornát nyertek a zöld-fehérek. Az OTP Budapest '95-ön két magyar és két belga legénység indult. Az első meccsen a Szabadi Lászlót is pályára küldő Beerschot tizenegypárbajban

Szabadi László (hátul, balról a második) ellenfélként tért vissza az Üllői útra

1989

1990

győzte le a Tatabányát, majd a Fradi 3-0-ra verte a Cercle Bruges-t. A döntőben az FTC 3-2-re megverte az antwerpeni lila-fehéreket, majd a Tatabánya ismét tizenegyespárbajban vesztett, ezúttal a Cercle ellen. A Fradi 1989–1990-es nemzetközi programjából a februári angliai túra érdemel még kiemelést, ennek nyitányán megmérkőzött a Norwich Cityvel is (0-2). Érdekes, hogy a csapat Albionból nem haza, hanem Olaszországba indult, ott edzőtáborozott a tavaszi rajt előtt.

A Bp. Honvéd a júliusi bázeli tornára kapott meghívást. A Schützenmatte Stadionban 3-1-re kikapott a Borussia Mönchengladbachtól, majd 3-1-re megverte a belgrádi Partizant, s így második lett a tornán a németek mögött, a szerbek és a rendező Old Boys Basel előtt. A télen Franciaországban, Kovács Kálmán csapatánál járt, azzal mérkőzött a gárda. Az AJ Auxerre 3-1-re nyert, a magyar bajnok gólját Fodor Imre szerezte.

Nyáron négy magyar klub szerepelt (le) az Intertotó-kupában. Egyik sem végzett négyes csoportjában a harmadik helynél előrébb. A Siófoki Bányász a Lech Poznań és a Maccabi Haifa mögött, a Bnei Yehudát megelőzve zárt. Ötvenszázalékos teljesítménnyel ugyancsak harmadik lett a Vasas, a svéd Gefle IF előtt, de a Vienna és a dán Aarhus GF hátát nézve. Hat meccsből ötöt elveszített, s csak egyet nyert meg az MTK, pedig a három ellenfele, a pozsonyi Slovan, a dán Vejle BK és a svéd IFK Norrköping közül egyik sem tartozott az európai élcsapatok közé. Ugyancsak utolsó lett a Tatabányai Bányász, az FC Luzern, a Plastika Nitra és a svéd Örebro ellen nyeretlenül maradván.

A MAGYAR LÉGIÓ

Belgium újra felfedezte a magyarokat

Rengeteg játékos – a *Sport Plusz* 1990. júliusi felmérése szerint 172 futballista – játszott külföldön légiósként. Sokan közülük környező vagy közeli országok alacsonyabb osztályú bajnokságaiban. Szinte alig akadt olyan hazai nagymenő, aki ne tervezgette volna, hogy belevág – néhányuknak azonban egyáltalán nem úgy sikerült a légiós kaland, mint azt remélték.

Hosszú évek után ismét kíváncsi lett a belga élvonal a magyarokra. Disztl László az idény végén bajnoki címet szerző FC Bruges-höz, Gáspár József az RWD Molenbeekhez, Varga István a Waregemhez, Szabadi László, majd a téli szünetben Pintér Attila is a Beerschothoz, ugyancsak idény közben Gelei Károly az RFC Antwerphez igazolt. Garaba Imre a francia Rennes-től a Charleroi-hoz igazolt. Gyimesi László a Genk, Mészáros Ferenc a Lokeren együttesében játszott továbbra is. Róth Antal Hollandiában, a Feyenoord színeiben szerepelt, klubtársa lett az idényt még Tatabányán kezdő Kiprich József. Fischer Pál – Varga Zoltán után – az Ajax modern kori történetének második magyar futballistája lett. Bajnoki címet nyert az amszterdami klubbal, 15 mérkőzésen 7 gólt szerzett.

Disztl László (FC Bruges)

Franciaországban futballozott Kovács Kálmán (AJ Auxerre) és Bognár György (Toulon). Kozma István kiutazott a Girondins Bordeaux-hoz, de klubja hamarosan továbbadta a Dunfermlinnek. A válogatott középpályás jól járt vele, a skót együttesnél nagyszerű éveket töltött.

Utolsó idényét töltötte az olasz Leccében Vincze István. Szendrei József a Cádizal a Spanyol élvonalban szerepelt, tavasszal csapata első számú kapusa volt. Schróth Lajos ugyancsak a Cádizban futballozott. Dajka László a záró szezonját töltötte kint, a második ligás Las Palmasban.

Görögországban Fitos József a Panathinaikosz, majd a Panioniosz, Katzenbach Imre az Apollón, Boda Imre a Volosz, Plotár Gyula az Arisz, Détári Lajos az Olympiakosz Pireusz mezét viselte. A Görög Kupát nyerő piros-fehéreknél Török Péter volt az edző, Komora Imre pedig a menedzser.

Farkasházy László a VfL Bochumnál kapott szerződést, ő volt a harmadik magyar futballista Török Józsefet és Détári Lajost követve, aki a nyolcvanas években a német első osztályban játéklehetőséget kapott. Steidl Sándor a német Bundesliga 2-ben, az Eintracht Braunschweig játékosaként kóstolt bele a légióséletbe.

Svájcban Nagy Antal és Kékesi Rezső az Yverdon, Esterházy Márton a Sportif Chenois, Bonyi Béla a Bulle, Tóth József az Etoile Carouge, Kvaszta Lajos pedig az Old Boys Basel játékos volt. Pázmány Péter rövid időre visszatért edzőként a Servette-hez, de egészségügyi problémái miatt lemondani kényszerült. Csernai Pál tavasszal a berni Young Boyst dirigálta.

Finnországban játszott Bodnár István (ABK-48 Vaasa), Borostyán Mihály (MyPa, 1990), Dékány Gábor (Lovisa Tor), Kovács Sándor (Lau TP), Lőrincz Sándor (Haka), Kolár Endre (Hangö), Toma Árpád (Kemin PS), Tóth József (IF Kraft) és Varga I József (Reipas). Szántó Gábor a svéd Elfsborgban fejezte be karrierjét.

Puskás Ferenc Ausztráliában, a South Melbourne Hellas gárdájánál dolgozott, első lett az ottani kupasorozatban. Az Egyesült Államokban a San Diego Sockers nyerte meg a Major Indoor Soccer League 1989–1990-es szezonját, kapusa, Tóth Zoltán volt a liga egyik legjobbj a maga posztján. A MISL másik, Budapesten felnőtt játékos, a magyar-görög Kosztasz Mokalisz a St. Louis Storm tagja volt.

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE SPARTACUS:

Gulyás István 30 – Senti Zoltán 28/1, Ottlakán Mihály 29, Fabulya György 29/1 – Mracsó Mihály 26/2, Csató Sándor 30/6, Pásztor József 27, Csanáosi Miklós 30/5, Takó Ferenc 24/2 – Zsinka János 20/3, Miklya Zoltán 25/4. A többiek: Belvon Attila 20/2, Horváth László 19, Major László 12, Kanál Zoltán 8, Major Sándor 7, Kemenes Zoltán 6, Bánfi János 5, Hegyi Gábor 5, Zahorán Zoltán 5, Kasik Zsolt 1

BP. HONVÉD:

Disztl Péter 30 – Sallai Sándor 25, Csuha József 18, Csábi József 28, Cseh András 18/3 – Sikesdi Gábor 28, Pisont István 27/1, Szijjártó István 20, Csehi Tibor 24/7 – Gregor József 26/7, Fodor Imre 27/8. A többiek: Ács Gusztáv 16, Bánfi János 15, Sass János 15/2, Füle Antal 12/1, Kámán Attila 12, Orosz Ferenc 10/1, Molnár Ferenc 5, Szabó Zsolt 5, Borgulya István 4, Nagy Sándor 4, Jenei Sándor 3, Linka Gábor 3, Sallai Tibor 3, Zsinka János 3, Dózsa Attila 2, Disztl László 1, Puiglits Gábor 1, Szabados József 1

CSEPEL SC:

dr. Szieben László 28/1 – Ivanics László 24/1, Szabó Károly 20, Deutsch Jenő 20, Vigh László 19/1 – Gyimesi Jenő 18, Horváth Attila 21/2, Tompos Sándor 21, Tyukodi György 23 – Stefanov István 24/5, Hamar István 23/3. A többiek: Jakab Csaba 17/2, Kénoszt Ferenc 17/2, Varga István 14/1, Gombás Károly 12, Herbály János 12/3, Kovács Ferenc 11/3, Tatár János 9, Elekes József 7, Gálhidi György 7, Nagy János 7, Mikler Lajos 6/1, Rixer Géza 6, Farkas István 4, Jezsek Attila 4/1, Jurij Korjukov 4, Vámos János (k) 3, Horváth Miklós 2, Makuszovich István 2, Szabó Miklós 1

DEBRECENI VASUTAS SC:

Mező József 24 – Sándor Csaba 29, Nagy Lajos 25/3, Plókai Attila 27/2, Balogh József 29 – Dan László 24/1, Moldván Miklós 27/1, Szűcs Sándor 28/1, Vancsa Miklós 23/2 – Rostás Sándor 27/2, Márton István 24/4. A többiek: Csizsár Imre 21/2, Tóth Lajos 21, Ulveczki Zoltán 20/2, Tulba György 13, Adorján Árpád 12, Horváth Béla (k) 6, Barcsay István 4, Csarkó Csaba 1, Horváth Miklós 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Józsa Miklós 30 – Simon Tibor 28/1, Limperger Zsolt 27/2, Keller József 28 – Szeibert György 25/8, Vaszil Gyula 21, Bánki József 20/3, Kincses Sándor 25/4 – Nagy Zsolt 18/3, Dzurják József 28/18, Fonnyadt Zsolt 23/3. A többiek: Dukon Béla 15, Pintér Attila 15/1, Keresztúri András 13/1, Páling Zsolt 13/2, Telék András 10, Wukovics László 9/2, Albert Flórián 7, Topor Antal 7, Kiss István 4, Nagy Sándor 4, Báder János 1, Bús Iván 1

HALADÁS VSE:

Kutasi Csaba 15 – Jagodics Zoltán 21, Bognár Zoltán 27/2, Görög István 30/1 – Tóth Gyula 27, Marton Róbert 23/1, Illés Béla 29/5, Elekes Attila 23/2, Deéry Attila 18/4 – Csertői Aurél 29/7, Schäffer István 25/9. A többiek: Hegyi Gábor 16, Andorka Gábor (k) 12, Jávorka Zoltán 12, Mikos Tamás 12, Szalay István 12/1, Neudl Gábor 11, Szabó László 11, Bartus József 7, Végh Tibor 7, Berbás Péter 6, Derdák Attila (k) 3, Baranyai Tibor 1, ifj. Halmosi Zoltán 1, Iszak Gábor 1, Vidóczy József 1

MTK (MTK-VM):

Zsiborás Gábor 27 – Hahn Árpád 24/1, Híres Gábor 29, Lőrincz Emil 29/1, Vadász Imre 29/1 – Balog Tibor 28/9, Hannich Péter 24/3, Pölöskei Gábor 25/7, Horváth Csaba 24/1 – Jován Róbert 28/12, Balogh Gábor 21/5. A többiek: Lakatos Ferenc 21/2, Cservenkei Donát 17/3, Katzenbach Imre 16/1, Talapa János 13, Kékesi Rezső 11, Huszák Zsolt 6, Szalai Attila 5, Piel Zoltán (k) 3, Farkas Tibor 2, Komódi László 2/1, Sima Ferenc 2, Kardos László 1

PÉCSI MSC:

Bodnár László 30 – Kónya Mihály 27, Márton Gábor 27, Palaczkó János 27 – Nagy Tamás 29/2, Megyeri Károly 30/1, Bérczy Balázs 28/6, Turi Zsolt 18/5, Czéh László 29/4 – Lovász Ferenc 27/8, Lehota István 27/6. A többiek: Braun Károly 17/1, Bódog Tamás 16/1, Czérna Sándor 10, Gyurkity Zoltán 9, Csoboth Róbert 8, Tomka János 6/1, Bojás Lajos 5, Kovácsérics Árpád (k) 4, Hánzs Tamás 2, Vén Csaba 2, Szabó Zsolt 1

RÁBA ETO:

Boros Lukács 28 – Turbék István 20, Pecsics Tibor 27, Urbányi István 29/1, Bordás Csaba 17 – Kiss Zsolt 17/1, Sallói István 26/6, Bücs Zsolt 27/2, Somogyi József 23/3 – Mörten Béla 25/7, Handl György 16/4. A többiek: Preszeller Tamás 16/1, Hajszán Gyula 15, Hlagyvik Gábor 15/1, Freppán György 14/1, Sziffer András 13, Farkas Simon 12/3, Christopher Sulivan 11/1, Csikós Lajos 10, Virág Attila 10, Udvardi Tamás 9, Szabó Ottó 5/1, Balázs Zsolt (k) 2, Ördög József 2, Varsányi Péter 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 19 – Keszeg István 26/4, Aczél Zoltán 28, Kolovics Zoltán 29, Olajos Sándor 26 – Czigány Csaba 22/7, Marozsán János 25/4, Meksz Gyula 27/3, Zsádányi László 30/3 – Magyar Zsolt 25/6, Kirchmayer Tibor 28/1. A többiek: Szabó Béla 19, Borostyán Mihály 11, Horváth Győző (k) 11, Freppán György 10/1, Herczeg Zoltán 10, Ioan-Adrian Zare 9/2, Palkovics István 8, Varsányi Sándor 7, Krausz Zoltán 5, Osváth Ferenc 5, Szabó László 4, Brettner Csaba 3, Boda Mihály 1

TATABÁNYAI BÁNYÁSZ:

Kiss Imre 15 – Dobesch Gyula 26/2, Udvardi Endre 22, Váci Dénes 28/7, Szalma József 24 – P. Nagy László 30, Járfás Péter 29/1, Csapó Károly 22/2, Domonics József 26/1 – Kanyok Imre 23/3, Szekeres József 30/4. A többiek: Lakatos Károly 21, Klausz László 16/2, Lázár Szilveszter 14, Páli Attila 12, Ifjú Béla 11, Markó Zsolt (k) 10, Vincze József 8, Bujtor Sándor 6, Dombai András (k) 6, Plotár Gyula 6/2, Arany László 1, Ignác János 1, Kiprich József 1

ÚJPESTI DÓZSA:

Brockhauser István 30 – Huszárik László 29, Kósa László 24, Kovács Ervin 28, Szlezák Zoltán 28 – Miovecz Zoltán 24/3, Balog Tibor 30/1, Rubold Péter 30/8 – Katona György 25/5, Bácsi Sándor 22/8, Zsivóczky Gyula 29/5. A többiek: Eszenyi Dénes 19/4, Szabó András 19/2, Oroszki Péter 8/1, Schróth Lajos 8/3, Véber György 8/1, Szélpál László 7, Varga Attila 6, Balogh István 5, Kecskés Zoltán 3, Herédi Attila 2, Vigh Csaba 1, Wágner Zsolt 1

VASAS SC:

Anárusch József 30 – Pecha László 28, Mészöly Géza 28, Geress Zoltán 22/1, Gubucz László 26/5 – Kecskés Attila 23, Galaschek Péter 26/3, Jean-Claude M'bemba (Claude), 21/4, Duró József 21/8 – Zvara József 25/4, Zircber György 23/3. A többiek: Komjáti András 20, Csorba János 16/1, Szalánszky Ferenc 16, Schmidt István 13/3, Mohamed Ziai 11, Zentai Lajos 9, Szilveszter Ferenc 7, Nyúl István 6/1, Szabadi László 6, Teodoru Vaszilisz 6/1, Baranyi Miklós 2, Tuboly Frigyes 2, Kécsa Árpád 1, Ócsai János 1, Szabó Attila 1

VÁCI IZZÓ MTE:

Kosztai János 15 – Nagy Tibor 29/2, Talapa Tibor 29/4, Kosztolnik Tamás 18, Balog Zoltán 19 – Gyimesi Attila 25/1, Fekete Alfréd 26/4, Vig Péter 29, Csima György 29/2 – Bánföldi Zoltán 26/1, Répási László 28/9. A többiek: Zombori András 17, Gelei Károly (k) 13, Kardos József 13/1, Oroszki Péter 12/1, Romanek János 11/1, Balogh Zoltán 9, Kerekes Csaba 9/2, Szemere Zoltán 7, Farkas Csaba 6, Kántor László 4, Miroslav Žirko 4, Csikós Csaba 3, Turtóczki Sándor 3, Füle Antal 2, Csereznyik Sándor 1, Kakas László (k) 1, Luzsák Zoltán 1, Schiller László (k) 1

VESZPRÉMI SE:

Végh Zoltán 23 – Csomai József 24/1, Bimbó Tamás 27, Csík Ferenc 29/2, Szécsi János 26 – Mónos Tamás 30/1, Bognár Péter 29/3, Kelemen Miklós 27/1 – Rugovics Vendél 28/7, Horváth László 21/4, Süle János 23/3. A többiek: Gersics József 15, Sánta László 15, Perger András 12, Handl György 11/3, Gazsó Csaba 10/2, Gáspár Zoltán 8, Momčilo Medić 7, Kakas László (k) 6, Udvardi Zoltán 4, Petres Tamás 3, Simon Ferenc 2, Berta Ernő (k) 1, Horváth Miklós 1, Augustino Igbanolodor 1

VIDEOTON-WALTHAM:

Petry Zsolt 30 – Kuttor Attila 24, Takács József 19/1, László Csaba 25/1, Németh Zoltán 16/1, Horváth Gábor 27 – Máriási Zsolt 30/4, Emmer László 27/3, Quirikó László 19 – Jónás Gyula 27/2, Csucsánszky Zoltán 30/3. A többiek: Petres Tamás 14/2, Mirsad Sprečak 13/3, Viorrel Vancea 11/4, Csonka Gyula 10, Halmi Gábor 10/1, Müller Csaba 10, Mirko Tintar 10/1, Babai László 8, Sipos Sándor 6, Vajda Gusztáv 5, Gyenti László 4, Svélez László 2

Az 1989–1990. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Újpesti Dózsa	30	18	4	8	43-20	58	NB II, Keleti csoport												
2. MTK	30	18	4	8	48-26	58	1. Szeged SC	30	18	7	5	52-24	61						
3. Ferencvárosi TC	30	13	9	8	48-34	48	2. Kazincbarcikai Vegy.	30	15	7	8	41-30	52						
4. Pécsi MSC	30	13	9	8	37-23	48	3. BVSC	30	13	9	8	38-30	48						
5. Tatabányai Bányász	30	13	4	13	24-28	43	4. Eger SE	30	14	5	11	45-41	47						
6. Veszprémi SE	30	10	11	9	25-24	41	5. Diósgyőri VTK	30	12	10	8	43-35	46						
7. Siófoki Bányász	30	10	9	11	31-34	39	6. Nyíregyházi VSSC	30	12	7	11	30-27	43						
8. Vasas SC	30	10	9	11	35-42	39	7. Szarvasi Vasas	30	11	10	9	36-34	43						
9. Videoton-Waltham	30	9	11	10	26-30	38	8. Debreceni MTE	30	9	12	9	40-36	39						
10. Békéscsabai Előre	30	10	8	12	26-34	38	9. S. tarjáni Síkúveggyár	30	10	9	11	43-42	39						
11. Váci Izzó MTE	30	8	12	10	30-31	36	10. Kecskeméti SC	30	10	9	11	36-39	39						
12. Rába ETO	30	7	14	9	34-30	35	11. Szolnoki MÁV MTE	30	10	9	11	39-46	39						
13. Bp. Honvéd	30	9	8	13	31-39	35	12. H. Metripond SE	30	10	8	12	42-37	38						
14. Debreceni VSC	30	7	14	9	20-30	35	13. Bajai SK	30	10	8	12	33-38	38						
15. Haladás VSE	30	9	6	15	33-46	33	14. Debreceni Kinizsi	30	9	10	11	34-35	37						
16. Csepel SC	30	5	10	15	24-49	25	15. Mezőtúri Honvéd	30	5	10	15	20-42	25						
							16. Szegedi Dózsa	30	3	8	19	23-59	17						

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Dzurják József (FTC)	18
2. Jován Róbert (MTK)	12
3. Balog Tibor (MTK)	9
3. Répási László (Váci Izzó MTE)	9
3. Schaffer István (Haladás VSE)	9

Osztályozók:

Bp. Honvéd–Kazincbarcika1-0, Kazincbarcika–Bp. Honvéd 2-2, Dunaferr SE–DVSC 1-1, DVSC–Dunaferr SE 1-0

A Területi Bajnokság csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kecskeméti TE

Bakony-csoport: Sabaria SE

Dráva-csoport: Paksi Atomerőmű SE

Duna-csoport: BKV Előre SC

Mátra-csoport: Hatvani Kinizsi Vasutas SC

Tisza-csoport: Kábai Cukorgyár

NB II, Nyugati csoport

1. Volán SC	30	19	8	3	65-25	65
2. Dunaferr SE	30	17	6	7	49-34	57
3. Oroszlányi Bányász	30	16	7	7	44-27	55
4. Zalaegerszegi TE	30	15	5	10	52-40	50
5. Szekszárdi Dózsa	30	13	7	10	41-31	46
6. Komlói Bányász	30	11	11	8	33-31	44
7. Soproni SE	30	13	4	13	48-44	43
8. III. ker. TTVÉ	30	10	12	8	31-24	42
9. Dorogi Bányász	30	10	11	9	38-33	41
10. Mohácsi FC	30	12	5	13	37-38	41
11. Nagykanizsai Olajb.	30	10	8	12	39-45	38
12. Ajkai Hungalu	30	7	12	11	32-32	33
13. Budafoki MTE-Törley	30	8	8	14	26-48	32
14. Keszthelyi ATE HSC	30	5	12	13	26-43	27
15. Tapolcai Bauxith.	30	5	7	18	24-59	22
16. Paksi SE	30	3	9	18	28-59	18

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Újpesti Dózsa	X	2-0	0-0	1-0	1-0	3-0	1-1	4-1	2-2	2-0	2-0	1-0	2-0	2-0	3-0	3-0
2. MTK	2-0	X	3-0	1-0	2-1	1-2	2-0	3-0	2-0	1-1	1-0	1-0	3-0	2-0	5-1	2-0
3. Ferencvárosi TC	2-0	4-0	X	3-0	0-1	4-1	4-0	3-3	0-0	2-0	1-0	1-1	1-1	3-1	3-1	5-1
4. Pécsi MSC	4-0	0-0	3-1	X	1-0	1-0	1-1	0-0	4-0	1-1	3-0	2-2	0-1	1-0	4-1	2-0
5. Tatabányai Bányász	1-3	1-0	1-2	2-0	X	0-0	1-0	1-2	1-0	1-0	2-1	0-0	0-1	1-0	2-1	1-0
6. Veszprémi SE	1-0	0-0	1-1	0-1	0-1	X	0-0	1-0	0-0	2-0	1-1	0-0	2-1	4-0	4-1	0-0
7. Siófoki Bányász	1-0	1-1	1-0	2-2	1-3	2-0	X	1-2	1-1	1-0	3-2	1-0	2-0	4-0	1-1	0-0
8. Vasas SC	0-2	2-1	2-0	0-1	1-0	2-2	1-2	X	0-0	1-0	1-4	2-2	2-2	0-0	1-0	1-0
9. Videoton-Waltham	1-0	0-1	0-1	1-0	1-0	1-0	3-0	1-1	X	0-1	2-1	1-0	3-2	1-0	1-2	0-2
10. Békéscsabai ESSC	1-4	0-3	3-0	1-0	0-2	0-1	1-0	4-1	1-0	X	0-0	1-1	3-2	1-1	2-1	1-1
11. Váci Izzó MTE	1-0	2-1	1-0	2-2	2-0	0-1	1-2	3-2	1-1	1-1	X	0-0	0-0	2-1	1-1	0-0
12. Rába ETO	0-1	3-1	2-2	0-1	3-0	2-1	1-1	0-1	1-1	2-0	1-1	X	2-0	1-1	2-0	3-1
13. Bp. Honvéd	0.1	1-2	0-2	1-1	0-0	0-2	2-1	2-0	2-2	1-2	1-0	2-1	X	1-1	2-1	2-1
14. Debreceni VSC	0-0	2-1	0-0	1-0	0-0	1-0	1-0	1-1	2-2	0-0	0-0	1-1	2-1	X	0-0	3-1
15. Haladás VSE	1-0	1-2	4-0	1-2	1-0	1-1	1-0	2-0	1-0	0-1	1-1	4-2	0-3	0-0	X	2-0
16. Csepel SC	1-3	2-4	3-3	0-0	5-1	0-0	2-1	0-5	1-1	2-0	0-2	1-1	0-0	0-1	3-2	X

A vadkapitalizmus éve a futballban

A változások szele a magyar futballt is elérte 1990 nyarán. A rendszerváltozás idényében – 1989–1990 – került először nyilvánosságra a játékosok vételi ára. (Kár, hogy ez az örvendetes jelenség az adószabályok sokasodásával eltűnt.) A XXI. század viszonyaihoz képest mások voltak a léptékek, nagy feltűnést keltett, hogy az Újpesti Dózsa 9,8 millió forintért vásárolt játékosokat. Meg is nyerte a bajnokságot. Ennek ellenére az új szezon előtt nagyon kevesen tippeltek arra, hogy a menesztett Varga István helyére került edző, Kovács Ferenc által irányításával a lila-fehérek ismételni fognak. Az esélylatolgatók többsége a Bp. Honvédot és a Ferencvárost vélte a favoritnak. Nyilván azért is, mert ez a két gárda erősített a legjobban a nyáron.

A piros-fehérek a nyár elején osztályozón mentették meg tagságukat az első osztályban. A vezérkar alapos erősítésre szánta rá magát, miközben elengedte Sallai Sándort Svájcba, Csuhay Józsefet Finnországba, Disztl Pétert az NSZK-ba, Sass Jánost pedig az MTK-ba. Meg rajtuk kívül még hét, az előző szezonban az első csapatban szerepelt futballistát különböző klubokba. Mezey György ült a kispadra, s részben az ő érkezésének hírére válogatott játékosok, mint Petry Zsolt, Kovács Ervin, Bognár Zoltán és az Olaszországból hazatérő Vincze István érkeztek. Sikerült megszerezni az előző idény legjobb légiósát, a román Viorel Vanceát a Videotontól. Még nem is egészen fél évtizeddel a Komora Imrével nyert harmadik bajnoki cím után ez már egy teljesen új csapat volt: az akkori gárdából egyedül Sikesdi Gábor maradt. Kozma Mihály szakosztályvezető a *Foci* hasábjain (1990. július 20.) elmondta, hogy az akkor még csak tárgyalásban lévő Vincze Pílu kivételével a fentebb említett öt játékos, valamint Urbányi István,

Az Újpest kerete 1990 nyarán, az idénykezdet előtt. Hátul, balról: Kovács Ferenc vezetőedző, Rubold, Oroszki, Szabó, Zsivóczky, Varga, Eszenyi, Kósa, Steidl, Bene Ferenc pályaedző. Középen: Bácsi, Balázs, Miovecz, Wágner, Huszárík, Véber, Szlezák, Kecskés. Elöl: Brockhauser, Gróf, Rózsa, Szabó András

1990
1991

1992
1993
1994
1995
1996
1997

1998
1999
2000
2001

2002
2003
2004
2005
2006
2007

2008
2009
2010
2011
2012

2013
2014
2015

Remekül szerepelt, legjobb vidéki csapatként harmadik helyen végzett a Pécsi MSC. Állnak, balról: Bodnár, Palaczky, Balog, Kónya, Bódog. Guggolnak: Tomka, Czéh, Takács, Megyeri, Belanský, Medgyes, Braun

Csepregi András, Nagy Sándor, Komódi László és Tarlósi István megszerzéséért 24 millió forintot fizettek ki. Higgye el az utókor: irdatlan összegnek számított ez akkor.

Kozma egyébként arról is beszélt, hogy teljesen önállóvá vált a szakosztály, amit úgy kellett érteni, hogy elszakadt a Honvédot a Honvédelmi Minisztériumhoz kötő köldökzsinór.

Kardinális kérdéssé vált minden klubnál az anyagi helyzet, a támogató keresése, a szponzorral való megállapodás.

Az MTK vezetői szerint nehezebbé vált a pénzügyi háttér biztosítása. Ahogyan dr. Nagy László ügyvezető elnök fogalmazott: „A bázisszervek száma csökkent, s ha a megmaradtak biztosítják is a régebbi összegeket, azok a korábbi felét érik az infláció miatt. Az áfa és a személyi adóterhek miatt több mint kétszeresét visszafizetjük az államnak annak, amit kapunk. Nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy az lenne a jó, ha egy fillért sem adnának, de ezeket a terheket megszüntetnék. A szakosztályok költségvetése 4-5 millióról 40 millióra emelkedett!” Hozzátette: „A legnépszerűbb szakosztályunk anyagi feltételi biztosítottak, főleg azért, mert Lőrincz és Balog külföldre szerződése után 350 000 dollár illeti az MTK-t.” Megjelent tehát egy viszonylag új motívum: az egyesületek a játékosok külföldre eladásából próbálták egyensúlyban tartani a költségvetésüket.

A Videoton is gondokkal küzdött. De nem elsősorban anyagi természetűekkel. Mezey György távozott, helyette Burcsa Győző került a kispadra – az első között kapott egy élcspatnál vezetőedzői kinevezést abból a generációból, amelynek tagjai a nyolcvanas években külföldre mehettek. Új csapatot kellett építenie, a korábbiából a kulcsemberek többsége (így Jován Róbert, Petres Tamás, Petry Zsolt, Koszta János, valamint Viorel Vancea) távozott. Érdekes és jellemző volt a román légiós ügye: ha a Videoton-Waltham külföldre adta volna el, szép pénzt keresett volna rajta. Ám mivel az IMAM menedzserirodán keresztül szerződötték, a megállapodás értelmében belföldre ingyen kellett elengedni. (A nagyváradi FC Bihortól érkezett játékos fél évig kölcsönben volt Székesfehérváron, további sorsát az irodával kötött szerződés rendezte.) A pénzügyi háttérrel kevesebb gond volt, mint máshol, s ez a szurkolók által gyakran

A DVTK. Állnak, balról: Palicskó Tibor vezetőedző, Váradi Ottó edző, Görgei János edző, Varga I., Novath, Vitelki, Lakatos, Kaszás, Parhomenko, Czirbus János szakosztályv., Veréb György technikai vezető, Fülöp István technikai vezető. Középen: Dr. Dudás László orvos, Szvisztun, Bém, Váczi, Kiss Á., Knotz, Czeglédi, Tóth Gy., Budai, Kertész, Mitterpach Tibor intéző. Elöl: Huszák, Katona, Csizi, Molnár I., Sikur György gyűrő, Szabó Zs., Hanyecz, Kiser

támadott sportigazgatónak, dr. Brávác Ottónak volt elsősorban köszönhető. Ő hozta tető alá a német Waltham céggel kötött névszponzori megállapodást – amely első volt a maga nemében a magyar futballban –, ez biztosította a klub költségvetésének felét. A Vidi középcsapatként játszottá végig az idényt, de a játékosok talán azt gondolták, többre is juthatnának. Alkalmassint ezzel magyarázható, hogy márciusban a csapatkapitány, Horváth Gábor és Emmer László 16 játékos által aláírt petícióval kereste fel Brávác doktort, azt követelve, hogy a sportigazgató mozdítsa el az állásából Burcsa Győzöt. (A *Sport Plusz* az esetről beszámoló, 1991. március 30-i száma megemlítette, hogy mindössze ketten nem írták alá a levelet, az egyik Sallói István volt.) Brávác a sporthetilapban azt mondta, hogy „kétszer tíz perc alatt rendet rakott a játékosok fejében, s nem fogadta el az érveiket, különben is: a háttérben az áll, hogy a kötelezően szerepeltetett saját nevelésű fiatalok miatt néhány, addig stabil játékosnak megingott a helye.” Talán ez az eset is az új típusú demokrácia megnyilvánulása volt.

A Ferencváros nagy reményekkel és kivételes anyagi ígéretek birtokában vágott neki a szezonnak. Szenes Sándor és Patkós Csaba személyében két erdélyi játékos érkezett erősítésnek, szerződtetésük akár szimbolikusnak is felfogható: ez volt az első olyan idény, amelyben szinte minden élvonalbeli klubnál felbukkantak légiósok, közülük nagy számban erdélyi magyarok. Az első fordulóban azonnal a derbire mentek a zöld-fehérek a Megyeri útra, s az évtized legemlékezetesebb idegenbeli sikerét elérve 5-0-ra kiütötték a bajnoki címvédő Újpesti Dózst.

Ezen a találkozón mutatkozott be az élvonalban a két erdélyi fiú mellett Lipcsei Péter, és vezetőedzőként Nyilasi Tibor is. A 37. másodpercben gólt szerző Szenes kilencset kapott a mérkőzés másnapján először régi-új nevén megjelenő *Nemzeti Sporttól*, addig soha, senki nem debütált a magyar élvonalban ilyen jegyet kapva. A középpályás meghatottan mondta a meccs után a tudósító *Borókai Gábor*, *Pajor-Gyulai László* kettősnek: „Örülök, hogy a televízió jóvoltából a mérkőzést az otthoniak is láthatták.” Nem csoda, hogy e rajt után vad álmokat szőttek a ferencvárosi szurkolók. A csapat olyan jónak tűnt, mint egy évtizede sohasem, ráadásul a

társelnökké belépett francia Jean-Claude Bras által hozott 20 millió forint, valamint a Magyar Ernő, illetve a Hargita Kft. által ígért 30 millió a régió leggazdagabb klubjai közé emelte (volna) az FTC-t. Fél év alatt azonban kiderült, hiába a pátoszos ígéretek sokasága (Magyar Ernő és névrokona, Magyar Zoltán ügyvezető igazgató a Hargitán írták alá a megállapodást), súlyos anyagi problémák jelentkeztek. A Hargita Kft. személyes ellentétek miatt nem fizetett. „A Fradi fizetése képtelen” – harsogta a *Sport Plusz* 1991. január 12-i főcíme. A lap idézte Fischer Pált, a csapat csatárát, aki azt mondta: „„Már minket, játékosokat sem tudtak kifizetni két ember személyes vitája miatt.”

Később azért valamelyest javult a helyzet, hiszen a tavaszi derbin, március 9-én az UTE ellen fejenként 55 ezer forint volt a bruttó prémium, az addigi legnagyobb jutalom. Újpesten a csapatnak 400 ezer forintos jutalmat ígértek, s remélték, hogy a főszponzor, Nikházy Gábor is ad ugyanennyit. Így fejenként körülbelül ötvézezer forintért játszottak volna a lila-fehérek is. A számadatokat kikémlelő *Sport Plusz* megjegyezte: az előző bajnokság megnyeréséért hasonló summát vettek fel a játékosok. 1991 tavaszán egyetlen mérkőzésen kereshettek (volna) ennyit.

Az algériai Nacer Bouiche góljával elért 1-0-s győzelemmel a Ferencváros továbbra is tapadt a Honvédra – ez a két csapat vetélkedett a bajnoki címért. A Fradi jó volt, de a Honvéd még jobb. Talán, ha a zöld-fehérekhez beszállhatott volna a modern idők első világklasszis hazai légiója, Rác László. A Dinamo Kijev kárpátaljai származású Európa-bajnoki ezüstérmese egy vírusfertőzés miatt azonban nem tudott hivatalos mérkőzésen pályára lépni a IX. kerületieknél. Ha már a „légiósoknál” tartunk: nagy volt a szórás. Nagyon jó és nagyon rossz futballisták is keresték a boldogulást a magyar NB I-ben. Maradjunk az előbbi kategóriába tartozóknál: a Videotont erősítő Muzsnay Zsolt az idény előtt szerepelt a román válogatottban az olaszországi Mondialén, a ferencvárosi Nacer Bouiche 1990-ben az Afrikai Nemzetek Kupája győztese lett hazájában, Algériában a válogatottal, a siófoki Ioan Adrian Zare részt vett a román nemzeti tizeneggyel az 1984-es Európa-bajnokságon, a Vasashoz igazolt, tádzsik Oleg Sirinbekov 1988 őszén bemutatkozott a néhány hónappal korábban Eb-ezüstérmet nyert szovjet Szbornájában, a DVSC-t erősítő, 35. évében járó Viktor Gracsovban korábbi szovjet kupagyőztest és válogatottat tisztelhattünk. Ők valóban klasszisok voltak.

A kispesztiek kétpontos előnyt szereztek az ős végére (a november végi záró fordulóban Gregor József négy góljával 4-2-re megverték az MTK-t a Hungária körúton), a Fradi és a szezon meglepetéscsapata, a Váci Izzó előtt. Tavasszal ugyan hárommal több döntetlent játszottak, mint az első fél évben, de akkor is ők gyűjtötték a legtöbb pontot. A bajnokság április 20. és 27. között dőlt el. A Bp. Honvéd kétpontos előnnyel ment az Üllői útra, ezért Mezey György leginkább azt tartotta fontosnak, hogy a különbség ne csökkenjen. Magyarul: tökéletesen megelégedett a Keresztúri András, illetve Pisont István góljával kialakult döntetlennel is. (A mérkőzés botrányba fulladt. Nyilasi Tibor lefejelte a közönséget provokáló Béres Tamást, a Honvéd technikai vezetőjét, Lázin János partjelzőt egy néző fejelte le, mire védekezésből az a zászlórúdjával vett elégtételt.)

A következő körben, egy héttel később újabb rangadó várt mindkét csapatra. A kispesztiek egy öngóllal megverték a címvédőt, s tavaszra nagyon feljavult Újpestet, a Ferencváros ellenben kikapott az MTK-tól.

Végül három fordulóval a zárás előtt a Bp. Honvéd célba ért, megnyerve a klub történetének tizenkettedik, az 1983–1984-es idény kezdete óta hatodik bajnoki címét.

Petry Zsolt csak a Nemzeti Sportnál nem nyert

Az MLSZ 1964 óta nevezi meg az év legjobb futballistáját – 1990 decemberében kapta meg először kapus ezt az elismerést. Petry Zsolt, aki csodálatosan védett össze a Wembley-ben, méltó volt a kitüntetésre. Alátámaszthatjuk ezt azzal is, hogy maguk a játékosok is Petryt találták a legjobbnak 1990 decemberében, illetve hogy az akkor még létező hetilap, a *Foci* karácsonykor megszavaztatta az élvonalbeli edzőket – s ott is a Bp. Honvéd kapusa győzött. A 16 mesterből hat (Glázer Róbert, Tornyi Barnabás, Varga István, Pecze Károly, Burcsa Győző és Kovács Ferenc) is az első helyre tette. Mögötte Fischer Pál lett a második, Kovács Ervin pedig a harmadik.

Az idény végén a *Gól-Labdajátékok* alcímet is kapott *Labdarúgásban* Boskovics Jenő összeállítást közölt Az év csapatáról. A szerkesztőség a Petry – Nagy T., Váczi, Limperger, Cseh – Pisont, Muzsnay, Vancea, Csehi – Gregor, Belanský tizenegyet vélte a legjobbnak. A B-csapat: Végh – Csábi, Talapa T., Lipcsei, Szalma – Hannich, Fodor, Keresztúri, Keller – Fischer, Vincze.

A *Nemzeti Sport* Aranylabdát osztott, az 1991.

június 24-i számában 17 edző és 20 sajtóorgánium véleménye alapján a bajnoksapat mesterét, Mezey Györgyöt jutalmazta a díjjal. Az osztályozós kispesti csapatból egy év alatt bajnokot faragó tréner 22 pontot kapott, fölényesen megelőzte Garami Józsefet (8), Csank Jánost (5), Verebes Józsefet (1) és Varga Istvánt (1).

Érdekes, hogy a sportnapilap osztályozókönyve alapján Petry nem került a legjobbak közé – talán a bajnoksapat kapusaként túl kevés dolga volt. A posztján Bíró Imre (Siófok, 6,125) „győzött”, megelőzve Koszta Jánost (Vác, 6,105) és Bodnár Lászlót (PMSC, 6,095). A mezőnyjátékosok között Szalma József (Tatabánya, 6,333) érte el a legmagasabb átlagot, mögötte a sorrend: 2. Fodor Imre (Bp. Honvéd, Siófok, 6,230), 3. Fischer Pál (FTC, 6,173), 4. Talapa Tibor (Vác, 6,115), 5. Muzsnay Zsolt (Videoton, 6,086), 6. Váczi Dénes (Tatabánya, 6,074), 7. Balog Zoltán (PMSC, 6,068), 8. Pintér Attila (FTC, 6,047), 9. Bogdán István (Szeged, 6,034), 10. Nagy Tibor (Vác, 6,033). A 23 rangsorolt légiós közül a Nagyváradról érkezett Muzsnay érte el a legmagasabb osztályzatot, ötödik lett az abszolút rangsorsorban.

A *Nemzeti Sport* újításként összeállított egy álomcsapatot a forduló válogatottjába legtöbb-ször bekerült futballistákból: Bíró I. 4 – Nagy T. 4, Váczi 6, Zare 4, Szalma 7 – Pisont 7, Fodor 8, Kiszi (Tatabánya) 4, Klausz (Tatabánya) 5 – Fischer 4, Gregor 5. A posztonkénti rangsorban akkor éppen hét kategóriában értékelt. Kapusok: 1. Bíró, 2. Koszta. Szélsőhátvédek: 1. Szalma, 2. Szalai (Vác, 5,888). Liberók: 1. Talapa T., 2. Váczi. Beállósok: 1. Limperger (FTC, 5,928), 2. Lipcsei (FTC) 5,888. Középpályások: 1. Zombori A. (Vác, 5,956), 2. Kecskés Z. (UTE, Volán) 5,913). Játékmesterek: 1. Fodor, 2. Muzsnay. Támadók: 1. Fischer, 2. Vincze I. (Bp. Honvéd, 5,944).

Petry Zsolt elsőségiében a Wembley-ben mutatott remeklése is benne volt

Két további orgánus is osztályozott az idény során. A *Mai Nap* szerkesztősége nevében Kiss László a Magyar Kupa-döntő előtt adta át a lap által felajánlott serleget a legjobb kapusnak (Bodnár László, Pécsi MSC) és a legkiválóbb mezőnyjátékosnak (Muzsnay Zsolt, Videoton-Waltham). A *Foci7* nevében ugyanezen alkalomkor *Várkonyi Sándor* köszöntötte a hetilap szerint a legjobbnak bizonyult játékost, a bajnokság során a Bp. Honvédban és a Siófoki Bányászban is megforduló Fodor Imrét.

Az akkoriban megalakult Hivatásos Labdarúgók Kamarája, a profi futballisták érdekvédelmi szervezete tagsága szavazatai alapján Petry Zsoltot választotta az évad legjobbjának.

MAGYAR KUPA

Nyilasi Tibor első trófeája edzőként

Fura kupaidény volt az 1990–1991-es: ismét remekeltek a kiscsapatok. A bajnokság második és negyedik helyezette vívta a döntőt, ez nem feltétlenül támasztja alá a fenti állítást, pedig igaz: mindkettő második ligás klubot vert meg az elődöntőben. Az 1990 nyarán a Bp. Honvéd ellen osztályozót elbukó, majd legígéretesebb játékosát, a 19 éves Lipcsei Pétert elveszítő Kazincbarcikai Vegyész nagyszerű meneteléssel jutott el a finálé közelébe. Kiejtett két NB I-es csapatot, a DVSC-t és a Tatabányát, közte 7-1-es összesítéssel ütötte ki a Budafoki MTE-Törlejt, s óriási csatára készítette a Vácot is. Csank János együttese 1-0-ra nyert Borsodban, majd odahaza nem tudott gólt lőni (0-0) a hősiessen küzdő barcikaiaknak.

A Paksi Atomerőmű csapata éppen úgy története legnagyobb sikerét érte el, mint a Kazincbarcika. A 16-ba jutásért a Békéscsabai Előret, a nyolcaddöntőben a bajnoki címvédő Újpestet ejtette ki. Utóbbit a Megyeri úton szerzett góllal. Az elődöntőbe jutásért következett a harmadik NB I-es áldozat, a Diósgyőri VTK, amely ellen az újabb hazai 0-0 után az idegenbeli 1-0-s győzelem hozta meg a továbbjutást. Az utolsó előtti akadálynál a Ferencváros az Üllői úton sokkal jobb volt (4-0), eldöntötte a továbbjutást, de hazai pályán a nagyot küzdő tolnaiak 2-1-re győzni tudtak.

A Fradi Baján kezdte a sorozatot, 2-0-ra nyert. Utána a Pécsi MSC-t, a Volánt, majd a Paksot búcsúztatta, jellemzően már az első mérkőzésen eldöntve a továbbjutást. (A pécsiek ellen kettős győzelemmel ment tovább, a másik két alkalommal elveszítette a visszavágót,

Az algériai Nacer gólja döntötte el a kupafinálét

ám nem fogyott el az előnye.) A döntőben Telek András beadása után az idény elején háromszoros algériai gólkirályként érkezett Nacer Bouiche szerezte az egyetlen gólt. A váciak a második félidőben három helyzetet is kialakítottak, de mindegyiket kihagyták, illetve a 90. percben Víg Péter kísérleténél Balogh Tamás óriási bravúrral hátrított. A kupadöntőben elszenvedett vereség ellenére ez volt a Csank-éra, a váci aranykorszak első nagy sikere.

Az MK-döntő előmérkőzéseként rendezett Szabad Föld Kupát a Rábatatonai SE nyerte, noha csak 1-1-re végzett a Záhonyi VSC-vel. A kiírás szerint döntetlen esetén az alacsonyabb osztályú csapaté lett a trófea.

Magyar Kupa, 1990–1991-es kiírás

Negyeddöntő: Kazincbarcikai Vegyész–Tatabányai Bányász 2-1, 2-1, Váci Izzó MTE–Dorog 1-1, 2-2 (tj.: a Vác, több, idegenben szerzett góllal), Ferencvárosi Torna Club–Volán FC 3-1, 1-2, Diósgyőri VTK–Paksi Atom 0-0, 0-1

Elődöntő: FTC–Paksi Atom 4-0, 1-2, Kazincbarcikai Vegyész–Váci Izzó MTE 0-1, 0-0

Döntő

Ferencváros–Váci Izzó MTE 1-0 (1-0)

1991. június 18., Diósgyőr, 8000 néző. Jv.: Vágner

Ferencvárosi TC: Balogh – Limperger, Pintér, Telek – Páling, Topor (Fischer, 85.), Vanicsek, Patkós (Szekeres, 23.) – Nacer, Dzurják, Keresztúri

Váci Izzó MTE: Koszta – Bánföldi, Kosztolnik, Sándor (Kerekes, 63.), Szalai – Žirko, Gyimesi, Víg, Romanek – Füle, Répási

Gólszerző: Nacer (27.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Hihetetlen kilencven perc Santanderben

1990-ben a török válogatott még nem képviselt olyan játékerőt, mint manapság. Mészöly Kálmán öt újoncot avatott a szezon első mérkőzésén, Aczél Zoltán, Urbányi István, Bücs Zsolt, Eszenyi Dénes és Marozsán János először lépett pályára az A-válogatottban. Nyolc perc alatt eldől a meccs, a később Cipruson egy klubban játszó Kovács Kálmán, Kozma István és Kiprich József is a kapuba talált. Ha azt vesszük, a hátralévő 82 perc 1-1-re végződött – de kit érdekelt ez. (A nagy sztár, Tanju Çolak lőtte a vendégek, Kiprich József pedig büntetéből a találkozó utolsó gólját.) A magyar válogatott összeállítása a következő volt: Petry – Aczél

Lőrincz Emil két gólt is lőtt Santanderben

– Garaba, Limperger – Mónos, Kozma (Urbányi), Bücs (Eszenyi), Marozsán (Petres), Szalma (Keller) – Kiprich, Kovács K.

A szép győzelem jó hangulatot teremtett az angolok elleni, londoni mérkőzés előtt. Azt persze, mindenki tudta, hogy ott teljesen másfajta 90 perc vár ránk. A kapitány ismét a mindössze harmadszor válogatott Petry Zsoltot állította a kapuba, s ez letalálnak bizonyult. A Bp. Honvéd kapusa szenzációsan védett, bravúrt bravúrra halmozott, elsősorban neki volt köszönhető, hogy a találkozót végigtámadó angolok (Gary Lineker a 45. percben szerzett góljával) csak 1-0-ra nyertek. A Wembley-ben a Petry – Disztl L. – Garaba (Aczél), Limperger – Mónos (Simon T.), Koz-

ma, Bücs (Balog T.), Bérczy, Keller – Gregor, Kovács K. csapat játszott, a kor legjobb magyar játékosai közül hiányzott Détári Lajos, Kiprich József és Bognár György is.

Október 10-én Eb-selejtezőt vívtunk Bergenben. Nagyon erős norvég válogatott fogadta a magyarokat, Erik Thorstvedt, Rune Bratseth, Jahn Ivar (Mini) Jakobsen és Jan Åge Fjørtoft alkotta a csapatuk gerincét. Mészöly Kálmán hat helyen is megváltoztatta a négy héttel korábban a Wembley-ben a vereség ellenére helytállt kezdő tizenegyét, a Brann stadionjában a Petry – Pintér – Kovács E., Limperger – Mónos, Kozma, Bognár Gy., Lőrincz, Szalma – Kiprich, Kovács K. tizenegy kezdett, s játszott a végig szinte a teljes mérkőzést, Fodor Imre csak a 88. percben váltotta Kiprichet. A gól nélküli döntetlen nem számított rossz eredmények.

Egy héttel később az előző nyáron, a hazai rendezésű Mondialén bronzérmet szerzett Squadra Azzurra látogatott a Népstadionba. A magyar csapatot érthetően szinte mindenkivel féltette a meccstől, főleg, hogy bár a védelem elég jól működött, de sem az angolok ellen a Wembley-ben, sem a norvégok ellen Bergenben nem sikerült gólt szerezni. Mészöly Kálmán a Petry – Disztl L. – Garaba (Fodor), Limperger – Mónos, Kozma (Urbányi), Bognár Gy., Lőrincz, Szalma – Kiprich, Kovács K. összetételű együttessel vette fel a harcot az olaszok ellen. A vendégek szinte csak szupersztárokkal álltak ki: Zenga – Bergomi, F. Baresi, Ferri, De Agostini – Donadoni, De Napoli, Giannini (Berti), Marocchi – Schillaci (Serena), R. Baggio. A magyar válogatott, 30 000 néző előtt, a 16. percben Disztl Lászlónak a válogatottban

Limperger Zsolt minden válogatott meccsen játszott az idényben

Belépő az olaszok elleni hazai találkozóra

szerezett első góljával megszerezte a vezetést, Roberto Baggio az 54. percben egyenlített, tizenegyesből. Bravúr volt az 1-1-es döntetlen, de nem segített sokat a végelszámolásnál. A csapat a sorozat végén így is csak negyedik lett a csoportjában, a szovjetek, az olaszok és a norvégok mögött.

Az őszi, illetve az esztendő utolsó A-válogatott mérkőzése sikert hozott. Október utolsó napján az olaszok elleni 1-1 nem dobott a nézőszámra, mindössze 4000 szurkoló figyelte a Hungária körúti pályán a 4-2-es győzelmet. Mészöly Kálmán csapata a Petry – Disztl L. – Garaba, Limperger – Mónos, Kozma (Fischer), Bognár Gy., Lőrincz, Szalma – Kiprich (Rugovics), Kovács K. összeállításban játszott. Lőrincz Emil már az első percben szerzett gólt, 1-1 után Hrisztodolu öngólt rúgott, majd Kiprich József két tizenegyeset is értékesített. Így aztán Tszolakisz a 90. percben esett gólja már nem számított.

Mészöly Kálmán kapitány

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Januárban az A-válogatott vett részt Indiában a hagyományos Nehru Kupán. A csapat, amelyben csak a hazai élvonalban szereplő játékosok kaptak helyet, az alapszakaszban öt mérkőzést vívott. Előbb 1-0-ra megverte a kínai együttest, majd 1-1-re végzett a szovjet olimpiai válogatottal. Január 17-én játszotta a túra egyetlen hivatalos válogatott mérkőzését, 2-1-re nyert az indiaiak ellen, akiknek egyébként Gelei József volt a szövetségi kapitányuk. A magyar legénység a Brockhauser (Kosztá) – Simon, Váczi, Limperger, Szalma – Nagy T. (Jován), Balog T., Keresztúri, Palaczký, Duró – Rugovics összeállításban játszott.

Noha a hazaiak vezettek az első féldió végén, ám a másodikban Balog Tibor tizenegyes góljával és Jován Róbert találatával a mieink fordítottak. Négy nappal később a román B-válogatott ellen 1-1, újabb két nappal később a zambiai olimpiai csapat ellen 4-1-es győzelem következett. A körmérkőzés után a táblázat első két helyezettje újra megmérkőzött egymással, ezen a találkozón Mészöly Kálmán legénysége 3-1-re kikapott a románoktól. Az indiaiak ellen szerepelt tizenhárom játékoson kívül Talapa Tibor, Horváth Csaba, Marozsán János, Galaschek Péter és Czigány Csaba lépett még pályára a tornán.

Februárban újabb hosszú túrára utazott a válogatott, ezúttal Dél-Amerikába. Először Rosarióban, az előző nyári vb-ezüstérem óta az első hivatalos mérkőzésüket vívó, csak otthon játszó labdarúgókat pályára küldő argentinokkal találkozott. A Central Stadionban (75 000 néző előtt), az argentin Loustau játékvezetése mellett, jól tartotta magát a magyar együttes, de mindkét féldióben kapott egy-egy gólt (az elsőt Franco, a másodikat Mohamed lőtte), s ezért kikapott. Az összeállítás: Petry – Pintér – Váczi, Bordás – Nagy T., Marozsán, Duró (Farkas S.), Keresztúri (Pisont), Palaczký – Fischer, Bácsi (Somogyi). Hárman, Farkas Simon, Pisont István és ifjabb Somogyi József ezen a találkozón debütáltak. A csapat játszott még két barátságos meccset chilei klubokkal, a Colo-Colóval 1-1-re végzett, majd 2-0-ra kikapott az O' Higginstől Rancaguában.

A tatabányai Szalma József lett az első számú balhátvéd

Március végén nagyon nehéznek ígérkezett a spanyolok elleni, santanderi találkozó. Emlékezetes összecsapás volt, a magyar válogatott nagyszerűen játszott. A 4-2-es mérkőzés történetét *Hegyi Iván* elevenítette fel a *Válogatott gyűjtemény* című könyvben: „Az este tízkor kezdődő találkozóra tartva Bognár György oldotta a hangulatot: »A szünetben cserét kell kérnem – említette. – Tizenegykor ugyanis rendszerint már ágyban vagyok, és mi szükség lenne egy alvajárára a pályán?»

Ehhez képest káprázatos játékkal ünnepelte negyvenedik válogatottságát. Noha abban az időben gyakran csak kispados szerepet kapott a Standard Liège légiósaként, Santanderben olyan kiválóan irányított, hogy a meccs után boldogan jelenthette ki: »Itt kell abbahagynom. Spanyol kísérrők azt mondta, elcserélne Emilio Butragueñoval.«

Az esélyek mindent ígértek, csak 4-2-es magyar győzelmet nem, jöllehet Mészöly a kezdés előtt – önmagát is szuggérálva – azt emlegette: »Ha nem bíznék a csapatban, akkor elleneztem volna ezt a barátságos mérkőzést.« A találkozó lekötése azonban nem rajta, hanem mindenekelőtt azon a harmincezer dolláron múlt, amelyet Östreicher Emil, a magyar válo-

gatott menedzsere alkudott ki a honfitársaink fellépéséért. Mészöly nem éppen sziklaszilárd magabiztosságát hüen tükrözte, hogy épp annyi védőt küldött pályára, ahány Barcelona-labdarúgó szerepelt a kivonuló spanyol tizenegyben: hetet. Pontosabban, Petry Zsolt kapussal együtt nyolcat. Disztl László söprögetett, előtte Mónos Tamás, Limperger Zsolt, Garaba Imre és Szalma József játszott, s még a középpályás hármásban is két hátvéd kapott helyet: Nagy Tibor, valamint Lőrincz Emil. A támadó játékosok csupán hárman voltak: a dirigens Bognár, és elől Kiprich József meg Kovács Kálmán. Aztán ez a trió jobban felforgatta a vendéglátókat, mint Suárez a szünetben, amikor hat Barça-futballistát lecserélt.

Nem beszélve Lőrinczről! Az itthon MTK-, Belgiumban Molenbeek-labdarúgó harminchét alkalommal szerepelt a válogatottban, és összesen három gólt szerzett. Ezek közül kettőt Santanderben. Előbb Kovács beívelését fejelte be, majd a hajrában elemi erejű lövést küldött annak az Abelnek a hálójába, aki a spanyol bajnokságban 1275 percen át nem kapott gólt. (Az Atlético Madrid kapusának akkori rekordja máig élő ligacsúcs.)

De nem csak ez sikerült. Az ellenállhatatlan Kiprich például könnyedén átsiklott azon, hogy teljesen szabályos gólját Arturo Martino, a svájci játékező (0-0-nál, vélt les miatt) érvénytelenítette: négy perccel később megint a kapuba juttatta az önzetlen Kovács Kálmán újabb prima átadását. Ezt már nem lehetett nem megadni... A Bakero buktatása miatt megítélt büntetőből ugyan Manolo, az Atlético Madrid csatára gyorsan egyenlített, de aztán!

A második féldőben a sokadik Kovács, Kiprich kombináció végén utóbbi ismét a hálóba küldte a labdát (a meccs végén akár azt is lehetett volna mondani: Kiprich-Lőrincz 2-2), ám nem is annyira az imponáló végeredmény, mint inkább a játék volt fergeteges. A show olyannyira lenyűgözte a publikumot, hogy a nézők nem akartak hazamenni: még akkor is, amikor a magyar labdarúgók – immár civilben – kijöttek az öltözőből, több ezer szurkoló vastapsa kísérte őket az autóbuszig. Az ember ugyanúgy nem akart hinni a fülének, mint a stadionban a szemének...”

Áprilisban újabb győzelmet aratott a válogatott, nyert a ciprusiak ellen. A limasszoli találkozón a Petry – Disztl L. – Nagy T., Limperger – Mónos, Bognár Gy., Lőrincz, Szalma – Kiprich, Fischer (Marozsán), Kovács K. alkotta együttes szerepelt, s aratta a magyar együttes valaha volt legkönnyebb győzelmét a hazaiak ellen. A Mészöly Kálmán által irányított csapat két „tatabányai” góllal nyert, Szalma József 16. percben szerzett találata után az akkor már a Feyenoordból beválogatott Kiprich József állította be a végeredményt a 40. percben.

Megnőtt az önbizalom, de két nagyon nehéz mérkőzés következett. Az első a Szovjetunió elleni utolsó budapesti meccs. A vendégek győztes gólját egyik világklasszisuk, az akkor már az olasz Sampdoriában futballozó Alekszej Mihajlicsenko szerezte. A Petry – Disztl L. – Mónos, Limperger, Garaba, Szalma – Kozma (Détári), Bognár György (Vincze), Lőrincz – Kiprich, Kovács Kálmán összeállítású csapat nem tudta bevenni Alekszandr Uvarov kapuját. A szovjet gárda már nem a Dinamo Kijev nyolcvanas évekbeli világklasszisaira épült, de olyan futballisták játszottak benne, mint Andrej Kancselszkisz, Szergej Alejnyikov, vaszilijKulkov, Igor Salimov, Szergej Juran és az utolsó kijevi mohikán, Alekszej Mihajlicsenko.

A magyar-szovjet találkozóra szóló belépő

Gianluca Vialli tizenegyese Petry hálójába tart

Roberto Donadoni a magyar kapuba bombáz

Május első napján sima vereséggel zárult az idény. Salernóban (Toto Schillaci és Roberto Baggio kivételével) a szinte a teljes vb-bronzérmes csapatával felálló Squadra Azzurra az első félórában eldöntötte a találkozó sorsát, Roberto Donadoni némi túlzással azt csinált a magyar védelem bal oldalával, elsősorban a nagyon rossz napot kifogó Palaczk Jánossal, amit akart.

A Milan középpályása a sérülése miatt mindössze 38 percet játszott, de így is a mezőny legjobbjának bizonyult. Gianluca Vialli az 57. percben 3-0-ra alakította az állást, majd a 66. percben a Petry – Mónos, Disztl L., Garaba, Palaczk (Kozma) – Lőrincz, Limperger, Détári, Bognár Gy. – Kiprich (Gregor), Kovács K. összeállítású magyar csapat Bognár György tizenegyeseiből elért góljával szépített.

Détári és az olaszok

Az A-válogatott törzstagjai

Petry Zsolt (Bp. Honvéd)	10
Disztl László (FC Bruges)	7
Lőrincz Emil (RWD Molenbeek)	7
Limperger Zsolt (FTC)	10
Mónos Tamás (Germinal Ekeren)	9
Garaba Imre (RSC Charleroi)	7
Szalma József (Tatabányai Bányász)	8
Kozma István (Dunfermline AFC)	7
Bognár György (Standard Liège)	7
Kiprich József (Feyenoord)	8
Kovács Kálmán (AJ Auxerre)	9

1990–1991

1990. szept. 5.	Bp., Megyeri út	TÖRÖKO.	4-1 (3-0)		Kovács K., Kozma, Kiprich 2
1990. szept. 12.	London	ANGLIA	0-1 (0-1)		
1990. okt. 10.	Bergen	NORVÉGIA	0-0	Eb-sel.	
1990. okt. 17.	Bp., Népst.	OLASZO.	1-1 (1-0)	Eb-sel.	Disztl L.
1990. okt. 31.	Bp., Hungária körút	CIPRUS	4-2 (3-1)	Eb-sel.	Lőrincz, öngól (Hrisztodolu), Kiprich 2
1991. jan. 17.	Thiruvananthapuram	INDIA	2-1 (0-1)	Nehru Kupa	Balog T., Jován
1991. febr. 19.	Rosario	ARGENT.	0-2 (0-1)		
1991. márc. 27.	Santander	SPANYOLO.	4-2 (1-1)		Kiprich 2, Lőrincz 2
1991. ápr. 3.	Limasszol	CIPRUS	2-0 (2-0)	Eb-sel.	Szalma, Kiprich
1991. ápr. 17.	Bp., Népst.	SZOVJETU.	0-1 (0-1)	Eb-sel.	
1991. máj. 1.	Salerno	OLASZO.	1-3 (0-2)	Eb-sel.	Bognár Gy.

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Limperger Zsolt (FTC), Petry Zsolt (Bp. Honvéd)

9 mérkőzésen: Kovács Kálmán (AJ Auxerre), Mónos Tamás (Germinal Ekeren)

8 mérkőzésen: Kiprich József (Feyenoord), Szalma József (Tatabányai Bányász)

7 mérkőzésen: Bognár György (Standard Liège), Disztl László (FC Bruges), Garaba Imre (RSC Charleroi), Kozma István (Dunfermline AFC), Lőrincz Emil (RWD Molenbeek)

4 mérkőzésen: Marozsán János (Siófoki Bányász, Bp. Honvéd), Nagy Tibor (Váci Izzó MTE), Palaczky János (PMSC)

3 mérkőzésen: Fischer Pál (FTC)

2 mérkőzésen: Aczél Zoltán (Siófoki Bányász), Balog Tibor (MTK), Bücs Zsolt (Vasas SC), Détári Lajos (Bologna FC), Duró József (Vasas SC), Fodor Imre (Bp. Honvéd), Gregor József (Bp. Honvéd), Keller József (FTC), Keresztúri András (FTC), Pintér Attila (FTC), Rugovics Vendel (Veszprém FC), Simon Tibor (FTC), Urbányi István (Bp. Honvéd), Váczi Dénes (Tatabányai Bányász)

1 mérkőzésen: Bácsi Sándor (Újpest), Bérczy Balázs (PMSC), Bordás Csaba (Győri Rába ETO), Brockhauser István (Újpest), Eszenyi Dénes (Újpest), Farkas Simon (Győri Rába ETO), Horváth Csaba (MTK), Jován Róbert (MTK), Koszta János (Váci Izzó MTE), Kovács Ervin (Bp. Honvéd), Petres Tamás (VSE St. Pölten), Pisont István (Bp. Honvéd), Somogyi József (Győri Rába ETO), Vincze István (Bp. Honvéd)

Király és Dárdai együtt címeres mezben

1990 nyarán a 16 és a 15 évesek válogatottja is részt vett a hazai rendezésű Hargita-Aranykálász Kupán. Előbbiek a második, utóbbiak az ötödik helyen végeztek, de talán ennél is fontosabb, micsoda remek munkát végzett a két szövetségi edző, Ziegler János és Ubrankovics Mihály a kiválasztásnál. Mindkét együttesben későbbi A-válogatottak játszottak, az idősebbeknél Lendvai Miklós és Hrutka János, a fiatalabbaknál Király Gábor, Dárdai Pál, Lisztes Krisztián, Zavadszky Gábor és Bükszegi Zoltán. A Piski Elemér által irányított 17 éveseknél is későbbi A-válogatottak sora játszott az idenyben, így Szűcs Lajos, Sáfár Szabolcs, Dombi Tibor, Sándor Tamás, Kovács Zoltán és Herczeg Miklós. Az olimpiai válogatottig jutó Szatmári Csaba és Szanyó Károly, valamint a kiugróan tehetségesnek tartott, ősszel a Bayer Leverkusennek adott Forrai Attila is pályára lépett a lengyelek elleni mérkőzéseken.

A 16 évesek a szovjetek ellen Eb-selejtezőn játszottak, ezen újabb két későbbi A-válogatott bukkan fel, Babos Gábor és Szamosi Tamás. Nem ment jól a gárdának, kikapott az izraeliektől.

Az egy évvel idősebbek is játszottak kvalifikációs mérkőzést, a debreceniekre épülő együttes Sándor Tamás tizenegyes góljával 1-0-ra megverte a románokat. Sajnos, a sorozat aztán nem folytatódott, a ciprusiak nyerni tudtak az Oláh Gábor utcai DMTE-pályán.

A hagyományos decemberi Téli Kupára hét majdani A-válogatottal utazott el a 17 évesek csapata, az akkor már a svájci Sionban légiós Vincze Ottó is csatlakozott a korosztályos válogatotthoz. A gárda a hatodik helyen végzett.

Tavasszal a 16 évesek itthon is kikaptak az izraeliektől, Dragóner Attila és Tóth Mihály is bekerült a csapatba. A magyarok mindössze egy pontot szerezve csak harmadikok lettek a csoportjukban a szovjetek és az izraeliek mögött, s így nem jutottak tovább.

A 17 éveseknek jobban ment, Cipruson 5-0-val vágta vissza a házigazdáknak a debreceni vereségért. Kár, hogy utána a románoktól 3-1-re kikapott a társaság. Szerencsére a bolgárok elleni 2-1 sokat javított a helyzeten. Megmaradt az esély a csoportgyőzelemre, a továbbjutásra.

Fotó: Gal-Labidójátékok

Az UEFA-torna 16-os döntőjébe jutott U16-os válogatott. Állnak, balról: Kolarics Ferenc technikai vezető, Ubrankovics Mihály szövetségi edző, Bukrán, Csorba, Bükszegi, Rózsavölgyi, Hutvágner, Tóth J., Szőke, Herczku, Harsányi, Fehér Cs., Máhr Károly edző. Elöl: Simon I., Bodzsár, Király G., Takács G., Dárdai P., Lisztes, Pál Z.

Maradona a Megyeri úton járt

A BEK-ben a bajnok Újpesti TE az egyike legnehezebb ellenfelet kapta az olasz SSC Napoliban – cserében játékosainak megadatot, hogy a korszak első számú futballistája, Diego Armando Maradona ellen léphessenek pályára. A lila-fehérek új, Szegedről igazolt középhátvédje, Szabó Gyula nagyon őszintén és szimpatikusan fogalmazta meg legtöbbjük gondolatát: „Mindenki tudja, hogy nem 50-50 százalék az esély a továbbjutásra, aligha lesz elég, ha Maradónára egy ember vigyáz. Nagy élmény lesz Nápolyban pályára lépni, szerintem a lelkünk mélyén mindnyájan ezt szerettük volna a legjobban a sorsoláskor.”

Az argentin világsztár a nápolyi mérkőzésen is varázslott. A közel negyvenezer néző előtt – a *Gazzetta dello Sport* osztályzatai támasztják ezt alá – két gólt, köztük egy kifejezetten látványos találatot is szerző Diego Maradona volt a mezőny legjobbjja. A „rózsaszín újságtól” ő kapott egyedül 7,5-t, a következő szint a Francininek, Crippának, De Napolinak és az első gólt szerző Baroninak adott 6,5 volt. (A magyarok közül mind a két mérkőzésen a kapus, Brockhauser István kapta a legjobbat, a San Paolóban és a Megyeri úton is hat és felest érdemelt ki az olaszoktól.) A 3-0, illetve magyar szempontból 0-3 után nem maradt a továbbjutást illetően nyitott kérdés a visszavágóra. Ettől még telt ház leste Maradonát, akinek persze olyan társai is voltak, mint a brazil Careca és Alemão, csak a két további dél-amerikaiit említve. A Napoli az első féldőben lőtt két gólt, egyet Giuseppe Incocciati, egyet pedig Alemão révén – az 5-0-s összesítés mutatta a két tizenegy közötti reális különbséget.

Az UEFA-kupában a Ferencváros a belga Royal Antwerpet, az MTK a svájci Luzernt kapta az első fordulóban, egyik külföldi alakulat érkezése sem hozta lázba a drukkeret. A fradisták az európai szövetségtől kapott eltiltás miatt egyébként is Zalaegerszegre kirándultak a csapatuk mérkőzését megnézni. Nyilasi Tibor legénysége 180 percet lejátszott gól nélkül a belgák ellen, majd a hosszabításban belelendült, Keresztúri András a 93., Topor Antal a 102., Fischer Pál pedig a 111. percben szerzett gólt. (Frans

A brazil Careca bűvöli az újpesti védőket

Alemão gólja a Megyeri úton, Brockhauser kiszolgáltatót helyzetben

A Ferencváros gárdája az RFC Antwerp elleni továbbjutás után. Állnak, balról: Fischer, Pintér, Keresztúri, Simon T., Lipcsei, Vaszil, Józsa. Guggolnak: Fonyyadt, Limperger, Topor, Albert, Keller

Van Rooy a 104. percben büntetőből szépített.) A következő fordulóban a dán Brøndby már Koppenhágában eldöntötte a továbbjutást, miután 3-0-ra nyert. A második féldőben Limperger Zsolt, majd Szenes Sándor is piros lapot kapott, s ez még inkább kilátástalanná tette a visszavágót. Már a párharc előtt tudni lehetett, hogy a korábbi szurkolói botrányok miatt a Fradi zárt kapuk mögött kénytelen fogadni a Peter Schmeichellel, Lars Olsennel, Kim Vilforttal felálló dánokat, ám a zöld-fehér huliságok a túrán újabb rosszpontokat szedtek össze az UEFA-nál. A jelentések szerint az út során Berlinben késelésbe keveredtek, majd néhányan a dán fővárosban – minden különösebb ok nélkül – békés járókelőkbe kötöttek bele. A budapesti, sivár hangulatú visszavágón a sárga-kékek 1-0-ra nyertek.

A Hungária körúton a 2000 kék-fehér szurkoló egy része leginkább arra lett figyelmes, hogy a néhány éve a Vasas védelmét az örületbe kergető Semir Tuće immár légiósként tért vissza Magyarországra, a Luzernben játszik. Adrian Knup vezető találata után Cservenkai Donát gólja csak az 1-1-hez volt elég, majd a visszavágón, hiába szerzett gólt 0-1-nél Kardos László, Peter Nadig a 80. percben lőtt góljával 2-1-re győztek és továbbjutottak a svájciak.

A Kupagyőztesek Európa-kupájában a Pécsi MSC nagyszerű ellenfelet kapott: az angol Manchester Unitedet. Az Alex Ferguson által dirigált gárda akkor tért vissza az európai kupaporondra, miután a Liverpoolot kivéve letelt az angol klubokra az 1985-ös Heysel-botrány után kirótt, ötéves nemzetközi eltiltás. Mark Hughes, Viv Anderson, Steve Bruce, Neil Webb, Gary Pallister, Brian McClair egytől egyig világhírű játékosnak számított – Bryan Robson, aki mindegyikükön túltett, egyik mérkőzésen sem játszott –, a „vörös ördögök” kettős győzelemmel jutottak tovább. Az Old Traffordon Clayton Blackmore és Neil Webb, Pécsen Brian McClair szerzett gólt, összesítésben 3-0-val ment tovább a Man United.

A veszprémiek megszorongatták a „bikákat”

Három klubunk, a Váci Izzó MTE, a Tatabányai Bányász és a Veszprém FC jelentkezett az MLSZ-nél az 1991 tavaszi KK-szereplésre. Mindegyik formájával elégedett volt a szövetség, de a bakonyiak mellett döntött, mondván, a trióból csak ők nem indultak korábban még ebben a kupasorozatban.

A június első három napján rendezett tornán mindkét olasz csapat, a Torino Calcio és a Pisa Calcio mellé két-két külföldit osztottak. A magyarok a Vorwärts Steyr társaságában a bordómezesek mellé, az A-jelű hármasba kerültek. Az első meccsen Rugovics Vendel és Lehota István góljával 2-2-es döntetlent értek el az osztrákok ellen, így a Toro ellen továbbjutási eséllyel léptek pályára. Azonban szoros meccsen (a balszerencsés Kelemen Miklós öngóljával) kikaptak 1-0-ra. A KK-t végül a Torino nyerte meg, miután a Stadio delle Alpi-ban rendezett döntőben, hosszabbítás után, 2-1-re megverte a Pisát. A mérkőzést Vágner László vezette.

Erdély válogatottja járt az Üllői ünnepelt

Július végén a Siófoki Bányász megszerezte a Balaton fővárosában a Siotour Kupát. Az elődöntő egyik ágán legyőzte a Pécsi MSC-t. A másik ágon a Bp. Honvéd tizenegyesekkel múlta felül a szarajevói Zseljeznicsart. A döntőben nem bírt egymással a két győztes, a hazaiak végül 7-6-ra megnyerték a tizenegyespárbajt.

A Ferencváros nyerte augusztusban az Üllői úton az OTP '95 elnevezésű tornát, amelyet a Cercle Bruges és a Newcastle United részvétele emelt nemzetközivé. A két magyar csapatnál egyaránt új edző debütált, Nyilasi Tibor a Fradiban, Burcsa Győző a Videotonnál. Az első nap a zöld-fehérek Fischer Pál büntetőből lőtt góljával 1-0-ra megverték a belgákat, míg a Videoton, Sallói István és Németh Zoltán egy-egy találatával Mark McGhee-é ellenében, 2-1-re győzött a „szarkák” ellen. A döntőben a két magyar 1-1-re végzett, az FTC tizenegyesekkel nyert.

Ugyancsak az Üllői úton rendezték meg az MLSZ, a *Nemzeti Sport* és a Ferencvárosi Torna Club szervezésében az FTC–Erdélyiek válogatottja mérkőzést. A „vendégek” csapatában a Magyarországon szereplő idegenlégiósok kaptak helyet, az erdélyiek a Bíró Béla – Földvári, Zare, Mihalache, Publik – Vaidean, Muzsnay, Székely, Szenes – Bíró Imre, Tulba összeállításban kezdtek, s még további kilenc játékos jutott szóhoz náluk. „Edzőjük” Jenei Imre volt. Az eredmény talán nem is volt fontos (a szakadó hó ellenére 5000 néző előtt az összeszokottabb, egységesebb

Lipcsei és Fischer az erdélyiek ünnepén

Fradi 4-3-ra nyert), az már inkább, hogy több mint 700 000 forint gyűlt össze a rászoruló, sokgyerekes erdélyi családoknak.

Az idény végén három magyar csapat indult az Intertotó Kupában. A Váci Izzó MTE az Ikast előtt, de az Austria Salzburg és Halle mögött harmadik lett a csoportjában. A Siófoki Bányásznak csak két ellenfél jutott, miután az Olimpija Ljubljana visszalépett. A Balaton-parti legénység megelőzte a dán Fremet, de a svájci Grasshopperst követve végzett. A Tatabányai Bányásznak nem ment, negyedikként zárt a Neuchâtel Xamax, a Slovan Bratislava és a Malmö FF mögött.

TEREMLABDARÚGÁS

Zöld-fehér sikerek

1991 elején nem rendezett az MLSZ a teljes élvonalat átfogó teremlabdarúgó-bajnokságot, de néhány csapat azért így is parkettre (vagy éppen a műanyag borításra) lépett.

A legrangosabb torna a győri 6. Pannon Globus Kupa volt, amelyet az 1986-os nyitó év után mindössze másodszer nyert meg hazai csapat. Akkor a MÁV DAC végzett az élen – a köztes években a Tatabánya, a Haladás, a Siófok, majd a Debreceni VSC –, 1991-ben pedig a Győri Rába ETO. A zöld-fehérek ezúttal a DVSC, a rendező MÁV DAC, a Siófok, a Vasas és a Tatabánya előtt nyertek. Érdekes, hogy egyetlen különdíj sem jutott a legjobb csapat tagjainak, a kapusok közül Kósa Miklóst (MÁV DAC), a mezőnyjátékosok közül a korábbi iráni válogatott, Nader Mirahmadiant választották a legjobbnak. A gólkirály címet Ulveczki Zoltán kapta.

Néhány gárda külföldön próbálta ki a téli teremfutball sajátosságait. Luzernben a tartalékos UTE nyereszlenül utolsó lett. A Fradi ellenben előbb Hamburgban ötödik lett egy tornán, majd Genfben, a kilencméteresekből álló szétlövésben megnyerte a trófeát a Bayern München előtt!

A DVSC a teremben. Állnak, balról: Mogyorós, Plókai A., Horváth M., Mező, Szűcs, Nagy, Vancsa. Guggolnak: Novák, Csiszár, Rostás, Csarkó, Ulveczki

Kovács Kálmánnál csak Papin lőtt több gólt a francia élvonalban

A befutott játékosok színe-java külföldre igyekezett – vagy már légiósodott. Összesen 24 magyar játszott valamelyik külföldi ország első osztályában, szerte Európában. A válogatottban pályára léptettek közül tízen szerepeltek kinti klubban, közülük egy, Détári Lajos, aki az Olympiakosztól igazolt a Bolognához, a világ akkori legerősebb bajnokságában, a Serie A-ban. Térdsérülése miatt rossz idénye volt, de öt góljánál klubtársai közül csak a svájci Kubilay Türkyilmaz szerzett többet. A Bologna a negyeddöntőig jutott az UEFA-kupában.

Döme távozása után is maradtak magyarok a görög élvonalban, Katzenbach Imre az Apollón, Boda Imre az OFI mezét viselte.

Szendrei József maradt az egyetlen magyar a spanyol Primera Divisiónban. A Cádizzal 4-0-ra legyőzte a későbbi bajnok Barcelonát – de nem emiatt ünnepezték a szezon után. Korábbi csapata, a Málaga ellen osztályozót játszottak a bennmaradásért, s a szétlövésnek a magyar kapus lett a hőse!

Hajszán Gyula a Bundesliga 2-ben feljutó helyen végzett az MSV Duisburggal, s még nagyobb bravúr, hogy a „zebrákkal” a kupaelődöntőbe került. Csernai Pál a berlini Hertha BSC edzője volt.

Talán nem mindenki emlékezik arra, hogy három magyar futballista is szerepelt az utolsó NDK-s futballbajnokságban. Disztl Péter remekelt az RW Erfurtban, harmadik lett a csapatával. Kevésbé ment Fabulya Györgynek (Energie

Détári (a bal szélen guggol) a Bologna csapatában

A Guerin Sportivo különszáma a Serie A-s csapatok első számú sztárjával hirdette szezonindító kiadványát. Döme „képviseli” a Bolognát, előtte Gullit, Baggio, Maradona, Mancini és Matthäus. Nem rossz társaság!

Cottbus) és Dzurják Józsefnek (Chemnitzer FC), Csöpi idény közben tovább is szerződött, még hozzá a Jugoszláviába, a szabadkai Szpartakhoz.

A francia élvonalban futbalozott Kovács Kálmán, aki gyorsan sztár lett új állomáshegyén. Jean-Pierre Papin mögött, s három jól ismert futballistát, Laurent Blanc-t, Enzo Scifót és François Omam-Biyiket megelőzve, második lett a Division 1 góllövőlistáján. Kovács és Scifo 30 gólt vállalt a bajnoki bronzérmes AJ Auxerre 63 találatából.

Kovács Kálmán (elől, jobbról az ötödik) az Auxerre-ben

Továbbra is nagy felvevőpiacot jelentett a belga élvonal. Gelei Károly az RFC Antwerpben, Bérczy Balázs a szezon egy részében a Beerschotban, Disztl László az FC Bruges-ben, Garaba Imre az RSC Charleroi-ban, Gyimesi László és Márton Gábor a KRC Genkben, Mónos Tamás a Germinal Ekerenben, a 11 gólig jutó Mészáros Ferenc a Lokerenben, Gáspár József és Lőrincz Emil az RWD Molenbeekben, Bognár György a Standard-ban szerepelt. Disztl László kupa-győztes lett az FC Bruges-zsel. Fazekas László, az addigi legnagyobb edzői sikerét elérve, az élvonalba jutáshoz segítette az Eendracht Aalst együttesét. A korábban a Vasast, majd az Újpestet erősítő Balog Tibor a második vonalbeli Verbroedering Geel mezét viselte.

Kiprich Józsefnek eleinte nem ment a Feyenoordban, az edzője ki akarta hagyni a csapatból. Aztán rájött, más szerepkört kell találnia a magyarnak. A húzás fényesen bevált, Kipu a csapat egyik legjobbjá volt az 1990–1991-es idényben. Hét góljánál csupán Harry van der Laan lőtt többet a rotterdamiak közül. A Feyenoord megnyerte az országos kupát.

Kozma István jó idényt zárt a skót Dunfermline együttesében, csak két mezőnyjátékos szerepelt nála többször a kezdőcsapatban. Petres Tamás az osztrák VSE St. Pölten „farkasainál” kezdte az idényt, de aztán hazatért.

Teodoru Vaszilisz a ciprusi NEA Szalamisz csapatában futbalozott.

Az 1990-es finn élvonalban játszott két egykori újpesti, Katona György és Herédi Attila, akik a Hakában rúgták a labdát. Gruborovics Tibor lett a Mikkelin Palloillijat házi gólkirálya, klubja bejutott a bajnoki elődöntőbe. Alacsonyabb osztályú finn alakulatban folytatta a pályafutását Bodnár István, Toma Árpád, Tóth József, valamint 1990-ben Varga József és Borostyán Mihály.

A svájci második vonalban is akadtak honfitársaink. Nagy Antal, Dajka László és Kékesi Rezső az Yverdon, míg Sallai Sándor a Delémont, Bodonyi Béla a Bulle, Esterházy Márton a CS Chénois, Kincses Sándor a La Chaux-de-Fonds futballistája volt. Természetesen továbbra is rengeteg magyar járt át rendszeresen Burgenlandba, vagy éppen valamelyik harmadik-negyedik-ötödik ligás bécsi csapathoz. Preszeller Tamás a szomszédból Svédországba, az IK Skårhamn együtteséhez igazolt.

Bicskei Bertalan a dél-koreai Daewoo Royalshoz szerződött, hamarosan három magyar futballista is követte, Aczél Zoltán a mester csapatához, Mészöly Géza és Pecha László a POSCO Atomshoz írt alá. Az Egyesült Államok legfontosabb terembajnokságában, a MISL-ben Tóth Zoltán a St. Louis Storm kapuját őrizte.

Ausztráliában Puskás Ferenc bajnoki címet nyert a South Melbourne Hellas együttesével. Gelei József szövetségi kapitányként tevékenykedett Indiában.

Détári Pelé születésnapját ünnepelte

Milánóban gálamérkőzésen ünnepelte Pelé és a brazil válogatott a futballkirály 50. születésnapját. A Falcão által irányított arany-zöld mezeselek 2-1-es vereséget szenvedtek a kor két sikerredzője, a BEK-győztes Arrigo Sacchi és a világbajnok Franz Beckenbauer által irányított nemzetközi All-Star-csapattól. Détári Lajos a pályafutása során már harmadszor lépett pályára a világválogatottban.

Brazília-Világválogatott 1-2 (0-1)

1990. október 31., Milánó, 20 000 néző. Jv.: Lanese (olasz)

Brazília: Sérgio (Ronaldo, 55.) – Gil Baiano (Bismarck, 55.), Paulão, Adílson (Cléber, 46.), Leonardo (Cássio, 55.) – César Sampaio, Donizete Oliveira (Luís Henrique, 64.), Cafù, Pelé (Neto, 40.) – Charles (Valdir, 50.), Rinaldo (Careca, 50.)

Világválogatott: Goycochea (argentín), h. Preud'homme (belga) 23., h. N'Kono (kameruni) 46., h. Higuaita (kolumbiai) 67. – Clijsters (belga), h. Kunde (kameruni) 46., Júlio César (brazília), Ruggeri (argentín) h. Alejnyikov (fehérorosz) 46., De León (uruguayi), h. Calderón (argentín) 46. – Michel (spanyol), h. J. H. Basualdo (argentín) 46., Alemão (brazília), h. Hagi (román) 46., Martín Vázquez (spanyol), h. Détári (magyar), Ancelotti (olasz), h. Sztóicskov (bolgár) 23. – Van Basten (holland), h. Francésoli (uruguayi) 19., Milla (kameruni), h. João Paulo (brazília) 46.

Gólszerző: Michel (34.), Hagi (49.), Neto (60.)

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE SPARTACUS:

Gulyás István 26 – Zahorán Zoltán 24, Ottlakán Mihály 25, Horváth László 24/4, Szentí Zoltán 25/1 – Belvon Attila 25/1, Csató Sándor 29/2, Csanálosi Miklós 27/3 – Nagy István 24/3, Kovács Gábor 21/3, Miklya Zoltán 24/6. A többiek: Árgyelán János 19, Mracskó Mihály 19/1, Major Sándor 13, Major László 10, Pápa Lajos 8, Takó Ferenc 8, Kurucz Ádám 7, Babis Tibor 5, Baji Tamás (k) 5, Kasik Zsolt 2, Tóth Csaba 2

BP. HONVÉD:

Petry Zsolt 30 – Csábi József 24, Csepregi András 29, Kovács Ervin 27/5, Cseh András 19 – Urbányi István 25/2, Sikesdi Gábor 19, Pisont István 30/4, Csehi Tibor 27/8 – Gregor József 30/15, Viorel Vancea 28/6. A többiek: Vincze István 18/3, Fodor Imre 17/3, Bognár Zoltán 14, Marozsán János 10, Komódi László 10/1, Bánfi János 6, Kámán Attila 6/1, Jenei Sándor 5, Molnár Ferenc 2, Nagy Sándor 2.

DEBRECENI VSC:

Horváth Béla 16 – Balogh József 27, Nagy Lajos 28/1, Plókai Attila 28/3, Szilágyi Mihály 22 – Szücs Sándor 21, Csiszár

Imre 23, Sándor Csaba 29/1, Vancsa Miklós 28/6 – Gheorghe Mărginean 19/7, Ulveczki Zoltán 25. A többiek: Földvári Tibor 17, Viktor Gracsov 16/3, Mező József (k) 14, Tulba György 14/2, Mogyorós Attila 13/1, Rostás Sándor 12/1, Moldván Miklós 11, Dorel Toderas 7, Horváth Miklós 6, Márton István 4, Sándor Tamás 2, Kiss Lajos 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Józsa Miklós 15 – Limperger Zsolt 28, Pintér Attila 22/1, Telek András 14, Keller József 30/1 – Szemes Sándor 26/4, Topor Antal 23/1, Lipcsei Péter 19/1, Keresztúri András 25/7 – Fischer Pál 23/12, Dukon Béla 14/3. A többiek: Albert Flórián 14/2, Balogh Tamás (k) 14, Fonnyadt Zsolt 13/3, Páling Zsolt 13/1, Vaszil Gyula 13, Nacer Bouiche 12/4, Patkós Csaba 12, Bánki József 10/1, Simon Tibor 9, Dzurják József 7/1, Nagy Zsolt 7, Vancsek Zoltán 6, Báder János 5/2, Wukovics László 5/2, Szekeres Tamás 2, Szurgent Lajos 2, Kiss István 1, Seiler József (k) 1

GYŐRI RÁBA ETO:

Huszár Imre 21 – Bordás Csaba 21/3, Csikós Lajos 29/1, Pecsics Tibor 27, Virág Attila 23/2 – Farkas Simon 29/4, Freppán

György 21/4, Nistor Vaidean 22/1 – Csertői Aurél 28/4, Mörten Béla 27/5, Tóth Lajos 27/3. A többiek: Somogyi József 17/2, Bíró Imre 14/1, Sánta László 14/1, Udvardi Tamás 13, Boros Lukács (k) 9, Petres Tamás 8/1, Csernák Péter 7, Szántó Csaba 5/1, Dóka Gábor 3, Ördög József 3, Sziffer András 3, Árpási Csaba 2, Berta Péter 2, Bíró Béla (k) 1, Korsós Attila 1, Ronhák Zoltán 1

MTK:

Zsiborás Gábor 28 – Farkas Tibor 17, Híres Gábor 25/1, Hahn Árpád 24/2, Horváth Csaba 25/2 – Talapa János 30/1, Hannich Péter 26/5, Balog Tibor 20/1, Pölöskei Gábor 27/6 – Cservenkai Donát 25/2, Jován Róbert 19/2. A többiek: Lakatos Ferenc 17/3, Ivanics László 16/3, Kardos László 16/1, Preszeller Tamás 14/1, Sass János 13, Hámori Ferenc 12/2, Végh Tibor 8, Balogh Gábor 7/3, Szabó Tibor 7/1, Simon Ferenc 4/1, Piel Zoltán (k) 2, Sima Ferenc 2, Wendler Gábor 2, Magyar László 1, Szöllösi László 1

PÉCSI MSC:

Bodnár László 30 – Tomka János 18, Balog Zoltán 29/4, Kónya Mihály 24, Palaczkó János 23 – Braun Károly 28/1 – Megyeri Károly 29, Czéh László 28/7 – Attila Belanský 29/10, Lehota István 16/1, Lovász Ferenc 25/5. A többiek: Bérczy Balázs 14/2, Czérna Sándor 14, Bódog Tamás 13, Medgyes Péter 11, Nagy Tamás 9, Takács Lajos 7, Kocsis István 6, Szabó Zsolt 6, Hüber Róbert 4, Lőrincz Antal 4, Vókó Tamás 4, Kovácsévics Árpád (k) 3, Hánzs Tamás 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 30 – Keszeg István 23/1, Ioan Adrian Zare 28/1, Olajos Sándor 28, Szabó Béla 27 – Kolovics Zoltán 21/2, Marozsán János 18/4, Meksz Gyula 23/2, Zsadányi László 26/2 – Oszváth Ferenc 24, Magyar Zsolt 27/4. A többiek: Czigány Csaba 16/1, Aczél Zoltán 14/1, Páli Attila 14/2, Fodor Imre 11/3, Kármán Attila 10, Kirchmayer Tibor 10/2, Somogyi József 8, Varsányi Sándor 8, Mírszad Szepcsák 6, Görög Zoltán 4, Herczeg Zoltán 4, Gelu Badea 3, Katona Sándor 3

SZEGED SC:

Lebomiczky Imre 28 – Hurguly János 25, Bogdán István 29/1, Iulian Mihalache 28, Takács József 21 – Hegyeshalmi Tibor 26, Sallai Tibor 27/2, Kemenes Zoltán 25, Kovács József 21/3 – Apró István 29/4, Takács Zoltán 29/8. A többiek: Puskás István 17, Árki Gábor 15/1, Sorin Cigan 14/6, Rudolf Publik 12, Török Zsolt 11, Kun Lajos 9/1, Szécsényi Gábor 6, Barna Gábor 4, Szalai Csaba 3, Tóth Zoltán (k) 2, Lévai László 1, Várszegi Richárd 1

TATABÁNYAI BÁNYÁSZ:

Tökés László 21 – Vincze József 19, Lázár Szilveszter 20, Váczai Dénes 27/11, Szalma József 25 – Hegedűs István 20/1, Járfás Péter 25, Kiszi József 28/4, Klausz László 29/5 – Simon Tibor 30/9, Süveges Zoltán 27/4. A többiek: Udvardi Endre 19, Horváth Imre 17/1, Kiss Ferenc 15, Szekeres József 15/1, Kanyok Imre 11/1, Markó Zsolt (k) 11, Arany László 10, Tóth László 2, Horváth Tamás 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET (ÚJPESTI DÓZSA):

Brockhauser István 30 – Huszárk László 20, Szabó Gyula 24/1, Szőnyi Tamás 16, Szlezák Zoltán 29/4 – Kósa László 24/3, Míovecz Zoltán 25/2, Rubold Péter 22/3 – Zsinka János 21/5, Eszenyi Dénes 17/6, Zsivóczy Gyula 20/2. A többiek: Kecskés

Zoltán 15/5, Varga János 15, Bácsi Sándor 14/3, Vigh Csaba 12, Wágner Zsolt 12, Varga Attila 11, Oroszki Péter 10, Véber György 10, Dănuț Colesniuc 6, Fitos József 6, Steidl Sándor 6, Balázs Zoltán 5, Szrdjan Boskovic 5, Tóth János 4, Batári Csaba 2, Erdélyi Béla 1

VASAS SC:

Hámori István 19 – Turbék István 26/1, Geress Zoltán 24, Szilveszter Ferenc 16, Gubucz László 16/1 – Klink Zoltán 26/2, Bücs Zsolt 13/3, Duró József 25/3, Szalánszky Ferenc 15/1 – Galaschek Péter 25/9 – Zvara József 18/1. A többiek: Tuboly Frigyes 13/1, Zentai Lajos 13, Babócsy András (k) 12, Juhár Tamás 12, Jean-Claude M'bemba (Claude) 11/2, Alekszandr Dozmorov 11/1, Kecskés Attila 11, Linka Gábor 11, Nagy Tamás 10, Zircher György 10/2, Oleg Sirinbekov 8, Hidvégi Attila 7, Sas Rudolf 7/1, Mohamed Ziai 6, Markóczy István 5, Nader Mirahmadian 5, Ioan Voicu 5, Hasemi Amir 3, Baranyi Miklós 2, Varga László 2, Nagy Péter 1

VÁCI IZZÓ MTE:

Kosztai János 29 – Nagy Tibor 30/2, Talapa Tibor 26/3, Szalai Attila 26/1 – Miroslav Žirko 24/1, Zombori András 23/2, Gyimesi Attila 30/4, Vig Péter 28/1, Romanek János 27/1 – Répási László 28/8, Füle Antal 29/9. A többiek: Csima György 22/1, Kosztoznik Tamás 20, Bánföldi Zoltán 18/1, Fekete Alfréd 12, Kezkes Csaba 4, Lénárt János 3, Balog Zoltán 2, Pleskó László (k) 2

VESZPRÉM FC:

Végh Zoltán 30 – Bognár Péter 26, Bimbó Tamás 29, Csík Ferenc 29/2, Szécsi János 28/2 – Csomai József 26/2, Kelemen Miklós 28/1, Kiss Zsolt 18/1 – Rugovics Vendel 28/6, Plotár Gyula 22/6, Süle János 19/4. A többiek: Jean-Claude M'bemba (Claude) 18/2, Szeibert György 16/4, Horváth I László 13/1, Sánta László 11, Gersics József 10, Lehota István 10/2, Horváth II László 7, Handel György 4, Vass Gábor 4/1, Kocsis Lajos 3, Végh Tibor 3, Perger András 1, Rott Ferenc (k) 1, Schmidt István 1

VIDEOTON-WALTHAM:

Mitring István 20 – Molnár Zsolt 21/1, Németh Zoltán 26, Kuttor Attila 20/1, Horváth Gábor 29 – Bekő Balázs 20, Halmi Gábor 22/1, Sallói István 28/9, Muzsnay Zsolt 23/5 – Takács Lajos 26/4, Földes István 20/7. A többiek: Vadász Imre 19/1, Máriási Zsolt 16/1, László Csaba 15, Müller Csaba 10, Emmer László 9, Székely Béla 8/2, Gróf Attila (k) 6, Csucsánszky Zoltán 4, Gyenti László 4, Polgár László (k) 4, Márton István 3, Svélec Zsolt 3, Takács József 3, Vajda Gusztáv 3, Fodor László 2, Babai László 1, Dubecz János 1, Jónás Gyula 1

VOLÁN SC:

Berecz Gábor 9 – Szöllösi György 20, Varga József 14, Varga László 20/2 – Simon Antal 16/3, Szabó Sándor 15, Varga István 14, Urbán Flórián 27/2, Farkas József 26/4 – Kajdy György 28/2, Balogh István 22/7. A többiek: Bücs Zsolt 14, Washington (Coco) Aires 13/5, Schneider István 13, Jenei Sándor 12, Kalmár Ferenc 12, Kenesei Zoltán 12, Dušan Fábry 10/1, Kecskés Zoltán 10, Arató Csaba 9, Harasztia József 9, Bérczy Balázs 8/2, Gáspár Zsolt (k) 8, Borgulya István 7, Gróf Attila (k) 7, Waszner Gábor 7, Mózi Tamás (k) 6, Dukon Béla 5, Németh Zoltán 4, Handel György 3, Mészáros Alpár 3, Vári Árpád 2, Temesvári Miklós 1

Az 1990–1991. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Bp. Honvéd	30	19	7	4	50-20	45	5. K. barcikai Vegyész	30	16	3	11	59-42	35
2. Ferencvárosi TC	30	15	10	5	47-22	40	6. Kabai Egyetértés	30	12	9	9	41-26	33
3. Pécsi Munkás SC	30	15	7	8	32-20	37	7. Bajai SK	30	12	9	9	29-24	33
4. Váci Izzó MTE	30	14	8	8	35-29	36	8. Eger SE	30	11	7	12	38-36	29
5. Veszprém FC	30	11	12	7	34-25	34	9. Salgótarjáni Sikívég	30	8	10	12	39-38	26
6. Tatabányai Bányász	30	12	9	9	37-32	33	10. Kecskeméti SC	30	6	13	11	32-43	25
7. Siófoki Bányász	30	10	11	9	25-28	31	11. Debreceni MTE	30	7	11	12	24-37	25
8. Videoton-Waltham	30	11	8	11	39-41	30	12. Szarvasi VSSC	30	8	8	14	34-48	24
9. Újpesti TE	30	13	4	13	36-39	30	13. Hatvan-DEKO	30	9	5	16	33-40	23
10. MTK	30	10	6	14	38-39	26	14. Szolnoki MÁV MTE	30	8	7	15	29-49	23
11. Győri Rába ETO	30	8	10	12	35-41	26	15. Kecskeméti TE	30	8	6	16	27-57	22
12. Vasas SC	30	8	8	14	32-43	24	16. H. Metripond SE	30	5	5	20	22-52	15
13. Szeged SC	30	9	6	15	26-37	24							
14. Debreceni VSC	30	7	8	15	27-40	22							
15. Békéscsabai Előre	30	7	7	16	24-39	21							
16. Volán FC	30	8	5	17	28-50	21							

Osztályozók:

Szeged SC–Diósgyőri VTK 1-2, DVTK–Szeged SC 1-1,
Debreceni VSC–Zalaegerszegi TE 1-1, ZTE–DVSC 2-1

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Gregor József (Bp. Honvéd)	15
2. Fischer Pál (FTC)	12
3. Váci Dénes (Tatabánya)	11
4. Attila Belansky (PMSC)	10
5. Füle Antal (Váci Izzó)	9
5. Galaschek Péter (Vasas)	9
5. Salló István (Videoton-Waltham)	9
5. Simon Tibor (Tatabánya)	9

NB II, Keleti csoport

1. BVSC-Mávtranszped	30	18	9	3	45-24	45
2. Diósgyőri VTK	30	17	10	3	56-27	44
3. Csepel SC	30	18	5	7	43-29	41
4. Nyíregyházi VSC	30	14	9	7	42-21	37

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Bp. Honvéd	X	2-1	1-0	3-0	1-1	1-0	0-1	2-0	1-0	2-1	1-2	1-1	1-0	1-0	3-0	4-0
2. Ferencvárosi TC	1-1	X	1-0	0-0	2-2	1-2	1-0	4-0	1-0	4-0	1-2	1-0	3-1	3-2	4-0	4-0
3. Pécsi MSC	2-1	1-1	X	0-0	0-0	1-0	2-1	2-0	1-0	2-2	3-0	1-0	1-0	1-0	0-2	1-0
4. Váci Izzó MTE	2-3	1-1	1-4	X	0-0	1-0	0-0	2-2	0-2	3-2	2-1	2-0	1-0	2-1	0-0	3-1
5. Veszprém FC	0-0	2-1	1-0	1-0	X	1-1	4-0	2-2	2-2	1-0	0-1	0-1	0-0	0-1	3-0	4-3
6. Tatabányai Bányász	0-0	0-0	2-1	2-0	3-3	X	0-2	0-0	3-1	1-1	4-0	2-4	1-0	3-1	2-1	2-1
7. Siófoki Bányász	1-0	0-0	1-0	1-0	0-0	1-0	X	3-2	3-0	0-0	2-1	1-2	0-0	2-1	0-0	0-0
8. Videoton-Waltham	1-3	1-1	0-0	0-2	1-2	2-1	3-1	X	3-0	3-0	1-1	1-1	1-0	3-2	3-0	4-1
9. Újpesti TE	1-2	0-5	2-1	0-2	1-0	0-1	1-1	2-0	X	3-2	2-2	1-0	1-0	1-0	1-0	3-1
10. MTK	2-4	1-0	1-2	1-2	0-1	0-1	2-0	1-0	2-1	X	2-1	1-2	2-0	1-0	1-1	3-0
11. Győri Rába ETO	1-1	0-1	2-1	1-1	0-1	1-1	0-0	3-0	0-1	3-1	X	4-0	2-1	1-1	0-0	1-1
12. Vasas SC	1-1	2-3	1-1	1-2	0-1	1-2	3-0	1-1	2-5	0-2	2-1	X	1-1	0-0	1-0	2-4
13. Szeged SC	1-3	0-1	0-2	1-0	0-2	4-2	2-0	1-0	0-4	0-0	4-1	2-1	X	0-0	2-1	1-0
14. Debreceni VSC	0-1	0-2	0-0	1-2	2-2	0-0	1-1	3-0	0-0	1-7	2-0	1-0	3-1	X	2-1	2-0
15. Békéscsabai Előre	0-2	1-1	0-1	0-1	2-0	1-0	2-1	2-4	3-1	0-0	1-1	0-1	1-2	3-0	X	0-1
16. Volán SC	0-4	1-1	0-1	0-3	1-0	2-0	0-2	0-1	1-0	1-0	3-2	1-1	2-2	2-0	1-2	X

NB II, Nyugati csoport

1. Haladás VSE	30	18	7	5	58-26	43
2. Zalaegerszegi TE	30	17	8	5	53-26	42
3. Dunaferr SE	30	16	9	5	48-27	41
4. III. kerületi TTVE	30	14	12	4	23-13	40
5. Nagyk. Olajbányász	30	11	10	9	42-35	32
6. Oroszlányi Bányász	30	10	10	10	21-27	30
7. Dorogi Bányász	30	11	6	13	38-32	28
8. Paksi Atomerőmű	30	10	8	12	35-34	28
9. Új Barázdá TSZ SE	30	8	11	11	20-26	27
10. Sabaria-Tipo	30	8	10	12	29-33	26
11. BKV Előre	30	9	8	13	30-39	26
12. Soproni LC	30	8	10	12	33-43	26
13. Szekszárdi Dózsa	30	7	11	12	33-42	25
14. Komlói Bányász	30	9	5	16	30-45	23
15. Budafoki MTE-Törley	30	8	6	16	32-59	22
16. Ajka-Hungalu	30	6	9	15	20-38	21

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Miskei TSZ SK. **Bakony-csoport:** Ajkai Bányász. **Dráva-csoport:** Paksi SE. **Duna-csoport:** Erzsébeti SMTK. **Mátra-csoport:** Bagi SE. **Tisza-csoport:** Hajdúnánás

Fradi-bajnokság – enyhe hátszéllel

A *Nemzeti Sport* az 1991–1992-es idény előtt megszavaztatta a többi országos sajtóorgánium egy-egy képviselőjét arról, milyen végső sorrendet tippel a tíz hónappal későbbi bajnoki zárásra. A tizenegy voksolóból kilenc a Kispest-Honvéd újabb elsőségét várta, sőt a további két szakértő, *Vincze András* (*Magyar Hírlap*, immár több mint másfél évtizede a *Nemzeti Sport* labdarúgórovatának vezetője) és *Török Ferenc* (*Kurír*) is a második helyre várta a címvédőt. Ők ketten – noha a több évtizedes ismeretsegek alapján bátran leírhatjuk: egyikük sem viseltett megkülönböztetett szimpátiával a Fradi iránt – a Ferencváros bajnoki címére tippeltek. A június 20-i utolsó fordulóban kialakult végállást összevetve a tippjáték eredményével, érdekes képet kapunk. Az őszi idényt az élen záró, s végül egyetlen ponttal a zöld-fehérek mögött lemaradó Vác FC-Samsungot az újságíró kollégák a kilencedik helyre tippelték. Vigyázat: nem azért emlegetjük mindezt, hogy a voksolók szakértelmét megkérdőjelezzük! Tényleg nem igazán lehetett tudni, mire lesz képes Csank János nyáron jelentősen átalakított csapata.

Az 1990–1991-es idényben a Koszta – Nagy T., Talapa T., Szalai – Žirko, Zombori, Gyimesi, Víg, Romanek – Répási, Füle tizenegy tagjai játszották a legtöbbet. A nyáron Gyimesi Attila Franciaországba szerződött, eligazolt a megbízható Talapa Tibor, s kiszorult a felvidéki Miroslav Žirko is. Az évad során a korábbinál kevesebb szerepet kapott a kiváló rúgótechnikájú, de nem eléggé harcos Víg Péter, valamint a sérülékeny Répási László és Füle Antal is. Beépült ellenben Kriska Gábor, Horváth László, Simon Antal, Hahn Árpád, Orosz Ferenc – és

A kispesti tizenegy 1991 őszen. Állnak, balról: Tarlósi, Negrău, Bérczy, Csehi, Csepregi, Marozsán. Elöl: Kovács Ervin, Sallai Tibor, Vincze, Csábi, Pisont

1986
1987
1988
1989
1990

Luis Carlos. Csank addigra nevezetessé vált arról, hogy Vácra összegyűjti a korábban másutt élvonalbeli tapasztalatot szerzett, de csalódott, esetleg máshol parkoló pályára tett, mellőzött labdarúgókat, s csapatot épít belőlük.

1991
1992

Játékosai közül Szalai Attila és Talapa Tibor tagja volt az MTK-VM 1987-es bajnokcsapatának, Hahn Árpád 1988 őszén mutatkozott be, ugyancsak a kék-fehérekénél az NB I-ben. Koszta János UEFA-kupa-döntős volt a Videotonnal, Zombori András a Csepelben, majd a Dunaújvárosban is játszott az élvonalban. Simon Antal megfordult az Eger és a Volán NB I-es csapatában. Füle Antal, Romanek János, Orosz Ferenc és Puglits Gábor a Bp. Honvéd tagja volt, az első kettő bajnoki címet is nyert. (Romanek futballozott a Dunaújvárosban is.) Horváth László Békéscsabán játszott Csank keze alatt. A korábban a Ferencvárosban is szerepelt Répási Lászlóra Csank János emlékezett egy – még békéscsabai edzőként látott – mérkőzéséről, amelyen a csatár a Honvéd Osztapenko SE nevű katonacsapatban játszott. A mesternek eszébe jutott, s már küldte is érte László Attila technikai vezetőt. Kiválasztottjai szinte mindannyian ismert játékosok voltak, de egytől egyig szükségük volt Csankra ahhoz, hogy megéljék pályafutásuk reneszánszát. (A „szabályt erősítő” kivétel Nagy Tibor, akit a legtöbb csapattársa a gárda legkiemelkedőbb tudású futballistájaként jellemezte. Ő az Újpesti Dózsában volt ifjúsági játékos, majd a katonai szolgálatot már nem a belügyi klubban, hanem a Honvéd Köteles SE-ben teljesítette. Onnan pedig nem a Megyeri útra, hanem Gödre került, négy évig alacsonyabb osztályban futballozott, majd a második ligás Váchoz igazolt. Attól kezdve nem játszott más egyesületben. A *Nemzeti Sport* osztályozókönyve szerint senki sem futballozott nála jobban az idényben.)

2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006

A Vácnak akkoriban csodájára jártak a riválisok, de nem csak a remek szereplés miatt. A tradicionális fővárosi alakulatokhoz képest a „kis vidéki klub” jellegét mindvégig megőrző egyesület az idény közben tehető és megbízható támogatóra lelt a dél-koreai elektronikai cégben, a Samsungban. A névhasználati jogot is magába foglaló szponzori szerződés kiszámítható pénzügyi háttérrel teremtett számára a magyar vadkapitalizmus burjánzása idején. Nem mellékesen már az ígérete is lehetővé tette egy olyan kaliberű futballista leigazolását, mint Luis Carlos. Az 1985-ben, mások mellett Claudio Taffarel, Müller és Silas társaságában junior világbajnoki címet nyert védő volt az első brazil az elmúlt bő negyedszázad magyarországi légiósainak már-már végtelenül hosszú listáján. Huszonegy mérkőzést játszott nálunk, sérülése hátráltatta, hogy többet pályán legyen.

2007
2008
2009
2010

A Vác FC-Samsung az élen zárta az őszt, miután a fél idényben csak egyszer, az MTK ellen szenvedett vereséget. Hét döntetlen mellett olyan pazar eredményt is elért, mint a Kispest-Honvéd elleni októberi 19-i, idegenbeli 4-2, Szalai Attila és a Bozsik Stadionban nevelkedett, majd az NB II-es Dorogi Bányászban kitűnt Orosz Ferenc duplájával. A kilencvenes évtizedben három különböző klubbal négy bajnoki címet nyert, Vácra tulajdonképpen csak kölcsönben lévő csatár lett Fischer Pállal a szezon gólkirálya – nyáron aztán mindketten a Bozsik Stadionba igazoltak.

2011
2012
2013
2014
2015

A váciakat azzal, hogy a bajnokságban és a kupában is a második helyen végeztek, a két sorozat eredményeinek összeadásával az esztendő legjobbjának is minősíthetnénk. Mindenesetre vitathatatlan: a Vác FC-Samsung megvetette a lábát az akkori magyar futball élcsapatjai között. S már 1992 tavaszán megnyerte volna első bajnoki címét, ha a Fradi nem produkálja modern kori története legjobb tavaszát. Csank János együttese az utolsó 13 fordulóban

A Siófok németekkel megerősített kerete. Hátul, balról: Kolovics, Somogyi, Kirchmayer, Keszeg, Meksz, Varsányi, Manze, Ruskó. Középen: Kámán, Horváth Gy., Németh gyűrő, Horváth Károly pályaedző, Varga István edző, Eduard Geyer vezetőedző, Pozsgai Lajos edző, Tillingner József gyűrő, Bíró, Fischer. Elöl: Kerepeczky, Gregor, Fodor, Zare, Máriási, Duró, Wolf, Olajos, Csák

12 győzelmet aratott, az utolsó 9 körben már nem veszített pontot, de ez sem volt elég az aranyhoz.

Kiváló őszt zárt a Siófoki Bányász, amelybe – alig néhány hónapos előkészítés után – 1991 nyarán beszállt André Ritter, egy német üzletember. Fantáziát látott abban, hogy a honfitársai (alig voltunk túl a két német állam egyesítésén, talán történelmietlen így a kitétel: „régis és új honfitársai”) kedvelt nyaralóhelyén egy nemzetközileg is jegyzett futballklubot építsen fel.

Az álmok merészek és nagyra törőek voltak, a pénz ellenben már novemberre elfogyott. A bajnokság első felét még a második helyen záró gárdából Fodor Imre már a télen távozott, némi túlzással a Ferencvároshoz szerződése eldöntötte a bajnoki címet, annyit erősödött vele a Fradi. A siófokiak tavasszal már csak hat meccsüket nyerték meg, s még a dobogóról is leszorultak. Az idényt még Varga Istvánnal együtt kezdő, aztán már csak egyedül irányító Eduard Geyer – aki az ezredforduló környékén az Energie Cottbus vezetőedzőjeként bukkant fel ismét a magyar futballszurkolók szeme előtt, amikor jó néhány honfitársunkat szerződtette a csapatához –, a korábbi keletnémet szövetségi kapitány is lelépett a süllyedő hajóról, Pusztai Lászlóval fejezte be a tóparti gárda az idényt. Akár szimbolikusan is tekinthető, hogy az utolsó előtti fordulóban a bajnoki elsősége törő Ferencváros 5-0-ra ütötte ki a Siófokot.

Nyilasi Tibor együttese, amely az idény előtt – siralmas anyagi helyzete miatt – négy válogatott játékosát, Pintér Attilát, Limperger Zsoltot, Fischer Pált és Keresztúri Andrást is kénytelen volt elengedni, a Vác elleni idegenbeli 1-1-gyel kezdte az őszt, de ez a kisebbik baj volt ahhoz képest, hogy a 13. forduló után mindössze négy győzelmet számlált. A Vác melletti aktuális slágerklub, a Siófok elleni, Balaton-parti 1-1 után így a hetedik helyen szerénykedett.

A négy győzelemben benne volt a Veszprém elleni 1-0. A találkozót az MLSZ később újrajátszatta, mivel helyt adott a bakonyiak jogos óvásának, amelyben kifogásolták, hogy a zöld-fehérek öt percen keresztül a megengedett három helyett négy légióst játszottak. Az ügy nem volt egyszerű, Havasi Mihály, az FTC technikai vezetője később azzal érvelt, hogy a november 9-én játszott találkozó előtti napon Göncz Árpád köztársasági elnök aláírta két játékos, Szenes

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Sándor és Patkós Csaba befogadó nyilatkozatát. Dr. Izsó Ignác, a korábbi válogatott játékos, a Veszprém jogi képviselője ellenben azzal replikázott, hogy a két futballista nem tett állampolgársági esküt, következésképpen akkor még nem volt magyar állampolgár. Tehát a Ferencváros négy külföldit szerepeltetett. Az első fegyelmi döntés alapján a Veszprém meg is kapta a három pontot, de a Ferencváros fellebbezett. Utána másodfokon az MLSZ hatályon kívül helyezte a korábbi határozatot, majd – egyébként a Veszprém javaslatával egyetértve – újrajátszást rendelt el. Azt 2-0-ra megnyerte a Ferencváros. Sokan sokat vitatkoztak akkor az ügyön, s nekünk nem tisztünk állást foglalni. Azt ellenben muszáj hozzátenni: amennyiben érvényben marad az első fokú határozat, s a Veszprém kapja meg a két pontot, a Ferencváros csak a második helyen végez, a Vác mögött!

A kisváros csapatának szimpatizánsai akkoriban meggyőződéssel mondták, hogy a Ferencváros kivételezett helyzetben volt. Igazságtalannak tartották az ítéletet, azt pedig különösen, hogy három nappal az FTC–Veszprém párharc Üllői úti újrajátszását követően vívott rangadó 22. percében, ugyancsak a Ferencvárosban, Bay játékvezető még csak nem is figyelmeztette a Romanek Jánost arcon talpaló Keller Józsefet. (A váci csatár arccsonttörést szenvedett, vérző arccal terült el a fűvön, mentőautó vitte el. A játékvezető nem büntetett, de a hirtelen robbanásveszélyessé lett légkörben Nyilasi Tibor lecserélte a sérülést okozó hátvédet.) A váci futballisták hosszú időn keresztül nehezen emésztették meg a történeteket, úgy gondolták, a bajnokság sorsát alapvetően befolyásoló meccsen szinte sokkban játszottak a hátralévő közel 70 percben. Nem csoda, hogy kikaptak 3-0-ra.

Az első tavaszi forduló után egyébként mindössze egy pont választotta el az első helyen álló Vácot és a hatodik Videoton-Walthamot, s három a listavezetőt és a nyolcadik PMSC-t. Izgalmas tavaszra volt kilátás.

Az FTC bajnoksapatának kerete. Hátul, balról: Golecz Lajos intéző, Kuznyecov, Szenes, Balogh T., Horváth, Szeiler, Balogh G., Schneider, Dóra János szertáros. Középen: Havasi Mihály technikai vezető, Szekeres, Szűcs M., Patkós, Telek, Mucha József edző, Nyilasi Tibor vezetőedző, Szepessy László edző, Vaszil, Rácz, Fonnyadt, Páling, id. Albert Flórián szakosztály-alelnök. Elöl: Nagy Zs., Wukovics, Albert, Lipcsei, dr. Juhász József orvos, Bodnár József masszőr, dr. Gyarmati Jenő orvos, Fodor, Simon, Deszatinik, Keller

Wukovics László egyik találata a diósgyőri találkozón. A Ferencváros centere szórta a gólokat a szezon végén

Az is lett, a végén az FTC tizenegy éves várakozás után nyert ismét bajnoki címet. A Fradi tavaszi tündöklésében kulcszerepet játszott a csőd szélére került Siófoktól megszerzett Fodor Imre, aki nemcsak fontos gólokat szerzett, hanem okos labdáival temérdek helyzetet is kialakított a társainak. Különösen sokat profitált a karmester játékából Wukovics László, aki csak két gólig jutott ősszel, de tavasszal már kilencig. Az utolsó hat kör mindegyikében a góllö

vők között volt, a záró fordulóban, a Diósgyőr elleni idegenbeli találkozón mind a két találatot ő szerezte. A sportnapilap osztályozókönyve szerint kitűnően teljesített a „császárfioka”, ifjabb Albert Flórián, s hasonlóan remekül a nemzetközi hírnévre szert tett Lipcsei Péter, aki védőként kezdte az idényt, ám Nyilasi Tibor bölcs meglátásának köszönhetően a sokkal több szabadságot adó középpályás szerepkörben, Foci, azaz Fodor Imre oldalán játszotta végig a tavaszt.

Az utolsó meccsen legfeljebb saját szurkolói veszélyeztették a Fradi bajnoki címét, az is igaz, hogy talán a borsodi rendőri erők is intoleránsabbak voltak az elvárhatónál. Tény, hogy Nyilasi Tibor pártját ritkító tekintélye kellett ahhoz, hogy a tábor ne okozzon botrányt a mérkőzés alatt. A zöld-fehér ultrák aztán többször is megállva gyűrték le a hazafelé tartó 180 kilométeres

Bajnoki ünneplés, már az Üllői úton. Keller József és Simon Tibor a rajongók között

utat, majd legalább tizenötezen ünnepelték a bajnokcsapatot este, az Üllői úton.

Nyilasi Tibor, a még mindig csak 37 éves mester, kétéves edzői pályafutása alatt elérte, aminél többet itthon nem érhet el Fradi-edző: miután játékosként is nyert bajnokságot és kupát, trénerként is megcselekedte ugyanazt.

A balatoni keresztapa

André Ritter magyarországi színre lépése akkora sztori volt, hogy Németország talán legtekintélyesebb hetilapja, a *Der Spiegel* 1991. augusztus 12-i számában három oldalt is szentelt neki, *A balatoni keresztapa* címmel. Ebből tallózva tudtuk meg,

hogy a kétes megítélésű férfit a siófokiak a szabad piacgazdaság misszionáriusaként tisztelték. Könnyű szívvel ígérte meg a magyaroknak, hogy német mintára profi futballt teremt a Balatonnál, és ezzel együtt rögtön két német elnökségi taggal, két német profi játékosal és az NDK-válogatott korábbi edzőjével, Eduard Geyerrel is erősített. A Siófoki Bányász német kézbe került. Ritter kecsegtetett azzal is, hogy Günter Netzer,

a hajdani világbajnok középpályás is besegít majd tanácsadóként.

A biztosítással foglalkozó üzletember, aki 1985-ben kijutott az NDK-ból és Hamburgban telepedett le, üzletet látott Magyarországon. Siófokon megdöbbenően egyszerű stratégiát követett: úgy vélte, a futballklub elnökeként „mindent valamivel könnyebben” elérhet, „mert a jó kapcsolatok” – ezt bizonyította élettapasztalata – „meggyorsítják az üzleteket”.

Ritter nem volt kezdő, illetve a *Spiegel* diszkrétebben fogalmazott: „figyelemre méltó tapasztalattal rendelkezett, nem ez volt az első eset, hogy keleti futballklubot használt fel magánüzleteinek tisztára mosására.” Alig néhány héttel a berlini fal lebontása után felajánlotta segítségét a drezdai Dynamónál, és megígérte, hogy félmillió márka szponzorpenzt szerez. Ritter azonnal teljhatalmat kapott a valamikori Stasi-klubnál. Két, ma már legendás válogatott játékost, Ulf Kirstent és az 1996-os aranylabdás Matthias Sammert segített eladni a Bundesligába – nem lehetett emberpróbáló feladat –, s mindezért 625 000 márka közvetítői díjat zsebelt be.

Ám gyorsan felsült Drezdában, s ezért új terület után nézett. Hamar felismerte, hogy az Magyarország lehet, ahol a nagy egyesületek eladósodtak. A Siófokról Illés János ügyvezető azt mondta, „a klub a pénzügyi minimumon vegetál”. Ritter akcióba lépett. Alapított egy céget, amelyben neki 90, Illésnek tíz százalék jutott. Ez lett a Risi-Sport Kft.

A német, aki el tudta magáról hitetni, hogy egy pénzeszsák, havonta kétszer megjelent sötétszürke Porsche 928-asával és ígérgetett. Horribilis, 2,5 millió márkás költségvetéssel kecsegtetett, válogatott játékosokat igazolt, s még Németországból is hozott két futballistát. A Siófok kétszer olyan magas prémiumot fizetett, mint a bajnok Honvéd, győzelmenként akár 50 000 forintot, átszámítva 1150 márkát. A léggömb hat hónap alatt kipukkadt.

Eduard Geyer, Illés János, valamint Horváth László gazdaságis és Seer Nándor tolmács. Talán éppen Ritterrel egyeztetnek

Tibor nagy éve

A mindössze 19 éves Lipcsei Péter kapta az MLSZ-től decemberben a kitüntető címet. Jelölése szólt a jövőnek – de egyben reflektált a jelenre, hiszen a Ferencváros ifjú csillaga a nemzetközi porondon is letette a névjegyt, a Fradi első három KEK-meccsén hat gólt szerezve.

Az élvonalbeli edzők szerint Pisont István volt a félévszezon eminense, a mesterek csak a kapusposztban nem tudtak dönteni, Koszta János és Végh Zoltán között holtversenyt hirdettek szavazataikkal. A mezőnyjátékosok: Pintér – Simon T., Bérczy – Pisont, Lipcsei, Kovács E., Keller – Eszenyi, Orosz, Vincze I. Érdekes, hogy az őszi első Vácból csak Koszta és Orosz Ferenc, a második helyezett Siófokból pedig senki sem került az All-Star-csapatba.

Az MLSZ kötelékébe tartozó szakemberek a *Labdarúgás (Gól, Labdajátékok)* című lap decemberi számában három kategóriában szavazhattak. 1991 legjobb, az NB I-ben szereplő játékosa Lipcsei Péter lett, Pisont István és Telek András előtt. Az esztendő legkiválóbb külföldön játszó magyar futballistájának Petry Zsoltot választották, Kiprich József és Lőrincz Emil előtt. A hazai liga – 1991-es teljesítménye alapján – legtöbbször taksált légiósának Viktor Gracsovot találták, aki megelőzte Claude-ot és Adrian Negräut. Gracsov volt a példa arra, hogy egy igazán jó képességű, már jócskán a harmincas éveiben járó külföldi csatár is felveheti a versenyt a hazai liga legjobbjaival.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyve alapján az idény végén Nagy Tibor, a váciak védője bizonyult a legjobbnak (6,269-es átlag). Mögötte az élcsoport sorrendje: ifj. Albert Flórián (FTC) 6,250, 3. Vincze István (Kispest-HFC) 6,241, 4. Telek András (FTC), 6,200, 5. Fodor Imre (Siófok, FTC) 6,137, 6. Víg Péter (Vác) 6,071, 7. Lipcsei Péter (FTC) 6,066, 8. Szergej Kuznyecov (FTC, 6,047), 9. Kovács Ervin (Kispest-HFC), Simon Antal (Vác) és Wukovics László (FTC) 6,000. A kapusoknál Brockhauser István (UTE, 6,071) végzett az élen, Babócsy András (Vasas, 6,000) és Zsiborás Gábor (MTK, 5,958) előtt.

A *Nemzeti Sport* összeállította a forduló válogatottjába legtöbbször bekerültek tizenegyét: Zsiborás – Simon T., Nagy T., Olajos (Siófok) – Albert, Fodor, Kovács E., Lipcsei – Orosz (Vác), Fischer (Siófok), Vincze.

A sportnapilap hét posztra osztotta szét a mezőnyt, íme, mindegyikből a legjobb kettő! Kapusok: Brockhauser, Babócsy. Liberók: Nagy T., Telek. Emberfogók: Kuznyecov, Puglits (Vác, 5,923). Középpályások: Albert, Lipcsei. Játékmesterek: Fodor, Víg. Támadók: Vincze, Wukovics. Ennek alapján az idény tizenegye: Brockhauser – Nagy T. – Puglits, Kuznyecov – Albert, Kovács E., Márton (Kispest-HFC, 5,875), Lipcsei – Fodor – Wukovics, Vincze. A B-csapat: Babócsy – Telek – Simon T. (FTC, 5,866), Szalai (Vác, 5,903) – Balog T. (MTK, 5,846), Zombori (Vác, 5,777), Bognár Z. (MTK, 5,750), Kuttor (Videoton-Waltham, 5,766) – Víg – Orosz (5,857), Balogh G. (FTC, 5,736).

Nagy Tibor, a bajnoki év legjobbjá

A győztes Újpest a döntőre utazott a legmesszebbre

Nem nehéz megmondani, ki volt az Újpest újabb kupagyőzelmének első számú hőse: Eszenyi Dénes. A szabolcsi születésű csatár hét gólt szerzett csapata 13 találatából, azaz a gólok több mint ötven százaléka a nevéhez fűződött. Ráadásul ő tette fel az i-re a pontot: a Vác FC-Samsung elleni finálé 117. percében bevette Koszta János kapuját.

Érdekes, hogy Kovács Ferenc együttesének alig kellett kimozdulnia a fővárosból a Magyar Kupa 1991–1992-es kiírásában. A Pénzügyőrt a II. kerületben, a Marczibányi téri pályán győzte le 2-0-ra a 16 közé jutásért. A márciusi nyolcaddöntőben a nagyszerű formában lévő Ferencváros következett, a lilák Eszenyi góljával a 18. perctől vezettek, Lipcsei Péter a 82. percben büntetőből egyenlített. A visszavágón a 70. perben Szergej Kuznyecov piros lapot kapott, Sorin Cigan pedig két perccel később megszerezte a győztes gólt.

A negyeddöntőben az addig bravúrosan szereplő Bag – Both József irányításával – hazai pályán gól nélküli döntetlent harcolt ki a 73. percben Aczél Zoltán kiállítása miatt emberhátrányba került újpestiek ellen. A visszavágó fura mérkőzést hozott. Az Újpest simán továbbju-

Ők tartoztak az Újpest keretébe a kupagyőztes idényben. Hátul, balról: Balázs, Cigan, Szőnyi, Varga, Szabó, Tomka, Rubold. Középen: Zsvóczky, Tóth J., Lovász, Kovács Ferenc vezetőedző, Zsinka, Kašpar, Szlezák. Elöl: Véber, Miovecz, Brockhauser, Borsos, Eszenyi, Bácsi

tott – Lovász és Eszenyi góljával a 32. percben már 2-0-ra vezetett –, de a sorozat gólkirálya csak a 85. perc után lőtt három további gólt. Az elődöntő első mérkőzésén a lilák 3-2-re nyertek Kispesten, majd elég volt nekik a döntetlen is a hazai visszavágón.

A mindkét résztvevő számára nagyon messze, Békéscsabán rendezett fináléban sorra maradtak ki a helyzetek, mígnem a 117. percben, két váci hiba után Hahn Árpádról Eszenyi elé pattant a labda, aki a döntő pillanatban nem hibázott. Labdája éppen csak, de befért a bal alsó sarokba. A balszerencsés Vác egymást követő két évben két MK-döntőt veszített el egy góllal. Az Újpest úgy lett kupagyőztes, hogy a bajnoki tabella első három helyezettjét kiejtette, illetve legyőzte.

A Szabad Föld Kupa döntőjében a Baktalórántházi SE 4-3-ra megverte az Ibrányi SE együttesét. Nyírségi küzdött nyírségi ellen.

Magyar Kupa, 1991–1992-es kiírás

Negyeddöntő: Bagi FC–Újpesti TE 0-0, 0-5, MTK–Siófok 3-1, 3-1, Nagykanizsa–Vác FC–Samsung 0-1, 1-2, Győri Rába ETO–Kispest-HFC 0-1, 1-2

Elődöntő: MTK–Vác FC–Samsung 0-0, 1-3, Kispest-HFC–Újpesti TE 2-3, 0-0

Döntő

Újpesti TE–Vác FC–Samsung 1-0 (0-0, 0-0, 0-0)

1992. május 20., Békéscsaba, 10 000 néző. Jv.: Németh

Újpesti TE: Brockhauser – Tomka, Aczél, Szőnyi – Miovecz, Kašpar (Varga, 117.), Véber, Szlezák – Cigan, Bácsi (Lovász, 65.), Eszenyi

Váci Izzó MTE: Koszta – Bereczki, Nagy T., Hahn, Puglits – Zombori (Romanek, 71.), Kriska, Simon (Répási, 102.), Horváth – Orosz, Füle

Gólszerző: Eszenyi (117.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Meg kellett érünk, hogy Izland nyer a Népstadionban

Kovács Kálmán 1991. szeptember 11-én ünnepelte a 26. születésnapját. Sajátságos módon: gólt szerzett a magyar válogatottban. Fájdalom, a csapat így is elveszítette a győri mérkőzést. A Mészöly Kálmán által irányított együttes erős ellenfelet fogadott azon a napon: az 1988-as Eb nyolcas, illetve az 1990-es vb 24-es döntőjében is szerepelt ír válogatottat. A vendégek színeiben olyan nagyszerű játékosok léptek pályára, mint Pat Bonner, Denis Irwin, Mick McCarthy, Mike Phelan, Roy Keane, Ray Houghton, David O’Leary, Kevin Sheedy, John Aldridge és Niall Quinn. Ellenük is nyerési esélye volt a Petry – Lipcsei, Disztl L., Lőrincz – Mónos (Rugovics), Kozma, Kovács E. (Bérczy), Détári, Csehi – Vincze (Eszenyi), Kovács K. összeállítású csapatnak. Kovács Kálmán, az AJ Auxerre ünnepelt játékosa megszerezte a vezetést a 60. percben. Ám elég volt két rövidzárlat, s az vendégek egy perccel később (!) David Kelly révén kiegyenlítettek, majd a 69. percben Kevin Sheedy a győztes góljukat is be tudta lőni. Bosszantó vereség volt, mert a „zöldek” nem játszottak jobban – „csak” a helyzeteiket jobban használták ki.

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992

Két héttel később tétmérkőzés, a szovjetek ellen Európa-bajnoki selejtező következett, már továbbjutási remények nélkül. Mészöly Kálmán, aki elfogadott egy szaúdi ajánlatot, ezzel a meccsel búcsúzott (nem véglegesen) a szövetségi kapitányi poszttól. Szépen, ugyanis a válogatott, elsősorban a két gólt is szerző, a 16., és a 90. percben a kapuba találó Kiprich József eredményességének köszönhetően, 2-2-es döntetlent ért el Moszkvában. Az összeállítás a következő volt: Petry – Disztl L. – Lipcsei, Limperger – Mónos (Duró), Kozma (Fischer), Détári, Lőrincz, Szalma – Kiprich, Kovács K.

1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

Októberben már az addigi segítő, a „hétköznapokon” a Győri Rába ETO együttesét is vezető Glázer Róbert dirigálta megbízott szövetségi kapitányként a válogatottat a belgák ellen Székesfehérváron. A Petry – Disztl L. – Urbán, Lipcsei (Eszenyi) – Mónos, Kozma (Duró), Détári, Lőrincz (Balog T.), Szalma – Fischer, Kovács K. összeállítású alakulat nem bírt a vendégekkel. A németalföldiek második gólját a korszak egyik nagy sztárja, Enzo Scifo szerezte. Urbán Flórián ezen a találkozón debütált a nemzeti tizenegyben.

1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

December elején a hazai klubokban szereplő játékosokból álló, Bognár Györggyel megerősített együttes közép-amerikai túrára utazott. Az első mérkőzésén 3-0-ra kikapott Leónban a mexikóiaktól. Az első féldőben még jól tartotta magát a csapat, aztán a másodikban Luis Garcia szerzett két gólt, a végén pedig De la Torre értékesített egy büntetőt. España, a hazaiak középpályása a 90. percben piros lapot kapott. A magyar válogatott összeállítása a következő volt: Brockhauser – Váczi – Simon T., Nagy T. (Zombori), Urbán – Pisont (Illés), Bognár, Lipcsei, Keller – Balog T. (Orosz), Eszenyi (Hámori). A két váci futballista, Orosz Ferenc és Zombori András, valamint az MTK csatára, Hámori Ferenc ezen a találkozón mutatkozott be a legjobbak között.

Négy nappal később San Salvadorban döntetlenre végzett az együttes a helyi válogatott ellen. A mexikói 0-3 után némileg talpra állt a gárda, és 1-1-gyel zárt. Hámori Ferenc szerezte meg a vezetést a 37. percben, az egyenlítő találatot az 51. percben a spanyolországi karrierje után hazatért helyi futball-legenda, az 1982-es Mundialon a 10-1-es magyar győzelemmel végződött mérkőzésen is szerepelt Mágico González lőtte. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Végh – Simon T., Váczi, Urbán (Balog Z.), Keller – Nagy T. (Zombori), Pisont (Illés), Bognár (Balog T.), Lipcsei – Eszenyi, Orosz (Hámori). A két Zoltán, Végh és Balog először játszott a nemzeti tizenegyben. Aznap sorsolták New Yorkban az 1994-es World Cup selejtezőit, a játékosok így Salvadorban tudták meg, hogy a kvalifikációs mérkőzéseken a szovjet, a jugoszláv, a görög, az izlandi és a luxemburgi együttes vár rájuk. Aztán a világpolitika másképpen rendelkezett: a szovjetek helyett az orosz válogatott játszott, a jugoszlávokat pedig nem engedte indulni a FIFA.

December közepén Glázer Róbert két állását is elveszítette: klubcsapata rossz szereplése miatt szerződést bontott vele a Győri Rába ETO, míg az MLSZ Jenei Imrét kérte fel szövetségi kapitánynak. A magyar labdarúgás történetében először irányította a válogatottat olyan edző, aki annak előtte nem dolgozott a mi futballunkban. Az elődök közül senki nem tudott nagyobb sikert felmutatni klubedzőként, hiszen az Arad közeléből származó Jenei 1986-ban megnyerte a Bajnokcsapatok Európa-kupáját a bukaresti Steauával.

Imre bácsi március 25-én, az osztrákok ellen mutatkozott be a válogatott élén, szép győzelemmel. Pedig nem indult jól a találkozó, 0-1-es féldő után fordított a csapat. Détári Lajos kiegyenlítette Toni Polster vezető gólját, Kovács Kálmán pedig megszerezte a győztes találatot. Telek András

Kovács Kálmán

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

ezen a találkozón debütált a nemzeti tizenegyben. Az összeállítás: Petry – Telek – Lőrincz, Kovács E. – Simon T., Lipcsei (Balog T.), Détári, Eszenyi (Vincze I.), Keller – Kiprich (Illés), Kovács K. (Fischer). Érdekes, hogy mindkét csatárát a kilencvenedik perc után cserélte le az új kapitány.

Brockhausernek jól ment az angolok ellen

Április 29-én történelmi meccset játszott a magyar válogatott Ungváron az ukránokkal. Az volt az ellenfél történetének első hivatalos mérkőzése. A vendéglátóknál játszott a később az Arsenalig jutott Oleh Luzsnij és az 1994-es World Cupon orosz színekben gólkirályi címet nyert, gólcúcot elért Oleg Szalenko is. A magyar együttes (Brockhauser – Mónos, Telek, Limperger, Lőrincz – Simon T., Sallói, Lipcsei, Márton – Kiprich, Vincze I., csereként beállt Balogh Tamás, Balog Tibor, Kovács Ervi, Pisont, Illés) minden csapatrészában jobb volt, és simán, 3-1-re nyert. Az ukránok csak a 92. percben (Sallói István egy és Kiprich József két gólja után) szépítettek Gecko révén.

Május közepén egy balszerencsés öngóllal veszített a magyar együttes az angolok ellen a Népstadionban. Jenei Imre két győzelemmel kezdett, de nyilvánvaló volt, hogy a „háromoroszlánosok” ellen minden korábbinál nehezebb erőpróba következik. A svédországi Európa-bajnokságra készül ellenfél olyan ászokkal érkezett, mint Nigel Martyn, David Seaman, Martin Keown, Des Walker, Tony Dorigo, Paul Merson, Alan Smith, s nem utolsósorban Ian Wright és Gary Lineker. A Brockhauser – Telek – Lőrincz, Limperger – Simon T., Kovács E., Pisont, Lipcsei (Márton), Szalma (Kecskés) – Kiprich, Vincze István összeállítású magyar csapat nagyon megizzasztotta a vetélytársat. Az első húsz percben még jobban is futballozott ellenfelénél. A második féldőben mindkét kapu előtt kialakultak helyzetek, az angolok szerencsésebbek voltak. Az 56. percben Gary Lineker beadása és Neil Webb fejese után a menteni igyekvő Telek Andrásról került a magyar kapuba a labda.

A hónap végén Stockholmban, a hazai rendezésű Európa-bajnokságra készül svéd válogatottnál vendégeskedett a magyar csapat. A Brockhauser – Simon T., Telek, Lőrincz, Keller (Márton) – Kovács E., Pisont (Eszenyi), Balog T., Lipcsei (Bognár Z.) – Kiprich, Vincze összeállítású alakulat „vesztét” Stefan Schwarz okozta: az akkor éppen a Benficában játszó középpályás az első féldőben két gólt is szerzett. A mieink becsületgólját Márton Gábor lőtte a 64. percben (1-2).

Ez a vereség nem okozott itthon földindulást – a svédek akkor az európai elithez tartoztak, néhány héttel később az Európa-bajnokságon, majd az 1994-es világbajnokságon is elődöntőbe jutottak –, a következő annál inkább.

Június 3-án a magyar válogatott az izlandiakat fogadta világbajnoki selejtezőn. Addig kevesen

A magyar válogatott a svédek elleni találkozó előtt. Állnak, balról: Kovács E., Kiprich, Simon, Lőrincz, Telek, Brockhauser. Elöl: Pisont, Vincze, Balog, Lipcsei, Keller

Az A-válogatott törzstagjai

akadtak, akik egyáltalán elképzelhetőnek tartották, hogy eljön a nap, amikor az északi ország tizenegye 2-1-re nyer a Népstadionban. Pedig megtörtént, annak ellenére, hogy Kovács Kálmán már a második percben vezetést szerzett. Ám a második féldőben az izlandiak Örlygsson és Magnusson révén fordítottak. Feltűnő volt: két jelentéktelen érintést nem számítva az izlandiak egyenlítő gólja előtt a vendégek közel 70 másodpercig birtokolták a labdát, hússzor passzoltak egymáshoz. Érthetetlen kudarc volt, ugyanis Jenei Imre szövetségi kapitány legénysége igazán jó erőkből állt: Petry – Kovács E., Telek, Lőrincz – Simon T., Limperger, Pisont (Balog T.), Vincze I. (Eszenyi), Keller – Kiprich, Kovács K.

1991. szept. 11.	Győr	ÍRORSZÁG	1-2 (0-0)		Kovács K.
1991. szept. 25.	Moszkva	SZOVJETUNIÓ	2-2 (1-1)	Eb-sel.	Kiprich 2
1991. okt. 9.	Sz.fehérvár	BELGIUM	0-2 (0-1)		
1991. okt. 30.	Szombathely	NORVÉGIA	0-0	Eb-sel.	
1991. dec. 4.	León	MEXIKÓ	0-3 (0-0)		
1991. dec. 8.	San Salvador	SALVADOR	1-1 (1-0)		Hámori
1992. márc. 25.	Bp., Népst.	AUSZTRIA	2-1 (0-1)		Détári, Kovács K.
1992. ápr. 29.	Ungvár	UKRAJNA	3-1 (0-0)		Sallói, Kiprich 2
1992. máj. 12.	Bp., Néps.	ANGLIA	0-1 (0-0)		
1992. máj. 27.	Stockholm	SVÉDORSZÁG	1-2 (0-2)		Márton
1992. jún. 3.	Bp., Népst.	IZLAND	1-2 (1-0)	vb-sel.	Kovács K.

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Lipcsei Péter (FTC)

9 mérkőzésen: Lőrincz Emil (RWD Molenbeek)

7 mérkőzésen: Balog Tibor (MTK), Pisont István (Kispest-HFC), Simon Tibor (FTC)

8 mérkőzésen: Eszenyi Dénes (Újpesti TE)

6 mérkőzésen: Kiprich József (Feyenoord), Kovács Ervin (Kispest-HFC), Kovács Kálmán (AJ Auxerre, Kispest-HFC), Petry Zsolt (KAA Gent), Vincze István (Kispest-HFC)

5 mérkőzésen: Détári Lajos (Bologna), Illés Béla (Haladás VSE), Keller József (FTC), Telek András (FTC)

4 mérkőzésen: Brockhauser István (Újpesti TE), Fischer Pál (Siófoki Bányász), Limperger Zsolt (Real Burgos), Mónos Tamás (RFC Liège), Urbán Flórián (Győri Rába ETO)

3 mérkőzésen: Disztl László (FC Bruges), Duró József (Siófoki Bányász), Kozma István (Dunfermline AFC), Márton Gábor (Kispest-HFC), Nagy Tibor (Vác), Szalma József (Fortuna Sittard)

2 mérkőzésen: Bognár György (Standard Liège), Hámori Ferenc (MTK), Orosz Ferenc (Vác), Váci Dénes (Tatabánya), Zombori András (Vác)

1 mérkőzésen: Balog Zoltán (Pécsi MSC), Balogh Tamás (FTC), Bérczy Balázs (Kispest-HFC), Bognár Zoltán (MTK), Csehi Tibor (Kispest-HFC), Kecskés Zoltán (MTK), Pintér Attila (BVSC-Mávtranszped), Rugovics Vendel (Győri Rába ETO), Sallói István (Videoton-Waltham), Végh Zoltán (Győri Rába ETO)

OLIMPIAI ÉS U21-ES VÁLOGATOTT

Kiábrándítóan gyenge teljesítmény

Ősszel tovább folytatódott a korosztályos válogatott vesszőfutása az U21-es Európa-bajnokság és egyben a barcelonai olimpiai torna selejtezőin. Az első négy meccsén mindössze egy pontot szerző legénység előbb a szovjetektől 2-0-ra, majd itthon a norvégoktól 1-0-ra kapott ki. Mindhárom vetélytárstól messze lemaradva, a csoportban utolsóként végzett. A két őszi selejtezőn Novák Dezső csapatában Végh, Kuttor, Tóth L., Orosz, Hámori és Kocsis I. (2-2), valamint Szőnyi, Telek, Lázár, Komódi, Bódog, Szilveszter, Miklya, Szekér, Juhár, Braun, Járfás, Klausz, Wukovics és Halmai (1-1) szerepelt.

Nem ment jobban a felkészülési meccseken sem, augusztusban 1-0-ra kikapott az együttes Tatabányán a dánoktól.

1992 őszén az U21-es válogatott – a szövetség kötelékében maradt Glázer Róbert irányításával – 2-2-es döntetlent játszott Sopronban az osztrákokkal. Ugyanilyen eredményt hozott a májusi, váci, angolok elleni találkozóra is, ráadásul mindkét meccsen Horváth Ferenc és Hámori Ferenc szerezte a magyar gólokat. A hónap végén az osztrákok 1-0-ra nyertek Burgenlandban, Felsőpulyán, egy újabb edzőmérkőzésen.

A tavaszi találkozókra szerepeltekre épülő következő generáció június elején, az izlandiak ellen kezdte meg az 1994-es, U21-es Eb selejtezőit. A Tóth J. – Lantai, Juhár, Lőrinc A. – Szilveszter (Puskás), Salacz, Dubecz, Halmai (Tiefenbach), Szabó T. – Horváth F., Hámori összeállítású gárda hátrányba került ugyan a mérkőzés elején, de aztán Horváth két, valamint Szilveszter egy góljával fordított. Az izlandiak a végén találtak egy gólt, de így is 3-2-es győzelemmel kezdett Glázer Róbert alakulata Vácra. Kár, hogy a következő idényben már csak az utolsó, a luxemburgiak elleni hazai selejtezőt sikerült megnyernie.

Az ifik és a serdülők is Eb-n játszhattak

Az U18-as válogatott 1991 őszén egy tétmérkőzést (2-1-es győzelem Kjusztendilben, a bolgárok elleni Eb-selejtezőn) és négy barátságos meccset játszott. Egy vereségbe szaladt bele, a németek 4-1-gyel vágta vissza. Piski Elemér együttese 1992 tavaszán előbb legyűrte Tatán a szlovákokat (1-0), majd áprilisban, a norvégok, a románok és az olaszok ellen is döntetlent elérve, nem jutott elődöntőbe a Paolo Valentíniről elnevezett itáliai nemzetközi tornán. Május végén, az Eb-re készülve, a horvátokkal is remizett (1-1). A júliusi, németországi Eb negyedöntőjében súlyos vereséggel kezdett a gárda (0-3 született a későbbi tornagyőztes törökök ellen), majd kikapott a második mérkőzésén is a Független Államok Közössége (a volt Szovjetunió) fiataljaitól, s így a 7-8. helyen végzett. A résztvevő magyarok közül később heten (Sáfár, Herczeg, Kovács, Vincze és a három debreceni) is A-válogatott játékosok lettek. A két mérkőzésen Sáfár (Vasas), Farkas Sz. (PMSC), Forrai (Bayer Leverkusen), Berta (Rába ETO), Pető Z. (DVSC), Dudás (Dunaferr), Dombi (DVSC), Sándor T. (DVSC), Szanyó (UTE), Szatmári (Dorog), Herczeg (Rába ETO), Kovács Z. (MTK), Vincze O. (Sion) és Flórián (Kispest-HFC) lépett pályára. Akkor még ritkaságszámba ment, hogy egy korosztályos kontinenstornán két légiós (Forrai, Vincze O.) is szerepel a magyar válogatottban. Érdekes, hogy a korosztály milyen jól állt tehetséges kapusokkal, Sáfár Szabolcson kívül tavasszal védett Szűcs Lajos és Vlaszák Géza is.

Az 1974. augusztus elseje után születettek másodikak lettek 1991 nyarán a hazai rendezésű Zemplén Kupán, majd októberben kétszer is döntetlenre játszottak Salgótarjánban a lengyelekkel. A későbbi A-válogatottak közül Piski Elemér Babos Gábort, Dragóner Attilát, Tóth Mihályt, Szamosi Tamást, Pető Zoltánt, Hrutka Jánost és Zavadszky Gábort is beválogatta. Februárban már a Dárdai Pált, Király Gábort és Lisztes Krisztiánt is soraiban tudó 1976-osok is helyet kaptak az U17-es együttesben, amely 3-0-ra megverte a románokat Temesváron. Májusban Pöstyénben az őszi szereplőkre építkező válogatott 3. lett egy nemzetközi tornán. A társaság Burgenlandban az osztrákok elleni 2-0-val zárta az idényt.

Az 1975–1976-osokból álló U16-os válogatott megnyerte nyáron a ráckevei Aranykalász Kupát, majd a norvégok ellen sikerrel vívta meg az Eb-selejtezőket. Király Gábor, Dárdai Pál, Fehér Csaba, Bükszegi Zoltán és Lisztes Krisztián mellett kitűnő teljesítményt nyújtott az ősszel már a belga Charleroi-hoz tartozó, később ugyancsak válogatott Bukrán Gábor is. Szilveszter környékén Ubrankovics Mihály együttese Izraelben – a portugálokkal holtversenyben – megnyerte a Téli Kupát. Királyt választották a legjobb kapusnak. Tavasszal a románok ellen becsúszott egy vereség, de aztán a fiúk javítottak a lengyelek ellen, s kibekeltek egy döntetlent Németországban.

A ciprusi U16-os Eb-döntőben nem jutott elődöntőbe a csapat, miután 3-2-re kikapott az izraeliektől, 1-1-re végzett a portugálokkal és 1-0-ra legyőzte a franciákat. A tornán Király (Haladás), Ács M. (MTK), Bujdos (Charleroi), Rózsavölgyi (PMSC), Fehér Cs. (PMSC), Tóth J. (Vasas Ikarus), Bükszegi (BVSC), Bukrán (Charleroi), Takács (Tatabánya), Lisztes (FTC), Kiss P. (FTC), Dárdai (PMSC), Csorba (Rába ETO), Morvay (Vasas) és Herczku (Kispest-HFC) játszott.

Az U15-ös, sőt az U14-es válogatottat is versenyeztette az MLSZ, előbbiben szerepet kapott Torma Gábor, Korsós György, Kenesei Krisztián, Tóth Norbert, Dvéri Zsolt, Vayer Gábor és Vincze Gábor is.

Lipcsei Péter lett a KEK gólkirálya

Alaposan behúzták a magyar kupacsapatok 1991 őszén a nemzetközi porondon. A négy csapatból kettő ment egy-egy fordulót, a 12 mérkőzésből ötöt nyertek meg – így az előző mondat állítmánya inkább értendő a balszerencsés sorsolásra, mint a pazar teljesítményre vonatkoztatva. De legyünk igazságosak: szégyent egyikük sem vallott.

A bajnokcsapatok tornáján a Kispest-HFC az első fordulóban nagy csalódást okozott az első, a hazai mérkőzésen: csak 1-1-re végzett az ír Dundalkkal. Ráadásul Adi Negrău csak nagy nehézségek árán, a 83. percben egyenlített ki McEvoy gólját. A visszavágón mind a két csapat másik arcát mutatta, a piros-feketék Pisont István duplájával 2-0-ra nyertek. A következő körben megkapták az olasz Sampdoriát, a világ akkori legerősebb bajnokságának győztesét. Mezey György Tarlósi – Szabados, Csábi, Urbányi (Halmai), Csehi – Marozsán (Cservenkai), Pisont, Kovács E., Bérczy – Negrău, Vincze összeállítású legénysége a Bozsik Stadionban óriási bravúrral, Pisont és Cservenkai Donát góljával 2-1-re legyőzte a Pagliuca –

Vialli egyik gólja, Bérczy Balázs már nem tudja megakadályozni

Gianluca Vialli bűvöli a kispesti védőket

Mannini, Orlando, Pari, Vierchowod – Lanna, Buso (Lombardo), Cerezo, Katanec (Invernizzi) – Vialli, Mancini összeállításban játszó Sampot. Az utolsó percekben a román csatár védett, miután a tizenhatoson kívül kezező Tarlósit kiállította a játékvezető. A visszavágón Lombardo és Vialli révén már a 26. percben 2-0-ra vezettek az olaszok, sőt utóbbi a második félidő legelején szerzett még egyet. Kilatástalannak tűnt a helyzet. Pari öngólja visszaadta a reményt, sőt, a 87. percben Negrău tökéletes fejest küldött a felső sarok irányába, de Gianluca Pagliuca kipiszkálta a labdát a „pipából”. Ha bement volna, továbbjut a Kispest. Így ellenben kiesett, a Doria pedig egészen a Barcelona elleni, londoni döntőig menetelt.

A KEK-ben a Ferencváros kettős győzelemmel (3-2, 4-1) ejtette ki a bolgár Levszkit. Szófiában a két Péter, Deszatnik és Lipcsei (2), az Üllői úton Lipcsei (2), Albert Flórián és Deszatnik szerezte a góljait. A második fordulóban a Werder Bremen ellen – a nagyszerűen futballozó, ismét két gólt szerző Lipcsei Péter vezérletével – csak 3-2-re kapott ki Németországban. A visszavágó előtt a Fradi-tábor reménykedett a csodában, ám a brémaiak 1-0-ra nyertek. A továbbjutó májusban, a lisszaboni döntőben, az AS Monaco ellen megszerezte a trófeát. A hatgólos Lipcsei Péter lett a sorozat gólkirálya. Érdemes citálni a közvetlenül mögötte végzeteket: Paulo

1986
1987
1988 Futre és Manolo (Atlético Madrid) 5-5 góllal, Rui Barros, George Weah (AS Monaco), Wynton Rufer (Werder), Bernd Schuster (Atlético Madrid), valamint Roman Kosecki (Galatasaray) 4-4 góllal.

1989
1990 Az UEFA-kupában a Pécsi MSC az első mérkőzésen 4-1-re kikapott a VfB Stuttgarttól, Balog Zoltán a 90. percben szerezte a becületgólt. A visszavágón kített magáért a mecseki gárda, 2-2-vel búcsúzott. (A gólokat Magyar Zsolt és Mörtel Béla lőtte.)

1991
1992 A Váci Izzó MTE – akkor még a névváltás előtt volt a csapat – a Dinamo Moszkvával került össze. Hahn Árpád fejesével sikerült megnyerni a hazai mérkőzést, ám az oroszok odakinn 4-1-gyel vágta vissza. Pedig 1-1-nél – Romanek János gólja után – még volt esély.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

A Kispest-Honvéd találkozott a Barcelonával

1993
1994 A hetvenes évek elejének nemzetközi programját idézte a Kispest-Honvéd augusztusa-szeptembere. Mezey György együttese először Valenciában győzött egy négyes tornán, előbb a Levantét 2-1-re megverte, majd az Osasuna elleni 0-0 meghozta a kupagyőzelmet. A következő állomás Porto volt, ahol már kevésbé ment jól. A Boavista elleni 0-1 után a Standard Liège ellen 1-1 következett. A kispestiek visszautaztak Spanyolországba, ahol előbb Sevillában a Betistől 2-1-re, majd a Trofeo Ciudad de la Líneaért, a névadó városban a Barcelonától 1-0-ra kaptak ki. A szezon végén a Bajnokok Ligájában győztes katalánok gólját Ferrer lőtte. A soraikban játszott Hriszto Sztoicskov, Ronald Koeman, Michael Laudrup és Richard Witschge is. A kispesti csapat a tavasz előtti felkészülés során ismét kiugrott Spanyolországba – a visszatért Kovács Kálmán góljával nyert 2-1-re a Córdoba ellen –, majd a Bózsik Stadionban 4-1-re legyőzte az FC Bihort.

Vincze István

1995
1996 A Ferencváros tulajdonképpen Nagymartonban, a Mattersburg elleni 2-1-es győzelemmel indította a szezont, de az igazi nyitányt a siófoki TS'91 elnevezésű torna jelentette. A Szerencsejének Rt. által támogatott hétvégén a zöld-fehérek 0-0-val kezdtek a belga Gent ellen. A másik ágon a házigazda Siófoki Bányász és a holland Feyenoord sem bírt egymással. A második nap Nyilasi Tibor együttese és a hollandok 1-1-re végeztek, míg a belgák 1-0-ra megverték a Balaton-parti gárdát, s ezzel megnyerték a tornát.

Plócai Attila

1997
1998 A Videoton Jugoszláviában szeretett volna felkészülni a tavaszi idényre, de ezt a politikai helyzet „lefújta”. Burcsa Győző együttese így Hajdúszoboszlón edzett, majd részt vett a Gorsium Áfész nemzetközi tornáján, a Csernomorec Odessza, a Vasas, valamint a BVSC-Novép társaságában.

1999
2000 A nyári Intertoto-kupában nagyszerűen szerepelt a Siófoki Bányász, tegyük hozzá, még a sztárigazolások nélkül. A Pusztai László által irányított együttes a Sparta Praha, a Vorwärts Steyr és a Lausanne-Sport előtt nyerte meg a csoportját. Helyállt a Váci Izzó MTE is, hiszen csak a legjobb szlovák alakulat, a Slovan előzte meg. A dán Aarhus GF és a svéd Kiruna FF Csank János legénysége mögött végzett.

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

BVSC-ezüst: minden a tizenegyeseken múlt

Egy május végi négyes tornába sűrűsödött az 1991–1992-es KK-sorozat, egy-egy olasz, magyar, jugoszláv és csehszlovák résztvevővel. A házigazda – s nagy esélyes – US Foggia 2-2 után tizenegyeseikkel kiesett a Borac Banja Luka ellen. A másik ágon a BVSC-Novép 0-0 után ugyancsak szétlövésben nyert 7-6-ra a Juraj Szikora, azaz Szikora György által irányított, s több felvidéki magyar játékos mellett Pintér Attilát is a soraiban tudó, dunaszerdahelyi DAC ellen. A döntő sem hozott változást, 1-1-es döntetlen után megint következtek a tizenegyeselek. Kisteleki István legénysége a végén kettőt rontott, s így a bosnyákok nyerték a serleget. Maga a torna kevés említést kapott az olasz sajtóban, az akkori első számú ottani footballhetilapban, a *Guerin Sportivóban* is csak azt emlegették, hogy a döntő után a Borac öt muzulmán vallású, de horvát nemzetiségű játékosa (Lipovac, Sasivarevics, Mataja, Ljubisa Szusics és a tartalék Kartalija) megpróbált Horvátországba menekülni.

Közép-európai Kupa, 1991–1992

Döntő

Borac Banja Luka–BVSC-Novép 1-1 (1-0), tizenegyeseikkel: 5-3

1992. május 29., Foggia, 2000 néző. Jv.: Steindl (osztrák)

Borac: Szimeunovics – Malbasin (Kovacsevics), Mataja, Bilbija, Djukics – Katlak, Lipovac, Sasivarevics, Sztavlanin – Lj. Szusics, Filipovics

BVSC-Novép: Erdélyi – Króner, Nahóczky, Icsak, Nyikiforov – Szavelsz (Garas), Szaveljev, Tuboly (Borgulya), Huszák – Molnár, Gracsov

Gólszerző: Filipovics (4.), Tuboly (63.)

A tizenegyest belőtte: Sasivarevics, Sztavlanin, Filipovics, Bilbija, Szimeunovics, ill. Nyikiforov, Icsak, Nahóczky. Kihagyta: Molnár, Tuboly

Détári a Juventusszal Amerikában járt

Nyolc magyar futballista játszott a belga élvonalban az 1991–1992-es idényben, közülük Disztl László bajnoki címet nyert az FC Bruges-zsel, s bejutott a kék-feketékkel a Kupagyőztesek Európa-kupája elődöntőjébe. A harmadik helyezett Standard keretében is szerepelt honfitársunk, Bognár György. Ősszel nem játszott bajnokin, tavaszra hazatért a BVSC-hez. A hatodik helyen végző, s az UEFA-kupában a legjobb nyolcig menetelő KAA Gent első számú kapusa Petry Zsolt volt. Balogh István, az Újpest korábbi csatára klubja házi társgólkirályaként zárt a tizedik Waregemben. Lőrincz Emil a 11. helyezett RWD Molenbeeket, Mészáros Ferenc a 14. Lokerent, Mónos Tamás a 15. RFC Liège-t, Gyimesi László a 16. helyezett, még éppen benn maradó RC Genket erősítette. A védő Balog Tibor továbbra is a második vonalbeli Verbroedering Geel futballistája volt.

Hollandiában Kiprich József kitűnő idényt zárt a Feyenoorddal, csapata bejutott a KEK elődöntőjébe, és – a magyar válogatott csatár góljának is köszönhetően – a Roda JC elleni fináléban megnyerte a Holland Kupát. A bajnokságban a harmadik helyet szerezte meg. Ugyancsak a holland Eredivisie-ben futballozott Szalma József, aki a Fortuna Sittard mezét viselte. Kovács Kálmán ősszel még a francia élvonalban, az AJ Auxerre csapatában légióskodott, tavaszra hazatért a Kispest-Honvédhoz.

*Limperger Zsolt
a Burgos mezében*

Détári Lajos, aki a Bolognában játszott a végig a szezont, az idény előtt részt vett kölcsönjátékosként a Juventus észak-amerikai túróján. A piros-kékek a bajnoki évadban a Serie

B-ben szerepeltek. Kozma István a skót élvonalban, a Dunfermline-ban futballozott, kifejezetten jól. Annnyira, hogy Graeme Souness aztán a Liverpoolhoz vitte! A Kuzmicsnak becézett futballista lett így Anglia akkori rekorderbajnokának első magyar játékosa. A „vörösök” 1992 tavaszán megnyerték az FA Kupát, honfitársunk bár a döntőben nem kapott szerepet, ám az addig vezető úton játszott.

Disztl Péter az RW Erfurtban (elől, balról a harmadik)

Spanyolországban két magyar szerepelt hétről hétre. Limperger Zsolt a kilencedik helyezett Burgost szolgálta, Szendrei József a Cádizban védett. Csapata, noha idény közben a Bernabéuban 1-1-es döntetlent ért el a Real Madrid ellen, végül csupán osztályozón maradt benn az első osztályban.

Szendrei József a Cádizban (hátsó, a bal szélén)

Németországban Disztl Péter előbb a Rot-Weiss Erfurtban, majd a VfB Leipzigben védett, a második osztályban. Jován Róbert mindössze két meccset játszott, de gólt szerzett a Stahl Brandenburgban. Bodnár László néhány hónapon át az Union Berlin kapusa volt. Az MSV Duisburgban utolsó idényét töltötte Hajszán Gyula.

Hajszán Gyula az MSV Duisburgban (hátsó, balról az ötödik)

Katzenbach Imre az Apollón Athén, Boda Imre a krétai OFI együttesében, a görög bajnokságban profiskodott. Cipruson Dzurják József szenzációs

idényt zárt, 19 találattal megszerezte a gólkirályi címet. Csapata, az Omonia Nicosia bejutott az országos kupa döntőjébe, de ott vereséget szenvedett. Teodoru Vaszilis az ötödik helyezett Nea Szalaminában kereste a kenyerét. Handel György a máltai első osztályban, a Luxol St. Andrew's FC együttesében futballozott.

A finn élvonalban rúgta a labdát Kajdy György (TPS), Gruborovics Tibor (MP), Emmer László (PPT) és Katona György (Haka). Az 1991-es bajnokságban Gruborovics ezüst-, Katona bronzérmes nyert.

Svájcban töltötte karrierje alkonyát Nagy Antal, Kékesi Rezső és Dajka László (Yverdon), Dózsa Attila, Pölöskei Gábor és Sallai Sándor (Delémont), Bodonyi Béla és Esterházy Márton (Bulle). Kósa László a Monthey futballistájaként kóstolt bele a légióséletbe. Kincses Sándor a második idényét húzta le a La Chaux-de-Fonds gárdájában.

Csoboth Róbert bajnoki címet nyert és országos kupagyőztes lett a távoli Ausztráliában, az Adelaide City FC-vel. Fabulya György a maláj Pahang gárdájában bukkant fel.

Aczél Zoltán ősszel a dél-koreai Daewoo Royalsban futballozott, Bicskei Bertalan a csapat edzője volt. Zentai Lajos a teljes szezonban a szülői POSCO Atomsban szerepelt. Szentmihályi Antal a kuvaiti al-Taavon trénerként dolgozott. Temesvári Miklós a Maldív-szigeteken az ottani válogatottat vezette.

TEREMLABDARÚGÁS

Mennyit ér egy 90 000 forintos csekk?

Az idény legjelentősebb hazai teremlabdárúgó-tornáját Pécsen rendezték, Renault-Cagliari Kupa néven. Hét élvonalbeli együttes, a Diósgyőr, a Győri Rába ETO, a PMSC, a Siófok, a Tata-bánya, az UTE, a Vasas mellett a felvidéki DAC részvétele emelte nemzetközivé a seregszemlét. A döntőben a hagyományos Pannon Globus Kupát is megnyerő Győri Rába ETO 7-3-ra megverte az angyalföldieket. A torna egyébként pénzdíjas volt, a győztes például 90 000 forintról szóló csekket kapott. Pontosabban: fedezetlen csekket...

FEKETE RUHÁBAN

Puhl első nagy tornája

Az 1992-es svédországi Európa-bajnokság játékvezetői között volt Puhl Sándor is, aki a magyar kvartett vezetőjeként dirigálta június 14-én a Franciaország–Anglia csoportmérkőzést Malmöben. A két partjelzője Varga László és Szilágyi Sándor volt, negyedik játékvezetőként Varga Sándor működött közre. (Akadt egy apai ágon magyar futballista résztvevője is az Euro 1992-nek: az elődöntős svéd válogatott az Arsenalból beavogatott középpályása, Anders Limpar. Édesapja, Limpár László 1956-ban Vas megyéből indult Északra.)

Puhl Sándor akcióközelben a Franciaország–Anglia mérkőzésen

Névsorolvasás

BVSC-NOVÉP (BVSC-MÁVTRANSSPED):

Erdélyi Károly 24 – Króner Péter 29, Nahóczky Attila 29/1, Vaszilij Iscsak 29, Alekszandr Nyikiforov 24/2 – Garas Zoltán 18, Farkasházy László 21/7, Balogh Zoltán 21/2, Huszák Zsolt 25/1 – Viktor Gracsov 25/6, Farkas József 29/4. A többiek: Pintér Attila 16/1, Molnár Ferenc 10/1, Morzsa Zoltán 10, Tuboly Frigyes 10, Bognár György 9/2, Borgulya István 9/1, Kincses Béla 9, Gáspár József (k) 5, Selmeczi András 5, Igor Szaveljev 5, Szántó Ferenc 5, Rácz Zoltán 4, Várhidi Péter 4, Alekszandr Scserbakov 3, Cseke Sándor 2, Vezér Ádám (k) 2, Bükszegi Zoltán 1, Kovács Tamás 1

DIÓSGYŐRI FC:

Knotz László 24 – Dancs Attila 23/1, Leskó Zoltán 23/1, Szabó Zsolt 24, Bém Gábor 29/1 – Molnár István 25/2, Ion Petcu 28/5, Kiser László 26, Vitelki Zoltán 19/2 – Váci Béla 24/1, Szergej Szvisztun 25/5. A többiek: Farkas János 19/1, Kertész János 18, Csizi Gábor 15, Vlagyimir Parhomenko 15/1, Budai Tibor 13, Romulus Gábor 13/1, Szergej Cigankov 9/1, Huszák Géza 4/1, Kiss Árpád (k) 4, Császári József 2, Czeglédy László (k) 2, Nagy Attila 2, Temesvári Miklós 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Balogh Tamás 29 – Simon Tibor 30, Telek András 30, Szergej Kuznyecov 23/4, Keller József 25 – Páling Zsolt 20/1, ifj. Albert Flórián 23/8, Lipcsei Péter 30/9, Szenes Sándor 22/3 – Balogh Gábor 21/7, Deszatrik Péter 19/4. A többiek: Schneider Gábor 18, Wukovics László 18/11, Fodor Imre 15/7, Nagy Zsolt 15/2, Patkós Csaba 10, Szekeres Tamás 8, Rácz László 7/1, Vaszil Gyula 6, Koch Róbert 3, Dzurják József 2/1, Vanicsek Zoltán 2, Szeiler József (k) 1, Szűcs Mihály 1

GYŐRI RÁBA ETO:

Végh Zoltán 30 – Csikós Lajos 17, Bognár Péter 23, Bimbó Tamás 27, Sánta László 21 – Tóth Lajos 27/2, Urbán Flórián 26/6, Virág Attila 27/2 – Rugovics Vendel 25/4 – Csertői Aurél 30/5, Farkas Simon 19/2. A többiek: Ördög József 17/1, Szántó Csaba 17/1, Plotár Gyula 16/2, Vasile Miriută 15/2, Gheorghe Pena 13/5, Berta Péter 6, Herczeg Miklós 6/1, Petru Chirac 5/1, Bordás Csaba 4, Korsós Attila 3, Lakos Pál 2, Nistor Vaidean 2

HALADÁS VSE:

Kutasi Csaba 29 – Szekér István 22/2, Mikos Tamás 20, Nagy Mihály 20, Görög István 29 – Marton Róbert 27/4, Illés Béla 29/4, Topor Antal 23/2, Elekes Attila 26/5 – Schäffer István 28/2, Berbás Péter 27/4. A többiek: Tóth Gyula 19/1, Jagodics Zoltán 15/1, Neudl Gábor 13/1, Talapa Tibor 11, Jurij Avgyejenko 8, Oleg Szűcs 5, Halmosi István 3, Somfalvi Csaba 3, Szöllösi Róbert 3, Deéry Attila 2, Vidóczy József 2, Derdák Attila (k) 1, Iszak Gábor 1, Kiricsi Olivér 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Gulyás István 23 – Plókai Attila 23, Csepregi András 19, Bérczy Balázs 21, Csábi József 25 – Kovács Ervin 29/7, Pisont István 28/7, Halmai Gábor 19/3, Urbányi István 17 – Adrian Negrău 30/11, Vincze István 29/13. A többiek: Márton Gábor 16/2, Komódi László 13, Cseh András 12/3, Csehi Tibor 12,

Kovács Kálmán 10/10, Marozsán János 10/2, Bánfi János 8, Cservenikai Donát 7, Tarlósi István (k) 7, Viorel Vancea 6, Szabados József 4, Ovidiu Lazăr 8/2, Molnár Ferenc 1

MTK:

Zsiborás Gábor 29 – Talapa János 28/1, Híres Gábor 30, Bognár Zoltán 28/3, Kecskés Zoltán 28 – Horváth Csaba 20/1, Balog Tibor 26/9, Vancsa Miklós 28/3, Keresztúri András 22/4 – Ivanics László 28/3, Hámori Ferenc 26/8. A többiek: Szergej Morozov 18/4, Szabó Tibor 15/3, Vincze József 13, Lakatos Ferenc 12, Kriszt József 10, Jován Róbert 9/2, Pölöskei Gábor 6/3, Vagyim Szorokin 4, Gerendai Géza 3, Kardos László 2, Mogyorós Attila 1, Piel Zoltán (k) 1, Wendler Gábor 1

PÉCSI MSC:

Kovácsévics Árpád 18 – Kőnya Mihály 29/1, Balog Zoltán 30/3, Bódog Tamás 27, Palaczkó János 23 – Jenei Sándor 29/4, Czéh László 26/5, Kocsis István 25, Ulveczki Zoltán 18/3 – Attila Belanský 18/3, Magyar Zsolt 25/2. A többiek: Braun Károly 18, Bodnár László (k) 15, Lőrinc Antal 15, Mörtel Béla 13/2, Turi Zsolt 12/2, Medgyes Péter 11, Hánzs Tamás 5, Vóko Tamás 5, Czérna Sándor 4, Dárdai Pál 4, Szabó Zsolt 4, Knézics Barnabás 3, Bogyay Zoltán (k) 2, Dienes András 2

SÍÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 30 – Keszeg István 27/2, Ioan Adrian Zare 30/2, Olajos Sándor 30 – Kirchmayer Tibor 24, Máriási Zsolt 24/2, Meksz Gyula 23/1, Duró József 30/4 – Kámán Attila 24/7, Gregor József 27/7, Fischer Pál 30/16. A többiek: Kolovics Zoltán 16, Varsányi Sándor 16, Frank Wolf 15/1, Fodor Imre 14/4, Steffen Manze 8, Kerepeczky György 3, Ozsváth Ferenc 3, Ruskó Zsolt 2, Somogyi József 2, Szilágyi József 2, Herczeg Zoltán 1, Zsadányi László 1

TATABÁNYAI SC (TATABÁNYAI BÁNYÁSZ):

Józsa Miklós 20 – Sass János 15, Váci Dénes 28/5, Udvardi Endre 28, Csanósi Miklós 23/1 – Hegedűs István 15/1, Járfa Miklós 17, Klausz László 22/4 – Gheorghe Banica 23/2, Süveges Zoltán 27/4, Szekeres József 23. A többiek: Ignác János 15/3, Kiszi József 15/2, Máté Csaba 15, Simon Tibor 15/2, Lázár Szilveszter 12/1, Miksi Péter 11/1, Csima György 8, Viktor Onusin 8, Tökés László (k) 7, Markó Zsolt (k) 6, Szendrei József 6/1, Horváth Tamás 5, Kanyok Imre 5, Kákóczy István 5, Sebők Vilmos 5, Arany László 1, Deák Zoltán 1

ÚJPESTI TE:

Brockhauser István 30 – Petr Kašpar 20, Tomka János 20/1, Szabó Gyula 21/2, Szlezák Zoltán 28/2 – Miovecz Zoltán 30/5, Sorin Cigan 24/5, Rubold Péter 18/2, Véber György 29/3 – Bácsi Sándor 20/3, Eszenyi Dénes 29/12. A többiek: Balázs Zoltán 18/1, Tiefenbach Tamás 17/1, Szőnyi Tamás 16, Lovász Ferenc 15/1, Zsivóczky Gyula 15, Aczél Zoltán 13/1, Milisits Imre 7, Tóth János 4, Varga Attila 4, Erdélyi Béla 2

VASAS SC:

Babócsy András 30 – Turbék István 29/1, Juhár Tamás 30, Mészöly Géza 29/1, Pecha László 22/1 – Nagy Tamás 26, Kecskés Attila 27/1, Galaschek Péter 25/7, Oleg Sirinbekov 26/1 – Zvara József 22/7, Washington (Coco) Aires 28/8. A többiek:

Jean-Claude M'bemba (Claude) 21/7, Szilveszter Ferenc 16, Klink Zoltán 15/2, Király József 11, Szeibert György 10/1, Gubucz László 7/1, Geress Zoltán 5, Alekszandr Dozmorov 1, Fejes Kálmán 1, Herczeg Csaba 1, Szamosi Szabolcs 1

VÁC FC-SAMSUNG (VÁCI IZZÓ MTE):

Kosztá János 30 – Kriska Gábor 29/2, Luis Carlos 21, Nagy Tibor 26/1, Szalai Attila 22/7 – Zombori András 28/2, Simon Antal 20/3, Hahn Árpád 30/2, Horváth László 25/6 – Romanek János 23/1, Orosz Ferenc 28/16. A többiek: Füle Antal 18/6, Nyilas Elek 17/2, Répási László 15/2, Víg Péter 14/2, Bereczki Péter 13, Puglits Gábor 12, Bánföldi Zoltán 5, Fekete Alfréd 4, Csucsánszky Zoltán 1, Hajdu Attila (k) 1

VESZPRÉMI LABDARÚGÓ CLUB:

Andorka Gábor 28 – Lantai Balázs 30, Perger András 25/1, Csík Ferenc 28, Szécsi János 30/1 – Csomai József 27/2, Kiss Zsolt 19, Horváth László 24/2, Kelemen Miklós 29/3 – Lehota István 29/4, Süle János 25/2. A többiek: Gersics József 17/1, Pál Zoltán 13, Kénoszt Ferenc 12/1, Varga László 11/1, Bánki József 9/1, Kozma Csaba 9, Bősze Attila 8, Korolovszky György 4, Molnár Péter 3, Rott Ferenc (k) 3, Czucz Róbert 2, Szabó Péter 1, Vass Gábor 1

VIDEOTON-WALTHAM FC:

Mítring István 23 – Molnár Zsolt 29/2, Németh Zoltán 27/1, László Csaba 23, Kuttor Attila 30/4 – Bekő Balázs 24/2, Dubez János 22/1, Sallói István 30/14, Vadász Imre 30/1 – Takács Lajos 29/8, Horváth Ferenc 22/9. A többiek: Salacz János 21, Földes István 12/2, Vajda Gusztáv 12/3, Csucsánszky

Zoltán 10, Varga Ernő 9, Jónás Gyula 8, Polgár László (k) 8, Jaroslav Hausner 5, Paul Levente 4, Kutasi Gábor 3, Csóka Zsolt 1

ZALABEGERSZEGI TE:

Tóth József 21 – Dobos Sándor 24, Szabó I Zsolt 25, Horváth I József 21, Halapi László 19 – Fujsz Ferenc 22/3, Rózsa László 26/1, Szabó II Zsolt 22, Kovács László 27/2 – Pálcsa János 19/1, Kovács József 24/4. A többiek: Gyurkity Zoltán 17/1, Farkas Péter 15, Horváth Attila 15/1, Varga Róbert 15/2, Robertas Žalys 14/1, Karbuczky Róbert 12, Pecsics Tibor 12, Vincze Gábor (k) 8, Ballai András 5, Czigány Csaba 5/1, Németh Tibor 5/1, Belső Sándor 4, Németh István 4, Gáspár László 2, Lenvai Miklós 2, Zugar Péter 2, Halász László (k) 1

Vincze István volt a Kispest-HFC házi gólkirálya

A Sabaria-Tipo az NB II Nyugati csoportjában szerepelt csapata. Érdeemes figyelni, mennyire hasonlít az immár több mint 30-szoros válogatott Koman Vladimír az akkor huszonéves édesapjára! Hátralól: Tánccsics, Kovács, Koncz, Farkas, Vidos, Hegedűs, Virág Géza szakosztálymenedzser. Középen: ifj. Balogh Gyula gyűró, Mihalecz István vezetőedző, Csákvári, Siffer, Kelemen, Odor, Háklár, Jankó András technikai vezető, dr. Nátikai Tamás orvos. Elöl: Szanyi, Koman, Gellén, Neudl T., Pécsi

Az 1991–1992. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Ferencvárosi TC	30	18	10	2	61-19	46	6. Hatvani KVSC-Deko	30	11	12	7	33-21	34
2. Vác FC-Samsung	30	19	7	4	51-27	45	7. Szarvasi Vasas SSE	30	12	9	9	36-35	33
3. Kispest-Honvéd FC	30	19	4	7	61-27	42	8. Bági FC	30	12	6	12	41-40	30
4. Siófoki Bányász	30	15	6	9	46-34	36	9. Eger SE	30	9	10	11	34-45	28
5. MTK	30	14	7	9	44-34	35	10. Budafoki MTE-Törley	30	10	7	13	37-47	27
6. Vasas SC	30	10	13	7	40-29	33	11. K.barcikai Vegyész	30	11	4	15	31-41	26
7. Videoton-Waltham	30	10	12	8	45-40	32	12. Salgglass-Salgót. SE	30	9	6	15	29-42	24
8. Újpesti TE	30	8	13	9	41-38	29	13. Hajdúnánási FC	30	7	10	13	25-41	24
9. Pécsi MSC	30	10	9	11	27-34	29	14. Miskei TSZ SK	30	6	10	14	27-48	22
10. BVSC-Novép	30	7	12	11	29-34	26	15. Kecskeméti SC	30	5	7	18	24-57	17
11. Győri Rába ETO	30	8	10	12	34-43	26	16. Szolnoki MÁV MTE	30	5	5	20	18-56	15
12. Veszprém LC	30	7	10	13	20-42	24							
13. Haladás VSE	30	7	8	15	27-42	22							
14. Diósgyőr FC	30	6	10	14	24-44	22							
15. Tatabányai SC	30	6	8	16	27-53	20							
16. Zalaegerszegi TE	30	3	7	20	20-60	13							

Osztályozók:

Haladás VSE–Nyíregyházi VSC 1-0, Nyíregyházi VSC–Haladás VSE 1-0 (tizenegyesekkel: 5-3), Diósgyőri FC–BKV Előre 0-1, BKV Előre–Diósgyőri FC 1-2

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Fischer Pál (Siófok)	16
1. Orosz Ferenc (Vác FC-Samsung)	16
3. Salló István (Videoton-Waltham)	14
4. Vincze István (Kispest-HFC)	13
5. Eszenyi Dénes (Újpesti TE)	12

NB II, Keleti csoport

1. Békéscsabai Előre	30	20	5	5	62-22	45
2. Nyíregyházi VSC	30	18	6	6	46-25	42
3. Kábel Egyetértés	30	18	4	8	57-33	40
4. Szeged SC	30	14	9	7	46-22	37
5. Debreceni VSC	30	12	12	6	51-22	36

NB II, Nyugati csoport

1. Csepel SC	30	17	8	5	57-21	42
2. BKV Előre SC	30	14	9	7	40-23	37
3. Dorogi Bányász	30	13	10	7	34-20	36
4. Dunaferr SE	30	15	5	10	43-38	35
5. Sabaria-Tipo	30	12	10	8	29-24	34
6. Soproni LC	30	12	8	10	38-31	32
7. Paksi Atomerőmű	30	13	6	11	44-40	32
8. III. kerületi TVE	30	11	9	10	26-25	31
9. Nagykanizsai Olajb.	30	10	10	10	47-44	30
10. ESMTEK-Bauinvest	30	13	4	13	42-46	30
11. Szekszárdi Dózsa	30	9	11	10	31-34	29
12. Bajai FC	30	10	7	13	28-32	27
13. Mohácsi FC	30	4	15	11	24-32	23
14. Ajkai Bányász	30	9	5	16	32-46	23
15. Rákospalotai EAC	30	6	8	16	28-53	20
16. Oroszlányi Bányász	30	5	9	16	25-59	19

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kiskőrösi Petőfi LC. **Bakony-csoport:** Ajkai Hungalu. **Dráva-csoport:** Kaposvári Rákóczi. **Duna-csoport:** Pénzügyőr SE. **Mátra-csoport:** Gödöllő. **Tisza-csoport:** Tiszavasvári

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Ferencvárosi TC	X	3-1	0-0	5-0	1-2	1-0	2-0	3-2	2-0	1-0	2-1	2-0	2-2	3-2	3-1	7-0
2. Vác FC-Samsung	1-1	X	3-1	1-2	3-0	2-1	1-1	0-0	2-0	1-1	1-0	1-0	2-0	5-1	3-0	5-2
3. Kispest-HFC	0-2	2-4	X	3-0	0-3	0-1	4-1	2-0	2-1	1-0	2-0	2-0	4-0	3-0	3-1	1-1
4. Siófoki Bányász	1-1	1-2	0-1	X	0-1	1-1	0-0	4-3	3-2	3-1	2-1	4-0	3-1	1-2	2-0	4-1
5. MTK	0-2	3-1	2-2	0-1	X	3-3	0-0	2-2	1-0	2-1	1-0	6-1	1-1	1-2	2-1	2-1
6. Vasas SC	1-1	1-1	1-0	1-2	3-1	X	4-1	1-1	3-0	2-0	0-0	3-1	0-0	2-2	4-1	0-0
7. Videoton-Waltham	0-0	1-2	2-1	0-0	1-3	1-0	X	1-1	0-1	3-3	1-1	5-0	2-0	3-0	2-2	3-1
8. Újpesti TE	1-1	1-2	2-2	0-0	3-0	1-0	1-4	X	3-1	1-1	2-2	0-1	3-1	2-1	3-0	2-0
9. Pécsi MSC	1-0	1-3	0-4	1-2	0-0	1-1	0-0	1-0	X	2-1	2-0	0-0	1-1	0-0	3-0	3-2
10. BVSC-Novép	0-0	1-0	1-0	1-1	1-1	3-1	1-2	1-1	0-0	X	0-0	0-0	1-0	2-1	1-1	4-0
11. Győri Rába ETO	1-6	1-1	0-3	1-2	1-0	2-2	3-0	2-0	2-1	2-1	X	0-0	3-2	1-1	3-1	4-2
12. Veszprémi LC	0-2	0-1	0-2	1-0	0-2	1-1	4-4	0-0	1-1	0-1	2-1	X	2-0	0-0	1-2	1-0
13. Haladás VSE	1-1	1-1	0-2	1-0	2-1	0-0	2-4	1-0	0-0	1-2	3-0	0-1	X	2-0	0-2	0-1
14. Diósgyőri FC	0-2	0-1	1-4	0-2	1-0	1-2	2-0	2-2	0-1	0-0	2-1	0-0	2-1	X	0-2	1-1
15. Tatabányai SC	1-1	0-1	1-3	1-5	0-3	1-0	1-1	2-2	1-2	1-0	0-0	1-2	0-2	0-0	X	2-0
16. Zalaegerszegi TE	0-4	1-2	0-3	1-0	0-1	0-1	0-2	0-2	0-1	2-0	1-1	1-1	1-2	0-0	1-1	X

Kuusela megtanította, mit jelent: „munka, munka, munka...”

Általában ha valaki Verebes József edzői sikereit lajstromozza, könnyedén citálja a Rába ETO csapatával nyert két, illetve az MTK-val szerzett egy bajnoki címet, vagy akár a két klub élén begyűjtött ezüst- és bronzérmeket. Ritkán esik szó arról az – immár csak statisztikai érdekességnek számító, de mégis igaz – apróságról, hogy a Mágus az 1992–1993-as idény végén bajnoki címet szerzett Kispest-Honvédot is irányította. A piros-feketék a kor legeredményesebb aktuális klubedzőjével kezdték az idényt, aki Mezey György helyére került az 1992 tavaszán a harmadik helyen végzett csapathoz. Az év első felében már a belga Louis de Vries, egyebek mellett a Theo Maes sörgyár és a Buchmann optikai cég fő részvényese volt az egykori katonaklub főtulajdonosa. Bálint László révén került Magyarországra, s ezért talán természetes, hogy először a Ferencvárosnál próbált üzletet kötni. Nem jutott azonban dűlőre Furulyás János elnökkel, aki – alkalmasint jó szándékkal, de rossz döntéssel – ragaszkodott ahhoz, hogy a külföldi befektető része ne menjen ötven százalék fölé, azaz ne kerüljön többségbe. De Vries akkor elment Kispestre, s megállapodott Benkő László klubelnökkel (az MLSZ későbbi első emberével) a befektetésről. Úgy néztek rá az óriási adósságállománnyal küzdő klubnál, mint a Messiásra. Megalakították az új céget, amelyet De Vries, Benkő, valamint Bálint László és Kozma Mihály klubigazgató irányított. Szavazategyenlőség esetén a pénzt adó belga szava döntött. *Bocsák Miklós* részletesen idézi az akkor történeteket a *Futball-mecénások Magyarországon* című könyvében, azt is citálva, hogy amikor bejelentették az üzletet, a Kispest-Honvéd még esélyes volt a bajnoki címre. Ám utána egyre-másra hullajtotta a pontokat, tavasszal kikapott a két legnagyobb riválisától, a Ferencvárostól és a Váctól is.

A Pécsi MSC együttese. Állnak, balról: Kocsis, Vókó, Horváth Gy., Balog, Lengyel, Bódog, Túri, Regós, Ulveczki.
Elöl: Dienes, Másík, Medgyes, Kónya, Rózsa, Magyar Zs.

Végül csak harmadikként zárt, miközben megromlott a viszony a tulajdonosi kör és az edző, Mezey György között. A belga rábízta az új edző kiválasztását a magyarokra, ők pedig az MTK-tól távozó Verebes Józsefet szerződtették. 1992 nyarat írtuk, ő volt az előző tizenegy bajnokság kiemelkedően legeredményesebb trénera a maga három első, három második és két harmadik helyezéssel. Lenyűgöző eredményssal dicsekedhetett, még ha utolsó két, a Hungária körúton töltött szezonjában már inkább csak középcsapatnak számított az MTK. Erősödött a játékosállomány is a nyáron, az előző idény két társgólkirálya, Fischer Pál, valamint a kölcsönadásból visszatérő Orosz Ferenc, illetve Illés Béla, Brockhauser István, Hamar István és – az új edző külön kérésére – Ivanics László is a Bozsik Stadionba igazolt. A névsort látva szerénynek tűnik a vezetők által megfogalmazott cél: kerüljön az első háromba a csapat. Ám az első nyolc forduló után már ezt is bárki elfogadta volna az egyesületnél. Verebes ilyen rosszul még nem kezdett az élvonalban új állomáshelyen: a bajnokság egynegyedén túl ötvenszázalékos mérleggel szerénykedett a gárda. Még ennél is nagyobb baj volt, hogy kikapott a Ferencvárostól, a Váctól és – az edző számára nyilvánvalóan presztízsvesztést okozva – az MTK-tól is. A következő fordulóban a beugró Szurgent Lajos irányításával győzte le a Kispest-Honvéd a Siófokot, de a csapat a tiznapos szünetben új edzőt kapott. Egy finn tréner. Sem a sajtó, sem a közvélemény nem volt boldog tőle. A magyar futballtradíciókra rosszul büszkének egyenesen sietzőnek titulálták a rendkívül jól felkészült, széles műveltségű, s a munkában fanatikusan hívó Martti Kuuselát. Aki nem mellesleg – azon túl, hogy éveken át volt hazája nemzeti tizenegyének szövetségi kapitánya, s dolgozott a legnagyobb ottani klub, a HJK, a Helsingin JK élén –, 1991-ben a belga élvonalban a Beerschotot is dirigálta. (Volt magyar játékosa is Bérczy Balázs személyében.) Néhányan azzal élcelődtek a szerződtetése kapcsán, hogy olyan ez, mintha egy magyar menne a finnekhez sifutást oktatni. Louis De Vries hozta Kuuselát, az ő barátja volt. Más karakter, mint Verebes, akit az elnök nem kedvelt meg.

Az egyesítésig az NDK-ban élő Edward Geyert nem számítva, Kuusela volt – a hollandiai karrier után időlegesen Békéscsabára hazatért Zalai László, alias Zsíros András után – az első, a „nyugati világból” érkezett edző a nyolcvanas-kilencvenes években az NB I-ben. Két dologgal lepte meg a játékosait: egyrészt azzal, hogy egészen május végéig egyszer sem emelte fel a hangját. Másrészt pedig azzal, hogy kegyetlenül megdolgoztatta őket. A futballtársadalom egy része viccesnek tartotta, hogy a finn edző által megtanult első magyar szó a munka volt, viszont jól jellemezte Kuusela filozófiáját. Ennek ellenére az őszig még a harmadik helyen záró piros-feketék a 26. forduló után is csak a Vác és a Ferencváros mögött álltak. Az ETO elleni vereség után Kuusela önmagából kifordulva ordított. Talán nem is remélte, de a játékosai ettől „felébredtek”. A Kispest-Honvéd 17-1-es gólkülönbséggel nyerte meg a Nyíregyháza, a Veszprém, a Csepel-Kordax és a Diósgyőr elleni mérkőzéseket (szerencséje volt: a négy ellenfélből kettő kiesett, egy osztályozóra kényszerült), s megszerezte a bajnoki címet. Kellott a Fradi segítsége is: a zöld-fehérek két játéknappal a zárás előtt legyőzték a listavezető Vác FC-Samsungot. Időbe telt, ameddig Kuusela megtalálta az ideális alapcsapatot (Brockhauser – Plóka, Csábi, Kovács E. – Pisont, Illés, Márton, Halmai, Vincze vagy Duró – Orosz, Hamar), rosszkor jött az első számú kapus kézsérülése, de nagyon jókor Pisont István tavasz végi nagy formája, vagy a hat góllal házi társgólkirály, s emellett tíz gólpasszt adó Illés Béla hasznos játéka.

A Kispest-Honvéd egy évtized alatt hetedszer nyerte meg a bajnoki címet. Aligha volt akkor olyan szurkolója, amelyik elhitte volna a jövőbelátó jóslatát: az utódok a következő bő két

Az MTK kerete. Hátsó sor (balról): Piel, Szorokin, Morozov, Híres, Jován, Sztanó, Talapa J., Zsiborás. Középen: dr. Korányi György orvos, Bakos Antal intéző, Vincze J., Szabó T., Hámori, Kovács Z., Cservenkai, Turbék, Zsvivóczky, Horváth Cs., Harkányi Jenő (a baráti kör elnöke), Brünyi Béla szakosztályvezető. Elöl: Vancsa, Keresztúri, Balog T., Kenyeres Imre edző, Gellei Imre vezetőedző, Komjáti András pályaedző, Komódi, Kriszt, Földessy József gyűró

évtizedben egyszer sem tudják majd megnyerni az aranyat. Annál is inkább, hiszen kifejezetten alacsony volt az akkori gárda átlagéletkora: még a 24 évet sem érte el.

Csank János váci legénysége immár két egymást követő idényben végzett a második helyen, illetve három idényen belül kétszer is kupadöntőbe jutott, de ott veszített. Még azok közül is, akik már elfogadták, hogy a valóban a csapatjátékra építkező dunakanyari brigád megvetette a lábát a legszűkebb elitben, a többség úgy gondolta, a piros-kék alakulat az ezüsttől az aranyig vezető ösvényt már nem tudja bejárni. Érdemes kiemelni, hogy noha Csank János Vácáról talán nem a látványos és gólokban gazdag játékot ábrázoló kép őrződött meg bennünk a legélesebben, ám immáron másodszor nem szerzett senki sem a váciak házi gólkirályánál (előbb Orosz Ferencnél, majd Répási Lászlónál) több gólt a mezőnyben. Egy beszélgetésben a kapusból lett edző akkoriban azt fejtegette a szerzőknek, hogy egyfelől bánja, hogy „csak” második lett a csapata, immár másodszor, másfelől óriási bravúrnak tartja az eredményeket, mert tökéletesen tisztában van azzal, hogy egyesülete anyagi lehetőségei meg sem közelítik a riválisokét. Ez pedig nyilvánvalóan döntőnek számít az átigazolási piacon. Beszél arról is, hogy igyekezett mindig posztra játékost szerződtetni, olyan futballistát igazolni, aki beilleszkedik az általa elképzelt játékba. S olyat, aki éhes a sikerre, az elismerésre. A váciak ősszel négy ponttal többet szereztek, mint tavasszal, a hiányzó pontokkal meg tudták volna nyerni a bajnokságot. Mentségükre legyen említve, hogy Zombori András kiválását, Füle Antal, Romanek János és Répási László heteken vagy hónapokon át tartó hiányzását nagyon nem tudták ellensúlyozni.

A Ferencváros szereplése kapcsán Nyilasi Tibor vezetőedző (aki élvonalbeli trénerként töltött harmadik idényében a harmadik trófeát nyerte, viszont a bajnokságban címvédőként „csak” harmadik lett) azt hangoztatta, hogy sokkal könnyebb lett volna ezt az idényt megnyerniük, mint volt az előzőt. A keret alig változott az idény előtt, a kulcsjátékosok közül

A BVSC-Dreher az NB I tizenkettedik helyén végzett együttese. Hátsó, balról: Farkasházy, Króner, Győri, Garaba, Kósa, Vezér. Elöl Bognár, Nagy Péter, Borgulya, Szekula, Cseh

senki sem távozott, s mindössze Sorin Cigan és Gregor József érkezett. Az idény során első sorban a védők futballoztak jól (igaz volt ez a Honvéd és a Vác hátsó alakzatára is, kuriózum, hogy mindegyik dobogós 28 kapott góllal zárta az idényt), s érdekes, hogy Wukovics László, aki sorozatban másodszor kapta meg a bajnoki év legjobb ferencvárosi játékosának felajánlott Toldi-vándordíjat, sőt övé lett 1994-ben is, akárcsak 1992 tavaszán, egy évvel később is szórta a gólokat a hajrában. Igaz, addigra a csapat elveszítette az esélyét az ismétlésre. A zöld-fehérek májusban buktak el, amikor a BVSC-Dreher, a Békéscsaba, az MTK és a Vasas-Smirnoff ellen begyűjthető nyolc pontból mindössze egyet szereztek meg.

Az idény negatív szenzációját az Újpest szereplése jelentette. A patinás klub közel járt ahhoz, hogy 81 esztendő után először kiessen az élvonalból. Osztályozóra kényszerült, amelynek első 90 percében gól nélküli döntetlent játszott a Hatvan FC együttesével a Megyeri úton. A visszavágón, nyolcezer néző előtt, az 53. percben Véber György megszerezte a vezetést, ám ezt Móznér János (az Újpesti Dózsa egykori ifijátékosa) kiegyenlítette. Egy újabb hazai gól az élvonalba juttatta volna a hatvaniakat – ehelyett a vendégek lóttak még egyet a 90. percben, Tiefenbach Tamás révén. A lila-fehérek Bene Ferencel kezdték az idényt. A hajdani legendás gólgyáros a menesztése után, márciusban a *Sport Pluszban* beszélt az okokról. Megemlítette, hogy Urbán Flórián, Balog Tibor, Kovács Ervin és Vincze István megszerzését kérte a vezetőktől, de nemhogy egyikük sem érkezett, hanem még Brockhauser István, Sorin Cigan és Eszenyi Dénes is távozott (utóbbi Belgiumba). Kitért arra is, hogy külön klikket alkottak a volt pécsi footballisták, erős volt az Aczél Zoltán és Véber György barátságán alapuló mag, s egy külön csoportot képeztek a fiatalok, köztük Tiefenbach Tamás, Füzesi Zsolt és Szanyó Károly. Benét március elején Garami József váltotta, viszont ő sem tudott segíteni. Az újpestiek vele is csak nyolc pontot szereztek 13 mérkőzésen.

A Vasas-Smirnoff. Hátul, balról: Maczó, Juhár, Fejes, Sáfár, Zombori, Mészöly, Geress. Középen: Lengyel Gyula gyűró, Nahóczky, Sirinbekov, Galaschek, dr. Genzwein Ferenc vezetőedző, Tóth Bálint edző, Tuboly, Teodoru, Lendvai, Vinkovits Lajos gyűró. Elöl: Pecha, Zentai, Zvara, Erős, Gubucz, Szilveszter, Claude, Kecskés, Nagy Tamás

Genzwein doktor csodát tett a Vasassal (is)

Dr. Genzwein Ferenc titka egyszerű: a megkérdőjelezhetetlen tisztessége mellett imádja és érti is a futballt. Korosztályos játékosként a Vasasban és más csapatokban is szerepelt, azután vezetőként került a „tűz közelébe”. A nyolcvanas évek derekán előbb a Ganz-MÁVAG, később a Vasas szakosztályvezetőjeként élte meg a rendszerváltozás közeledtét, illetve a fordulatot. Majd vezetőedzőként a Monor csapatát juttatta fel és tartotta benn a harmadik vonalban. Már tréneri tapasztalata is volt, mégis nagy meglepetést keltett, amikor Illovszky Rudolf javaslatára – aki utódjaként jelölte meg – a Vasas vezetőedzőjévé nevezték ki 1992-ben. Az elvárás, hogy ne essenek ki az NB I-ből, az ifjú tréner önmagától felülírta: „a csapat soha nem kerülhet a kiesés közelébe sem!” Akkorra már elveszítette a Vasas támogatóit. Az NB I legfiatalabb vezetőedzője által „kreált” kényszerű koncepciót elfogadva nem tehetett mást az egyesület, mint egykori (más csapatoknál nélkülözött) játékosait visszaigazolván, illetve egy NB III-as labdarúgót igazolván és saját ifjúsági játékosaival a keretet feltöltve „erősít”. Ezzel a döntésével még tovább növelte népszerűségét a Vasas-szurkolók táborában. Ráadásul valóban nehéz helyzetbe kerülhetett, amikor meglepetésére még a Vasas bajnoki rajtja előtt hívták a német Passau harmadosztályú csapatához. Azonnali döntést kellett hoznia: ő a Vasast választotta! És ezután önmagát és mindenkit is meg- és (kis túlzással) legyőzött. A csapat szenzációs menetelést produkált. Az 1977-es bajnoki cím óta először vezette a tabellát, a bajnokság első felében többször is. Azonban tavaszra olyan tarthatatlan helyzet alakult ki, hogy a vezetőség marasztalása ellenére a sikeres vezetőedző lemondott. A Vasas történetében pedig néhány nehéz szezon következett... Dr. Genzwein Ferenc ezután nem akart munkát vállalni a labdarúgásban. Visszaütasította az (Atlantára készülő) olimpiai válogatott és a Videoton vezető edzői felkérését is. Később a Stadler FC NB I-be és a Dunakeszi VSC NB I B-be juttatásánál vállalt szakmai igazgatói, illetve szaktanácsadói szerepet. Az labdarúgással kapcsolatos alábbi címek és kitüntetések tulajdonosa: A Monori SE Örökös Tagja, A Monori SE Aranydiplomája, A Monori SE Életműdíja, A Pest-megyei Labdarúgás Érdemérem, A Pest-megyei Labdarúgás Nagykövete, A Vasas SC Örökös tagja, A Vasas Labdarúgás Tiszteletbeli Elnöke, Címzetes egyetemi docens.

Sallói István és Nagy Tibor vetélkedője

Az MLSZ négy éven belül harmadszor választott ferencvárosi játékost az év legjobbjának 1992 decemberében. Keller József, majd Lipcsei Péter nyomába Telek András lépett.

A fiatal középhátvéd valóban kitűnő évet zárt, a *Nemzeti Sport* osztályozókönyve alapján 6,233-as átlagával harmadik lett a tavasz egy részét sérülése miatt kihagyó Sallói István (Videoton-Waltham, 6,316) és az előző évi győztes, Nagy Tibor (Vác FC-Samsung, 6,267) mögött. A trió után így alakult az élcsoporthoz tartozók sorrendje a mezőnyjátékosoknál: 4. Balog Tibor (MTK, 6,212), 5. Lipcsei Péter (FTC, 6,111), 6. Duró József (Kispest-HFC, 6,083), 7. Vasile Miriuță (Rába ETO, 6,037), 8. Szarvas János (Békéscsaba, 6,000), 9. Híres Gábor (MTK, 5,944), 10. Czéh László (Videoton-Waltham, 5,931). A kapusoknál Mitring István (Videoton-Waltham, 6,286) végzett az élen, Zsiborás Gábor (MTK, 6,208) és Koszta János (Vác FC-Samsung, 6,100) előtt. Érdeemes rögzíteni: a kapusoknál és a mezőnyjátékosoknál is a hatodik helyezett székesfehérvári együttes tagja zárt a legmagasabb osztályzattal.

A sportnapilap az előző években már megszokott posztonkénti felosztást alkalmazta ismét. A kapusoknál Mitring és Zsiborás, a liberálknál Nagy Tibor és Telek, az emberfogóknál Bánfi János (Vác FC-Samsung, 5,889) és Kovács Ervin (Kispest-HFC, 5,833), a középpályásoknál Balog Tibor és Lipcsei, a játékmestereknél Sallói és Miriuță, a csatároknál Füle Antal (Vác FC-Samsung, 5,778) és Takács Lajos (Videoton-Waltham, 5,741) végzett az első két helyen. A fentiek alapján az esztendő álmotizenegyét Mitring – Bánfi, Nagy T., Kovács E. – Lipcsei, Balog T., Sallói, Duró – Füle, Takács L. és a gólkirály Répási László (Vác FC-Samsung, 5,680) alkotta. A B-csapat: Zsiborás – Mészöly Géza (Vasas-Smirnoff, 5,731), Telek, Keresztúri András (MTK, 5,760) – Szarvas, Czéh, Miriuță, Komódi László (MTK, 5,875) – Gheorghie Pena (Rába ETO, 5,520), Guram Adzsojev (Diósgyőri FC, 5,667), Hamar István (Kispest-HFC, 5,522).

A *Sport Plusz Foci* is osztályozott, s ezt azért érdemes citálni, hogy lássuk, a szubjektív értékelések együtt adhattak valamiféle objektív képet. A hetilapnál ugyancsak Mitring végzett az élen a kapusok között, s bár az NS-listához képest fordított sorrendben, de szintén Nagy Tibor és Sallói zárt az élen. A legjobbak csapata: Mitring – Puglits Gábor (Vác FC-Samsung), Nagy T., Bánfi, Vadász Imre (Videoton-Waltham) – Medgyes Péter (PMSC-Fordan), Sallói, Balog T., Duró – Szarvas, Répási.

Telek Andrászt választotta az MLSZ az 1992-es év legjobbjának

A Haladás két év alatt másodszor halt bele a tizenegyeseikbe

A Haladás az 1991–1992-es idény végén tizenegyespárbajban bukta el az NB I-be való feljutást a Nyíregyháza ellen. A vasi zöld-fehérek az NB II Nyugati csoportjában küzdöttek végig a következő idényt. Kiemelkedtek a csoportból, túl jók voltak ehhez az osztályhoz. Mégis bombameglepetést keltett, hogy második vonalbeli csapatként egészen a Magyar Kupa döntőjéig meneteltek. Ahol aztán szétlövés képében újra lesújtott rájuk a végzet.

Szerencséje volt a Haladásnak, a legjobb nyolcig nem találkozott élvonalbeli ellenféllel. Idegenben nyert a Devecseri Spartacus (8-0), az Ajkai Bányász 0-0 (tizenegyeseikkel 4-3), majd a Pécsi Kinizsi (3-1) ellen is. Az addig bravúrosan szereplő Hajdúnánáson kettős győzelemmel (3-1, 2-0) jutott túl. A negyeddöntőben ellenben a legjobb formában lévő csapatot, a Kispest-HFC-t kapta. A Bozsik Stadionban vereséget szenvedett (1-2), ám a Rohonci úton szenzációs játékkal, 4-1-re nyert a Kovács Ervin kiállításá miatt 50 percet emberhátrányban játszó piros-feketék ellen. Nem a piros lap állította tilosra a szemafor Martti Kuusela együttese előtt: addigra a Haladás – Sánta, Kenesei és Farkas góljával – már 3-0-ra vezetett. A szombathelyi pálya újabb csoda tanúja volt az elődöntőben: Glázer Róbert együttese 3-0-ra nyert a nagy formában lévő, az élvonalban tavasszal csak a Kispest-HFC-nél és az MTK-nál kevesebb pontot gyűjtő Békéscsaba ellen. Pásztor József legénysége 3-1-re megnyerte a visszavágót, de ezzel sem tudta ledolgozni a hátrányát.

A másik ágon a Ferencváros a Százhalombatta elleni idegenbeli mérkőzésel kapcsolódott be a sorozatba, Nyilasi Tibor együttese a vártnál nehezebben nyert 2-1-re. Utána a gárda 3-0-ra verte az Ajkai Hungalut. Hajtott a társaság egészen Balogh Gábor második, a 86. percben szerzett góljáig, amivel meglett a háromgólos különbség. Prémium ugyanis legalább ilyen fölünyes győzelemért járt. A nyolcaddöntőtől kezdve már csupán NB I-es csapatokkal meccselt a Fradi, előbb a Győri Rába ETO-t (1-0, 2-0), aztán a PMSC-Fordant (2-0, 3-1), majd az MTK-t (1-1, 1-0) búcsúztatta. A hatból öt összecsapást megnyert.

A kétmérkőzéses döntő szombathelyi találkozója 1-1-re végződött, s ugyanígy állt a két csapat 120 perc után az Üllői úton is. Döntöttek a tizenegyeseik – s a Haladás ismét elvérzett. Először fordult egyébként elő a kupatörténelemben, hogy a döntő kezdőrúgását a majdani győztes kapitányának a fia végezte el. Ifjabb Keller József indította útjára a labdát, majd Keller József vette át Puskás Ferenc től a trófeát. A balhátvéd lett az első Fradi-csapatkapitány, aki a diadal után a saját pályáján emelhette az ég felé a patinás trófeát.

Keller József csapatkapitány átveszi a trófeát

Fotó: Labdarúgás

A Sárándi Speditőr-Fuvar SE a legjobb nyolc közé került a Magyar Kupában, s megnyerte a Szabad Föld Kupát. Állnak (balról): Futó, Lakatos, Nábrádi, Hadházi, Szűcs Imre szakosztályvezető, Holp, Papp Illés klubelnök, Szabó III Béla edző, Nagy S., Perge, Dalanics. Guggolnak: Batta, Ludánszky, Szabó Zs., Váci L., Novák, Basa, Pál G., D. Cristea

A Szabad Föld Kupát a Sárándi Speditőr-Fuvar SE nyerte meg a Kalocsai SE ellen (2-1, 2-0). A sorozat történetében egyedülálló módon nem egy-egy rangos találkozó előtt játszották a két meccset, mindkét együttes otthon fogadta ellenfelét. A sárándiak különleges évet zártak, hiszen megyei első osztályú csapatként a Magyar Kupában az elődöntőbe jutásért játszhattak.

Magyar Kupa, 1992–1993-as kiírás

Negyeddöntő: Kispest-Honvéd FC–Haladás VSE 2-1, 1-4, PMSC-Fordan–Ferencvárosi Torna Club 0-2, 1-3, BVSC-Dreher–Békéscsabai Előre 0-2, 1-4, Sárándi Speditőr-Fuvar SE–MTK 1-2, 0-3
Elődöntő: Haladás VSE–Békéscsabai Előre 3-0, 1-3, MTK–Ferencvárosi Torna Club 1-1, 0-1

Döntő

Haladás VSE–Ferencvárosi TC 1-1 (1-1)

1. mérkőzés, 1993. június 2., Szombathely, 18 000 néző. Jv.: Márton

Haladás: Derdák – Szekér, Jagodics, Németh – Neudl, Kenesei Z., Kovács S., Farkas – Hidvégi (Kovács Zs., 87.), Morozov, Berbás (Tóth, 70.)

FTC: Horváth – Simon T., Telek, Szekeres, Keller – Páling, Albert (Vanicsek, 79.), Fodor, Lipcsei – Gregor, Wukovics (Nagy Zs., 70.)

Gólszerző: Jagodics (31.), Keller (40.)

Ferencvárosi TC–Haladás VSE 1-1 (1-0, 1-1, 1-1), tizenegyesekkel 5-3

2. mérkőzés, 1993. június 23., Üllői út, 18 000 néző. Jv.: Vágner

FTC: Horváth – Simon T., Telek, Kuznyecov, Keller – Páling (Gregor, 77.), Albert (Szűcs M., 46.), Fodor, Lipcsei – Nagy Zs., Wukovics

Haladás: Derdák – Szekér, Jagodics, Nagy M. – Neudl, Kenesei Z., Kovács S., Sánta – Hidvégi, Morozov (Berbás, 82.), Farkas (Tóth N., 64.)

Gólszerző: Fodor (23.), Kovács S. (89.)

A tizenegyesét belőtte: Lipcsei, Gregor, Telek, Keller, Fodor, ill. Kenesei Z., Jagodics, Nagy M. Kihagyta: Neudl

Az UTE nyerte az első pénzdíjas kupafinálét

Az MLSZ korábbi elnöke, Szepesi György volt az ötletgazda, aki – a már évek óta meglévő külföldi mintákat ismerve – kitalálta, induljon a magyar bajnoki idény (is) a bajnok és a kupagyőztes találkozójával. 1992. augusztus 12-én az első finálét a bajnok Ferencváros és a kupagyőztes Újpest FC vívta a legnagyobb magyar arénában. A meccs bizonyos szempontból a magyar futballtörténelem része lett: túl azon, hogy ez volt az első Szuperkupa-döntő, ekkor ajánlott fel először egy támogató külön pénzdíjat egy kupafinálé megnyeréséért. A Szaknévsor egymillió forintját, s egyben a trófeát végül a lila-fehérek nyerték meg. A találkozó hőse, a két gólt is szerző Eszenyi Dénes volt az igazi győztes: a belga KV Mechelen megfigyelője ugyan Fodor Imre és Wukovics László játékát jött el megnézni, de aztán a kiválóan játszó újpestit szerződtette le. Az e találkozón vezetőedzőként irányító Bene Ferencnek, a legendás Dózsa-csatárnak, ez volt az utolsó megnyert titulusa a magyar labdarúgásban.

Újpesti TE–Ferencvárosi Torna Club 3-1 (0-0)

1992. augusztus 12., Népstadion, 12 000 néző. Jv.: Vágner

UTE: Gróf – Aczél – Milisits, Tomka, Szlezák – Miovecz, Bérczy, Véber, Kecskés – Bácsi (Tiefenbach, 56.), Eszenyi

FTC: Balogh T. – Telek (Nagy Zs., 25.) – Simon T., Keller – Páling, Lipcsei, Fodor (Vanicsek, 60.), Szekeres – Gregor, Balogh G., Wukovics

Gólszerző: Eszenyi (50., 66.), Szlezák (73.), Balogh G. (80.)

Az UTE gárdája. Hátul, balról: Balázs, Szőnyi, Aczél, Borsos, Gróf, Zele, Zsinka, Hetesi, Varga A. Középen: Bene Ferenc vezetőedző, Bácsi, Kecskés, Tomka, Lovász, Bérczy, Miklya, Milisits, Sarlós András pályaedző. Elöl: Lukács László gyűrő, Szanyó, Véber, Tiefenbach, Füzesi, Szlezák, Miovecz, Pethő Gábor gyűrő

Világhírű kapitányok vergődő válogatottja

2015 tavaszán sem hangzott volna jól, de 1993-ban egyenesen tragikusnak tűnt: egymás után már a második futballév zárult úgy, hogy a válogatottunk világbajnoki selejtezőn kikapott az izlandiaktól. Az elsőt még Jenei Imre dirigálta a nemzeti tizenegyet – vele is kezdte a következő szezon a csapat –, ám a második már Puskás Ferenc szövetségi kapitányságát zárta le.

Összel elfogadható eredményeket ért el a gárda. Kezdsnek Nyíregyházán megverte az ukránokat. Jenei Imre a Petry – Disztl L. – Lipcsei, Cseh – Nagy T., Pisont, Bognár, Limperger, Lőrincz – Fischer, Kovács K. tizeneggyel kezdett, s került az első féldőben Jurij Gudimenko gólja miatt egygólos hátrányban. A forróságban lehűtötte a kedélyeket, hogy Fischer Pál a mérkőzés elején kihagyott egy tizenegyeset. A második játékrészben a román Streng játékező, alighanem túl szigorúan, kiállította az ukránok legjobb játékosát, Viktor Leonyenkót (1992-től háromszor is őt választották meg az év játékosának hazájában), s ez jelentőset változtatott a játék képén. De segítettek a cserék is: amikor a 81. percben Kovács Kálmán – Sallói István beadásából – szép fejessel elért egyenlítő gólja után az ukránok újra kezdtek, már a Balogh T. – Disztl L. – Lipcsei, Cseh – Nagy T., Pisont, Sallói, Márton, Véber – Kámán, Kovács K. összeállításban állt fel a magyar csapat. S ugyanez a tizenegy játékos ünnepelte aztán a 92. percben a váci Nagy Tibor szabadrúgásból lött győztes gólját. (Lipcsei Péter harcolta ki a szabadrúgást, bátor kapura törésével.) Nem volt érdemtelen a siker: 15:4 volt a szögletarány a magyar válogatott javára.

Puskás Ferenc és a stáb a kispadon

Győzelmet győzelem követett. Szeptember 9-én, a luxemburgi vb-selejtezőn a hazaiak nem tudtak komolyabb ellenállást kifejteni, Détári Lajos egy, Kovács Kálmán két góljával simán nyert a Petry – Disztl L. – Nagy T., Lőrincz – Pisont (Bognár Gy.), Balog T., Détári, Limperger (Telek), Keller – Kiprich, Kovács K. összetételű alakulat.

Két hét múlva következett egy Üllői úti találkozó az izraeliek ellen. Jenei Imre egy kevésbé tapasztalt válogatottal állt ki: Balogh T. – Telek – Páling (Wukovics), Nagy T. – Illés (Lipcsei), Sallói, Balog T. (Horváth Cs.), Lőrincz, Cseh (Duró) – Kiprich, Hámori. Mindössze három játékos, a váci Nagy Tibor, az MTK-s Balog Tibor és a Feyenoordból hazahívott Kiprich József ért addigra el a kezdőcsapat tagjai közül a tizedik válogatottságáig. A magyar együttes nagy mezőnyfölényben játszott a kizárólag hazai klubokból beválogatott játékosokból álló izraeliek ellen – de nem tudott gólt szerezni, s így nyerni sem (0-0). Az akkor még kevésbé értékelt vendégek közül Avi Cohen, Nir Klingler, Eyal Berkovitz, Tal Banin, Avi Nimni, Alon Harazi és Shalom Tikva is nagyon szép karriert futott be később.

Októberben kétmérkőzéses villámtúrára Katarba utazott a válogatott. Az elsőt, tizenegyedikén 4-1-re megnyerte. A Petry – Nagy T. – Simon T., Bánfi, Cseh – Sallói (Czéh), Détári, Lőrincz, Balog T. – Kiprich (Zvara), Kovács K. (Hámori) összeállítású csapat nagy fölényben játszott, Kiprich József három és Kovács Kálmán egy góljával már az 50. percben négy gólnál tartott. Jenei Imre

Katarban a válogatott. Balról: Nagy T., Balog, Simon, Sallói, Cseh, Bánfi, Lőrincz, Kiprich, Kovács K., Petry, Détári

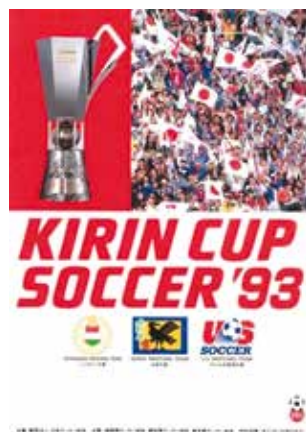
szerepe volt. A magyar csapat gólját Kovács Kálmán lőtte az 52. percben, a 82. percben a hazaiak kaptak egy tizenegyest, majd a bíró kiállította Nagy Tibort... A Petry – Nagy T. – Simon T., Bánfi, Cseh – Sallói (Hámori), Lőrincz (Zvara), Balogh, Czéh – Kiprich, Kovács K. összeállítású együttes tagjai felettébb indulatosan jöttek le a mérkőzés végén a pályáról.

Egyetlen találkozó maradt hátra az őszi programból, november 11-én a szaloniki PAOK-stadionban játszott vb-selejtezőt Jenei Imre válogatottja. Az ötvenötezer néző nem látott gólt. A végül csoportelső házigazdák ellen az eredmény nem számított rossznak, de nem javította a csapat helyzetét. Lipcsei Pétert a 75. percben kiállította a játékvezető. A Petry – Disztl L. – Lőrincz, Nagy T. – Limperger, Balog T., Mészáros (Páling), Lipcsei, Urbán – Kiprich (Sallói), Kovács K. alakulat érte el a döntetlent.

Márciusban egzotikus útra indult a gárda, a japánok a Kirin Kupára hívták meg. Jenei kapitány előbb március 7-én Fukuokában vezényelte együttesét a profi bajnokságuk megszületésénél bábáskodó japánok ellen, majd három nappal később, Nagojában az Egyesült Államok elleni találkozó következett. Fukuokában a Brockhauser – Telek – Nagy T., Lőrincz – Fodor (Pisont), Détári, Csábi, Márton, Duró – Kiprich (Balog T.), Kovács K. összeállítású csapat játszott és nyert 1-0-ra Kiprich József a 48. percben elért góljával. Egy újoncot avattunk Csábi József, a Kispest-FC játékosá személyében. A tizedikei, nagojai 0-0-s döntetlenről csak később derült ki, hogy (nekünk) jó eredmény, miután az Egyesült Államok március 14-én, a tokiói Nemzeti Stadionban kikapott a japánoktól. Bár a következő világbajnokság rendezői vezettek 1-0-ra Hugo Perez góljával, a házigazdák, akkori legjobb játékosuk, Miura Kazujosi vezérletével és két góljával 3-1-re nyertek. Így aztán a Jenei Imre vezette, négy pontos magyar csapat nyerte a tornát a három pontos japánok, s az egyet gyűjtő amerikaiak előtt. A tornán egyébként különösen a magyar védelem remekelt, hiszen Brockhauser István és Petry Zsolt, illetve a védőik egyetlen gólt sem kaptak. Pedig a második mérkőzésen, Lőrincz Emil kiállítása után, 53 percen keresztül emberhátrányban játszottak a mieink. Az amerikaiak elleni névsor: Petry – Telek – Csábi, Lőrincz – Pisont (Balog T.), Márton, Détári, Urbán, Duró – Kiprich (Nagy T.), Kovács K.

kapitány az utolsó félórán előbb a Feyenoord jobbszélsőjét, aztán a Valenciennes balszélsőjét is lecserélte. A katariaiak szépítettek, Cseh az utolsó percekben piros lapot kapott, ám a győzelmet nem fenyegette veszély. Bánfi János, Czéh László és Zvara József először játszott a nemzeti tizenegyben.

Két nappal később kevésbé ment a csapatnak, de az 1-1-es döntetlenben a hazai, katar bírónak is nagy

Mit sem ért az ázsiai siker három héttel később, amikor Jenei Imre magyar kapitányként töltött utolsó mérkőzésén a görögök a jobbhátvéd, Sztratosz Aposztolakisz tizenegyes-góljával 1-0-ra nyertek vb-selejtezőn, a Népstadionban. A mieink összeállítása: Petry – Telek – Csábi, Disztl L. (Nagy T.) – Pisont (Balog T.), Détári, Urbán, Eszenyi, Duró – Kiprich, Kovács K. A vereség után Jenei Imre, noha marasztalták, lemondott, az MLSZ pedig Puskás Ferencet nevezte ki szövetségi kapitánynak. Az Aranycsapat legendás tízese kudarcral mutatkozott be, 2-0-s vereséget szenvedtünk a svédektől. Az északi együttes Johnny Ekström és Stefan Rehn egyaránt a második félidőben szerzett góljával nyert a Petry – Telek – Nagy T. (Bánfi), Lőrincz – Márton (Illés), Pisont, Détári, Balog T. (Albert), Duró – Kiprich (Fodor), Hámori (Répási) összetételben játszó gárda ellen. Ifjabb Albert Flórián és Répási László ekkor debütáltak, büszkéek lehetnek arra, hogy együtt voltak „újoncok” Puskással. Öcsi bácsi lett az Aranycsapat második játékosa, aki szövetségi kapitányként dirigálhatta a nemzeti tizenegyet Bozsik József után.

Április végén az oroszok is legyőzték a csapatunkat. Addigra a Szovjetunió már rég szétesett, ez volt a két válogatott első egymás elleni mérkőzése 81 év után. Akkor 9:0-ra és 12:0-ra nyert a magyar csapat, 1993-ban nem volt esélye még a pontszerzésre sem. Pedig a Petry – Telek – Csábi, Lőrincz – Pisont, Márton, Détári, Balog T. (Vincze I.), Duró (Bánfi) – Kiprich, Kovács K. összeállítású együttes az 56. percig jól tartotta magát, aztán elfogyott az ereje. Az utolsó bő félórában Andrej Kancselszkisz, Igor Kolivanov és Szergej Juran is szerzett egy-egy gólt.

Az április 29-i, dublini 4-2 ellenben nagyon szép emlék. David O’Leary, a legendás középhátvéd búcsúmérkőzésén az írek az első öt percben két gólt lőttek Petry Zsoltnak, Roy Keane és Niall Quinn révén. A második félidő azonban óriási fordulatot hozott, elsősorban a csereként beszállt újonc, Hamar István érdeméből. A Kispest-HFC csatára két góljával kiegyenlített, majd az utolsó öt percben Balog Tibor második és Urbán Flórián első, válogatottbeli góljával győzött a magyar válogatott (Petry – Telek – Csábi, Lőrincz – Bánfi, helyette Balog T., Pisont, Márton, Urbán, Keresztúri – Orosz, Eszenyi, helyette Hamar) a Lansdowne Roadon.

Az A-válogatott törzstagjai

Petry Zsolt (KAA Gent)	11
Telek András (FTC)	9
Lőrincz Emil (RWD Molenbeek)	12
Nagy Tibor (Vác FC-Samsung)	10
Duró József (Kispest-HFC)	6
Márton Gábor (Kispest-HFC)	7
Pisont István (Kispest-HFC)	9
Balog Tibor (MTK)	12
Détári Lajos (Ancona)	7
Kiprich József (Feyenoord)	10
Kovács Kálmán (Valenciennes)	9

1992–1993

Az ismét felizzó lelkesedésre jeges áradatot jelentett a reykjavíki sokkoló bukás. Az 1992-es budapesti vereséget még kisiklásnak könyvelhettük el, az újabb izlandi lecke már magyarázhatatlan volt. Puskás Ferenc utolsó, kapitányként töltött mérkőzésén meglepően simán kikapott 2-0-ra a csapat. Eyjólfur Sverisson és Arnor Gudjohnsen, a házigazdák két sztárja lőtte a gólokat, mindkét féldőben egyet. A magyar válogatott Petry – Telek – Simon T., Lőrincz – Pisont, Márton, Balog T., Urbán, Keresztúri – Orosz (Hámori) Hamar (Sallói) összetételben – Márton Gábor kiállítása miatt – az utolsó félórában tíz emberrel játszott.

1992. aug. 26.	Nyíregyháza	UKRAJNA	2-1 (0-1)		Kovács K., Nagy T.
1992. szept. 9.	Luxembourg	LUXEMBURG	3-0 (1-0)	vb-sel.	Détári, Kovács K. 2
1992. szept. 23.	Bp., Üllői út	IZRAEL	0-0		
1992. okt. 11.	Doha	KATAR	4-1 (3-0)		Kiprich 3, Kovács K.
1992. okt. 13.	Doha	KATAR	1-1 (0-0)		Kovács K.
1992. nov. 11.	Szaloniki	GÖRÖGO.	0-0	vb-sel.	
1993. márc. 7.	Fukuoka	JAPÁN	1-0 (0-0)	Kirin Kupa	Kiprich
1993. márc. 10.	Nagoja	EGYESÜLT ÁLL.	0-0	Kirin Kupa	
1993. márc. 31.	Bp., Népst.	GÖRÖGO.	0-1 (0-0)	vb-sel.	
1993. ápr. 15.	Bp., Népst.	SVÉDO.	0-2 (0-0)		
1993. ápr. 28.	Moszkva	OROSZO.	0-3 (0-0)	vb-sel.	
1993. máj. 29.	Dublin	ÍRORSZÁG	4-2 (0-2)		Hamar 2, Balog T., Urbán
1993. jún. 16.	Reykjavík	IZLAND	0-2 (0-1)	vb-sel.	

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

12 mérkőzésen: Balog Tibor (MTK), Lőrincz Emil (RWD Molenbeek)

11 mérkőzésen: Petry Zsolt (KAA Gent)

10 mérkőzésen: Kiprich József (Feyenoord), Nagy Tibor (Vác FC-Samsung)

9 mérkőzésen: Kovács Kálmán (Valenciennes), Pisont István (Kispest-HFC), Telek András (FTC)

7 mérkőzésen: Détári Lajos (Ancona), Márton Gábor (Kispest-HFC)

6 mérkőzésen: Duró József (Kispest-HFC)

5 mérkőzésen: Bánfi János (Vác FC-Samsung), Csábi József (Kispest-HFC), Hámori Ferenc (MTK), Sallói István (Videoton-Waltham), Urbán Flórián (KSV Waregem)

4 mérkőzésen: Cseh András (BVSC-Novép), Disztl László (FC Bruges)

3 mérkőzésen: Limperger Zsolt (Real Burgos), Lipcsei Péter (FTC)

2 mérkőzésen: Balogh Tamás (FTC), Bognár György (BVSC-Novép), Czéh László (Videoton-Waltham), Eszenyi Dénes (KV Mechelen), Fodor Imre (FTC), Hamar István (Kispest-HFC), Illés Béla (Kispest-HFC), Keresztúri András (MTK), Orosz Ferenc (Kispest-HFC), Páling Zsolt (FTC), Simon Tibor (FTC), Zvara József (Vasas)

1 mérkőzésen: Albert Flórián (FTC), Brockhauser István (Kispest-HFC), Fischer Pál (Kispest-HFC), Horváth Csaba (MTK), Kámán Attila (Siófoki Bányász), Keller József (FTC), Mészáros Ferenc (Lokeren), Répási László (Vác FC-Samsung), Véber György (UTE), Vincze István (Kispest-HFC), Wukovics László (FTC)

Két csapatunk is Európa-bajnokságon játszhatott

Az U19-es válogatott tavasszal két hazai mérkőzésen is 1-0-s vereséget szenvedett (a németektől felkészülési mérkőzésen, az olaszoktól Eb-selejtezőn), de mindez semmit sem számított, miután a gárda április 7-én Potenzában, az akkori idők egyik legnagyobb bravúrával, 2-0-ra megverte a selejtezőn az olaszokat. Ziegler János együttese júliusban részt vett az angliai, hivatalosan U18-as Eb nyolcas döntőjében, ahol a törökök elleni 1-1, a portugálokkal szembeni 0-2 és a románok 1-0-s legyőzése után az ötödik helyen végzett.

A kontinensbajnokság mérkőzésein Vezér Ádám (BVSC-Dreher), Babos Gábor (EMDSZ-Sopron LC), Hrutka János, Juhász Tamás, Zavadszky Gábor (FTC), Dienes András (PMSC-Fordan), Mátyus János, Tóth Mihály (Kispest-HFC), Nagy Csaba, Pető Zoltán (DVSC), Kucselata János (Videoton-Waltham), Koch Tamás (Baja), Gyura István (Békéscsaba), Vincze Ottó (Sion) lépett pályára. Kerettag volt még Lendvai Péter (Vasas-Smirnoff) és Dragóner Attila (Kispest-HFC).

Ugyanez a korosztály, még U18-as válogatottként, második lett ősszel a Miskolc-Tapolca Kupán (a franciáktól kapott ki a döntőben), majd a ciprusiak elleni két Eb-selejtező (2-0, 5-2) előtt kétszer megmérkőzött Bajorország (2-4, 4-4) és Svájc (3-4, 1-0) csapatával.

Áprilistól U18-as válogatottként már az 1975. augusztus 1. után születettek szerepeltek, Ubrankovics Mihály irányításával. A fiúk két meccsen sem tudtak gólt lőni a horvátoknak (0-1, 0-0), ám harmadikok lettek a pöstyéni tornán. Az olaszokat 4-1-re, az izraelieket 2-1-re verték, de 5-0-ra kikaptak a házigazda szlovákoktól. Bükszegi Zoltán, Bárányos Zsolt, Bukrán Gábor, Fehér Csaba és Lisztes Krisztián is erősítette soraikat.

Ez a társaság ősszel, U17-es csapatként, négyből egy mérkőzést nyert meg idősebbekből álló ellenfelekkel szemben a Miskolc-Tapolca Kupán, majd négyből négyet nyert az esztendő

A magyar ifjúsági (U18) válogatott. Állnak (balról): Babos G., Vincze O., Nagy Cs., Pető Z., Hrutka, Juhász, Dragóner, Vezér Á.. Guggolnak: Schindler, Gyura, Dienes, Sándor T., Majoros, Zavadszky, Kucselata, Tóth M.

hátralévő hónapjaiban – a saját korosztályában. (Kétszer is legyőzte az osztrákokat és a szlovákokat.) Tavasszal a nagyon erős, 1976–1977-es korosztály a törökországi, hivatalosan U16-os Eb-döntőre készült Piski Elemér vezetésével. A csehek és szlovákok (1-1), a németek (5-3) és idegenben a svájciak (1-2) ellen vívott mérkőzéssel. Isztambulban – a görögök elleni 2-0 után – kikapott 1-0-ra a házigazdától, majd 2-1-re legyőzte a spanyolokat, így csoportelsőként lépett tovább. Az elődöntőbe jutásért 3-0-s vereséget szenvedett a franciáktól. Horváth Attila (Lenti), Werner Szabolcs (BVSC-Dreher), Fekete Attila, Hungler Gábor (Kispest-HFC), Fórizs Sándor (Vasas-Smirnoff), Boda József (Vác FC-Samsung), Korsós György, Segovits Tamás (Rába ETO), Kenesei Krisztián, Szabó Zoltán (MTK), Tóth Norbert (Haladás VSE), Torma Gábor (Dunaferr), Dvéri Zsolt (Videoton-Waltham), Szabados Csaba (FTC) és Kovács Norbert (DVSC) lépett pályára. A tartalékkapus Rácz Miklós (BVSC-Dreher) volt.

Áprilisban az 1976-ban születettek csapata Abu-Dzabiban vett részt egy nemzetközi tornán, egy évvel idősebbek ellen. A későbbi A-válogatottak közül Király Gábor, Dárdai Pál, Lisztes Krisztián és Tököli Attila is szerepelt az együttesben.

U16-os válogatott néven ősszel az 1976. augusztus 1. után születettek játszottak, harmadikok lettek az Aranykalász nemzetközi tornán, aztán megnyerték a lengyelországi Syrenka-tornát. Kettős győzelmet arattak a románok elleni Eb-selejtezőkön, majd egyedüli botlasként decemberben 1-0-ra kikaptak az olaszoktól.

EURÓPAI KUPÁK

Nyilasi Tibor számára a fasizmust idézte a szlovák kommandósok fellépése

Viharos idényt éltek meg a magyar klubok az 1992–1993-as európai kupaévből. A bajnokcsapatok tornájára visszatérő Ferencváros a pozsonyi Slovan kapta az első fordulóban.

1992 szeptemberében a rendszerváltozás óta először játszott magyar futballcsapat az akkor még létező három nagy kupasorozat valamelyikében, egy szomszédos ország jelentős magyar kisebbséggel rendelkező városában mérkőzést. A rendőrség itt és ott is fontosnak látta az együttműködést, a magyarok videókat küldtek ki a szlovákoknak, hogy azok tudják, mire számítsanak. Ettől még a Ferencváros tábora elindult. A csapat hívei úgy gondolták, Pozsonyban ott kell lenni. Sőt: Pozsonyban főleg ott kell lenni. Ez már nálunk történelmi kötelezettség, amióta Árpád apánk ősmagyarjai 907. július 5-én elképesztő, egyben bravúros győzelmet arattak Pozsonynál a sokszoros túlerőben lévő ellenség felett. A zöld-fehér klub hivatalosan csak 1500 jegyet kapott (és értékesített), de vagy ötször annyian a helyszínen jutottak jegyhez. A rendszerváltással megérkezett szabadság mámorító íze fellendítette a kazettaipart és a nótás kedvet. „Kassa, Pozsony, Eperjes és Komárom / tankkal megyünk át a szlovák határon / Az a szép, az a szép, ha miénk lesz a Felvidék / ha miénk lesz az egész Felvidék!” – harsogott a buszok lejátszóiból vagy a torkokból. Mindazonáltal a magyar oldalon zavartalanul haladt a karaván, a másikon pedig Pozsonyig rövid az út. Ott már a szlovák rendőrök vigyáztak a rendre, láthatóan mindenre felkészülve. A Slovan bőrfejűi lesben álltak: a városba érkező magyar buszok láttán már nyúltak is a kezük ügyébe készített kövekért, féltéglákért. Rosszul járt az is, akinek az ablakát betörték, de az is, akié nyitva volt. Azt megúsza, hogy szétpattanjon az üveg, de azt

1986
1987
1988
1989
1990
1991
nem, hogy a befűjt könnygáztól sírnia, abból nyelni ne kelljen. Már a meccs előtt, az utcán egymásba gabalyodtak magyar és szlovák ultrák, huligánok: kevesen vészelték át a találkozót csupán horzsolásokkal.

1992
1993
Addigra már híre ment, hogy előző este a Pozsonyhoz tartozó Aranyhomok, szlovákul Zlaté piesky üdülőövezet egyik borozójában 40 magyar szurkolóra lecsapott 40 kommandós.

Utóbb Váradi Lajos, a hivatalosan 1993. január elsején szlovák fővárossá lett Pozsonyba akkreditált magyar konzul azt mondta, hogy „a kommandósok fellépése talán nem minősíthető eléggé megfontoltnak...”

A téglamezőről elnevezett stadionban fülsiketítő hangzavarban kezdtek melegíteni a játékosok, miközben – nem túlzás, mindenki általános elképedésére – kék színű gyakorlóruhát, fekete, símaszkszerű álarcspakát vagy éppen plexi sisakot viselő kommandósok és rendőrök sorakoztak fel a ferencvárosiak szektorai előtt. Az első félidőben még „csak” megkergették a szurkolókat, aztán a második félidőben, a 60. perc tájékán, a Slovan harmadik gólja után elszabadult a pokol. A rohamosztagosok rátámadtak a magyarokra, köztük nőkre és gyerekekre. A Slovan ultráinak legnagyobb gyönyörűségére.

Elszabadult a pokol Pozsonyban

Válogatás nélkül ütöttek mindenkit

1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
orvost a rendezők nem engedtek fel a nézőtérre. A hívásra ismét nindzsák jöttek csapatostul. Általában egy-egy kiszemelt áldozatot négyen-ötven ütlegeltek.”

A mérkőzésen a Slovan simán, 4-1-re nyert, legalábbis, ami az eredményt illeti. Lipcsei Péter 0-3-nál még szépített, aztán a hazaiak lőttek még egyet. Már akkoriban sem tündököltek a magyar csapatok a nemzetközi porondon, de ezúttal a sajtó nagy részében bírálat helyett elismerés jutott a ferencvárosi játékosoknak. Nyilván nem a vereség miatt, hanem hogy férfiasan és egyben sportszerűen elviselték a történeteket. „Nem félek kimondani, amikor a barna ruhás, fekete maszkos kommandósok megindultak, a fasizmus jutott eszembe” – kesergett Nyilasi Tibor, az FTC vezetőedzője.

Naszály György a Futball '93 című könyvben – Pogrom a lelátón című írása részletét citáljuk – a szemtanú hitelességével fogalmazott: „A hazai közönség vastappsal jutalmazta a példátlan manővert, kórusban kiáltozták, persze szlovákul, hogy Ez az igazi, ez kell nekik! Elégedetten summázták, hogy mintegy kétszáz főnyi álarcos alakulat ura a helyzetnek. A zöld-fehérbe öltözött szektorokból síró és vérző arcú magyarok könyörögtek, hagyják már abba. Hiába. Egy sebesülthöz induló

A botrányból, természetesen, politikai ügy lett. Magyarország hivatalosan tiltakozott a rendőri túlkapás miatt, parlamenti felszólalások foglalkoztak az esettel. A kor egyik ismert, mára elfeledett politikusnője, G. Nagyné Maczó Ágnes arra kérte képviselőtársait, hogy egy parlamenti delegáció tárgyaljon a Ferencváros vezetésével arról, hogy a zöld-fehérek erkölcsi okokból mondják le a visszavágót, és a kijelölt időpontban tartsanak békés, antifasiszta demonstrációt, amelyet tudatnak a világ nyilvánosságával.

A Ferencváros a mérkőzés után tiltakozott az UEFA-nál, s a rendkívüli körülményekre tekintettel a mérkőzés újrajátszását szeretne volna elérni. Az európai szövetség illetékesei szerint a gólok többsége az előtt esett, hogy a nézőtéri rendbontás elhatalmasodott volna. Mi több: mind a két csapatot, ráadásul egyenlő mértékben, 15-15 000 svájci frankra büntette, részben a vendégklub (visszaesőnek számító) fanatikusanak provokációja, részben a szükséges és indokolt léptéket messze meghaladó rendőri fellépés miatt. Más kérdés, hogy a fellebbezés után a zöld-fehérek büntetését eltörölték. Mind a Slovan vezérkara, mind a hatóságok azt javasolták a szlovák szurkolóknak, hogy ne keljenek útra, ne utazzanak el a budapesti visszavágóra (0-0). Nem is jöttek, egy mindössze 16 éves, szőke fiú kivételével. Egy szál magában üldögélt egy kifeszített Slovan-zászló mögött a vendégszektorban. Bátorságát örökös bérlettel jutalmazta szíve klubja. A következő fordulóban a Slovan a kor egyik legjobb csapatát, az AC Milant kapta. Az olaszországi mérkőzésre elutazott egy kis, fradista szurkolói csoport, amely – *Naszály György* közlése szerint – az „In memoriam brutaliti Slovaki, 1992. 09. 16.” (sic!) drapériát feszítette ki a San Siróban.

Húsz percig hagyták fenn az olaszok – talán addig rakosgatták össze, mit jelenthet a latin és angol részében egyaránt hibás szöveg. (Szemelvények *Dénes Tamás, Hegyi Iván és Lakat. T. Károly Helyünk a kupanap alatt* című könyvéből.)

Az UTE a KEK-ben – akárcsak 1990-ben a BEK-ben – olasz ellenfelet kapott. A Parma akkor Európa legjobbjai közé tartozott, 1993 májusában a belga RFC Antwerp ellen, Londonban meg is nyerte a sorozatot. A lila-fehérek nagyon tisztességesen helytálltak. Az Ennio Tardini Stadionban a hajdánán Budapesten tanult, a nyelvünket kiválóan beszélő Michał Listkiewicz játékező a 41. percben túl szigorúan kiállította Bérczy Balázst. A magyar kupagyőztes az emberhátrányban sem roppant össze, az olaszok alig bírtak a remekül védő Gróf Attilával. A kolumbiai Faustino Asprilla a második félidő elején mégis megszerezte a vezetést, de növelni már nem tudta, mivel Alessandro Melli a lécre vágta a megítélt büntetéből a labdát. A hajrában Gróf újabb parádékat mutatott be, így Bene Ferenc csapata minimális vereséggel várhatta a visszavágót.

Véber György (balra) akcióban

Alessandro Melli kihagyott büntetője

Alexandro Mellinél a 41. percben túl szigorúan kiállította Bérczy Balázst. A magyar kupagyőztes az emberhátrányban sem roppant össze, az olaszok alig bírtak a remekül védő Gróf Attilával. A kolumbiai Faustino Asprilla a második félidő elején mégis megszerezte a vezetést, de növelni már nem tudta, mivel Alessandro Melli a lécre vágta a megítélt büntetéből a labdát. A hajrában Gróf újabb parádékat mutatott be, így Bene Ferenc csapata minimális vereséggel várhatta a visszavágót.

Asprilla szerezte az egyetlen gólt Parmában

Ugyan a Megyeri útra Aczél Zoltán, a válogatott középhátvéd győzelmet és továbbjutást ígért, ám szép siker volt a Georges Grun találatát kiegyenlítő Hetesi Csaba góljával elért 1-1 is. Az elődöntőig ez volt az egyetlen gól, amelyet a Parma kapott. (Az európai kupákra akkor még érvényes légiós korlátozás miatt egyébként nem az első számú kapus, a brazil Claudio Taffarel védett, hanem Marco Ballotta.)

Bene Ferenc szerint elsősorban a két csatársor erőssége közötti különbség döntötte el a párharcot. A lila-fehéreknél Bácsi Sándor, Lovász Ferenc és Tiefenbach Tamás, az ellenfélnél Melli, Asprilla és Sergio Berti játszott a 180 perc alatt a támadószekci-

óban. A kor egyik csillaga, a svéd Tomas Brodin sérülése miatt nem léphetett pályára.

A Váci FC-Samsung az UEFA-kupa első fordulójában hazai pályán, Füle Antal találatával 1-0-ra megverte a holland Groningent. Csank János nem volt elégedett, úgy vélte, mivel a visszavágón az ellenfél biztosan a kapuba talál, az övéinek nincs ötven százaléknál több esélyük a továbbjutásra. Tényleg kaptak egy gólt, de mert Füle Groningenben is bevette Patrick Lodewijks kapuját, nem jelentett gondot a hollandok találat. Koszta János végig szenzációsan védett. A következő fordulóban nagyságrendekkel erősebb ellenfelet kapott a Vác. Az SL Benfica már Lisszabonban eldöntötte a továbbjutást (5-1, Szedlacsek István „becsületgóljával”), majd a Megyeri úton is nyert 1-0-ra. A portugálok Bereczki Péter (59. perc) és Puglits Gábor (67. perc) kiállítását után több mint egy fél félidőt kettős emberelőnyben játszottak, de akkor már nem erőltették a góllövést.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

A Videoton-Waltham egy hetest rúgott a dunaszerdahelyi DAC-nak

A Ferencváros nemzetközi meccsel indította az idényt, de a Volosz elleni 8-0 leginkább arról marad emlékezetes, hogy akkor játszott először az új, a Celticét vagy a bécsi Rapidét idéző, keresztcsíkos Umbro szerelésében a csapat. A többi élvonalbeli gárda is szerény nemzetközi programot bonyolított le, kiemelkedő állomás, említésre méltó ellenfél nélkül.

Az idény végén mindössze egy csapat, a Videoton-Waltham vett részt az Intertoto-kupában. A székesfehérváriak – szoros csatában bár, de – csak az ötös csoport negyedik helyén végeztek, a svéd Malmö FF, a dán Odense és a német Bayer Uerdingen mögött, a felvidéki DAC-ot megelőzve. Utóbbi ellen nagyon kitett magáért Hartyáni Gábor együttese: 7-1-re győzött. Pedig az ellenfélnél játszott a korábban Újpesten szerepelt Petr Kašpar, a pályafutása során a bécsi Austriánál is megfordult Simon Gyula (Július Šimon) és a későbbi Fradi-kedvenc, az akkor még csak 22 éves Pinte Attila is.

Kiprich legjobb éve volt külföldön

Kiprich József zárta a legjobb évet a külföldön játszó magyarok közül. A Feyenoorddal holland bajnok lett, 18 góljánál csak Dennis Bergkamp, Romário, Erik Meijer és Stefan Pettersson szerzett többet. A Kupagyőztesek Európa-kupájában a negyeddöntőig masírozott csapatával, minden ellenfélnek rúgott gólt, e sorozat góllövőlistáján holtversenyben negyedik lett, Alex Czerniatynski, Ian Rush és Andrej Pjatnyickij előzte csak meg. Szalma József a Fortuna Sittard védőjeként töltötte az idényt, ugyancsak az Eredivisie meccsein.

Kozma István a Liverpool FC játékosaként egy mérkőzésen csereként pályára lépett a Premier League-ben.

Továbbra is a belga élvonalban játszott a legtöbb magyar légiós. Petry Zsolt volt a KAA Gent, Gulyás István pedig a Charleroi első számú kapusa volt. Utóbbi alakulata bejutott a Belga Kupa döntőjébe, Gulyás a kispadon ült a Standard ellen elveszített finálé alatt. Gelei Károly az RFC Antwerp keretéhez tartozott, de nem védett bajnoki találkozón. Disztl László a Bajnokok Ligájában a legjobb nyolc között szereplő FC Bruges, Mónos Tamás az RFC Liège, a tíz gólig jutó Mészáros Ferenc a ki-

eső Lokeren, Eszenyi Dénes a KV Mechelen, Lőrincz Emil az RWD Molenbeek, Urbán Flórián pedig a KSV Waregem csapatában játszott. A legjobb bajnoki helyezést közülük Eszenyi érte el, harmadik lett. A második vonalban futballozott Balog Tibor (Geel), Balogh István (Seraing) és néhány hónapig Tarlósi István (Kortrijk).

Détári Lajos kilenc gólt szerzett az olasz bajnokság egyik újonccsapatában, az Anconában. Szenzációsan kezdett, az első öt forduló után öt góllal állt, decemberben kettőt is vágott az Internek. Január közepe után ellenben már nem talált a kapuba. Alakulata az idény végén kiesett a Serie A-ból. Klubtársa volt az akkori idők egyik legsikeresebb labdarúgója, az argentin világbajnok, Oscar Ruggeri is.

Kiprich József (középen, jobbról a negyedik) a Feyenoordban

Mészáros Ferenc (hátul, balról a harmadik) a Lokerenben

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

1986
1987
1988
1989
1990
1991

Limperger Zsolt végigjátszotta az idényt a spanyol élvonalban, a Real Burgosban. Kovács Kálmán visszatért a francia elitbe, az US Valenciennes-Anzin együttesében csak a világbajnok Jorge Burruchaga lőtt nála több gólt. Víg Péter a Linzer ASK középpályásaként az osztrák Bundesligában kereste a kenyérét.

A finn élvonalban (1992-es év) Schróth Lajos és Katona György a Hakát, Dobesch Gyula az Ilvest, Gruborovics Tibor az MP-t, Kajdy György a TPS-t szolgálta.

Három honfitársunk, Katona Zsolt, Szőnye Attila és a későbbi kitűnő újságíró, Varga Sándor a Mellieha FC színeiben a máltai élvonalban futballozott. Ugyanott Handel György továbbra is a Luxol St. Andrew's FC csatára volt, 10 góljával hatodik lett a góllövőlistán. Csapata negyedik helyen végzett a bajnokságban, és elődöntősként zárt a kupában. Dzurják József baj-

Dzurják József (középen, balról a második) az Omonia Nicosiában

noki címet nyert az Omoniával Cipruson, a népszerű Csöpi 13 gólt szerzett. Görögországban is játszott magyar a legmagasabb osztályban, Katzenbach Imre, az Apollón középpályása. Boda Imre a második vonalban erősítette az Olympiakosz Voloszt.

A svájci másodosztályban futballozott még Kékesi Rezső (Yverdon), Bodonyi Béla (Fribourg), valamint Sallai Sándor, Varga István és Pölöskei Gábor (Delémont). Disztl Péter a német Stahl Brandenburgban kezdte az idényt, majd Malajziába, a Selangorhoz szerződött. Hajszán Gyula kevés lehetőséghez jutott a berlini Tennis Borussiaiban.

Csoboth Róbert lezárta ausztráliai karrierjét: az Adelaide Cityvel „búcsúzásként” bajnoki ezüstérmet nyert. Mezey György (Tadhamon Club) és Őze Tibor (al-Sahel) Kuvaitban dolgozott. Gelei József a Muscat Club edzőjeként tevékenykedett Ománban. Török Péter egy norvég amatőrcsapatot, az IL Morildot pallérozta.

FEKETE RUHÁBAN

Puhl Sándorból sztárbíró lett

Két megtisztelő feladatot is kapott Puhl Sándor az 1992–1993-as idényben. Egyiket a FIFA-tól, a másikat az UEFA-tól.

1993. február 24-én ő vezette a Konföderációs-kupa elődjének tekinthető, Artemio Franchiról elnevezett serlegmérkőzést az Európa-bajnok dán és a Copa Américát védő argentin válogatott között. Mar del Platában 1-1-re végződött a találkozó, majd tizenegyesekkel az Albiceleste nyert. Május 5-én a Westfalen Stadionban az UEFA-kupa-döntő első felvonását dirigálta, a Juventus 3-1-re verte a Borussia Dortmundot.

Varga László partjelző (háttul) a dortmundi döntőben

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE:

Horváth Béla 24 – Szentí Zoltán 25/1, Csató Sándor 23/3, Vasile Ionut 25 – Mrcskó Mihály 29/1, Szarvas János 26/7, Árgyelán János 23/5, Kasik Zsolt 28/3 – Fodor Tibor 26/5, Kulcsár Sándor 29/8, Viorel Vancea 28/5. A többiek: Jurij Usmajev 23, Fabulya György 21, Anatolij Gricajuk 17, Kurucz Ádám 12/2, Baji Tamás (k) 9, Dávid Zsolt 9, Váci Zoltán 6/1, Nagy László 3, Gyura István 1, Miklya Zoltán 1

BVSC-DREHER:

Vezér Ádám 20 – Króner Péter 28, Kósa László 27, Garaba Imre 21/2, Cseh András 23 – Farkasházy László 21/3, Mundi Viktor 25/1, Bognár György 30/10, Urbányi István 20, Farkas József 27/4 – Borgulya István 26/4. A többiek: Vaszilij Icsak 18/1, Nagy Péter 18, Viktor Gracsov 14/4, Szekula Ferenc 14/1, Győri Tamás 12/1, Csepregi András 11, Szeibert György 7, Lippai József (k) 6, Valerij Capatina 4, Bodnár László (k) 3, Balássi Imre (k) 2, Huszák Zsolt 2, Alekszandr Nyikiforov 2, Dukon Béla 1, Tischler László 1

CSEPEL-KORDAX:

Dr. Szieben László 29/4 – Tyukodi Zoltán 25/1, Ács Gusztáv 29, Váci Dénes 26/4, Mikler Lajos 28/1 – Stefanov István 28/5, Bognár Zoltán 26/1, Somogyi József 27/3, Tompos Sándor 22 – Sűveges Zoltán 26/1, Jakab Csaba 29/5. A többiek: Gyimesi Jenő 19, Nagy Sándor 17, Altafino Karuso Pálácian 15/1, Szabó András 12/1, Szekeres József 10, Molnár Ferenc 7/1, Szabó László 3, Bakó Attila (k) 2, Kövessy Krisztián 2, Rottenbiller Zoltán 2, Szintai József 1, Vanczó Ferenc 1

DIÓSGYŐRI FC:

Benone Dohot 29 – Bém Gábor 24, Leskó Zoltán 24/2, Csizi Gábor 28/1, Dancs Attila 27/1 – Kiser László 23/2, Szabó Zsolt 24, Farkas János 23/1, Tóth Miklós 25/3 – Guram Adzsojev 27/4, Szergej Szvisztun 28/5. A többiek: Budai Tibor 21, Szilágyi József 17/3, Vitelki Zoltán 16/1, Molnár István 13, Szergej Subin 13, Szlifka Miklós 11, Máriási Zsolt 9/3, Bordás Csaba 3, Vlagyimir Parhomenko 3, Kiss Árpád (k) 1, Nagy Attila 1, Tanka György 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Balogh Tamás 22 – Simon Tibor 22/1, Telek András 30/1, Szekeres Tamás 23, Keller József 27/1 – Páling Zsolt 26/3, Albert Flórián 23/3, Fodor Imre 19/5, Lipcsei Péter 27/8 – Gregor József 24/6, Wukovics László 28/12. A többiek: Szűcs Mihály 18, Balogh Gábor 15/2, Szergej Kuznyecov 15, Sorin Cigan 12/3, Deszatkák Péter 10, Nagy Zsolt 10/1, Vanicsek Zoltán 10/1, Szenes Sándor 9, Horváth Dezső (k) 8, Vaszil Gyula 3, Bubcsó Norbert 1, Fonyadt Zsolt 1, Schneider Gábor 1, Szeiler József (k) 1, Zavadszky Gábor 1

GYŐRI RÁBA ETO:

Végh Zoltán 30 – B. Szabó Miklós 21, Lakos Pál 18, Virág Attila 28 – Bordás Csaba 18/2, Vasile Miriuță 28/3, Szántó Csaba 15/2, Tóth Lajos 14/2 – Gheorghie Pena 26/7, Csertői Aurél 25/6, Klausz László 29/5. A többiek: Pintér Attila 13/1, Csikós Lajos 12/1, Attila Belanský 11/3, Keszeg István 11, Máriási Zsolt 10/1, Herczeg Miklós 9/1, Ivanics László 9, Mikóczy

Krisztián 9/2, Fekete Alfréd 8, Kiszi József 8, Makkos Tamás 6, Sipos Lajos 6, Bimbó Tamás 5, Radics Zsolt 5, Rugovics Vendel 5/1, Ördög József 4, Rezi Lajos 2, Rumán Tibor 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Brockhauser István 19 – Plókai Attila 27/6, Csábi József 24/2, Kovács Ervin 24/3 – Márton Gábor 25/4, Halmai Gábor 27/6, Illés Béla 28/6, Duró József 24/5, Vincze István 24/2 – Orosz Ferenc 23/6, Hamar István 26/3. A többiek: Fischer Pál 23/5, Pisont István 21/5, Adrian Negrău 19/2, Szabados József 17/1, Ivanics László 10, Árki Gábor 6, Tarlósi István (k) 4, Vezér Ádám (k) 4, Faragó István 3/1, Gulyás István (k) 3, Flórián Tibor 1

MTK:

Zsiborás Gábor 30 – Turbék István 30, Sztanó Miklós 28, Keresztúri András 25/7 – Talapa János 25/2, Vancsa Miklós 26/3, Komódi László 26/5 – Balog Tibor 27/12, Szabó Tibor 25/7, Zsvivóczy Gyula 28/9 – Hámori Ferenc 25/4. A többiek: Horváth Csaba 24/2, Híres Gábor 18, Jován Róbert 14/4, Cservenkai Donát 10/1, Kovács Zoltán 8/2, Nagy Sándor 8, Vincze József 8, Szergej Morozov 2, Vagyim Szorokin 1, Tamási Zoltán 1

NYÍREGYHÁZI FC:

Bíró Szabolcs 21 – Sztatke Zoltán 24/1 – Cselószki Tibor 15, Kertész János 27/3, Drobní Miklós 27/1, Nagy Norbert 21 – Kovács Imre 27/1, Csehi Zoltán 24/4, Molnár Zoltán 30 – Erdei Csaba 25/1, Tóth György 29/1. A többiek: Csehi István 14, Kákóczki István 14, Lucian Burchel 13/1, Toni Ionel Sedecaru 12, Alekszandr Malisenko 11, Igor Andrejev (k) 9, Barna Miklós 9, Papp Tibor 7, Csehi Tibor 6/1, Borisz Derkacs 4, Ivanics László 4, Szergej Pacaj 4/1, Mihail Marhel 3, Adrian Văsiu 3, Barczai Róbert 1, Hudák Tamás 1, Nyikolaj Kaszkinszkij 1, Vjacseszlav Szkunc 1, Tóth Zoltán 1

PÉCSI MSC-FORDAN:

Szergej Csaban 15 – Vökő Tamás 24, Dienes András 24, Bódog Tamás 24/1 – Kocsis István 24/2, Medgyes Péter 30/8, Rózsa László 19, Turi Zsolt 21/6, Ulveczki Zoltán 25/3 – Lengyel Ferenc 24/3, Magyar Zsolt 23/4. A többiek: Balog Zoltán 16/2, Cătălin Azoitei 15/3, Braun Károly 15, Kónya Mihály 14, Dušan Másić 14/2, Horváth Győző (k) 11, Palaczkó János 11, Dárdai Pál 10/1, Roman Tolocsko 8, Robert Barborík 5, Szabó Zsolt 5, Regős Sándor (k) 3, Bogay Zoltán (k) 1, Rózsavölgyi Péter 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 30 – Barna László 20/1, Ioan Adrian Zare 20/2, Olajos Sándor 27 – Marozsán János 20/1, Elekes Attila 26/3, Jenei Sándor 25/2, Mekszy Gyula 27/1 – Kirchmayer Tibor 24/3, Kovács József 29/11, Kámán Attila 24/9. A többiek: Bimbó Tamás 18, Varsányi Sándor 16/1, Alekszandr Halzov 13, Keszeg István 13/1, Kolovics Zoltán 12, Szabadi Csaba 12, Király József 8, Kovács Imre 8, Zsadányi László 4, Czigan Csaba 3, Csák Tamás 3, Szabó Zoltán 3, Szergej Pervusin 2/1, Alexandru Suciu 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET:

Gróf Attila 13 – Tomka János 29, Szőnyi Tamás 20, Aczél Zoltán 22, Szlezák Zoltán 30/2 – Miovecz Zoltán 26/2, Véber György 23/2, Bérczy Balázs 25/2, Kecskés Zoltán 22/3 –

Tiefenbach Tamás 21/5, Lovász Ferenc 21/1. A többiek: Miklya Zoltán 15/3, Joël Cantona 13/1, Hetesi Csaba 13/1, Belvon Attila 10/1, Bodnár László (k) 10, Füzesi Zsolt 10, Molnár Zoltán 10, Ion Roșu 8/1, Zsinka János 8/1, Bácsi Sándor 7/1, Borsos Vilmos (k) 7, Szanyó Károly 7/1, Katona György 5, Balázs Zoltán 4, Milisits Imre 3, Zsámár László 1

VASAS-SMIRNOFF SC:

Babócsy András 29 – Gubucz László 21/2, Juhár Tamás 29, Mészöly Géza 26/1 – Pecha László 25/1, Nagy Tamás 26/3, Oleg Sirinbekov 24/3, Galaschek Péter 30/4, Nahóczky Attila 22/3 – Zvara József 30/4, Jean-Claude M'bemba (Claude) 30/5. A többiek: Tuboly Frigyes 16/2, Geress Zoltán 12, Teodoru Vaszilisz 12/1, Erős Károly 11, Kecskés Attila 11, Bácsi Sándor 10/1, Lendvai Péter 6, Zentai Lajos 6, Sáfár Szabolcs (k) 2, Szilveszter Ferenc 2, Molnár Csaba 1, Rósa Henrik 1, Tóth Krisztián 1, Zombori Zalán 1

VÁC FC-SAMSUNG:

Kosztza János 30 – Bánfi János 27/5, Nagy Tibor 30/1, Hahn Árpád 27/3 – Nyilas Elek 26/1, Kriska Gábor 23/2, Simon Antal 28/3, Horváth László 23, Aranyos Imre 28 – Répási László 25/16, Romanek János 23/2. A többiek: Szedlacsek István 19/4, Füle Antal 18/9, Puglits Gábor 18, Szalai Attila 11/1, Sallai Tibor 9, Zombori András 8, Zsinka János 7/1, Bereczki Péter 4, Schwarcz Zoltán 3, Lénárt János 1

VESZPRÉM LABDARÚGÓ CLUB:

Rott Ferenc 19 – Gersics József 25, Lantai Balázs 20, Csík Ferenc 27/4, Perger András 27 – Csomai József 28, Kelemen Miklós 27, Gazsó Csaba 18/1, Horváth László 18/1 – Lehota István 29/5, Rugovics Vendel 19/3. A többiek: Süle János 17/1, Herbály Attila 16/1, Reichardt Tamás 15/2, Kiss Zsolt 12, Andorka Gábor (k) 11, Szurgent Lajos 11/3, Ljubiša Vasiljević 11/2, Kozma Csaba 9, Bognár Péter 8, Horváth Attila 7,

Mirszad Szprecsak 6, Bősze Attila 2/1, Pál Zoltán 2, Pető Tamás 2, Balogh Ferenc 1, Bozai Gyula 1, Sima Ferenc 1

VIDEOTON-WALTHAM:

Mitring István 16 – Lőrinc Antal 19/1, László Csaba 23, Németh Zoltán 23/1, Vadász Imre 29/2 – Salacz János 22, Czéh László 29/2, Kuttor Attila 22/3 – Sallói István 19/12 – Takács Lajos 29/8, Horváth Ferenc 29/9. A többiek: Bekó Balázs 17/1, Molnár Zsolt 17, Muzsnay Zsolt 14, Földes István 13/1, Dubeccz János 12, Pálfi László 12/2, Varga Ernő 12, Tökés László (k) 11, Jónás Gyula 6, Jaroslav Hauzner 5, Józsa Miklós (k) 4

Hamar István és Bérczy Balázs csatája a labdáért

A Honvéd bajnokcsapata. Hátsó sor (balról): Faragó, Fischer, Negrău, Plókai A., Márton, Csábi, Kovács E., Halmái, Flórián, Árki, Szabados. Középen: Tóth Kálmán gyűró, Szurgent Lajos pályaedző, dr. Mecseki Sándor orvos, Béres Tamás technikai vezető, Martti Kuusela vezetőedző, Kozma Mihály klubigazgató, Richter Tibor intéző, Balogh Béla szertáros, Kiss László pályaedző. Elöl: Orosz, Pisont, Vincze I., Elbert, Brockhauser, Tarlósi, Duró, Illés, Hamar

Az 1992–1993. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Kispest-Honvéd FC	30	19	5	6	59-28	43	6. Kazincbarcikai SC	30	12	8	10	40-28	32
2. Vác FC-Samsung	30	17	8	5	48-28	42	7. Bajai FC	30	14	4	12	37-38	32
3. Ferencvárosi TC	30	19	3	8	49-28	41	8. III. kerületi TVE	30	11	9	10	44-37	31
4. MTK	30	14	8	8	59-37	36	9. Gödöllői LC	30	12	7	11	37-33	31
5. Békéscsabai Előre	30	12	12	6	42-31	36	10. Szarvasi Vasas	30	10	10	10	35-39	30
6. Videoton-Waltham	30	15	5	10	42-34	35	11. Hajdúnánási FC	30	9	11	10	26-27	29
7. Csepel-Kordax	30	12	6	12	29-37	30	12. Budafoki MTE	30	10	9	11	28-35	29
8. Siófoki Bányász	30	11	7	12	36-39	29	13. Szeged SC	30	10	8	12	39-46	28
9. Győri Rába ETO	30	10	9	11	38-43	29	14. Eger SE	30	10	6	14	43-41	26
10. Vasas-Smirnoff	30	7	13	10	31-33	27	15. SBTC-Salgglass	30	7	6	17	35-58	20
11. PMSC-Fordan	30	10	7	13	35-39	27	16. Bági FC	30	4	9	17	23-58	17
12. BVSC-Dreher	30	10	6	14	32-37	26							
13. Diósgyőri FC	30	7	9	14	26-45	23							
14. Újpesti TE	30	4	12	14	29-45	20							
15. Nyíregyházi FC	30	3	12	15	17-39	18							
16. Veszprém LC	30	6	6	18	25-54	18							

Osztályozók:

Újpesti TE–FC Hatvan 0-0, FC Hatvan–Újpesti TE 1-2
 Diósgyőri FC–EMDSZ Soproni LC 1-0, EMDSZ Soproni LC–
 Diósgyőri FC 5-0

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Répási László (Vác FC-Samsung)	16
2. Balog Tibor (MTK)	12
2. Sallói István (Videoton-Waltham)	12
2. Wukovics László (FTC)	12
5. Kovács József (Siófoki Bányász)	11

NB II, Keleti csoport

1. Debreceni VSC	30	16	9	5	45-20	41
2. FC Hatvan	30	12	11	7	31-29	35
3. Tiszavasvári Alkaloida	30	12	9	9	42-32	33
4. Kiskőrös FC	30	14	5	11	43-34	33
5. Kabai Egyetértés	30	12	9	9	37-30	33

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Kispest-HFC	X	1-1	0-1	1-0	1-0	3-0	5-0	2-1	1-0	2-1	3-1	3-1	1-0	1-1	5-0	4-2
2. Vác FC-Samsung	2-0	X	1-3	2-0	2-0	2-2	1-0	2-1	2-1	0-1	4-2	3-1	2-0	1-1	1-0	4-0
3. Ferencvárosi TC	1-0	0-1	X	1-0	2-1	2-0	0-1	2-1	2-2	1-1	0-2	0-2	3-1	3-0	1-0	1-0
4. MTK	2-1	2-3	4-3	X	2-3	2-1	4-0	3-0	7-1	1-0	1-1	0-0	3-0	1-0	4-0	4-1
5. Békéscsabai Előre	2-2	1-1	2-1	3-1	X	2-2	1-1	1-2	2-0	0-0	1-1	2-0	2-1	2-0	1-0	4-2
6. Videoton-Waltham	0-0	4-2	3-2	4-2	0-0	X	0-1	2-1	1-0	3-1	2-1	2-1	3-0	4-1	1-0	1-0
7. Csepel-Kordax	1-2	0-2	0-2	2-1	2-1	1-0	X	1-0	1-1	1-1	4-1	1-0	1-1	2-1	3-1	0-0
8. Siófoki Bányász	2-1	1-1	1-2	1-4	2-2	2-1	1-0	X	1-1	1-0	1-0	0-0	1-1	2-1	0-0	0-1
9. Győri Rába ETO	3-2	1-2	4-2	1-1	0-0	1-0	2-0	2-2	X	2-2	3-1	1-2	1-0	2-1	0-0	3-0
10. Vasas-Smirnoff SC	1-2	0-1	0-3	1-1	1-1	1-1	1-0	0-1	4-1	X	3-1	1-1	3-2	3-1	0-0	0-1
11. Pécsi MSC-Fordan	3-3	0-1	0-1	0-0	2-0	2-0	2-1	1-2	3-1	1-1	X	1-0	1-2	1-0	1-0	1-0
12. BVSC-Dreher	0-3	0-0	0-1	1-2	1-1	2-1	3-1	1-2	0-1	0-1	21	X	0-1	3-2	0-0	5-2
13. Diósgyőri FC	1-5	2-1	0-4	2-2	1-1	0-1	1-0	1-0	0-1	1-0	1-1	0-1	X	3-3	1-0	1-1
14. Újpesti TE	0-1	0-0	0-0	1-2	1-1	0-1	0-0	3-1	1-1	2-2	1-0	1-3	2-2	X	0-0	3-2
15. Nyíregyházi FC	0-2	1-1	1-2	2-2	0-1	0-1	1-2	3-2	2-1	1-1	0-2	1-1	0-0	1-1	X	2-1
16. Veszprém LC	1-2	3-2	0-3	1-1	0-2	2-1	1-2	0-4	1-0	0-0	1-1	0-1	1-0	0-1	1-1	X

NB II, Nyugati csoport

1. Haladás VSE	30	17	8	5	43-16	42
2. EMDSZ Soproni LC	30	14	9	7	46-31	37
3. BKV Előre SC	30	13	10	7	44-26	36
4. Dorogi Bányász	30	11	13	6	42-25	36
5. Dunaferr SE	30	14	6	10	34-27	34
6. Zalaegerszegi TE	30	13	8	9	33-26	34
7. Szekszárdi PSE	30	12	10	8	30-26	34
8. Sabaria-Tipo	30	12	9	9	37-32	33
9. Nagykanizsai Olajb.	30	12	8	10	37-26	32
10. Mohácsi FC	30	11	6	13	31-45	28
11. ESMTEK-Hungaplast	30	9	18	13	29-48	26
12. Paksi Atom	30	8	9	13	36-45	25
13. Pénzügyőr SE	30	7	10	13	34-41	24
14. Tatabányai SC	30	6	12	12	37-48	24
15. Kaposvári Rákóczi	30	8	6	16	31-51	22
16. Ajkai Hungalu SE	30	3	8	19	28-59	14

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Tiszakécske LC. **Bakony-csoport:** Keszt-
 helyi Haladás SE. **Dráva-csoport:** Beremendi Építők. **Duna-**
csoport: Százhalombatta FC. **Mátra-csoport:** Rákospalotai
 EAC. **Tisza-csoport:** Balmazújvárosi SC

Ultras – Made in Hungary

Ma már furcsának hathat az ifjabb olvasóink előtt, hogy Magyarországon 1945 és 1989 között nem léteztek, mert nem léteztek szervezett szurkolói csoportok. A Rákosi-rezsim, majd a Kádár-rendszer nem tűrt meg semmiféle spontán szerveződő, civil próbálkozást, tartott tőlük, mivel nem tudta teljes mértékben kontrollálni és nem tűrte el őket. A drukkerok jobb híján B-középnek nevezték magukat, a régi Üllői úti pálya B-jelű lelátójának közepén gyülekező, csapatukat tapssal és hangos szóval buzdító elődeiktől átvéve a titulust. Különös módon az 1930-as években már voltak olyan kezdeményezések, amelyek nem óhajtották ezt a „fradista paten-tot” magukra aggatni, hanem saját nevezet alatt működtek. Az Elektromos fanatikusai éppen ez okból vették fel 1939-ben az Áramkör nevet. (*Nemzeti Sport* 1939. augusztus 10.) A debreceni Bocskai hívei öt évvel korábban a Sárgatölcséresek zászlai alatt buzdították a kék-sárgákat, és létszámuk meghaladta a 250 főt. (*Debreczeni Független Újság* 1934. június 19.)

1988 nyarán történt, hogy néhány tizenéves kispesti egy lepedőre felfestette az Ultras Red Front feliratot. Valószínűleg nem sejtették, hogy akciójuk nyomán megkezdődik ultratörténelmünk. Az első szurkolói sálat (tehát a klubtól teljességgel független, nem az egyesület által készített és forgalmazott nyakbavalót) a debreceniek gyártották. Hogy egészen pontosak legyünk: 1991 késő őszén e kötetfolyam szerkesztőjének (aki akkor még egyetemi hallgató volt) a nagymamája kötötte, és a Red Front DVSC felirat került rá. Ez a csoport a legendás hajdúsági B-középből nőtt ki, és a tagjai pár esztendővel később a Red Veterans drapériája mögött gyülekeztek az Oláh Gábor utcai stadion északi szektorában. A Red Veterans ma is létezik, egyik szerzőnk is a kötelékébe tartozik...

1989 előtt becsmérőlőnek számítottak a honi sajtóban az „ultra” vagy a „huligán” kifejezések. Az 1985-ös Heysel-dráma után az idehaza megjelenő cikkek a korábbiaknál is negatívabb megközelítésben tárgyalták a nyugat-európai vagy a dél-amerikai lelátói fejleményeket. Ezekben a publikációkban mindkét kifejezés a bűnöző, a börtöntöltelék, a deklasszálódott elem megfelelőjévé vált. 1989 után kezdett változni az említett mozgalmak magyarországi megítélése, az előzőeknél jóval differenciáltabb, a társadalmi, politikai, gazdasági, szociális, kulturális hátteret feltáró és analízáló dolgozatok láttak napvilágot. Például nagyon helyesen különbséget tettek az ultrák és a huligánok világképe, a futballról és a szurkolásról alkotott filozófiája között.

Mi az 1992–1993-as hazai évadot tartjuk az első igazán ultrásnak minősíthetőnek.

Ferencvárosi TC: Hellish Greens, Aryan Greens, Killer Green Group, Bad Boys, Green Commando, Green Legio, Fanatics, Patriot Franky's, Green Eagles, Bad Hools

Kispest-Honvéd: Ultra Red Boys, Ultras Ghetto, Bulldogs, Fantom Group

Újpesti TE: Ultra Viola Bulldogs, Viola Aggression, Viola Kaos, A-Side

Vasas: Pirates Angyalföld, Red Blue Killers, Red Blue Boys

MTK: Ultra Blue Geese

Csepel: Commando Ultra d'Isola, Csepel Fan Club

Vác FC-Samsung: Red Tigers

Videoton-Waltham: Red Blue Devils, Frente Vidi

Rába ETO: Perfect Monarchy, Green Lions

Pécsi MSC: Déli Front

Diósgyőr: Red Gladiators, Red Fuckers, Eastern Front, Red Guns, Red Skins, Red Army, Miskolc Fanatics

Nyíregyháza: Keleti Front

Békéscsaba: Viola Fanatics, Forza Viola

Haladás VSE: Dog's Front, Dog's Front Elite

Debrecen: Red Front, Ultras Cívus

Sopron: Ultras Gladiators

Zalaegerszeg: Torcida, Brigade della Morte

Szeged: Partigiani Azzurri, Blue Front, Blue Majestic, Blue Side

(Az itt közölt csoportnevek a *Futball '93* című kiadvány 240. oldaláról származnak, a listát Sándor Mihály állította össze anno. Közülük a későbbiek folyamán néhányról kiderült, hogy fantáziatermék, vagyis csupán a transzparenszek szintjén létezett.)

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

A Vác bajnok volt, nem pedig szimpatikus vidéki csapat

A magyar bajnokságok akkor már 93 éves történetében addig soha nem nyerte meg Vácnál kisebb helység csapata a bajnoki címet. Beleértve az 1950-ig önállóknak számító Újpestet és Csepelt is. Egy kisváros – a kilencvenes évtized első felének hazai labdarúgását tekintve – naggyá lett alakulata diadalmaskodott 1994 tavaszán, átlépve a saját árnyékát. A korábbi ezüstermes, utolsó bajnoki fordulókat és kupadöntőket vesztese a csúcsra ért. A Vác FC-Samsung sikerének különlegességét csak fokozta, hogy akkor már 31 éve (!) nem avatott az NB I vadonatúj bajnokot. A Dunakanyar új büszkeségét a BTC, az FTC, az MTK, az Újpest, a Csepel, a Nagyváradi AC, a Bp. Honvéd, a Vasas és a Győri ETO után a magyar labdarúgás tizedik bajnokklubjaként ünnepeltük.

Az 1993–1994-es idény előtt, dacára az előző években nyert ezüstöknek, ismét legfeljebb a harmadik hely várományosaként emlegette a sajtó Csank János együt-

A váci bajnokcsapat. Hátról, balról: Pálincás Ferenc gyűró, Füle, Kriska, Hámori, Koszta, Dzurják, Kasza, Hénap Kálmán gyűró. Középen: László Attila technikai vezető, Hahn, Burzi, Miovecz, Méhes, Víg, Kelemen, Romanek, Belák Gyula klubtitkár. Elöl: Szedlacsek, Simon, Puglits, Nyilas, Csank János vezetőedző, Iványi Károly elnök, Vass László pályaedző, Sallai, Aranyos, Nagy, Nyikos

Az FTC az idényben két tróféát is nyert kerete. Hátul, balról: Zavadszky, Simon P., Szekeres, Vanicsek, Balog G., Hrutka, Petrók, Kovács, Gregor. Középen: Dóra János szertáros, Golecz Lajos intéző, Carlos, Telek, Wukovics, Simon T., Mucha József pályaedző, Nyilasi Tibor vezetőedző, Bodnár József gyűrő, Páling, Szűcs M., Kiss, dr. Juhász József orvos. Elöl: Lipcsei, Albert, Nagy Zs., Balogh T., Szeiler, Tímár, Lisztes, Christiansen, Keller

tesét. A favoritnak a címvédő Kispest-Honvéd és a kupagyőztes Ferencváros számított. A Vác inkább gyengült, mint erősödött a nyáron, Bánfi Jánost vissza kellett engedni Kispestre, s távozott a sérülései miatt sokat szenvedő Zombori András is. Visszatért ellenben Linzből Víg Péter.

Nem ok nélkül emlékezünk úgy, hogy a piros-kékek a lehető legnehezebb sorsolást kapták az ősz elejére. Az első nyolc fordulóban ötször játszottak idegenben, vendégeskedtek a Kispest-Honvédnál, a Békéscsabánál, Pécsen, Újpesten és a Ferencvárosban is. Miután a Bozsik Stadionban sikerült 2-1-re nyerni, újból növekedett a csapat ázsíója. Ám hamarosan kiderült, hogy a bajnok legyőzésével nincs túl a nehezen Csank János együttese. Az első számú góllövővé előlépett Füle Antal sérülése visszavetette a váciakat, akik sorozatban három döntetlent is játszottak – akkor még talán csak Pásztor József és Csank János, a két jó barát tudta, milyen értékes a Viharsarokból elhozott egy pont –, majd a Megyeri úton beleszaladtak egy háromgólos vereségbe. Október elején, a zuhogó esőben, az Üllői úton elért 0-0-s döntetlennel a Vác – a nyolcadik forduló után – „csak” az ötödik helyen állt a táblázaton.

Csank ellenben nem idegeskedett. Tudta, hogy javul az alakulata, s hogy a vetélytársak nem erősebbek. A bajnokság negyede után érdekes képet mutatott a tabella. Két gárda állt veretlenül: az újonc Debreceni VSC és a Ferencváros. Utóbbi talán nem volt bombameglepetés, előbbi annál inkább. Garamvölgyi Lajos, a Loki edzője később azt mondta, hogy még az egyesület vezetői sem bíztak igazán a rajt előtt az általa az NB II-ben sikerrel beépített fiatalokban. Nem lehet eleget ünnepelni a tragikusan fiatalon elhunyt egykori élvonalbeli védő következetesen végrehajtott szakmai meglátásait. Ő ugyanis egy olyan korszakban, amikor szinte minden vetélytárs a külföldi játékosok szerződtetésében látta az erősítés legkézenfekvőbb eszközét – miközben a minőségre vevő volt, gondoljunk csak Liviu Goianra, Nicolae Ileára vagy Viktor Gracsovra – úgy döntött, hogy gyenge légiósok helyett tehetséges magyar ifjaknak ad játéklehetőséget. S nem félt nekivágni a legmagasabb osztálynak a Dombi Tiborra, Pető Zoltánra, Madar Csabára és Sándor Tamásra épített ifjú társasággal. Utóbbi, az

A Csepel-Kordax legénysége. Hátul, balról: Tompos, Tyukodi, egy ifista, Hajdu, Váczi, Süveges, Somogyi. Középen: Nagy István intéző, Nagy S., Balogh Z., Rottenbiller István gyúró, Perlaki István edző, Varga István vezetőedző, Kakas László kapusedző, Szabó A., Bereczki, dr. Kreisz Károly orvos. Elöl: Szekeres, Medgyes, Pälácian, Jakab, Pena, Kámán, Mikler, Ács

1974-es születésű, posztját tekintve „klasszikus tízesnek” definiálható középpályás a nyolcadik forduló után nyolc gólnál tartott.

A Ferencváros Détári Lajossal erősödött az őszi idényre, és ez a tény önmagában is a favoritok közé emelte. Több mint két évtized távlatából, csak a számokat figyelve, talán nem is érzékelhető, Döme milyen sokat lendített a zöld-fehéreken, hiszen 13 meccsen mindössze egy gólt lőtt, azt is a Vasas-Ilzer elleni 5-1-es találkozón. Keller József mondta később, hogy akkor siklott ki a csapat vonata, amikor a nemzetközi futballvilágban a legmagasabb árfolyamon jegyzett magyar futballista visszatért Olaszországba. „A jelenlétében mindenki másként edzett, más volt a csapatszellem” – említette a csapatkapitány. Azt meg mi tesszük hozzá, hogy ameddig Détári a Ferencvárost erősítette, a Fradi két forduló után a második, s tizenegy után az első helyen állt. Utána tavasszal még kétszer visszakerült a második helyre, egyébként a harmadik és az ötödik helyezések között mozgott.

Az őszi második fele kissé átírta a táblázatot. Belelendült a Vác, amely az esztendőből még hátralévő hét fordulóban csak a Vasas-Ilzer ellen nem nyert (1-1). Ugyanakkor emlékezetes mérkőzésen győzni tudott Debrecenben (1-0), sőt 1993 utolsó négy hazai mérkőzésén 18 gólt szerzett a Videoton, a BVSC-Dreher, a Soproni LC és az MTK ellen. E sorozatnak tulajdoníthatóan Csank János alakulata az élen várta a téli szünetet. „Ez nagyon nagy baj!” – mondta akkoriban a fiatalon elhunyt kitűnő kollégánk, *Gonda László*, akinél nagyobb és lelkesebb híve nem volt a váciaknak a mi szakmánkban. Pontosan értettük, mire céloz. A Vác ugyanis az 1991-es és az 1992-es őszt is listavezetőként zárta, de aztán nem tudta megnyerni a bajnoki címet. „Nézzétek meg, vannak ilyen őszi csapatok, jó tíz éve a Videoton is ilyen volt. De hiába volt őszi bajnok, nem tudott bajnokságot nyerni. Félek, hogy a Váccal is ez lesz” – aggodalmaskodott, s hiába csitítottuk az őszi utolsó fordulókra utalva azzal, hogy „most a Vác és a Békéscsaba van leginkább egyben, de Pásztor Józsiék nem bírják majd végig”, az első tavaszi fordulók őt igazolták.

A piros-kékek, noha télen erősödtek Dzurják József, azaz Csöpi és Miovecz Zoltán érkezésével, az első három meccsükből kettőt is elveszítettek. Előbb a Kispest-HFC vágott vissza látványosan az őszi vereségért (4-2), majd a Békéscsaba vitte el mind a két pontot a Duna-parti városból. Akkor már Pásztor József legénysége vezette a bajnoki tabellát.

A Békéscsaba ugyan kicsit botladozva kezdte a bajnoki szezont, s a tizedik forduló után még mindig csak ötödik volt, de az idény utolsó harmadában százszázalékos teljesítménnyel eredt az éllovasok nyomába. A téli szünetben már csak a Vác előzte meg, aztán pedig az sem. A történetük legjobb bajnoki szereplését produkáló lila-fehérek a tizenöt tavaszi forduló közül az első tizenkettőben az élen álltak. Olyan remek eredményeket értek el, mint a DVSC elleni 2-0, a válogatott játékosok sokaságával felálló ETO FC Győr elleni, ugyancsak idegenbeli 5-2, s persze a Vác elleni diadal. Váczi Zoltán és Viorel Vancea igazi karmesternek bizonyult, Szarvas János, Kulcsár Sándor és Fodor Tibor gólerősen futballozott, a védelem pedig továbbra is remekül állt a lábán. A minden élvonalbeli gárda közül a leglátványosabb futballt játszó csabaiak április végén az első számú bajnokesélyesnek számítottak. Miután a 23. fordulóban – sorozatban harmadszor is öt gólt szerezve a bajnokságban – kiűtötték az EMDSZ-Soproni LC-t, három ponttal vezettek a második helyen álló Vác FC-Samsung előtt. A rivális fontos rangadón volt túl: tartalékos összeállításban, a kulcsemberek közül Koszta János, Puglits Gábor, Nagy Tibor és Simon Antal nélkül, 3-2-re megverte az így a bajnoki cím reményétől végleg elbúcsúzó Ferencvárost. A mérkőzés hőse a hajdani Fradi-kedvenc, Dzurják Csöpi volt, aki két gólt is szerzett egykori kenyéradója ellen. A váciak sikerével Nyilasi Tibor együttese kiszállt a bajnokesélyesek közül, a Békéscsaba (37) és a Vác (34) mögött harmadik Kispest-Honvéd (31) pedig túl messziről indult. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a címvédő már-már előző tavaszi arcát mutatta. Martti Kuuselával megrekedt a szekér, ezért március végén Louis De Vries tulajdonos változtatásra szánta rá magát. A finn mester helyére az éppen „véletlenül” Budapesten tartózkodó Dimitrije Davidovicsot nevezte ki. A szerb edző keze alatt javult a csapat, a

A Pécsi MSC-Fordan. Hátsó sor: Azoitei, Vóko, Braun, Regős, Lengyel, Rózsavölgyi, Csaban, Dorobantu, Benkovics, Tolocsko, Köves János gyűró, Róth Antal edző. Középső sor: Koller Nándor edző, Mérei László szakosztály-igazgató, dr. Tüske Csaba technikai vezető, dr. Toller László szakosztályelnök-alelnök. Elő sor: Barborik, Kocsis, Rózsa, Ulveczki, Palaczky, Dienes, Csízi, Rózsahegyfi

1986
1987
1988 hátralévő 12 fordulóban veretlen maradt, sőt kilencszer győzött. Davidovics érdeme, ő maga is szerette ezt annak idején emlegetni, hogy megtalálta Illés Béla igazi helyét. A minden korábbinál kötetlenebb szerepkörben futballozó középpályás gólkirályként zárta az évet, jutalma egy Peugeot 106-os személyautó lett.

1989
1990
1991 Hiába javult fel a Kispest-Honvéd, a Vácot már nem tudta behozni. Csank János együttese az utolsó nyolc fordulóban 14 pontot szerzett, elviselte az esélyesség terhét. Ebben a szakaszban mindössze kétszer játszott döntetlenre, de ezek közül az egyik biztossá tette a bajnoki címet. Június 4-én, a Vasas elleni hazai mérkőzésen tízezer néző ünnepelte az új bajnokot.

1992
1993
1994 Csank János később azt mondta, április végén kezdte érezni, hogy végre meglehet az aranyérem, amikor egykori játékosa, Pásztor József csapata kikapott a Megyeri úton. Láta, hogy a csabaiakat megzavarta a bajnoki arany kézzel fogható közelsége. Meg az is: nem tudták feldolgozni, hogy – nagyon is érthetően – meg akarták nyerni a bajnoki címet. Mondott még egy figyelemre méltót: „Korábban mi voltunk a szimpatikus vidéki csapat, ezt a szerepet átvette a Békéscsaba. Annyira, hogy a hajrára úgy omlott össze, ahogyan korábban mi.”

1995
1996 Pásztor utóbb elismerte, a hajrára görcsössé váltak, nem tudták elviselni, hogy Vácsi és Vancea közül az egyik mindig hiányzott eltöltése miatt a hajrában, de azt sem, hogy a játékosai megengedtek maguknak néhány fegyelmetlenséget is. Az idény utáni értékelésben veretes mondatokat mondott *Oroszhegyi Károly* kollégánknak a *Nemzeti Sportban*: „Mi csakis akkor játszunk jól, amikor félünk. Akkor mindenki fut, ütközik, összpontosít. Nekünk még a legkisebb mellény is nagy... Utólag rossz döntésnek számított a vezetők minden olyan gesztusa, amellyel a játékosok válláról le akarták venni a terhet. Túl sokat hangoztatták, hogy az UEFA-kupa-szereplést biztosító hellyel is nagyon elégedettek lesznek, mint ahogy ezt valóban jelezték is, ugyanakkora prémiumot fizettek a harmadik helyért, mint amekkorát adtak volna az elsőségért.”

1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
A Békéscsaba az utolsó hét fordulóban mindössze négy pontot gyűjtött. A városban sokáig tartotta magát az a nézet, hogy az MLSZ nem akarta, hogy a lila-fehérek megnyerjék a bajnoki címet. A (vélt) ellenszenv egyik kiváltója a klubvezetők lépése volt, amellyel három futballistát rábírtak arra, hogy mondja le a válogatottságot a lengyelek elleni találkozó előtt. A csabaiak úgy gondolták, hogy nem tenne jót a csapatuknak, ha három kulcsjátékosuk – miután a nemzeti tizenegy autóbusszal kelt útra – csak egy nappal a Vasas-Ilzer elleni bajnoki előtt térne vissza a társai közé.

Az élvonal újonca

EMDSZ Soproni LC

Alapítási ideje: 1991.

Színe: piros-fehér

Idényei száma a magyar élvonalban: 2 (1993–1995)

Sikerei: –

Olyan díjat nyert a „kis” Flóri, amelyet édesapja nem szerzett meg

Szinte magyarázhatatlan döntést hozott az MLSZ 1993 decemberében azzal, hogy a korábban soha a válogatottban nem szerepelt Árgyelán Jánosnak ítélte Az év játékosa címet. Ha úgy vesszük, még az akkoriban egymást sűrűn váltó szövetségi kapitányok is kaptak ezzel egy fricskát, akik nem figyeltek fel az egyébként átlagos képességű békéscsabai középpályás tudására. Nyilván nincs a kettő között összefüggés, egyik nem minősíti a másikat, de azért érdekes: Árgyelán 1994 nyarán a 94. helyen végzett a *Nemzeti Sport* rangsorában az osztályzatai alapján.

A sportnapilap kalkulusai szerint Albert Flórián (FTC, 6,474) volt az idény legjobb játékosa, megelőzve Lipcsei Pétert (FTC, 6,192) és a debreceni Liviu Goiant (DVSC, 6,037). Mögöttük így alakult a mezőnyjátékosok tízes elitcsoportja: 4. Bánfi János (Kispest-HFC) és Simon Tibor (FTC) 6,000, 6. Szarvas János (Békéscsaba) 5,962, 7. Bódog Tamás (PMSC-Fordan) 5,958, 8. Mracskó Mihály (Békéscsaba) 5,833, 9. Illés Béla (Kispest-HFC) és Sándor Csaba (DVSC) 5,897. A kapusok rangsorában Végh Zoltán (ETO FC Győr, 6,455), Brockhauser István (Kispest-HFC, 6,409) és Szeiler József (FTC, 6,167) került fel a képzeletbeli dobogóra. Érdekes, hogy a „kis” Flóri olyan díjat nyert meg, amelyet aranylabdás édesapja soha. Legjobb évében (egyben fia születése esztendejében) második lett Rákosi Gyula mögött.

A *Nemzeti Sport* ismét hat posztba osztotta szét a játékosokat. A kapusoknál Végh és Brockhauser, a liberóknál (középhátvédéknél) Goian és Bánfi, az emberfogóknál Simon és Bódog, a középpályásoknál Lipcsei és Váczi Zoltán (Békéscsaba, 5,875), a játékmestereknél Albert és Illés, a csatároknál Szarvas és a már 38. évében járó, csatárnak szinte Matuzsálem Viktor Gracsov (DVSC, 5,842) került az első, illetve a második helyre. A bajnokság válogatottja: Végh – Simon, Goian, Bódog – Viorel Vancea (Békéscsaba, 5,875), Albert, Lipcsei, Illés – Szarvas, Fodor Tibor (Békéscsaba, 5,800), Gracsov.

A B-csapat: Brockhauser – Sándor Cs., Bánfi, Pető Zoltán (DVSC, 5,821) – Csertői Aurél (ETO FC Győr, 5,852), Csató Sándor (Békéscsaba, 5,852), Sándor Tamás (DVSC, 5,750), Kozma István (UTE, 5,793) – Dombi Tibor (DVSC, 5,800), Kulcsár Sándor (Békéscsaba, 5,630), Füle Antal (Vác FC-Samsung, 5,625).

Megdöböntő, hogy a bajnok Vác játékosai közül Koszta János 11. lett a kapusok, Nagy Tibor pedig 13. a mezőnyjátékosok között. Egyedül a középhátvéd fért be a mezőnyjátékosok abszolút rangsorában a legjobb 25-be! Mi lett volna, ha jól is játszanak? Ugyanakkor a mester, Csank János sorozatban harmadszor lett Az év edzője a *Nemzeti Sport* anketjén, amelyen az élvonalbeli edzőkollégák, valamint 21 felkért szerkesztőség egy-egy újságírója voksolt.

Az idény végén a *Nemzeti Sport* magazinja, a *Labdarúgás S10* megszavaztatta az élvonalbeli labdarúgókat, kiket láttak ők a szezon legjobbjainak. Illés Béla óriási fölényrel lett az első (603 pont), megelőzve Lipcsei Pétert (156) és Szarvas Jánost (143).

Viktor Gracsov (DVSC)

„Megvertük a Honvédot, a rendőrök meg minket”

A Kispest-Honvéd ezüstévet zárt, a bajnokságban a Vác FC-Samsung mögött lett második, a kupasorozatban a döntőben veszített kétszer is a Ferencvárossal szemben. Nyilasi Tibor edzői pályafutása első négy évében egyszer sem maradt trófea nélkül, a bajnoki cím mellett harmadszor nyerte meg a Magyar Kupát. Csapata az Üllői úton Wukovics László, Lipcsei Péter és Páling Zsolt egy-egy góljával 3-0-ra megnyerte az első mérkőzést, s ez sima visszavágót ígért. A Bozsik Stadionban is nyert a Fradi 2-1-re, Vincze István lőtte a hazaiak, a dán Kenneth Christiansen és Wukovics László a vendégek gólját, góljait. Ám minden volt, csak nem sima a végjáték:

a Fradi-tábor egy része a meccs lefújása után – az előzetes tiltás ellenére – beszaladt a gyepre ünnepelni a játékosokat, a győzelmet. Ott összecsaptak a rendőrökkel, akik gumibotokkal, majd a megérkező lovas rendőrök kardlapozással igyekeztek oszlatni a tömeget. A játékosok és Nyilasi megpróbálták védeni

a szurkolókat, de ők is kaptak. „Érthetetlen demonstráció történt, s külön örülök, hogy a tévénézők is szemtanúi lehettek a brutalitásnak. Megvertük a Honvédot, a rendőrök meg minket. Szeiler Józsisal és Lipcsei Péterrel közelebbről is megismerkedtünk a kardlapokkal” – mondta az ezzel a mérkőzéssel első ferencvárosi edzői korszakát lezáró Nyíl. Kónya Imre, az akkori kormányváltásig a belügyminiszteri posztot betöltő MDF-es politikus a maga és a rendőrség nevében elnézést kért a zöld-fehérek szurkolóitól és a csapatától. Ugyanakkor Benkó László, az MLSZ elnöke elítélte a volt belügyminisztert ezért a nyilatkozatáért, aki felelőtlenül bocsánatot kért azoktól is, akik garázdálkodtak, rendőröket sebesítettek meg. Az ügyben végül négy rendőrségi vezető is elmarasztaltak.

A Bozsik Stadionban a döntő mérkőzése előtt megrendezett Szabad Föld Kupa-finálét a Kiszállás együttese nyerte meg a Nyírcsaholy 1-0-s legyőzésével.

Albert, Nyilasi, Simon, Balog, Páling, Szekeres, Telek, Christiansen, Lisztes, Wukovics, Szűcs, Lipcsei, Szeiler, Hrutka és Zavadzky a szurkolók között

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Magyar Kupa, 1993–1994-es kiírás

Negyeddöntő: Ferencváros–ETO FC Győr 3-0, 0-0, Debreceni VSC–Kispest-Honvéd FC 0-1, 0-3, MTK–Vasas-Ilzer 0-1, 1-2, ESMTK-Hungaplast–Siófoki Bányász 0-0, 1-2

Elődöntő: Siófoki Bányász–Kispest-HFC 1-3, 1-2, Ferencvárosi Torna Club–Vasas-Ilzer 2-0, 2-1

Döntő

Ferencvárosi Torna Club–Kispest-Honvéd FC 3-0 (3-0)

1. mérkőzés, 1994. május 26., Üllői út, 15 000 néző. Jv.: Piller

FTC: Szeiler – Szűcs M., Hrutka, Szekeres, Bubcsó (Lisztes, 84.) – Páling, Albert, Lipcsei, Keller – Christiansen, Wukovics

Kispest-HFC: Brockhauser – Csábi, Bánfi, Mátyus – Stefanov (Farkasházy, 46.), Forrai, Illés, Duró, Csehi – Sallói (Hamar, 61.), Vincze I.

Gólszerző: Wukovics (18.), Lipcsei (32.), Páling (44.)

Kiállítva: Hrutka (91.)

Kispest-Honvéd FC–Ferencvárosi Torna Club 1-2 (0-1)

2. mérkőzés, 1994. június 15., Bozsik Stadion, 12 000 néző. Jv.: Hartmann

Kispest-HFC: Brockhauser – Plókai, Bánfi, Mátyus – Stefanov, Pisont, Forrai, Illés (Hamar, 46.), Duró – Sallói, Vincze I.

FTC: Szeiler – Telek, Hrutka, Szekeres – Páling, Albert, Lipcsei, Keller, Szűcs M. – Christiansen, Wukovics

Gólszerző: Christiansen (39.), Vincze I. (47.), Wukovics (82.)

Kiállítva: Hamar és Szekeres (69.), Sallói (88.)

SZUPERKUPA

Partdobás helyett partrúgást is kipróbáltak

A második Szuperkupa-döntőt már nem elveszítette, hanem megnyerte a Fradi, amely ezúttal a Magyar Kupa győzteseként szerzett jogot a mérkőzésen való részvételre. A zöld-fehérek, akik között játszott a nem sokkal korábban Olaszországból hazatért Détári Lajos is, sokkal motiváltabban futballoztak, mint az erejüket a hétvégi bajnoki találkozójukra spóroló honvédosok. (Akiiket nyilván az is megzavart, hogy Gregor József a 10. percben egy rossz becsúzással eltörte a karmester, Pisont István lá-

Hátul, balról: Lipcsei, Détári, Gregor, Kuznyecov, Szekeres, Kovács, Vanicsek, Simon. Elöl: Szűcs, Szeiler, Telek, Zavadszky, Keller

bát.) A kispesti klub hívei annyira megsértődtek azon, hogy egykori kedvencük, Döme nem anyaegyesületébe tért vissza Olaszországból, hogy felszólították híveiket, bojkottálják a találkozót, de ha mégis kimennek, semmiképpen se vigyenek magukkal piros-fekete zászlót. A találkozót – amelyre egyébként 20 000 néző volt kíváncsi a Népstadionban – már a bajnoki rajt után rendezték. A meccsen kipróbálták egy újítást, a partdobás mellett partrúgással is játékba lehetett hozni a labdát az oldalon kívülről. Nem vált be...

Ferencvárosi TC–Kispest-HFC 2-1 (2-0)

1993. augusztus 25., Népstadion, 20 000 néző. Jv.: Puhl

FTC: Szeiler – Kuznyecov, Telek, Szekeres – Simon (Szűcs M., 70.), Détári, Lipcsei, Keller – Zavadszky (Vanicsek, 60.), Kovács, Gregor

Kispest-Honvéd: Brockhauser – Szabados (Csábi, 31.), Bánfi, Plókai, Csehi – Stefanov, Sallói, Pisont (Illés, 10.), Duró – Orosz, Hamar

Gólszerző: Gregor (20.), Szekeres (38.), Sallói (84. – 11-esből)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

A Luxemburg elleni 1-0 jelentette a csúcseredményt

A történet még 1993 tavaszán kezdődött, amikor Laczkó Mihály, az MLSZ akkori elnöke ismét Mészöly Kálmánt szerette volna a kapitányi poszton látni, ám az elnökség úgy döntött, inkább Puskás Ferencet kéri fel a feladat ellátására. Az izlandiak elleni idegenbeli vereség után véget ért Öcsi bácsi regnálása. De ezúttal nem szövetségi kapitányt, hanem elnököt választottak előbb: tíz nappal a találkozó után az MLSZ küldöttgyűlése megerősítette, vagy ha úgy tetszik, újraválasztotta az addigi első embert, Laczkó Mihályt. Elsőprő főlényvel. A régi-új prezident gyorsan igyekezett új kapitányt találni, de leginkább visszautasításokat kapott. Zavarában elkövetett egy hibát: belement abba, hogy – ha hajlandó elvállalni a posztot – Verebes József két lovat üljön meg egyszerre, a nemzeti tizenegy irányítása mellett tovább

A holland Marc Overmars csatája Vég Zoltánnal

dirigálhatja az ETO-t. Azt ő is tudta, hogy a Mágust 1987 nyarán gyakorlatilag a kettős szerepvállalás tarthatatlanságára hivatkozva nem engedte tovább kapitánykodni a szövetség, mint ahogy azzal is tisztában volt, hogy azóta többen is töltöttek már be a csapat élén, igaz, csak hónapokon keresztül, kettős funkciót. Egyet rosszul kalibrált: Verebes öntörvényűségét. Azt, hogy a kapitány a szerény nivójú hazai NB I-ben is csak középcapatnak számító győri klubra akarja majd építeni a válogatottat.

Szeptember elején, a válogatott élére hat év után visszatérő kapitány bemutatkozó mérkőzésén az oroszok 3-1-re nyertek. Még a magyar gólt is ők szerezték, Jurij Nyikiforovról a saját kapujába került a labda. Két tényt érdemes megjegyezni róla. Az egyik, hogy futballozott a FÁK, aztán Ukrajna s végül Oroszország válogatottjában is, a másik, hogy az öccse, Alekszandr, vagy ukránosan Olekszandr két szakaszban, előbb a BVSC, majd az MTK tagjaként szerepelt a magyar NB I-ben is. A világbajnoki selejtezőn Verebes József a Végh – Bánfi – Puglits,

Dennis Bergkamp Lipcsei Péter és Halmai Gábor között

Kuttor, Bordás – Albert (Kovács J.), Détári, Lipcsei (Halmai), Vincze – Csertői, Klausz csapatot játszatta, Puglits Gábor, Kuttor Attila, Kovács József, Halmai Gábor, Klausz László és Csertői Aurél akkor szerepelt először a nemzeti tizenegyben. Hat újoncot bevetni egy erősebb ellenféllel szembeni világbajnoki selejtezőn – talán túlzott merészség volt. A találkozóra rendkívül rossz hangulatban készült fel a válogatott a keretbe meghívott Zsiborás Gábor halála miatt. A kapus szeptember elsején három ikergyermekeit kísérte az évnytóra, majd edzésre ment a nemzeti csapathoz, az Üllői útra. Ott rosszul lett, elveszítette az eszméletét, és soha többet nem tért magához. Kómába esett, s egy nappal a válogatott mérkőzése előtt, szeptember hetedikén elhunyt. 35 évesen ment el.

Mindössze két hivatalos mérkőzést játszott az A-válogatott 1993 őszén, a másodikat is az Üllői úton. Nagy túlzás lenne azt állítani, hogy jól futballozott a csapat a luxemburgiak ellen, ám Détári Lajos góljával 1-0-ra nyert. Verebes József második kapitányi korszakának ez volt az első, s egyben az utolsó győzelme is. A Végh – Bánfi – Lipcsei, Kuttor – Mracskó, Détári, Bordás – Csertői, Füle (Orosz), Klausz, Vincze I. (Puglits) összetételű alakulat szerepelt. Mracskó Mihály és Füle Antal először játszott a nemzeti tizenegyben. Megjegyzendő, hogy noha akkoriban a magyar futball színe-java külföldi klubokban szerepelt, az új válogatott kialakítására törekedő Verebes a két őszi találkozóra csak hétről hétre az NB I-ben futballozókat hívott be a keretébe.

A szerény őszi programot bő tavaszi követte. Március 9-én a svájciak léptek pályára Budapesten. A nyári világbajnokságra készülő vendégek 2-1-re nyertek. Az első félidőben kétgólos előnybe kerültek Ciriaco Sforza és Nestor Subiat egy-egy góljával. A magabiztos vezetés birtokában Roy Hodgson együttese a második félidőben már jóval kényelmesebben játszott, miközben a négy, majd Illés beállása után öt csere által a magyar tizenegy feljavult. Ám erejéből csupán a szépítésre futotta. A gólt a második 45 percre beküldött belgiumi légiós, Eszenyi Dénes szerezte a 75. percben. A magyar legénység az alábbi összeállításban játszott: Végh – Bánfi (Márton) – Mracskó, Urbán (Lipcsei) – Keresztúri, Balog T. (Illés), Détári (Halmai), Pisont, Hamar (Eszenyi) – Klausz, Vincze.

Két héttel később, Linzben jobban játszott a válogatott, inkább a Herbert Prohaska által irányított osztrákok örülhettek az 1-1-es döntetlennek. Illés Béla a 65. percben vezetést szerzett, kihasználva az emberelőnyt, a dallamos nevű olasz Cinciripini ugyanis az 54. percben

kiállította Anton Pfeffert. Aztán a 67. percben Keresztúri András, a 73. percben az újonc Ivancics László is piros lapot kapott, sőt a bíró az éppen aznap az 53. születésnapját ünneplő Verebest is piros lappal büntette. A vendéglátók is góllá váltották a létszámfölnyüket: Heimo Pfeifenberger szerezte a találatukat a 75. percben. A magyar válogatott összeállítása az alábbi volt: Végh – Telek – Mészöly, Lipcsei – Mracskó (Keller), Halmai, Illés, Bognár Gy. (Ivancics), Keresztúri – Csertői (Orosz), Klausz.

Április elején újabb hazai, ezúttal Szombathelyen rendezett összecsapás következett, a szlovénok elleni. Meglepő vereséget hozott. (Még inkább meglepő volt, hogy a vasi megyeszékhelyen mindössze 3000 néző volt kíváncsi a találkozóra.) Tibor Tamás, az OTSH volt elnöke a *Futball '94* című könyvben így foglalta össze a mérkőzés tapasztalatait: „Az ellenfél kellemesnek, a hazai győzelem biztosnak tűnt az előzetes esélylatolgatásoknál. Ilyen partner kell – gondoltuk – újonnan alakulató együttesünknek, amely nemcsak a csapatjáték összcsecsizolását gyakorolhatja déli szomszédaink ellen, hanem jótékony célú lelki kúrában is részesülhet az olyan régen hiányzó győzelem begyűjtésével. Egyik sem sikerült. Szerzetelen, elképzelés nélküli, vaktában előrevágott indításokkal kísérletezgető magyar tizenegyet láthattunk, amely képtelen volt a labda megtartására, a test-test elleni összecsapások megnyerésére, a néhány ordító gólhelyzet kiaknázására. A szerény képességű, de tudatosabban, erőteljesebben küzdő, a gólnál Végh kapust is sajátjuknak tudható szlovénok összességében megérdemelten nyertek.” Íme, a magyar együttes összeállítása: Végh (Kosztá) – Márton – Lipcsei, Szekeres T. – Mracskó, Halmai, Bognár Gy. (Albert), Illés (Hajszán), Keresztúri (Jagodics) – Csertői (Vincze I.), Klausz. Az utolsó negyedóra beszálló, újonc Jagodics Zoltánon kívül minden magyar cserejátékos a második félidő elején állt be, 45 percnyi játéklehetőséget kapott. Még egy játékosunk debütált: Szekeres Tamás. Az egyetlen gólt a leghíresebb szlovén játékos, Srečko Katanec szerezte a 27. percben.

Az A-válogatott törzstagjai

Végh Zoltán (ETO FC Győr)	10
Márton Gábor (AS Cannes)	6
Mészöly Géza (Le Havre AC)	5
Lipcsei Péter (FTC)	10
Puglits Gábor (Vác FC-Samsung)	7
Halmai Gábor (KHFC, Ekeren)	8
Keller József (FTC)	5
Illés Béla (Kispest-HFC)	6
Csertői Aurél (ETO FC Győr)	8
Vincze István (Kispest-HFC)	8
Klausz László (ETO FC Győr)	9

1993–1994 Jagodics Zoltán, Keresztúri András és Koltor Attila – negy társához hasonlóan – ugyancsak 5 mérkőzésen szerepelt az időnyben

Koppenhágában, a dánok ellen sem ment jobban, noha Vincze István már a második percben vezetést szerzett. Ám a két évvel korábban nagy meglepetésre Európa-bajnoki címet nyert „dinamitok” nem hagyták magukat, s két világklasszisuk, Michael Laudrup (2) és a csereként beállt Flemming Povlsen révén fordítottak. A hazaiaknál Lars Olsen, Kim Vilfort, John Jensen és a két Laudrup fiú is a kezdő csapatban szerepelt. Verebes József a Végh – Márton – Simon (Csábi), Mészöly, Lipcsei – Halmai (Puglits), Sándor T. (Pisont), Illés, Keller – Klausz (Csertői), Vincze (Jagodics) összeállítású együttest játszatta. A találkozó szomorú eseménye volt, hogy az Európa-bajnok John (Faxe) Jensen – a vétlen – Halmai Gábor belépője után súlyos sérülést szenvedett már a 15. percben. Sándor Tamás ekkor debütált.

Május elején hasonló forgatókönyv szerint zajlott a lengyelországi meccs is: Vincze Pilu gyorsan a kapuba talált, de a válogatott aztán három gólt kapott, és vereséget szenvedett. (A teljesség kedvéért: Klausz László is lőtt egy gólt, ennyi volt a különbség a dániai mérkőzéshez képest.) Krakkóban Verebes József a Végh – Puglits, Csábi, Jagodics, Keller – Kozma, Pisont, Illés, Lipcsei – Klausz, Vincze I. tizeneggyel kezdett, később beszállt Duró, Sándor T., Kuttor és Csertői is. A csapat kétszer is vezetett, de a hajrát elrontotta, a hazaiak az utolsó tíz percben szereztek két gólt. A magyar válogatott sorozatban az ötödik lengyelországi mérkőzésén maradt nyeretlen.

A hónap közepén hiába szerzett két gólt is Keresztúri András, a csapat nem tudta legyőzni a horvátokat. Ez volt a déli szomszéd újbóli függetlenné válása óta a két ország első hivatalos mérkőzése, a vendégeknél szinte ugyanaz a gárda játszott, amely aztán az 1996-os Eb-n is szerepelt, soraiban – például – Robert Jarnival, Alen Boksićsal, Robert Prosinećkivel, Nikola Jerkannal, Igor Štimaccal és Slaven Bilićcsel. A legnagyobb ászok közül csak Davor Šuker hiányzott. A mérkőzés mind a négy gólja az 51. és a 75. perc között esett. A meccs előtt Verebes József szövetségi kapitány hazaküldte Illés Bélát a táborból, miután a Kispest-HFC játékosa megkérdezte tőle, hogy muszáj-e a válogatottban játszania. Nem ez volt az egyetlen „ügy” tavasszal: a lengyelek elleni összecsapás előtt három békécsabai játékos lemondta a válogatottságot.

A szövetség úgy gondolta, jó ötlet június elejére két idegenbeli mérkőzést lekötni az amerikai World Cupra készülő németalföldi gárdák ellen. Eindhovenben elemeire hullott a magyar csapat: a svédek elleni 1943-as, sokkoló hazai vereség óta először kapott hét gólt. Egyszermind a második világháború óta a legsúlyosabb vereségét könyvelhette el. Pedig a Végh – Puglits, Márton, Mészöly, Keller – Halmai, Lipcsei (Albert), Illés, Keresztúri (Balog T.) – Klausz (Dombi), Vincze I. (Csertői) összeállítású alakulat számára jól indult a meccs, Illés Béla a tizedik percben büntetőből vezetést szerzett. Ezen aztán kellőképpen feldühödött az amerikai világbajnokságra készülő Oranje, s héttel válaszolt (1-7). Dennis Bergkamp és Frank Rijkaard például két-két gólt is jegyzett.

Egy héttel később Brüsszelben „csak” hármat kapott a válogatott. Persze, az is igaz: sorozatban a negyedik idegenbeli meccsén szedett be legalább három gólt. Ez volt Verebes József utolsó mérkőzése kapi-

A brüsszeli találkozó egyik jegye

tányként. A Heysel-stadionban Josip Weber és Marc Degryse révén már az első félidőben kétgólos előnybe kerültek a „vörös ördögök”, Jagodics Zoltán révén ebből az 55. percben sikerült faragni. Ám Luc Nilis a második félidő közepén lőtt még egyet. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Végh (Koszta) – Márton – Jagodics (Herczeg), Mészöly – Kuttor, Halmi (Hahn), Lipcsei (Albert), Balog T., Puglits – Csertői, Klausz (Dombi).

A vereségekbe nem csak az idény során vívott tíz találkozóból csupán egyet, a luxemburgiak elleni hazai vb-selejtezőt megnyerő Verebes József bukott bele. Laczkó Mihály, az MLSZ elnöke a belgák elleni kudarc estéjén jelentette be a lemondását. Utóda – Szepesi Györggyel, Mezey Györggyel, illetve az edzőbizottság támogatását élvező, de még a szavazás napja előtt visszalépő Genzwein Ferencsel szemben – Benkő László, a Kispest-Honvéd elnöke, a Caola elnök-vezérigazgatója lett.

1993. szept. 8.	Bp., Üllői út	OROSZO.	1-3 (1-1)	vb-sel.	öngól (J. Nyikiforov)
1993. okt. 27.	Bp., Üllői út	LUXEMBURG	1-0 (1-0)	vb-sel.	Détári
1994. márc. 9.	Bp., Népst.	SVÁJC	1-2 (0-2)		Eszenyi
1994. márc. 23.	Linz	AUSZTRIA	1-1 (0-0)		Illés
1994. ápr. 6.	Szombathely	SZLOVÉNIA	0-1 (0-1)		
1994. ápr. 20.	Koppenhága	DÁNIA	1-3 (1-2)		Vincze I.
1994. máj. 4.	Krakkó	LENGYELO.	2-3 (1-0)		Vincze I., Klausz
1994. máj. 18.	Győr	HORVÁTO.	2-2 (0-0)		Keresztúri 2
1994. jún. 1.	Eindhoven	HOLLANDIA	1-7 (1-3)		Illés
1994. jún. 8.	Brüsszel	BELGIUM	1-3 (0-2)		Jagodics

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Lipcsei Péter (FTC), Végh Zoltán (ETO FC Győr)

9 mérkőzésen: Klausz László (ETO FC Győr)

8 mérkőzésen: Csertői Aurél (ETO FC Győr), Halmi Gábor (Kispest-HFC, Germinal Ekeren), Vincze István (Kispest-HFC)

7 mérkőzésen: Puglits Gábor (Vác FC-Samsung)

6 mérkőzésen: Illés Béla (Kispest-HFC), Márton Gábor (AS Cannes)

5 mérkőzésen: Jagodics Zoltán (Haladás VSE), Keller József (FTC), Keresztúri András (FK Austria), Kuttor Attila (ETO FC Győr), Mészöly Géza (Le Havre AC)

4 mérkőzésen: Albert Flórián (FTC), Mracsó Mihály (Békéscsabai Előre)

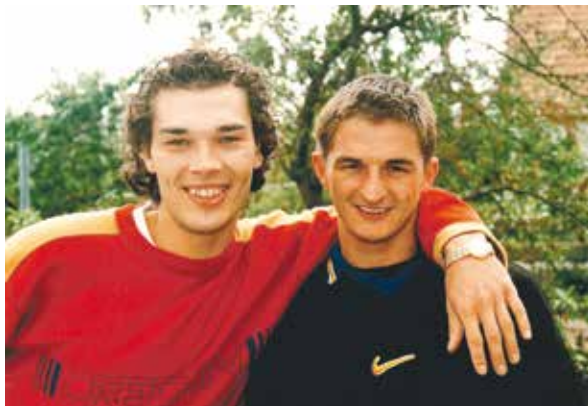
3 mérkőzésen: Balog Tibor (RSC Charleroi), Bánfi János (Kispest-HFC), Bognár György (BVSC-Dreher), Détári Lajos (FTC, Genoa), Pisont István (Kispest-HFC)

2 mérkőzésen: Bordás Csaba (ETO FC Győr), Csábi József (Kispest-HFC), Dombi Tibor (DVSC), Hahn Árpád (Vác FC-Samsung), Herczeg Miklós (ETO FC Győr), Koszta János (Vác FC-Samsung), Kovács József (FTC), Orosz Ferenc (Kispest-HFC), Sándor Tamás (DVSC)

1 mérkőzésen: Duró József (Kispest-HFC), Eszenyi Dénes (KV Mechelen), Füle Antal (Vác FC-Samsung), Hajszán Gyula (ETO FC Győr), Hamar István (Kispest-HFC), Ivanics László (ETO FC Győr), Kozma István (UTE), Simon Tibor (FTC), Szekeres Tamás (FTC), Telek András (FTC), Urbán Flórián (KV Mechelen)

Dunai Antal bölcs előrelátása

Borzasztóan kezdődött a később rendkívül sikeres olimpiai válogatott története. A Dunai Antal (valamint Bene Ferenc pályaedző és Szendrei József kapusedző) által irányított gárda az 1993–1994-es idényben utánpótlás-válogatottként játszott két selejtezőt, idősebbek ellen. Az oroszoktól 6-0-ra kikapott Százhalombattán, majd a Hungária körúton legyőzte a luxemburgiakat, s a csoporton belül a vert mezőnyben végzett. Az egykori ezüst- és bronzcipős csatár akkor már a számunkra tét nélkül meccsre, az ötkarikás selejtezőkre szánt legénységet válogatta, Vezér, Kucselata, Dienes, Hrutka, Mátyus, Forrai, Mikóczi, Sándor T., Dragóner, Pető Z., Zavadszky, Herczeg és Horváth F. játszott az első

Sándor Tamás és Dombi Tibor végigjárta az olimpiai csapat útját

mérkőzésen, a másodikon Szűcs L., Molnár, Madar Cs., Dombi, Kovács Z., valamint Földes is felbukkant. A csapat az idény hátralévő részében hat felkészülési találkozót is vívott a német, az osztrák, a szlovén, a dán, a lengyel és a horvát korosztályos válogatott ellen, ötvenszázalékos mérleggel. Irdatlan messzinek tűnt Atlanta, hiszen az olimpiai részvételhez a legjobb ötbe kellett kerülni az európai indulók között.

Sötét folt a fehérorosz meccs

Az U19-es válogatott, Ubrankovics Mihály csapata, az előző évekbeli szereplését figyelembe véve csalódást okozott azzal, hogy kilenc mérkőzésén még ötvenszázalékos mérleget sem produkált (3-2-4). Ugyan ősszel az osztrákok és a luxemburgiak előtt magabiztosan megnyerte a csoportját, de tavasszal Tatabányán kikapott a fehéroroszoktól 2-1-re, s a helyzetén a kinti 0-0 sem javította. Így a korosztály (amelynek mérkőzésein az idény során tizenegy későbbi A-válogatott, Király Gábor, Bükszegi Zoltán, Lisztes Krisztián, Dárdai Pál, Fehér Csaba, Bukrán Gábor, Tököli Attila, Tóth Norbert, Bárányos Zsolt, Kenesei Krisztián és Torma Gábor is szerepet kapott) nem jutott be a spanyolországi nyolcas döntőbe, pedig előzetesen akár az éremszerzésre is esélyesnek tűnt. A szakemberek akkoriban úgy tartották – s ez a jóslat a játékosok későbbi pályafutásával igazolást is nyert –, hogy ez volt az 1973-asok mellett a korszak legtehetségesebb generációja.

A Piski Elemér által dirigált U18-as legénység a decemberi, izraeli Téli Kupán remekelt, három győzelem mellett ugyan a románoktól kikapott, de jobb gólkülönbségével megnyerte a trófeát. A

torna gólkirálya Torma Gábor volt. Júniusban Csáktornyán 4-1-re nyert a csapat a horvátok ellen. A későbbi A-válogatottak közül az idősebbek közé is felkerült Torma, Kenesei és Tóth Norbert, valamint Dvéri Zsolt, Kabát Péter, Korsós György, Kovács Béla, Vincze Gábor is játszott.

Az U17-es gárda – Ziegler János legénysége – ősszel tíz mérkőzést vívott, előbb negyedik lett a ráckevei Aranykalász Kupán, majd hatodik a varsói Syrenka Kupán. Októberben az ukránoktól kikapott Debrecenben, s bár az örményeket legyőzte, csoportmásodikként nem lépett tovább az Eb-selejtezőcsoportjából az írországi döntőbe. A fiúk közül hárman jutottak el az A-válogatottságra: Kabát Péter, Rabóczki Balázs és az akkor még békéscsabai Balog Zoltán.

Az U15-ös és az U16-os korosztály csak felkészülési mérkőzéseket játszott, a csapatokban szerepet kapott Farkas Balázs, Halmosi Péter és Tímár Krisztián is.

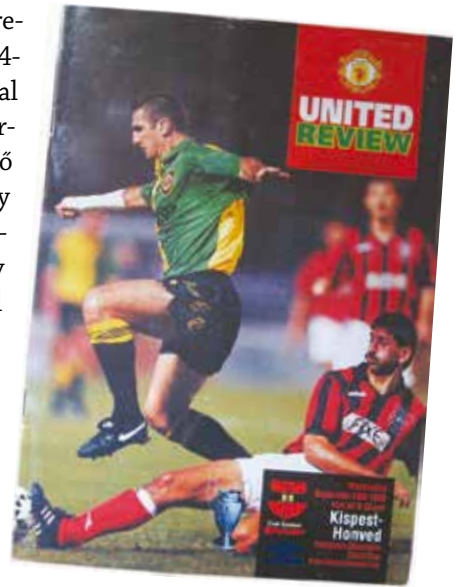
EURÓPAI KUPÁK

Eszenyi mesterhármast rúgott az MTK-nak

A Kispest-Honvéd FC és a Ferencváros is kettős vérésséggel búcsúzott az európai porondtól az 1993–1994-es idényben. Martti Kuusela legénysége mindazonáltal nem vallott szégyent a Manchester United világsztárjai ellen, még ha a finn edző szerint „buta, elkerülhető gólokkal” kapott is ki 3-2-re a Bozsik Stadionban. Roy Keane két, Eric Cantona egy gólt szerzett az angoloknak, magyar részről Szabados József, majd Stefanov István szépített. Az Old Traffordon az első mérkőzésről hiányzó két kulcsember, Pisont István és Sallói István közül legalább utóbbi már játszhatott, ő szerezte Steve Bruce duplája után a becsületgólt. Érdekes volt Martti Kuusela minősítése: „Magyarországon túlságosan leértékelik a játékosokat, hagyni kell őket gondolkodni. De meg kell tanítani nekik azokat az alapdolgokat, amelyek nélkül a labdarúgás nem létezik. Technikailag nincs gond, de most is kitűnt, hogy erőnlétben, gyorsaságban és testi felépítésben messze el vannak maradva az európai átlagtól.”

A Ferencváros sokkal nagyobb csalódást okozott azzal, hogy a tirolai 0-3 után az Üllői úton is kikapott 2-1-re az FC Innsbrucktól. Az UEFA-kupában a Vác FC-Samsung még nagyobb pofont kapott. A hazai 2-0 (Szedlacsék István és Nyilas Elek lőtte a gólokat) finoman fogalmazva is reményt adott a limasszoli visszavágóra az Apollón ellen, ám a ciprusiak, délszláv játékosaik góljaival, hosszabbításban 4-0-ra (!) megnyerték a találkozót. Csank János össze-történ mondata a kiesés után: „Életem legnagyobb futballkudarcát szenvedtem el...”

Az MTK jutott túl egyedül a magyar együttesek közül az első körön. Az izlandi KR ellen Reyjavíkban nyert 2-1-re (Hámori és Zsivóczky talált a kapuba), majd a visszavágón 0-0-val versenyben maradt. Sokatmondóak voltak Gellei Imre edző szavai: „Az első félidőben Piel

bravúrjainak köszönhattük, hogy megúsztuk gól nélkül. A mérkőzés össze- képe alapján a döntetlen igazságos eredmény.” A következő fordulóban a fél évtizeddel korábban még Európa élcsapatai közé tartozó KV Mechelen jutott a kék-fehéreknek. A továbbjutás az első, a kinti találkozón eldőlt, az ellenfél magyar csatára, **Eszenyi Dénes** mesterhármassal segítette a bel- gákat az 5-0-s győzelemhez. A visszavágó kevés izgalmat és 1-1-es döntet- lent hozott. Kovács Zoltán egyenlítő találatán kívül is szerezhettek volna még gólt az MTK, de a továbblépésre esélye sem volt.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Stadiont avatott a Kispest-Honvéd Angliában

A barátságos mérkőzéseket tekintve a Kispest-Honvéd bonyolította le a legérdekesebb progra- mot az idényben. A piros-feketék a nyáron Genkben jártak, a helyi élvonalbeli csapat ellen 2-0- ra nyertek. Azt követően legyőzték a harmadik ligás KVK Tientent, majd átutaztak Londonba, ahol a Millwallnál vendé- geskedtek. A klub újjáépített stadionjában az volt mindössze a második futballmérkő- zés. Martti Kuusela együttese Sallói István találatával és egy öngóllal 2-1-re nyert.

Talán ennél is nagyobb felhajtás övezte a Kispest-HFC decemberi, wolverhamptoni vendégjátékát, 39 évvel a házigazdák Puskásék ellen aratott híres győzelme után. Az újjáépített Molineux Stadion megnyitóján, 1993. december 7-én a Wolves, a „farkasok” hajdani győztes csapa- tának mind a 11 tagja ott ült a tribünön az utódokat figyelve, nagy szeretettel és tisztelettel vették körül a díszvendéget, Puskás Ferencet. A mérkő- zés 1-1-re végződött, a magyar gólt Vincze István lőtte.

A csapat a tavaszi folytatás előtt törökországi portyán járt (kikapott a Beşiktaştól, döntet- lent játszott a Galatasarayjal), majd itthon szenvedett vereséget a Wiener SC-től.

A Ferencváros három emlékezetes nemzetközi mérkőzést vívott 1994 februárjában. Az osztrák Sturm Grazot 2-0-ra, a dél-koreai Lucky Gold Start 2-1-re, a Dinamo Kijevet 3-0-ra verte meg az Üllői úton. Az ukránok akkoriban vezették hazájuk bajnokságát, s bár Leonyenkóval az élen néhány kulcsemberük hiányzott, a 17 éves Lisztes Krisztián vezérletével kiharcolt fölényes Fradi-győzelem szép sikert jelentett.

Az Intertoto-kupában két magyar alakulat indult. Mindkettő kiválóan szerepelt. A Békés- csaba megnyerte a csoportját a dán OB, az osztrák Rapid, a német Dynamo Dresden és a svájci Sion előtt. A lila-fehérek csak az utolsó mérkőzésükön, az Odense ellen veszítettek, már biztos csoportgyőztesként. A Vác az élen végzett Hamburger SV együttesével azonos pontszámmal a második helyen zárt. Egyetlen gólon múltott az elsősege. Csank János legénysége megelőzte a cseh České Budějovicét, a szlovák Inter Bratislavát és a dán Ikastot.

Csernai Pál Észak-Koreába költözött

A magyar labdarúgás gyenge nemzetközi eredményei érezhető hatással voltak a játékosaink iránti keresletre is.

Továbbra is Kiprich József számított a légió frontemberének, noha rotterdami pályafutása leggyengébb idényét zárta, mindössze 10 bajnoki meccsen játszott Wim van Hanegemnél. A Feyenoord második lett a bajnokságban, s négy éven belül harmadszor megnyerte a szövetség, a KNVB kupáját. A NEC elleni döntőben (2-1) a magyar csatár nem lépett pályára. Szalma József a második ligás Fortuna Sittard játékosa volt.

Belgiumban Disztl László ugyancsak ezüstérmet nyert az FC Bruges-zsel, de már csak öt bajnoki jutott neki, aztán hazatért. Csapata az idény végén kupadöntőt játszott. Élvonalbeli klubban szerepelt Balog Tibor, Bukrán Gábor és Gulyás István (RSC Charleroi), Eszenyi Dénes (KV Mechelen), Halmai Gábor és Kovács Ervin (Germinal Ekeren), Kovács Kálmán (RFC Antwerp), Lőrincz Emil (RWD Molenbeek), Petry Zsolt (KAA Gent) és az idény közben klubot váltó Urbán Flórián (KSV Waregem, Germinal Ekeren). A volt vasasos Balog Tibor a második ligás Verbroedering Geelt erősítette, Gelei Károly a Boom KFC kapusa volt.

Kovács Kálmán (hátsó sor, balról az ötödik) az RFC Antwerpben

Két honfitársunk játszott a francia elitben, Márton Gábor az AS Cannes, Mészöly Géza pedig a Le Havre AC védőjeként futballozott. A baranyai származású védő volt a jobb csapat, a Szőke Szikla fia játszott ellenben többet.

Ismét szerződött magyar játékost a bécsi Austria. Keresztúri András bújt lila-fehér mezbe, csapata ezüstérmes lett az ottani Bundesligában, és megnyerte az Osztrák Kupát. Az MTK-ból Bécsbe került középpályás, ha csak két mérkőzésen is, de játszott a fináléig vezető úton. A svájci második vonalban feljutó helyen zárt klubjával, a St. Gallennel Fodor Imre és Tiefenbach Tamás. Szintén a másodosztályban futballozott Bodonyi Béla és Zsadányi László (FC Fribourg), valamint Varga István (SR Delémont). Bicskei Bertalan az idény egy részében az élvonalbeli FC Luzern edzőjeként dolgozott. Hajszán Gyula Németországban, a Tennis Borussia Berlinben játszott a hazatérése előtt. Zsinka János

Hajszán Gyula (ül, balról a harmadik) a Tennis Borussia Berlinben

idény közben szerződött ki a portugál harmadik vonalbeli SC Lourinhaensébe.

Katzenbach Imre az Apollón Athén tagjaként egyedüli magyar volt a görög élvonalban. Détári Lajos a nyáron hazatért, de aztán ősszel mégis olasz klubba került, a Genoa 1893 együttesében játszott a Serie A-ban. Limperger Zsolt sérülése miatt mindössze egy mérkőzésen tudott játszani a spanyol Celta Vigóban. Tarlósi István egy máltai középcsapatban, a Sliema Wanderersben védett, klubtársa volt Katona Zsolt.

Viszonylag népes volt a finnországi magyar kolónia is. Balogh István és az egyetlen bajnokit játszó Jenei Sándor érte el a legjobb helyezést, bronzérmesek lettek a Helsingin JK tagjaként.

Az 1993-as idényt az elitben kezdte, majd az alapszakasz után kiesett csapatával Csató Sándor és Gruborovics Tibor (MP), valamint Katona György (Haka).

Az edzők közül a legezotikusabb kaland Csernai Pálnak jutott, aki a Koreai NDK válogottjának szövetségi kapitánya volt. Karácsony táján Kámán Attila és Somogyi József Csepelről a „másik” Koreába, a délibe igazoltak. A Yukong Elephantsszal megnyerték a Ligakupát, s jól szerepeltek a bajnokságban. (1994 végén a csapat ezüstérmes lett.)

Viszátérve a trénerekhez: Török Péter továbbra is Norvégiában dolgozott, Gelei József is maradt állomáshelyén, az ománi Muscat Clubnál.

FEKETE RUHÁBAN

Puhl Sándor világbajnoki döntőt vezetett

Negyven évvel 1954 után ismét volt magyar szereplője a labdarúgó-világbajnoki döntőnek. Puhl Sándor dirigálta a Brazília–Olaszország mérkőzést, amelyen a dél-amerikaiak tizenegyespárbajban nyerték meg történetük negyedik vb-aranyát. A kor sztárbírója mellett partjelzőként közreműködő Márton Sándor, valamint a FIFA játékvezetői bizottságának munkáját segítő – s Puhlért kint is nagyon eredményesen lobbizó – Palotai Károly is részt vett a tornán.

A futballtörténelem eddigi egyetlen vb-döntős magyar játékvezetője a csoportmérkőzések során a Norvégia–Mexikó és a Brazília–Svédország találkozót vezette. A negyeddöntőben neki

Eszenyi Dénes (középen, jobbról a második) a KV Mechelenben

Bukrán Gábor (hátul, jobbról a második), Balog Tibor (középen, balról a második) és Gulyás István (elől, jobbról a negyedik) a Charleroi-ban

Puhl a világbajnoki döntőben

A magyar bíró, valamint Nadal, Hierro és a két Baggio a negyeddöntőben

jutott a Bostonhoz közeli Foxboróban rendezett Olaszország–Spanyolország összecsapás, a torna után és alatt ezért kapta a legtöbb kritikát, mivel nem büntette meg a Luis Enriquet könyökkel arcon vágó védőt, Mauro Tassottit. A FIFA nyilván nem róta fel neki ezt hibául, hiszen megkapta az aranymérkőzést, amelyet közmegeledésre dirigált végig.

Márton Sándor hat találkozón működött közre partjelzőként, ezek közül kettőt (Brazília–Svédország, Norvégia–Mexikó csoportmérkőzések) Puhl vezetett. A további négy meccs: Hollandia–Szaúd-Arábia (csoportmérkőzés), Spanyolország–Svájc (nyolcaddöntő), Bulgária–Németország (negyeddöntő), Brazília–Svédország (elődöntő).

TERREMLABDARÚGÁS

A Vasas remekelt a végjátékban

A *Nemzeti Sport* és a Szaknévsor 1994 januárjában „feltámasztotta” a nagypályások kispályázását, a teremfutballt. Az első osztályúak mellett második vonalbeli csapatokat is a parkettre hívó sorozatban 37 (!) alakulat vett részt. A budapesti csoportból a Vasas SC, a debreceniből a Loki, a gödöllőiből az Újpesti TE, az egyben Pannon Globus Kupának is számító győriből az ETO, a miskolciból a Diósgyőri FC, a pécsiből a Parmalat FC, míg a zalaegerszegiből a ZTE jutott a középdöntőbe. Az ugyancsak a borsodi megyeszékhelyen rendezett Keleti csoportdöntőből az óriási csatában (a DFC ellen 5-5-tel, a DVSC ellen 7-6-tal) győztes lila-fehérek és a rendező legénység, míg a Nyugati csoportból a házigazda ETO és a Vasas került be a Budapest Sportcsarnokba, a nagydöntőbe.

A január 24-i fináléban előbb a Diósgyőri FC 6-5-re megverte az ETO-t majd a Vasas lelépte az UTE együttesét (11-5). A bronzmeccsen Garami József alakulata 14-12-re nyert a győriek ellen, majd a serlegmérkőzésen a Vasas, amely szinte megtáltosodott a végjátékra, 10-4-re kiütötte a Diósgyőrt is. A kéthetes, 30 000 nézőt vonzó sorozat gólkirálya a debreceni Sándor Tamás lett.

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE:

Baji Tamás 22 – Mracskó Mihály 30/4, Jurij Usmajev 25, Zahorán Zoltán 27/1 – Szent Zoltán 24/3, Csató Sándor 28/5, Viorel Vancea 25/5, Váci Zoltán 24/6 – Szarvas János 29/15, Kulcsár Sándor 27/13, Fodor Tibor 29/6. A többiek: Árgyelán János 21/7, Fabulya György 15, Kasik Zsolt 15, Dávid Zsolt 13, Anatolij Gricajuk 9/1, Udvarác Milán (k) 8, Kulcsár Szilárd 5, Simion Mironaş 5, Mircea Lucian Ciocan 2/1, Gyura István 2, Nagy László 1

BVSC-DREHER:

Disztl Péter 16 – B. Szabó Miklós 20, Emir Džinović 15, Cseh András 23 – Urbányi István 27/3, Bognár György 27/10, Nagy Péter 21/2, Farkas József 19/2 – Borgulya István 22/3, Adrian Negrău 21/3, Bükszegi Zoltán 19/1. A többiek: Mundi Viktor 14/2, Balási Imre (k) 12, Werner Szabolcs 12, Kósa László 11, Kvanduk Gábor 11, Alekszandr Bondarenko 10, Zentai Lajos 10/1, Dănuț Baba 9/1, Tóth György 9/1, Lucian Anania 8/1, Króner Péter 8, Árki Gábor 7, Boda Imre 7, Mihails Zemlinskis 6, Farkasházy László 5, Almir Filipović 5/1, Lantai Balázs 3, Pecha László 3, Vezér Ádám (k) 3, Tábory József 1

CSEPEL-KORDAX:

Hajdu Attila 25 – Tyukodi Zoltán 24, Váci Dénes 25/3, Ács Gusztáv 24/1 – Medgyes Péter 24, Szabó András 24, Mikler Lajos 23, Szekeres József 29/1 – Gheorghe Pena 21/8, Süveges Zoltán 24, Jakab Csaba 25/3. A többiek: Bereczki Péter 20, Tompos Sándor 17/1, Kámán Attila 14/4, Dragan Puskás 14/5, Somogyi József 14/6, Balogh István 9/2, Balogh Zoltán 8/1, Patkós Csaba 7, dr. Szieben László (k) 6/1, Altafino Karuso Pálácian 5, Nagy Sándor 4, Nagy Tamás 1

DEBRECENI VSC:

Horváth Béla 29 – Sándor Csaba 29, Liviu Goian 27/3, Balogh József 22, Pető Zoltán 28/3 – Madar Csaba 27/2, Kondás Elemér 24/4, Sándor Tamás 29/13, Vjacseszlav Medvid 17 – Dombi Tibor 30/3, Viktor Gracsov 25/6. A többiek: Nagy Csaba 14, Tóth Attila 14/1, Relu Buliga 11, Szatmári Csaba 10, Dorel Toderas 10, Ion Radu 7, Tóth György 7/1, Emil Răducu 6, Földvári Tibor 5, Nicolae Ilea 5/3, Fazekas Zsombor 2, Dobos Attila 1, Papp Zsolt 1, Téglási Gábor (k) 1

EMDSZ-SOPRONI LABDARÚGÓ CLUB:

Milchram Péter 22 – Katona Sándor 25/1, Varsányi Péter 29/1, Árpási Csaba 21 – Szántó Csaba 27/5, Petru Chiraciu 29/5, Deák Gábor 26/1, Nagy Jenő 25/2 – Kovács László 23/2, Majoros Zoltán 23/3, Ördög József 28/6. A többiek: Varga Károly 20/1, Korsós Attila 19, Udvardi Tamás 14, Borsos István 12/2, Horváth Barna 10/1, Babos Gábor (k) 9, Makkos Tamás 7, Kovács Tibor 5, Kovács Gábor 3, Buzsáki László 2, Mentés Attila 2, Horváth Péter 1

ETO FC GYŐR:

Végh Zoltán 30 – Kuttor Attila 25/3, Pintér Attila 23/3, Virág Attila 22 – Csikós Lajos 23, Faragó István 20/2, Ignác János 24/1, Mikóczy Krisztián 26/3, Ivanics László 24/3 – Csertői Aurél 27/9, Klausz László 28/9. A többiek: Radics Zsolt 19, Bordás Csaba 16, Herczeg Miklós 16/2, Hajszán Gyula 13/2, Lázár

Szilveszter 13, Lucian Popescu 12/9, Rugovics Vendél 9/1, Földes István 5/2, Constantin Varga 4/1, Makkos Tamás 3, Korsós György 2/1, Robert Weber 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szeiler József 29 – Simon Tibor 24, Telek András 19, Szekeres Tamás 22/2 – Páling Zsolt 19, Albert Flórián 20/7, Lipcsei Péter 26/5, Lisztes Krisztián 16/5, Keller József 28 – Kovács József 21/8, Wukovics László 25/14. A többiek: Gregor József 16/5, Szűcs Mihály 16, Zavadszky Gábor 15/3, Nagy Zsolt 14, Détári Lajos 13/1, Balogh Gábor 11/1, Hrutka János 11, Szergej Kuznyecov 10, Sorin Cigan 7, Vanicsek Zoltán 6, Kenneth Christiansen 5/1, Petrők Tamás 4, Bubcsó Norbert 2, Balogh Tamás (k) 1, Simon Péter 1

HALADÁS VSE:

Király Gábor 15 – Jagodics Zoltán 25/3, Bognár Zoltán 26/1, Neudl Gábor 23, Szekér István 27/6 – Tóth Gyula 26, Elekes Attila 25/4, Sánta László 25/1, Tóth Norbert 23/2 – Schneider Gábor 20/4, Süle József 18. A többiek: Berbás Péter 15/1, Derdák Attila (k) 15, Kenesei Zoltán 15/1, Milonja Vukadinovics 13, Farkas Simon 12/2, Németh Zoltán 12, Somfalvi Csaba 11/1, Oleg Szűcs 11, Hídvégi Attila 10/1, Balassa Péter 8/1, Nagy Mihály 8, Ábrahám András 5, Csoboth Róbert 5

KISPEST-HONVÉD FC:

Brockhauser István 30 – Plókai Attila 23/2, Csábi József 25, Bánfi János 30/1 – Stefanov István 28/2, Illés Béla 30/17, Vincze István 24/4, Duró József 21, Csehi Tibor 23/6 – Orosz Ferenc 19/8, Hamar István 26/9. A többiek: Forrai Attila 18/1, Sallói István 18/10, Pisont István 16/3, Mátyus János 11, Szabados József 11, Halmai Gábor 8/1, Tóth Mihály 7/1, Farkasházy László 6, Emeka Ezeugo (Emmy) 4, Árki Gábor 2, Bárányos Zsolt 2

MTK:

Piel Zoltán 24 – Turbék István 26, Talapa János 24/1, Sztanó Miklós 20 – Horváth Csaba 28/4, Komódi László 26/3, Vancsa Miklós 28/6, Zsvivóczky Gyula 27/1 – Kenesei Krisztián 17/3, Kovács Zoltán 20/4, Hámosi Ferenc 26/2. A többiek: Szalai Attila 14/1, Kenesei Zoltán 13, Jován Róbert 11/3, Tamási Zoltán 11, Tikosi Gyula 11, Híres Gábor 10, Nagy Sándor 10/1, Pölöskei Gábor 8, Szabó Tibor 8, Vincze József 6, Hrutka János 4/1, Justice Eden (Jessy) 4, Balogh Tamás (k) 3, Nagy Tamás 3, Zsiborás Gábor (k) 3, Kriszt József 2, Bencze Zsolt 1

PARMALAT FC (VIDEOTON-WALTHAM FC):

Mitring István 27 – Lőrinc Antal 24/1, Németh Zoltán 22/1, Varga Ernő 25/2 – Salacz János 23, Bekó Balázs 20, Czéh László 28/4, Horváth László 23, Zimmermann Tamás 22/2 – Takács Lajos 29/5, Horváth Ferenc 29/13. A többiek: Dubecz János 18, Pálfi László 16, Kucselata János 15, Balog Zoltán 12/1, Jován Róbert 11/2, Jónás Gyula 9/1, László Csaba 7, Tiber Krisztián 7/1, Vadász Imre 7, Heinzinger János 6, Józsa Miklós (k) 3, Zombori András 1

PÉCSI MSC-FORDAN:

Szergej Csaban 28 – Bódog Tamás 24, Csízi Gábor 23/1, Diénes András 27, Braun Károly 23/1 – Fehér Csaba 18/1, Kocsis

István 20/1, Rózsa László 21/3, Ulveczki Zoltán 26/2, Lengyel Ferenc 19 – Cătălin Azoitei 28/10. A többiek: Tököli Attila 17/1, Vókó Tamás 15, Csoboth Róbert 14, Palaczky János 14, Ioan Adrian Zare 13, Ciprian Dorobantu 12/1, Roman Tolocsko 11, Dárdai Pál 10/1, Mészáros Ferenc 9/1, Benkovics Gábor 4, Robert Barborik 2, Regős Sándor (k) 2, Magyar Zsolt 1, Papp Zsolt 1, Pest Roland 1, Schwarzkopf Tamás 1

SÍÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 30 – Keszeg István 29/1, Bimbó Tamás 27/1, Olajos Sándor 21 – Király József 28/1, Meksz Gyula 29/2, Varsányi Sándor 30/2, Jenei Sándor 19/3, Tóth Lajos 20/1 – Kirchmayer Tibor 24/2, Fischer Pál 22/8. A többiek: Szabadi Csaba 17, Barna László 13, Szabó Zoltán 13/3, Földes László 11/4, Jaroslav Hausner 10, Kovács Imre 10/1, Sallai Tibor 9/1, Molnár Ferenc 8, Marozsán János 5, Szergej Pervusin 5/1, Dukon Béla 3/1, Perger András 2, Virág László 2, Csák Tamás 1, Kolovics Zoltán 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET:

Roland Praj 28 – Molnár Zoltán 24/1, Aczél Zoltán 28, Füzesi Zsolt 21 – Kozma István 29/8, Bérczy Balázs 22/2, Véber György 29/6, Kecskés Zoltán 26/3, Szlezák Zoltán 30/2 – Belvon Attila 22/5, Kovács László 22/3. A többiek: Egressy Gábor 17/4, Horváth Péter 17/2, Szanyó Károly 17/3, Turi Zsolt 17/3, Tomka János 15/2, Lovász Ferenc 8, Borsos Vilmos (k) 3, Medgyesi László 3, Szőnyi Tamás 3, Miklya Zoltán 1, Miovecz Zoltán 1, Tóth P. Gábor 1, Tóth György 1

VASAS-ILZER SC:

Sáfár Szabolcs 17 – Herczeg Csaba 18/1, Geress Zoltán 19, Juhár Tamás 27/1 – Oleg Sirinbekov 27/1, Mónos Tamás 30/1, Galaschek Péter 23/4, Szenes Sándor 20/7, Maczó Miklós 25 – Zvara József 24/1, Jean-Claude M'bemba (Claude) 26/8. A többiek: Földes Gábor 18/2, Pecha László 18, Babócsy András (k) 15, Erős Károly 14/1, Vincze Ottó 14/3, Anatolij Gricajuk 8/2, Kecskés Attila 6, Lendvai Péter 6, Timár Balázs 6, Sorin Cigan 5/2, Eugen Neagoe 5/1, Szarvas Zsolt 4, Ljubiša Vasiljević 4, Szilveszter Ferenc 3, Bácsi Sándor 2, Nahóczky Attila 2, Kurt Vermeesch 2

VÁC FC-SAMSUNG:

Kosztá János 29 – Puglits Gábor 27/1, Nagy Tibor 27/2, Hahn Árpád 30/1, Aranyos Imre 26/2 – Nyilas Elek 29/7, Kriska Gábor 27/1, Simon Antal 21/3, Víg Péter 21/1 – Füle Antal 25/15, Romanek János 26/3. A többiek: Szedlacsek István 18/2, Kasza István 14/2, Répási László 13/6, Miovecz Zoltán 11/1, Juraj Molnár 11/1, Dzurják József 10/6, Sallai Tibor 5, Szalai Attila 5, Burzi Attila 4/1, Nyikos József 4, Schwarcz Zoltán 3, Bereczki Péter 2, Hámori István (k) 1, Kelemen Zsolt 1

1994 júliusában a Nemzeti Sport S10 című magazinja ilyennek láttatta az élvonal tizenhat edzőjét

Az 1993–1994. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Vác FC-Samsung	30	19	8	3	58-29	46	5. Tiszakécskei FC	30	13	8	9	41-37	34
2. Kispest-Honvéd	30	18	7	5	66-33	43	6. Szarvasi Vasas	30	12	10	8	37-39	34
3. Békéscsabai Előre	30	19	3	8	68-29	41	7. Tiszavasvári Alkaloida	30	11	11	8	47-37	33
4. Ferencvárosi TC	30	16	5	9	50-32	37	8. Nyíregyházi FC	30	12	8	10	33-24	32
5. ETO FC Győr	30	15	7	8	51-37	37	9. Hajdúnánási FC	30	11	9	10	40-36	31
6. Újpesti TE	30	13	8	9	44-35	34	10. Kabai Cukor FC	30	12	7	11	35-36	31
7. Debreceni VSC	30	12	9	9	40-33	33	11. Gödöllői FC	30	9	8	13	38-44	26
8. Csepel-Kordax	30	12	8	10	36-44	32	12. Balmazújvárosi SC	30	8	9	13	35-45	25
9. Parmalat FC	30	8	9	13	33-46	25	13. Kazincbarcikai SC	30	7	10	13	35-43	24
10. Vasas-Ilzer	30	8	8	14	36-43	24	14. Szeged FC	30	6	10	14	26-42	22
11. PMSC-Fordan	30	7	10	13	23-39	24	15. FC Eger	30	7	7	16	36-45	21
12. BVSC-Dreher	30	7	10	13	32-52	24	16. REAC	30	7	7	16	33-52	19
13. Siófoki Bányász	30	6	10	14	33-49	22							
14. EMDSZ-Soproni LC	30	8	6	16	31-52	22							
15. Haladás VSE	30	5	9	16	28-48	19							
16. MTK	30	4	9	17	30-58	17							

Osztályozók

Siófoki Bányász–Zalaegerszegi TE 4-3, ZTE–Siófoki B. 6-0
EMDSZ-Soproni LC–FC Hatvan 2-0, FC Hatvan–EMDSZ-Soproni LC 2-0 (tizenegyesekkel: 2-4)

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Illés Béla (Kispest-HFC)	17
2. Füle Antal (Vác FC-Samsung)	15
2. Szarvas János (Békéscsaba)	15
4. Wukovics László (FTC)	14
5. Horváth Ferenc (Parmalat FC)	13
5. Kulcsár Sándor (Békéscsaba)	13
5. Sándor Tamás (Debreceni VSC)	13
10. Mohácsi FC	30
11. Beremendi Építők	30
12. Veszprém FC	30
13. Bajai FC	30
14. Dorogi Bányász	30
15. Pénzügyőr SE	30
16. Szekszárdi PSE	30

NB II, Keleti csoport

1. Kiskőrös-Stadler FC	30	15	10	5	55-32	40
2. FC Hatvan	30	16	6	8	40-33	38
3. III. kerületi TVE	30	13	8	9	40-31	34
4. Diósgyőri FC	30	13	8	9	44-39	34

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Hódmezővásárhelyi LC. **Bakony-csoport:** Soproni Távközlési SE. **Dráva-csoport:** Pécsi VSK. **Duna-csoport:** Tatabányai SC. **Mátra-csoport:** Salgótarjáni BTC. **Tisza-csoport:** Stop-Miskolci VFC

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Vác FC-Samsung	X	2-4	1-2	3-2	2-2	2-0	2-1	3-1	4-0	2-2	1-0	3-2	1-0	7-0	2-1	4-0
2. Kispest-Honvéd	1-2	X	0-2	1-0	2-0	1-1	2-1	8-1	1-1	0-0	1-0	0-0	4-2	3-1	0-0	3-1
3. Békéscsabai Előre	1-1	0-1	X	1-0	0-2	2-2	1-2	6-1	5-0	2-1	5-0	3-0	1-1	5-2	5-1	2-0
4. Ferencvárosi TC	0-0	2-1	4-2	X	2-1	0-1	1-0	3-0	3-0	5-1	3-0	4-2	1-3	1-0	2-1	0-0
5. ETO FC Győr	0-1	5-1	2-5	3-1	X	2-1	1-1	0-0	1-1	3-2	1-2	5-1	3-1	2-1	2-1	3-1
6. Újpesti TE	3-0	2-4	1-0	1-0	0-2	X	3-3	1-1	2-1	1-0	3-0	3-1	2-1	0-0	4-0	2-1
7. Debreceni VSC	0-1	2-1	0-2	2-0	1-0	2-2	X	1-1	2-1	3-1	1-1	1-1	2-1	0-0	1-0	2-0
8. Csepel-Kordax	1-1	0-2	2-0	1-2	1-2	1-0	1-3	X	2-1	2-0	2-1	2-0	2-2	3-1	2-0	1-1
9. Parmalat FC	0-1	1-5	1-0	3-1	1-1	1-0	2-1	3-0	X	1-1	1-0	1-1	2-2	4-1	1-1	1-1
10. Vasas-Ilzer SC	1-1	1-2	1-0	0-1	1-1	1-1	1-0	0-2	1-0	X	2-1	5-1	1-1	1-2	0-2	2-1
11. PMSC-Fordan	2-2	1-4	0-2	0-0	0-0	1-1	2-1	1-0	1-0	0-0	X	0-0	1-0	2-0	2-0	2-3
12. BVSC-Dreher	0-0	1-4	0-4	1-5	3-0	2-3	1-2	1-1	3-0	2-1	1-1	X	0-0	0-0	1-0	3-2
13. Siófoki Bányász	0-1	2-2	1-2	2-4	1-3	1-0	1-0	1-1	1-3	2-1	2-0	1-1	X	0-1	1-1	1-1
14. EMDSZ-Soproni LC	0-2	0-3	2-3	0-1	0-1	2-0	1-1	0-1	1-0	1-3	2-0	1-0	6-1	X	2-2	1-1
15. Haladás VSE	1-3	1-1	0-2	1-1	1-2	3-2	0-0	0-2	2-1	3-2	0-0	0-1	0-1	3-1	X	1-1
16. MTK	2-3	1-4	0-3	1-1	2-1	0-2	2-4	0-1	1-1	0-3	1-1	0-2	2-0	1-2	3-2	X

Novák Dezsőt állandóan szidták, pedig mindent megnyert

Az előző idény végén Nyilasi Tibor távozott a Ferencváros csapatának éléről. Noha a szurkolók egy részével nem volt felhőtlen a kapcsolata, a jelek szerint a „kemény mag” a szakítás után jött rá az egykori kedvenc nélkülözhetetlen mivoltára. Ugyan egy korábbi sikeredző vette át a gárdát – Novák Dezső 1981-ben bajnoki címet nyert a csapattal, az utolsót Nyilasi 1992-es aranya előtt –, aki millió szállal kapcsolódott a Fradihoz, ám sokáig nem tudta megnyerni az ultrák szívét. A hívek egy része szívesebben fogadta volna a másik jelölt, Bicskei Bertalan kinevezését. Novák annak ellenére is vállalta a feladatot (ő még olyan fradista volt, akinek egy ilyen hívás szentnek számított), hogy tisztában volt azzal, a legnépszerűbb honi klub nincs jó anyagi helyzetben, s hogy nem futja minőségi igazolásokra.

Ennek megfelelően nem változott sokat a keret. Meg merjük kockáztatni, inkább gyengült, mint erősödött. Kecskés Zoltán és Wukovics László helyet cserélt, s az Újpestre igazolt csatár távozásával az előző idények legjobb zöld-fehér góllövőjét, 37 találat szerzőjét veszítette el az FTC. Más klubban folytatta a pályafutását Kovács József és Balogh Gábor is, némi túlzással a teljes csatárszekció távozott. Erősítésként Czéh László, valamint két légiós, a vajdasági Goran Kopunovics, s a Vasastól vett román Eugen Neagoe érkezett.

A Fradi nagyon jól kezdett, Neagoe az első két fordulóban a ZTE (3-1) és a BVSC-Dreher (4-1) ellen is szerzett gólt. Ám azt sejtteni lehetett, hogy a két legyőzött nem lesz riválisa a jó helyezésekért. A Békéscsaba és a megerősödött UTE-Novabau ellenben annak ígérkezett. A csabaiak együtt tudták tartani siker csapatukat, s remélték, hogy meg tudják vetni a lábukat az NB I legszűkebb elitjében. A Vasast otthon 2-1-re megverték, a Soproni LC ellen döntetlent játszottak, majd várták a Ferencvárost. Az ünnepnapon, augusztus 20-án játszott rangadó

A Ferencváros bajnoksapata. Hátsó sor: Zavadszky, Christiansen, Kecskés, Szekeres, Kuznyecov, Kopunovics, Neagoe, Czéh. Középső sor: Telek, Bubcsó, Dóra János szertáros, Golecz Lajos technikai vezető, Hajdú József kapusedző, Novák Dezső vezetőedző, Mucha József edző, Bodnár József masszőr, dr. Juhász József orvos, Páling, Simon. Elő sor: Nagy Zs., Albert, Gregor, Balogh T., Szeiler, Szűcs M., Lisztes, Keller

futballünnep lett a Viharsarokban. 2012-ben, a klub alapításának századik évfordulóján a szurkolók ezt az 5-2-es diadalt választották az egyesületi történet legjobb meccsének! Több mint tízezer néző tombolt a Kórház utcai pályán, aki emlékszik még a mérkőzésre, megerősítheti, a játék képe alapján a Fradira nézve volt hízelgő az eredmény.

A zöld-fehérek a következő fordulóban az Újpestet fogadták, s ismét háromgólos vereséget szenvedtek. A tábor kínjait csak fokozta, hogy két gólt is az Üllői útról a Megyeri útra költözött Wukovics László szerzett. A negyedik kör után a hetedik helyen szerénykedett a Ferencváros. Akkoriban Novák Dezső kritizálta a játékosait a sajtó nyilvánossága előtt is, a szurkolók meg ellene tüntettek, Nyilasi Tibor visszatérését óhajtvá.

Győrben még döntetlent játszott a csapat, de aztán megmutatta, hogy sokkal erősebb annál, mint amit az eredményei mutatnak. Sorozatban hat győzelmet aratott, elsősorban Lipcsei Péter és az idény felfedezettje, Lisztes Krisztián vezérletével.

Október 24-én, alig négy nappal a Porto elleni 0-6 után, 4-2-re megverte a Vasast, s már a harmadik helyen állt a tabellán az UTE-Novabau és a Kispest-HFC mögött. S a téli szünetig még tovább javított a pozícióján, miután a két rivális kipukkadt. Az addig kiválóan szereplő újpestiek az utolsó öt őszi fordulóban mindössze egy győzelmet arattak – éppen a Kispest-Honvéd ellen. Utóbbi csak a gyenge Nagykanizsát tudta legyőzni, háromszor is kikapott. Az egykori katonacsapatot belső válság kínozta. A vezetőség a téli szünetben elküldte Dimitrije Davidovicsot, akinek posztjára – kényszermegoldásként – az addigi klubigazgató, Kozma Mihály lépett. A klubtörténet egyik leggőlerősebb játékosa egyszersmind lemondott korábbi tisztségéről, helyére a visszatért Komora Imre került. Kozma nem tudott úrrá lenni a nehézségeken, mindössze hét fordulón át tartó vezetőedzői karrierje alatt a Kispest-Honvéd csupán két győzelmet aratott. Közben a vezetők összerúgták a patkót Louis De Vriessel, a korábbi belga tulajdonossal, s nagyon rosszul kezelték a Taurus-pálya eladásával kapcsolatos perpatvart is. Komora végül régi harcostársát és bizalmasát, Török Pétert ültette a kispadra, de vele sem javultak sokat az eredmények. A piros-feketék tíz ponttal szereztek kevesebbet, mint őszzel, s leszorultak a dobogóról. A gárda tavasszal pusztán egy meccsen mutatta a korábbi években megismert arcát: amikor 4-0-ra megverte a Bozsik Stadionban az UTE-Novabaut. Illés Béla és Kovács Kálmán is kilences osztályzatot kapott a *Nemzeti Sporttól*, a csapat 90 percre feledtette, hogy az előző hónapokban a vezetőség elengedte Sallói Istvánt, Halmai Gábort, Pisont Istvánt, Csábi Józsefet és Vincze Istvánt is.

Aluteljesített az idény második felében az UTE-Novabau is, amely a 33 őszi ponthoz csupán 19-et szerzett tavasszal. Abból is hatot a szezon első két meccsén, a PMSC-Fordan és a Vasas Casino Vigadó ellen. Pedig „papíron” erősödött tavaszra, hiszen hazatért Urbán Flórián és Tiefenbach Tamás. Az őszt a második helyen záró Újpest csak a tavaszi eredmények alapján tizenkettedik lett volna.

A Ferencváros hétpontos előnnyel nyerte meg a bajnokságot a lila-fehérek előtt – ez dicséretes. Az már kevésbé, hogy az utolsó öt fordulóban egyetlen győzelmet sem ért el, pedig ellenfelei közül csak a DVSC számított az élcsapatok közé, a másik négy a mezőny második felében végzett.

Nem tudott kitörni a középcsapatok közül a Pécsi MSC-Fordan, amely az angol élvonalból, az Evertonból (!) szerezte meg Robert Warzychát, míg Richard Niederbacher ugyan „csak” az FC Linzből érkezett, de előtte a Paris Saint-Germainben is megfordult. Ugyancsak a pécsiek hozták

A Békéscsaba együttese. Hátról, balról: Szei, Csató S., Fabulya, Mracsó. Középen: Zahorán György technikai vezető, Juhász intéző, Usmajev, Fodor, Zahorán Z., Kulcsár Sz., Vancea, Dávid, Pásztor József vezetőedző, Silviu Iorgulescu pályaedző. Elöl: Udvarácz, Szarvas, Kulcsár S., Nagy, Baukó András gyűró, Váci Z., Kasik, Dobi, Baji

az NB I-be a svájci Servette-ből a később olimpiai aranyérmert nyert Teslim Babatunde Fatusit. Ilyen játékosállománnyal illett volna előrébb végezni, de nem sikerült. Pedig a két sztár nem játszott rosszul, az osztrák tíz, a lengyel hét gólt lőtt. Nem váltotta be ellenben a szerződtetéséhez fűzött reményeket a Belgiumból hazatért Eszenyi Dénes, akitől a vezetők még az idényzárás előtt elváltak. Nem a nosztalgia mondatja velünk, de a Gelei – Fehér Cs., Márton, Dienes, Virág – Jákl, Dárdai, Lengyel – Niederbacher, Warzycha, Eszenyi tizenegy névsora egyáltalán nem hangzik rosszul. Kár, hogy az „őspécsek” és a Budapestről vagy éppen külföldről érkezettek ellentéte az idény vége felé már kezelhetlenné vált.

Nem volt ilyen probléma Akasztón, ahol Stadler József, a juhászból lett szállítmányozási vállalkozó futballbirodalmat álmódott építeni. (Övé lett a magyar labdarúgó-élvonal akkor 93 éves történetének első futballcsapata, amely tulajdonosa nevét viselte, nem számítva a Bástyai Holczer Tivadar által támogatott szegedi Bástyát.) Az idény előtt szinte teljesen lecsereelte a tulajdonképpeni jogelőd, a Kiskőrös játékosait, s néhány nevesebb szerzemény (ilyen volt Babócsy András a Vasasból, Lakatos Ferenc az MTK-ból vagy Kovács József a Ferencvárosból) mellett az orosz, az ukrán és a román piacról töltötte fel a keretet. Lehetne élcelődni Stadler bizonyos fokú naivságán vagy éppen víziója egyszerűségén, de az is tény, hogy véghezvitte, amit megálmodott. S hogy – elsősorban a kárpátaljai Sándor István szakértelmének köszönhetően – a magyar mezőnyben a posztjukon egy csapásra a legjobbak közé berobbanó légiosokat tudott igazolni. Ilyennek véljük a román–svéd kettős állampolgárságú Adrian Oprişant és az április közepétől bevetett, kilenc mérkőzésén nyolc gólt szerző ukrán Igor Nicşenkót, sőt még honfitársát, Vjacseszlav Jeremejevet is. Amikor ők hárman együtt a pályán voltak – nyolc mérkőzés akadt ilyen a hajrában –, az újonc legyőzhetetlennek bizonyult. Még a bajnok sem bírt a kunsági kék-fehérekkel: 1995. június 24-én 22 000 néző (!) előtt avatták az új stadiont, Goran

Kopunovics gólját Rumán Tibor egyenlítette ki. Remekül pótolta a hiányzó Igor Nicsenkót. A döntetlennel a kilencedik helyen zárt Bács-Kiskun megye első NB I-es klubja. Felejtette, hogy bűn rosszul kezdte szereplését a legmagasabb osztályban, az első tíz fordulóból csak egy után nem állt kiesőhelyen. Az első nyolc körben hétszer kikapott, ezeken a találkozókön gólt sem szerzett. Az egyetlen győzelemből pedig „ügy” lett, miután a meglepetésre 2-0-s vereséget szenvedő Békéscsaba edzője, Pásztor József bejelentette az MLSZ-nél, hogy az akasztóiak megkörnyékezték két játékosát, Szarvas Jánost és Kulcsár Sándort. A bunda nem nyert bizonyítást, maradt is a pályán kialakult eredmény.

Ugyancsak botrány kerekedett az őszi Debreceni VSC–Vasas Casino Vigadó mérkőzésből, amelyen (állítólag) a Loki-táborból egy szotyolás zacskóval megcélozták Márton Sándor partjelzőt. Hartmann Lajos, akinek e találkozó jelentette a búcsút, lefújta a meccset. A 85. percig támadott a Loki, 11-0 volt a szögletarány a javára. Ahogy mondani szokás, felbillent a pálya. Hartmann játékvezető összevissza fúj, mindkét csapatot sújtotta ítéleteivel. Öt perccel a vége előtt Dombi Tibort hátulról becsúszva felrúgták. Tiszta tizenegyes volt, de a spori másfelé nézett. Akkor a nyugati oldalról szotyolás zacskót dobtak a partjelző felé, mely ugyan nem találta el (fizikai lehetetlenség lett volna onnét a könnyű csomagot a sporttárs hátaig hajítani), ám a mérkőzés félbeszakadt. A két pontot 3-0-s gólkülönbséggel a Vasas kapta a szövetségtől. Később a rendőrségi vizsgálat kiderítette, hogy onnan, ahonnan a „bűnös” eldobta a zacskót, el sem lehetett volna találni Mártont. Pedig a büntetésnek éppen az volt az alapja, hogy az ítések szerint a szotyis zacskó célba ért.

A debreceniek berkeiben sokáig tartotta magát az a nézet, hogy az igazságtalanul elvett egy (vagy ha sikerült volna a hajrában egy gólt bepréselni, akkor három) pont döntő szerepet játszott abban, hogy a Loki lemaradt a nemzetközi kupaszereplésre jogosító második helyről. Ehhez elég lett volna a Vasas elleni pont és további három, mondjuk az a három, amelyet az

Az újonc Olajbányász nem tudott megkapaszkodni az élvonalban. Hátul, balról: Csáki, Visnovics, Farkas, Iványi, Németh Ferenc szertáros, Kepe, Gyulai, Czigóth. Középen: Simon József technikai vezető, Horváth Sándor szakosztályelnök, Tóth, Fuisz, Keszei Ferenc vezetőedző, Domján, Kiss, Baranyai István ügyvezető elnök, Buti László masszőr. Guggolnak: Svélecz, Szabó, Kercksmár, Koller, Kovács, Hegedűs

A Nemzeti Sport magazinjának híres képe: Verebes és a fotel

utolsó fordulóban, a már mindenképpen osztályozós Parmalat FC ellen elveszítettek.

Ha már a székesfehérváriaknál tartunk: ők, valamint a bajnok Vác FC-Samsung okozták a legnagyobb csalódást a szereplésükkel. Mind a két együttes osztályozós helyen zárt, ami a bajnokcsapat esetében különösen nagy visszaesést jelentett. Csank János értette, mi történt: szerinte fejben elfáradtak az előző évek sikereit megélt játékosai. A váciaknál tavasszal csak a Nagykanizsai Olajbányász szerepelt gyengébben. A Parmalat az idény középső harmadában (pontosan a 11. és a 23. forduló között) az utolsó helyen szerénykedett. Még az osztályozós hely elérése is sikernek számított, holott tavasszal csak három alakulat szerzett nála több pontot. A bajnok FTC, a bronzérmes Debreceni VSC – és a megtáltosodott Vasas Casino Vigadó.

Az angyalföldiek rettenetes őszt tudhattak maguk mögött, s még a 24. forduló után is kiesőhelyen szerénykedtek. Az első 15 körben Tóth Bálint irányította a társaságot, majd a tavaszi rajt előtt Verebes József került a helyére. A Mágus a téli felkészülés alatt leginkább azzal keltett feltűnést, hogy a Fáy utcai edzőpálya mellé kivitetett egy óriási kárpitós fotelt, s abból nézte a csapatát. Három forduló jutott neki, miután a piros-kékek sem gólt, sem pontot nem szereztek, a Mágust elküldte a vezérkar. A 74. évében járó Illovszky Rudolf vállalta az őt érzelmileg is nagyon mélyen megérintő feladatot: benn kellett tartania élete klubját az első osztályban. S Rudi bácsi csodát tett. Az első meccsen, Kispesten még kikapott a Vasas, de aztán az idény végéig veretlen maradt, s végül a tizedik helyre kapaszkodott fel. A legendás mester pedig végleg búcsút mondott az edzősködésnek.

Maradva a trénereknél említsük meg, hogy az EMDSZ-Soproni LC gárdáját október közepétől április elejéig Csernai Pál, a Bayern München korábbi sikeredzője irányította. A Parmalat FC-t a 2. és a 9. forduló között a bukaresti Steauával 1986-ban BEK-győzelmet szerzett Jenei Imre dirigálta. Megfejtethetlen, hogy a

A bronzérmét ünneplő DVSC 1995. június 24-én éjjel. Állnak, balról: Arany László, Alexandru Marius Gaica, Liviu Goian, Balogh József, Sándor Csaba, Kondás Elemér (dzszekiben), Horváth Béla, Nicolae Corneli Ilea, Vjacseszlav Medvid. Középső sor: Téglási Gábor, Szatmári Csaba, Vadicska Zsolt, Pető Zoltán, egy szurkoló. Fekszenek: Dombi Tibor és Sándor Tamás

másutt világraszóló sikereket elért szakemberek a mi bajnokságunkban miért vergődtek csak, Jenei egyetlen meccset sem tudott megnyerni, Csernai ötvenszázalékos mérleget produkált.

Az NB II Keleti csoportjában óriási, 22 pontos előnnyel lett első az MTK. A tavaszi idény jelentette az új korszak nyitányát, Várszegi Gábor cége, a Sportinvest Kft. nemcsak a tulajdonosi jogokat szerezte meg, hanem új szakosztályi modellt is kialakított. Elvált az anyaegyesülettől, Kisteleki István szakosztály-igazgatóként, de a német futball mintáját alapul véve tulajdonképpen sportigazgatóként vezette a klubot, Gáspár József maradt a szakosztályvezető, régi jó barátja, Bicskei Bertalan pedig a vezetőedző. Kisteleki akkoriban azt mondta, hosszú távra terveznek, az akkor a második vonalban szereplő egyesület három-öt év alatt akar eljutni odáig, hogy majd „komoly szerepet játszik a magyar labdarúgásban”.

Mint tudjuk, ez jóval gyorsabban sikerült.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

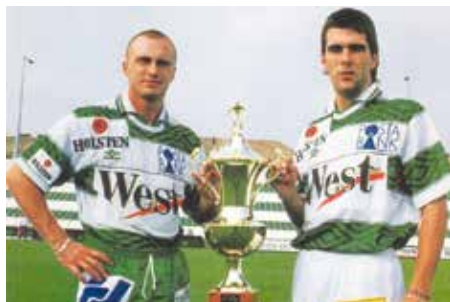
Lipcsei a bajnokság legjobbjaként búcsúzott

Illés Bélát választotta az MLSZ 1994 végén az esztendő legjobb magyar labdarúgójának – a legkisebb vitát sem generálva. Ugyanakkor érdekes, hogy Illés a *Nemzeti Sportnál* nem fért be az idény végére kialakult átlagosztályzatok alapján a szűk elitbe, csak a 23., a posztján (a játékmesterek között) pedig a harmadik lett.

A sportnapilapnál a szezon után az FC Portóhoz szerződött Lipcsei Péter zárt a legmagasabb átlaggal (FTC, 6,250), megelőzve a gólkirályt, Preisinger Sándort (ZTE, 6,037) és a legjobb idegenlégióst, a francia FC Bourges-ből visszatért Vasile Miriuțăt (Győri FC, 5,958). Az NS egyébként szigorúan osztályozott, s nem volt elégedett a látottakkal, így mindössze két mezőnyjátékos érte el a hatos átlagot. A legjobb tíz közé került még: 4. Molnár Zoltán (UTE-Novabau, 5,929), 5. Lisztes Krisztián (FTC, 5,920), 6. Adrian Opreșan (Stadler, 5,897), 7. Egressy Gábor (UTE-Novabau, 5,893), 8. Bérczy Balázs (UTE-Novabau, 5,864), 9. Kozma István (UTE-Novabau, 5,828), 10. Füzesi Zsolt (UTE-Novabau, 5,821). A kapusok legjobbjá Végh Zoltán (Győri FC, 6,222) lett, megelőzve Hajdu Attilát (Csepel-Kordax, 6,154) és Horváth Bélát (DVSC, 6,080).

Az öt mezőnyjátékos poszt legjobbjai öt csapatból kerültek ki! A liberóknál Opreșan (2. Füzesi), az emberfogóknál Molnár (2. Bérczy), a középpályásoknál Lipcsei (2. Egressy), a játékmestereknél Miriuță (2. Lisztes), a csatároknál pedig Preisinger (2. Arany László DVSC, 5,760) győzött. A sportnapilap így állította össze az év csapatát: Végh – Bérczy, Opreșan, Molnár – Kozma, Fodor Tibor (Békéscsaba, 5,700), Lipcsei, Egressy – Miriuță – Preisinger, Arany.

A *Nemzeti Sport* lassan ugyancsak hagyományosnak számító Az év edzője díját a Novák Dezső érdemelte ki. A HLSZ ankétján Bognár Györgyöt választották a legjobb mezőnyjátékosnak, Hajdu Attilát a legjobb kapusnak, Garami Józsefet pedig a legjobb edzőnek.

Simon Tibor és Lipcsei Péter mezén a West felirat nem azt hirdette, hogy az év legjobbjá a nyáron Nyugat felé vette az irányt

A fradisták Petije 0-3-nál indult be...

Különleges rendszerű kupasorozatot írt ki az MLSZ 1994–1995-re. A 16 közé jutásért csoportmérkőzéseket rendeztek, mindegyik négyesbe egy élvonalbeli együttes került. (Kivéve az első, mivel a Nagykanizsa már korábban elbúcsúzott.) A rendszernek akadtak hívei és kritizálói, mint ahogyan támogató és ellenző érveket is lehetett sorakoztatni. Minden NB I-es csapat hat mérkőzést játszott, s ez jelentősen csökkentette a kupasorozatok egyik korábbi érdekességét, tudniillik a körmérkőzéses szisztéma miatt volt lehetősége a nagyoknak a javításra, tehát kevesebb volt a váratlan, meglepő továbbjutás. A nyolcaddöntőbe a 16 élvonalbeli egységből 14 bekerült, mindössze a Keszthelyi Haladás Honvéd SE tudta megelőzni az EMDSZ-Soproni LC-t. Csoportgyőztes lett a Hajdúnánás is, de a kvartettjébe nem jutott NB I-es. A kiesés fenyegette az UTE gárdáját is, mivel kétszer is döntetlent játszott a második vonal legerősebb alakulatával, az MTK-val. Garami József együttese jobb gólkülönbségével maradt versenyben.

Így ünnepelték a fradisták a kupagyőzelmet a váci öltözőben.

Novák Dezső hörpint a serlegből

emberrel játszva. Csank János együttese az elődöntőben 2-0-s előnyről kezdett Pécsen a Robert Warzycha, Robert Niederbacher, Babatunde Fatusi trióval támadó piros-feketék ellen, de Koszta János „lehúzta a redőnyt”. Az FTC a Bozsik Stadionban 1-1-re zárt a Kispest-Honvéddal, akik közül a két leggőlerősebb csatár, Illés Béla és Kovács Kálmán is piros lapot kapott Simon Tibor elleni szabálytalanságáért. A visszavágón a tartalékos Kispest-HFC Orosz Ferenc góljával megszerezte ugyan a vezetést, ám a Fradi – elsősorban a két gólt is szerző Páling Zsolt remek játékával – fordított.

A döntő – a részt vevő klubokat tekintve – az 1991-es megismétlése volt. Az első találkozón a Fradi 2-0-ra nyert, Nagy Zsolt és Czéh László egy-egy találatával. A két cserejátékos közül Nagy az első labdaérintéséből szerzett gólt, majd a hajrában az ő labdáját juttatta Czéh Koszta János kapujába. A pálya villanyvilágításának avatásával összekötött váci visszavágó hét gólt is hozott, a 38. percben a hazaiak Víg Péter két és Nyikos József egy találatával 3-0-ra vezettek. A szünetig

A nyolcaddöntőben a későbbi finalisták közül a Vác könnyedén lépett túl a keszthelyieken (4-0, 4-0), a zöld-fehérek ellenben csak idegenben lőtt góllal búcsúztatták a ZTE legénységét. A legjobb négy közé jutásért a BVSC-Dreher kétfólos előnyt szerzett a Ferencvárossal szemben az első mérkőzésen, ám ez sem volt elég, az Üllői úton 3-0-ra győzött Novák Dezső csapata. A Vác otthon 1-1-re végzett csupán a Békéscsabával, majd a Viharsarokban viharos mérkőzésen maradt talpon, 2-1-re nyert, az utolsó negyedórán Nyilas Elek kiállítása miatt tíz

Lipcsei Péter büntetőből szépített. Teljesen nyílt volt a kupadöntő, ugyan az idegenben szerzett góllal ismét a Fradi állt jobban, de egyetlen további váci találat mindent megváltoztatott volna. Ám a második féldő Lipcsei Péter pályafutásának egyik legjobb 45 percét hozta, még kétszer a kapuba talált (egyszer tizenegyesből), majd Keller József állította be a végeredményt: 4-3. Hasonlóan 1994-hez, a Fradi kettős győzelemmel lett kupagyőztes. 1976 óta először nyerte meg egy adott szezonban a bajnokságot és a kupát is a Ferencváros.

A Szabad Föld Kupát a Lajoskomárom SE 4-1-es legyőzésével a Nyírmeggyes SE vihette haza.

Magyar Kupa, 1994–1995-ös kiírás

Negyeddöntő: PMSC-Fordan–Stadler FC 3-2, 3-2, BVSC-Dreher–Ferencvárosi TC 4-2, 0-3, Kispest-HFC–UTE-Novabau 2-0, 1-2 (h. u.), Vác FC-Samsung–Békéscsabai Előre 1-1, 2-1

Elődöntő: Vác FC-Samsung–PMSC-Fordan 2-0, 0-0, Kispest-HFC–Ferencvárosi TC 1-1, 1-3

Döntő

Ferencvárosi Torna Club–Vác FC-Samsung 2-0 (0-0)

1. mérkőzés, 1995. május 31., Üllői út, 8000 néző. Jv.: Puhl

FTC: Szeiler – Kuznyecov (Czéh, 69.), Telek, Szekeres – Páling (Nagy Zs., 60), Simon, Lisztes, Lipcsei, Keller – Kopunovics, Neagoe

Vác FC-Samsung: Koszta – Schwarz, Nagy T., Puglits – Nyilas, Romanek, Kasza, Aranyos, Farkas (83.) – Andrassy (Sallai, 71.), Füle

Gólszerző: Nagy Zs. (60.), Czéh (87.)

Vác FC-Samsung–Ferencvárosi Torna Club 3-4 (3-1)

1. mérkőzés, 1995. június 21., Vác, 10 000 néző. Jv.: Vágner

Vác FC-Samsung: Koszta (Hámori, 80.) – Puglits, Nagy T., Kasza – Nyikos, Sallai (Füle, 56.), Víg, Romanek, Aranyos – Andrassy, Hetesi (Nyilas, 46.)

FTC: Szeiler – Kuznyecov, Telek, Szekeres – Páling, Simon, Lipcsei, Czéh (Lisztes, 46.), Keller – Kopunovics, Neagoe (Nagy Zs., 61.)

Gólszerző: Nyikos (11.), Víg (16., 38.), Lipcsei (39., 60., 72. – az elsőt és a harmadikat 11-esből), Keller (75.)

Kiállítva: Nagy T. (39.)

SZUPERKUPA

Simon Tibor legfontosabb gólja

1994 augusztusában – sorozatban harmadszor – a Magyar Kupa-győztesé, s ismét a Ferencvárosé lett a trófea, a bajnok Vácot legyőzve. Közepes első féldő után a másodikban javult a színvonal, a végjáték pedig kifejezetten emlékezetes maradt. A Novák Dezső által irányított zöld-fehérek Páling Zsolt találatával az 53. percben vezetést szereztek, a váciak Füle Antal révén a 87. percben kiegyenlítettek. Egy percre sem örülhettek: a 88. perc meghozta a legendás fradista, Simon Tibor pályafutásának egyetlen, „kupát döntő” gólját: 15 méterről Koszta János kapujába küldte a labdát.

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

A Szuperkupa győztesei. Állnak, balról: Christiansen, Balogh T., Szeiler, Szekeres, Hrutka, Albert, Neago, Páling, Bodnár József masszőr, Golecz Lajos technikai vezető. Elöl: Zavadszky, Czéh, Lipcsei, Simon, Lisztes, Telek, Keller

Ferencvárosi TC–Vác FC–Samsung 2-1 (0-0)

1994. augusztus 3., Népstadion, 8000 néző. Jv.: Hartmann

FTC: Szeiler – Simon T., Telek, Szekeres – Páling (Hrutka, 79.), Lipcsei, Albert, Czéh, Keller – Christiansen, Kopunovics (Neago, 56.)

Vác FC–Samsung: Koszta – Gyöngyösi (Víg, 66.), Aczél, Aranyos – Puglits, Nyilas, Nagy T., Sallai, Romanek – Dzurják, Bánföldi (Füle, 66.)

Gólszerző: Páling (53.), Füle (87.), Simon T. (88.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Vezetni tudtunk, nyerni ellenben nem

1994 nyarán ismét Mészöly Kálmán lett a szövetségi kapitány. Ő egy ilyen felkérésre soha nem mondott nemet, neki a válogatott mindig szent ügy volt. De tartozunk az igazságnak azzal, hogy ezúttal nem ő volt az első számú jelölt. Az MLSZ új első embere, Benkő László Nyilasi Tibort akarta megnyerni a posztra, elképzelése találkozott a szurkolókéval. Kár, hogy Nyilával nem... Ezek után az elnök Csank Jánost kapacitálta, de ő sem akart kapitány lenni. Maradt Mészöly, vele vágott neki a válogatott az 1996-os Európa-bajnokság selejtezőinek.

Először a törökökkel kellett játszani, szeptember elején a Népstadionban. A magyar válogatott a 4. percben már vezetett, Kiprich József okos és pontos fejesével. Az első félidő hosszabbításában egy szabadrúgás után a tizenhatoson belül Halmi Gábor elé került a labda, aki fordulásból óriási gólt lőtt a bal felső sarokba. A hollandiai légiósnak az volt a 27., a belgiuminak ellenben az első találata a válogatottban. A második játékrész már sajnos nem alakult ilyen jól, a 66. percben Hakan Şükür, a 70. percben Bülent Korkmaz szerzett gólt, s ezzel a törökök elvittek egy pontot Budapestről. Mészöly Kálmán csapatának összeállítása

a következő volt: Petry – Mészöly G., Telek, Lipcsei – Kozma, Halmai, Détári, Urbán, Duró (Bánfi) – Kiprich (Wukovics), Kovács K.

Október közepén az amerikai világbajnokságról csalódottan hazatért német válogatott látogatott Budapestre. Lothar Matthäus, Jürgen Kohler, Thomas Hässler, Jürgen Klinsmann és Fredi Bobic is pályára lépett a Nationalligában, a Petry – Bánfi (Váczi) – Lipcsei, Lőrincz – Kozma, Halmai (Bérczy), Détári (Véber), Urbán, Duró (Szlezák) – Kiprich, Klausz (Lisztes) összeállítású magyar legénység ellen. A gól nélküli döntetlen nagyon jó eredménynek számított. Lisztes Krisztián ezen a találkozón mutatkozott be a nemzeti tizenegyben, mindössze 18 évesen. Benkő László nagy örömmel mondta a mérkőzés után: „Végre egy értékelhető eredmény”. Noha a barátságos 90 percek már akkor sem számítottak sokat, talán még számára is túl friss volt a tavaszi hollandiai (1-7) és belgiumi (1-3) emlék.

A novemberi stockholmi Eb-selejtező esélyese nem a mi válogatottunk volt. Harmadévvél korábban a svédek harmadikok lettek az Újvilágban rendezett World Cupon. Nyertek is simán a Råsundában, a gólokat a találkozó későbbi szakaszában súlyos sérülést szenvedő Tomas Brodin, valamint Martin Dahlin szerezte. Összeállításunk ez volt: Petry – Bánfi – Lőrincz, Mészöly – Kozma, Lipcsei (Halmai), Détári, Urbán, Duró (Kovács K.) – Kiprich, Klausz.

Télen a válogatott elutazott Közép-Amerikába, Mészöly Kálmán – az Ausztriában légiós Klausz Lászlón kívül – csak hazai klubokban szereplőket vitt magával. Nem számítottunk sok jóra, de még kevésben sem volt részünk. A magyar nemzeti tizenegy egyetlen évtizeden belül harmadszor kapott ki az aztékok földjén. 1994 decemberében a legnagyobb különbséggel – négy góllal, ott meglepően kevésnek számító, 55 000 néző előtt. Pedig nem indult rosszul a mérkőzés, Klausz László már a 2. percben megszerezte a vezetést. Ám utána beindultak a mexikóiak, s egy félidő alatt három gólt lőttek. Kettőt az 1985-ös mérkőzésen (0-2) is ered-

Mészöly Kálmán az égiek segítségére (is) számított

ményes Carlos Hermosillo, egyet pedig a később válogatottsági rekorderré is előlépett Claudio Suárez. A második játékrészben Ramirez és Galindo is a kapunkba talált. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Hajdu (Brockhauser) – Váczi (Mracskó) – Bérczy, Bánfi – Simon, Kozma, Véber (Illés), Duró (Sándor T.), Szlezák – Kovács K. (Hamar), Klausz.

A nőnapon győzelemmel kedveskedett a gárda a csekélyke számú hölgyzurkolónak. A lettek elleni, a Fáy utcában rendezett találkozón aratott győzelem tulajdonképpen papírforma-eredménynek számított. Ugyanakkor azt érdemes feljegyezni, hogy a magyar labdarúgás történetének egyik legrosszabb, 12 mérkőzésből álló nyeretlenségi sorozatát zárta le. Azt megelőzően a csapat legutóbb 1993. október 27-én, a luxemburgiak ellen tudott győzni. A meccs főszereplője a két gólt, ráadásul az első kettőt szerző, a Kispest-Honvédból beválogatott Hamar István volt, aki a második játékrészre szállt be,

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

s a 46., illetve az 53. percben is betalált. (Hasonlót produkált, mint 1993. május 29-én, az írek ellen 4-2-re megnyert dublini meccsen. Akkor is a féldíó után állt be, akkor is két gólt szerzett, méghozzá a 49., és a 65. percben.) A harmadik találatot Csertői Aurél érte el a 65. percben, majd a korábban a BVSC játékosaként az NB I-ben is szerepelt Mihails Zemļinskis szépített a 68. percben, büntetéből. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Petry (Hajdu) – Lipcsei (Kozma), Lőrincz, Kovács E. (Hamar) – Mracskó, Halmai (Márton), Sallói (Sándor T.), Illés, Urbán (Bánfi) – Csertői, Klausz (Wukovics).

Fotó: Sportissimo

*Lipcsei Péter néző szerepben – a pályán.
Az izlandiak ellen neki sem ment*

Március végén a svájciak érkeztek vendégségbe a Népstadionba. Válogatottunk győzelmi esélyt szalasztott el, hiszen a 72. percben, Kiprich és Illés góljával, 2-0-ra vezetett. Ám egy perccel a második találatunk után Nestor Subiat szépített, majd a 85. percben ki is egyenlített. A nemzeti együttes névsora a következő volt: Petry – Lőrincz – Mészöly, Kovács E. – Mracskó, Sallói, Illés, Kozma – Kiprich (Márton), Vincze (Klausz).

Négy héttel később az addig a selejtezőkön a vártnál gyengébben szereplő, Bernből és Isztambulból is vereséggel hazatérő svéd válogatottat fogadta Mészöly Kálmán legénysége, mindössze nyolcezer néző előtt. A sorozat végén sem a magyar, sem a svéd tizenegy nem jutott

Az A-válogatott törzstagjai

Petry Zsolt (KAA Gent)	6
Bánfi János (Kispest-HFC)	5
Mészöly Géza (Le Havre AC)	5
Lipcsei Péter (FTC)	6
Mracskó Mihály (Békéscsaba)	5
Halmai Gábor (Germinal Ekeren)	7
Urbán Flórián (Mechelen, UTE-N.)	5
Kozma István (UTE-Novabau)	8
Sallói István (Beitar)	4
Illés Béla (Kispest-HFC)	5
Klausz László (Admira Wacker)	5

1994–1995

Duro József, Kiprich József és Lőrincz Emil – három társához hasonlóan – ugyancsak 4 mérkőzésen szerepelt az ideyben

tovább, mégis nevezetes győzelem volt: 1986 óta, tétmérkőzésen, először sikerült nyerni a világelitbe tartozó alakulat ellen. Halmai Gábornak a 3. percben szerzett villámgólya hozta meg a sikert, 1980 és 2011 között ez volt az egyetlen győzelmünk az északi sárga-kékek ellen. Tizenegy mérkőzésen. A magyar csapat az alábbi összeállításban játszott: Végh – Csábi – Mészöly, Lipcsei – Mracskó, Halmai, Illés, Kozma – Csertői (Szlezák), Sallói, Vincze I. (Urbán).

Június 15-én Reykjavíkban zárta az idényt a csapat. Ott, ahol 1992-ben és 1993-ban is kapott. Elképzelhetetlennek tűnt, de 1995-ben is vereséget szenvedett. Annál is inkább, mert a svédek legyőzése után felcsillant a továbbjutás reménye is. Jól indult a meccs, Vincze István a 20. percben megszerezte a vezetést, semmi nem ígérte, hogy a mieink bajba kerülhetnek. Ám az angol és a német élvonalban szereplő futballistákra építő szigetlakók a második félidő közepén két védőjük, Guðni Bergsson és Sigurður Jónsson egy-egy góljával fordítottak, s nyertek 2-1-re. (Előbbi korábban a Tottenham, utóbbi az Arsenal játékosa is volt.) A magyar csapat a Petry – Csábi – Mészöly, Lipcsei – Mracskó, Halmai, Illés (Márton), Sallói, Kozma – Csertői, Vincze (Hamar) felállításban szerepelt. Az izlandiaknak ez volt az első győzelme a sorozatban.

A válogatott öt Eb-selejtezőt játszott az idényben, a stockholmit kivéve mindegyiken megszerezte a vezetést, ám csupán a svédek elleni hazai meccset tudta közülük megnyerni.

1994. szept. 7.	Bp., Népstadion	TÖRÖKORSZÁG	2-2 (2-0)	Eb-sel.	Kiprich, Halmai
1994. okt. 12.	Bp., Népstadion	NÉMETORSZÁG	0-0		
1994. nov. 16.	Stockholm	SVÉDORSZÁG	0-2 (0-1)	Eb-sel.	
1994. dec. 14.	Mexikóváros	MEXIKÓ	1-5 (1-3)		Klausz
1995. márc. 8.	Bp., Fáy utca	LETTORSZÁG	3-1 (0-0)		Hamar 2, Csertői
1995. márc. 29.	Bp., Népstadion	SVÁJC	2-2 (0-0)	Eb-sel.	Kiprich, Illés
1995. ápr. 26.	Bp., Népstadion	SVÉDORSZÁG	1-0 (1-0)	Eb-sel.	Halmai
1995. jún. 11.	Reykjavík	IZLAND	1-2 (1-0)	Eb-sel.	Vincze I.

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Kozma István (UTE-Novabau)

7 mérkőzésen: Halmai Gábor (Germinal Ekeren)

6 mérkőzésen: Lipcsei Péter (FTC), Petry Zsolt (KAA Gent)

5 mérkőzésen: Bánfi János (Kispest-HFC), Illés Béla (Kispest-HFC), Klausz László (Admira Wacker), Mészöly Géza (Le Havre AC), Mracskó Mihály (Békéscsaba), Urbán Flórián (KV Mechelen, UTE-Novabau)

4 mérkőzésen: Duró József (Kispest-HFC), Kiprich József (Feyenoord), Lőrincz Emil (RWD Molenbeek), Sallói István (Beitar Jerusalem)

3 mérkőzésen: Csertői Aurél (Győri FC), Détári Lajos (Neuchâtel Xamax), Hamar István (Kispest-HFC), Kovács Kálmán (Kispest-HFC), Márton Gábor (PMSC-Fordan), Szlezák Zoltán (UTE-Novabau), Vincze István (BVSC-Dreher)

2 mérkőzésen: Bérczy Balázs (UTE-Novabau), Csábi József (BVSC-Dreher), Hajdu Attila (Csepel-Kordax), Kovács Ervin (Kispest-HFC), Sándor Tamás (DVSC), Váczi Dénes (Csepel-Kordax), Véber György (UTE-Novabau), Wukovics László (UTE-Novabau)

1 mérkőzésen: Brochhauser István (Kispest-HFC), Lisztes Krisztián (FTC), Telek András (FTC), Simon Tibor (FTC), Végh Zoltán (Győri FC)

OLIMPIAI VÁLOGATOTT

Dunai a DVSC, az UTE és az FTC játékosaira épített

Az U21-es és egyben olimpiai válogatott nagyszerűen szerepelt a selejtező mérkőzéseken. Dunai Antal irányításával a törököket az Üllői úton 2-1-re, a svédeket Helsingborgban 1-0-ra, a svájciakat, ugyancsak a Ferencvárosban 1-0-ra, majd a svédeket Debrecenben 2-1-re győzte le. Izland ellen Kopavagurban veszített először pontokat (1-1), de így is vezette a csoportját.

Zavadszky Gábor Aranyos Imrével a Vác elleni edzőmeccsen. Fura volt a jobb oldalra varrt címeres mez

és Dienes András (PMSC-Fordan), Forrai Attila (Kispest-HFC), Horváth Ferenc (Parmalat FC), Madar Csaba (DVSC), Zavadszky Gábor (FTC) 1-1 mérkőzésen lépett pályára.

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTT

Legjobb csatárunk nélkül is hatodikak lettek az Európa-bajnokságon

A 18 évesek csapata (1976. augusztus 1. után születettek) beverekedte magát Európa legjobbjai közé. Piski Elemér együttese előbb a svájciak (3-0, 1-1 és a San Marinó-iak (8-1, 4-0) előtt csoportgyőztes lett az első selejtezőkörben. A nyolcas döntőért vívott párharcban elveszítette ugyan a hazai mérkőzést az angolok ellen 1-0-ra Székesfehérváron, de Torma Gábor két góljával 2-0-ra megnyerte a walsalli visszavágót. A júliusi görögországi Eb-n a magyar csapat előbb 2-1-re kikapott a Gutival felálló spanyoloktól, majd Dvéri Zsolt kiállítás után 5-3-ra a hollandoktól, de zárásként 2-1-re nyerni tudott a törökök ellen. (A tornát a spanyolok nyerték a Tottira épülő olasz válogatott előtt). A magyar együttes három mérkőzésén Matus Sándor (Parmalat),

Az Eb-n szerepelt keret. Hátról, balról: Tóth N., Kenesei, Werner, Kovács B., Korsós Gy., Romanek I., Főríz. Középen: Ziegler János szövetségi edző, Kacsányi Ferenc technikai vezető, Hidegkuti Nándor csapatvezető, Piller Sándor, az utánpótlásbizottság vezetője, Rabóczki, Matus, Piski Elemér szövetségi edző, Ubrankovics Mihály szövetségi edző, Molnár István gyűró, dr. Kormos Miklós orvos. Elöl: László, Schultz, Kabát, Szili, Kislőrincz, Kovács N., Dvéri

Rabóczki Balázs (MTK) kapusok, Kislőrincz István, Romanek Imre, Schultz Levente (FTC), Kenesei Krisztián, Werner Szabolcs (MTK), László András (Veszprém), Kovács Norbert (DVSC), Főríz Sándor (Vasas), Dvéri Zsolt, Tóth Norbert (Parmalat), Szili Attila (UTE), Kabát Péter, Kovács Béla (Kispest-HFC) és Korsós György (Győri FC) lépett pályára. Kár, hogy Torma Gábor sérülés és Hungler Gábor eltiltás miatt egyáltalán nem játszhatott, Korsós György is hiányzott az első találkozóról.

Az egy évvel fiatalabbak – Ziegler János irányításával – 28 mérkőzést játszottak az idényben. Két tornát is megnyertek, az egyiket Izraelben, a hagyományos Téli Kupán, a másikat Pöstyénben, tizenegyesrúgásokkal. További két sorozaton szerepelt a csapat, a csehországi Nymburkban és a monthey-i nemzetközi tornán egyaránt negyedik lett. A későbbi A-válogatottak közül Balog Zoltán, Ferenczi István, Fűzi Ákos, Kabát Péter, Komlói Ádám, Rabóczki Balázs szerepelt a gárdában az idény során.

Az Ubrankovics Mihály által felkészített, az 1978. augusztus 1. után születettekből álló U16-os korosztály gyengén kezdett a ráckevei nemzetközi tornán, majd kicsivel jobban folytatta a varsói Syrenka-kupán. Nagyon nehéz ellenfelekkel kellett megküzdeni az UEFA-torna selejtezőin. Az oroszokat itthon sikerült 4-1-re legyőzni, de utána a kinti visszavágó és az olaszok elleni idegenbeli találkozó is vereséget hozott. A Squadra Azzurra ifjai ellen Budapesten 1-1-re végzett a válogatott, amely így csupán második lett a selejtezőcsoportban, s kiesett. A későbbi A-válogatottak közül Bodnár László, valamint a két győri, Fehér Miklós és Stark Péter szerepelt ebben az együttesben.

Az U14-es és az U15-ös legénység barátságos összecsapásokat vívott az idényben. Előbbieknél Hajnal Tamás, Horváth András és Tokody Tibor, utóbbiaknál Farkas Balázs és Tímár Krisztián is szerepet kapott.

Világsztárok szórták meg idegenben kupacsapatainkat

A bajnokok mezőnyében induló Vác FC-Samsung sztár csapatot kapott az első fordulóban, célja eleve csak a tisztes helytállás lehetett. A párizsi mérkőzésen a PSG – soraiban Bernard Lamával, Ricardo Gomessel, Valdóval, George Weah-val és David Ginolával – 3-0-ra győzött. A franciák a Fáy utcában rendezett visszavágón is nyertek (2-1), de bármilyen nehéz is két évtized távlatából elhinni, a Vác úgy játszott az első húsz percben, hogy a vérmesebbekben még az is felsejlett, ilyen futballal a hátrány is ledolgozható. Aztán a védők „rúgattak” két gólt a kameruni Patrick Mbomával.

Koszta János tarol a Parc des Princes-ben, a Paris SG ellen

A KEK-ben a Ferencváros a selejtezőben könnyedén, két 6-1-es győzelemmel kiejtette a luxemburgi F92 Dudelange-t, majd bravúrral elbúcsúztatta a CSZKA Moszkvát is. Az oroszok 2-1-re megnyerték az első találkozót, a Fradi ugyanezzel az eredménnyel a másodikat. Tizenegyesekkel (7-6) a franztadtiak jutottak tovább, 13 hibátlan kísérlet után Szergej Kolotovkin a kapu fölé lőtt. A következő körben a Bobby Robson által irányított FC Porto 6-0-ra kiütötte az FTC-t, 90 perc

alatt döntve a továbbjutásról. Különösen Rui Barros játszott jól a „sárkányoknál”. A visszavágón Zavadszky Gábor és Eugen Neagoe góljával 2-0-ra nyertek a zöld-fehérek, ám az igazi győztes közülük Lipcsei Péter volt, aki az idény után a portugál sztárklubhoz igazolhatott. A 91 csapattal induló UEFA-kupában a Kispest-HFC a selejtezőben a moldáv Zimbru Chişinău-t ejtette ki kettős győzelemmel (4-1, 1-0), majd a Twente ellen is megnyerte az első találkozót 4-1-re. Még hozzá idegenben! Ezek után mindenki könnyű második 90 percre számított a hollandok ellen, de a vendégek 3-1-re nyertek. Így is maradt az előnyből. A 2. fordulóban a német Bayer Leverkusen (soraiban Bernd Schusterrel) más nagyságrendet képviselt, a Bundesliga egyik élcsapata Kispesten 2-0-ra, Leverkusiben 5-0-ra nyert.

A Békéscsaba megtette a magáét, a Váczi Zoltán kiállítása miatt (56. perc) emberhátrányban kiharcolt idegenbeli 1-1 után a Kórház utcában Csató Sándor bombagóljával 1-0-ra legyőzte a Vardar Szkopjét. A következő fordulóban az orosz Tyeksztjilcsik Kamisin Moszkvában 6-1-re nyert, pedig a meccs első találatát Szarvas János szerezte. A visszavágó így már csak formális jelentést, Csató ismét lőtt egy gólt, amivel nyert otthon a csapata. Pásztor József úriember mivoltát igazoló nyilatkozattal értékelt: „Nyertünk, de tegyük hozzá, a Kamisin nem játszott teljes erővel, ami érthető, hiszen jelentős előny birtokában érkezett.”

Rivaldo és Roberto Carlos ellen játszott a Parmalat FC

A legmesszebbre a Fehérvár FC-ből lett Parmalat FC hajózott a nemzetközi vizeken. A névszponzori szerződés ellenére a szurkolói által továbbra is leginkább Vidinek becézett klub egy nagy család tagja lett. A Tanzi família kezében lévő olasz Parmalat anyacég a világ több országában is a futball bőkezű támogatójának bizonyult. Az AC Parma mellett olyan tekintélyes egyesületek fűződhetnek tejbén-vajban, mint az uruguayi Peñarol, a brazil Palmeiras, a chilei Audax Italiano, vagy a portugál SL Benfica. 1994 augusztusában másodszor rendezték meg a patronált csapatok számára a Parmalat Kupát, ezúttal a braziliai São Paulóban. A mi Parmalatunk a Parque Antarticában játszott 45 perces mérkőzéseket, az elsőt 1-1 után tizenegyesekkel kapott ki az Audax Italianótól, a másodikon 3-1-es vereséget szenvedett a Roberto Carlost és Rivaldót is pályára küldő Palmeirastól. Végezetül vívott egy helyosztót, amelyen a másik brazil résztvevő, az EC Juventude nyert 2-0-ra ellene.

A Ferencváros több tornán is részt vett a bajnoki rajt előtt. A kazincbarcikai Jubileum Kupát, amelyen a DVSC is szerepelt, a felvidéki MŠK Rimavská Sobota szereplése tette nemzetközivé. Az FTC a döntőben 3-1-re megverte a rimaszombatiakat. Novák Dezső együttese a Népligetben 3-2-re legyőzte a hazánkban edzőtáborozó APOEL Nicosiát, amellyel a Kispest-HFC is megmérkőzött. (1-0-ra nyert ellenük). A Fradi a grazi Sturm Kupán erősebb mezőnyrel találkozott. Előbb kikapott 2-1-re a második ligás Grazer AK-tól, majd a harmadik helyért vívott mérkőzésen 2-1-re legyőzte a Spartak Trnavát. A bajnoki címre törő gárda télen kétszer is útra kelt, előbb Malajziában, majd Tunéziában járt. A legnagyobb figyelmet a maláj válogatott elleni mérkőzése kapta, ezen 5-2-re nyert Lisztes Krisztián mesterhármának is köszönhetően.

Az új rendszerű, a csoportmérkőzések után tovább folytatott, de az elődöntőkkel befejeződő Intertoto-kupában a Békéscsaba képviselte a magyar színeket. Pásztor József együttese negyedik lett a csoportjában, miután két döntetlen (Ud Leiria 2-2, Næstved BK 3-3) után nagyon megverte a walesi Ton Pentre AFC-t (4-0), majd ugyanilyen eredménnyel, de kikapott a továbbjutó holland Heerenveentől.

Így festett Roberto Carlos 21 évesen, hajjal, a Palmeiras játékosaként. A Parmalat tornáján megismerkedhettek vele a fehérvári játékosok is

Kiprich szépen búcsúzott a Feyenoordtól

A válogatott játékosok közül ismét Kiprich József zárta a legjobb idényt külföldön. Visszanyerte az évtized elején mutatott formáját, noha sokan „temették” már a rotterdami karrierjét, emlegetve, hogy az új sztár, a svéd Henrik Larsson mellett nem rúg majd labdába. Kipu 22 mérkőzésen 11 gólt szerzett, s ezzel a csapat házi gólkirályaként zárt, éppen Henke Larsson és Regi Blinker előtt. Ugyan a bajnokságban csak negyedik lett a Feyenoord, de – nagyon szoros győzelmekkel előre araszolva – megnyerte a Holland Kupát. A KEK-ben a legjobb nyolcig jutott.

Belgiumban Balog Tibor, Bukrán Gábor, Gulyás István és tavasszal Pisont István az RSC Charleroi, Halmai Gábor és Kovács Ervin a Germinal Ekeren, a még tinédzserkorú Torma Gábor a Cercle Bruges, Lőrincz Emil az RWD Molenbeek, Petry Zsolt a KAA Gent, Eszenyi Dénes és Urbán Flórián a KV Mechelen futballistája volt az élvonalban, utóbbi kettő szezon közben hazatért. Felbukkant egy „másik” Balog Tibor is, alaposan megkeverve a nemzetközi sajtót. A Vasas, majd az Újpesti Dózsa korábbi játékosa, a légiós karrierje előtt ugyancsak A-válogatott egykori védő, illetve középpályás éveket töltött a második vonalban a Geel játékosa-ként, majd az 1994–1995-ös szezont a legmagasabb osztályban, a Sint-Truidenben játszotta végig. Óriási szerepe volt abban, hogy a sárga-kékek újoncként a középmezőnyben zártak. A Germinal Ekeren bejutott a kupadöntőbe, Kovács Ervin játszott is az FC Bruges ellen 3-1-re elveszített brüsszeli finálén. A csapat az elődöntőben nagy bravúrral, az első mérkőzés 0-2-je után 4-0-s győzelemmel fordítva ejtette ki a bajnok Anderlechtet.

Mészöly Géza a francia élvonalban, a Le Havre AC színeiben küzdötte végig az idényt. Détári Lajos hosszas vitatkozás után Svájcba, a Neuchâtel Xamax együtteséhez igazolt. A piros-feketék harmadikok lettek a bajnokságban, a 12 találatig jutó Döménél csak a play-offra megtámaszkodott bolgár Petar Alekszandrov szerzett több gólt a csapatból. Ugyancsak a svájci élvonalban futballozott (legalábbis hazaszerződéséig) Tiefenbach Tamás, aki a St. Gallent erősítette, illetve Aczél Zoltán, aki a tavaszi idényben játszott a Lausanne-Sport gárdájában. A második vonalban lépett pályára Varga István a Delémont, Fodor Imre pedig az FC Gossau tagjaként.

Jutottak honfitársaink az osztrák Bundesligába is, Klausz László az Admira Wacker, a szege-di Puskás István előbb az FK Austria, majd a VfB Mödling játékosa volt. Bódog Tamás a német

Balog Tibor a Sint-Truiden mezében

Mészöly Géza (hátsó sor, jobbról az ötödik) a Le Havre együttesében

területi bajnokságban, az Ulm együttesében kezdte meg légiós pályafutását. Kalmár Ferenc a horvát élvonalban szereplő NK Bilišće gárdájában töltötte az idényt, egyetlen góljával csapata 1-1-es döntetlent harcolt ki a bajnok Hajduk Split ellen. Ugyancsak a(z egyik) déli szomszéd ligájában, ám az NK Zadarban futballozott Nagy Gábor.

Détári Lajos (elöl, jobbról a negyedik) a Xamax tagjai között

Finnországban Árki Gábor, Fabulya György, Kajdy György és Gruborovics Tibor a Mikkelin Palloillijat (MP), Katona György a Haka színeiben szerepelt.

Limperger Zsolt a spanyol második osztályban, az RCD Mallorcában küszködött sérüléssel. Sallói István Izraelbe, a Beitar Jerusalemhez igazolt. Bemutatkozó idényében tizenegy gólt szerzett a sárga-feketéknél.

Katzenbach Imre az Olympiakosz Volosz középpályása volt a görög harmadik divízióban.

Kámán Attila és Somogyi József bajnoki ezüstérmes lett a Yukong Elephantsszal a dél-koreai K-League-ben.

Bicskei Bertalan Egyiptomban az al-Maszri gárdáját irányította. Kubala László a paraguayi válogatott szövetségi kapitányként zárta edzői pályafutását, együttesével részt vett az uruguayi Copa Américán.

TERREMLABDARÚGÁS

A Vác FC-Samsung újabb bajnoki címe

Ezúttal a Diadora és a *Nemzeti Sport* támogatta a nagypályás élvonalbeli csapatok téli terremlabdárúgó-sorozatát. Oda is betört a piacgazdaság: a selejtezőcsoportokat is külön névszponzor patronálta. Különleges lebonyolítási rendet találtak ki a szervezők. Előbb négyes csoportokat alkottak, ebben a csapatok lejátszottak egy kört. Majd vitték magukkal az eredményeiket, s játszottak egy másik négyes csoport csapataival is. Így alakult ki valójában hét kör után a selejtező végeredménye, amelyből aztán két-két együttes jutott az elődöntőbe.

A paksi és pécsi Biztonságos Atom-csoport, valamint a zalaegerszegi és székesfehérvári Csonka és társa-csoport végül utóbbi két helyszínen, a Zalakerámia-csoportban zárt. A Parmalat FC és az EMDSZ-Soproni LC került innen az elődöntőbe, mögöttük ZTE, Nagykánizsa, UTE-Novabau, PMSC-Fordan, FTC, Stadler sorrend alakult ki.

A szolnoki, debreceni és szegedi Firhang-csoport, valamint a győri, budapesti és százhalombattai Avanti-csoport tagjai végül Békéscsabán és Szolnokon játszottak az Acomp-csoportban. Onnan a Vác FC-Samsung és a Csepel-Kordax lépett tovább, megelőzve a BVSC-Dreher, a Békéscsabát, a Vasast, az ETO FC-t, a DVSC-t és a Kispest-Honvédot. A december 19-i, egynapos, székesfehérvári négyes döntőben előbb a házigazda Parmalat FC 7-5-re megverte a Csepel-Kordaxot, majd a Vác FC-Samsung 8-3-ra a soproniakat. A mezőny legjobb fővárosi szereplője

végül harmadik lett, miután 9-7-re legyőzte Csernai Pál együttesét. A döntőben a Vác FC-Samsung 9-7-es győzelmet aratott a Parmalat FC felett, s fél évvel az NB I megnyerése után a nagypályás élvonal teremfutball-bajnoka is lett. A torna legjobb kapusának Koszta Jánost (Vác FC-Samsung), legjobb játékosának Horváth Ferencet (Parmalat FC) választották. A gólkirálynak járó díjat Arany László (DVSC) érdemelte ki. Az első négy helyezett csapat pénzdíjat kapott, 300-250-200-100 000 forintos elosztásban. Érdekes, mennyire más erőviszonyok mutatkoztak, mint az idény nagypályás mérkőzésein – a döntő két csapata az évad végén osztályozót játszott a bennmaradásért, a negyedik pedig kiesett.

Januárban négy élvonalbeli és két alacsonyabb osztályú klub részvételével rendezték Győrben a 10. Pannon Globus Kupát. A Csepel-Kordax nyert, az ETO FC, az EMDSZ-Soproni LC, a Haladás, a Siófok és a Betka-MÁV DAC előtt.

1994

1995

VILÁGVÁLOGATOTT

Döme és a szentpétervári Jóakarát

Szentpéterváron, a Kirov Stadionban játszott Détári Lajos negyedszer, s egyben utoljára a világválogatottban. A német Udo Lattek hívta meg a Jóakarát Játékok záró gálája alkalmával tartott mérkőzésre. Az All-Star-csapat gyengébb volt, mint amilyenekben Döme a korábbi gálákon játszott, de így is jutott bele néhány (korábbi) világlklasszis, mint Zbigniew Boniek és Toni Schumacher. Détári oldalán játszott a néhány héttel korábban véget ért amerikai világbajnokság társgólkirálya, Oleg Szalenko is.

A világválogatott találata az oroszok kapujában. Gencsev gólja előtt Détári adta a passzt

Oroszország-Világválogatott 2-1 (1-0)

1994. augusztus 7. Szentpétervár, 78 000 néző. Jv.: Zsuk (fehérorosz)

Oroszország: Hapov – Hlesztov, Mamedov (Ternavszkij, 55.), Nyikiforov – Rahimov (Koszolapov, 78.), Cimbalar, Joszipov (Ragyimov, 63.), Nidergausz (Jevdokimov, 46.), Pjatnyickij – Tetradze, Szimutyenkov

Világválogatott: Schumacher (német) helyette Lung (román) 46. – Klinger (izraeli), h. Szalenko (orosz) 73., Wegerle (amerikai), Bozovics (jugoszláv) – Boniek (lengyel), Radcsenko (orosz) h. Gencsev (bolgár, 46.), Miaskiewicz (lengyel), J. Andersen (norvég) – Détári (magyar) – Szalenko h. Radcsenko 60., Gencsev h. Oguz (török) 32.

Gólszerző: Tetradze (22.), Gencsev (49.), Ragyimov (87.)

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE:

Baji Tamás 25 – Mracskó Mihály 21/3, Szei Zoltán 27, Zahorán Zoltán 24/1 – Csató Sándor 29/5, Fodor Tibor 30/3, Csató János 27/4, Horváth László 22/2 – Szarvas János 22/8, Kasik Zsolt 21/2, Kulcsár Sándor 29/12. A többiek: Major László 21/2, Jurij Usmajev 18, Kovács Tibor 15, Dávid Zsolt 13/1, Kiss János 11/2, Vácsi Zoltán 8, Balog Zoltán 7, Földes Gábor 5, Sorin Vlaicu 5/1, Dragan Drljacska (k) 4, Dobi Róbert 2, Varga Mihály 2, Marius Luca 1, Udvarács Milán (k) 1

BVSC-DREHER:

Tarlósi István 26 – B. Szabó Miklós 21, Alekszandr Bondarenko 21, Csábi József 19/1, Szalma József 19/3 – Urbányi István 21/3, Marozsán János 21, Komódi László 23/6, Farkas József 21/3 – Borgulya István 29/12, Kovács Zoltán 27/5. A többiek: Vincze István 19/2, Bognár György 17/13, Nagy Péter 15, Zovath János 12/1, Viorel Vancea 12, Charles Unaka 11, Werner Szabolcs 8, Frank Tamás 7, Kvanduk Gábor 7, Tábory József 6/1, Gheorghe Nițu (k) 4, Emir Džinović 2, Joó András 1, Kucselata János 1, Potemkin Károly 1

CSEPEL-KORDAX:

Hajdu Attila 30 – Bereczki Péter 24, Ács Gusztáv 24, Tyukodi Zoltán 28/1 – Medgyes Péter 23, Vácsi Dénes 26/3, Vancsa Miklós 25/3, Szekeres József 28 – Gheorghe Pena 28/7, Dragan Puskán 27/5, Jakab Csaba 27. A többiek: Süveges Zoltán 19, Szalai Attila 19/1, Zombori Zalán 12, Répási László 8/1, Cătălin Azoitei 16/1, Nagy Tamás 12/1, Ondrej Danko 7, Nagy Sándor 1

DEBRECENI VSC:

Horváth Béla 30 – Sándor Csaba 25/1, Liviu Goian 28, Pető Zoltán 25/1, Szatmári Csaba 25 – Madar Csaba 27/6, Vadicska Zsolt 28/2, Sándor Tamás 30/15 – Dombi Tibor 29/2, Nicolae Ilea 22/3, Arany László 27/13. A többiek: Alexandru Gaica 12, Vjacseszlav Medvid 11, Tóth György 11, Balogh József 9, Relu Buliga 9, Földvári Tibor 8, Tóth Attila 3, Kovács Norbert 2, Nagykaposi Zsolt 2, Dobos Attila 1

EMDSZ-SOPRONI LABDARÚGÓ CLUB:

Babos Gábor 17 – Katona Sándor 25/2, Kovács Tibor 14, Árpási Csaba 22 – Petru Chirac 22/3, Ignác János 19/1, Nagy Jenő 26/1, Korsós Attila 20/3 – Majoros Zoltán 21/8, Fischer Pál 15/5, Ördög József 14/1. A többiek: Milchram Péter (k) 14, Németh Zoltán 14/1, Kovács László 13, Borsos István 12, Szántó Csaba 12/1, Dragóner Attila 11/2, Kucselata János 11, Cseh András 10/3, Cservenkai Donát 8/3, Balaton Vilmos 7, Buzsáki László 7, Deák Gábor 6, Horváth Barna 6, Kenesei Zoltán 6, Árgyelán János 5/1, Csiszár Ákos 5, Varga Károly 5, Hidvégi Attila 3, Nahóczky Attila 3, Reichenbach Gábor 2, Tikosi Gyula 2, Varsányi Péter 2, Fekete Zoltán 1, Vanya Ákos 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Balogh Tamás 20 – Simon Tibor 22, Telek András 27, Hrutka János 21/2, Szekeres Tamás 27/4 – Páling Zsolt 18/3, Lisztes Krisztián 28/7, Lipcsei Péter 28/14, Keller József 21/2 – Czéh László 21/2 – Eugen Neagoe 22/7. A többiek: Goran Kopunovics 17/6, Nagy Zsolt 17/6, Szergej Kuznyecov 17/2, Zavadszky Gábor 17/2, Albert Flórián 15/2, Kenneth Christiansen 15/1,

Szűcs Mihály 14, Szeiler József (k) 10, Kecskés Zoltán 7, Gregor József 2, Bubcsó Norbert 1

GYŐRI FC (ETO FC GYŐR):

Végh Zoltán 24 – Bordás Csaba 20/1, Kuttor Attila 29/2, Jagodics Zoltán 24/3, Radics Zsolt 18 – Csertői Aurél 20/5, Korsós György 22/1, Vasile Miruță 24/11 – Herczeg Miklós 24/3, Hámosi Ferenc 27/3, Hajszán Gyula 24/4. A többiek: Árgyelán János 15, Lantai Balázs 14, Mikóczi Krisztián 14, Ivanics László 12, Lázár Szilveszter 12, Lucian Popescu 12/1, Tóth Miklós 12/1, Farkas János 10, Pető Tamás 10, Kövecses Tamás 7, Disztl Péter (k) 6, Kocsis István 6, Pintér Attila 2, Bíró Béla (k) 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Brockhauser István 24 – Plócai Attila 22/2, Bánfi János 28, Hahn Árpád 20/4, Mátyus János 25 – Forrai Attila 26, Illés Béla 23/9, Duró József 21/2 – Orosz Ferenc 24/7, Kovács Kálmán 28/19, Hamar István 25/5. A többiek: Stefanov István 16/1, Bárányos Zsolt 15/3, Cseh Tibor 13/3, Zoran Milinkovics 13/1, Pisont István 13/1, Csikós Lajos 10, Puhalak Antal 10/3, Szabados József 6, Gabala Krisztián 5, Kovács Béla 4, Sallói István 4, Vezér Ádám (k) 4, Hungler Gábor 2, Rott Ferenc (k) 2, Bujáki József 1, Czippér Zsolt 1, Tóth János 1

NAGYKANIZSAI OLAJBÁNYÁSZ SE:

Csáki László 24 – Sabahudin Agić 27/1, Iványi Lajos 22, Kepe Tibor 27, Kiss István 22/2 – Farkas József 23, Vidóczy József 30/3, Hegedűs László 27/4 – Fehér Csaba 29/4, Almir Filipović 21/7, Fuisz László 26/2. A többiek: Szalai Zoltán 19, Balogh Csaba 14, Keszeg István 14/1, Svélecz László 12, Dudás Péter 11, Tóth Péter 8, Kajdy György 7, Vlaszák Géza (k) 7, Branislav Bulatović 5, Szedlacek István 5, Hornyák Vendel 4, Szőcze Csaba 3, Gyulai Csaba 1, Kercsmár Balázs 1

PARMALAT FC:

Mitring István 15 – Bekő Balázs 23, Lőrinc Antal 22, Keresztúri András 22/3 – Dubez János 26/2, Dvéri Zsolt 18/1, Pálfi László 16/1, Zimmermann Tamás 29/3 – Horváth Ferenc 29/11, Tóth Norbert 27/2. A többiek: Disztl Péter (k) 15, Fodor Imre 14/3, Disztl László 13, Zoran Kuntics 13/11, Varsányi Sándor 13/1, Tóth Mihály 12, Németh Zoltán 11/1, Varga Ernő 11, Toldi Gábor 9/2, Zombori András 8, Jónás Gyula 7, László Csaba 7, Puhalak Antal 7/2, Tresó József 6, Alexandru Darha 5, Muzsnay Zsolt 5, Cseh Andras 2, Wehinger Krisztián 1

PÉCSI MSC-FORDÁN:

Gelei Károly 25 – Schneider Tamás 17, Dienes András 25, Márton Gábor 25/1, Virág Attila 24/1 – Jäkl Antal 23/1, Roman Tolocsko 26/2, Dárdai Pál 29/3, Lengyel Ferenc 24/2 – Richard Niederbacher 22/10, Robert Warzycha 21/7. A többiek: Ulveczki Zoltán 16/3, Fehér Csaba 14/2, Braun Károly 13, Eszenyi Dénes 11/2, Tököli Attila 11/1, Szabados József 10/1, Babatunde Fatusi 8/2, Benkovics Gábor 7, Ulrich Roland 6, Szergej Csaban (k) 4, Pest Roland 4, Ciprian Dorobantu 3, Cătălin Azoitei 2, Regős Sándor (k) 1, Rózsavölgyi Gábor 1

STADLER FC:

Babócsy András 29 – Molnár Zoltán 27, Adrian Oprișan 29, Kertész János 25, Nagy Norbert 29/1 – Rumán Tibor 27/2,

Valerij Limnyikov 26/1, Csehi Zoltán 28/3, Csehi István 27/3, Viktor Makrickij 26 – Vjacseszlav Jeremejev 15/1, Szergej Hleba 19/5. A többiek: Kecskés Attila 11, Lehota István 11/1, Kanál Zoltán 10, Igor Nicsenko 9/8, Miroszlav Resko 9, Kovács József 8, Sorin Cigan 7, Lakatos Ferenc 5/2, Almin Kapić 4, Himer István (k) 3, Knotz László (k) 1, Laczina Gábor 1, Magyari László 1, Szabó Béla 1

A debreceni Sándor Tamás volt az élvonal egyik legtechnikásabb játékosa

ÚJPESTI TORNA EGYLET-NOVABAU:

Roland Praj 19 – Molnár Zoltán 28, Füzesi Zsolt 28, Szlezák Zoltán 29/2 – Kozma István 29/7, Bérczy Balázs 22/3, Szanyó Károly 26/9, Jenei Sándor 29/1, Véber György 26/2 – Wukovics László 22/9, Egressy Gábor 29/12. A többiek: Belvon Attila 22/3, Tomka János 12, Horváth Péter 11/2, Szűcs Lajos (k) 11, Tiefenbach Tamás 11/3, Turi Zsolt 11/1, Urbán Flórián 9, Kovács László 4, Michel N'Doumbe 3, Szili Attila 3, Tóth György 1

VASAS CASINO VIGADÓ:

Sáfár Szabolcs 29 – Justice Eden (Jessy) 18, Geress Zoltán 16, Juhár Tamás 28/1 – Máriási Zsolt 26/2, Mónos Tamás 26/1, Galaschek Péter 26/3, Simon Antal 24/5, Vincze Ottó 24/8 – Borgulya István 21/1, Jován Róbert 20/5. A többiek: Szenes Sándor 15/1, Anatolij Gricajuk 14/2, Maczó Miklós 13, Földes Gábor 12/3, Váci Zoltán 11, Jean-Claude M'bemba (Claude) 10, Erős Károly 10, Fischer Pál 8/1, Herczeg Csaba 7, Pál Zoltán 6, Faragó István 3, Pintér Attila 3, Bukva Géza 2, Brice Mackaya 2, Timár Balázs 1, Viorel Vancea 1

VÁC FC-SAMSUNG:

Kosztó János 21 – Puglits Gábor 22, Nagy Tibor 27/1, Kasza István 26/4, Aranyos Imre 26 – Nyilas Elek 29/3, Sallai Tibor 19, Víg Péter 23/2, Farkas Simon 20 – Füle Antal 30/15, Romanek János 28. A többiek: Kriska Gábor 17, Nyikos József 15/2, Lévai András 11, Schwarz Zoltán 11/1, Aczél Zoltán 10/1, Hámori István (k) 9, Hetesi Csaba 9/2, Zvara József 9, Andrásy Csaba 8/1, Burzi Attila 6, Dzurják József 6, Szedlacek István 6, Bánföldi Zoltán 4, Halász Sándor (k) 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Tóth József 29 – Horváth József 22/1, Szabó I Zsolt 29, Halápi László 25 – Horváth Attila 22/3, Németh Tamás 29/5, Szabó II Zsolt 28/6, Lendvai Miklós 26/2, Fujsz Ferenc 25/4 – Sztipánovics Barnabás 23/3, Preisinger Sándor 27/21. A többiek: Balog Zoltán 20/1, Kovács Zsolt 14/2, Sebők József 14/3, Kutasi Gábor 13, Szőke Péter 8, Kocsárdi Gergely 6, Szabó Roland 5, Varga Róbert 5, Zugar Péter 5, Varsányi Sándor 4, Vincze Gábor (k) 4, Gaál László 1, Kópicz László (k) 1, Molnár Attila 1

Az 1994–1995. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Ferencvárosi TC	30	17	8	5	62-41	59
2. UTE-Novabau	30	15	7	8	57-34	52
3. Debreceni VSC	30	14	7	9	45-37	49
4. Kispest-Honvéd FC	30	14	6	10	60-42	48
5. Békéscsabai EFC	30	11	15	4	47-32	48
6. BVSC-Dreher	30	14	4	12	51-46	46
7. Pécsi MSC-Fordán	30	12	6	12	38-43	42
8. Zalaegerszegi TE	30	12	6	12	49-56	42
9. Stadler FC	30	9	10	11	30-34	37
10. Vasas Casino Vigadó	30	10	7	13	38-45	37
11. Győri FC	30	11	5	14	42-40	35
12. Csepel-Kordax	30	8	11	11	23-26	35
13. Vác FC-Samsung	30	8	11	11	37-44	35
14. Parmalat FC	30	9	7	14	44-50	34
15. Nagykanizsai Olaj	30	7	6	17	24-57	27
16. EMDSZ-Soproni LC	30	6	10	14	36-56	25

Osztályozók

Vác FC-Samsung–BKV Előre 4-0, BKV Előre–Vác FC-Sams. 1-1
Salgótarjáni BTC–Parmalat FC 0-1, Parmalat FC–SBTC 2-1

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Preisinger Sándor (Zalaegerszegi TE)	21
2. Kovács Kálmán (Kispest-HFC)	19
3. Füle Antal (Vác FC-Samsung)	15
3. Sándor Tamás (Debreceni VSC)	15
5. Lipcsei Péter (FTC)	14

NB II, Keleti csoport

1. MTK	30	24	3	3	74-21	75
2. Salgótarjáni BTC	30	16	5	9	60-41	53
3. Kazincbarcikai SC	30	15	4	11	49-45	49
4. Tiszakécske FC	30	13	9	8	45-22	48

5. III. kerületi TVE	30	14	6	10	55-41	48	5. Veszprém FC	30	13	10	7	38-28	49
6. Nyíregyházi FC	30	14	6	10	40-34	48	6. Paksi SE-Atomerőmű	30	14	5	11	35-30	47
7. Diósgyőri FC	30	12	10	8	47-33	46	7. Mohácsi FC	30	12	9	9	36-26	45
8. Kabai Cukor FC	30	13	7	10	43-32	46	8. Dunaferr SE	30	11	10	9	28-25	43
9. Tiszavasvári Alkaloida	30	12	7	11	49-46	43	9. Keszthelyi Hal. Honv.	30	10	10	10	48-40	40
10. FC Hatvan	30	10	10	10	32-38	40	10. Százhalombatta FC	30	10	8	12	42-51	38
11. Hajdúnánási FC	30	10	8	12	27-38	38	11. Matáv SC Sopron	30	10	5	15	40-46	35
12. Gödöllő-Verzál LC	30	9	8	13	32-43	35	12. Tatabányai SC	30	9	5	16	33-48	32
13. Balmazújvárosi SC	30	9	6	15	41-54	33	13. Bajai FC	30	9	5	16	31-56	32
14. Hódmezőv. LC WR	30	7	7	16	34-64	28	14. ESMTK-Hungaplast	30	7	6	17	24-54	27
15. Szarvasi VSSE	30	6	9	15	25-45	27	15. Pécsi VSK	30	2	7	21	21-57	13
16. Stop-Miskolci VFC	30	2	3	25	19-75	6	16. Beremendi Építők	30	9	4	17	41-46	4

A Stop-Miskolci VFC-től 3 pont levonva
A Beremendi Építőktől 27 pont levonva

NB II, Nyugati csoport

1. Haladás VSE	30	20	2	8	56-25	62
2. BKV Előre SC	30	18	6	6	60-34	60
3. Siófoki Bányász	30	16	9	5	46-22	57
4. Budafoki LC	30	15	9	6	47-38	54

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kecskeméti TE. **Bakony-csoport:** Balatonfüredi SC. **Dráva-csoport:** Rákóczi-Kaposcsukor FC. **Duna-csoport:** Érdi VSE. **Mátra-csoport:** FC Eger. **Tisza-csoport:** FC Sényő

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Ferencvárosi TC	X	0-3	3-3	3-2	1-1	4-1	3-0	3-0	2-0	1-1	1-4	1-0	5-0	2-3	2-1	2-2
2. Újpesti TE-Novabau	1-3	X	2-1	3-1	2-2	1-1	6-1	4-0	1-0	3-0	3-1	0-0	1-2	3-1	1-0	7-1
3. Debreceni VSC	2-0	1-0	X	2-1	1-1	3-0	0-0	3-1	1-0	0-3	1-2	1-0	2-1	1-2	3-1	1-0
4. Kispest-Honvéd FC	3-4	4-0	0-1	X	2-1	2-0	0-0	5-1	2-0	2-0	1-2	1-1	4-0	3-1	3-1	2-0
5. Békéscsabai Előre	5-2	0-0	3-3	3-3	X	1-0	4-2	0-0	0-2	2-1	3-1	1-1	0-0	1-0	1-0	1-1
6. BVSC-Dreher	0-1	2-4	5-1	2-3	1-0	X	3-0	3-0	2-0	1-3	1-1	1-1	3-0	1-1	1-0	3-1
7. Pécsi MSC-Fordan	1-2	0-2	2-1	2-0	2-1	4-2	X	3-0	0-1	1-2	1-0	0-1	0-2	2-0	3-0	4-3
8. Zalaegerszegi TE	1-3	1-1	2-1	2-2	1-1	6-0	1-4	X	1-0	2-1	1-0	3-2	4-2	3-2	3-0	3-1
9. Stadler FC	1-1	1-2	0-4	2-0	0-0	0-1	2-0	2-1	X	1-1	3-2	0-0	2-2	0-0	0-0	4-0
10. Vasas Casino Vigadó	2-4	3-5	1-1	2-2	0-4	1-2	3-0	1-0	0-0	X	0-2	3-0	0-2	1-0	2-0	2-1
11. Győri FC	1-1	2-0	1-3	1-1	2-2	1-3	1-2	0-3	4-0	1-3	X	0-0	1-0	4-1	1-2	4-0
12. Csepel-Kordax	1-2	1-1	0-1	1-2	1-1	2-4	0-1	2-1	0-1	2-0	1-0	X	1-0	1-0	2-0	0-0
13. Vác FC-Samsung	1-1	2-0	0-0	1-3	0-1	0-2	2-2	5-2	1-1	1-1	1-0	0-0	X	4-0	3-0	1-1
14. Parmalat FC	0-2	1-0	2-1	4-1	1-2	1-4	1-1	4-4	3-0	0-0	0-1	0-0	6-3	X	1-1	5-0
15. Nagykanizsai Olajb.	0-2	1-1	3-1	1-5	0-3	2-1	0-0	1-1	1-5	2-1	1-0	1-0	0-0	1-4	X	2-0
16. EMDSZ-Soproni LC	1-1	1-0	1-1	1-0	2-2	2-1	0-0	0-1	2-2	3-0	1-2	0-2	1-1	3-0	7-2	X

Az élvonal újonca

Stadler FC

Alapítási ideje: 1994. (Jogelőd: 1910)

Megszűnt: 1998

Színe: kék-fehér

Idényei száma a magyar élvonalban: 4 (1994–1998)

Sikerei: –

Kisiklott a Vasút, célba ért a Fradi

Az ellentmondások szezonját élte meg a magyar futball 1995–1996-ban. A válogatott eredményei minden képzetletet alulmúltak, ugyanakkor a Ferencváros lázba hozta az országot a Bajnokok Ligája-szereplésével. Utóbbi kitételben semmi túlzás nincsen: a Fradi remeklése minden kételkedő számára világosan megmutatta, mennyire kiéhezett a futballrajongók többmillió s táborára a sikerre. Csak tovább hevítette a futball-láz hőfokát az olimpiai válogatott menetelése, Dunai Antal csapata azoknak adott reményt, akik hitték, belátható időn belül a fiatalok generációja eljuttathatja egy nagy, felnőtt tornára is a magyar indulót. Ugyanakkor a bajnokság színvonala romlott, néhány korábbi élcspat nem tudta kompenzálni a külföldre eladott játékosok okozta szakmai veszteséget. Ám a bevétel kellett a túléléshez. Az állam a kilencvenes évek közepére szinte teljesen kivonult a magyar labdarúgás támogatásából, megszűnt a korábbi bázisvállalati rendszer, ezt próbálta meg a legtöbb klub szponzori szerződésekkel és játékoseladásokkal ellensúlyozni. Ugyanakkor az is hamar nyilvánvalóvá vált, hogy a hazai futballbiznisz a reményekkel ellentétben nem kínál gyors meggazdagodást. Fél évtized alatt a szerencselovagok első generációja már el is tűnt a színről, az idény élvonalbeli klubjainak főtámogatói közül egy sem volt szereplője a rendszerváltás szezonjának.

De jöttek újak! Stadler József a második szezonját töltötte csapatával az első osztályban, s akkor még úgy festett, működik a modellje. Névszponzori szerződést kötött az Innstadt sört forgalmazó, Genzwein Ferenc által irányított Ilzer Sörgyárral, egymás után hozta az elsősorban

Az idény legjobb magyar csapata, a Ferencváros. Hátul, balról: Zavadszky, Kopunovics, Kuznyecov, Milovanovics, Hrutka, Neagoe, Vincze, Telek, Nyilas. Középen: Páling, dr. Juhász József orvos, Hajdú József kapusedző, Novák Dezső vezetőedző, Mucha József edző, Bodnár József masszór, Simon-Balla István erőnléti edző, Kecskés. Elöl: Kuntics, Albert, Nagy, Hajdu, Szeiler, Simon, Lisztes, Keller

A Pécsi MSC kerete. Álló sor, balról: Köves János gyúró, Kovács Z., Fehér Cs., Toronicza, Bumb, Lajos, Braun, Werner, Pest R., Szabó, Ulrich, id. Bogyay Zoltán kapusedző, Mérei László szakosztály-igazgató, dr. Kincses József orvos. Ülő sor: Marozsán, Jákl, Ulveczki, Tököli, Szén, Kovácsevics, Baronek, Dienes, Bujdak, Győri, Szabados, Tolocsko. Elöl: Élő, Egri

Ukrajnából és Romániából importált légiósokat, több mint húszezer nézőt befogadni képes stadionja abban az időben a legmodernebbnek számított a vidéki arénák között. 1995 őszén debütált az élvonalban az „új” MTK, ez volt a Várszegi-éra első éve az NB I-ben. Felért egy robbanással. A kék-fehér klub, amelynek anyagi helyzetéről azt mondta a kiesés hónapjában, 1994 tavaszán Popovics Sándor, a Hollandiából hazatért edző, hogy „még papírra sem futotta a WC-ben”, az élvonal leggazdagabb csapataként rajtolt. Még tovább erősítve már a második vonalban is „NB I-es” játékoskeretét. Hasonlóra nem volt addig példa a magyar futball történetében: Csertői Aurél, Kuttor Attila, Hamar István, Füle Antal és az előző decemberben Az év játékosának választott, akkoriban vitathatatlanul a hazai liga első számú labdarúgójának számító Illés Béla személyében öt válogatott játékos igazolt az újonchoz. S érkezett még az olimpiai válogatott keret egyik kapusa, Babos Gábor, a Ferencvárossal nagy sikereket ért Szekecs Tamás, valamint az ukrán válogatottban is szerepelt Alekszandr Nyikiforov. (Majd télen a Belgiumból hazatért Lőrincz Emillel is erősödött a társaság.)

Az MTK FC ehhez a kerethez méltó rajtot vett, az első négy mérkőzését megnyerte. Ám utána közel két hónapon keresztül nem győzött, s ez Bicskei Bertalan állásába került. Kisteleki István váltotta (az MTK-t tehát az a két szakember irányította 1995 őszén, akik az akkori magyar tréneri karból kizárólagosan a legmagasabb szintű edzői képzésnek elismert kölni főiskolán szereztek diplomát), majd miután a klubigazgató nem akart tovább a kispadon ülni, Garaba Imrével fejezte be az idényt. Noha a nyilvánosság felé ezt nem igazán hangsúlyozták, de csalódással. Ám nem haszontalanul, azonban ez csak a következő években derült ki.

Végül nem az MTK, hanem a BVSC-Dreher bizonyult a szezon meglepetéscsapatának. Mezey György 1993-ban került a Szőnyi útra, Tóth Istvánnal, az 1996 augusztusában, életének 50. évében elhunyt szakosztályvezetővel és Egervári Sándorral olyan csapatot építettek, amely

immár a bajnoki címre is esélyesnek tűnt. Ahogy az MTK, úgy az előző idény hatodik helyezette is a magyar mezőnyben meghatározónak számító játékosokat igazolt Koszta János, Molnár Zoltán, Aranyos Imre, Orosz Ferenc személyében. A télen az egyik legnagyobb tizenéves ígéretnek tartott Dárdai Pál is – Mezey György ajánlatára-hívására – a vasutasokat választotta.

A megerősített alakulat nem kezdte jól a bajnoki évet, a harmadik forduló után a tizedik helyen szerénykedett. Ám utána belelendült, s a hátralévő őszi mérkőzéseken már csak egyszer nem nyert. Egervári Sándor később úgy értékelt, hogy ebben a periódusban minden sikerült a csapatának, amelyet ráadásul elkerültek a sérülések. Miután a Ferencváros–MTK rangadót a pálya használhatatlansága miatt tavaszra halasztották, a téli szünetben a zöld-fehéreknél egy találkozóval többlet játszó BVSC nyolcpontos előnnyel várhatta a második félét. Az ellenben már nem sikerült. A zuglóiak nem tudták megismételni előző idénybeli teljesítményüket – amekkora szerencséjük volt ősszel, akkora lendülettel fordult el tőlük Fortuna tavasszal. Az első számú góllövő, Orosz Ferenc éppen akkor sérült meg, amikor a legnagyobb szükség lett volna a találataira.

A nagy rivális Ferencváros tavasszal már csak a bajnokságra koncentrált, s ráadásul nagyszerűen erősített a téli szünetben. Ritkaság, hogy egy címét megvédeni képes bajnokcsapat ennyire kicserélődjön egyetlen esztendő alatt. 1995 tavaszán Novák Dezső leggyakrabban a Balogh – Hrutka (Simon), Telek, Szekeres, Keller – Páling, Lipcsei, Czéh, Lisztes – Nagy Zs. (Neagoe), Kopunovics tizenegy tagjainak adott játéklehetőséget. 1996 tavaszán már így festett a legtöbbet játszó tizenegye: Hajdu – Milovanovics, Telek, Jagodics – Albert, Szűcs M., Lisztes, Arany, Nagy N. – Kuntics, Nicsenko. S még idevehetjük az ősszel alapember, tavasszal sokáig sérült Nyilast is. Szinte döbbenetes a különbség! Egervári Sándor, a vetélytárs mestere az idény után azt mondta, éppen a téli igazolások jelentették a második félévben a különbséget az ellenlábások és az FTC között.

A Vasas legénysége. Hátul, balról: Pál, Mónos, Fórizs, Sáfár, Gróf, Jován, Juhár, Maczó. Középen: Balogh Ferenc szertáros, Bukva, Geress, Lengyel Gyula gyúró, Tamás Gyula kapusedző, Vinkovics Lajos gyúró, Galaschek, Fischer, Borgulya. Elöl: Szilveszter, Jean-Claude M'bemba, Gricajuk, Komjáti András pályaedző, Gellei Imre vezetőedző, Váczi Z., Máriási, Simon

A DVSC. Hátul, balról: Tomes János pályaedző, Goian, Horváth D., Arany, Szatmári, Erdei Zoltán ügyvezető elnök, Nagykaposi Elemér szakosztály-igazgató, Ilea, Téglási, Ruskó, Horváth B., Benedek Benjámín szertáros. Középső sor: Vincze Ferenc gyűró, Dombi, Pető, Nagykaposi Zs., Herczeg András pályaedző, Garamvölgyi Lajos vezetőedző, Vadicska, Bagoly, Sándor Cs., Sándor T. Alsó sor: Madar Cs., Dobos, Kovács N., Medvid, Magyarai

A Fradi-tábor egy része ismét Novák Dezső távozását követelte az idény bizonyos szakaszában, noha a nyolcadik forduló után a zöld-fehérek egyszer sem álltak a másodiknál rosszabb helyen. A két év alatt két bajnoki címet nyerő, 1995-ben a Magyar Kupát is elhódító, a csapatot a Bajnokok Ligája főtáblájára navigáló edző annyira elkeseredett, hogy április közepén, a Vasas Casino Vigadó elleni rangadó előtt azt mondta, hogy ha nem nyernek, lemond. Aztán nyertek, még hozzá heteken keresztül – a zalaegerszegi mérkőzés kivételével –, egészen addig, ameddig matematikailag be nem biztosították az elsőséget. Ki más ellen is tették volna ezt, mint a nagy rivális BVSC? Novák Dezső tisztában volt a mérkőzés fontosságával, segítőtjével, Mucha Józseffel háromnapos összetartásra vitték a meccs előtt a csapatukat. „A Fradi aranyszimfóniáját Zoran komponálta” – hirdette a *Nemzeti Sport* 1996. június 13-i címlapja, sugallva a tényt: Kuntics lőtte az aranygólt. A Ferencváros, rekkenő hőségben, 1-0-ra nyert a Népstadion 45 000 nézője előtt! Még gól nélküli állásnál Orosz Ferenc kihagyott egy tizenegyest. Kár, hogy ahogyan a gárda 1992-es bajnoki címének köszöntését, ezt is elrontotta a pályára már a találkozó lefújása előtt berohanó szurkolók egy csoportja. Mezey György azt mondta a mérkőzés után, hogy játékosai életveszélyben érezték magukat, dr. Szívós István, az FTC ügyvezető elnöke, korábbi olimpiai bajnok vízilabdázó úgy vélte, egyes drukkerok viselkedése nem európai stadionokba való, „de ez már társadalmi kérdés”. Keller József a rá jellemző szakrasmussal megjegyezte: „Szurkolóink fantasztikusak, de jó lenne, ha néha minket is hagynának ünnepelni.”

Akárcsak az 1994–1995-ös idényben, ismét a képzeletbeli dobogón végzett az UTE, ámbar a nyáron Kozma István, Véber György és Molnár Zoltán személyében három kulcsberről kellett lemondania. Garami Józsefnek ez volt az utolsó idénye a lila-fehérekénél, az első fél évében az osztályozón benn tartotta a csapatot, aztán sorrendben hatodik, második és harmadik lett, aligha rossz mérleg. Úgy, hogy közben rengeteg fiatal játékos beépült az együttesbe, akik közül többen is meghatározó futballistává váltak az olimpiai válogatottban.

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996

Az Újpest mellett a DVSC-Eponára épült Dunai Antal alakulata. A Loki ifjú titánjai tisztességesen állták a kettős terhelést, bár nem tudták megismételni az előző idénybeli harmadik helyezést. Ez amúgy csak egy hajszálon múlt, hiszen Garamvölgyi Lajos legénysége az UTE-val azonos pontszámmal zárt a negyedik helyen. A debreceniek nagyon elégedettek voltak a teljesítményükkel (habár megemlítették, hogy bármekkora öröm is volt a kulcsjátékosok szereplése a különböző válogatottakban, nem segítette a közös felkészülést), s csak kicsit fájlalták, hogy a vezérkar elengedte március végén Arany Lászlót a Ferencvároshoz. Ugyanakkor észrevételezték azt is, hogy noha az Oláh Gábor utcai pálya, köszönhetően a fanatikuskok fülsüketítő biztatásának is, nem ok nélkül vált rettegett helyszínné a vendégcsapatok számára – pályaválasztóként egyetlen klub sem szerzett annyi pontot, mint a DVSC-Epona –, az idegenbeli mérleg gátat szabott a merészebb álmok beteljesülésének. A főváros határát átlépve egyszerre önbizalom-hiányossá váló lokisták Budapesten hét mérkőzésen mindössze négy pontot gyűjtöttek.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

A tizenéves Lisztes zárt a legmagasabb átlaggal

1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Lipcsei Pétert választotta az MLSZ 1995 decemberében Az év játékosának. Mire a díjat megkapta, már nem volt a Ferencváros labdarúgója, hiszen az előző nyáron az FC Portohoz igazolt.

Lisztes Krisztián bizonyult a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján a bajnokság legjobbjának. A Fradi üdvöskéje 6,143-as átlagot ért el, megelőzve három, egyaránt kereken hatos átlaggal záró futballistát, Csábi Józsefet (BVSC-Dreher), Vasile Miriuțăt (Győri FC, Fehérvár-Parmalat '96) és Telek Andrást (FTC). Befért még az első tíz közé: Vancsa Miklós (Csepel SC) és Vincze István (BVSC-Dreher) 5,984, Sebők Vilmos (UTE) 5,950, Nagy Tibor (Vác FC-Samsung) 5,933, Kovács Sándor (Haladás VFC) 5,929 és Tóth Miklós (Haladás VFC) 5,917. A kapusok között Hajdu Attila (FTC, 6,375) bizonyult a legjobbnak, megelőzve Vezér Ádámot (Kispest-HFC, 6,286) és az először a legszűkebb elitbe kerülő Szűcs Lajost (UTE, 6,250). A posztionkénti rangsorok élén a bajnok Fradi játékosai a hét helyből négyet elvittek. (A liberóknál holtverseny alakult ki). A kapusoknál Hajdu Attila nyert Vezér előtt, a liberóknál Csábi és Telek azonos átlagot elérve bizonyult a legjobbnak. Az emberfogóknál Sebők Vilmos vitte a prímet, Plókai Attila (Kispest-HFC, 5,810) volt a másodhegedűs. A középpályásoknál Nyilas Elek (FTC, 5,857) diadalmaskodott, Szekér István (Haladás VFC, 5,773) előtt. A játékmestereknél Lisztes került az élre, Miriuță közvetlenül mögé. A csatároknál Vincze István érte el a legjobb átlagot, megelőzve Igor Nicsenkót (5,880, Stadler FC, FTC). A bajnokság All-Star-tizenegye így festett: Hajdu – Plókai, Csábi, Sebők –

Lisztes Krisztián tizenévesen sztár lett

Nyilas, Szekér, Piroska (Kispest-HFC, 5,731), Zsivóczky (MTK FC, 5,737) – Lisztes – Niczenko, Vincze. A B-csapat: Vezér – Molnár (BVSC-Dreher, 5,708), Telek, Puglits (Vác FC-Samsung, Győri FC, 5,692) – Farkasházy (MTK FC, 5,609), Sándor Cs. (DVSC-Epona, 5,724), Komódi (BVSC-Dreher, 5,724), Madar Cs. (DVSC-Epona, 5,690) – Miriuță – Kuntics (FTC, 5,808), Jakab (Csepel, 5,714). Érdekes, hogy Vancsa Miklós az abszolút lista negyedik helyeztejként nem fért be a posztok szerint összeállított A- és B-csapatba. Pedig tényleg remek idényt zárt: a HLSZ választásán harmadik lett a mezőnyjátékosok között, Lisztes Krisztián és Vincze István mögött. Ott a kapusoknál Szűcs Lajos (2. Koszta János, 3. Hajdu Attila), az edzőknél Egervári Sándor (2. Novák Dezső, 3. Garami József) nyert.

MAGYAR KUPA

Piroska és a meseszerű feltámadás

Ismét csoportmérkőzések után jutottak be a csapatok a legjobb 32 közé, az élvonalbeliek közül csak a Győri FC vérzett el ebben a szakaszban, miután harmadik lett a Nagykanizsai Olajbányász és a Balatonlelle SE mögött. A nyolcaddöntőbe még négy alacsonyabb osztályú (Kazincbarcika, Salgótarjáni BTC, Kabai Cukor FC-Hajdúszoboszló és a Paksi SE-Atomermű SE) került, a negyeddöntőbe már csak a paksiak, miután kiejtették a szintén NB II-es hajdúságiakat. A negyeddöntőben a budapesti vasutasok csak nagy csatában, idegenben lőtt gólokkal jutottak túl a debreceni kollégákon. Megismétlődött az előző kiírás elődöntője, ám ellentétben 1995 tavaszával, 1996-ban nem a Kispest-HFC maradt versenyben. Az elődöntőben mindkét párharc simán alakult.

1996-ban fordult elő először, hogy a kétmérkőzéses kupadöntő első találkozóját elveszítő csapat fordítson a második meccsen. Az Egervári Sándor által irányított BVSC-Dreher (sorában Koszta Jánossal, Csábi Józseffel, Dárdai Pállal és Vincze Istvánnal) Csábi József, a korábbi Honvéd-ász tizenegyes góljával 1-0-ra nyert a Szőnyi úton a Kispest-Honvéd FC ellen. A Bozsik Stadionban egészen a 87. percig nyeregben ültek a zuglóiak, sőt Gabala Krisztián kiállításá miatt akkor már közel fél órája emberelőnyben is játszottak. Ám a piros-feketék nem adták fel a harcot, az utolsó percekben Piroska Attila és Árgyelán János egy-egy találatával fordítottak, s megnyerték – a klub történetében ötödször – a Magyar Kupát. A győztes gárda edzője Török Péter volt. Nagy érdemei voltak a sikerben, hiszen az idény során teljesen új csapatot kellett építenie, hisz 1995 nyarán a kaotikus helyzet miatt hat válogatott is távozott. Ráadásul a szezon legjobb Honvéd-játékosa, a lengyel Robert Warzycha kénytelen volt kihagyni a finálé mindkét mérkőzését.

A Szabad Föld Kupát a felsőszentmártoni Zrínyi SE szerezte meg, miután a Bozsik Stadionban 2-1-re győzött a Kamond-Dabroka SE ellen.

Piroska Attila, Kabát Péter és Árgyelán János a boldogságban (is) megfűdött

Magyar Kupa, 1995–1996-os kiírás

Negyeddöntő: BVSC-Dreher–DVSC-Epona 0-0, 2-2 (tj.: BVSC-Dreher, idegenben lőtt gólok-
kal), Vác FC-Samsung–Zalaegerszegi TE 2-1, 1-1, Kispest-HFC–Ferencvárosi TC 2-2, 4-1, Új-
pesti TE–Paksi SE-Atomerőmű SE 2-2, 2-1

Elődöntő: BVSC-Dreher–Újpesti TE 1-0, 2-0, Kispest-HFC–Vác FC-Samsung 2-0, 3-0

Döntő

BVSC-Dreher–Kispest-Honvéd FC 1-0 (1-0)

1. mérkőzés, 1996. június 8., Szónyi út, 3000 néző. Jv.: Molnár

BVSC-Dreher: Koszta – Csábi – Molnár, Bondarenko, Szalma – Komódi, Zováth, Dárdai
(Csordás, 46.), Aranyos (Farkas, 25.) – Bükszegi, Vincze

Kispest-Honvéd FC: Vezér – Hahn – Tarlue, Mátyus – Árgyelán (Dubecz, 71.), Kovács B. (Ka-
bát, 75.), Urbányi, Piroska, Gabala (Jovanovics, 59.) – Báránys, Tóth

Gólszerző: Csábi (35., 11-esből)

Kiállítva: Bükszegi és Urbányi (54.)

Kispest-Honvéd FC–BVSC-Dreher 2-0 (0-0)

2. mérkőzés, 1996. június 20., Bozsik Stadion, 6000 néző. Jv.: Puhl

Kispest-Honvéd FC: Vezér – Hahn – Plókai, Mátyus – Forrai (Árgyelán, 71.), Báránys,
Urbányi, Piroska (Kovács B., 89.), Gabala – Jovanovics (Ghinda, 65.), Tóth

BVSC-Dreher: Koszta – Csábi – Molnár, Bondarenko (Csordás, 89.), Szalma (Potemkin, 89.)
– Komódi, Bognár, Zováth, Aranyos – Orosz (Farkas, 76.), Vincze

Gólszerző: Piroska (87.), Árgyelán (88.)

Kiállítva: Gabala (61.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Mindössze két gól – 720 perc alatt

A modern idők negatív rekordjával szégyenkezett a válogatott az 1995–1996-os idényben. Nyolc mérkőzéséből pusztán egyet nyert meg, s még ennél is riasztóbb, hogy 720 perc alatt csupán két góltra volt képes. Az őszi találkozókra még Mészöly Kálmán, majd tavasszal Csank János vezette a csapatot. A korábbi váci sikerredzőnek pokolian nehéz műsrot állított össze a szövetség (a négy ellenfélből három is szerepelt a nyári, angliai Európa-bajnokságon), de a mérleg ezzel együtt is lehangelő volt. A nyolc találkozón egyébként 51 futballista kapott játék-
lehetőséget.

Az augusztusi nyitány azért vált emlékezetessé, mert azon közvetített utoljára – éppen ötven évvel az első válogatott mérkőzése után – a legendás rádióriporter, Szepesi György. A mérkőzés maga sokkal kevésbé szép emlék, az előzetesen kissé lesajnált izraeli tizenegy győ-
zött. Érdekes, hogy a magyar oldalon két olyan futballista is szerepelt, akit Mészöly Kálmán kapitány izraeli klubból válogatott be: Sallói István és Végh Zoltán. A magyar együttes a Petry – Mónos, Márton, Lipcsei, Keresztúri – Kozma, Halmi, Illés – Kiprich, Sallói, Kovács Kálmán összetételben kezdett, a második félidőre (vagy a második félidőben) Végh, Bánfi, Farkasházy,

Bükszegi és Hamar is beállt. A vendégek Haim Revivo és Ofer Mizrahi egy-egy góljával 2-0-ra nyertek.

Szeptember elején Isztambulban Európa-bajnoki selejtezőt vívott a válogatott. Ötvenezer néző előtt a hazaiak sztárja, Hakan Şükür egymaga eldöntötte a meccset, két találatot is szerzett. Kétszer is legyőzte az akkor éppen ottani klubban, a Gençlerbirliğiben védő Petry Zsoltot. A selejtezősorozat végén a törökök kijutottak az angliai Eb-re, az İnönü stadionban a Petry – Telek – Mészöly, Lipcsei – Kozma, Halmai – Farkasházy, Illés (Sallói), Arany, Nagy N. (Klausz) – Kiprich összeállításban szereplő magyar válogatott kiesett. E találkozón ketten debütáltak: Arany László és Nagy Norbert.

A svájciak ellen sem ment jobban, igaz, ők is kijutottak az Euro '96-ra. Zürichben – a Ferencváros BL-menetelése idején, a Grasshoppers elleni, négy héttel korábbi emlékezetes győzelemre is gondolva – Mészöly Kálmán elsősorban a zöld-fehérek játékosaira épített, a kezdő tizenegybe (Hajdu – Telek – Halmai, Lipcsei – Simon, Mracskó, Nyilas, Illés, Urbán – Jován, Vincze) négyen is közülük kerültek be. (Később csereként játszott még Mónos, Jagodics és Arany is.) Ami sikerült a GC ellen a Fradinak, az nem sikerült a svájci válogatott ellen a nemzeti tizenegyünknek: a házigazdák Kubilay Türkyilmaz, Ciriaco Sforza és Christophe Ohrel egy-egy góljával 3-0-ra nyertek.

Pontosan egy hónappal később a Fáy utcában, az izlandiak elleni 90 perccel zárult a válogatott össze, s egyben az Eb-selejtezősorozat. Győzelmet aratott a csapat, de nem volt mire büszkének lenni. Arra azért lehetett számítani, hogy a két együttes közös történetében három izlandi sikert egy magyar követ. A Hajdu – Mónos, Bánfi, Csábi, Szlezák – Bükszegi, Nyilas, Illés (Zombori Z.), Duró – Orosz (Farkasházy), Vincze (Nagy Tamás) összetételű csapat Illés Bélának a válogatottban elért negyedik góljával nyert. A két csepeli csere, Zombori Zalán és Nagy Tamás újonc volt. Akadt ellenben búcsúzó is: Mészöly Kálmánnak ez volt az utolsó mérkőzése szövetségi kapitányként.

A következő találkozón, 1996 áprilisában már Csank János vezette a gárdát. Eszéken hihetlenül lelkes közönség előtt fogadták a horvátok a magyarokat. Az újonc kapitánynál öten is debütáltak: Sebők Vilmos, Lendvai Miklós, Madar Csaba, Horváth Attila és Egressy Gábor is ekkor játszott először a nemzeti tizenegyben. A házigazdák Elvis Brajković, majd Davor Šuker góljával 2-0-ra vezettek, Nagy Norbert szépített. A második féldőben aztán már felülkerekedett a déli szomszéd Eb-re készülő csapata, az óriás természetű Igor Pamić, majd Mario Stanić is szerzett egy-egy találatot. A magyar válogatott a Hajdu – Telek – Sebők, Jagodics – Lendvai (Madar), Horváth A. (Szekeres T.), Illés, Arany (Lisztes), Nagy N. – Orosz, Egressy összeállításban játszott.

A rossz kezdést még rosszabb folytatás követte, kikaptunk itthon az osztrákoktól. A Petry – Telek (Váczi) – Bánfi (Baranyi), Plókai – Horváth A. (Madar), Balog T. (Albert), Halmai (Sebők V.), Illés (Egressy), Nagy N. – Horváth F., Vincze gárda mindkét féldőben kapott egy-egy

Puskás Ferenc megmutatta a Wembley-ben, hogy lött gólt 1953-ban ugyanonnan

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

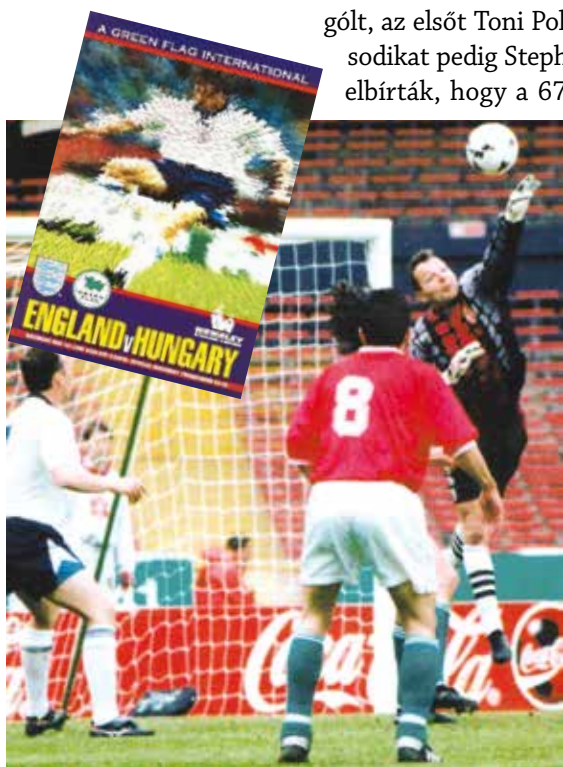
2012

2013

2014

2015

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Petry Zsolt a helyzet magaslatán. A meccset ennek ellenére az angolok nyerték

gólt, az elsőt Toni Polster, a „sógorok” leghíresebb csatára, a másodikat pedig Stephan Marasek lőtte. Az osztrákok még azt is elbírták, hogy a 67. perctől Michael Hatz kiállításá miatt tíz emberrel játszottak. Utána szereztek a második góljukat. Csank János válogatottját mindössze négyezer néző látta a legnagyobb honi arénában.

E két találkozó után nem számíthatunk sok jóra a hazai rendezésű kontinensbajnokságra készülő angolok ellen a Wembley-ben. Terry Venables együttese túl erősnek bizonyult a Petry – Sebők, Bánfi, Plókai – Mracskó (Telek), Urbán, Balog T. (Illés), Hahn, Nagy N. (Aranyos) – Horváth F. (Lisztes), Vincze (Egressy) összeállítású csapat számára. A „háromoroszlánosok” számára ez a találkozó jelentette a főpróbát az Euro '96 előtt, ugyanakkor a mezőny legjobbjának bizonyuló Jason Wilcoxot végül a kapitánya kihagyta a keretből. A 3-0-s eredmény (gólszerző: Darren Anderton, David Platt és az öngólt vétő Mracskó Mihály) megfelelt a játék képének.

Az A-válogatott törzstagjai

Háldu Attila (FTC)	4
Sebők Vilmos (UTE)	4
Telek András (FTC)	6
Bánfi János (KHFC, Aalst)	5
Halmi Gábor (Germinal Ekeren)	3
Lipcsei Péter (FC Porto)	3
Nagy Norbert (Stadler, FTC)	5
Illés Béla (Kispest-HFC)	8
Lisztes Krisztián (FTC)	3
Egressy Gábor (UTE)	4
Vincze István (BVSC-Deher)	5

1995–1996

Petry Zsolt négy, kilenc játékos 3 mérkőzésen szerepelt az időnyben

A tavaszi program zárásaként a magyar együttes a Népstadionban fogadta a Squadra Azzurrát. Csank János érthetően elégedetlen volt a hazai csatárkínálattal, ezért újoncot avatott a húszéves Torma Gábor személyében. A Cercle Bruges Dunaújvárosból indult légiósa korábban itthon csak a második vonalban játszott, ám az 1995–1996-os idényben a belga élvonal egyik nagy felfedezettjének számított. A mérkőzést Pierluigi Casiraghi gólja (7. perc) és Bánfi János öngólja (47. perc) döntötte el. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Hajdu – Sebők V. (Hahn), Bánfi, Plócai – Mracskó, Balog T., Urbán (Telek), Lisztes (Illés), Nagy N. (Aranyos) – Torma, Vincze I. (Egressy). Az olaszoknál világklasszisok sora játszott, így Paolo Maldini, Alessandro Costacurta, Alessandro Del Piero, Fabrizio Ravanelli, Demetrio Albertini és Roberto Donadoni.

1995. aug. 16.	Siófok	IZRAEL	0-2 (0-1)		
1995. szept. 6.	Isztambul	TÖRÖKORSZÁG	0-2 (0-2)	Eb-sel.	
1995. okt. 11.	Zürich	SVÁJC	0-3 (0-1)	Eb-sel.	
1995. nov. 11.	Bp., Fáy u.	IZLAND	1-0 (0-0)	Eb-sel.	Illés
1996. ápr. 10.	Eszék	HORVÁTORSZÁG	1-4 (1-2)		Nagy N.
1996. ápr. 24.	Bp., Népstadion	AUSZTRIA	0-2 (0-2)		
1996. máj. 18.	London	ANGLIA	0-3 (0-1)		
1996. jún. 1.	Bp., Népstadion	OLASZORSZÁG	0-2 (0-1)		

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Illés Béla (MTK FC)

6 mérkőzésen: Telek András (FTC)

5 mérkőzésen: Bánfi János (Kispest-HFC, Eendracht Aalst), Nagy Norbert (Stadler FC, FTC), Vincze István (BVSC-Dreher)

4 mérkőzésen: Egressy Gábor (UTE), Hajdu Attila (FTC), Halmai Gábor (Germinal Ekeren), Petry Zsolt (Gençlerbirliği), Sebők Vilmos (UTE)

3 mérkőzésen: Arany László (DVSC-Epona, FTC), Balog Tibor (RSC Charleroi), Farkasházy László (MTK FC), Lipcsei Péter (FC Porto), Lisztes Krisztián (FTC), Mónos Tamás (Vasas Casino Vigadó), Mracskó Mihály (Békéscsabai Előre), Plócai Attila (Kispest-HFC), Urbán Flórián (KSV Waregem, Győri ETO)

2 mérkőzésen: Aranyos Imre (BVSC-Dreher), Bükszegi Zoltán (BVSC-Dreher), Hahn Árpád (Kispest-HFC), Horváth Attila (Zalaegerszegi TE), Horváth Ferenc (Fehérvár '96 Parmalat), Jagodics Zoltán (Győri ETO), Kiprich József (APOEL Nicosia), Kozma István (APOEL Nicosia), Madar Csaba (DVSC-Epona), Nyilas Elek (FTC), Orosz Ferenc (BVSC-Dreher), Sallói István (Beitar Jerusalem)

1 mérkőzésen: Albert Flórián (FTC), Baranyi Miklós (Csepel SC), Csábi József (BVSC-Dreher), Duró József (Kispest-HFC), Hamar István (MTK FC), Jován Róbert (Vasas Casino Vigadó), Keresztúri András (Parmalat FC), Klausz László (Admira Wacker), Kovács Kálmán (APOEL Nicosia), Lendvai Miklós (Zalaegerszegi TE), Márton Gábor (együleten kívüli), Mészöly Géza (Lille OSC), Nagy Tamás (Csepel SC), Simon Tibor (FTC), Szekeres Tamás (MTK FC), Szlezák Zoltán (UTE), Torma Gábor (Cercle Bruges), Váczi Dénes (Csepel SC), Végh Zoltán (Hapoel Haifa), Zombori Zalán (Csepel SC)

Emlékezetes „atlantai” részvétel Floridában

1972 óta először kvalifikálta magát a magyar válogatott az olimpiai tornára, de akár úgy is fogalmazhatnánk, hogy – már Rio de Janeiróig számolva – 44 év alatt csak 1996-ban, az atlantai ötkarikás játékokra jutott el a csapatunk. Óriási bravúrok árán.

A selejtezőket remekül kezdő gárda ősszel egyszer megbotlott, Isztambulban kikapott 2-1-re a törököktől. Utána nyert Svájcban 3-2-re, méghozzá úgy, hogy a 75. percben még vesztesre állt, ám az utolsó negyedórában Szanyó Károly, Zavadszky Gábor és Dombi Tibor is gólt szerzett (3-2). A csoportgyőzelmet végül az izlandiak elleni, ferencvárosi 3-1 hozta meg, az ellenfél ugyan itt is előnybe került, de Sándor Tamás, majd a duplázó Szanyó eredményességével a csapat fordítani tudott. Megható emlék annak felidézése, ahogyan Mátyus János egy pillanatra csendre intette az ünneplő közönséget, majd énekelni kezdett: „Isten, áldd meg a magyart! ...” S a társak és a szurkolók azonnal csatlakoztak hozzá.

Dunai Antal játékosai ezzel megnyerték a csoportot, bekerültek az utánpótlás Európa-bajnokság legjobb nyolc együttese közé, de az amerikai álom beteljesüléséhez még egy lépésre szükség volt. Európát öt alakulat képviselte az ötkarikás tornán, az Eb-negyeddöntő négy győztese, s a „legjobb vesztes”. A párosítás pillanatában eldőlt, hogy egy esetleg hazai diadal a skótok ellen már biztosan olimpiai részvételt ér. A mieink 1996. március 12-én, 16 000

Az olimpiai csapat a Svájc elleni győzelmet ünnepli. Hátul, balról: Babos, Mátyus, Preisinger, Hrutka, Egressy, Sáfár, Pető. Elöl: Szatmári, Szanyó, Dombi, Lisztes, Molnár, Lendvai

Fotó: Sportissimo

Sándor Tamás lövése nyomán útban a labda izlandi kapuba

néző előtt, Szanyó Károlynak a 14. percben tizenegyesből lőtt, illetve Zavadszky Gábor 90. percben szerzett találatával 2-1-re győztek a 75 percen keresztül emberhátrányban játszó britek ellen. Az olimpiai részvétel szempontjából nem volt jelentősége a visszavágónak (kikapunk 3-1-re úgy, hogy a 87. percben még a magyarok továbbjutását jelentő döntetlen volt az állás), de az U21-es Eb-ről ki-

esett az együttes. Az őszi és a tavaszi kvalifikációs mérkőzéseken Dárdai Pál, Egressy Gábor, Lisztes Krisztián, Petó Zoltán, Szanyó Károly (5 találkozó), Dombi Tibor, Lendvai Miklós, Mátyus János, Sándor Tamás, Zavadszky Gábor (4), Hrutka János, Sáfár Szabolcs, Sebők Vilmos (3), Preisinger Sándor, Szűcs Lajos, Vincze Ottó (2), Dienes András, Dragóner Attila, Hungler Gábor, Madar Csaba, Molnár Zoltán és Szatmári Csaba (1) szerepelt.

A válogatott a lehető legnehezebb sorsolást kapta a tornán, gondoljunk csak arra, hogy a későbbi aranyérmes nigériai, és nemes egyszerűséggel csak Dream Teamnek nevezett, bronzérmes brazil csapattal is kellett játszania. Floridában, merthogy a labdarúgótorna selejtezőit nem Atlantában, hanem szerte az Egyesült Államokban rendezték. (A végjátékot is a közeli Athensben.) A nyitó találkozónkon, 1996. július 22-én az orlandói stadionban, 60 000 néző előtt 1-0-ra kikaptunk a „szuper sasoktól”, Nwankwo Kanu lőtte az egyetlen gólt. Két nappal később következtek a brazilok, akik között pályára lépett Dida, Rivaldo, Juninho, Roberto Carlos, Ronaldo és Bebeto is. Ronaldo, azaz a Fenomén gólját Madar Csaba egy szemfüles fejjessel még kiegyenlítette (miközben a mi válogatottunk a gólt ünnepelte, a gyenge idegrendszerű Ronaldo a gyepen ülve pisilt...), de aztán előbb Juninho, majd a Sebők Vilmos kiállítása miatt megfogyatkozott gárda ellen Bebeto is gólt szerzett. A japánok elleni, a mi szempontunkból már tét nélküli, az első fordulóban a brazilokat legyőző ázsiaiaknak nagyon is fontos orlandói találkozón kétszer is vezetett a magyar legénység (az első gólt Sándor Tamás, a másodikat Madar Csaba lőtte, így csak debreceni futballisták találtak a kapuba magyar színekben az atlantai olimpián), sőt még a 90. perc elején is előnyben volt, de nagyon elszúrta a találkozó végét. Jó lett volna győzelemmel hazatérni, majd Uemura gólja után már a döntetlennel is kiegyeztünk volna – aztán Maezonóé a vereséget jelentette. (Milyen a kapussors: Sáfár Szabolcs szinte emberfeletti bravúrral védett a második japán gól előtt, ám az ő hibájából fejtelt a kapuba Uemura.)

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994

Az olimpiai torna három találkozóján Sáfár Szabolcs, Dombi Tibor, Lisztes Krisztián, Lendvai Miklós, Molnár Zoltán, Pető Zoltán (3-3), Bükszegi Zoltán, Dragóner Attila, Egresy Gábor, Herczeg Miklós, Madar Csaba, Preisinger Sándor, Sándor Tamás, Sebők Vilmos, Szanyó Károly, Szatmári Csaba (2-2) és Zavadszky Gábor (1) kapott játéklehetőséget, Szűcs Lajos volt a tartalékkapus. Dunai Antal csapata három vereséggel búcsúzott az ötkarikás versenyektől, mégis emlékezetes szereplést produkált, hiszen hasonló bravúrra (kijutott egy nagy tornára) azóta sem volt képes se az olimpiai, se a felnőtt válogatott.

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTT

Vb-résztvételt ért a portugálok elleni bravúr

1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Az idény legnagyobb diadalát az U18-as válogatott érte el. Ziegler János együttese sikerrel vívta meg a kontinensbajnokság selejtezőit (előbb Izraelben a házigazda és az azeri gárdán jutott túl, aztán a nyolc közé kerülésért Szocsiban 4-2-re, Csepelen 1-0-ra győzött az oroszok ellen), majd a franciaországi Eb-n ötödik helyezést elérve kvalifikálta magát az 1997-es, malajziai U20-as világbajnokságra. A vb-résztvételt, miután a fiatalok 2-1-re kikaptak a franciáktól és a belgáktól is, a portugálok elleni, bravúros 3-0-s győzelem hozta meg. A tornán Varga Zoltán, Rabóczki Balázs, Erdei László, Diczkó Csaba, Lóczi Róbert, Balog Zoltán, Ferenczi István, Komlósi Ádám, Szabó János, Fűzi Ákos, Vörös Péter, Csordás Csaba, Lukács Bálint, Szili Attila, Kabát Péter és Balog Gergely lépett pályára.

Az 1978. január 1. után születettek szeptemberben harmadikok lettek a nymburki nemzetközi tornán, majd újév táján ugyanezt a helyezést érték el az izraeli Téli Kupán. Ősszel négy barátságos meccsből háromon döntetlent játszottak (kétszer a lengyelek, egyszer a szlovákok ellen), egyszer pedig 6-2-re kiütötték az északi szomszédot. Ez a korosztály tavasszal hatodik lett a tízcsapatos póstyéni tornán. A későbbi A-válogatottak közül Bodnár László, Böör Zoltán, Farkas Balázs, Fehér Miklós, Polonkai Attila, Stark Péter és Tímár Krisztián játszott Ubrankovics Mihály csapatában.

Az egy évvel fiatalabbak augusztusban megnyerték a hagyományos ráckevei serdülőtornát, majd kevésbé sikeresen szerepeltek a varsói Syrenka-kupán (két győzelem, egy döntetlen, egy vereség), s kifejezetten gyengén, négy meccsen egy pontot szerezve az olaszok és az izraeliek elleni Eb-selejtezőkön. Tavasszal a barátságos meccseken veretlen maradt a társaság, a szlovákok elleni döntetlen után kétszer is legyőzte itthon a svédeket. Tímár Krisztián és Farkas Balázs ebben a csapatban is helyet kapott, s játszott a későbbi A-válogatottak közül Horváth András és Simek Péter is.

Az 1980. január 1. után születettek ősszel a szlovénokat és a románokat is megverték kétszer barátságos mérkőzésen. A Ziegler János által irányított, Tokody Tibort, Hajnal Tamást és a szombathelyi Horváth Andrást is felvonultató legénység tavasszal elért két értékes eredményt: Clairefontaine-ben 3-3-ra végzett a franciákkal, majd Wolverhamptonban 3-2-re legyőzte az angolokat.

Ubrankovics Mihály serdülői, az 1981-esek ősszel ötvenszázalékos mérleget értek el a csehek és a lengyelek ellen, tavasszal kétszer, Kondoroson és Aradon is 6-0-ra megverték a románokat. Bajzát Péter és Szabics Imre már akkor címeres mezt húzhatott.

A Fradi és a világ nyolcadik csodája

Az 1995-ös európai kupaósz a mi számunkra a Ferencváros Bajnokok Ligája-szerepléséről maradt emlékezetes. A zöld-fehérek a selejtezőből indultak – az előzetes vélemények alapján esélytelenül. A nyáron jelentősen átalakult legénység a belga RSC Anderlechtet kapta első ellenfélnek. Az idegenbeli mérkőzésen az egyik új fiú, Zoran Kuntics góljával sikerült 1-0-ra nyerni, majd az Üllői úti visszavágó 1-1-es döntetlent hozott. Goran Kopunovics, a gárda másik szerbiai származású csatára is meglőtte a párharcban a maga gólját, ám a 65. percben Gilles De Bilde kiegyenlített. Az utolsó szűk fél órában is a Fradi játszott fölényben, de egy újabb belga gól megfosztotta volna a csapatot és közönségét a nagy álom beteljesülésétől.

A csoportmérkőzéses szakaszra borzasztóan nehéz sorsolást kapott a magyar bajnok, a címvédő AFC Ajaxszal, a Real Madriddal és a szintén erősebbnek vélt Grasshoppersszel került össze.

A főtáblán vívott első meccs újabb csodát hozott, az utóbbi évtizedek egyik magyar klaszszikusa lett. A 34. percben tíz emberre fogyott ellenféllel szemben két tizenéves játszotta a főszerepet az utolsó fél órában: Lisztes Krisztián lőtte az első gólt, majd Vincze Ottó a további kettőt. Novák Dezső azt mondta a lefújás után: „Ez a világ nyolcadik csodája!”

Sajnos a folytatás már kevésbé alakult jól, másképpen fogalmazva: érvényesült a papírforma. Az Ajax 4-1-re nyert Budapesten (botrány kerekedett abból, hogy a hollandok színes bőrű játékosai láttán huhogott a Fraditábor egy része), Nyilas Elek büntetőből szerezte a becsületgólt. A következő találkozón a Real Madrid 6-1-re nyert a Bernabéuban, ez után született Zoran Kuntics híres mondása, amely arról szólt, hogy a játékostársai fényképezkedni akartak a spanyol sztárokkal a meccs előtt, s hogy a berezelt Ferencváros már az előtt vesztett, hogy pályára lépett volna. Az FTC gólját Goran Kopunovics érte el. Némi gyógyírt jelentett a sebekre a hazai 1-1, Albert Flórián találatával az első féldíő hajrájától vezetett a Fradi, már-már kezdtünk reménykedni a győzelemben, amikor a vendégek 18 éves ifjú csillaga, a madridi mérkőzésen mesterhármast szerző Raúl kiegyenlített. Ugyancsak döntetlent hozott a GC elleni hazai 90 perc (3-3, Albert, Lisztes és Nyilas góljával), majd zárásként Amszterdamban súlyos, 4-0-s vereséget szenvedett Novák Dezső a hat mérkőzésén rengeteg gólt kapó, de mégis csoportaharmadikként záró alakulata.

A Kupagyőztesek Európa-kupája selejtezőjében a Vác FC-Samsung otthon 1-1-re végzett a Szileksz Kratovo ellen (Romanek János a 90. percben egyenlített), vi-

Telek András és az ifjú Raúl csatája

Albert Flórián Fernando Redonóval harcol

szont a macedóniai mérkőzésen 3-1-re kikapott, és kiesett. Borgulya István ugyan kiegyenlítette a hazaiak vezető gólját az első féldő közepén, ám három perc múlva felesleges heveskedéssel kiállította magát, s az emberhátrányt nem bírta el a csapata.

Az UEFA-kupában az Újpesti TE túljutott a selejtezőn, miután Kassán 1-0-ra (gólszerző: Tiefenbach Tamás), a Megyeri úton pedig 2-1-re (gólszerző: Bérczy Balázs és Szanyó Károly) nyert az 1. FC Košice ellen. Az első fordulóban a francia RC Strasbourg már túl erős volt, az elzásziak a hazai pályán 3-0-ra, Budapesten 2-0-ra győztek.

Páling Zsolt és Michael Laudrup

1995

FEKETE RUHÁBAN

1996

Puhl Sándor újabb elődöntőt vezetett

Puhl Sándor vezetőbíróként, Bozóky Imre és Hamar László partjelzőként, Piller Sándor negyedik játékvezetőként képviselte a magyar bírói kart az 1996-os, angliai labdarúgó Európa-bajnokságon. Két összecsapásra kaptak jelölést (ez egyáltalán nem kevés, csak a spanyol és a svéd kvartett dirigált háromszor), előbb június 14-én a Portugália–Törökország csoportmérkőzésen, majd június 26-án az egész torna – beleértve az angol–skót klasszikust is – legpikánsabb mérkőzésén, az Anglia–Németország elődöntőben működtek közre. Puhl, akit 1996 elején az IFFHS, a futball statisztikáival és történelmével foglalkozó nemzetközi szervezet másodszer is a világ legjobb játékvezetőjének választott, az 1994-es vb-döntő után újabb csúcsfeladatot kapott. Már a meccs sajtófelvezetéséből is sejteni lehetett, hogy óriási presztízstalálkozó lesz is egyben a döntőbe jutásért vívott mérkőzés a Wembley-ben. De maga a 120 perces csata, illetve a tizenegyespárbaj minden előzetes várakozást felülmúlt. Puhl Sándor kulcsszerepbe került a hosszabbításban, amikor érvénytelenítette 1-1-es állásnál Stefan Kuntz fejes gólját, lökés miatt.

Puhl Sándornak nem volt könnyű dolga az Eb-elődöntőben

„Emlékszem, amikor nem adtam meg a németek gólját, síri csönd lett a Wembley-ben, egy pillanatra meghalt a stadion, mert nem hallották, ahogy sípoltam. Egy légy zümmögését is lehetett volna hallani, majd három másodperc múlva felrobbant az egész aréna. Ez is egy olyan emlék, amit senki nem vehet el” – emlékezett később döntése fogadtatására Puhl Sándor az *InfoRádió Aréna* című műsorában.

„Emlékszem, amikor nem adtam meg a németek gólját, síri csönd lett a Wembley-ben, egy pillanatra meghalt a stadion, mert nem hallották, ahogy sípoltam. Egy légy zümmögését is lehetett volna hallani, majd három másodperc múlva felrobbant az egész aréna. Ez is egy olyan emlék, amit senki nem vehet el” – emlékezett később döntése fogadtatására Puhl Sándor az *InfoRádió Aréna* című műsorában.

Végül a sétélövésben nyert a Nationalelf, akárcsak az 1990-es olaszországi világbajnokságon. A történelem megismételte önmagát. Az angolok egy nagy tornán az elődöntőben, a németek ellen játszottak a legjobban, de a 120 perces küzdelmet követő tizenegyespárbajt elveszítették.

Sándor Tamás szórta a gólokat Cipruson

A legjelentősebb nemzetközi programot a Ferencváros bonyolította le – az európai kupamenetelésen kívül is. A zöld-fehérek a BL-szereplés előtt mindössze egy nemzetközi meccset játszottak, azt is itthon, 2-0-ra verték a három magyar válogatottat, Kiprich Józsefet, Kovács Kálmánt és Kozma Istvánt is soraiban tudó APOEL Nicosiát. A ciprusiak aztán javítottak, 4-1-re legyőzték a Kispest-Honvédot. A piros-feketék augusztusban Sevillában jártak, ötven-ezer néző előtt ott is négy gólt kapva szenvedtek vereséget a helyi piros-fehérektől. A védelem nem bírt Davor Šukerrel.

Az FTC januárban Izraelben edzőtáborozott, kikapott a Szpartak Moszkvától és a helyi első osztályú Hapoel Beer Shevától, de nyert két alacsonyabb osztályú alakulat ellen. Novák Dezső együttese Spanyolországban folytatta a felkészülést, az ottani eredmények közül a Cádiz elleni 4-3-as győzelmet érdemes kiemelni.

Kezdett divatba jönni Ciprus mint a felkészülés helyszíne. A Debreceni VSC-Epona is a színen vészelt át a magyar tél egy részét, Larnacában háromból három mérkőzést nyert a helyi AEK, az orosz Fakel Voronyezs és a svájci Schaffhausen ellen. Sándor Tamás öt gólt szerzett a három találkozón.

A második éve az UEFA szervezésében kiírt Intertoto-kupában a Vasas Casino Vigadó képviselte a magyar színeket. A piros-kékek remekül kezdtek, a Fáy utcában 2-0-ra megverték a későbbi csoportgyőztes belga Liersét. Utána ellenben kikaptak Törökországban a Gaziantepsportól (2-3), majd legyőzték a kvintett leggyengébb tagját, az észti Narva Transt (4-1), s döntetlent játszottak Hollandiában a Groningennel (1-1). A csoportban ugyan a legtöbb gólt szerezték (Fischer Pál lett a csoport gólkirálya a maga négy találatával), de csak másodikok lettek, így nem jutottak tovább.

A Lokiban kulcsemberekké nőtték ki magukat a fiatalok. Balról: Madar Cs., Sándor T., Pető, Szatmári és Dombi

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Kiprich, Kovács és Kozma mindent vitt

Belgiumban tíz, Izraelben 13 magyar légiós játszott az első osztályban az 1995–1996-os idényben. A Szentföldön Sallói István volt a leggőlerősebb közülük, 14 találatával holtversenyben ötödik lett a góllövőlistán. Két honfitársa erősítette még a sárga-feketéket: Czéh László és a tavasszal hat gólt is szerző Pisont István. Csapatuk, a Beitar Jerusalem a harmadik helyen zárt a bajnokságban. A Bnei Yehudát Duró József, a Hapoel Beit Sh'ant Cservenкаи Donát, Kenesei Zoltán és a nagyszerű idényt záró Sallai Tibor, a Hapoel Haifát Végh Zoltán és Véber György, a Hapoel Kfar-Sabát Márton Gábor, a Zafirrim Holont a hét gólt jegyző Eszenyi Dénes szolgálta. A kiesett Beitar Tel-Avivban futballozott Jakab Csaba és Mundi Viktor. (Néhányan közülük nem töltötték ki a teljes idényt Izraelben.)

Belgiumban egy híján egy csapatnyi magyar szerepelt a legmagasabb osztályban. A duplázó FC Bruges a városi rivális Cercle ellen nyerte meg az országos kupa döntőjét, a vesztes oldalon Torma Gábor nem csupán játszott, de a 4. percben ő szerezte meg az első gólt. Utána a kék-feketék a horvát Mario Stanić duplájával fordítottak, s 2-1-re nyertek. A válogatottba is bekerült

fiatal csatár 20 mérkőzésen játszott a Cercle csapatában, igaz, még csak kétszer volt a kezdő tizenegy tagja. De hat találatig jutott! Nagyszerű idényt zárt a bronzérmes Germinal Ekeren, amelyben Halmai Gábor alapembernek számított, Kovács Ervinnek, sajnos, sérülése miatt csak epizódszerep jutott. Három magyarja volt a hetedik helyen végző RSC Charleroi-nak, Balog Tibor, Bukrán Gábor és Gulyás István. Meglepő, de tény: közülük az akkor itthon még a nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen, de korábbi korosztályos válogatott Bukrán játszotta a legtöbb mérkőzést (24), igaz, többségüket csereként beszállva. Balog Tibor (a volt vasasos,

Pisont István a Beitar mezében

Végh Zoltán (elől, jobbról a hetedik) a haifaiak első számú kapusa volt

Lipcsei Péter (elől, középen) az FC Porto együttesében

újpesti) végigjátszotta az idényt a Sint-Truidenben, csapata ismét kiharcolta a bennmaradást. Bánfi János idény közben érkezett az Eendracht Aalsthoz, Keller József csak fél évet töltött a Beverennél.

Két magyar az APOEL-ben. Kiprich József a felső sorban balról az ötödik, Kovács Kálmán elöl a második

Az APOEL Nicosia az idény előtt három magyar válogatottal erősítette meg a keretét. Kiprich József, Kozma István és Kovács Kálmán minden babért learattak Cipruson. Dupláztak a sárga-kékekkel – mindhárman játszottak az AEK Larnaca elleni kupadöntőben is, Kiprich lőtte a döntő gólt –, ráadásul a tatabányai csatár elnyerte a gólkirályi koronát, s kiérdemelte Az év játékosa címet. A korábbi bolgár Európa-klasszis középpályás, Hriszto Bonev által irányított gárda az előző évi hatodik helyezését „cserélte” a bajnoki címre. Úgy, hogy egy büntetés hozadékaként az első öt hazai mérkőzését semleges pályán volt kénytelen lejátszani. Az APOEL végül veretlenül nyerte meg a bajnoki aranyat.

Lipcsei Péter Portugáliában az FC Porto légiósaként töltötte az idényt. Huszonhárom mérkőzésen hatszor talált a kapuba a bajnokcsapatban, ez egy emberfogótól nemhogy nem rossz, egyenesen kitűnő teljesítmény. A „sárkányok” soraiból csak a három csatár, Domingos, Edmilson és Ljubinko Dzulovics szerzett nála több gólt. Bobby Robson együttese csupán márciusban vesztett először. Februárban, a Boavista elleni városi rangadón már úgy tűnt, odalesz a veretlenség, ám akkor még Lipcsei utolsó perces gólja elhárította a „veszélyt”. Végül a Benfícától kaptak ki a kék-fehérek először, de így is 11 pontos előnnyel végeztek a legnagyobb rivális előtt. Még egy magyar futballista lépett pályára a portugál elitben: Hámorei Ferenc, aki a CS Marítimo együttesében négy mérkőzésen kapott szerepet. Répási László a második vonalban feljutó helyen végző SC Espinho játékosa volt.

Ausztriában egyetlen magyar játszott a Bundesligában, Klausz László (Admira Wacker). Hat góljával csapata második leggólerősebb játékosa volt, a gárda osztályozón maradt bent az osztrák Bundesliga 1-ben. Détári Lajos Svájcban, a Neuchâtel Xamaxban mindössze három bajnokit vívott (együttese bronzérmes lett az idény végén), majd hazatért Kiszpestre, amolyan klubmenedzsernek.

A francia Division 1-ben légióskodott Mészöly Géza, csapata, a Lille OSC éppen csak elkerülte a kiesést. Petry Zsolt a török Gençlerbirliğiben védett. A máltai ligában töltötte az idényt Lovász Ferenc (St. Patrick), továbbra is a finn élvonalban játszott a messzi északon új otthonra lett Gruborovics Tibor (MP).

A lille-i Mészöly Géza

Somogyi József visszatért Dél-Koreába, a Yukong Elephantshoz.

Csank János 1995 őszén a görög Prodeftiki szaktanácsadója volt. Bicskei Bertalan Ázsiában, a szaúdi ar-Rijádnál folytatta edzői pályafutását. Gelei József Ománban az al-Naszrt irányította. Temesvári Miklós a Maldív-szigeteken az FC Orchid együttesét edzette, játékosa volt a fia, ifjabb Temesvári Miklós, valamint Dzurják József is. Csöke Gergely és Tímár Balázs ugyanott a Valencia mezét viselte.

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE FC:

Údvarács Milán 14 – Mracsó Mihály 24/1, Szei Zoltán 21/1, Balog Zoltán 25/1 – Csató Sándor 28/6, Fodor Tibor 29/2, Major László 26/2, Kovács Tibor 20 – Szarvas János 27/10, Kasik Zolt 25/1, Kulcsár Sándor 29/4. A többiek: Szabados Attila 18, Zahorán Zoltán 15/1, Dragan Puskás 14/3, Vladan Filipović 12/1, Viorel Stancu 12, Nagy László 11, Baji Tamás (k) 10, Jurij Usmajev 10, Sorin Vlaicu 9/1, Babócsy András (k) 8, Sándor Máttyás 8, Balázs László 7, Csató János 7, Czípó Zoltán 3, Csepregi György 1, Varga Mihály 1

BVSC-DREHER:

Kosza János 30 – Molnár Zoltán 24/1, Alekszandr Bondarenko 28/2, Csábi József 24 – Komódi László 29/6, Farkas József 26, Bognár György 27/3, Aranyos Imre 27/2, Vincze István 28/11 – Bükszegi Zoltán 28/7, Orosz Ferenc 27/15. A többiek: Csordás Csaba 19/1, Zováth János 19, Szalma József 16, Komlósi Ádám 11, Marozsán János 9, Dárdai Pál 7, Potemkin Károly 7/1, Kovács Zoltán 6, Werner Szabolcs 3, Pomper Tibor 1

CSEPEL SPORT CLUB:

Bíró Imre 30 – Bereczki Péter 24, Ács Gusztáv 25, Tyukodi Zoltán 27/2 – Medgyes Péter 28, Váci Dénes 27/3, Vancsa Miklós 28/2, Zombori Zalán 29/7, Szekeres József 23/4 – Nagy Tamás 23/4, Baranyi Miklós 30/11. A többiek: Jakab Csaba 21/7, Petrók Tamás 21, Bubcsó Norbert 18/1, Rósa Henrik 13/1, Dragan Puskás 12/1, Keresztúri András 8/1, Tikosi Gyula 7/1, Burillák Mihály 5, Kámán Attila 5, Somogyi József 2, Aszódi Krisztián 1, Veimola Tamás 1

DVSC-EPONA (DEBRECENI VSC):

Horváth Béla 25 – Sándor Csaba 29, Liviu Goian 27, Pető Zoltán 27/1, Szatmári Csaba 21/2 – Vadicska Zolt 28, Sándor Tamás 30/14, Madar Csaba 29/2 – Dombi Tibor 28/2, Nicolae Ilea 29/11, Vjacseszlav Medvid 19. A többiek: Arany László 14/7, Bagoly Gábor 12/3, Dan Stupar 9, Kovács Norbert 8, B. Szabó Miklós 7, Nagykaposi Zolt 7, Plókai Mihály 7/4, Frida Ferenc 6, Horváth Dezső (k) 5, Dobos Attila 4, Nagy Zolt 4, Téglási Gábor (k) 3, Böör Zoltán 2, Csató János 2, Madar Tamás 2, Magyar Csaba 2, Ruskó Zolt 2, Szabó János 1

FEHÉRVÁR '96 PARMALAT (PARMALAT FC, FEHÉRVÁR PARMALAT FC, FEHÉRVÁR '96):

Mitring István 14 – Bekó Balázs 29, Lőrinc Antal 24, Zimmermann Tamás 25/2 – Pető Tamás 14/3, Onyeabor Monye 23/1, Dvéri Zolt 23/2, Vasile Miriuța 14/5 – Takács Lajos 15/1, Horváth Ferenc 29/12, Tóth Norbert 27/4. A többiek: Jozszip Dulics 13/1, Rósa Henrik 13/1, Disztl Péter (k) 12, Dubez János 12, Jávorka András 12, Keresztúri András 12, Pálfi László 12/1, Nagy Lajos 10, Varsányi Sándor 10, Szalai Attila 8, Korsós Attila 6, Zoltán Kujumdzsics (k) 6, László Csaba 6, Varga Ernő 6, Donát Rajmund 5, Toldi Gábor 5, Carlos Alves 3, Jagodics Zoltán 3/1, Bognár György 1, Rehák Viktor 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Hajdu Attila 30 – Dejan Milovanovics 18/2, Telek András 27, Kecskés Zoltán 17/2 – Zavadzky Gábor 21/3, Nyilas Elek 21/3, Albert Flórián 21/5, Vincze Ottó 17/2, Lisztes Krisz-

tián 28/9 – Zoran Kuntics 27/6, Goran Kopunovics 22/3. A többiek: Szűcs Mihály 16, Páling Zsolt 15/1, Hrutka János 14, Igor Nicsenko 14/10, Nagy Zsolt 13, Arany László 13/3, Jagodics Zoltán 12/3, Szergej Kuznyecov 12/2, Simon Tibor 12, Babatunde Fatusi 11, Keller József 10/1, Nagy Norbert 10, Schultz Levente 3, Szeiler József (k) 1, Vincze Gábor 1

GYŐRI ETO FC:

Brockhauser István 11 – Lantai Balázs 21, Lakos Pál 17, Radics Zsolt 18, Virág Attila 18 – Korsós György 23, Adede Moto Moke 16/1, Sabahudin Agić 16/1, Fűzi Ákos 20/1 – Cătălin Azoitei 17/4, Hajszán Gyula 18. A többiek: Hámori Ferenc 15/5, Vasile Miriuța 15/3, Urbán Flórián 14/6, Bordás Csaba 12/1, Mikóczy Krisztián 12, Gheorghe Dumitrescu 11, Cseke István 10/2, Jagodics Zoltán 10/1, Jakab Csaba (k) 10, Pető Tamás 10/1, Szergej Csaban (k) 8, Fehér Miklós 8/2, Ferenczi István 8, Daniel Iftodi 8, Ilie Lazár 8/5, Hungler Gábor 7, Ördög József 6, Sulejman Demollari 5/1, Puglits Gábor 5, Szabó Béla 5, Véber György 5, Ivanics László 4, Lajkovics János 4, Bíró Béla (k) 3, Bójte Attila 3, Danut Oprea 3, Hornyák Vendel 1

HALADÁS VASUTAS FC (HALADÁS VSE):

Király Gábor 19 – Varga Krisztián 24/2, Tóth Miklós 24, Bognár Zoltán 26/1, Tóth Gyula 18 – Majoros Zoltán 18/2, Kovács Sándor 28/4, Szekér István 23/2, Sánta László 18 – Adrian Negrău 26/7, Fehér Csaba 27/3. A többiek: Neudl Gábor 16, Somfalvi Csaba 16/1, Zugor Péter 16, Mikóczy Péter 15/1, Varsányi Sándor 14/1, Kiss Péter 13/1, Kurucsai Kornél (k) 11, Schneider Gábor 11/1, Dávid Zsolt 9, Gaál László 9, Lahos Sándor 5, Benito Belliot 4/1, Horváth András 3, Lengyel Miklós 3, Perczel Antal 3, Horváth Richárd 2, Tóth László 2, Horváth István 1, Horváth László 1, Németh Richárd 1, Pék András 1, Vjacseszlav Szkunc 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Vezer Ádám 19 – Plókai Attila 27/3, Hahn Árpád 27/1, Mátyus János 22/4 – Kovács Béla 25/3, Urbányi István 19, Piroška Attila 20/3, Bárányos Zolt 24/5, Robert Warzycha 21/6 – Attila Ghinda 17/4, Tóth Mihály 23/7. A többiek: Mirko Jovanovics 17/5, Gabala Krisztián 15, Bánfi János 13/2, Árgyelán János 12/1, Dubez János 10, Cseke István 9/1, Duró József 9, Forrai Attila 9, Kabát Péter 8, John Moses 7/1, Brockhauser István (k) 6, Pisont István 6, Eszenyi Dénes 5/1, Faragó István 5/1, Gheorghe Pena 5, Pintér Zoltán 5, Rott Ferenc (k) 5, Lóczy Róbert 3, Herczku Szabolcs 2, Hungler Gábor 2

MTK FC:

Babos Gábor 18 – Szekeres Tamás 20/2, Kuttor Attila 26/2, Tamási Zoltán 19 – Farkasházy László 24/4, Illés Béla 29/11, Horváth Csaba 26/1, Zsvivoczky Gyula 19/6 – Csertői Aurél 25/8, Kenesei Krisztián 26/4, Hamar István 26/8. A többiek: Csillag Krisztián 17, Füle Antal 17/4, Babos Ádám 15, Alekszandr Nyikiforov 15/1, Babócsy András (k) 13, Talapa János 13, Lőrincz Emil 12/1, Adrian Opișan 12, Jávorka András 9, Szabados Attila 6/2, Strasser László 5/1, Lukács Bálint 4, Szabó Zoltán 3, Takács Attila 1

PÉCSI MECSEK FC:

Kovácsévics Árpád 18 – Szabados József 26, Dienes András 29, Schneider Tamás 23/2 – Fehér Csaba 24/1, Jákl Antal 26/1, Ulveczki Zoltán 29/2, Ulrich Roland 22/1 – Roman Bujdák 18/1, Roman Tolocsko 24/1, Tököli Attila 27/7. A többiek: Győri János 15/2, Dionisius Bumb 14, Dárdai Pál 14/5, Pest Roland 14/2, Lajos Tibor 12, Balogh Tamás (k) 11, Kovács Zoltán 11/5, Braun Károly 10, Werner Szabolcs 9, Aczél Zoltán 8/1, Szabó Csaba 8, Müller Krisztián 5, Balázs Krisztián 4, Rózsahegygyi Gergely 4, Frank Seator 4/1, Marozsán János 3, Baronek Béla (k) 1

INNSTADT STADLER FC:

Nagy Gábor 19 – Miroslav Resko 25/2, Dragóner Attila 27/3, Kertész János 27 – Rumán Tibor 20/2, Molnár Zoltán 26, Cseh Zoltán 30/4, Cseh István 29/1, Kovács Zoltán 20/3 – Vjacseszlav Jeremejev 22/8, Lehota István 19/1. A többiek: Viktor Makrickij 15, Nagy Norbert 15, Békési Mihály (k) 14, Balogh József 13, Igor Nicsenko 13/8, Lázár Mátyás 13, Rolands Boulders 12/1, Vlagyimir Vacsilja 11, Aleksandrs Jelisejevs 8, Nagy Attila 8, Szentmártóni Csaba 8/1, Deme Norbert 1, Kákonyi Ferenc 1, Magyarai László 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET:

Szűcs Lajos 30 – Tomka János 22/1, Sebők Vilmos 20/1, Füzesi Zoltán 28/1, Szlezák Zoltán 30/2 – Bérczy Balázs 26/3, Szanyó Károly 26/9, Jenei Sándor 28/6 – Tiefenbach Tamás 22/3, Wukovics László 25/3, Egressy Gábor 30/5. A többiek: Belvon Attila 20/1, Turi Zoltán 20/5, Goran Djordjevic 18, Szili Attila 14, Michel N'Doumbe 13, Horváth Péter 9/1, Véber György 9/1, Tóth György 7, Medgyesi László 3, Somogyi Krisztián 3, Braun Károly 2, Kovács Péter 1, Kun György 1, Tóth P. Gábor 1

VASAS CASINO VIGADÓ:

Sáfár Szabolcs 29 – Mónos Tamás 30/1, Juhár Tamás 29, Geress Zoltán 28 – Máriási Zsolt 25/4, Galaschek Péter 28/2, Simon Antal 24/1, Szilveszter Ferenc 26/7, Vácsi Zoltán 22/2 – Fischer Pál 22/9, Jován Róbert 21/8. A többiek: Justice Eden (Jessy) 23/1, Anatolij Gricajuk 18/2, Herczeg Csaba 17/2, Pál Zoltán 15/1, Maczó Miklós 14/1, Tóth András 8, Jean-Claude M'bemba (Claude) 7, Bukva Géza 5, Bíró Szabolcs (k) 1, Koltai Tamás 1, Morvai Róbert 1

VÁC FC-SAMSUNG:

Hámori István 30 – Kasza István 26/2, Nagy Tibor 30/2, Lévai András 24/1 – Nyikos József 24, Vig Péter 25/2, Schwarcz Zoltán 25/3, Vojtekovszki Csaba 27/1 – Andrássy Csaba 25/4, Borgulya István 29/7, Romanek János 23/1. A többiek: Puglits Gábor 21, Sándor Tamás 21/4, Szoboszlai Imre 17/1, Hanyecz Béla 15/1, Izediunor Augustin (Austin) 14/4, Brice Mackaya 9/1, Kriska Gábor 7, Vladimír Siago 5, Füle Antal 4/2, Lajkovic János 4, Vén Gábor 4, Zvara József 4/1, Szedlacsék István 2

ZALAEGRSZEGI TE:

Tóth József 25 – Horváth József 26/2, Balog Zoltán 26/1, Szabó I Zoltán 24, Kovács Zoltán 24 – Németh Tamás 30/10, Szabó II Zoltán 27/7, Lendvai Miklós 26/1 – Sebők József 28/5, Sztipánovics Barnabás 25/2, Preisinger Sándor 26/7. A többiek: Horváth Attila 22, Kocsárdi Gergely 22, Szabó Zoltán 17/1, Fujsz Ferenc 14/1, Csóka Zoltán 11/1, Szabó Roland 11, Ivanics László 9/1, Horváth Gyula 6/1, Vlaszák Géza (k) 5, Kutasi Gábor 4, Tóth Zoltán 2

Az 1995–1996. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. Ferencvárosi TC	30	21	3	6	56-25	66
2. BVSC-Dreher	30	18	7	5	50-29	61
3. Újpesti TE	30	12	12	6	43-31	48
4. DVSC-Epona	30	14	6	10	49-40	48
5. MTK FC	30	13	7	10	58-43	46
6. Kispest-Honvéd FC	30	12	10	8	49-35	46
7. Vasas Casino Vigadó	30	12	10	8	44-40	46
8. Csepel SC	30	11	9	10	46-45	42
9. Innstadt Stadler FC	30	8	12	10	35-41	36
10. Zalaegerszegi TE FC	30	8	10	12	42-48	34
11. Vác FC-Samsung	30	7	12	11	39-46	33
12. Haladás Vasutas FC	30	8	8	14	30-48	32
13. Fehérvár-Parmalat '96	30	8	7	15	38-54	31
14. Békéscsabai Előre	30	6	11	13	33-46	29
15. Győri ETO FC	30	6	9	15	34-54	27
16. Pécsi Mecsek FC	30	7	5	18	32-53	23*

* A PMFC-től három büntetőpont levonva

Szuperkupa

Az 1995-ös Szuperkupát a Ferencváros játék nélkül megnyerte, miután az előző, az 1994–1995-ös idényben duplázott, a bajnoki címet és a Magyar Kupa-elsőségét is megszerezte.

Osztályozók

Pécsi MFC–Tiszakécskei FC 0-0, Tiszakécske–PMFC 0-0 (t: 5-3)
Diósgyőri FC–Fehérvár-Parmalat '96 1-2, Fehérvár-Parmalat '96–Diósgyőri FC 2-2 (h. u.)
Matáv SC Sopron–Győri ETO 0-2, Győri ETO–Matáv SC 1-2 (h. u.)
Békéscsabai Előre–Rákóczi-Kapocscukor 0-0, Rákóczi-Kapocscukor FC–Békéscsabai Előre 0-5

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Igor Nicsenko (Stadler, FTC)	18
2. Orosz Ferenc (BVSC-Dreher)	15
3. Sándor Tamás (DVSC-Epona)	14
4. Horváth Ferenc (Fehérvár-Parmalat '96)	12
5. Baranyi Miklós (Csepel SC)	11
5. Nicolae Ilea (DVSC-Epona)	11
5. Illés Béla (MTK FC)	11
5. Vincze István (BVSC-Dreher)	11

NB II, Keleti csoport

1. III. kerületi TVE	30	20	6	4	66-21	63
2. Tiszakécskei FC	30	18	6	6	53-28	60

3. Diósgyőri FC	30	16	10	4	60-25	58	4. Nagykanizsai Olajb.	30	15	9	6	56-40	54
4. Kaba-Hajdúszob.	30	17	6	7	56-33	57	5. Dunaferr SE	30	13	12	5	52-36	51
5. Kecskeméti TE	30	17	5	8	44-35	56	6. BKV Előre	30	13	9	8	60-42	48
6. Tiszavasvári Alkaloida	30	14	8	8	44-31	50	7. Paksi SE-ASE	30	14	6	10	47-33	48
7. Salgótarjáni BTC	30	12	10	8	41-27	46	8. EMDSZ-Soproni LC	30	13	9	8	44-33	48
8. Nyíregyházi FC	30	13	4	13	47-42	43	9. Százhalombattai FC	30	10	9	11	42-44	39
9. Hajdúnánási FC	30	11	9	10	36-29	42	10. Balatonfüredi SC	30	9	7	14	35-47	34
10. FC Hatvan	30	9	7	14	34-43	34	11. Érdi Városi SE	30	9	6	15	35-43	33
11. FC Eger-Egertej	30	7	11	12	38-41	32	12. Budafoki LC	30	9	5	16	43-54	32
12. FC Sényő	30	7	8	15	33-61	29	13. Veszprém FC	30	7	7	16	32-59	28
13. Kazincbarcikai SC	30	6	10	14	33-39	28	14. Tatabányai FC	30	4	10	16	26-55	22
14. Kecskeméti SC-RSC	30	7	6	17	30-43	27	15. Mohácsi FC	30	4	8	18	28-68	20
15. Gödöllő-Naszálytej	30	6	8	16	24-52	26	16. Keszthelyi Haladás	30	5	4	21	32-62	16
16. Hód. vásárhelyi AVFC	30	2	2	26	13-102	5							

NB II, Nyugati

1. Siófoki Bányász	30	19	8	3	63-25	65
2. Matáv SC Sopron	30	17	8	5	46-25	59
3. Rákóczi-Kaposcukor	30	17	7	6	44-19	58

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kiskundorozsmai Egyetértés SK. **Bakony-csoport:** Körmeny Puntex-Babti-Hús FC. **Dráva-csoport:** DDGáz (Dél-dunántúli Gázszolgáltató) SC. **Duna-csoport:** Gázszer FC. **Mátra-csoport:** Szolnoki MÁV SE. **Tisza-csoport:** Tiszafüredi VSE-Ivecosped

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Ferencvárosi TC	X	1-3	2-0	1-0	3-1	3-1	0-2	2-1	3-0	1-1	2-0	0-0	2-1	3-0	2-0	3-1
2. BVSC-Dreher	0-1	X	1-0	2-0	0-2	2-0	2-0	0-2	2-2	3-2	1-0	2-1	2-1	1-1	2-0	2-0
3. Újpesti TE	1-1	0-0	X	4-0	0-0	2-1	1-1	5-1	1-1	3-2	2-2	2-1	4-0	2-0	1-0	1-0
4. DVSC-Epona	2-1	1-1	2-0	X	0-0	2-1	2-3	5-0	4-1	2-2	2-1	3-0	2-1	1-0	4-1	1-0
5. MTK FC	2-1	2-2	1-2	3-1	X	0-1	0-0	1-2	3-3	3-0	5-0	3-1	5-2	1-0	8-2	2-1
6. Kispest-Honvéd FC	1-0	1-1	1-1	0-0	2-1	X	3-2	1-1	2-1	3-0	2-0	4-0	5-0	1-1	0-0	2-2
7. Vasas Casino Vigadó	0-1	1-0	2-2	1-0	1-3	2-4	X	1-1	2-2	2-0	2-2	1-1	2-0	1-1	0-0	2-1
8. Csepel SC	1-2	2-3	1-1	1-2	5-0	2-1	4-1	X	1-0	0-0	1-0	0-3	2-2	1-1	3-2	2-0
9. Innstadt Stadler FC	0-3	3-1	0-0	3-2	0-1	1-1	1-0	0-0	X	1-1	1-2	2-1	2-0	3-1	1-0	3-1
10. Zalaegerszegi TE FC	1-3	1-3	1-0	2-3	3-3	0-0	1-2	2-1	2-0	X	2-1	0-0	0-2	3-0	3-0	3-1
11. Vác FC-Samsung	1-2	2-3	1-0	1-1	2-1	3-3	3-2	0-0	1-1	2-1	X	0-0	2-2	1-2	0-0	1-1
12. Haladás VFC	0-3	1-5	1-1	2-1	2-2	1-0	1-1	1-2	1-0	2-1	2-5	X	1-2	3-1	1-0	0-1
13. Fehérvár-Parmalat '96	1-2	1-2	2-2	4-1	3-1	3-2	0-1	1-3	0-0	1-2	2-1	1-1	X	0-0	0-2	3-1
14. Békéscsabai Előre FC	1-3	0-1	2-3	2-2	3-1	1-0	2-3	2-2	0-0	1-1	1-1	2-1	3-1	X	3-1	1-2
15. Győri ETO FC	2-5	1-1	4-0	1-3	1-0	1-2	1-3	3-2	2-2	2-2	2-4	3-0	0-0	0-0	X	1-0
16. Pécsi Mecsek FC	1-0	0-2	0-2	1-0	0-3	2-4	1-3	3-2	3-1	3-3	0-0	0-1	1-2	3-1	2-2	X

Lisztes Krisztián

Hrutka János

Vincze Ottó

Hajdu Attila

Sok pénzből jó csapatot lehetett építeni

A rekordokat kedvelőknek nagy munkát adott az MTK FC 1996 őszen. A Várszegi-éra második, az élvonalban töltött idénye előtt még tovább erősödtek a kék-fehérek, Halmai Gábor a Germinal Ekerentől, Orosz Ferenc az előző szezonbeli legnagyobb riválistól, a BVSC-től érkezett. Halmai szerződtetése jelzésértékű is lehetett: miközben a legtöbb magyar futballista – akinek akadt kérése – külföldre vágyott, egy hazai egyesület olyan feltételeket tudott teremteni, amelyek vonzóak bizonyultak egy Belgiumban kifejezetten jó idényt záró válogatott játékosnak. Hasonlót üzent, hogy Illés Béla, a bajnokság legjobb labdarúgója maradt a klubnál. Az MTK Garami József szerződtetésével lezárta az előző idény edzőmizériáját, érdemes megjegyezni, a baranyai mesteredző 1996. augusztus 10-én, a Videoton FCF ellen ült bajnoki mérkőzésen először a kék-fehérek kispadján. 2015. május 31-én pedig utoljára. (1999 és 2003 között más klubokban dolgozott.) Még egy változás történt a vezérkarban: Kisteleki István helyét Fülöp Ferenc vette át. Az idény előtti esélylatolgatások során az MTK előljárói voltak a legvisszafogottabbak, akik „csak” a nemzetközi kupaindulást érő egyik hely elérését tűzték ki célul.

Legkésőbb az őszi idény végére mindenki számára világossá vált: az MTK megnyeri a bajnokságot. Szeptember 22-én, amikor – a *Nemzeti Sporttól* tízest kiérdemlő Illés Béla mesternégyesének is köszönhetően – 7-2-re legyőzte a III. kerületi TVE legénységét, már nyolc győzelemnél tartott. Akkor megismételték az Újpesti Dózsa 1976-os és az Újpesti TE 1994-es teljesítményét. Október 13-án, a Siófoki Bányász elleni 3-0-val megvolt a tizedik győzelem is. Erre korábban csak kétszer a Ferencváros, valamint az ötvenes években a Bp. Honvéd és a kék-fehérek jogelődje, a Bp. Vörös Lobogó volt képes. Garami József legénysége menetetl

A bajnok MTK. Hátul, balról: Orosz, Talapa J., Oprüšan, Halmai, Kuttor, Lőrincz, Szekeres, Zimmermann. Középen: dr. Korányi György orvos, Molnár István gyúró, Farkasházy, Hamar, Turtóczki Sándor edző, Jakab Elek edző, Garami József vezetőedző, Kakas László edző, Somodi László edző, Füle, Zsivóczky, Fülöp Ferenc igazgató, Schneider Sándor technikai vezető. Elöl: Csillag, Katzenbach, Horváth Cs., Babos G., Rabóczki, Kenesei, Csertői, Babos Á.

tovább. Hosszabb győzelmi sorozatot teljesített, mint a kispesti katonacsapat 1952-ben, majd mint a Ferencváros legendás társulata 1948 őszén – amikor november másodikán nyert a Vác ellen, a második világháború óta a magyar bajnokság történetének legjobb idénykezdetével dicsekedhetett. (Tegyük hozzá: mindent figyelembe véve nem volt ez klubrekord, a tízes-húszas évek MTK-ja még ennél is jobb szériákat produkált.) A kék-fehérek vilámkarrierje szinte hihetetlennek számított: még nem is

egészen másfél évvel az NB I-be visszakerülés után, gyakorlatilag már féltávnál megnyerték az 1996–1997-es idényt. Jellemző, hogy az alapszabályból mindössze a kapus, Babos Gábor szerepelt a gárdában az NB II-ben is, a többieket az új „ígéret földjének” a híre vonzotta a Hungária körútra. A nagy széria november 23-án, a BVSC ellen ért véget, a vasutasok 1-0-ra nyertek a Hungária körúton. Ez volt az első meccs az idényben, amelyen Garami József együttese nem szerzett gólt, s mindössze a második, amelyen nem ért el legalább két találatot. Több vereséget nem szenvedett az 1996–1997-es bajnoki menetelése során.

Várszegi Gábor, aki az anyagi hátteret biztosította – s micsoda anyagi hátteret, ősszel fel-tűnést keltett, hogy a Debrecenben súlyos sérülést szenvedett Orosz Ferencet a tulajdonos

Az Újpesti TE. Hátsó sor, balról: Vámosi N., Sebők, Zombori, Zele, Szűcs, Kovács Z., Fehér, Tamási. Középső sor: Herczeg, Hornyák Béla edző, Várhidi Péter edző, Nagy László vezetőedző, Lukács László gyűrű, Babati. Elő sor: Szanyó, Füzési, Bérczy, Szlezák, Véber, Jenei

A III. kerület legénysége. Hátsó sor, balról: Gáspár, Krecska, Varga, Szabó, Perger, Aubel, Metzger, Tordai. Középső sor: Novák, Szamosi, Zséder Károly edző, Gubán László edző, Klivinyi Zoltán szakosztály-ig., Simon Gábor techn. vez., Gergely Károly vez. edző, Kiss, Földvári. Elő sor: Gyura, Szeitl, Bencze, Lippai, Tóth I., Lendvai, Jankov, Király

Fotók: Aréna 2000

magánrepülőgépén szállították a fővárosba –, a könnyűzenei élet ismert alakja volt a hetvenes években, nem meglepő, hogy a csapatát a sajtó Supergroupnak is nevezte. Az MTK mindössze két apróbb hullámvölgyet élt meg a szezonban, az egyiket ősz végén (a BVSC elleni vereség után csak döntetlent ért el a Haladás ellen Szombathelyen, így „csupán” ötpontos előnnyel vezetett a Ferencváros előtt a téli szünetben), a másikat április közepétől,

amikor sorozatban négy találkozó is döntetlent játszott. Utóbbi nem befolyásolta már a küzdelmek végkimenetelét, legfeljebb elodázta a bajnokavatást. Az „új” MTK könnyen elviselte, hogy sérültjei hiányzása miatt a korábbiakhoz képest sok pontot elhullajtott. Ám a Vác és a Csepel elleni, egyaránt 3-0-s győzelem után már úgy léphetett pályára az Ecker-Stadler FC ellen a Hungária körúton, hogy ha nyer, matematikailag is bezabiztosítja az elsőséget. Háromezer néző előtt az MTK már az első félidőben eldöntötte a mérkőzés sorsát: Illés Béla – a szezon gólkirálya – két, Csertői Aurél egy gólt szerzett. A második félidőt ugyan a vendégek „megnyerték” 3-2-re, de ez már senkit sem érdekelt. Az MTK FC megszerezte története huszadik bajnoki címét. A kék-fehérek kilencpontos előnnyel végeztek az élen, keretükben két olyan játékoskal, aki az azt megelőző utolsó bajnoki címnyerésnek is részese volt 1987-ben: a csapatkapitány Lőrincz Emil s az ősszel tíz mérkőzésen szerepelt Katzenbach Imre.

Az MTK pénzügyi háttere nagyon jelentős ellentétben állt néhány másik klub lehetőségével. Például a pécsiekével, ahol nagy volt a baj. A tulajdonosi vitákkal, nem ritkán veszekedésekkel telt őszi idény végére a PMFC 23 millió forint köztartozást halmozott fel, amelynek kezelésére – úgy festett – sajátos tervet dolgozott ki az egyesület. A vezetőség megállapodott a város második számú, de nagy terveket szövő alakulatának, a Pécs '96-nak az elöljáróival, hogy 20 millió forint értékben játékosokat ad el neki. A sereghajtó így tovább gyengült volna – ha létrejön az üzlet. Mert a pénzt az NB II-es klubnak kölcsönadni tervező önkormányzat végül nemet mondott, mivel csak abban az esetben fizetett volna, ha a PMFC a köztartozások finanszírozására fordítja a bevételt. Ám kiderült, nem arra szándékozott. Rosszul járt: januárban a Pécsi Vízmű kikapcsolta két sporttelepen is a vizet, mert a PMFC továbbra sem fizetett. Később az önkormányzat megvonta a támogatását az egyesülettől, amelynek sikerült a vízszolgáltatás további igénybevételéről megállapodnia. Ilyen történések mellett – annak ellenére, hogy végül kiesett a csapat az idény végén az élvonalból – bravúrosnak mondható, hogy a tavaszra szerződtetett új edző, Kiss László (Mini Menotti) irányításával a piros-feketék a hét őszi pont mellé a bajnokság második szakaszában 19-et tettek. Csak a tavaszi eredményei alapján simán benn maradó, 13. lett volna a társaság.

Hasonló gondokkal küzdött a Stadler FC. Az akasztói juhászból lett klubtulajdonos a szocializmus utolsó évében, 1988-ban hozta létre első kft.-jét, boltoknak, kereskedőknek szállított olcsó árut. Roppant hamar elképesztően meggazdagodott – voltak ezzel néhányan így akkoriban... Az sem számított egyedinek, hogy nem járt mindig a törvényes úton. Az üzlet ellenben beindult. 1993-ra már 40 nyergesvontatóval szállítmányozott. Nemcsak belföldön, hanem a keleti piacon is kapcsolatokat épített ki. 1994-ben, amikor Budapesten egy XII. kerületi polgári lakást meg lehetett venni 6-7 millió forintért, a cége körülbelül négymilliárdos összeforgalmat bonyolított le, s az adózásakor bevallott nyeresége elérte a százmillió forintot. Stadler Józsefnek a futball volt a mániája, a hobija. Ám túl híres lett, felhívta magára a figyelmet. (Persze, okkal gondolhatjuk, hogy az APEH előbb-utóbb egyébként is vizsgálódott volna a cégénél.) Mindenesetre a stadionépítés, meg hogy megvette *Leonardo da Vinci Utolsó vacsora* című, a milánói Santa Maria delle Grazie templomban található, kultikus falképének eredetinek hitt másolatát, túlzásnak bizonyult. 1996 augusztusában megszarolták, 90 millió forintot, körülbelül egy 15 lakásos budai ingatlan akkori árát követelték tőle, családtagjait elrablással fenyegették. S közben a rendőrség és az adóhatóság vizsgálódni kezdett. Menekülési útvonalat látva a lépésben, Stadler József alapítványt hozott létre, hogy a futballcsapat

működését legalább ezen a módon biztosítsa. Ám a vége mindennek a Stadler-birodalom összeomlása lett, a vállalkozó most is jogerős börtönbüntetését tölti, nagyon leromlott egészségi állapotban. (A szezon végén az éppen csak osztályozón az első osztályban maradt klubot az MLSZ első fokon kizárta az NB I-ből, miután bizonyítottan látta az 1994 őszi, békéscsabai találkozóval kapcsolatban a bundázást, azonban kilenc nappal később a fellebbviteli bizottság megsemmisítette a határozatot, bizonyítottság hiányában.)

Nem volt hétköznapi idénye a Ferencvárosnak, az előző két idény bajnokának sem.

Novák Dezsővel indította a szezont, s noha a bajnokságban jól kezdett (az első négy fordulóban háromszor is győzött), az IFK Göteborg elleni BL-selejtezős kudarccal a korábbi sikeredző benyújtotta lemondását a szakosztály vezetőségének. Alapos oka volt rá: szurkolók egy – szereptévesztésben lévő – csoportja hat pontból álló petíciót adott át dr. Szívós István ügyvezető elnöknek és Havasi Mihály szakosztálymenedzsernek, amelyben Novák leváltását követelte. Akkoriban már hiába nyert az együttes bajnoki meccset, a közönség tüntetett az edző ellen. A vezérkar marasztalta Novákot, de ő hajthatatlannak bizonyult. A következő fordulóban és az Olympiakosz elleni UEFA-kupa-meccsen az addigi másodedző, Mucha József vezette a csapatot, a görögöket 3-1-re megverte a Fradi, a Csepellel döntetlent játszott. Az egykori válogatott játékos így nem az eredményei buktatták meg, egyszerűen rövid idő jutott neki. A gérmium ugyanis teljesen új embert akart. A drukkerék döntő többsége Nyilasi Tibort áhította a vezetőedzői posztra, a klub elöljárói mindenkit megleptek azzal, hogy Varga Zoltánt neveztek ki. Varga, aki 1968-ban a torna előtt hagyta el az olimpiai válogatottat, ikonnak számított a Fradi-táborban, nehéz ezt igazolni, de még Nyilasi visszatérését sem övezte volna akkora eufória, mint az ő érkezését.

Attól kezdve még inkább felgyorsultak az események. Novák Dezső szakosztály-igazgató lett, Muchát elbocsátotta az elnökség, miként az addigi gyúrót, Bodnár Józsefet is. Havasi

A DVSC-Epona 1997 nyarán. Hátsó sor (balról): Ulveczki, Goian, Csupics, Bagoly, Vadicska, Pető. Középső sor: Kövesfalvi, Stupar, Sira, Vincze Ferenc gyúró, Herczeg András vezetőedző, Tomes János pályaedző, Benczik, Djuristics, Téglási. Alsó sor: Dombi, Szatmári, Ilea, Magyar, Sándor Cs., Vlaicu

Mihály lemondott. Varga a kárpátaljai Rác Lászlót, a Dinamo Kijev korábbi szovjet válogatott középpályását, az FTC egykori játékosát kérte fel pályaedzőnek. (A Győri ETO FC elleni találkozón a vezetőedző betegsége miatt Rác irányította a csapatot.) Eleinte csodálatosan alakult minden. A nemzetközi porondon a Fradi továbbjutott Pireuszban, majd egy angol élcscapatot vert meg, a világklasszisokkal felálló Newcastle-t. A baj-

A Ferencvárosi Torna Club. Hátul, balról: Miriuță, Arany, Touati, Hrutka, Limperger, Horváth F., Jagodics. Középen: Aranyos, Telek, Szőke László szertáros, Mucha József edző, Novák Dezső vezetőedző, Hajdú József edző, Bodnár József gyűrő, Zavadszky, Nagy Zs. Elöl: Szűcs M., Milovanovics, Nicsenko, Páling, Szeiler, Golecz Lajos technikai vezető, Hajdu A., Simon, Nyilas, Nagy N., Lisztes

nokságban Varga az első nyolc mérkőzésén győzött, beleértve az Újpesti TE elleni presztízs-csatát is. Közben azonban temérdek feszültség feszítette belülről az öltöző falait. November végén Telek András csapatkapitány, a keret egyik legintelligensebb játékosa, a taktikai megbeszélés közben összeszólalkozott Varga Zoltánnal. A Stuttgartba készülő Lisztes Krisztiánba is belekötött az edző, aki a januári edzőtáborból hazaküldte Simon Tibort, jelezve, hogy nem számít rá a továbbiakban. Mindkét válogatott játékos távozott a klubtól. A fanatikusok különösen Simi elküldését élték meg nehezen, egyre több verbális összetűzésre került sor Varga és a legkeményebb mag között. Ráadásul az eredmények is romlottak, noha a negyedik helynél hátrább nem csúszott a Fradi, ez sem volt jó az előző két év bajnoki címei után. Április közepén a szakosztályelnökség értekezletének első számú témája a vezetőedző és a játékosok egy része között kialakult konfliktus kezelése volt. Nyilvánosságra hozták, hogy menesztik Varga Zoltánt, ha nem nyeri meg a következő két bajnokit. Már az elsőt, a Videoton elleni hazai találkozót sem nyerte meg, de a közönség nagy része, hírül véve az esetleges szakítás lehetőségét, tüntetett a tréner mellett. Közel sem volt egységes a Fradi-tábor. Szívós doktor a nép szavára hallgatva megerősítette Vargát a posztján az idény végéig. Válaszként a szakosztályelnökség tagjai (köztük Varga korábbi játékostársai közül Albert Flórián, Novák Dezső és dr. Orosz Pál), nem is tehettek mást, testületileg lemondtak. A Ferencváros végül a harmadik helyen fejezte be az idényt.

Közel volt már a kétezres évek eleje, amely, mint azóta már jól tudjuk, alapvetően megváltoztatta a magyar labdarúgásban a budapesti és a vidéki klubok közötti erőviszonyokat. De 1996–1997 még a fővárosiak totális fölényét hozta: csupán az újabb kitűnő szezont megelő Debreceni VSC-Epona ékelődött közéjük, hiszen MTK, UTE, Ferencváros, Vasas DH, DVSC-Epona, BVSC, Kispest-HFC sorrend alakult a tabella elején. Csak a Csepel SC nem volt méltó a földijeikhez, utolsó helyeztként simán kiesett.

Sándor Tamás megkoronázása

Az MLSZ először választott 1996 végén debreceni játékost az esztendő legjobbjának. Sándor Tamás, a Loki új generációjának vezéralakja kapta meg az elismerést, teljesen megérdemelten. Ha nem is zárt az élen a bajnoki idény végén a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján összeállított rangsorban, ott is a legjobbak között szerepelt. A sportnapilapnál a bajnokcsapat kapitánya, a szezon végére a válogatottba is visszakerült Lőrincz Emil (MTK FC, 6,519) bizonyult a legjobbnak, megelőzve az Izraelből hazatért Véber Györgyöt (Újpesti TE, 6,467), valamint az első ferencvárosi szezonját töltő Vasile Miriuță (FTC, 6,375). A később magyar állampolgárságot kapó román középpályás volt az egyetlen, aki megtartotta a helyét az első három között az előző szezon eminensei közül. Az élcsoport további sorrendje: 4. Illés Béla (MTK FC, 6,344), 5. Kovács Zoltán (UTE, 6,313), 6. Sebők Vilmos (UTE, 6,219), 7. Sándor Tamás (DVSC-Epona, 6,206), 8. Bérczy Balázs (UTE, 6,042), 9. Nyilas Elek (FTC, 6,000), 10. Nagy Tibor (Vác, 5,958). A kapusok legjobbjai Végh Zoltán (BVSC, 6,222), Szűcs Lajos (UTE, 6,120) és Vlaszák Géza (ZTE, 6,059) voltak. A legtöbbször Illés Béla került be a forduló válogatottjába (13), e rangsorban Lőrincz Emil (12) és Véber György (11) alkotta még az élbolyt. A posztonkénti rangsor alapján így festett az All-Star-tizenegy: Végh – Bérczy, Lőrincz, Szekeres (MTK FC, 5,900) – Nyilas, Miriuță, Véber, Halmai (MTK FC, 5,935), Zsivóczy (MTK FC, 5,800) – Kovács Z., Kenesei (MTK FC, 5,880). A B-csapat: Szűcs – Kuttor (MTK FC, 5,813), Sebők, Juhár (Vasas DH, 5,879) – Molnár (MTK FC, 5,769), Máriási (Vasas DH, 5,839), Illés, Sándor T., Szlezák (UTE, 5,788) – Fischer (Vasas DH, 5,774), Orosz (MTK FC, 5,783).

*Sándor Tamás,
1996 legjobbjá*

K. O.-val nyert az MTK

A tizedik kupaelsőséget szerezte meg az MTK FC 1997 júniusában, de először duplázott 1925 óta. A Garami József által irányított kék-fehérek 13 mérkőzést játszottak a sorozatban, s 41 gólt szereztek. A döntő első mérkőzésén fél tucatig jutottak az egy évvel korábban is finálét veszítő vasutasok ellen. 1942 óta először szerzett egy csapat hat gólt a Magyar Kupa-döntőben! Az pedig külön érdekesség, hogy minden találatot más-más játékos jegyzett. Nem szólva arról, hogy a bajnoki idényben csak a BVSC tudta legyőzni az MTK-t, ám utóbbi a kétfelvónásos kupadöntő első találkozóján pontosította, ki az úr a házban. (A kék-fehéreknél a visszavágón két olyan fiatal, Farkas András és Korolovszky Gábor is szerepelt, akik az idény során az NB I-ben nem léptek pályára.) A BVSC 1996-ban is finálét vívott, de futballistái közül csak kevesen ismételték. Tizennégy „új fiút” vetett be Dajka László az MTK FC ellen.

Így ünnepeltek a győztesek. Hátral: Jakab Elek pályaedző, Kiss János gyűró, Kuttor, Molnár István gyűró, a nyakában Illés, Talapa J., Csertői, Halmi, Szekeres, Lőrincz, Babos G., Zsivóczky, Rabóczki. Elöl: Kenesei, Horváth Cs., Orosz, Molnár, Zimmermann, Farkasházy

A Szabad Föld-Kincses Kalendárium Kupáért a Hajós FC 4-1-re legyőzte a Pálháza legénységét. A mérkőzés hőse a nyertesek játékos-edzője, a két gólt is szerző egykori Fradi-kedvenc, dr. Koch Róbert volt.

Samsung Magyar Kupa, 1996–1997-es kiírás

Negyeddöntő: Soroksári TE–Haladás VFC 2-0, 1-4, Matáv SC Sopron–BVSC 0-1, 3-0, III. kerületi TVE–MTK FC 1-2, 0-4, Ferencvárosi TC–Vác FC-Samsung 2-2, 0-3

Elődöntő: MTK FC–Vác FC 4-0, 2-3, BVSC–Haladás VFC 3-0, 0-0

Döntő

MTK FC–BVSC 6-0 (4-0)

1. mérkőzés, 1997. május 21., Hungária körút, 2000 néző. Jv.: Molnár L.

MTK FC: Babos – Kuttor, Lőrincz, Szekeres – Molnár, Farkasházy, Halmi, Illés (Zimmermann, 46.), Zsivóczky (Talapa, 64.) – Csertői, Orosz (Kenesei, 55.)

BVSC: Végh – Dragóner (Pelles, 36.) – Komlósi, Bondarenko, Farkas – Erős, Csiszár, Zováth, Füzi – Bükszegi (Csordás, 46.), Stanici (Rósa, 68.)

Gólszerző: Halmi (12.), Erős (28. – öngól), Illés (33.), Orosz (36.), Kenesei (66.), Lőrincz (66. – 11-esből)

BVSC–MTK FC 0-2 (0-0)

2. mérkőzés, 1997. június 11., Szőnyi út, 1000 néző. Jv.: Puhl

BVSC: Végh – Pomper – Erdei (Szokai, 59.), Komlósi – Erős, Csiszár, Simon, Rósa, Füzi – Bükszegi (Potemkin, 10., Polonkai, 78.), Kiss

MTK FC: Babos – Molnár (Farkas A., 46.), Lőrincz, Horváth Cs. – Farkasházy, Zimmermann (Korolovszky, 76.), Illés, Halmi, Talapa – Csertői, Orosz (Zsivóczky, 86.)

Gólszerző: Orosz (58., 73.)

Csank elsősorban az itthon játszóknak bízott

Ősszel kiválóan, tavasszal gyengén teljesített a válogatott – egy-egy találkozót nem számítva. Az öt világbajnoki selejtezőből csak kettőt nyert meg, de versenyben maradt a csoport második helyéért, a pótselejtezőért. Csank János 31 játékost küldött pályára, közülük csupán öten voltak légiósok. Az ötből négyen belga klubban szerepeltek, Klausz László pedig osztrákban. Az izraeli liga egyik csillaga, Sallói István nem kapott meghívást – a kapitány úgy vélte, túl gyenge az ottani bajnokság.

Egy évvel azt követően, hogy balul sikerült az izraeliek elleni síófoki találkozó, a csapat ismét a Balaton fővárosában fogadott ellenfelet. Az Arab Emírségek válogatottja, annak ellenére, hogy kontinense legjobbjai közé tartozott (1996 végén második lett a hazai rendezésű Ázsia Kupán), nem állította jelentősebb erőpróba elé a magyar legénységet. Csank János négy vereség után várta az ötödik hivatalos mérkőzését szövetségi kapitányként. Miután a horvátok, az osztrákok, az angolok és az olaszok elleni találkozót 1-11-es gólkülönbséggel zárta

együttesével, az augusztusi találkozóra frissített az állományon, elsősorban az olimpián szerepelt ötkarikás válogatott tagjai közül néhány játékosal. A Hajdu – Telek – Sebők V., Plócai – Mracskó, Urbán, Sándor T., Halmi, Nagy N. – Orosz, Klausz együttesel kezdett, de a mérkőzés során pályára lépett Sáfár, Dombi, Egressy, Madar, Hahn, Horváth F. és az újonc Dragóner is. Klausz László gyorsan vezetést szerzett (12. perc), majd Urbán Flórián is a kapuba talált (35. perc). A második félidőben Orosz Ferenc megszerezte első

Urbán Flórián nem volt kivételezett helyzetben a válogatottban, pedig egyedül ő húzta fehér mezt a játékosok közül

gólját a nemzeti tizenegyben, majd a 88. percben Bekhit Szaid révén az arabok szépítettek. A meccs jó főpróbát jelentett a finnek elleni világbajnoki selejtezőre.

Szeptember elsején a Népstadionban a Sáfár – Telek – Mracskó, Sebők V.– Dombi, Urbán, Sándor T., Halmi, Nagy N.– Orosz, Klausz alakulat kezdett, de a kapitány már a 18. percben cserélni kényszerült, a sérült Dombi helyére beküldte Plókait. Akkor már Orosz Ferenc góljával vezetett a magyar csapat a Jari Litmanent nélkülöző finnek ellen. A 63. percben beállt Balog Tibor, a 88. percben pedig Egressy Gábor is. Érdekes, hogy mindössze három légióst szerepeltetett a kapitány: Urbán az Ekeren, Balog a Charleroi, Klausz az Admira Wacker tagja volt akkoriban.

Az ősz legnehezebb válogatott összecsapásának ígérkezett az oslói – s az is lett. Pedig – a 0-3-as eredményből egyáltalán nem következően – megvolt az esély a „remire”. A 83. percig kitűnően tartotta magát a válogatottunk, kezdtünk reménykedni abban, hogy

kihúzza döntetlennel. Ám a hajrában Kjetil Rekdal mesterhármast ért el, s egymaga eldöntötte a mérkőzést. A magyar válogatott a következő összeállításban szerepelt: Sáfár – Bánfi – Mracskó, Sebők V. – Nyilas (Illés), Urbán, Halmi (Torma), Balog T., Nagy N. – Dombi, Klausz.

A következő hónapban ismét idegenbeli vb-selejtező következett, az azeriek ellen. Sikerral vívta meg Csank János legénysége: Nyilas Elek két és Urbán Flórián egy góljával 3-0-ra nyert. A Sáfár – Mracskó, Bánfi, Kuttor – Nyilas, Urbán, Illés, Halmi, Nagy N. – Torma, Klausz tizenegy kezdett, a második féлдő derekán Dombi és Sándor Tamás, az utolsó előtti percben pedig Szlezák állt be. Óriási különbség mutatkozott a felek játéktudása között.

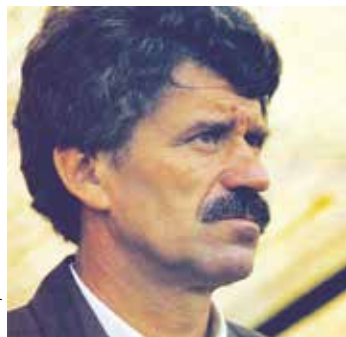
Márciusban Máltán mérkőzött a válogatott. Ott, ahol előző fellépésén, még 1988-ban, döntetlent játszott. Ezúttal nem adódott ilyen probléma. A kétségtelenül jobb erőkből álló magyar csapat érvényesítette a tudását, s 4-1-re nyert a Ta'Qaliban. A szó szerint barátságos 90 perc után a következőket nyilatkozta Csank János szövetségi kapitány: „Sima győzelmet arattunk. A mérkőzés alatt időnként kissé szórakoztak is a játékosaim, de azt hiszem, ilyenkor megengedhető. A mérkőzés a vége felé, a minősítéséhez méltón, valóban barátságos jelleget öltött, de azt mondhatom, jól szolgálta a célját. Mondanom sem kell, hogy az eredménnyel elégedett vagyok.” Az összeállítás az alábbi volt: Babos (Sáfár) – Bánfi – Mracskó, Kuttor (Keresztúri) – Nyilas (Plókai), Urbán, Illés (Sándor T.), Halmi (Balog T.), Nagy N. (Dombi) – Klausz, Torma (Orosz). A kapitány egy újoncot avatott, Babos Gábor ezen a találkozón debütált.

Az áprilisi, ausztrálok elleni meccsen ünnepelni akart a szövetség, köszönteni a hetvenéves Puskás Ferencet. Öcsi bácsi ott volt a Népstadionban – de nem sok örömét lelte benne. Az angol klubok játékosaira épülő ausztrál együttesben jó futballisták szerepeltek, ám a 3-1-es vereség és főleg a mutatott teljesítmény nagy csalódást okozott. A Babos – Bánfi – Kuttor, Keresztúri, (Plókai) – Nyilas (Dombi), Urbán (Illés), Balog T. (Aranyos), Halmi, Nagy N. – Torma (Horváth F.), Klausz összeállítású magyar csapatról Csank János a következőket mondta: „Azok a játékelemek, amelyeket az edzőtáborban gyakoroltunk, ezen a mérkőzésen nem valósultak meg. Ólomlábakon mozgott a társaság. Az ausztráloknak kétségtelenül több helyzetük volt, mégis hittem abban, hogy döntetlenre hozzuk a meccset. Sajnos, magyar betegség, de ismét összeomlott a játékosok koncentrációképessége a mérkőzés végére.” A csapat valóban a hajrában veszített, Aurelio Vidmar 5. percben szerzett gólját Klausz László a 31. percben kiegyenlítette, majd a 88. percben Kevin Muscat és a 90. percben ismét Aurelio Vidmar talált a mieink kapujába.

A hónap során még egy csalódást érte a válogatott híveit: a gárda kikapott a svájciaktól a Zürichben rendezett világbajnoki selejtezőn. Az egyetlen gólt a magyar edző, Pázmándy Péter által felfedezett, török-svájci Kubilay Türkyilmaz szerezte. Csank János együttesében egyébként mindössze három légiós (Bánfi János, Urbán Flórián és Klausz László) kapott helyet: Sáfár Szabolcs, Lőrincz Emil, Kuttor Attila, Keresztúri András, Mracskó Mihály, Illés Béla, Nagy Norbert és Orosz Ferenc, valamint a Mracskót váltó Nyilas Elek és a Nagy helyére beálló Szlezák Zoltán magyar klub tagja volt.

A háromgólos
Kjetil Rekdal

Csank János arcáról nem volt könnyű
bármiféle érzelmet is leolvasni

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Döntetlennel zárult az idény, de még az ellenfél kapitánya, Egil Olsen is elismerte, szerencsével vittek el egy pontot Budapestről. A csoport legerősebb csapata, a norvég 1-1-es döntetlent játszott a Népstadionban. Fontos pont volt ez a számunkra, hozzájárult ahhoz, hogy pótselejtezőt vívhassunk. A norvégok Petter Rudi góljával vezettek, de Kovács Zoltán találatával kiegyenlítették és pontot szereztek a magyarok. Az újpesti csatár sokat érő góllal mutatkozott be az A-válogatottban.

Csank János az alábbi összeállításban játszatta csapatát: Babos – Kuttor, Lőrincz, Bánfi – Dombi, Farkasházy, Halmai, Sándor T. (Nyilas), Nagy N. – Orosz (Dragóner), Kovács Z.

1996. aug. 14.	Siófok	ARAB EMÍRS.	3-1 (2-0)		Klausz, Urbán, Orosz
1996. szept. 1.	Bp., Népst.	FINNO.	1-0 (1-0)	vb-sel.	Orosz
1996. okt. 9.	Oslo	NORVÉGIA	0-3 (0-0)	vb-sel.	
1996. nov. 10.	Baki	AZERBAJDZSÁN	3-0 (1-0)	vb-sel.	Nyilas 2, Urbán
1997. márc. 19.	Ta'Qali	MÁLTA	4-1 (2-0)		Urbán, Halmai, Orosz, Plókai
1997. ápr. 2.	Bp., Népst.	AUSZTRÁLIA	1-3 (1-1)		Klausz
1997. ápr. 30.	Zürich	SVÁJC	0-1 (0-0)	vb-sel.	
1997. jún. 8.	Bp., Népst.	NORVÉGIA	1-1 (1-1)	vb-sel.	Kovács Z.

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Halmai Gábor (MTK FC), Nagy Norbert (FTC)

7 mérkőzésen: Dombi Tibor (DVSC-Epona), Klausz László (Admira Wacker, SV Salzburg), Urbán Flórián (Germinal Ekeren)

6 mérkőzésen: Bánfi János (Eendracht Aalst), Mracskó Mihály (Győri ETO FC), Nyilas Elek (FTC), Sáfár Szabolcs (Vasas Danubius Hotels)

5 mérkőzésen: Illés Béla (MTK FC), Kuttor Attila (MTK FC), Orosz Ferenc (MTK FC), Sándor Tamás (DVSC-Epona)

4 mérkőzésen: Balog Tibor (RSC Charleroi), Plókai Attila (Kispest-HFC), Torma Gábor (Cercle Bruges)

3 mérkőzésen: Babos Gábor (MTK FC), Keresztúri András (Csepel SC), Sebők Vilmos (Újpesti TE), Szlezák Zoltán (Újpesti TE)

2 mérkőzésen: Dragóner Attila (Ecker-Stadler, BVSC), Egressy Gábor (BVSC), Horváth Ferenc (FTC), Lőrincz Emil (MTK FC), Telek András (FTC)

1 mérkőzésen: Aranyos Imre (Vasas Danubius Hotels), Farkasházy László (MTK FC), Hajdu Attila (FTC), Hahn Árpád (Kispest-HFC), Kovács Zoltán (Újpesti TE), Madar Csaba (DVSC-Epona)

A XX. SZÁZAD GÓLKIRÁLYAI

A legjobbak: 1. Puskás, 2. Schlosser, 3. Zsengellér

A labdarúgás történetével és statisztikáival foglalkozó – a nyolcvanas-kilencvenes években fénykorát élő – szervezet, az IFFHS (International Federation of Football History & Statistics) 1997. január 20-án a müncheni Bayerischer Hof szállodában ünnepelte a XX. század legeredményesebb gólszerzőit. A listakészítés alapját az országos nemzeti bajnokságok első osztályában szerzett találatok száma adta. A kutatómunka a magyar labdarúgás óriási sikerét hozta: Puskás Ferenc, a Kispest, a Bp. Honvéd és a Real Madrid egykori csatára lett az első 511 góllal, Schlosser Imre (FTC, MTK, Wiener AC, Ferencváros, „33” FC) 417 találattal a második, míg 416-tal Zsengellér Gyula (Salgótarjáni BTC, Újpest FC, UTE, AS Roma, Deportivo Samarios) a harmadik. Bekerült még a legjobb tíz közé a magyarok közül Szusza Ferenc (7.), a legjobb húszba pedig Takács II József (14.), Sárosi György dr. (17.). Külön elismerésben részesült Deák Ferenc, akinél egy idényen belül csak a skót Archibald McPherson Stark szerzett több gólt az Egyesült Államokban, az 1924–1925-ös idényben. Deák Bambát, a negyvenes évek leggólerősebb csatárát így Európa-rekorderként ünnepelték.

Futball-legendák a gálán. Balról: Carlos Bianchi, Hugo Sánchez, Puskás Ferenc, Zsengellér Gyula, Szusza Ferenc, Deák Ferenc, Gerd Müller

Riquelme és társai túl erősek voltak

Az 1996-os franciaországi ifjúsági Európa-bajnokságon elért ötödik helyezéssel a magyar csapat kiharcolta a malajziai U20-as vb-n való szereplés jogát. A Ziegler János által irányított társaság két felkészülési mérkőzést vívott tavasszal, a lengyeleket 1-0-ra megverte, a horvátokkal 0-0-s döntetlent játszott.

Malajziában első ellenfélnek a lehető legnehezebbet kapta: a későbbi világbajnok argentinokat, akik között Walter Samuel, Juan Roman Riquelme, Pablo Aimar, Leo Franco és Diego Placente is szerepelt. Jobbak is voltak a dél-amerikaiak, könnyen nyertek 3-0-ra. Az ausztrálok ellen már csak a 91. percben esett találatl kapott ki a csapat, a kanadaiak ellen pedig még vezetett is Szili Attila tizenegyesből rúgott góljával, mégis alulmaradt (1-2).

A tornán Rabóczki Balázs, Lukács Bálint és Vörös Péter (MTK FC), Csordás Csaba, Erdei László, Zováth János, Füzi Ákos és Komlói Ádám (BVSC), Diczkó Csaba (Videoton FCF), Balog Zoltán (Békéscsaba), Balogh Gergely, Lóczi Róbert és Kabát Péter (Kispest-HFC), Szabó János (Vác), Szili Attila (1860 München), Szabó Zoltán (III. ker. TVE) és Ferenczi István (Győri ETO FC) lépett pályára. A tartalékkapus Varga Zoltán (BVSC) volt.

Szabó Zoltán tusája ausztrál ellenfelével

A magyar tizenegy. Hátul, balról: Erdei, Diczkó, Komlói, Balogh G., Rabóczki, Szili. Elöl: Szabó Z., Szabó J., Zováth, Lóczi, Kabát

Halovány szépségtapaszt a végére

Öt Eb-selejtezőt vívott a 3. csoport tagjaként az Ubrankovics Mihály által irányított utánpótlás-válogatott. A finnektől az Üllői úton 1-0-ra kikapott, majd idegenben vereséget szenvedett a norvégoktól (1-4), a franciáktól (0-2) és a svájciaktól (1-4) is. Júniusban 2-0-ra megverte a norvégokat, de addigra már régen elveszítette továbbjutási esélyeit – pedig a következő idényben is játszott három mérkőzést. A szezon során a barátságos meccsekkel együtt összesen tíz találkozón több mint 50 futballista kapott játéklehetőséget. Köztük az addigra már A-válogatott, vagy későbbi pályafutása során A-válogatott Király Gábor, Báranyos Zsolt, Bukrán Gábor, Bükszegi Zoltán, Dárdai Pál, Dvéri Zsolt, Éger László, Fehér Csaba, Fehér Miklós, Ferenczi István, Győri János, Kenesei Krisztián, Komlói Ádám, Korsós György, Kovács Béla, Lisztes Krisztián, Nagy Tamás, Posza Zsolt, Sebők József, Sowunmi Thomas, Tóth Norbert, Vincze Gábor és Zombori Zalán.

1996
1997

IFJÚSÁGI VÁLOGATOTTAK

Az európai elit közelébe jutottak a 16 évesek

Az U18-as válogatott – Ubrankovics Mihály csapata – sikerrel vívta meg az Eb-selejtezőket. Előbb Pafoszon az oroszok (1-1) és a ciprusiak (2-0) ellen megnyerte a hármas csoportot, majd diadalt aratott a bolgárok elleni párharcban (1-0 Debrecenben, 3-1 Plevénben). Sajnos, a nyári izlandi torna már nem sikerült, csak negyedik lett a csoportban, miután kikapott a portugáloktól (0-2) és a spanyoloktól (1-2), és döntetlent játszott a hazaiakkal. A csoporttunkból továbbjutott két dél-európai a torna második és harmadik helyén végzett. A magyar válogatottban Balázs Zoltán, Bernáth Csaba, Duli Zsolt, Stark Péter, Farkas Attila, Bodnár László, Böör Zoltán, Frida Ferenc, Balog Zsolt, Madar Tamás, Barva Ákos, Fehér Miklós, Róth Ferenc, Farkas Balázs és Sipeki István lépett pályára. Öten közülük a DVSC-Epona, hárman a Győri ETO neveltjei voltak.

Az U17-es korosztály megnyerte a nymburki tornát, majd a télen két vereséggel és egy győzelemmel zárta a hagyományos izraeli seregszemlét. Pöstyénben mindenből elért egyet, győzelemben, döntetlenben és vereségben is volt része. Négy későbbi A-válogatott kapott szerepet a csapatban, Tímár Krisztián, Simek Péter, Farkas Balázs és Korolovszky Gábor.

Az U16-osok, Ziegler János irányításával, megnyerték a ráckevei nemzetközi ifjúsági tornát, aztán harmadikok lettek a varsói Syrenka-kupán. Utána a portugálokat és az örményeket is megelőzve továbbjutottak az UEFA-selejtező minitornáján. Tavasszal a társaság részt vett a németországi korosztályos Eb-n, ahol az 5-8. helyen végzett, miután 6-3-ra legyőzte a grúzokat és 2-1-re az olaszokat, illetve 1-0-ra kikapott a belgáktól és 3-1-re a házigazdától. A kontinensbajnokságon Erdélyi Miklós, Kovács Roland, Kellner Zsolt, Szollár Krisztián, Mogyoródi Gábor, Tokody Tibor, Keresztes Viktor, Kormos György, Horváth András, Kiss Zoltán, Nagy Szabolcs, Hajnal Tamás, Oross Márton, Gollovitzter Attila és Hompoth Balázs lépett pályára.

1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Az U18-as keret. Állnak (balról): Pálfalvi Gábor csapatvezető, Berta Ferenc masször, Balázsy, Farkas B., Barva, Balogh Zs., Róth, Fehér M., Farkas A., Szentpéteri, Bodnár, Ubrankovics Mihály szövetségi edző. Elöl: Máhr Károly edző, Horváth M., Stark, Frida, Böör, Tari, Duli, Madar T., Bernáth, Sipeki

AZ U15-ösök márciusban a 15. helyen végeztek a hagyományos, franciaországi Tournoi de Montaigne harminkettes mezőnyében. Kevésen múltott a jobb helyezésük: Ubrankovics Mihály tanítványai csak tizenegyesekkel kaptak ki a hollandok elleni nyolcaddöntőben.

Az U14-esek négy barátságos meccset vívtak, s az ezeken játszóik közül később Balogh János, Bodor Boldizsár, Buzsáky Ákos és Czvitkovics Péter vitte a válogatottságig.

EURÓPAI KUPÁK

Meglőtték a „szarkákat”, de aztán ők szárnyaltak

A Ferencváros gyorsan elvérzett a Bajnokok Ligája selejtezőjében, miután Norrköpingben 3-0-ra kikapott a svéd bajnok IFK Göteborgtól. Az Üllői úti visszavágó 1-1-re végződött, hiába szerzett Horváth Ferenc már a 14. percben vezetést. Ezen a találkozón kezdődött Hajdu Attila kálváriája, az idényben háromszor is súlyos sérülést szenvedett. A Fradi a kiesés ellenére versenyben maradt a nemzetközi porondon, átkerült az UEFA-kupába. Ott az első párban kijött az Olympiakosz Pireuszt, a hazai 3-1 után idegenben 2-2-re végzett. A 2. fordulóban az Alan Shearerrel felálló Newcastle United következett. A hazai meccs az 1995 őszi BL-találkozók hangulatát idézte, azzal a „nem elhanyagolható” különbséggel, hogy Novák Dezső együttese nyert! Horváth Ferenc és Lisztes Krisztián egy-egy góljával a 17. percben már 2-0 volt az állás, a „szarkák” Les Ferdinand és Alan Shearer révén kiegyenlítették. Ám az utolsó szó Lisztes Krisztiáné volt (3-2). A vissza-

Les Ferdinand a Fradi ellen

vágón Shearer nem játszott Kevin Keegan csapatában, de világklasszis társai nélküle is fölényesen nyertek. Faustino Asprilla két, valamint David Ginola és Les Ferdinand egy-egy találatával alakult ki a 4-0-s végeredmény.

Ugyancsak az UEFA-kupában a BVSC könnyűnek tűnő ellenfelet kapott a walesi Barry Townban. Meg is nyerte 3-1-re az első mérkőzést. A visszavágón a britek 3-1-re győztek, majd tizenegyesekkel kiharcolták a továbbjutást.

A Kupagyőztesek Európa-kupájában a Kispest-Honvéd FC a selejtezőből kettős győzelemmel jutott tovább a macedón Szloga Jugomagnat ellen. Mindkét meccs 1-0-ra végződött, a Bozsik Stadionban Tóth Mihály, Szkopjéban Ghinda Attila szerezte a találatot. A kettős győzelmet kettős vereség követte, a piros-feketék a következő körben idegenben 3-1-re, otthon 2-1-re kaptak ki a francia Olympique Nîmes-től.

Newcastle-ban. Állnak, balról: Szeiler, Kuznyecov, Jagodics, Horváth F., Hrutka, Nagy N. Elöl: Szűcs, Miriuță, Telek, Nyilas, Nicsenko

NEMZETKÖZI VIZEKEN

A Vasas elkapta a Werder Bremet

A Vác FC-Samsung 1996 nyarán Bukarestbe volt hivatalos, a névszponzora által szervezett tornára. Az első találkozón tizenegyespárbajban legyőzte a helyi Rapidot, majd a fináléban ugyanígy végzett, de veszített a szintén bukaresti National ellen.

A Ferencváros nemzetközi mérkőzésekkel készült az idényre. Részt vett – természetesen a rendező klubbal együtt – Akasztón, a Stadler Kupán. Mindkét ellenfelétől, a Hajduk Kulától és a Proleter Zrenjanintól is kikapott. A tornán a két jugoszláv megelőzte a két magyart, a Proleter vitte el a serleget. Utána az FTC Siófokon legyőzte a horvát Vartekset, majd a Panathinaikosz elleni athéni mérkőzéssel hangolt a BL-sejtezőre, kikapott 3-1-re, igaz, jelentős bírói nyomást elszenvedve. Januárban Cipruson edzőtáborozott a Fradi, akkor már Varga Zoltán irányításával. Hét meccsből csak egyet nyert meg, a helyi Anagenniszisz ellenit. Legyőzői között volt a Karlsruhe, a Mainz, az Arminia Bielefeld és a Lokomotiv Nyizsnij Novgorod. Februárban újra visszatért Ciprusra a csapat, a produkciók nem javultak. A legjobb eredményt a Ciprusi Kupa elnevezésű tornán érte el – a DVSC-Epona legyőzésével. A Loki két győzelmet aratott és kétszer vereséget szenvedett a szigeten a külföldi ellenfelekkel szemben. Legértékesebb sikerének az Olympiakosz Nicosia legyőzése bizonyult. Az élklubok számára Ciprus jelentette akkor a legvonzóbb helyszínt, az MTK is kint készült.

A Bp. Honvéd Szlovéniában portyázott, döntetlent játszott az Olimpijával és a Publikum Celjével is. A Békéscsaba februárban második helyen végzett a montenegrói Mimóza Kupán.

A Győri ETO FC ugyancsak 1997 második havában az osztrák Sturm Graz ellen játszott, jónak mondható 1-1-es döntetlent. Az Újpesti TE a nyáron itthon fogadta a Bayer Leverkusent (1-1), azért érdemes kiemelni a mérkőzést és az eredményt, mert a csapataink akkoriban nem igazán remekeltek a német gárdák ellen. Nem ment már olyan fényesen az UTE-nak a téli, spanyolországi edzőtáborban, a Sparta Praha 4-1-re, a Sevilla 2-1-re verte meg Várhidi Péter együttesét. A Vasas ősszel kiugrott Olaszországba, 5-2-re kikapott a Serie A-s Reggianától. (Vereséget szenvedett Itáliában a télen a Videoton is, az Udinese győzte le 5-1-re.) Az angyalföldi alakulat február elején a horvátországi Porečben nyolc további csapat társaságában 45 perces mérkőzésekben álló tornán vett részt, harmadik lett a Jadran Kupán. Ugyanezen a tornán a Siófoki Bányász nyolcadik helyen végzett.

A Vasas képviselte a magyar futballt 1997 nyarán az Intertotó-kupában. A piros-kékek másodikok lettek a csoportjukban a török Istanbulspor mögött, a Werder Bremant, az Östers IS-t és az Universitáte Riga legénységét megelőzve. A lettek ellen 3-0-hoz az ezen a találkozón búcsúzó, külföldre szerződő Sáfár Szabolcs is góllal járult hozzá, természetesen büntetőből. A legértékesebb győzelem a Werder elleni volt, mivel a vendégeknél Dieter Eilts, Torsten Frings, Marco Bode, Bruno Labbadia, Andy Herzog és Hani Ramzy is játszott.

A MAGYAR LÉGIÓ

Bajnoki cím Ausztriában, Izraelben, Svájcban és Szlovákiában

Az Ekeren Kovács Ervinnel (középen, balról a harmadik) és Halmai Gáborral (hatodik)

A Charleroi Bukránnal (hátul, balról a hatodik), Baloggal (középen, jobbról a második) és Gulyással (elől, a jobb szélén)

Továbbra is Izraelben és Belgiumban tömörült a kint játszó játékosaink többsége. Németalföldön, a legmagasabb osztályban szereplő 11 honfitársunk közül Urbán Flórián nyújtotta a legkiválóbb teljesítményt, a Germinal Ekeren színeiben elhódította a Belga Kupát, egyébként Kovács Ervinnel együtt. Mindketten játszottak az RSC Anderlecht elleni, hosszabbításban megnyert döntőben. A piros-sárgák közé egyetlen bajnoki találkozóra, csereként beszállt az évad nagy részét jogi vitákkal töltő, a BVSC-vel pereskedő Vincze István is. Kiváló idényt zárt Torma Gábor, aki 18 gólt szerzett az utolsó helyezett (!) Cercle Bruges-ben, s ezzel holtversenyes harmadikként zárt a góllövőlistán. Jellemző, hogy csapata találatainak pontosan a felét ő szerezte.

Különösen ősszel ment neki fényesen, november végén már 11 gólnál járt, akkor 11-4-re vezetett a klubtársaival vívott, nagyon is csak elméleti gólpárbajban. A tizenharmadik helyezett Charleroi-ban négy magyar is szerepelt, Petry Zsolt, Balog Tibor és Bukrán Gábor a teljes idényt ott töltötte, a tavaszra érkező Jován Róbert négy gólt is szerzett 14 találkozón. Bánfi János alapember volt az Eendracht Aalstban, ahol egyébként klubtársa volt a korábbi Vasas-játékos, a kameruni Justice Eden Sandjon, azaz Jessy. Brockhauser István a KRC Genkben megkezdte légiós karrierjét. A korábbi Vasas- és Újpest-játékos, Balog Tibor a Sint-Truidenben futballozott.

Szentföldön a nagy fölényrel bajnok Beitar Jerusalemben Sallói István tíz, Pisont István öt gólt szerzett, egyaránt 22 mérkőzésen. Eszenyi Dénes egyetlen találkozón fért be a Bnei Yehudába, Csábi József végigjátszotta az idényt a Hapoel Kfar-Sabában, ősszel Márton Gábor is a klubtársa volt, aztán átigazolt a Hapoel Petah-Tikvába. Albert Flórián a Maccabi Petah-Tikva együttesét erősítette, de tavasszal hazatért. Sallai Tibor a Hapoel Beit Sh'an csapatában játszott ősszel, aztán ő is visszaköltözött Magyarországra. Czéh László a második osztályban, a Maccabi Netanya színeiben szerepelt.

Telek András a tavaszi idényre került Szlovákiába, Kassára. Bajnoki címet nyert az 1. FC Košice alakulatával. Korábbi ferencvárosi klubtársa, Vincze Ottó visszatért a Sionba, ha nem is játszott sokat, de részese volt a klubtörténet legsikeresebb idényének: bajnoki címet nyert és kupagyőztes lett. (A kupafináléban nem lépett pályára.) Egy harmadik korábbi fradista, Lipcsei Péter súlyos sérülése után az Espinho csapatánál kötött ki Portugáliában. Mindössze öt mérkőzésen vetették be az idény végén kieső alakulatban.

Visszatérve Svájcba: Kovács Kálmán a második ligás Delémont gárdájához igazolt Ciprusról. Kiprich József a holland második vonalbeli FC Den Bosch legénységét szolgálta.

Klausz László az osztrák élvonalban futballozott, az Admira Wackerben kezdte az idényt, majd átigazolt az SV Salzburghoz. Jó váltás volt: előbbi kiesett, utóbbi bajnok lett. Aczél Zoltán a Bundesliga 2-ben, az SV Braunauban játszott, mindössze két mérkőzést. Ugyancsak az osztrák második ligában reaktiválta magát Détári Lajos, aki a St. Pölten mezében 13 meccsen nyolc gólt szerzett. Csapatársa volt Horváth Attila, aki noha a bécsi Austriában kezdte az idényt, de ott csak egy meccset kapott, csereként. Utána Sankt-Pöltenben kötött ki, majd a tavaszra a Videoton FCF-hez igazolt. Akadt egy harmadik magyar is a csapatban: Ördög

Brockhauser István volt a Genk első számú kapusa

A Beitar Sallói Istvánnal (háttal, középen) és Pisont Istvánnal (elől, balról a második)

József. Mundi Viktor és Schäffer István a TSV Hartbergben töltötte az idényt. Tiefenbach Tamás az Austria Lustenau mezét viselte, klubjával megnyerte az osztrák második divíziót.

Mészöly Géza a francia Lille OSC futballistája volt továbbra is, igaz, csak hét mérkőzés erejéig. Lendvai Miklós a Girondins Bordeaux-ban volt epizodista. Keller József a párizsi Red Star hátvédje lett, a második vonalban játszott. Hamar István a török Vansporban szembesült azzal, hogy a szerződésben foglaltak és a valóság néha köszönőviszonyban sincsenek egymással. Csapata benn maradt az első osztályban, de ő az idény vége felé hazatért.

Horváth Róbert a szlovén első liga középcsapatában, a muraszombati NK Murában játszott. Sztipánovics Barnabás a tavasz elején a horvát élvonalbeli NK Osijekhez szerződött, ám az első csapatban (akkor még) nem jutott szóhoz. Egyetlen honfitársunk maradt a finn elitben: Árki Gábor a Mikkelin Palloilijatban szerepelt.

Dárdai Pál 1997 tavaszán – még a német Bundesliga 2-ben – megkezdte pályafutását a berlini Hertha BSC játékosaként. Első mérkőzése a VfL Wolfsburg elleni, hazai találkozó volt március 3-án, a második félidőre állt be Marc Arnold helyére. A német területi ligában játszott Bódog Tamás (Ulm), valamint Kecskés Zoltán és Marozsán János (1. FC Saarbrücken).

Urbányi István 1997 tavaszától az Egyesült Államok profi bajnokságában, a Major League Soccerben, a San José Clashben futballozott. A Maldív-szigeteken, Temesvári Miklós csapatában, az FC Orchidban játszott ősszel a fia és Dzurják József. Az ottani Valenciában Csöke Gergely és Tímár Balázs légióskodott.

Bücs Zsolt – alig néhány Pécsen töltött hét után – március közepén Malajziába, a Pahanghoz igazolt.

TEREMLABDARÚGÁS

A Csepel kispályán volt igazán nagy

Amennyire nem ment a Csepelnek a nagypályán, olyan remek sorozatot produkált teremben. Bemelegítésként, sorozatban harmadszor, megnyerte Győrben az 1997-ben éppen Győri Autószervíz Rt.-Opel Kupa nevet viselő sorozatot, majd csoportelsőként lépett a négyes döntőbe az MLSZ-Liga teremtorna tiszafüredi csoportjából. A békéscsabai fináléban is remekelt: mindhárom ellenfelet legyőzve, százszázalékos teljesítménnyel nyerte el az egymillió forintos fődíjat. A torna legjobb játékosának Keresztúri Andrászt választották. A további különdíjakat siófokiak kapták: Mitring István (legjobb kapus) és Szabó Zoltán (gólkirály). A négyesdöntőben még a selejtezőben is Békéscsabán játszó, ott csoportgyőztes helyi lila-fehérek, a zalaegerszegi csoportot megnyerő Haladás VFC és a Vácon a kvalifikációt kivívó Siófoki Bányász szerepeltek. A döntő végeredménye. 1. Csepel, 2. Siófok, 3. Haladás VFC, 4. Békéscsaba.

A további teremtornák közül a BVSC győzelmével ért véget Pécsen a Renault-Origo-Mecsek Kupa. A Vác Egerben a BVSC előtt diadalmaskodott a Nike-Hírlap Kupán. A Ferencváros Stuttgartban harmadik lett a hagyományos nemzetközi teremtorán.

Puhl Sándor legfontosabb klubmérkőzése

Magyar szereplői is voltak az 1997. májusi Bajnokok Ligája-döntőnek: Münchenben a Puhl Sándor, Bozóky Imre, Hamar László és Juhos Attila alkotta játékvezetői négyes dirigálta a Borussia Dortmund–Juventus (3-1) finálét. Kiválóan. Különösen igaz volt ez az 1996-os teljesítménye alapján az IFFHS által már harmadszor a világ legjobb játékvezetőjének választott Puhl Sándorra, aki Karlheinz Riedle első góljánál „felülbírálta” az asszisztensét, Bozóky Imrét. „Nem is igazán bíráltam felül, hiszen az asszisztens szemszögéből az eset máshogy látszott, távolabb volt. Ő úgy ítélte meg, hogy egy lesen álló futballista zavarta a játékot, én jobb szögben álltam, és úgy ítélt meg, hogy Riedle biztos nem volt lesen. De ez a pillanat tört része alatt történt. Fontos tudni, hogy a játékvezető felel a mérkőzésért, a kollégái pedig segítenek, ezt igénybe kell venni, de dönteni a bírónak kell, és ez már egyre nehezebb. Sok év távlatából is emlékszem, hogy már 1997-ben is rengeteg kamerával vették a mérkőzést, ma pedig ez még inkább így van” – mondta Puhl Sándor másfél évtizeddel később, az *InfoRádió* műsorában. Ugyanott így értékelte a találkozót: „A Juventus kissé eltaktikázta a meccset. Néhány nappal előtte vették át a bajnoki címért járó trófeát, valamiért Marcello Lippi nem tette be a kezdőbe Alessandro Del Pierót, és szerintem ezzel el is ment a hajó. Bár a címvédő torinói együttes volt az esélyes, itt is bebizonyosodott, hogy a németeket soha nem szabad leírni, ráadásul München szinte hazai pálya volt a Dortmundnak. Emellett a mai napig sok emlékem van erről a találkozóról, hiszen egy játékvezetőnek a vb-döntő mellett a saját kontinensének leg-rangosabb klubfináléja jelenti a csúcst, és az 1994-es vb-döntő után nekem ez is megadott, ez hatalmas megtiszteltetés. Ne felejtjük el, hogy előttem Palotai Károly, utánam pedig Kassai Viktor is vezetett már BEK, illetve BL-döntőt.”

Bozóky Imre nézi Sammer és Peruzzi zászlócserezését

1996
1997

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE FC:

Baji Tamás 19 – Kovács Tibor 32, Florin Răducu 25, Varga Mihály 20 – Major László 30/5, Medgyesi László 29, Sándor Mátyás 19, Kasik Zsolt 28/2 – Szabados Attila 28/7, Kulcsár Sándor 33/6, Belvon Attila 28/4. A többiek: Mirko Todorovics 18/5, Balog Zsolt 17, Derdák Attila (k) 15, Florin Stoica 15/1, Csehi Tibor 14/1, Illés Norbert 14, Lucian Ulici 14, Balog Zoltán 13, Nagy László 12, Czipó Zoltán 11, Milos Janics 9/1, Schultz Levente 5/1, Csepregi György 4, Frank Tamás 3, Kiss János 3/1, Dragan Puskás 3/1, Unchiás Rémusz 3, Vladan Filipović 2, Cipf Zoltán 1, Dani Péter 1, Kondás Elemér 1

BVSC:

Végh Zoltán 28 – Komlósi Ádám 26, Dragóner Attila 23/2, Alekszandr Bondarenko 22/2, Farkas József 29 – Erős Károly 32/4, Zováth János 22, Constantin Stănicu 21/5, Füzi Ákos 29/2 – Bükszegi Zoltán 32/8, Egressy Gábor 24/5. A többiek: Dárdai Pál 15/3, Fehér Zsolt 15, Kiss István 15/4, Csiszár Ákos 14/3, Csordás Csaba 12/1, Potemkin Károly 12, Rósa Dénes 12, Simon Tibor 10, Pelles András 8, Kásás Attila 7/1, Koszta János (k) 7, Pomper Tibor 7, Jávor István 6/1, Barna Csaba 5, Marian Popa 5, Molnár Zoltán 4, Alekszandar Djuraszovics 3, Erdei László 3, Müller Krisztián 2, Polonkai Attila 2

CSEPEL SPORT CLUB:

Bíró Imre 33 – Deák Zoltán 22, Keresztúri András 25/2, Tyukodi Zoltán 28 – Varga Attila 28/2, Rósa Henrik 27/5, Bubcsó Norbert 29/4, Szekeres József 30/2 – Nagy Tamás 26/6, Jakab Csaba 29/5, Baranyi Miklós 33/6. A többiek: Bereczki Péter 20/3, Alexander Mészáros 19, Petrók Tamás 18/3, Németh József 14, Oláh Béla 14/2, Füzesi Zsolt 12/1, Semsei Mihály 12, Homann Richárd 11, Ivanics László 8/1, Kenesei Zoltán 7, Tóth Norbert 5, Szabó Zoltán 3, Lukács Bálint 2, Turi Géza (k) 2, Kecskeméti Károly 1, Korolovszky György 1

DEBRECENI VSC-EPONA:

Kövesfalvi István 18 – Sándor Csaba 28, Liviu Goian 29, Pető Zoltán 25/1, Szatmári Csaba 26/1 – Vadicska Zsolt 27, Sándor Tamás 34/20, Madar Csaba 31/4, Böőr Zoltán 31 – Dombi Tibor 32/2, Nicolae Ilea 31/16. A többiek: Madar Tamás 23/1, Dan Stupar 20, Bernáth Csaba 14, Bagoly Gábor 13, Dobos Attila 13, Horváth Dezső (k) 10, Sira István 10/2, Zoran Djurjics 9/4, Frida Ferenc 9, Téglási Gábor (k) 7, Benczik Zsolt 4/1, Plókai Mihály 4/2, Goran Jevtics 3, Kovács Norbert 3, Bodnár László 1, Dejan Szrdics 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szeiler József 22 – Hrutka János 25/3, Dejan Milovanovic 17/1, Szűcs Mihály 31 – Nyilas Elek 26/8, Jagodics Zoltán 20/4, Vasile Miriută 32/8, Zavadszky Gábor 32/5, Nagy Norbert 29 – Horváth Ferenc 34/14, Igor Nicenko 24/15. A többiek: Telek András 15, Arany László 14/6, Limperger Zsolt 14/2, Schultz Levente 14, Vámosi Csaba 12, Páling Zsolt 11, Udvarcz Milán (k) 10, Mezianet Touati 8, Forrai Attila 7, Oleg Korol 7, Lisztes Krisztián 7, Nagy Zsolt 7, Szergej Kuznyecov 6/1, Bekó Balázs 5, Lőrinc Antal 5/1, Albert Flórián 4, Aranyos Imre 4, Holló Richárd 3, Hajdu Attila (k) 2, Hajnal Tamás 2, Vincze Gábor 2, Simon Tibor 1, Vámos János (k) 1

GYŐRI ETO FC:

Balogh Tamás 25 – Csató Sándor 33/4 – Mracskó Mihály 32/1, Lakos Pál 27, Puglits Gábor 33/1 – Fodor Tibor 33/14, Csató János 23/1, Claudiu Sălăgean 17, Cseke István 31/3 – Szarvas János 32/7, Fehér Miklós 29/8. A többiek: Korsós György 17/2, Hámori Ferenc 16/1, Stark Péter 16, Zahorán Zoltán 13/1, Farkas Balázs 12, Lahos Sándor 12, Radics Zsolt 10, Molnár Levente (k) 9, Ferenczi István 8, Dumitru Balea 7, Bójte Attila 6, Christopher Sullivan 5, Varga Endre 1

HALADÁS VASUTAS FC:

Király Gábor 33 – Varga Krisztián 27/1, Tóth Miklós 32/4, Székér István 31/2, Zugor Péter 28 – Daniel Usvat 27/4, Liviu Bonchis 27/1, Fehér Csaba 33/4, Kovács Sándor 33/4 – Adrian Negrău 23/8, Király Ernő 27/7. A többiek: Varsányi Sándor 27, Neudl Gábor 17, Baumgartner Attila 16, Balassa Péter 15, Lengyel Miklós 15, Tóth Péter 13, Koller Ákos 12/1, Neudl Tamás 8, Kádár Sándor 7, Pék András 4, Baumgartner János 2, Németh Gábor (k) 2, Varga Attila 2, Horváth András 1, Rába Attila 1

III. KERÜLETI TVE:

Lippai József 22 – Varga László 28/3, Krecska János 30/1, Földvári Gábor 27, Szamosi Tamás 33/2 – Bencze Zsolt 28/4, Perger György 31, Szabó Attila 24/9 – Szeitl Attila 29/3, Novák János 30/4, Auel Zsolt 25/4. A többiek: Gyura István 22/4, Gáspár Endre 21/1, Jankov Péter 19, Király József 19/1, Kiss

István 16/1, Lendvai Péter 13/3, Babócsy András (k) 11, Tordai Balázs 11, Páling Zsolt 9, Katzenbach Imre 7/1, Csillag Krisztián 6/1, Szabó Zoltán 6, Metzger Tibor 3, Kovács Norbert 1, Pálfi Tamás 1, Tóth Iván (k) 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Vezér Ádám 34 – Plókai Attila 27/5, Hahn Árpád 22, Philip Tarlue 23 – Dubez János 31/3, Kovács Béla 28/3, Bárányos Zsolt 34/5, Mirko Jovanovic 26/3 – John Moses 21/1, Plókai Mihály 22/2, Tóth Mihály 33/11. A többiek: Gabala Krisztián 20, Urbányi István 19/1, Cipf Zoltán 17, Farkas András 15/1, Piroksa Attila 14/2, Hungler Gábor 13, Forrai Attila 12, Attila Ghinda 12/1, Arany László 9/1, Mátyus János 6/1, Faragó István 5/1, Kabát Péter 4, Balogh Gergely 3, Lóczy Róbert 3/1, Urbán István 3, Csőke Gergely 1, Herczku Szabolcs 1, Pintér Zoltán 1

MTK FC:

Babos Gábor 34 – Lőrincz Emil 27/5 – Kuttor Attila 32/2, Szekeres Tamás 30/3 – Molnár Zoltán 22, Farkasházy László 33/8, Halmai Gábor 31/3, Illés Béla 32/23, Zsvóczy Gyula 30/7 – Csertői Aurél 29/9, Kenesei Krisztián 26/14. A többiek: Preisinger Sándor 25/1, Orosz Ferenc 23/8, Zimmermann Tamás 21, Talapa János 17/1, Horváth Csaba 17/1, Katzenbach Imre 10, Egressy Gábor 7, Adrian Oprışan 6, Füle Antal 5/1, Csillag Krisztián 4, Hamar István 2, Barva Ákos 1, Rabóczki Balázs (k) 1

PÉCSI MECSEK FC:

Mitring István 18 – Szabados József 31/3, Tomka János 21, Aurel Brindaş 21/2, Schneider Tamás 33/2 – Kislőrincz István 24, Szaszovszky Ferenc 26/1, Győri János 33/1, Ulrich Roland 23 – Cătălin Azoitei 32/8, Pest Roland 22/4. A többiek: Farkas Norbert 20, Romanek János 18/1, Dienes András 17, Szabó Csaba 15, Hofecker Viktor 13/1, Romanek Imre 13, Tököli Attila 13/7, Vig Péter 12, Disztl Péter (k) 11, Juhász Péter 8, Szeibert György 8, Babócsy András (k) 6, Roman Bujdak 6, Bücs Zsolt 5, Kutas Gábor 5, Turi Zoltán 4, Tímár Krisztián 2, Kocsis István 1, Kovácsévics Róbert 1, Sahlján István 1, Sólyom Csaba (k) 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Posza Zsolt 25 – Kolovics Zoltán 28/1, Bimbó Tamás 32, Perger András 29/1, Szabadí Csaba 22 – Juhász Tamás 24, Kirchmayer Tibor 23, Kriston Attila 31/2, Bozsér György 18/3 – Szabó Zoltán 24/10, Albert Carajev 20/1. A többiek: Almir Filipović 19/9, Virág Béla 15/2, Sallai Tibor 14/1, Csák Tamás 13, Gersics József 13, Kovács Béla 13, Ördög József 13, Tóth Lajos 12/1, Földes István 11, Koltai Tamás 11, László András 11, Bramiszlav Bulatovic 10/1, Mitring István (k) 8, Mihalisz Fiszcaasz 7, Soós Krisztián 6/1, Brakszatórisz Gábor (k) 3, Takács Zsolt 3/1, Laurenty Rudolf 2, Keszeg István 1

ECKER-STADLER FC:

Nagy Gábor 20 – Miroslav Resko 31/1, Schultz László 25, Balogh Zoltán 17, Kertész János 31 – Molnár Zoltán 29/2, Vjacseszlav Jeremejev 31/3, Farkas Tamás 16/2, Kovács Zsolt 26 – Mikóci Krisztián 28/1, Szergej Jaszinszkij 17/4. A többiek: Kurucsai Kornél (k) 14, Demkovic József 13, Lehota István 13/1, Csehi István 11, Szentmártoni Csaba 11, Rolands Boulders 9/3, Szergej Hleba 9/2, Károly József 9, Vlagyimir Vacsilja 9, Murai Szabolcs 8/1, Nagy Sándor 8/1, Jurij Szelihov

8/2, Igor Juszkevics 8, Holló Richárd 7/2, Pálfi László 7, Hete-
si Csaba 6/1, Kecskés Ferenc 6, Lázár Mátyás 6, Csehi Zoltán
5, Dragóner Attila 5, Molnár Tamás 5, Vjacseszlav Poluljah 4,
Deme Norbert 3, Ugrai Imre 3, Nagy Attila 2, Szergej Vaskin 2,
Magyari László 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET:

Szűcs Lajos 34/1 – Fehér Csaba 30/1, Sebők Vilmos 32/2,
Szlazák Zoltán 33/1 – Jenei Sándor 33/1, Véber György 33/13,
Tamási Zoltán 30/1, Zombori Zalán 32/4 – Herczeg Miklós
28/7, Babati Ferenc 31/2, Kovács Zoltán 32/18. A többiek:
Bérczy Balázs 26/10, Kvasz Krisztián 21, Szanyó Károly 16/12,
Árgyalán János 13/1, Jean-Louis Keita 9, Kiskapusi Balázs 8,
Füzesi Zsolt 5, Kovács Péter 3, Mátyás Zoltán 2, Vámosi Nándor
2, Tawel Camara 1, Duli Zsolt 1, Thaly Géza 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Sáfár Szabolcs 34 – Mónos Tamás 22/2, Juhár Tamás 33/3,
Geress Zoltán 34/1 – Galaschek Péter 29/5, Simon Antal 25/3,
Szilveszter Ferenc 30/3, Váci Zoltán 28/6, Aranyos Imre
24 – Máriási Zsolt 31/9, Fischer Pál 31/7. A többiek: Anatolij
Gricajuk 23/1, Maczó Miklós 20, Pál Zoltán 19/4, Herczeg Csa-
ba 17/1, Jován Róbert 16/3, Hamar István 13/1, Tóth András
7, Koltai Tamás 3, Morvai Róbert 2, Bukva Géza 1

VÁC FC (VÁC FC-SAMSUNG):

Hámori István 19 – Kasza István 31/4, Nagy Tibor 24/2, Lé-
vai András 29/1 – Nyikos József 28/2, Kriska Gábor 20/2,
Schwarcz Zoltán 22/1, Vojtekovszki Csaba 30/3 – Andrassy
Csaba 31/6, Borgulya István 20/1, Horváth Péter 30/9. A

többiek: Boda József 20, Babos Ádám 16, Füle Antal 16/5,
Lajkovics János 16, Vámosi Csaba 16/3, Kovács Péter 15, Sipeki
István 15, Tóth Iván (k) 13, Szoboszlai Imre 11, Sándor Tamás
10, Bánföldi Zoltán 9, Répási László 8/1, Strasser László 8, Rob
Kornél 4, Vig Péter 3, Győri Zoltán 2, Halász Sándor (k) 2, He-
tesi Csaba 1, Veres Sándor 1

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Bíró Szabolcs 29 – Bekő Balázs 20, Schindler Szabolcs 27, Tóth
Attila 20 – Pető Tamás 23/3, Jozsip Dulics 32, Dvéri Zsolt
30/5, Vancsa Miklós 28/6, Tóth Norbert 31/2 – Takács Lajos
34/9, Korsós Attila 31/9. A többiek: Róth Ferenc 19/3, Lőrinc
Antal 17/1, Horváth Attila 15, Viktor Makrickij 14, Csordás
Tamás 10, Onyeabor Monye 10, Váci Dénes 10/2, Árgyalán
János 9, Valdas Urbonas 9, Donát Rajmund 8/2, Almir Filipović
7/1, Vytautas Karvelis 7, Dobi Róbert 5, Zoltán Kujundzsics 5,
Árki Gábor 3, Györök Tamás 3, Nebojsa Csorovics 2, Varga Ist-
ván 2, Rehák Viktor 1, Frank Seator 1, Topos Zsolt 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Vlaszák Géza 20 – Kocsárdi Gergely 29, Balog Zoltán 32/1,
Szabó I Zsolt 26/1, Csóka Zsolt 30/2 – Molnár Balázs 26/1, Né-
meth Tamás 30/8, Somfalvi Csaba 25/2 – Sebők József 28/4,
Szabó II Zsolt 31/5, Szóke Péter 28/4. A többiek: Gaál László
24/1, Tóth Gyula 24, Kámán Attila 15/3, Tóth József (k) 12,
Molnár Attila 13, Nagy Attila 12, Sztipánovics Barnabás 12,
Filó Attila 8, Dobos Attila 6/1, Kovács Norbert 6, Kovács Zsolt
6, Horváth József 5, Robert Kovačić 5, Fujsz Ferenc 3/1, Hor-
váth Gyula 3, Molnár László 3, Vidóczy József 2, Tóth Zoltán 1

Az 1996–1997. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye

1. MTK FC	34	26	7	1	87-25	85
2. Újpesti TE	34	23	7	4	75-35	76
3. Ferencvárosi TC	34	22	8	4	69-37	74
4. Vasas DH	34	19	7	8	50-33	64
5. DVSC-Epona	34	14	10	10	55-38	52
6. BVSC	34	14	7	13	43-36	49
7. Kispest-Honvéd	34	12	9	13	42-44	45
8. Videoton FCF	34	10	12	12	45-44	42
9. Győri ETO FC	34	10	12	12	44-51	42
10. Haladás VFC	34	10	10	14	39-42	40
11. Vác FC	34	10	10	14	40-48	40
12. Siófoki Bányász	34	10	10	14	36-53	40
13. Zalaegerszegi TE	34	11	7	16	34-51	40
14. Békéscsabai EFC	34	10	6	18	37-62	36
15. III. ker. TVE	34	8	11	15	45-55	35
16. Ecker-Stadler	34	7	7	20	27-50	28
17. Pécsi Mecsek FC	34	6	8	20	31-68	26
18. Csepel SC	34	5	10	19	43-70	25

Oszdtályozók

III. kerületi TVE–Diósgyőri FC 1-0, Diósgyőri FC–III. kerületi
TVE 2-0
Dunaferr SE–Ecker-Stadler FC 2-2, Ecker-Stadler–Dunaferr
SE 2-1

Az NB I góllövölístájának élcsoportja

1. Illés Béla (MTK FC)	23
2. Sándor Tamás (DVSC-Epona)	20
3. Kovács Zoltán (Újpesti TE)	18
4. Nicolae Ilea (DVSC-Epona)	16
5. Igor Niczenko (FTC)	15

NB II, Keleti csoport

1. Tiszakécske FC	28	18	2	8	53-24	56
2. Diósgyőri FC	28	15	7	6	35-23	52
3. Nyíregyházi FC	28	14	9	5	39-19	51
4. Kabai Cukor-Hajdúsz.	28	13	10	5	40-23	49
5. Szeged-Dorosma FC	28	13	9	6	36-26	48
6. Szoln. MÁV-Neusiedler	28	13	6	9	38-31	45
7. Tiszavasvári Alkaloída	28	12	8	8	34-27	44
8. Salgótarjáni BTC	28	10	10	8	29-28	40
9. Kecskeméti TE	28	11	6	11	31-32	39
10. FC Hatvan	28	9	9	10	37-32	36
11. Kazincbarcikai SC	28	8	7	13	32-41	31
12. Kecskeméti SC-RSC	28	6	10	12	27-33	28
13. Hajdúnánási FC-Tedey	28	6	5	17	18-50	23
14. T.füredi VSE-Ivecosped	28	6	4	18	23-47	22
15. FC Eger-Egertej	28	3	4	21	14-50	13

A tényő visszalépett.

NB II, Nyugati csoport

1. Gázszer FC	30	20	8	2	61-19	68
2. Dunaferr SE	30	17	10	3	54-21	61
3. Érdi VSE	30	14	9	7	46-32	51
4. Nagykanizsai Olajb.	30	14	8	8	47-36	50
5. Rákóczi-Kaposcukor	30	12	13	5	39-28	49
6. Matáv SC Sopron	30	13	9	8	40-27	48
7. Paksi Atomerómű	30	12	10	8	46-28	46
8. Soproni FAC	30	12	9	9	40-33	45
9. Százhalombattai FC	30	11	11	8	39-35	44
10. Pécs '96 FC	30	11	8	11	29-30	41
11. BKV Előre	30	11	8	11	40-45	41

12. Budafoki LC	30	6	14	10	29-32	32
13. Soroksári TE	30	5	8	17	39-64	20
14. Jutas-Veszprém FK	30	3	9	18	28-55	18
15. Balatonfüredi SC	30	4	4	22	20-68	16
16. Lombard FC Tatab.	30	3	6	21	24-68	15

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kiskőrös FC. **Bakony-csoport:** Büki TK.
Dráva-csoport: Komlói Bányász. **Duna-csoport:** Dorogi SE.
Mátra-csoport: Dunakeszi VSE. **Tisza-csoport:** Tisza-újváros

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1. MTK FC	X	2-1	3-0	2-0	1-0	0-1	2-0	2-0	4-0	2-2	3-0	0-0	1-0	3-1	2-1	5-3	6-0	5-2
2. Újpesti TE	0-2	X	1-2	2-1	2-2	0-0	3-0	2-1	2-2	1-1	3-1	4-1	5-0	4-1	3-2	0-0	3-1	6-1
3. Ferencvárosi TC	1-1	3-1	X	1-0	3-1	2-1	5-2	2-2	3-2	2-0	3-1	3-2	5-0	4-0	1-0	1-0	2-1	4-2
4. Vasas Danubius H.	1-2	2-3	1-1	X	1-0	2-0	3-0	1-0	2-0	1-0	0-0	2-0	0-0	1-0	1-0	2-1	1-0	1-0
5. Debreceni VSC-Epona	1-4	0-1	2-2	2-1	X	1-4	0-0	2-2	0-0	3-1	1-2	2-0	1-0	4-0	4-0	3-1	3-1	3-0
6. BVSC	0-2	1-2	1-2	0-1	2-0	X	0-1	0-0	3-1	3-2	0-1	4-1	2-0	1-0	1-2	4-1	1-0	2-1
7. Kispest-Honvéd FC	2-2	0-2	0-2	1-1	1-1	1-1	X	3-0	1-1	2-0	1-1	4-0	0-1	0-1	2-0	2-1	3-1	3-0
8. Videoton FC Fehérvár	1-3	1-3	0-2	2-2	3-2	2-0	2-3	X	1-2	2-1	6-2	2-3	1-0	1-0	2-2	2-0	5-0	1-0
9. Győri ETO FC	0-3	1-1	1-1	2-3	3-1	2-1	2-1	2-2	X	1-2	0-0	1-1	1-0	1-2	2-2	2-0	2-1	5-0
10. Haladás VFC	0-0	1-2	1-0	0-1	0-2	2-1	2-1	0-0	1-1	X	1-1	2-3	0-0	2-0	1-1	1-0	6-0	1-1
11. Vác FC	1-4	0-1	1-1	0-1	0-2	0-1	2-0	1-0	3-1	0-1	X	2-2	1-1	2-0	3-2	2-0	5-0	3-3
12. Siófoki Bányász	0-3	0-2	2-3	3-1	0-0	1-1	1-0	2-1	1-0	4-1	0-0	X	0-2	0-0	2-1	1-1	1-1	0-1
13. Zalaegerszegi TE FC	3-3	1-2	2-1	1-4	1-5	2-2	1-2	0-0	2-1	1-0	1-0	1-2	X	4-2	1-1	1-0	2-0	2-1
14. Békéscsabai Előre FC	0-0	1-3	0-1	3-3	0-3	0-1	2-2	0-0	5-0	1-3	3-2	1-1	3-1	X	2-1	1-2	3-0	2-1
15. III. kerületi TVE	2-7	1-1	4-3	2-0	0-0	0-0	1-2	0-0	0-0	2-3	1-2	3-0	2-1	1-0	X	0-0	3-1	5-3
16. Ecker-Stadler FC	1-2	1-3	0-0	0-3	1-3	2-1	2-0	0-1	0-1	0-0	2-0	1-2	1-0	1-2	1-0	X	1-0	1-1
17. Pécsi Mecsek FC	1-3	1-2	1-2	3-3	1-1	1-2	1-1	1-1	2-2	1-0	2-0	2-0	1-0	0-1	2-2	2-0	X	1-1
18. Csepel SC	0-3	1-4	1-1	2-3	0-0	1-1	0-1	1-1	1-2	2-1	1-1	1-0	1-2	9-1	2-1	2-2	0-1	X

Garamvölgyi Lajos
a ZTE csapatát
irányította

A Gázszer FC, az NB II Nyugati csoportja bajnoka. Hátsó sor (balról): Salacz Z., Pásztor, Dávid, Kilin, Varga, László, Molnár, Vajda. Középső sor: Májér József szakosztály-igazgató, Matus, Szekeres, Bajkai, dr. Csiák Gyula orvos, Müller Csaba pályaedző, Hartyáni Gábor vezetőedző, Szalai, Toldi, Méri, Németh László elnök. Elöl: Fekete Csaba szertáros, Puskás, Salacz J., Tiber, Kovács, Sente, Nagy, Medvid, Regős Károly gyúró

Botrányok, viták és az apja útját járó fiú

Az Újpesti TE, a bajnoki címeket tekintve a magyar labdarúgás harmadik legeredményesebb egyesülete, mindmáig utolsó ligaelsőségét szerezte. Ráadásul futballtörténelmet írt azzal, hogy a 4. forduló után pályaedzóból vezetőedzővé előlépő Várhidi Péter személyében olyan tréner irányításával nyert, akinek édesapja is diadalra vitte a lila-fehér színeket (tetejébe többször is) a hetvenes években. A magyar futball lassan 115 éves történetében övék a bajnoki címet szerzett edzők között az egyetlen apa-fiú páros. Tegyük hozzá, hogy mindketten futballoztak is a lilák csapatában.

Mindazonáltal az újpesti híveken kívül keveseknek maradt a fenti tényekről emlékezetes az idény. Sokkal többen citálják a botrányokat, a vitákat, az anyagi gondokat – s a jugoszlávok elleni pótselejtezős vereséget. Kevés okunk maradt az örömré.

A nyártól állt a bál az MLSZ-ben, miután az „ellenzéket” képviselő Kovács Attila, a Soroksári TE elnöke és Kiss József, a Veszprém tulajdonosa megsértette a vezérkart, mindketten eltiltást kaptak. Kovács anyagi támogatásával jelent meg akkoriban *Valencsik Ferenc Focicsalók* című botránykönyve, amely elsősorban az akkor nagyhatalmú Bodnár Györggyel és a televíziós szerződésekkel foglalkozott. Jellemző a légkörre és az indulatokra, hogy Laczkó Mihályt életveszélyesen megfenyegette egy ismeretlen telefonáló, aki az MLSZ-elnök lemondását követelte. Az ügy számai az Országgyűlésig is eljutottak, Homoki János, az FKGP képviselője azt kérdezte felszólalásában a Tisztelt Háztól, hogy igaz-e, hogy „nemzetközi bűnöző

Az Újpest eddigi utolsó bajnokcsapata az idény előtt. Hátul, balról: Herczeg, Kovács Z., Fehér Cs., Tamási, Mátyus (nem szerződött le), Sebők, Kiskapusi, Pető T., Zombori. Középen: Babati, Tóth N., Bérczy, Hornyák Béla kapusedző, Nagy László vezetőedző, Várhidi Péter edző, Lukács László gyűrő, Kozma, Árgyelán, Kvasz. Elöl: Szanyó, Jenei, Szűcs Lajos, Szűcs László, Véber, Szlezák

Az FTC bő kerete. Hátul, balról: Horváth F., Nagy N., Dragóner, Vámos, Szeiler, Udvarácz, Hrutka, Vámosi, Jagodics, Limperger, Touati. Középen: Korol, Arany, Nyilas, Forrai, Simon-Balla István erőnléti edző, Nyilasi Tibor vezetőedző, Hegedűs György kapusedző, Takács, Szűcs M., Schultz, Zavadszky, Vincze O. Elöl: Gál László technikai vezető, Milovanovics, Páling, Nicsenko, dr. Gyarmati Jenő orvos, Bodnár József gyűrű, dr. Juhász József orvos, Simon T., Lipcsei, Albert, Kiss László pályaedző

1997

1998

irányítja a magyar futballt?” Bodnár György helyreigazításra és bocsánatkérésre szólította fel a kiscgazda honatyát, aki nemhogy nem tett ennek eleget, hanem Horn Gyula kormányfőhöz fordult, azt tudakolva, hogy „Megvédi-e a miniszterelnök a magyar sport tisztaságát?” Közben az OTSH, azaz az országos sportfőhatóság eljárási hiba miatt hatályon kívül helyezte Kovács Attila fegyelmi büntetését. Bodnár György szeptember végén bejelentette, hogy – akkor még úgy fogalmazott: meghatározatlan ideig – nem vesz részt az MLSZ elnökségének munkájában. Az ellenzéknek – nem a kormány, hanem a labdarúgó-szövetség ellenzékének – újabb muníciót adott a válogatott két súlyos veresége a jugoszlávok elleni pótszelejtezőn.

Érdekes kontrasztot jelentett, hogy bármilyen rossz állapotban volt is a magyar labdarúgás, nagy tervekben, ha úgy tetszik, nagyra törő álmokban nem volt hiány. Már az MSZP-SZDSZ koalíciós kormány utolsó évében felvetődött egy esetleges Eb-rendezés szándéka. Akkor a 2004-es (később Portugáliában rendezett) kontinensbajnokságra lehetett jelentkezni, Horn Gyula az osztrák–magyar közös pályázat támogatását kifejezésre juttatva fogadta hivatalában Laczkó Mihályt és az osztrák szövetség első emberét, Beppo Mauhartot. Néhány héttel később, egyébként nyolc nappal a jugoszlávok elleni belgrádi vereség után, Bécsben találkozott Viktor Klima osztrák kancellárral, majd bejelentették, hogy mindkét ország kormánya támogatja a közös rendezést. A szocialista kormányfő ennek hazai feltételül a magyar labdarúgás alapvető reformálását szabta.

December elején lemondott az MLSZ elnöksége, de a február 21-re kiírt tisztújító közgyűlésig tovább vitte az ügyeket. Közben megkezdődött az időként bohózatba hajló „casting” az elnöki pozícióra. Január utolsó napjaiban közzétették a jelöltek névsorát, nyolcan kandidáltak az elnöki posztra. Gál András, a Hungaro-Kábel Rt. vezérigazgatója, dr. Genzwein Ferenc, az Ecker Likörgyár vezérigazgatója, Hauk László magyar–német kettős állampolgárságú vállalkozó, dr. Izsó Ignác ügyvéd, korábbi válogatott labdarúgó, Kovács Attila, a Soroksári TE elnöke, vállalkozó, Páva Zoltán MSZP-s képviselő, a futballreform előkészítésére a kormány

által megbízott testület tagja, Takács Lajos, az Aramis Plus Kft. ügyvezető igazgatója és dr. Török Ferenc ügyvéd, olimpiai bajnok öttusázó, az SZDSZ elnökségi tagja. Az elkövetkező napokban-hetekben négyen is visszaléptek, utoljára, két nappal a választás előtt Izsó dr., aki azzal indokolta a lépését, hogy dr. Genzwein és Kovács Attila között dől majd el a „verseny”, s egyiküktől sem akar szavazatot elvenni. Igaza lett a végeredményt illetően, hiszen a soroksári vállalkozó 58, a közgazdászként doktori címet szerzett Genzwein 38 voksot kapott. A maradék 11 szavazat Török Ferencnek jutott, Hauk Lászlót – vélhetően önmagán kívül – senki nem akarta első embernek. Kovács Attila azonnal munkához látott, egyik első intézkedésével felmondta a szövetségnek a Futball Duó Kft.-vel a mérkőzések televíziós közvetítése tárgyában kötött szerződését. Hosszú jogvita kezdődött ezzel, amelynek szereplője Bodnár György és cége, az MLSZ, valamint a gólösszefoglalót készítő „csigás tévé”, a TV2 volt. A tavasz „ráment” az ügyre, a vesztesek a tévénezők lettek.

S ha csak ez lett volna az egyetlen „ügy”... Vitában álltak a klubok és az MLSZ, megalakult a Professzionális Labdarúgó Liga, rendszeressé vált, hogy aki az egyik héten á-t mondott, hajlamos volt a következőn b-t kiáltani.

A klubok közül néhány nagy bajban volt. A legnagyobban a Stadler FC, amelynek tulajdonosa és névadója október végén büntetőügy vádlottjaként volt kénytelen megjelenni a bíróság előtt. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság április végén jogosulatlan adó-visszatérítésben, tényleges forgalom nélküli számlázásban, adóelkerülésben és indokolatlan exporttámogatás igénylésében is bűnösnek találta, s első fokon kilencévi börtönre és teljes vagyonelkobzásra ítélte. Habár az egyesület januárban újabb támogatói szerződést kötött Genzwein Ferenc egyik gyárával (az Ecker helyett az Ilzer került a névbe), nyilvánvaló volt, hogy a futballcsapat napjai meg vannak számlálva. Noha alig egy héttel az ítélethirdetés után a klub elnöksége úgy döntött, hogy a csapat végigjátssza a bajnokság hátralévő fordulóját, Sáfrán Mária, Stadler

A Gázszer legénysége. Hátul, balról: Mári, Toldi, Varga E., Szekeres Zs., Lőrincz, Matus, Vincze G., Szalai Cs., Mező, Salacz Z., Csernyánszki. Középen: dr. Csiák Gyula orvos, Németh R., Bekő, Puskás, Májfer József szakosztály-ig., Németh László elnök, Sipos József sajtóreferens, Földes, Herczku, Nagy, Lovasi László techn. vezető. Elöl: Fekete Csaba szertáros, Salacz J., Tiber, Hartványi Gábor vezetőedző, Müller Csaba edző, Vajda, Medvid, Regős Károly gyúró

József élettársa május közepén megírta a visszalépésről szóló levelet az MLSZ-nek. Más kérdés, hogy nem küldte el. Vagy a csodában bízott, vagy abban, hogy e levél nélkül is véget ér a történet. Talán szomorú, talán komikus, talán azt jelzi, hogy akadtak, akik a bírósági ítélet ellenére ártatlannak vélték az akkor már börtönbüntetését töltő Stadler Józsefet: május végén a későbbi MLSZ-elnök, dr. Bozóky Imre által vezetett megyei labdarúgó-szövetség a Megyei Labdarúgásáért díjjal tüntette ki az akasztói vállalkozót.

Nem csak a Stadler FC került súlyos anyagi helyzetbe az idény során. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Egészségbiztosítási Pénztár három évre előre lefoglalta Miskolc város önkormányzatának a Diósgyőr FC-nek megítélt támogatását, a klub köztartozásai miatt. (Hasonló lépésére szánta rá magát Szombathelyen a Haladással szemben a vasi társintézmény.) A legnagyobb hazai nézőátlaggal (12 500) dicsekedhető borsodi piros-fehéreket egyébként szinte az egész idényben pontlevonás fenyegette a különböző játékosvásárlásokból eredő adósságok miatt. A legnagyobb köztartozása a Vác FC-nek halmozódott fel, közel 700 millió forinttal maradt sáros. Úgy, hogy augusztustól decemberig a játékosainak nem adott fizetést vagy prémiumot.

A Ferencváros ugyan egy vagyont keresett 1995 őszén a Bajnokok Ligájában – hogy aztán annak holléte évekre témát adjon a sajtónak és a szurkolóknak –, ezért nem volt meglepő, hogy az idény előtt Lipcsei Pétert hatvanezer, Vincze Ottót pedig ötvenezer dollárért egy évre kölcsönbe visszavette külföldi klubjától. Ugyanakkor az MLSZ fegyelmi bizottsága már augusztusban kilátásba helyezte, hogy felfüggeszti a klub működését fizetési kötelezettségek elmaradása miatt. Közben folyamatosan téma volt a legeredményesebb magyar csapat eladása. Három külföldi jelentkező is komolyan érdeklődött: a brit ENIC, az amerikai IMG és az egykori világlklasszis futballista, Giorgio Chinaglia által képviselt Dicobe. Végül, mint tudjuk, egyikből sem lett semmi. Az olasz–amerikai kettős állampolgárságú hajdani csatár az 1998-as franciaországi világbajnokság alatt egy magánbeszélgetésben azt mondta egyik szerzőnknek, hogy olyan zavaros viszonyokat találtak minden szempontból a Ferencvárosnál, amely elriasztotta őket. Hasonlóra hivatkozott az IMG is a tárgyalások megszakadása után. Ugyanakkor az FTC azért szakította meg a kapcsolatot a Dicobéval, mert az nem tette letétbe a megállapodás szerinti összeget.

Gondjai voltak a Videotonnak is – erre utal az is, hogy az idény végén az egyesület korábbi legendái, köztük Kovács Ferenc, Karsay László és Disztl László nyílt levélben szorgalmazták, hogy a város labdarúgásának érdekében egyesüljön a két élvonalbeli alakulat, a Vidi és az idény közben telephelyet váltott, agárdiból székesfehérvárivá lett Gázszer FC. Szuna József, a sokat kritizált klubelnök egyébként már ősszel azt mondta egy anketon, hogy a katasztrofális anyagi helyzet miatt néhány játékost el kell adni a téli szünetben. Akkor ezt megúsza a Videoton, de a helyzet nem sokat javult. A Kispest-HFC-nél a hatvanas évek vége óta külföldön élő, a kilencvenes évek közepén hazatért Krémer Károly fura mintát adott a nyugati profi szemléletre: a vezetőedző a Gázszer elleni találkozó második félidejére eltűnt. Bevallása szerint kicsit nézte a játékot a játékoskijáróból, majd a kilátástalanságot elunva hazament. Kispesten nagyon zűrös volt az év: Kovács Kálmán a szurkolók ellenséges viselkedése miatt 32 évesen befejezte élvonalbeli játékos-pályafutását, a Ferencvárostól elküldött Varga Zoltán mindössze 40 napig dolgozott szaktanácsadóként, s ez alatt négy mérkőzésen ült a kispadon. Novemberben a Baráti Kör és néhány korábbi legendás játékos, köztük Bányai Nándor, Kozma Mihály, valamint a nyolcvanas évek első felében három bajnoki címet nyert gárda négy

A Győri ETO kerete. Hátul, balról: Fodor, Lakos, Korsós Gy., Zahorán, Csató S., Mracsó, Sälägean, Cseke, Böjte. Középen: Stark, Ferenczi, Palla Antal kapusedző, Bicskei Bertalan szakmai igazgató, Györfi László pályaedző, Reszeli-Soós István vezetőedző, Orosz László gyúró, Fehér M., Puglits. Elöl: Nagy K., Csató J., Szarvas, Farkas B., Molnár, Vayer, Lahos, Simion, Balogh T.

pillére, Esterházy Márton, Garaba Imre, Nagy Antal és Sallai Sándor távozásra szólította fel Komora Imrét, aki akkoriban a klubigazgatói munkája mellett vezetőedzőként is dolgozott. A levélnek nem volt foganatja, Komora – aki a fentebb nevezett legendák mindegyikének volt játékos, játékos társa, főnöke, beosztottja vagy edzője – maradt. Még a bajnok Újpestnél sem mentek rendben a pénzügyek: összességében több játékos is feljelentette az egyesületet az elmaradt kifizetések miatt.

Viharfelhők gyülekeztek a DVSC-Epona feje fölött is, és az egyre erőteljesebb szél a Nagyerdőben is a „piszkos anyagiak” felől fújt.

Essen szó a futballról is! A Győri ETO szenzációsan kezdett, a békéscsabai különítményre (az idény során hét, a Viharsarokból szerződött játékos lépett pályára a színeiben) és a saját nevelésű fiatalokra épített gárda az első hét meccsét megnyerte, sőt a 10. forduló után is még 9 győzelemmel és 1 döntetlennel állt. A bajnokság első felében csak egyszer, az Üllői úton kapott ki. Harmincnyolc ponttal, az UTE előtt két, a bajnok MTK előtt öt pontos előnnyel zárta az őszt. A folytatásban azonban összecsuklott, 13 ponttal gyűjtött kevesebbet, mint az idény első felében. Vélhetően oka volt ennek az is, hogy az addigi szakmai igazgató, Bicskei Bertalan a válogatotthoz távozott, megkezdve második szövetségi kapitányi korszakát.

A tavasz vitathatatlanul a negyedik forduló után Várhidi Péter kezébe került lila-fehéreké volt, noha elveszítették a téli szünetben két külföldre szerződött kulcsemberüket, Szűcs Lajost és Kovács Zoltánt. Sőt, március 21-én kidőlt a sorból karmesterük, Véber György is, aki a Diósgyőr elleni találkozón egész későbbi pályafutására kiható, súlyos sérülést szenvedett. Az utolsó fordulóban, a Kispeszt-HFC elleni hazai mérkőzés 90. percében gipszelt lábbal beállt – Várhidi így jutalmazta őt meg azért, amit a csapatért tett az idény első felében. A bajnoki cím már korábban, május 17-én, az Üllői úton eldőlt, miután az UTE az egykori Fradi-nevelés, Sebők Vilmos egy vitatható tizenegyesből lőtt góljával, négy kiállítását hozó 90 percben, 1-1-re végzett az üldöző Ferencvárossal.

Nyilván ez a találkozó is hosszú időre beszédtemát szolgáltatott, de a szezon sztorija Diósgyőrben történt. Az utolsó forduló előtt a DFC mindkét kapusa, az osztályzatok alapján az ősz legjobbjának bizonyult Rácz Róbert és a felvidéki Július Nóta is megsérült. Tornyai Barnabás edző nem bízott a fiatal Dávid Gáborban, ezért a 49 éves kapusedzőt, a klublegenda Veréb Györgyöt kérte meg, reaktiválja magát. Az egykori olimpiai válogatott 15 éves szünet után tért vissza az élvonalba. Megtette a magáét, a csapata már 4-1-re vezetett a Videoton ellen, amikor a 68. percben átadta a helyét Dávidnak. Az újonc beállt, majd a 82. percben szabálytalankodott a saját tizenhatosán belül, amiért Cserna játékvezető kiállította. A negyedik diósgyőri gólt szerző Kiser László vállalta, hogy kapusmezt húz, s beáll a gólvonalra. S nemcsak hogy beállt, hanem ki is védte Róth Ferenc büntetőjét!

AZ ÉV JÁTÉKOSA

Váczi Zoltán mindenkit túlragyogott

Az MLSZ 1997 végén ismét Illés Bélát választotta Az év játékosának. Róth Antal duplázása (1984, 1986) óta az MTK Hungária támadó középpályása volt az első, aki kétszer is kiérdemelte a szövetségtől ezt a címet. Ugyanakkor Illés fél évvel később nem szerepelt a sportnapilapnál a legjobbak között.

A bajnoki idény során a *Nemzeti Sport* labdarúgórovatának tagjai és a vidéki tudósítók – az osztályzatokból következtethetően – elsősorban a Vasas Danubius Hotels játékosainak teljesítményét értékelték sokra. A kapusoknál és a mezőnyjátékosoknál is az angyalföldiek játékosja érte el a legmagasabb átlagot. A „hálóőröknél” Végh Zoltán (BVSC-Zugló, Vasas DH, 6,214) nyert, megelőzve Molnár Leventét (Győri ETO FC, 6,154) és Vlaszák Gézát (Zalahús-ZTE FC, 6,138). A mezőnyjátékosoknál Váczi Zoltán (Vasas DH, 6,696) kiemelkedően magas átlagig jutott. Mögötte az élcsoport sorrendje: 2. Lakos Pál (Győri ETO FC, 6,529), 3. Horváth Ferenc (FTC, 6,107), 4. Sebők Vilmos (UTE, 6,032), 5. Korsós György (Győri ETO FC) és Mónos Tamás (Vasas DH, 6,000), 7. Véber György (UTE, 5,950), 8. Fehér Miklós (Győri ETO FC, 5,917), 9. Jenei Sándor (UTE, 5,909), 10. Szarvas János (Győri ETO FC, 5,889).

A posztonkénti rangsor alapján így állt össze az idény álomtizenegye: Végh – Mónos, Lakos, Korsós Gy., Szlezák (UTE, 5,767) – Jenei, Véber, Váczi, Vincze O. (FTC, 5,844) – Horváth F., Fehér M. A második csapat: Molnár L. – Fehér Cs. (UTE, 5,786), Sebők V., Lőrinc A. (Gázszer, 5,690) – Szilveszter (Vasas DH, 5,882), Lipcsei (FTC, 5,833), Kovács S. (Haladás-Milos, 5,788), Kiser (Diósgyőr FC, 5,808), Madar T. (DVSC-Epona, 5,500) – Szarvas, Hámori (Vasas DH, 5,828).

Váczi Zoltán kiemelkedő átlagot ért el

Az MTK a VIP-teremben vette át a kupát, hívei a lelátón rettegtek

Korábban soha nem látott felvezetéssel indult a Magyar Kupa döntője, hiszen a címvédő MTK Hungária FC és az idény végi duplázásra aspiráló Újpesti TE tíz-tíz játékosa egyesével, az amerikai major sportágak kulisszáit idéző felvezetéssel futott ki a gyepre. A csapatkapitányokat és Tóth Vencel játékvezetőt helikopter szállította a kezdőkörbe. Az MLSZ talán az előző év kupadöntőihez képest óriásinak nevezhető nézőseregnek akart kedveskedni – magyarázat a népes szurkolótáborra, hogy jogviták miatt egyik televíziós csatorna sem közvetítette a találkozót. A két gárda közül a március végén Garami József helyére került Egervári Sándor által irányított MTK Hungária FC a vártnál gyengébb bajnoki szezonját akarta „megmenteni” a sikerrel, felkiáltójelet téve egy nehéz kupamenetelés végére. A Dorog elleni idegenbeli 2-0 után a Diósgyőr FC-n csak Preisinger Sándor a hosszabbításban szerzett góljával jutott túl, majd a Vác FC-Zollner elleni 4-0-t követően az elődöntőben tizenegyespárbajban gyűrte le a Vasas Danubius Hotelst. Az újpestiek a Szabadegyháza legénységét 4-0-ra, a Haladás-Milost 3-2-re, a Gámszert 2-1-re, végül az elődöntőben a legtovább versenyben maradt alacsonyabb osztályú csapatot, a Salgótarjáni BTC-t 2-0-ra verték meg. (Az SBTC remekül tartotta magát a Megyeri úton, a 73. percig nem esett gól.) A fináléban az MTK Hungária veszélyesebben támadott, játékosai Kuttor Attila gólján kívül kétszer a kapufát találták el. Az újpesti szurkolók nehezen viselték, hogy Bíró Szabolcs kapujába került a labda, verekedést provokáltak a lelátón, majd a mérkőzés lefújása

A lefújás utáni percekben még felhőtlenül ünnepeltek az MTK játékosai. Ám utána menekülniük kellett

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

után beözönlöttek a gyepre, meghiúsítva a kupaátadást. Az ellenfél szektora előtt „Mocskos zsidók!” kiáltásokkal keltek félelmet az ott tartózkodókban. A játékosok és a bírőrak a stadion VIP-termében kerestek biztonságot, ott került sor a kupaátadásra is.

A Szabad Föld-Kincses Kalendárium-kupa döntőjében két, a megyei első osztályban szereplő alakulat találkozott. A Jánossomorjai SE 1-1-es döntetlen után szétlövésben verte 4-2-re a Szabadegyháza gárdáját.

Samsung Magyar Kupa, 1997–1998-as kiírás

Negyeddöntő: MTK Hungária FC–Vác FC-Zollner 4-0, Salgótarjáni BTC–Siófoki Bányász 0-0 (t: 3-1), Újpesti TE–Gázszer FC 2-1, Vasas Danubius Hotels–Zalahús ZTE FC 1-0,

Elődöntő: Vasas Danubius Hotels– MTK Hungária FC 2-2 (t: 4-5), Újpesti TE–Salgótarjáni BTC 2-0

Döntő

MTK Hungária FC–Újpesti TE 1-0 (0-0)

1998. május 13., Fáy utca, 13 000 néző. Jv.: Tóth V.

MTK Hungária FC: Babos – Lőrincz – Molnár, Kuttor, Szekeres – Madar, Halmi, Illés, Szamosi – Orosz (Kincses, 90.), Szabados (Zimmermann, 78.)

Újpesti TE: Bíró – Sebők – Fehér Cs., Tamási – Jenei, Pető T., Kozma (Monye, 77.), Szlezák – Herczeg (Eszenyi, 80.), Tóth N., Korsós

Gólszerző: Kuttor (73.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

A jugoszlávok sokkoló gólzápora után élesztető győzelmek

A magyar válogatott – az 1986-os mexikói Mundial óta először – egyetlen lépésnyire volt csak a világbajnoki résztvételtől, miután a finnországi selejtező utolsó pillanataiban elért (vagy éppen a hazaiak által összeszerencsétlenkedett) góllal kiharcolta a pótselejtezőn való részvétel jogát. Ott ellenben megkapta a létező legerősebb ellenfelet, a szupersztárokkal teli jugoszláv csapatot, amely ellen két megalázó vereséget szenvedett. A már említett mexikói vb óta nem okozott kudarc ilyen mély letargiát. A kapitány, Csank János lemondott, Harcsár István, az OTSH elnöke levélben szólította fel az MLSZ vezetőit a helyes következtetések levonására, míg Kuncze Gábor, a sportot felügyelő belügyminiszter úgy vélte: „Nem érdekesek az MLSZ-en belüli villongások, az elnökségi pozíciókért folyó harcok, mert az egész társaság, úgy, ahogyan van, lejárátódott. Nemcsak az ország, hanem a világ előtt.”

Molnár (alul), Rabóczki, Zimmermann és Lőrincz a különleges kupaátadón

Pedig nem indult rosszul az ősz. A válogatott augusztus 6-án elég könnyen, 3-0-ra legyőzte Siófokon a válogatott a máltai csapatot. A Babos – Dragóner – Mracskó, Keresztúri – Dombi, Urbán, Sándor T., Halmai, Nagy N. – Kovács, Orosz tizenegy kezdett, s zárta szerzett és kapott gól nélkül az első játékrészt. A második félidő elején Illés, Lipcsei és Torma is beszállt Sándor, Halmai és Orosz helyére. Jó húzás volt, Illés és Lipcsei akciója után Kovács Zoltán már a 47. percben megszerezte a vezetést. Az újabb csere újabb gólt hozott: az 57. percben a Nagy Norbert helyére került Sebők Vilmos 13 másodperccel a beállása után a kapuba fejt. A végeredményt – miután játéklehetőséget kapott Végh, Nyilas és Farkasházy is – a 90. percben Lipcsei Péter állította be.

Két héttel később egy pontot szerzett a válogatott a csoportfavorit svájciak elleni vb-selejtezőn, a Népstadionban. Vagy inkább kettőt veszített. Az egy évvel korábban az Európa-bajnokság 16-os döntőjében is szerepelt vendégekben erős ellenfelet kapott Csank János együttese. 1994-ben Budapesten, 1995 októberében és 1997 áprilisában Zürichben a svájciak nyertek, csak az 1995 áprilisi pesti meccsen sikerült döntetlent elérni. Ennek fényében az 1-1 nem is volt rossz eredmény, sőt kellett ahhoz, hogy a magyar csapat végül pótselejtezőt érő helyen zárjon a csoportjában. Negyvenezer néző előtt a Sáfár – Mracskó, Dragóner, Urbán, Kuttor – Dombi, Illés, Lipcsei, Keresztúri – Klausz, Kovács Z. tizenegy kezdett, a második játékrészre Nyilas és Halmai váltotta Dragóner és Illést, majd a 74. percben Nagy Norbert állt be Kovács Zoltán helyére. Nagyon közel álltunk a győzelemhez: Klausz László az 53. percben vezetést szerzett, de a 91. percben Stéphane Chapuisat, a vendégek legnagyobb sztárja súlyos védelmi hibából kiegyenlített. S akkor még nem is emlegettük, micsoda helyzetet hagyott ki Nagy Norbert a 90. percben...

Szeptember 6-án barátságos mérkőzést vívtunk Varsóban. A magyar együttes 1962 óta nyeretlen volt idegenben vagy semleges pályán a megelőző évtizedekben megerősödött lengyelek ellen. Ez a találkozó is vereséget hozott: a „fehér sasok” Krzysztof Ratajczyk góljával nyertek Csank János csapata ellen, amely az alábbi összeállításban játszott: Sáfár – Sebők V. (Dragóner), Urbán, Geress – Dombi (Egressy), Mracskó, Nyilas (Nagy N.), Lipcsei (Farkasházy), Keresztúri (Szlézák) – Torma, Kovács Z. (Klausz).

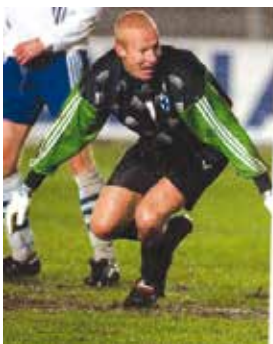

Az azerieket legyőző tizenegy. Balról: Kovács Z., Halmai, Egressy, Lipcsei, Keresztúri, Mracskó, Klausz, Nyilas, Dombi, Sáfár, Urbán

Sima győzelmet eredményezett ellenben négy nappal később az azeriek elleni hazai selejtező. Klausz László, Halmai Gábor, Illés Béla, illetve Vjacseszlav Licskin gólja alakította ki a 3-1-es végeredményt. A magyar válogatott összeállítása a következő volt: Sáfár – Urbán – Mracskó, Keresztúri – Dombi (Illés), Nyilas (Farkasházy), Halmai, Lipcsei, Egressy – Klausz, Kovács Z. (Orosz).

Következett az utolsó csoportselejtező Helsinkiben. Döntetlennel és vendéggyőzelemmel a magyar, hazai sikerrel a finn érhet el a pótselejtezőt jelentő második helyet.

A 91. percben még nem úgy festett, hogy Csank János Sáfár – Mracskó, Sebők V., Lőrincz – Nyilas (Horváth F, 67.), Halmai, Lipcsei, Egressy (Dombi, 81.), Keresztúri – Kovács Z. (Il-

A helsinki találkozón két gólját. Balra: Sáfár és Sebők letörtén nézi a Sumiala gólját ünneplő finneket. Jobbra: útban a labba a hálóba a „flipperezés” után. Moilanen már tudja, hogy nagy a baj

lés, 57.), Orosz összeállításban szereplő alakulata lesz boldogabb a lefújás után. A finnek a 61. percben Sumiala révén vezetést szereztek. Jó fél óra elteltével már minden veszni látszott. Akkor ellenben a magyar futball történetének egyik legfurább góljával sikerült mégis döntetlenre menteni a meccset. „Bal oldali magyar szöglet után Halmai fejgel megcsúsztatta a labdát, amelyet a hátrahúzó Paatelainen megpróbált lekezelni, ám a gömb méterekre pattant tőle befelé. Középen Hyppiä felszabadított volna, de eltalálta Sebők Vilmost. Az újpesti háttvédőről a hazai kapu felé perdült a labda, a gólvonalon azonban ott volt a középpályás Sami Mahlio, aki mentés helyett könyökön rúgta az előtte álló Moilanent. A kapus karjáról pedig a hálóba jutott minden idők legabszurdabb góljainak egyike. Még ma is felfoghatatlan: az 1-1-et megelőző hat érintés közül négy a finneké volt...” – elevenítette fel *Hegyi Iván* a *Válogatott gyűjtemény* című könyvben az eseményeket. A pótselejtezőn aztán jöttek a jugoszlávok...

Mindössze két és fél héttel később az Üllői úton nagyon hamar eldőlt minden. Még két perc sem telt el a mérkőzésből, amikor Jugovics ívelését Brnovics mellre vette, majd a jobb felső sa-

Ők szenvedték el a szörnyű vereséget az Üllői úton a jugoszlávoktól. Balról: Lőrincz, Sáfár, Dombi, Lipcsei, Nyilas, Keresztúri, Klausz, Sebők V., Bánfi, Orosz, Halmai

rokba küldte a labdát. Az első tíz percben további két gólt kapott Csank János együttese: előbb Miroszlav Djukics fejelte be Szinisa Mihajlovics szöglettrúgását, majd – Predrag Mijatovics indítása után – Dejan Szavicevics lőtt a kapuba (0-3). A huszonhatodik percben Szlavisa Jokanovics szlalomozott, Mijatovics érkezett, 0-4.

A jugoszlávoknak és a semleges futballrajongóknak jó volt nézni, nekünk annál rosszabb. A félidő 0-5 volt (Mijatovics lőtt újabb gólt), a vége 1-7, miután a Real Madridból meghívott Mijatovics mesterhármásig jutott, és Szavo Milosevics is a kapuba talált. Illés Béla egy perccel a befejezés előtt „szépített”. A Sáfár – Lőrincz, Sebők V., Bánfi – Dombi (Mracskó), Nyilas, Halmi, Lipcsei (Urbán), Keresztúri – Orosz, Klausz (Illés) összeállítású csapatnak nem volt ellenszere a pazarul futballozó, a Sampdoria-, Valencia-, Real Madrid-, AC Milan- és Lazio-játékossal felálló déli szomszédok ellen.

A továbbjutás eldőlt, de 80 000 fanatikus előtt a belgrádi Marakanában le kellett játszani a visszavágót is. Annyira nem volt már tétje a mérkőzésnek, hogy a Crvena zvezda ultrái leginkább a Partizanból külföldre került Szavo Milosevics gúnyolásával töltötték az időt. Éppen Milosevics lőtte az első gólt, de nem ő volt a mérkőzés hőse, hanem Predrag Mijatovics, aki négy gólt vágott a kiszolgáltatott helyzetben lévő Babos Gábornak. (A Real Madrid csillaga bő fél évvel később a BL-döntő egyetlen találatát szerezte a Juventus ellen Amszterdamban.) Csank János a Babos – Sebők, Urbán, Mracskó – Kuttor, Halmi, Illés, Keresztúri, Szlezák – Dombi, Kovács Z. összeállítású, alapvetően védekező alakulatot küldte pályára, csereként Lipcsei Péter, Horváth Ferenc és Hámori Ferenc szállt be. A jugoszlávok elleni két összecsapás valamelyikén pályára léptek közül tizenöten nem kaptak szerepet tavasszal Bicskei Bertalantól, a válogatott élére visszakerült szövetségi kapitánytól – sőt jó páran soha többet nem szerepeltek a nemzeti tizenegyben –, mindössze Illés Béla, Halmi Gábor, Kovács Zoltán és Horváth Ferenc nem lett kegyvesztett.

Az „új válogatott” márciusban parádésan mutatkozott be a bécsi Ernst-Happel-Stadionban. Kiss László így írt *Berci* című könyvében erről a találkozóóról: „Az új MLSZ-elnök, Kovács Attila meglehetősen nagy hangzavart csinált, új, tiszta magyar futballt ígért, ingyenbuszokkal szállította Bécsbe a szurkolókat. Berci hat újoncot hívott meg – na, ez mindjárt tetszett a népek –, és tisztes helytállást ígért. Azt nyilatkozta, ő munkás edző, nagyon sokat dolgozott, neki még a kudarcokért is meg kellett dolgoznia. Erre nem kudarcral, hanem 3-2-es győzelemmel mutatkozott be az új, hitelteli Bicskei-csapat, s az újonc kapus, a tizenegyest fogó Király Gábor még sírt is a meccs után. Kovács elnök pedig besétált a Práter gyeperé, s győzelmi V betűt

Az „új” válogatott diadalt aratott Bécsben. Hátul, balról: Babos, Fehér Cs., Illés, Sebők V., Hrutka, Mátyus, Király, Horváth F. Elöl: Hamar, Kovács Z., Molnár, Halmi, Lisztes, Herczeg

formálva az ujjával, ünnepeltette magát a szurkolókkal. Hogy aztán mi kell egy ilyen rajthoz, nem tudom, de mintha az égiek fogták volna a kapitány kezét. És egy ideig nem is engedték volna el.” A Király – Sebők V. – Fehér Cs., Hrutka, Mátyus – Lisztes, Halmi, Illés – Herczeg (Kovács Z.), Horváth F. (Tóth N.), Korsós A. (Hamar) gárdában Király Gábor, Fehér Csaba, Hrutka János, Mátyus János, Tóth Norbert és Korsós Attila debütált, Horváth Ferenc szerezte az első gólt, az egyik legjobb válogatott meccsét játszó Illés Béla a másodikát és a harmadikat.

Áprilisban Iránban járt z együttes, a franciaországi világbajnokságra készülő házigazdák LG Kupa néven négyes tornát rendeztek Teheránban. A magyarok számára az első feladat rögtön a legnehezebb is volt: az Azadi Stadionban 70 000 néző előtt a házigazdával kellett játszani. A furcsa, s addig keveset tapasztalt politikai milió nem igazán hatott a játékosokra, jobban viselték, mint a jamaikaiak brazil kapitánya, René Simões, aki nem igazán értette, miért nem mehet az utcán, 35 fokban rövidnadrágban és rövid ujjú pólóban. A Hajdu – Sebők V. – Fehér Cs. (Lakos), Hrutka, Mátyus – Szilveszter, Halmi, Illés – Sebők J. (Vácz Z.), Horváth F. (Vincze O.), Korsós A. (Tóth N.) összeállítású gárda a 15. percben Korsós Attila, az 57. percben pedig Illés Béla révén szerzett gólt, s nyert 2-0-ra. Lakos Pál, Szilveszter Ferenc, Sebők József, Vácz Zoltán és Vincze Ottó ekkor játszott először a nemzeti tizenegyben.

Két nappal később következett a tornára az utolsó pillanatban beugró macedónok ellen a döntő. A találkozó nem hozott gólt, ezért – a magyar játékosok számára is meglepő módon – tizenegyeseket rúgtak, mégiscsak kupafináléről volt szó. A mieink összeállítása a következő volt: Hajdu – Sebők V. – Fehér Cs. (Pető T.), Hrutka, Mátyus – Szilveszter (Vincze O.), Illés, Halmi – Lisztes (Vácz Z.), Horváth F. (Sebők J.), Tóth N. (Korsós A.). A tizenegyespárbajt 4-2-re nyerte meg a Bicskei-gárda, Illés, Vácz Z., Korsós A. és Vincze O. belőtte a maga kísérletét, Mátyus hibázott. Szerencsére Hajdu Attila egy lövést kivédett, egyet pedig Artim Sakiri, az ellenfél egyik légiósa az égbe küldött. Az MLSZ ötvenezer dollárral lett gazdagabb a tornagyőzelemmel.

Az A-válogatott törzstagjai

Sáfiar Szabolcs (SV Salzburg)	5
Miracsko Mihály (Győri ETO FC)	7
Sebők Vilmos (UTE)	9
Urbán Flórián (Anderlecht, Aalst)	6
Halmi Gábor (MTK FC)	10
Lipcsei Péter (FTC)	7
Keresztúri András (Slovan Bratislava)	7
Dombi Tibor (DVSC-Epona)	7
Illés Béla (MTK FC)	9
Kovács Zoltán (UTE, PAOK)	8
Horváth Ferenc (FTC)	6

1997–1998

Nyilas Elek – két társához hasonlóan – ugyancsak 6 mérkőzésen szerepelt az idényben

Egyetlen találkozó maradt az idényből, a litvánok elleni nyíregyházi 90 perc. Ritka népes közönség, 17 000 néző fogadta az 1998-as esztendőben először hazai pályán játszó nemzeti tizenegyet. Bicskei Bertalan együttese folytatta jó sorozatát, ismét nyert. A kapitány ezúttal is újoncot avatott, az Iránban is járt, de ott pályára nem lépő Korsós György személyében. A Hajdu – Sebők V. – Pető T., Hrutka (Korsós Gy.), Mátyus – Lisztes (Szilveszter), Halmi, Hamar – Herczeg, Kovács Z. (Korsós A.), Tóth N. összeállításban játszó csapat (és a mérkőzés) egyetlen gólját Hrutka János lőtte: 23 méteres szabadrúgásból csavarta a labdát a bal felső sarokba.

1997. aug. 6.	Siófok	MÁLTA	3-0 (0-0)		Kovács Z., Sebők V., Lipcsei
1997. aug. 20.	Bp., Népst.	SVÁJC	1-1 (0-0)	vb-sel.	Klausz
1997. szept. 6.	Varsó	LENGYELO.	0-1 (0-0)		
1997. szept. 10.	Bp., Üllői út	AZERB.	3-1 (2-0)	vb-sel.	Klausz, Halmi, Illés
1997. okt. 11.	Helsinki	FINNO.	1-1 (0-0)	vb-sel.	öngól (Moilanen)
1997. okt. 29.	Bp., Üllői út	JUGOSZL.	1-7 (0-5)	vb-sel.	Illés
1997. nov. 15.	Belgrád	JUGOSZL.	0-5 (0-3)	vb-sel.	
1998. márc. 25.	Bécs	AUSZTRIA	3-2 (2-2)		Illés 2, Horváth F.
1998. ápr. 20.	Teherán	IRÁN	2-0 (1-0)	LG Kupa	Korsós A., Illés
1998. ápr. 22.	Teherán	MACEDÓNIA	0-0 (t: 4-2)	LG Kupa	
1998. máj. 27.	Nyíregyháza	LITVÁNIA	1-0 (0-0)		Hrutka

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Halmi Gábor (MTK FC)

9 mérkőzésen: Illés Béla (MTK FC), Sebők Vilmos (UTE)

8 mérkőzésen: Kovács Zoltán (UTE, PAOK)

7 mérkőzésen: Dombi Tibor (DVSC-Epona), Keresztúri András (Slovan Bratislava), Lipcsei Péter (FTC), Mracsó Mihály (Győri ETO FC)

6 mérkőzésen: Horváth Ferenc (FTC), Nyilas Elek (FTC), Urbán Flórián (RSC Anderlecht, Eendracht Aalst)

5 mérkőzésen: Sáfár Szabolcs (SV Salzburg)

4 mérkőzésen: Hrutka János (Kaiserslautern), Klausz László (SV Salzburg), Korsós Attila (UTE), Mátyus János (Kispest-HFC), Orosz Ferenc (MTK FC), Tóth Norbert (UTE)

3 mérkőzésen: Dragóner Attila (FTC), Egressy Gábor (MTK FC), Farkasházy László (MTK FC), Fehér Csaba (UTE), Hajdu Attila (FTC), Lisztes Krisztián (VfB Stuttgart), Nagy Norbert (FTC), Szilveszter Ferenc (Vasas DH)

2 mérkőzésen: Babos Gábor (MTK FC), Hamar István (Beitar Jerusalem), Herczeg Miklós (UTE), Kuttor Attila (MTK FC), Lőrincz Emil (MTK FC), Pető Tamás (UTE), Sebők József (Zala-hús-ZTE FC), Szlezák Zoltán (UTE), Torma Gábor (Roda JC), Váczi Zoltán (Vasas DH), Vincze Ottó (Vasas DH)

1 mérkőzésen: Bánfi János (Eendracht Aalst), Geress Zoltán (Vasas DH), Király Gábor (Hertha BSC), Korsós György (Győri ETO FC), Lakos Pál (Győri ETO FC), Sándor Tamás (Torino Calcio), Végh Zoltán (Vasas DH)

Hajnal Tamás három korosztályban is játszott

Az U21-es válogatott augusztusban az Üllői úton 2-2-es döntetlent ért el a svájciak ellen. Ubrankovics Mihály Posza – Tordai, Stark, Varga K. (Sira), Korsós Gy. – Böőr (Schultz), Zováth, Dvéri, Füzi Á. – Bükszegi, Vayer összeállítású csapata annak ellenére sem tudott nyerni, hogy 80 percen át emberelőnyben játszhatott. A találkozó után a szövetség úgy döntött, hogy a hátralévő két selejtezőn már a Dunai Antal kezébe adott, új olimpiai keret vesz majd részt. Ennek a gárdának a lengyelek elleni, tarnóvi 2-2 jelentette a bemutatkozást, majd kikapott Székesfehérváron a franciáktól (2-4) és Lahtiban a finnektől (1-3) is. Mentségére legyen felhozva: a franciáknál Patrick Vieira és Ludovic Giuly előtt Thierry Henry és a mesterhármast szerző David Trezeguet parádézott. Tavasszal sem javultak az eredmények, az osztrákok elleni 0-0 és az ukránok elleni, Üllői úti 1-3 azt jelentette, hogy a csapat egyetlen meccsét sem nyerte meg az idényben. A két tétmérkőzésen Pomper, Böőr, Vayer, Kovács B., Róth, Kabát, Kenesei (2-2), valamint Rabóczki, Posza, Balog Z., Komlósi, Stark, Füzi Á., Madar T., Filó, Kvasz, Zováth, Balog Zs., Schultz, Szabó J. és Fehér M. (1-1) lépett pályára.

*Henry és Trezeguet is remekelt a magyarok ellen.
Még szerencse, hogy Anelka nem játszott!*

Az U18-as válogatott, Piski Elemér vezetésével, harmadik lett a vajdasági Vilotics nemzetközi tornán, majd – bár a bolgárokat 4-1-re, a szlovénokat pedig 3-0-ra megverte – a házigazda portugálok elleni 2-1-es vereség miatt nem jutott tovább Eb-selejtezőcsoportjából. A minitornán a későbbi nagyválogatottak közül szerepet kapott Bodnár László, Hajnal Tamás, Horváth András, Farkas Balázs és Tímár Krisztián.

Az U17-es legénység, Ziegler János gárdája harmadik lett a nymburki nemzetközi tornán, majd a második helyet szerezte meg az izraeli téli seregszemlén. Április-májusban ugyancsak második lett a 16 válogatott részvételével rendezett pöstyéni tornán. A későbbi A-válogatottak közül Hajnal Tamás, Horváth András, Simek Péter, Tokody Tibor szerepelt a csapatban az idény során.

Az egy évvel fiatalabbak csak hatodikok lettek augusztusban a hagyományos, közép-magyarországi korosztályos tornán, ellenben második helyen zártak a varsói Syrenka-kupán. Szeptemberben az együttes Békéscsabán és Gyulán az oroszok (0-0), a jugoszlávok (3-1) és az örmények (5-0) ellen játszott Eb-selejtezőket. Egyetlen gól hiányzott a továbbjutásához, miután az oroszok 10-3-as, a magyarok 8-1-es gólkülönbséggel zártak. E három találkozón Ubrankovics Mihály a későbbi A-válogatottak közül Hajnal Tamás küldte pályára.

Az U15-ös és az U14-es válogatott többnyire barátságos mérkőzéseket vívott, illetve az idősebbek harmadikok lettek egy salernói nemzetközi tornán. Az 1983-asok között felbukant már Juhász Roland és Regedei Csaba, az egy évvel idősebbeknél kiemelkedően futballozott Czvitkovics Péter, szerepet kapott Balogh János, Bodor Boldizsár és Buzsáky Ákos is.

AZ MTK le is győzte a Rosenborgot, meg nem is

A Bajnokok Ligája előselejtezőjében az MTK Örményországban 2-0-ra nyert a Pjunik Jereván ellen, Illés Béla és Preisinger Sándor az utolsó tíz percben szerezte a gólokat. A kinti eredmény alapján mindenki könnyű visszavágóra számított, s tulajdonképpen nem is kellett csalódnia. Illés két gyors gólja után a második féldő közepéig Preisinger és Kuttor Attila is a kapuba talált. Az utolsó 13 percre Garami József Babos Gábor helyére beállította a 18 éves Rabóczki Balázst, akinek az örmények három gólt is lőttek. A 4-3-as végeredmény szorosabb találkozóra utal, mint amilyen volt valójában a mérkőzés. Az MTK a következő körben a norvég Rosenborg BK ellen játszott. A Hungária körúton a 68. percben 3-2-re vezetett, amikor az áramszolgáltatás meghibásodása miatt a török Çakar játékvezető lefújta a meccset. Egy nappal később az első perctől kezdtek újra a csapatok, a norvégok 1-0-ra nyertek, majd a trondheimi 3-1-es sikerükkel, kettős győzelemmel jutottak tovább. Az MTK átkerült az UEFA-kupa mezőnyébe, ahol előbb Illés, Preisinger és a büntetőt értékesítő Lőrincz Emil egy-egy góljával 3-0-ra megverte az Alanyija Vlagyikavkazit. Szinte példátlan, hogy Valerij Gazzajev edző kezdeményezésére a játékvezető részrehajló bíraskodása miatt az oroszok megóvták a mérkőzést, ám ennek – természetesen – az UEFA nem adott helyet. A visszavágón elért 1-1-gyel az MTK simán továbbjutott. Az UEFA-kupa második fordulójában a kék-fehérek a zágrábi Croatiát kapták. Az első találkozáson Lőrincz góljával nyertek 1-0-ra, majd a visszavágón nem bírtak Robert Prosinečkivel, aki a két találatával továbbjuttatta a csapatát. A horvátok edzője a későbbi a Ferencvárosnál, majd az FC Fehérvárnál és a Vasasnál is dolgozó Marijan Vlak volt.

A Kupagyőztesek Európa-kupája selejtezőjében a BVSC-Zugló kettős győzelemmel (3-1, 2-0) búcsúztatta a liechtensteini FC Balzerst, majd a következő fordulóban kettős vereséggel esett ki a Betis ellen. A sevillai klub, amelyet a későbbi Európa-bajnok edző, Luis Aragonés dirigált, mindkét összecsapást 2-0-ra nyerte meg.

Az UEFA-kupa előselejtezőjében a Ferencvárosnak nem okozott gondot az ír Bohemians legyőzése. A dublini 1-0 után a Fradi az Üllői úton 5-0-ra nyert, utóbbi találkozón a belga Sandra játékvezető a szünetben állította ki Igor Nicsenkót. Nyilasi Tibor legénysége így emberhátrányban rúgott négy gólt... Még mindig a selejtezőben, a zöld-fehérek 1-0-ra győztek a svéd Helsingborgs IF ellen Vincze Ottó góljával, majd elveszítették a hazai visszavágót, ugyancsak 1-0-ra. Tizenegypárbaj döntött, a visszatért Lipcsei Péter lövése hozta meg a továbbjutást. Szeptember közepén elbúcsúzott a csapat a nemzetközi porondtól, miután az OFI elleni, krétai 0-3 után csak 2-1-re nyert a visszavágón.

A negyedik magyar kupainduló, az Újpesti TE 6-0-s győzelemmel kezdte UEFA-kupa-szereplését a feröeri Klaksvíkar Ítróttarfelag (KÍ) ellen. A lila-fehérek a kinti visszavágón is győztek 3-2-re. Bár a következő ellenfél, az Aarhus GF hasonló játékerőt képviselt, de kiverte az UTE-t. A Megyeri úti 0-0 után a visszavágón a dánok 3-2-re nyertek. A két találkozó között váltott edzőt az Újpest, Nagy László helyére az addigi segítő, Várhidi Péter került.

Bundesliga-hatodikat vert a DVSC-Epona

Az Újpesti TE gazdag nemzetközi programot bonyolított le az idényben. A nyáron Ausztriában, Németországban és Svájcban vendégeskedett, mind az öt mérkőzését megnyerte, hogy kettőt kiemeljünk a sorból, az Austria Lustenaut 4-0-ra, a Winterthurt 1-0-ra legyőzve. A téli holidényben Malajziában járt a csapat, és sorozatban győzött a helyi válogatottak ellen. Kuala Lumpurban 3-2-re megverte a pozsonyi Slovant is.

A Ferencváros a Rapid elleni bécsi 1-0-s győzelemmel kezdte az idényt, majd Fűzfőn Zavadszky Gábor vezérletével legyőzte a St. Pölten. A télen Chilébe utazott a gárda, hogy részt vegyen egy hatos tornán, a Copa Ciudad La Serenán. A csoportmérkőzések során előbb 4-2-re megverte a helyi csapatot, majd 3-2-re kikapott a horvát Croatiától. Végül a harmadik helyért 5-2-es vereséget szenvedett a Colo-Colótól. A tornát a Hajduk Split nyerte a Croatia előtt.

1997 nyarán nemzetközi tornát rendezett a Zalahús-ZTE FC és a Szeged-Dorozsma is. Előbbin a rendező csapat második lett a horvát Inker Zaprėsic mögött, megelőzve a Haladás VFC-t és a szlovén Branik Maribort. Szegeden a helyiek negyedikek lettek, mivel kikaptak előbb a Vojvodinától, majd a harmadik helyért a macedón Szileksz Kratovótól. A trófeát a vajdaságiak vitték el, miután a döntőben 2-0-ra megverték a Kispest-Honvédot. Magyarországon járt az AEL Limasszol, amelyet Mészöly Kálmán irányított. A ciprusiak a Győrt legyőzték, a Vasastól és a Veszprémtől kikaptak. A BVSC-Zugló osztrák-német portyával készült az idényre, majd elrepült Szalonikibe, ahol 1-0-ra kikapott a PAOK-tól. Szívesen vizitáltak nálunk az idény során ukrán (Metallurh Donyeck, CSZKA Kijev) és román (FC Bihor, Steaua, Olimpia Satu Mare, Universitatea Cluj, Farul, Ceahlăul Piatra Neamț, Național) alakulatok, a bukaresti „csillagok” döntetlent játszottak a Gázszerrel.

A Tiszakécske Algériában és Spanyolországban, a Zalahús-ZTE és a Nyíregyháza Cipruson, az MTK Hungária Spanyolországban, a Győri ETO Tunéziában, a DVSC-Epona Olaszországban járt a téli bajnoki szünetben.

Az Intertotó-kupában a DVSC-Epona és a Diósgyőri FC képviselte a magyar színeket. A Loki az első körben 10-2-es összesítéssel ejtette ki a fehérorosz Dnyepri Mogiljevet, majd idegenben szerzett góllal kiverte a cseh

Ilea szerezte a győztes gólt

SK Hradec Královét. A borsodiak előbb túljutottak a Sliema Wanderers-en (2-0, 3-2), majd 2-1-es összesítéssel kiestek a török Altay Izmirrel szemben.

A debreceni vasutasok Bundesliga-csapatot búcsúztattak a harmadik körben, a hazai 1-1 után Rostockban – Nicolae Ilea 93. percben tizenegyesből lött góljával 2-1-re nyertek a német bajnokság hatodik helyezettje, a válogatottak sorát felvonultató Hansa ellen. A nagy menetelés a Ruch Chorzów elleni 0-4-gyel (a lengyelországi 0-1 után a cívisvárosban 0-3) ért véget.

A debreceni tábor azt hirdette: „Minket egyazon cél vezet, küzdjétek értünk, s mi küzdünk értetek”

István királyok a Szentföldön

A belga és az izraeli élvonal csapatai alkalmazták a legtöbb magyar játékost. Urbán Flórián két mérkőzést játszott az RSC Anderlechtben (4. helyezett), majd némileg csalódottan átigazolt az Eendracht Aalsthoz (15.). Utóbbiban klubtársa volt a sérülése miatt keveset játszó Bánfi János. Balog Tibor továbbra is a Sint-Truiden (14.) együttesét szolgálta. Jován Róbert az RSC Charleroi (13.) együttesében hat gólig jutott. A csapat kapusedzője Gulyás István volt. Puglits Gábor klubja, a Beveren (16.) éppen hogy benn maradt az élvonalban. A belga szezon meglepetésének a KRC Genk és a Germinal Ekeren szereplése számított. Előbbi második lett az FC Bruges mögött a bajnokságban, s megnyerte az országos kupát. Brockhauser István volt a gárda első számú kapusa. Kovács Ervin 28 találkozón 5 gólig jutott a bronzérmes Germinalban. Klubtársa lett Tóth Mihály, aki tíz mérkőzésen kapott szerepet.

Izraelben a három István, Sallói, Pisont és Hamar csapata, a Beitar megvédte a bajnoki címet, igaz, nem akármilyen körülmények között. A szövetség hosszasan vizsgálta a sárga-feketéknek az utolsó előtti fordulóban a Hapoel Beit Sh'an elleni idegenbeli győzelmét, amelyet Pisont István a hosszabítás perceiben elért gólja „szült”.

A megszerzett pontokkal a Beitar gyakorlatilag megnyerte a bajnokságot. A szövetség hazugságvizsgálót is alkalmaztatott a hazai játékosokkal szemben, a bajnokcsapat elnöke, Moshe Dadash halálos fenyegetéseket kapott, a rivális Hapoel Tel-Aviv szurkolói tüntetést szerveztek a szövetség székháza elé. Ám maradt a pályán elért eredmény. A szezon egy részét lábtörése miatt kihagyó Sallói 23 meccsen 16, Pisont és Hamar 29-29 találkozón 9-9 gólt könyvelt el az idényben. Az utolsó hét fordulóban a Beitar által szerzett 15 gólból tizenegy fűződött az ő nevéhez. Ugyancsak a Szentföldön játszott a Belgiumból érkezett, egykori MTK-s Balog Tibor (Maccabi Ironi Ashdod, 12. helyezett lett), a három csapatban is megforduló Horváth Csaba (Hapoel Beer Sheva, 15., Hapoel Jerusalem, 11., Maccabi Ironi Ashdod, 12.), Zsivóczky Gyula (Hapoel Beer Sheva), Tomka János (Hapoel Ashkelon, 16.), Márton Gábor (Hapoel Petah-Tikva, 5.), Nyilas Elek (Maccabi Tel-Aviv, 6.), Komódi László (Hapoel Kfar Saba, 7.), Horváth Csaba a jeruzsálemi Hapoellel kupadöntőt veszített.

Öt magyar játékos is résztvevője volt a német Bundesliga 1 idényének. Szűcs Lajos és Hrutka János, epizodistaként bár, de bajnoki címet nyert az 1. FC Kaiserslauternnel. Dárdai Pál és Király Gábor a Hertha BSC-t (11.), Lisztes Krisztián a VfB Stuttgartot (4.) erősítette. A svábok bejutottak a Kupagyőz-

Jován (hátsó sor, balról a harmadik) és Gulyás (első sor, balra) a Charleroi-ban

Hamar bajnok lett a Beitarral

Lisztes Krisztián

A berlini Hertha BSC csapata két magyarral, Dárdai Pállal (hátsó sor, a jobb szélén) és az első számú kapussal, Király Gáborral (sárga mezben)

tesek Európa-kupája döntőjébe, az addig vezető úton négy mérkőzésen is szereplő magyar középpályás a Chelsea ellen nem lépett pályára. A területi bajnokságban játszott Kecskés Zoltán és Marozsán János (Saarbrücken), Kriston Attila és Virág Béla (Sachsen Leipzig), Bódog Tamás (SSV Ulm), valamint Tölcséres András (Quelle Fürth). Szili Attilának az 1860 München amatőr csapatával volt szerződése.

Mészöly Géza Franciaországból Ciprusra, az édesapja által edzett AEL Limassolhoz igazolt. Keller József a francia második divízióban, a párizsi Red Starban iparkodott. Vincze István újabb állomáshelye a portugál élvonalat vele a 11. helyen záró Campomaiorense volt.

Kovács Zoltán végigjátszotta az őszt Újpesten – így az idény végén ő is bajnok lett –, tavasszal aztán a görög ligában negyedik, kupaelődöntős PAOK-ban rúgott 14 meccsen öt gólt. Sándor Tamás a Torino Calcióban egy mérkőzésen belekóstolt az olasz Serie B légrébe, majd a török élvonalban, a Gençlerbirliğiben töltötte a tavaszt. Klubtársa volt a később a Real Madridban nagy karriert befutó, kameruni Geremi Njitap. A holland élvonalban szerepelt Szekér István (Willem II, 5.) és Torma Gábor (Roda JC, 14.). Petry Zsolt a Feyenoord keretéhez tartozott, de bajnoki mérkőzésen nem jutott szóhoz a később a Liverpool FC-vel Bajnokok Ligáját is nyerő Jerzy Dudek mögött. A másodosztályban zárta le légiós karrierjét Kiprich József (Den Bosch).

Többen is a környező országok első osztályú bajnokságában töltötték az idényt. Telek András Szuperkupát és bajnoki címet nyert Szlovákiában az 1. FC Košice

Sándor Tamás (középen, jobbról a negyedik) a Torinóban

Telek András (középen, jobbról a negyedik) nagyszerű idényt zárt a kassaiknál

„tigrisei” között, a csapat az idény végén kupadöntőt is játszott. Nagy Tamás és Keresztúri András a pozsonyi Slovan (5.), Baranyi Miklós az ugyancsak fővárosi Inter (3.) szolgálatában állt. Fischer Pál és Máriaši Zsolt a horvát NK Osijek (4.), Sztipánovics Barnabás a szintén horvát, de alacsonyabb osztályú NK Belišće, míg Horváth Róbert a szlovén (muraszombati) NK Mura futballistája volt. Utóbbi bajnoki ezüsttel búcsúztatta az évadot.

A salzburgi Sáfár Szabolcs

Az osztrák Bundesliga-ban Sáfár Szabolcs és ősszel Klausz László az SV Wüstenrot Salzburg (4.), Tiefenbach Tamás az Austria Lustenau (9.) mezét viselte. Tiefenbach kilenc találatig jutott. Klausz januárban a francia második vonalba, az FC Sochaux-hoz igazolt. Détári Lajos a St.Pölten keretéhez tartozott, az osztrák hivatásos játékosok szervezete az idény legjobb futballistájának választotta a második vonalban. Lendvai Miklóst a Girondins de Bordeaux kölcsönadta az FC Luganónak, a középpályás feljutáshoz segítette a svájci klubot.

Az idény során vagy az idény egy részében Malajziában futballozott Bücs Zsolt és Duró József (Pahang), Kovács József (Terengganu FC), Tuboly Frigyes (Johor Bahru), Krecska János, Répási László, Takács György (Perak). Váczi Dénes előbb a Pahangot, majd a Perakot erősítette. Bücs Zsolt 1998-ban átigazolt Szingapúrba, a Home Unitedhoz. Urbányi István 1997 őszén az Egyesült Államokban, a San José Clashben rúgta a labdát. Somogyi József 1997 végén tért vissza Győrbe Dél-Koreából, a Yukong együttesétől.

Novák Dezső és Egervári Sándor novemberig az al-Ittihadnál dolgozott, majd hazatért Szaúd-Arábiából. Babócsy András tavasszal a kínai Guangzhou Songriben védett. A váci Nagy Tibor az indonéz Persita Tangerangban játszott.

TEREMLABDARÚGÁS

Csak itthon ment az Újpestnek és a Fradinak

A nagy érdeklődés mellett megrendezett Juventus-adidas TOP 18 elnevezésű kispályás torna gálaprogramjának részeként Erdős László és a szervezésben részt vevő társai, a régi „kettős rangadók” hangulatát megidézni kívánva, terembe hívták a Ferencváros, az Újpest, a Vasas Danubius Hotels és a Kispest-Honvéd együttesét. Január 10-11-én előbb körmérkőzést vívtak egymással a csapatok, majd a két legjobb „szuperfinálét” játszott, amelyben a lila-fehérek 4-3-ra legyőzték a Fradit. (A gálaprogram része volt a Magyar Dream Team és a Világválogatott összecsapása, ebben Nyilasi Tibor vezérletével előbbi 5-4-re megverte a világbajnok brazil Carlos Albertót, az Európa-bajnok Manfred Kaltzot, valamint Alekszej Mihajlicsenkót, Bölöni Lászlót, Jozef Adamecet, Simon Tahamatát, Ladinszky Attilát, Włodzimierz Lubańskit és Michael Rummenigget is felvonultató vendégeket.)

Az UTE és az FTC karácsony második napjától részt vett a bécsi *Kurier* teremturnáján, hat osztrák klub társaságában. Nem nagy sikerrel, a ferencvárosiak az ötödik, az újpestiek az utolsó helyen végeztek. Jobban szerepelt néhány nappal korábban a Haladás-Milos Ausztriában: harmadik lett a hagyományos gráci teremturnán, amelyet a vasi zöld-fehérek, valamint a bosnyák Željezničar részvétele emelt nemzetközivé.

Vágner esete a kameruniakkal

Fél évvel azt követően, hogy Puhl Sándort negyedszer is a világ legjobb játékvezetőjének választották, egy másik bíró, Vágner László képviselte a magyar s ípmestereket az 1998-as franciaországi Mondialon.

Az 1955-ös születésű katonatiszt – aki a kilencvenes években addig Puhl után a második legtöbbször foglalkoztatott magyar játékvezető volt a nemzetközi futballvilágban – a tornán előbb a Norvégia–Skócia, majd a Chile–Kamerun találkozót vezette. Utóbbin nem adta meg François Omam-Biyick szabályosnak tűnő gólját, mivel úgy látta: néhány másodperccel korábban, az akció során egy másik kameruni, Patrick Mboma meglökte a védőjét. A gól továbbjuttatta volna az afrikai csapatot, az ország szövetsége a nagy nyilvánosság előtt fajgyűlölnök bélyegezte Vágnert, aki egyébként a kameruniak közül Rigobert Songot és Laurent is kiállította a mérkőzés során.

Vágner László és segítői, a 4. játékvezető, a spanyol Garcia Aranda (balra) és a malajziai Abdul Hamid

Az élvonal újoncai

Gázszer FC

Alapítási ideje: 1994

Megszűnt: 2000

Színe: kék-sárga

Idényei száma a magyar élvonalban: 2,5 (1997–1999 őszi)

Sikerei: –

Tizsakécske FC

Alapítási ideje: 1993

Megszűnt: 2000

Színe: sárga-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 1 (1997–1998)

Sikerei: –

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE SC:

Vámos János 15 – Florin Raducu 31/4 – Sándor Mátyás 22, Vörös Péter 23 – Balog Zoltán 23, Florin Stoica 22/2, Kerényi Norbert 25/2, Dobi Róbert 26/2, Valentényi Viktor 31/1 – Belvon Attila 23/3, Fazekas Zsombor 27/3. A többiek: Brlázs Gábor 20/3, Fülöp Zoltán 16/2, Czípó Zoltán 15/2, Futaki Krisztián 15, Vasas Zoltán 15/1, Dani Péter 14/1, Takács György 14/1, Mirko Todorovics 12, Dávid Zsolt 11, Diczkó Csaba 11, Baji Tamás (k) 10, Fülöp Róbert (k) 9, Kovács Krisztián 8, Kállai Béla 7/1, Erdei László 6, Kasik Zsolt 6, Borbola Bence 4, Frank Tamás 4, Vadas Attila 4, Pozsár Gábor 3, Topos Zsolt 2

BVSC-ZUGLÓ:

Kosztai János 31 – László Csaba 32/1, Alekszandr Bondarenko 28/1, Füzi Ákos 30/2 – Erős Károly 32/6, Csillag Krisztián 26/2, Csiszár Ákos 30, Daniel Usvat 27/2, Rósa Dénes 26/5 – Bükszegi Zoltán 29/7, Kiss István 32/9. A többiek: Zovath János 25, Komlói Ádám 22, Csordás Csaba 19/2, Farkas József 15, Cătălin Anghel 13/3, Aubel Zsolt 9/3, Duró József 9/1, Cseke László 7, Potemkin Károly 6/3, Barna Csaba 5, Szín Imre 5, Füzi Krisztián 3, Pelles András 2, Végh Zoltán (k) 2, Sinkó Balázs 1, Varga Zoltán (k) 1

DEBRECENI VSC-EPONA:

Téglási Gábor 16 – Pető Zoltán 31/1, Liviu Goian 30/1, Szatmári Csaba 31/1 – Boór Zoltán 30, Vadicska Zsolt 28/3, Ulveczki Zoltán 21/3, Madar Tamás 30 – Dombi Tibor 34/3, Nicolae Ilea 33/15, Sira István 24/2. A többiek: Zoran Djurisics 20/7, Sándor Csaba 18, Szabó Tibor 16/2, Nagy Zoltán (k) 15, Dan Stupar 15, Szabó János 13, Bodnár László 12, Harangi Péter 11/1, Arany László 10/2, Benczik Zsolt 8, Bernáth Csaba 7, Szanyó Károly 6/2, Kiss Zoltán 5/1, Kövesfalvi István (k) 4, Frida Ferenc 2, Sárkány Attila 2, Vasile Cupiti 1

DIÓSGYŐRI FC:

Rácz Róbert 20 – Földvári Tibor 27, Téger István 28/2, Kovács Tibor 33/2 – Buzás Attila 26/1, Domokos Béla 26/3, Relu Buliga 30/2, Kiser László 31/4, Kákóczki István 32/7 – Kulcsár Sándor 32/13, Jakab Csaba 30/3. A többiek: Farkas János 25/2, Turóczy Mihály 22, Ternován Ferenc 20, Varga Sándor 17/2, Július Nöta (k) 14, Volár András 14, Farkas Attila 10/1, Nagy Sándor 10, Kotula László 7, Ruskó Zsolt 5/1, Dávid Gábor (k) 1, Lipták László 1, Rák Róbert 1, Veréb György (k) 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Udvarác Milán 17 – Szűcs Mihály 29/1, Dragóner Attila 33/3, Lipcsei Péter 30/5 – Albert Flórián 25/3, Zavadszky Gábor 32/3, Vincze Ottó 32/12, Vasile Miriutá 22/4, Nagy Norbert 26 – Horváth Ferenc 28/13, Igor Niczenko 28/7. A többiek: Jagodics Zoltán 22, Páling Zsolt 21/1, Schultz Levente 19/1, Hajdu Attila (k) 15, Vámosi Csaba 15/2, Nyilas Elek 13/2, Dejan Milovanovics 11/2, Sitku Illés 8, Hrutka János 7/3, Potemkin Károly 5, Limperger Zsolt 4, Mlinkovics László 4, Pomper Tibor 2, Simon Tibor 2, Meziaet Touati 2, Kun György 1, Mogyorósi József 1, Seiler József (k) 1, Vámos János (k) 1

GÁZSZER FC:

Matus Sándor 17 – Lőrinc Antal 29/1, Szalai Csaba 32/1,

Salacz Zoltán 29 – Salacz János 32/1, Bekó Balázs 31/5, Nagy Lajos 32/3, Dragan Puskás 24/5, Vjacseszlav Medvid 34/3 – Tiber Krisztián 34/20, Földes Gábor 32/7. A többiek: Toldi Gábor 21/2, Vincze Gábor 20, Árki Gábor 18/4, Kövesfalvi István (k) 17, Füzesi Zsolt 10, Bukva Géza 9, Varga Ernő 8, Király Péter 7/1, Szekeres Zsolt 6/1, Németh Roland 3, Varga István 3, Kovács Krisztián 2, Vajda Gusztáv 2, Mező Tamás 1

GYŐRI ETO FC:

Molnár Levente 33 – Korsós György 34/2, Lakos Pál 34, Stark Péter 31 – Mracskó Mihály 34/5, Csató Sándor 30/3, Szarvas János 29/4, Claudiu Sălăgean 29 – Fodor Tibor 26/2, Fehér Miklós 25/13, Vayer Gábor 31/9. A többiek: Gögh Árpád 19, Ferencai István 18/5, Csató János 16/1, Puglits Gábor 16, Somogyi József 16/2, Bodor István 13, Cseke István 12, Sütőri Péter 5, Oross Márton 3, Zahorán Zoltán 3, Bőjte Attila 2, Baji Tamás (k) 1

HALADÁS-MILOS (HALADÁS VFC):

Németh Gábor 23 – Varga Krisztián 33/3, Tóth Miklós 33/3, Gabala Krisztián 22/2, Koller Ákos 25 – Liviu Bonchis 26/1, Kovács Sándor 33/10, Balogh Csaba 33/2, Vidóczy József 28/3 – Baumgartner Attila 33/2, Fehér Csaba 32/1. A többiek: Zugor Péter 21, Balassa Péter 19, Nagy Csaba 19, Adrian Negrău 19/5, Király Ernő 18/1, Plókai Mihály 17/4, Rott Ferenc (k) 12, Horváth András 9, Tóth László 6/1, Tóth Péter 6, Urbán István 2

KISPEST-HONVÉD FC:

Vezér Ádám 32 – Plókai Attila 28/4, Hahn Árpád 23, Medgyesi László 24/1, Mátyus János 30/6 – Bárányos Zsolt 30/8, Kovács Béla 31/4, Dubecz János 23/2, Mirko Jovanovics 17/1 – Csertői Aurél 17/4, Kabát Péter 17/1. A többiek: Farkas András 17, Balog Zsolt 15, Borgulya István 15/5, Florin Călin 14/1, Urbányi István 14/1, Cipf Zoltán 12/1, Csábi József 12, Pintér Zoltán 12, Hungler Gábor 11, Baranyi Miklós 10/1, Forrai Attila 9, Major László 9, Balogh Gergely 7, Némethy László 6, Meziane Touati 6, Hoffmann Richárd 4, Kovács Kálmán 4/1, John Moses 4, Philip Tarlue 4, Cătălin Azoitei 3, Faragó István 2, Horváth Dezső (k) 2, Szekeres János 2, Csöke Gergely 1, Nagy László 1, Urbán István 1

MTK HUNGÁRIA FC (MTK FC):

Babos Gábor 29 – Molnár Zoltán 25, Kuttar Attila 32/3, Zimmermann Tamás 22 – Farkasházy László 31/3, Illés Béla 30/9, Halmai Gábor 27/3, Madar Csaba 32/4, Egressy Gábor 26/1 – Kenesei Krisztián 31/12, Orosz Ferenc 29/16. A többiek: Szekeres Tamás 21, Lőrincz Emil 19/2, Szamosi Tamás 19, Preisinger Sándor 17/4, Korolovszky Gábor 12, Csertői Aurél 10, Zsivóczy Gyula 9, Csábi József 7, Kincses Péter 7/1, Rabóczki Balázs (k) 6, Balaskó Iván 5, Szabados Attila 5, Talapa János 4, Farkas Attila 3, Fekete László 2, Viktor Natorov 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Posza Zsolt 33 – Juhász Tamás 30, Bimbó Tamás 32/1, László András 30/1 – Kovács Béla 29/2, Sallai Tibor 29/3, Perger András 33/1, Pest Krisztián 33/4, Győri János 32/2 – Ördög József 29/7, Szabó Zoltán 33/8. A többiek: Pest Roland 23/7, Szabadi Csaba 23, Kriston Attila 15/2, Soós Krisztián 15, Bocsér György 14, Oleg Szlobodszkij 9, Csák Tamás 4, Monteiro Gugu

4, Reginaldo Regis 4, Hanák Viktor 3, Roik István 3, Sánta István 3/1, Brakszatórisz Gábor (k) 1

ILZER-STADLER FC (ECKER-STADLER FC):

Kiri Mihály 18 – Schultz László 31/1, Kertész János 28, Oleg Korol 30 – Miroszlav Resko 32/3, Molnár Zoltán 26, Szergej Hleba 20, Vjacseszlav Jeremejev 16, Kovács Zsolt 21/1 – Farkas Tamás 30/2, Hadár Attila 18/3. A többiek: Nagy Gábor (k) 16, Vincze Zoltán 16, Borgulya István 15/5, Lázár Mátyás 15/2, Holló Richárd 14, Károlyi Róbert 14/6, Kun György 14/1, Nagy Sándor 14, Ciprian Rosca 14/1, Virgiliu Bocan 10, Károlyi Gábor 10, Demkovics József 9, Bajusz József 8/1, Varga Endre 8, Murai Szabolcs 6/1, Sallai József 5, Igor Juskevics 3, Füzesi Zsolt 2, Cservölgyi Szilárd 1

TISZAKÉCSKEI FC:

Nagy Zsolt 22 – Balla László 29, Thaly Géza 20/1, Bujáki József 25, Barna Zsolt 28 – Molnár István 32/2, Nagy László 27/4, Maczkó Gábor 23/1, Neliu Beserman 19/2 – Balla Mihály 24/10, Szántó Róbert 33/6. A többiek: Uryatinszki Péter 19/1, Izsák József 18, Török László 18/4, Bánföldi Zoltán 16, Holló Richárd 15/1, Tóth József (k) 13, Mike Jenő 12, Marcel Cimpian 11, Major László 11, Szarvas Zsolt 11/1, Mle Collins 10, Mario Nedelea 9/1, Borisz Vidakovics 8, Sipos Szilárd 6/1, Bagi István 4, Burzi Attila 2, Nagylaki Richárd 2, Gábor Zoltán 1

ÚJPESTI TORNA EGYLET:

Szűcs Lajos 17 – Fehér Csaba 28/2, Sebők Vilmos 31/3, Kiskapusi Balázs 24/1, Szlezák Zoltán 31/1 – Pető Tamás 22/4, Véber György 22/5, Kozma István 29, Jenei Sándor 24/1 – Herczeg Miklós 33/12, Tóth Norbert 30/8. A többiek: Kovács Zoltán 17/6, Onyeabor Monye 17/1, Bíró Szabolcs (k) 16, Eszenyi Dénes 16/6, Tamási Zoltán 16, Korsós Attila 15/4, Babati Ferenc 13/1, Szanyó Kivály 13/5, Kvasz Krisztián 12, Zombori Zalán 9, Bérczy Balázs 7, Goran Kopunovics 3/1, Árgyelán János 1, Zele Balázs (k) 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Végh Zoltán 32 – Mónos Tamás 32/2, Juhár Tamás 30/2, Geress

Zoltán 25 – Szilveszter Ferenc 34/7, Galaschek Péter 33/5, Váci Zoltán 23/17, Aranyos Imre 27 – Zoran Kuntics 25/3, Hámori Ferenc 29/17, Pál Zoltán 31/7. A többiek: Herczeg Csaba 23/1, Tóth András 21, Maczók Miklós 20/1, Anatolij Gricajuk 18, Zombori Antal 16/1, Koltai Tamás 13/1, Nyerges Krisztián 10/1, Simon Antal 10, Gróf Attila (k) 1, Sáfár Szabolcs (k) 1

VÁC FC-ZOLLNER (VÁC FC):

Hámori István 23 – Lévai András 31/6, Kasza István 30/3, Babos Ádám 28 – Nyikos József 31/1, Schwarcz Zoltán 32/3, Vén Gábor 27/2, Vojtekovszki Csaba 33/2 – Horváth Péter 30/8, Füle Antal 24/5, Andrassy Csaba 26/5. A többiek: Kádár Tamás 22/1, Strasser László 22, Boda József 20, Sipeki István 17/2, Rob Kornél 15/1, Nagy Tibor 13/6, Halász Sándor (k) 11, Kriska Gábor 11, Sándor Tamás 11, Bánföldi Zoltán 8, Kovács Péter 5, Havrán József 2, Kulcsár Árpád 1, Ráki Árpád 1

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Bíró Szabolcs 16 – Schindler Szabolcs 29, Viktor Makrickij 18, Valdas Urbonas 31/5, Tóth Attila 29 – Schneider Tamás 22, Dvéri Zsolt 31/7, Vancsa Miklós 23/7 – Waltner Róbert 32/3, Róth Ferenc 34/9, Korsós Attila 16/5. A többiek: Pálfi László 16/1, Takács Lajos 16/3, Jozsip Dulics 15, Horváth Attila 15, Miklós Attila 15, Milinte Árpád (k) 15, Szabó Béla 15/1, Takács György 11/1, Talapa János 10, Simek Péter 9, Csordás Tamás 8, Miklós Zoltán 8, Györök Tamás 7, Domján Attila 6, Császár Krisztián 5, Mitring István (k) 5, Varga István 5, Magyar József 4, Vyttautas Karvelis 1, Rehák Viktor 1

ZALAHÚS-ZALAEGRSZEGI TORNA EGYLET FC:

Vlaszák Géza 34 – Gaál László 26/1, Csóka Zsolt 29/1, Filó Attila 28/1 – Németh Tamás 32/7, Szabó II Zsolt 27/6, Molnár Balázs 28, Szóke Péter 32/3 – Sebők József 32/9, Kámán Attila 29/12, Cornel Caşolţan 25/9. A többiek: Kocsárdi Gergely 23, Szabó I Zsolt 22, Varga Tamás 18/1, Molnár Attila 17, Arany László 15/5, Kovács Norbert 14/1, Nagy László 12, Tóth Zoltán 12, Molnár László 3, Guti László 2/1, Somfalvi Csaba 1/1, Tóth Gyula 1

Az 1997–1998. évi Raab Karcher NB I végeredménye

1. Újpesti TE	34	21	10	3	62-26	73	16. Videoton FCF	34	7	10	17	43-58	31
2. Ferencvárosi TC	34	20	7	7	63-43	67	17. Békéscsabai Előre	34	7	10	17	28-61	31
3. Vasas DH	34	19	7	8	66-41	64	18. Ilzer-Stadler FC	34	4	10	20	29-67	22
4. Győri ETO	34	18	9	7	47-31	63	Osztályozók:						
5. MTK Hungária	34	17	7	10	60-35	58	Tiszakécske FC–III. kerületi TVE Auto Trader 1-2, III. kerületi						
6. Vác FC-Zollner	34	15	6	13	45-47	51	TVE Auto Trader–Tiszakécske FC 1-1; Videoton FCF–Matáv						
7. Zalahús-ZTE	34	15	5	14	58-42	50	SC Sopron 2-1, Matáv SC Sopron–Videoton FCF 0-3						
8. Gázszer FC	34	12	13	9	55-45	49	Az NB I góllövőlistájának élcsoportja						
9. DVSC-Epona	34	13	9	12	46-48	48	1. Tiber Krisztián (Gázszer FC)						20
10. BVSC-Zugló	34	12	10	12	49-43	46	2. Hámori Ferenc (Vasas Danubius Hotels)						17
11. Diósgyőri FC	34	12	8	14	46-41	44	2. Váci Zoltán (Vasas Danubius Hotels)						17
12. Siófoki Bányász	34	11	8	15	38-43	41	4. Orosz Ferenc (MTK Hungária)						16
13. Haladás-Milos	34	9	9	16	38-47	36	5. Nicolae Ilea (DVSC-Epona)						15
14. Kispest-Honvéd	34	10	6	18	41-57	36							
15. Tiszakécske FC	34	8	8	18	36-75	32							

NB I B

1. Nyíregyháza FC	38	24	10	4	66-24	82
2. Dunaferri SE	38	24	8	6	61-30	80
3. III. kerületi TVE AT	38	22	8	8	79-37	74
4. Matáv SC Sopron	38	20	7	11	66-37	67
5. Érdi VSE	38	16	12	10	65-47	60
6. Rákóczi Kapocsukor	38	15	10	13	45-54	55
7. N. Olajbányász FC	38	16	4	18	51-52	52
8. Soproni FAC	38	13	13	12	40-44	52
9. Salgótarjáni BTC	38	15	7	16	40-45	52
10. Kabai Cukor-Hajdúsz.	38	13	12	13	44-35	51
11. Szeged-Dorozsma ESK	38	13	11	14	56-63	50
12. Tiszavasvári Alkaloída	38	12	12	14	35-44	48
13. Pécsi MFC	38	11	13	14	33-31	46
14. Kecskeméti TE	38	13	7	18	36-50	46
15. Pécsi Atomerőmű	38	11	14	13	38-37	45
16. Komlói Bányász	38	12	7	19	38-63	43
17. Szol. MÁV-Neusiedler	38	10	12	16	42-59	42
18. FC Tiszaújváros	38	10	6	22	43-71	36
19. Budalakk KFC Dorog	38	8	10	20	37-52	34
20. Csepel FC	38	6	9	23	27-67	27

Osztályozó az NB I B-ért

Szolnoki MÁV-Neusiedler-Soroksári TE 1-0, Soroksári TE-Szolnoki MÁV-Neusiedler 2-1
Lombard FC Tatabánya-FC Tiszaújváros 2-0, FC Tiszaújváros-Lombard FC Tatabánya 2-3

NB II, Keleti csoport

1. Demecseri Kinizsi	30	17	11	2	54-21	62
2. Soroksári TE	30	17	6	7	45-24	57
3. Dunakeszi VSE	30	12	12	6	43-24	48
4. Kiskőrös	30	12	11	7	47-34	47
5. Palotás	30	12	11	7	38-26	47
6. Kazincbarcikai SC	30	11	12	7	45-28	45

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1. Újpesti TE	X	1-2	1-2	2-3	1-1	2-2	1-0	2-1	5-0	1-0	2-0	2-0	3-1	2-2	3-0	2-1	4-1	4-0
2. Ferencvárosi TC	1-1	X	1-0	1-0	1-4	3-2	3-2	1-1	3-0	2-2	1-0	0-2	2-1	4-1	3-1	4-1	2-1	4-1
3. Vasas Danubius Hotels	0-0	3-1	X	1-1	1-0	1-2	2-0	2-6	4-1	2-0	2-1	3-2	1-2	1-1	3-2	1-1	4-0	2-0
4. Győri ETO FC	1-1	2-3	0-3	X	0-0	3-0	2-1	1-0	1-1	0-0	1-0	2-1	3-0	0-0	2-1	3-2	1-0	3-0
5. MTK Hungária	1-2	2-2	3-1	2-4	X	2-0	0-2	4-2	1-1	4-3	0-1	2-0	0-1	2-0	5-2	3-1	5-0	5-0
6. Vác FC-Zollner	0-1	3-2	2-6	1-2	1-0	X	0-0	1-1	1-2	2-0	2-0	1-1	2-0	3-2	1-0	2-1	2-0	3-1
7. Zalahús-Z.egerszegi TE	1-2	2-4	2-1	4-2	0-1	2-0	X	1-2	3-0	1-0	4-1	1-0	0-0	6-1	6-0	2-0	1-0	4-0
8. Gázszer FC	1-2	2-2	2-0	1-0	1-1	4-0	1-1	X	0-0	1-1	1-0	3-1	1-1	3-0	3-1	1-1	1-2	3-3
9. Debreceni VSC-Epona	1-2	1-0	1-2	1-2	1-0	1-1	4-3	2-0	X	2-1	2-1	1-0	1-1	4-1	2-0	3-0	8-0	1-1
10. BVSC-Zugló	0-1	0-1	3-3	1-0	1-0	0-1	5-3	3-1	2-1	X	0-0	0-2	1-1	3-1	5-1	2-0	3-0	4-1
11. Diósgyőri FC	0-2	0-2	1-1	1-0	1-3	2-2	4-0	1-1	2-0	4-0	X	2-2	3-2	5-1	4-0	4-1	0-0	2-2
12. Siófoki Bányász	1-1	0-1	1-0	1-3	2-0	1-2	1-0	1-2	1-1	2-1	1-0	X	0-1	1-0	3-2	0-1	0-2	3-0
13. Haladás-Milos	1-1	1-2	1-1	0-0	0-1	2-1	0-2	1-3	0-1	0-0	1-2	2-2	X	1-0	1-0	3-1	4-0	3-2
14. Kispest-Honvéd FC	0-2	1-0	1-2	0-1	1-4	2-1	2-1	2-0	5-1	1-1	2-1	2-0	1-0	X	5-0	2-0	0-0	0-1
15. Tiszakécskei FC	0-0	1-2	0-3	1-2	0-0	1-0	1-0	1-1	2-0	3-3	2-0	1-1	4-3	2-1	X	2-1	0-0	1-0
16. Videoton FC Fehérvár	1-1	1-1	1-3	0-0	0-0	1-0	1-1	4-2	0-0	1-1	0-1	2-3	2-1	2-1	8-0	X	5-1	1-3
17. Békéscsabai Előre	1-2	1-0	0-2	1-1	2-3	0-2	1-1	1-2	1-1	0-1	1-1	2-2	1-0	1-0	3-3	4-0	X	1-0
18. Ilzer-Stadler FC	0-3	2-2	1-3	0-1	0-1	1-2	0-1	1-1	2-0	0-2	0-1	0-0	3-2	2-2	1-1	1-1	0-0	X

7. Borsodi Volán	30	11	12	7	45-46	45
8. Rákospalotai EAC	30	11	10	9	36-40	43
9. Nyírbátor	30	11	9	10	37-36	42
10. FC Eger-Egertej	30	8	12	10	27-23	36
11. Kiskunfélegyházi TK	30	8	11	11	29-37	35
12. Kalocsai FC	30	8	8	14	42-54	32
13. Szegedi EAC	30	7	9	14	28-40	30
14. FC Hatvan	30	6	9	15	29-48	27
15. Tiszafüredi VSE	30	5	9	16	30-64	24
16. Hajdúnánás	30	5	6	19	26-56	21

NB II, Nyugati csoport

1. Komáromi FC	30	23	4	3	73-28	73
2. LFC Tatabánya	30	18	4	8	59-31	58
3. Beremend	30	15	6	9	51-28	51
4. BKV Előre SC	30	15	5	10	42-33	50
5. Győri Dózsa	30	15	3	12	63-65	48
6. MTE-MOTIM	30	14	4	12	41-37	46
7. Budafoki LC	30	12	8	10	46-41	44
8. RS Zalaapáti	30	12	6	12	41-38	42
9. Százhalombattai FC	30	11	8	11	44-38	41
10. Sárvári FC	30	12	4	14	49-48	40
11. Hévíz	30	11	5	14	39-50	38
12. Büki TK	30	11	4	15	45-48	37
13. Győrköny	30	8	9	13	30-44	33
14. Csákvári FC	30	9	4	17	34-57	31
15. Dunaszentgyörgy	30	7	9	14	32-55	30
16. Jutas Veszprém	30	3	5	22	22-70	11

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Gyula-West Group FC. **Bakony-csoport:** Szentgotthárd. **Dráva-csoport:** Pécsi VSK-Pécs '96. **Duna-csoport:** Szigetszentmiklós. **Mátra-csoport:** Tápíószecső ZMSE. **Tisza-csoport:** Püspökladányi FC

Az MTK Hungária fölényesen nyert az „ügyek” idényében

Nagy átszervezés előzte meg az 1998–1999-es szezonot. Az MLSZ március végén úgy határozott, hogy a következő idényben Raab Karcher Professzionális Nemzeti Bajnokság néven írja ki a legfelsőbb osztály küzdelmeit, s azokat a csapatokat engedi ott indulni, amelyek klubja 1998. június 30-ig gazdasági társasággá alakul, s igazolni tudja, hogy nincs köztartozása. A szövetség azt is meghatározta, hogy legalább 12, de legfeljebb 18 alakulattal rajtol majd az élvonal. „Csodák csodájára” a maximális létszámot jelentő 18 egyesület felelt meg a kívánalmaknak. Egyébként az MLSZ – amennyiben az 1997–1998-as idényben a következő szezonra az élvonalbeli szereplésre jogot szerzett csapatok nem teljesítették volna elégséges létszámban a feltételeket – adott esetben alacsonyabb osztályú, de a kondícióknak megfelelő klubokat is beemelt volna a PNB mezőnyébe. Erre azonban nem került sor.

A reform természetesen érintette az alacsonyabb osztályú bajnokságokat is. A PNB alatti, második szintet, részben angol mintára, ahol a Premier League alatti osztályt egy ideig Division One-nak nevezték, NB I-nek „keresztelték”, utólag úgy ítéljük meg, szerencsétlen fordulattal, de nyilván a könnyebb szponzorszerzésben bizakodva. Ám ma igaz az a mondat, hogy (például) a Tiszaújváros, az Érdi Sport, a Demecser vagy a Kabai CFC-Hajdúszoboszló az NB I-ben

Az MTK tizenegye. Hátul, balról: Szekér, Halmi, Babos Á., Lőrincz. Középen: Szamosi, Illés, Preisinger. Elöl: Madar, Kenesei, Elek, Balaskó

szerepelt, noha soha, egyik sem jutott fel az élvonalba. Ez az osztály (a második liga) korábban az NB I B nevet viselte, azt akár logikusnak is vélhetnénk, fenntartva az előzőeket, hogy nem maradt értelme a B betűvel való jelzésnek, ha megszűnt az NB I.

Az idényben – némi túlzással – izgalmasabb csatározások zajlottak a játéktéren kívül, mint azon belül. Továbbra is forró téma volt a televíziós közvetítések ügye. Július közepén a TV2 megkapta a góllösszefoglalók készítésének jogát, akkori viszonylatban nem is kis összegért, 100 millió forintért. Az élő közvetítésekre a TV3 és a Sport TV Kft. hajtott, végül utóbbi nyert. Ugyanakkor az MLSZ megbüntette a Ferencvárost és az Újpestet, mert a két klub engedélyezte, hogy az Msat televízió felvegye a mérkőzéseiket. Az MLSZ aligha lehetett elégedett a helyzettel, mert október végén bejelentette, hogy november 5-től önálló televíziós csatornát indít Hungary Sport néven. A vállalkozás érdekeket sértett, következtethetünk erre abból is, hogy Kovács Attila, az MLSZ elnöke november közepén bejelentette, életveszélyesen megfenyegették, azt követelve, hogy az általa vezetett szövetség hagyjon fel a csatorna támogatásával. Ezért vagy nem ezért, de december 29-én Kovács bejelentette, az MLSZ nem pénzeli tovább a Hungary Sportot.

Vitakozott, sőt a tévéközvetítési jogok miatt perben állt egymással az MLSZ és a Mészöly Kálmán által vezetett Magyar Hivatásos Labdarúgó Liga, s szabálytalanságokat tárt fel a szövetségnél a Studniczky Ferenc által vezetett sportfőhatóság, az Országos Testnevelési és Sporthivatal (OTSH) is. Munkaügyi pert nyert az MLSZ ellen a Kovács Attila megválasztása után elbocsátott korábbi főtitkár, Czékus Lajos. Nem volt jó a viszony a kormánnyal, illetve az alakuló, s 1999. január elsejétől dolgozó Ifjúsági és Sportminisztériummal sem. Deutsch Tamás, a kijelölt miniszter többször is kinyilvánította elégedetlenségét az MLSZ első emberének cselekedeteivel kapcsolatban, válaszként Kovács közölte, titokban magnóra vette a politikussal folytatott egyik beszélgetését, viszont nem kívánja nyilvánosságra hozni. Kettejük, illetve az MLSZ-vezetőség és az ISM csatározása meghatározta a következő fél évet is. A minisztérium nem rejtette véka alá, hogy mindent megtesz Kovács elmozdítása érdekében. Február elején Deutsch Tamás miniszter felfüggesztette az MLSZ-elnökséget és Bodor András felügyelőbiztost nevezte ki a labdarúgó-szövetség élére. Az elnök védekezéséért a FIFA-hoz fordult, Sepp Blatter segítségét kérte. A világszövetség jelezte, amennyiben a „politika” beavatkozik a magyar szövetség belügyeibe, a FIFA felfüggeszti az MLSZ tagságát. Hónapokon keresztül zajlott ez a sajtóságos „húzd meg-ereszd meg”, amelyben a tavasz végén látszólag Kovács Attila állt nyeresre. A FIFA szankcióitól tartva Deutsch Tamás kénytelen volt visszahelyezni az elnököt és az elnökséget is a jogaiba. Ugyanakkor a profi futball szereplőinek elégedetlenségét jelezte, hogy júniusban 12 PNB-s és három NB I-es klub lemondásra szólította fel a „rehabilitált” sportvezetőket. Közben folyamatosan vizsgálta az Ernst and Young könyvvizsgálócég az MLSZ gazdasági tevékenységét. Kovács Attilának a vállalkozásai terén is meggyűlt a baja: az APEH bünyügyi igazgatóságának nyomozói házkutatást tartottak a Kovács Acél Rt. telephelyén, majd feljelentést tettek (ismeretlen tettes ellen) különösen nagy kárt okozó csalás alapos gyanúja miatt.

A fentiekhez képest igazán sima bajnokságunk volt, az MTK Hungária 19 pontos előnnyel végzett az élen. Sima, nem számítva olyan emlékezetes ügyeket, mint a Vasastól való pontlevonás, miután a klub nem jelentette be, hogy egy spanyolországi edzőmérkőzésen Aranyos Imrét kiállította a spanyol bíró, s jogosulatlanul szerepeltette a III. kerület ellen. Így az a csapat kapta a három pontot, amelyik a pályán 6-0-ra veszített! Vagy Détári Lajos esete, akit a profi

Feljutott a Lombard FC Tatabánya! Hátul, balról: Bíró Péter tulajdonos, Kiprich, Süveges, Nagy I S., Pikács, Andai, Szoboszlai, Ramos, Gelei, Kovács László kapusedző, Szalma. Első sor: Keresztúri Jenő technikai igazgató, Sándor Imre gyűró, Gombos, Szabó, Kovács A., Szentjobbi, Letenyei, Virág A., Tüske R.

1998

1999

játékosokra vonatkozó átigazolási időszak vége után igazolt le a St. Pöltentől – ausztriai státusát tekintve amatőr játékosnak véelve Dömét – a BVSC. A Haladás megóvta a korábbi világválogatott középpályás szereplését, miután Détári egy góllal és egy gólpasszal járult csapata 2-1-es győzelméhez a szombathelyiek ellen.

Soha még ekkora fölényrel nem lett bajnok senki a magyar élvonalban, amiben persze az is szerepet játszott, hogy hosszú évtizedeken keresztül csak két pont járt a győzelemért. Mindenesetre jelezte a különbség, hogy noha az MTK a nemzetközi porondon éppen olyan gyengén teljesített, mint közvetlen hazai riválisai, mégis kiemelkedett a mezőnyből. Egervári Sándor együttese az első nyolc fordulóban hét győzelmet aratott, egyedül a Ferencváros ellen nem nyert, 2-2-re végzett az Üllői úton. A csapat gond nélkül átállt az új, 4-4-2-es szisztémára, amelyben Kenesei Krisztián volt az egyik csatár, Orosz Ferenc vagy Preisinger Sándor pedig a másik. A zalai támadó nagyobb szerepet kapott, Orosz ugyanis november közepén megsérült. Vetélytársa előtte négy mérkőzést eltöltése miatt kihagyni kényszerült. Egervári nem bolygatta az alapcsapatot, ha arra nem volt különösebb oka. Az első három fordulóban ugyan Rabóczki Balázs védett, de aztán Babos Gábor felépült, s visszafoglalta a helyét. A védelemben Molnár Zoltán, Lőrincz Emil, Komlósi Ádám és Szamosi Tamás mellett összfel sokat szerepelt Szekeres Tamás is, aki a télen az Újpesthez kérte átigazolását. A középpályán Illés Béla, Halmi Gábor és Madar Csaba mellé – Komlósihoz és Csordáshoz hasonlóan – a BVSC-ből érkezett Erős Károly, s sokat játszott ebben a sorban Balaskó Iván is. A kék-fehérek hatpontos előnnyel fejezték be az őszi idényt, de nem a két, végül „dobogós” helyen végzett ősi rivális, a Ferencváros és az Újpest, hanem a Győri ETO FC és a Diósgyőri FC előtt. Mindkét alakulat kiváló őszt zárt. A győriek tulajdonképpen megismételték előző évi teljesítményüket, 1997 őszén 38 pontot gyűjtve az élen teleltek. Akkor, részben azért, mert Bicskei Bertalan szakmai igazgatót elvitte a válogatott élére az MLSZ, tavasszal gyengén szerepeltek. Ám Garami József szakmai igazgató vezetésé-

vel – egy merőben más, a korábbi békéscsabai játékosokra már kevésbé építő, s a Portugáliába eladott Fehér Miklóst, illetve az elengedett Ferenczi Istvánt is nélkülöző alakulattal – ismét kiemelkedően szerepeltek. Csak a bombaformában játszó MTK előzte meg őket. A Diósgyőri FC helyzete kicsit más volt. A borsodiak hatodikok voltak 1997 ősze után, s csak tizenegyedikiek az idény végén. A nyáron kölcsönkaptak négy játékost az MTK-tól, közülük kettő, Egressy Gábor és Kuttor Attila a kék-fehéreken kívül minden más csapatban alapember lehetett volna. Erősítést jelentett két vajdasági futballista, a Debrecenből megszerzett Szabó Tibor és a hosszú magyarországi pályafutását akkor megkezdő Micso Szmiljanics is. Tornyinak a sok pozitívum mellett egy negatívummal is meg kellett birkóznia: szinte új csapatot volt kénytelen építeni. Az őszi idényben a játékosok majd' mindvégig hiába várták a járandóságukat a vezetőségtől, november végén néhányan fel is jelentették az egyesületet az MLSZ-nél. (Ez akkoriban meglehetősen mindennapos lépésnek számított az MTK Hungáriát kivéve a klubok és a futballisták viszonyában.) Decemberben új ügyvezető került az élre, Molnár Zoltán azonnal bejelentette, hogy a játékosok és a vezetőedző irreálisan magas jövedelme miatt módosítani kívánja a szerződéseket. A jogilag értelmezhetetlen, egyoldalú lépés háttere az volt: kifizetni nem tudja a klub a vállalt összegeket, de aki belemegy a csökkentésbe, kevesebbre esetleg számíthat. Tornyi Barnabás ebből nem kért, január ötödikén lemondott a posztjáról. Ügye a bíróságra került, a közvéleményt sokkolta, hogy a korábbi vezetőedző 60 millió forintos kártérítésre tartott igényt. (Ebben szerepe lehetett annak, hogy sajtóhírek szerint kiemelkedően magas prémium járt volna neki akkor, ha az első három között végez a csapattal az idény végén. A vezetők könnyedén aláírták ezt a pontot, aztán igyekeztek megszabadulni a trénerétől.) A játékosok egy részét kifizették, a kulcsemberek közül „csak” Július Nöta, Kuttor Attila és Kulcsár Sándor távozott. De a többiekkel a DFC éppen fele annyi pontot gyűjtött, mint ősszel, s visszacsúszott a nyolcadik helyre. A szurkolók hol a vezetőség, hol a már régen távozott Tornyi ellen tüntettek, akinek több mint 40 millió forintot megítélt első fokon a bíróság.

Tavasszal a Ferencváros és az Újpest tudta valamegyest tartani a lépést az MTK Hungáriával, mindkettő javított őszi eredményein. A Fradi szurkolói az első fél év végén Nyilasi Tibor távozását követelték – sic transit gloria mundi, így múlik el a világ dicsősége –, ősszel már a horvát Marijan Vlak irányította a csapatot. Ekkor került először külföldi edző a legfényesebb múltú magyar futballalakulat élére. De nem ez volt az idény szenzációja az Üllői úton, hanem hogy hosszú évek után ismét aktív politikus került az elnöki székbe. Dr. Torgyán József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a kormánykoalíció második legerősebb pártja, a Független Kisgazdapárt elnöke lett az FTC első embere. Nem sokkal később pénzügyi átvilágítás kezdődött a futballklub gazdálkodásáról, ennek végén a dr. Csúcs László vezette bizottság súlyos visszaéléseket állapított meg. Dr. Szívós István, az addigi ügyvezető és helyettese, Deák László is lemondott. A három évvel

Dr. Szívós István lemondani kényszerült

A Gázszer FC legénysége. Hátsó sor: Matus, Lőrinc, Császár, Szalai, Korol, Simek, Dvéri, Kövesfalvi. Középső sor: Fekete Csaba szertáros, Urbonas, Tulák, Müller Csaba pályaedző, Hartyáni Gábor vezetőedző, Mári Attila kapusedző, Bekó, Zimmermann, Varga Gábor gyűrő. Elő sor: Rehák, Dulics, Salacz J., Tiber, Móri, Király P., Salacz Z., Medvid

1998
1999

korábban a Bajnokok Ligájában hosszú évekre nyugodt gazdálkodást ígérő vagyonhoz jutó Ferencváros az évad során anyagi problémákkal küzdött, tartozott a játékosoknak. Ugyanakkor ügyesen dolgozott az átigazolási piacon, kölcsönszerződéssel az idényre haza tudta hozni külföldről Nyilas Eleket, Vincze Ottót és Telek Andrászt is. Meg tudta szerezni a szinte csődbe ment BVSC-től Füzi Ákost és Bükszegi Zoltánt, illetve a Kispest-Honvédtól Mátyus Jánost és Kovács Bélát. Vlakot sokkal inkább kedvelték a szurkolók, mint Torgyán doktor. Ellenben ő volt a hatalom pozíciójában. Az idény végén menesztette a horvát szakembert, mondván, „a klub századik évében olyan edzőre van szükség, aki száz százalékgig Fradi-szívű.”

Hasonló anyagi problémák feszítették az Újpest mindennapjait, hét alapjátékosa szerződésszegés miatt (akkoriban ez volt a szalonképes kifejezése annak, hogy a futballisták nem kapták meg a járandóságukat) már szeptember elején feljelentette az egyesületet. Tavaszra valamelyest javult a helyzet. Noha addigra Sebők Vilmos elszerződött Angliába, hazatért Belgiumból Urbán Flórián. Az egyesület anyagi gondjai olyan mélyek voltak, hogy még egy esetleges fúzió lehetősége is felvetődött az MTK-val. Várszegi Gábor ennek lehetőségeit kutatva még a sajtó képviselőit is „megszondáztatta” egy háttérbeszélgetésen. Az ügy végül – elsősorban mindkét szurkolótábor heves tiltakozása miatt – gyorsan lezárult. Minden gond ellenére a lila-fehéreknél csak az MTK Hungária gyűjtött több pontot tavasszal, a Ferencváros pedig ugyanannyit szerzett.

Egervári Sándor együttese öt fordulóval a bajnokság befejeződése előtt már matematikailag is bajnok lett. Érdekes, hogy kiemelkedő eredményessége ellenére az MTK gyakran kapott kritikát a sajtótól, elsősorban a biztonságot szem előtt tartó, kockázatmentes, ugyanakkor a látványosságra egyáltalán nem törekedő stílusa miatt. Várszegi Gábor tulajdonos maga is hasonló véleményen volt, ezért Egervári mester a tavasz közepén, a véghajrá előtt bejelentette, távozik a bajnoksapattól, s az őstől egy másik élvonalbeli alakulat kispadján ül majd. Aligha ő kezdeményezte a váltást, ugyanis a Fotex-vezér már nyolc nappal később a nyilvánosság elé tárta az utód kilétét: az akkor 44 éves Henk ten Cate vette át a bajnoksapatot.

Megkoronázták a berlini Királyt

1998 decemberében az MLSZ Király Gábort választotta Az év játékosának. Az akkor első ízben odaítélt, a futballban dolgozó sportújságírók szavazatai alapján adományozott Magyar Aranylabda-díjjal ugyancsak a Hertha BSC kapusát tüntették ki.

A Hivatásos Labdarúgók Szervezete (HLSZ) az idény végén Király Gábort találta a legjobb légiósnak, Hrutka János (Kaiserslautern) és Sáfár Szabolcs (Austria Salzburg) következett utána. A társak Illés Bélát (MTK Hungária FC) választották a legjobb mezőnyjátékosnak – övé lett az Albert Flórián-díj –, Mátyus János (FTC) és Korsós György (Győri ETO FC) előtt. A legjobb kapus (Zsiborás Gábor-díj) is a kék-fehérek közül került ki, Babos Gábor nyert, Végh Zoltán (Vasas) és Hámori István (Vác FC-Zollner) előtt. Az edzőknél folytatódott a bajnok sikersorozata: Egervári Sándor kapta a legtöbb voksot, a második Bicskei Bertalan szövetségi kapitány, a harmadik Garamvölgyi Lajos, a DVSC-Epona kupagyőztes mestere lett. A legjobb 21 éven aluli játékosnak Füzi Ákost (FTC) választották, klubtársa, Szabics Imre, valamint Bodnár László (DVSC-Epona) előtt. A játékeztetőknél Juhos Attila, Arany Tamás, Bede Ferenc sorrend alakult ki.

Az MLSZ Deák Ferenc-díjjal jutalmazta a gólkirály Illés Bélát, aki megkapta a legjobb mezőnyjátékosnak felajánlott Bozsik József-díjat is. (A második Korsós György, a harmadik Mátyus János lett.) Az edzők Sebes Gusztáv-díját Egervári Sándor vehette át, mögötte Garamvölgyi Lajos és Várhidi Péter fért még fel a képzeletbeli dobogóra. Ábrahám Attila kapta a Hertzka Pál-díjat, Puhl Sándor lett a bírók között a második, Juhos Attila pedig a harmadik.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyvében Illés Béla neve mellett szerepelt a legmagasabb átlag (6,333), mögötte az első tízbe fért még Halmai Gábor (MTK Hungária FC, 6.103), Korsós György (6,034), Somogyi József (Győri ETO FC, 6,000), Kuttor Attila (Diósgyőri FC, Videoton, 5,893), Juhár Tamás (Vasas DH, 5,846), Madar Csaba (MTK Hungária FC, 5,844), Sebők József (Zalahús-ZTE, 5,844), Szatke Zoltán (Nyírség-Spartacus, 5,844) és Dombi Tibor (DVSC-Epona, 5,808). A kapusok első három helyezettje: Babos Gábor (6,000), Vlaszák Géza (Zalahús-ZTE, 5,929) és Dancso Celesztka (Nyírség-Spartacus, 5,852).

Az év álomtizenegye a sportnapilapnál: Babos – Korsós, Juhár, Kuttor, Szekeres (MTK Hungária FC, Újpest, 5,731) – Dombi, Halmai, Illés, Madar – Sebők J., Egressy (Diósgyőri FC, 5,774). A B-csapat: Vlaszák – Mónos (Vasas DH, 5,750), Nagy T. (Vác FC-Zollner, 5,806), Szatke, Mátyus (FTC, 5,714) – Vojtekovszki (Vác FC-Zollner, 5,767), Kiser (Diósgyőri FC, 5,759), Somogyi, Tóth N. (Újpest, 5,516) – Kenesei (MTK Hungária FC, 5,767), Ilea (DVSC-Epona, 5,643).

Ilyen látványos mozdulatokkal parádézott Király Gábor

1998

1999

Parázs vitákat szült a Loki első nagy sikere

Megkezdődött a következő évtized legsikeresebb magyar csapatának, a Debreceni VSC-nek a menetelése. Jelezte már ezt egy bajnoki eredmény, a Ferencváros elleni 6-1-es diadal is (azt megelőzően 23 éve nem szenvedtek a zöld-fehérek ilyen súlyos vereséget a hazai ligában), de még inkább az MK-szereplés. A Loki Vácon nyerte meg története első országos titulussát, 2-1-re legyőzve a hektikus idényt maga mögött tudó Lombard FC Tatabányát. A 12 000 nézőből hétezer Debrecenből érkezett, a hangulat fergeteges volt. És a diabolikus kulisszák előtt is méltó ellenfele volt a Lokinak a második ligás alakulat! A piros-fehérek góljait Bagoly Gábor és Vadicska Zsolt lőtte, a kék-fehérek soraiból a veterán Kiprich József talált a kapuba. A finálét Puhl Sándor vezette, a civisek szerint kifogástalanul. Homlokegyenest más véleményen voltak a komáromiak, akik óvtak a mérkőzés kulcsjelenete miatt. Úgy ítélték meg, hogy a második debreceni gólnál nem jutott túl a labda a gólvonalon, ráadásul még egy meg nem adott büntetőt is számon kértek Puhl Sándoron. Garamvölgyi Lajos, a DVSC vezetőedzője nem idegeskedett: „Nem izgulok. Mitől is félnék? Hallott már valaki olyasmiről, hogy a kupadöntő lefújása után átadott serleget és aranyérmeket utólag visszaveszik, a meccset pedig érvénytelenítik? Ez még

1999. május 20-án először lett kupagyőztes a Loki. A feledhetetlen váci éjszaka hősei. Állnak (balról): Tomes János pályaedző, Garamvölgyi Lajos vezetőedző, Siklósi, Bajzát, Pető, Goian, Horváth Béla (takarva) technikai vezető, Vadicska, Bodnár, Bagoly, Ilea, Szatmári, Zolnai Lajos pályaedző. Guggolnak: Sabo, Kovács, Csehi, Böör, Sándor Cs., Dombi, Téglási, Vincze Ferenc gyűró, Csarnai Norbert szertáros

nálunk sem történhet meg.” Nem is történt. A csapat egyébként akkor még sokkal szilárdabb volt, mint anyagi helyzete. Ám az önkormányzat, a Loki-páholy és a különböző cégek szerepvállalásának köszönhetően megmenekült a krachtól. Morbid is lett volna, ha épp fennállása legnagyobb diadala, a Magyar Kupa elhódítása évében jutott volna ebek harmincadjára.

A Szabad Föld-Kincses Kalendárium-kupát, az MK-finálé előmérkőzéseként a Kemece SE nyerte meg a Hartai SE ellen. A gól nélküli találkozó után tizenegyesekkel 5-4-re nyert a szabolcsi legénység.

Magyar Kupa, 1998–1999-es kiírás

Negyeddöntő: Győri ETO FC–Nyírség–Spartacus 1-0, Vác FC–Zollner–Haladás–Milos 3-1, DVSC–Epona–Diósgyőri FC 3-1, Lombard FC Tatabánya–Újpest FC 3-1

Elődöntő: Lombard FC Tatabánya–Vác FC–Zollner 3-0, DVSC–Epona–Győri ETO FC 2-1

Döntő

DVSC–Epona–Lombard FC Tatabánya 2-1 (1-0)

1999. május 20., Vác, 12 000 néző. Jv.: Puhl

DVSC–Epona: Téglási – Goian – Bodnár (Szatmári, 89.), Pető – Dombi, Sándor Cs., Vadicska, Bagoly, Böőr – Sabo (Csehi Z., 57.), Ilea

Lombard FC Tatabánya: Gelei – Bukva, Szabó V., Szalma, Virág (Van de Merwe, 41.) – Süveg, Kovács A. (Csernák, 67.), Tüske, Szekeres (Szoboszlai, 39.) – Kiprich, Nagy S.

Gólszerző: Bagoly (22.), Kiprich (50.), Vadicska (80.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Hrutka János bombagóljainak idenye

Az ideny elején folytatódott a válogatott jó sorozata. Négy évvel a szlovénok elleni szombat-helyi vereség után sikerült győzni a délnyugati szomszéd ellen Zalaegerszegen. Ez volt a zalai város történetében a második A-válogatott meccs, az elsőt 1974-ben 3-1-re nyerték az elődök a bolgárok ellen. Ennél erősebb generációja nem volt a szlovén futballnak, 2000-ben Eb-, 2002-ben vb-résztvevő volt. Bicskei Bertalan szövetségi kapitány a Király – Fehér Cs., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Lisztes, Halmai, Illés – Sebők J., Horváth, Hamar tizeneggyel kezdett, a második féлдőre Lisztes, Illés és Horváth helyére Dárdai Pál, Tóth Norbert és Kovács Zoltán került pályára. A 60. percben az igazán hazai pályán játszó, egerszegi Sebők Józsefet Dombi Tibor, az utolsó két percre Hrutka Jánost Szilveszter Ferenc váltotta. A záró 20-25 perc volt igazán eseménydús. Előbb Dombi Tibor szerzett vezetést (ez az egyetlen gólja az A-válogatottban), majd a 85. percben Sebők Vilmos értékesítette a cserekapus, Mladen Dabanovič Dombi elleni szabálytalansága után megítélt büntetőt. (A kapus piros lapot is kapott, mezőnyjátékos, Marinko Galič állt be védeni a tizenegyeset.) Az utolsó percekben a szlovénok Milenko Ačimovič révén szépítettek (2-1).

Sajnos a portugálok ellen nem sikerült megtörni az egyébként mindmáig tartó nyeretlenség sorozatot. Persze, ha a szlovénok kapcsán kiemeltük, hogy milyen erős volt az ezredforduló éveiben szereplő korosztály, ez hatványozottan igaz a portugál aranygenerációra. A Népstadion

1986
1987
1988 vendégei más nagyságrendet képviseltek Figóval, Rui Costával, Sá Pintóval. (Paulo Sousa nem játszott.) Ötvenezer néző előtt sokáig pislákolta a remény, főleg hogy Horváth Ferenc találataival a 32. perctől vezetett a Király – Fehér Cs. (Korsós Gy.), Lakos, Hrutka, Mátyus – Lisztes (Dárdai), Halmai, Illés – Dombi (Kovács Z.), Horváth F., Hamar összeállítású magyar csapat. A második féldőben aztán Sá Pinto két, Rui Costa egy gólt szerzett, s ezzel elszállt a bravúros sorozatkezdés reménye.

1989
1990
1991 Szerencsére a következő találkozón idegenben sikerült javítani. Tegyük hozzá: a továbbjutásra törő válogatott számára „kötelező” volt a három pont megszerzése Bakuban. Noha négygólos győzelmet hozott a magyar válogatott azeri vendégjátéka, maga a meccs nem volt ennyire sima. Bicskei Bertalan együttese az 58. percben jutott vezetéshez, s csak jóval Vjacseszlav Licskin kiállítását követően, az utolsó tíz percben szerzett három gól tette fölényessé a diadalt. A magyarok közül elsősorban Dárdai Pál és Pisont István játéka emelkedett ki, nem csupán azért, mert mind a ketten gólt szereztek. (A további két találat a büntetőt értékesítő Illés Béla és a 19 évesen első válogatott meccsét játszó Fehér Miklós nevéhez fűződött.) Az összeállításból (Király – Sebők V. – Fehér Cs., Hrutka, Mátyus – Pisont, Dárdai, Illés, Lisztes – Horváth, Hamar, a megsérült Horváth helyére már az 5. percben beállt Fehér M., később pedig pályára került Korsós Gy. és Dombi is) kiderül: ezúttal egyszerre szerepelt a kezdőcsapatban Pisont István, Dárdai Pál, Illés Béla és Lisztes Krisztián.

1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999 Október közepén kulcsmeccsen fogadtuk a románokat. Egy esetleges hazai győzelem nagyon sokat jelentett volna, ám csak egy pontot sikerült gyűjteni. A teljes képhez tartozik, hogy a román futball akkor jóval a miénk előtt járt, 1994-ben vb-negyeddöntős, 1996-ban Eb-résztvevő, 1998-ban pedig vb-nyolcaddöntős volt a válogatottja, amely aztán kijutott a 2000-es Európa-bajnokságra, s ott is negyeddöntős lett. A fentiekhez képest a hazai 1-1 nem is számított lebecsülendő eredménynek, még ha minimálisra is csökkentette a továbbjutási reményeket. A Király – Fehér Cs., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Pisont, Dárdai, Illés – Egressy (Lisztes) Fehér M. (Hámori), Hamar (Tóth N.) összeállításban szereplő csapatban Bicskei elsősorban a csatárokkal lehetett elégedetlen, a 70. és a 80. perc között a kezdő tizenegy mindhárom támadóját lecserélte. Magyar szempontból a meccs legemlékezetesebb pillanata a Viorel Moldovan 51. percben szerzett találatát kiegyenlítő óriási Hrutka-gól volt a 86. percben. A Kaiserslauternből beválogatott háttvéd – hasonlóan az évi májusi, litvánok elleni találkozéhoz – körülbelül 20 méterről, jobbal a bal felső sarokba csavarta a labdát.

Következett a svájciak elleni, hazai „érváró”.

1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015 Több nézőt érdemelt volna az Üllői úti mérkőzés: a helyszínen alig háromezren látták, hogy az első percben egy szöglet után a Hrutka János által lefejelt labdát Korsós György a hálóba segíti, majd hogy a hetedik percben egy bal oldali beadás után Sebők József úgy fejel a kapuba, hogy a labda a svájci kapus, Andreas Hilfiger lába között talál utat a hálóba. A magyar csapat a Király – Korsós Gy., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Dárdai, Pisont, Somogyi – Sebők J. (Herczeg), Fehér M. (Waltner), Egressy összeállításban játszott, Waltner Róbert ezen a találkozón debütált. A szép győzelemmel sikeres esztendőt zárt a válogatott: 6 meccset megnyert, egyet (a portugálok elleni budapestit) elveszített. Két döntetlenje közül a macedónok elleni, teheráni a tornagyőzelmet jelentette.

1999 márciusában ellenben egy újabb döntetlen csalódást keltett. Nem sikerült legyőzni a bosnyákokat az Üllői úton. Noha az előző évi jó mérlegre alapozva Bicskei Bertalan abban

reménykedett, hogy közel telt ház előtt játszik majd a csapat a spanyolországi, olaszországi és angolai légiósokkal is felálló, de így is tartalékos bosnyákokkal, körülbelül félház várta a két gárdát. Barátságosnak nevezték a meccset, ehhez képest meglehetősen indulatos volt az első negyedóra, mindkét oldalon durva belépőkkel. A bosnyákok a 39. percben legjobbjuk, az addigra már a Real Sociedadot és a Barcelonát is megjárt, a Teneriféből beválogatott Mehmed „Meho” Kodro révén vezetést szerez-

Nem tudták legyőzni a bosnyákokat. Hátsó sorban, balról: Szekeres, Fehér M., Hrutka, Sztipánovics, Sebők V., Somogyi. Guggolnak: Illés, Dárdai, Király, Korsós Gy., Egressy

tek, a magyaroknak ebben a játékrészben csak helyzetekig sikerült jutni. A második félidőben, főleg Dombi Tibor és Tóth Norbert beállítása után feljavult a játékunk, és a csapatkapitány, Illés Béla a negyedik lehetőségét már góllá váltotta. A büntetőt Dombi Tibor harcolta ki. A folytatásban akár a győztes gólt is megszerezhetné volna a csapat, ám a 84. percben Tóth Norbert lövését a bosnyák kapus, Mirsad Dedić bravúrral védte. Király Gábor előtt piros-fehér-zöld szerelésben Korsós Gy., Sebők V., Hrutka, Szekeres – Dárdai (Pisont), Illés, Somogyi – Sztipánovics (Kovács Z.), Fehér M. (Dombi), Egressy (Tóth N.) lépett pályára. A horvát klubból behívott Sztipánovics Barnabás csak ezen a találkozón kapott szerepet az A-válogatottban.

A hónap végén két selejtezőt is vívott a gárda. A liechtensteini vendégek nem okoztak gondot, legfeljebb azt jegyezhetjük fel: középhátvéd ritkán (sem) ért el addig három gólt

Itthon a liechtensteiniek ellen. Hátsó sorban, balról: Illés, Pisont, Mátyus, Sebők V., Hrutka, Halmi. Guggolnak: Tóth N., Sebők J., Király, Korsós Gy., Fehér M.

90 perc alatt a nemzeti tizenegyben. Sebők-nap volt ez valójában, hiszen Sebők József szerezte meg az első gólt, majd névrokona, Vilmos „gyártott” mesterhármast. Az ötödik gólt Illés Béla jegyezte. Bicskei Bertalan csapata az alábbi összeállításban játszott: Király – Korsós Gy., Sebők, Hrutka (Somogyi), Mátyus – Pisont, Halmi, Illés – Sebők J. (Dombi), Fehér M., Tóth N. (Hamar). A találkozó után Sebők Vilmos

*A Pozsonyban döntetlent elérő válogatott. Állnak, balról: Illés, Korsós Gy., Mátyus, Sebők V., Hrutka, Fehér M.
Elöl: Tóth N., Halmai, Pisont, Sebők J., Király*

1998

1999

elárulta, miért ő lőtte a büntetőt 4-0-nál: „Illés Béla és Somogyi József volt rajtam kívül kijelölve a rúgásra, s amikor a bíró megadta a büntetőt, szoltam Bélának, hadd rúgjam én, hadd legyen háromgólos. Rendesek voltak a srácok, hagyták, hogy én végezzem el a büntetőt. Hallottam, hogy a közönség Király nevét skandalálja, de szerintem Bicskei kapitány nem engedte volna, hogy Gábor rúgja a tizenegyest. A siker ellenére továbbra sem vagyok kibékülve a talajjal. A pálya katasztrofális volt, többször is helyzetbe kerülhettünk volna, de egyszerűen elpattant tőlünk a labda.”

Pozsonyban már aligha csak a gyep állapotával akadt probléma. A hangulat meglehetősen feszült volt, Kölcsey nemzeti imáját végigfűtyülték a helyi huligánok, a szlovák himnusz alatt a magyar ultrák fordítottak hátat a pályának. A mérkőzés alatt a hordágyon fájdalmasan, kínok között fetregő Fehér Miklóst megdobálták a szlovák szurkolók. Az Európa-bajnoki selejtezőn a magyar válogatott nyerhetett volna, de a legnagyobb helyzeteket is kihagyta. Még

*Bicskei Bertalan szövetségi kapitány, Weimper István edző
és László Attila technikai vezető*

szerencse, hogy Király Gábor az utolsó pillanatban nagy bravúrral kivédte Stanislav Varga fejesét. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Király – Sebők V. – Korsós, Hrutka, Mátyus – Pisont, Halmai, Illés – Sebők J. (Dombi), Fehér (Hamar), Tóth N.

Az angolok elleni találkozóra megjelent a Népstadion. A vendégek Alan Shearer egy vitatható ítélettel megadott büntetéből született góljával vezettek a 22. perctől, Hrutka János egyenlített ki, bomba lövésével a 71.

Az angolokkal döntetlenező együttes. Balról: Hrutka, Mátyus, Sebők V., Pisont, Halmai, Király, Korsós A., Korsós Gy., Dárdai, Dombi, Illés

percben (1-1). A magyar válogatottat Bicskei Bertalan az alábbi összeállításban szerepeltette: Király – Sebők V. – Korsós Gy., Hrutka, Mátyus – Dárdai, Halmai, Pisont (Somogyi) – Illés – Dombi, Korsós A. (Tóth N., Herczeg). Jobb mérkőzésre számítottunk, de a háromoroszlánosok nem igazán strapálták magukat.

Két „pikáns” selejtező zárta az idényt, a Victor Pițurcă által irányított románokkal Bukarestben, a szlovákokkal Győrben játszott a válogatott. Bukarestben a játékosok nem tudták kivonni magukat a közönség kiabálásának hatása alól. A védelem már az első percekben megzavart, Adrian Ilie a második percben megszerezte a vezetést. Dorinel Munteanu lőtt még egyet a 15. percben – s ezzel szinte vége is volt a találkozó érdemi részének. A magyar csapat (Király – Korsós Gy., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Dárdai, Halmai, Illés, helyette Preisinger – Sebők J., helyette Herczeg, Fehér M., helyette Pisont, Egressy) sima vereséget szenvedett.

Az A-válogatott törzstagjai

Király Gábor (Hertha BSC)	11
Korsós György (Győri ETO FC)	9
Sebők Vilmos (Ujpest, Bristol)	10
Hrutka János (Kaiserslautern)	11
Mátyus János (FTC)	10
Halmai Gábor (MTK Hungária)	7
Dárdai Pál (Hertha BSC)	9
Pisont István (E. Frankfurt)	9
Dombi Tibor (DVSC-Epona)	8
Illés Béla (MTK Hungária)	10
Fehér Miklós (FC Porto)	7

1998–1999

Aztán négy nappal később kikapott az északi szomszédától is. A holland–belga közös rendezésű Európa-bajnokság selejtezői keretében játszott Győrben a magyar és a sokat nem utazó szlovák együttes. Bicskei Bertalan ezúttal a Király – Korsós Gy., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Halmai (Pisont), Somogyi (Preisinger), Illés, Dárdai – Sebők J., Egressy (Dombi) összeállítású csapatot küldte pályára. A szlovák kapitány, a legendás Jozef Adamec alakulatában helyet kapott a 2000 őszen a Ferencvárosba szerződő, akkor még a pozsonyi Inter soraiból beavogatott Pinte Attila is. A magyar oldalon Illés Béla az ötvenedik válogatottságát ünnepelte. A meccs egyetlen gólját Martin Fabuš lőtte Király Gábor kapujába. A mieink továbbjutási reményei öt nap alatt, a románok elleni bukaresti 0-2-vel és a győri 0-1-gyel végleg elszálltak.

1998. aug. 18.	Zalaegerszeg	SZLOVÉНИЯ	2-1 (0-0)		Dombi, Sebők V.
1998. szept. 6.	Bp., Népst.	PORTUGÁLIA	1-3 (1-0)	Eb-sel.	Horváth F.
1998. okt. 10.	Baki	AZERBAJD.	4-0 (0-0)	Eb-sel.	Dárdai, Illés, Pisont, Fehér M.
1998. okt. 14.	Bp., Népst.	ROMÁNIA	1-1 (0-0)	Eb-sel.	Hrutka
1998. nov. 18.	Bp., Üllői út	SVÁJC	2-0 (2-0)		Korsós Gy., Sebők J.
1999. márc. 10.	Bp., Üllői út	BOSZNIA-HERC.	1-1 (0-1)		Illés
1999. márc. 27.	Bp., Üllői út	LIECHTENST.	5-0 (3-0)	Eb-sel.	Sebők V. 3, Sebők J., Illés
1999. márc. 31.	Pozsony	SZLOVÁKIA	0-0	Eb-sel.	
1999. ápr. 28.	Bp., Népst.	ANGLIA	1-1 (0-1)		Hrutka
1999. jún. 5.	Bukarest	ROMÁNIA	0-2 (0-2)	Eb-sel.	
1999. jún. 9.	Győr	SZLOVÁKIA	0-1 (0-0)	Eb-sel.	

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

11 mérkőzésen: Hrutka János (1. FC Kaiserslautern), Király Gábor (Hertha BSC)

10 mérkőzésen: Illés Béla (MTK Hungária FC), Mátyus János (FTC), Sebők Vilmos (Újpest FC, Bristol City)

9 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Korsós György (Győri ETO FC), Pisont István (Eintracht Frankfurt)

8 mérkőzésen: Dombi Tibor (DVSC-Epona)

7 mérkőzésen: Fehér Miklós (FC Porto), Halmai Gábor (MTK Hungária FC)

6 mérkőzésen: Hamar István (Beitar Jerusalem), Sebők József (Zalahús-ZTE FC), Tóth Norbert (Újpest FC)

5 mérkőzésen: Egressy Gábor (Diósgyőri FC), Somogyi József (Győri ETO FC)

4 mérkőzésen: Fehér Csaba (Újpest FC), Lisztes Krisztián (VfB Stuttgart)

3 mérkőzésen: Herczeg Miklós (Újpest FC), Horváth Ferenc (KRC Genk), Kovács Zoltán (Újpest FC)

2 mérkőzésen: Preisinger Sándor (MTK Hungária FC), Szekeres Tamás (MTK Hungária FC, Újpest FC)

1 mérkőzésen: Hámori Ferenc (Vasas DH), Korsós Attila (Újpest FC), Lakos Pál (Győri ETO FC), Szilveszter Ferenc (Vasas DH), Sztipánovics Barnabás (NK Rijeka), Waltner Róbert (Videoton FCF)

A végén kivágták a rezet

Az ötkarikás csapat, amely egyben az U21-es válogatott is volt, nagyon rosszul szerepelt az 1998–1999-es idényben (is). A Kiss József csapatfőnökre bízott gárdát november elejéig Dunai Antal (valamint segítőként Bene Ferenc és Borbély László) készítette fel, majd a váltás után Tornyi Barnabás irányított, pályaedzői Herczeg András és Veréb György voltak. A fiatalok augusztusban felkészülési mérkőzésen 3-1-re legyőzték Zalaegerszegen a szlovénokat, de korai volt az öröm. Ugyanis utána selejtező mérkőzésen kikaptak a portugáloktól (az Üllői úton 0-3), az azeriektől (Szumgajtban 1-2), a románoktól (szintén a Fradi-pályán, 1-2), a szlovákoktól (Pozsonyban 1-4) s végül újra a románoktól (Bukarestben 1-2) is. Utána ellenben az Üllői úton 3-0-ra megverték az addig parádésan menetelő szlovákokat. A télen Dél-Amerikában járt a társaság, Buenos Airesben megalázó, 7-0-s vereséget szenvedett az argentin U19-es válogatottól, majd gól nélküli döntetlent játszott Paraguay 21 évesével. Tavasszal két barátságos meccs jutott a programba, a bosnyákoktól 3-2-re kikapott itthon a válogatott, ám az angolokkal 2-2-re végzett. A hat selejtezőn Posza Zsolt (6 mérkőzésen), Kabát Péter, Molnár Balázs, Stark Péter, Vayer Gábor (5-5), Balaskó Iván, Böőr Zoltán, Éger László, Ferenczi István, Filó Attila, Komlósi Ádám (4-4), Szabics Imre, Szili Attila (3-3), Andai Máriusz, Bodnár László, Fehér Miklós, Füzi Ákos, Schultz Levente, Sipeki István, Waltner Róbert, Zováth János (2-2), Bernáth Csaba, Csordás Csaba, Kenesei Krisztián, Kovács Béla, Kvasz Krisztián, Rósa Dénes, Róth Ferenc, Szabó Zoltán, Valentényi Viktor és Vén Gábor (1-1) lépett pályára.

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

Nem tudtak élni Fortuna segítségével

A tizennyolc évesek válogatottja Kereki Zoltán irányításával három vereséggel zárta a hagyományos vajdasági Vilotics-tornát, majd Akasztón és Kecskeméten két döntetlennel a grúzok mögött és a bolgárok előtt végzett az ifjúsági Európa-bajnokság selejtezőjében. Nem jutott tovább. A csapat tagjai közül a későbbiekben Hajnal Tamás, Horváth András, Kiss Zoltán, Simek Péter és Tokody Tibor jutott el az A-válogatottsáig.

Az U17-esek legénysége rapszodikusán szerepelt. Sarlós András csapata a vert mezőnyben végzett a nyburki tornán, viszont megnyerte a tradicionális izraeli Téli Kupát. Aztán nem került a négy közé a pöstyéni seregszemlén. Hajnal Tamás ebben a korosztályban is szerepelt, a társai közül csak Szélesi Zoltán lépett később pályára A-válogatott mérkőzésen.

Az Ubrankovics Mihály által vezetett 16 évesek másodikok lettek a ráckevei nemzetközi tornán, majd nem jutottak az elődöntőbe a varsói Syrenka-tornán. A bulgáriai Eb-selejtező-csoportban kétségtelenül szerencsésnek bizonyultak, a moldovaiak elleni győzelem és a házigazdák elleni döntetlen után sorsolással léptek tovább. A csehországi tizenhatos döntőben az angolok elleni döntetlen (1-1) után kikaptak a szlovákoktól és a svédektől is (egyaránt 1-2), így utolsóként zártak a kvartettben. A kontinensbajnokságon Szántai Levente, Balogh János, Balogh Attila, Bánka Kristóf, Bodor Boldizsár, Buzsáky Ákos, Czvitkovics Péter, Disztl Milán, Haj-

dú Norbert, Horváth Levente, Juhász Roland, Kanta Szabolcs, Oszlánszki Gábor, Szabó Zsolt, Szokoli Krisztián és Vass Zsolt lépett pályára. Közülük öten is (Balogh kapus, Bodor, Buzsáky, Czvitkovics, Juhász) a nagyválogatottságig jutottak.

A 15 évesek válogatottjában Juhász Roland, Regedei Csaba és Vanczák Vilmos, a 14 évesek között Bori Gábor, Kanta József és Rodenbücher István is címeres mezt húzott a serdülőválogatottban.

EURÓPAI KUPÁK

Hideg zuhanyok a nyári kánikulában

Gyengén szerepelt a három fővárosi klub az európai kupákban. A Bajnokok Ligája selejtezőjében az Újpest FC a moldáviai 0-1 után, ha nem is könnyen, de fordított, 3-1-re nyert, s továbbjutott a chişinăui FK Zimbru ellen. A következő, még mindig selejtező körben az osztrák Sturm Graz már túl erős volt, a lilák kétszer (2-3, 0-4) kikaptak. Nem számíthattunk túl sok jóra az UEFA-kupában, az FC Bruges ellen sem. Mégis sokkoló volt, hogy a belgák a Hungária körúton 5-0-ra nyertek, még azután is rúgtak gólt, hogy Tjörven De Brul kiállításá miatt tíz emberre fogyatkoztak. A belgiumi visszavágón elért 2-2 nem javította a magyar bajnok bizonyítványát.

A Kupagyőztesek Európa-kupájában az MTK Hungária 10-1-gyel (3-1 idegenben, 7-0 hazai pályán) ejtette ki a feröeri Gøtu Ítróttarfelag együttesét, de aztán kettős vereséggel (0-2 Ausztriában, 0-1 a Hungária körúton) búcsúzott a nála gyengébb játékosállománnyal rendelkező SV Ried ellen. Az UEFA-kupában a Ferencváros könnyedén, 14-1-es összesítéssel (ittthon 6-0, idegenben 8-1) jutott túl az andorrai CE Principaton, majd a hazai 4-2 után súlyos, 4-0-s vereséget szenvedett Athénben az AEK-től, s kiesett.

*Nikolaidisz, az AEK csatára
Szűcs Mihály ellen*

NEMZETKÖZI VIZEKEN

A Haladás Thaiföldön, a Gázszer Egyiptomban járt

Talán a kereslet hiánya, talán a pénzügyi helyzet volt az oka, mindenesetre nyáron a szokásosnál szerényebb nemzetközi programot bonyolítottak le az élvonalbeli csapatok. A remek romániai kapcsolatokkal rendelkező Győri ETO FC júliusban a keleti szomszédnál járt, Besztercén és Marosvásárhelyen játszott a Glóriával, az ASA-val és a Baia Maréval. Az első meccs döntetlenje után kétszer kikapott.

A Ferencváros St. Pöltenhez látogatott, és 3-0-s vereséget szenvedett. Nem számított sokkal jobb eredménynek a konstancai Farul elleni hazai 1-1 sem. A román csapattal a BVSC is mérkőzött, méghozzá Marcaliban, kikapott 2-1-re. A zuglóiak aztán Akasztón, a Stadler-birodalomban verték meg 2-1-re a görög második liga egyik leggyengébb csapatát, az Edesszaikoszt.

A Videoton Eszéken az NK Osijek-től kapott ki 4-1-re, a horvát csapat nem sokkal később Magyarországon járt, a Győri ETO-val döntetlent játszott, de a Haladást is nagyon megverte (4-0). Jobban ment a Felvidéken, az MTK Hungária Rózsahegyen, a Kispest-HFC Duna-szerdahelyen győzött. A Vác FC-Zollner ellenben kikapott itthon a Banská Bystricától. A nem hivatalos tétmérkőzésre indulók közül a Vasas tette meg a leghosszabb utat, Spanyolországban túrázott. Kár volt, a Numanciától 2-1-re, az UD Las Palmastól 4-0-ra, a CD Logroñéstól 8-0-ra kapott ki, s csak az Elchét verte meg 2-1-re.

Nagyjából ezzel a kerettel indult a Fradi Horvátországba. Hátról, balról: Vámos, Fülöp, Lilik, Bócz, Vámosi, Mátyus, Kriston, Zöld, Vincze O., Jagodics, Udvarácz. Középen: Gál László technikai vezető, Deme István szertáros, Nyilas, Bükszegi, Fűzi, Simon T., Marijan Vlak vezetőedző, Nagy N., Kovács B., Telek, dr. Páncsics Miklós szakosztály-menedzser. Elöl: Eszenyi, Bjelić, Fodor, Szabics, dr. Kovács József orvos, Bodnár József gyúró, dr. Tóth János orvos, Szűcs M., Lendvai, Schultz, Selimi

Télen az Újpest előbb részt vett a hamburgi teremtoránán, majd Törökországban edzőtáborozott. Felemás eredményeket ért el, a cseh Boby Brnótól és a Sturm Graztól (akárcsak a BL-selejtezőben) kikapott, legyőzte ellenben az osztrák Lustenaut, a bolgár Litex Lovecset és a Zimbrut, ismételjük meg: „akárcsak a BL-selejtezőben”. A Kispest-Honvéd Tunéziában járt, helyi csapatokkal és a Litexszel játszott, utóbbival 1-1-es döntetlent. Horvátországban vendégeskedett a Vasas, a Siófok, a Ferencváros és a Videoton is. A legjobb eredményt az angyalföldiek érték el, a Varteks, a Sturm Graz és az NK Osijek legyőzésével megnyerték a poreči Téli Kupát. Cipruson készült az MTK Hungária, a Zalahús-ZTE, a Dunafer és a Győri ETO is. Görögországban portyázott a Nyírség-Spartacus, Egyiptomban pedig a Gázszer, amely Kairóban 1-1-re végzett a bukaresti Steauával, s szoros meccsen kapott ki az ottani futball óriásától, az al-Ahlytól.

A Haladás-Milos képviselte a magyar színeket Bangkokban, a Király-kupán. A csapat az utolsó, a negyedik helyen végzett a brazil U20-as válogatott, a Koreai NDK együttese, valamint a thaiföldi nemzeti tizenegy mögött.

Tavasszal két finn csapat, a Kuusysi és a RoPS vendégeskedett nálunk, előbbi a Ferencvárossal és a Vasassal, utóbbi a zöld-fehérekkel és a Kispest-HFC-vel mérte össze az erejét. A Kuusysi megverte a Fradit, a további három meccs magyar sikert hozott. Magyarországra érkezett az Anzsi Mahacskala, a Vác 1-0-ra megverte, a Vasas kikapott tőle 2-1-re. A dagesztáni klub akkor az orosz második vonal középmezőnyébe tartozott. Vizitált nálunk a szentpétervári Zenit is, az orosz bajnokság ötödik helyezettje ellen a BVSC-Zugló által elért 0-0 nem számított rossz eredménynek.

Nyáron a Vasas indult az Intertotó-kupában. Kettős győzelemmel ejtette ki az Union Luxembourgot (3-1, 4-0) és a svájci Neuchâtel Xamaxot is (1-0, 2-0), majd a harmadik fordulóban kettős vereséggel esett ki a varsói Polonia ellenében (0-2, 1-2).

Bajnoki cím Belgiumban, Portugáliában, Finnországban, Szlovákiában, kupasiker Izraelben

Bicskei Bertalan válogatottjában 29 játékos kapott helyet az 1998–1999-es idényben, közülük tízen szerepeltek külföldi klubban. Erős volt a Bundesliga-kontingens, Király Gábor és Dárdai Pál a Hertha BSC (3. helyezett), Lisztes Krisztián a VfB Stuttgart (11.), Hrutka János az 1. FC Kaiserslautern (5.), Pisont István az Eintracht Frankfurt (15.) tagja volt. Két kapus, Petry Zsolt (Eintracht) és Szűcs Lajos (Kaiserslautern) kerettag volt a klubjában, de a bajnokságban nem került pályára. A berlini gárda fantasztikusan szerepelt, Király Gábor egyetlen percet sem hiányzott a bajnoki idényben.

Lisztes Krisztián és a bolgár Kraszimir Balakov

A Lautern a BL negyeddöntőjében a Bayern München ellen esett ki, Otto Rehhagel edző részben Hrutka Jánost hibáztatta a búcsúért. Bódog Tamás a Bundesliga 2-ben feljutó helyen végzett a második ligában újonc SSV Ulm-mal. Ugyancsak a második vonalban szerepelt a Magyarországon született, de hatévesen már a szövetségi köztársaságban az első csapatához igazoló Radoki János (Greuther Fürth), valamint Hajdu Attila és Dragóner Attila (Fortuna Köln). Virág Béla (Sachsen Leipzig), Nagy Gábor és Kardos László (Dynamo

Király Gábornak volt oka örülni

Kelet-európai Bosman-ügy

1998 júliusának elején precedens értékű perrel lett világhírű Balog Tibor, a korábban a Charleroi színeiben a belga élvonalban szerepelt egykori magyar válogatott labdarúgó. A brüsszeli bíróság ítélete szerint a nem az Európai Unió tagországaiból érkezett futballistákra, így a kelet-európai légiósokra is vonatkozik az úgynevezett Bosman-ügy ver-diktje: ők is szabadon, értük fizetett átigazolási díj nélkül távozhatnak új klubjukhoz, amennyiben az előzőekben lejárt a szerződésük.

Dresden), Tölcséres András (Quelle Fürth) pedig a területi bajnokságban futballozott. Szili Attila az 1860 München amatőrcsapatához tartozott.

Sebők Vilmos idény közben igazolt az angol Bristol Cityhez, a második vonal leggyengébb csapatához. Franciaországban Klausz László (Sochaux) élvonalbeli, Keller József (Wasquehal),

Albert Flórián (Red Star) másodosztályú alakulatban játszott. Tóth Mihály (Metz) a francia Division 1-ben kezdte az évet, majd Tunéziába, a fővárosi Club Africainhez szerződött.

A belga élvonalban a KRC Genk nyerte meg a bajnoki címet. Brockhauser István volt a kék

ek egyik sztárja, 33 meccsen védett. Horváth Ferenc egy találkozón kezdőként, haton csereként játszott – három gólja közül az utolsó a Beveren elleni győzelmet hozta meg. Bárányos Zsolt a Lommel (16.), Jován Róbert a Charleroi (14.), Kovács Ervin a Germinal Ekeren (10.), Urbán Flórián az Eendracht Aalst (13.) együttesét erősítette.

Hollandiában légióskodott Torma Gábor (Roda JC, 5.) és hazatértéig Szekér István (Willem II, 2.). Balog Zoltán ősszel a második ligás RFC Antwerpben futballozott, majd a BVSC-hez jött haza.

Háromfős volt az osztrák Bundesliga 1-ben a magyar kolónia, Sáfár Szabolcs és Lipcsei Péter az Austria Salzburg (4.), Tiefenbach Tamás az Austria Lustenau (9.) profija volt. Két honfitársunk szerepelt a portugál elitben, Fehér Miklós bajnoki címet nyert az FC Portóval,

Fehér Miklós, Portugália bajnoka

Petry Zsolt (elől, jobbról az ötödik) az Eintracht Frankfurtban

Torma Gábor (elől, balról a második) a Roda JC sárga mezében

Vincze István Campomaioresnéje kupadöntőt vívott, de a magyar csatár nélkül. Finnországban a Haka nyerte az 1998-as bajnokságot, Kalina Tibor egy, a kint Vilmrotter néven szereplő Babócsy András hét szerepléssel járult a sikerhez. Keresztúri András a pozsonyi Slovannal lett Szlovákia bajnoka, bár mindössze három bajnokin kapott szerepet, csereként. Sztipánovics Barnabás ellenben két „ezüstöt” is szerzett, második lett csapatával, az NK Rijekával a horvát bajnokságban, s második lett 14 találataival a bajnoki góllövőlistán. A fiúmeikkal nyert érme lehetett volna fényesebb is, ha a szezon utolsó előtti játékpercében a bíró nem csalja el az adriai fehér-

kékek gólját, sorozatban immár a negyedik elsőségéhez segítve a hatalom kedvencének számító zágrábi Croatiát.

Izraelben a Beitar (Hamar Istvánnal, Sallói Istvánnal és a trióból a legjobb idényt záró Sándor Tamással) ezúttal „csak” a kupadöntőig jutott, a bajnokságban negyedik lett. Márton Gábor a Hapoel Petah-Tikva (6.) és a Hapoel Tel-Aviv (5.) színeiben is eltöltött fél évet, utóbbival, tizenegyespárbajban, megnyerte az országos kupát. Márton Gábor a 102. percben állt be csapataba, a második oldalon Sándor és csereként Sallói lépett pályára. Balog Tibor és Mészöly Géza végigjátszották a szezont az Ironi Ashdodban (12.)

Az évad során (vagy annak egy részében) Malajziában rúgta a labdát Duró József (Pahang),

A Maláj Kupa győztesei. Az álló sorban balról a második Répási, a hatodik Krecska

Váczi Dénes (Pahang, majd Perak), Kovács József (Terengganu FC), Tuboly Frigyes (Johor Bahru), Krecska János, Répási László és Takács György (Perak). Utóbbi három kupagyőztes lett a klubjával. (Takács tavaszra Diósgyőrbe tért vissza). Bücs Zsolt Szingapúrban, a Home Unitednál kereste a kenyerét. Mracskó Mihály 1999 elején Kínába, a második vonalban szereplő Junming Hongtárhoz igazolt.

TEREMLABDARÚGÁS

Siófoki diadal a profik műfüves bajnokságában

A nagypályás élvonal téli teremturnája ezúttal a hangzatos „Első műfüves professzionális terem bajnokság” nevet viselte. A selejtező tizenhatos mezőnyében – miután néhány élvonalbeli klub nem nevezett – ismét szerepeltek másodosztályú alakulatok is. Az egyik nyíregyházi csoportból az MTK Hungária, a másikkól a Demecser jutott a hatos döntőbe. A zalaegerszegi ágról előbb a Nagykanizsa, majd a Siófok lépett tovább, e négy alakulathoz csatlakozott a fővárosi hatos döntőben az Újpest FC és a Ferencváros. Utóbbi kettőt Fortuna azonos harmasba irányította a Budapest Sportcsarnokban, döntetlenre végeztek, miután mindkettő legyőzte a demecserieket. A másik harmasban Siófok, MTK, Nagykanizsa sorrend alakult ki. A középdöntőben a lila-fehérek 2-2 után büntetőkkel kiejtették a Nagykanizsát, az MTK 3-1-re legyőzte az FTC-t, míg a Siófok 2-1-re verte a Demecsert. A harmas döntőben előbb a Turtóczki Sándor által irányított kék-fehérek (3-1), majd a Balaton-partiak (2-1) is legyőzték az Újpestet. A torna tulajdonképpeni döntőjében 4-4-es döntetlen született, majd a Nagy László által vezetett siófokiak szétlövésben 5-4-re nyertek az MTK Hungária ellen.

Névsorolvasás

BVSC-ZUGLÓ:

Kosztá János 22 – Vincze Zoltán 24/1, Pomper Tibor 27/1, Alekszandr Bondarenko 29/2 – Csillag Krisztián 27, Füzi Krisztián 20/1, Détári Lajos 17/7, Polonkai Attila 27, Daniel Usvat 26/3 – Aubel Zsolt 26/5, Kiss István 16/4. A többiek: Djordje Bajics 16/2, Miroszlav Resko 15, Cătălin Anghel 13/1, Bérczy Balázs 13/1, Viktor Brovcsenko 13/1, Rósa Dénes 13/4, Balog Zoltán 12, Borszik Levente 12, Rott Ferenc (k) 12, Szakos Csaba 12, Szilágyi Gábor 12, Molnár Zoltán 11, Forrai Attila 10, László Csaba 10, Szaszovszky Ferenc 10, Szegetes Szabolcs 8, Potemkin Károly 6, Füzési Zsolt 4, Gelbmann Csaba 3, Kertész János 1, Nagy Gábor (k) 1

DEBRECENI VSC-EPONA:

Fekete Róbert 21 – Sándor Csaba 28/1, Liviu Goian 30/2, Pető Zoltán 30/1, Szatmári Csaba 33/1 – Siklósi Csaba 26/2, Bagoly Gábor 26/2, Vadicska Zsolt 29/2 – Dombi Tibor 27/5, Böőr Zoltán 33/5 – Nicolae Ilea 32/18. A többiek: Csehi Zoltán 24/2, Bodnár László 23/1, Radu Sabo 23/8, Madar Tamás 13, Kovács Norbert 12, Téglási Gábor (k) 12, Bernáth Csaba 11, Dan Stupar 10, Kiss Zoltán 7/1, Ulveczki Zoltán 7/1, Benczik Zsolt 4, Cornel Constantin 3, Frida Ferenc 2, Bajzát Péter 1, Erdélyi Miklós (k) 1

DIÓSGYŐRI FC:

Július Nóta 17 – Földvári Tibor 27, Téger István 33/4, Micso Szmiljanics 30/2, Kovács Tibor 32 – Buzás Attila 31/5, Kiser László 29/2, Turóczy Mihály 30, Szabó Tibor 28/2 – Szabados Attila 25/4, Egressy Gábor 31/17. A többiek: Domokos Béla 20/2, Kákóczi István 17, Kulcsár Sándor 17/10, Kuttor Attila 15/2, Ternován Ferenc 14/2, Farkas János 13, Rácz Róbert (k) 13, Varga Endre 13, Babos Ádám 12, Relu Buliga 8, Lipták László 7/1, Nagy Zoltán (k) 4, Takács Viktor 2

DUNAFERR SE:

Kovácsévics Árpád 15 – Salamon Miklós 33/1, Éger László 31, Dejan Milovanovics 25/1 – Zavadzky Gábor 34/12, Jákl Antal 33, Lengyel Ferenc 32/12, Rósa Henrik 31/1, Vjacseszlav Jeremejev 32/4 – Tököli Attila 28/7, Igor Nicsenko 30/10. A többiek: Dudás Péter 23/2, Popovics Lajos 21, Cseke László 20/2, Mikler Lajos 18, Nagy Tamás 15/1, Kóczyán Ferenc 10, Bitá László (k) 9, Július Nóta (k) 8, Egia Javrajvan 5, Vaskó József 3, Balogh Tamás (k) 2, Ruppert Gábor 1, Szántó Róbert 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Udvarácz Milán 22 – Vámosi Csaba 27/2, Telek András 33, Szűcs Mihály 21, Mátyus János 28/6 – Nyilas Elek 33/3, Kovács Béla 24/2, Lendvai Miklós 29/1, Vincze Ottó 28/7, Füzi Ákos 28/3 – Szabics Imre 24/12. A többiek: Bükszegi Zoltán 19/9, Schultz Levente 19/2, Zenun Selimi 18/5, Kulcsár Sándor 17/2, Nagy Norbert 17/1, Jagodics Zoltán 16/1, Kriston Attila 16, Vámos János (k) 12, Eszenyi Dénes 9, Fülöp Zoltán 8/2, Bócz Tamás 6/1, Simon Tibor 4, Alen Bjelić 3, Fodor Tibor 3, Lilik Pál 3

GÁZSZER FC:

Kövesfalvi István 33 – Szalai Csaba 29/4, Salacz Zoltán 21, Oleg Korol 30/1 – Simek Péter 28/1, Bekő Balázs 30/3, Jozszip Dulics 30, Dvéri Zsolt 31/5, Vjacseszlav Medvid 27/2 – Tiber Krisztián 32/6, Földes Gábor 31/8. A többiek: Salacz János 21,

Király Péter 17/1, Móri Tamás 17, Zimmermann Tamás 16/1, Valdas Urbonas 14/1, Árki Gábor 12, Nagy Lajos 12/1, Szeke-res Zsolt 11, Forrai Attila 6, Tulák András 3, Lőrinc Antal 1, Matus Sándor (k) 1, Mező Tamás 1

GYŐRI ETO FC:

Molnár Levente 31 – Korsós György 29/11, Lakos Pál 33, Stark Péter 33/1 – Baumgartner Attila 27/1, Csiszár Ákos 26/4, Somogyi József 30/8, Claudiu Sălăgean 31/5 – Szarvas János 34/6, Balla Mihály 28/7, Vayer Gábor 34/7. A többiek: Ilie Lazăr 23/1, Csató Sándor 21/1, Mracsóki Mihály 19/1, Bognár Zsolt 15, Böjte Attila 11, Oross Márton 7, Rósa Dénes 6, Baji Tamás (k) 5, Fodor Tibor 5, Erős Gábor 4, Sütőri Péter 4, Zaharán Zoltán 4, Nagy László 2

HALADÁS-MILOS:

Németh Gábor 20 – Horváth András 26/2, Balassa Péter 26/3, Tóth Miklós 26/4, Zugar Péter 29/2 – Liviu Bonchis 32/3, Kovács Sándor 30/2, Vidóczy József 24/2, Balog Csaba 32/1, Tóth Péter 26/2 – Kocsis István 26/2. A többiek: Fehér Csaba 24/1, Nagy Csaba 24/3, Varga Krisztián 18, Plókai Mihály 16/1, Bodor István 15/3, Takács Tamás (k) 15, Mirko Jovanovics 12/2, Koller Ákos 12/1, Sztevan Jakoba 11/2, Sztrapák András 8, Árgyelán János 5, Satori Barnabás 4, Souleymane Sylla 3, Halmosi Péter 2, Szrdjan Kosztics 2, Somogyi Gábor 2, Dejan Joksimovics 1, Kecskés György 1, Király Ernő 1, Neczpál Gábor 1

III. KERÜLET FC-AUTOTRADER:

Lippai József 13 – Pálfi Tamás 15, Gáspár Endre 30/3, Vincze Gábor 24, Filó Tamás 20 – Bencze Zsolt 15/2, Tordai Balázs 33/3, Kun György 15/2, Kovács Norbert 32/1 – Wukovics László 31/10, Lendvai Péter 31/8. A többiek: Juhas Péter 14/3, Lázár Mátyás 14, Varga László 14, Gál István 13, Kecskés Zoltán 13, Sági Attila 13, Tóth Iván (k) 13, Metzger Tibor 12, Gyura István 11, Kilik Balázs 11, Schultz László 11, Stranyóczy László 9/3, Kiss Szabolcs (k) 8, Kuti Viktor 7, MacBeth Sibaya 7, Bodor István 6, Dunai András 6/1, Lafe Vittitoe 6, Gubán László 4, Brandhuber Tamás 3, Naem Johnson 3, Ughy Márk 2, Urbányi István 2, Craveró Zoltán 1, Schlachtovszky Ádám 1, Szőlősi András 1, Várkonyi Zoltán 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Vezér Ádám 30 – Plókai Attila 30/3, Hungler Gábor 23, Csábi József 21, Gabala Krisztián 30/6 – Csertői Aurél 19/1, Dubez János 31/2, Bánföldi Zoltán 25/2, Pintér Zoltán 20 – Borgulya István 29/12, Kabát Péter 29/6. A többiek: Holló Richárd 17, Lóczy Róbert 16, Medgyesi László 15, Zováth János 15, Némethy László 12, Szántó Róbert 12/1, Philip Tarlue 11, Cseke István 10/1, Müller Krisztián 10, Schultz Levente 10, Török László 9, Cătălin Azoitei 8/2, Hercegfalvi Zoltán 8/1, Farkas András 7/1, Rott Ferenc (k) 6, Mansour Kane 5, Sipos Szilárd 3, Cipf Zoltán 1, Meziáne Touati 1

MTK HUNGÁRIA FC:

Babos Gábor 30 – Molnár Zoltán 26, Komlósi Ádám 28, Szamosi Tamás 31 – Erős Károly 31/3, Halmai Gábor 30/3, Illés Béla 30/22, Balaskó Iván 31/5, Madar Csaba 32/4 – Kenesei Krisztián 31/12, Preisinger Sándor 27/11. A többiek: Lőrinc

Emil 25/1, Babos Ádám 15, Orosz Ferenc 15/7, Szekeres Tamás 15/3, Székér István 12/1, Elek Norbert 12, Csordás Csaba 9, Farkas Viktor 7/1, Korolovszky Gábor 4, Rabóczki Balázs (k) 4, Czvitkovics Péter 3, Kincses Péter 3, Kozma József 3, Lipcsei Mihály 3, Gilberto Giba 2, Kovacsics Károly 2

NYÍRSÉG-SPARTACUS FC:

Dancso Celeszki 29 – Ács Gusztáv 32/1, Szatke Zoltán 33/7, Nagy Sándor 26/3, Kiss György 34/3 – Kondora József 29/2, Novák János 29/2, Karkusz Anasztáz 30/2, Szabó Attila 33/5 – Kirchmayer Tibor 32/9, Baranyi Miklós 27/6. A többiek: László Barnabás 23, Göncz Bertalan 16, Cătălin Azoitei 15/1, Bessenyei Gyula 12, Decebal Grădinaru 12/3, Sira István 12, Valerij Cap 10, Milos Janics 9/1, Barna Miklós 6, Gerliczki Máté 6/1, Márkus Tibor 5, Vadon Lajos (k) 5, Szasa Markovics 3, Valerij Capatina 2, Balázsy Zoltán (k) 1, Szécsi Attila 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Posza Zsolt 34 – Juhász Tamás 26, Bimbó Tamás 31, Perger András 25/1, László András 32 – Soós Krisztián 27/1, Kovács Béla 31/3, Sallai Tibor 33/1, Györi János 28/3 – Ördög József 27, Szabó Zoltán 25/9. A többiek: Szabadi Csaba 23, Pest Krisztián 21/3, Bozsér György 18, Csoknay Norbert 16/1, Lukács Zoltán 15/6, Márkus Tibor 15, Kun György 13, Pest Roland 8/2, Kasza Gábor 6, Felföldi Csaba 4, Szabó Sándor 3, Csák Tamás 2, Hanák Viktor 2

ÚJPEST FC:

Bíró Szabolcs 34 – Fehér Csaba 24/1, Tamási Zoltán 24/1, Kiskapusi Balázs 24, Szlezák Zoltán 29 – Pető Tamás 28/3, Tóth Norbert 31/2, Korsós Attila 28/13 – Herczeg Miklós 32/4, Kovács Zoltán 29/10, Goran Kopunovics 26/5. A többiek: Szanyó Károly 24/4, Jenei Sándor 19/1, Kvasz Krisztián 15/2, Szekeres Tamás 15/3, Urbán Flórián 15/2, Kovács Balázs 14, Sebők Vilmos 12/4, Eszenyi Dénes 9/2, Bérczy Balázs 5, Kozma István 4, Kerényi Norbert 3, Szélesi Zoltán 3, Löw Zsolt 2, Mogyorósi József 2, Némedi Norbert 2, Terjék Lajos 2, Tokody Tibor 2, Szántai Levente (k) 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Végh Zoltán 33 – Mónos Tamás 33/1, Juhár Tamás 27/5,

Tóth András 29, Aranyos Imre 26/1 – Szilveszter Ferenc 29/3, Farkasházy László 29/3, Galaschek Péter 31, Váci Zoltán 26/7 – Hámori Ferenc 29/10, Pál Zoltán 29/12. A többiek: Zombori Zalán 26/1, Maczók Miklós 25, Sowunmi Thomas 18/1, Koltai Tamás 15/1, Nyerges Krisztián 14, Geress Zoltán 13, Anatolij Gricajuk 12, Herczeg Csaba 7, Gróf Attila (k) 3, Sallai Balázs 2, Eipl Gábor 1

VÁC FC-ZOLLNER:

Hámori István 24 – Lévai András 30/3, Nagy Tibor 31/6, Kasza István 29 – Vojtekovszki Csaba 31/4, Vén Gábor 29/2, Nyikos József 25, Vitelki Zoltán 28/3, Romanek János 30/1 – Horváth Péter 31/9, Füle Antal 28/5. A többiek: Andrassy Csaba 20/1, Schwarcz Zoltán 20/5, Sipeki István 20/2, Kovács Péter 17/2, Bábik Tibor 16/1, Velibor Kopunovics 15, Rob Kornél 12/5, Halász Sándor (k) 10, Boda József 6, Grezsák Zsolt 6, Burzi Attila 5, Kriska Gábor 5, Udvari Tamás 4, Hadár Attila 1

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Milinte Árpád 33 – Tóth Attila 26/1, Szalai Tamás 17, Schindler Szabolcs 26 – Nagy Lajos 16/2, Vancsa Miklós 20/4, Györök Tamás 20, Zsivóczky Gyula 26/4 – Zoran Kuntics 16, Waltner Róbert 32/12, Róth Ferenc 17. A többiek: Mester Árpád 15, Horváth Csaba 14, Kozma István 14/1, Viktor Makrickij 14, Kiss István 13/1, Kuttor Attila 13/4, Dragan Puskás 12, Csordás Tamás 11/1, Lukács Zoltán 11/3, Valdas Urbonas 11, Lázár Mátyás 10/1, Máriaši Zsolt 10/1, Zoran Djurisics 8/1, Schneider Tamás 8, Vladan Filipovics 7, Horváth Attila 7, Vladimír Petrics 7, Bobory Balázs 6, Fogarasi Gergely 6, Mikóczy Krisztián 6, Szilágyi László 5, Kellner Zsolt 4, Barva Ákos 3, Fésű Gábor 3, László Csaba 3, Mitring István (k) 1

ZALAHÚS-ZALABERGSEGI TE:

Vlaszák Géza 34 – Kocsárdi Gergely 25, Csóka Zoltán 31/1, Filó Attila 29/1 – Németh Tamás 32/1, Molnár Balázs 30/1, Szabó II Zsolt 29/5, Szőke Péter 26 – Sebők József 32/7, Cornel Çaşolţan 29/6, Babati Ferenc 31. A többiek: Ferenczi István 24/8, Arany László 24/5, Szabó I Zsolt 22/1, Strasser László 20/1, Somfalvi Csaba 19, Kámán Attila 17/5, Tóth Zoltán 10, Varga Tamás 5, Molnár Attila 4, Gaál László 1, Nagy Attila 1

Az 1998–1999. évi Professzionális Nemzeti Bajnokság végeredménye

1. MTK Hungária FC	34	27	2	5	77-26	83	14. Haladás-Milos	34	10	6	18	39-54	36
2. Ferencvárosi TC	34	19	7	8	61-40	64	15. BTV-Siófok FC	34	7	9	18	32-49	30
3. Újpest FC	34	20	3	11	58-40	63	16. Videoton FCF	34	7	9	18	36-54	30
4. Győri ETO FC	34	16	11	7	53-39	59	17. BVSC-Zugló FC	34	7	6	21	34-53	27*
5. Dunaferr SE	34	17	6	11	54-46	57	18. III. ker. FC-AT	34	4	6	24	40-93	18
6. Vasas DH	34	15	10	9	51-44	55	* A BVSC-Zuglótól három büntetőpont levonva.						
7. Zalahús-ZTE FC	34	15	8	11	43-37	53	A PNB góllövölístájának élcsoportja						
8. Diósgyőri FC	34	14	9	11	56-54	51	1. Illés Béla (MTK Hungária)	22					
9. DVSC-Epona	34	14	7	13	53-39	49	2. Nicolae Ilea (DVSC-Epona)	18					
10. Vác FC-Zollner	34	13	10	11	51-49	49	3. Egressy Gábor (Diósgyőri FC)	17					
11. Gázszer FC	34	11	11	12	37-40	44	4. Korsós Attila (Újpest FC)	13					
12. Kispest-Honvéd	34	11	9	14	38-50	42	5. Borgulya István (Kispest-Honvéd FC)	12					
13. Nyírség-Spartacus	34	10	9	15	46-52	39							

5. Kenesei Krisztián (MTK Hungária)	12	5. Kazincbarcikai SC	26	10	10	6	44-32	40
5. Lengyel Ferenc (Dunaferr SE)	12	6. Gyulai FC	26	10	9	7	32-26	39
5. Pál Zoltán (Vasas Danubius Hotels)	12	7. Palotás	26	11	5	10	50-44	38
5. Szabics Imre (FTC)	12	8. FC Hatvan	26	9	9	8	44-49	36
5. Waltner Róbert (Videoton FCF)	12	9. FC Eger-Egertej	26	7	14	5	44-28	35
5. Zavadszky Gábor (Dunaferr SE)	12	10. Rákospalotai EAC	26	7	6	13	28-36	27
		11. Kiskőrös	26	7	6	13	28-37	27
		12. Borsod Volán	26	6	9	11	26-37	27
		13. Tápiószecső FC	26	6	6	14	41-66	23
		14. Kalocsai FC	26	4	6	16	30-65	18

NBI

1. LFC Tatabánya	38	25	8	5	85-50	83		
2. 1. FC Nagykánizsa	38	20	11	7	66-38	71		
3. Szeged LC	38	19	13	6	72-32	70		
4. Salgótarjáni BTC	38	20	7	11	63-39	67		
5. Matáv SC Sopron	38	17	11	10	61-50	62		
6. FC Tiszaújváros	38	16	12	10	54-48	60		
7. Komáromi FC	38	17	6	15	59-50	57		
8. Érdi Sport	38	17	6	15	59-52	57		
9. Szoln. MÁV-Neusiedler	38	14	11	13	57-55	53		
10. Komlói Bányász	38	14	11	13	56-59	53		
11. Tiszakécske FC	38	14	10	14	52-54	52		
12. Alkaloidea SE Tiszav.	38	12	14	12	46-40	50		
13. Békéscsabai Előre FC	38	12	13	13	45-38	49		
14. Rákóczi Kaposcukor	38	13	8	17	49-66	47		
15. Demecseri Kinizsi	38	11	12	15	47-54	45		
16. Pécsi MFC	38	12	9	17	52-63	45		
17. Kabai Cukor-Hajdúsz.	38	12	8	18	63-69	44		
18. Soroksári TE	38	9	8	21	48-84	35		
19. Kecskeméti TE	38	4	7	27	32-81	19		
20. Soproni Dreher FAC	38	5	9	24	39-83	9*		

* A Soproni Dreher-től 15 büntetőpont levonva.

NB II, Keleti csoport

1. Dunakeszi MÁV	26	16	7	3	41-18	55
2. Csepel SC	26	12	8	6	41-31	44
3. Nyírbátor	26	11	8	7	48-33	41
4. Kiskunfélegyházi TK	26	12	5	9	51-46	41

NB II, Nyugati csoport

1. Százhalombatta	28	17	6	5	65-26	57
2. BKV Előre SC	28	16	7	5	45-24	55
3. Dorogi FC	28	14	8	6	42-25	50
4. Royal Goldavis Hévíz	28	15	5	8	48-32	50
5. Sárvári FC	28	12	8	8	39-39	44
6. Beremendi Építők	28	11	9	8	37-28	42
7. Pécsi VSK-Pécs '96	28	12	5	11	35-39	41
8. MTE-MOTIM	28	10	4	14	34-42	34
9. Atomerőmű SE	28	7	11	10	34-38	32
10. Szigetszentmiklósi TK	28	9	5	14	31-46	32
11. Jerking Szekszárdi UFC	28	9	5	14	31-46	32
12. Szentgotthárd	28	7	9	12	34-50	30
13. Büki TK-Gyógyfürdő	28	8	4	16	28-32	28
14. Budafoki LC	28	5	12	11	35-51	27
15. Veszprém LC 2000	28	6	6	16	26-46	24

Idény közben a Zalaapáti és a Hévíz egyesült, az új csapat Royal Goldavis Hévíz néven játszott tovább.

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Kunszentmártoni TE. **Bakony-csoport:** Celldömölki VSE-Antók Nyomda. **Dráva-csoport:** Balatonlelle SE. **Duna-csoport:** Taksony-Desta SE. **Mátra-csoport:** Jászberényi SE-Vasas. **Tisza-csoport:** Ibrány SE

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1. MTK Hungária FC	X	2-0	2-0	4-1	3-0	2-0	2-1	4-0	1-2	3-1	2-0	3-0	2-0	2-4	1-0	2-1	3-2	5-0
2. Ferencvárosi TC	2-2	X	1-0	1-1	1-3	3-1	4-0	3-4	2-0	2-2	2-0	0-1	2-1	1-0	2-0	2-0	1-0	7-1
3. Újpest FC	1-2	2-1	X	1-2	3-0	2-0	2-2	1-3	3-2	2-0	2-1	3-0	1-0	2-0	2-1	1-0	3-1	4-1
4. Győri ETO FC	1-0	1-2	3-1	X	2-1	3-3	1-0	5-4	3-1	1-0	0-0	2-2	0-1	2-0	1-1	3-0	1-1	3-0
5. Dunaferr SE	0-3	2-1	2-0	0-0	X	2-1	2-0	2-3	2-0	1-1	2-1	2-1	6-1	2-0	2-1	3-1	1-1	3-0
6. Vasas Danubius Hotels	0-4	2-1	1-0	1-4	3-2	X	1-0	0-0	2-0	0-0	2-0	2-1	1-1	5-0	0-0	2-1	3-2	0-3
7. Zalahús-ZTE FC	0-1	1-1	0-1	2-1	0-1	1-0	X	2-1	3-0	2-2	2-0	2-0	1-0	3-1	2-2	4-2	2-0	2-1
8. Diósgyőri FC	1-1	1-3	1-1	1-1	1-1	4-2	1-1	X	0-0	0-1	2-0	0-0	1-0	5-1	1-1	1-0	2-1	5-1
9. Debreceni VSC-Epona	3-1	6-1	0-2	1-2	1-2	0-0	2-0	5-0	X	2-1	4-0	0-2	2-0	1-1	1-0	5-0	3-1	0-0
10. Vác FC-Zollner	1-2	1-1	4-3	1-0	1-0	1-1	2-2	1-3	1-1	X	1-1	4-1	2-2	3-1	0-2	2-1	1-0	1-0
11. Gázszer FC	1-3	1-1	2-1	0-2	3-0	1-1	2-0	2-0	2-1	1-0	X	0-0	0-0	4-0	1-3	0-0	0-0	3-2
12. Kispest-Honvéd FC	0-2	2-2	2-3	4-0	0-0	0-4	0-1	3-0	0-0	2-1	1-3	X	4-3	1-0	3-0	0-0	1-5	2-0
13. Nyírség-Spartacus	1-3	0-1	0-2	0-0	3-1	0-2	2-0	3-1	4-2	3-4	0-0	3-0	X	2-1	3-1	4-2	1-0	3-3
14. Haladás-Milos	2-1	1-2	4-1	0-1	0-1	0-0	0-0	2-1	1-1	0-1	1-1	0-2	3-2	X	2-1	2-0	3-1	5-1
15. BTV-Siófok FC	0-1	0-2	0-2	1-2	0-1	2-3	0-2	2-1	0-1	2-4	2-2	1-1	1-1	1-0	X	0-0	0-1	2-1
16. Videoton FC Fehérvár	0-1	1-3	0-0	0-0	4-4	2-2	1-2	2-3	1-0	3-2	0-2	0-1	1-0	0-0	1-1	X	2-1	5-0
17. BVSC-Zugló FC	0-2	0-1	0-3	2-1	3-2	1-2	1-1	1-3	0-1	2-1	1-2	3-0	0-0	0-3	0-1	0-1	X	3-0
18. III. ker. FC-AutoTrader	1-5	1-2	2-3	3-3	3-1	1-4	0-2	1-2	1-5	2-3	2-1	1-1	2-2	3-1	2-3	1-2	0-0	X

Egervári bosszút állt a csődök idényében

Különleges párharcot hozott a Professzionális Nemzeti Bajnokság 1999–2000-es idénye. Az előző tavasszal nem marasztalt (durvábban: a bajnoki cím megnyerése ellenére menesztett) Egervári Sándor az idény előtt a legnagyobb riválissá előlépő Dunaferrhez igazolt, maga köré gyűjtve jó néhány korábbi, ugyancsak bizonyítási vágytól fűtött játékosát. Az is kétségtelen, hogy elsősorban a gyáron belül a sportügyekért felelős dr. Szabó József (a futball, illetve a csapatsportok világában: Johnny) érdeméből a Dunai Vasműre épült klub a fénykorát élte. Minden tekintetben bármelyik hazai riválissal szemben versenyképes feltételeket kínált sok csapatsportágban. 1996-tól 2004-ig tartott Dunaújvárosban az aranykor – egész Európában nem akadt olyan, százezer lakosnál kisebb település, amely ennyi csapatsportágban remekelt volna. A futballisták bajnoki elsőségén kívül a női kézilabdacsapat ötszörös magyar bajnok (1998, 1999, 2001, 2003, 2004), ötszörös Magyar Kupa-győztes (1998, 1999, 2000, 2002, 2004), valamint BEK-győztes (1999), KEK-győztes (1995), EHF-kupa-győztes (1998) lett. A férfi kézilabdázók magyar bajnoki címig (2000), Magyar Kupa-győzelemig (2001), KEK-döntőig (2000) jutottak. A hokisok négy magyar bajnoki aranyat nyertek (1996, 1998, 2000, 2002), hatszoros Magyar Kupa-győztesek lettek (1997, 1998, 2000, 2002, 2003, 2004), majd szereztek még egy serleget 2008-ban. Bajnok lett a férfi röplabdacsapat (2002), s az ország legjobbjává emelkedett a Dunaújvárosi Főiskola női vízilabdacsapata.

De vissza a futballistákhoz, akikhez Egervári Sándoron és segítőjén, Kenyeres Imrén kívül Rabóczki Balázs, Molnár Zoltán, Orosz Ferenc, Kiss György, Nikolov Balázs, Komódi László és Oleg Mozgovoj is érkezett! A felsorolt labdarúgók többsége alapembernek számított a követ-

Az ünnepelő újvárosiak. Hátul (balról): Pálinkás András kapusedző, Rabóczki, Bitá, Nikolov, Rósa H., Nagy T., Lengyel (takarva), Kiss Gy., Salamon, Kóczian, Milovanovics, Kenyeres Imre edző, dr. Mohácsi János orvos. Elöl: Pesei Tibor gyűró, Egervári Sándor vezetőedző, Tököli, Komódi, Molnár, Orosz, Zavadszky, Mozgovoj, Nicsenko

Az MTK tizenegye. Állnak, balról: Fehér, Kuttor, Halmi, Komlósi, Babos, Illés. Elöl: Erős, Madar, Kenesei, Szamosi, Ilea

kező szezonban (négyen benne voltak a legtöbbet játszó tizenegyen, s Orosz Ferenc is csak sérülése miatt mulasztott jó pár mérkőzést), semmi túlzás nincsen abban, hogy nélkülük nem nyert volna bajnoki címet a Dunafer. Ugyanakkor lassan a feledés homályába merül, mennyire kevésen múlt, hogy egyáltalán leigazolhatta őket a klub. Az MLSZ ugyanis az előző idény végén tizenöt pontos büntetéssel és az átigazolásokból való kizárással büntette a dunaújvárosiakat, akiknek vitája támadt a Diósgyőri FC-vel Július Nôta szerződéses ügyében. Végül az Ifjúsági és Sportminisztérium hatályon kívül helyezte a szövetség határozatát, s új eljárás lefolytatására utasított. A Szlovákiában 2009-ben azóta sem tisztázott körülmények között megölt felvidéki kapus szerepe jelentéktelen a dunaújvárosi egyesület történetében, mégis az ügyével kapcsolatos pozitív fordulat döntőnek bizonyult. (A Dunafer és a DFC egyébként végül megállapodásra jutott, előbbi 1999 végéig kifizette a tartozását.)

Az előző évekhez képest változást jelentett, hogy nem az MTK Hungária uralta az átigazolási piacot. Annak ellenére sem, hogy Várszegi Gábor tulajdonos, Fülöp Ferenc klubigazgató és Bog-nár György szakmai igazgató egyáltalán nem tétlenkedett, Fehér Csabával, Kuttor Attilával, Nicolae Ilea-val és a kölcsönszerződéséből visszatért Egressy Gáborral erősítette meg a keretet. Felbukkant a Hungária körúton az akkor még csak 17 éves Leandro de Almeida, azaz Leo, akiről akkoriban leginkább csak azt tudtuk, hogy Giovane Élber egykori klubjától, az FC Londrinától érkezett. Az elmúlt bő másfél évtizedben magyar válogatott lett, sőt az eredményeit tekintve az NB I (illetve a PNB) történetének legeredményesebb braziliai játékosát tisztelhetjük benne.

Sejteni lehetett, hogy ez a két csapat különversenyt vív majd a bajnoki címért, ám a többség inkább arra szavazott, hogy a korábban Louis van Gaal segítőjeként is dolgozó, suriname-i származású Hendrik Willem (röviden Henk) ten Cate által irányított MTK Hungária lesz a befutó. Főleg hogy a tréner hívására a klubhoz igazolt a korábban a Benficát és a londoni Arsenalt is megjárt Glenn Helder. Ám róla hamar kiderült, hogy üveglábú, a Dunafer-ről pedig, hogy

A Ferencváros legénysége a Budmíl Kupa megnyerése után. Állnak, balról: Vámos, Füzi, Mátyus, Bócz, Palásthy, Kriston. Elöl: Fülöp, Somorjai, Lakos, Zöld, Szűcs, Nagy N., Kovács B.

1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

nyagon kemény rivális. Ten Cate kiváló szakember, az elmúlt tizenöt évben az övéhez hasonló szakmai karriert a magyar edzői karból senki sem futott be. (Frank Rijkaard segítője volt a Barcelonánál, Avram Granté a Chelsea-nél, irányította az Ajaxot és a Panathinaikoszt.)

Ám Várszegi Gábornak, aki soha, egyetlen pillanatig sem titkolta, hogy a holland iskola feltétlen híve, csalódnia kellett. Az ősz közel sem a reményei szerint alakult. Hiába segítette az évtizedek óta a tulipánok földjén élő Popovics Sándor is az új tréner, illetve az új szakmai stáb beilleszkedését (Ten Cate mellé érkezett egy pályaedző, Laurens Ebben is), egyáltalán nem haladt úgy az MTK hajója, ahogyan azt remélték. A csapat, amely óriási fölényvel lett az előző idényben bajnok, az ötödik forduló után – mindössze két győzelemmel – a hetedik helyen állt. Az Újpest és a Nagykanizsa (!) ellen még segített Illés Béla gólja, a Siófok ellen Nicolae Ilea a 86. percben meg tudta nyerni a mérkőzést, ám a Fradi ellen semmi sem sikerült. Pedig a zöld-fehérek nem voltak éppen nagy formában. Tavasszal Torgyán József azért menesztette a horvát Marijan Vlakot, hogy a centenáriumi évre száz százalékig fradista érzelmű edzőt szerződtessen. Mucha József és segítője, Vépi Péter ennek a kritériumnak maximálisan megfelelt. Ám miután a csapat az első három fordulóban nyeretlen maradt, már hiába szerzett három pontot a következőben, Muchát lefokozta a klubelnök. Az egykori válogatott középpályás ismét pályaedző lett, az új szakmai irányító, a horvát Stanko Poklepović beosztottja. Utóbbi esetében már nem volt alkalmazási feltétel a klub iránti elkötelezettség...

Aki a hetedik forduló után ránézett a bajnoki táblázatra, azt hihette, rosszul lát. Az élen ugyanis a Gázszer FC állt, hat győzelemmel és egy döntetlennel, négy ponttal megelőzve a Vasast, hattal az MTK Hungáriát és héttel a Dunaferrrt. A többieket még többel. Akkoriban az a különleges helyzet állt elő, hogy az élvonalban (PNB) és a második vonalban (NB I) is székesfehérvári gárda vezetett. Csank János irányításával a Videoton FCF már ősszel is rekordokat döntött (s végül 104 szerzett góllal, valamint 101 ponttal fejezte be az idényt), de ez volt a

kisebbségi meglepetés. Arra ugyanis tényleg nem számított senki, hogy az akár az MTK Hungáriához, akár még a Dunaferrehez képest is nagyon szerény költségvetéssel működő Gázszer így hasít majd. Csongrádi Ferenc alakulata nem tudott veszíteni, miközben a klubon belül már mindenki tisztában volt azzal, hogy Németh László – ahogyan akkoriban fogalmaztunk –, „a csapatot működtető gazdasági társaság” tulajdonosa egyedül nem bírja a terheket. Szinte napra pontosan megmondható, mikor fogyott el a pénz: szeptember végén. Az addig szárnyaló csapat elkeseredettségében kikapott 5-0-ra Zalaegerszegen, s már nem talált magára, az őszi idényben hátralévő fordulóik közül csak az utolsóban, a gyenge Nagykanizsa ellen nyert. Németh László már november közepén jelezte, hogy kimerültek az anyagi források, veszélybe került a jövő. De annyi hasonló példa volt az „akkori” közelmúltban, hogy kevesen gondoltak a legrosszabbra. Ám a Gázszer „bedőlt”, Németh László megállapodott a játékosokkal, hogy az irányukba felhalmozott tartozás kiegyenlítéseként ingyen eligazolhatnak. Ha nem is volt mindennaposnak mondható a történet már idáig sem, az igazi csavar ezután következett. Az akkori jogszabályokat (vagy inkább joghézagokat) kihasználva az NB I-es Pécsi Mecsek FC tulajdonosi köre megvásárolta Németh László üzletrészét, kevésbé cizelláltan fogalmazva bevásárolta magát a legmagasabb osztályba. A baranyiaiak a Gázszer pontszámaikat megtartva folytatták tavasszal, de az agárdi, illetve székesfehérvári csapat játékosai közül mindössze hármat vettek át.

Nem a Gázszernek gyűlt meg egyedül a baja. A Siófok játékosai, akiknek szerződésére fittyet hányva a vezetőség szeptemberben egyoldalúan átalakította a kontraktusokat, nem utaztak el a Nyírség-Spartacus elleni találkozóra. Magyarul ezt úgy fogalmazzák: sztrájkoltak. Hivatalosan viszont „csak” beteget jelentettek. November végére megszűnt az áramszolgáltatás a stadionban, a futballisták a helyzet ellen tiltakozva gyászkarzalaggal léptek pályára. A Siófok minden nehézség ellenére végigjátszotta az idényt, ellenben a Szeged LC nem tudta. Alkalmassint esetében az MLSZ is hibázott, ugyanis a Tisza-parti klub pénzügyi helyzete már a rajtnál

A boldog tatabányiaiak. Hátul, balról: Ferling Béla pályaedző, Szabó, Tüske R., Süveges, Nagy I.S., Szalma, Balogh T., Szoboszlai, Gombos, Ramos, Sándor Imre gyűró, Hornyák, Kovács László kapusedző. Elöl: Gelei, Árki, Kiss B., Letenyey, Virág, Kovács A.

sem ígérte, hogy végig tudja futballozni a szezont. A felkészülést végigvezénylő Ebedli Ferencet is beleszámítva a nyolcadik fordulóig már a negyedik edző dirigálta a csapatot: Strausz László az első négy mérkőzésen, Nagylaki Kálmán klubelnök három találkozón, majd Linka József a folytatásban. Az egyesületet már a nyáron is csak a Bank Austria gyorssegélye és az önkormányzat támogatása tartotta életben, majd – miután Nagylakinak nem sikerült a remélt összeget megszereznie szerbiai befektetőktől – a gárda már nem tudott kiállni a tavaszi mérkőzésekre, ezért a negyedik „igazolatlan hiányzása” után a szövetség a versenykiírásnak megfelelően kizárta.

A Vác végigszenvedte a második félét, viszont a tavasz nagy részében főleg az ifistákat tudta csak pályára küldeni. A piros-kékek színeiben 43 futballista szerepelt az idényben. A Diósgyőri FC is kiesett. Az egyesületet az illetékes bíróság szeptemberben körülbelül 60 millió forint megfizetésére kötelezte az emlékezetes Tornyai-ügyben. Miután a DFC nem akart vagy nem tudott fizetni, a korábbi edző végrehajtóhoz fordult. Szinte az egész idényben hadban álltak a vezetők a tartozások miatt elkeseredett és fenyegetőző játékosokkal, éppen úgy, mint a szurkolókkal. Utóbbiak tavasszal kétszer is botrányt okoztak, a Haladás elleni találkozón megkergették Bede Ferenc játékvezetőt, majd a Dunaferrel ellen a pályára tódulva megakadályozták a meccs befejezését. Hajdú játékvezető a 68. percben – a bajnokjelölt 2-1-es vezetésénél – lefújta a találkozót.

A sok rossz mellett csak a Dunaferrel szereplése hatott üdítőként. Egervári Sándor csapata már az őszi szezont is az élen zárta. Pedig az újbórosi legénység vereséggel kezdte az idényt Debrecenben, ám utána senki sem tudta legyőzni. Tavasszal sem, amikor 16 mérkőzéséből csupán a Ferencváros ellenit adta döntetlenre, a többi megnyerte. Akár jelképesnek is volt mondható, hogy május 14-én éppen a Hungária körúton, a rivális MTK Hungária elleni 4-1-es győzelemmel biztosította be története első bajnoki címét. Egervári Sándor lett az első edző a magyar élvonal történetében, aki két egymást követő évben különböző csapatokkal nyert bajnoki címet. 1999-ben 19, 2000-ben „csak” 16 pontos előnnyel zárt az élen az aktuális legénységével.

TEREMLABDARÚGÁS

Az utolsó meccsen játszott legjobban a Dunaferrel

Tizenhat csapat indult az Arany Ászok által támogatott professzionális terembajnokságban. Két csoport küzdelmeit Nyíregyházán rendezték, az elsőben DVSC, MTK-Hungária, Szeged LC, Diósgyőr sorrend alakult ki, a másodikban a hazai gárda végzett az élen, a BVSC, a Tiszaújváros és a csalódást keltő Ferencváros előtt. A következő hétvégén Zalaegerszegen a Kispest-HFC megelőzte a Dunaferrelt, a Dunakeszit és a Nagykanizsát, majd a negyedik csoportban a Haladás, a Gázszer és a Lombard FC Tatabánya is hat ponttal zárt, mindhárom legyőzte a hazai pályán kudarcot valló ZTE-t.

A hatos döntőbe a négy csoportgyőztes, valamint a két legjobb második, a BVSC és a rendező Dunaferrel került. Dunaújvárosban egy nap alatt lejátszották a finálét. Az A-csoportból a Haladás (2. Kispest-HFC, 3. Nyírség-Spartacus), a B-ből a Dunaferrel (2. DVSC, 3. BVSC) került a végjátékba. Találkozójuk előtt a Loki 4-0-ra legyőzte a kispesztieket a bronzmeccsen. A döntő a Dunaferrel kiütéses győzelmét hozta, Egervári Sándor együttese 7-1-re lelépte a Haladást. Zavadszky Gábort választották a legjobb játékosnak, az ugyancsak újbórosi Nagy Tamásé lett a gólkirályi korona, míg Takács Tamás (Haladás) kapta a legjobb kapusnak felajánlott trófeát.

Elsőpró Dunafer-fölény a hazai fronton

1999 végén a berlini Hertha BSC játékosa nyerte el a Magyar Aranylabdát (az előző évhez hasonlóan Király Gábor), s kapta meg az MLSZ-től Az év játékosa-díjat (Dárdai Pál).

Az idény végén a Dunaferfő játékosa uralták a *Nemzeti Sport* az átlagosztályzatok alapján összeállított listáját. A mezőnyjátékosok között az első öt helyen a bajnokcsapat tagjai végeztek: Tököli Attila (6,143), Orosz Ferenc (6,095), Salamon Miklós (6,067), Jákl Antal (6,000) és Zavadszky Gábor (5,967). Befért még a legjobb tíz közé Tóth Norbert (Újpest, 5,958), a szintén újvárosi Molnár Zoltán (5,926), Szalma József (Lombard FC Tatabánya, 5,885), Juhár Tamás (Vasas DH, 5,839) és Halmai Gábor (MTK Hungária, 5,828) is.

A kapusok között úgyszintén dunaújvárosi zárt az élen, Rabóczki Balázs (6,100) mögött Vlaszák Géza (ZalahúszTE 5,960) lett a második, a macedón Dancso Celeszki (Nyírség-Spartacus, 5,842) a harmadik.

Egervári Sándor játékosai közül heten (!) fértek be az év – az osztályozókönyv alapján összeállított – tizenegyre, amely így festett: Rabóczki – Molnár, Salamon, Juhár, Szalma – Zavadszky, Jákl, Illés (MTK Hungária, 5,778), Tóth N. – Orosz, Tököli. Jutott négy dunaferfő a B-csapatba is, így összesen tizenegyen kerültek be a két együttesbe! Utóbbi névsora: Vlaszák – Bodnár (DVSC, 5,481), Éger (Dunaferfő, 5,741), Mészöly (Lombard FC Tatabánya, 5,700), Kiss Gy. (Dunaferfő, 5,731) – Böör (DVSC, 5,769), Halmai, Komódi (Dunaferfő, 5,706), Rósa H. (Dunaferfő, 5,826) – Kiprich (Lombard FC Tatabánya, 5,591), Kabát (Vasas DH, 5,630).

Tököli Attila,
a legjobb mezőnyjátékos

Két öngóllal kapott ki a Vasas

A kupasorozat meglepetését a negyedik vonalbeli, az NB III Mátra csoportjában szereplő Germán SE Tápiószentmárton együttese szolgáltatta, amely egészen a legjobb négyig jutott! Fejős Pál edző csapata a csoportmérkőzéses szakaszból a BKV Előret, az SBTC-t és a Jászfényszarut megelőzve lépett tovább. A legjobb 16 közé jutásért 2-1-re megverte a III. kerület FC-AutoTradert, majd győzött a Kaposfüredi VSC ellen is, méghozzá idegenben 5-4-re. A negyedöntőben találkozott először PNB-s ellenféllel, 2-1-re verte a Vácot. Az elődöntőben a Vasas már túl erősnek bizonyult. A kiscsapat nagy menetelése külföldön is szenzációt jelentett, az IFFHS, a labdarúgás történetével és statisztikájával foglalkozó nemzetközi szervezet márciusban Tápiószentmárton együttesét választotta a hónap meglepetéscsapatának.

Kenedesi Krisztián öröme

Kuttor Attilának Bozóky Imre, az MLSZ elnöke gratulál

A Vasas Danubius Hotels a 16 közé jutásért kapcsolódott be a sorozatba, s csak Aranyos Imre 78. percben szerzett góljával jutott túl a Pásztón (3-2, idegenben). Ám utána 4-1-re verte a Ferencvárost, aztán a Népstadionban 2-1-re az Újpestet. Majd következett a Germán SE Tápiószentmárton.

Az MTK Hungária – a kispadján a holland Henk ten Catéval, több mint 75 év után az első kupagyőztes külföldi edzővel – különleges teljesítménnyel került a fináléba: a Gázszer (2-0), a Győri ETO FC (1-0), a Dunaferri (1-0) és a DVSC (4-0) ellen egyetlen gólt sem kapott. Aztán extrém körülmények között nyert a Vasas ellen. A finálék történetében először fordult elő, hogy egy játékos (Szilveszter Ferenc a Vasasból) mindkét kapuba betaláljon. Meg az is, hogy egy csapat két öngóllal is sújtsa önmagát a döntőben, mert Tóth András is a saját kapujába talált. Az MTK egyetlen „rendes” gólját Kenedesi Krisztián lőtte.

Magyar Kupa, 1999–2000-es kiírás

Negyeddöntő: Debreceni VSC–BVSC 3-1 (hosszabbítás után), Újpest FC–Vasas Danubius Hotels 1-2, MTK Hungária FC–Dunaferri SE 1-0, Germán SE Tápiószentmárton–Vác FC 2-1

Elődöntő: MTK Hungária FC– Debreceni VSC 4-0, Germán SE Tápiószentmárton– Vasas Danubius Hotels 1-4

Döntő

MTK Hungária FC–Vasas Danubius Hotels 3-1 (0-1)

2000. május 3., Népstadion, 4000 néző. Jv.: Hajdó

MTK Hungária FC: Babos – Komlósi, Kuttor, Szamosi, Elek – Halmi – Buzsáky (Madar, 46.), Erős, Illés – Kenedesi (Ilea, 84.), Guşatu (Egressy, 74.)

Vasas DH: Kövesfalvi – Tóth A., Juhár, László – Mónos, Zováth, Szili (Simek, 81.), Aranyos (Bekó, 46.), Szilveszter (Tiber, 78.) – Kabát, Sowunmi

Gólszerző: Szilveszter (12.), Tóth A. (49. – öngól), Szilveszter (56. – öngól), Kenedesi (76.)

Sokkoló eredmények után megkezdődött Horváth nagy sorozata

Negyvenegy játékos szerepelt az idény kilenc mérkőzésén, de közülük 17-en mindössze egy találkozón. Kilencen csupán ősszel, amikor a négy összecsapásból három Eb-selejtező volt, tizenhatan csak tavasszal léptek pályára a válogatottban. Huszonnégyen (!) külföldi klubból, illetve Mátyus Jánosra gondolva, külföldi klubból is kaptak meghívást. Senki sem szerepelt mind a kilenc találkozón. Így foglalható össze röviden egy olyan idény krónikája, amelynek első fele a tulajdonképpen már tét nélküli selejtezőkkel, a második pedig a kísérletezéseket hozó barátságos meccsekkel telt.

Augusztus közepén nem sikerült az Üllői úton legyőzni a moldáv válogatottat. Az volt a két ország történetének első, egymás elleni hivatalos mérkőzése. A játék és az eredmény egyaránt csalódást okozott. A Sáfár – Korsós, Sebők, Hrutka, Szekeres – Dárdai, Vincze O., Pisont – Dombi, Horváth F., Korsós tizenegy kezdett, minden játékost külföldi egyesületből hívott haza a kapitány. A második játékrész során Sowunmi Thomas, Kovács Béla és Füzi Ákos is beállt, Horváth, Vincze és Szekeres helyére. A magyar gólt a 39. percben szerezte Sebők Vilmos, a vendégek a 66. percben egyenlítették ki Serghei Cleșcenco révén.

Még rosszabbul sikerült a folytatás, ráadásul már tétmérkőzésen: Liechtenstein ellen csak döntetlent ért el a válogatott! Nem egészen fél évvel korábban 5-0-ra verték a mieink az Üllői úton – egyebek között Sebők Vilmos mesterhármásával – a miniállam csapatát. A sajtóban

A magyar válogatott kerete a lengyelek elleni mérkőzés előtt. Hátul, balról: Király, Sándor, Illés, Vincze, Sebők V., Hrutka, Halmi, Szűcs L. Középen: Fehér Cs., Ruzics Miklós edző, Weimper István edző, Bicskei Bertalan szövetségi kapitány, Magyar Zoltán technikai vezető, Gáspár József edző, dr. Szilágyi György orvos, Szatmári Cs.

Elöl: Rósa H., Tököli, Kovács Z., Lisztes, Eisemann László gyűrő, Molnár, Lendvai, Erős, Kenesei

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

szinte csak az volt a kérdés, milyen különbségű győzelmet arat majd Bicskei Bertalan együttese. A vége azonban Európára szóló meglepetés lett: a liechtensteiniek majdnem megverték a Király – Korsós, Sebők, Mátyus – Dárdai, Halmai, Illés – Dombi, Horváth, Fehér M., Egressy összetételben kezdő, abszolút támadó szellemű alakulatot. A második féldőben beállt Lendvai Miklós, Herczeg Miklós és Sowunmi Thomas is, de ez sem segített. Gól nélkül ért véget a meccs. Bicskei Bertalan szövetségi kapitány teljes csődnek minősítette a csapat „teljesítményét”. A magyarok legjobbja Király Gábor volt.

Csupán négy nappal a liechtensteiniek elleni kínos 90 perc után a kapitány nem sokat változtatott, s igaza lett. A Király– Korsós Gy., Sebők V., Hrutka, Mátyus – Lendvai, Halmai, Illés – Herczeg (Horváth F.), Sowunmi (Füzi Á.), Egressy névsorú gárda Sebők Vilmos, Egressy Gábor és Sowunmi Thomas egy-egy góljával simán nyert a nem túl nagy játékerőt képviselő azeriek ellen. Mindössze 1500 néző előtt a Bristol Cityből beválogatott védő a 28. percben szerzett vezetést, a két csatár pedig az 51. és az 55. perc között eldöntötte a mérkőzést.

Október 9-én 3-0-s vereséget szenvedett a válogatott a sorozat utolsó Európa-bajnoki selejtezőjén a portugáloktól. Bicskei Bertalan a Király – Korsós Gy., Lakos, Dragóner, Mátyus – Lendvai, Halmai, Pisont (Dárdai) – Sowunmi (Kovács Z.), Egressy – Horváth F. (Herczeg) összeállítású együttest játszatta. A remények bő negyedóra alatt szertefoszlottak, előbb Rui Costa büntetéből, majd João Pinto akcióból szerzett gólt. A Vítor Baía – Secretário (Abel Xavier), Jorge Costa, Paulo Madeira, Dimas – Paulo Sousa – Figo, Rui Costa (Paulo Bento), Sergio Conceição – Pauleta, João Pinto (Sá Pinto) alkotta alakulat túl erős volt, jellemző, hogy még a második féldőben, Pauleta kiállítása után is tudta Abel Xavier révén növelni az előnyét.

Szokatlan időpontban, február végén fogadta a válogatott az európai klubokban szereplőkre épülő, játékban lévő ausztrál együttest. A sima vereség meglehetősen nagy botrányt keltett a hazai futballéletben, noha Frank Farina legénységében olyan, Európa-szerte ismert játékosok szerepeltek, mint Mark Bosnich, Mark Viduka, Harry Kewell vagy Tony Vidmar. Bicskei Bertalan válogatottja a Babos – Sebők V. – Bódog, Hrutka, Mátyus – Lendvai, Vincze O., Bukrán – Zavadszky, Klausz, Nagy T. tizeneggyel kezdett, Zavadszky és a csapatkapitány Sebők helyére Dombi és Dragóner állt be a második féldőben. Az „auszrik” sokkal frissebben, lelkesebben játszottak. Az Üllői út 15 000 fős publikuma kifütyülte a magyar csapatot. A 3-0-s vendéggyőzelmet Laybutt (12.), Skoko (71.) és Moore (91.) gólja alakította ki. Az ausztrá-

Ami valaha elképzelhetetlen lett volna: itthon kapott ki 3-0-ra a válogatott az ausztráloktól. Balról: Hrutka, Mátyus, Vincze O., Klausz, Bódog, Lendvai, Nagy T., Bukrán, Zavadszky, Babos, Sebők V.

lok az 1997-es (Puskás Ferenc 70. születésnapját elrontó) budapesti 3-1-ük után 2000-ben is nyerni tudtak Magyarországon. Az elkeseredett Bicskei ugyan azt mondta a mérkőzés után, hogy „ki kell mondani, mi jelenleg ott tartunk, ahol az ausztrálok hat évvel ezelőtt”, de ez nem volt gyogyír a sebekre.

Március végén Debrecenben fogadtuk a lengyeleket. A Socceroos elleni vereség után a szövetségi kapitány alaposan felfrissítette az alakulatot, csak Sebők Vilmos, Hrutka János, Mátyus János és Lendvai Miklós őrizte meg a helyét a kezdő csapatban. A Király – Sebők – Fehér Cs., Hrutka, Mátyus – Erős, Halmai – Lendvai (Vincze O.), Lisztes (Kenesei), Illés – Tököli (Sándor T.) gárdában Erős, Kenesei és Tököli is újonc volt. A gól nélküli találkozó után azt írta a *Nemzeti Sport*: „Semmi jót nem mutatott, így csak a szerencsének és Király Gábornak köszönhetően vívta ki a 0-0-s döntetlent a magyar labdarúgó-válogatott Debrecenben, a lengyelek elleni barátságos mérkőzésen. A telt házat vonzó találkozó mélyítette a válogatott válságát és Bicskei Bertalan kapitány ráncait.”

A folytatás kicsi javulást hozott. Horváth Ferenc góljával sikerült 1-0-ra nyerni Belfastban. E meccsel indult a csatár nagyszerű sorozata: ezen és a következő hét mérkőzésen nyolc találatot szerzett a nemzeti tizenegyben. A Király – Sebők V. – Hrutka, Mátyus – Fehér Cs., Lendvai, Dárdai, Illés, Pető Z. (Korsós Gy.) – Preisinger (Herczeg M.), Horváth F. (Hamar) összetételű együttes (illetve a mérkőzés) egyetlen gólja a 61. percben esett. A *Népszava* szerint Fehér Csaba volt a mezőny legjobbja, a *Nemzeti Sport* szerint a győzelmet sosem kell magyarázni, a *Magyar Nemzet* pedig azt írta, Horváth megmozdulása, túl azon, hogy szép és eredményes volt, ígéretes is, hiszen a reménytelen, monoton darálás közben felcsillantott valamit a foci lényegéből. A lapok egyben értettek tökéletesen egyet: az északírek még a nem túlságosan szívporkázó teljesítményt nyújtó magyaroknál is gyengébbek voltak.

Korai volt a lelkesedés, hiába szerzett két gólt Horváth Ferenc a szaúdiak ellen, nem sikerült őket legyőzni Győrben. Fura meccs volt: a 90. percben még 2-0-ra vezetett együttesünk, de az arabok a 91. és a 92. percben is találtak egy-egy gólt (2-2). A magyar csapatba (Király – Sebők – Hrutka, Dragóner – Fehér Cs., helyette Korsós Gy., Lisztes, Dárdai, Lendvai, Pető Z. – Preisinger, helyette Fehér M., Horváth F.) egyedül a debreceni Pető Zoltán került be a PNB-ben szereplő klubból.

Három nappal később Horváth Ferenc újabb találatát már győzelmet ért. Az izraeliek ellen játszott nálunk egy ottani klubban légióskodó futballista, Hamar István. A vendégek szövetségi kapitánya a dánokkal Eb-aranyat nyert Richard Möller-Nielsen volt. 2000-ben gyengébb csapata volt, mint 1992-ben. Közepes játékkal is simán nyertek a mieink, akik a második játékrész elején hat perc alatt két gólt szerezve döntötték el a meccset. Illés Béla lőtte az elsőt, majd az ő előkészítése után Horváth Ferenc a másodikat. A *Nemzeti Sport* felkérésére értékelő Sallói István – aki akkor már hatodik éve Izraelben profiskodott – Sebők Vilmos, Illés Béla, Lisztes Krisztián, Hamar István és Horváth Ferenc játékát emelte ki. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Király – Sebők – Fehér Cs., Hrutka, Dragóner, Korsós Gy. – Lendvai (Lisztes), Halmai, Illés – Hamar (Salamon), Fehér M. (Egressy), Horváth F. (Preisinger).

A szaúdiak elleni meccsre szóló, különleges színű belépőjegy

A Fáy utcában Izrael ellen győztes csapat. Balról: Hrutka, Horváth F., Dragóner, Sebők V., Lendvai, Király, Fehér Cs., Hamar, Halmai, Fehér M., Illés

1999. aug. 18.	Bp., Üllői út	MOLDOVA	1-1 (1-0)		Sebők V.
1999. szept. 4.	Vaduz	LIECHTENSTEIN	0-0	Eb-sel.	
1999. szept. 8.	Bp., Üllői út	AZERBAJDZSÁN	3-0 (1-0)	Eb-sel.	Sebők V., Egressy, Sowunmi
1999. okt. 9.	Lisszabon	PORTUGÁLIA	0-3 (0-2)	Eb-sel.	
2000. febr. 23.	Bp., Üllői út	AUSZTRÁLIA	0-3 (0-1)		
2000. márc. 29.	Debrecen	LENGYELORSZÁG	0-0		
2000. ápr. 26.	Belfast	ÉSZAK-ÍRORSZÁG	1-0 (0-0)		Horváth F.
2000. máj. 31.	Győr	SZAÚD-ARÁBIA	2-2 (1-0)		Horváth F. 2
2000. jún. 3.	Bp., Fáy utca	IZRAEL	2-1 (0-0)		Illés, Horváth F.

Az A-válogatott törzstagjai

1999–2000

Király Gábor (Hertha BSC)	7
Kocsis György (Sturm Graz)	7
Sebők Vilmos (Bristol, Mannheim)	8
Hrutka János (Kaiserslautern)	7
Mátyus János (FTC, Cottbus)	6
Fehér Csaba (V. Geel)	4
Halmai Gábor (MTK Hungária)	6
Dárdai Pál (Hertha BSC)	5
Lendvai Miklós (V. Geel)	8
Illés Béla (MTK Hungária)	5
Horváth Ferenc (KRC Genk)	7

Dragóner Attila, Egressy Gábor, Herczeg Miklós és Sowunmi Thomas – négy társához hasonlóan – ugyancsak 4 mérkőzésén szerepelt az idényben

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok
8 mérkőzésen: Lendvai Miklós (Verbroedering Geel), Sebők Vilmos (Bristol City, Waldhof Mannheim)

7 mérkőzésen: Horváth Ferenc (KRC Genk), Hrutka János (1. FC Kaiserslautern), Király Gábor (Hertha BSC), Korsós György (Sturm Graz)

6 mérkőzésen: Halmai Gábor (MTK Hungária), Mátyus János (FTC, Energie Cottbus)

5 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Illés Béla (MTK Hungária)

4 mérkőzésen: Dragóner Attila (Fortuna Köln), Egressy Gábor (MTK Hungária), Fehér Csaba (Verbroedering Geel), Herczeg Miklós (Győri ETO FC), Sowunmi Thomas (Vasas DH)

3 mérkőzésen: Dombi Tibor (Eintracht Frankfurt), Fehér Miklós (FC Porto, Salgueiros), Lisztes Krisztián (VfB Stuttgart), Preisinger Sándor (Verbroedering Geel), Vincze Ottó (Waldhof Mannheim)

2 mérkőzésen: Füzi Ákos (FTC), Hamar István (Beitar Jerusalem), Pető Zoltán (Debreceni VSC), Pisont István (Hapoel Tel-Aviv)

1 mérkőzésen: Babos Gábor (MTK Hungária), Bódog Tamás (SSV Ulm), Bukrán Gábor (Walsall FC), Erős Károly (MTK Hungária), Kenesei Krisztián (MTK Hungária), Klausz László (Waldhof Mannheim), Korsós Attila (SV Salzburg), Kovács Béla (FTC), Kovács Zoltán (Újpest FC), Lakos Pál (FTC), Nagy Tamás (Dunaferr SE), Sáfár Szabolcs (SV Salzburg), Sándor Tamás (Beitar Jerusalem), Salamon Miklós (Dunaferr SE), Szekeres Tamás (KAA Gent), Tököli Attila (Dunaferr SE), Zavadszky Gábor (Dunaferr SE)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Összeállt a Vanczák, Juhász kettős

Az U21-es és egyben olimpiai válogatott két tétmérkőzést vívott összettel, az azerieket 4-1-re megverte, majd kikapott 2-1-re a portugáloktól. Az már az előző tavasszal eldőlt, hogy nem juthat tovább a csoportjából. A két találkozón Ferenczi István, Kabát Péter, Kovács Béla, Molnár Balázs, Rósa Dénes, Zováth János (2-2), valamint Posza Zsolt, Takács Tamás, Bernáth Csaba, Éger László, Filó Attila, Stark Péter, Bodnár László, Lőw Zsolt, Baumgartner Attila, Hajnal Tamás, Böör Zoltán, Szabics Imre, Vén Gábor, Schultz Levente, Fehér Miklós (1-1) lépett pályára. A Tornyai Barnabás által irányított társaság további öt mérkőzést játszott, 1-1-3-as mérleggel.

A Sarlós András vezette U18-as korosztály nem került be az Európa-bajnokság 16-os döntőjébe, miután a finnországi csoportselejtezőn a házigazdák mögött végzett, az albánokat és a ferőerieket megelőzte. A futballisták közül Bodor Boldizsár, Hajnal Tamás, Szabics Imre, Szélesi Zoltán is az A-válogatottságig vitte.

A 17 évesek csapata leszerepelt a nyburki nemzetközi tornán, viszont második lett az izraeli Téli Kupán. Aztán újra a rosszabbik arcát mutatva nyeretlenül zárta a pöstyéni tornát. Idővel négyen is eljutottak a nagyválogatottba, Balogh János kapus, valamint Buzsáky Ákos, Torghelle Sándor és az ebben a korosztályban is szerepet kapó Bodor.

Sarlós András felelt az U16-os válogatottért is, amelyik harmadik lett a ráckevei tornán, nem jutott a négy közé a varsói Syrenka-kupán, ellenben otthon, Győrben, az ukránok és az azeriek egyaránt 3-0-s legyőzésével simán vette az Eb-selejtezőket. Az izraeli kontinensbajnokságon

harmadik lett a csoportjában a németek és a hollandok mögött, a házigazdákat megelőzve, s így nem ment tovább. Már ott együtt játszott a Vanczák, Juhász kettős! A tornán Váradi György, Vanczák Vilmos, Juhász Roland, Mészáros Attila, Rodenbücher István, Horváth Gábor, Fülöp Csaba, Regedei Csaba, Horváth Tamás, Józsi György, Deme Imre, Juhász Patrik, Czvitkovics Péter, Csopaki István és Nógrádi Árpád lépett pályára.

Az U15-ös gárda óriási utat járt be – Brazíliában vett részt a Mundialitón. Sikerral, második lett a hazaiak mögött a hatszapos tornán. Ubrankovics Mihály együttesében Bori Gábor, Kanta József, Rodenbücher István és Rózsa Dániel is szerepelt. Az U14-es alakulat a jugoszlávokkal és szlovákokkal vívott két-két barátságos meccset. Tőzsér Dánielre már akkor felfigyelt Sarlós András szövetségi edző, illetve a stábjában.

EURÓPAI KUPÁK

A francia bíróval nem bírt az MTK

A Bajnokok Ligája előselejtezőjében az MTK Hungária kettős győzelemmel (2-0, 3-1) lépett túl az izlandi ÍBV (Ípróttabandalag Vestmannaeyjar) csapatán. A következő körben, a selejtezőben a zágrábi 0-0 után mindenki reménykedett a magyar bajnok továbbjutásában, ezért jelentett keserves csatlódást az argentin világlklasszis, Osvaldo Ardiles által irányított Croatia 2-0-s győzelmé. A kék-fehérek átkerültek a második számú kupa mezőnyébe, ahol a hazai 0-0 után Isztambulban bravúros győzelmet arattak Kenesei Krisztián két góljával a Fenerbahçe ellen. Még egy nagyot már nem sikerült ugrani, pedig megvolt rá az esély. A görög AEK Athén idegenben szerzett góllal ejtette ki a magyar bajnokot, miután a Hungária körúton elszenvedett 2-1-es veresége után hazai pályán 1-0-ra nyert. A francia Pascal Garibian játékvezető a második félidőben előbb Fehér Csabát, utóbb Halmai Gábort is kiállította, majd negyedórával a második piros lap után adott egy tizenegyeset a sárga-feketéknek. Ez már túl sok volt az MTK-nak.

Az UEFA-kupa selejtezőjében a Ferencváros 3-1-es győzelemmel kezdett a moldáv FC Constructorul '93 Chişinău ellen, a visszavágón nem okozott izgalmat az 1-1-es döntetlen sem. Utána viszont a zöld-fehérek elvéreztek a cseh FK Teplice ellen, mert az Üllői úton nem tudták ledolgozni a kint összeszedett kétgólos (1-3) hátrányt. A hazai találkozót 1-1-re végződött. Az Újpest ugyancsak a selejtezőben kezdett. Újvidéken 90 perc alatt búcsút mondott a továbbjutási álmainak, 4-0-ra kikapott a Vojvodinától. A Vácon rendezett visszavágót 1-1-gyel zárta.

A kupagyőztes DVSC – ugyancsak az UEFA-kupában, az első fordulóban – idegenben 2-0-ra kikapott a német Bundesliga egyik élcsapatától, a VfL Wolfsburgtól. A visszavágón szenzációs játékkal nyert 2-1-re, igaz, a továbbjutásra nem volt esélye. A „farkasok” vezettek 1-0-ra, aztán Radu Sabo előbb kiegyenlített, majd a 90. percben megszerezte a második találatát is.

Ah Rüştü, vah Fener

Rüştü hibáin, a Fener vereségén keseregtek a törökök

A Miliyet karikatúráján is a kapus

Dél-Amerikában járt az LFC Tatabánya és a Haladás

A Vác FC-Zollner júliusban Brassóban játszott egy nemzetközi tornán, a két egyiptomit, az al-Ahlyt és az Iszmajliát megverte, a Steauától 4-3-ra kikapott. Az MTK Hungária és Kiprich József Tatabányája Hollandiában készült, mindkettő sorozatban nyerte a meccseket alacsonyabb osztályú csapatok ellen. „Cserében” a Fortuna Sittard eljött Magyarországra, egy síófoki villámturnán veretlen maradt a Fradi és a Balaton-parti bányászok ellen. Magyarországon járt az Arab Emírségek válogatottja, megmérkőzött a Győri ETO-val, a Nyíregyházával és a Ferencvárossal is. (Utóbbi kettőtől kikapott.) A Szeged LC szeptember elején két tekintélyes csapatot fogadott, kikapott a bukaresti Dinamótól (0-3) és a Crvena zvezdatól (1-5).

Az Újpest 2000 elején Egyiptomban járt, nyeretlenül zárt az al-Ahly, az Arab Contractors és a holland Roda JC ellen. Horvátországban készült a tavaszra a Ferencváros, a Vasas, a Diósgyőr, a Győr és a Siófok. Törökországban vendégeskedett a Haladás, Cipruson az MTK, a Debreceni VSC, a Zalahús-ZTE, a Dunafer és az Újpest is. Eredményeik közül kiemelkedett a Loki 7-0-s diadala a limasszoli Arisz ellen, illetve az MTK Hungária kiütéses győzelme a Sheriff Tiraspol és a Grazer AK ellen. A ZTE 2-0-ra megverte a Rubin Kazanyt.

Dél-Amerikába repült a Lombard FC Tatabánya, amely Paraguayban és Uruguayban is pályára lépett. Asunciónban Kiprich József góljával vezetett, aztán 1-1-gyel zárt. Maldonadóban a Céleste ellen játszott, Álvaro Recoba és Dario Rodriguez szereztek a meccs góljait (0-2).

Az Intertotó-kupában a Lombard FC Tatabánya 4-0, 3-0-val búcsúztatta a ferőeri HB-t, majd továbbjutott a horvát Dinamo Vinkovci (3-2, 0-0) ellen is. A harmadik körben a szentpétervári Zenit már túl erősnek bizonyult (1-2, 1-2).

A bajnoki idény után a Haladás Brazíliában vizitált, erősítette kapcsolatait a távoli országban. Menedzserei munkájának köszönhetően a következő években számos brazil futballista (Leandro, Alex, André, Japa, Nélio, Flávio Pim) szerepelt a szombathelyieknél.

Kiprich József volt az ezredforduló legjobb hazai játékos-edzője

A DVSC futballistái (is) Cipruson alapoztak

Egy csapatra való válogatott a Bundesliga-ból

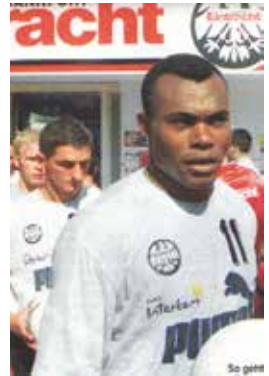
Több mint egy teljes válogatottnyi magyar futballista szerepelt a Bundesliga első és második osztályában, közülük tizenegyen pályára léptek az idény során a nemzeti tizenegyben. Hrutka János a Kaiserslautern (5.), Király Gábor és Dárdai Pál a Hertha BSC (6.), Lisztes Krisztián a VfB Stuttgart (8.), Dombi Tibor az Eintracht Frankfurt (13.), Hajnal Tamás és az egy meccsre csereként beszálló Szollár Krisztián a Schalke 04 (ugyancsak 13.), Bódog Tamás és Radoki János az SSV Ulm (16.) játékosa volt az élvonalban. Radoki neve talán a legkevésbé ismerős, de Bicskei Bertalan annak idején komolyan fontolgatta a budapesti születésű, ám az NSZK-ban felnőtt védő meghívását a válogatottba. Radoki ugyan a kerettagságig eljutott, de aztán nem mutatkozhatott be magyar mezben. A második vonalban futballozott a teljes szezonban vagy csak a tavaszi idényben Mátyus János (Energie Cottbus, 3.), Klausz László, Vincze Ottó és Sebők Vilmos (Waldhof Mannheim, 12.), valamint Dragóner Attila és Hajdu Attila (Fortuna Köln, 16.). Akkor már második éve – igaz, még román állampolgárként – a 2000 nyarán a Bundesliga 1-be feljutó cottbusi gárda alapembere volt Vasile Miriuță, azaz Miriuta Laci. A területi bajnokságban jutott szóhoz Tölcséres András (1. FC Saarbrücken), Virág Béla (Sachsen Leipzig) és Szűcs László (VfR Ahlen).

Népes volt az ausztriai magyar kolónia is. Korsós György és Szabics Imre a Sturm Graz (2.), Szanyó Károly az SV Ried (5.), Lipcsei Péter, Korsós Attila és Sáfár Szabolcs az SV Salzburg (6.), Tiefenbach Tamás az Austria Lustenau (10.) felszerelését viselte.

Belgiumban Szekeres Tamás a Gentben (3.), Kovács Ervin a GBA-ban (7.), Brockhauser István és Horváth Ferenc a KRC Genkben (8.), Puglits Gábor és Nyikos József a Beverenben (15.), Fehér Csaba, Pető

Czéh Lászlót ünneplik a Maccabi Netanya szurkolói

*Bachirou Salou mögött
Dombi Tibor*

*Szabics Imre a Sturm Graz
mezében*

Zoltán, Szekér István és Lendvai Miklós a Verbroedering Geelben (17.) rúgta a labdát.

Nagy volt a kereslet Izraelben is a magyarok iránt. Pisont István bajnoki címet és kupát nyert a Hapoel Tel-Avivval. (A kupadöntőben „Kispest legnagyobb királya” nem játszott, viszont az ellenfélnél pályára lépett Hamar István és Sándor Tamás.) Eszenyi Dénest a Maccabi Petah-Tikva (4.), Hamar

Istvánt és Sándor Tamást a Beitar (5.), Nyilas Eleket az MS Ashdod (8.), Márton Gábort az Ironi Rishon Lezion (9.), Czéh Lászlót és Hámori Ferencet a Maccabi Netanya (10.), Kvasz Krisztiánt és Somogyi Józsefet a Hapoel Kfar-Saba (12.), Sallói Istvánt a Macabi Herzliya (13.) alkalmazta.

Fehér Miklós (háttul, jobbról a harmadik) az FC Porto bő keretében

A spanyol élvonalban kapott szerződést Molnár Balázs (RCD Espanyol, 14.), a második ligában játszott Korolovszky Gábor (CD Toledo, 20.).

Holland csapatot erősített Torma Gábor (Roda JC, 8.), horvátot Sztipánovics Barnabás (NK Rijeka, 4.), szlovákot Romanek János (DAC Dunajská Streda, 15.). Fehér Miklós Portugáliában az FC Porto (2.) tagja volt, de aztán klubja kölcsönadta a Salgueirosnak (15.). Bukrán Gábor Angliában a Walsall FC mezét viselte, s ugyancsak a szigetországbán játszott az idény első részében Sebők Vilmos (Bristol City). Keller József a francia második vonalban, a Wasquehal csapatában kereste a kenyerét.

Finnországban Babócsy (Vilnrotter) András bajnoki címet nyert a Hakával. Mitring István alakulata, a MyPa harmadikként végzett. Ifjabb Bicskei Bertalan, Halász Sándor, Répási László, Simon Antal és Grezsák Zsolt is játszott a TPV-ben (12.). Simon – Kovács Péterrel együtt – szerepelt az FC Lahtiban (10.) is. Matus Sándor a KTP (7.) és az FC Jazz (6.) trikóját is viselte. Utóbbiban társa volt Lőrinc Antal.

Molnár Balázs az Espanyol szerelésében

Bücs Zsolt bajnoki címet nyert a Home Uniteddel

Légiós lett tavasszal Urbán Flóriánból is, aki a szegedi csőd után a szabadkai Szpartakhoz igazolt.

Zárásként akár csattanónak is megteszi: négy magyar futballista (Kenesei Zoltán, Lázár Mátyás, Sütöri Péter és Wukovics László) is hozzájárult Albániában az SK Tiranë bajnoki címéhez.

Ugyancsak bajnok lett Bücs Zsolt a szingapúri Home Uniteddel, ahol a mai napig legendaként tisztelik.

Az UEFA nem díjazta a „modern Monarchiát”

1999. október 12-én úgy döntött az UEFA végrehajtó bizottsága, hogy Portugália rendezheti meg a 2004-es Európa-bajnokságot. A jelentkezők között volt Spanyolország, valamint közös pályázattal Ausztria és Magyarország. Az MLSZ még Horn Gyula miniszterelnöksége idején jelezte rendezési szándékát, amelyhez mind az akkor regnáló szocialista-liberális kormány, mind 1998 áprilisa után az Orbán-kormány is támogatást adott. Az európai szövetség Aachenben végül a portugálok mellett döntött. A magyar küldöttség tagjai csalódottan nyilatkoztak, de sejtetni engedték, hogy a későbbiekben is pályázik majd az ország. Ugyanakkor szinte egységesen úgy látták, hogy az UEFA nem sportszakmai, hanem politikai döntést hozott, amelyben hátránynak számított, hogy Magyarország akkor még nem volt az Európai Unió tagja. „A Horn-kormány döntését jónak ítélem meg, mind a labdarúgás, mind az infrastruktúra hasznára vált volna, ha mi rendezhetjük az Eb-t. Sikernek könyvelem el, hogy Magyarország végig egyenrangú partnere volt két Európai Unió-tag versenytársának. Maga a pályázat több szempontból bizonyult hasznosnak. Az EU-csatlakozás szempontjából komoly diplomáciai előnyökkel járt, másrészt elkészült a stadionkorszerűsítési program, amelyet végre is fogunk hajtani, igaz, más határidőkkel. A Népstadion 2002-ig teljes felújításon esik át. Az ISM-MLSZ vita nem tett jót a pályázatnak, de az elnökválasztás nélkül semmi esélyünk sem lett volna” – mondta Deutsch Tamás sportminiszter. Bozóky Imre MLSZ-elnök szerint „(...) a labdarúgásban egyelőre elmaradt a hangoztatott kelet-európai nyitás.” Bicskei Bertalan szövetségi kapitány úgy látta: „Ha sportpolitikai döntés született volna Aachenben, akkor egyértelműen mi nyerünk, hiszen Közép-Kelet-Európa labdarúgásának felzárkóztatását tartják szem előtt, ha az osztrák–magyar pályázatra szavaznak. Sajnos, nem így történt, az egyéb, főként üzleti és szakmai szempontok döntöttek Portugália javára.” Missura Gábor, a magyar pályázat projektigazgatója úgy vélekedett, hogy az Európai Unió csupán hangoztatja a bővítést, de amint a példa is bizonyítja, a labdarúgásban ez még elmarad. „Portugália már teljes jogú tagja az EU-nak, mi pedig csak várunk a csatlakozásra” – tette hozzá.

Névsorolvasás

DEBRECENI VASUTAS SC:

Fekete Róbert 22 – Bodnár László 27/3, Liviu Goian 28/1, Sándor Csaba 23, Szatmári Csaba 30/3 – Bernáth Csaba 25, Vadicska Zsolt 30/4, Böör Zoltán 26/4, Siklósi Csaba 30/6, Ulveczki Zoltán 26/1 – Radu Sabo 27/7. A többiek: Bagoly Gábor 23/7, Bajzát Péter 20/3, Pető Zoltán 15, Kerekes Zsombor 15/8, Dobos Attila 11, Téglási Gábor (k) 10, Cornel Casoltan 9, Dombi Tibor 9/1, Kovács Norbert 8, Várszegi Richárd 8/2,

Zahorecz Krisztián 7, Turján György 4, Balogh János (k) 1, Fórián Zsolt 1, Szabó János 1

DIÓSGYŐRI FC:

Nagy Zoltán 31 – Hamócz Roland 31, Hompoth Balázs 20, František Kunzo 23/3, Szakos Csaba 26 – Lipták László 22, Kákóczki István 25, Lippai Ákos 22/1 – Vladan Filipovics 25/2, Dănuț Frunză 25/10, Konyha Péter 18/1. A többiek: Nenad Pozder 16, Sorin Radu 15/4, Mircea Raican 15/1, Cupik Ferenc

14, Dukon Béla 12, Relu Buliga 11, Barva Ákos 10/1, Herczku Szabolcs 10, Kovács Tibor 10, Páling Zsolt 10, Vitelki Zoltán 10, Takács Viktor 9, Marián Timko 8/1, Ibrahim Komi 7/1, Remus Ganea 5, Takács György 4/1, Varga Zoltán 2, Vladimír Csirics (k) 1, Vanczák Vilmos 1

DUNAFERR SE:

Rábóczi Balázs 31 – Molnár Zoltán 29/2, Salamon Miklós 32/1, Éger László 30, Kiss György 27/1 – Jákl Antal 27/2, Lengyel Ferenc 30/5, Komódi László 26/1, Rósa Henrik 27/3 – Tököli Attila 32/22, Zavadszky Gábor 32/14. A többiek: Nagy Tamás 25/4, Orosz Ferenc 24/7, Igor Nicsenko 20/8, Kóczian Ferenc 18, Oleg Mozgovoj 7, Nikolov Balázs 6, Cseke László 5, Dejan Milovanovics 4/1, Bitta László (k) 2

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 33 – Lilik Pál 17, Lakos Pál 26, Szűcs Mihály 20, Nagy Norbert 29 – Kovács Béla 16/2, Kriston Attila 20/1, Bárányos Zsolt 31/8, Füzi Ákos 26/1 – Horváth Péter 33/19, Tóth Mihály 30/18. A többiek: Vén Gábor 15/2, Dragan Crnomarkovics 14, Csoknay Norbert 14, Mátyus János 14/1, Schultz Levente 12, Kulcsár Sándor 10/1, Lászka Balázs 10/1, Földvári Csaba 9/1, Halgas Tibor 9, Jagodics Zoltán 8, Váci Zoltán 8/2, Bükszegi Zoltán 7, Rob Kornél 6/1, Bócz Tamás 4, Fülöp Zoltán 4, Baranyai Tibor 2, Gajda István 2/1, Gyepes Gábor 2, Csákvári László 1, Sallai György 1, Somorjai Tamás 1, Zöld Zoltán 1

GYŐRI ETO FC:

Posza Zsolt 31 – Vámosi Csaba 21, Győri János 30/1, Vasas Zoltán 24, Bőjte Attila 21 – Csiszár Ákos 24/6, Claudiu Sălăgean 22/1, Nagy László 26/2 – Herczeg Miklós 28/9, Erős Gábor 20/5, Vayer Gábor 31/7. A többiek: Baumgartner Attila 18/3, Bognár Zsolt 16, Mračskó Mihály 15/1, Ferenczi István 14/3, Kiser László 14/1, Radovan Markovics 13/2, Bajusz Endre 12/1, Stark Péter 11/1, Szarvas János 10/1, Balla Mihály 9/4, Rósa Dénes 8/1, Tereny Gyula 4/1, Sütőri Péter 3, Gollovitzer Attila 2, Hegyi Miklós 2, Segovits Tamás 2, Károlyi Sándor 1, Nagy Kornél (k) 1, Sebők Zsolt (k) 1

HALADÁS VFC:

Varga Zoltán 12 – Balassa Péter 29/5, Horváth András 30/3, Simon Zoltán 29 – Borbély Csaba 24/2, Nagy Csaba 22/1, Somfalvi Csaba 24/5, Halmosi Péter 26/2 – Ciprian Rosca 22/1, Bodor István 25/4, Balogh István 22/4. A többiek: Kaj András 20/2, Sorin Mărginean 20/3, Nagy Gábor 17, Takács Béla 16, Tóth Péter 15, Némethy László 13/1, Kurucsa Kornél (k) 11, Sipos Norbert 11, Takács Tamás (k) 10, Pusztai Olivér 8, Zsirai Gábor 8, Győrvári Gábor 6, Sátorai Barnabás 6, Nezpál Gábor 4, Marian Dini 3, Flavius Sterean 3, Seper Ákos 2

KISPEST-HONVÉD FC:

Vezér Ádám 31 – Szekeres János 23, Téger István 30, Medgyesi László 30/2 – Dubez János 20, Piroška Attila 23, Szabó Tibor 29/1, Pintér Zoltán 18/1, Füzi Krisztián 24/1 – Horváth Gyula 16/6, Fehér Csaba 22. A többiek: Faragó István 15/6, Lőrinc Antal 15, Szekér István 14/2, Borgulya István 13/1, Herczegfalvi Zoltán 13/1, Csábi József 12, Szabó Attila 12, Hungler Gábor 11/1, Wukovics László 11/2, Domokos Béla 9, Plókai Attila 9/1, Bánföldi Zoltán 8, Farkas András 7, Torghelle Sándor 7, Lóczy Róbert 6, Szekeres Zsolt 5, Váci Zoltán 5/1, Németh Norbert 1, Tóth József (k) 1

MTK HUNGÁRIA FC:

Babos Gábor 30/1 – Kuttor Attila 30, Komlósi Ádám 28, Szamosi Tamás 30/1, Elek Norbert 25/1 – Erős Károly 28/3, Illés Béla 27/13, Halmai Gábor 29/3, Madar Csaba 31/2 – Kenesei Krisztián 29/13, Egressy Gábor 26/6. A többiek: Vörös Péter 15/1, Fehér Csaba 14/1, Radu Gușatu 14/8, Kovács Henrik 12, Nicolae Ilea 10/3, Schindler Szabolcs 10/1, Balaskó Iván 8, Buzsáky Ákos 6/1, Preisinger Sándor 6/2, Kincses Péter 5/1, Glenn Helder 4, Horváth Csaba 4, Kozma József 3, Rédei Ádám (k) 3, Farkas Viktor 2, Juhász Roland 2, „Leandro” de Almeida 2, Czvitkovics Péter 1

NAGYKANIZSA FC:

Kovácsévics Árpád 16 – Pálfi Róbert 30, Kónya László 20, Mikler Lajos 15, Dragan Crnomarkovics 16/1 – Farkas József 26/1, Svélec László 21/1, Sabahudin Agić 32/1, Kovács László 21 – Gordian Ugochukwu 24/2, Kerekes Zsombor 15/2. A többiek: Szőcze Csaba 15, Zahorecz Krisztián 15/1, Horváth Gyula 14/5, Popovics Lajos 14/2, Szalai Csaba 14/1, Dejan Marinkovics 13/1, Szabó Zoltán 13/4, Visnovics László 11, Gelencsér Csaba (k) 10, Horváth Zoltán 10/1, Panghy Gergely 10/1, Balogh Attila 9, Kiss István 9, Cătălin Azoitei 8/1, Kovács Zoltán (k) 7, Pulai Géza 7, Purtt Tibor 7, Kenéz Szabolcs 6, Horváth Csaba 5/1, Papp Gábor 5/1, Horváth Gergely 2, Pongrácz László 2, Himics Viktor 1, Lukács István 1

NYÍRSÉG-SPARTACUS FC:

Dancso Celesztzi 25 – Szatke Zoltán 30/3, Nagy Sándor 28/3, Ács Gusztáv 29/1 – Kondora József 27/2, Francisc (Ferenc) Dican 25/2, Turóczy Mihály 30, Karkusz Anasztáz 30/2 – Ruszlan Csernyenko 26/7, Baranyi Miklós 19/1, Novák János 27/4. A többiek: Szécsi Attila 19, Bessenyei Gyula 18, Gönc Bertalan 18, Gerliczka Máté 15, Kocsis István 15/1, Szabó Attila 14/2, Domokos Béla 9, Rácz Róbert (k) 6, Lenkei Gábor 4, Decebal Grădinaru 3, Balogh Zoltán 2, Lakatos István 1, Lőrincz Sándor 1

PÉCSI MFC (GÁZSZER FC):

Kövesfalvi István 15 – Schindler Szabolcs 15/2, Dienes András 15, Salacz János 15 – Jozsip Dulics 15/1, Dragan Puskás 16/5, Popovics Pál 19, Gera Zoltán 15/4 – Földes Gábor 16/3, Gálffy Péter 15/2, Király Péter 19/5. A többiek: Sipos János 15, Toldi Gábor 15/2, Árki Gábor 14/2, Dvéri Zsolt 14/1, Földvári Tibor 14, Lukács Zoltán 14/4, Szalai Csaba 13/1, Gögh Árpád 12/2, Matus Sándor (k) 12, Oleg Korol 11/1, Simek Péter 11, Varga Endre 11/1, Ruskó Zsolt 10, Kardos Ernő 9, Lantos Levente 9/1, Németh Norbert 9, Szabó Zoltán 9, Varga Ernő 8, Fónai Balázs 7/1, Bekó Balázs 6/1, Berdó Balázs 5, Lőrincz Antal 5, Szőke Péter 5, Kovácsévics Róbert 4, Kutas Gábor 4/1, Viktor Makrickij 4, Solyom Csaba (k) 4, Szekeres Zsolt 3, Goran Kolarics 2, Bíró Béla (k) 1

SIÓFOKI BÁNYÁSZ:

Bíró Imre 28 – Juhász Tamás 28, Bimbó Tamás 21, Szabadi Csaba 21, Hanák Viktor 31/1 – Sallai Tibor 22, Kovács Béla 26/3, Grósz Róbert 25, Soós Krisztián 22/1, Miroslav Bédi 22 – Lumvutu Zabundu 21/3. A többiek: Földes Gábor 15/5, Kulcsár Sándor 15/6, Babos Ádám 14/1, Csoknay Norbert 12, „Jerson” da Silva 12, Lukács Zoltán 12/1, Pest Krisztián 12/3, Ördög József 11/1, Földes István 8/1, Pest Roland 8, Kun György 7,

Sánta Attila 5, Szegletes Szabolcs 5, Varga Tamás (k) 3, Balogh Péter 2, Czákó Ernő 2, Gosztonyi Balázs 2, Bakó Csaba 1, Bévárdi Zoltán 1, Csernyánszki Norbert (k) 1, Kovács László 1, Ester Árpád 1, Perger András 1

SZEGED LABDARÚGÓ CLUB:

Nenad Markovics 10 – Nagypál Tibor 11, Mikler Lajos 15/1, Németh Norbert 19, Popovics Lajos 11 – Udvari Szabolcs 14/1, Urbán Flórián 11, Vjacseszlav Jeremejev 11/3, Herczku Szabolcs 15 – Faragó István 14/6, Kenesei Zoltán 14/1. A többiek: Budimir Basics 9/1, Turján György 9, Vörös Péter 8, Bencze Zolt 7, Kurucsa András 7, Oláh Lóránt 7, Palágyi Szabolcs 6, Major László 5, Szulyovszki Ákos (k) 4, Dobó Csaba (k) 3, Csúri Csaba 1, Dejan Godor 1, Szénás Krisztián (k) 1

LOMBARD FC TATABÁNYA:

Gelei Károly 27 – Szabó Viktor 27, Mészöly Géza 30/1, Szalma József 26/1, Virágh Attila 20 – Süveges Zoltán 26/1, Kiss Béla 25/4, Kovács Attila 25/4, Tüske Roland 20 – Kiprich József 25/5, Nagy Sándor 28/7. A többiek: Hornyák Vendel 18/4, Letenyi Attila 16, Fabrizio Gonçalves 14/2, Zsivóczky Gyula 14, Árki Gábor 13/1, Vincze István 13/6, Kozma István 11, Szoboszlai Zolt 11, Arany László 8, Füzesi Zolt 8/1, Szentjobbi István 8, Vjacseszlav Jeremejev 8, Petres Tamás 6, Balogh Tamás (k) 5, Mauro Sérgio 4, Varga László 3, Andai Máriusz 2, Duli Zolt 1, Souleymane Sylla 1

ÚJPEST FC:

Bíró Szabolcs 30 – Tamási Zoltán 22/3, Kiskapusi Balázs 25/1, Szelezák Zoltán 27, Lów Zolt 30 – Pető Tamás 21/2, Csillag Krisztián 23/3, Kovács Balázs 19 – Goran Kopunovics 23/2, Kovács Zoltán 29/10, Tóth Norbert 25/11. A többiek: Terjék Lajos 18/5, Zimmermann Tamás 16/2, Tokody Tibor 15/2, Dvéri Zolt 13, Kerényi Norbert 13, Waltner Róbert 13/3, Szélesi Zoltán 12, Babos Ádám 11, Jenei Sándor 11/1, Kozma István 7, Véber György 6, Kovács Péter 4, Bardi Gábor (k) 3, Csor-

ás Csaba 3, Szabó Zoltán 3, Némédi Norbert 1, Weisz Tamás 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Végh Zoltán 17 – Zováth János 28, Juhár Tamás 31/3, László András 28/1 – Szilveszter Ferenc 27/7, Szili Attila 28/8, Galaschek Péter 28/7, Aranyos Imre 28/4 – Sowunmi Thomas 30/6, Kabát Péter 29/13, Tiber Krisztián 26/6. A többiek: Tóth András 25, Mónos Tamás 22, Farkasházy László 20, Kövesfalvi István (k) 15, Bekó Balázs 10/1, Simek Péter 10, Herczeg Csaba 9/1, Pál Zoltán 7, Nyerges Krisztián 6, Sallai Balázs 3

VÁC FC-ZOLLNER:

Telek Árpád 12 – Burzi Attila 16/1, Nagy Tibor 26/2, Kovács Péter 16/1 – Ivitz Zoltán 15/1, Andrásy Csaba 23/1, Vojtekovszki Csaba 14/1, Vén Gábor 16/2, Szűcs László 16 – Gasparik András 15/2, Rob Kornél 15/5. A többiek: Kasza István 14/2, Kádár Tamás 14, Sipeki István 14, Bábik Tibor 13, Havrán József 13/2, Sováb Zoltán 13, Boda József 12, Fejéregyházi Tamás 12, Somogyi Krisztián 12, Hámori István (k) 11, Koller Ákos 11/2, Füle Antal 10/1, Hirt Gergely 10, Hajdú Norbert 9, Koszora Roland 9, Bucsi István 8, Greff Ádám 8, Vitelki Zoltán 8, Romanek János 7, Prunner Attila 6, Szoboszlai Imre 6, Krajecz Balázs (k) 5, Ráki Árpád 5, Rusvay Gergely 5, Szabó Csaba (k) 5, Szász Dániel 5, Hadár Attila 4, Bárányi Norbert 3, Gulyás Gábor 3, Nyikos József 2, Almási László 1, Király Attila 1

ZALAHÚS-ZALAEGRSZEGI TE:

Vlaszák Géza 31 – Kocsárdi Gergely 29/2, Szabó I Zolt 23, Csóka Zolt 24, Filó Attila 26/4 – Balog Csaba 31/2, Nagy Lajos 30/1, Liviu Bonchis 30/1 – Sebők József 26/6, Szabó Csaba 27/3, Babati Ferenc 21. A többiek: Győri Zoltán 20/1, Szabó II Zolt 20/4, Strasser László 17/1, Gaál László 16, Ferenczi István 12/5, Szőke Péter 10/1, Arany László 9, Róth Ferenc 9/1, Gregor Bunc 6, Magyar Gábor 5, Szőcze Csaba 5, Bencze Péter 2, Július Nóta (k) 1, Varga Tamás 1

Az 1999–2000. évi Professzionális Nemzeti Bajnokság végeredménye

1. Dunaferr SE	32	24	7	1	79-23	79	16. Diósgyőri FC	32	5	9	18	26-56	24
2. MTK Hungária FC	32	18	9	5	64-28	63	17. Vác FC-Zollner	32	3	6	23	24-85	15
3. Vasas DH	32	19	4	9	58-32	61	18. Szeged LC	visszalépett					
4. LFC Tatabánya	32	14	13	5	37-34	55	* Az őszi idény végén a Pécsi MFC átvette a csődbe ment Gázszer helyét és eredményeit.						
5. Ferencvárosi TC	32	14	8	10	61-39	50	A PNB góllövőlistájának élcsoportja						
6. Debreceni VSC	32	14	8	10	52-41	50	1. Tököli Attila (Dunaferr SE)	22					
7. Pécsi MFC*	32	11	12	9	41-47	45	2. Horváth Péter (FTC)	19					
8. Győri ETO	32	12	8	12	52-36	44	3. Tóth Mihály (FTC)	18					
9. Nyírség-Spartacus	32	12	8	12	32-42	44	4. Zavadszky Gábor (Dunaferr SE)	14					
10. Újpest FC	32	10	11	11	46-42	41	5. Illés Béla (MTK Hungária FC)	13					
11. Zalahús-ZTE	32	8	15	9	34-31	39	5. Kabát Péter (Vasas DH)	13					
12. Kispest-Honvéd	32	10	9	13	27-39	39	5. Kenesei Krisztián (MTK Hungária)	13					
13. Haladás VFC	32	8	8	16	37-53	32							
14. Nagykanizsa-LinAir FC	32	7	10	15	27-44	31							
15. Siófok	32	7	7	18	26-51	25							

NBI

1. Videoton FC Fehérvár	38	32	5	1	104-19	101
2. Matáv Sopron FC	38	24	6	8	83-28	78
3. BKV Előre	38	19	9	10	59-32	66
4. Kecskeméti FC	38	20	6	12	60-39	66
5. K. Rákóczi FC Contimex	38	18	11	9	47-33	65
6. Békéscsabai Előre FC	38	18	10	10	53-37	64
7. Cegléd FC	38	17	8	13	67-57	59
8. Szoln. MÁV-Neusiedler	38	18	5	15	65-69	59
9. ADtranz Dunakeszi VSE	38	16	10	12	59-52	58
10. III. kerület FC-AT	38	15	10	13	57-59	55
11. Százhalombattai FC	38	15	9	14	59-48	54
12. Tiszaujvárosi FC	38	14	10	14	51-47	52
13. BVSC	38	13	12	13	50-44	51
14. Komlói Bányász	38	13	10	15	52-56	49
15. Hajdúszoboszló	38	12	6	20	51-91	42
16. Rákospalotai EAC*	38	11	3	24	42-79	36
17. Diego-FC Dabas**	38	8	9	21	48-75	33
18. Demecseri FC	38	6	12	20	40-70	30
19. Komáromi FC	38	7	6	25	47-106	27
20. Csepel SC	38	3	5	30	25-78	14

* Az őszi idény végén az NB II-es REAC átvette a PNB-be előreléptett PMFC helyét és eredményeit. ** A Érdi Sport jogán játszott tavasszal az NB I-ben.

NB II, Keleti csoport

1. Kiskörsői FC	28	19	6	3	52-23	63
2. Kunszentmártoni TE	28	19	5	4	53-23	62
3. FC Eger Tengely-Közmű	28	18	2	8	64-33	56
4. Fóti SE	28	16	7	5	51-26	55
5. Jászberény	28	14	3	11	46-26	45
6. Gyulai Termál FC	28	13	6	9	48-37	45

7. Borsod Volán	28	11	10	7	36-31	43
8. Nyírbátor	28	11	8	9	49-37	41
9. Monor-Ilzer	28	11	7	10	46-35	40
10. Kalocsai FC	28	8	7	13	31-49	31
11. Kazincbarcikai SC	28	7	8	13	35-50	29
12. FC Hatvan	28	5	8	15	33-61	23
13. Kiskunfélegyházi TK	28	6	3	19	37-67	21
14. Dunakeszi Kinizsi	28	5	4	19	37-72	19
15. Gyomaendrődi BSE	28	2	6	20	16-64	12

A Miskolci VSC törölve.

NB II, Nyugati csoport

1. Hévíz-Goldavis	26	15	6	5	47-21	51
2. Veszprém LC-2000	26	13	11	2	48-16	50
3. Marcali VSE	26	14	4	8	48-25	46
4. Celldömölki VSE	26	12	9	5	40-22	45
5. Dorogi FC	26	12	7	7	40-28	43
6. MTE-MOTIM	26	11	9	6	41-22	42
7. Büki TK Gyógyf.	26	11	6	9	42-30	39
8. Beremendi Építők	26	10	5	11	33-39	35
9. Sárvári FC	26	9	7	10	29-25	34
10. Balatonlelle SE	26	8	10	8	24-26	34
11. Taksonyi SE	26	7	7	12	38-38	28
12. Szigetszentmiklósi TK	26	6	10	10	28-35	28
13. PVSZK-Pécs '96 FC	26	6	2	18	21-73	20
14. Budafoki LC	26	0	3	23	9-88	3

Az Atomerőmű SE és a Szentgotthárdi VSE törölve.

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Csongrád FC. **Bakony-csoport:** Pápai ELC. **Dráva-csoport:** Bajai LSE. **Duna-csoport:** Budakalászi. **Mátra-csoport:** Karcag. **Tisza-csoport:** Bócs KSC

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	
1. Dunaferr SE	X	1-1	1-0	2-0	1-0	3-2	3-1	1-0	2-0	4-0	4-0	2-0	2-1	2-1	3-0	6-0	7-0	9-0	
2. MTK Hungária FC	1-4	X	0-0	3-0	2-3	1-2	1-1	4-0	2-0	1-0	3-1	4-0	2-2	2-1	3-1	3-1	3-0	n. j.	
3. Vasas Danubius Hotels	0-2	1-2	X	3-0	3-3	2-0	4-0	1-0	4-0	3-0	1-0	2-0	2-0	1-4	4-0	2-0	3-0	n. j.	
4. Lombard FC Tatabánya	3-3	0-4	2-0	X	2-1	1-1	0-0	1-1	2-1	0-2	2-1	0-0	1-1	1-0	2-1	2-1	1-0	n. j.	
5. Ferencvárosi TC	2-2	1-0	1-2	0-1	X	0-1	4-1	2-2	4-0	0-0	1-1	1-0	6-2	3-0	1-2	2-0	8-0	4-0	
6. Debreceni VSC	2-1	3-1	4-2	1-3	3-0	X	1-1	1-0	2-0	2-3	2-2	1-1	1-1	3-0	1-0	2-0	4-1	n. j.	
7. Pécsi MFC	1-2	0-1	3-2	2-2	3-2	2-0	X	1-1	3-0	1-4	2-2	1-2	1-2	1-0	1-1	2-2	0-0	4-1	
8. Győri ETO FC	2-4	2-3	2-0	0-1	2-1	1-1	0-1	X	4-0	3-1	0-0	4-0	4-1	4-0	1-1	4-0	1-1	3-0	
9. Nyírség-Spartacus FC	1-1	0-0	0-2	1-1	3-0	2-1	1-1	2-1	X	2-1	0-0	1-0	1-0	1-0	2-0	3-0	2-0	2-2	n. j.
10. Újpest FC	0-3	1-1	4-1	0-1	2-2	2-2	1-2	1-1	4-0	X	1-1	0-0	0-0	3-1	2-0	5-0	1-0	1-0	
11. Zalahús-Z.egerszegi TE	1-4	0-0	0-0	1-1	0-0	2-0	5-0	2-1	1-0	1-1	X	2-0	0-1	0-0	4-0	0-0	1-2	n. j.	
12. Kispest-Honvéd FC	2-2	0-2	0-4	0-0	2-3	1-0	0-0	0-3	0-1	1-1	1-0	X	2-0	0-0	1-1	2-0	5-1	n. j.	
13. Haladás VFC	0-1	0-4	1-2	1-1	0-2	3-1	1-3	0-3	1-1	3-0	0-1	1-2	X	2-0	0-1	1-0	2-3	2-1	
14. Nagykanizsa-LinAir FC	0-1	1-1	1-2	0-0	0-2	1-1	1-1	2-0	1-0	1-1	0-0	0-1	1-1	X	1-0	2-1	3-1	1-2	
15. Siófok FC	1-1	2-2	0-1	1-3	2-4	4-1	0-1	0-1	0-2	1-0	1-1	1-0	2-4	2-0	X	0-2	1-0	n. j.	
16. Diósgyőri FC	0-3	0-2	1-1	1-2	0-0	0-1	1-2	0-1	2-2	4-1	2-1	1-3	1-1	1-1	0-0	X	1-1	0-0	
17. Vác FC-Zollner	1-1	0-5	1-3	1-1	0-2	0-5	1-2	1-4	0-1	0-4	1-3	0-1	2-4	3-4	1-0	0-2	X	1-1	
18. Szeged LC	n. j.	1-2	0-2	1-4	n. j.	0-4	n. j.	1-1	2-1	n. j.	1-0	1-1	0-3	n. j.	1-1	n. j.	n. j.	X	

n. j.: A Szeged ki nem állása, majd kizárása miatt le nem játszott meccsek, E táblázatban szerepelnek a Szeged törölt eredményei is.

A Dunaferre szerezte a legtöbb pontot, de bajnok a Fradi lett

Mintha 2000 nyarára lehiggadtak volna a kedélyek a magyar labdarúgásban. Kevesebb volt az „ügy”, jócskán túl voltunk már az MLSZ-elnök megválasztásán (Kovács Attila utódjaként Bozóky Imrének szavazott bizalmat a közgyűlés), lezárult a televíziós közvetítésekkel kapcsolatos kötérlhúzás, s végbement egy újabb átszervezés. A PNB-korszak után 16 csapatos lett az NB I. Akadtak, akik ezt is sokallták, azzal érvelve, hogy a környező országok többségében még szűkebb az elit. A 2000–2001-es így átmeneti idény lett, amely arra volt hivatott, hogy a 18 csapatos mamutmezőnyből kialakuljon a tizenkét csapatos élvonal.

Az Ifjúsági és Sportminisztériumban elképzelés született arról is, hogy módosítani kellene az ország futballelitjének térképét, meg kellene szüntetni a Budapest-centrikusságot. Az elképzelés javasolta az amerikai franchise-rendszer mintáját, s kívánatosnak vélte, hogy közel azonos számban legyen kelet-, nyu-

Az akkori új sportnapilap, a Színes Sport már 2000 májusában megszellőztette: Csank a Fradihoz tart

Az alapszakasz Ferencvárosa. Hátról, balról: Csiszár, Csoknay, Sólyom, Vámos, Németh G., Dragóner, Cheregi. Harmadik sor: Lipcsei, Gyepes, Halgas, Gajda, Nagy N., Horváth P., Kardos, Balog Z. Második sor: Tömör-Tones Zsolt szertáros, Crnomarkovics, Haáz Ferenc technikai vezető, Vass László edző, Csank János vezetőedző, Józsa Miklós edző, Kriston, Lipcsei Gábor gyűró. Elöl: Rob, Gera, Lakos, Szűcs M., Bodnár József gyűró, Schultz, Vén, Tóth M., Földvári

A Győri ETO. Hátról, balról: Sebők, Oross, Tereny, Vasas, Posza, Bajusz, Stark, Győri, Kiser, Molnár. Középen: Bójte, Balla M., Mracsó, Orosz László gyűró, Tamási Zsolt pályaedző, Garami József vezetőedző, Gummy Ferenc pályaedző, Palla Antal kapusedző, Erős G., Bognár, Kenesei K. Elöl: Nagy L., Baumgartner, Rósa D., Farkas B., Végh Barnabás gyűró, Vayer, Regedei, Sütöri, Károlyi S.

gat- és közép-magyarországi egyesület az NB I-ben. Ez utóbbit a szakma, Mezey Györggyel az élen leszavazta, az edző úgy vélte, a pályán elért eredményeket semmilyen gazdasági érv nem írhatja át. Továbbra is gondot okozott a klubok jelentős hányadának anyagi helyzete. Nagyon közeli volt még az az időszak, amelyben a mezőny közel negyede alig tudta befejezni az idényt, sőt két gárda, a Gázszer és a Szeged fel is adta a kilátástalan harcot. Az *ISM Kezdőrúgás* című brosúrájának *A csőd széle* című fejezetében a minisztérium konkrét számokkal is szolgált: „A 2000–2001. évi I. osztályú labdarúgó Nemzeti Bajnokságra nevezett klubok gazdasági és gazdálkodási adatai alapján elmondhatjuk, hogy a klubok saját vagyona átlagosan 16 125 000 forint, míg az 1999. évi mérleg szerinti eredményük átlagosan -40 419 000 forint. A 30 napnál régebbi tartozások és követelések összege több mint 360 000 000 forint. A klubok bevételeit jóval meghaladták kötelezettségvállalásaik, így a klubok nagy része jelentősen eladósodott. Míg korábban a klubok elsősorban az állam felé adósdottak el, mára a belső adósság lett jelentős, a játékosok, edzők, alkalmazottak felé nagy a tartozás. Úgy tűnik, a követelések többsége gyakorlatilag behajthatatlan maradt, és nem sok remény van rá, hogy valaha is kiegyenlítik őket.”

A minisztérium vizsgálata megdöbbentő adatot tárt fel az akkori helyzetről: egy átlagos magyar klub a kiadásainak csupán az ötven százalékát tudta saját bevételeiből fedezni.

Az első Orbán-kormány számottevő állami segítséget nyújtott a futballnak, azt is világossá téve az ezzel kapcsolatos kommunikációban, hogy a rendszerváltozás óta az állam burkoltan, de folyamatosan támogatta a hivatásos labdarúgást. A sportminisztérium számításai szerint 1990-től 1998-ig (a tanulmány elkészülte idején aktuális, tehát 2000-es árakkal számolva) a labdarúgás tízmilliárd forintnyi köztartozást halmozott fel, amelynek a Horn-kormány általi elengedése burkolt állami támogatásnak volt tekinthető. Nem szólva arról, hogy ezen logika ösvényén haladva megállapíthatjuk: az járt rosszul, aki fizetett járulékokat, közterheket. Ma

már látható, ez csak részeredményeket hozott. Valamelyest stabilabbá vált a klubok gazdálkodása, kevésbé kellett tartani attól, hogy egy egyesület nem tudja végigjátszani az idényt, de így is akadt olyan alakulat, amely pénzügyi téren ellehetetlenült. A legjobb példa erre a Dunaferre, amely a 2000–2001-es idényben még címvédőként versenyben volt az ismétlésért, majd vilámgyorsan leáldozott a csillaga.

A bajnokság átszervezése különleges programot rótt a csapatokra. A tizenhatos mezőnyt két nyolcas csoportra osztották, mindkettő lejátszott két teljes kört, azaz 14 fordulót az alapszakaszban. Nem keltett különösebb meglepetést, hogy a B-csoportot az MTK Hungária nyerte meg, az már jóval nagyobb, hogy a Lombard FC Tatabánya a másik nyolcasban megelőzte a bajnok Dunaferret. A harmadik helyezett Ferencváros akkoriban még egyáltalán nem tűnt bajnokeselesnek, Csank János legénysége ötöt is elveszített a 14 mérkőzéséből.

Hogyan került a szigorú mester a Fradihoz? Bizony, szerződötése volt a nyár egyik meglepetése. Korábban ugyanis ő sem vágyott a fővárosi nagyklubok egyikéhez sem, s érte sem rajongott túlságosan a zöld-fehérek félelmetes – s esetenként edzőbuktatásra is képes – kemény magja. Ám miután átírta a második vonal rekordjait az 1999–2000-es idényben a Videoton élén, a Ferencváros minden korábinál kitartóbban és határozottabban hívta. Csank először dr. Páncsics Miklóssal, aztán dr. Torgyán Józseffel is tárgyalt, majd megállapította, hogy komoly fejlesztésekre készül az egyesület, még ha a klubelnök-miniszter inkább szurkolóként közelít is a kérdésekhez, mintsem sportvezetőként. Belevágott, s hamarosan elszlottak kétségei: a klubnál, beleértve a drukkereket is, barátsággal fogadták.

Hozzálatott ahhoz, amihez nagyon ért: csapatot épített. Szükség volt rá, hiszen öt meghatározó játékos (Szűcs Lajos, Bükszegi Zoltán, Bárányos Zsolt, Füzi Ákos és Kovács Béla) távozott, igaz, megfelelő erősítésekkel pótolták őket. Elsősorban a külföldről hazatért Lipcsei Péter és Dragóner Attila számított annak, de azon a nyáron került az Üllői útra, egyébként Kardos Ernő társaságában, Pécsről a fiatal Gera Zoltán is. Csank örült Csiszár Ákos és a román

A Kispest-Honvéd. Hátul, balról: Torghelle, Müller, Lőrinc, Dubecz, Plócai A., Szekeres J., Kovács B., Téger, Faragó, Herczegfalvi, Pasics. Középen: Tóth Kálmán gyúró, Kovács Kálmán pályaedző, Varga Sándor ügyvezető igazgató, Balogh Zs., Füzi K., Tornyai Barnabás vezetőedző, Németh N., Babos Á., Leskó Zoltán pályaedző, Szurgent Lajos pályaedző, Koszta János kapusedző. Elöl: Lipták L., Pintér Z., Piroška, Sasu, Nöta, Tóth J., Tóth Z., Kiss P., Buzás, Szabó T., Kovács H.

A Matáv-Sopron csapata 2001 tavaszán. Hátul, balról: Tóth M., Perger, Tóth I., Varga, Farkas B., Vincze G., Somogyi, Sira, Horváth R. Középen: Borsi, Szabados, Nagy T., Bausz, Reszeli Soós István vezetőedző, Tüske R., Preisinger, Szóke P., Horváth T. Első sor: dr. Horváth Iván orvos, Kovács I., Orabinec, Lippai, Kövér Tamás gyűrű, Fedor Sándor pályaedző, Praženica, Takács, Sälägean, Ulbert Tibor kapusedző

Marius Cheregi érkezésének is, utóbbi különben az előző idényben is az ő játékos volt, a javaslatára szerződtette az FTC. Nem sikerült mindenkit leigazolni Csank kiválasztottjai közül: Zombori Zalán és Pomper Tibor nemet mondott a Fradinak. Idő kellett a csapat összerakására, sokan sérüléssel is nyűglődtek – semmi nem ígérte, hogy az alapszakaszt követő, 22 forduló bajnokság majd a zöld-fehéreké lesz. Még annak ellenére sem, hogy előtte sikerült tovább erősíteni a keretet a felvidéki, közelebről somorjai Pinte Attila megszerzésével. A szlovák válogatott középpályása különleges szereplője lett a magyar NB I-nek: akkor már közel hat és fél évtizede nem került hozzánk olyan futballista az élvonalba, aki állandó tagja lett volna egy másik európai ország válogatottjának.

Főszerepet vállalt abban, hogy a Fradi megnyerje története 27. bajnoki címét egy olyan idény végén, amelyben a Dunaferri gyűjtötte a legtöbb pontot. Egervári Sándor alakulata 29 ponttal zárta az alapszakaszt, nyolccal többel, mint az ugyanabban a csoportban szereplő Ferencváros. Ám a csapatok nem vitték magukkal a megszerzett pontokat a második szakaszba, hanem „csak” jutalompontokat kaptak az elért helyezések után. A Lombard FC és az MTK Hungária – mint csoportgyőztesek – hatot, a Dunaferri és az Újpest (másodikok) ötöt, a Ferencváros és a Vasas (harmadikok) négyet, s így tovább. Így aztán az újjáirosiak mindössze egy pontos előnyvel kezdték a 22 forduló „főszakaszt” az FTC előtt, s végül kettővel maradtak le.

Ugyanakkor senki sem állíthatja, hogy a második etap 22 fordulójában csupán két vereséget szenvedő Ferencváros érdemtelenül jutott volna az aranyhoz. De azt sem, hogy a vezérkar (amelyben dr. Páncsics Miklós helyett immár Szeiler József töltötte be az ügyvezető igazgatói posztot) ne erősítette volna meg a keretet a folytatásra. Pinte Attilán kívül érkezett, illetve esetükben szerencsésebb úgy fogalmazni, hogy visszatért – csak az alapembereket sorolva – Szűcs Lajos, Hrutka János és Keller József is. A kapus az első hat fordulóban, illetve összesen a 22

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

mérkőzésből 16-on nem kapott gólt, nem meglepetés, hogy az idény végén az MLSZ őt tüntette ki Az év játékosa címmel. Szűcs szerepének, fontosságának illusztrálására még egy adat: az alapszakaszban 14 mérkőzésen 21, a főrészben 22 találkozáson 14 gólt kapott a védelem. Túlzás lenne állítani, hogy a fradisták közönségvonzó futballt mutattak be – a második szakaszban négy csapat is több gólt szerzett, mint a bajnok –, viszont a lehetőségeiket szinte tökéletesen kihasználták. A záró hat körben csak Zalaegerszegen kaptak gólt, az utolsó három fordulóban kilenc pontot szereztek. Persze, jól jött nekik, hogy ezeken a meccseken három tizenegyest is értékesítettek. A kulcs az utolsó előtti fordulóban a Vasas elleni 2-0 volt, amelyen a zöld-fehérek három büntetőt is kaptak, ezek közül kettőt az ifjú Gera harcolt ki. Tóth Mihály az elsőt belőtte, de a másodiknál már nem volt a pályán, a helyére beállt Csiszár Ákos viszont kihagyta. Két perccel később Bukovics játékvezető adott még egy tizenegyest, azt Hrutka János berúgta. Ugyan a forduló után a Dunaferri, amely már az utolsó mérkőzését is lejátszotta, egy ponttal vezetett Csank János együttese előtt, de a tízezer szurkoló jelentős része bajnokként ünnepelte kedvenceit az angyalföldiek legyőzése után. Akadtak, akik az Üllői úti pálya gypéből vittek haza emléket, voltak, akik a kezdőkörben ültek le piknikezni, vagy éppen a háló egy darabját próbálták levágni maguknak.

Noha még hátra volt az utolsó 90 perc. A záró körben pontot kellett szereznie Debrecenben az FTC-nek a bajnoki aranyért. Az így az utolsó három mérkőzésén kivétel nélkül a kapuba találó Hrutka János a 34. percben meg is szerezte a vezetést. Ám nem akart megszületni a megnyugtató második gól egészen a 94. percre. Akkor aztán Gyepes Gábor bebiztosította a győzelmet. Csank János mindössze a hatodik edző lett a magyar élvonal történetében, aki két különböző klubbal is bajnoki címet nyert. Olyan elődök nyomába lépett, mint Jávor Pál, Tóth-Potya István, Baróti Lajos, Verebes József és Egervári Sándor.

Utóbbi közel állt a bravúrhoz, hogy sorozatban harmadszor is bajnok legyen, de ahhoz a végén a Fradinak hibáznia kellett volna. A Dunaferri a 4. forduló után egyszer sem vezette a tabellát. A csapat nem lett rosszabb, Pomper Tiborral és tavaszra Marek Penksával még erősödött is, ám belső bajok nehezítették a helyzetét. Ezek „csúcsa” Szabó József elnök márciusi döntése volt, amellyel a juniorcsapatba száműzte a „nem kellőképpen motivált” Zavadszky Gábor, Orosz Ferenc, Salamon Miklós triót. Egy héttel később a „magánéleti gondokkal küzdő” Pomper Tibor is követte őket. Zavadszky és Salamon a hajrára visszatérhetett, azonban odalett a piros-fehéreket az előző szezonban sikerre vivő csapategység.

Az élvonal újonca

Matáv Compaq Sopron

Alapítási ideje: 1923

Megszűnt: 2008

Színe: bordó-szürke

Idényei száma a magyar élvonalban: 8 (2000–2008)

Sikere: Magyar Kupa-győztes (2005)

Fehér Miklóst választotta télen az MLSZ

2000 decemberében az MLSZ ismét meglepetést okozott választásával: Fehér Miklóst jelölte meg az esztendő legjobbjának. Talán túlságosan is befolyásolta az ítéseket – a csatárnak a Sporting Bragában mutatott jó formájának híréen kívül – a litvánok elleni vb-selejtezőn szerzett mesterhármasa is. A sportújságírók a Magyar Aranylabda-díjjal harmadszor is Király Gábort tüntették ki.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyvében Pető Tamás (Vasas, 6,120) zárt a legmagasabb átlaggal. Bekerült még a legjobb tíz – a holtverseny miatt tizenegy – alkotta elitbe Marek Penksa (Dunaferr, 6,00), Kenesei Krisztián (Győri ETO, 5,94), Dvéri Zsolt (Újpest, 5,90), Tököli Attila (Dunaferr, 5,88), Füzi Ákos (MTK Hungária, 5,83) és Győri János (Győri ETO, 5,83), Balog Csaba (Zalahús-ZTE, 5,81) és Dragóner Attila (FTC, 5,81), valamint Simek Péter (Vasas, 5,80) és Szabó Tibor (Kispest-HFC, 5,80) is.

A kapusoknál Szűcs Lajos (FTC, 6,38), Rabóczki Balázs (Dunaferr, 6,28) és Július Nóta (Kispest-HFC, 6,00) végzett az első három helyen. Így festett az esztendő álomtizenegye: Szűcs – Hrutka (FTC, 5,78), Dragóner, Győri, Balog Cs. – Simek, Pető T., Dvéri, Penksa – Kenesei, Vayer (Győri ETO, 5,70). A B-csapatban két poszton, jobbháttvédben és az egyik belső középpályás helyén holtverseny alakult ki: Rabóczki – Mónos (Vasas, 5,57) vagy Bőjte (Győri ETO, 5,57), Szabados (Matáv Sopron, 5,75), Kuttor (MTK Hungária, 5,74), Tóth A. (Vasas DH, 5,69) – Babati (Zalahús-ZTE, 5,77), Jezdimirovics (MTK Hungária, 5,70) vagy Zováth (Vasas, 5,70), Szabó T., Füzi – Tököli, Földes G. (Videoton FCF, 5,61).

A *Nemzeti Sport* különdíjjal jutalmazta a szezon végén Kerekes Zsombort, akinél senki sem fejtelt több gólt a bajnoki idényben. A debreceni játékost júniusban doppingvétség miatt egy évre eltiltotta az MLSZ, a büntetést később három hó-

Szűcs Lajos és kisfia az egyik tróféával

Tököli Attiláról szinte minden meccs alatt készült ilyen kép

napra, a minimumra mérsékeltek. Nyilvánvalónak tűnt, hogy a DVSC vajdasági csatára nem volt bűnös, hanem tudatlan, ugyanis megfázására a tiltott szert is tartalmazó NeoCitrant itta.

Az MLSZ az idény végén Szűcs Lajost jutalmazta a Borsodi Liga legjobbjának felajánlott díjjal. Csank Jánost tüntette ki az edzők, Simek Pétert a fiatal tehetségek közül. A HLSZ Szűcsnek adta a legjobb kapust megillető Zsiborás-díjat. Ott Tököli Attila lett a futballisták, Egervári Sándor az edzők között a legjobb, Gera Zoltán a legkiválóbb fiatal játékos. A Hivatásos Labdarúgók Szervezete 2001 márciusában megválasztotta az előző évtized legjobb magyar futballistáit. A szavazatok összesámlálása után kiderült, Illés Bélát tartják pályatársai a kilencvenes évek eminensének, Détári Lajos végzett a második, Kiprich József pedig a harmadik helyen.

MAGYAR KUPA

Gázolt a debreceni Lokomotív

1999 után ismét a DVSC nyerte meg a trófeát – immár közel sem keltett olyan meglepetést a diadal, mint két évvel korábban. S még fontosabb: ha a váci győzelem jogosságát vitatták is néhányan – elsősorban a tatabányaiak közül –, az Üllői úton nagy fölényrel győzött a Loki a Videoton ellen. Gázolt a debreceni Lokomotív.

Legalább ötezer hajdúsági szurkoló kísérte el a csapatot, amely a csoportmérkőzéseken túljutva 6-0-ra megverte az FC Egert, idegenben 5-0-ra kiütötte a Tápiószentmártont, hosszabbításban bár, de négy gólt is szerezve, 4-2-re verte az Újpestet, majd az elődöntőben ugyancsak kétfőlos győzelmet aratott az 1999-es kupadöntős rivális, a Lombard FC Tatabánya pályáján. Mintha a csoportmeccsek után új sorozat kezdődött volna a Loki számára! A 2000 nyarán, kivétel nélkül idegenben játszott mérkőzéseket is megnyerte az akkor még Komjáti András által irányított alakulat, de az Abaujszántó elleni 5-1 után a salgótarjáni Salgó Öblös-Faipar SC (4-3) és a BKV Előre (3-2) ellen bizony akadozott a gépezet. (Más kérdés, hogy a Dajka László által irányított közlekedésiek játékeréje az élvonal néhány tagjával vetekedett. Jó csapat volt – szűkös anyagi lehetőségekkel, utóbbinak aztán a Loki lett az elsőszámú hasonélvezője.)

A DVSC az Üllői úti kupadöntő előtt. Balról: Vadicska, Balogh, Alekszics, Ulveczki, Kerekes, Bernáth, Kovács N., Szabó II, Bajzát, Böör, Szatmári

A második ágról a Videoton FCF került a végjátékba. A székesfehérváriak csak csoportmásodikként jutottak be a Csepel-AutoTrader mögött a legjobb 32 közé, viszont utána nyertek a Kispest-HFC (2-1), a Nyírség-Spartacus (2-1), a Vasas (2-0), majd az elődöntőben a sorozat meglepetése, az alacsonyabb osztályú gárdaként a legjobb négyig jutó BKV Előre (1-0) ellen is. A fináléban azonban már nem termett nekik babér, Pajkos János legénysége a vártnál sokkal könnyebben nyert a piros-kékek ellen. Érdekes, hogy ősszel kétszer is simán megverte a Loki a Videotont a bajnokságban, tavasszal egyszer sem tudta. Ám a kupadöntő az őszi időket idézte... Bajzát Péter vezérletével öt szerzett gólig jutott a Debrecen, a Vidi 0-3-nál lőtte az első gól-

A kupagyőztes DVSC játékosai és szurkolói ünnepelnek az Üllői úton

ját, aztán másodpercekkel a lefújás előtt, 1-5-nél a másodikat.

A DVSC tábora ünnepelt, majd egy hét múlva jött a riadalom. A friss kupagyőztes kiesőhelyen zárt az NB I-ben. Szerencséjére hamar kiderült, hogy a BKV Előre nem vállalja az élvonalbeli szereplést, és így a piros-fehér társulat megmenekült. Mi több, innen számítják valódi virágkorát!

A Szabad Föld Kupát a Gyirmót SE nyerte meg, miután 3-1-re legyőzte a Nyékládházát.

Arany Ászok Magyar Kupa, 2000–2001-es kiírás

Negyeddöntő: Debreceni VSC–Újpest FC 4-2 (hosszabbítás után), BKV Előre–Szolnoki MÁV 2-1, Vasas Danubius Hotels–Videoton FCF 0-2, Lombard FC Tatabánya–MTK Hungária 1-0

Elődöntő: Debreceni VSC–Lombard FC Tatabánya 2-0, Videoton FCF–BKV Előre 1-0

Döntő

Debreceni VSC–Videoton FCF 5-2 (1-0)

2001. június 13., Üllői út, 10 000 néző. Jv.: Ábrahám

Debreceni VSC: Balogh – Bernáth, Kovács N., Alekszics, Szatmári – Ulveczki, Vadicska, Szabó II (Turján, 66.), Böőr (Hanák, 32.) – Kerekes (Sándor Cs., 84.), Bajzát

Videoton FCF: Milinte – Kiskapusi, Balassa (Zombori, 52.), Vilotics – Szalai, Csató S., Julinho, Tóth B. (Kovács A., 81.), Usvat – Földes (Leo, 63.), Korsós

Gólszerzők: Szatmári (39.), Kerekes (47.), Bajzát (65., 84.), Julinho (78.), Ulveczki (79.), Zombori (92.)

A románok nyilaitól ments meg, Uram, minket!

Az idény az osztrákok elleni mérkőzéssel kezdődött. Bicskei Bertalan a Király – Fehér Cs., Sebők, Korsós Gy., Mátyus – Halmi, Lisztes, Illés – Tököli, Horváth, Hamar tizeneggyel kezdett, Dárdai, Herczeg, Lendvai és Rósa állt be a második félidőben. Az 1-1-re végződött találkozón Illés Béla szerzett vezetést a 33. percben, a fordulás után Roland Kirchler (67. perc) kiegyenlített. Nem játszott jól a válogatott, a kapitány szerint nagyon eltérő edzettségi állapotban voltak a futballistái. Bicskei leszögezte, Lisztes kivételével a Bundesligából hazahozott játékosok túledzettnek tűntek. Alig 3500 néző látta a találkozót a Népstadionban.

Illés Béla rendezkedik a csapat asztalánál, Jordániában

Két és fél héttel később a néhány héttel korábban Eb-ezüstérmet szerzett olasz válogatott szerepelt Budapesten, világbajnoki selejtezőn. Az esztendő korábbi barátságos mérkőzései nem igazán ígérték, hogy a magyar csapat megszoríthatja a világsztárokkal érkező vendégeket, a hazai meccsek mérlege (1 győzelem, 3 döntetlen, 1 vereség) nem volt biztató. Ám a Bicskei Bertalan által dirigált együttes a szezon addigi legjobb teljesítményével rukkolt ki, meghálálva a közönség érdeklődését és szeretetét – hosszú idő után volt ismét telt ház a Népstadionban. Ötvenhétezer néző előtt két remek csatár gólpárbaját hozta a mérkőzés: Pippo Inzaghi és Horváth Ferenc is két-két gólt szerzett, utóbbi kétszer egyenlített (2-2). A magyar válogatott a Király – Korsós, Sebők, Mátyus (Pető T.) – Fehér Cs., Halmi, Lisztes, Illés, Hamar (Lendvai) – Horváth, Tököli (Dombi) felállásban játszott a Toldo – Cannavaro, Nesta, Iuliano – Zambrotta, Fiore (Gattuso), Albertini, Totti, Maldini – F. Inzaghi, Del Piero (Delvecchio) névsorú Squadra Azzurra ellen.

Október 11-én – könnyebb ellenféllel szemben, de – még gölerősebben játszott a gárda. Kaukasban, a litvánok ellen az utóbbi két évtized egyik legszebb, tétmérkőzésen elért győzelmét aratta. A 6-1-et a Király G. – Korsós Gy. (Bodnár), Sebők V., Mátyus (Dombi) – Fehér Cs. (Juhár), Pető T., Lisztes, Illés, Hamar – Horváth F., Fehér M. összeállítású csapat érte el, amely az első félidőben kétgólos előnyhöz jutott Illés Béla és Fehér Miklós egy-egy góljával, majd az utolsó félórán, miután a török Orhan bíró kiállította Nerijus Radziust, kiütötte ellenfelét. Fehér Miklós még két, Horváth Ferenc és a büntetőt értékesítő Lisztes Krisztián egy-egy találatot szerzett.

Novemberben félbeszakadt Szkopjében a macedónok elleni találkozó. Szó szerint, mivel a második félidőt már nem tudták elkezdni a nagy köd miatt. A magyar válogatott az ötödik perctől Fehér Miklós góljával vezetett. Sáfár, Korsós Gy., Sebők V., Juhár, Pető, Miriuță (Fehér Cs.), Lisztes, Kabát, Hamar, Horváth F. és Fehér M. így is hozzáírhatott egyet válogatottságai számához.

Sorozatban négy döntetlen következett olyan találkozókon, amelyek közül legalább három győzelemre számított a kapitány és a közvélemény is. Február 28-án 1-1 született Zenicán,

A litvánok ellen szerepelt tizenegy. Állnak, balról: Hamar, Sebők, Fehér M., Miriuță, Juhár, Korsós Gy., Horváth. Elöl: Illés, Dárdai, Fehér Cs., Király

Bosznia-Hercegovina ellen. A mérkőzés góljait Horváth Ferenc (13. perc) és a Hamburger SV csatára, Sergej Barbarez (22. perc) érte el. A nívóról sokat elárulnak Bicskei Bertalan szavai: „Nagyon rossz talajon, irreális körülmények között játszottunk. Mindkét csapat nyerni akart, ezért végig nyílt volt a találkozó kimenetele. A meccs színvonalát erősen befolyásolta a zuhogó eső”. A magyar válogatott névsora a következő volt: Babos – Korsós Gy., Sebők V., Juhár – Bodnár, Miriuță, Halmai, Tóth N., Hamar (Lisztes) – Fehér M. (Dombi), Horváth F.

Március végén Ammanba „ugrott ki” a válogatott, egyetlen mérkőzésre. A túrán tartalékos kerettel részt vevő együttes nem játszott jól, sőt a második félidő nagyobb részében az egyenlítésért küzdött. Szerencsére a végig nagyon lelkesen futballozó Mátyus János fejesével sikerült legalább döntetlenre menteni az összecsapást. A szövetségi kapitány így értékelt a találkozót: „Az első félidőben minden szempontból rosszul játszottunk, a szünet után szerencsére magára talált a csapat. Nem tudtuk pótolni a sok hiányzót. Pozitívuma a mérkőzésnek, hogy megőriztük tíz mérkőzés óta tartó veretlenségünket.” Az összeállítás az alábbi volt: Sáfár – Dragóner, Sebők V., Mátyus – Dombi (Ferenczi), Lisztes, Erős, Illés, Tóth N. (Nagy T.) – Kabát (Sowunmi), Fehér M. (Juhár). A gólt a 75. percben fejelte Mátyus János.

Nehéz volt megemészteni a litvánok elleni hazai remit, hiszen öt hónappal korábban Kausban 6-1-re nyertünk. Most ellenben csak 1-1 sikeredett. Kiss László az MLSZ gondozásában kiadott, *Berci* című könyvben felidézte Bicskei kapitány a lefújás utáni reakcióját: „Az 1-1 óriási csalódás a számomra – értetlenkedett Berci is –, hiszen győzelemre számítottam. A litvánok tíz emberrel védekeztek, ezért nagyon nehéz volt ellenük helyzetbe kerülni. Ennek ellenére voltak lehetőségeink, amiket azonban sajnos nem tudtunk kihasználni. A legtöbb gondot a középpályás sor játéka okozta, itt veszítettük el a legtöbb párharcot, s ez alapvetően befolyásolta a meccset. A románok olaszok elleni veresége azt jelenti, hogy az első helyről valószínűleg le kell mondanunk, de a második pozíció megszerzéséhez is bravúrokra lesz szükségünk. A hátra-

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
lévő meccseinken, a románok és a grúzok ellen is minden pontért nagyon keményen meg kell küzdenünk.” Nem sikerült...

A litvánok ellen a következő csapat játszott: Király – Korsós, Sebők, Juhár – Fehér Cs., Miriuță, Dárdai, Illés, Hamar (Egressy) – Fehér M. (Dombi), Horváth F. A gólt Sebők Vilmos lőtte a 70. percben tizenegyesből, a vendégek öt perccel később, Ražanauskas révén – Sebők közreműködésével – egyenlítették ki.

Bő egy hónappal később nem sikerült nyerni a finnek ellen sem (0-0). A litvánok két legnagyobb sztárjuk (nem túlzás, világklasszisuk), Jari Litmanen és Sami Hyypiä nélkül érkeztek, így különösen meglepő volt a magyar csapat szerény teljesítménye. A helyszínen 5500, a tévék előtt több százezer néző csodálkozva fogadta, hogy a hazai találkozón a mieink mindössze egy igazi befejező csatárral (Horváth Ferenc) állnak fel. A Király (Babos) – Korsós Gy., Sebők V., Mátyus – Pető T., Dárdai (Sowunmi), Halmi, Lendvai (Dombi), Hamar – Illés (Lisztes) – Horváth F. összetételű csapatból Pető Tamás játszott a legjobban. Megdöbbentő volt, hogy Antti Nieminek mindössze két komolyabb védenivalója akadt, Lisztes szabadrúgása, majd Hamar lövése után. Egyikből sem született gól.

Bukarestben, június 2-án megszakadt a hosszú veretlenségi sorozat, a vb-selejtezőt 2-0-ra megnyerték a románok. A magyar védelem nem bírta a két gólt is szerző Marius Niculaéval

A grúzok elleni nyertes válogatott. Állnak, balról: Sebők V., Mátyus, Horváth F., Halmi, Korsós Gy., Pető T. Guggolnak: Illés, Kabát, Lisztes, Király, Korsós A.

Ammani városnézésen a válogatott. Az előtérben Pető Zoltán és Dombi Tibor

(becenevén Săgeatăval, azaz Nyíllal), aki az 5. percben szerzett gyors találatát a második féldőben még eggyel megtoldotta. A mieink a következő futballistákkal álltak ki: Király – Fehér Cs., Sebők V., Mátyus – Pető T., Dárdai, Korsós Gy., Lisztes, Hamar (Dombi) – Sowunmi (Kabát), Horváth F. (Korsós A.) Nem játszott Vasile Miriuță, aki állítólag azon különbözött össze a kapitánnyal, hogy

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

nem került a kezdőcsapatba. A román válogatott szövetségi kapitánya Bölöni László volt, a játékosai között egyetlen magyar nemzetiségű sem akadt. Így aztán okkal mondta a találkozó utáni sajtótájékoztatón: „Örülök, hogy 23 millió román szurkolt nekünk, s hogy ebben a sikerben a magyar kisebbséget képviselhetem.”

Ugyan a továbbjutásra a csoportból már nem volt remény, de javított a bizonyítványon a Kobiasvilit, Ketasvilit, Arveladzét és Kaladzét is felvonultató grúzok elleni 4-1. Az első két gólt az első játékrész utolsó öt percében szerezte Mátyus János és Sebők Vilmos, majd a második játékrész első (bő) negyedórájában Korsós Attila is hozzátett még kettőt. Levan Kobiasvili szépitése nem sokat számított. Bicskei Bertalan az alábbi gárdát játszatta: Király – Sebők V., Korsós Gy., Mátyus – Pető T., Lisztes (Lendvai), Halmi (Dárdai), Illés, Korsós A. (Dombi) – Kabát, Horváth F. A győzelem megmentette a kapitány állását.

2000. aug. 16.	Bp., Népst.	AUSZTRIA	1-1 (1-0)		Illés
2000. szept. 3.	Bp., Népst.	OLASZO.	2-2 (1-2)	vb-sel.	Horváth F. 2
2000. okt. 11.	Kaunas	LITVÁNIA	6-1 (2-0)	vb-sel.	Illés, Fehér M. 3, Horváth F., Lisztes
2000. nov. 15.	Szkopje	MACEDÓNIA	1-0 (1-0)	(félbeszakadt)	Fehér M.
2001. febr. 28.	Zenica	BOSZNIA-H.	1-1 (1-1)		Horváth F.
2001. márc. 7.	Amman	JORDÁNIA		1-1 (0-1)	Mátyus
2001. márc. 24.	Bp., Népst.	LITVÁNIA	1-1 (0-0)	vb-sel.	Sebők V.
2001. ápr. 25.	Bp., Üllői út	FINNO.	0-0		
2001. jún. 2.	Bukarest	ROMÁNIA	0-2 (0-1)	vb-sel.	
2001. jún. 6.	Bp., Népst.	GRÚZIA	4-1 (2-0)	vb-sel.	Mátyus, Sebők V., Korsós A. 2

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Sebők Vilmos (Energie Cottbus)

9 mérkőzésen: Korsós György (Sturm Graz), Lisztes Krisztián (VfB Stuttgart)

8 mérkőzésen: Dombi Tibor (FC Utrecht), Hamar István (Beitar Jerusalem, Maccabi Netanya), Horváth Ferenc (Energie Cottbus, Maccabi Tel-Aviv)

7 mérkőzésen: Illés Béla (MTK Hungária FC), Király Gábor (Hertha BSC), Mátyus János (Energie Cottbus)

6 mérkőzésen: Fehér Csaba (NAC Breda), Pető Tamás (Vasas DH)

5 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Fehér Miklós (Sporting Braga), Halmai Gábor (Hapoel Tel-Aviv), Juhár Tamás (Vasas DH)

4 mérkőzésen: Kabát Péter (Vasas DH), Lendvai Miklós (Germinal Beerschot Antwerpen)

3 mérkőzésen: Vasile Miriuță (Energie Cottbus), Sowunmi Thomas (Vasas DH)

2 mérkőzésen: Babos Gábor (NAC Breda), Bodnár László (Dinamo Kijev), Korsós Attila (Videoton FCF), Sáfár Szabolcs (SV Salzburg), Tóth Norbert (Vasas DH), Tököli Attila (Dunaferr SE)

1 mérkőzésen: Dragóner Attila (FTC), Egressy Gábor (Zalahús-ZTE FC), Erős Károly (MTK Hungária FC), Ferenczi István (MTK Hungária FC), Herczeg Miklós (Újpest FC), Nagy Tamás (Matáv Compaq Sopron), Rósa Henrik (Dunaferr SE)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Kanta József kiemelkedett a 16 évesek közül

A Gellei Imrére bízott U21-es válogatott kilenc meccset vívott az idényben, ezek közül hat Európa-bajnoki selejtező volt. Kettőt veszített el, az olaszok elleni hazai (0-3) és a románok elleni bukaresti (0-1) találkozót, versenyben maradt a továbbjutásért. A tétmérkőzéseken Halmosi Péter, Simek Péter, Takács Tamás (6 mérkőzésen), Bajzát Péter, Bognár Zsolt, Gera Zoltán, Gyepes Gábor, Korolovszky Gábor, Szabics Imre, Zabos Attila (5), Bodnár László, Buzsáky Ákos, Hajnal Tamás (4), Lőw Zsolt, Szélesi Zoltán, Szollár Krisztián, Udvari Tamás (3), Terjék Lajos, Tokody Tibor (2), Bodor Boldizsár, Erős Gábor, Kardos Ernő, Polonkai Attila, Súlyom Csaba, Somorjai Tamás és Szalai Tamás (1) lépett pályára.

Simek Péter törzstag lett

Ugyancsak Gellei Imre volt a felelős az U19-es – már 2004-re gondolva olimpiai válogatottnak is nevezett – korosztályért. A társaság négy találkozót játszott az Alpok-Adria Kupán, két győzelem, egy döntetlen, egy vereség volt a mérlege.

Az Ubrankovics Mihály által irányított U18-as gárda a harmadik helyen végzett a szabadkai nemzetközi tornán, majd az ukránok elleni vereség miatt csoportmásodik lett Cipruson, az Eb-selejtezőtornán. A későbbi A-válogatottak közül Buzsáky Ákos, Czvitkovics Péter, Torghelle Sándor és Vanczák Vilmos is játszott a szigeten.

Sarlós András U17-es legénysége a nyburki és a pöstyéni tornán sem jutott tovább a csoportjából, szilveszter táján negyedik, tehát utolsó lett Izraelben. Sok mérkőzést vívtak a fiúk, több

későbbi nagyválogatott játszott a soraikban: Fülöp Márton, Huszti Szabolcs, Juhász Roland, Regedei Csaba és Vanczák Vilmos.

Ugyancsak Ubrankovics Mihály kezében volt az U16-os korosztály, amely a ráckevei tornán harmadik lett, a varsóin nem jutott a legjobb négy közé. Ezt könnyedén feleltette azzal, hogy Csepelen a jugoszlávok elleni 1-1-gyel, majd a dánok elleni 2-0-val, a délszláv vetélytársat egyetlen szerzett góllal megelőzve, bejutott az angliai Eb-döntő tizenhatos mezőnyébe. Ott sem vallott szégyent, noha csak negyedik lett a csoportjában. A svájciaktól 2-1-re, az angoloktól 1-0-ra kapott ki, míg az olaszokat 4-3-ra megverte. A selejtezőtornán háromból két, Angliában ötből három gólt szerző Kanta József kiemelkedő klasszisa volt a korosztálynak, rajta kívül Kovács Zoltán kapus, Gajdó Csongor, Urbán Gábor, Lakatos Attila, Gohér István, Rodenbücher István, Bori Gábor, Ferenczi Gábor, Horváth Mihály, Müller Zsolt, Csehi Tamás, Disztl Dávid, Laskai Attila, Miklósvári János szerepelt még a kontinensbajnokságon.

Az ugyancsak versenyztetett U15-ös és U14-es együttesben szóhoz jutott már a későbbi nagyválogatottak közül Horváth Gábor, Tózsér Dániel, Vadócz Krisztián, illetve Feczesin Róbert és Zsidai László is.

Bajzát Péter a török védők gyűrűjében

Hajnal Tamás kitűnt cseleivel

NEMZETKÖZI VIZEKEN

„Száz év, száz néző”

A Ferencváros vezetői 2000-ben, a labdarúgó-szakosztály megalapításának 100. évfordulóján parádés ünnepséget terveztek. Ellenfélnek a Barcelona, a Bayern München vagy az AC Milan érkezését lebegtették meg, de egyiknek a jöttét sem jelentették be. Annak ellenére sem, hogy közben már árulták az augusztusi eseményre a borsos áru belépőket. Végül – a szurkolók nagy felháborodására – a korábbi edző, Marijan Vlak csapatát, a Dinamo Zagrebet sikerült az Üllői útra hozni. Az egyetlen magyar aranylabdás, Albert Flórián végezte el a kezdőrúgást – ez, valamint Bubik István szavalata méltó volt az ünnephez, a körítés és a szervezés nem. Talán nem volt a legszerencsésebb ötlet, hogy a klub indulóját (Fradi volt, Fradi lesz...) Janicsák István és a Veregyházi Asszonykórus énekelte. Nagyon lassan gyűlt a közönség, sokáig száznál is alig voltak többen, ez is lett az esemény gúnyos szlogenje utóbb, „Száz év, száz néző”. A mérkőzés kezdetére aztán ezren is lettek, s megrökönyödve figyelték, hogy bár a horvátok a második félidőre lecserélték az első csapatukat, mégis nyertek 2-1-re.

A Dunaferre a nyáron Ausztriában és Olaszországban készült. Kikapott a szintén ott edző-táborozó Sahtar Donyecktól és az Udinesétől is. Az új évezred első napjaiban a Ferencváros Tunéziában, az Újpest Törökországban járt. A lila-fehérek a rajt előtt még egyszer visszatértek

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Antalyába. A tavaszi idény előtt a Debreceni VSC, a Dunaferre, az MTK Hungária és a Zalahús-ZTE Cipruson, a Kispest-HFC és a Vasas Horvátországban, az azokban az években Marco Polo babérjaira törő Lombard FC Tatabánya Olaszországban, a Matáv Compaq Sopron Törökországban edzőtáborozott, s vívott meccseket. Az angyal földiek elutaztak még Tunéziába is.

A leghosszabb úton februárban a Videoton járt, amely Brazíliában építette a kapcsolatait, s játszott néhány edzőmérkőzést is. Két játékost, Julinhót és Leót el is csábítottak Magyarországra.

A második osztályba kiesett Lombard FC Tatabánya vett részt ismét az Intertoto-kupában. Az örmény Sirak elleni hazai vereség (2-3) után bravúrra volt szükség a visszavágón, 3-1-re nyert a csapat, a Partizannal korábban két jugoszláv bajnoki címet is nyert Dejan Pekovics a 86. percben rúgta be a továbbjutást jelentő gólt. A következő fordulóban a moldáv Tiligul ellen a tiraspoli 1-1-et Tatabányán 4-0-s diadal követte. A 3. kör jelentette a végállomást, de Ebedli Ferenc csapata nem vallott szégyent a Brescia ellen. Az olaszországi 1-2 után a „hazai”, a Hungária körúton megrendezett összecsapás 1-1-es döntetlent hozott.

EURÓPAI KUPÁK

Az egyetlen bravúr a Hajduk legyőzése volt

A Dunaferre jó rajtot vett a Bajnokok Ligája selejtezőjében, Splitben 2-0-ra nyert a Hajduk ellen. A győri visszavágó 2-2-re végződött, noha a dalmátok kétszer is vezettek, nem forgott veszélyben a továbbjutás. A következő körben, a norvég Rosenborg BK ellen is 2-2-t hozott a hazai, ismét győri meccs, ám a visszavágót 2-1-re a trondheimiek nyerték. Tököli Attila mind a négy mérkőzésen szerzett gólt. Egervári Sándor együttese átkerült a második számú kupaszorozatba, ahol a holland Feyenoord ellen kettős vereséggel (0-1, 1-3) esett ki.

Az MTK Hungária az UEFA-kupa előselejtezőjében könnyedén túljutott a Jokeriten, noha az első, budapesti mérkőzést csak 1-0-ra nyerte meg, viszont Finnországban 4-2-re győzött. Az 1. fordulóban 2-1-re nyert Pölöskei Gábor csapata a CSZKA ellen Szófiában, de megint nem ment itthon. Szerencsére, éppenhogy, de belefért az 1-0-s vereség is. Az utolsó percek voltak csupán izgalmasak, Mincsev a 86. percben vette be Vlaszák Géza kapuját. A 2. fordulóban az FC Nantes aztán kettős győzelemmel (2-1, 1-0) búcsúztatta el a kék-fehéreket.

A Vasas a lett FK Ventspils ellen a kinti 1-2 után a Népstadionban 3-1-re győzött és továbbjutott. Ellenben az AEK Athén elleni hazai találkozóját alig tudta döntetlenre menteni (2-2), s nem csoda, hogy a visszavágón elvérzett (0-2).

Ünnepel a Dunaferre a Hajduk elleni siker után. Balról: Kiss, Szakos, Bagoly, Pomper, Molnár, Lengyel, Salamon, Zavadszky

Fehér Miklós ősszel az Aranycipőért is versenybe szállt

Valóságos magyar közösség alakult ki Cottbusban, a Bundesliga 1-be feljutott Energie (14. helyeztként zárt a bajnokságban) együttesénél. Mátyus János és Vasile Miriuță mellé Sebők Vilmos és Horváth Ferenc is megérkezett. Mi több, a nyáron a csapattal készült egy ideig Udvarácz Milán is, aki aztán nem kapott szerződést. Miriuta Laci 11 bajnoki gólt szerzett, kiemelkedően legjobbja volt a csapatának, de megfelelt Mátyus és különösen Sebők is. Horváth Ferenc ellenben már az ősz közepén elszereződött Izraelbe. Szintén a német élvonalban játszott Király Gábor és Dárdai Pál (Hertha BSC, 5.), valamint Lisztes Krisztián (VfB Stuttgart, 15.). Klausz László és Vincze Ottó éppen csak lemaradt a feljutásról a Waldhof Mannheimel. Bódog Tamás és Radoki János az ugyancsak

Hárman az Energie Cottbus magyar válogatott játékosai közül (balról):
Mátyus János, Vasile Miriuță és Sebők Vilmos

második ligás Ulmban futballozott.

Korsós György láthatóan boldog volt Grazban

Ausztriában Sáfár Szabolcs az SV Salzburg (6.), Tiefenbach Tamás az Admira Wacker (9.), Korsós György és Szabics Imre a Sturm Graz (4.) együttesét erősítette. Milchram Péter, Guti László (Mattersburg), valamint Puskás István (Vienna) az első osztálynak nevezett második vonalban szerepelt.

Fehér Miklós kitűnő idényt zárt Portugáliában, a Sporting Clube de Braga (4.) játékosaként. Huszonhat bajnokín 14 gólt könyvelt el, kivált ősszel tündökölt, az első 11 fordulóban 11 találatot ért el, még a tekintélyes madridi *Don Balon* is olyan nagy sztárnak tartotta, hogy egyoldalú képpel, hosszú cikkel mutatta be. Molnár Balázs a spanyol második divízióban, az Elchében játszott – igaz, keveset. Maradva Dél-Európában, Sebők József az AEL Limasszol (3.) házi gólkirályaként zárta az idényt. Albániában egyedül Kenesei Zoltán maradt a magyar labdarúgók közül, ősszel egy ideig a Temesvári Miklós, Dzurják József kettős

Fehér Miklós remek őszt zárt

edzette csapatát, az SK Tiranë (2.) együttesét. Megnyerte a gárdával az országos kupát.

A belga élvonalban megfogyatkozott a magyar kontingens. Brockhauser István továbbra is a KRC Genk (11.) kapusa volt, Lendvai Miklós és Bodor Boldizsár a GBA-t (6.) erősítette. Bárányos Zsolt a második ligás Lommelrel kiharcolta a feljutást.

Hollandiában Babos Gábor és Fehér Csaba a NAC (9.), Torma Gábor a Roda JC

(4.) mezét viselte. A kapus elsőrangú idényt zárt, a *De Telegraaf* az évad második, a *Voetbal International* pedig egyenesen a szezon legjobb játékosaként ünnepelte. Dombi Tibor – akit korábban azért küldtek el Frankfurtból, mert zavarta az edzéseket – az Utrechtben (5.) játszott, egyik csatártársa a később 104 válogatottságig jutott Dirk Kuyt volt. Bodnár László bemutatkozott Ukrajnában, a Dinamo Kijevben. Bajnoki aranyat vehetett át az idény végén.

A finn bajnokságot 2000-ben is a Haka nyerte, továbbra is Babócsy András volt az első számú kapus, Kovács Péter volt a gárda második legjobb góllövője, s szerepelt a csapatban Budovinszky Krisztián is. Ifjabb Bene Ferenc és Ördög József az FC Jazz (5.), Szilágyi Gábor az ezüstérmes FC Jokerit, Petry Zsolt a kupadöntős Kotkan TP (12.), a hajdani váci trió, Hámosi István, Kasza István és Nyikos József az FC Lahti (8.), Mitring István és Udvari Tamás a MyPa (3.), Plókai Attila egyetlen mérkőzésen a Tampere United (6.) színeiben szerepelt az élvonalban. Sztipánovics Barnabás immár nem a horvát, hanem a szlovén első osztályban kereste a kalácsra valót. A bajnokcsapat, az NK Maribor második legjobb góllövőjeként búcsúztatta az idényt. Horváth Attila a muraszombati NK Mura (4.) színeiben bukkant fel, ám mindössze négy találkozáson jutott szóhoz. Kovács Zoltán, az Újpest korábbi csatára a francia második vonalban, a Châteauroux csapatánál légióskodott.

Izraelben ugyancsak sokan játszottak a legmagasabb osztályban. Pisont István és Halmai Gábor az ezüstérmes Hapoel Tel-Aviv sztárja volt, Nyilas Elek tíz gólt is szerzett az MS Ashdodban (10.), Hamar István és Sándor Tamás továbbra is a Beitart (5.) acélosította. A sárga-feketéknek nem ment jól, de a debreceni kedvenc Giovanni Russóval holtversenyben, Alon Mizrahi mögött második lett a házi góllövőlistán. Hamar a szezon második felét már a Maccabi Netanyában (7.) töltötte. Horváth Ferenc Cottbusból a Maccabi Tel-Avivhoz (4.) igazolt, játszott a megnyert kupadöntőben. Klubtársa volt – igaz, a Maccabi Petah-Tikva elleni fináléban nem szerepelt – Vezér Ádám. Bekő Balázs és Czéh László a második osztályban, a Hapoel Jerusalemben kezdte az idényt, utóbbi aztán átment a Hapoel Beit Sh'anba. Szintén az ottani „NB II-ben” rúgta a labdát Nagy Zoltán (Hapoel Ramat Gan), Szanyó Károly (Maccabi Irony Kiriát Ata), sőt ősszel még Sallói István (Maccabi Herzliya) is. Telek András a kínai Csilin Aotung (Jilin Aotung) együttesét szolgálta pár hónapig.

Bodnár László (elől, jobbról a második) a Dinamo Kijevben

2000

2001

A Vasas hatból hat meccset nyert meg

Ezúttal Arany Ászok I. Nemzeti Teremlabdarúgó-bajnokság néven futott a kispályás téli torna. Január elején két csoport Nyíregyházán játszott, az egyikből a DVSC (a Csepel-AutoTrader, a BKV Előre és a Nyírség-Spartacus előtt), a másikkól az FTC (mögötte végzett: BVSC, Kecskeméti FC, Kunszentmárton) jutott a hatos döntőbe. Zalaegerszegről a Hévíz (mögötte: MTK Hungária, Zalahús-ZTE, Siófok) és a Vasas Danubius Hotels (mögötte: Haladás, a Matáv Compaq Sopron, Nagykanizsa), Dunaújvárosból a Dunaferri SE (mögötte: Kaposvár, Kispest-Honvéd LFC Tatabánya) és az Újpest FC (mögötte: Győri ETO, Pécsi MFC, Videoton FCF) szerzett tagságot a budapesti végjátékban. A SAP-csarnokban a Vasas legyőzte az FTC-t és az Újpestet, a Dunaferri pedig a Hévízt és a DVSC-t. A „kisdöntőben” a Fradi 3-2-re nyert a Hévíz ellen. A torna utolsó mérkőzésén a Vasas DH 1-1-es féldíó után 3-1-re legyűrte az előző évi győztes Dunaferri. A legjobb játékosnak Szili Attilát (Vasas DH), kapusnak Szűcs Lajos választották. Gólkirályok: Orosz Ferenc (Dunaferri), Varsányi Sándor (Hévíz) és Szili.

Ünnepelő Vasas-játékosok. Állnak, balról: Aranyos, Juhár, Mónos, Sowunmi, Kövesfalvi, Herczeg Cs., Zabos, László, Szili, Helgert. Guggolnak: Tiber, Simek, Petó T., Polonkai, Kabát, Maróti, Tóth A., Hajdu

Névsorolvasás

DEBRECENI VASUTAS SC:

Fekete Róbert 21 – Bernáth Csaba 31, Ljubisa Alekszics 29, Turján György 28, Szatmári Csaba 34 – Vadicska Zsolt 34/1, Bőőr Zoltán 30, Siklósi Csaba 24/3, Ulveczki Zoltán 25/2 – Bajzát Péter 32/13, Kerekes Zsombor 29/19. A többiek: Hanák Viktor 20, Szabó Zsolt 19/2, Sándor Csaba 18/1, Thorsten Flick 15/2, Frida Ferenc 14, Dragan Radojicsics 14/9, Jörg Schmidt 14/2, Balogh János (k) 12, Horváth István 8/1, Kovács Norbert 8, Müller Zsolt 6, ifj. Paróczai Sándor 4, Téglási Gábor (k) 4, Makula György 3, Balassa Péter 2, Balás Gergely 2, Máté Péter 2, Nagy Szabolcs 1

DUNAFERR SE:

Rabóczki Balázs 30 – Molnár Zoltán 26, Salamon Miklós 28, Éger László 31, Kiss György 32/2 – Zavadzky Gábor 35/9, Lengyel Ferenc 33/6, Rósa Henrik 26/5, Bagoly Gábor 29/3 – Igor Nicsenko 33/5, Tököli Attila 31/22. A többiek: Pomper Tibor 25/1, Jákl Ferenc 19/1, Kóczán Ferenc 17/1, Nagy Tamás 17/3, Orosz Ferenc 17/3, Marek Penksa 16/10, Nikolov Balázs

12, Oleg Mozgovoj 11/2, Vojislav Szindjics 9, Bitá László (k) 7, Szakos Csaba 7, Mészáros Norbert 5/1, Tamási Gábor 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 22 – Marius Cheregi 22, Dragóner Attila 34/5, Gyepes Gábor 29/2, Nagy Norbert 22 – Csiszár Ákos 25/3, Vén Gábor 35/2, Lipcsei Péter 28/3 – Horváth Péter 29/15, Gera Zoltán 32/7, Tóth Mihály 27/5. A többiek: Földvári Csaba 20, Pinte Attila 20/6, Balog Zoltán 19, Hrutka János 19/4, Keller József 17, Kriston Attila 16/1, Fülöp Zoltán 11/1, Rob Kornél 11/1, Szűcs Mihály 9, Arruda Alex Monken 8, Dragan Crnomarkovics 8/1, Kardos Ernő 8, Németh Gábor (k) 8, Schultz Levente 7, Vámos János (k) 6, Halgas Tibor 3, Csoknay Norbert 2, Gajda István 2, Lakos Pál 2

GYŐRI ETO FC:

Posza Zsolt 35 – Bognár Zsolt 25, Győri János 32/2, Vasas Zoltán 32/3, Bójte Attila 24 – Mracskó Mihály 33/2, Baumgartner Attila 28/4, Farkas Balázs 26/2, Rósa Dénes 25/1 – Kenesei

Krisztián 31/18, Nagy László 24/4. A többiek: Bajusz Endre 24, Stark Péter 23/2, Balla Mihály 21, Vayer Gábor 20/10, Király Sándor 18, Kiser László 18, Szanyó Károly 14/2, Erős Gábor 9/2, Vámosi Csaba 6/1, Sütöri Péter 6, Regedei Csaba 4, Majchrovics Zoltán 3, Tereny Gyula 3, Molnár Levente (k) 2, Oross Márton 1

HALADÁS VASUTAS FC:

Takács Tamás 11 – Nagy Gábor 10, „Pim” Flávio da Silva 10, Simon Zoltán 11 – Juhász Tamás 12, Kaj András 10/1, Somfalvi Csaba 13/2, Tóth Péter 11 – José de Paula „Alex” 10/4, Bodor István 11, Halmosi Péter 14/2. A többiek: Monteiro de Carvalho „André” 9, „Nélio” da Silva Melo 9/3, Györi Zoltán 8/1, „Reinaldo” da Silva 7, Seper Ákos 7/1, Takács Béla 7, Németh Tibor 6, Némethy László 6, Kurucsay Kornél (k) 3, Sipos Norbert 3, Varga Attila 3, Czeglédi Balázs 1, Pusztai Olivér 1, Tebeli György 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Tóth József 19 – Plókai Attila 23/6, Téger István 35/3, Szekeres János 25/4 – Lőrinc Antal 35, Kovács Béla 26/5, Piroska Attila 26/2, Szabó Tibor 32, Pintér Zoltán 27/1 – Faragó István 32/10, Torghelle Sándor 25/1. A többiek: Füzi Krisztián 23, Babos Ádám 21, Dubez János 21/2, Július Nöta (k) 17, Lipták László 15, Müller Krisztián 15, Marius Sasu 15/7, Buzás Attila 14, Németh Norbert 14/1, Horváth Gyula 11/1, Kiss Péter 8, Kovács Henrik 6, Balogh Zsolt 4, Egressy Gábor 4/4, Vladimír Pasics 4, Kozarek András 1

MATÁV COMPAQ SOPRON:

Borsi Csaba 21 – Horváth Róbert 34/1, Szabados József 34/3, Claudiu Sălăgean 30/2 – Perger György 30/2, Vincze Gábor 27/1, Tóth Miklós 35/4, Somogyi József 33/4 – Takács Lajos 23, Sira István 29/9, Preisinger Sándor 34/8. A többiek: Bausz Róbert 21/4, Kulcsár Árpád 18/2, Kovács Imre 16, Horváth Tamás (k) 15, Nagy Tamás 15/1, Lubomír Orabinec 15, Tóth István 11/1, Tüske Roland 11/1, Varga Krisztián 11/2, Lippai Ákos 7, Karol Praženica 7, Szóke Péter 7, Horváth Sándor 6, Sifter Tibor 5, Puglits Gábor 2, Földvári Gábor 1

MTK HUNGÁRIA FC:

Vlaszák Géza 35 – Kuttor Attila 32/2, Komlói Ádám 27, Szamosi Tamás 32, Elek Norbert 23/1 – Goran Jezdimirovics 27/1, Illés Béla 34/21, Madar Csaba 35/1, Füzi Ákos 32/4 – Bükszegi Zoltán 27/4, Ferenczi István 31/14. A többiek: Buzsáky Ákos 25/3, Erős Károly 25/2, Schindler Szabolcs 20, Srdžjan Golovics 15/3, Micso Szmiljanics 15/1, Balaskó Iván 12/2, Kincses Péter 12, Szilveszter Ferenc 11, Juhász Roland 7/2, Czvitkovics Péter 4/1, Kanta Szabolcs 4, Zsivorad Djordjevic 3, Szekér István 3, Horváth Levente 2, Vég Zoltán (k) 1

NAGYKANIZSA FC:

Gelencsér Csaba 8 – Pálfi Róbert 12, Sztevan Toleszki 12/1, Daniel Usvat 11/2 – Kovács László 12, Farkas József 14, Popovics Lajos 11, Nagy Csaba 14/5, Búza Barnabás 12 – Bognár György 12/2, Lukács Zoltán 12/1. A többiek: Kocsis István 10, Svélécz László 10, Gordian Ugochukwu 10, Zahorecz Krisztián 10, Horváth Gábor (k) 7, Koller Zoltán 6, Mikler Lajos 5, Papp Gábor 4, Sabahudin Agić 2, Cs. Horváth Gábor 1, Szabó Sándor 1

NYÍRSÉG-SPARTACUS FC:

Dancso Celeszki 14 – Szatke Zoltán 14/1, Nagy Sándor 13, Li-

lik Pál 13 – Kondora József 14/1, Bessenyei Gyula 11, Turóczy Mihály 14, Károlyi Róbert 14 – Ruszlan Cserynyenko 12/5, Fülöp Zoltán 14/1, Kulcsár Sándor 12/1. A többiek: Francisc (Ferenc) Dican 10, Karkusz Anasztáz 10, Ács Gusztáv 9, Novák János 9/1, Balogh Zoltán 5, Gerliczki Máté 5, Lakatos István 2, Hanász Gusztáv 1

PÉCSI MECSEK FC:

Matus Sándor 14 – Dienes András 13/1, Márton Gábor 12/3, Földvári Tibor 14, Kutas Gábor 13 – Gálffy Péter 14/1, Halász Gábor 10, Osztermájer Gábor 9, Szekeres Zsolt 13 – Szabó Zsolt 12/1, Király Péter 13/5. A többiek: Berdó Balázs 8/1, Gaál Miklós 8, Sz. Tóth Kornél 8, Toldi Gábor 8, Varga József 7, Tomka János 6, Palaczký János 4, Varga Sándor 4, Dragan Puskás 3, Babó Levente 1, Herbert Roland (k) 1

LOMBARD FC TATABÁNYA:

Gelei Károly 27 – Hornyák Vendel 21/2, Potemkin Károly 20/2, Cseri László 27, Árki Gábor 29 – Fabrizio Gonçalves 21/2, Vjacseszlav Jeremejev 27/3, Kovács Attila 19/8 – Alen Bajkusa 23/2, Vincze István 28/13, Nagy I Sándor 18. A többiek: Süveges Zoltán 16/1, Vámosi Csaba 16/2, Varga László 16/1, Kiss Béla 14, Molnár Balázs 14, Dejan Pekovics 14/5, Schafranek Ádám 14/1, Zsviczky Gyula 14/1, Szalma József 13/1, Tüske Roland 12, Szabó Viktor 11, Srdžjan Obradovics 11, Valerian Zirakadze 11/1, Gelbmann Csaba 9, Szentjobbi István 8, Nagy II Sándor 7, Nebojsa Vignjevic 7/2, Balogh Tamás (k) 6, Ghéczy Gergely 4, Kiprich József 4, Újhegyi Gábor 4, ifj. Dombai András (k) 3, Letenyi Attila 3, Tóth Norbert 3, Szépe Szilárd 2, Virágh Attila 2, Mészöly Géza 1, Souleymane Sylla 1

ÚJPEST FC:

Bíró Szabolcs 30 – Tamási Zoltán 29/2, Urbán Flórián 34/15, Medgyesi László 36/3, Lów Zsolt 28/1 – Szélesi Zoltán 20, Dvéri Zsolt 34/15, František Kunzo 33/3 – Herczeg Miklós 34/10, Roman Orescsuk 26/7, Tokody Tibor 29/4. A többiek: Korolovszky Gábor 17/1, Pető Zoltán 17, Terjék Lajos 16/3, Pest Krisztián 14, Kozma István 13, Galaschek Péter 12/4, Ulrich Roland 12, Korsós Attila 10/3, Deme Imre 9, Emir Granov 6/1, Kovács Péter 6/1, Tóth István 6, Köhalmi András 5, Jenei Sándor 4, Kovács Balázs 4, Bíró Imre (k) 3, Szántai Levente (k) 3, Szlezák Zoltán 2, Kiskapusi Balázs 1, Weisz Tamás 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Kövesfalvi István 21 – Zováth János 31, Juhár Tamás 34/1, Zabos Attila 27 – Pető Tamás 28/7, Símek Péter 30/2, Szili Attila 32/7, Tóth Norbert 33/2 – Sowunmi Thomas 35/7, Kabát Péter 32/24, Tiber Krisztián 25/11. A többiek: Mónos Tamás 23, Aranyos Imre 22/1, Komódi László 22/1, Tóth András 22/1, Herczeg Csaba 18/1, Hajdu Attila (k) 16, Pál Zoltán 14/1, László András 9, Maróti Béla 6, Polonkai Attila 2, Zsolnai Róbert 2

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Milinte Árpád 35 – Dejan Vilotics 19, Balassa Péter 21/3, Szalai Csaba 25/2, Daniel Usvat 20/3 – Fodor Tibor 29/1, Németh Tamás 28/3, Szalai Tamás 31/1, Tóth Balázs 25 – Földes Gábor 31/13, Zombori Zalán 24/7. A többiek: Csató Sándor 17/1, Kiskapusi Balázs 17/1, Csehi Zoltán 16/1, Korsós Attila 16/5, Sipéki István 15, Júlio César „Julinho” 14/7, Lévai András 14/1, Gáspár Endre 13/1, Ruszlan Cserynyenko 11/1, Gyurovát Sándor 11/1, Hompoth Balázs 11/1, Nicolae Ilea

9/2, Rob Kornél 7, Csordás Tamás 6, „Leo” de Conceição 5/2, Bány Tamás 4/1, Hosnyánszki Zsolt 4, Kovács Attila 4, Csillag Krisztián 3, Lendvai Péter 3, Udvari Tamás 3, Szilágyi László 2, Bíró Béla (k) 1, Császárs Krisztián 1, Trampler Kornél 1

ZALAHÚS-ZALAEGRSZEGI TE:

Turi Géza 26 – Kocsárdi Gergely 34/2, Csóka Zsolt 25/1, Gaál László 24 – Balog Csaba 35, Nagy Lajos 24/2, Liviu Bonchis

24, Babati Ferenc 29/1 – Róth Ferenc 35/4, Radu Sabo 30/9, Waltner Róbert 34/13. A többiek: Filó Attila 21/2, Egressy Gábor 16/7, Udvari Tamás 15/1, Telek András 13, Strasser László 12, Bardi Gábor (k) 11, Nagy Csaba 11/1, Szabó II Zsolt 10, Andrej Dobrjanszkij 9, Kónya László 9, Cupik Ferenc 7, Bagó István 6, Balázs Csongor 6/1, Primož Gliha 5/1, Szóke Péter 5, Szabó Csaba 4, Rózsa László 3, Józsi György 2, Móri Tamás 1

A 2000–2001. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye

Alapszakasz

Az A-csoport végeredménye

1. Lombard FC Tatabánya	14	8	5	1	29-18	29
2. Dunaferr SE	14	8	5	1	37-20	29
3. Ferencvárosi TC	14	6	3	5	23-21	21
4. Matáv Compaq Sopron	14	6	2	6	21-23	20
5. Győri ETO FC	14	5	3	6	21-23	18
6. Kispest-Honvéd FC	14	3	6	5	18-20	15
7. Haladás FC	14	3	4	7	14-24	13
8. Nyíregyháza	14	3	-	11	10-24	9

AB-csoport végeredménye

1. MTK Hungária	14	8	3	3	32-13	27
2. Újpest FC	14	7	4	3	33-19	25
3. Vasas DH	14	7	4	3	24-11	25
4. Debreceni VSC	14	7	2	5	27-20	23
5. Videoton FC Fehérvár	14	6	3	5	21-22	21
6. Zalahús-ZTE FC	14	3	7	4	12-22	16
7. Pécsi MFC	14	2	3	9	13-24	9
8. Nagykanizsa FC	14	2	2	10	12-43	8

Rájátszás

1. Ferencvárosi TC	22	12	8	2	36-14	48
2. Dunaferr SE	22	13	2	7	40-35	46
3. Vasas DH	22	10	6	6	42-33	40
4. Újpest FC	22	10	5	7	40-37	40
5. Győri ETO FC	22	11	5	6	34-32	40
6. MTK Hungária	22	8	5	9	31-22	35
7. Kispest-Honvéd FC	22	9	6	7	33-31	34
8. Videoton FC Fehérvár	22	9	2	11	37-34	31
9. Matáv Compaq Sopron	22	7	6	9	26-30	30
10. Zalahús-ZTE FC	22	7	7	8	33-36	29
11. Debreceni VSC	22	6	3	13	31-44	24
12. Lombard FC Tatabánya	22	1	3	18	20-55	12

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Kabát Péter (Vasas DH)	24
2. Tököl Attila (Dunaferr SE)	22
3. Illés Béla (MTK Hungária FC)	21
4. Kerekes Zsombor (DVSC)	19
5. Kenesei Krisztián (Győri ETO FC)	18

NB I B, Keleti csoport, alapszakasz

A-csoport						
1. Szolnoki MÁV FC	12	9	2	1	27-7	29

2. BVSC	12	7	3	2	20-11	24
3. Bócs KSC	12	6	1	5	26-18	19
4. Főti SE	12	4	2	6	18-16	14
5. Jászberényi SE-Vasas	12	3	3	6	13-20	12
6. FC Tiszaújváros	12	2	4	6	11-21	10
7. Eger FC	12	2	3	7	7-29	9
B-csoport						
1. Kecskeméti FC	12	6	4	2	25-6	22
2. Kunszentmárton	12	5	5	2	11-7	20
3. Monor-Ilzer	12	4	4	4	13-14	16
4. Békéscsabai EFC	12	4	4	4	13-14	16
5. Csongrádi FC	12	3	7	2	14-12	16
6. TFC-Cegléd	12	5	-	7	15-24	15
7. Kiskőrös FC	12	1	4	7	11-25	7

Keleti csoport

1. BKV Előre SC	20	12	3	5	35-19	39
2. Kecskeméti FC	20	9	9	2	34-22	36
3. Nyírség-Spartacus	20	10	4	6	34-25	34
4. Szolnoki MÁV FC	20	8	5	7	36-25	29
5. BVSC	20	8	5	7	31-30	29
6. Főti SE	20	7	7	6	30-28	28
7. Csepel-AutoTrader	20	8	4	8	22-28	28
8. Békéscsabai EFC	20	7	6	7	29-27	27
9. Monor-Ilzer SE	20	7	5	8	28-31	26
10. Bócs KSC	20	4	5	11	15-31	17
11. Csongrádi FC	20	1	5	14	16-44	8
A Kunszentmártoni TE törölve						

NB I B, Nyugati csoport, alapszakasz

A-csoport						
1. Hévíz	12	6	5	1	27-10	23
2. Kaposvári Rákóczi	12	6	3	3	22-12	21
3. Csepel-AutoTrader	12	6	3	3	22-18	21
4. Százhalombatta	12	5	4	3	25-14	19
5. Marcali IFC	12	5	2	5	15-14	17
6. Dorogi FC	12	5	1	6	24-23	16
7. Komlói Bányász	12	-	-	12	4-48	0

B-csoport

1. BKV Előre	12	11	1	-	19-3	34
2. Siófoki FC	12	6	4	2	16-10	22
3. Cellödömölki VSE	12	6	2	4	19-14	20
4. Rákospalotai EAC	12	4	2	6	12-16	14
5. Pápai ELC	12	2	4	6	10-23	10

6. MTE-MOTIM	12	2	3	7	14-16	9	9. Bajai LSE	20	6	4	10	30-49	22
7. Veszprém LC	12	1	4	7	14-22	7	10. Kiskunhalasi FC	20	6	3	11	28-32	21
							11. Pilisvörösvár LSE	20	2	6	12	18-39	12

Nyugati csoport

1. Haladás	22	14	4	4	54-22	46
2. Százhalombatta	22	10	9	3	43-27	39
3. Pécsi MFC	22	10	6	6	33-25	36
4. Pápai ELC	22	10	5	7	28-29	35
5. Hévíz	22	8	8	6	33-25	32
6. Kaposvári Rákóczi	22	8	8	6	27-18	32
7. Celldömölki VSE	22	9	4	9	34-36	31
8. Siófok FC	22	8	6	8	29-34	30
9. Marcali	22	7	6	9	32-39	27
10. REAC	22	6	4	12	23-43	22
11. Nagykanizsa FC	22	4	4	14	21-39	16
12. Dorogi FC	22	4	4	14	27-47	16

Nyugati (Hummel) csoport

1. Bükki TK	22	16	3	3	54-20	51
2. Pécsi VSK	22	14	4	4	33-15	46
3. MTE-MOTIM	22	12	3	7	39-24	39
4. Veszprém LC	22	10	5	7	33-26	35
5. Balatonlelle SE	22	10	4	8	30-34	34
6. Komlói Bányász	22	8	5	9	32-33	29
7. Petőházi SE	22	7	6	9	33-31	27
8. Tapolca-Honvéd	22	7	6	9	33-37	27
9. Bonyhád-Agraco FC	22	7	5	10	27-33	26
10. Tatai HAC	22	6	5	11	33-37	23
11. Ajka SE	22	5	4	13	33-45	19
12. Lenti TE	22	3	4	15	17-62	13

NB II

Keleti (Szabolcs-Gabona) csoport

1. Eger FC	20	11	5	4	34-18	38
2. Diósgyőri VTK	20	10	6	4	32-17	36
3. Orosháza-Csorvás	20	11	2	7	34-25	35
4. Gyulai Termál FC	20	10	4	6	37-25	34
5. FC Tiszaújváros	20	9	3	8	29-20	30
6. Kisléta-Mátészalka	20	7	8	5	27-26	29
7. Demecser FC	20	7	6	7	23-19	27
8. Baktalórántháza	20	8	2	10	30-37	26
9. Jászberény	20	7	4	9	30-23	25
10. Makó FC	20	4	6	10	18-35	18
11. Abony SE	20	2	2	16	14-63	8

A Kisvárdai törölve

Az NB I-es alapszakasz mérkőzéseinek eredményei

A-csoport

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1. LFC Tatabánya	X	1-1	1-0	2-1	3-3	2-0	2-1	1-0
2. Dunaferri SE	2-5	X	5-2	4-1	2-1	5-3	4-0	3-0
3. Ferencvárosi TC	2-2	1-1	X	2-1	1-3	2-2	4-0	2-0
4. Matáv C. Sopron	3-4	1-2	2-1	X	2-1	0-0	3-1	2-1
5. Győri ETO FC	3-2	1-1	0-3	0-2	X	2-1	2-2	2-0
6. Kispest-HFC	1-1	1-1	1-2	1-1	2-0	X	2-0	2-0
7. Haladás VFC	1-1	1-1	3-0	3-0	0-3	1-1	X	1-0
8. Nyírség-Spartacus	0-2	2-5	0-1	1-2	2-0	3-1	1-0	X

B-csoport

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1. MTK Hungária	X	2-1	1-2	2-1	2-3	0-0	1-0	6-0
2. Újpest FC	1-4	X	0-0	8-3	0-0	5-0	1-1	4-2
3. Vasas DH	0-0	1-2	X	3-1	2-2	0-0	2-0	4-0
4. Debreceni VSC	2-2	2-0	0-1	X	3-1	4-1	2-0	3-0
5. Videoton FCF	1-3	1-4	1-0	0-3	X	1-1	3-2	2-0
6. Zalahús-ZTE FC	2-1	0-2	3-2	0-0	1-4	X	1-1	2-2
7. Pécsi MFC	0-3	1-1	1-3	1-0	0-2	0-1	X	5-1
8. Nagykanizsa FC	0-5	2-4	0-4	1-3	1-0	0-0	3-1	X

Az NB I-es rájátszás mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1. Ferencvárosi TC	X	2-0	2-0	2-2	2-0	0-0	1-2	5-0	1-0	3-2	2-1	0-0
2. Dunaferri SE	0-0	X	2-2	2-1	4-1	1-2	0-3	1-0	1-0	2-1	2-1	3-2
3. Vasas Danubius Hotels	0-3	3-2	X	6-2	1-0	2-2	3-1	0-2	1-1	6-3	2-1	2-0
4. Újpest FC	0-1	3-2	1-1	X	1-1	2-1	0-1	5-3	2-1	3-0	3-0	1-1
5. Győri ETO FC	0-0	1-3	1-0	2-1	X	1-0	3-2	2-1	4-2	1-1	2-2	3-2
6. MTK Hungária	5-2	4-1	1-0	1-2	1-2	X	1-1	2-1	0-0	0-1	0-1	1-0
7. Kispest-Honvéd FC	0-0	3-4	2-2	2-3	0-0	1-0	X	1-0	2-1	1-1	0-0	3-1
8. Videoton FCF	0-0	1-2	2-3	4-0	4-1	1-0	4-1	X	1-2	2-1	3-1	1-0
9. Matáv Compaq FC Sopron	2-3	1-2	1-0	2-1	0-2	0-0	2-1	3-2	X	0-0	2-1	2-0
10. Zalahús-ZTE FC	0-0	0-1	2-2	1-1	2-3	2-1	3-1	2-1	1-1	X	3-2	3-2
11. Debreceni VSC	0-2	2-0	1-2	3-4	3-2	0-4	2-4	1-1	3-1	2-1	X	2-1
12. Lombard FC Tatabánya	0-5	2-5	1-4	0-2	0-2	1-5	0-1	1-3	2-2	1-3	3-2	X

A ZTE lett a nyertese Várszegi Fradi iránti szerelmének

2002 tavaszán ismét visszakérült a bajnoki cím a fővárosból vidékre: a Zalahús-Zalaegerszegi TE nyerte meg a Borsodi Ligát. A napot, amelyen mindez véglegessé vált, azóta sem felejtette el egyetlen egerszegi futballrajongó sem. Május 22-t írtunk, a címvédő, az előző idény bajnoka, a Ferencváros látogatott a kék-fehérekhez. Bozsik Péter alakulatának elég volt egyetlen pont is ahhoz, hogy belépjen az aranykapun. A város már napok óta a meccs lázában égett, a Zete – megszakítással telt – 82 éves történelme legfontosabb találkozója előtt állt. Aki a táblázatra pillantott, azt látta, hogy a gárda a hívei számára megnyugtató, ötpontos előnnyel vezet a zöld-fehérekkel szemben az utolsó két forduló előtt. Ugyanakkor a kishitűek aggódtak, mondván, egy esetleges vereség kétpontos közelségbe hozná a Fradit, amely a záró fordulóban nyilván megveri majd a meggyengült Dunaferrt. A Zetére ellenben nagyon nehéznek ígérkező záró találkozó várt Székesfehérváron, a Videoton ellen.

A „bajnoki döntőnek” bizonyult rangadón a Garami József által dirigált Ferencváros az 53. percben Gyepes Gábor góljával megszerezte a vezetést. Kezdtett beigazolódni a zalaegerszegiek félelme. Az FTC – amely teljesen más arcát mutatta, mint négy nappal korábban, az Újpest ellen 3-2-re elveszített derbin, igaz, sokat erősödött a három eltiltott, Dragóner Attila, Gera Zoltán

A Zalaegerszegi TE története eddigi egyetlen bajnoksapata. Állnak, balról: Urbán, Balog, Csóka, Róth, Egressy, Turi. Elöl: Molnár, Kenesei, Szamosi, Nagy, Kocsárdi

és Gyepes Gábor visszatérésével – továbbra is támadásban maradt. Szerb csatára, Alekszandar Jovics már Turi Gézát is kicselezte, az üres kapura lőtt, ám Csóka Zsolt a „semmiből” előkerülve bele tudott vetődni a labda útjába. Ha nincs a bravúros mentés, talán nem nyer bajnoki címet a ZTE. De nyert, például azért, mert Bozsik Péter jól reagált a helyzetre, s pályára küldte a 71. percben Radu Sabót. A román csatár már addig is tett egyet s mást a csapatért, egy évvel korábban az ő gólja biztosította a bennmaradást az élvonalban a szezon végén. A kolozsvári támadó, aki egyébként első magyarországi sikerét a Debreceni VSC-vel érte el 1999-ben, a Magyar Kupa megnyerésével, kiegészítő embernek számított a Waltner Róbert, Kenesei Krisztián és Egressy Gábor alkotta trió mellett a 2001–2002-es szezonban. Huszonkilenc mérkőzésen lépett pályára, de ezek közül csak háromban kezdőként. Október vége óta nem könyvelt el találatot a bajnokságban. Ám amikor nagyon kellett, serege élére állt. Szinte az első labdaérintéséből gólt szerezve írta be örökre a nevét Zalaegerszeg futballtörténelmébe. A hátralévő időben mindkét csapat megpróbálta megszerezni a győztes gólt, a hazaiak még egy tizenegyest is kiharcoltak, ám Kenesei Krisztián lövését Szűcs Lajos kivédte. Tíz perccel később ennek már semmi jelentősége nem volt.

Kenesei Krisztián jól választott, amikor új állomáshelyre, Zalaegerszetre költözött

Az 1-1-es döntetlennel a Zalahús-Zalaegerszegi TE bebiztosította fennállása első (s mindmáig egyetlen) bajnoki címét. Úgy ült fel a magyar futball trónjára, hogy az előző tizenöt évben egyszer sem végzett az első hat között! Nyugodtan leszögezhetjük: talán Verebes József első győri bajnoki aranya óta nem akadt a magyar futballnak ekkora meglepetést szerző bajnoka.

Ugyanakkor kétségtelen, hogy legalább másfél évtizede nem volt olyan erős a keret, mint a címnyerés évében. Elévülhetetlen érdemei voltak ebben Nagy Ferencnek, az egyesület későbbi főtulajdonosának, aki a rendszerváltozás után lett katonatisztból sikeres vállalkozóvá.

A rendszerváltozás éveiben a megszűnéstől fenyegetett, csőd szélére került egyesület, megjárva a második osztályt is, az ezredforduló évére minden korábbinál jobb anyagi feltételeket kínált a játékosainak. Ameddig – a hetvenes évek egyetlen jeles erősítését, Kereki Zoltán leigazolását nem számítva – a múltban nem érkezett más csapattól válogatott játékos Zalaegerszetre, Nagy Ferenc olyan, a kor hazai futballjában sztároknak számító labdarúgókat szerződtetett, mint Urbán Flórián, Kenesei Krisztián, Egressy Gábor, Waltner Róbert, Szamosi Tamás vagy akár Radu Sabo. Nem szólva a Spanyolországból hazatért Molnár Balázsról. Nagy Ferencnek meggyőzőnek kellett ahhoz lennie, hogy az NB I akkori ászai a legjobb indulattal is középcsapatnak mondható ZTE-t válasszák.

A többnyire Turi, Kocsárdi, Urbán, Csóka, Szamosi, Nagy Lajos, Molnár, Balog, Egressy, Kenesei, és Waltner alkotta tizenegy pompásan, a címvédő Ferencváros legyőzésével kezdte a szezont, majd megnyerte a következő három bajnokiját is. Ám az augusztus 25-i, az Újpest elleni 0-3-mal kezdődően sorozatban négyszer is kikapott, miközben az akkor még első számú esélyesnek tűnő MTK – egyetlen, éppen Zalaegerszegen elszenvedett vereségétől eltekintve –

magabiztosan menetelt. Zalaegerszegen a harmadik kudarc után a vezetőség kilátásba helyezte, hogy csökkenti a nagy keresetű kulcsemberek fizetését, majd – noha a Haladás elleni 3-1-gyel megszakadt a rossz széria – az akkori magyar labdarúgásban bevett forgatókönyv szerint „lélektelen játék miatt” hétmillió forintos összbüntetést kaptak a játékosok. Nem került nyilvánosságra, kinek mekkora összegről kellett lemondania, de nem nehéz kiszámolni, néhány futballista legalább félmillióssal summától esett el.

Az őszi zárás után az akkor még Bognár György által irányított MTK Hungária 11 pontos előnnyel vezetett a ZTE előtt. Még az alapszakasz végét jelentő 33. forduló után is három pont volt a pesti kék-fehérek előnye. Ám a rájátszás első két meccsét az MTK elbukta, a ZTE pedig megnyerte, például a Hungária körúton 4-2-re elintézve első számú riválisát. Onnantól kezdve pedig már nem lehetett megállítani Bozsik Péter csapatát. A Dunaferre elleni – két tizenegyes góllal meg egy öngóllal kiharcolt – 3-1-es siker után, miközben a teljesen szétesett MTK-t a Dunaferre 5-1-re kiütötte Budapesten, megszerezte a szükséges egy pontot a Fradi elleni rangadón. A szurkolók még egyszer megünnepelhették a kedvenceiket, ugyanis a Videoton kérésére Zalaegerszegen rendezték meg az utolsó fordulóban az eredetileg Székesfehérvárra kiírt mérkőzést, más kérdés, hogy a Vidi idegenben 2-1-re nyert a három nappal a címnyerés után a játékra már nem igazán összpontosító házigazdákkal szemben.

Az évad szenzációja – az egerszegiek bajnoki aránya mellett – a magyar futballtörténelem két óriásának, a Ferencvárosnak és az MTK-nak különleges, korábban soha nem látott rivalizálása volt. Akkor már közel száz éve vetélkedett egymással a két klub, akadt, hogy ádáz ellenségekként, mint Schlosser Imre átigazolása után a tízes években, vagy éppen bajtársaként, mint 1945 után, amikor a hatalomhoz közel álló MTK segítette a zöld-fehérek talpon maradását. Ám arra egy szűk évszázad alatt sem volt példa, hogy egyik tulajdonosa a másikat akarta volna megszerezni.

A Ferencváros tizenegye Dunaujvárosban. Állnak, balról: Szűcs L., Dragóner, Hrutka, Földvári, Kriston, Gera.
Elöl: Lipcsei, Balog, Szabó T., Szukalek, Pinte

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Ősszel ez még nem volt negatív hatással az MTK teljesítményére, az első 22 mérkőzéséből 17-et megnyert, magabiztosan vezette a tabellát. Húsz ponttal gyűjtött többet a Fradinál, amelynek akkor már fél éve Várszegi Gábor cége, a Fotex Rt. volt a többségi tulajdonosa. Akkoriban még Orbán Viktor, a regnáló miniszterelnök is kifejezte kétségeit annak helyességét illetően, hogy egy kézbe került Magyarország legnagyobb futballklubjaiból kettő. Üzletileg nyilván érdekes és kecsegtető volt a „business”, ám egyik tábor sem fogadta el, egyetlen pillanatra sem. Nem csoda, hiszen a helyzet olyan fura lépéseket szült, mint hogy november végén Várszegi Garami Józsefet, az MTK Hungária szakmai igazgatóját kérte fel, hogy keressen megfelelő játékosokat külföldön a Ferencváros számára. Rossz volt az időzítés: december 5-én, az utolsó őszi fordulóban egymás ellen játszott a két gárda. (Az MTK 3-1-re nyert az Üllői úton, 20 pontosra növelve előnyét a „kényszerrokkonnal” szemben.) Egy héttel később Várszegi döntése alapján a Ferencvárosnál felmentették Csank Jánost, az addigi edzőt, s szakmai igazgatói titullal Garami József került a helyére. (Csank tavasszal átvette a Siófokot, amellyel megnyerte az NB I B Nyugati csoportját. Különleges triplázást teljesített így: 2000 tavaszán a Videotonnal rekordokat döntve lett bajnok az NB I-nek nevezett egycsoportos második vonalban, 2001-ben a legmagasabb osztályban vezette bajnoki címre a Ferencvárost, majd 2002-ben nyolcpontos hátrányt ledolgozva előzte meg a Siófokkal a Celldömölköt az NB I B Nyugati csoportjában, visszasegítve a Balaton-parti együttest az élvonalba.)

Tavasszal nyilvánvalóvá vált, hogy Várszegit immár csak a Ferencváros érdekli. Ennek érdekes, noha véletlen példája volt a Vasastól az MTK-ba igazolt, majd onnan kölcsönjátékosként a zöld-fehérekhez került Szili Attila győztes gólja az 1-0-s eredményt hozó, május 4-i örökrangadón. Ugyan Szilin kívül a korábban a Dunaferrrt erősítő, a bajnokság legjobb légiósának tartott Marek Penksa is az Üllői útra költözött, de ezt leszámítva szinte ugyanazzal az állománnyal játszottá végig mindkét gárda a tavaszt, mint az őszt. Ennek ellenére minden megfordult az első fél évhez képest. Az FTC, beleértve a bajnok Zalaegerszeget is, minden együttes közül a legeredményesebbnek bizonyult 2002 első felében (16 mérkőzésen 35 pontot gyűjtött), ezzel szemben az őszi sikercsapata, az MTK a legrosszabb tavaszi mutatóval szégyenkezett a me-

A Győri ETO együttese csak a tizedik helyen végzett az idényben. Éppen csak benn maradt

zönyben: mindössze 13 pont volt a tarsolyában a megszerezhető 48-ból. A kék-fehérek nagyon sokat engedtek a „negyvennyolcból”.

Két csapat búcsúzott az élvonaltól. Az egyik a Haladás volt, amely veszített egy pontot azért, hogy a Győri ETO elleni 0-0 után a szomszédvár sikerrel óvott a megengedettnél több külföldi játékos szerepeltetése miatt – de ettől függetlenül is kiesett volna. Nem tudta kiharcolni a bennmaradást a Vasas sem, amely ugyan kétségtelenül meggyengült a szezon előtt néhány kulcsembere, elsősorban Kabát Péter távozásával, de így is megdöbbsentette híveit a vergődésével. Az angyalföldi klub 66 esztendő után köszönt el a legmagasabb osztálytól. Megúsztta viszont a kiesést a Matáv Sopron, amelyet öt edző is dirigált az idény során. Közülük az első, Reszeli Soós Istvánt az MLSZ tiltotta el, miután a tréner a Vasas elleni meccsen meglökte Kiss Norbert tartalék-játékvezetőt. Utána Fedor Sándor kezébe került a társulat, öt három mérkőzés után Simon Tibor váltotta. Nyolc meccsen az egykori Fradi-kedvenc vezette a gárdát, majd brutális meggyilkolása után két bajnokín addigi segítője, Farkas József ült a kispadra. A soproni legénység már Bognár Györggyel fejezte be az idényt, aki az őszt még az MTK-nál töltötte. Az utolsó nyolc fordulóban egyetlen bajnokiját tudta megnyerni a csapat, Simon Tibor halála után egy nappal, az Újpest ellenit. Az összecsapást követően a játékosok és a szurkolók virágcsokrokkal borították be a játéktér nagy részét – a meggyilkolt vezetőedzőre emlékezve.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

Tököli Attila négy díjat is kapott

2001 telén az MLSZ – hároméves szünet után újra – a hazai bajnokságban szereplő futballistát választott az esztendő legjobbjának. A korszak leggőlerősebb játékosa, Tököli Attila kapta a kitüntetést. A Dunaferri támadójának a tavaszi díjesőben is jutott az elismerésekből. Gólkirályként átvehette a Deák Ferenc-díjat. A Magyar Labdarúgó Liga a zalaegerszegi Urbán Flóriánt ítélte a bajnokság legjobb játékosának (Bozsik József-díj), a ferencvárosi Gyepes Gábort az esztendő felfedezettjének (Puskás Ferenc-díj), a bajnokcsapat mesterét, Bozsik Pétert a legkiválóbb edzőnek (Sebes Gusztáv-díj), Szabó Zsoltot pedig az első számú játékvezetőnek (Hertzka Pál-díj).

A Hivatásos Labdarúgók Szervezeténél Tököli Attila lett sorozatban harmadszor az Albert Ferenc-díjas mint a legjobb mezőnyjátékos. Szűcs Lajos ismét kiérdemelte a legjobb kapusnak felajánlott Zsiborás Gábor-díjat. Tokody Tibort választották a kollégák a legjobb U21-es játékosnak, míg Király Gábort ítélték a legjobb külföldön szereplő játékosnak. Itt is Bozsik Pétert találták a legjobb edzőnek, Juhos Attila „nyert” a bírók között. Az NB I B Keleti csoportjában Vojtekovszki Csaba (Diósgyőr), a Nyugaton – megosztva – Rob Kornél (Kaposvár, Siófok) és Rajczi Péter (Kaposvár) lett a győztes.

A Magyar Aranylabda-díjjal a sportújságírók negyedszer is Király Gábort, a Hertha BSC kapusát tüntették ki.

Bozsik Péter:
Sebes Gusztáv-díj

A Nemzeti Sport osztályzatai alapján Tököli Attila bizonyult az idény legjobb játékosának (Dunaferr, 6,194). Mögötte az élcsoport további sorrendje: Urbán Flórián (Zalahús-ZTE, 6,031), Rósa Henrik (Dunaferr SE, 6,029), Kenesei Krisztián (Zalahús-ZTE, 6,000), Marek Penksa (Dunaferr, FTC, 5,967), Balog Csaba (Zalahús-ZTE, 5,914), Nagy Lajos (Zalahús-ZTE, 5,896), Molnár Balázs (Zalahús-ZTE, 5,857) és Dvéri Zsolt (Újpest, Videoton, 5,857), valamint Waltner Róbert (Zalahús-ZTE, 5,833). A kapusok „dobogószai”: Szűcs Lajos (FTC, 6,565), Végh Zoltán (Videoton, 6,035), Farkas Balázs (Matáv Sopron, 5,950).

A posztonkénti rangsor alapján az All-Star-tizenegy: Szűcs – Kocsárdi (Zalahús-ZTE, 5,657), Urbán, Szabados (Matáv Sopron, 5,666), Leandro (s.Oliver-Haladás, 5,828) – Nagy L., Dvéri, Balog Cs., Rósa H. – Tököli, Kenesei. A B-csapat: Végh – Molnár Z. (Dunaferr SE, 5,500), Éger (Dunaferr SE, 5,666), Salamon (Dunaferr SE, 5,656), Lőw (Újpest, 5,648) – Kunzo (Újpest, 5,636), Somfalvi (s.Oliver-Haladás, 5,750), Molnár B., Egressy (Zalahús-ZTE, 5,670) – Waltner, Penksa.

MÁGYAR KUPA

Vágner a sorozat utolsó lövésével döntött

A 2002-es győri kupadöntőben az Újpest 2-1-re megverte a Haladást. A lila-fehérek Kisteleki Istvánnal a kispadon kezdték és Glázer Róberttel zárták az idényt. Még a híveik sem állíthaták, hogy a szerencsefaktor elhanyagolható volt a sikerükben: a kupasorozat harmadik fordulójában tizenegyesekkel búcsúztatták a Ferencvárost, az ötödikben csak 3-2-re verték meg az NB I B-s BKV Előret (igaz, Balaskó Iván csupán a 91. percben szépített), aztán az elődöntőben ugyancsak tizenegyesekkel ejtették ki a Lombard FC-t. A döntőig vezető úton a legsimább a Matáv Sopron elleni 2-0 volt, e találkozóan az első gólt a világhírű brazil támadó, Túlio szerezte. Az 1995-ös Copa Américán hazája válogatotójával veretlenül ezüstérmes csatár fél év után

A Haladás elleni kupadöntőn győztes újpesti tizenegy. Hátul, balról: Tamás, Korolovszky, Posza, Vágner, Lőw, Kozel, Erős. Elöl: Kunzo, Tokódy, Szélesi, Slončík

távozott a Megyeri útról, miután nem igazán fogadták be a társai. Pedig 11 bajnokin öt, két kupamérkőzésen pedig egy gólt szerzett. Ugyanakkor szinte megakadályozta a beilleszkedését, hogy a játékosok úgy érezték, Túlio érkezésével a kispadra szorul a házi gólkirály, Tokody Tibor. (Utóbb kiderült, nem volt valós a félelem.) Többnyire játszott tavasszal Túlio, Tokody és a kupasorozat leggőlerősebb újpesti játékosa, Robert Vágner is. A cseh támadó a győri végjátékban, megfejelve a 26. percben lőtt gólját, amelyet Halmosi Péter még kiegyenlített a 75. percben, a meccs utolsó lövésével a 120. percben nyerte meg a trófeát csapatának. Noha Túlio a fináléban nem kapott szerepet, nem maradtunk brazilok nélkül: a Haladásban Szentes Lázár ötöt is pályára küldött! Az idény végén az élvonalból kieső szombathelyi klub harmadszor is nagyon közel volt a kupasikerhez, de ahogyan 1975-ben és 1993-ban, 2002-ben is elbukott. Ugyanakkor úgy lett döntős, hogy egyszer már kiesett. 2001 nyarán akkori NB I B-sként elvázott a Répcelak ellen a területi selejtezőben. Utána ellenben feljutott az NB I-be, s ezzel automatikusan, bár vitatható módon, jogot szerzett a főtáblán való szereplésre!

A Szabad Föld Kupát a Bp. Erőmű nyerte meg, miután 3-3 után tizenegyesekkel 4-2-re legyőzte a Nagyvarsányt. Az amatorkupa történetében először diadalmaskodott fővárosi alakulat.

Magyar Kupa, 2001–2002-es kiírás

Negyeddöntő: Újpest FC–Matáv Sopron 2-0, Dunaferr SE–Videoton FCF 2-0, s.Oliver-Haladás–Győri ETO FC 0-0 (t.: 3-2), Szekszárd VFC–Lombard FC Tatabánya 0-0 (t.: 2-4)

Elődöntő: Dunaferr SE– s.Oliver-Haladás 2-3, Lombard FC Tatabánya–Újpest FC 2-2 (t.: 2-4)

Döntő

Újpest FC–s.Oliver-Haladás 2-1 (1-0, 1-1, 1-1)

2002. május 1., Győr, 10 000 néző. Jv.: Ábrahám

Újpest FC: Posza – Kunzo, Tamási, Kozel, Korolovszky – Szélesi, Erős, Slončík (Poljaković, 67.), Lőw – Tokody (Móri, 99.), Vágner

s.Oliver-Haladás: Takács – Flávio Pim (Japa, 67.), Szekér, Selymes – Kaj, Somfalvi, Némethy (Juhász, 46.), Leandro – Fred (Filipović, 55.), Alex, Halmosi

Gólszerzők: Vágner (26., 120.), Halmosi (75.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Kétszer kaptunk ötöst – de ki örült neki?

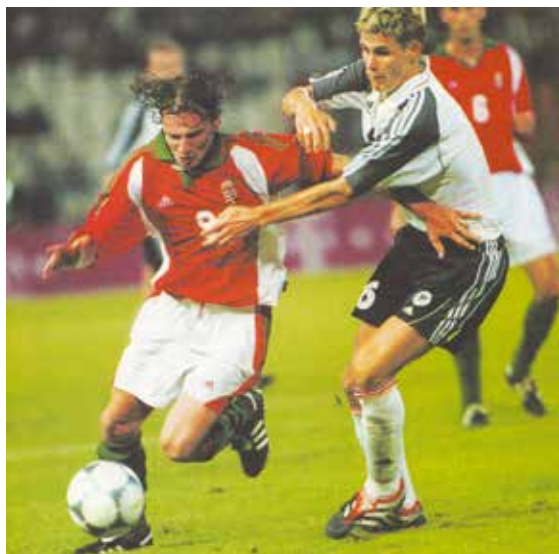
Egyetlen szezonban nyolc vereséget szenvedett a magyar válogatott. A grúzok elleni fiasco után Bicskei Bertalant Gellei Imre váltotta, ám az eredmények nem javultak. Az együttes kétszer is öt gólt kapott hazai pályán, a németek elleni 2-5 is sokkoló volt, hát még a fehér-oroszok elleni, debreceni kudarc.

Kétségtelen, hogy nem volt jó passzban a magyar csapat 2001-ben, az augusztusi mérkőzés a hetedik volt a sorban, az első haton mindössze egy győzelem született, a grúzok elleni. A németek elleni felkészülési meccsen sem a Bicskei Bertalan által irányított legénység volt az esélyes, mégis kellemetlen meglepetést keltett, hogy öt gólt szedett be. A találkozón a 100. születésnapját ünnepelte az egyébként 1901 januárjában megalakult szövetség, a mérkőzésre

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

eljött Sepp Blatter, a FIFA elnöke is, jelezve, szent a béke a világszövetség és az MLSZ között. A kezdőrúgáshoz Buzánszky Jenő, Grosics Gyula, Hidegkuti Nándor és Puskás Ferenc, az Aranycsapat négy tagja, valamint Albert Flórián, az egyetlen magyar aranylabdás vonult a Népstadion gyepére.

Az összecsapásra, illetve főleg a Nationalelfre, 26 000 néző volt kíváncsi. A Király – Korsós György, Sebők, Pető, Mátyus – Halmai, Lisztes, Illés – Tököli, Horváth, Korsós Attila tizeneggyel kezdtünk, a második féldőre Korsós György és Illés Béla helyére Hrutka János és Dárdai Pál állt. A 79. percben Lisztes Krisztiánt Lendvai Miklós váltotta. A mieink az első félórában jól tartották magukat, ám utána Jörg Böhme értékesített egy büntetőt, és Sebastian Kehl még az első játékrészben szerzett egy további gólt. Német találattal indult a második 45 perc is (Carsten Jancker jegyezte). Frank Baumann gólja, 0-4 után szépített Tököli Attila, majd a 91. percben Horváth Ferenc kétgólosra faragta a különbséget. Még örülni sem volt idő, az utolsó percben Oliver Bierhoff is bevette Király Gábor kapuját. A vendégek 1974 óta először, öt mérkőzés után tudtak ismét nyerni a magyarok ellen.

Horváth Ferenc a német Marko Rehmerrel harcol

Szeptember elsején Tbiliszi-ben vb-selejtezőt játszott a válogatott. Ha a tavasszal a grúzok elleni győzelem meg is mentette Bicskei Bertalan állását, ez a vereség már kapitányváltásra sarkallta a szövetségi vezetőit, élükön Bozóky Imre elnökkel. A kudarc kellemetlen meglepetést keltett, hiszen szűk három hónappal korábban, a budapesti találkozón 4-1-re nyertünk. Ugyanakkor tény, hogy az egykori „szovjet” sztár, Alekszandr Csvadze gárdájában – a nyár eleji meccsel ellentétben – a nemzetközi futballéletben is jegyzett, jó játékosok szerepeltek, mint Sota Arveladze, Kaha Kaladze, Georgi Kinkladze és Levan Kobiasvili. Arveladze gólját Mátyus János még kiegyenlítette a 42. percben, de a második féldőben Gocsa Jamarauli és Alekszandr Jasvili is bevette Király Gábor hálóját. Bicskei Bertalan csapatán még az sem segített, hogy a 65. perctől Alekszandr Rehviasvili kiállítás miatt emberelőnyben játszhatott. Az összeállítás a következő volt: Király – Pető, Sebők, Korsós György, Mátyus – Lisztes, Halmai, Illés – Kabát, Horváth, Korsós Attila. A második féldőben Dárdai Pál, Lendvai Miklós és Tököli Attila állt Halmai, Horváth és Illés helyére. A mérkőzés másnapján Bozóky Imre közölte Bicskei Bertalannal a menesztését. Három nappal később, a románok elleni hazai vb-selejtezőn már az utánpótlás-válogatott éléről előléptetett Gellei Imre dirigálta az együttest, egyelőre ideiglenes megbízatással.

Nem volt könnyű dolga, presztízmérkőzés következett. A Népstadionban a vendégek az első félórában két gólt is szereztek Adrian Ilie és Marius Niculae révén, s ezzel el is döntötték a pontok sorsát. Az összeállítás a következő volt: Király – Korsós György (Kabát), Sebők,

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

A románoktól vereséget szenvedő együttes. Állnak, balról: Horváth Ferenc, Sebők Vilmos, Korsós György, Juhár Tamás, Mátyus János. Elöl: Lendvai Miklós, Lisztes Krisztián, Tököli Attila, Dárdai Pál, Király Gábor, Korsós Attila

Juhár, Mátyus – Dárdai, Lisztes, Lendvai (Győri), Korsós Attila (Füzi) – Horváth, Tököli. Győri János akkor játszott először a válogatottban.

Bő egy hónappal később a már továbbjutott Squadra Azzurra ellen zárta szereplését a válogatott a selejtezősorozatban. Az egyébként végül az olaszok, a románok és a grúzok mögött csoportja negyedik helyén végzett gárda tiszteséggel helytállt az egy évvel korábban Eb-döntős házigazda ellen Parmában. Különösen három futballista teljesítménye volt dicsérhető: Király Gáboré, a bal oldalra állított Dárdai Pálé, s a válogatottnál négy év után ismét reaktivált Kuttor Attiláé. A meccs egyetlen gólját Alessandro Del Piero lőtte szabadrúgásból. A mieink összeállítása a következő volt: Király – Bodnár, Kuttor, Juhár, Mátyus – Pető, Sebők, Miriuță (Lisztes), Dárdai – Kabát (Ferenczi), Tököli (Egressy). A szövetség elnöksége is elégedett lehetett a látottakkal, mert következő, október 24-i ülésén a 2004-es Európa-bajnokságig állandósította Gellei Imre megbízását. (Egervári Sándor és Nyilasi Tibor neve vetődött még fel lehetséges kapitányként, ám a 11 voksolóból nyolc Gelleit akarta.)

Az immár kinevezett kapitány nem is zárhatta volna jobban a következő összezsapást:

Alessandro Del Piero gólt hozó lövése Parmában

Totti és Sebők

Del Piero és Pető

legénysége 5-0-ra kiütötte a gyenge macedónokat. Az ezzel a találkozóval átadott, felújított Megyeri úti stadionban 758 forintba kerültek a jegyek – mivel ez volt a válogatott 758. mérkőzése. A csapat legidősebb játékosa, Kuttor Attila viselte a kapitányi karszalagot. A Babos – Bodnár, Kuttor, Juhár, Füzi – Pető, Lisztes, Sebők, Dárdai – Tököli, Ferenczi tizenegy kezdett, a második játékrészben Lendvai, Böör, Tokody, Szamosi, Egressy és Dvéri is beállt. A hatok közül négyen (Böör, Tokody, Szamosi és Dvéri) újoncok voltak. A tízezer néző előtt a gólokat Lisztes (3., 74. perc), Ferenczi (27.), Tököli (57., – 11-esből) és Tokody (65.) szerezte. A macedónok mindössze 14 játékost neveztek, közülük is ketten megsérültek a 90 perc folyamán. A magyar válogatott ezzel lezárta a 2001-es esztendőt, a 11 mérkőzéséből kettőt nyert meg, a grúzok elleni hazai vb-selejtezőt és ez utóbbit.

Február elején négyes tornán vett részt a keret Cipruson. A csehek ellen a Király – Bodnár, Juhár, Kuttor, Mátyus – Kabát (Bárányos), Pető (Halmosi), Lisztes, Füzi (Gyepes) – Tököli (Kenesei), Ferenczi összeállítású csapat mindkét félidőben kapott egy gólt, az elsőt Václav Koloušek, a másodikat Jan Koller szerezte. Nálunk Gyepes Gábor és Bárányos Zsolt debütált. A cseheknél ezen a találkozón szerepelt először a nemzeti tizenegyben Petr Čech. Gellei Imre szívesen látta volna a keretben Halmi Gábort, de az Izraelben játszó középpályás azt felelte, számára a válogatottság már csak egy gyönyörű emlék.

Egy nappal később a svájciak ellen sem ment jobban, ha csak azt nem vesszük javulásnak, hogy Gyepes Gábor a 82. percben megszerezte a becsületgólt. Addigra Köbi Kuhn együttese már 2-0-ra vezetett Ludovic Magnin és Hakan Yakin egy-egy góljával. Gyepes, aki mindössze másodszor szerepelt az A-válogatottban, tekintélyesebb futballmúltú társai fölé nőtt ezen a meccsen. A 91. percben is a kapuba fejelte a labdát, ám Szokratousz játékvezető szabálytalanságot látott előtte Zuberbühler kapussal szemben. Gellei Imre változtatott a második mérkőzésre, e találkozón a Babos – Bodnár, Korolovszky, Gyepes, Szamosi – Bárányos, Pető (Böör), Lisztes (Győri), Füzi (Gera) – Kenesei (Halmosi), Waltner (Tököli) alakulat játszott. Újabb két újonc mutatkozott be, Korolovszky Gábor és Gera Zoltán.

Március 27-én Moldovában játszott a válogatott – javította itthon a kedélyeket a sima, 2-0-s győzelem. Kenesei Krisztián találatával kerültünk előnybe az első félidőben, majd a másodikban Tóth Norbert is szerzett egy gólt. A győzelmet az alábbi társaság érte el: Király (Szűcs) – Bodnár, Kuttor, Juhár, Mátyus (Hrutka) – Kabát (Böör), Sebők (Tóth N.), Lisztes (Bárányos), Dárdai – Kenesei (Ferenczi), Gera (Fehér M.).

A következő találkozók aztán gyorsan lelohasztották a lelkesedést. Április közepén szinte magyarázhatatlan vereséget mértek a fehéroroszok a mieinkre. Öt gólt addig hazai pályán, a legjobb 10-15 európai válogatott közé biztosan nem tartozó ellenféltől az éppen százéves történetében egyszer sem kapott a magyar nemzeti tizenegy. A vendégek 5-2-re nyertek Debrecenben a Király (Babos) – Bodnár (Fehér Cs.), Kuttor, Juhár, Mátyus (Füzi) – Gyepes (Tóth N.) – Kabát (Böör), Lisztes, Dárdai – Gera (Korolovszky), Kenesei (Fehér M.) összeállítású együttes ellen. A magyarok góljait Kenesei Krisztián és Fehér Miklós lőtte. A fehéroroszok legjobbjai a húszéves, de már a VfB Stuttgartban szereplő Aljakszandr Hleb, valamint az első félidőben újonc létére két gólt is rúgó, az AC Milanból beválogatott, 22 éves Vitalij Kutuzov voltak.

A szezon zárásaként Pécsen fogadtuk az erősen tartalékos összeállításban érkező horvátokat. Igaz, a magyar legénységből is hiányoztak alapemberek. Ahogyan a kétszeresen is ha-

zai pályán játszó Dárdai Pál fogalmazott a lefújás után, azt követően, hogy kibosszankodta magát pályafutása első öngólján: „Ennyivel erősebb a második soruk, mint a miénk”. Azért abba is olyan játékosok jutottak, mint Robert Prosinečki, Ivica Olić, Robert Jarni vagy Niko Kovač. Utóbbi szerezte egyébként a 24. percben a végeredményt kialakító második horvát gólt. Gellei Imre a Király (Babos) – Bódog (Korolovszky), Dragóner, Juhár, Lőw – Sowunmi (Böör), Pintér (Rósa), Dárdai, Tóth N. (Kuttor) – Tököli (Fehér M.), Waltner (Gera) csapatnak szavazott bizalmat. A mezőnyjátékosok közül Lőw Zsolt és Pintér Zoltán először szerepelt a legjobbak között.

Az idény során három összecsapást vívott a Borsodi Liga szereplőiből összeállított ligaválogatott. A Gellei Imre irányítására bízott együttes decemberben két mérkőzést játszott Ománban a helyi válogatott ellen (0-0, majd 3-1 a magyaroknak). A túrán Hajdu Attila, Bíró Szabolcs, Komlósi Ádám, Bernáth Csaba, Kuttor Attila, Juhár Tamás, Szamosi Tamás, Zavadszky Gábor, Molnár Balázs, Szanyó Károly, Farkas Balázs, Bőjte Attila, Egressy Gábor, Halmosi Péter, Ferenczi István, Waltner Róbert, Kenesei Krisztián és Gera Zoltán vett részt. A ligaválogatott április végén az Üllői úton, a ciprusi A-válogatott ellen a Szűcs L. – Bőjte, Dragóner, Gyepes – Nagy L., Farkas B., Molnár, Füzi Á. – Gera, Tóth M., Terjék tizeneggyel kezdett, majd a második félidőre teljes sort cserélt. A Végh – Molnár Z., Salamon, Balog Cs. – Rósa H., Zavadszky, Dvéri, Pintér, Kiss Gy. – Waltner, Tököli összeállítású „cserecsapat” játszott jobban, és Waltner Róbert két góljával 2-1-re nyert. Utóbbi találkozó bevételét az MLSZ a meggyilkolt Simon Tibor családjának ajánlotta fel.

2001. aug. 15.	Bp., Népst.	NÉMETO.	2-5 (0-2)	Tököli, Horváth F.
2001. szept. 1.	Tbiliszi	GRÚZIA	1-3 (1-1)	vb-sel. Mátyus
2001. szept. 5.	Bp., Népst.	ROMÁNIA	0-2 (0-2)	vb-sel.

2001. okt. 6.	Parma	OLASZO.	0-1 (0-1)	vb-sel.	
2001. nov. 14.	Bp., Megyeri út	MACEDÓNIA	5-0 (2-0)		Lisztes 2, Ferenczi, Tököli, Tokody
2002. febr. 12.	Lárnaka	CSEHORSZÁG	0-2 (0-1)		
2002. febr. 13.	Limasszol	SVÁJC	1-2 (0-0)		Gyepes
2002. márc. 27.	Chişinău	MOLDOVA	2-0 (1-0)		Kenesei, Tóth N.
2002. ápr. 17.	Debrecen	FEHÉROROSZO.	2-5 (1-4)		Kenesei, Fehér M.
2002. máj. 8.	Pécs	HORVÁTO.	0-2 (0-2)		

Az idény során a válogatottban szerepelt labdarúgók

9 mérkőzésen: Lisztes Krisztián (Werder Bremen)

8 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Király Gábor (Hertha BSC)

7 mérkőzésen: Juhár Tamás (Vasas DH), Mátyus János (Energie Cottbus), Tököli Attila (Dunaferr SE)

6 mérkőzésen: Bodnár László (Dinamo Kijev), Kabát Péter (Göztepe, Levszki Szófia), Kuttor Attila (Debreceni VSC), Pető Tamás (Vasas DH, NAC Breda), Sebők Vilmos (Energie Cottbus)

5 mérkőzésen: Böör Zoltán (Debreceni VSC), Füzi Ákos (MTK Hungária)

4 mérkőzésen: Babos Gábor (NAC Breda), Ferenczi István (MTK Hungária, Levszki Szófia), Gera Zoltán (FTC), Kenesei Krisztián (Zalahús-ZTE FC), Lendvai Miklós (RSC Charleroi)

3 mérkőzésen: Bárányos Zsolt (Lommel), Fehér Miklós (FC Porto), Gyepes Gábor (FTC), Horváth Ferenc (Maccabi Tel-Aviv), Korolovszky Gábor (Újpest FC), Korsós Attila (SV Salzburg), Korsós György (Sturm Graz), Tóth Norbert (Vasas DH)

2 mérkőzésen: Egressy Gábor (Zalahús-ZTE FC), Győri János (MTK Hungária), Halmai Gábor (Hapoel Tel-Aviv), Halmosi Péter (s.Oliver-Haladás), Hrutka János (FTC, Vasas DH), Illés Béla (MTK Hungária), Szamosi Tamás (Zalahús-ZTE FC), Waltner Róbert (Zalahús-ZTE FC)

1 mérkőzésen: Bódog Tamás (FSV Mainz 05), Dragóner Attila (FTC), Dvéri Zsolt (Újpest FC), Fehér Csaba (NAC Breda), Lów Zsolt (Újpest FC), Vasile Miriuță (Energie Cottbus), Pintér Zoltán (Matáv Sopron), Rósa Henrik (Dunaferr SE), Sowunmi Thomas (Dunaferr SE), Szűcs Lajos (FTC), Tokody Tibor (Újpest FC)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Nagyon ment a Szabics, Fehér kettősnek

Miután a magyar utánpótlás-válogatott – az egyben olimpiai kvalifikációnak is számító sorozatban – augusztus 31-én Szabics Imre és Fehér Miklós egy-egy góljával 2-0-ra nyert Tbilisziben a grúzok ellen, megkezdődött a nagy számolgotás. Reális esély mutatkozott a továbbjutásra, noha hátra volt még a románok és az olaszok elleni találkozók is. A keleti szomszéd elleni, szeptember eleji meccs előtt az MLSZ Gellei Imrét „előléptette” az A-válogatott élére, de meghagyta az utánpótlásnál is. A románok elleni hazai vereség (1-3) után ugyan maradt „papíron” a felállás, de az olaszok elleni záró selejtezőn, majd a macedónok elleni barátságos meccsen (5-1 az Üllői úton) Dunai Antal ült a kispadon. A válogatott végül – annak ellenére, hogy bravúros

játékkal 2-0-ra nyert Mantovában, Szabics és Fehér Miklós egy-egy újabb góljával – a harmadik lett a csoportban az olaszok és a románok mögött, s így nem jutott tovább.

A három tétmérkőzésen 23 futballista lépett pályára: Takács Tamás, Buzsáky Ákos, Farkas Balázs, Halmosi Péter, Korolovszky Gábor, Lów Zsolt, Szabics Imre, Tokody Tibor (3-3 találkózón), Fehér Miklós, Gyepes Gábor, Zabos Attila (2-2), Bajzát Péter, Bodnár László, Bodor Boldizsár, Bognár Zsolt, Gera Zoltán, Hajnal Tamás, Kanta Szabolcs, Polonkai Attila, Simek Péter, Szalai Tamás, Szélesi Zoltán és Terjék Lajos (1-1).

2002. január elsejétől Róth Antal kapott megbízást a korosztály irányítására. Tavasszal négy meccset játszott a csapat, ebből kettőt az Alpok-Adria-kupa keretein belül. Az olaszokkal szemben döntetlent ért el idegenben, míg a szlovénokat 1-0-ra megverte.

Az U19-es válogatott ősszel háromszor is kikapott a hagyományos vajdasági korosztályos tornán, majd elvérzett az Eb-selejtezőkön is. Angliában – a grúzok elleni 1-1-es döntetlen után – nyernie kellett volna a házigazdák ellen, de erre nem volt esély (1-3). A két selejtezőn a későbbi A-válogatottak közül Czvitkovics Péter, Huszti Szabolcs, Juhász Roland, Regedei Csaba és Vanczák Vilmos is szerepet kapott Sarlós András csapatában.

Az Ubrankovics Mihály által irányított legénység (az 1984. január 1. után születettek) két eseményen vett részt az idényben. Csehországban, a nymburki tornán negyedik, utolsó lett a csoportjában. A szlovákiai Pöstyénben másodikként továbblépett a kvartettjéből, s végül negyedikként zárt, mert elveszítette a horvátok elleni kisdöntőt. A labdarúgók közül a következő években Bori Gábor, Kanta József, Pollák Zoltán, Rodenbücher István, Sándor György és Vadócz Krisztián került be a nagyválogatottba.

Sarlós András vezette az U17-es korosztályt, amely nagyon gazdag programot bonyolított le. Váltakozó eredményekkel. Csak hetedik lett Keszthelyen és környékén az MLSZ 100. születésnapja tiszteletére rendezett Centenárium Kupán, ellenben tizenegypárbajban megnyerte a varsói Syrenka-kupát. Sikerrel vívta meg Csepelen és Vácon az azeriek, a horvátok és az albánok ellen az Eb-selejtezőket, majd áprilisban kétszer is kikapott az ukránoktól felkészülési mérkőzésen. Nem szerzett pontot a dániai Európa-bajnokságon, miután sima vereséget szenvedett a lengyelektől (1-3), a németektől (2-6) és a grúzoktól (1-2). A kontinensbajnokságon Máthé Gábor, Molnár Máté, Kódöböcz Csaba, Varga Dániel, Horváth Gábor, Dömösi István, Imrik László, Vadócz Krisztián, Török Zoltán, Dancs Roland, Pál András, Tőzsér Dániel, Jeremiás Gergő, Selei András, Disztl Dávid, Ribí István, Horváth Dávid, Mohl Dávid lépett pályára. Az őszi, magyarországi selejtezőkön Sarlós András szerepeltette az akkor már a Nancy kötelékébe tartozó Rudolf Gergelyt is.

Az Ubrankovics Mihály által építgetett U16-os válogatott nem vívott tétmérkőzést. Néhány kivételtől eltekintve az idegenbeli meccseken (így egy franciaországi tornán) gyengén teljesített, a hazai találkozóit egy kivételével megnyerte. Feczesin Róbert, Zsidai László is szerepelt ebben a korosztályban. Az U15-ösök között két, későbbi A-válogatott bukkant fel: Hrepka Ádám és Heffler Tibor.

Majdnem csodát tett a DVSC a Bordeaux ellen

Balszerencsésen szerepelt a Ferencváros együttese a Bajnokok Ligája selejtezőjében. A horvát Hajduk ellen sem az Üllői úti 90, sem a spliti 120 perc nem hozott gólt, így tizenegyespárbaj döntött a továbbjutásról. A dalmátok közül csak a később nagy karriert befutó (hogy mást ne emlegessünk, 123-szoros válogatott) Darijo Srna hibázott, a magyar bajnok soraiból előbb a brazil Alex Monken Arruda rontotta el a lövését, majd Dragóner Attila túlságosan lezserül emelt labdáját is hátrította Stipe Pletikosa. A Hajduk jutott tovább.

Az UEFA-kupa selejtezőjében a Dunaferre 2-2-es döntetlent ért el a nicosiai Olympiakosz otthonában. Kevesen gondolták, hogy gondjai támadhatnak a győri visszavágón. Ám a ciprusiak 4-2-re győztek! Biztos, hogy az eredmény egyike minden idők öt legkellemetlenebb meglepetésének a magyar klubcsapatok európai kupatörténetében. A vendégek az első félidőben kétgólos előnybe kerültek, attól kezdve a dunaújvárosiak már csak futottak az eredmény után. Semmit sem számított, hogy a két csatár, Sowunmi Thomas és Tököli Attila mindkét találkozáson szerzett egy-egy gólt.

A Netforum-DVSC a moldáv Nistru Otaci ellen kezdett, ugyancsak a második számú sorozat selejtezőjében. A hazai 3-0 (gólszerző: Bajzát, Ulveczki és Tiber) után a visszavágón belefért az 1-0-s vereség is. Bíró Szabolcs büntetéből kapott gólt az 52. percben. A következő fordulóban igazi sztár csapatot kapott a Loki, a világbajnok Christophe Dugarryt is felvonultató

Az ünnepelő lokisták. Állnak, balról: Bajzát, Frida, Alekszics, Plócai, Tiber, Kerekes, Kuttor. Elöl: Majoros, Radojicsics, Szatmári, Bernáth, Böör

Girondins de Bordeaux-t. Az első találkozón a franciák 5-1-re nyertek a Cshetiani kiállítás miatt a második félidőben emberhátrányban játszó DVSC ellen, akkor azt gondolhattuk, nincs esély a visszavágón. Ám szeptember 27-én az Oláh Gábor utcai pályán 7000 fanatikus áhítattal figyelte, hogy az első félidő végén Plócai Attila vezetést szerez, sőt a második játékrészben az eltöltése után régi formáját máris visszanyerő Kerekes Zsombor kétszer is beveszi a francia válogatott Ulrich Ramé hálóját. A 66. percben egyetlen gólnyira volt a Lokomotív a csodától, a továbbjutástól. Ám elég volt egyetlen, pici kihagyás, egyetlen hiba, s a portugál klasszis, Pauleta megszerezte a vendégek életben maradását biztosító gólt. A DVSC 3-1-es győzelemmel bár, de kiesett. Ám olyan teljesítményt nyújtott, amelyet azóta is emlegetnek a piros-fehérek sok nagy csatát látott törzsszurkolói.

Plócai Attila és Vikash Dhorasoo, a Bordeaux középpályása

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Ismét Brazíliában járt a Videoton

A bajnoki idény előtt elsősorban a szomszédos országokban jártak a magyar csapatok, illetve itthon fogadtak külföldi ellenfeleket. A vendégek sorából kiemelkedett a Vasassal és a Dunaferrel meccselő kuvaiti al-Naszr, vagy az MTK Hungáriával és a Ferencvárossal megküzdő FC Bihor. A nagyváradiak nyertek a zöld-fehérek ellen 2-1-re, igaz, utána 2-0-ra kikaptak a Hungária körúton. A Haladás, miután fogadta az izraeli Maccabi Herzliyat, a burgenlandi Felsőőrbe átrándulva a Sturm Graz ellen játszott 1-1-es döntetlent. A Videoton előbb megvendégelte a horvát NK Čakovect, majd Csáktornyán is megmérkőzött vele. A téli hidegben edzőtáborozni indultak a csapatok. A legnagyobb túrát a székesfehérváriak bonyolították le, akik Brazíliában jártak. Ellenfeleik közül a Figueirense volt a legerősebb (1-1), de jó erőt képviselt a Flamengo juniorcsapata is (szintén 1-1). A Vidi egyébként a Dél-Amerikába indulás előtt Horvátországban is készült. Ugyancsak a dalmát tengerparton portyázott a Győri ETO. Cipruson vészelte át a havas heteket az MTK Hungária, a Matáv Sopron, a Ferencváros, a Zalahús-ZTE, a Vasas, a Netforum-DVSC és a Dunafer, Olaszországban járt a Kispest-Honvéd. Törökországban dolgozott az Újpest.

Februárban Magyarország vendége volt a szentpétervári Zenit, a Ferencvárossal és a Győrrel is játszott. Mindkettőtől vereséget szenvedett, az ETO remek játékkal 5-0-ra verte meg.

Az Intertotó-kupában a Kispest-Honvéd képviselte a magyar színeket. Kellemetlen meglepetésre már az első fordulóban kiesett, miután az Üllői úti stadionban, nagyon gyenge játékkal 1-0-ra kikapott a litván FK Žalgiristól, majd a vilniusi visszavágón (0-0) nem tudta ledolgozni a hátrányát.

Kabát Péter kalandjai a Balkánon

Hét magyar válogatott futballista is szerepelt a német Bundesliga 1-ben. Közülük Király Gábor és Dárdai Pál klubja végzett a legelőkelőbb helyen, a Hertha BSC negyedikként zárt a Borussia Dortmund, a Bayer Leverkusen és a Bayern München mögött.

Lisztes Krisztián gólt ünnepel

Lisztes Krisztián hatodik lett a Werder Bremennel. Az Energie Cottbus (ott játszott Sebők Vilmos, Mátyus János, Vasile Miriuță és negyedikként a nagyválogatottban mellőzött Vincze Ottó) tizenharmadik helyeztként simán benn maradt. Bódog Tamás és csapata, az FSV Mainz 05 az utolsó fordulóban maradt le a feljutásról a Bundesliga 2-ben. Klausz László a Waldhof Mannheim játékosa volt, ugyancsak a második vonalban.

A holland bajnokságban a NAC alkalmazta a legtöbb magyart: Babos Gábor, Fehér Csaba és Pető Tamás is a jól szereplő (6.) bredai alakulat tagja volt. A kapust – egyéb elismerései mellett – a hivatásos játékosok a posztján a szezon második legjobbjának választották, a PSV hálóőre, Ronald Waterreus mögött. Dombi Tibor az Utrecht (7.), Mészáros László a Fortuna Sittard (18.), Torma Gábor az FC Groningen (15.) keretéhez tartozott. Az Utrecht kupadöntőt vívott, Dombi nélkül. Belgiumban Lendvai Miklós a Charleroi (12.), Bárányos Zsolt a Lommel (13.), Brockhauser István – immár csak második számú kapusként – a bajnok KRC Genk, Bodor Boldizsár a GBA (9.) szolgálatában állt.

Bodnár László a Dinamo Kijevnél húzta le az idényt. A kék-fehérekkel a bajnokságban és a kupában is második lett – a Sahtar Donyeck mögött.

Bodnár László (elől, jobbról a negyedik) a Dinamo Kijevben. Ő lett az első magyar válogatott az ukrán klubban

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Két magyar, Korsós György (elől, balról a negyedik) és Szabics Imre (elől, jobbról a második) a Sturm Grazban

Ausztriában rúgta a labdát mindkét Korsós, György a Sturm Grazban (2.), Attila a Salzburgban (6.). Utóbbi a megromlott egészségi állapota miatt március végén szerződést bontott klubjával.

Szabics Imre figyeli Igor Pamić balettmozdulatát

Mindkettőjüknek volt honfitársa a csapatnál: Szabics Imre a Sturm, Sáfár Szabolcs és Bukrán Gábor a Salzburg sorait erősítette. A Sturm a bajnoki ezüst mellett a kupában döntőt játszott, ám egyik magyar sem lépett pályára a GAK ellen elveszített fináléban. A második divízióban, az Austria Lustenaban szerepelt Tiefenbach Tamás és a Sachsen Leipzigtől érkezett Virág Béla. Az SV Mattersburg keretébe tartozott Milchram Péter és Guti László.

Fehér Miklós az FC Porto játékosa volt, de nem vívott bajnoki mérkőzést. (Csupán a B-csapatban, 7/2-es mutatóval). Hajdani klubtársa, Vayer Gábor az élvonalbeli Santa Clarában (14.) játszott. Kovács Zoltán a francia második vonalban, a Châteauroux csapatában töltötte az idényt, majd a nyáron hazatért.

Alighanem egyetlen magyar futballista sem zárt olyan kaotikus idényt, mint Kabát Péter. Két csapatban is játszott a Balkánon, ősszel a török Göztepe Izmirben (7.), tavasszal a bolgár Levszki Szófiában (1.) Előbbinek három, utóbbinak öt edzője is volt a szezonban. Valószínűleg „világszcúcs közeli” lehet, hogy egy európai bajnokságban az adott idényben duplázó, tehát a bajnokságot és az országos kupát is megnyerő csapatnak öt trénerre is legyen. A Levszkinél pedig ez történt, ráadásul nem „névtelen nullák” ültek a padon, hanem olyan ismert mesterek, mint a BEK-győztes szerb Ljupko Petrovics, vagy a klub erős emberének számító Naszko Szirakov, illetve a német Rüdiger Abramczyk, valamint az ugyancsak szerb Szlavoljub Muszlin. Kabát Péter 15 meccsen öt gólt lőtt a bajnokcsapatban, s bevetették a kupadöntőben is. Ferenczi István 2002 elején a Levszkiiben négy meccsen három gólt szerzett, de nem tudott megbarátkozni az ottani viszonyokkal.

A szófiaikhoz képest nyugodt volt a helyzet a szlovén bajnok NK Maribornál: a lila-sárga alakulat „csak” három edzőt (Ivo Šušak, Matjaž Kek, Bojan Prašnikar) fogyasztott el. A „violák”

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

egyik legjobbjá a 26 meccsen 11 találatig jutó Szipánovics Barnabás volt. Sebők József nyolc gólt lőtt a ciprusi bajnokság bronzérmesénél, az AEL Limassolnál.

Kenesei Zoltán Albániában, a tiranai Partizani tagjaként bronzérmet vehetett át.

Északon Szekeres Tamás a norvég Strömsetben rúgta a labdát a 2001-es évben. Rabóczki Balázs, aki 2001 őszén egy ideig az osztrák SV Salzburgnál próbálkozott, 2002 tavaszán a svéd IFK Norrköping kapusa lett. Finnországban nyolc honfitársunk szerepelt a legmagasabb osztályban: Babócsy András és Kovács Péter a Hakában (4.), Czipó Zoltán az Atlantisban (7.), Pálfi László és Mitring István a MyPában (3.), Fekete László és Szilágyi Gábor a HJK-ban (2.), Hámmori István az FC Lahtiban (9.) A békéscsabai származású védő megnyerte az Atlantisszal a 2001-es Finn Kupát, játszott is a Tampere United elleni döntőben. Néhány héttel később az egyesület tönkrement, s az AC Allianssi lépett a helyére, átvéve a játékosok nagy részét, köztük a jobb hátvédet is. Kovács Péter gólt lőtt a Liverpoolnak az egyébként 1-9-es összesítéssel elveszített Bajnokok Ligája-selejtezőben. A Haka korábbi önmagához képest gyengén teljesített a bajnokságban, de az utolsó fordulóban 1-1-re végzett a HJK-val, ezzel megfosztva a fővárosi klubot a címnyerés lehetőségétől.

Izraelben a korábbiakhoz képest szerényebb létszámú volt a magyar futballistakolónia – de azért öten még mindig játszottak az első osztályban. Halmai Gábor és Pisont István a Hapoel Tel-Avivban (2.), Nyilas Elek az MS Ashdodban (4.), Sándor Tamás a Beitarban (10.), Horváth Ferenc pedig a Maccabi Tel-Avivban (3). Utóbbi megnyerte az országos kupát a csapatával, azonban a döntőben nem lépett pályára. Halmai és Pisont alakulata bejutott az UEFA-kupában a legjobb nyolc közé, miután kiejtette az Ararat Jerevánt, a Gaziantepsport, a Chelsea-t (!), a Lokomotiv Moszkvát és a Parmát (!), majd elvérzett a semleges pályán, Nicosiában aratott 1-0-s győzelem után a San Siróban, az AC Milannal szemben.

Halmai Gábor és Pisont István

Bicskei Bertalan 2002 tavaszán elment Kínába, a Senjang csapatához. Két magyar légiós, Takács Lajos és Ördög József a vietnami ligában, a hanoi ACB alkalmazásában váltotta jó pénzre a tudását.

TEREMLABDARÚGÁS

Időt húzni tudni kell

A korábbi idők egyik sikercsapata, a Siófok nyerte meg a Borsodi Terembajnokságot, az NB I-es és NB I B-s klubok téli tornáját. Megismételhetetlen körülmények között. A dunaújvárosi hatos döntő utolsó meccsén, öt másodperccel a dudaszó előtt 2-1-re vezetett az s.Oliver-Haladás. Akkor bosnyák játékosa, Almir Filipović, hogy ölje az időt, a közönség közé akarta bikázni a labdát. Ám tévesztett, s labdája a palánk pereméről védhetetlenül vágódott – a saját kapujába. A hosszabbításban nem született gól, a csapatok jégkorongos (vagy amerikai teremfutballos) módon, rávezetéssel lötték a büntetőket. Ebben a Siófok bizonyult jobbnak, s nyert 2-1-re. A hatos döntőben a harmadik helyet a Ferencváros szerezte meg, miután

5-2-re megverte a REAC-ot. Az ötödik helyért: Kaposvári Rákóczi–Netforum–DVSC 4-1. A selejtezőcsoportmérkőzéseken 24 csapat vett részt. Nyíregyházáról a Loki (mögötte a sorrend: Újpest, Nyíregyháza, Békéscsaba) és a Ferencváros (Szolnok, Vasas, Diósgyőr) jutott a főtornára. Zalaegerszegről a Haladás (ZTE, Celldömölk, PMFC) és a Kaposvár (Matáv Sopron, Marcali, MTK Hungária) kvalifikálta magát. A dunaújvárosi selejtezőkből a Siófok (Dunaferr, Győri ETO, Csepel-Auto Trader) és a REAC (Videoton, Kispest-HFC, Lombard FC Tatabánya) lépett tovább. Érdekesség, hogy sehol sem járt sikerrel a hazai együttes.

FEKETE RUHÁBAN

Székely képviselte a magyarokat a világbajnokságon

Egyetlen magyar közreműködője volt a pályán a 2002-es világbajnokságnak: Székely Ferenc asszisztens. (Mezey György dr. a FIFA technikai bizottságának tagjaként készített elemzéseket.) Az erdélyi származású bíró a tizennégy európai asszisztens egyikeként vett részt a Japánban és a Koreai Köztársaságban rendezett tornán.

A Koreai Köztársaság–Olaszország találkozó játékvezetői (balról): Székely Ferenc, a marokkói Guezzaz, az ecuadori Byron Moreno és az argentin Rattalino

Négy találkozáson, a Dánia–Szeneál, a Szeneál–Uruguay, a Koreai Köztársaság–Portugália, valamint a Byron Moreno ítéletei miatt nagy indulatokat kavarázó Koreai Köztársaság–Olaszország negyedöntőben működött közre. Székely a pályafutása során részt vehetett a 2000-es sydney-i olimpián és a 2001-es, ugyancsak a Távol-Keleten rendezett Konföderációs Kupán is.

Névsorolvasás

NETFORUM-DEBRECENI VASUTAS SC (DVSC):

Bíró Szabolcs 23 – Bernáth Csaba 34, Plókai Attila 30/3, Kuttor Attila 35/1, Hanák Viktor 27 – Böör Zoltán 38/6, Kahaber Cshetiani 29/3, Jozef Majoroš 29/2 – Bajzát Péter 28/5, Vladimír Nenadics 28/11, Tiber Krisztián 26/9. A többiek: Ljubisa Alekszics 26, Kerekes Zsombor 26/3, Vadicska Zsolt 22, Kiss Zoltán 16/1, Szekeres Tamás 16/3, Balogh János (k) 15, Szatmári Csaba 13, Ulveczki Zoltán 13, Dragan Radojicsics 10/1, Kovács Norbert 8, Turján György 8, Berecz Zsolt 7, Szabó II Zsolt 5, Szabó János 3, Belényesi Miklós 1, Máté Péter 1, Müller Zsolt 1

DUNAFERR SE:

Bitá László 13 – Molnár Zoltán 32, Salamon Miklós 33/2, Éger László 29/2, Kiss György 36/4 – Jákl Antal 33/1, Lengyel Ferenc 37/5, Rósa Henrik 35/5, Bagoly Gábor 31/2 – Sowunmi Thomas 34/5, Tököli Attila 36/28. A többiek: Nikolov Balázs 27/2, Zováth János 27/2, Mészáros Norbert 18, Marek Penksa

18/5, Balaskó Iván 13/3, Rabóczki Balázs (k) 11, Rósa Dénes 11/2, Rade Medics 9, Baranyi Miklós 7/1, Csehi Tamás 7/1, Németh Viktor (k) 7, Petry Zsolt (k) 7, Kóczián Ferenc 6

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 37/1 – Balog Zoltán 26, Dragóner Attila 31/4, Gyepes Gábor 33/3, Szukalek Igor 36 – Kriston Attila 30/2, Pinte Attila 34/3, Vén Gábor 27/3, Lipcsei Péter 36/8 – Alekszandar Jovics 31/11, Gera Zoltán 27/8. A többiek: Zombori Zalán 21/2, Szabó Tibor 20, Marius Cheregi 17/1, Horváth Péter 15/5, Hrutka János 14/3, Adem Kapič 13/1, Keller József 13, Marek Penksa 13/4, Dragan Vukmir 12, Fülöp Zoltán 11/1, Tibor Jančula 9/1, Szili Attila 7/3, Nagy Norbert 5, Hámosri Ferenc 5/1, Szerhij Kuznyecov jr. 4, Varga Zoltán 3, „Alex” Monken Arruda 1, Földvári Csaba 1, Németh Gábor (k)

GYŐRI ETO FC:

Sebők Zsolt 20 – Bognár Zsolt 34/1, Stark Péter 30/1, Lakos

Pál 25, Bójte Attila 36 – Szárjan Golovics 29, Baumgartner Attila 26/3, Farkas Balázs 35/5, Károlyi Sándor 25/1 – Igor Nicsenko 30/10, Szanyó Károly 32/13. A többiek: Oross Márton 24/2, Vayer Gábor 19/3, Molnár Levente (k) 18, Regedei Csaba 18, Bajusz Endre 16, Róbert Semenik 15/4, Vasas Zoltán 15, Mracsó Mihály 12, Rósa Dénes 12/1, Pavel Adrian Dulcea 10/2, Gögh Árpád 9/1, Dienes András 7, „André” de Carvalho 6, Balla Mihály 5, Erős Gábor 5, Marek Krejčí 3, Vojimir Szindjics 3, Sütöri Péter 2, Mihaiță Szekely 2, Filó Attila 1, Tamási Gábor 1, Weitner Ádám 1

s. OLIVER-HALADÁS:

Takács Tamás 36 – Kaj András 27/1, Juhász Tamás 32, Némethy László 29/1, Nagy Gábor 24 – Somfalvi Csaba 23, Tóth Péter 27/1, „Leandro” de Almeida 35/8, Halmosi Péter 38/2 – Almír Filipović 29/9, Preisinger Sándor 30/11. A többiek: Nagy László 22/2, „Pim” Flávio da Silva 18, Horváth András 17/1, Ricardo „Japa” 17/2, „Suriel” de Souza 13, José de Paula „Alex” 12/4, Czeplédi Balázs 12, Székér István 12, „Fred” José de Freitas 11/2, „Arnón” Alves de Brito 10/1, Németh Tamás 9/3, Takács Béla 9, Selymes Tibor 8, Lukács Tihamér 7, Körösi András 6, Nenad Jankovics 5, Kurucsai Kornél (k) 3, Varga Attila 3, Horváth Tibor 2

KISPEST-HONVÉD FC:

Tóth József 24 – Babos Ádám 28/1, Téger István 31, Lőrinc Antal 31, Marin Dorel Balint 32/3 – Dubezcs János 28, Németh Norbert 22/4, Füzi Krisztián 23 – Faragó István 32/5, Marius Sasu 34/16, Borgulya István 25/3. A többiek: Hercegfalvi Zoltán 20/3, Aranyos Imre 19/1, Torghelle Sándor 19/4, Lipták László 18, Pintér Zoltán 18/2, Piroska Attila 18/5, Kovács Béla 15/1, Udvarács Milán (k) 15, Cristian Dulca 14, Florin Batrinu 13/1, Müller Krisztián 11, Fabrizio Gonçalves 10, Lászka Balázs 7, Szekeres János 6, Kiss Péter 5, José de Paula „Alex” 3, Vladimír Pasics 3, Bizás Attila 2, Pandur Péter 2, Lázár Máttyás 1

MATÁV COMPAQ SOPRON:

Farkas Balázs 24 – Lubomír Orabinec 30/2, Horváth Róbert 34/4, Szabados József 34/1, Vincze Gábor 32 – Csiszár Ákos 31/3, Bausz Róbert 30/2, Tóth István 33/4, Somogyi József 33/6 – Nagy Tamás 36/2, Tóth Mihály 37/17. A többiek: Sira István 27/10, Perger György 23, Claudiu Sălăgean 19/1, Károl Praženička 18, Varga Krisztián 18, Fehér Zoltán 14, Egia Javraujan 14/2, Horváth Tamás (k) 13, Pintér Zoltán 12, Sifter Tamás 6, Bognár György 5, Nagy Zsolt 3, Sibalin Dániel 2, Borsi Csaba (k) 1, Bócz Tamás 1, Schuster Roland 1

MTK HUNGÁRIA FC:

Hajdu Attila 35 – Komlósi Ádám 29, Micso Szmiljanics 33/1, Horváth Levente 26, Elek Norbert 31 – Zavadszky Gábor 38/10, Illés Béla 35/18, Madar Csaba 23, Füzi Ákos 35/3 – Szasa Branezsac 30/3, Ferencci István 28/14. A többiek: Czvitkovics Péter 25/4, Buzsáky Ákos 23/1, Mónos Tamás 23, Goran Jezdimirovics 22, Bojan Lazics 20, Juhász Roland 16/2, Győri János 13/2, Kanta Szabolcs 12, Bükszegi Zoltán 8, Mladen Lambulics 6/1, Bori Gábor 5, Vlaszák Géza (k) 4, Balaskó Iván 2, Szasa Markovics 1, Dalibor Skorics 1, Székér István 1

ÚJPEST FC:

Posza Zsolt 33 – Szélesi Zoltán 28, Tamási Zoltán 34/4, Medgyesi László 24/1, Korolovszky Gábor 30 – Erős Károly 33/5,

František Kunzo 33/3, Dejan Poljaković 24/2, Lőw Zsolt 37/5 – Robert Vágner 31/9, Tokody Tibor 36/14. A többiek: Herczeg Mikós 23/2, Pető Zoltán 22, Dvéri Zsolt 21/6, Galaschek Péter 13/1, Dănuț Frunză 12/1, Luboš Kozel 12/1, Piroska Attila 12/1, Radek Slončič 11/1, „Túlio” Humberto Pereira Costa 11/5, Móri Tamás 10/3, Pest Krisztián 6, Szántai Levente (k) 5, Geri Tamás 4, Kalina Tibor 4, Deme Imre 3, Szlezák Zoltán 3, Vanczák Vilmos 3, Boér Gábor 1, Horváth Mihály 1, Lettrich Dániel 1

VASAS DANUBIUS HOTELS:

Július Nöta 25 – Schindler Szabolcs 31/1, Juhár Tamás 33/1, Hegedűs Gyula 18, Tóth András 31/1 – Simek Péter 22/4, Polonkai Attila 24/4, Szili Attila 18/2 – Dubravko Zrilic 26/8, Gyánó Szabolcs 33/5, Tóth Norbert 35/7. A többiek: Maróti Béla 16/2, Zabos Attila 15, Herczeg Csaba 14, Hrutka János 14/2, Kövesfalvi István (k) 13, Aranyos Imre 12/2, Bükszegi Zoltán 12/5, Nagy Sándor 12, „André” de Carvalho 11, Váci Zoltán 11/4, Marko Mitrovics 10, Szabados Attila 10/1, Árki Gábor 9, Kovrig Ákos 9, Branko Cvetkovic 8, Makra Zsolt 8, Vincze István 7, Zsolnai Róbert 7, Franck Mbemba 5/1, Kerényi Norbert 4/1, Hámori Ferenc 3, Hirt Gergely 3, Szabó Attila 3, Anonam Orosco 2, Danijel Bogdanović 1, Stipe Matić 1

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Végh Zoltán 34 – Dejan Vilotics 36, Pomper Tibor 36/2, Tímár Krisztián 31/4 – Bekó Balázs 30/1, Némédi Norbert 30, Komódi László 29/7, Szalai Tamás 32/3, Tóth Balázs 27/2 – Földes Gábor 31/4, Terjék Lajos 28/12. A többiek: Csató Sándor 24, Hamar István 23/3, Kovács Balázs 23, Szlezák Zoltán 18, Predrag Gajics 15/6, Dvéri Zsolt 14/5, Aguinaldo Sorato 11/3, „Leo” de Conceição 10/1, „Daniel” Linz Cortes 8/1, Kiskapusi Balázs 7/1, Onyeabor Momye 7, Daniel Usvat 7, Vasas Zoltán 7, Milinte Árpád (k) 4, Kovács Attila 2, Sipkei István 2, Filó Tamás 1, Magasföldi József 1

ZALAHÚS-ZALAEGRSZEGI TE:

Turi Géza 34 – Kocsárdi Gergely 36/1, Urbán Flórián 33/1, Csóka Zsolt 31/2, Szamosi Tamás 32 – Nagy Lajos 32/5, Molnár Balázs 35/3, Balog Csaba 35/1, Egressy Gábor 34/16 – Kenesei Krisztián 36/21, Waltner Róbert 36/16. A többiek: Radu Sabo 29/4, Róth Ferenc 27/2, Babati Ferenc 24, Liviu Bonchis 21/1, Radoslav Kralj 11, Darko Ljubojevics 10/1, Telek András 10, Barði Gábor (k) 4, Udvari Tamás 4, Nagy Csaba 3, Józsi György 1

Salamon
Miklós,
a Dunaferr
középhátvédje

A 2001–2002. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye

Felsőház

1. Zalahús-ZTE FC	38	21	8	9	76-47	71
2. Ferencváros	38	21	6	11	66-39	69
3. MTK Hungária	38	21	4	13	62-47	67
4. Dunaferri SE	38	17	8	13	71-47	59
5. Videoton FCF	38	15	10	13	56-53	55
6. Újpest FC	38	14	8	16	65-69	50

Alsóház

7. Kispest-Honvéd	38	12	11	15	51-70	47
8. Debreceni VSC	38	9	17	12	47-53	44
9. Matáv Sopron	38	10	14	14	54-60	44
10. Győri ETO FC	38	10	14	14	51-64	44
11. Haladás VFC	38	9	13	16	48-71	40
12. Vasas DH	38	7	11	20	51-78	32

A Borsodi Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Tököli Attila (Dunaferri SE)	28
2. Kenesei Krisztián (Zalahús-ZTE FC)	21
3. Illés Béla (MTK Hungária FC)	18
4. Tóth Mihály (Matáv Sopron)	17
5. Egressy Gábor (Zalahús-ZTE FC)	16
5. Marius Sasu (Kispest-Honvéd FC)	16
5. Waltner Róbert (Zalahús-ZTE FC)	16

NB I B, Keleti csoport

1. Békéscsabai EFC	32	18	7	7	65-40	61
2. Diósgyőri VTK	32	16	6	10	57-37	54
3. Szolnoki MÁV FC	32	15	9	8	61-38	54
4. Csepel-Auto Trader	32	15	6	11	63-53	51
5. REAC	32	13	8	11	53-40	47
6. BKV Előre	32	10	8	14	51-65	38
7. Nyírség-Spartacus	32	15	6	11	60-50	51
8. Főti SE	32	11	12	9	59-48	45
9. FC Eger	32	11	8	13	53-60	41
10. Kecskeméti FC	32	10	9	13	55-60	39
11. Monor Sáma SE	32	9	5	18	40-74	32
12. ESMTK	32	2	10	20	42-94	16

NB I B, Nyugati csoport

1. Siófok FC	32	21	2	9	63-33	65
2. Cellőmölkei VSE	32	20	5	7	69-34	65
3. Kaposvári Rákóczi	32	16	8	8	60-36	56
4. Pécsi MFC	32	16	7	9	48-42	55
5. Marcali IFC	32	13	6	13	59-57	45
6. LFC Tatabánya	32	12	4	16	50-46	40
7. Hévíz	32	13	7	12	58-55	46
8. Pápai ELC	32	12	10	10	54-45	46
9. Százhalombatta	32	12	9	11	42-42	45
10. Büki TK-Bükfürdő	32	13	9	10	41-46	44
11. Dorogi FC	32	4	2	26	20-79	14
12. Nagykánizsai FC	32	3	5	24	32-81	14

NB II, Keleti (Szabolcs-Gabona) csoport

1. Demecser FC	24	14	3	7	45-37	45
2. Kazincbarcikai SC	24	12	8	4	46-22	44
3. Makó FC	24	12	7	5	46-32	43
4. FC Tiszaiújváros	24	11	8	5	44-30	41
5. Bócs KSC	24	10	9	5	52-36	39
6. Orosháza FC	24	12	5	7	44-27	37
7. Mátészalka FC	24	10	7	7	40-33	37
8. Jászberényi SE	24	9	4	11	29-35	31
9. FC Szeged	24	8	6	10	27-34	30
10. Nyírbátori FC	24	8	3	13	35-45	27
11. Gyula Termál FC	24	6	4	14	25-43	22
12. Karcagi SE	24	5	5	14	23-50	20
13. Baktalórántháza VSE	24	3	3	18	26-58	12

NB II, Közép (Winner Sport) csoport

1. Balassagyarmati SE	22	13	5	4	41-26	44
2. Kistarcsa	22	12	4	6	41-24	40
3. Soroksár-Csepel	22	11	6	5	26-25	39
4. Pilisvörösvári LSE	22	10	6	6	35-21	36
5. Szigetszentmiklósi TK	22	9	4	9	28-26	31
6. Budakalászi MSE	22	8	6	8	29-38	30
7. Budafoki FK	22	7	8	7	22-24	29
8. Váci VLSE	22	8	4	10	37-31	28
9. Kiskunhalasi FC	22	7	7	8	29-30	28
10. Diego FC Dabas	22	8	3	11	24-32	27
11. Bajai LSE	22	5	2	15	28-45	17
12. Pénzügyőr SE	22	4	5	13	26-44	17

A Kiskunfélegyházi TK az őszi idény után visszalépett.

NB II, Nyugati (Hummel) csoport

1. Bodajk SE	24	14	8	2	41-14	50
2. Tatai HAC	24	13	6	5	39-24	45
3. Petőházi SE	24	10	9	5	35-17	39
4. Kaposvolgye VSC	24	11	6	7	29-31	39
5. Sárvári FC	24	10	8	6	36-25	38
6. Balatonlelle SE	24	9	9	6	31-25	36
7. Mosonmagyaróvári TE	24	9	7	8	50-36	34
8. Veszprém LC	24	7	8	9	25-27	29
9. Pécsi VSK	24	6	7	11	36-37	25
10. Komlói Bányász	24	7	4	13	22-37	25
11. Balatonfüredi FC	24	4	12	8	24-39	24
12. FC Ajka	24	4	9	11	29-42	21
13. Bonyhádi VLC	24	4	3	17	19-62	15

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Algyő SK

Bakony-csoport: Csepregi SE

Dráva-csoport: Szekszárdi UFC

Duna-csoport: BTC Rákosszentmihály

Mátra-csoport: Tápiószecső FC

Tisza-csoport: Nyíregyháza Kertváros FC

A Borsodi Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1. Zalahús-ZTE FC	X	2-0	2-0	1-1	2-3	0-3	2-2	4-1	3-1	4-0	3-1	4-1
	X	1-1	2-0	3-1	3-1	1-1	-	-	-	-	2-2	2-2
2. Ferencvárosi TC	0-1	X	1-3	0-3	4-0	2-1	0-2	3-3	0-1	3-1	3-1	2-0
	2-0	X	1-0	2-0	4-1	2-0	-	-	0-1	4-0	5-0	-
3. MTK Hungária FC	2-1	3-1	X	3-2	1-0	3-0	3-1	4-0	1-0	3-0	5-1	1-0
	2-4	0-1	X	1-4	1-2	2-1	0-0	1-0	-	2-1	-	-
4. Dunaferr SE	4-1	0-1	2-0	X	2-0	2-1	4-0	2-0	4-0	0-0	2-2	4-1
	1-2	0-1	5-1	X	3-1	1-2	-	-	0-0	2-1	-	-
5. Videoton FCF	1-1	2-2	0-0	2-1	X	4-1	0-0	1-0	3-1	1-2	1-0	3-2
	2-1	1-2	2-3	2-1	X	5-0	1-2	0-0	-	-	2-2	4-1
6. Újpest FC	1-4	2-2	1-3	0-2	2-0	X	7-2	2-1	2-2	2-1	1-1	4-2
	1-2	3-2	2-0	1-2	2-3	X	4-0	-	-	-	2-1	2-2
7. Kispest-Honvéd FC	0-2	1-0	0-1	1-1	3-0	1-0	X	1-3	1-1	1-6	6-1	0-2
	1-0	0-4	-	0-3	-	-	X	1-0	2-0	1-4	1-1	3-1
8. Matáv FC Sopron	3-2	1-2	0-0	2-2	1-4	1-4	2-3	X	2-2	4-0	1-1	2-1
	2-0	2-1	-	2-0	-	3-1	3-3	X	1-1	2-2	1-3	2-2
9. Netforum-Debreceni VSC	1-1	0-1	0-3	2-2	0-1	4-0	2-2	1-0	X	1-1	2-0	2-2
	1-6	-	4-3	-	0-0	1-1	0-0	0-0	X	4-0	2-2	6-3
10. Győri ETO FC	0-1	1-1	1-1	2-2	0-0	1-1	2-1	1-3	0-1	X	3-3	2-3
	1-3	-	-	-	1-1	3-2	2-2	0-0	2-1	X	1-0	2-1
11. s.Oliver-Haladás VFC	0-1	1-3	0-5	2-0	0-0	2-2	1-0	2-1	1-1	1-2	X	1-0
	-	-	3-0	3-1	-	-	3-2	1-1	1-0	0-3	X	2-2
12. Vasas SC	1-2	1-3	0-1	2-1	1-3	0-2	1-2	0-2	1-1	1-1	2-1	X
	-	0-0	2-0	2-4	-	-	3-3	2-2	1-0	1-1	2-1	X

A 38. fordulóra kisorsolt Videoton–Zalahús-ZTE mérkőzést (2-1) Zalaegerszegen rendezték. Az s.Oliver-Haladás–Győri ETO FC mérkőzés eredményét a győriek sikeres óvása után az MLSZ megváltoztatta, a mérkőzést 3-0-val a Győrnek adta.

EB-PÁLYÁZAT**Azt hittük, egyedül menni fog**

2001. augusztus 3-án Deutsch Tamás ifjúsági és sportminiszter bejelentette, hogy Magyarország megpályazza a 2008-as Európa-bajnokság rendezését. Miután a 2004-es tornát, még az osztrákokkal közösen, nem sikerült „megszerezni”, Orbán Viktor miniszterelnök és a szaktárca az egyedüli indulást preferálta. Annál is inkább, mert a nyugati szomszéd addigra Svájcban új partnerre lelt. 2001 decemberében tíz város (Budapest, Debrecen, Miskolc, Szeged, Győr, Székesfehérvár, Kaposvár, Zalaegerszeg, Kecskemét és Pécs) kinyilvánította a rendezési szándékát. Tavaszra kiderült, hogy utóbbi háromnak nem jut szerep, ellenben Budapesten az akkor még Népstadionnak nevezett aréna felújítása mellett az Örs vezér tere környékére, a Fehér útra új létesítmény épülne. Akkori számítások szerint Magyarország sikeres kandidálás esetén 500 milliárd forintot költött volna a nyolc stadion rekonstrukciójára, illetve felépítésére. A szinte a teljes futballéven áthúzó előkészítő munkálatok után, 2002 júniusában Bozóky Imre, az MLSZ elnöke beadta a pályamunkát. A tavaszi országgyűlési választásokon győztes szocialista-liberális koalíció is támogatta a rendezés ügyét.

Fradisták verték a fradistákat, miután Újpesten az MTK bajnok lett

„A Fradi odaajándékozta a bajnoki címet az MTK-nak”. Ez volt a felcíme 2003 nyarán az európai labdarúgás történéseit összegző *European Football Yearbook* Magyarországról szóló fejezetének. A főcím még konkrétabb: *Violent end to title race* (Erőszakos véget ért a bajnoki címért folytatott verseny).

Tovább idézve: „(...) a magyar labdarúgás messzire került régi dicsőségétől, megélt néhány sötét napot az utóbbi időben. De valószínűleg mindegyik közül a leginkább vészjósló 2003. május 30. volt.”

A lebonyolítási rend egyik előnyeként előre borítékolni lehetett, hogy rangadóval zárul a szezon. 2002 őszétől 12 csapat játszott a legmagasabb osztályban, ezek 2003. április 5-ig lejátszottak két teljes kört, azaz 22 bajnoki fordulót. Az első hat (a Ferencváros, az MTK Hungária, az Újpest, a Debrecen, a Győri ETO és a Siófok) a felsőházba, a második hat (a címvédő ZTE, valamint a Videoton, a Matáv Sopron, a Dunafer, a Kispest és a Békéscsaba) az alsóházba került. Mindkét hatos csoport rátett még további két kört, azaz tíz fordulót, így a 32. jelentette a zárást. A játéknapot a Ferencváros és az MTK Hungária 63-63, a Debrecen, valamint az Újpest 52-52 ponttal várta. Már fordulókkal korábban eldőlt, hogy ez a négyes végez az első négy helyen, mint ahogy már az is réges-régen tiszta volt, hogy külön verseny folyik az első két helyért és a harmadik-negyedikért. Noha a bajnoki elsőségre még esélyes két csapat azonos pontszámmal állt, a kiírás szerint pontegyenlőség esetén a Ferencvárost avatják bajnokká, mivel az egymás elleni eredmények összevetésekor megelőzte volna örök riválisát.

A képlet mindenki számára világos lehetett: ha a Garami József által irányított zöld-fehérek legyőzik a Lokit, a másik mérkőzés eredményétől függetlenül bajnokok. Az MTK ellenben

Két debreceni játékos a jó teljesítményt nyújtók táborából. A győri Stark Péterrel szemben cselezni készülő Bajzát Péter és a Videoton védőin áttörő Böör Zoltán

csak abban az esetben reménykedhetett, ha a cívisváros piros-fehérjei elvisznek legalább egy pontot az Üllői útról.

A franztadti hívek optimizmusát még tovább táplálta a tény, hogy a DVSC addigra biztosította a nemzetközi kupában való indulását – egyszerűen szólva Szentés Lázár együttese számára a presztízsen kívül már semmilyen tétje sem volt a mérkőzésnek. A fradisták előre ittak a medve bőrére: rendeltek egy kisrepülő, amely már a kezdés előtt a „Fradi bajnok” feliratot mutatta a lentről béméskodóknak. Keveset számított, hogy a Ferencváros nem volt éppen jó formában. A csapat a májusi bajnoki mérkőzésein csak bukdácsolt, mindössze a Győri ETO-t tudta legyőzni. Azt a meccset Tököli Attila duplája döntötte el – ritka két gól volt, ha azt vesszük, hogy a ligaelsőségre törő zöldek májusi bajnoki mérkőzésen nem is szereztek többet. Debrecenben a brazil Flávio Pim öngólja „segített” (1-1), az MTK és az Újpest ellen is 0-0-ra végeztek, közben a Siófoktól az Üllői úton kikaptak (0-2), ám a győri győzelem ezek után legalább életben tartotta a reményeket. Vagy felkorbácsolta a vágyakat, mert az Üllői útra kilátogató közel 15 000 szurkoló szinte mindegyike biztos volt abban, hogy az utolsó fordulóban nem lehet a bajnoki címet elveszíteni.

A DVSC azonban nem volt hajlandó eljátszani az áldozati bárány szerepét. A vendégek nem csillogtak, de a nem túl heves ferencvárosi támadásokat képesek voltak elfojtani, sőt még nyelési lehetőségük is volt. Ám a gólhelyzetek „sokaságára”, a támadások minőségére jellemző, hogy egyik kapust sem tudta osztályozni a *Nemzeti Sport* tudósítója.

A XXI. században aligha kétséges, mind a játékosok, mind a drukkerék értesültek arról, hogy a város északi részén, Újpesten az MTK vezet, és ezzel megelőzi az FTC-t. A gólt

A ferencvárosi szurkolók nem bírtak érzelmeikkel, s elégtételt akartak venni a játékosaikon s az ellenfélen is

a mérkőzés 34. percében a tinédzserként is már a 47. élvonalbeli mérkőzését játszó Juhász Roland szerezte. Feljegyezték a krónikák: 2003. május 30-án, 18 óra 34 perckor bólintotta Madar Csaba a jobb oldalról beívelt szöglete után Vlaszák Géza kapujába a labdát. Mint utóbbi kiderült, ez döntötte el a 101. magyar labdarúgó-bajnokságot. A válogatottságainak száma alapján időközben már a magyar labdarúgás álomtizenegyébe emelkedett futballista akkoriban még többnyire csatárt játszott, nem is akárhogyan. A bajnokság utolsó három fordulójában, a Győr, a Siófok és végül az Újpest ellen is szerzett gólt. Pedig a Megyeri úton (is) középső védőt játszott kényszerűségből, miután klubtársai közül Komlói Ádám, Horváth Levente, Elek Norbert és Győri János kidőlt a sorból, a szerb Micso Szmiljanics pedig épp eltiltását töltötte. Egervári Sándor még áprilisban, a Győri ETO elleni idegenbeli mérkőzésen vezényelte hátra addigi támadóját, emlékezve arra, hogy Juhász Roland korábban az ifjúsági válogatottban játszott néhányszor védőt. Amikor harc képesessé lett valamelyik „igazi” bekk, Juhász mehetett vissza támadni. S a csatárként szerzett tudomány egyáltalán nem jött rosszul neki, amikor az Újpest elleni meccs kulcspillantában a kapu elé érkezett fejelni.

A Ferencvárosban nehezen viselték az MTK vezetését, illetve azt, hogy ha csak nem tudnak gólt szerezni Garami József tanítványai, oda a bajnoki cím. Nemcsak a nézők türelme fogyott vészesen, hanem a pályán a labdarúgóké is. Néhányan olyan durvaságokra ragadtatták magukat (a szerb Alekszandar Jovics például megütötte a debreceni Bernáth Csabát), amilyenek miatt, ha Megyebíró János hajlandó jobban belenyúlni a mérkőzésbe, akár piros lapot is kaphattak volna. A *Nemzeti Sport* másnapi tudósítása szerint ráadásul a végén a fradisták a gyepen kérlelték a debrecenieket, „hagyjatok minket egy nyomorult gólt rúgni”.

Nem ment, nem hagyták. Ahogyan fogyott az idő, úgy növekedett a feszültség. Szarka Zoltán alig hosszabbított a Megyeri úton, ott az MTK játékosai a lefújás után a pályán maradtak, várták a híreket, tud-e a Fradi gólt szerezni az utolsó percekben. Nem mozdultak az újpesti szurkolók sem – ők is szurkoltak, „természetesen” a Ferencváros ellen...

Közben az Üllői úton a hangosanbeszélő azt bömbölte a fanatikuskoknak, hogy ne mászsanak át a kerítésen, mert a végén úgyis kinyitják a kapukat. Sem ez, sem az nem volt jó ötlet. A hármas sípszó pillanatában az MTK-sok a főváros másik felében ünnepelni kezdtek (Egervárit 1999-ben bajnokként menesztette a vezérkar, s a csapat nem is tudott aztán ismét nyerni, csak négy évvel később, a visszatért trénerrel), s bár addig követték a IX. kerületi eseményeket, fogalmuk sem volt arról, hogy az Üllői út 129. alatt elszabadult a pokol.

A felbőszült „szurkolók” a pályára rohantak, ütöttek és rúgtak mindenkit, akit csak értek. Kaptak a fotóriporterek is, köztük olyanok is, akik éltek-haltak a Ferencvárosért. Kaptak a játékosok, legalábbis azok, akik nem tudtak elmenekülni. A legtöbbet Tököli Attila, az a csatár, aki hat nappal korábban két góljával reményt adott az utolsó fordulóra a csapatának, aki az idény során kiemelkedően a legeredményesebb játékosa volt a zöld-fehéreknek, s aki a hónap elején két góljával szinte egymaga nyerte meg a Magyar Kupát a Ferencvárosnak a Puskás

Illés Béla és Welton Silva a bajnoki címet ünnepli a Megyeri úti pályán

Fotó: *Nemzeti Sport*

2002
2003

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Ferenc Stadionban, és éppen a DVSC-MegaForce ellen. Kaptak a debreceni játékosok (közülük a juniorok soraiból erre a mérkőzésre felrendelt Marton Imre járt a legrosszabbul, őt alaposan helybenhagyták), s kapott a csapat edzője, Szentes Lázár is, akit először hátulról megütöttek, majd egy, a veséjére mért karaterugással végképp leterítették. Az edzőt az Üllői útról a Merényi Gusztáv Kórházba vitték, ám aztán hamar kiderült, szerencsére nincs nagyobb baja. A rendőrök csak jó félórával a botrány kirobbanása után érkeztek a helyszínre. Megjelenésük csak tovább szította a kedélyeket, valóságos háború dúlt az Üllői úton és környékén. A vandálok felgyújtottak például egy három méter magas reklámtáblát, s amikor megérkeztek a tűzoltók, nem engedték őket kiszállni a kocsijukból, sőt nekiestek az oltani készülőknek. A debreceniek küldöttsége végül rendőri kísérettel indult haza Budapestről. Lassan már a cívisvároshoz közeledett a lokisták busza, amikor a ferencvárosi játékosok még mindig a klubházban rettegtek, s várták, hogy oszoljon a tömeg.

A liga elnöke azzal a céllal érkezett a mérkőzésre, hogy majd átadja a bajnoki érmeiket a szereplőknek. Erről persze szó sem lehetett. Dr. Szieben László – tapasztalt jogászemberként – az események hevében nem akart elhamarkodottan fogalmazni, csak annyit jegyzett meg, hogy „alaposabb előkészületeket is lehetett volna tenni a rendbontás elkerülése érdekében”. S még hozzátette: „Sürgősen be kell vezetnünk a szurkolóikártya-rendszert!”

A Loki válogatott játékosa, Dombi Tibor a mérkőzés másnapján zaklatottan idézte fel az eseményeket *Kiripolszky Tamásnak*, a *Nemzeti Sport* debreceni tudósítójának: „Ha velem hasonló történne, mint Tököli Attilával, vagyis ha a saját szurkolóink vernének meg, többet biztos nem játszanék a DVSC-ben. (...) Halálfélelem volt. Ahogy tudtunk, menekültünk az öltözőfolyosó felé. Kapusunk, Balogh János meg sem állt a zuhanyzóig. Én trappoltam utána, ő pedig attól tartott, hogy valamelyik zöld-fehér drukker kergeti. A történetek után badarság lenne azt állítani, hogy csak néhány tucat ember felelős a botrányokért. Elhíhetik, azt is nehéz volt megélni a pályán, ahogyan az ellenfeleink fenyegettek bennünket. Mondhatnék nevetek, noha bizonyítani nem tudom, de felhívták a figyelmünket, hogy ha nem kapunk ki, nem érünk haza. Egyébként nem is értem az FTC futballistáit, akik gyakran úgy nyilatkoznak,

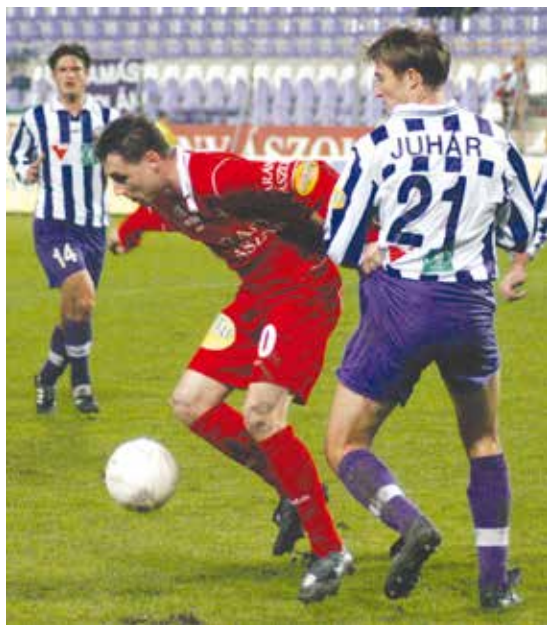

A rendőrök többször is összetűztek a szurkolókkal. Itt éppen a békéscsabaiak „fegyelmézik” debreceni ultrákat

mintha zöld-fehér vér folyna bennük, miközben valójában nem is igazi ferencvárosiak. Akik tényleg sokat tettek a Ferencvárosért, mint Simon Tibor, Szekeres Tamás (a mérkőzés idején a DVSC tagja – *a szerzők*), Hrutka János, Keller József, Albert Flórián, és még sorolhatnám, azokkal nekünk, debrecenieknek jó volt a viszonyunk. Nem értem,

miért haragudtak ránk Lipcsei Péterék és a nézők, hiszen mi semmi mást nem csináltunk, csak futballoztunk.”

A 2002–2003-as bajnokság a pályán május 30-án véget ért, az Üllői úti mérkőzésnek azonban volt utóélete. Több fronton is. A Magyar Labdarúgóliga a 2003-as őszi összes hazai bajnoki mérkőzésére betiltotta az Üllői úti pályát. Alig néhány nappal a botrány után Várszegi Gábor, a Ferencváros első számú támogatója jelezte, hogy szívesen elhagyná a klubot. (Néhány hónapig kellett várni, hogy ezt megtehesse – novemberben aztán sor került a szerződésbontásra.) Júliusban hivatalos személy elleni erőszak gyanújával kihallgatták Szűcs Lajost, a csapat kapusát, aki a hatóság szerint a mérkőzés után egy alumíniumkukát dobott a klubház erkélyéről a rendőrök közé. Néhány nappal később Tököli Attila, aki bejelentette, hogy a tör-

A román Marius Șumudică, aki 16 gólt szerzett a DVSC színeiben, Juhár öleléséből igyekszik megszabadulni

tétek után nem kíván többé a zöld-fehéreknél futballozni, klubja engedélyével a PMFC-ben játszott edzőmérkőzést. Aztán enyhült a szigor: az MLL csak a Fradi első három hazai bajnoki találkozóját rendelte zárt kapuk mögött lejátszani, ám a további időszakra felfüggesztette az FTC pályaválasztói jogát. Az egyesület az MLSZ-hez fordult, amely aztán helyben hagyta a három hazai bajnokira szóló „zártkapus” rendelkezést, de a további büntetéseket eltörölte. Ellenben hat pont levonásával sújtotta a zöld-fehéreket, s kirótt a klubra 40 millió forintnyi büntetést. Még mindig csak szeptember első napjainál tartottunk, amikor Tököli Attila visszatért a Ferencvároshoz. Októberben a Legfőbb Ügyészség négy óvást is bejelentett a Ferencváros–DVSC–MegaForce mérkőzést követő botrányok ügyében hozott fegyelmi határozatok ellen. November 6-án az MLSZ elnöksége emiatt hatályon kívül helyezte a rendező klubot sújtó határozatokat, s új eljárást rendelt el. Ez egyben azt is jelentette, hogy a hat pontot visszakapva az FTC a bajnoki tabella élére ugrott. De korai volt az öröm: három héttel később az új elsőfokú eljárás eredményeként ismét levonták a hat pontot. Február 19-én megint és utoljára fordult a kocka: a Magyar Labdarúgóliga fegyelmi bizottsága visszaadta a Fradinak a levont hat pontot. Mint kiderült, a rosszul megfogalmazott fegyelmi szabályzat miatt nem lehetett levonni a zöld-fehérektől a fél éven keresztül „ide-oda billegő” hat pontot.

Megjegyzendő: a Ferencváros története 28., mindmáig utolsó bajnoki címét köszönhette a döntésnek. A 2003–2004-es idényben ugyanis egyetlen ponttal előzte meg a második helyezett Újpestet, miként a harmadik Debrecent is. *(Dénes Tamás, Hegyi Iván, Lakat T. Károly: Az otthon zöld fűvén)*

Lipcsei Péter volt az idény legjobbja

Az MLSZ 2002 decemberében Gera Zoltánt választotta Az év labdarúgójának. A Magyar Aranylabda-díjjal a futballszakírók Lisztes Krisztiánt tüntették ki. Egyébként ez volt az első alkalom az 1998-ban életre hívott ankét történetében, hogy nem Király Gábort jelölték a legjobbnak. Ugyancsak 2002 decemberében hozták nyilvánosságra, hogy a szurkolók és sportújságírók szavazásán az esztendő legjobb kapusa Szűcs Lajos, legjobb mezőnyjátékosa Lipcsei Péter, legjobb válogatott játékosa pedig Dárdai Pál lett. Kenesei Krisztián különdíjat kapott az évadban a válogatott mezében elért legszebb gól szerzőjeként. Bozsik Pétert ünnepelték az év edzőjeként, míg az utánpótlásban dolgozó legjobb trénernek Róth Antalt választották.

A 2002–2003-as bajnoki idény végén a Magyar Labdarúgóliga és a HLSZ osztott díjakat. Előbbinél Lipcsei Péter kapta a Bozsik József-díjat (legjobb mezőnyjátékos), ismét Szűcs Lajos a legjobb kapusnak járó elismerést, a soproni Fehér Zoltán a Puskás Ferenc-díjat (felfedezett), Egervári Sándor a Sebes Gusztáv-díjat (edző), Bede Ferenc pedig a Hertzka Pál-díjat (legjobb játévezető). Kenesei Krisztiánt jutalmazták a gólkirályt megillető Deák Ferenc-díjjal.

A HLSZ-nél a játékosok szavazatai alapján Kenesei Krisztián kapta az Albert Flórián-díjat (legjobb játékos), sőt a legenergikusabb futballistának felajánlott elismerést is. Szűcs Lajos vehette át a Zsiborás Gábor-díjat (legjobb kapus), Szabics Imre a legjobb U21-es játékosnak járó kitüntetést. Dárdai Pál lett a legjobb külföldön játszó, míg Selymes Tibor a legkiválóbb nálunk játszó légiós. Csank Jánost találták a legjobb edzőnek, Márton Gábort az NB I B legkiválóbb futballistájának, Ábrahám Attilát pedig az első számú bírónak.

A *Nemzeti Sportnál* Lipcsei Péter (FTC, 6,129) érte el a legmagasabb átlagot. Az első tíz közé került még a mezőnyjátékosoknál: Illés Béla (MTK Hungária, 6,100), Kenesei Krisztián (ZTE, 6,035), Zavadszky Gábor (MTK Hungária, 5,906), Dvéri Zsolt (Videoton, 5,888), Kovács Zoltán (Újpest, 5,857), Czvitkovics Péter (MTK Hungária, 5,807), Urbán Flórián (ZTE, 5,808), Böör Zoltán (DVSC-MegaForce, 5,791) és Kuttor Attila (Siófok, 5,758). A kapusok „dobogósai” Szűcs Lajos (FTC, 6,007), Végh Zoltán (Videoton, 6,095) és Hajdu Attila (MTK Hungária, 6,000) voltak. Az év tizenegye az osztályozókönyv alapján: Szűcs – Molnár Z. (MTK Hungária, 5,807), Urbán, Kuttor, Selymes (DVSC-MegaForce, 5,708) – Zavadszky, Vincze G. (DVSC-MegaForce, 5,684), Lipcsei, Böör – Kenesei, Kovács Z. A B-csapat: Végh – Kocsárdi (ZTE, 5,517), Gyepes (FTC, 5,647), Fűzi Á. (FTC, 5,538) – Czvitkovics, Kapić (FTC, 5,583), Illés, Pomper (Videoton, 5,583), Rednic (MTK Hungária, 5,727) – Gera (FTC, 5,692), Fülöp (Siófok, 5,538).

Lipcsei Péter érte el a legmagasabb átlagot a *Nemzeti Sportnál*

Csak Tökölivel nem bírt a Loki

2003-ban ismét a Ferencváros neve került fel a trófeára. Garami József dirigálta a zöld-fehéreket, akik közül Lipcsei Péter és Keller József már ötödször lett MK-győztes. (Lipcsei 2004-ben megnyerte a hatodikat is.) Alkalmasint ők is, Szűcs Lajos is elsősorban Tököli Attilának köszönhették a DVSC-MegaForce 2-1-es legyőzését.

A Loki a Mátészalka elleni 5-0-s győzelemmel kapcsolódott a sorozatba, majd 3-0-ra megverte a Bodajk a Sándor Károly Akadémia növendékeire épített csapatát. A Szolnoki MÁV elleni nyolcaddöntőben már a harmadik, kapott gól nélküli idegenbeli győzelmét aratta (1-0). A legjobb négy közé jutásért játszott először otthon, de ez volt az egyetlen változás a korábbiakhoz képest, a Matáv Sopron (2-0) ellen is érintetlen maradt a hálójá. Az elődöntőben a bajnoki címre törő MTK Hungáriát – az idején talán legjobb játékaival – még jobban megverte, mint novemberben a kék-fehérek „fiókcsapatát”. Az 1-1-es első félidő után 6-1-re ütötte ki Egervári Sándor együttesét.

Több ezer debreceni figyelte Dombit a döntőben

A kupagyőztes Ferencváros. Háttul, balról: Udvarácz, Bognár, Sowunmi, Kriston. Középen: Somorjai, Vukmir, Dragóner, Gera, Jovics, Kapič, Kiss. Elöl: Szkukalek, Leandro, Zováth, Balog, Lipcsei, Szili, Tököli, Szűcs, Penksa, Keller

A 2003. május 6-i, a Puskás Ferenc Stadionban rendezett finálé szünetében még a Loki vezetett 1-0-ra, miután Szűcs Lajos a kupadöntők történetének talán legnagyobb potyagóljával juttatta előnyhöz. Aztán Tököli a második félidőben két gólt rúgva fordított. A Ferencváros tíz gólt szerzett az egész sorozatban, ebből hetet Tököli. Szűcs kapus megérdemli, hogy tágítsuk a horizontot: a zöld-fehérek a Pápai ELC ellen kapcsolódtak be a sorozatba, a hálójór bravúrjainak is köszönhetően hosszabbításban jutottak tovább. A Kaposvár ellen tizenegyespárbaj döntött, Szűcs Lajos két lövést kivédett, ismét főszerelő volt. Következett a bajnoki címvédő ZTE, amely ellen Szűcs nem kapott gólt, majd az elődöntőben a meglepetéscsapat, a BKV Előre, amely ellen ugyancsak Tököli két gólja hozta meg a sikert. Három és fél héttel

Belényesi és Dragóner fejpárbaja

Döntő

Ferencváros–DVSC–MegaForce 2-1 (0-1)

2003. május 6., Puskás Ferenc Stadion, 10 000 néző. Jv.: Megyebíró

Ferencváros: Szűcs – Vukmir, Dragóner, Balog Z. – Kriston, Kapič (Zováth, 49.), Lipcsei, Leandro, Keller – Gera (Penksa, 91.), Tököli (Jovics, 93.)

DVSC–MegaForce: Tomić – Bernáth (Bajzát, 82.), Éger, Flávio Pim, Szekeres – Dombi (Belényesi, 65.), Habi, Vincze, Kiss – Ilie, Sándor T.

Gólszerzők: Szűcs (43. – öngól), Tököli (68., 78.)

a megnyert kupadöntő után a Ferencváros a DVSC elleni hazai 0-0-val elveszítette a bajnokság véghajnáját. A feldühödött szurkolók megütötték a bűnbaknak kiáltott Tököli Attilát...

A Szabad Föld Kupát a Szár KSE-Ilzer nyerte, miután 3-1-re legyőzte az Enese SC-t.

Magyar Kupa, 2002–2003-as kiírás

Negyeddöntő: Ferencváros–Zalaegerszegi TE 2-0, MTK Hungária–Dunaferri 3-2, BKV Előre–Siófok FC 1-1 (t.: 4-2), Debreceni VSC–Matáv Sopron 2-0

Elődöntő: DVSC–MegaForce–MTK Hungária 6-1, Ferencváros–BKV Előre 2-0

2002

SZUPERKUPA

2003

Kovács Zoltán szenzációs hazatérése

2002-ben ismét játszott a bajnok és a kupagyőztes a Szuperkupáért. Pontosabban ezúttal az Arany Ászok Szuperkupáért. Először nem a Népstadionban, hanem Siófokon – némi túlzással Budapest és Zalaegerszeg között félúton. A Magyar Kupát védő Újpest simán, 3-1-re legyőzte a bajnok Zetét, a meccs hőse a két gólt is szerző Kovács Zoltán volt. A lila-fehérek kispadján a szlovákiai Molnár László ült, személyében először nyerte meg külföldi állampolgárságú edző ezt a trófeát. A győztes kezdőcsapatában őt, azon a nyáron szerződötett játékos (Vlaszák Géza, Juhár Tamás, Farkas Balázs, Rósa Henrik, s nem utolsósorban Kovács) kapott helyet.

Újpest FC–Zalaegerszegi TE 3-1 (3-0)

2002. július 20., Siófok, 7000 néző. Jv.: Juhos

Újpest FC: Vlaszák – Németh T. (Kunzo, 14.), Tamási, Kozel, Juhár – Simek, Slončík (Korolovszky, 62.), Farkas (Tokody, 67.), Rósa H., Móri – Kovács Z.

ZTE: Turi – Kocsárdi, Csóka, Balog Cs., Szamosi – Babati, Vincze O., Udvari (Ljubojevics, 46.), Koplárovics – Kenesei (R. Sabo, 71.), Egressy

Gólszerzők: Kovács Z. (31., 40.), Móri (36.), Egressy (85.)

Versenyben voltunk a pótselejtezőért

Augusztus 21-én ünnepi mérkőzésen fogadta a magyar válogatott a spanyolokat. Kicsit megkésve bár, de ezen a napon ünnepelte az Aranycsapat egykori kapitányának a 75. születésnapját. Egyszersmind ekkor játszott először a csapat az attól kezdve hivatalosan is Puskás Ferenc nevét viselő stadionban. Az ellenfél világsztárokkal érkezett. A kezdő tizenegyében négy Real Madrid- és három Barcelona-játékos is volt, Iker Casillast, Carles Puyolt, Gaizka Mendietát, Fernando Morientest és Xavit is láthatta a „csupán” 18 000 néző. (A Manchester Unitedra egy héttel korábban a telt házat jelentő közel harmincezer érdeklődő volt kíváncsi ugyanott.)

A meccset megelőzően Baumgartner Zsolt autóversenyző egy nyitott sportkocsiban körbevitte Puskás Ferencet, akinek ez volt az utolsó fellépése többezres publikum előtt. Szegény már nagyon beteg volt, vajmi kevés juthatott el a tudatáig a valóban megható ünneplésből. A mérkőzésen a Király – Urbán (Korolovszky), Dragóner, Gyepes – Bodnár, Lisztes (Böör), Sebők V. (Fehér Cs.), Miriuță, Lów (Halmosi) – Tököli (Kenesei), Gera (Fehér M.) összeállítású válogatott a gól nélküli első félidőt követően az 55. percben hátrányba került, Raúl Tamudo kihasználta Dragóner Attila és Korolovszky Gábor helyezkedési hibáját. A 64. percben a nemzeti csapatban mindössze másodszor szereplő Lów Zsolt, a mezőny egyik legjobbjá majdnem kiegyenlített, de a labda a kapufára pattant. Klubtársa, a szintén cottbusi Vasile Miriuță a 74. percben már bevette az Iker Casillas helyére beállt Ricardo López hálóját (1-1).

A spanyolok elleni tizenegy. Állnak, balról: Gera, Gyepes, Dragóner, Sebők, Miriuță, Urbán. Elöl: Király, Tököli, Lisztes, Bodnár, Lów

Szeptember 7-én a svédek elleni Eb-selejtezőre készülő válogatott Izlandon, Reykjavíkban tartott főpróbát. Gellei Imre a Király – Urbán, Dragóner, Gyepes – Fehér Cs., Dárdai, Lipcsei, Miriuță, Lów – Kenesei, Fehér M. tizenegy mellett döntött, a második félidőre Lisztes és Tököli váltotta Miriuțát és Fehér Miklóst, majd Kenesei állt be Böör, az utolsó percekre Molnár Balázs és Kabát helyére pedig Lipcsei és Dárdai. A gólok a hajrában estek, Lów Zsolt a 80., Dárdai Pál a 90. percben vette be Birkir Kristinsson kapuját.

A 2002-es világbajnokság napjaiban a helyszínen tartózkodó Gellei Imre óriási energiákat mozgósított azért, hogy feltérképezze a nehéz csoportban, az angolok, az argentinok és a nigériaiak ellen is helytálló svéd válogatottat. Jól sikerült neki: a mieink októberben, a 2004-es Eb selejtezőinek első állomásán 1-1-es döntetlent értek el a stockholmi Råsunda-stadionban. Kenesei Krisztián már az ötödik percben vezetést szerzett, s egészen a 76. percig úgy festett, akár nyerhetünk is. Akkor azonban jött – először, de nem utoljára – Zlatan Ibrahimovic, aki

döntetlenre mentette a hazaiak szempontjából az összecsapást. Gellei Imre a Király – Urbán, Dragóner, Gyepes – Fehér Cs., Lipcsei, Dárdai, Lisztes, Lów – Tököli (Fehér M.), Kenesei (Gera) összetételű csapatot választotta.

Négy nappal később Gera Zoltán érdeme volt a San Marinó-i nemzeti tizenegy legyőzése. Látványos gólokat szerzett, az egyiket az *Eurosport* a játéknap legszebb találatának választotta. A két ország első hivatalos mérkőzésén a Király – Urbán, Dragóner, Gyepes – Fehér Cs., Lipcsei, Lisztes, Dárdai, Lów – Tököli, Kenesei tizeneggyel kezdtünk. Nagyon nehezen lendült játékba a magyar válogatott. A szünetben még döntetlenre álltak a felek, a miniállam amatőrjei kicsit meglepték a magyarokat a bátor játékukkal. Ám a második játékrészre a Kenesei helyére beálló Gera Zoltán mesterhármast vágott a civil életben bolti eladóként dolgozó Federico Gasperoninak. A hajrában beszállt még Fehér Miklós és Miriuță is.

Kevésbé sikerült az évváró, a magyar válogatott a Moldova elleni 1-1-gyel fejezte be az esztendőt az Üllői úton. A gyengébb tavasz után veretlen őszt produkált, ezért (is) okozott csalódást a döntetlen. A vendégek a 15. perctől vezettek (Eugen Pațula találat volt az első, amelyet az év februárja óta szereztek), válaszul Dárdai Pál emelte kapuba a labdát az 55. percben. Az összeállítás: Király (Babos) – Urbán, Korolovszky, Gyepes (Juhár) – Fehér Cs. (Bodnár), Lisztes, Lipcsei (Zavadszky), Dárdai, Szamosi (Böör) – Gera (Kenesei), Tököli (Kabát). A kapitány hatot (!) cserélt a szünetben – csak Böör Zoltán állt be később, a 69. percben –, s a frissítés jót tett a gárda játékának, noha a győzelmet nem sikerült megszereznie.

Februárban félbeszakadt a Magyarország–Bulgária találkozó a lárnakai sárban. Csapatunk a Király – Urbán, Dragóner, Gyepes – Fehér Cs., Lisztes, Lipcsei, Dárdai, Lów – Tököli, Kenesei tizeneggyel kezdett. Az ellenfél Zoran Jankovics révén a 37. percben vezetést szerzett. Az első játékrészt még be tudták fejezni, a ciprusi bíró azonban a szünetben úgy döntött, hogy a mostoha időjárási körülmények miatt lefújja a meccset. (Ez volt a harmadik alkalom, hogy a magyar válogatott mérkőzése félbeszakadt. Ilyen volt még 1978. november 15-én a nyugatnémetek

Chorzówban 1-1-re játszott a válogatott a lengyelekkel. Állnak, balról: Juhár, Fehér Cs., Lów, Dragóner, Urbán. Elöl: Tököli, Kenesei, Dárdai, Lisztes, Lipcsei, Király

elleni, illetve 2000. november 15-én a macedónok elleni találkozó.) Az MLSZ elnöksége következő, február 20-i ülésén úgy döntött, hogy hivatalosnak ismeri el a 45 perces át tartó mérkőzést.

Március 29-én sem szerzett gólt a gárda, pedig akkor 90 percet játszott. Ám a 0-0 nem számított ez rossz eredménynek az idegenbéli Európa-bajnoki selejtezőn. (Egyébként ez volt sorozatban a harmadik, döntetlenre végződött chorzówi lengyel-magyar.) A meccs arról maradt elsősorban emlékezetes, hogy a magyar szurkolók kényszerültek elénekelni a Himnuszt, miután a lengyel rendezők elveszítették a hangszalagot. A csapat összeállítása a következő volt: Király – Urbán, Dragóner, Juhár – Fehér Cs., Lipcsei, Dárdai, Lów – Lisztes, Kenesei (Sebők J.) – Tököli (Böőr). Gellei kapitány szokásos szerénységével és mértéktartásával a következőket mondta: „Noha a találkozó alakulása és az eredmény megfelel az előzetes várakozásoknak, hiányérzetem van, mert az első két tiszta helyzet a mieink előtt adódott. Bár a mostani 0-0 ugyanolyan értékes, mint a svédországi 1-1, még ne kezdjük beleélni magunkat abba, hogy közelebb kerültünk a portugáliai Eb-szerepléshez.”

S főleg nem kerültünk közelebb a svédek elleni budapesti találkozóval. Az volt a magyar együttes első veresége az idényben, a félbeszakadt ciprusi találkozót nem számítva. A mérkőzés csatárhősének Marcus Allbäck bizonyult, aki két gólt is szerzett, közöttük lőtte Lisztes Krisztián 24 méterről a látványos becsületgólt. A Király – Urbán (Bodnár), Dragóner, Juhár – Fehér Cs., Lisztes, Lipcsei (Böőr), Dárdai, Lów – Tököli (Sebők J.), Kenesei összetételű magyar csapat hiába reménykedett abban, hogy a fél évvel korábbi, stockholmi 1-1 után akár nyerhet is. A skandinávok fizikailag erősebbek voltak, futásban, sőt gondolkodásban is felülmúlták a

A svédek ellen a Népstadionban vesztő együttes. Állnak, balról: Juhár, Fehér Cs., Dragóner, Lów, Urbán.

Elöl: Kenesei K., Dárdai, Király, Lipcsei, Tököli, Lisztes

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

mieinket, valamint – elsősorban Anders Svenssonnak és Fredrik Ljungbergnek tulajdoníthatóan – kombinatívabb volt a játéuk. Megérdemelten nyertek.

Négy héttel később hangulatjavítónak megtette a luxemburgiak elleni, Megyeri úti 90 perc. Ezen a találkozón debütált a nemzeti tizenegyben Szabics Imre, méghozzá remekül: újonc létere egy félidő alatt két gólt szerzett. A Király (Babos) – Salamon, Dragóner (Bódog), Juhár – Tokody (Miriuță), Lipcsei, Lisztes (Zavadszky), Gera (Szabics), Lów (Füzi Á.) – Kenesei (Tóth N.), Tököli (Kabát) összeállítású együttes további góljait Gera Zoltán, Lisztes Krisztián és Kenesei Krisztián szerezték.

A 2004-es portugáliai Európa-bajnokság selejtezői előtt aligha akadt itthon bárki is, aki azt gondolta volna, hogy a lettek a magyarok előtt végeznek majd. (S azt meg főleg nem, hogy a pótselejtezőn – a vb-harmadik törököket búcsúztatva – kijut a tornára.) A két válogatott a Puskás Ferenc Stadionban játszott mérkőzése csak erősítette ezt a vélekedést. Gellei Imre szövetségi kapitány együttese simán, 3-1-re nyert – csupán 3000 néző előtt. (Mindössze egy héttel voltunk a botrányos utolsó bajnoki forduló után. Az ott történetekre hivatkozva Szűcs Lajos és Tököli Attila le is mondta a meghívást.) A magyar legénység, amely a Végh – Urbán, Dragóner (Gera), Juhár – Fehér Cs., Lipcsei, Dárdai, Lów – Lisztes (Böör) – Kenesei (Lendvai), Szabics összeállításban játszott, Verpakovskis vezető gólja után a második válogatott mérkőzésén is két találatot szerző Szabics Imre vezérletével fordított a szünet után. A győzelmet Gera Zoltán gólja biztosította be, akkor egyébként már csak tíz emberrel küzdött a csapat Juhár Tamás kiállítása miatt.

Idegenbeli ötgólos győzelem következett, az évad zárásaként. Az eredményt látva könnyű mérkőzésre tippelhetnénk utólag. Ám a kapitánynak sok nehézséggel kellett szembenéznie. Így fogalmazott a lefújás után: „A lettek elleni összetartás kezdete óta tíz nehéz, problémák-tól sem mentes nap áll mögöttünk. Az első hét igencsak emberpróbáló volt, hiszen a Ferenc-

Az A-válogatott törzstagjai

Király Gábor (Hertha BSC)	9
Fehér Csaba (NAC Breda)	9
Dragóner Attila (FTC)	10
Urbán Flórián (ZTE)	9
Lów Zsolt (Energie Cottbus)	10
Dárdai Pál (Hertha BSC)	9
Lipcsei Péter (FTC)	10
Böör Zoltán (Debreceni VSC)	7
Lisztes Krisztián (Werder Bremen)	11
Kenesei Krisztián (ZTE)	11
Tököli Attila (FTC)	9

2002–2003

város–Debrecen mérkőzésen történtek valamennyiünket sokkoltak, úgy éreztük, mintha az Üllői úton minket is megverték volna. Volt olyan labdarúgó, aki a történeken lelkileg nem tudta túltenni magát. Később a tatai edzőtáborban a nyomozók hátráltatták a szakmai munkát, persze tudom, ők csak a dolgukat tették. Jó néhány játékosról pedig sérülés miatt kellett lemondanom.” A magyar csapat a Végh – Bódog, Dragóner, Szekeres (Füzi Á.) – Böőr, Lipcsei (Lendvai), Lisztes, Dárdai (Zavadszky), Lów – Szabics, Kenesei összeállításban nyert, a gólokat Böőr Zoltán, Kenesei Krisztián, Szabics Imre és a duplázó Lisztes Krisztián lőtte.

A magyar válogatott a közepesnél jobb évet zárt, egy tétmérkőzésen és egy félbeszakadt felkészülési találkozón veszített csupán. Versenyben volt a pótselejtezőre jogosító második helyért.

2002. aug. 21.	Bp., Puskás-st.	SPANYOLO.	1-1 (0-0)		Miriuța
2002. szept. 7.	Reykjavík	IZLAND	2-0 (0-0)		Lów, Dárdai
2002. okt. 12.	Stockholm	SVÉDO.	1-1 (1-0)	Eb-sel.	Kenesei
2002. okt. 16.	Bp., Megyeri út	SAN MARINO	3-0 (0-0)	Eb-sel.	Gera 3
2002. nov. 20.	Bp., Üllői út	MOLDOVA	1-1 (0-1)		Dárdai
2003. febr. 12.	Lárnaka	BULGÁRIA	0-1	félbeszakadt	
2003. márc. 29.	Chorzów	LENGYELO.	0-0	Eb-sel.	
2003. ápr. 2.	Bp., Puskás-st.	SVÉDO.	1-2 (0-1)	Eb-sel.	Lisztes
2003. ápr. 30.	Bp., Megyeri út	LUXEMBURG	5-1 (1-1)		Gera, Szabics 2, Lisztes, Kenesei
2003. jún. 7.	Bp., Puskás-st.	LETTO.	3-1 (0-1)	Eb-sel.	Szabics 2, Gera
2003. jún. 11.	Serravalle	SAN MARINO	5-0 (2-0)	Eb-sel.	Böőr, Lisztes 2, Kenesei, Szabics

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

11 mérkőzésen: Kenesei Krisztián (ZTE), Lisztes Krisztián (Werder Bremen)

10 mérkőzésen: Dragóner Attila (FTC), Lipcsei Péter (FTC), Lów Zsolt (Energie Cottbus)

9 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Fehér Csaba (NAC Breda), Király Gábor (Hertha BSC), Tököli Attila (FTC), Urbán Flórián (ZTE)

7 mérkőzésen: Böőr Zoltán (DVSC-MegaForce)

6 mérkőzésen: Gera Zoltán (FTC)

5 mérkőzésen: Gyepes Gábor (FTC), Juhár Tamás (Újpest)

4 mérkőzésen: Fehér Miklós (SL Benfica)

3 mérkőzésen: Bodnár László (Dinamo Kijev), Kabát Péter (Denizlispor), Vasile Miriuța (Energie Cottbus, MSV Duisburg), Szabics Imre (Sturm Graz), Zavadszky Gábor (MTK Hungária)

2 mérkőzésen: Babos Gábor (NAC Breda), Bódog Tamás (FSV Mainz 05), Füzi Ákos (MTK Hungária), Korolovszky Gábor (Újpest), Lendvai Miklós (RSC Charleroi), Sebők József (AEL Limasszol), Sebők Vilmos (Energie Cottbus), Végh Zoltán (Videoton FCF)

1 mérkőzésen: Halmosi Péter (LFC Haladás), Molnár Balázs (ZTE), Salamon Miklós (Győri ETO), Szamosi Tamás (ZTE), Szekeres Tamás (DVSC), Tokody Tibor (Újpest), Tóth Norbert (Vasas)

Dzsudzsák Balázs Európa-bajnokságon játszott

Az olimpiai (és egyben utánpótlás-) válogatott az athéni játékokon való részvételért, s egyben az Eb-szereplésért szállt harcba. A szövetség gazdag programot biztosított a Róth Antal gondjaira bízott csapatnak, a hivatalos mérkőzések mellett a fiatalok részt vettek (sőt, megnyertek) 2002 nyarán a monori Innstadt-kupán, illetve télen Barcelona környékén edzőtáboroztak, ahol megmérkőztek a Barça (tartalékos) csapatával. Andrés Iniesta, Thiago Motta, Geovanni és Marc Overmars is játszott ellenük, Louis van Gaal irányításával. A 0-0 nem is volt rossz eredmény. A szezonban hat selejtezőt vívott a válogatott, négyet megnyert, kettőt elveszített. Reálisan már akkor is csak a csoport második helyére volt esélye a lengyelek mögött. A legszebb siker – főleg azt figyelembe véve, hogy az első találkozón, Västeråsban 1-0-ra kikaptunk – a svédek elleni hazai 5-2 volt, a nagy formában futballozó Szabics Imre négy góljával! A fél tucat selejtezőn Balogh János, Bodor Boldizsár, Czvitkovics Péter, Németh Norbert (6-6 mérkőzésen), Bajzát Péter, Buzsáky Ákos, Koplárovics Béla, Szélesi Zoltán, Torghelle Sándor (5-5), Fehér Zoltán, Nagy Gábor, Tóth Balázs, Vanczák Vilmos (4-4), Czeglédi Balázs, Máté Péter, Pusztai Olivér, Szabics Imre (3-3), Juhász Roland, Németh Tamás (2-2), Boér Gábor, Makra Zsolt, Pandur Péter és Regedei Csaba (1-1) lépett pályára. Az együttes egyébként ősszel győztesként zárta az Alpok-Adria-kupát.

Az U20-as korosztály mindössze három meccset vívott (1 győzelem, 2 vereség), mindet az Alpok-Adria-kupa második kiírásában, a későbbi A-válogatottak közül Fülöp Márton, Huszti Szabolcs, Lipták Zoltán, Regedei Csaba, Takács Zoltán, Vanczák Vilmos és Vaskó Tamás is szerepet kapott.

Az Ubrankovics Mihály által vezetett U19-es évfolyam az ősszel szép sikert ért el Észak-Írországból, a házigazdák, a walesiek az andorraiak előtt három győzelemmel megnyerte az Eb-selejtezőcsoportját. Tulajdonképpen egyetlen mérkőzését rontotta el az idényben: a hazai rendezésű második csoportkörben a norvégok elleni, kecskeméti találkozót (1-2). Utána hiába verte meg a hollandokat (3-1) és a görögöket (4-2), második lett a négyesben, s így nem jutott be a liechtensteini nyolcas fináléba. A játékosok közül idővel Bori Gábor, Kanta József, Pollák Zoltán, Rodenbücher István, Vadócz Krisztián és Vaskó Tamás is a nagyválogatottságig jutott. Az 1985. január 1. után született U18-asok két nemzetközi tornán vettek részt, Csehországban és Szlovákiában is csak a negyedik helyen végeztek. Az egyetlen pozitívum, hogy Pöstyénben Tózsér Dánielt választották a torna legjobb játékosának. Rajta kívül Veres Krisztián és a székesfehérvári Horváth Gábor került be később az A-válogatottba.

Az U17-esek Ubrankovics Mihállyal kezdték a szezont, utóbb a mester helyét Varga István foglalta el. A fiatalok második helyezést értek el a ráckevei nemzetközi tornán, majd háromszor is kikaptak Lengyelországban. Utána az öt felkészülési mérkőzésből csak az elsőt, az oroszok elleni budapestin lőtték gólt, de a görögországi Eb-selejtezőn kivágták a retet: a svájciakat, a házigazdákat és az albánokat megelőzve továbbjutottak. Két győzelem után már biztos továbbjutóként játszottak döntetlent a szkippetárokkal. Sajnos a portugáliai Európa-bajnokságon a rosszabbik arcát mutatta a társaság, az osztrákoktól (0-1), a dánoktól (0-2) és a rendező ország csapatától (0-2) is vereséget szenvedett. Varga István keretében Kemenes

Szabolcs, Kiss Zoltán, Balogh Balázs, Bergmann Balázs, Sütő László, Hauser Dániel, Kecskés Tamás, Zsidai László, Miskolczi László, Demjén Gábor, Ágoston Szilveszter, Feczesin Róbert, Hegyesi László, Ladóczki István, Telegdi Gergely, Kovács Gábor, a gárda második legfiatalabb tagjaként Dzsudzszak Balázs, valamint a nem játszó tartalékkapus, Kozma Tamás kapott helyet.

Az U16-osok Szokolai László, az U15-ösök Ubrankovics Mihály, majd Szalai László irányításával vívtak meccseket. Előbbiben Hreпка Ádám és Heffler Tibor, utóbbiban Filkor Attila és Vass Ádám is felbukkant.

EURÓPAI KUPÁK

Egyszeri egerszegi csoda a Man United ellen

A Bajnokok Ligája selejtezőjében a Zalaegerszegi TE már szinte reménytelen helyzetbe került a horvát NK Zagreb ellen. A hazai (pontosabban: Üllői úti) találkozó Ljubojevics góljával elért 1-0-s sikere nehéz visszavágót ígért. A Maksimirben már a 28. perctől 2-0-ra vezetett az ellenfél, ráadásul Kocsárdi Gergely kiállítása miatt emberelőnybe is került az utolsó percekre. Ám a 89. percben a spanyol Alfonz Pérez Burull játékos nélkül büntetőt ítélt, miután az előretörő Csóka Zsoltot a védője lerántotta a tizenhatoson belül. A kiélezett helyzetben Urbán Flórián vállalta és gólrá váltotta a lövést.

A bravúros továbbjutásnak a Manchester United elleni mérkőzés lehetősége lett a jutalma. A Puskás Ferenc Stadionba szóló jegyek Zalaegerszegen és Budapesten egy mérkőzésnyi idő alatt elfogytak. A szurkolók jelentős része a Man United világsztárjaira, David Beckhamre, Roy Keane-re, Rio Ferdinandre, Ryan Giggssre vagy Ruud van Nistelrooyra volt kíváncsi.

Az egerszegi játékosokat ez egyáltalán nem zavarta, az már inkább, hogy a stadionba buszozva látták, amint a Manchester United mezébe bújít honfitársaik mutogatják nekik, hogy ötöt fognak kapni. Urbán Flórián körülnézett a telt házas pályán, aztán tömören kibökte:

Vincze Ottó és társai a Man Unitednek lőtt gólt ünneplik

„A közönség showmüsort akar látni, de mi meg futbalozni. S ha lehet, nyerni is, bármennyire is ők az esélyesek.” Az angolok nem játszottak jól, a magyar bajnok pedig felülmúlta önmagát. S a 90. perc letelte után kihasználta szinte egyetlen helyzetét. Molnár Balázs átívelte a labdát a bal oldalra, Szamosi Tamás elment vele, a mindössze nyolc perce pályán lévő Koplárovcics Béla pedig a beadás után besodorta a kapuba. Európa a csodájára járt: a Zalaegerszegi TE, amelynek még a nevét sem tudják sokan kimondani, legyőzte

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

a főtáblára igyekvő angol sztárklubot. A nagy diadal nem vette el az egerszegiek eszét. Bozsik Péter mindenkit lehűtött, „Azt a hangulatot, amit a Puskás-stadionban átéltem, sohasem fogom elfelejteni, azt hiszem, már ezért az egy estéért megérte, hogy valaha is kapcsolatba kerültem a labdarúgással. Ettől függetlenül óva intek mindenkit az esélylatolgatástól. Győztünk ugyan, de a Manchester sokkal jobb csapat nálunk, az esélyeink jóindulattal is hat százalék körül járnak.”

A visszavágót látva talán még annyi sem volt. A Manchester United egy fél félidő alatt lerendezte a továbbjutást, Ruud van Nistelrooy a 6. percben szerezte az első gólt, majd a 15. percben az első mérkőzésen hírnevéhez méltatlanul enerváltan játszó David Beckham, kiváló szabadrúgásból a másodikat. Paul Scholes találatával a 21. percben 3-0-ra alakult az állás, akkor még nem sejtettük, hogy ennek bármilyen jelentősége is lehet, csak azt tudtuk, hogy lassan nullára fogy a Bozsik Péter által „jóindulattal hatszázalékosnak” ítélt továbbjutási esély. Közel negyven percen keresztül aztán jól tartotta magát (értsd: nem kapott újabb gólt) a ZTE, mígnem a hajrában Van Nistelrooy tizenegyesből, Solskjær akcióból növelte az előnyüket. Az 5-0 természetesen a Manchester United sima továbbjutását jelentette. A ZTE átkerült az UEFA-kupába, ahonnan 1-9-es összesítéssel esett ki a Dinamo Zagrebbel szemben.

Ronaldinhót csodálja Korolovszky Gábor

Az eredetileg is az UEFA-kupába nevezett Újpest meglepetésre csak 2-2-es döntetlent ért el Toftirban, a Klaksvíkar Írórttarfelag (KÍ) ellen. A visszavágó sem alakult könnyen a feröeriek ellen, de Horváth Ferenc taláata meghozta a továbbjutást. A lilák a következő fordulóra sztár-csapatot kaptak, a francia Paris Saint-Germain. Luis Fernandez együttese már a Fény Városában eldöntötte a továbbjutást a ragyogó Ronaldinho vezérletével. A brazil lőtte az első gólt, két argentin, Mauricio Pochettino és Martín Cardetti a továbbiakat (3-0). A három hónappal korábban világbajnoki címet nyerő Ronaldinho el sem jött Budapestre, társai nélküle is nyertek 1-0-ra, s kettős győzelemmel mentek tovább.

A Ferencváros az UEFA-kupa selejtezőjében 4-0-s győzelemmel kezdett az AEL Limassol ellen, s ezzel el is rendezte a továbbjutást. A ciprusi visszavágón a hazaiak, magyar légiósuk, a döntő gólt szerző Sebők József vezérletével 2-1-re nyertek, azonban nem sodorták veszélybe a Fradi továbbjutását. A következő fordulóban nagyon nehéz ellenfelet kapott Garami József legénysége: a német VfB Stuttgartot. Tizenötezer néző előtt az első mérkőzés 0-0-ra végződött az Üllői úton. A másodikban az FTC a 65. percig kihúzta kapott gól nélkül. Akkor Amanatidisz bevette Szűcs Lajos kapuját, ám egyetlen magyar találat mindent megváltoztatott volna. A 91. percig nyílt volt a csata, akkor szerezte meg Meira a „svábok” második gólját – egy vitatható büntetőből.

Baronio és Miccoli is gólt lőtt a DVSC-nek

A nyári bajnoki rajt előtt kevés csapat ment külföldre, s ha útra is keltek, jellemzően Ausztria vagy a többi szomszédos ország jelentette a célállomást. Az Újpest kétszer is „kiszaladt a sógorékhöz”, előbb az Admirától kikapott, majd az FK Austriát Kremsben megverte. Molnár László új csapatot épített, kellettek az edzőmeccsek. A lila-fehérek a pozsonyi Artmediát itthon fogadták (2-2). A lengyel Górnik Zabrze is Magyarországon járt, az MTK Hungáriától kikapott, a ZTE-vel döntetlent játszott. A DVSC is vívott két említésre méltó találkozót, Kassán 2-0-ra legyőzte a helyi 1. FC-t, majd az Oláh Gábor utcában 5-2-re verte meg a nagyváradi vendégeit. Októberben a Loki Perugiában lépett pályára, a helyi csapattal szemben 2-0-ra veszített. Mindkét találatot jegyzett játékos lőtte, az elsőt a korábbi utánpótlás Eb-győztes, a Laziót is megjárt Roberto Baronio, a másodikat a pályafutása alatt tíz A-válogatottságig jutó Fabrizio Miccoli, a Coppa Italia 2002–2003-as gólkirálya.

A január-februári felkészülés egy részét igyekeztek ismét külföldön eltölteni a klubok. A legvonzóbb színhelynek továbbra is Ciprus (MTK Hungária, ZTE, Ferencváros) és Törökország (Újpest, Matáv Sopron, Győri ETO, Siófok, Videoton) számított. A DVSC ismét Perugiában járt. Április közepén a Videoton a finn MyPa együttesét fogadta Székesfehérváron. Veresége (1-2) meglepetést keltett.

Az Intertoto-kupában 2003 nyarán a Győri ETO FC és a Videoton FC Fehérvár képviselte a magyar színeket. A zöld-fehérek a görög Ethnikosz ellen idegenben szerzett több góllal jutottak tovább (1-1, 2-2), majd a spanyol Racing Santanderrel szemben ugyanígy kiestek (0-1, 2-1). A Vidi hamar elbúcsúzott, a dunaújvárosi 2-2 után Bulgáriában 3-2-re kikapott a Marek Dupnicától.

Buzsáky Ákos UEFA-kupa-győztes lett José Mourinho Portójában

Waltner Róbert a Zalaegerszegi TE bajnokcsapatából 2002 nyarán az argentin Boca Juniorshoz igazolt. Nagy reményekkel utazott ki, ám az ötödik kinti héten cisztát találtak a lábában. Nem jutott el az első csapatig, s a tartalékoknál is csupán néhányszor kapott szerepet. A rehabilitáció alatt együtt dolgozott Carlos Tévezzel, akit 2003 (majd 2004 és 2005) végén Dél-Amerika legjobb játékosának választottak.

Buzsáky Ákos volt az idény európai meglepetés-légiója a magyarok közül. A Grund FC-ben, majd az MTK Hungáriában nevelkedett, akkor húszéves, a korosztályos válogatottságig jutó középpályás – Lóránt Dezső menedzser segítségével – az FC Portóhoz igazolt. Rendsze-

resen szerepet kapott a kék-fehérek B-sorában, majd 2003 elejétől már a nagycsapat keretéhez rendelte José Mourinho. Ákos a „sárkányok” között három bajnoki mérkőzést játszva a szezonban bajnoki címet nyert. (Olyan társai voltak, mint Vítor Baia, Deco, Ricardo Carvalho, Paulo Ferreira vagy Derlei.) A gárda megnyerte az országos kupát, sőt diadalmaskodott az UEFA-kupában. Utóbbinak a magyar középpályás is aktív részese lett, mivel szerepelt a török Denizlispor elleni visszavágón. A Celtic elleni döntőt ugyan a lelátóról nézte végig Sevillában, aztán a lefújás után – ahogyan később fogalmazott: „befogadtak”, így a keret teljes jogú tagjaként – a gyepen ünnepelt a társaival. S persze részese volt a hajnalba nyúló portói fiesztának is. Még két magyar futballista szerepelt a portugál elitben: Fehér Miklós az SL Benfica (2.), Vayer Gábor a Santa Clara (17.) labdarúgója volt.

A német Bundesligában futballozott továbbra is a legtöbb válogatottunk. Király Gábor és Dárdai Pál a Hertha BSC (5.), Lisztes Krisztián a Werder Bremen (6.), Lőw Zsolt, Sebők Vilmos és Vasile Miriuța az idény elején az Energie Cottbus (18.) játékos volt. A román–magyar középpályás novemberben a Bundesliga 2-es MSV Duisburghoz igazolt, Sebők augusztus végén játszotta az utolsó német bajnokiját. A következő nyáron az izraeli második osztályban szereplő Maccabi Ahi Nazareth ajánlatát fogadta el. Lőw ellenben kitűnő szezont zárt, minden klubtársánál többször kapott szót a kezdőcsapatban. Bódog Tamás a második ligás FSV Mainz 05-ből is bekerült a magyar válogatottba.

A holland élvonalban a három „nagy”, a PSV, az Ajax és a Feyenoord mögött negyedikként végző NAC Bredát Babos Gábor, Fehér Csaba és súlyos, augusztusi sérüléséig Pető Tamás is erősítette. Előbbi kettő minden fordulóban, utóbbi csak egyetlen bajnoki meccsen kapott lehetőséget. Torma Gábor a Roda keretével kezdte az idényt, de nem lépett pályára bajnokin, klubja pedig kölcsönadta a második divízióban remekelő ADO Den Haagnak. A magyar csatár a 12 találkozón szerzett 5 góljával feljutáshoz segítette a zöld-sárgákat.

A belga első osztályban Bodor Boldizsár a Germinal Beerschot Antwerpen (14.), Lendvai Miklós és a vajdasági, de 1993 és 1995 között a Szarvasi Vasas Spartacus színeiben az NB II-ben is szerepelt Dudás István az RSC Charleroi tagja volt. Az osztrák Bundesligában kereste kenyerét Klausz László (Bregenz, 9.), Halmosi Péter (Grazer AK, 2.), Garics György (Rapid, 4.), Bukrán Gábor és Sáfár Szabolcs (SV Salzburg, 3.), valamint Szabics Imre és Korsós György

Foto: Fotovilag

Pető Tamás, Babos Gábor és (elől) Fehér Csaba

Szabics Imre (hátul, balról a negyedik) és Korsós György (középen, balról a negyedik) az osztrák bajnokság középcsapatában, a Sturm Grazban

(Sturm Graz, 6.). A 11 gólig jutó Szabicsnál csak négyen könyveltek el több találatot az ottani élvonalban. Abban az idényben mutatkozott be az elitben a mindössze 18 éves, szombathelyi születésű Garics György, aki akkor már négy éve Bécsben élt és a Rapid akadémiáján nevelődött. Édesapja, idősebb Garics György a hetvenes-nyolcvanas években a Szeged, a Szolnoki MÁV, a Haladás VSE és az MTK-VM játékosa volt. A fiú messze túlszárnyalta atyját, 40 válogatottságig jutott a „sógorok” színeiben. Nem szólva arról, hogy az egyetlen magyarországi születésű futballista, aki az elmúlt

Klausz László (középen, balról az ötödik) a Bregenz együttesében

Tiefenbach Tamás (hátul, jobbról a második) és Virág Béla (elől, balról a második) az Austria Lustenauban

negyven évben felnőtt Európa-bajnokságon játszhatott. (2008-ban, ráadásul hazai rendezésű tornán). A második ligában a Mattersburg végzett az élen, soraiban a korábbi válogatott Szekér Istvánnal, aki ezt az egyetlen szezont töltötte a zöld-fehéreknél. A harmadik helyezett Austria Lustenauban rúgta a labdát Virág Béla és Tiefenbach Tamás.

Ciprusra elsősorban csatárokat szerződtettek honfitársaink közül. Sztipánovics Barnabás az APOEL-ben (3.), Kenesei Zoltán az AEK Larnacában (8.), Sebők József az AEL Limasszolban 5.) tíz, öt, illetve kilenc gólt szerzett. Sebők játszott az elveszített kupadöntőben is.

Rabóczki Balázs az őszt még a svéd élvonalban, az IFK Norrköpingben (13.) töltötte, majd tavasszal már a dán FC Köbenhavn első számú kapusa volt. Utóbbival bajnok lett.

A finn bajnokság 2002-es idényében a Helsingin JK (HJK) visszafoglalta a trónt, e csapat volt abban az idényben az egyetlen ligaelső Európában, amelyben apa és fia együtt hadakozott a középpályán. Az idősebb Alekszej Jeremenko 23, az ifjabb 27 meccsen játszott, mindketten alapembernek számítottak. Két magyar klubtársuk volt, Fekete László (akinek édesapja hajdanán még a Jeremenkóknál is jobb futballista volt az Újpesti Dózsa mezében) hat, Babócsy András 27 meccsen kapott lehetőséget. Mitring István és Pálfi László a MyPa (2.), Kovács Péter a Haka (3.), Czipó Zoltán az AC Allianssi (4.), Bardi Gábor az FC Lahti (8.), Tarlósi István és Varga Ernő az FC Hämeenlinna (10.), Kovács Béla a VPS (11.) légiósa volt. A tizenkét csapatos finn élvonal egyharmadánál, négy alakulat keretében is volt magyar kapus

(Babócsy, Mitring, Tarlósi, Bardi). A 2002-es kupadöntőben a Haka – Kovács Péter nélkül – 2-1-re legyőzte Bardi Gábor együttesét.

Mátyus János személyében ismét került magyar labdarúgó a skót élvonalba, a Hiberniant (7.) erősítette. A svájci első ligában egyetlen meccs erejéig szerephez jutott Dancs Roland, ám mindössze néhány percnyi játéka is a Grasshoppers bajnoksapatának tagjává tette. Kabát Péter újból Törökországba, a Denizlisporhoz (10.) került. Bodnár László duplázott a Dinamo Kijevvel Ukrajnában.

Izraelben csupán három magyar lépett pályára az élvonalban. Boér Gábor és ősszel Pisont István az MS Ashdod (7.), utóbbi tavasszal a Bnei Yehuda (10.), Halmai Gábor a Hapoel Tel-Aviv (3.) trikóját viselte.

Kerekes Zsombor 2003 tavaszán a kínai Tiencsin Teda játékosa lett. Az egykori ferencvárosi, Zöld Zoltán az ausztrál South Melbourne-nél töltötte az idényt. Tüske Roland – akit a paranai lapok ötszörös A-válogatottként fogadtak a tájékozatlanságuknak és az ügyes menedzsernek egyaránt tulajdoníthatóan – 2003 tavaszán néhány hónapra az Atlético Paranaense játékosa lett. Hivatalos találkozón nem játszott.

Kiss László edző az Arab Emírségekben, a Dibba el-Hissinnél vállalt munkát.

TEREMLABDARÚGÁS

Kolbe Ádám nagy napja

Hatmillió forintot keresett a Debreceni VSC együttese a Borsodi Terembajnokság megnyerésével. Szentes Lázár együttese mindhárom mérkőzésén győzött a nyíregyházi hétvége első napján, maga mögé utasítva a Békéscsabát, a Balassagyarmatot és a Vasast. A második napon az MTK Hungária ment tovább a Nyírségből, megelőzve a Kispest-HFC-t, a hazai csapatot, valamint az Újpest FC-Fótot. Dunaújvárosból a REAC (a Dunaferr, a DVTK és az Újpest előtt), majd a Ferencváros (a PMFC-t, a Videotont és a Százhalombattát lekörözve) jutott be a hatos

A terembajnok Loki. Állnak (balról): Habi, Balogh, Szekeres, Vincze G., Andorka, Éger, Kolbe, Hanák, Szatmári, Tomi, Sándor T. Guggolnak: Šumudicā, Dombi, Flávio Pim, Cshetiani, Selymes, Kiss Z., Kerekes

döntőbe. A zalaegerszegi selejtező hétvége legjobbjai a ZTE FC (a Hévíz, a BTK-Bükfürdő és a Matáv Sopron kiejtésével), valamint a Lombard FC Haladás (a Pápai ELC, a Siófok és a Győri ETO FC előtt) voltak.

Február 2-án a debreceni döntőben a ZTE nyerte meg az A-csoportot, az MTK Hungária és a REAC előtt. A B-jelű trióban a Ferencváros megelőzte a DVSC-t és a szombathelyieket. A Lokinak volt lehetősége a javításra, csoportmásodikként játszhatott az egerszegiekkal a fináléért. 2-1-re nyert. A másik ágon hasonlóan alakult a forgatókönyv: kikapott a csoportgyőztes. Az MTK Hungária ugyancsak 2-1-re megverte a Ferencvárost. Az aranycsatában a Debreceni VSC – Kolbe Ádám és Andorka Péter egy-egy találatával – 2-0-ra győzött a kék-fehérek ellen. Kolbe lett a hatos döntő gólkirálya, Zavadszky Gábor a legjobb mezőnyjátékos, Szűcs Lajos a legjobb kapus. A leglelkesebb játékosnak Kövesfalvi Istvánt (REAC) választották.

A tél másik jeles teremlabdarúgó-eseménye a karácsony előtti Arany Ászok Top Gála volt, amelyen Budapest, Kelet és Nyugat válogatottja mellett pályára lépett az idegenlégiósok legénysége is. A négyes tornát a „hazai társaság,” Nyugat-Magyarország nyerte meg a fővárosiak előtt (8-4).

Kolbe Ádám

EB-PÁLYÁZAT

Ha a ciprusi nem gondolja meg magát...

2002. december 12-én az UEFA végrehajtó bizottságának genfi ülésén Ausztria és Svájc kapta meg a 2008-as kontinensbajnokság rendezési jogát. Fél évvel korábban, a júniusi határidőig nyolc kandidálás érkezett, az osztrák–svájci, a bosnyák–horvát, a skót–ír és a görög–török közös anyag, az Észak nevű, dán, finn, norvég és svéd együttes rendezést tervező, valamint az önálló orosz és magyar pályázat. Az UEFA Nemzeti Válogatottak Bizottsága a hatból négyet ítélte megfelelőnek a rendezésre, ezeket rangsorolta is. A magyar pályamunka a második lett a végső győztes mögött, megelőzve a görög–török és az északi pályamunkát. Gerhard Mayer-Vorfelder, a Német Labdarúgó-szövetség elnöke, az UEFA vb egyik tagja azt mondta az eredményhirdetés után: „A végső döntés az alapján született, hogy a végrehajtó bizottság tagjai nagyobb szervezőerőt tulajdonítottak az osztrák–svájci párosnak. Magyarország nagyon messzire jutott, kitűnő pályázatot nyújtott be”.

A pályázatunk médiaügynöksége később azt szellőztette meg, hogy valójában egyetlen voks miatt buktunk el. A szavazás aránya 7:5 volt oda, a ciprusi vb-tag, Mariosz Lefkaritisz pedig annak ellenére is az osztrák–svájci rendezésre szavazott, hogy előtte a magyarokat biztosította a támogatásáról. Döntetlennél, 6:6-nál az akkori elnök, Lennart Johansson szava döntött volna, amely (megint csak állítólag) bennünket segített. Tegyük hozzá: az UEFA nem hozta nyilvánosságra a további helyezették sorrendjét.

Névsorolvasás

BÉKÉCSABAI ELŐRE:

Fekete Róbert 32 – Bánföldi Zoltán 26/1, Fehér Zsolt 22/1, Udvari Szabolcs 25/1 – Szilveszter Ferenc 22/1, Tóth György 26/7, Dusko Grujics 20, Megyesi László 23/7, Vincze Zoltán 32/1 – Hoffmann Richárd 26/3, Keresztúri András 25/9. A többiek: Valentin Miculescu 20/6, Zseljko Gavrilovics 19/2, Kovács Norbert 16/1, Bujáki József 15, Lapsánszki Tamás 14, Schindler Szabolcs 13/1, Gabala Krisztián 12, Szeverényi Péter 11, Cseke László 10, Ademar Braga 5/1, Szabó Sándor 4, Valentényi Viktor 4, Brlázs Gábor 2, Ursz József 2, Futaki Krisztián 1, Szoboszlai Imre 1

DEBRECENI VASUTAS SC-MEGAFORCE (DVSC):

Sandro Tomić 25 – Hanák Viktor 23, Szekeres Tamás 26/3, Vincze Gábor 25/2, Selymes Tibor 24/3 – Dombi Tibor 25/1, Böör Zoltán 24/7, Ronald Habi 28/1, Kiss Zoltán 32/4, Sándor Tamás 27/1 – Bajzát Péter 24/8. A többiek: Marius Şumudică 23/16, Bernáth Csaba 21, „Pim” Flávio da Silva 18, Kahaber Cshetiani 16/1, Éger László 13/1, Kerekes Zsombor 13/2, Máté Péter 11/1, Sabin Ilie 10/6, Balogh János (k) 9, Balog Zsolt 9, Andorka Péter 6, Belényesi Miklós 5, Vladimír Nenadics 2, Szabó János 2, Dávid Zoltán 1, Kolbe Ádám 1, Tózsér Dániel 1

DUNAFERR SE:

Bitá László 17 – Zováth János 16, Salamon Miklós 17, Éger László 16/1, Kiss György 15/1 – Nikolov Balázs 22/5, Buzás Attila 23/1, Lengyel Ferenc 30/8, Rade Medics 18 – Jovan Drobnjak 21/5, Bükszegi Zoltán 26/2. A többiek: Pintér Attila 15, Rósa Dénes 14, Báló Tamás 13, Vaskó József 13, José de Paula „Alex” 12/5, Csehi Tamás 11, Sowunmi Thomas 11/1, Tamási Gábor 11, Balaskó Iván 10/1, Horváth Péter 10/3, Rompos József 10, Zsók József 10, Jákl Antal 9/1, Klement Balázs 9, Deli Zoltán (k) 8, Kóczyán Ferenc 8, Lajtos Dávid 8, Németh Viktor (k) 8, Rozsi József 8, Szabó Gergely 6, Nyúl Gábor 4/1, Bagoly Gábor 3/2, Mészáros Norbert 3, Dávid Zoltán 2, Papp Nándor 2, Micskó Márk 1, Tóth János 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 31 – Dragan Vukmir 29, Dragóner Attila 24/2, Szkukalek Igor 26/1 – Kriston Attila 29/3, Adem Kapić 24, Lipcsei Péter 31/9, „Leandro” de Almeida 26/1 – Alekszandar Jovics 23/1, Gera Zoltán 26/6, Tököli Attila 30/15. A többiek: Balog Zoltán 19, Szili Attila 19/4, Gyepes Gábor 17/2, Marek Penksa 14, Keller József 10/1, Bognár Zsolt 9/1, Zováth János 11, Bogdan Andone 7, Marius Cheregi 4, Somorjai Tamás 3, Sowunmi Thomas 3, Udvarácz Milán (k) 1

GYŐRI ETO FC:

Sebők Zsolt 31 – Bójte Attila 27, Goran Jovanovics 23, Marko Kartelo 20/1 – Baumgartner Attila 23/4, Németh Norbert 31/3, Darko Perić 26/2, Füzi Krisztián 18 – Herczeg Miklós

30/3, Igor Nicsenko 21/5, Szanyó Károly 25/10. A többiek: Branko Hucika 15/3, Alekszandar Bajevszki 14/4, Jákl Antal 14, Regedei Csaba 14/1, Salamon Miklós 14, Stark Péter 12, Jurica Karabatić 12/1, Baranyai Tibor 11/1, Nagy Tamás 11/1, Weitner Ádám 10, Róbert Semenik 9/1, Lakos Pál 7, Erős Gábor 4, Geri Tamás 4, Horváth Rudolf 3, Mracsó Mihály 3, Priskin Tamás 3, Hrvoje Jančetić 2, Nebojša Vukosavljević 2, Fülöp Csaba 1, Kardos Ernő 1, Krass Árpád (k) 1, Saša Milaimović 1

KISPEST-HONVÉD FC:

Tóth József 22 – Babos Ádám 20, Pandur Péter 20, Takács Zoltán 23, Cristian Dulca 16 – Dubecz János 24, Bárányos Zsolt 19/4, Borgulya István 20/2 – Hercegfalvi Zoltán 31/6, Torghelle Sándor 27/10, Marius Sasu 22/7. A többiek: Pirocska Attila 15/6, Hrutka János 14, Marin Dorel Balint 13/1, Erős Károly 13, Laczkó Árpád 13, Téger István 12, Vadócz Krisztián 12, Erős Gábor 11/2, Florin Batrinu 10, Hamar István 10/2, Mészáros Attila 9, Molnár Levente (k) 9, Balogh Pál 8, Zombori Zalán 7, Filó Attila 4, Hungler Gábor 4, Kozarek András 4, Mracsó Mihály 4, Simon János 4, Paróczai Sándor 3, Vass Csaba 3, Forrai Attila 2, Horváth Gábor (k) 2, Kaszás Endre 2, Csobánki Ádám 1, Fedor Ottó 1, Kardos László 1, Lázár Mátyás 1

MATÁV FC SOPRON:

Farkas Balázs 31 – Fehér Zoltán 24, Szabados József 24, Tóth András 22/2 – Egia Javraujan 24/7, Tóth István 21, Jozef Majoroš 26, Somogyi József 31/8, Pintér Zoltán 29/1 – Sira István 31/5, Tóth Mihály 32/14. A többiek: Csiszár Ákos 20/1, Horváth Róbert 19/1, Lubomír Orabinec 16, Perger György 13, Balaskó Iván 12/3, Mladen Lambulics 12, Bojan Lazics 12/1, Horváth András 11/2, Bagoly Gábor 8/1, Tiber Krisztián 8, Komódi László 7, Bausz Róbert 5/1, Sifter Tamás 3, Gyurcsányi Zsolt 1, Horváth Tamás (k) 1

MTK HUNGÁRIA FC:

Hajdu Attila 28 – Molnár Zoltán 27, Komlósi Ádám 21, Micso Szmiljanics 28, Füzi Ákos 26 – Goran Jezdimirovics 28, Illés Béla 30/21, Czvitkovics Péter 29/4 – Daniel Eugen Rednic 26/4, Juhász Roland 22/5, Zavadszky Gábor 32/10. A többiek: Elek Norbert 19/1, Ferenczi István 19/7, Alin Drăgan 18/1, Valeriu Andronic 16, Madar Csaba 13/1, Welton Silva 13/5, Pető Zoltán 10, Horváth Levente 9, Cătălin Liță 8, Némethy László 7, Szántai Levente (k) 4, Mladen Lambulics 3, Győri János 1

SIÓFOK FC:

Németh Gábor 25 – Alekszandar Pantics 30/2, Kuttor Attila 29/2, Koller Ákos 29/3 – Grósz Róbert 26, Schwarcz Zoltán 27/5, Schultz Levente 27/4, Daniel Usvat 25/4, Kovács Péter 21 – Szabó Csaba 22/5, Fülöp Zoltán 22/9. A többiek: Almír

Filipović 21/5, Sipeki István 20, Csordás Csaba 18/4, Juhász Tamás 17/1, Gaál László 16/1, Soós Krisztián 16, Erős Károly 15, Pusztai Olivér 14, László András 10, Cserynászi Norbert (k) 8, Szalai Csaba 2, Kovács Attila 1, Kőrösi Tamás 1

ÚJPEST FC:

Vlaszák Géza 29 – Simek Péter 24/2, Tamási Zoltán 28/6, Korolovszky Gábor 27, Juhár Tamás 30/2 – Szélesi Zoltán 29/1, Farkas Balázs 28, Rósa Henrik 25/4 – Tokody Tibor 31/8, Horváth Ferenc 29/13, Kovács Zoltán 29/14. A többiek: Radek Slončík 19, Móri Tamás 16/2, František Kunzo 14, Daniel Tchuř 14, Vanczák Vilmos 12, Cseri Gergő 10, Dejan Poljaković 9/1, Rósa Dénes 9/1, Németh Tamás 7, Simon Attila 6, Péter Léránt 5, Posza Zsolt (k) 5, Boér Gábor 2, Lettrich Dániel 2

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Végh Zoltán 29 – Némedi Norbert 20, Pomper Tibor 25/6, Vasas Zoltán 23 – Szalai Tamás 19/1, Dvéri Zsolt 27/5, Onyebor Monye 23/1, Tóth Balázs 23/3 – Róth Ferenc 26/6,

Terjék Lajos 21/4, Tóth Norbert 19/6. A többiek: Korsós Attila 18/5, Ivan Risztics 17, Dejan Vilotics 17, Timár Krisztián 15, Alekszandar Sztanojevic 14, Gabriel Vochin 14/1, Szabó Tibor 13/1, Földes Gábor 12/1, Csató Sándor 11, Predrag Gajics 9/1, Kóczián Ferenc 8, Aguinardo Sorato 8, Hamar István 6/3, Magasföldi József 5/1, Lubomir Paleikov 5, František Kunzo 4, Köntös Dániel 3, Milinte Árpád (k) 3, „Daniel” Linz Cortes 2/1, Horváth Gábor 2, Varga István 2, Kovács Balázs 1, Tereánszki-Tóth Péter 1

ZALABEGERSZEGI TE:

Turi Géza 18 – Kocsárdi Gergely 30/2, Urbán Flórián 23/2, Balog Csaba 28/1, Szamosi Tamás 27 – Darko Ljubojevic 28/2, Vincze Ottó 22/3, Egressy Gábor 25/7 – Kenesei Krisztián 29/22, Radu Sabo 23/2, Koplárovcics Béla 26/1. A többiek: Molnár Balázs 21, Csóka Zsolt 20/1, Faragó István 18/5, Radoslav Kral 17, Babati Ferenc 15/1, Nagy Lajos 13/1, Szabó Zoltán 12/2, Bardi Gábor (k) 10, Igor Budiša 10, Gyánó Szabolcs 9/5, Józsi György 9/2, Szasa Illics (k) 4

A 2002–2003. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye

Felsőház

1. MTK Hungária	32	20	6	6	59-34	66
2. Ferencváros	32	19	7	6	50-24	64
3. DVSC-MegaForce	32	13	14	5	57-38	53
4. Újpest FC	32	15	7	10	54-41	52
5. Siófok FC	32	12	11	9	46-44	47
6. Győri ETO FC	32	9	9	14	41-50	36

Alsóház

7. Zalaegerszegi TE	32	15	8	9	62-49	53
8. Videoton FCF	32	11	7	14	46-41	40
9. Matáv Sopron	32	9	9	14	47-54	36
10. Békéscsabai EFC	32	9	5	18	42-71	32
11. Kispest-Honvéd FC	32	8	5	19	43-66	29
12. Dunaferr SE	32	4	8	20	37-72	20

5. Nyírség-Spartacus	34	15	10	9	63-44	55
6. Százhalombattai FC	34	13	14	7	53-48	53
7. Kaposvári Rákóczi	34	13	12	9	52-39	51
8. Pápai ELC	34	14	8	12	52-45	50
9. Szolnoki MÁV FC	34	14	6	14	57-58	48
10. Kecskeméti FC	34	13	9	12	57-42	48
11. Újpest FC-Fót	34	12	8	14	46-54	44
12. BKV Előre	34	12	7	15	54-56	43
13. Balassagyarmati SE	34	10	10	14	49-57	40
14. Hévíz FC	34	9	11	14	50-61	38
15. Diósgyőri VTK	34	12	8	14	45-50	38
16. FC Tatabánya-AT	34	9	6	19	40-57	33
17. Cellőmölki VSE	34	8	6	20	27-60	30
18. Monor SE	34	2	2	30	24-111	8

A Borsodi Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Kenesei Krisztián (ZTE FC)	22
2. Illés Béla (MTK Hungária FC)	21
3. Marius Șumudică (DVSC-MegaForce)	16
4. Tököli Attila (FTC)	15
5. Kovács Zoltán (Újpest FC)	14
5. Tóth Mihály (Matáv Sopron)	14

NB I B

1. Pécsi MFC	34	21	10	3	71-34	73
2. Lombard FC Haladás	34	17	11	6	55-28	62
3. Bükki TK-Bükfürdő	34	16	12	6	55-22	60
4. REAC	34	18	6	10	60-44	60

A Diósgyőrtől hat pont levonva. A Vasast törölték, a Demecser visszalépett.

NB II, Keleti csoport

1. Kertvárosi FC	32	20	7	5	63-23	67
2. FC Szeged	32	17	7	8	55-31	58
3. Kazincbarcikai SC	32	16	7	9	71-32	55
4. Makó FC	32	16	5	11	55-41	53
5. Ózdi Kohász	32	15	6	11	65-52	51
6. Bőcs KSC	32	11	2	19	50-79	35
7. Mátészalka FC	32	15	5	12	67-53	50
8. Orosháza FC	32	12	9	11	54-44	45
9. Gyulai Termál FC	32	12	3	17	48-58	39
10. Nyírbátor FC	32	11	6	15	56-61	39

11. Baktalórántháza VSE	32	7	17	8	37-44	38
12. Tiszaujvárosi FC	32	2	2	28	28-131	8

9. Mosonmagyaróv. TE	32	13	9	10	49-37	48
10. Petőháza SE	32	10	9	13	41-51	39
11. Kaposvári VSC	32	7	5	20	33-71	26
12. Pécsi VSK	32	-	2	30	13-113	2

NB II, Közép-csoport

1. FC Dabas	32	18	7	7	49-28	61
2. Vác VLSE	32	15	11	6	56-37	56
3. Szigetszentmiklósi TK	32	16	4	12	45-37	52
4. Dorogi FC	32	15	6	11	34-33	51
5. Budafoki FK	32	14	7	11	41-35	49
6. BSMTK	32	13	6	13	51-48	45
7. Kistarcsa	32	14	7	11	49-54	49
8. Soroksár	32	13	6	13	46-35	45
9. Pilisvörösvári LSE	32	12	7	13	47-52	43
10. Budakalászi MSE	32	11	4	17	44-58	37
11. Kiskunhalasi FC	32	7	5	20	47-64	26
12. Pénzügyőr SE	32	5	8	19	25-53	23

NB II, Nyugati csoport

1. Bodajk FC	32	17	11	4	69-31	62
2. Szekszárdi UFC	32	16	9	7	53-32	57
3. Balatonlelle SE	32	13	9	10	48-50	48
4. Komlói Bányász	32	12	10	10	43-39	46
5. Sárvári FC	32	11	13	8	64-39	46
6. Tatai HAC	32	12	8	12	42-41	44
7. Marcali IFC	32	14	11	7	39-26	53
8. Veszprém LC	32	13	12	7	66-30	51

Micso Szmiljanics (MTK Hungária) munkában

A Borsodi Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1. MTK Hungária	X	0-1	4-3	1-0	1-0	2-0	3-0	3-1	0-0	3-0	2-1	5-1
2. Ferencvárosi TC	X	0-0	1-0	1-2	3-1	3-1	-	-	-	-	-	-
3. DVSC-MegaForce	0-1	X	0-0	2-1	0-2	1-0	-	-	-	-	-	-
4. Újpest FC	0-0	2-0	X	2-5	1-1	3-1	2-1	0-0	3-3	6-1	3-2	3-2
5. Siófok FC	1-2	1-1	X	2-0	1-1	0-0	-	-	-	-	-	-
6. Győri ETO FC	1-2	3-0	1-1	X	1-1	2-2	0-2	2-1	3-0	2-0	4-2	2-1
7. Zalaegerszegi TE	0-1	0-0	0-3	X	0-0	3-1	-	-	-	-	-	-
8. Videoton FCF	4-2	2-1	3-5	2-3	X	2-1	-	-	-	-	-	-
9. Matáv FC Sopron	1-0	1-2	0-1	1-3	2-2	X	1-1	0-4	2-0	5-2	3-1	1-0
10. Békéscsabai Előre	2-3	0-2	0-0	0-0	1-1	X	-	-	-	-	-	-
11. Kispest-Honvéd FC	1-2	1-1	2-1	3-3	1-0	2-0	X	0-3	3-0	4-2	2-0	2-1
12. Dunaferr SE	-	-	-	-	-	-	X	3-2	4-1	3-2	3-1	4-1
1. MTK Hungária	0-0	0-3	2-2	1-2	2-4	1-4	2-1	X	3-2	1-3	2-0	3-0
2. Ferencvárosi TC	-	-	-	-	-	-	2-0	X	1-2	3-0	1-2	4-0
3. DVSC-MegaForce	3-2	1-3	1-2	0-1	1-2	0-0	2-2	2-0	X	3-1	4-2	4-1
4. Újpest FC	-	-	-	-	-	-	2-2	0-2	X	1-3	3-2	1-1
5. Siófok FC	2-2	0-2	0-3	1-3	1-1	2-4	3-1	0-2	0-5	X	4-0	1-3
6. Győri ETO FC	-	-	-	-	-	-	1-1	1-0	2-2	X	3-1	2-0
7. Zalaegerszegi TE	3-5	1-2	1-3	1-4	1-2	0-2	3-3	0-0	1-1	2-0	X	1-0
8. Videoton FCF	-	-	-	-	-	-	1-2	1-0	0-0	1-1	X	4-1
9. Matáv FC Sopron	3-3	2-2	2-2	3-1	0-0	1-2	3-3	0-0	1-0	3-0	1-3	X
10. Békéscsabai Előre	-	-	-	-	-	-	2-3	2-2	1-2	0-4	1-3	X

Miután a DVSC visszavonta az óvást, bajnok lett a Ferencváros

A legfinomabb fogalmazás szerint is kaotikus volt a 2003–2004-es idény előtti futballnyár. Tovább gyűrűzött a botrányos véget ért Üllői úti meccs ügye, még a Liga és az MLSZ között sem volt harmónia a büntetés léptékét illetően. Egyet lehetett csak biztosra venni: súlyos szankciókra számíthat a Ferencváros. (A zöld-fehérek végül az első három hazai meccsüket zárt kapuk mögött játszották. Fura módon az első idegenbelit is, de azt a büntetést nem miattuk, hanem a Siófokból lett Balaton FC-t sújtva szabta ki a fegyelmi bizottság.) Egyébként a Fradi hat büntetőponttal kezdte a szezont, amelyet a Legfőbb Ügyész óvása alapján az MLSZ elnöksége november elején eltörölt. Akkor ugrott a Ferencváros a bajnoki tabella élére.

Ha nem is teljesen komolyan, de jegyezzük meg, hogy volt a nyárnak olyan napja, amelyen úgy tűnt, hogy a Győri ETO, máskor pedig a Bp. Honvéd nem játszhat szeptember 15-ig mérkőzést, korábbi edzőjével szembeni tartozása miatt. Addig hat fordulót letudtak az élvonalban, s megkezdődött a csatározás a második osztályban (ott szerepeltek a kispestiek), így alaposan megkeverte volna a bajnokságot a határozat érvényesítése. Szerencsére mindkét klub inkább kifizette a tartozását.

A lebonyolítási rend 22 forduló alapszakaszt írt elő, amely után felső- és alsóháza osztották a mezőnyt. Minden csapat vitte magával az addig megszerzett pontjait. Az idény elején akár azt is hihette volna a hazai futballéletet felületesen követő, hogy csoda történt, hiszen

A DVSC-MegaForce 2004 nyarán. Felső sor (balról): Csernyánszki Norbert, László András, Virág Béla, Komlói Ádám, Sandro Tomić, Éger László, Flávio Pim da Silva, Hegedűs Gyula, Leonardo Ferreira, Máthé Gábor. Középső sor: Nikolov Balázs, Halmosi Péter, Andorka Péter, Kondás Elemér edző, Szentes Lázár vezetőedző, Kun Gyula edző, Nagy István masszőr, Szatmári Csaba, Bajzát Péter, Kiss Zoltán. Első sor: Sándor Tamás, Igor Bogdanovics, Habi Ronald, Bernáth Csaba, Dankó Mihály rehabilitációs tréner, Sitku Illés, Madar Csaba, Dombi Tibor, Bóór Zoltán

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002

az ezredforduló, illetve az azt követő évek legjobbjai közül a 2000-es bajnok Dunaferri anyagi problémái miatt már nem is szerepelt az élvonalban, a 2001-es bajnok Ferencváros, részben a még érvényben lévő „mínusz hatpontos” büntetésnek köszönhetően az utolsó előtti helyen állt, a 2002-es első ZTE pedig csak a kilencedik fordulóban (!) szerzett először pontot. Még a címvédő MTK Hungária (2003. szeptember 22-től MTK Budapest) sem rajtolt jól, az első három fordulóban kétszer is kikapott. Igaz, ebben az időszakban 45 percet tudott csak játszani a nyáron kulcsosonttörést szenvedett Illés Béla, aki aztán a télen visszatért első NB I-es klubjába, az akkor éppen a Lombard Zálogház által támogatott Haladásba.

A nemzetközi menetelés mellett is jól szerepelt a DVSC-MegaForce, amely olyan emlékezetes teljesítményre is képes volt, mint a Ferencváros elleni hazai 5-0. Meglepően masszívan teljesített a Siófokból lett Balaton FC, amelynek játékosai akkor még nem sejtették a végzet közeledtét. A sárga-kékek a 15. fordulóban 1-0-ra győztek Debrecenben az UEFA-kupa-mérkőzésre készülő Loki ellen, s ezzel átvették a vezetést az örökrangadón csak egy pontot szerző Ferencvárostól. (Garami József együttese az előző forduló előtt kapta vissza a levont hat pontot, amellyel a 12 csapatos mezőnyben hat helyet ugrott előre a táblázaton. Mozgalmas napokat élt meg a klub akkoriban, mivel Várszegi Gábor cége, a Fotex Rt. kivonult mögüle, s máris jelentkezett az új főszponzor, a Celladam Rt. Utóbb kiderült, Kovács Ádám vállalata mégsem támogatja a Ferencvárost.)

2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Az alapszakaszt végül a második helyen zárta Csertői Aurél csapata, amely elsősorban szenzációs védekezésével tűnt addig ki. A Balaton FC, amelynek kapuját Csernyánszki Norbert védte, a háttvédnegyese pedig leggyakrabban a Radics Zsolt, Hegedűs Gyula, Kuttor Attila, László András összetételben szerepelt, mindössze 11 gólt kapott az első 22 fordulóban. (Igaz, csak 24-et szerzett.) A rájátszást a Ferencváros kezdhetné az élen, hárompontos előnnyel a siófokiak, öttel a DVSC-MegaForce, hattal a címvédő MTK Budapest és kilencel az Újpest előtt.

A Vasas a második ligában szerepelt alakulata. Hátsó sor (balról): Bíró Sz., Baranyai, Plókai A., Keresztúri, Kollár, Bartos, Kovrig, Sallai, Makrai, Posza. Középső sor: Szirtes, Antal Péter technikai vezető, Füzi K., Szegletes, Disztl Péter kapusedző, Tamási Zsolt vezetőedző, Zsivóczky Gyula pályaedző, Gaál, Rob, Lengyel Gyula masszőr, Weitner. Alsó sor: Hámori, Vass, Szabó, Tóth, Ködöböcz, Nagy, Szilveszter, Aranyos, Schultz

A következő kör sem ígérte, hogy alaposan összekuszálódik majd a tabella. A Ferencváros – különösen a fiatal Huszti Szabolcs kiállítása után nagy fölényben játszva – 3-0-ra legyőzte a Matáv FC Sopront, Tököli Attila két gólt is szerzett. Szűcs Lajos kapuját akkor már sorozatban hetedik mérkőzésen nem tudta senki bevenni. Mivel a DVSC-MegaForce 2-0-ra megverte az Újpestet, a zöld-fehérek és a lila-fehérek közötti különbség tizenkét pontra nőtt.

Ám április közepén a Fradi kikapott a felkorbácsolt indulatokkal teli örökrangadón a Hidegkuti-stadionban. Megszakadt Szűcs góltalansági sorozata, amely Pisont István gólja pillanatában már 767 perce tartott – ez a modern idők rekordját jelentette az élvonalban. (Óriási potyagól volt, majdnem akkora, amekkorát a Fradi kapusa a 2003-as kupadöntőben kapott.) Juhos Attila kiállította Torghelle Sándort, aki (az ellenfél játékosai szerint) többször is „lofejűnek” nevezte Lipcsei Pétert. A csatár utóbb azt nehezményezte, hogy az őt leköpő Lipcsei nem kapott semmilyen büntetést. Juhos talán sokallta már a piros lapokat: a Ferencvárosból addigra Bognár Zsoltot, Dragan Vukmirt és Sorin Botişt is az öltözőbe parancsolta.

A tavaszi idényben már Pintér Attila által irányított FTC attól kezdve nem talált magára a bajnokságban. A következő négy fordulóban mindössze egy pontot gyűjtött. Előbb 4-0-ra kikapott az Üllői úton a Balaton FC-től. (Szűcs előtte 12 forduló alatt kapott annyi gólt, mint a siófokiak ellen 90 perc alatt, egyébként legalább négy találatot bajnoki mérkőzésen saját pályáján 24 év után könyvelt el ismét a Fradi, 1980. március 22-én a Videoton verte meg 5-2-re.) Tíz nappal később megint elbukott pályaválasztóként, ezúttal a még mindig csak az ötödik helyen álló újpestiekkel vívott derbin. (Négy és fél év után veszített újból két egymást követő hazai bajnokin a Fradi.) Ekkor, hat fordulóval a zárás előtt, újra abszolút nyilttá vált a bajnokság, a Balaton FC, a DVSC-MegaForce és a harmadik helyre visszacsúszó Ferencváros egyaránt 47 ponttal állt.

Szentes Lázár

Egy héttel később Szentes Lázár Lokomotívja lépett elő első számú bajnokesélyessé, miután 3-2-re megverte az FTC-t. A két gólt is szerző Tököli Attila azon kesergett a lefújás után, hogy alig tudnak egy mérkőzést végigjátszani tizenegy emberrel, állandóan „kiszórnak” a bírók közülük valakit. Debrecenben például Leandrót és Lipcseit. (Négy forduló alatt hat Fradi-játékos kapott piros lapot!)

A 28. fordulóban még mindig nem tudott nyerni a Ferencváros (döntetlent játszott Sopronban), ellenben a lilák 3-0-ra megverték a Debrecent, s ezzel tömörítették a mezőnyt. Immár négyre nőtt a bajnokjelöltek száma, vezetett a Balaton FC és a DVSC-MegaForce (50-50 pont), az Újpest és az FTC (48-48) előtt.

A Fradi a saját szempontjából a legjobbkor tért magához: május közepén Gera Zoltán duplájával 2-0-ra legyőzte a teljesen szétesett MTK Budapestet. Az Újpest néhány héten belül másodszor nyert rangadót Tóth Norbert tizenegyesből lött góljával (1-0 Siófokon), a DVSC-MegaForce viszont hazai pályán meglepő vereséget szenvedett a Matáv FC Soprontól. A tavasz során először az Újpest ugrott az élre! S már csak három forduló volt hátra. Minden mérkőzésnek jelentősége volt, egyetlen pont választotta el a listavezetőt a negyedik helyre visszacsúszó Lokitól.

Május 19-én Mészöly Géza alakulata – öt, sorozatban aratott siker után – megbotlott, 1-1-re végzett a Hűség városában. A hajdúságiak egy másik párban rácsófoltak arra, hogy Budapest határához érve elfogy a tudományuk, az idénybeli hatodik fővárosi meccsükön végre nyerni

1986
1987
1988 tudtak, igaz, a gyenge MTK Budapest ellen. A harmadik meccsen az óriási harci tüzzel játszó Ferencváros 3-2-re győzött Siófokon, az utolsó bő tíz percben fordítva. A lefújás után Tököli Attila – a jegyzőkönyvben olvashatók alapján – odaszólt Kassai Viktornak, hogy „Ezt már nem tudtátok elcsalni”. Mire a játékvezető kiállította.

1989
1990 Nagy jelentősége volt az afférnak: a Fradi leggőlerősebb játékosa így nem játszhatott az utolsó előtti fordulóban, a nagy rivális Újpest ellen. Nélküle a zöld-fehérek nem tudtak gólt szerezni, Mészöly Géza együttese Rajczi Péter góljával megnyerte a rangadót, s a harmadik helyre szorította a nagy ellenlábását. Ugyanazon a napon a debreceni Oláh Gábor utcában a Loki, elsősorban Igor Bogdanovics nagyszerű játékaival, 3-0-ra kiütötte az így az éremcsatából végleg kiszálló Balaton FC-t.

1991
1992 A döntés az utolsó fordulóra maradt. Ahogyan egy évvel korábban is. Ismét az Üllői útra volt hivatalos a DVSC-MegaForce, s megint az MTK-val játszott az Újpest. Újfent csak: ahogyan egy évvel korábban is! Akadt azért különbség: a debreceniek helyzete volt a legkedvezőbb, ha nyertek volna a IX. kerületben, már 2004-ben megünneplhetik történetük első bajnoki aranyát. Nem tudtak győzni, simán kikaptak 3-1-re. Tököli Attila is szerzett egy gólt, aki pedig eltiltása miatt alapesetben nem is játszhatott volna. Ám az Újpest elleni rangadó után a fegyelmi bizottság döntését „megkontrázva” a liga illetékes testülete új eljárást rendelt el, egyszersmind visszaadta a csatár játékjogát. Kicsit sarkítva a történetet: a Liga megkérdőjelezte Kassai Viktor szavahihetőségét, s nem fogadta el azt, ami a jegyzőkönyvbe került. Ráadásul az akkor még pályakezdő sporttársat meg sem hallgatták az illetékesek a fegyelmi tárgyaláson. Tököli pedig jött, látott és győzött – bajnoki címhez segítette a Ferencvárost. Igaz, ehhez kellett az is, hogy az előző öt mérkőzésén pont nélkül maradó MTK Budapest két pontot elvegyen az Újpesttől a Puskás Ferenc Stadionban. Hiába sejtették a „jól értesültek”, hogy a lilák most visszakapják, hogy nem strapálták magukat egy évvel korábban, amikor az MTK bajnoki címét jelentette a vendégek 1-0-s győzelme a Megyeri úton, az utolsó fordulóban.

1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

A Ferencváros kerete az őszi idényben. Hátról, balról: Kiss, Sowunmi, Gyepes, Dragóner, Botiș, Kriston, Balog. Előttük: Somorjai, Vukmir, Jovics, Szabó, Udvarácz, Kapič, Bognár, Károlyi. Második sor: Haáz Ferenc technikai vezető, Lipcsei Gábor gyúró, Somodi László erőnléti edző, Pölöskei Gábor edző, Garami József szakmai igazgató, Józsa Miklós kapusedző, Czakó Péter szertáros, Eisemann László gyúró, Szeiler József szakosztály-igazgató. Első sor: Leandro, Sasu, Gera, Lipcsei, Szűcs, Huszti, Rósa D., Penksa, Zováth

Fotó: tempofrad.hu

Néhány perccel éjfél előtt dr. Szieben László, a Magyar Labdarúgóliga elnöke átadta a trófeát és az aranyérmeket a ferencvárosiaknak. A jutalmakat a „szomszédból”, a Puskás-stadionból helikopteren szállították át íziben az Üllői útra, a vezérkar a jelek szerint az Újpest első helyét tartotta a legvalószínűbbnek.

Az FTC 2003-ban elveszítette az utolsó fordulóban a bajnoki címet, most pedig megnyerte. Igaz, még a sebes díjátadással sem zárultak le az események. A DVSC-MegaForce megővta az elveszített mérkőzést, Tököli Attila jogosulatlan szereplése miatt.

A Liga bajba került. Úgy festett, hosszú vita, esetleg pereskedés kezdődik, amelynek folyamánként nem tudnak hónapokon át bajnokot hirdetni, s így nem indulhat magyar csapat a Bajnokok Ligája selejtezőjében. Több változat is elterjedt, azt találgatva, miért állt érdekében a Ligának döntésével a Ferencvárost segíteni. A *Sport Plusz* megszéllőztette, hogy így a Fradinak nem kellett kifizetni a bajnoki címért járó 100 millió forintot, mivel még a klub tartozott a Ligának. (A második helyért 50, a harmadikért 25 millió forint járt.) De ott volt még a DVSC-MegaForce óvása. Ám azt „csodák csodájára” a debreceniek visszavonták, nyilván nem függetlenül attól az összegtől, amelyet kaptak cserébe. Szima Gábor tulajdonos közlése alapján így írt a *Nemzeti Sport* (2004. július 11.): „Jóvátételt kaptak a visszavont óvás fejében, ennek nagyságát azonban nem ismertette.” A sportnapilap 75 millió forintról tudott (az összeg „véletlenül” a bajnoki harmadiknak és az elsőnek járó jutalom különbözete), ám dr. Szieben ezt olvasva valótlán tény közlése miatt pert indított. A *Nemzeti Sport* címloldalán közölte minősítő véleményét az ügyről: „Napvilágra került a liga piszkos alkujá”. A Magyar Labdarúgóliga leszögezte, hogy az óvás visszavonását megelőző paktum részleteiről továbbra sem nyilatkozik, valamint azt, hogy az Arany Ászok Liga csapatait a megállapodás kapcsán semmilyen kár nem érte.

Immáron több mint egy évtizede nincs válasz arra, miért nem harcolt a DVSC-MegaForce az utolsó tőltenyig a „koronáért”. Hiszen addig még egyszer sem nyerte meg a magyar bajnokságot.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

A legjobban futballozó Gyorsvonal

Az MLSZ 2003 decemberében Szabics Imrét választotta Az év labdarúgójának. A VfB Stuttgart légiósa nyert a futballszakíróknál is, így kiérdemelte a Magyar Aranylabdát.

Az idény végén a Magyar Labdarúgóliga a bajnoki év legjobbjának járó Bozsik József-díjat Simek Péternek ítélte. A felfedezett (Puskás Ferenc-díjas) Huszti Szabolcs lett. A bajnoki év edzőjének Csertői Aurélt, a Balaton FC trénerét választották. Elismerést kapott a gólkirály (Deák Ferenc-díj), Tóth Mihály. A legjobb játékezetőnek járó emléktárgyat Sági Csaba vehette át.

A Hivatásos Labdarúgók Szervezete egyetlen kategóriától eltekintve (Huszti Szabolcs lett itt is a legjobb fiatal játékos) más véleményen volt. A mintegy 800 tagot tömörítő szervezet szavazásán Sándor Tamást választották a 2003–2004-es idény legjobbjának, a DVSC karmestere nagy fölényrel előzte meg Tóth Mihályt és Gera Zoltánt. A legjobb kapus Csernyánszki Norbert lett Vlaszák Géza és Szűcs Lajos előtt. A legjobb játékezetőnek Ábrahám Attilát, edzőnek a REAC-ot irányító Mészöly Gézát, míg légiósnak Szabics Imrét találták. A másodosztályban szereplő legjobb futballista az akkor éppen kispesti Horváth Péter lett.

A Nemzeti Sport osztályzatai alapján a Gyorsvonnak becézett Simek Péter bizonyult az Arany Ászok Liga eminensének, az Újpest középpályása kereken 6,000-os átlagot ért el. Mőgötte a sorrend: Kuttor Attila (Balaton FC, 5,968), Sándor Tamás (DVSC-MegaForce, 5,903), Farkas Balázs (Újpest, 5,871), Dvéri Zsolt (Videoton, 5,870), Tóth Mihály (Matáv Sopron, 5,867), Éger László (DVSC-MegaForce, 5,833), Gera Zoltán (FTC, 5,800), Vincze Zoltán (Békéscsabai Előre, 5,774), valamint Pető Zoltán (Matáv Sopron, 5,769) és Tóth Balázs (Videoton, 5,769). A kapusoknál Milinte Árpád (Matáv Sopron, 6,077), Vlaszák Géza (Újpest, 6,048) és Varga Zoltán (ZTE FC, 5,950) került a képzeletbeli dobogóra.

Fotó: Megyeri Magazin

Egyedül Simek Péter érte el a hatos átlagot a mezőnyjátékosok közül a Nemzeti Sportnál

Az év tizenegye – a posztonkénti rangsor alapján: Milinte – Szélesi (Újpest, 5,536), Éger, László (Balaton FC, 5,633) – Simek, Farkas, Sándor, Vincze – Gera, Tóth M. A B-csapat: Vlaszák – Schindler (Békéscsaba, 5,387), Dragóner (FTC, 5,750), Pető Z., Füzi dr. (MTK Budapest, 5,567) – Nagy (ZTE, 5,750), Tóth B., Dvéri, Polonkai (Újpest, 5,640) – Hercegfalvi (Videoton, 5,517), Tököli (FTC, 5,500). Alighanem párját ritkítja, hogy a bajnokcsapatból senki sem került be a legjobb

hétbe, illetve hogy az idény – a posztonkénti rangsor alapján összeállított – tizenegyébe mindössze egyetlen futballistája fért be...

MAGYAR KUPA

Tököli: újabb kupadöntő, újabb gól

2004-ben Pintér Attila irányításával nyerte meg a trófeát a Ferencváros a Bp. Honvéd elleni kupadöntőben. Ugyanakkor két őszi mérkőzésen még Garami József dirigált: a Nyíregyháza elleni tizenegyespárbajban (1-1, 4:3) megnyert találkozón, majd az MTK ellen (2-1).

Különösen a szabolcsiak elleni, a 16 közé jutásért vívott, tizenegyespárbajban (1-1, 4:3) megnyert meccs alakult nehezen: ha Szűcs Lajos nem hárítja Márton István 90. percben rúgott büntetőjét, az FTC már az ős elején elvérzik. Nem szólva arról, hogy Szűcs a szétlövésben is kivédett két lövést, majd az utolsó tizenegyest ő vágta a kapuba! A nyolcadöntőben a Fradi kiejtette az MTK-t, az egyetlen élvonalbeli csapatot, amellyel találkozott a 2003–2004-es sorozatban. Az elődöntőbe jutásért a kék-fehérek „fiókcsapatát”, a Lőrincz Emil által dirigált Bodajkot, a következő körben az akkor NB I B-s Vasast, majd a fináléban az aktualisan ugyancsak második vonalbeli Bp. Honvédot kellett legyőzni. A Gálhidi György által irányított kispesztiek

Fotó: tempofrادي.hu

Az eredményjelző mutatja: a Fradi 3-1-re nyert

ellen Tököli Attila, Gera Zoltán és Sowunmi Thomas egy-egy gólja hozta meg a 3-1-es sikert, Bábik Tibor találatára ellenében. Tököli a 2003-as kupafinálé után a 2004-esben is rúgott gólt. 1995 óta először szerzett valaki egymást követő két évben gólt az MK-döntőben. Különlegesség, hogy a mérkőzést nem közvetítette egyetlen televíziós csatorna sem. A zöld-fehérek 20. alkalommal lettek kupagyőztesek, ellenfeleik 9. alkalommal ezüstérmesek, mindkettő rekordnak számított akkor. Érdekes, hogy a legjobb nyolc közé csak négy élvonalbeli gárda

került, ellenben, története legjobb szereplését produkálva, elért odáig az NB III-as, tehát negyedik vonalbeli Tuzsér.

Az Amatőr-kupát (korábbi nevén Szabad Föld-kupát) a Bagi FC '96 a megyei első osztályban szereplő együttese vihette haza a Tárnoki KSK 8-0-s kiütésével. A vesztes oldalon három korábbi válogatott labdarúgó, Csucsánszky Zoltán játékos-edző, valamint Orosz Ferenc és Zombori András is szerepelt.

Fotó: tempofrad.hu

Ünnepelő fradisták az igazi, s egy, az alkalomra készített kupával. Utóbbin látszik a 20-as szám

Magyar Kupa, 2003–2004-es kiírás

Negyeddöntő: Bodajk FC–Ferencváros 1-3, Tuzsér ERDÉRT SE–Bp. Honvéd 0-3, Vasas–Matáv FC Sopron 2-1, Zalaegerszegi TE–Videoton 1-0

Elődöntő: Bp. Honvéd–Zalaegerszegi TE 2-1, Vasas–Ferencváros 1-2

Döntő

Ferencváros–Bp. Honvéd 3-1 (1-0)

2004. május 5., Puskás Ferenc Stadion, 4000 néző. Jv.: Hanacsek

Ferencváros: Szűcs – Vukmir, Dragóner, Botiș (Gyepes, 88.), Kiss Gy. (Szkukalek, 41., Sowunmi 83.) – Rósa D., Kapič, Lipcsei, Leandro – Gera, Tököli

Bp. Honvéd: Molnár L. – Bábik, Vámosi, Budovinszky, Takács Z. – Dobos (Bonchis, 38.), Vadócz, Horký, Vén (Hamar, 56.) – Drobnjak (Borgulya, 67.), Horváth P.

Gólszerzők: Tököli (36.), Gera (68.), Bábik (75.), Sowunmi (86.)

SZUPERKUPA

Először győzött a bajnok a pályán

Először nyerte meg az aktuális bajnok a pályán a Szuperkupát, ráadásul először hódította el a trófeát a Ferencvároson és az Újpesten kívül más csapat. Az Egervári Sándor által irányított MTK éppen a Fradit győzte le, két fiatal, Torghelle Sándor és Czvitkovics Péter egy-egy góljával. Sérülések miatt (Illés Béla, Pisont István, Halmi Gábor és Ferenczi István sem játszott) Egervári mester öt új játékosának is debütálási lehetőséget adott: Végh Zoltán, Torghelle Sándor, Pusztai Olivér, Zabos Attila és Lengyel Roland is akkor játszott először hivatalos mérkőzésen a kék-fehéreknél. Zavadszky Gábor lett az első labdarúgó, aki két klubbal, az FTC

Az utolsó trófea, amelyet MTK Hungária néven nyertek meg a kék-fehérek. A győztesek a Szuperkupával (állnak, balról): Komlósi, Végh, Jezdimirovics, Füzi dr., Zabos, Juhász, Szántai, Pusztai, Pandur, Torghelle. Elöl: Welton Silva, Molnár, Rednic, Czvitkovics, Lengyel R.

Goran Jezdimirovics nézi Rósa Dénes mutatványát

után az MTK-val is elnyerte a serleget. A vesztes Fradiból – részben ugyancsak sérülés, másrészt eltiltás miatt – szintén hiányoztak kulcsemberek, mint Gera Zoltán, Sowunmi Thomas, Dragóner Attila és Tököli Attila. Mindössze kétezren voltak kíváncsiak a találkozóra, alkalmasint ez is egyik hozománya volt az előző idény botrányos zárásának.

Szűcs Lajos ezúttal is jól teljesített, de kétszer is legyőzték

MTK Hungária–Ferencvárosi TC 2-0 (1-0)

2003. július 19., Puskás-stadion, 2000 néző. Jv.: Ábrahám

MTK Hungária: Végh – Molnár, Komlósi, Juhász, Füzi dr. – Zavadszky, Jezdimirovics, Zabos (Pusztai, 67.), Rednic (Czvitkovics, 46.) – Torghelle, Welton Silva (Lengyel, 59.)

FTC: Szűcs – Balog Z., Vukmir (Somorjai, 71.), Kiss Gy. – Bognár (Kriston, 46.), Kapič (Zováth, 46.), Lipcsei, Leandro – Rósa D., Jovics, Penksa

Gólszerzők: Torghelle (29.), Czvitkovics (51.)

Lothar Matthäus vezetésével legyőztük Kaiserslauternben a németeket

Gellei Imre válogatottjának rosszul kezdődött az idény: kikapott a szlovénoktól Muraszombaton. Persze, ne feledjük, bő egy évvel korábban a déli szomszéd csapata részt vett a Távol-Keleten, a világbajnokságon. Az ellenfél már a 3. percben vezetett, Goran Šukalo kicsit kezezősgyánús góljával. Kiegyenlített játék után a hazaiak a 76. percben szereztek újabb gólt: a cseréként beállt Sebastjan Cimirotič lött Végh Zoltán kapujába. A 93. percben szépített a magyar legénység, Lisztes Krisztián szöglete után Fehér Miklós két lépésről fejelte a labdát a szlovén kapuba. Túlságosan későn. A Király – Lipcsei, Dragóner, Juhár – Fehér Csaba, Lisztes, Dárdai, Lőw – Gera, Szabics, Kenesei tizenegybe a második félidőben beállt Végh, Böör, Farkas Balázs, Füzi dr., Fehér Miklós és Kovács Zoltán is.

A válogatott és szurkolótábora nagy reményekkel várta a rigai Eb-selejtezőt. A lettek elleni győzelem megnyithatta volna az utat a pótselejtezőre. Ma már tudjuk: meglepő, de a játék képe alapján megérdemelt vereséget szenvedett nemzeti tizenegyünk. A lettekről akkor még senki sem gondolta, hogy végül a vb-harmadik törököket is búcsúztatva túljutnak a pótselejtezőkön. Gellei Imre a Király – Lipcsei, Dragóner, Juhár – Fehér Cs., Lisztes, Dárdai, Lőw (Böör) – Gera (Kovács Z.) – Szabics, Fehér M. (Kenesei) összeállítás mellett döntött, először szerepelt kínai klub játékos a magyar válogatottban: Kenesei Krisztián nem sokkal korábban került Pekingbe, a Hyundai Carshoz.

A reményeit vesztett gárda egy bő hónappal később kikapott az utolsó selejtezőjén is. Ez volt az első alkalom, hogy a lengyel együttes Magyarországon nyerni tudott! Egyetlen játékosának köszönhette a győzelmet, Andrzej Niedzielan szerezte mindkét gólt. Az elsőt rögtön az első percben... A mieink a Király – Bódog, Dragóner, Juhár – Böör, Lipcsei (Gera), Lisztes, Dárdai, dr. Füzi – Fehér M., Szabics (Kenesei) összetételben játszottak.

A szlovénok ellen Muraszombaton veszítő együttes mezőnyjátékosai. Állnak, balról: Lőw, Juhár, Dragóner, Fehér Cs., Szabics. Elöl: Lipcsei, Kenesei, Lisztes, Dárdai, Gera. (Király Gábor lemaradt a fotóról)

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002

Novemberben újabb váratlan vereség érte a csapatot: az észtek is bevették Budapestet. Az eredmény minden képzeletet alulmúlt, az előzetesen lesajnált baltikumi nyelvrokonok a 87. percben szerzett góllal 1-0-s sikert arattak. Mindössze 500 néző előtt a Király – Korolovszky, Dragóner, Pető Z., Bodor – Simek, Lendvai, Lisztes, Lipcsei – Szabics, Gera tizenegy kezdett, a játékosok közül csak Korolovszky, Dragóner, Pető és Szabics játszotta végig a mérkőzést. Beállt Végh kapus, valamint Kovács., Farkas, Németh, Miriuță, Pest és Hercegfalvi. Bodor Boldizsár, Simek Péter, Hercegfalvi Zoltán, Németh Norbert és Pest Krisztián ezen a szomorú emlékezetű találkozón debütált.

Az őszi eredmények után nyilvánvaló volt, hogy az MLSZ nem hosszabbítja meg Gellei Imre szerződését. Az edzőbizottság Egervári Sándort szerette volna ismét a posztra, ahogyan az elmúlt bő évtizedben szinte minden hasonló helyzetben, Bölöni László neve is felkerült a kívánságlista élére (talán akkor volt a legnagyobb esély az erdélyi legenda megszerzésére, akin aztán 2005-ben máig is nehezen gyógyuló sebet ejtett a rossz emlékü népszavazás eredménye), de az MLSZ, illetve a Bozóky Imre, Puhl Sándor ket-tős mert nagyot álmodni. Világsztárt akartak képletesen a kispadra ültetni. Minden idők német válogatottsági rekor-derét, Lothar Matthäust szerződtették, a sokszorosáért annak, amilyen fizetést valaha előtte bármelyik elődje is kapott, beleértve a BEK-győztesként érkezett Jenei Imrét is. Egyébként a válogatott élére 102 év után először került nem magyar anyanyelvű szövetségi kapitány. A szövetség megadta a módját a bemutatásnak. Óriási volt a titkolózás, miközben azért a sajtótájékoztatóra szóló meghívó kézhez vételekor már mindenki sejtette, magyar jelölt kedvéért aligha invitálják a zszurnalisztákat a Hotel Kempinskibe. Délre hirdették, délelőtt még ülésezett a szövetség elnöksége, de addigra Lothar már Budapesten volt. (Mint aho-

Az a bizonyos bemutatás a Kempinskiben.
Balról: Lothar Matthäus, dr. Bozóky Imre,
Puhl Sándor és Berzi Sándor

2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

gyan különben az elmúlt években is sok időt töltött és tölt itt, a pasaréti lakásában. 2004-es szerződtetését megkönnyítette, hogy akkori felesége, a szerb Marijana Kosztics akkor már ugyancsak a fővárosunkban élt, egy divatszalon-t vezetett.)

Matthäus különleges jogokat kapott – viszont adta cserébe a reményt, hogy egy világsztár, akinek ugyan addigi tréneri pályafutása nem volt a játékosmúltjához fogható, de azért bevitte a csapatát a Bajnokok Ligájába (ez addig itthon csak Novák Dezsőnek sikerült), kiránthatja a magyar labdarúgást a gödörből.

Egy ciprusi tornán mutatkozott be a válogatott élén, két győzelemmel és a románok elleni vereséggel. Páfoszban – alig 400 néző előtt – gyászszünettel kezdődött az örmények elleni találkozó, a január 26-án elhunyt Fehér Miklós emlékére. Matthäus három újoncot avatott, Komlói Ádám, Kovács Péter és Torghelle Sándor akkor játszott először a nemzeti tizenegyben. Csapatunk összeállítása a következő volt: Babos – Komlói, Dragóner, Bodor – Fehér Cs. (Bodnár), Dárdai (Gera), Németh N., Lőw – Lisztes (Lendvai) – Szabics (Kovács Z.), Kovács P. (Torghelle). Az első gólt a 63. percben Kovács Péter beadásából Szabics Imre szerezte, a másodiknál a 75. percben Lisztes Krisztián küldte a hálóba a labdát, miután a ciprusi Jeraszimu játékező vezető elöny-szabályt alkalmazott egy Szabics elleni, a tizenhatoson belüli szabálytalanság

után. A következő nap is sikerült nyerni, egy másik szovjet utódállam csapata, a lett legénység ellen. A győzelem ellenére az ellenfél lehetett boldog, míg mi a fényesebb jövőben reménykedtünk, ők a portugáliai Európa-bajnokságra készültek. Limasszolban a Végh – Bőjte, Stark, Pető Z. (Lendvai) – Bodnár, Molnár B., Tóth B., Füzi (Tököli) – Gera – Torghelle (Komlói), Kenesei K. összeállítású válogatott a 64. percben hátrányba került, miután Stepanovs fejvel bevette Végh Zoltán kapuját. A hajrá azonban pazarul sikerült, a 82. percben Tököli Attila, majd három perccel később, Tököli passzából Kenesei Krisztián szerzett gólt. A győzelemmel a magyar csapat bejutott a nyolccsapatos torna döntőjébe.

Ott ellenben nem bírt a románokkal. Nicosiában sokkal szorosabb mérkőzést vívott a két gárda annál, mint amelyet a 0-3-as eredmény mutat. Anghel Iordănescu együttese a nagyszalontai születésű Dorin Adrian Mihuş (a 2012–2013-as idényben a Gyulai Termál NB III-as csapatában játszott) a 11. percben szerzett találatával jutott előnyhöz – a jobbhátvéd élete gólját vágta jobb külsővel a jobb felső sarokba. Kiegyenlített játékot hozott a következő közel 80 perc (a szögletarány például 4:4 volt), ám a hajrá ismét a románoké volt: a 89. percben Ionel Dan Dănciulescu, a 92. percben pedig Gabriel Gheorghe Caramarin lőtt gólt. Mindketten csereként álltak be. A magyar válogatott összeállítása a következő

volt: Vlaszák – Komlói (Stark), Dragóner (Kenesei), Pető – Simek, Tóth B. (Bodnár), Lendvai, Lów (Bőjte) – Kovács P. (Kovács Z.), Tököli. A románoknál csak a hazai ligából beválogatott játékosok szerepeltek, a mieinknél három légiós kapott helyet a kezdők között (Lendvai, Lów, Kovács Péter), s csereként beállt további kettő (Kenesei Krisztián, Bodnár).

Március végén nem sikerült Matthäus hazai bemutatkozása: 2-1-re kikaptunk a walesiektől a Puskás Ferenc Stadionban. Az egyetlen gólunkat Kenesei Krisztián lőtte büntetőből. A Babos – Komlói (Dvéri) – Stark, Pető – Bodnár, Lisztes (Tóth B.), Gera, Molnár B. (Bőjte), Lów (Bodor) – Kenesei (Szabics), Torghelle (Sebők) összeállítású csapat a folytatásban két gólt kapott, az egyiket a 20. percben, két perccel Kenesei vezető találatát után Koumastól, a másodikat a 81. perctől Earnshaw-tól. Az utóbbit óriási védelmi hiba előzte meg, Lów Zsolt rosszul passzolt a kapu előtt keresztbe. Furcsa véget ért a találkozó: az egyébként is durvaságokkal terhelt 90 perc végén a cserejátékosok és a szakvezetők is beszaladtak a pályára, többen veszekedni kezdtek egymással, még egy kis lökdösődés is előfordult.

A japánok elleni zalaegerszegi összecsapáson is furán alakultak az utolsó percek, de szerencsére most jó volt a vége. A gól nélküli első félidő után a magyar csapat 3-2-re győzött. A döntő gólt Huszti Szabolcs a 92. percben tizenegyesből rúgta. Hatezer néző előtt Kuttor Attila szerezte az első találatot, Juhász Roland a másodikat, aztán az utolsó negyedóra kezdetén a vendégek Tamada és Kubo révén kiegyenlítették. Ám jött a slusszpoén: a Torghelle Sándor által kiharcolt büntetőt a soproni klubból beválogatott újonc gólra váltotta. A magyar csapat az alábbi összeállításban játszott: Szűcs – Stark (Kuttor), Molnár (Farkas), Juhász – Simek (Kiss Z.), Lipcsei, Gera (Dvéri), Tóth B., Huszti – Tóth M. (Torghelle), Sebők (Hercegfalvi). Husztin kívül egy másik gólszerző, Juhász Roland, valamint Kiss Zoltán és Tóth Mihály is debütált. Kuttor Attila az első gólját szerezte az utolsó válogatott mérkőzésén.

Gera Zoltán volt a válogatott legbiztosabb pontja

Három nappal később a világbajnokokat, a – noha ebből nem feltétlenül következnek – mindeki által a világ legjobbjaiknak elismert brazilokat fogadtuk a Puskás Ferenc Stadionban a magyar legénység. Az érdeklődésre jellemző, hogy a találkozó előtt egy nappal 25 000 néző nézte végig az arany-zöld mezeselek – edzését. Az addigi egymás elleni hivatalos mérkőzések döntő magyar fölényt mutattak, az 1954-es és az 1966-os világbajnokságon, valamint 1986 márciusában, az addigi egyetlen budapesti meccsen sikerült nyerni, 1971 nyarán, Rio de Janeiroban pedig döntetlent játszani. Sajnos, a papírforma azt ígérte, meg fog szakadni a jó sorozat. A brazilok ugyan nem hozták el minden sztárjukat (alkalmasint nem is értek volna be egy keretbe), de a Dida – Cafu, Juan, Roque Júnior, Roberto Carlos – Edmilson – Juninho, Zé Roberto – Kaká – Luis Fabiano, Ronaldinho kezdő tizenegy az egyik legerősebb vendégcsapat volt, amely valaha ebben a létesítményben pályára lépett. 45 000 néző előtt a Babos – Stark, Lipcsei (Juhász), Pető (Bodor) – Bodnár (Hercegfalvi), Molnár B. (Farkas), Tóth B., Huszti – Simek (Torghelle), Gera (Dvéri) – Kenesei (Szabics) összeállítású gárda becsületesen küzdött, de nem bírt a dél-amerikaiakkal. A gólokat Kaká, Luis Fabiano (2) és Ronaldinho, illetve a 0-3-nál szépítő Torghelle Sándor szerezte. Az 1-4-es eredmény teljesen megfelelt az akkori erőviszonyoknak.

*Magyarok világsztárokkal.
Farkas Balázs és Luis Fabiano...*

Lothar Matthäus az idény végén Kínába vitte a válogatottat. Az akkor éppen ottani klubban játszó Kenesei Krisztián már a 4. percben vezetést szerzett Tienccsinben, de a hongkongi játékvezető, bizonyos Csiu Szin-csien tett arról, hogy ez ne legyen elég a győzelemhez. Miután Cso Haj-pin a 44. percben kiegyenlített, a bíró a 76. percben kiállította Szélesi Zoltánt, majd a 89. percben adott a hazaiaknak egy büntetőt, amit Cseng Cse gólrá váltott. Így lett 2-1 az ázsiaiak javára. Szélesi Zoltán, Rósa Dénes, Leandro és Polonkai Attila először játszott a nemzeti csapatban. Az összeállítás: Vlaszák – Komlósi (Juhász), Bodor, Gyepes (Stark), Pető Z. – Szélesi, Polonkai (Tóth B.), Rósa, Leandro (Huszti) – Kenesei, Torghelle (Gera).

... Stark Péter és Miroslav Klose ...

Öt nappal később, az 1954-es világbajnoki döntő félszázadik évfordulójának tiszteletére, a németek hívták meg a válogatottunkat. Szinte hihetetlen, milyen nehézségeket okozott az edzői pályafutása egyik legfontosabb presztízsmérkőzésére készülő Lothar Matthäusnak a játékosok kiválasztása! A hosszabb ideje sérült futballistákat is beleszámítva tizenhatan (Szücs Lajos, Éger László, Löw Zsolt, Pető Zoltán, Farkas Balázs, Fehér Csaba, Lisztes Krisztián, Molnár Balázs, Dárdai Pál, Pető Tamás, Simek Péter, Szabics Imre, Tököli Attila, Kenesei Krisztián és Tóth Mihály) nem voltak hadra foghatóak. A meccs előtt még a legoptimistábbak sem gondolták, hogy ez hozza majd meg a Lothar

...Torghelle Sándor és Michael Ballack

Stark Péter és a Nationalelf zöldfülű újonca, Bastian Schweinsteiger

Matthäus-éra legváratlanabb és legnagyobb feltűnést keltő győzelmét, a portugáliai Európa-bajnokságra készülő világsztárok ellen, Kaiserslauternben. Torghelle Sándor volt a találkozó hőse, az első féldőben két gólt lőtt Oliver Kahnnak. A mieink a Király – Juhász, Stark, Tóth A. – Szélesi, Bodnár, Rósa D., Leandro (Tóth B.), Huszti (Bodor) – Gera (Gyepes), Torghelle összeállításban játszottak. Emeli a diadal értékét a vendéglátók névsora: Kahn – Hinkel (Schweinsteiger), Wörns, Nowotny (Baumann), Lahm – Hamann (F. Ernst), Frings – Ballack – B. Schneider – Klose (Brdaric), Bobic (Podolski). Ritkán bukkan fel a mérkőzés kapcsán, hogy a házigazdák számára is mérőféldkövet jelentett ez a 90 perc. Akkor mutatkozott be a Nationalelfben Lukas Podolski és Bastian Schweinsteiger, akik az akkor a hatodik meccsénél tartó Philipp Lahmmal ma már az első ötben vannak a német válogatottsági örökrangsorban.

A mindig bombasztikus címekkel operáló *Bild* azt írta másnap: „Gulyást főztek belőlünk a magyarok.”

2003. aug. 20.	Muraszombat	SZLOVÉNIA	1-2 (0-1)	Fehér M.
2003. szept. 10.	Riga	LETTORSZÁG	1-3 (0-2)	Eb-sel. Lisztes
2003. okt. 11.	Bp., Puskás-st.	LENGYELO.	1-2 (0-1)	Eb-sel. Szabics
2003. nov. 19.	Bp., Üllői út	ÉSZTORSZÁG	0-1 (0-0)	
2004. febr. 18.	Páfosz	ÖRMÉNYO.	2-0 (0-0)	Szabics, Lisztes
2004. febr. 19.	Limasszol	LETTORSZÁG	2-1 (0-0)	Tököli, Kenesei
2004. febr. 21.	Nicosia	ROMÁNIA	0-3 (0-1)	
2004. márc. 31.	Bp., Puskás-st.	WALES	1-2 (1-1)	Kenesei
2004. ápr. 25.	Zalaegerszeg	JAPÁN	3-2 (0-0)	Kuttor, Juhász, Huszti
2004. ápr. 28.	Bp., Puskás-st.	BRAZÍLIA	1-4 (0-3)	Torghelle
2004. jún. 1.	Tienszin	KÍNA	1-2 (1-1)	Kenesei
2004. jún. 6.	Kaiserslautern	NÉMETO.	2-0 (1-0)	Torghelle 2

Az A-válogatott törzstagjai

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

12 mérkőzésen: Gera Zoltán (FTC)

8 mérkőzésen: Kenesei Krisztián (Zalaegerszegi TE, Beijing Hyundai Cars)

7 mérkőzésen: Stark Péter (Győri ETO), Szabics Imre (VfB Stuttgart), Torghelle Sándor (MTK Budapest), Tóth Balázs (Videoton FCF)

6 mérkőzésen: Bodnár László (Dinamo Kijev, Arsenal Kijev), Bodor Boldizsár (Germinal Beerschot Antwerpen), Dragóner Attila (FTC), Lipcsei Péter (FTC), Lisztes Krisztián (Werder Bremen), Pető Zoltán (Matáv Sopron)

5 mérkőzésen: Király Gábor (Hertha BSC), Komlósi Ádám (MTK Budapest), Kovács Zoltán (Újpest FC), Lőw Zsolt (Energie Cottbus)

4 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Farkas Balázs (Újpest FC), Huszti Szabolcs (Matáv Sopron), Juhász Roland (MTK Budapest), Lendvai Miklós (RSC Charleroi), Molnár Balázs (Zalaegerszegi TE), Simek Péter (Újpest FC)

3 mérkőzésen: Babos Gábor (NAC Breda), Böjte Attila (Győri ETO FC), Böőr Zoltán (DVSC-MegaForce), Dvéri Zsolt (Videoton FCF), Fehér Csaba (NAC Breda), Fehér Miklós (SL Benfica), Fűzi Ákos dr. (MTK Budapest), Herczegfalvi Zoltán (Videoton FCF), Juhár Tamás (Újpest FC), Végh Zoltán (MTK Hungária/Budapest)

2 mérkőzésen: Gyepes Gábor (FTC), Kovács Péter (Tromsø IL), Leandro de Almeida (FTC), Németh Norbert (Győri ETO), Rósa Henrik (FTC), Sebők József (Zalaegerszegi TE), Szélesi Zoltán (Újpest FC), Tököli Attila (FTC), Vlaszák Géza (Újpest FC)

1 mérkőzésen: Bódog Tamás (FSV Mainz 05), Kiss Zoltán (DVSC-MegaForce), Korolovszky Gábor (Omonia Nicosia), Kuttor Attila (Balaton FC), Vasile Miriuță (Győri ETO), Pest Krisztián (Pécsi MFC), Polonkai Attila (Újpest FC), Szűcs Lajos (FTC), Tóth András (Vasas), Tóth Mihály (Matáv Sopron)

Szerény eredmények

A magyar olimpiai és egyben utánpótlás-válogatott – hasonlóan az A-csaphoz – kikapott Lettországnak, majd Budapesten a lengyelektől, s így nem jutott tovább a selejtezőcsoportjából. A két ötkarikás, s egyben Eb-selejtezőn Balogh János, Szélesi Zoltán, Vanczák Vilmos, Bodor Boldizsár, Fehér Zoltán, Tóth Balázs, Koplárovics Béla, Leandro, Torghelle Sándor (2-2 mérkőzésen), valamint Németh Norbert, Bajzát Péter, Nagy Gábor, Juhász Roland, Czvitkovics Péter, Berdó Balázs, Pusztai Olivér és Buzsáky Ákos (1-1) szerepelt. A gárda az idényben játszott öt további barátságos mérkőzést, ezek közül a legnagyobb siker a skótok elleni, idegenbeli győzelem (2-1) volt. Tavasszal egyébként már a következő korosztály alkotta az utánpótlás-válogatottat.

A Varga Istvánra bízott U20-as keret második lett az olaszok mögött az Alpok–Adria regionális tornán. A későbbi A-válogatottak közül Dzsudzsák Balázs, Fülöp Márton, Horváth Gábor, Huszti Szabolcs, Kanta József, Lipták Zoltán, Regedei Csaba, Rodenbücher István, Takács Zoltán, Tózsér Dániel, Vadócz Krisztián, Vanczák Vilmos és Vaskó Tamás is szerepet kapott.

Az U19-es együttes, noha csak egy meccsét nyerte meg az észak-írországi Eb-selejtezőben, harmadikként mégis továbbjutott. A következő körben, Spanyolországban győzelemmel kezdett a hollandok ellen (1-0), nem kapott gólt a litvánoktól sem (0-0), de aztán elvázott a sokkal erősebb, jobb futballistákból álló vendéglátók ellen. Varga István együttesében Tózsér Dániel, Vadócz Krisztián, Horváth Gábor és Rudolf Gergely is helyet kapott.

Az U17-es korosztály, Szokolai László irányításával, hasonlóképpen járt. Az első – váci rendezésű – csoportkörből harmadik helyezteként továbblépett, ehhez elég volt legyőznie San Marino legénységét. A spanyolországi második körben ellenben mindhárom találkozóját elbukta, sorrendben az oroszok (1-3), a csehek (0-2) és a Fábregast is soraikban tudó házigazdák (1-6) ellen. A tizenhét évesek között szerepet kapott Vass Ádám, Hrepla Ádám és Heffler Tibor is.

A DVSC tavaszra is versenyben maradt

A Bajnokok Ligájában az MTK Hungária a két magyart is foglalkoztató finn Helsingin JK ellen kezdett. Babócsy András és Fekete László is játszott mindkét mérkőzésen. Utóbb kiderült, mennyire fontos volt Welton Silva két gólja a Hidegkuti Stadionban, de nagyon kellett Daniel Rednic 93. percben elért találata is. Ha az nincsen, a finneknek elég lett volna a hazai 1-0-s győzelem, így ellenben Egervári Sándor csapata továbbjutott. Sajnos, a következő fordulóban már az első mérkőzésen elszállt a remény, a Celtic 4-0-ra győzött a Puskás Ferenc Stadionban. A skótok végül kettős sikerrel, 5-0-s gólkülönbséggel mentek tovább. Az UEFA-kupába átkerült kék-fehérek az 1. fordulóban 1-3, 0-0-val elvázottak a Dinamo Zagreb ellenében.

A második számú kupában induló Ferencváros a selejtezőben könnyen (idegenben 5-0, otthon 1-0) túljutott a máltai Birkirkarán. Mindazonáltal csalódást keltett, hogy az Üllői úton csak Dragóner Attila a 91. percben szerzett gólja hozta meg a győzelmet. Az 1. fordulóban Rabóczki

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002

Ádám csapata, az 1. FC Köbenhavn jutott ellenfélül. A budapesti 1-1 után a dán fővárosban vezetett, majd a 90. percben tizenegyesből kapott gólt a Ferencváros, amely a teljes hosszabbítást emberhátrányban játszotta végig Dragan Vukmir piros lapja miatt. A szétlövésben Szűcs Lajos kivédett két kísérletet, majd a sajátját értékesítette. Ám ez sem volt elég a továbbjutáshoz, mert Sasu, Lipcsei és Leandro is hibázott. A visszavágón egyébként már nem Rabóczki, hanem Magnus Kihlstedt védett a dánoknál.

A harmadik magyar induló, a DVSC-MegaForce parádésan menetelt. A selejtezőben nagyon megizzadt a litván Ekranas ellen, Bajzát Péternek a 97. percben elért „ezüstgólja” eredményezte a továbbjutást az Oláh Gábor utcai visszavágón. A horvát Varteks ellen kiválóan játszott a Loki, Varasdon 3-1-re, Debrecenben 3-2-re nyert. Kiss Zoltán, a párharc hőse mindkét találkozon szerzett gólt. A második fordulóban pokoli hangulatúnak ígérkezett a PAOK elleni idegenbeli mérkőzés – és az is volt. De Szentés Lázár játékosai nem rettentek meg a hangulattól, sőt Lukasz Karadimosz vezető gólja után Bajzát Péter révén kiegyenlítették. Ez az idegenbeli találat hozta meg a továbbjutást a hazai 0-0 után. A Loki óriási, s 2003 ősze óta példa nélküli bravúrt ért el a görögök kiverésével. Azóta sem jutott el magyar klub a tavaszi folytatásba. A DVSC csupán 1-0-ra kapott ki a belgiumi hidegben, s ez adott reményt a visszavágóra, azonban az FC Bruges 0-0-val megúsza a nagyerdei 90 percet.

NK Varteks Varaždin–DVSC 1-3. Állnak, balról: Sándor T., Szekeres, Nikolov, Tomić, Éger, Selymes, Bajzát, Böőr.
Guggolnak: Szatmári, Dombi, Habi (ül), Kiss, Csehi

2003
2004

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Győrben jártak a Bayern München világsztárjai

2005
2006
2007
2008
2009

Az idény legemlékezetesebb gálamérkőzését a 100. születésnapját ünneplő Győri ETO és az Audi segítségével Magyarországra érkező Bayern München vívta május 18-án, az ETO Parkban. A meccset a németek nyerték 4-1-re, akik elhozták hozzánk Michael Ballackot, Jens Jeremiest, Roque Santa Cruzt, Roy Makaayt, Claudio Pizarót, Owen Hargreavest, Willy Sagnol és Sebastian Deislert is. A kisalföldiek gólját Igor Nicsenko lőtte.

2010
2011
2012
2013
2014
2015

A nyári felkészülés alatt a klubok többsége itthon vagy a környező országokban járt. Maradva az ETO-nál, a zöld-fehérek nyáron Ausztriában játszottak a török Trabzonsporral (0-0), majd augusztus vége felé fogadták a Dibba el-Hisszint, az Egyesült Arab Emírségekbeli, az ottani második vonalban szereplő, többnyire rendőrökből álló amatőr csapatot. Győrben a szurkolók nagyon nehezen viselték, hogy kedvenceik 3-1-re kikaptak.

Az Újpest októberben a Spartak Trnavát vendégelte, s verte meg 3-1-re. Érdekes, hogy Kovács Zoltánt a válogatott edzőtáborából engedte ki Gellei Imre szövetségi kapitány a mérkőzésre.

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

A tavaszi folytatás előtt a mezőny fele ment külföldi edzőtáborba. Horvátországban készült a Balaton FC, a Békéscsaba, a PMFC, Cipruson a DVSC-MegaForce, Törökországban pedig a Haladás és az MTK. Különlegesség: a Ferencváros ezúttal nem utazott el téli, külföldi felkészülésre, itthon látott vendégül egy szerb-montenegrói és két szlovák gárdát is. Öt nap alatt megverte a Hajduk Kulát, a pozsonyi Slovant és a Matador Púchovot is. Tököli Attila az első két meccsen öt gólt jegyzett.

Tököli Attila szórta a gólokat

Az Interotó-kupában hosszas huzavona után a DVSC-MegaForce és a Matáv FC Sopron vett részt. (Korábban az MLSZ a debreceniek ózdkodása miatt első számú indulóként a Matáv Sopront, másodikként a PMFC-t nevezte. Utóbb a Loki mégis vállalta a játékot, amellyel kárt okozott mind a soproniaknak, mind a pécsieknek.) Szentes Lázár együttese elrontotta az első mérkőzést, 3-0-ra kikapott a Spartak Trnavától, s így aztán hiába nyerte meg 4-1-re a hajdúsági visszavágót, kiesett. A Matáv Sopron sem járt jobban cseh vetélytársával, az FK Teplicével szemben, itthon győzött ugyan 1-0-ra, de a kinti összecsapást 3-1-re elbukta.

A MAGYAR LÉGIÓ

Fehér Miklóst gyászolta a világ

Az SL Benfica magyar csatára január 25-én összeesett a pályán Guimarãesben, a Vitória elleni találkozó utolsó perceiben. Hosszú percekben át küzdöttek az életéért a gyepszőnyegen, sikerült is újraéleszteni. A helyi kórházba szállították, ott halt meg néhány perccel éjfél után. Temetésére – Eusébióval az élen – a Benfica vezérkara és teljes kerete elutazott Magyarországra. Az általa viselt 29-es mezt a klub visszavonultatta.

Fehér Miklósról emlékeztek portugál játékosársai

A 2003–2004-es idényben az Académica Coimbra (13.) színeiben a portugál élvonalban szerepelt Buzsáky Ákos. A spanyol második ligában kezdte a szezont Horváth Ferenc (Almería, 12.), majd a portugál Segunda Ligában, az Estorilban (1.) szerepelt tavasszal.

Lisztes Krisztián volt a 2003–2004-es idény hőse a magyar légióban. S ő lett a tragikus hős is. Az élete formájában játsszó támadó középpályás bajnoki címhez segítette a Werder Bremet. Április végéig minden fordulóban bevetették, kulcsembernek számított Thomas Schaaf csapatában. Ám a Bochum elleni találkozón

Szabics Imre a VfB Stuttgart csapatában. (A középső sorban jobbról a harmadik). Villámgyorsan elfogadtatta magát új társaival, s ehhez nagyon jól jött a Manchester United elleni klasszis teljesítménye

súlyos keresztszalag-szakadást szenvedett, amely az egész további pályafutására kihatással volt. Érdekes, hogy Krisztián – aki így a kupadöntőben sem tudott pályára lépni, egyébként azt is megnyerték a társak – a sérülés előtt még vacillált, nem döntött, hol folytassa a pályafutását, még nevesebb egyesületbe akart továbblépni Brémából. Szép gesztus volt a zöld-fehér klub vezetőitől, hogy a súlyos sérülés után egy évvel meghosszabbították a magyar középpályás szerződését.

Szabics Imre az első szezonját töltötte a német élvonalban, kilenc találatot szerzett a negyedik helyezett VfB Stuttgartban. A Bajnokok Ligájában gól, gólpassz volt a mérlege a Manchester United ellen – egész Európa felfigyelt a teljesítményére. Ugyancsak a Bundesliga 1-ben futballozott Király Gábor és Dárdai Pál (Hertha BSC, 12.), a második ligában pedig Bódog Tamás (FSV Mainz 05, 3.), Lőw Zsolt (Energie Cottbus, 4.), Ferenczi István (VfL Osnabrück, 18.) és tavasszal Tokody Tibor (Rot-Weiss Oberhausen, 5.)

A korábban a Salzburgot erősítő Sáfár Szabolcs Oroszországba, a Szpartak Moszkvához igazolt, de nem döntött jól, amint tehetett, keresett magának új csapatot Ausztriában. Fél szezonja elment vele, aztán a bécsi FK Austria (2.) kapusa lett. Csapatával bejutott az Osztrák Kupa döntőjébe, ott tizenegyespárbajban veszített a Grazer AK ellen. Korsós György alapember volt a Sturm Grazban (9.), miként Klausz László is az SW Bregenzben (5.). Hárman ebben a szezonban mutatkoztak be az osztrák Bundesligában: Mátyus János az Admira Wackerben (6.), Kabát Péter az FC Kärntenben (10.), Fülöp Zoltán az SV Mattersburgban (8.)

A belga élvonalban kereste kenyerét Lendvai Miklós (RSC Charleroi, 15.), Bodor Boldizsár (GBA, 8.) és az első fél évben Bernáth Csaba (RFC Antwerp, 18.). Egy „házzal” odébb, Hollandiában, a NAC Breda (9.) együttesében,

Bernáth Csaba fél évet töltött a belga élvonalban, Antwerpenben

A még tizenéves Garics Györgyöt választották a 2003–2004-es osztrák élvonal felfedezettjének

után már a másodikat a HJK-val. Klubtársa volt Fekete László. A magyar mezőnyjátékosok közül Szilágyi Gábornak ment a legjobban, a KooTeePee (13.), azaz egy kieső tagjaként lett második a góllövőlistán. Klubtársa volt Bozsik Levente. Czipó Zoltán és Rácz Róbert az AC Allianssi (6.). Mitring István a MyPa (4.), Tarlósi István és Varga Ernő a Hämeenlinna (11.), Tímár Krisztián a Jokerit (10.) színeiért küzdött. Kovács Péter 2003 elején Finnországból Norvégiába igazolt, az újonc Tromsø IL (11.) ajánlatára mondott igent.

Tózsér Dániel a török Galatasaray keretébe került, de az első csapatban nem szerepelt bajnoki mérkőzésen. Tóth Norbert a görög Panionioszban (6.) töltötte az első fél évet, majd hazatért. Terjék Lajos az izraeli MS Ashdodban (7.) kezdte meg közel egy évtizedes légiós karrierjét. Bodnár László klubot váltott Ukrajnában, a Dinamo Kijevvel (1.) indította a bajnokságot, majd kölcsönadták az Arszenal Kijevnek (9.).

Minden korábbinál több, négy honfitársunk is szóhoz jutott a kínai élvonalban. Kenesei Krisztián a pekingi Hyundai Carsban a teljes idenyt kitöltötte, őszi kupagyőztes lett. Kezkes Zsombor 2003 végén hazajött a Tienccsin Tedából, ellenben Kovács Zoltán és Horváth Gyula 2004 elején kiserződött az újonnan létrehozott ottani Szuperligába. Az őszi Újpesten végigjátszó Kovács a Sencsen Csienlipao (Shenzhen Jianlibao) alakulatában szerepelt 2004-ben, bajnoki aranyat nyert. Horváth Gyula a második divízióban, a Hszianban (Xi'an) rúgta a labdát tavasszal.

Kiss László edző 2004 elején a Maldív-szigetekre, a Valenciához írt alá. Bicskei Bertalan 2003 nyarán az egyiptomi al-Maszrinál vállalt munkát, majd a következő júniusban a malajziai válogatott szövetségi kapitánya lett.

Henk ten Cate csapatában futbalozott Babos Gábor, Fehér Csaba és hosszú sérüléséből felgyógyulva Pető Tamás.

Növelte létszámát a ciprusi magyar kolónia. Sebők József (AEL Limasszol, 4.) ugyan fél év után visszaköltözött Zalaegerszegre, ám kint játszott az izraeli másodosztályból, a Beitar Beer Shevától érkezett Vezér Ádám (Anagenniszi Derinia, 12.), Korolovszky Gábor (Omonia, 2.), Sztipánovics Barnabás (Olympiakosz Nicosia 10.) és a télen hazatért Waltner Róbert (Anorthoszisz, 5.). A zalaegerszegi Józsi György ugyan csak fél esztendő t Csehországban, a Slavia Prahában (4.) húzott le.

Rabóczki Balázs (ősszel első, tavasszal második számú kapusként) bajnoki címet szerzett és megnyerte az országos kupát Dániában, az 1. FC Köbenhavn gárdájával. Szintén az ottani élvonalban, az Akademisk Boldklubban futbalozott Kiskapusi Balázs. Finnországban is egy magyar kapust ünnepeltek 2003 végén: Babócsy Andrást, aki csapata edzőjéhez, a skót Keith Armstronghoz hasonlóan sorozatban az ötödik bajnoki címét nyerte meg. Három, a Hakával begyűjtött elsőség

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

Másfél millió forintot csökkent a győzelem értéke

A DVSC-MegaForce egy évvel 2003-as elsősége után megvédte a terembajnoki címét. A hatos döntőt ismét a debreceni Főnix Csarnokban rendezték, ebben nem volt változás. Abban ellenben igen, hogy a Loki címvédőként automatikusan a hatos döntő résztvevője lett, így csak öt selejtezőcsoportban játszottak. Ja, és még valami: a 2003-as hatmillió forinttal szemben immár „csak” négy és fél járt a győztesnek. A pécsi csoportból a Balaton FC (a PMFC-t, a Kaposvárt és a BKV Előret megelőzve) jutott tovább. Az első budapestiből a Győri ETO FC (az Újpestet, a Bodajkot és a REAC-ot kiejtve), a másodikból a Matáv FC Sopron (a Vasas, az LFC Haladás és a Bp. Honvéd kárára) szerzett döntős helyet. Szeged is két csoportnak adott otthont, az elsőből a hazai csapat (az MTK Hungáriát, a Kecskeméti TE-t és a Videotont elbúcsúztatva), a másodikból a Ferencváros (maga mögé utasítva a ZTE-t, a Békéscsabát és a Balassagyarmatot) ment tovább.

A Főnix Csarnokban az A-csoportban Győri ETO, DVSC-MegaForce, FC Szeged, a B-ben Matáv FC Sopron, Ferencváros, Balaton FC sorrend alakult ki. Az elődöntőben a Győri ETO büntetőkkal verte meg a Ferencvárost, a Loki 3-1-re győzte le a soproniakat. A helyosztókon a Balaton FC szétlövésben érte el az ötödik helyet, a Fradi 2-0-ra megverte a Matáv Sopront, majd a finálében a DVSC-MegaForce 2-1-re győzte le a győrieiket. A torna után négyen kaptak különdíjat: **Sándor Tamás** (legjobb mezőnyjátékosként Fodor Imre-díj), Sebők Zsolt (legjobb kapusként Zsiborás Gábor-díj), Oross Márton (gólkirályként Fehér Miklós-díj) és Dragan Vukmir (legharcosabb játékosként Simon Tibor-díj).

A tornanyertes lokisták. Állnak (balról): Habi, Takács T., Nikolov, Bajzát, Belényesi, Tisza, Sándor T., Dombi, Balogh J. Guggolnak: Flávio Pim, Šumudică, Bernáth, Halmosi, Kiss Z., Madar Cs., Jeremiás, Szatmári

Névsorolvasás

BALATON FC:

Csernyánszki Norbert 32 – Radics Zsolt 31, Kuttor Attila 31/4, László András 30/1 – Mészáros Norbert 26/2, Juhász Tamás 24/1, Virág Béla 26/1, Daniel Usvat 24/1, Kovács Péter 30/4 – Vörös Péter 30/1, Sitku Illés 31/6. A többiek: Csordás Csaba 22/7, Hegedűs Gyula 22/1, Győrök Tamás 19/2, Körösi Tamás 18, Alekszandar Bajevszki 12/1, Sipeki István 11, Potemkin Károly 8, Almir Filipović 7/1, Sallai Tibor 6, Berki Krisztián (k) 1, Soós Krisztián 1, Zombori Zsolt 1

BÉKÉSCSABAI ELŐRE FC:

Zankaró Sümünic 23 – Bánföldi Zoltán 26, Schindler Szabolcs 31, Udvari Szabolcs 22/2 – Egia Javraujan 32/6, Kovács Béla 30/9, Simon Attila 24, Vincze Zoltán 31/2 – Hoffmann Richárd 23/1, Valentin Miculescu 23/6, Tóth György 25/4. A többiek: Dusko Grujics 21, Valentényi Viktor 21/1, Dejan Vilotics 21, Kovács Norbert 18/1, Bujáki József 16, Szeverenyi Péter 15/2, Fekete Róbert (k) 10, Faragó István 7/2, Brlázs Gábor 6, Fehér Zsolt 3, Paróczai Sándor 3, Retek Flórián 2, Szabó Sándor 2, Megyesi László 1

DEBRECENI VASUTAS SC-MEGAFORCE:

Sandro Tomić 31 – Nikolov Balázs 28/1, Éger László 30/4, Szekeres Tamás 21/2, Vincze Gábor 19 – Dombi Tibor 30/3, Ronald Habi 29, Kiss Zoltán 29, Sándor Tamás 23/4, Halmosi Péter 29/5 – Bajzát Péter 25/9. A többiek: Madar Csaba 19/2, Andorka Péter 18/3, Szatmári Csaba 18, Bernáth Csaba 14/1, Igor Bogdanovics 14/7, Bőőr Zoltán 13, Selymes Tibor 13/1, Marius Şumudică 13/5, „Pim” Flávio da Silva 12/2, Balog Zsolt 11, Cseh Zoltán 6, Takács Tamás (k) 1, Urbán Péter 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 32 – Dragan Vukmir 24, Dragóner Attila 25/5, Kiss György 24/2 – Kriston Attila 21, Rósa Dénes 25/2, Lipcsei Péter 30/4, „Leandro” de Almeida 30/3, Marek Penksa 21 – Gera Zoltán 30/11, Marius Sasu 27/5. A többiek: Tököli Attila 21/8, Bognár Zsolt 20, Adem Kapić 18, Zováth János 16, Szukalek Igor 14, Sorin Botiş 11/1, Gyepes Gábor 7, Somorjai Tamás 7/1, Balog Zoltán 6, Sowunmi Thomas 6, Károlyi Sándor 3, Alekszandar Jovics 2/1, Nógrádi Árpád 2, Szalai Tamás 2, Huszti Szabolcs 1, Takács Ákos 1

GYŐRI ETO FC:

Sebők Zsolt 27 – Bőjte Attila 27, Stark Péter 24/3, Regedei Csaba 20, Marko Kartelo 28/4 – Nyilas Elek 22/1, Jákl Antal 22, Németh Norbert 27/2, Darko Perić 21/3 – Igor Nicsenko 21/7, Varga Zoltán 23/1. A többiek: Oross Márton 20, Nagy Tamás 17/1, Vasile Miriuță 15/4, Priskin Tamás 14/5, Geri Tamás 13, Makra Zsolt 13, Djordje Vljajics 13, Alekszandar Bajevszki 12/1, Herczeg Miklós 11, Horváth Róbert 11/1, Kalina Tibor 9/2, Hrvoje Jančetić 6, Jovo Aranitovics 5, Krass Árpád (k) 5, Zsók József 4, Horváth Rudolf 3, Imrik László 3, Goran Jovanovics 3, Varga Gábor 2, Balás Gergely 1, Laki Balázs 1

LOMBARD FC HALADÁS:

Balogh Tamás 16 – Lőrinc Antal 26, Jagodics Zoltán 18,

Farkas Attila 30, Tóth Péter 28/4 – Czeglédi Balázs 19, Szabó Zoltán 21, Seper Ákos 18, Kaj András 27/1, Somfalvi Csaba 23/2 – Tüske Roland 26/5. A többiek: Kincses Péter 18/1, Szűcs Mihály 17, Róth Ferenc 16/2, Tóth Iván (k) 16, Illés Béla 14/1, Nagy Sándor 14, Farkas Viktor 13, Dubez János 11, Schimmer Szabolcs 9/1, Valeriu Balaci 8/1, Kovács Attila 8, Venczel Balázs 7/1, Horváth Róbert 6, Rajos Gábor 5, Kozmor Ákos 4, Németh Tamás 4, Zöld Szilárd 4, Sorin Ciprian Bucuroaia 3, „Edivaldo” Savione 2, „George” Loures da Rocha 2, „Nélio” da Silva Melo 2, Némethy László 2, Jagodits Gyula 1, Dejan Peković 1, Schafranek Ádám 1

MATÁV FC SOPRON:

Milinte Árpád 22 – Hanák Viktor 27, Bagoly Gábor 29/2, Mladen Lambulics 28/1, Pető Zoltán 28/2 – Grósz Róbert 29, Bojan Lazics 26, Balaskó Iván 27/7, Pintér Zoltán 28/1 – Sira István 27/4, Tóth Mihály 28/17. A többiek: Fehér Zoltán 19, Baumgartner Attila 17/2, Horváth András 17/1, Cseke László 16/2, Sifter Tamás 15/5, Huszti Szabolcs 14/6, Hajdu Attila (k) 8, Vasas Zoltán 10/2, Jozef Muzlay 7, Bausz Róbert 5/1, Sipos Norbert 5, Tiber Krisztián 5, Hegyi László 4, Horváth Tamás (k) 2, Horváth Lajos 1

MTK BUDAPEST (MTK HUNGÁRIA):

Végh Zoltán 31 – Komlósi Ádám 24, Juhász Roland 27/2, dr. Fúzi Ákos 30/1 – Szabó Ottó 24/4, Goran Jezdimirovics 29/1, Zabos Attila 23/3, Zavadzsky Gábor 28 – Daniel Eugen Rednic 22/1, Welton Silva 28/6, Torghelle Sándor 22/9. A többiek: Pisont István 21/2, Czvitkovics Péter 19/4, Pusztai Olivér 18/1, Rósa Henrik 15, Illés Béla 14/3, Molnár Zoltán 14/1, Ivan Janjics 13, Lengyel Roland 13/3, Halmi Gábor 11/1, Elek Norbert 5, Vati Zoltán 5, Wesley Thomas Kemon 3, Pandur Péter 2, Kovács János 1, Kovács Zoltán (k) 1, Szántai Levente (k) 1

PÉCSI MECSEK FC:

Németh Gábor 26 – Sipos János 29, Bajusz Endre 29/1, Diene András 31/1, Gaál Miklós 21 – Berdó Balázs 25, Szabados József 22/1, Márton Gábor 25/2, Erős Gábor 23/2 – Pest Krisztián 27/6, Csedimir Pavicsevics 22. A többiek: Szekeres Zsolt 19, Horváth Sándor 16, Kerekes Zsombor 16/8, Montvai Tibor 16/6, Koltai Tamás 15/2, Misco Vranjes 15, Horváth Gyula 14/5, Kulcsár Árpád 9, Mihalecz Péter 9/1, Kahaber Cshetiani 7, Herbert Roland (k) 7, Notheisz Zoltán 6, Ulrich Roland 5, Győri Zoltán 4, Nikola Jokisics 4, Závoda Gábor 4, Dávid Ervin 1, Sólyom Csaba (k) 1

ÚJPEST FC:

Vlaszák Géza 32 – Szélesi Zoltán 28/1, Tamási Zoltán 28/1, Juhár Tamás 30, Vanczák Vilmos 25 – Símek Péter 29/6, Erős Károly 29/1, Farkas Balázs 31/2, Polonkai Attila 29/1 – Bükszegi Zoltán 21/4, Rajczi Péter 22/6. A többiek: Nagy Gábor 17, Kovács Zoltán 15/9, Tóth Norbert 15/6, Feczesin Róbert 13/4, Rósa Henrik 13, Szanyó Károly 12/3, Tokody Tibor 10, Cseri Gergő 8, Bánka Kristóf 7, Sándor György 7/2, Németh Tamás 5, Kapcsos Vince 4, Urbán Flórián 4, Róth Ferenc 3, Kiss Zoltán 2, Vaskó Tamás 2

VIDEOTON FC FEHÉRVÁR:

Daniel Ovidiu Tudor 26 – Szalai Tamás 24/3, Koller Ákos 28/2, Tereánszki-Tóth Péter 25 – Szabó Tibor 32/5, Dvéri Zsolt 23/6, Tóth Balázs 26/6, Magasföldi József 26/6 – Hercegfalvi Zoltán 30/9, Tomáš Medveď 25/7, Marian Savu 23/3. A többiek: Gabriel Vochin 22/1 Kóczián Ferenc 20/1, Ivan Risztics 20, Alekszandar Pantics 17/1, Horváth Gábor 11, Schwarcz Zoltán 11/1, Fehér Attila 10/1, Turi Géza (k) 9, Nagy Dániel 6, Földes Gábor 5, Bartyik Norbert 3, František Kunzo 2, Lattenstein Norbert 2

ZALAEGRSZEGI TE FC:

Varga Zoltán 26 – Kocsárdi Gergely 27/1, Balog Csaba 30, Csóka Zsolt 24/1, Szamosi Tamás 28 – Nagy Lajos 25, Vincze Ottó 23/3, Radoslav Král 24, Egressy Gábor 23/2 – Gyánó Szabolcs 25/6, Radu Sabo 23/7. A többiek: Babati Ferenc 22, Darko Ljubojevics 22/2, Molnár Balázs 21, Koplárovics Béla 20/2, Józsi György 15/3, Waltner Róbert 15/10, Sebők Vilmos 14/4, Sebők József 13/3, Bardi Gábor (k) 7, Kenesei Krisztián 3/1, Kresz Levente 3, Szijártó Szabolcs 3, Györe Barnabás 2, Szekeres Zoltán 1

A Budapest Honvéd másodosztályú együttese. Állnak (balról): Drobnjak, Horváth P., Szekeres J., Vámosi, Budovinszky, Hornyák, Vadócz. Elöl: Vén, Bábik, Kozarek, Kaszás, Dobos, Keller

A 2003–2004. évi Arany Ászok Liga (NB I) végeredménye

1. Ferencvárosi TC	32	16	9	7	44-30	57
2. Újpest FC	32	11	11	6	48-29	56
3. DVSC-MegaForce	32	16	8	8	51-32	56
4. Balaton FC	32	14	8	10	34-24	50
5. Matáv FC Sopron	32	13	9	10	53-42	48
6. MTK Budapest	32	11	11	10	42-40	44
7. Pécsi MFC	32	9	13	10	36-37	40
8. Videoton FC Fehérvár	32	10	10	12	55-51	40
9. ZTE FC	32	11	6	15	45-47	39
10. Győri ETO	32	10	6	16	36-54	36
11. Békéscsabai Előre	32	8	8	16	36-50	32
12. Lombard FC Haladás	32	4	11	17	19-63	23

Osztályozók

REAC–Békéscsabai EFC 0-1, Békéscsabai EFC–REAC 2-1
Nyíregyháza Spartacus–LFC Haladás 0-1, LFC Haladás–Nyíregyháza Spartacus 1-1

Az Arany Ászok Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Tóth Mihály (Matáv FC Sopron)	17
2. Gera Zoltán (FTC)	11
3. Waltner Róbert (ZTE FC)	10
4. Bajzát Péter (DVSC-MegaForce)	9
4. Hercegfalvi Zoltán (Videoton FCF)	9
4. Kovács Béla (Békéscsaba)	9
4. Kovács Zoltán (Újpest)	9
4. Torghelle Sándor (MTK Budapest)	9

NB I B

1. Bp. Honvéd FC	34	23	6	5	75-24	75
2. Vasas	34	18	8	8	57-36	62
3. NABI-Kap. Rákóczi	34	18	7	9	54-33	61
4. Diósgyőri VTK	34	17	6	11	54-44	57
5. Nyíregyháza Spartacus	34	16	8	10	40-36	56
6. REAC	34	14	10	10	46-38	52

7. BKV Előre	34	15	6	13	40-36	51	14. Vecsési FC	30	8	3	19	37-75	27
8. Balassagyarmati SE	34	12	12	10	38-35	48	15. BVSC	30	4	9	17	35-65	21
9. FC Tatabánya-AT	34	13	7	14	46-43	46	16. Sátoraljaújhely	30	4	4	22	36-97	16
10. Pápai Termál PELC	34	12	10	12	48-55	46							
11. Bodajk FC	34	14	3	17	50-50	45							
12. Kecskeméti TE	34	10	12	12	33-33	42							
13. FC Szeged	34	12	2	20	45-66	38							
14. Dunakanyar-Vác FC	34	10	8	16	39-54	38							
15. Szolnoki MÁV FC	34	10	7	17	42-44	37							
16. Dunaújváros FC	34	9	10	15	40-52	37							
17. Dabas FC	34	8	9	17	37-61	33							
18. Hévíz FC	34	5	9	20	34-78	24							

NB II, Keleti (Winner Sport) csoport

1. Makói FC	30	19	7	4	70-18	64
2. Orosháza	30	19	7	4	53-25	64
3. Gyula	30	17	8	5	55-29	59
4. Baktalórántháza	30	17	6	7	57-25	57
5. Szentesi TE	30	13	8	9	61-39	47
6. Kazincbarcikai SC	30	12	9	9	59-57	45
7. Soroksár	30	11	10	9	50-31	43
8. Mátészalka	30	12	6	12	58-56	42
9. Karcag	30	9	14	7	44-36	41
10. Putnok	30	11	5	14	49-56	38
11. Kistarcsa	30	11	4	15	41-58	37
12. Salgótarjáni BTC	30	10	3	17	30-48	33
13. Kiskunhalas	30	8	7	15	36-56	31

NB II, Nyugati (Hummel) csoport

1. Mosonmagyaróvár	30	21	2	7	69-36	65
2. Komlói Bányász	30	18	8	4	53-19	62
3. Paksi SE	30	16	9	5	47-31	57
4. Veszprém LC	30	14	11	5	47-34	53
5. Barcs SC	30	14	4	12	44-41	46
6. Tatai HAC	30	11	9	10	47-38	42
7. Sárvári FC	30	8	16	6	41-37	40
8. Kaposvölgye VSC	30	11	6	13	46-43	39
9. Budakalászi MSE	30	9	9	12	33-48	36
10. Balatonlelle SE	30	8	10	12	31-41	34
11. Mezőfalva MSE	30	9	6	15	37-56	33
12. Erzsébeti SMTK	30	8	8	14	36-47	32
13. Celldömölki VSE	30	9	5	16	46-48	32
14. Budafoki FC	30	8	6	16	27-48	30
15. Pénzügyőr SE	30	6	10	14	27-42	22
16. Szigetszentmiklós	30	7	7	16	29-51	22

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Tápiószecső FC. **Bakony-csoport:** Gyirmót SE. **Dráva-csoport:** Szentlőrinc SE, **Duna-csoport:** Felcsút SE. **Mátra-csoport:** Jászapáti. **Tisza-csoport:** Bócs

Az Arany Ászok Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1. Ferencvárosi TC	X	2-1	0-0	0-1	2-0	2-1	3-0	2-2	0-0	4-0	2-0	2-0
	X	0-1	3-1	0-4	3-0	2-0	-	-	-	-	-	-
2. Újpest FC	1-1	X	3-1	0-1	1-3	1-1	1-1	1-2	2-0	4-1	3-1	0-0
	1-0	X	0-2	1-1	2-1	5-1	-	-	-	-	-	-
3. DVSC-MegaForce	5-0	3-3	X	0-1	0-0	2-2	1-0	2-0	4-0	1-0	1-0	3-0
	3-2	2-0	X	3-0	1-2	2-2	-	-	-	-	-	-
4. Balaton FC	1-1	1-0	1-0	X	0-0	0-2	2-0	1-0	0-1	1-0	2-0	2-0
	2-3	0-1	1-1	X	0-1	0-0	-	-	-	-	-	-
5. Matáv FC Sopron	0-0	1-1	1-3	2-1	X	2-1	3-1	5-0	2-1	1-2	2-2	5-0
	2-2	1-1	2-3	3-0	X	4-1	-	-	-	-	-	-
6. MTK Budapest	1-1	0-1	2-0	1-0	2-1	X	1-2	2-2	2-0	4-1	2-0	2-0
	1-0	1-1	0-1	0-2	1-2	X	-	-	-	-	-	-
7. Pécsi MFC	0-1	1-1	0-0	0-2	2-0	1-1	X	3-1	1-0	1-0	3-0	1-1
	-	-	-	-	-	-	X	3-3	1-3	0-2	3-0	2-0
8. Videoton FCF	1-2	0-2	2-0	2-1	2-0	1-1	1-1	X	2-2	2-0	1-2	1-2
	-	-	-	-	-	-	3-3	X	5-0	4-1	1-3	6-1
9. Zalaegerszegi TE	1-2	2-3	0-1	1-1	1-3	1-3	0-0	1-1	X	2-0	2-1	4-0
	-	-	-	-	-	-	2-0	1-0	X	0-1	3-0	7-0
10. Győri ETO	0-1	0-0	1-5	0-0	3-1	1-1	1-1	2-2	4-3	X	1-0	6-0
	-	-	-	-	-	-	1-3	0-4	2-1	X	3-0	3-2
11. Békéscsabai Előre	0-0	0-1	1-2	1-1	3-3	1-2	1-0	2-2	3-1	2-0	X	2-2
	-	-	-	-	-	-	1-1	2-0	2-3	2-0	X	2-0
12. Lombard FC Haladás	0-1	0-2	0-0	0-4	0-0	1-1	0-0	3-0	0-1	2-0	1-1	X
	-	-	-	-	-	-	1-1	0-2	1-1	0-0	2-1	X

Valóra vált a lokisták álma

Hosszas vitatkozások, alkudozások, s – nem túlzás – veszekedések, botrányok után alakult ki az Arany Ászok Liga 2004–2005-ös mezőnye. Amikor kiderült, hogy Bíró Péter elviszi a csapatot Szombathelyről, s Pápára költözteti, a vasi megyeszékhelyen még tüntettek is a szurkolók. (S hirtelen más értelmet kapott a tavasszal a lelátón gyakran skandált mondat: „Hol a csapatunk?”) Még az Angliából szabadságon lévő válogatott kapus, Király Gábor is hallatta a hangját a protestálók között. A tulajdonos, aki nem találta megfelelőnek a kapcsolatát a város vezetőségével, illetve az önkormányzattal, mindössze három napot hagyott a játékosoknak arra, hogy eldöntsék, maradnak-e a csapatnál (ami a gyakorlatban azt jelentette, hogy átköltöznek Pápára), vagy keresnek új klubot. Végül kilencen tartottak vele, többségükben olyanok, akik Bíróval kerültek Szombathelyre. A régi Haladás-játékosok közül egyedül Somfalvi Csaba maradt Lombard-futballista. Pápán feltétlenül volt fogadókészség az élvonalbeli futballra. Ezt az is aláhúzza, hogy a város vezetői először a Balaton FC tulajdonosával, Kuti Istvánnal tárgyaltak. A siófoki vezető csak úgy menthette meg a klubját, ha átköltözteti egy másik városba.

Közben fokozódott a helyzet Diósgyőrben, ahol az újonc DVTK nem kapta meg a Ligától a licencprobléma miatt az indulási jogot. A klubvezetők szervezték a csapatot, megállapodtak a játékosokkal, s szerződtették edzőnek Détári Lajost. A megoldás azonban nem tűnt közelinek, legalábbis erre utal, hogy a Liga közben tudakozódott a Nyíregyháza Spartacusnál, vállalja-e az első osztályban az indulást, amennyiben a Diósgyőr gondjai miatt fel kell tölteni a mezőnyt.

Július utolsó harmadában újabb fordulatot vett a történet. Kuti István a borsodi megyeszékhelyre vitte a Balaton FC-t, megszületett a futballszleng poénja, hogy létrejött a Diósgyőri Balaton FC. A helyzet nem volt ennyire vicces. Sem Miskolcon, sem másutt. Például Székesfehérváron, ahol újra csökköző helyzet alakult ki. Az egyesület drasztikusan csökkenteni akarta Csank János fizetését. A 2004. július 22-i *Blikknek* nyilatkozó edző érdekes, s tőle ritkán hallható mondatokat fogalmazott meg: „Az edzést természetesen megtartottam, hiszen élő szerződésesem van, és eszem ágában sincs eljönni Fehérvárról, ám lehet, hogy

Feczesin Róbert és Bagoly Gábor csatája az Újpest–Sopron mérkőzésen. A háttérben Rajczi Péter

mégsem sokáig maradhatok. A vezetők takarékos-
ságra hivatkozva tettek új szerződési ajánlatot, s az
ésszerű kompromisszumra természetesen én is haj-
landó lettem volna. Amit kínáltak, azt viszont nem
fogadhattam el. Itt nem egy Videoton nevű klub és
egy Csank nevű edző közötti helyzet megoldásáról
van szó, hanem egy kft. és egy bt. szerződését akar-
ják módosítani. Ebben az ügyben, ha úgy tetszik, én
vagyok a bt., és nem én kezdeményeztem a változta-
tást. Ha azt mondják, hogy felmentenek, az ügyvé-
dem következik, hiszen csak ő tudja, mit is kell tenni.
Nekem fogalmam sincsen. Arra viszont kíváncsi va-
gyok, hogy mit szól majd a Liga egy ilyen döntéshez.”

A korábbi szövetségi kapitány végül beadta a dere-
kát, aláírta a csökkentett összegről szóló szerződést
– mégis menesztették. Csertői Aurél került a helyére,
akinek korábbi csapatát a tulajdonos, mint a fentiek-
ből kiderült, elvitte Siófokról. Addigra tisztázódott,
hogy hova.

Diósgyőrben két keret készült egymás mellett az
élvonalbeli szereplésre. A helyi drukkerok szimpátiáját bíró „régiek”, akik Détári Lajos ve-
zetésével dolgoztak, illetve a Balaton partjáról érkezettek, akik Kiprich József irányításával
iparkodtak. Kuti István át akarta adni a társaságot Varga Zsoltnak, az új tulajdonosnak, aki-
ről ellenben kiderült, hogy nincs pénze... Így maradt Kuti, aki arra kérte Détarit és Kiprichet,
hogy dolgozzanak együtt, volna miért, mert a Liga közben megadta az indulási engedélyt a
Diósgyőri VTK BFC-nek. Ettől a pillanattól kezdve nem volt vicc a Diósgyőri Balaton név. De
a szurkolóknak nem volt kedvük nevetni. Főleg, hogy Selley Zoltán, az UEFA magyarorszá-
gi licencmenedzsere kezdeményezésére a Liga visszavonta a DVTK indulási jogosultságát. A
táblázaton nem változott a csapat helye, hiszen addig is nulla ponttal, utolsóként állt. Ellen-
ben úgy tűnt, nem folytathatja a szereplését az élvonalban.

Létezett megoldás. Múltányossági alapon volt felülvizsgálati lehetőség, s a kérelem a pót-
vizsgán már átment. A DVTK egy – október 19-én pótolta – mérkőzés kihagyásával visszatért
a mezőnybe, s végigjátszhatta az idejét. A nyolcadik fordulótól már Gálhidi György irányítá-
sával, a vezetők ugyanis szeptember végén menesztették Kiprich Józsefet. (Détári Lajos még az
első forduló előtt távozott.)

Sok értetlenkedést, indulatot szült a telephely-áthelyezés, ugyanakkor az is kétségtelen,
hogy az ilyesmi „csak” a futballban szokatlan. Az amerikai úgynevezett major sportágakban
számos példa született rá a múltban. Alkalmasint ezt tarthatta szem előtt dr. Szieben László
ligaelnök is, amikor a *Blikk* már idézett számában nyilatkozott: „Furcsa a kialakult helyzet,
de én nem látok benne semmi rendkívülit. A tőke a sportban is oda vándorol, ahol érvé-
nyesülni tud. A tulajdonosoknak nincs tartozásuk, adottak a működés feltételei, miért ne
költözhetnének másik városba? Így nézve a magyar hivatásos futball átalakulási folyamata
is természetesnek tekinthető. A mostani helyzetben Miskolc és Pápa jobb feltételeket kínál

Fotó: 6:3

Leandro ősszel még a Ferencvárost erősítette

2004

2005

1986
1987
1988 a profifocit működtető társaságok-
1989 nak, mint Szombathely és Siófok.
1990 Pusztán ennyiről van szó.”

1991 Az őszi derekán az a két alakulat
1992 állt a tabella első két helyén, ame-
1993 lyiket előzetesen is a szezon leg-
1994 nagyobb esélyesének tippeltek. A
1995 címvédő, sőt előző évadban duplázó
1996 Ferencvárosi Torna Club, és az elő-
1997 ző két idényben is már a legjobbak
1998 közé tartozó, s a nyáron még tovább
1999 erősödő DVSC-AVE Ásványvíz. A
2000 Fradi korábbi kulcsjátékosai közül
2001 külföldre igazolt Gera Zoltán, Tökö-
2002 li Attila és Dragóner Attila is. Ugyan
2003 érkezett Alekszandar Bajevszki és
2004 Robert Vágner a csatárposztokra,
2005 hat év után visszatért a középpályás
2006 sorba Zavadszky Gábor, két nagyon
2007 tehetséges fiattal, Tózsér Dániellel és a soproni kölcsönidény után immár válogatott játé-
2008 kosként újra zöld mezt húzó Huszti Szabolccsal is kiegészült a keret, de szinte új csapatot
2009 kellett építeni. A debreceniek az őket 2002 nyara óta irányító Szentés Lázárral kezdték a baj-
2010 nokságot. Szima Gábor tulajdonosnak nem kellett nagy pénzt költenie erősítésre, a klub nél-
2011 kül maradt siófokiak közül ötöt is megszerezett. Csernyánszki Norbert, László András, Sitku
2012 Illés, Hegedűs Gyula és Virág Béla közül azonban csak a kapussal járt igazán jól a Loki. Nem
2013 vált be a brazil Leonardo Ferreira Coelho (ismertebb futballistanevén Léo Macaé) szerződte-
2014 tése sem, pedig kiváló ajánlólevéllel érkezett: 1999-ben ifjúsági világbajnok lett Új-Zélandon,

2015
2014
2013
2012
2011
2010
2009
2008
2007
2006
2005
2004
2003
2002
2001
2000
1999
1998
1997
1996
1995
1994
1993
1992
1991
1990
1989
1988
1987
1986
Kerekes Zsomborral kevesen bírtak. Farkas Balázs igyekszik megállítani a Loki csatárát

Ünnepelő újjestiek a Puskás Ferenc Stadionban.

Balról: Farkas Balázs, Grósz Róbert, Juhár Tamás, Rajczi Péter

mások mellett Adriano Leite társaságában. Öt év-
vel később utóbbi a világ egyik legjobb csatáraként
ünnepelték, 2004-ben a Copa Américát, 2005-ben
a Konföderációs Kupát nyerte meg a világelső bra-
zília válogatottal, Léo ellenben csak percekre fért be
a DVSC-be, a magyar Arany Ászok Ligában. A cívis-
város piros-fehér alakulata a nyári igazolások közül
leginkább Komlói Ádám megszerzésével és Kerekes
Zsombor visszaszerzésével erősödött.

A Loki a bajnokság (alig több mint) egy harmadá-
ig hatpontos hátrányt szedett össze a Ferencvárossal
szemben, a vezérkar pedig emiatt az edzőcsere mel-
lett döntött. Szentés Lázár helyére a klub korábbi
játékos, Supka Attila érkezett. Teljes volt a váltás:
Kondás Elemér és Kun Gyula, a pálya-, illetve a ka-
pusedző posztjára Herczeg András és Mező József

lépett. Szokatlan „ütemben” zajlott mindez: az FTC elleni őszi rangadó előtt. Ha a DVSC kikapott volna, talán már akkor elúszik a bajnoki cím reménye. Bernáth Csaba és Virág Béla bekerült a kezdők közé, de ettől nem lehetne állítani, hogy Supka felforgatta volna az addigi csapatot. De jobban megszervezte a játékát, s nagyon feltüzeltelte a játékosait. A Loki Igor Bogdanovics két góljával 2-0-ra legyőzte a Ferencvárost, hárompontosra csökkentve a különbséget. S a Vasutas beindult. A hátralévő őszi fordulóiban már csak egyszer, Pécsen veszített pontokat, s ott maradt a Fradi nyomában. Sőt, tavasszal meg is előzte. Miután a zöld-fehérek otthon kikaptak a Győrtől, aztán a Fehérvártól is, s csak döntetlent játszottak a gyenge Kaposvárral, edzőjük, László Csaba – játékosai lélektelen teljesítményét látva – egyszerűen elsírta magát a gyepen.

Amikor a két rivális a 27. fordulóban ismét, ezúttal a főváros IX. kerületében találkozott, a hajdúsági együttes már óriási, hatpontos előnnyel vezetett. Ugyanannyival, amennyivel a címvédő jobban állt az őszi, Oláh Gábor utcai ütközet előtt. Supka Attila jól tudta, hogy ezt a találkozót nem kell mindenáron megnyerniük. Fontosabb, hogy ne csökkenjen a különbség, mint hogy növekedjen. Játékosai, akik egy évvel korábban elveszítették a bajnoki címet az Üllői úton bátortalan játékkal, 2005. május 8-án óvatosan,

Az első és a második helyezett rangadója. Bogdanovics, Gyepes és Vukmir hármasa

de bátran futballoztak. Semmit sem kockáztattak. Supka Attila ugyan azt mondta a lefújás után, hogy nem egy, hanem három pontért jöttek, de két gólerős csatára közül csak Kerekes Zsombort kezdette, majd a helyére küldte be Igor Bogdanovicsot. Az edző, aki akkor már tisztában volt azzal, hogy a klub történetének ő lesz az első „bajnokcsinálója”, azt mondta a találkozó után: „Az egy ponttal sem vagyunk elégedetlenek. Három forduló van hátra, hat ponttal vezetünk, közel vagyunk a bajnoki címhez.” Végére is erre készültek egész tavasszal. Főleg Sándor Tamás, aki nemet mondott Lothar Matthäus meghívására, hogy túl a 30. születésnapján minden idegszálával az álma, a célja megvalósítására koncentrálhasson.

A következő héten a DVSC 5-1-re megverte a Békéscsabát, majd másnap a Ferencvárost kikapott Pécsen, s ezzel matematikailag is bajnok lett a Loki.

Története során először. A csúcsra ért az a generáció, amely még Garamvölgyi Lajos edzősége idején került be a csapatba, s amelynek két vezéralakja, Dombi Tibor és Sándor Tamás 1999-ben, még külföldön játékos légiósként, egy közösen töltött szabadság alatt megfogadta egymásnak, hogy hamarosan hazatérnek, s a bajnoki címig vezetik a Lokit. Életük klubját. Az ígéretet pedig beváltották.

Sándor Tamás és Tóth Norbert nagy idénye volt

Ismét Gera Zoltánt választotta a naptári év legjobbjának az MLSZ 2004 decemberében. Ugyancsak a West Bromwich Albion légiósa érdemelte ki a futballszakírók voksai alapján a Magyar Aranylabdát, nagy fölénnyel előzte meg Király Gábort és Torghelle Sándort. Ekkor már több kategóriában kért a szervező Imre Mátyás, illetve az *nb1.hu* portál szavazatokat. A legjobb itthon játszó magyar futballistának Sándor Tamást, az Arany Ászok Liga legkiválóbb légiósának klubtársát, Igor Bogdanovicsot választották. A legjobb csapatnak a tavasszal duplázó Ferencváros bizonyult. Az edzők között holtversenyben zárt az élen László Csaba és Mészöly Géza. A legnagyobb fiatal tehetségnek Huszti Szabolcsot, a legjobban teljesítő játékosnak Ábrahám Attilát ítélték.

Az idény végén, a Magyar Labdarúgóliga ankétján az újpesti Tóth Norbert kapta a legjobb játékost megillető Bocsik József-díjat. Ugyancsak a lila-fehérektől került ki a bajnokság felfedezettje (Puskás Ferenc-díj): Vanczák Vilmos. Garami József részesült a legjobb trénerként a Sebes Gusztáv-díjban, Tomáš Medveď, a gólkirály pedig megkapta a Deák Ferenc-díjat. Bede Ferenc játékosvezető lett a Hertzka Pál-díj.

A játékosok szakszervezete, a HLSZ Sándor Tamásnak ítélte az Albert Ferenc-díjat (legjobb vezetőjátékos), Végh Zoltánnak a Zsiborás Gábor-díjat (legjobb kapus). Juhász Rolandot választotta

a legjobb 21 évesen aluli játékosnak, Gera Zoltánt pedig a legprimább légiósunknak. Csertői Aurélt voksolták a legjobb edzőnek. Az idény harmadik szavazásán a harmadik játékosvezető találatot a legjobbnak: Arany Tamás. A legjobb NB I B-s játékosnak felajánlott serleget a 26 bajnoki találkozón 37 gólt szerző Márkus Tibor, a Tatabánya csatára érdemelte ki.

A *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján Tóth Norbert (Újpest, 6,154) érte el a legmagasabb átlagot. Mögötte debreceniek és klubtársai uralták az élcsoportot: Sándor Tamás (DVSC-AVE Ásványvíz, 6,148), Ronald Habi (DVSC-AVE Ásványvíz, 6,000), Éger László (DVSC-AVE Ásványvíz, 5,931) és Juhász Roland (MTK Budapest, 5,931), Halmosi Péter (DVSC-AVE Ásványvíz, 5,929), Stark Péter (Győri ETO, 5,920), Simek Péter (Újpest, 5,909), Farkas Balázs

Tóth Norbert egész évben kiváló formában játszott. Itt a stuttgarti Andreas Hinkellel mutat be páros gyakorlatot

Fotó: 6.3

(Újpest, 5,897), Bárányos Zsolt (Matáv FC Sopron, 5,897). A kapusok eminensei: Szűcs Lajos (FTC, 6,143), Daniel Ovidiu Tudor (Fehérvár, 6,121), Németh Gábor (PMFC, 6,083). A posztonkénti rangsor alapján Az év tizenegye: Szűcs – Csizmadia (FTC, 5,542), Éger, Juhász, Vanczák (Újpest, 5,800) – Simek, Habi, Sándor T., Tóth N. – Bárányos, Illés (MTK Budapest, 5,579). A B-csapat: Tudor – Kocsárdi (ZTE, 5,481), Stark, Kuttor (Fehérvár, 5,828), Szekeres (Matáv FC Sopron, 5,774) – Rósa D. (FTC, 5,731), Farkas, Sipeki (Diósgyőri VTK, 5,760), Halmosi – Bükszegi (Újpest, 5,842), Tóth M. (Matáv FC Sopron, 5,550).

A sportnapilapban az edzők is összeállították az idény álomtizenegyét, Sándor Tamást egyedül László Csaba nem állította be a maga csapatába. A második legtöbb voksot (16-ból tízet) Juhár Tamás kapta. A kiválasztottak: Véghe – Nikolov (DVSC-AVE Ásványvíz), Éger, Juhár, Vanczák – Simek, Habi, Sándor T., Tóth N. – Bárányos, Kerekes (DVSC-AVE Ásványvíz).

MAGYAR KUPA

A Matáv FC Sopron botrányos döntőben érte el története legnagyobb sikerét

2005-ben sorozatban harmadszor jutott döntőbe a Ferencváros, de ezúttal új név került fel a serlegre: a Matáv FC Soproné, amelyet az ellenfél előző mestere, a 2004-ben kupadöntőt nyerő Pintér Attila vezetett a győzelemig. Botrányos finálé volt, László Csaba edző és játékosai nagyon nehezen viselték a vereséget. Székesfehérváron 5-1-re nyert az esélytelenebbnek vélt nyugat-magyarországi alakulat, amelynek góljait Tóth Mihály, Bárányos Zsolt, Balaskó Iván (2) és Horváth András szerezték. A horvát Edo Trivković játékező három ferencvárosit (Rósa Dénes, Szűcs

László Csaba vitatkozik a horvát bíróval

Lajos, Adem Kapič) és egy sopronit (Pintér Zoltán) is kiállított. A zöld-fehérek nem vették át az ezüstérmeket. Utóbb az elkövetett sportszerűtlenségeket szankcionálva az MLSZ kizárta a Ferencvárost a 2005–2006-os sorozatban

való indulásból. A soproniak színeiben szereplő Szekeres Tamás hetedszer lett kupagyőztes (négyyszer az FTC-vel, kétszer az MTK-val, egyszer pedig a Sopronnal), s ezzel rekorderré lépett elő, miután megelőzte a hatszoros győztes, e fináléban

A Nemzeti Sport címlapja így tudósított a kupadöntőről

Fotó: Németh Péter

A soproni futballisták a diadal kapujában. Képletesen már át is léptek rajta, történetük legnagyobb sikerét érték el

a Ferencváros gólját lövő Lipcsei Pétert. A sorozat hőse – a győztes soproniakon kívül – a második vonalbeli BKV Előre volt, amely három kiíráson belül másodszer jutott be a kupa-elődöntőbe. Ott mindkétszer az FTC-vel szemben vérezett el.

Az Amatőr-kupát tizenegyespárbajban (3-2) nyerte meg a Kisvárdai SE legénysége az Arnót ellen. A mérkőzés 1-1-re végződött. A győztes csapatot a korábbi élvonalbeli játékos, Kiser László is erősítette.

Magyar Kupa, 2004–2005-ös kiírás

Negyeddöntő: Kazincbarcika– Matáv FC Sopron 1-2, Ferencváros–Kaposvári Rákóczi 3-1, BKV Előre–Bodajk FC 3-2, Bp. Honvéd–FC Fehérvár 1-1 (t.: 2-0)

Elődöntő: Matáv FC Sopron–Bp. Honvéd 4-2, BKV Előre–Ferencváros 1-3

Döntő

Matáv FC Sopron–Ferencváros 5-1 (3-0)

2005. május 11., Székesfehérvár, 5500 néző. Jv.: Trivković

Matáv FC Sopron: Balogh – Fehér, Horváth, Szekeres, Szabó – Báránys (Földvári, 82.), Pintér, Balaskó (Somorjai, 72.), Lazics – Sira (Csordás, 72.), Tóth M.

Ferencváros: Szűcs – Takács, Gyepes, Botiş, Huszti – Rósa D., Kapič, Lipcsei, Penksa – Sowunmi, Bartha (Udvarác, 45.)

Gólszerzők: Tóth M. (13.), Báránys (38.), Balaskó (45., 57. – az elsőt 11-esből), Lipcsei (49.), Horváth (72.)

Kiállítva: Rósa (38.), Szűcs (45.), Kapič (68.), Pintér (79.)

Matthäusnak nagyon ment a német kapitányok ellen

Augusztus 18-án este kevés népszerűbb ember volt a magyar futballban **Lothar Matthäus**nál. Néhány hónapon belül másodszor nyert idegenbeli mérkőzést a válogatott. A szövetségi kapitány számára presztízssikert jelentett a két diadal: a németek és a skótok ellen is egy honfitársa dirigálta az ellenfél csapatát. Előbb Rudi Völler, majd Berti Vogts ellen nyert. A Nationalelf májusi legyőzése után az újabb „áldozat” a skót együttes volt. A magyar válogatott a Király – Bodnár, Juhász, Stark, Tóth András – Fehér Csaba, Molnár – Simek, Gera, Huszti – Torghelle tizeneggyel kezdett, Kovács Péter már a 25. percben felváltotta a megsérült Torghellét. A második félidőben Rósa Dénes, Leandro, Gyepes Gábor és Bodor Boldizsár is játéklehetőséget kapott, Fehér, Gera, Juhász és Huszti helyén. Az első félidő hosszabbításában Huszti Szabolcs értékesített egy büntetőt, majd a második játékrész elején lőtt egy kifejezetten látványos gólt. A 73. percben David Marshall öngóljával alakult ki a végeredmény: Skócia–Magyarország 0-3.

Nem tartott sokáig a nagy lelkesedés. Az első világbajnoki selejtezőn sima vereséget szenvedett a gárda a horvátoktól. Lothar Matthäus tizedik meccse jelentette az első tétmérkőzést. Már a

tizedik percben bajba kerültünk: Huszti Szabolcs piros lapot kapott. Az emberelőnyben játszó horvátok az akkoriban európai sztárnak számító Dado Pršo góljával szereztek vezetést, majd Ivan Klasnić növelte az előnyüket. A végeredményt Gyepes Gábor öngólya állította be. A Király – Bodnár, Juhász, Stark (Gyepes), Tóth András (Kovács) – Simek (Lőw), Molnár, Rósa Dénes, Huszti – Gera, Szabics összeállítású csapatnak nem volt esélye a pontszerzésre. Talán az volt a baj, hogy ezúttal hiányzott a tavasz hőse, Torghelle Sándor.

Fotó: 6:3

A horvát Vranješ és Gera balettje

Négy nappal később fordulatot vett a selejtezőt vívott a válogatott Újpesten, az izlandiak ellen. A vendégek a 39. percben Eiður Smári Guðjohnsen látványos fejes góljával vezetéshez jutottak, ezt Gera Zoltán a 63. percben kiegyenlítette. A 75. percben Torghelle Sándor megszerezte az akkori válogatott meccseken szokásosnak nevezhető gólját, ám három perccel később Gyepes Gáborról a magyar kapuba került a labda. Szerencsére két perc múltán Szabics Imre jött, látott és győzött, megszerezte a

2004

2005

magyarok harmadik találatát. A német kapitány a Király – Juhász, Gyepes, Tóth András – Szélesi (Szabics), Molnár Balázs, Rósa Dénes, Bodnár – Simek (Lőw), Gera, Kovács Péter (Torghelle) csapatot játszatta, s mint a névsorból kiderül, kiválóan cserélt.

Nem áll messze az igazságtól, hogy október elején papírforma-eredményt hozott a svédek elleni találkozó, de az is igaz: Stockholmban (illetve Solnában) ilyen súlyos vereséget 1933 óta nem szenvedett el a nemzeti tizenegyünk. A házigazdák Zlatan Ibrahimovic nélkül is nagyon simán nyertek a Király – Gyepes, Stark, Tóth András – Bodnár (Fehér), Molnár (Hajnal), Dárdai, Bodor – Gera – Torghelle (Kovács), Szabics összeállítású alakulat ellen. Ibra távollétében sem maradtak a sárga-kékek világklasszis nélkül: Fredrik Ljungberg (Arsenal) és Henrik Larsson (Barcelona) is játszott, sőt mindketten gólt is szereztek. A harmadik találatot Anders Svensson lőtte.

Máltán sikerült javítani, de azt mindenki tudta, hogy nem valamelyik közvetlen rivális ellen gyűjtöttünk idegenben három pontot. Különlegesség: a máltaiakat is német kapitány, Horst Heese dirigálta. A mi csapatunk addig – egyetlen mérkőzés kivételével – mindig nyerni tudott a szigeten, ezúttal sem okozott gondot a három pont megszerzése. Ugyanakkor Gera Zoltán a 39. percben elért gólja után Kovács Péter csupán a 93. percben érte el a megnyugtató második találatot (2-0). A magyar legénység összeállítása a következő volt: Király – Fehér, Stark, Juhász, Huszti – Rósa Henrik (Gyepes), Dárdai, Hajnal – Gera – Waltner (Lipcsei), Torghelle (Kovács).

November végén Thaiföldre utazott a keret, hogy részt vegyen a hagyományos Király-kupán. Az első találkozóján 1-0-ra kikapott a szlovákoktól. A Vlaszák – Kriston, Stark, Juhász, Vanczák – Tóth B., Vadócz, Simek, Rósa Dénes, Vincze – Kovács összeállítású tizenegy kezdett, a második féldőben Nikolov, Koplárovcics, Kerekes, Rajczi és Waltner is pályára lépett. A mérkőzés egyetlen gólját Andrej Porázik lőtte a 48. percben. A magyar csapatban hét játékos, Kriston Attila, Vanczák Vilmos, Vadócz Krisztián, Nikolov Balázs, Koplárovcics Béla, Kerekes Zsombor és Rajczi Péter debütált. Két nappal később, a „bronzmeccsen” már sokkal jobban ment. Lothar

Juhász Roland gratulál Torghelle Sándornak

Huszti Szabolcs a zágrábi kiállítása után

Matthäus válogatottja nagyon simán, 5-0-ra győzött az észtek ellen, a gólokat Rósa Henrik, Kerekes, Rajczi és Pollák szerezte, illetve az észk Reinumäe is betalált a saját kapujába. A játékosként világ- és Európa-bajnok magyar kapitány a Vlaszák – Nikolov, Éger, Komlósi, Pollák – Rósa H., Juhász, Rajczi, Koplárovcics – Kerekes, Waltner tizeneggyel kezdett, a második féldőben Posza, Vincze Ottó, Tóth Balázs, Stark és Vanczák is szerephez jutott. Posza Zsoltnak ez volt az egyetlen fellépése a nemzeti tizenegyben.

Februárban Isztambulban, nagyon szerény számú néző előtt játszott döntetlent a magyar együttes a szaúdiakkal. Mindössze százan voltak kíváncsiak a meccsre. Matthäus a Szűcs – Nikolov, Stark, Juhász, Vanczák – Tóth Balázs, Lipcsei, Leandro – Vincze – Kenesei, Kerekes tizeneggyel kezdett, majd hatot is cserélt, Nikolov helyére Simek, Starkéra Gyepes, Vanczákéra Huszti, Tóthéra Rósa Dénes, Keneseiére Rajczi, Kerekesére pedig Kovács Péter állt. A mieink legjobbjá Szűcs Lajos volt. Az utolsó negyedórában a magyar válogatott két tizenegyest is okkal kért számon a török játékvezetőkön.

Egy héttel később rengeteget számított Cardiffban, hogy a walesi válogatott tagjai átfutballozták a telet, Magyarországon ellenben hosszabb pihenőt tartottak. A találkozó mindkét gólját a hazaiak legnagyobb sztárja, a Newcastle-től nem sokkal korábban menesztett, ezért

a Celtichez igazoló Craig Bellamy lőtte a második félidőben. A magyar válogatott összeállítása: Király – Gyepes (Vincze), Dragóner, Juhász

A walesiek elleni tizenegy a cardiffi mérkőzés előtt. Állnak, balról: Dragóner, Gyepes, Juhász, Torghelle, Korsós, Lipcsei.

Elöl: Bodnár, Gera, Király, Huszti, Hajnal

– Bodnár, Korsós (Rósa D.), Lipcsei (Kovács), Huszti – Gera, Hajnal (Leandro) – Torghelle (Kenesei) volt.

Ahhoz, hogy legalább a csoport második helyére reális esély maradjon, fontos lett volna megnyerni a bolgárok elleni, hazai vb-selejtezőt. Nem sikerült. A cardiffi vereség után kimaradt a csapatból a csak a kispadig jutó Lipcsei Péter, az eltiltott Gera Zoltán, valamint Gyepes Gábor, Hajnal Tamás, Leandro és Dragóner Attila, véletlen egybeesés, de pályafutásuk során mindannyian voltak a Ferencváros játékosai. Hiányzott az akkor éppen győri, Walesben tíz percet kapó Kenesei Krisztián is. Loddar a Király – Juhász, Stark, Komlósi – Bodnár, Böör, Korsós (Kerekes), Vincze (Rajczi), Huszti – Torghelle, Szabics csapatot játszatta. A bolgárok kapitánya, Hriszto Sztoicskov kollégájánál jobban alapozott a légiósokra: a magyaroknál öt, a vendégeknél nyolc kapott szerepet. A balkáni legénység az 52. percben szerzett vezetést a Celticből meghívott (már megint egy celtices...) Sztilian Petrov látványos csukafejesével. A magyarok a hajrára beállt, a Megyeri úton igazán hazai pályán szereplő Rajczi Péter találatával egyenlítették a 90. percben. Egyik csapatnak sem volt jó semmire a döntetlen, a svédek és a horvátok kiemelkedtek a csoportból.

Május végén a francia válogatott, amely (persze teljesen más összeállításban) bő egy évvel később világbajnoki ezüstérmes lett Németországban, túl erősnek bizonyult a nemzeti tizenegyünk számára. Lothar Matthäus, részben kényszerűségből, hiszen akárcsak egy évvel korábban, most is lemondani kényszerült több játékosáról, a Király (Fülöp) – Bodnár, Stark, Balog Zoltán, Vanczák – Gera (Bárányos), Hajnal, Vincze Gábor (Takács Ákos), Huszti – Vincze Ottó (Tóth Norbert) – Szabics (Tóth Norbert) névsor mellett döntött. Négy újoncot is avatott Fülöp

Márton, Takács Ákos, Vincze Gábor és Balog Zoltán személyében. A vajdasági származású Kerekes Zsombor szerezte az egyetlen magyar gólt, már Djibril Cissé és Florent Malouda egy-egy találata után (1-2).

A válogatott győzelemmel kezdte és győzelemmel zárta az idényt: Reykjavíkban vb-selejtezőt nyert az izlandiak ellen. Fordulatos mérkőzés volt, Eiður Smári Guðjohnsen, a szigetlakók legnagyobb sztárja a 18. percben vezetést szerzett, ezt Gera Zoltán a féldíó utolsó percében büntetőből kiegyenlítette. Az 56. percben a West Bromwich Albion támadója lőhetett még egy büntetőt, azt is bevágta Árni Gautur Arason hálójába, ráadásul az esetenél a hazaiak középhátvédje, Ólafur Örn Bjarnason piros lapot kapott. (Mindkét büntetőt Bárányos Zsolt harcolta ki.) Ám az északiak három perccel később – Arnar Sigurðsson révén – emberhátrányban is kiegyenlítették. Shakespeare megírta, minden jó, ha jó a vége: a 73. percben Huszti Szabolcs megszerezte a győztes gólt. A magyarok összeállítása az alábbi volt: Király – Bodnár, Stark, Vanczák (Balog Zoltán), Huszti – Takács Ákos – Bárányos (Szabics), Hajnal, Tóth Norbert (Rajczi) – Gera, Kerekes.

Egy találkozóra összeállt a B-válogatott, amely a tokiói olimpia 40. évfordulójához közeledve (2004. október 10-én), a magyarok akkori diadala tiszteletére emlékmérkőzést vívott a japán második garnitúrával. Mészöly Géza együttese a Vlaszák (Végh) – Nikolov (Grósz R.), Tamási,

*Az izlandiak elleni sikert ünneplők (balról):
Torghelle Sándor, Simek Péter, Gera Zoltán,
Juhász Roland, Király Gábor és Tóth András*

Az A-válogatott törzstagjai

Király Gábor (Crystal Palace)	9
Bodnár László (Roda JC)	8
Stark Péter (Győri ETO)	10
Juhász Roland (MTK Budapest)	9
Gyepes Gábor (FTC)	7
Rosa Dénes (FTC)	6
Vincze Ottó (Győri ETO)	6
Gera Zoltán (West Bromwich Albion)	8
Huszti Szabolcs (FTC)	8
Torghelle Sándor (Crystal Palace)	6
Kovács Péter (Viking Stavanger)	8

2004–2005

(Kerekes Zsombor és Szabics Imre – négy társához hasonlóan – ugyancsak 6 mérkőzésen szerepelt az idényben.)

Juhár, dr. Füzi – Farkas (Rajczi), Polonkai (Leandro), Tóth B., Kiss Z. (Sira) – Waltner (Tóth M.), Büksszegi (Kovács Z.) összeállításban játszott, s nyert 2-1-re.

2004. aug. 18.	Glasgow	SKÓCIA	3-0 (1-0)		Husztai 2, öngól (Marshall)
2004. szept. 4.	Zágráb	HORVÁTO.	0-3 (0-1)	vb-sel.	
2004. szept. 8.	Bp., Szusza-st.	IZLAND	3-2 (0-1)	vb-sel.	Gera, Torghelle, Szabics
2004. okt. 9.	Stockholm	SVÉDORSZÁG	0-3 (0-1)	vb-sel.	
2004. nov. 17.	Ta'Qali	MÁLTA	2-0 (1-0)	vb-sel.	Gera, Kovács P.
2004. nov. 30.	Bangkok	SZLOVÁKIA	0-1 (0-0)	Király-kupa	
2004. dec. 2.	Bangkok	ÉSZTORSZÁG	5-0 (4-0)	Király-kupa	Rósa, öngól (Reinumäe), Kerekes, Rajczi, Pollák
2005. febr. 2.	Isztambul	SZAÚD-ARÁBIA	0-0		
2005. febr. 9.	Cardiff	WALES	0-2 (0-0)		
2005. márc. 30.	Bp., Szusza-st.	BULGÁRIA	1-1 (0-0)	vb-sel.	Rajczi
2005. máj. 31.	Metz	FRANCIAO.	1-2 (0-2)		Kerekes
2005. jún. 4.	Reykjavík	IZLAND	3-2 (1-1)	vb-sel.	Gera 2, Huszti

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Stark Péter (Győri ETO)

9 mérkőzésen: Király Gábor (Crystal Palace), Juhász Roland (MTK Budapest)

8 mérkőzésen: Bodnár László (Roda JC), Gera Zoltán (West Bromwich Albion), Huszti Szabolcs (FTC), Kovács Péter (Viking Stavanger)

7 mérkőzésen: Gyepes Gábor (FTC)

6 mérkőzésen: Kerekes Zsombor (DVSC), Rósa Dénes (FTC), Szabics Imre (VfB Stuttgart), Torghelle Sándor (Crystal Palace), Vincze Ottó (Győri ETO)

5 mérkőzésen: Hajnal Tamás (Sint-Truiden), Rajczi Péter (Újpest), Simek Péter (Újpest), Vanczák Vilmos (Újpest)

4 mérkőzésen: Molnár Balázs (Ankaraspor), Tóth András (Vasas)

3 mérkőzésen: Fehér Csaba (PSV), Leandro de Almeida (FTC), Lipcsei Péter (FTC), Nikolov Balázs (DVSC), Tóth Balázs (Fehérvár, Malatyaspor), Waltner Róbert (ZTE)

2 mérkőzésen: Balog Zoltán (FTC), Báránys Zsolt (Matáv FC Sopron), Bodor Boldizsár (Roda JC), Dárdai Pál (Hertha BSC), Kenesei Krisztián (Győri ETO), Komlósi Ádám (DVSC), Koplárovics Béla (ZTE), Korsós György (SK Rapid), Lów Zsolt (Energie Cottbus), Rósa Henrik (Vasas), Takács Ákos (FTC), Tóth Norbert (Újpest), Vlaszák Géza (Újpest)

1 mérkőzésen: Böör Zoltán (DVSC), Dragóner Attila (Vitória de Guimarães), Éger László (DVSC), Fülöp Márton (Tottenham Hotspur), Kriston Attila (Fehérvár), Pollák Zoltán (MTK Budapest), Posza Zsolt (Vasas), Szélesi Zoltán (Energie Cottbus), Szűcs Lajos (FTC), Vadócz Krisztián (Bp. Honvéd), Vincze Gábor (Livingston)

Jól rajtolt Róth Antal csapata

A Róth Antal által irányított utánpótlás-válogatott két felkészülési találkozót és hat Eb-selejtezőt játszott a 2004–2005-ös idényben. Elfogadható eredménysorral, hiszen a horvátok mögött hárompontos hátrányban, de a svédektől csak rosszabb gólkülönbséggel lemaradva a harmadik helyen állt a csoportjában. Úgy, hogy már túljutott a két legnagyobb vetélytárs elleni, idegenbeli meccsen! A hat tétmérkőzésen Balogh Béla, Magasföldi József, Sándor György, Vadócz Krisztián (6-6 találkozó), Feczesin Róbert, Fülöp Márton, Regedei Csaba, Tózsér Dániel (5-5), Jováncai Zoltán, Józsi György, Máté Péter, Pollák Zoltán (4-4), Bori Gábor, Horváth Gábor, Takács Zoltán, Vanczák Vilmos, Vati Zoltán (3-3), Bank István, Czvitkovics Péter, Tisza Tibor, Varga Zoltán (2-2), Kovács Zoltán, Rodenbücher István (1-1) lépett pályára.

Az U20-as csapat az Alpok-Adria-kupán szerepelt, a hat meccséből hármát megnyert, ugyanannyit elveszített. A későbbi nagyválogatottak közül Dzsudzszak Balázs, Horváth Gábor, Rudolf Gergely, Vadócz Krisztián, Vaskó Tamás, Vermes Krisztián és Zsidai László kapott szerepet. (Vadócz már ebben a szezonban debütált a legjobbak között!)

Az Ubrankovics Mihály által irányított U19-es válogatott botlással, de jól rajtolt az Eb-selejtezőkben. A Feröer-szigeteken kikapott a walesiektől, majd legyőzte a házigazdákat és a görögöket, s a körbeverések után csoportelsőként a következő szakaszba lépett. A második csoportkörben, Zalaegerszegen, azonban súlyos kudarcot vallott, a belgáktól 4-1-es, az olaszoktól 3-0-s, az örményektől (!) 5-1-es vereséget szenvedett. Utolsó lett a csoportjában. Öt későbbi A-válogatott kapott szerepet a mérkőzéseken: Dzsudzszak Balázs, Hrepka Ádám, Szakály Péter, Zsidai László és Laczkó Zsolt, aki csupán a Feröer-szigeteki tornán játszott.

Az U17-es korosztály, Szalai László gárdája, kiemeltként csak a második csoportkörben kapcsolódott be az Eb-selejtezőkbe. Horvátországban a déli szomszédtól és a portugáloktól kikapott, az ukránok ellen döntetlenre játszott – nem volt esélye a továbbjutásra. Három olyan, későbbi A-válogatott szerepelt a sorokban, aki nagyon fiatalon külföldre igazolt: Filkor Attila, Farkas Balázs és a már akkor is a Stoke Cityből hazahívott Vass Ádám.

Az UEFA-kupa csoportkörében játszhatott a Fradi

A Bajnokok Ligája selejtezőjében a Ferencváros az SK Tiranë csapatát kapta. A zöld-fehérek 3-2-re megnyerték a kinti mérkőzést (noha a 89. percben még 1-2-re álltak, ám jött egy öngól, majd következett Huszti Szabolcs aznapi második találata), de ettől még nem volt könnyű a visszavágó. Az albánok az első találkozón két gólt is szerző Devis Mukaj újabb találata révén 1-0-ra győztek, s tovább is jutottak volna, ha Szűcs Lajos nem védi ki a legjobb vendégjátékos büntetőjét a második félidő elején. A következő selejtezőkörben László Csaba legénysége az Üllői úton a cseh Robert Vágner góljával 1-0-ra megverte a prágai Spartát, aztán a visszavágón, a 90. perc után 1-0-s vesztesre állt. A hosszabbításban kapott még egy gólt, így 2-1-es összesítéssel kiesett. Átkerült az UEFA-kupába, ahol ellenben jobban teljesített. Előbb – a londoni 1-1 után

Gyepes Gábor és társai ünneplik a ferencvárosi sikert

Husztai Szabolcs lendületben a Basel ellen

hazai pályán – 3-1-re legyőzte az angol Millwallt, s ezzel bekerült a második számú kupasorozat csoportkörébe. Ott már kevésbé szerepelt sikeresen, de igazából csak egy találkozáson (a svájci Basel ellen, az Üllői úton) okozott csalódást. A kiírás szerint a csapatok csak egyszer játszottak minden csoportellenfelükkel. A Fradi a Puskás Ferenc Stadionban 1-1-re végzett a Feyenoorddal, majd kikapott Gelsenkirchenben a Schalkétól (0-2). Utána következett az FC Basel elleni botlás (1-2), majd zárásként sikerült Edinburghban győzni a skót Hearts ellen (1-0). Az FTC három gólt szerzett a főtáblán, ezek közül kettőt Rósa Dénes, egyet Tözsér Dániel ért el. László Csaba együttese negyedik lett a csoportjában a Feyenoord, a Schalke és az FC Basel mögött, a Hearts előtt.

A Bp. Honvéd az örmény MIKA Asztarak ellen kezdett az UEFA-kupa selejtezőjében. Szerencsére Jerevánban 1-0-ra nyert, így utána nem okozott földindulást a hazai 1-1.

A következő körben az Amica Wronki ellen az Üllői úton Takács Zoltán révén sikerült kiegyenlíteni az első mérkőzésen összeszedett egygólos hátrányt, viszont ez csupán a tizenegyespárbajhoz volt elég. Miután ebben Jovan Drobnjak hibázott, a lengyelek mentek tovább.

Az Újpest megtette a magáét, hogy a selejtező 2. fordulójában kettős győzelemmel (3-1 itthon, 2-0 Genfben) elbúcsúztatta a hasonló játékerőt képviselő, svájci Servette-et. A következő ellenfél, a VfB Stuttgart már túl erős volt a számára. A mindkét mérkőzésen Szabics Imrét is pályára küldő „svábok” 3-1-re győztek a Szusza Ferenc Stadionban, majd 4-0-ra megnyerték a visszavágót is. Matthias Sammer Timo Hildebrandot, Andreas Hinkelt, Markus Babbelt, Philipp Lahmot, Zvonimir Soldót, Aljakszandar Hlebet, Cacaut és Kevin Kuranyit is felvonultató alakulata 7-1-es összesítéssel jutott tovább.

Tözsér Dániel bevette a Feyenoord (vagyis Babos Gábor) kapuját

Az albánok három magyarral játszva készültek a Ferencváros elleni meccsre

Június végén és július elején az Újpest és a Vasas döntetlent játszott, a Bp. Honvéd nyert felkészülési mérkőzésen az SK Tiranë együttese ellen. Mindez azért vált később érdekessé, mert az albán csapattal játszott a Ferencváros a BL-selejtezőben – különleges módja volt hát ez a feltérképezésnek. A Fradi a nyáron ausztriai edzőtáborozáson vett részt, ott vívott meccseket. A Paschingtól, a varsói Legiától, és az Universitatea Craiovától is kikapott. Utána itthon megverte a temesvári Politehnicát, így mégsem csak vereségekkel vágott neki a nemzetközi kupaidénynek. Téli Cipruson készült. Noha felvetődött, hogy esetleg a skót Rangersszel is megmérkőzhet, ebből semmi sem lett. Talán jobb is: a csapat kikapott a krakkói Wislától, a kínai Santungtól és a felvidéki Rimavská Sobotától is. Javára legyen írva: búcsúzóul kiütötte az egyik legerősebb helyi klubot, az Omonia Nicosiát.

A téli időszakban több más együttes is edzőtáborba vonult. A Nyíregyháza Spanyolországban, a Vasas Horvátországban, a DVSC-MegaForce Törökországban járt. Február-márciusban intenzívek voltak a magyar–szlovák kapcsolatok, az Újpest, a Lombard Pápa és az MTK Budapest is sorozatban játszott szlovák alakulatok ellen a mérkőzéseket.

Az Intertoto-kupában a Vasas és a Lombard Pápa FC indulhatott. Az angyalföldiek hazai pályán 0-0-s döntetlenre végeztek a ŽŤS Dubnicával, majd a máriatólgyesi visszavágót 2-0-ra elveszítették. A pápaiak az első körben kettős győzelemmel búcsúztatták a grúz WIT Georgia legénységét (2-1 itthon, 1-0 Tbilisiziben), aztán igazi sztár csapatot kaptak, az IFK Göteborgot. Szentés Lázár legénysége a svédek ellen szenzációsan kezdett, 2-0-ra vezetett a Perutz-pályán, de a tapasztalt vendégek a hajrában fordítottak. A göteborgi „angyalok” a magyarországi 3-2 után túl könnyedén vették a visszavágót, Marcus Berg a 93. percben szerezte meg a találkozó egyetlen gólját.

A MAGYAR LÉGIÓ

Tizenkét magyar a ciprusi élvonalban

Minden korábbinál tekintélyesebb létszámú magyar kolónia alakult a Premier League-ben. Gera Zoltán kitűnő bemutatkozó idényt zárt a West Bromwich Albionban (17.), az egyik internetes portál a szezon álomcsapatába is jelölte – a világ akkori legerősebb bajnokságában! Király Gábor volt a Crystal Palace (18.) első számú kapusa, Torghelle Sándor epizodista volt a csapatban. Fülöp Mártont leszerződtette a Tottenham Hotspur, de a fiatal kapus nem jutott játéklehetőséghez. Buzsáky Ákos a második vonalban szereplő Plymouth Argyle mezét viselte. Három honfitársunk, Horváth Ferenc, Kriston Attila és Vincze Gábor is szerződést kapott az idény során a skót Premier League-ben élvonalbeli tagságát megőrző Livingstonban (10.).

Gera Zoltán (West Brom)

Két magyar is futballozott az osztrák VfB Admira Wacker Mödlingben (8.) a 2004–2005-ös idényben: Mátyus János és Mohl Dávid. A bécsi Austria (3.) tagja volt Sáfár Szabolcs, az SV Mattersburgé (5.) Fülöp Zoltán, a bajnok Rapidé pedig Korsós György, valamint Garics György. A június elseji kupadöntőben (Austria–Rapid 3-1) három honfitársunk is pályára lépett: Sáfár a győztes, a két Gyuri pedig a vesztes oldalon. Kabát Péter a második ligában, a Kärntenben (3.) rúgta a labdát. Klubja nem jutott fel, de ő a másodosztály gólkirályaként zárt. Az első fél évben a csapattársa volt Maróti Béla.

A német Bundesligában Lisztes Krisztián csak az idény végén tudott néhány mérkőzésre visszatérni súlyos sérülése után. A Werder Bremen a harmadik helyen végzett. Dárdai Pál a Hertha BSC (4.), Szabics Imre a VfB Stuttgart (5.), Bódog Tamás az FSV Mainz 05 (11.) gárdáját erősítette. Tököli Attila a betegsége miatt alig kapott szerepet az 1. FC Köln a Bundesliga 2-ben bajnok alakulatában. Lőw Zsolt és Szélesi Zoltán viszont rendszeresen játszott az Energie Cottbusban (14.) Bajzát Péter a második osztály egyik leggyengébb alakulatához, a Rot-Weiss Oberhausenhez került.

Dragóner Attila a belga FC Brussels vezetőivel tárgyalt, végül nemet mondott a kéréseinek, igaz, hosszú jogi vita kerekedett az ügyből. Portugáliába, a Vitória de Guimarãesbe (5.) igazolt, ahol hihetetlenül gyorsan beilleszkedett, sőt beszavazták az ősz csapatába. Belga klubot választott ellenben Hajnal Tamás, aki korábbi játékosársát, majd tanácsadóját, Marc Wilmotsot követve a Sint-Truidenbe (14.) került. A már említett fővárosi klubban (15.) zárta az idényt Pető Zoltán és a vajdasági Dudás István. A válogatott hátvéd Törökországból érkezett a télen Németalföldre.

Hollandiában Babos Gábort elvitte a Feyenoord (4.), Fehér Csaba a bajnoki címet nyerő PSV-hez igazolt, ám ott csak négy bajnokin játszott, majd klubja kölcsönadta az Újpestnek. A védő ősszel pályára lépett a holland klubban a BL-csoportkörben, csapata végül az elődöntőig jutott. Pető Tamás maradt a NAC Bredában (15.) Két honfitársunk szolgálta a Roda JC-t (8.), Bodnár László és a Bodor Boldizsár.

Törökországba igazolt Ferenczi István (Çaykur Rizespor, 10.), Molnár Balázs (BB Ankaraspor, 7.), Pető Zoltán (Kayserispor, 14.) és Tóth Balázs (Malatyaspor, 11.)

Cipruson kereste a pénzt Korolovszky Gábor és Vezér Ádám (Omonia, 3.), Szamosi Tamás (NEA Szalamina, 6.), Zavadszky Gábor (Apollón, 7.), Terjék Lajos (Paralimni, 8.), Torma Gábor (AEL Limasszol, 10.), Fekete Róbert és Zováth János (AEP, 12.), Kovács Béla, Nagy Zoltán, Zombori Zalán (Alki Larnaca, 13.), Lendvai Miklós (Arisz, 14.). Az Omonia megnyerte az országos kupát, a két magyar közül Korolovszky Gábor játszott a döntőben.

Rabóczki Balázs az 1. FC Köbenhavn (2.) csapatában védett Dániában. Babócsy András a HJK (6.) együttesét erősítette Finnországban. Ugyancsak a Veikkausliigában szerepelt Tarlósi István és Varga Ernő (FC Hämeenlinna, 14.), Fekete László és Kerényi Norbert (RoPS, 12.), Szilágyi Gábor (TPS, 5.) A Hämeenlinna kupadöntőt veszítette, a magyar „vendégmunkásai” nélkül. Matus Sándor Izlandra került, a kapus a KA együttesében elbukta a kupafinálét, tetejébe klubja

Korolovszky Gábor az Omonia zöljeivel ért el sikereket

utolsó, tizedik lett a 2004-es bajnokságban. Kovács Péter 2004 őszén a Viking Stavanger (9.) együttesében futballozott a norvég első osztályban.

Kovács Zoltán 2004 szeptemberében tért haza Kínából, addig a Sencsen Csanlipao színeit képviselte. A Ligakupa elődöntőjében két gólt szerezve segítette a döntőbe a társulatot, aztán a végjáték idején már javában Magyarországon játszott. A brazil–magyar Leandro de Almeida a testvére betegsége miatt hazaköltözött, s a Clube Atlético Paranaense játékosaként folytatta. Noha nem kapott sok játéklehetőséget, de Paraná állam bajnoka lett, döntőbe jutott a Libertadores Kupában (a finálé két meccsén nem kapott szerepet), s bemutatkozhatott a brazil Serie A-ban.

Kiss László a Maldív-szigeteken a Valencia együttesével nyert bajnoki aranyat és országos kupát.

*Leandro de Almeida
az Atlético mezében*

TEREMLABDARÚGÁS

Az MTK Budapest elvette a Loki koronáját

A hetedik műfüves terembajnokságban öt csapat csatlakozott a selejtezőkből a címvédő és egyben rendező DVSC-AVE Ásványvíz együtteséhez a hatos döntőben. Három helyszínen játszották a kvalifikációs meccseket. Nyíregyházáról az Újpest FC és a Fehérvár (indult még: DVTK, Nyíregyháza Spartacus, Békéscsaba és az NB I B Kelet-válogatottja), Budapestről az MTK (indult még: Kaposvári Rákóczi, PMFC, Bp. Honvéd, FTC, valamint az NB I B Nyugat-válogatottja), végül Pápáról a Matáv FC Sopron és a Győri ETO FC (indult még: ZTE, Vasas, LFC Pápa és vendégként a pozsonyi Artmedia) jutott a döntőbe.

Január 30-án a debreceni Főnix Csarnokban, az A-csoportban Újpest, DVSC, Fehérvár, a B-ben MTK, Győr, Sopron sorrend alakult ki. Az elődöntőben a Győri ETO 3-1-re verte az Újpestet, majd az MTK Budapest 2-1-es sikerével megfosztotta a Lokit a triplázás lehetőségétől. A fináléban a kék-fehérek már az első félidőben eldöntötték az elsőség kérdését, dr. Füzi Ákos két, illetve Juhász Roland egy góljával 3-0-ra nyertek. Az előző évhez hasonlóan 2005-ben is kiosztották a különdíjakat. Jutalmat kapott Vincze Ottó (legjobb mezőnyjátékosként Fodor Imre-díj), Csernyánszki Norbert (legjobb kapusként Zsiborás Gábor-díj), dr. Füzi Ákos (gólkirályként Fehér Miklós-díj) és Erős Károly (legharcosabb játékosként Simon Tibor-díj). Az elsőségéért az MTK Budapest ötmillió forintot vehetett át a főtámogatótól, az Arany Ászoktól.

Az MTK diadalmas gárdája. Hátul, balról: Pollák, Juhász, Végh, Horváth L., Jezdimirovics, Szántai, Balogh, Lambulics. Középen: Kanta Sz., Kanta J.. Elöl: Bori, Füzi dr., Welton Silva, Czvitkovics, Zabos

Névsorolvasás

BÉKÉSCSABAI ELŐRE FC:

Žančarlo Šimunić 29 – Balog Zsolt 15/1, Dejan Vilotics 27/2, Dusko Grujics 24/1, Funk Zoltán 16/2 – Lázok János 25/1, Pozsár Gábor 19/2, Dusan Vasziljevics 25/2, Simon Attila 17 – Hoffmann Richárd 15/1, Kulacsik Tamás 19/1. A többiek: Valentin Miculescu 14/3, Kocsis István 13/1, Jovan Drobnjak 12, Bojan Bozsovics 11/1, Tóth György 11, Brlázs Gábor 10, Bujáki József 10, Potemkin Károly 10/1, Dušan Šimić 10/1, Paróczai Sándor 9, Udvari Szabolcs 9/3, Grúz Tamás 8/1, Rubint Richárd 6, Schindler Szabolcs 6, Szent Zoltán 6, Polczér Norbert 4, Süli András 4, Kovács Norbert 2, Matkó Zsolt (k) 2, Miklya Miklós 2, Balogh Miklós 1, Lengyel László 1, Miljenko Pribisalić 1, Sipka Barnabás 1

BUDAPESTI HONVÉD:

Takács Tamás 12 – Mészáros Attila 28, Budovinszky Krisztián 18/3, Takács Zoltán 19/1 – Dobos Attila 21/2, Dancs Roland 22/1, Vadócz Krisztián 28/5, Vén Gábor 26/4, Szili Attila 20/4 – Herczeg Miklós 22/5, Kozarek András 20/1. A többiek: Eugenio Bila „Genito” 19, Csobánki Ádám 17/3, Bábik Tibor 13, Bojtor László 12, Kovács Norbert 12, Lázár Zsolt 12, Vámosi Csaba 12/4, Erdélyi Miklós (k) 10, Marcel Horkyj 9, Jovan Drobnjak 8/1, Zoran Stamenić 8, Baranyai Tibor 7, Almiro Lobo Miro 7/1, Zana Norbert 7, Borgulya István 6, Maximilian Orazé (k) 6, Facskó Balázs 3, Hornyák Vendel 3, Carlos Mano Mano 3, Mario João Marito 2, Michal Šilhavý (k) 2, Forgács András 1, Lantos István 1, Patricio Madzina 1, Szendrei György 1

DEBRECENI VSC-AVE ÁSVÁNYVÍZ (DVSC-MEGAFORCE):

Csernyánszki Norbert 29 – Nikolov Balázs 26, Komlósi Ádám 28, Éger László 29/5, Szatmári Csaba 18/1 – Dombi Tibor 27/3, Sándor Tamás 27/8, Madar Csaba 23/2, Halmosi Péter 28/5 – Igor Bogdanovics 30/15, Kerekes Zsombor 26/12. A többiek: Ronald Habi 18, Kiss Zoltán 18/1, Bernáth Csaba 13, Bőör Zoltán 12, Hegedűs Gyula 12, Sitku Illés 12/1, László András 11, Virág Béla 9/1, Milos Kolakovics 6, „Leonardo” Ferreira 6, Dzsudzszák Balázs 2, Sandro Tomić (k) 2, Andorka Péter 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Kövesfalvi István 21 – Mogyorósi József 22, Katona Attila 27, Máté Péter 26/3 – Mogyoródi Gábor 18/1, Müller Zsolt 19/2, Sipeki István 25/3, Vitelki Zoltán 26/2, Virág Aladár 27/1 – Tisza Tibor 28/10, Egressy Gábor 23/10. A többiek: Belényesi Miklós 17, Gáspár József 15/3, Hompoth Balázs 14, Hornyák Vendel 14, Horváth Tibor 14, Ciprian Virgil Dianu 13, Polyák Attila 12/1, Marius Siminic 10/3, Halgas Tibor 11, Papp Gergely 10, Krajnc Balázs 9, Urai András (k) 7, Gajda István 6, Takács Tamás (k) 2, Fodor Péter 1

FC FEHÉRVÁR (VIDEOTON FCF):

Daniel Ovidiu Tudor 26 – Csizmadia Csaba 24/2, Kuttor Attila 29/6, Horváth Gábor 16, Vincze Zoltán 18 – Györök Tamás 18/3, Schwarcz Zoltán 25/2, Mario Božić 20, Lattenstein Norbert 25/3, Tereánszki-Tóth Péter 15/2 – Magasföldi József 25/3. A többiek: Szabó Tibor 15/1, Fehér Zsolt 14, Koller Ákos

14/3, Tóth Balázs 14/5, Zöld Zoltán 13, Hercegfalvi Zoltán 12/3, Kovács Henrik 11/2, Fodor Marcell 10, Csordás Csaba 9/1, Kerek Norbert 9/1, Alexander Alumona 8/1, Nagy Dániel 8/2, Horváth Ferenc 7/3, Szalai Tamás 6, Sebők Zsolt (k) 5, Ion Voicu 5/1, Kovács Henrik 4, Gévay Zsolt 1, Halgas Tibor 1, Szekér Dávid 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 30 – Dragan Vukmir 28, Lipcsei Péter 24/2, Gyepes Gábor 26/5 – Rósa Dénes 27/8, Marek Penksa 22/2, Tózsér Dániel 27/1, Huszti Szabolcs 23/3 – Robert Vágner 20/6, Alekszandar Bajevszki 28/10, Sowunmi Thomas 22/7. A többiek: Sorin Botiș 18/1, Balog Zoltán 17, Adem Kapić 14, Zavadzky Gábor 12/3, „Leandro” de Almeida 11, Takács Ákos 11, Bartha László 9/2, Zováth János 9, Bognár Zsolt 8, Marius Sasu 7, Kiss György 6, Somorjai Tamás 4, Csepregi Richárd 3, Nógrádi Árpád 3/1, Béress János 1, Csurka Zoltán 1, Horváth Dávid 1, Laczkó Zsolt 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovics 29 – Regedei Csaba 22, Pusztai Olivér 21, Stark Péter 25/2, Tóth Péter 28/2 – Jákl Antal 24/4, Sándor György 23/2, Pomper Tibor 22, Vincze Ottó 28/9 – Priskin Tamás 26/8, Darko Perić 22/3. A többiek: Horváth Róbert 20/2, Varga Zoltán 20/3, Makra Zsolt 16, Zsók József 16, Vincze Gábor 14, Kenesei Krisztián 13/6, Lendvai Miklós 13, Igor Niczenko 11/2, Ciprian Binder 9, Balás Gergely 7, Granát Balázs 3, Szabó Zsolt 3, Krass Árpád (k) 2, Marko Kartelo 1

NABÍ-KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Balajcza Szabolcs 26 – Farkas Norbert 26, Zahorecz Krisztián 26/5, Finta Zoltán 23/1 – Andruskó Attila 27, Jováncai Zoltán 23/3, Kardos Ernő 27/1, Tóth Balázs 29/3, Máté Péter 29/1 – Zsolnai Róbert 24/1, Oláh Lóránt 29/15 A többiek: Bank István 23, Kovácsévics Róbert 22, Nagypál Tibor 18/1, Mező Tamás 17, Petrók Vilmos 12/2, Hegedűs Tibor 10, Maróti Béla 9/1, Huzmi Gábor 4, Szűcs László (k) 4, Galgóczi Károly 3, Szakály Péter 3, Házi László 1, Horváth Róbert 1, Kőrösi Tamás 1

MATÁV FC SOPRON:

Balogh János 18 – Fehér Zoltán 25/1, Bagoly Gábor 27/1, Szekeres Tamás 26/1, Szabó Ottó 26/1 – Bárányos Zsolt 28/14, Balaskó Iván 27/8, Pintér Zoltán 22, Bojan Lazics 28/2 – Sira István 28/3, Tóth Mihály 30/8. A többiek: Földvári Csaba 21, Hanák Viktor 20, Sifter Tamás 15, Csordás Csaba 14/3, Horváth András 14/1, Somorjai Tamás 14/1, Ondrej Debnár 11/2, Molnár Levente (k) 8, Károlyi Sándor 5, Horváth Tamás (k) 4, Dudás Máté 2, Varga Adrián 1

MTK BUDAPEST:

Végh Zoltán 30 – Mladen Lambulics 29/2, Juhász Roland 29/1, Balogh Béla 30, Pollák Zoltán 28/1 – Goran Jezdimirovics 27, Horváth Levente 23, Illés Béla 29/10 Bori Gábor 26/3 – Welton Silva 28/5, Kanta József 28/8. A többiek: dr. Füzi Ákos 22/5, Zabos Attila 22, Czvitkovics Péter 17/2, Kanta Szabolcs 12, Hrepka Ádám 9/2, Daniel Eugen Rednic 4/1, Elek Norbert 3, Halmi Gábor 3, Lengyel Roland 2, Rodenbücher István 2, Bonifert Péter 1

NYÍREGYHÁZA SPARTACUS FC:

Németh Viktor 29 – Szatke Zoltán 27/1, Lakatos István 21, Laskai Attila 24/2, Pintér Attila 17 – Némédi Norbert 25/2, Ambrusz Árpád 15, Vasas Zoltán 14/3, Cipf Zoltán 15/3, Márton István 16/2 – Marijan Nikolić 23/10. A többiek: Miskolczi László 14, Minczér Tibor 13, Bánka Kristóf 12/1, Tímár Krisztián 12, Hegedüs Tibor 11, Kenesei Zoltán 11/3, Sipos Norbert 11, Csillag Krisztián 10/2, Rob Kornél 9/2, Faragó István 8, Lengyel Roland 8/5, Schrancz Balázs 7, Geri Gergely 6, Terjék Lajos 6/1, Darók Péter 5, Tóth Szilárd 5, Turóczy Mihály 5, „Cselso” Modesto 4, Győri Zoltán 4/1, Kozma József 4, Lehóczki Zsolt 4, Mező Ádám 4, Tejnóra Zoltán 4, Bardí Gábor 3, Prince-ton Owusu-Ansah 3, Sipos Tamás 3, Illés Gyula 2, Grigore Popan 2, Farkas Balázs 1, Ignác Zoltán 1, Tóth József (k) 1

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szép Tamás 26 – Geri Tamás 17, Farkas Attila 26, Róth Ferenc 26/3 – Kincses Péter 25/2, Somfalvi Csaba 22/2, Farkas Viktor 22, Lászka Balázs 26/1 – Germán Ferenc 19/5, Tomáš Medveď 28/18, Simeon Stevica 16/2. A többiek: Dorel Mutică 15, Túske Roland 15/1, Hercegfalvi Zoltán 14/1, Szekér István 14, Radics Zsolt 13, Szabó Tibor 13/1, Vörös Péter 12/1, Kovács Péter 11, Szabó Zoltán 11, Tóth Csaba 11/1, Szűcs Mihály 9, Darius Violel Miclea 7, Kvasz Krisztián 5, Császár Attila 4, Orovecz András 4, Tóth Iván (k) 4, Daniel Usvat 3/1, Szalai Krisztián 1

PÉCSI MECSEK FC:

Németh Gábor 30 – Dienes András 30, Szabados József 25/2, Szekeres Zsolt 23/1, Kulcsár Árpád 25/2 – Erős Gábor 19, Sipos János 24, Csedimir Pavicevics 22/1 – Pest Krisztián 25/4, Montvai Tibor 28/6, Horváth Gyula 29/8. A többiek: Berdó Balázs 19, Lantos Levente 18, Bajusz Endre 16, Kócián Ferenc 16/2, Schindler Szabolcs 14/1, Baumgartner Attila 12/1, Szőgei Szilárd 11, Dávid Ervin 9, Sztipánovics Barnabás 9/2,

Kordé Zoltán 6, Lőrinc Antal 3, Notheisz Zoltán 3, Bergmann Balázs 2, Károlyi Sándor 2

ÚJPEST FC:

Vlaszák Géza 30 – Simek Péter 23/3, Juhár Tamás 26/4, Vanczák Vilmos 25/4 – Erős Károly 25/2, Farkas Balázs 29/3, Polonkai Attila 22/2, Tóth Norbert 26/9 – Bükszegi Zoltán 23/8, Feczesin Róbert 24/4, Rajczi Péter 28/13. A többiek: Tamási Zoltán 17/1, Kovács Zoltán 16/4, Kóhalmi András 16, Fehér Csaba 14/1, Bőjte Attila 13, Grósz Róbert 13, Vermes Krisztián 13, Németh Norbert 11/1, Bozori Balázs 4, Gaál Miklós 4, Nagy Gábor 3, Ivan Popovics 2, Illyés Dániel (k) 1, Lettrich Dániel 1

VASAS SC:

Posza Zsolt 28 – Molnár Zoltán 26/1, Plócai Attila 19, Tóth András 26/1, Gaál László 24/1 – Schultz Levente 21/1, Kovrig Ákos 22, Győri János 19/2, Rósa Henrik 25/3 – Horváth Péter 21/5, Szanyó Károly 22/2. A többiek: Kődöböcz Csaba 16, Ferencci István 15/8, Ivan Janjics 14, Waltner Róbert 14/2, Vass Zsolt 13, Weitner Ádám 13, Bardí Gábor 12/1, Balog Zsolt 10, Gyánó Szabolcs 9/4, Kiss György 8/2, Fúzi Krisztián 7, José „Jerson” da Silva 7/1, Nagy László 5, Miroslav Rada 5, Kollár Zsolt 4, Tóth Zoltán (k) 2, Baranyai Tibor 1, Hegedüs Norbert 1, Molnár Máté (k) 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Varga Zoltán 29 – Kocsárdi Gergely 28/1, Sebők Vilmos 28/2, Csóka Zsolt 17, Ladislav Kozmér 18 – Balog Csaba 27/2, Józsi György 24/8, Kaj András 24 – Babati Ferenc 21, Sebők József 25/7, Koplárovcics Béla 29/4. A többiek: Darko Ljubojevics 17/4, Radu Sabo 17/4, Waltner Róbert 15/7, Andorka Péter 14/3, Selei András 14, Szamosi Tamás 14, Gaál Miklós 11, Gyánó Szabolcs 11/2, Ivan Janjics 8, Torma Gábor 7, Nagy Lajos 4/1, Németh Péter 4, Molnár Tamás 2, Bardí Gábor (k) 1, Horváth András 1, Kállai Norbert 1, Szabó György (k) 1

A 2004–2005. évi Arany Ászok Liga (NB I) végeredménye

1. DVSC-AVE Ásványvíz	30	19	5	6	57-25	62
2. Ferencvárosi TC	30	17	5	8	56-31	56
3. MTK Budapest	30	16	9	5	47-26	56*
4. Újpest FC	30	15	10	5	60-34	55
5. Győri ETO FC	30	16	6	8	44-32	54
6. Zalaegerszegi TE	30	13	5	12	48-45	44
7. Matáv FC Sopron	30	11	9	10	44-44	42
8. FC Fehérvár	30	11	10	9	44-36	40*
9. Diósgyőri VTK	30	11	4	15	39-45	37
10. Pécsi MFC	30	9	9	12	33-35	36
11. Bp. Honvéd	30	10	5	15	37-58	35
12. Kaposvári Rákóczi	30	8	10	12	34-47	34
13. Vasas SC	30	10	3	17	34-48	33
14. Lombard FC Pápa	30	8	6	16	40-47	30
15. Nyíregyháza Spartacus	30	5	11	14	38-63	26
16. Békéscsabai Előre	30	4	7	19	26-65	4*

* Az MTK-tól 1, a Fehérvártól 3, a Békéscsabától 15 pont levonva

Az Arany Ászok Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Tomáš Medveď (Lombard Pápa TFC)	18
2. Igor Bogdanovics (DVSC-AVE Ásványvíz)	15
2. Oláh Lóránt (Kaposvári Rákóczi)	15
4. Bárányos Zsolt (Matáv FC Sopron)	14
5. Rajczi Péter (Újpest FC)	13

NB I B

1. FC Tatabánya-Auto Tr.	26	19	5	2	74-19	62
2. REAC	26	15	8	3	42-18	53
3. Dunakanyar-Vác FC	26	13	3	10	39-38	42
4. Kecskeméti TE	26	11	7	8	45-36	40
5. Dunaujváros FC	26	11	3	12	43-46	36
6. Szolnoki MÁV FC	26	9	9	8	30-36	36
7. FC Szeged	26	11	3	12	37-36	34*
8. BKV Előre SC	26	9	6	11	34-37	33
9. Bodajk FC	26	9	5	12	36-36	32
10. Mosonmagyaróvári TE	26	8	7	11	31-43	31

11. Orosháza FC	26	8	6	12	26-50	30	12. Kaposvölgye VSC	30	10	9	11	36-35	39
12. Makói FC	26	8	5	13	39-47	29	13. Komlói Bányász	30	9	11	10	39-35	38
13. Szombathelyi Haladás	26	8	4	14	28-38	28	14. Budafoki LC	30	6	6	18	29-68	24
14. Hévíz FC	26	7	1	18	33-57	22	15. MSE Mezőfalva	30	4	5	21	34-80	17
*Az FC Szegedtől 2 pont levonva							16. Pénzügyőr SE	30	4	2	24	25-89	14

NB II, Keleti (Winner Sport) csoport

1. Baktalórántháza	30	23	5	2	71-21	74
2. Vecsés FC	30	21	5	4	57-22	68
3. Szentés TE	30	18	7	5	75-39	61
4. Jászapáti VSE	30	17	10	3	56-27	61
5. Kazincbarcikai SC	30	17	6	7	86-50	57
6. Bócs KSC	30	15	5	10	80-47	50
7. Karcagi SE	30	13	5	12	65-50	44
8. Gyulai Termál FC	30	12	5	13	46-50	41
9. Putnoki VSE	30	11	6	13	40-52	39
10. Mátészalka FC	30	11	4	15	51-56	37
11. FC Dabas	30	8	7	15	47-63	31
12. Kistarcsa PFK	30	9	3	18	37-68	30
13. ESMTK	30	7	6	17	39-73	27
14. Hajdúböszörmény	30	7	2	21	37-81	23
15. Salgótarjáni BTC	30	6	5	19	30-56	23
16. Kiskunhalasi FC	30	4	1	25	31-93	13

Nyugati (Hummel) csoport

1. Felcsút SE	30	20	6	4	73-32	66
2. Paksi SE	30	16	8	6	50-23	56
3. Integryl DAC	30	16	4	10	59-44	52
4. Barcsi SC	30	14	7	9	50-36	49
5. Cellőmölki VSE	30	14	6	10	52-35	48
6. Soroksár	30	13	8	9	49-37	47
7. Budakalász MSE	30	12	8	10	59-45	44
8. Balatonlelle SE	30	12	8	10	52-52	44
9. Gyirmót SE	30	11	11	8	45-40	44
10. Veszprém	30	12	6	12	39-47	42
11. Szentlőrinc	30	12	5	13	46-39	41

Az Arany Ászok Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. DVSC-AVE Ásványvíz	X	2-0	3-0	1-2	1-3	2-0	3-0	3-0	1-0	3-1	2-0	2-1	3-1	3-1	2-1	5-1
2. Ferencvárosi TC	0-0	X	2-1	1-1	0-1	4-2	4-1	0-1	2-1	1-1	4-0	1-1	2-0	5-0	5-0	2-0
3. MTK Budapest	2-0	3-1	X	3-1	1-0	2-0	3-0	2-2	0-0	1-1	3-0	0-0	2-1	1-0	3-0	1-1
4. Újpest FC	2-0	1-1	2-0	X	4-1	3-2	1-4	3-0	4-1	1-1	1-2	1-1	4-0	3-1	3-3	3-0
5. Győri ETO FC	1-0	2-4	1-1	1-1	X	4-1	1-0	0-0	2-1	2-0	1-0	0-1	2-1	3-0	3-1	2-0
6. Zalaegerszegi TE	2-1	1-5	0-1	1-0	2-0	X	0-1	0-0	3-2	1-0	1-3	5-0	2-0	5-2	2-0	1-1
7. Matáv FC Sopron	0-3	3-0	1-1	2-2	1-0	1-2	X	2-1	0-1	2-2	2-0	0-0	1-1	1-0	5-2	3-2
8. FC Fehérvár	2-2	0-1	2-3	1-2	2-1	1-1	1-1	X	3-0	1-0	4-1	1-1	1-0	2-1	5-3	5-0
9. Diósgyőri VTK	0-2	2-3	2-2	1-3	2-3	2-1	1-0	3-1	X	1-0	5-1	2-0	0-0	1-3	0-1	1-0
10. Pécsi MFC	1-1	2-0	1-0	1-0	1-1	1-0	2-3	0-2	2-1	X	3-1	0-0	1-0	2-1	1-1	5-0
11. Bp. Honvéd	1-2	0-1	1-1	1-1	2-3	3-3	2-1	1-0	2-1	2-1	X	1-1	1-0	3-2	3-2	2-0
12. Kaposvári Rákóczi	0-0	2-1	1-2	0-0	1-2	0-2	4-3	2-1	0-1	2-1	4-2	X	3-2	1-2	1-1	1-2
13. Vasas SC	2-5	0-1	3-1	1-2	1-0	1-0	0-1	1-1	3-1	3-0	4-1	2-1	X	0-6	2-0	3-0
14. Lombard Pápa TFC	1-1	1-2	0-1	1-2	1-2	1-2	0-0	2-2	1-2	1-1	1-0	4-1	2-0	X	0-0	2-0
15. Nyíregyháza Spart.	0-2	2-0	0-5	2-2	1-1	3-3	2-2	0-2	2-2	1-0	1-1	4-1	1-2	0-2	X	1-1
16. Békéscsabai Előre FC	0-2	0-3	0-1	0-5	1-1	1-3	3-3	0-0	0-2	2-1	3-0	2-3	3-0	1-1	2-3	X

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Monor. **Bakony-csoport:** Ajka. **Dráva-csoport:** Bóly. **Duna-csoport:** Százhalombatta. **Mátra-csoport:** Tura. **Tisza-csoport:** Tuzsér

Szuperkupa

A Ferencváros – mint a 2003–2004-es idény bajnoka és Magyar Kupa-győztese – játék nélkül Szuperkupa-győztes lett.

A Loki futballistái és szurkolóik az első, bajnokként játszott meccs után

2004

2005

Az Újpest odaajándékozta a bajnoki aranyat a Lokinak

2006. június 2-án az utolsó kilenc fordulóban kilenc győzelmet arató DVSC-AVE Ásványvíz a pápaiak elleni 4-1-gyel megvédte címét a Borsodi Ligában. A magyar futball történetében először végzett az élen kétszer egymás után kelet-magyarországi csapat (a vidékiek közül korábban csak a Rába ETO duplázott, a nyolcvanas évek elején), illetve ekkor fordult először elő, hogy két egymást követő évben sem a bajnok, sem a Magyar Kupa győztese nem a fővárosi alakulatok közül került ki.

Túlzás lenne azt állítani, hogy a Supka Attila által dirigált Loki magabiztosan védte meg az elsőségét. Szinte példátlan, de a gárda mindössze két forduló – az első és az utolsó – után állt a tabella élén. (Csak a pontosság kedvéért, a nyitány után négyes holtversenyben, miután a nyolc találkozóból négy is 2-1-es eredményt hozott.) Ezért aztán – főleg a főváros IV. kerületében – sokáig tartotta magát az a nézet, hogy a Borsodi Liga 2005–2006-os idényét inkább az Újpest veszítette el, mintsem a DVSC nyerte meg.

A debreceni klub vezetősége 2005 nyarán reális célokat tűzött ki a játékosai elé: megvédeni a bajnoki címet, jól szerepelni a Magyar Kupában és nemzetközi porondon, valamint törekedni a közönség számára vonzó játéokra. A tervek teljesítése csak részben sikerült. Az érem fényesebb oldala: a csapat megnyerte a Szuperkupát, megvédte a bajnoki címét (ez sem volt kis bravúr, hiszen azt megelőzően éppen tíz éve sikerült hasonló a Ferencvárosnak), sőt, a

A DVSC-AVE Ásványvíz másodszer bajnok gárdája. Hátul, balról: Sidibé, Komlósi, Dzsudzszak, Éger, Máté. Középen: Virág A., Balogh, Böör, Kiss, Sándor, Virág B., Vukmir, Szatmári, Bernáth, Habi, Mészáros, Dankó Mihály rehabilitációs tréner. Elöl: Csernyánszki, Madar, Dombi, Bogdanovics, Halmosi, Tomić, Nagy István masször, Brnovics

Bajnokok Ligájában a Hajduk Split kétszeri legyőzése talán még a valóságosnál is magasabb „polcra” emelte a Lokit. Nem rontotta a képet a Magyar Kupa-szereplés sem, az elődöntőbe jutás (noha a Fehérvár elleni hazai vereség nagyon is bosszantó volt a hívek számára) legalábbis jó jegyet írt a bizonyítványba. Nem volt hiba a közönség kiszolgálásával sem: az Oláh Gábor utcai, immár kibővített pályán nem számított ritkának a táblás vagy az ahhoz közeli ház sem. Az utolsó két hazai bajnoki mindegyikén 11 ezren szurkoltak, az éves átlagnézőszám meghaladta a hét és fél ezret, egyedül a REAC ellen nem voltak legalább hatezren a stadionban.

A Manchester United és a Sahtar Donyeck elleni kupamérkőzések hamar visszahozták a földre az álmodozókat, de a nemzetközi porondtól való búcsú még nagyobb problémákat generált. Szima Gábor tulajdonos úgy határozott, hogy miután a csapat nem játszhat szeptembertől az európai kupákban, értékesíti néhány kulcsemberét. Elengedte a 2004–2005-ös bajnokcsapat ékpárját, az abban az idényben együtt 27 gólt termelő Igor Bogdanovics, Kerekes Zsombor

Fotó: 6.3

A Fehérvár sokáig versenyben volt az aranyért. Sitku Illés 14 góllal járult a meneteléshez

kettőst külföldre. Ugyancsak távozott a karmester, Böőr Zoltán. A klub által meg nem erősített, de ahhoz közeli forrásból származó adatok szerint a három játékosért összesen 1 millió 50 ezer eurót kapott a DVSC. (A Gençlerbirliği 350, a Willem II 200, a Manisaspor 500 ezer eurót fizetett.) A csapat meglepően jól kompenzálta a hiányukat. A Ferencváros elleni, idegenbeli döntetlent (0-0) kivéve az ősz minden bajnokiján legalább két gólt szerzett. Ennek ellenére nem volt béke a vezérkar és az elégedetlenkedő szurkolók között. Az ultrák tüntettek a nemzetközi kupabúcsú után, az ellentét odáig fajult, hogy egyes játékosok mobiltelefonon üzengettek csúnyákat a renitens drukkereknek, Szima Gábor pedig a lemondását fontolgatta. Pedig a csapat nem állt rosszul: a Fehérvárral holtversenyben, az Újpest mögött egyponthoz hátránnyal, de élvonalbeli története során először veretlen első félévet produkálva, a harmadik helyen várta a tavaszi folytatást. Bogdanovics, akit távozása ellenére a 2005-ös év legkiválóbb légiósának voksoltak a Magyar Aranylabda-szavazáson az újságírók, a következő év elején visszatért, s hamarosan követte őt Böőr is. A ZTE elleni tavaszi idénynyitón még csak a szerb csatár játszott,

vele veszítette el a gárda a veretlenséget. Noha később Nikolov Balázs elszerződött Norvégiába, a keret inkább erősödött a télen, semmint gyengült. Ennek ellenére a Kaposvár elleni hazai 2-1 és az MTK-val szembeni, idegenbeli (zárt kapus) 4-2 után három forduló alatt csak két pontot gyűjtött. A legfájóbb az Újpest elleni 1-2 volt, amelyen hiába rúgott gólt a búcsúzó Nikolov, kiegyenlítve Máté öngólját, a 91. percben Kovács Zoltán megszerezte a hazaiaknak a győzelmet. A csatár (T. Szabó Gábor, a kitűnő statisztikus adatai szerint) már a 17. bajnoki gólját érte el a DVSC ellen! A 21. forduló után, azaz túl a bajnokság kétharmadán, az Újpest és a Fehérvár 47-47, az MTK és a Loki 41-41 ponttal állt. Nem tűnt reálisnak a címvédés...

Azonban ekkortól megváltozott minden. A DVSC-AVE Ásványvíz az utolsó kilenc körben kilenc győzelmet aratott, s így 68 ponttal zárta az idényt. De ahhoz, hogy ezért bajnoki ara-

nyat adjanak, kellett a Fehérvár és főleg az Újpest összecsuklása. A székesfehérvári piros-kékek 2006 tavaszáig egyetlen országos titulust sem nyertek. Ám ezúttal még a duplázásban is reménykedtek. Végül a Vasas elleni döntőben, tizenegyespárbajban megnyerték a Magyar Kupát, de csak a bajnoki dobogó harmadik fokára állhattak fel. Elsősorban a Kaposvár elleni idegenbeli és a DVSC-vel szembeni hazai vereséget sajnálhatták. Supka Attila együttese ott „visszakapta” azt a két pontot, amelyet Újpesten az utolsó pillanatokban elveszített: Máté Péter a 90. percben szerzett gólt Daniel Ovidiu Tudor óriási hibájából. A román kapus kétszer (persze, csak képletesen) segítette meg a Lokit: idézett hibája után ugyanis az utolsó fordulóban remekelt az Újpest ellen. Ha Mészöly Géza lila-fehér legénysége nyert volna a zárónapon a Puskás Ferenc Stadionban, megszerzi a bajnoki címet. (A favorit az MTK elleni találkozót követő szurkolói botrány miatt kényszerült a legnagyobb magyar arénában játszani pályaválasztóként.) Hektikus mérkőzés volt, Hanacsek Attila játékvezető a 42. percben kiállította az idény gólkirályát, Rajczi Pétert, ám Tisza Tibor létszámhátrányban is vezetést szerzett a második félidőben. A harmadik helyért harcoló Fehérvár ellenben az utolsó húsz percben három gólt is lőtt, a harmadikat már nyolc mezőnyjátékos ellen, miután Tóth Norbert is piros lapot kapott. A Vidi – amelynek három kulcsembere, Dvéri Zsolt, Farkas Balázs és Horváth Ferenc is szerepelt korábban az Újpesten – megfosztotta az aranytől ellenfelét, s megadta a Lokomotívnaak a címvédés esélyét.

Ennyit megtesz az ember a barátjáért... A két vidéki társaság ultrái (Szívtiprók, Red-Blue Devils) évtizedek óta baráti viszonyt ápolnak, a Fehérvár kulcsjátékosai közül Kuttor Attila és Sitku Illés korábban a DVSC-ben is játszott, sőt utóbbi legjobb barátja, Csernyánszki Norbert a piros-fehérek kapusa volt.

Mennyiben volt jobb a címvédő Loki az első bajnokcsapatnál? Hiszen hat pontot rávert önmagára, a 2004–2005-ös 62 ponttal egy évvel később csak a negyedik (!) helyen végzett volna

a Borsodi Ligában! Az alapcsapat tulajdonképpen nem sokat változott. Csernyánszki Norbert volt az első számú kapus, a védelemben Éger László, Szatmári Csaba, a jobb oldalon pedig hol Bernáth Csaba, hol pedig – Norvégia-ába szerződéséig – Nikolov Balázs játszott. A középhátvéd posztján az első évben Komlósi Ádám szerepelt, aki a következő idényben a meccsek alig több mint felén játszott, kiszorította őt a pályafutása talán legjobb évét megélt Máté Péter. A középpályán mind a két szezonban Dombi Tibor, Madar Csaba, Sándor Tamás és Halmosi Péter kapott a legtöbb bizalmat, közülük mindkét évben Sándor Tamás nyújtotta a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján a legjobb teljesítményt, de a másodikban felnőtt mellé a végig kiválóan teljesítő Halmosi Péter is. A legnagyobb változás a csatársorban történt, több lett a jó támadó, s

Fotó: 6.3

AZ MTK fiataljai sokat fejlődtek. Különösen Kanta és Hrepka (középen) játszott jól közülük

ennek (talán) egyenes következményeként az együttes 2005–2006-ban 12 góllal többet szerzett, mint az előző idényben. Az első bajnoksapat ékpárja, mint azt korábban említettük, augusztus végén távozott, így Bojan Brnovics és Ibrahima Sidibé szerepelt a legtöbb mérkőzésen. Ketten 28 találatig jutottak, ez csak eggyel több, mint a Bogdanovics, Kerekes kettős teljesítménye volt 2004–2005-ben. Ám tavaszra visszatért Bogdanovics, s a klub leigazolta a „világjáró” Ferenczi Istvánt, akik a bajnokság második felében együtt további 14 gólt szereztek.

Az Újpest karnyújtásnyira állt attól, hogy 1998 után ismét bajnoki aranyat vehessen át, mi több, azóta sem járt olyan közel a csúcshoz. Az idényzárást elrontották a lila-fehérek, de részben azért sem lettek bajnokok, mert a 30 meccsen 14 piros lapot szedtek össze a játékosai. A mérkőzések több mint kétharmadán vagy emberhátrányban játszottak, vagy valamelyik kulcsemberük éppen eltiltását töltötte. Két – egyébként közel sem durvának

A Diósgyőr együttese. Hátul, balról: Halgas, Vámosi, Gáspár, Katona, Horváth, Farkas V., Vitelki, Farkas N. Előttük: Tisza, Kövesfalvi, Pintér, Krajnc, Lipusz

elkönyvelt – válogatott védőjük, Bójte Attila és Vanczák Vilmos három-három piros lapot kapott az idényben. Mészöly Géza csapata számára az utolsó két „hazai” fellépés bizonyult sorsdöntőnek. Az MTK Budapest ellen a Megyeri úton a 88. percben még 1-0-ra vezettek, híveik már az új bajnoksapatot ünnepelelték. A hosszabbítással együtt hátralévő bő öt percben két piros lapot és két gólt kaptak. A hármas sípszó után a nézők egy része inzultálta Bede Ferenc játékvezetőt, s megkergetett néhány MTK-játékost is – a botrány következményeként az Újpest semleges pályán kényszerült fogadni az FC Fehérvárt. S el is bukta a bajnoki címet. Ugyanott, ahol két évvel korábban is elveszítette a félig már a kezében lévő aranyakat.

A Vasas ugyan kupadöntőt vívott, de bajnoki eredménye alapján ismét kiesett volna az NB I-ből – úgy menekült meg, hogy az MLSZ kizárta a Ferencvárost a következő szezonbeli élvonalbeli szereplésből. A Budapest-Honvédnál megkezdődött egy mindmáig tartó korszak, a szezonban Aldo Dolcetti személyében olasz edző dirigálta a csapatot. (Azóta már három honfitársa, Massimo Morales, Marco Rossi és Pietro Vierchowod is követte.) De az olasz vonalban bízott a Sopron vezérkara, elsősorban Vizer Máriusz elnök is, aki tavasszal a korábbi olasz válogatott játékost, Dario Bonettit ültette a nagyon is meleg soproni kispadra. (Az idény során hatan töltötték be a vezetőedzői posztot, közülük négyen meccseltek is az NB I-ben.) A játékoskeretben akadt egy, még Bonettinél is híresebb „azzurro”, az 1994-ben világbajnoki ezüstérmet nyert, 2006 tavaszán már a 39. évében járó Giuseppe Signori, aki 10 mérkőzésen 3 gólt szerzett a Borsodi Ligában.

Gera Zoltán Albert Flórián nyomdokaiba lépett

Az MLSZ ismét Gera Zoltánt választotta Az év labdarúgójának. A West Bromwich Albion légiója lett az első Albert Flórián 1967-es diadala óta, aki két egymást követő évben is kiérdemelte a szövetség elismerését. Vitathatatlanul ő volt a korszak első számú hazai sztárja: négy éven belül háromszor is Az év játékosává lett.

Hasonlóan a 2004-es esztendőhöz, 2005 végén is megkapta a Magyar Aranylabdát. A futballszakírók ankétján nagy fölényrel előzte meg a második helyezett Sándor Tamást és a harmadikként végző Torghele Sándort. A további kategóriákban Sándor Tamás (a hazai liga legjobb magyarja), Igor Bogdanovics (legjobb külföldi játékos), Juhász Roland (legjobb fiatal játékos), Csertői Aurél (legjobb edző), a DVSC-AVE Ásványvíz (a legjobb csapat) és Arany Tamás (legjobb játékkövető) végzett az élen.

2006 nyarán az MLSZ székházában adták át az előző bajnoki idény kitűnőségeinek a díjakat. Kuttor Attila lett az év legjobbja (Bozsik József-díj), Rajczi Péter gólkirályként a Deák Ferenc-díjas. Kanta József érdemelte ki az év felfedezettjeként a Puskás Ferenc-díjat, Supka Attila, az akkor már kétszeres bajnokcsapat edzője a Sebes Gusztáv-díjat. Solymosi Péter játékkövetőt a Hertzka Pál-díjjal tüntették ki. Sportszerűségi díjban részesült az MTK Budapest (NB I), a Budakalász (NB II Nyugati csoport) és a Soroksár (NB II Keleti csoport), a legsportszerűbb szurkolótábornak az ellenőri jelentések alapján a Tatabánya bizonyult.

A HLSZ ezúttal csak 2006 decemberében tette közzé az előző idény legjobbjainak névsorát – de jobb később, mint soha. A profi labdarúgók Rajczi Pétert találták a legprímább játékosnak,

Az év játékosává választott Gera Zoltán mellett a HLSZ 2005 őszi díjátadóján. Balról: Vadócz Krisztián, Gera Zoltán, Juhász Roland, Bodnár László, Király Gábor és Bérczy Balázs elnök

Végh Zoltánt a kapusok legjobbjának. Az U21-es korosztályban Tisza Tibort díjazták. A hazai élvonalban szereplő legjobb légiós címmel Ibrahima Sidibét tüntették ki. Az edzők között Csertői Aurél, a Magyar Kupa-győztes Videoton trénera kapta az elismerést. A második vonal legjobb játékosának Korsós Attilát találták. A legjobb bíró Arany Tamás lett.

A *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján Kanta József (MTK Budapest, 6,375) nyújtotta a legjobb teljesítményt az idényben. A mezőnyjátékosok listáján Kovács Zoltán (Újpest, 6,190), Sándor Tamás (DVSC-AVE Ásványvíz, 6,148), Tóth Norbert (Újpest, 6,000), Rajczi Péter (Újpest FC, 6,000), Erős Károly (Újpest, 5,964), Kuttor Attila (Fehérvár, 5,931), Czvitkovics Péter (MTK Budapest, 5,900), Halmosi Péter (DVSC-AVE Ásványvíz, 5,846) és Máté Péter (DVSC-AVE Ásványvíz, 5,833) fért még be az első tízbe. A kapusok képzeletbeli dobogójára Végh Zoltán (MTK Budapest, 6,350), Kövesfalvi István (Diósgyőri VTK, 6,350) és Szűcs Lajos (FTC, Lombard Pápa, 5,955) állhatott fel.

A posztzonkénti ranglista alapján az év tizenegye: Végh – Balogh Béla (MTK Budapest, 5,750), Kuttor, Máté, Pollák (MTK Budapest, 5,632) – Tóth (Tatabánya, 5,714), Erős, Kanta, Tóth N. – Kovács Z., Rajczi. A B-csapat: Kövesfalvi – Vermes (Újpest, 5,667), Bagoly (FC Sopron, 5,808), Koller (Fehérvár, 5,680), Vincze Z. (Fehérvár, 5,542) – Bori (MTK Budapest, 5,655), Schwarcz (Fehérvár, 5,783), Sándor, Czvitkovics – Márkus (Tatabánya, 5,682), Hrepka (5,682).

MAGYAR KUPA

Megtört az átok!

Amikor 2006. május 17-én a Ferencváros Üllői úti stadionjában, a Magyar Kupa-döntő hosszabbítását követő tizenegyespárbajban az FC Fehérvár – a hajdani Videoton – megszerezte a trófeát, megtört az átok!

Egészen ezen szerda estéig ugyanis a fehérvári klub azon ritka elitbe tartozott – a spanyol Alavést és az angol Birmingham Cityt sorolhattuk még ide, s a döntő előtt egy héttel a Middlesbrough csatlakozott hozzájuk –, amelynek tagjai bejutottak már valamely nemzetközi

Dvéri Zsolt, a karmester

klubkupa fináléjába (mint az elődök 1985-ben az UEFA-kupa végjátékába), ám a hazai frontokon vívott csaták után üres maradt a vitrinjük.

Szűk egy évvel korábban kevesen tettek volna arra pénzt, hogy a székesfehérváriak baljós sorozata éppen a 2005–2006-os évadban szakad meg. Bár a szezon során végig a bajnoki tabella élmezőnyében tanyázó gárda a hajrában elbukta az aranyérmét, ellenben a Magyarországon gyakran méltatlanul rangján alul kezelt kupában sikerült győznie. Persze, a szétlövésben csupán paraszthajszálon múlik a siker. A Fehérvár FC a 32 közé jutásért csak 3-2-re győzte le a Kozármislenyt, igaz, már 3-0-ra is vezetett. Utána könnyedén verte (2-0) a Baktalórántházát, majd a hazai 1-1 után a Hungária úton búcsúztatta el az MTK Budapestet (2-1). A negyeddöntőben kétszer is megverte a Kaposvárt (2-1, 3-1), de a nagy bravúr az elődöntőre jutott. Megnyerte sorozatban az ötödik idegenbeli Magyar Kupa-meccsét, méghozzá a bajnok DVSC-AVE Ásványvíz ellen (1-0), aztán

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

továblépett a hazai 2-2-vel. A döntőben tizenegypárbajban nyert, miután Sebők Zsolt kapus Ivan Janjics lövése után Molnár Zoltánét is hártotta. S milyen az élet? Sebők valójában az első számú kapus, Daniel Ovidiu Tudor eltiltása miatt került a kezdőcsapatba. A Vasas mestere, Pintér Attila különleges triplázásról maradt le: ő lehetett volna az első edző, aki három kiíráson belül

Németh Norbert veszélyezteti a fehérvári kaput

három különböző alakulattal is megnyeri a Magyar Kupát.

A Sport TV-kupát (a korábbi Szabad Föld-, majd Amatőr-kupát) a Lindab-Törökbálinti TC szerezte meg, miután 3-1-re legyőzte a Felsőpakony-Ergofert.

Magyar Kupa, 2005–2006-os kiírás

Negyeddöntő: Kaposvári Rákóczi–FC Fehérvár 1-2, 1-3, Pécsi MFC–Vasas 0-1, 0-1, FC Sopron–Bp. Honvéd 0-0, 0-1, Újpest FC–DVSC-AVE Ásványvíz 0-1, 0-2

Elődöntő: DVSC-AVE Ásványvíz–FC Fehérvár 0-1, 2-2, Bp. Honvéd–Vasas 1-3, 1-0

Döntő

FC Fehérvár–Vasas 2-2 (0-1, 2-2, 2-2), 11-esekkel: 6–5

2006. május 17., Üllői út, 6000 néző. Jv.: Megyebíró

FC Fehérvár: Sebők – Csizmadia, Kuttor, Koller, Horváth G. (Vincze, 75.) – Dvéri (Horváth F., 107.), Schwarcz, Božić, Lattenstein – Alumona (Dajić, 79.), Sitku

Vasas: Németh G. – Molnár, Balog, Tóth, Janjics – Németh N. (Gyánó, 61.), Pintér Z. (Kapič, 46.), Zováth, Szabó (Csordás, 69.) – Bárányos – Waltner

Gólszerző: Waltner (25.), Sitku (46.), Schwarcz (57.), Balog Zs. (84.)

A 11-est értékesítette: Sitku, Horváth F., Koller, Csizmadia, Kuttor, Božić, illetve Bárányos, Csordás, Gyánó, Tóth, Zováth. Kihagyta: Dajić, illetve Janjics, Molnár

Az élvonal újonca

Rákospalotai Egyetértés Atlétikai Club

Alapítási ideje: 1913

Színe: sárga-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 4 (2005–2009)

Sikere: –

Adott egy kis előnyt a Loki a Sopronnak

A Magyar Kupa (akkor már kétszeri) elnyerése és a bajnoki cím elhódítása, s el ne feledjük, a terembajnokságban aratott két diadal után újabb trófeát gyűjtött a debreceni vasutas klub. Az FC Sopron ellen a Szuperkupa győztese lett. Ekkor dőlt el először két mérkőzésen a serleg sorsa. Noha némi meglepetésre az előző idény vége után alaposan átszervezett ellenfél (elsősorban új, román

játékosai vezérletével) magabiztosan, 4-2-re megnyerte az első meccset, a másodikon a DVSC-AVE Ásványvíz fordított. Különösen Sándor Tamás és Kerekes Zsombor játszott nagyszerűen: mindketten gólt szereztek a 3-0-ra megnyert visszavágón, s mindketten adtak még egy gólpasszt is. Supka Attila jelentősen átalakította a kezdő tizenegyét a második találkozóra. Csank János másodsor meccselt a trófeáért, de – akárcsak 1994-ben, a Vác FC Samsung edzőjeként, ismét – veszített.

Története során először nyerte meg a Szuperkupát a debreceni alakulat

FC Sopron–DVSC-AVE Ásványvíz 4-2 (2-0)

Első mérkőzés, 2005. július 16., Sopron, 2000. Jv: Erdős

FC Sopron: Horváth T. – Fehér (Sira, 68.), Bagoly, Costișor, Hanák – Ibric, Horváth A., Coțan (Sifter, 58.), Lazics – Csordás, Cigan (Dumitra, 70.)

DVSC-AVE Ásványvíz: Csernyánszki – Kiss Z., Éger, Hegedűs, Halmosi – Dombi (Nikolov, 46.), Habi, Sándor T., Mészáros (Dzsudzsák, 60.), Madar (Bernáth, 84.) – Bogdanovics

Gólszerzők: Coțan (28., 34.), Lazics (67. – 11-esből), Kiss Z. (72.), Horváth A. (77.), Sándor T. (85.)

DVSC-AVE Ásványvíz–FC Sopron 3-0 (2-0)

Második mérkőzés, 2005. július 20., Debrecen, 6000. Jv: Bede

DVSC-AVE Ásványvíz: Csernyánszki – Nikolov, Éger, Máté, Szatmári – Habi, Sándor T. (Dombi, 82.), Madar, Halmosi (Szabó, 82.) – Kerekes (Brnovics, 59.), Bogdanovics

FC Sopron: Horváth T. – Fehér, Bagoly, Costișor, Hanák – Ibric, Horváth A., Coțan (Dumitra 64., Sifter 77.), Lazics – Csordás, Cigan (Sira, 54.)

Gólszerzők: Kerekes (31.), Sándor T. (34), Máté (55.)

Ötven játékos egyetlen idény alatt – vége a Matthäus-érának

Gálamérkőzéssel indult a 2005–2006-os idény, 16 hónappal a brazilok budapesti látogatása után újra dél-amerikai világklasszisok vendégeskedtek a Puskás Ferenc Stadionban. Az argentinok pályára lépése mindig felkelti az egész világ érdeklődését egy találkozó iránt, ám ezúttal megsokszorozódott a figyelem: José Pekerman szövetségi kapitány jelezte, hogy pályára be fogja vetni a csodagyerekeknek tartott, addigra már fiatal kora ellenére világhírnévre emelkedett Lionel Messit.

Az argentin válogatott története során másodszor vizitált Budapesten. 1976 egy hűvös, márciusi napján kikapott 2-0-ra – de aztán megnyerte a következő Mundialt. 2005-ben olyan kerettel érkezett az Albicéleste, amely ugyancsak esélyes volt a következő világbajnokság megnyerésére. Világsztárok jöttek, Roberto Ayala, Gabriel Heinze, Juan Pablo Sorin, Hernán Crespo... Meg egy 18 éves srác, akiről a nagyvilágban minden szakértő azt hirdette, hogy a következő évtized első számú játékosa lehet. Lionel Messi, a Barcelona ifjú csillaga néhány héttel korábban a junior-világbajnokság legjobbjaként vb-aranyig

Kenesei Krisztián az argentin Bernardival

Az argentinok ellen minimális vereséget szenvedő gárda. Balról: Gera, Halmosi, Huszti, Vanczák, Böőr, Király, Takács Á., Bodnár, Torghelle, Juhász, Éger

vezette az ehhez már hozzászokott argentinokat. A dél-amerikai ország U20-as válogatottja 1995-ben, 1997-ben, 2001-ben is korosztálya legjobbjá lett, a Budapestre érkezők jó része is tagja volt valamelyik junior világbajnok alakulatnak. Mint ahogy a szövetségi kapitány, José Pekerman is kitüntette magát e csapatok edzőjeként.

A Lothar Matthäus által irányított magyar válogatott a Király Gábor – Bodnár László, Éger László, Juhász Roland, Vanczák Vilmos – Takács Ákos, Huszti Szabolcs – Böőr Zoltán, Gera Zoltán, Halmosi Péter – Torghelle Sándor összeállításban kezdett, majd a 69. percben Kenesei Krisztián, Priskin Tamás és Kerekes Zsombor váltotta a Böőr, Halmosi, Torghelle triót. A 87. percben Tóth Norbert lépett Vanczák helyére. Az első gólt az argentinok lőtték Maxi Rodriguez révén a 19. percben, ezt tíz perccel később a legnehezebb ellenfelek specialistája, Torghelle Sándor – aki az előző esztendőben a braziloknak egy, a németeknek két gólt rúgott – kiegyenlítette. Mégis az argentinok távoztak győztesen a stadionból, mert a gólszerzésben amúgy nem kifejezetten szorgalmas Gaby Heinze is bevette Király Gábor kapuját. (Heinzének Budapest, illetve a Puskás Ferenc Stadion lehet az egyik kedvence. Egy héttel a válogatott meccs után két gólt is szerzett a Manchester United színeiben a DVSC elleni BL-selejtezőn.) Két perccel a meccsdöntő gól után, Lisandro López helyére állt be Lionel Messi. Negyven másodperc jutott neki: az első akciónál erőszakosan le akarta magáról rázni Vanczák Vilmost, Markus Merk, a német játékvezető pedig úgy ítélte meg, hogy meg is ütötte a magyar védőt. Messi piros lapot kapott, és sírva ment le a pályáról. Azóta sem járt Budapesten...

Szeptemberben a máltaiak elleni világbajnoki selejtezővel folytatódott a válogatott programja. A csapat könnyű győzelmet aratott története nyolcszázadik mérkőzésén. Miután a nyolcvanas-kilencvenes években többször is megszervezték a sziget futballistái ellen, az eredmény feltétlenül dicséretes. A játék ellenben nem volt kiemelkedő. Torghelle Sándor a 35. percben vezetést szerzett, majd a második félidőben Said öngóljával (55. perc) gyakorlatilag eldőlt a meccs. Takács Ákos bombagólja volt a nap legszebb találatja, Rajczi Péteré (85. perc) pedig a lehangosabban ünnepelt: mégiscsak egy újpesti lőtte Újpesten. Buzsáky Ákos ezen a találkozón mutatkozott be az A-válogatottban. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Király – Bodnár, Juhász, Vanczák – Böőr (Huszti), Takács Á., Hajnal, Halmosi – Gera (Buzsáky) – Kenesei, Torghelle (Rajczi).

Négy nappal később nyerni kellett volna a svédek elleni vb-selejtezőn a tovább-

A válogatott 800. mérkőzésén, Málta ellen. Állnak, balról: Kenesei, Juhász, Takács, Torghelle, Vanczák. Elöl: Halmosi, Hajnal, Gera, Bodnár, Király, Böőr

Kenesei és Gera köszönti Böört (háttal)

Takács Ákos bődületes gólt lőtt a máltaiaknak

Fotó: 6.3

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

jutási remények életben tartásához. A 91. percre úgy festett, ha nem is hatékony a támadójáték, ha nem is sikerül gólt szerezni, legalább egy pontot itthon tartanak a mieink. Amikor

jött a Juventus klasszisa, Zlatan Ibrahimovic, aki a tizenhatos jobb oldalán átvette a labdát, csinált egy cselet Gyepes Gábor mellett, majd szinte lehetetlen szögéből, óriási erővel Király Gábor kapujának a rövid sarkába vágta a labdát. Ezzel nyertek a vendégek 1-0-ra. A magyar összeállítás: Király – Bodnár, Juhász (Gyepes), Éger, Vanczák – Böőr (Halmosi), Takács, Hajnal (Kerekes), Huszti – Gera – Torghelle.

Október elején végleg eldőlt a magyar csapat sorsa, sima vereséget szenvedett a bolgárok elleni világbajnoki selejtezőn. Lothar Matthäus a Király – Bodnár, Stark, Gyepes, Vanczák – Balog Z. – Huszti, Buzsáky (Kovács Z.), Hajnal, Halmosi (Kerekes) – Torghelle alakulatot játszatta Szófiában. A hazaiak jobbak voltak, s mindkét féldőben lőttek egy gólt, előbb Dimitar Berbatov, majd Zdravko Lazarov révén. Torghelle Sándor a 92. percben piros lapot kapott, s ezzel kizárta magát a horvátok elleni záró meccsről.

Igaz, annak már legfeljebb annyi jelentősége volt, sikerül-e megszerezni a harmadik helyet. Nem ment... A Király – Gyepes, Stark, Vanczák – Bodnár, Korsós, Huszti – Böőr, Bárányos (Buzsáky), Hajnal – Kovács Z. összeállítású együttes megérdemelten szerzett pontot az esélyesebb rivális ellen, de ennél többre nem futotta.

November közepén az Európa-bajnoki címet védő görög válogatott látogatott Budapestre. Ez volt Lothar Matthäus utolsó európai mérkőzése, s egyben az első, amelyen – ellentétben az előző idények a németek, a skótok és a máltaiak elleni találkozójával, illetve utóbbiak őszi pesti vendégjátékával – csapata vereséget szenvedett egy német szövetségi kapitány által irányított ellenféltől. Otto Rehhagel legénysége ellen a 90. percben még döntetlenre állt a magyar válogatott Athénban, mégis kikapott. A győztes találatot Pantelisz Kafesz a 91. percben szerezte meg. Szteliosz Jannakopoulos vezető gólját Kenesei Krisztián még tizenegyesből ki-egyenlítette, de a második gólról már nem jutott idő válaszolni. Az utolsó percekben Torghelle Sándor kiállítása miatt tíz emberrel játszott együttesünk. Lothar Matthäus a Király – Bodnár, Éger, Gyepes, Balog Z. – Böőr, Korsós Gy., Hajnal, Halmosi – Rósa – Torghelle tizeneggyel kezdett, majd Ferenczi, Kenesei és Bőjte is beállt a második féldőben.

December közepén amerikai túrára vitte Lothar Matthäus a válogatottat. Az Egyesült Államokban, Phoenixben játszottunk december 14-én (magyar idő szerint december 15-én) a mexikóiakkal. A mérkőzés kimenetelét alapvetően befolyásolta, hogy Rósa Dénes a tizedik percben piros lapot kapott, a társak 80 percen keresztül emberhátrányban játszottak. Az összeállítás

Vadócz Krisztián a mexikóiak elleni találkozón

a következő volt: Rabóczki – Balog Z., Bőjte, Koller, Vermes – Vadócz, Tőzsér (Priskin), Vanczák – Rósa – Rajczi (Ferenczi), Feczesin (Regedei). A kapitány hat újoncot avatott: Rabóczki Balázs, Koller Ákos, Vermes Krisztián, Tőzsér Dániel, Feczesin Róbert és Regedei Csaba először játszott a nemzeti tizenegyben. A negyvenezer néző előtt a mexikóiak mindkét féldőben szereztek egy-egy gólt, így alakult ki a 2-0-ás végeredmény.

Négy nappal később Miami-ban Antigua és Barbuda – valljuk be, a legteljesebb mértékben ismeretlen – együttese ellen zárult a Matthäus-éra. A karibiak ellen magabiztosan, 3-0-ra győztünk, köszönhetően Vadócz Krisztián, Feczesin Róbert és Ferenczi István találatainak. Az összeállítás: Rabóczki (Vlaszák) – Vermes (Regedei), Bőjte, Koller (Balog Z.), Vanczák (Takács Z.) – Vadócz, Feczesin (Kapcsos), Tőzsér, Priskin (Majoros) – Rajczi (Bori), Sitku (Ferenczi). Sitku Illés, Bori Gábor, Kapcsos Vince, Majoros Árpád és Takács Zoltán egyaránt először játszott a nemzeti tizenegyben – azóta sem volt válogatott egyikük sem.

Milyen volt a német világsztár magyar szövetségi kapitánynak? **Lothar Matthäus** mint a magyar labdarúgó-válogatott szövetségi kapitánya, mint edző, csapatot vezető szakember, megbukott Magyarországon. S ennek ellenére, meg annak dacára, hogy az ő korszakában került a legmélyebbre a válogatott a FIFA-ranglistán, sokan marasztalták volna. Egész itteni munkásságát a kettősség jellemezte. Kétéves tevékenysége nyomán még csak csírájában sem volt felfedezhető, melyik is lenne az igazi válogatott csapat, néhány megkérdőjelezhetetlen helyű futballista mellett a többiek hármás, sőt négyes szereposztásban játszották a darabot.

De a tisztesség úgy kívánja, azt is rögzítsük, olyan közegben dolgozhatott, ami sokkal inkább, sokkal többször volt ellene, mintsem érte. A történetek leegyszerűsítése lenne csak azt lajstromozni, hány ellendrukkerrel kellett hadakoznia, hány gáncsoskodó lábát kellett átugrania, akár a futball legszűkebb elitjében (van még ilyen?), a szövetségben és testületeiben, akár a klubokkal való kapcsolataiban. A Matthäus-jelenség azért is roppant összetett, mert azt senki nem veheti el tőle, hogy „PR-kapitányként” kiemelkedőnek bizonyult. Ha voltak is a sorban szakmai szempontból megkérdőjelezhető választások (gondolunk itt elsősorban az Izland elleni Eb-selejtezőre „rávezető” francia meccsre és az amerikai túrára), az nem vitatható, hogy olyan válogatottakkal tudott csapata barátságos mérkőzéseket játszani – Brazíliával, Argentínával, Németországgal, Franciaországgal, az aktuális Európa-bajnok Görögországgal, az Ázsia-bajnok Japánnal, Mexikóval, Skóciával –, amelyek nivójához Matthäus futballistaként szokott.

A svédek ellen. Állnak, balról: Éger, Juhász, Takács, Torghelle, Vanczák. Elöl: Hajnal, Gera, Huszti, Király, Bodnár, Böőr

2005

2006

Azok a hazai szurkológenerációk (sajnos most már így, többes számban), amelyek életkoruk miatt lemaradtak az igazi futballélményekről, neki köszönhetik, hogy magyarok ellen láthattak világsztárokat.

Matthäus menesztése után Kisteleki István, az új MLSZ-elnök Bozsik Pétert és Détári Lajost kérte fel a válogatott vezetésére, a korábban a ZTE-vel bajnoki címet nyert tréner lett a szövetségi kapitány. Két meccset vívtak tavasszal, papírforma-eredményekkel. Új-Zéland ellen nyert a gárda, az angoloktól az Old Traffordon kikapott.

A távoli óceániai térség egyik legerősebb csapata története során először játszott Budapesten. A Szusza Ferenc Stadionban 2-0-ra győzött a Király – Fehér, Sebők, Pető (Vanczák), Lőw – Tóth B. (Polonkai), Molnár, Dárdai – Gera, Szabics (Rajczi), Huszti (Torghelle) névsorú legénység. A gólokat Huszti és Szabics szerezte. Bozsik Péter kapitányként teljesített mérkőzésével futballtörténelmet írt: ő lett magyar futball első olyan szövetségi kapitánya, akinek az édesapja is betöltötte korábban ezt a posztot.

Hat nappal később következett az angolok elleni összecsapás, a németországi vb-re készülő „háromoroszlánosok” ellen. A találkozó előtt a brit lapok a legtöbbit Bozsik Péterrel foglalkoztak, megemlítve, hogy édesapja hajdanán egyik főszereplője volt az Évszázad mérkőzésének, a londoni 6:3-nak. Akkor a magyar, ezúttal az angol csapat győzött. Az első félidő nem hozott gólt, majd a második első tíz perce hármat is: Steven Gerrard és John Terry egy-egy találata után Dárdai Pál elképesztően nagy gólt rúgott Paul Robinsonnak. Hiába kezdtünk el reménykedni a döntetlenben, a házigazdás a Gerrard helyére beálló Peter Crouch góljával a 84. percben eldöntötték a meccset. Crouch pedig utána bemutatta a robottáncot... A névsorokat átnézve megállapíthatjuk, tisztességesen helytáltak a mieink.

Anglia: Robinson – G. Neville (Hargreaves), R. Ferdinand, Terry (Campbell), A. Cole – Carragher – Beckham, Lampard, Gerrard (Crouch), J. Cole – Owen (Walcott). Magyarország: Király – Fehér, Éger, Komlósi (Vanczák), Halmosi – Molnár (Vadócz), Dárdai, Tóth B. (Torghelle) – Gera, Huszti – Szabics (Polonkai).

2005. aug. 17.	Bp., Puskás-st.	ARGENTÍNA	1-2 (1-1)		Torghelle
2005. szept. 3.	Bp., Szusza-st.	MÁLTA	4-0 (1-0)	vb-sel.	Torghelle, öngól (Said), Takács Á., Rajczi
2005. szept. 7.	Bp., Puskás-st.	SVÉDO.	0-1 (0-0)	vb-sel.	
2005. okt. 8.	Szófia	BULGÁRIA	0-2 (0-1)	vb-sel.	
2005. okt. 12.	Bp., Szusza-st.	HORVÁTO.	0-0	vb-sel.	
2005. nov. 16.	Athén	GÖRÖGO.	1-2 (0-1)		Kenesei
2005. dec. 14.	Phoenix	MEXIKÓ	0-2 (0-1)		
2005. dec. 18.	Miami	ANTIGUA és BARBUDA	3-0 (2-0)		Vadócz, Feczesin, Ferenczi
2006. máj. 24.	Bp., Szusza-st.	ÚJ-ZÉLAND	2-0 (0-0)		Huszti, Szabics
2006. máj. 30.	Manchester	ANGLIA	1-3 (0-0)		Dárdai

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Az A-válogatott törzstagjai

Király Gábor (Crystal Palace)	8
Bodnár László (Roda JC)	6
Éger László (DVSC)	4
Gyepes Gábor (Wolverhampton)	4
Vanczák Vilmos (Újpest FC)	9
Bőőr Zoltán (DVSC, Manisaspor)	5
Hajnal Tamás (Sint-Truiden)	5
Halmosi Péter (DVSC)	6
Gera Zoltán (West Bromwich Albion)	5
Husztó Szabolcs (FC Metz)	7
Torghelle Sándor (Panathinaikos)	7

2005–2006

(Balog Zoltán és Rajczai Péter – három társához hasonlóan – ugyancsak 4 mérkőzésen szerepelt az idényben.)

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

9 mérkőzésen: Vanczák Vilmos (Újpest FC)

8 mérkőzésen: Király Gábor (Crystal Palace)

7 mérkőzésen: Husztó Szabolcs (FC Metz), Torghelle Sándor (Panathinaikos)

6 mérkőzésen: Bodnár László (Roda JC), Halmosi Péter (DVSC-AVE Ásványvíz)

5 mérkőzésen: Bőőr Zoltán (DVSC-AVE Ásványvíz, Vestel Manisaspor), Gera Zoltán (West Bromwich Albion), Hajnal Tamás (Sint-Truiden)

4 mérkőzésen: Balog Zoltán (FTC), Éger László (DVSC-AVE Ásványvíz), Gyepes Gábor (Wolverhampton Wanderers), Rajczai Péter (Újpest FC)

3 mérkőzésen: Bójte Attila (Újpest FC), Buzsáky Ákos (Plymouth Argyle), Ferenczi István (DVSC-AVE Ásványvíz), Juhász Roland (MTK Budapest, RSC Anderlecht), Kenesei Krisztián (Győri ETO FC), Kerekes Zsombor (Willem II), Priskin Tamás (Győri ETO FC), Takács Ákos (FTC), Vadócz Krisztián (AJ Auxerre)

2 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Feczesin Róbert (Újpest FC), Fehér Csaba (Willem II), Koller Ákos (FC Fehérvár), Korsós György (SK Rapid), Kovács Zoltán (Újpest FC), Molnár Balázs (ZTE), Polonkai Attila (REAC), Rabóczki Balázs (FC København), Regedei Csaba (Győri ETO FC), Rósa Dénes (FTC), Stark Péter (Győri ETO FC), Szabics Imre (1. FC Köln), Tóth Balázs (Malatyaspor), Tózsér Dániel (FTC), Vermes Krisztián (Újpest FC)

1 mérkőzésen: Bárányos Zsolt (Vasas), Bori Gábor (MTK Budapest), Kapcsos Vince (REAC), Komlósi Ádám (DVSC-AVE Ásványvíz), Lőw Zsolt (Hansa Rostock), Majoros Árpád (Vasas), Pető Zoltán (FC Brussels), Sebők Vilmos (ZTE), Sitku Illés (FC Fehérvár), Takács Zoltán (Budapest-Honvéd), Tóth Norbert (Újpest FC), Vlaszák Géza (Újpest FC)

Németh Krisztiánék bemutatkoztak Európának

A Róth Antal által irányított utánpótlás-válogatott olyan bravúrt ért el, amilyenre az A-válogatott 1986 óta csak egyszer volt képes: selejtezőcsoportjában kiharcolta a „pótselejtezőn” való részvétel jogát. Mi több, ott sem vallott szégyent a Chiellinivel, Pepével, Pazzinivel felálló olaszok ellen. A csapat augusztusban felkészülési mérkőzésen idegenben nyert 1-0-ra a portugálok ellen, majd folytatta az Eb-selejtezőket. Málta ellen itthon 2-0-ra, Bulgária ellen idegenben 2-1-re nyert, s ezzel kijavította a svédek elleni hazai 0-1 jelentette hibát. Az utolsó csoportmérkőzésén, annak köszönhetően, hogy az izlandiak nagy meglepetésre 4-1-re győztek Svédországban, már elég volt a pótselejtezőhöz egy döntetlen is a hatosból kiemelkedő horvátok ellen. Kaposváron 2-2-re végzett a két csapat, így mindkettő bejutott a nyolcaddöntőbe, a nyolcas döntő előtti utolsó állomásra. Az olaszok elleni találkozókra Róth Antal bevetette a már a nagyválogatottban is meghatározó játékosnak számító Huszti Szabolcsot, Juhász Rolandot és Vanczák Vilmost. A gárda november 11-én, az Üllői úton, 18 000 néző előtt 1-1-re játszott (Huszti szerezte a gólt), majd a visszavágót 1-0-ra elveszítette. De nem járt messze attól, hogy bekerüljön a korosztály legjobb nyolc európai alakulata közé.

A hat selejtezőn 25 játékos szerepelt: Fülöp Márton, Czvitkovics Péter (6-6 mérkőzésen), Bori Gábor, Máté Péter, Takács Zoltán, Tisza Tibor (5-5), Balogh Béla, Feczesin Róbert, Magasföldi József, Pollák Zoltán, Priskin Tamás, Sándor György, Vadócz Krisztián (4-4), Józsi György, Lipták Zoltán, Vaskó Tamás (3-3), Bank István, Huszti Szabolcs, Juhász Roland, Kanta József, Regedei Csaba, Vanczák Vilmos (2-2), Horváth Gábor, Rodenbücher István és Tózsér Dániel (1-1).

Tavasszal már a következő korosztály vívott négy idegenbeli felkészülési mérkőzést, jó mérleggel. Csak a szlovénoktól kapott ki, a szerb-montenegrói csapattal döntetlent játszott, a lengyeleket és a görögöket pedig megverte.

Az Alpok-Adria-kupa 2004–2005-ös kiírása áthúzódott őszre, Dajka László az olaszok ellen 3-1-re nyerő legénysége a harmadik helyen zárt. Tavasszal Várhidi Péter vezetésével már a következő évfolyam játszott U20-asként, légiósokkal, Rudolf Gergellyel (Nancy), Vass Ádámmal (Stoke) és Kovács Jánossal (Chesterfield) a soraiban. Egy győzelem, egy vereség volt a mérlege. A későbbi A-válogatottak közül – a már említett Rudolfon és Vasson kívül – Dzsudzsák Balázs, Horváth Gábor, Laczkó Zsolt, Priskin Tamás, Szakály Péter, Vermes Krisztián és Zsidai László is szerepet kapott.

Az U19-es válogatott Varga István irányításával azonos pontszámmal bár, de a belgák és a házigazdák mögött zárt a svédországi selejtezőcsoportban, legjobb csoportharmadikként mégis továbbjutott. A tavaszi elitkörben, már Teodoru Vaszilis vezetésével, az oroszokkal döntetlent játszott, a szlovénokat megverte, majd a zárónapon, a továbbjutásról döntő meccsen 1-0-ra kikapott a házigazda osztrákoktól. A későbbi A-válogatottak közül szóhoz jutott Filkor Attila, Guzmics Richárd, Heffler Tibor, Hrepka Ádám, Pintér Ádám, a már stuttgarti Szalai Ádám és a Stoke Cityből meghívott Vass Ádám. Hegedűs Lajos mögött Bogdán Ádám volt a tartalékkapus.

Nagy sikert ért el az U17-es gárda, amely az 5-6. helyen végzett az Európa-bajnokságon. A Both József által kiválasztott és irányított együttes a hazai, zalaegerszegi rendezésű első

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

körből az albánok (5-1), a ciprusiak (2-0) és a skótok (2-0) legyőzése után az első helyen lépett tovább. A portugáliai elitkörben 1-1-re végzett a hazaiakkal, majd 4-0-ra megverte az ukránokat és a svédeket is, így ismét csoportgyőztes lett, bejutott a luxemburgi nyolcas döntőbe. Ott az oroszoktól kikapott 1-0-ra, de a házigazdák elleni fölényes győzelme (4-0) után reménye volt arra, hogy az elődöntőbe masírozzon.

Fotó: MLSZ

Az U17-es válogatott. Állnak, balról: Balikó, Rása, Présinger, Busai, Debreceni, Oláh. Elöl: Koman, Dudás, Szabó, Nikházi, Németh

Ehhez azonban le kellett volna győzni a spanyolokat. Nem sikerült, 2-0-ra nyert a nagy favorit. A magyar legénység ennek ellenére is remekül teljesített.

A luxemburgi U17-es Eb-n Balikó Milán, Gulácsi Péter, Szekeres Adrián, Lengyel Dániel, Debreceni András, Simon Ádám, Simon András, Nikházi Márk, Dudás Ádám, Tóth Péter, Busai Attila, Koman Vladimir, Gál András, Szabó László, Németh Krisztián, Présinger Ádám lépett pályára, nevezve volt még Nagy Tamás és Rása Gergő. A tizennyolc fiúból tizennégy az MTK Budapest, Koman Vladimir akkor már a Sampdoria, Debreceni András a Bp. Honvéd, Dudás Ádám a Győri ETO, Tóth Péter az Újpest futballistája volt.

EURÓPAI KUPÁK

Hajdúsági Hajduk-verők

A DVSC-AVE Ásványvíz legénysége szenzációsan mutatkozott be a Bajnokok Ligája selejtezőjében. A horvát Hajduk Split ellen már a hazai 3-0 is tiszteletet parancsolt, de az idegenbeli 5-0 egyenesen szenzációszámba ment. Ha volt a Lokinak meccse, amelyen minden sikerült – azt biztosan a Poljud-stadionban játszotta, szerencsére jó sok, több mint ezer debreceni fanatikussal. Halmosi Péter talán soha nem

Kale, a Hajduk kapusa három gólt kapott Debrecenben

Dombi Tibor élete egyik legjobb meccse volt a Hajduk elleni első 90 perc

Gary Neville és Igor Bogdanovics fejpárbaja

nemzetközi eltiltása miatt baljós előjelekkel állt ki a fehérorosz MTZ-RIPO Minszk ellen, de azért azt még a legpesszimistább hívei sem gondolták, hogy kiesik. Pedig ez történt! Az Üllői úton 2-0-s vereséget szenvedett, s utána hiába nyert idegenben 2-1-re (ráadásul Rósa Dénes a 89. percben szerezte a második gólt), elbúcsúzott a folytatástól. Az európai porondon újonc FC Sopron számára az ukrán Metalurh Donyeck nagy falatot jelentett. A nyáron meggyengült magyar kupagyőztes már azt sikernek könyvelhette el, hogy a 3-0-ra elveszített hazai meccs után Ukrajnában a 84. percben egyenlített. Ám utána kapott még egy gólt (1-2).

futballozott ennél jobban, de kitett magáért Sándor Tamás, Kerekes Zsombor, Igor Bogdanovics, Dombi Tibor, és szinte mindenki, aki a támadásokért felelős volt. Túl szép volt a dalmáciai „menyasszony” – a következő ellenfél, a Manchester United már legyőzhetetlennek bizonyult. Sir Alex Ferguson számára közeli volt a Zalaegerszeg elleni budapesti vereség, ügyelt arra is, hogy játékosai mindkét mérkőzést megnyerjék. A „vörös ördögök” az Old Traffordon és a Puskás Ferenc Stadionban is 3-0-ra győztek. A kiesés után a DVSC – amely a BL-búcsú miatti anyagi veszteséget néhány nap alatt a két gólerős csatár, Kerekes Zsombor Hollandiába, illetve Igor Bogdanovics Törökországba eladásával igyekezett kompenzálni – átkerült az UEFA-kupába, de ott is kettős vereséget szenvedett, a Man Unitednél nem sokkal gyengébb Sahtar Donyecktól.

A Ferencváros ugyan belső problémák és László Csaba edző még az előző idényben összeszedett

Cristiano Ronaldo és Sándor Tamás mezcseréje

Forrás: 6.3

A Feyenoord, a Getafe és az Ipswich is nálunk járt

2005 nyarán Magyarországon vendégeskedett a Feyenoord. A 2002-es UEFA-kupa-győztes holland alakulat Siófokon, 5000 néző előtt 3-1-re nyert az Újpest ellen, amelynek gólját Rajczi Péter lőtte. Pedig Mészöly Géza együttese sokáig jól tartotta magát a Dirk Kuyt, Salomon Kalou csatárkettőssel felálló vendégek ellen, ám a sok csere után visszaesett a játéka. A rotterdamiak edzője Erwin Koeman volt. Az Ipswich Town is vizitált nálunk. Az angolok jó meccseket játszottak, számukra rossz eredményekkel. Előbb 3-2-re kikaptak az Újpesttől (Rajczi Péter két gólt is szerzett a második vonalban szereplő ellenféllel szemben, kár, hogy a meccs vége felé piros lapot kapott), majd alulmaradtak (0-1) a Diógyórral szemben is. A spanyol elitliga képviselője, a Getafe nálunk edzőtáborozott 2005 nyarán, felkészülési találkozón 2-0-ra verte a Kaposvári Rákóczi, 5-0-ra a Pápat, viszont a ZTE-vel nem bírt (0-0).

A Bp. Honvéd Szudánban készült a tavaszi idényre februárban. Törökországban gyűjtötte az erőt a DVSC-AVE Ásványvíz, mégpedig – leszámítva a dán Esbjerg elleni vereséget – szép sikereket elérve. Legyőzte a lengyel Lech Poznańt, az osztrák Sturm Grazot és a román Sportul. Ugyancsak Belekben telelt februárban a Fehérvár, amely négy edzőmeccsén veretlen maradt. Az Amkar Permet és a dél-koreai FC Bucheont megverte, a két románnal, a Petrolullal és a Vasluival döntetlent játszott. Törökországban portyázott a Győri ETO is, amely közepes ellenfelekkel szemben közepes eredményeket ért el. A legértékesebb sikere a dél-koreai Seongnam elleni 3-2 volt.

A Ferencváros Cipruson edzőtáborozott. Kezdeként részt vett a Zavadszky Gábor tiszteletére rendezett villámturnán, amelynek döntőjében 2-0-ra kikapott Zava utolsó klubjától, az Apollóntól. Az „elődöntőben” tizenegyespárbajban verte meg a ciprusi magyar légió tagjaiból összeállított tizenegyet. Horvátországban játszott februárban a PMFC, kevés sikerrel.

Olaszországban túrázott a gazdag nemzetközi programot lebonyolító Sopron, amely még a Bolognával is összemérte erejét (1-3). Az Újpest járt télen Szlovákiában (botrány miatt félbeszakadt a Spartak Trnava elleni mérkőzése), majd a Németalföldön is, ahol döntetlenezett a Liersével és a Sparta Rotterdammal, kikapott a Sint-Truidentől.

Az Intertotó-kupában induló FC Sopron török ellenfelet kapott. Az itthoni 3-3-as döntetlen után a Kayserispor a visszavágón 1-0-ra győzött.

Fotó: 6.3

Rajczi Péter gólt szerzett a Feyenoord és az Ipswich ellen is

2005
2006

A Real Madrid Puskás Ferencért játszott Budapesten

Az ausztriai edzőtáborozáson részt vevő Real Madrid 2005 augusztusában játékonysági mérkőzést játszott a Puskás Ferenc Stadionban. A névadónak, a királyi klub egykori legendás játékosának a tiszteletére érkezett Budapestre, ezzel is támogatva a gyógykezelése költségeit. A találkozó előtti napon a nyílt edzést is több ezer szurkoló látta, majd telt ház fogadta a meccs résztvevőit, amelyen a „galaktikusok” minden aktuális sztárjukat felvonultaták. Sem addig, sem azóta nem szerzett budapesti gálamérkőzésen három aranylabdás is gólt. A Puskás Ferenc-válogatottnak nevezett magyar alakulatot a szövetségi kapitány, Lothar Matthäus irányította. A Real Madrid egyébként 2000-től rendszeresen anyagilag is támogatta a Puskás családot.

Puskás Ferenc-válogatott–Real Madrid 1-3 (1-1)

2005. augusztus 14., Puskás Ferenc Stadion, 35 000 néző. Jv.: Merk

Puskás Ferenc-válogatott: Fülöp – Nikolov (Rósa D., 61.), Komlósi, Éger (Vanczák, 46.), Balog – Takács Á (Vadócz, 46.), Böőr (Bárános 14., Rajczi, 77.), Halmosi (Vincze O., 46.), Tóth N. (Priskin, 46.) – Illés (Kenesei, 26.) – Kerekes (Torghelle, 61.)

Real Madrid: Iker Casillas – Michel Salgado (Diogo, 80.), Ivan Helguera, Pavón, Roberto Carlos – Gravesen (Pablo Garcia, 71.), Júlio Baptista, Zidane (Guti, 71.), Beckham (De la Red, 80.) – Ronaldo (Soldado, 82.), Raúl (Owen, 75.)

Gólszerző: Zidane (18., 11-esből), Kenesei (43., 11-esből), Ronaldo (71.), Owen (84.)

David Beckham és Takács Ákos

Böőr Zoltán és Thomas Gravesen

A búcsúzó Illés Béla és Matthäus

Korolovszky Gábor az első és a második helyezettnél is játszott Cipruson

Lisztes Krisztián

Husztai Szabolcs, a Metz magyarja

Bodor Boldizsár (Roda JC)

Még tekintélyesebb számúra duzzadt a magyar légió létszáma a 2005–2006-os idényben, de csak nagyon kevesen futballoztak a topbajnokságokban.

A kivételek közé tartozott Gera Zoltán, aki a West Bromwich Albion (19.) tagjaként a Premier League-ben szerepelt. Csapata kiesett az élvonalból. Fülöp Márton, a Tottenham Hotspur kapusa nem kapott játéklehetőséget együttesében. (Ősszel kölcsönbe a második vonalba, a Coventry Cityhez került.) Ugyancsak a Championshipben, Király Gábor a Crystal Palace-t (6.), Gyepes Gábor és Rósa Dénes a Wolverhampton Wandererst (7.), Buzsáky Ákos a Plymouth Argyle-t (14.) erősítette. Kovács János a harmadik vonalbeli Chesterfieldben játszott. Több fiatal is pallérozódott korosztályos csapatokban, a későbbi A-válogatottak közül Vass Ádám a Stoke City, Stieber Zoltán az Aston Villa akadémiájára került.

Öt magyar lépett pályára a Bundesliga 1-ben: Dárdai Pál a Hertha BSC-ben (6.), Lisztes Krisztián a Mönchengladbachban (10.), Bódog Tamás a Mainzban (11.), Szabics Imre és Tököli Attila pedig az 1. FC Kölnben (17.) Lisztes öt, Bódog és Tököli egy-egy meccsen játszott mindössze. A Bundesliga 2-ben feljutó helyen végző Cottbus játékosa volt Szeles Zoltán. Lőw Zsolt a Hansa Rostockot (10.), a tatabányai születésű, de már a tízes éveit eleje óta Németországban élő Kanjuk László a Kickers Offenbachot (11.) szolgálta. A pályafutásuk során a nagyválogatottságig jutottak közül Tokody Tibor (Wuppertal) a harmadik osztályban játszott, Szalai Ádám pedig a VfB Stuttgart ifistája volt.

Három fiatal magyar is tagja volt a francia Ligue 1 szereplőinek. Husztai Szabolcs az FC Metz (20.), Rudolf Gergely a Nancy (12.), Vadócz Krisztián az Auxerre (6.) sorait erősítette.

Hat honfitársunk lépett pályára a holland élvonalban. Bodor Boldizsár és Ausztriába szerződéséig Bodnár László a Roda JC-ben (8.), Babos Gábor a NEC-ben (10.), Pető Tamás a NAC Bredában (16.), Fehér Csaba és Kerekes Zsombor a Willem II-ben (17.) futballozott.

A T-Mobile által támogatott osztrák Bundesligában Sáfár Szabolcs a bajnok és kupagyőztes FK Austria második számú kapusa volt az ausztrál–horvát Joey Didulica mögött. Bodnár László

és egyetlen meccsen Orosz Péter az ezüstérmes Red Bull Salzburg mezét viselte. Kabát Péter némi meglepetésre harmadik lett az FC Superfund Paschinggal. A druszák, Garics György és Korsós György az ötödik helyen zártak a Rapiddal, kettejük számára inkább az őszi Bajnokok Ligája-szereplésről maradt emlékezetes az idény. A Bayern München, a Juventus és az FC Bruges ellen játszottak a csoportkörben. Egressy Gábor és dr. Füzi Ákos alakulata, a Nordea Admira az utolsó, a tizedik helyen végzett az élvonalban.

Kerekes Zsombor akcióban

Belgiumban Juhász Roland megszerezte első külföldi bajnoki címét az Anderlechttel. Pető Zoltán az FC Brussels (10.), Hajnal Tamás a Sint-Truiden (15.) csapatában kereste a kenyerét.

Szinte döbbenetesen sok, tizenöt magyar futballista szerepelt a ciprusi élvonalban. A tragikus sorsú Zavadszky Gábor csapata, az Apollón megnyerte a bajnokságot. Korolovszky Gábor szintén játszott a kék-fehéreknél, de megfordult az ezüstérmes Omoniában is. Második lett Vezér Ádám is. Rajtuk kívül szerepet kapott a ciprusi elitben Nagy Zoltán, a Németországból érkezett Tököli Attila (Anorthoszisz, 4.), Terjék Lajos (Paralimni, 5.), Bükszegi Zoltán, Juhár Tamás, Szamosi Tamás (Nea Szalamina, 6.), Sebők József és az idényben már a harmadik klubjában szereplő Tököli (AEL, 7.), Vayer Gábor (Digenisz, 10.), Pest Krisztián és Schranecz Ákos (APOC, 12.), Béres Ferenc és Seper Ákos (APEP, 13.)

Négy futballistánk lépett pályára a cseh első ligában, a csereként három mérkőzésen játszó Magasföldi József bajnoki címet szerzett a Slovan Libereccel. A tavasszal szerződéshez jutott Hercegfalvi Zoltán harmadik lett a Slaviával. Róth Ferenc és Sowunmi Thomas az 1. FC Slovácko (7.) játékosa volt.

GYÁSZ

Zavadszky Gábor rejtélyes halála

Január hetedikén, életének 32. évében elhunyt Zavadszky Gábor, a ciprusi Apollón Limassol játékosa. Az orvosok a boncolás után sem tudták pontosan megmondani a labdarúgó halálának okát, majd 2006 őszén a ciprusi bíróság előtt az ottani orvosszakértő elfogadta dr. Keller Éva, a magyar szakértő álláspontját, aki szerint DIC-szindróma (disszeminált intravaszkuláris koaguláció) okozta a halált. Zavadszky Gábor negyedikén pályára lépett egy bajnoki mérkőzésen, amelyen szalagszakadást szenvedett, ezért kórházba vitték. Később hazament, majd két nappal később kivizsgálásra hívták be a doktorok. Frikosz Szavvidesz, az egyesület szóvivője azt mondta, hogy a halott játékosra a csapat orvosa talált rá a futballista lakásán. Az orvos aztán ment el Zavadszky Gáborhoz, hogy többször is hiába próbálta meg telefonon elérni. A középpályás fájdalomcsillapítót szedett a sérülése miatt. A magyar szakértői vélemény szerint a kezelésénél alkalmazott nem szteroid gyulladáscsökkentők (Diclofenac) önmagukban is képesek vérzést létrehozni, így az állapotát csak tovább rontották, a belső vérvesztés mértékét fokozták, az elhalálozáshoz vezető folyamatokat felgyorsították.

Zavadszky Gábort 2006. január 18-án helyezték örök nyugalomra a rákoskeresztúri Új Köztemetőben.

Torghelle Sándor bajnoki harmadik lett a görög Panathinaikosszal. Ketten, Kovács Béla és Posza Zsolt a második ligás Ergotelisszel bajnoki címet szerezve feljutottak az elitbe.

Mindössze hárman, Mitring István, Gruborovics Tamás (KuPS, 10.), valamint Szilágyi Gábor (TPS, 9.) szerepeltek a finn élvonal 2005-ös idényében. A norvégoknál is felbukkanó magyar trió az első divízióban, Kovács Péter a Viking Stavanger (5.), Szekeres Tamás a Tromsø (8.), Tóth Mihály a Fredrikstad (11.) csapatában szerepelt. (Nikolov Balázs 2006 márciusától a Ham-Kam játékos lett.) Négyen futbaloztak – legalábbis az idény egy részében – a török élvonalban is: Böőr Zoltán a Manisasporban (12.), Ferenczi István a Rizesporban (9.), Molnár Balázs az Ankarasporban (14.) és Tóth Balázs a Malatyasporban (16.)

A vajdasági, de húszéves kora óta egy kis megszakítással magyar klubokban szereplő Szabó Tibor a lengyel első osztályban, a Groclin Dyskobolię Grodziskban (8.) töltötte a szezont. Portugáliában játszott Dragóner Attila (Vitória de Guimarães, 17.) és Gaál Miklós (Marítimo, 10.) Egy magyar maradt a skót Premier League-ben: Vincze Gábor, aki a Livingstonban (12.) sikertelen harcot vívott társaival a bennmaradásért. Nagy Zsolt harmadik lett az ukrán bajnokságban a Csernomorec Odesszával. Simek Péter 2006 elején került a temesvári Politehnicához (8.), négy mérkőzés után azonban megsérült.

Kenesei Krisztián tavasszal visszatért Kínába, a pekingi Kuoanhoz (Beijing Guoan). Leandro de Almeida ősszel rövid ideig még a Clube Atlético Paranaense játékos volt, miként a klub korosztályos együtteséhez kerülő Papp Dániel is. Kondor Tamás a Paraná csapatában játszott – az ifik között. Kottán György Bangladesben, Kiss László a Maldív-szigeteken, Bicskei Bertalan 2005 szeptemberéig Malajziában edzősködött.

Kottán György edzést tart Bangladesben

TEREMLABDARÚGÁS

A REAC nyerte a csonka tornát

A szervezés körüli viták miatt mindössze öt élvonalbeli együttes nevezett a téli műfüves terembajnokságra, így aztán nem rendeztek selejtezőket. A döntő helyszíne ezúttal is a Főnix Csarnok volt. A magas jegyárak miatt a debreceni szurkolók nagy része bojkottálta a tornát, amely ezúttal a Tippmix-kupa nevet viselte. Az első találkozón a REAC 2-1-re legyőzte a DVSC-AVE Ásványvíz (teremben) kétszeres bajnok legénységét, s ezzel megadta az alaphangot. A rákospalotaiak csak az Újpest ellen botlottak meg, s végül három győzelemmel, egy vereséggel megnyerték a tornát. Az utolsó mérkőzést, a DVSC-AVE Ásványvíz és az Újpest találkozóját nem játszották le, mert a futballisták előtte értesültek arról, hogy korábbi társuk, Bánka Kristóf 24 évesen szívrohamban elhunyt. Különdíjas lett a legjobb mezőnyjátékosként az újpesti Tóth Norbert, a legjobb kapusként a debreceni Sandro Tomić, valamint a gólkirály, a rákospalotai Torma Gábor.

Névsorolvasás

BUDAPEST-HONVÉD:

Tóth Iván 24 – Kovács Zoltán 16/1, Baranyai Tibor 22/1, Udvari Szabolcs 24, Takács Zoltán 25/4 – Kovács Norbert 25, Eugenio Bila „Genito” 26/2, Csobánki Ádám 21/3, Dobos Attila 28/5 – Dancs Roland 27/2, Almiro Lobo Miro 22/4. A többiek: André Alves 14/6, Schrancz Balázs 14/2, Venczel Balázs 14/1, Zana Norbert 14, Pomper Tibor 13, Lázár Zsolt 12, Mészáros Attila 9, Lantos István 7, „Benjamin” Angoua 5, „Eric” Fredy Zambo Noah 5, Bojtor László 4, Miski Zoltán (k) 4, Mbengono Yannick 4, Bojan Bozsovcics 3, Kocsis Ferenc 3, Ráthy Richárd (k) 3, Schultz Levente 3, Vadócz Krisztián 3/1, Tökés János 3, Abdou Tangara 2, Borgulya István 1, Erdei Sándor 1

DEBRECENI VSC-AVE ÁSVÁNYVÍZ:

Csernyánszki Norbert 27 – Bernáth Csaba 22, Máté Péter 25/5, Éger László 21/2, Szatmári Csaba 20 – Dombi Tibor 26, Sándor Tamás 27/5, Madar Csaba 24, Halmosi Péter 26/7 – Bojan Brnovics 25/13, Ibrahim Sidibe 28/15. A többiek: Kiss Zoltán 18/2, Igor Bogdanovics 17/9, Komlósi Ádám 17, Virág Béla 16/1, Dragan Vukmir 12, Ferenczi István 11/5, Böör Zoltán 10, Dzsudzszak Balázs 10/2, Mészáros Norbert 9, Nikolov Balázs 7/1, Szabó Ottó 6, Hegedűs Gyula 4, Jeremiás Gergő 3, Sandro Tomić (k) 3, Georgi Hrisztov 2, Franciel Hengemühle 1, Kerekes Zsombor 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Kövesfalvi István 16 – Mogyorósi József 21, Katona Attila 25/2, Farkas Viktor 28/1, Elek Norbert 15 – Farkas Norbert 28, Sipeki István 30/6, Vitelki Zoltán 27/2, Halgas Tibor 23 – Tisza Tibor 14/5, Ciprian Binder 28/5. A többiek: Jeremiás Gergő 14/1, Szőgedi Szilárd 14, Gáspár József 13/1, Horváth Ferenc 13/8, Szalma Pál (k) 12, Vámosi Csaba 10, Fodor Marcell 9, Lipusz Norbert 9, Pintér Zoltán 9, Marius Siminic 9, Urbán Péter 9, Balás Gergely 8, Mogyoródi Gábor 7, Simon Attila 6, Almási László 4, Berki Krisztián (k) 3, Faggyas Milán 3, Lőrincz László 3, Ciprian Virgil Dianu 1, Krajnc Balázs 1

FC FEHÉRVÁR:

Daniel Ovidiu Tudor 29 – Cszmadia Csaba 28/6, Kuttor Attila 29/2, Koller Ákos 25/2, Vincze Zoltán 28/1 – Györök Tamás 23/2, Farkas Balázs 24/3, Schwarcz Zoltán 23/1, Lattenstein Norbert 24/2 – Sitku Illés 29/14, Mario Božić 28/6. A többiek: Alexander Alumona 22/2, Nagy Dániel 15/2, Horváth Gábor 14, Jusuf Dajić 12, Dvéri Zsolt 12/2, Bartyik Norbert 8, Disztl Dávid 8/1, Kocsis Gábor 8, Simek Péter 8/3, Fehér Zsolt 6, Horváth Ferenc 4/3, Simon Attila 3, Magasföldi József 1, Sebők Zsolt (k) 1, Vadász Viktor 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Szűcs Lajos 15 – Bognár Zsolt 22, Sorin Botis 22/1, Balog Zoltán 23/2, Timár Krisztián 23/3 – Szalai Tamás 17/1, Tőzsér Dániel 27/2, Lipcsei Péter 26/8, Laczkó Zsolt 28/3 – Alekszandar Bajevszki 21/5, Jováncai Zoltán 27/11. A többiek: Csepregi Richárd 16, Budovinszky Krisztián 15/1, Kemenes Szabolcs 15, „Leandro” de Almeida 15, Rósa Dénes 14/4, Erős Gábor 13, Bartha László 12, Fitos László 12, Takács Ákos 12, Bojan Lazics 10, Borbély Csaba 6, Nőgrádi Árpád 6/1, Csurka

Zoltán 5, Szálkai Zsolt 5, Horváth Dávid 3, Béress János 1, Brettschneider László 1, Keller József 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Szevanovics 30 – Zsók József 25, Regedei Csaba 25, Mátyus János 21/3, Hanák Viktor 15/1 – Jákl Antal 29, Varga Zoltán 22, Vincze Ottó 26/9, Tóth Péter 19 – Priskin Tamás 25/11, Bajzát Péter 24/7. A többiek: Kenesei Krisztián 15/8, Bank István 13, Lendvai Miklós 13, Makra Zsolt 13, Darko Perić 10, Czanik Károly 9, Hegedűs Tibor 9, Horváth Róbert 9, Lajtos Dávid 9, Szabó Zsolt 8/2, Varga Gábor 8, Granát Balázs 7/5, Varga Róbert 7, Somogyi Csaba (k) 1, Vasas Zoltán 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Balajcza Szabolcs 30 – Petrők Viktor 29, Zahorecz Krisztián 27/5, Kovács Róbert 22, Pintér Attila 18/1 – Andruskó Attila 25, Kardos Ernő 17/1, Szakály Péter 25/3, Máté Péter 27/1 – Zsolnai Róbert 29/8, Oláh Lóránt 22/6. A többiek: Mező Tamás 16, Dusan Vasziljevics 16/2, André Alves 14/5, Kriston Attila 14/2, Tereánszki-Tóth Péter 14, Bank István 13, Maróti Béla 13, Nagypál Tibor 13/1, Finta Zoltán 11, Ladislav Kozmér 11, Hegedűs Tibor 9, Halmos Máté 2, Kollega Krisztián 2, Galgóczi Károly 1

MTK BUDAPEST:

Végh Zoltán 30 – Mladen Lambulics 29/6, Balogh Béla 25/4, Rodenbücher István 24, Pollák Zoltán 23 – Czvitkovics Péter 30/10, Horváth Levente 24/1, Illés Béla 26/3, Bori Gábor 29/2 – Hrepka Ádám 25/12, Kanta József 24/18. A többiek: Zabos Attila 20/2, Goran Jezdimirovics 18, Zsidai László 16, Pál András 14, Németh Krisztián 12/2, Bonifert Péter 9/2, Lipcsei Roland 9, Selei András 8, Urbán Gábor 7, Juhász Roland 4, Hauser Dániel 2, Miso Koljenovics 2, Kozmor Ákos 2, Sütő László 2

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 15 – Geri Tamás 21, Farkas Attila 25, Lloyd Mumba 14/1, Szukkalek Igor 14 – Kincses Péter 25/1, Lipták Zoltán 25/3, Alencar Elder 14/1, Müller Zsolt 20 – Kovrig Ákos 14/4, Homma Kazuo 16/3. A többiek: Szabó II Zoltán 14/2, Dave Simpson 13/1, Varga Dániel 13, Újhegyi Gábor 12/1, Dombai András (k) 11, Gaál László 11, Herczeg Miklós 11/1, Kozarek András 11/1, Hercegfalvi Zoltán 10/3, Franco Lalli 10, Remili Mohamed 10/1, Lászka Balázs 9, Misheck Lungu 9, Facskó Balázs 8, Dorel Mutică 8, Marijan Nikolić 8, Vörös Péter 8, Guilherme D'Arrigo 7, Fabio Oliveira „Fabinho” 6/3, Róth Ferenc 3/3, Simeon Stevica 3, Szabó I Zoltán 3, Valentényi Viktor 3, Deli Zoltán (k) 2, Erdélyi Miklós (k) 2, Szalai Krisztián 2, Tóth Tamás 2, Jovannie Peart 1

PÉCSI MECSEK FC:

Herbert Roland 20 – Dienes András 30, Bajusz Endre 22/1, Szabados József 23/1, Szekeres Zsolt 25/3 – Schindler Szabolcs 28/2, Berdó Balázs 22/1, Csedimir Pavicsevics 24/2, Kulcsár Árpád 22/5 – Kalina Tibor 22/5, Balaskó Iván 23/8. A többiek: Sipos János 20, Sipos Norbert 20/1, Győri János 13, Lantos Levente 12, Tarcza Bence 12/2, Radivoje Jevdovics 11/2, Solyom Csaba (k) 11, Andorka Péter 10, Horváth Gyula 10/1, Szőgedi Szilárd 8/1, Goran Vujics 8/1, Horváth Zsolt 5, Csehi Tamás

4, Gaál Miklós 3, Bergmann Balázs 2, Dávid Ervin 2, Luczek Dávid 2, Szatmári Lóránd 2, Ulrich Roland 2, Kalmár Zsolt 1, Tóth Zoltán 1

RÁKOSPALOTAI EAC:

Farkas Balázs 19 – Kapcsos Vince 28, Nagy I Gábor 23, Horváth Gábor 24, Sallai Balázs 22 – Somorjai Tamás 25/4, Csopaki István 24, Cseri Gergő 22/1 – Nyerges Krisztián 28/7, Torma Gábor 25/4, Török Sándor 28/4. A többiek: Polonkai Attila 21/7, Földvári Csaba 19/2, Kovács Balázs 18, Szirtesi Attila 16, Németh Tamás 14, Virágh Tibor 14, Dinka Balázs 13, Szentpéteri Viktor (k) 12, Horváth Tamás 7, Nagy II Gábor 6, Tamási Zoltán 4, Fekete László 3, Koltai Tamás 3

FC SOPRON:

Balogh János 12 – Ion Ibric 28/2, Bagoly Gábor 26/7, Alexandru Costişor 17/1, Hanák Viktor 15 – Demjén Gábor 28/4, Sifter Tamás 22, Alin Coţan 23/1, Horváth András 27/11 – Csordás Csaba 14, Cristian Cişan 27/3. A többiek: László András 13, Ivancsik Gellért 11, Rabóczki Balázs (k) 11, Marius Adrian Radu 11/1, Nicola Silvestri 11, Fehér Zoltán 10, Fülöp Zoltán 10, Rolf Martin Landerl 10/2, Cristian Munteanu 10/1, Giuseppe Signori 10/3, Feczesin Róbert 9, Sira István 9/1, Csontos Zoltán 7, Luigi Sartor 7, Győri János 6, Bojan Lazics 5/1, Vén Gábor 5, Kozma Tamás (k) 4, Cristian Radu Luca 4, Kiss Zoltán 3, Birtalan Botond 2, Horváth Tamás (k) 2, Legoza László 2, Zombori Zalán 2, Fleischhacker Miklós 1, Takács Tamás (k) 1

CSÓSZER FC TATABÁNYA-AUTO TRADER:

Turi Géza 14 – Kerényi Norbert 23/2, Filó Tamás 27/3, Megyesi László 18/2, Rajnay Attila 26 – Tóth Zoltán 28/4, Balogh Zoltán 25, Deme Imre 28/4, Hajdú Norbert 30/3 – Márkus Tibor 29/19, José „Jerson” da Silva 19/1. A többiek: Nagy Tamás 15/3, Vámosi Csaba 14/2, Vukasin Polekszics (k) 14, Edouard Nadjodo 12, Németh Krisztián 12, Vati Zoltán 12, Joseph Martial Ngalle 11/1, Dupai János 10, Dorge Rostand Kouemaha 8/2, Szabó I Zoltán 8, Forgó Péter 6, Mile Krisztián

6, Erion Rizvanolli 6, Vojislav Bakracs 5, Ilir Nallbani 3, Marián Poštrk (k) 2, Szabó Kálmán (k) 1

ÚJPEST FC:

Vlaszák Géza 28 – Tóth Balázs 28, Böjte Attila 24, Vermes Krisztián 24/2, Vanczák Vilmos 25 – Erős Károly 28/1, Sándor György 29/3, Hullám Attila 20/2, Tóth Norbert 29/11 – Rajczy Péter 24/23, Kovács Zoltán 23/13. A többiek: Kóhalmi András 20/1, Vaskó Tamás 15/2, Vituska István 15/1, Füzi Ákos dr. 14/1, Tisza Tibor 14/5, Feczesin Róbert 12/5, Freud Gábor 10, Lucas Cariati 9/2, Gulyás Máté 9, Kiss Zoltán 6, Lettrich Dániel 6, Illyés Dániel (k) 3, Szőke János 2, Bozori Balázs 1, Korcsmár Zsolt 1, Tolnai Tamás 1

VASAS SC:

Németh Gábor 24 – Molnár Zoltán 18/1, Balog Zsolt 24/2, Tóth András 26 – Bárányos Zsolt 27/5, Majoros Árpád 23, Zováth János 25, Rósa Henrik 24/3, Lázok János 17 – Gyánó Szabolcs 24/11, Waltner Róbert 25/3. A többiek: Csordás Csaba 15, Elek Norbert 15/1, Szabó Ottó 15/2, Salamon Miklós 13/1, Ivan Janjics 12/1, Adem Kapić 11, Völgyi Dániel 11, Weitner Ádám 11, Füzi Krisztián 9, Fehér Zoltán 8, Németh Norbert 8, Pintér Zoltán 7, Borszéki Csaba (k) 6, Hegedűs Gyula 4, Kiss György 1, Varga Dániel 1

ZALABEGERSZEGI TE:

Varga Zoltán 26 – Kocsárdi Gergely 28/1, Sebők Vilmos 26/11, Csóka Zoltán 25/1, László András 15/1 – Nagy Lajos 22/1, Molnár Balázs 14, Józsi György 24/3 – Bojan Szpaszojevic 15/1, Montvai Tibor 22/4, Radu Sabo 16/4. A többiek: Lenévai Miklós 13, Szasa Bogunovic 12/1, Kónya László 12/2, Darko Perić 12/1, Sebők József 12/5, Koplárovics Béla 11/1, Darko Szpalevics 11, Marko Djorovic 10/1, Vasas Zoltán 10, Balog Csaba 9, Ivan Bojovic 9, Ladislav Kozmér 9, Kriston Attila 9/2, Klemen Bingo 6, Milinte Árpád (k) 5, Simonfalvi Gábor 5, Horváth András 3, Kottán Krisztián 3/1, Molnár Tamás 2, Rácz István 2, Palkó Tibor 1, Sági Gábor 1

EURO 2012

Versenyben voltunk

Magyarország 2005 nyarán ismét jelentkezett az Eb-rendezésre. Ezúttal, hasonlóan a 2004-es tornára kandidáláshoz, amikor az osztrákokkal indult párban, újra partnert választva. A horvátokkal alkotott koalíció 2005. november 8-án átment az első akadályon, az UEFA végrehajtó bizottsága az olasz, valamint a lengyel–ukrán és a magyar–horvát közös pályázatot továbbengedte, a görög, illetve a török jelentkezést elutasította. Itthon és a versenytársaknál megkezdődött a második szakasz, 2006. május 31-ig kellett a dossziékat készre elkészíteni. Versenyben maradtunk...

A 2005–2006. évi Borsodi Liga végeredménye

1. DVSC-AVE Ásványvíz	30	20	8	2	69-34	68	8. Kazincbarcikai SC	28	11	5	12	46-44	38
2. Újpest FC	30	20	5	5	74-37	65	9. Kecskeméti TE	28	9	11	8	46-49	38
3. FC Fehérvár	30	19	7	4	52-24	64	10. Orosháza FC	28	9	9	10	51-46	36
4. MTK Budapest	30	18	6	6	65-33	60	11. Baktalórántháza VSE	28	9	8	11	41-37	35
5. CSFC Tatabánya-AT	30	11	8	11	46-45	41	12. Vecsési FC	28	8	4	16	34-53	28
6. Ferencvárosi TC	30	10	11	9	43-38	41	13. Karcag SE	28	8	4	16	36-63	28
7. Kaposvári Rákóczi	30	10	7	13	35-41	37	14. Budafoki LC	28	7	6	15	30-50	27
8. Diósgyőri VTK	30	10	7	13	33-44	37	15. Erzsébeti SMTK	28	3	2	23	20-76	11
9. Győri ETO	30	9	9	12	47-50	36	A Szentés visszalépett						
10. FC Sopron	30	9	8	13	39-39	35							
11. Zalaegerszegi TE	30	9	8	13	42-47	35							
12. Pécsi MFC	30	8	9	13	37-41	33							
13. Bp. Honvéd	30	8	9	13	33-52	33							
14. REAC	30	7	5	18	30-59	26							
15. Vasas SC	30	5	10	15	32-47	25							
16. Lombard Pápa FC Termál	30	5	7	18	30-76	22							

A Borsodi Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Rajcsi Péter (Újpest FC)	23
2. Márkus Tibor (CSFC Tatabánya-AT)	19
3. Kanta József (MTK Budapest)	18
4. Ibrahim Sidibé (DVSC-AVE Ásványvíz)	15
5. Sitku Illés (FC Fehérvár)	14

NB II, Keleti csoport

1. Dunakanyar-Vác FC	28	18	7	3	60-25	61
2. Szolnoki MÁV	28	12	13	3	45-23	49
3. Jászapáti VSE	28	15	3	10	54-34	48
4. Makó FC	28	13	8	7	44-34	47
5. Nyíregyháza Spartacus	28	12	9	7	48-30	45
6. Soroksár SC	28	13	6	9	44-34	45
7. Bócs KSC	28	13	5	10	39-40	43

NB II, Nyugati csoport

1. Paksi SE	30	25	1	4	66-22	76
2. Felcsút SE	30	20	3	7	72-41	63
3. Gyirmót SE	30	15	12	3	53-25	57
4. Integrál-DAC	30	15	6	9	52-38	51
5. Barcsi SE	30	13	3	14	42-47	42
6. Szombathelyi Haladás	30	12	6	12	38-37	42
7. BFC Siófok	30	11	7	12	39-40	40
8. Cellödömölki VSE	30	10	8	12	31-35	38
9. Budakalász SE	30	9	9	12	39-43	36
10. Hévíz FC	30	7	14	9	32-34	35
11. Balatonlelle SE	30	8	9	13	30-49	33
12. BKV Előre	30	7	10	13	32-41	31
13. Dunaiújvárosi Kohász	30	7	10	13	36-53	31
14. Mosonmagyaróvári TE	30	7	9	14	35-47	30
15. Kaposvolgye VSC	30	6	9	15	40-59	27
16. Ajka FC	30	5	10	15	27-53	25

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Békéscsaba. **Bakony-csoport:** Elmax-Pápa.
Dráva-csoport: Szentlőrinc. **Duna-csoport:** Budaörs. **Mát-ra-csoport:** Jászberény. **Tisza-csoport:** Tuzsér

A Borsodi Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. DVSC-AVE Ásványvíz	X	2-2	2-0	2-2	1-0	3-1	2-1	2-0	1-1	3-1	2-1	3-1	6-1	6-1	2-2	4-1
2. Újpest FC	2-1	X	1-3	1-2	5-1	2-1	4-1	3-2	3-1	2-1	5-1	5-1	7-0	2-0	2-2	3-1
3. FC Fehérvár	1-2	1-1	X	1-0	4-1	1-1	3-0	5-0	2-2	2-2	1-0	1-0	3-0	3-1	1-0	2-1
4. MTK Budapest	2-4	0-2	0-1	X	1-0	2-2	2-1	4-0	5-2	2-0	6-3	2-0	0-0	1-0	3-0	7-0
5. Csőszer FC Tatab.-AT	3-3	1-1	0-1	0-1	X	2-3	1-0	2-1	3-3	3-2	0-1	2-0	3-1	4-0	2-2	1-1
6. Ferencvárosi TC	0-0	1-2	0-1	1-0	2-3	X	1-1	1-1	2-0	1-0	2-2	3-1	3-1	0-2	3-1	3-3
7. Kaposvári Rákóczi	1-2	1-2	3-0	1-3	1-1	0-0	X	1-3	1-0	2-0	1-1	2-2	0-0	1-0	4-1	1-0
8. Diósgyőri VTK	3-3	0-1	1-0	0-0	1-0	0-1	5-2	X	1-1	1-1	3-0	0-0	1-0	1-1	0-2	0-1
9. Győri ETO FC	1-2	2-5	2-3	1-3	0-0	1-1	4-0	1-2	X	2-1	2-1	1-1	1-2	2-1	2-1	4-0
10. FC Sopron	0-2	1-1	1-1	0-3	5-1	1-1	2-0	2-1	2-0	X	0-1	3-1	1-1	0-1	2-0	2-0
11. Zalaegerszegi TE	2-0	1-3	1-1	3-4	3-0	3-2	0-1	2-0	0-0	2-2	X	1-4	0-0	3-0	3-0	5-0
12. Pécsi Mecsek FC	0-2	2-0	0-2	2-2	0-1	0-0	2-1	5-0	0-1	2-1	0-0	X	1-0	4-0	0-0	5-0
13. Bp. Honvéd	0-1	1-0	1-1	2-2	1-3	3-1	0-2	0-1	3-2	0-3	4-0	1-1	X	1-3	2-2	1-0
14. REAC	1-2	2-3	1-2	1-2	0-2	1-0	0-3	0-2	1-2	1-0	2-1	1-1	1-3	X	0-3	2-2
15. Vasas SC	0-1	2-3	0-3	2-1	1-1	0-1	0-2	2-0	1-2	1-1	0-0	3-0	1-2	2-2	X	1-1
16. Lombard Pápa	3-3	2-1	0-2	1-3	0-5	1-5	0-0	1-3	1-4	1-2	2-1	3-1	2-2	1-3	1-0	X

Futballtörténelmet írt a DVSC-Teva

A 2006–2007-es idény vitákkal, indulatokkal teli csatározással indult – a pályán kívül. Az előző szezon hatodik helyezettje, a Ferencváros, az ország futballtörténelmének legeredményesebb csapata, amely addig egyedüliként minden kiírásban az élvonalban szerepelt az 1901-es kezdet óta, nem kapta meg a licencet, illetve az indulási jogot.

Az akkor már évek óta gazdasági szempontból is ezer sebből vérző magyar futball kultikus szava lett a licenc. Korántsem tekinthető egyedülállónak az a vélekedés, hogy a magyar klubok között ritka (volt?), mint a fehér holló az a sportvállalkozás, amely minden részletében megfelel a fel nem puhított licencszabályoknak. (A Ferencváros a saját felelősségüket menteni igyekvő gazdasági vezetői is ebbe a szalmaszáliba kapaszkodtak bele. Nem azt mondták, hogy az FTC megfelel a leírt kritériumoknak. De azt igen, hogy mások sem.)

Ha áttekintjük a 2006–2007-es élvonalbeli idényre érvényes licenc kiadásának menetét, kristálytisztá képet kapunk arról a folyamatról, amely tulajdonképpen csak végeredményben szolgáltatott meglepetést. Az események úgy zajlottak, ahogyan a korábbi években is: a csapatok benyújtották anyagaikat, ebből bőven volt olyan, amely nem felelt meg azonnal a licenckövetelményeknek. Utána a helyzet néhány nap alatt megváltozott, vagy a klubok produkáltak pár nap alatt papírt arról, amiről korábban hónapok alatt sem sikerült, vagy a licencadó testület jószándéka növekedett. A célegyenesben azután kiderült, a Ferencváros még a legnagyobb lyukú rostán is fennakad, egyszerűen nincs olyan nézőpont, amelyből megfelel a feltételeknek. Ha csak a „Fradi nélkül nincs magyar bajnokság” szólamot nem tekintjük annak.

A DVSC-Teva 2006–2007-es bajnok kerete. Hátsó sor, balról: Csernyánszki, Vukmir, Sidibé, Mészáros, Zsolnai, Nagy, Komlósi, Takács, Szűcs, Kiss, Sztojkov, Balogh. Középső sor: Sándor, Tchana, Csarnai Norbert szertáros, Mező József kapusedző, Fieber Péter pályaedző, Hamar, Miroslav Beránek vezetőedző, Herczeg András pályaedző, Nagy István masszőr, Dzsudzsák, Szatmári, Dombi. Alsó sor: Leandro, Virág A., Bernáth, Marco Túlio, Dankó Mihály rehabilitációs edző, Spitzmüller, Szilágyi, Nagy R., Bíró

1986
1987
1988
1989
1990
1991
Május 10-én az elsőfokú licencadó testület elutasította a Bp. Honvéd, a Ferencváros, a REAC és a Sopron kérelmét, de lehetőséget adott a sportvállalkozások számára a hiányzó dokumentumok pótlására.

1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
Május 31-én a fellebbviteli licencadó testület a Sopron fellebbezését egyhangú, a REAC fellebbezését pedig többségi szavazattal elfogadta. A fellebbviteli testület gyakorlatilag a Honvéd fellebbezését azzal a feltétellel hagyta jóvá, hogy a klub nem rendezheti hazai mérkőzéseit a licenkövetelményeknek meg nem felelő Bózsi-stadionban. A testület a Ferencváros fellebbezését többségi szavazattal, azzal a feltétellel fogadta el, hogy az egyesület folyamatosan beszámol az Üllői úti ingatlan értékesítésére vonatkozó pályázat alakulásáról, valamint a pénzügyi, vagyoni helyzetéről. Tény, hogy ezzel akkor az FTC tulajdonképpen rajtengedélyt kapott. Mint ahogy tény az is, hogy a fellebbviteli licencadó testület – meglátásunk szerint – súlyos hibát követett el. A Ferencváros menedzsmentje az

Hrepka Ádám 11 gólig jutott az MTK színeiben a bajnoki idényben

Fotók: 6:3

Waltner Róbert és Molnár Balázs köszönti egymást. A ZTE a legjobb bajnoki helyezését érte el a 2002-es elsőség óta

2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
Július 15-én a másodfokú klublicencadó bizottság hivatalos határozata szerint az újonc Dunakanyar-Vác nem kapta meg a licencet, a Ferencvárosét pedig – mivel nem teljesítette az előírt feltételeket, azaz nem tudott a fedezeti összegre vonatkozó érvényes szerződést felmutatni – visszavonta a testület. A hivatalos döntésbe – az ügy folyamán már nem először – azonban újabb hiba csúszott. Az érvényes szabályokkal ellentétesen szerepelt a határozatban a fellebbezés lehetősége. Ebből a folytatásban újabb kalamajka támadt.

Július 17-én a másodfokú klublicencadó bizottság – alkalmasint a korábbi hibákat orvosolandó, a szabályok betartatása helyett érzelmi alapú döntést hozva, az elnöke tudta nélkül, két tag távollétében – úgy döntött, hogy mégis megadja a lehetőséget a Ferencvárosnak és a Dunakanyar-Vácnak az élvonalbeli indulásra. Ha tehát

a Borsodi Liga 2006–2007-es idénye július 18-án megkezdődött volna, a Ferencváros lejártsza Kaposváron az első bajnokiját. De nem kezdődött. Július 19-én az MLSZ Kisteleki István vezette elnöksége hatályon kívül helyezte a másodfokú klublicencadó testület döntéseit, tagjait visszahívta. Ezután úgy döntött, megbízza a 48 órán belül kijelölendő új fellebbviteli licencadó testületet, hogy az eredeti határidőre betervezett dokumentumoknak megfelelően hozza meg döntését a két klub ügyében. (Ez, ha akkor kevesen is tettek volna erre pénzt, gyakorlatilag mindkettő kizárását jelentette...) Július 21-én megalakult az új fellebbviteli bizottság, amely másnap további két nappal elnapolta döntését. Három nappal később lejárt a fellebbviteli bizottság által saját maga számára megszabott határidő, ám a testület mégsem döntött. Ehelyett újabb dokumentumokat kért be, hogy alapos, minden szempontból támadhatatlan határozatot hozhasson.

Július 25-én, kedden, a késő esti órákban (!) azután a második licencadó testület immár végleges döntést hozott: elutasította a Ferencváros licenckérelmét. A zöld-fehér klub – a magyar bajnokság születése óta eltelt 105 év során első alkalommal – nem vehetett részt az élvonalbeli küzdelmekben, csak az NB II-ben indulhatott. Az újonc Dunakanyar-Vác viszont megkapta a rajtengedélyt.

Kovács Zoltán köszönti az Újpest szurkolóit

A verdikt – természetesen – óriási érzelmi viharokat kavart. Mint ahogyan az a tény is, hogy Mészöly Kálmán is tagja volt a döntéshozó bizottságnak. Erre utalva mondta Ináncsy Miklós, a Ferencváros akkori elnöke a *Nap-kelte* című televíziós műsorban, hogy a Mészöly család összeesküvése áll a Fradi kizárásának hátterében. A licencadó bizottság döntése nyomán Mészöly egykori csapata, a Vasas – annak ellenére, hogy a Borsodi Ligában a tizenötödik, azaz az utolsó előtti helyen végzett – mégis bent maradt. Az angyalföldi gárda egyébként az új, a 2006–2007-es idényre Mészöly Gézát szerződtette vezetőedzőnek. Utóbbi 2011-ben, a *FourFourTwo* című magazinnak adott interjújában így fogalmazott: „Sajnos sokaknak a Fradi kizárásával kapcsolatban az édesapám neve ugrik be, amiért a Vasas indulhatott az NB I-ben a zöld-fehérek helyett. Szeretném leszögezni, hogy erről nem ő tehet, hiszen nem volt olyan pozícióban, hogy ilyen döntéseket hozzon.”

A IX. kerületiek kulcsjátékosai elsősorban a saját vezetőiket vélték felelősnek. Lipcsei Péter, a csapatkapitány közölte a szurkolókkal, hogy: „A felelősöket nem az öltözőben, hanem egy emelettel feljebb kell keresni.” Később a Ferencváros, jogszerűtlennek ítélve a kizárását, perre vitte az ügyet. A bíróság pedig megállapította a zöld-fehérek igazát. Érdekes, hogy az első fokú döntés után Helmecczy László, az MLSZ alelnöke, s egyben ebben

az ügyben jogi képviselője a *Nemzeti Sportra* háritotta a felelősséget, azt állítva, hogy bár a többi klub között is akadt olyan, amelyik nem felelt meg a feltételeknek, a sportnapilap olyan hangulatot keltett, amely alapján nem lehetett a Ferencvárosnak megadni a rajtengedélyt. Finoman fogalmazva is vitatható jogi érvelés.

Az első, a ferencvárosi gárda nélkül rajtoló élvonalbeli bajnokság aranyát a DVSC-Teva szerezte meg. Futballtörténelmet írva, hiszen korábban egyetlen vidéki csapat sem nyert sorozatban háromszor. Érdekes, hogy tizenhat futballista játszott a Loki mindhárom addigi bajnokságában, de csak heten (Bernáth Csaba, Csernyánszki Norbert, Dombi Tibor, Kiss Zoltán, Komlói Ádám, Sándor Tamás, Szatmári Csaba) szolgálták 2004 és 2007 nyara között megszakítás nélkül. Ebben a periódusban a legtöbb bajnoki mérkőzésen a két „öreg harcos”, Dombi Tibor és Sándor Tamás játszott (77-77), a legtöbb gólt ellenben a csupán a második és a harmadik bajnokságban szerepelt Ibrahima Sidibé szerezte (32). Emlékezetes, hogy a 2005–2006-os szezonban Supka Attila együttese csak az első és az utolsó forduló után vezette a táblázatot – a 2006–2007-es elsősege sokkal magabiztosabb volt. Hasonlóan az előző idényhez, elsősorban tavasszal teljesített jól a Vasutas.

A korai nemzetközi búcsú után Supka Attila, a kétszeres bajnok edző felajánlotta a lemondását, amelyet Szima Gábor, némi hezitálás után, elfogadott. A tulajdonos-elnök úgy vélte, nincs a hazai piacon olyan tréner, aki minőségi javulást érhetne el a csapattal, ezért külföldön keresett megoldást. A cseh Miroslav Beránek, az egyebek mellett 2004-ben Eb-elődöntős cseh válogatott másodedzője érkezett a cívisvárosba. Herczeg András és Mező József, Supka korábbi két segítője maradt a posztján, csak kiegészült még a stáb a pályaedzői munkája mellett a tolmács feladatkörét is ellátó Fieber Péterrel. Noha a két középső védő, Éger László és Máté Péter külföldre igazolt, eleinte úgy festett, a Loki könnyedén átvészelte az edzőváltást. Négy győzelem után ellenben gödörbe lépett, s hat forduló alatt mindössze öt pontot szerzett. Az első helyről az ötödikre csúszott vissza. Bár az utolsó öt őszi találkozóját (beleértve a tavaszról előrehozott kettőt is) megnyerte, csak az idénzárón, a Paks ellen Leandrónak a 85. percben szerzett (sokak

Gellei Imrének nehéz feladat jutott

által lesnek ítélt) góljával kiszenvedett győzelem emelte a harmadik helyről a másodikra.

A tavaszt az MTK Budapest kezdte az élen, amely aztán a folytatásban összeesklott. Garami József fiatal csapata március 2. és május 5. között kilenc meccsből csak kettőt nyert meg, s hiába hajrázott kiválóan, addigra elveszítette a bajnokságot. A Loki, ugyan „papíron” gyengült – több, az előző két bajnokságban meghatározó szerepet játszó futballista, mint Bogdanovics, Halmosi, Böör, Madar, Habi, Brnovics és Virág Béla is távozott, ám közülük az őszi formák alapján csak az első kettő elveszítése volt jelentős érvágás –, de ez az eredményein nem látszott. Más kérdés, hogy a télen érkezettek közül Thierry Issiémou, Takács Zoltán, Jimmy Jones Tchana, Marco Túlio és Virág Aladár is jobbára epizodista, vagy még az sem maradt. Következésképpen a bajnokság második felében is a „régiek” vitték a prímet.

A DVSC-Teva a tavaszi 13 bajnokijából csupán kettőn, Újpesten és Kispesten nem nyert. A 20. fordulóban élre állt, s bár utána a kispesti botlás miatt az MTK visszaelőzte, a 22. körben a Tatabánya ellen aratott diadal végleg az élre segítette a nyolcvanas években a prágai Slaviában futballozó Beránek mester legénységét. A DVSC-Teva öt-pontos hátrányban telelt az MTK Budapest mögött, ám végül nyolcpontos előnnyel lett bajnok! Beránek, aki – ha nem taktikázza és ve-

szíti el a kupadöntőt, és éppen az elődje által dirigált Budapest-Honvéd ellen, a modern idők első duplázó külföldi edzője lehetett volna a magyar labdarúgásban – alaposan kivette részét a sikerből azzal, hogy új csapatot épített. Az MTK Budapest elleni, áprilisi rangadón pályára küldött kezdő tizenegyből mindössze hárman, Kiss Zoltán, Komlói Ádám és Ibrahima Sidibé játszottak az első magyarországi bajnokiján is. (Tegyük azért hozzá: a rivális kék-fehérek ellen hiányzott az alapszabályból Leandro és Sándor Tamás is.)

A tavaszra Csepelről a saját stadionjába visszaköltöző Budapest-Honvéd megnyerte a kupát, az MTK fiatal társulata a 2003-as bajnoki ezüst óta a legjobb helyezését érte el, az Újpest a negyedik, az előző idényben csak „adminisztratív úton” benn maradó Vasas az ötödik lett – viszont a legmagasabb nézőszáma a fővárosi klubok közül az ezer sebből vérző Ferencvárosnak volt. A megszűnés által fenyegetett zöld-fehérek a legjobb nyolc közé jutottak a Magyar Kupában, de az NB II Keleti csoportjában négy ponttal lemaradtak a Nyíregyháza mögött. Zoran Kuntics, aki az idény végére átvette a csapatot Gellei Imrétől, meg is magyarázta, hogy miért. Azt mondta, a hétközben tartandó edzések helyett utazni kellett, meg hírverő meccsokat vívni, hogy azok bevételeiből valamelyest ki tudják fizetni a játékosokkal szembeni tartozásokat.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

Sidibé a Borsodi Liga sztárja lett

2006 decemberében az MLSZ Huszti Szabolcsot választotta Az év játékosának. A Magyar Aranylabda-szavazáson egy másik Bundesliga-profi, Dárdai Pál végzett az élen, Gera Zoltánt és Juhász Rolandot előzte meg. A 2006-os év legjobb itthon játszó labdarúgója Sándor Tamás lett. Sorozatban harmadszor! A legkiválóbb fiatal játékosnak Németh Krisztiánt, a legjobb nálunk játszó légiósnak Ibrahima Sidibét, a legjobb edzőnek Csertői Aurélt, a legjobb játékvezetőnek Arany Tamást találták. Meglepetést keltett, hogy a legjobb csapatnak az U17-es válogatott futott be.

Ibrahima Sidibé, ha kellett, szenvedett

Nyáron az MLSZ Ibrahima Sidibét, a DVSC-Teva csatárát választotta az idény legjobbjának (Bozsik József-díj) – ez volt az első alkalom, hogy a szövetség külföldi játékost talált a legméltóbbnak e címre. Az év felfedezettjeként Hidegkuti Nándor-díjas lett Dzsudzszak Balázs, a gólkirályt megillető Szusza Ferenc-díjat Bajzát Péter kapta. Az év edzőjének felajánlott Sebes Gusztáv-díjjal Mészöly Gézárt tüntették ki. Az év játékvezetőjeként (Hertzka Pál-díj) Solymosi Pétert ünnepelték.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyvében a bajnok DVSC-Teva fiatalja, Dzsudzszak Balázs végzett az élen (6,227), megelőzve klubtársát, Leandro de Almeidát (6,038). Mögöttük a legjobbak sorrendje: Dusan Vasziljevics (Kaposvári Rákóczi, 5,962), Kanta József (MTK Budapest, 5,926), Foxi Kethevoama (Diósgyőri VTK, 5,913), Dragan Vukmir (DVSC-Teva, 5,818), Németh Krisztián (MTK Budapest, 5,810), Kiss Zoltán (DVSC-Teva, 5,800), Bajzát Péter (Győri

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

ETO FC, 5,792), Molnár Zoltán (Paksi FC, 5,769). A kapusok képzeletbeli dobogósai: Végh Zoltán (MTK Budapest, 6,059), Köteles László (Dunakanyar-Vác, 6,000) és Rabóczki Balázs (FC Sopron, 6,000). A posztonkénti rangsor alapján a szezon A-csapata: Végh – Molnár, Mészáros (DVSC-Teva, 5,737), Zahorecz (Kaposvár, 5,657), Máté (ZTE, 5,481) – Kiss Z., Vukmir, Leandro, Dzsudzszak – Németh K., Sitku (Fehérvár, 5,647). A B-csapat: Köteles – Balogh B. (MTK Budapest, 5,625), Kuttor (Fehérvár, 5,619), Petrók (Kaposvár, 5,600), Pollák (MTK Budapest, 5,440) – Dobos (Honvéd, 5,654), Zsidai (MTK Budapest, 5,765), Vasziljevics, Szakály P. (Kaposvár, 5,720) – Bajzát, Sidibé (DVSC-Teva, 5,630).

MAGYAR KUPA

Hárman az aranyból és az ezüstből is kaphattak volna

Hasonlóan alakult a kupadöntő, mint 2006-ban: 2-2-re álltak a csapatok 120 perc után, majd szétlövés döntött. Ebben a kispestiek voltak kicsivel jobbak, s 3-1-re nyertek. A döntő találatait Zsolnai Róbert, Ibrahima Sidibé, illetve Ivancsics Gellért és Szabó Tibor szerezte, mind a két csapat büntetőből lőtt gólt a hosszabbításban. A Lokit a cseh Miroslav Beránek, a Honvédot a korábbi DVSC-edző (és még korábbi DMVSC-játékos), **Supka Attila** irányította. A tizenegyeseknél egyszerűen csődöt mondtak a debreceniek, Komlósi Ádám, Kiss Zoltán és Zsolnai is hibázott, csak Sidibé értékesítette a magáét. A Honvédból Ivancsics és Szabó nemcsak a 120 perc alatt lőtt gólt, hanem a tizenegyespárbajban is, és a kapuba talált Genito is. Így aztán Ndjodo hibája nem számított. Két délszláv játékos, Igor Bogdanovics és Sandro Tomić 2006 őszén még a Lokiban játszott, a statisztikában így kupaezüstérmesek (is). Ellenben – noha egyikük sem lépett pályára a fináléban – tavasszal már a Honvéd tagjai voltak, ezért arannyal is gazdagodtak. A szerb csatár 4 meccsen 2 gólt szerzett a döntőig vezető úton, a horvát kapus Tóth Iván tartalékként állt készenlétben az öt tavaszi kupamérkőzésen. Fordított utat járt be Takács Zoltán, aki ősszel a kispestieknél futballozott, majd tavaszra a Lokihoz került. A Sport TV Kupát a Kóka nyerte meg, 0-0 után, tizenegyesekkel a Berkenye ellen. Mindkét oldalon szerepelt korábbi válogatott játékos, a győzteseknél Plókai Attila, az ellenoldalon a játékos-edző, Füle Antal.

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Magyar Kupa, 2006–2007-es kiírás

Negyeddöntő: MTK Budapest–Budapest-Honvéd 2-2, 1-2, Újpest FC–DVSC-Teva 0-0, 1-3, Diósgyőri VTK–Zalaegerszegi TE 2-1, 3-3, Ferencvárosi TC–Vasas 0-2, 3-2
Elődöntő: Diósgyőri VTK–DVSC-Teva 0-1, 2-2, Budapest-Honvéd–Vasas 0-0, 2-1

Döntő

Budapest-Honvéd–DVSC-Teva 2-2 (1-0, 1-1, 2-2), 11-esekkel: 3–1

2007. május 9., Szusza Ferenc-stadion, 7000 néző. Jv.: Bede

Budapest-Honvéd: Tóth I. – Schindler, Pomper, Szmiljanics, Vincze – Dobos (Genito, 91.), Benjamin, Szabó, Ivancsics – Hercegfalvi (Koós, 80.), Abraham (Ndjodo, 57.)

DVSC-Teva: Balogh – Bernáth (Bíró, 46.), Komlósi, Mészáros, Leandro – Kiss, Túlio (Sándor, 46.), Vukmir, Dzsudzsák – Tchana (Zsolnai, 62.), Sidibé

Gólszerző: Ivancsics (28.), Zsolnai (69.), Sidibé (97. – 11-esből), Szabó. (105. – 11-esből)
Kiállítva: Pomper (96.), Bíró (113.)

Így örültek a kispestiek a kupagyőzelemnek a tizenegyespárbaj után

SZUPERKUPA

Kettős győzelmet aratott a Loki

2006 júliusában története során másodszor lett Szuperkupa-győztes a Debreceni VSC – de először kettős győzelemmel. Az FC Fehérvár elleni első meccsen, Székesfehérváron Igor Bogdanovics góljával már a 4. percben vezetést szerzett a Loki, aztán meg is őrizte az előnyét. A hazaiak Vincze Zoltán kiállítása miatt több mint egy órán át emberhátrányban futballoztak.

A visszavágón a DVSC-Teva nagy fölényben játszott, mégis alig tudott nyerni. Horváth Gábor a 7. percben kiegyenlítette a Fehérvár első mérkőzésen összeszedett hátrányát. A második féldőben Dzsudzsák Balázs találata már a bajnok kupagyőzelmét jelentette, aztán a 88. percben egy öngól kettős sikert hozott a Vasutasnak. Dombi Tibor labdájába Koller Ákos rosszul nyúlt bele, suta mozdulatával a saját kapujába talált. Ez volt az első trófea, amelyet már a „Teva-korszakban” nyert el a hajdú-

A DVSC a játék minden elemében felülmúlta a fehérváriakat. Dombi, Sándor és társaik elemükben voltak

sági gárda, ugyanis az első találkozó másnapján jelentették be, hogy „a világ legnagyobb genetikus gyógyszergyártója az új névadó szponzor”.

FC Fehérvár–DVSC-AVE Ásványvíz 0-1 (0-1)

Első mérkőzés, 2006. július 17., Székesfehérvár, 2000. Jv: Bede

FC Fehérvár: Sebők – Csizmadia, Kuttor, Koller, Vincze – Nagy (Lattenstein, 56.), Farkas, Schwarcz, Božić – Sitku (Dajić, 81.), Horváth F. (Horváth G., 30)

DVSC-AVE Ásványvíz: Csernyánszki – Bernáth, Máté, Éger, Szatmári – Dombi (Madar, 64.), Vukmir, Sándor (Dzsudzszak, 70), Halmosi – Bogdanovics, Brnovics (Zsolnai, 65.)

Gólszerző: Bogdanovics (4.)

Kiállítva: Vincze (26.)

DVSC-Teva–FC Fehérvár 2-1 (0-1)

Második mérkőzés, 2006. július 20., Debrecen, 7500. Jv: Fábíán

DVSC-Teva: Csernyánszki – Bernáth, Éger, Virág B., Szatmári (Dzsudzszak, 46.) – Dombi, Vukmir (Balogh Z., 74.), Sándor, Halmosi – Bogdanovics, Brnovics (Zsolnai, 65.)

FC Fehérvár: Sebők – Csizmadia, Kuttor, Koller, Horváth G. – Božić, Farkas (Horváth F., 82.), Schwarcz, Györök (Lattenstein, 59.) – Sitku, Dajić (Alumona, 59.)

Gólszerző: Horváth G. (6.), Dzsudzszak (53.), Koller (87. – öngól)

Kiállítva: Bernáth (75.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Törökvilág Magyarországon

Kicsit váratlan, de szép sikert aratott az idénnyitón a válogatott Grazban. A 2-1-es győzelem volt Bozsik Péter kapitányi korszakának első idegenbeli diadala. Az első féldíjő hőse a kapus, Király Gábor volt, aki hajdanán éppen az osztrákok ellen mutatkozott be a válogatottban. Akkor is remekelt, meg a gráci összecsapáson is. Csapatunk a Király – Fehér, Éger, Juhász, Halmosi – Horváth, Dárdai, Molnár, Gera – Szabics, Huszti tizeneggyel kezdett, a második féldíjőben Fülöp, Sowunmi, Löw, Kiss és Kabát kapott még játéklehetőséget. Az első gólt Gera Zoltán lőtte a 11. percben, a másodikat az újonc Horváth András szerezte. Az osztrákok a 74. percben Sanel Kuljic révén szépítettek.

Szeptember másodikán a jó főpróbát pocsek előadás követte. A Király – Fehér, Éger, Juhász (Vanczák), Löw – Horváth (Kiss), Molnár, Dárdai – Gera, Huszti – Sowunmi (Torghelle)

Bozsik Péter és Détári Lajos jól kiegészítették egymást

Fotók: 6.3

*A norvégok ellen (le)szerepelt válogatott. Állnak, balról: Sowunmi, Gera, Fehér, Éger, Molnár, Lőw, Juhász.
Elöl: Horváth A., Király, Dárdai, Huszti*

összeállítású együttes 4-1-re kikapott Norvégiától a Szusza Ferenc Stadionban. Alig negyed-óraig tartotta magát, majd Éger László kapitális hibája után Solksjær megszerezte a vezetést a vendégeknek. A bakiparádé folytatódott: a 32. percben Strömstad vette el a labdát Lőw Zsolttól, majd higgadtan a kapuba helyezte. Tíz perccel később Pedersen szépségdíjas góllal iratkozott fel a jegyzőkönyvbe: éles szögéből lőtt, a labda pedig Király Gábor felett került a hálóba. A magyar válogatott a második féldőben sem játszott sokkal jobban, de csak egy gólt kapott, ismét Solksjærtől. A hajrában Gera Zoltán büntetőből szépített, ám ennek alig-ha tudott bárki is örülni a hazaiak közül. „Az első két gólt gyakorlatilag mi ajándékoztuk a norvégoknak, a harmadik találat pedig csodálatos egyéni alakítás után született. Egy tétmeccs egészen más intenzitású, mint a barátságos mérkőzések voltak, ilyenkor sokkal nagyobb nyomás nehezedik a játékosokra, minden mozdulatnak óriási jelentősége van. Az idegesség sajnos rengeteg hibát eredményezett, így nem tudtuk eredményesen játszani azt a rövidpasszos játékot, amit előzetesen terveztünk” – mondta a lefújás után Bozsik Péter. Csapata javított a következő fellépésén, négy nappal később. Az erős klubokban légióskodó bosnyákok ellen remekül helytállt a magyar nemzeti tizenegyet, ami a tétmérkőzéseket illeti, a kétezres évek egyik legszebb idegenbeli győzelmét aratta. A 3-1-es sikert Zenicán a Király – Fehér (Kiss), Éger, Vanczák, Lőw (Juhász) – Tóth, Molnár, Dárdai – Gera, Huszti – Torghelle (Kabát) összetételű gárda harcolta ki, a közel egy órán át emberhátrányban játszó hazaiak kapujába Gera Zoltán, Huszti Szabolcs és Dárdai Pál talált be. A házigazdák 0-3-nál – Zvezdan Misimović révén – büntetőből szépítettek.

Október 7-én az erős török válogatott látogatott Budapestre. A szurkolók, de a szakma nagy része is úgy gondolta, bármennyire is tiszteletet parancsoló a vendégek 2002-es vb-bron-

za, mégsem jutottak el a 2004-es Eb-re, sem a 2006-os világbajnokságra. A bosnyákokat idegenben legyőző mieink elkaphatják őket! Nem kapták el... Az egyetlen találatot Tuncay Şanlı szerezte a 39. percben. A vendégek az első félidőben is nagy fölényben játszottak, a másodikban pedig növelhették volna az előnyüket. Bozsik Péter csapatának (Király – Fehér, Éger, Juhász, Vanczák – Dárdai, Tóth B., Huszti, Halmosi, majd Kabát, helyette Komlói – Gera – Torghelle, majd Szabics) továbbjutási reményei már akkor szinte a minimálisra csökkentek. A szövetségi kapitány kesergett a találkozó után: „Hiányérzetem van. Az első félidőben a védekezésre figyeltünk, és a támadásban nem mertünk kockáztatni. Keveset mozgattuk meg a török csapatot. A hajrában már csak a felíveléseket erőltettük, de egyenlíteni nem sikerült. Látni lehetett, hogy a török csapat jobb nálunk, dinamikusabb, képzetesebb.”

Priskin Tamás volt a Várhidi-éra legjobb játékosa

Szeptemberben a hazai vereséget idegenbeli követte a selejtezőkön. A törökök elleni bukás után azt reméltük, októberben ismétli magát az élet, és a válogatott nyerni tud Máltán.

Ám a Ta'Qaliban 2-1-re kikaptunk. A csapatunk (Király – Fehér, majd Halmosi, Juhász, Vanczák, Leandro, majd Kiss – Gera, Tóth, Dárdai, Huszti – Szabics, majd Czvitkovics, Torghelle) a 38. perctől emberhátrányban játszott, Vanczák Vilmost lerántásért kiállította a játékvezető. Gólunkat Torghelle Sándor fejelte, a szigetlakók mindkét találatát a később a Ferencvárosban is játszó André Schembri érte el. A hazaiak a helyzeteket tekintve akár nagyobb különbségű győzelmet is arathattak volna.

A vereség lezárta Bozsik Péter kapitányi munkáját, Kisteleki István, az MLSZ elnöke a közelgő, a kanadaiak elleni mérkőzésre az U19-es válogatott szövetségi edzőjét, **Várhidi Pétert** kérte fel az A-csapat irányítására.

A Moldovát legyőző magyarok. Balról: Huszti, Hajnal, Vaskó, Vadócz, Végh, Juhász, Csizmadia, Tözsér, Gera

Várhidi hat nappal a találkozó előtt tette közzé az első keretét – s aligha akadt olyan, aki nem döbbsent meg. Noha a szurkolók nagy része egy új korszak kezdetében reménykedett, még fel sem ocsúdva a máltaiak elleni sokkból, a névsor mégis meglepetést keltett.

A huszonnégy meghívottból kilencen addig még sohasem léptek pályára a nagyválogatottban. A keret magját a 2005 őszen az utánpótlás Európa-bajnokságon a nyolcas döntő közelébe jutó, az olaszok ellen csak nagy csatában elbukó legénység adta. Bekerült négy tizenéves is: Németh Krisztián, Filkor Attila, Farkas Balázs és Vass Ádám, kevéssel korábban tagjai voltak a Cipruson sikerrel teljesítő U19-es válogatottnak. Várhidi Péter az októberi idegenbeli Eb-selejtezőn leszerepeltek közül csak Juhász Rolandot, Vanczák Vilmost, Tóth Balázst, Huszti Szabolcsot, Gera Zoltánt és Torghelle Sándort hívta meg újra. Az akkor a cserepadon ülők közül Fülöp Márton és Horváth András is kerettag lett.

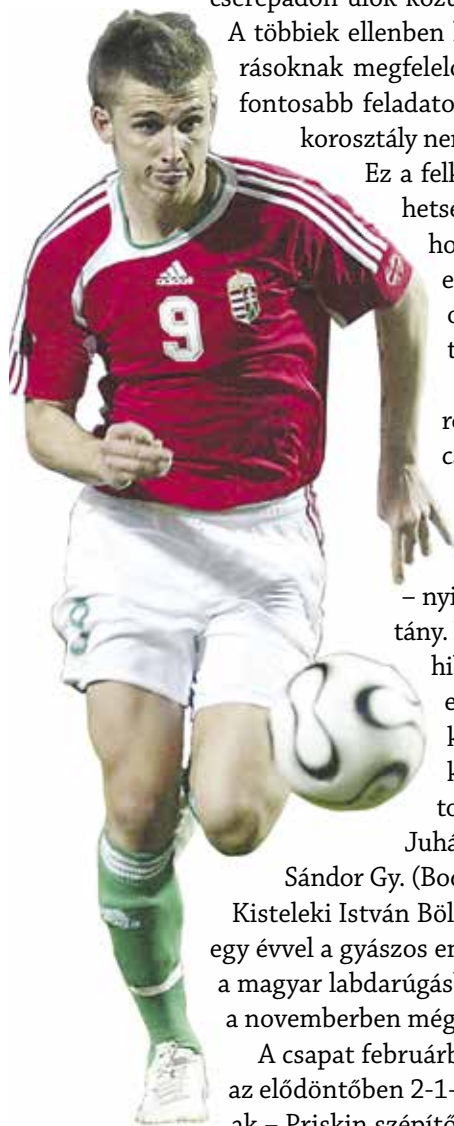
A többiek ellenben kimaradtak, páran közülük hosszú évekre. „Az elvárásoknak megfelelően a kerethirdetéskor a fiatalítást tartottam a legfontosabb feladatommak – magyarázta Várhidi Péter. – Mivel az előző korosztály nem ért el kellő sikereket, ideje a jövőre koncentrálnunk.

Ez a felkészülési mérkőzés alkalmat ad arra, hogy a fiatal tehetségek bizonyítsanak, és megmutassák: alkalmasak arra, hogy a nemzeti csapat keretének tagjai legyenek. Éppen ezért vállalom a fiatalítás felelősségét, és remélem, egy olyan csapatot küldök pályára Kanada ellen, amely játékaival elnyeri a szurkolók szimpátiáját is.”

Az „új” válogatott sikerrel kezdett Székesfehérváron, **Priskin Tamás** góljával 1-0-ra legyőzte Kanada csapatát. Várhidi Péter szerint érdemes volt lehetőséget adni az ifjaknak. „Én szentül hiszem, hogy a fiatalok bevetése a jövő útja. A győzelem mellett az a legfontosabb, hogy ezek a fiatalok tényleg tudnak küzdeni” – nyilatkozta az *InfoRádióban* a megbízott szövetségi kapitány. Hozzátette, ettől az eredménytől nem kell elszédülni, a hibákat is látni kell. „Ennél sokkal több kell ahhoz, hogy ez a csapat valamikor beérjen. Ezek a fiatalok még nem kész játékosok, de egy jövőbeni sikeres válogatotthoz ki kell tartani mellettük” – mondta. A magyar válogatott összeállítása az alábbi volt: Vég – Bodnár, Balogh, Juhász, Vanczák – Tóth B., Vass, Huszti (Rodenbücher) – Sándor Gy. (Bodor) – Hrepka (Farkas), Priskin (Torghelle).

Kisteleki István Bölöni Lászlót akarta megnyerni kapitánynak, de erre – egy évvel a gyászos emlékü népszavazás után – nem volt esélye. Más, nem a magyar labdarúgásban dolgozó edzővel sem jutott dűlőre, így kinevezte a novemberben még megbízott kapitányként irányító Várhidi Pétert.

A csapat februárban részt vett egy ciprusi tornán. Az első találkozón, az elődöntőben 2-1-re kikapott Limasszolban a házigazdától. A ciprusiak – Priskin szépítő találata ellenére – végig uralták az összecsapást, így

*A lettek ellen kezdő tizenegy. Állnak, balról: Fülöp, Vaskó, Csizmadia, Tözsér, Balogh, Priskin.
Elöl: Farkas, Kanta, Pollák, Filkor, Zsidai*

megérdemelten jutottak a fináléba, ahol a bolgárokkal találkoztak. A mieink névsora: Végh – Csizmadia, Balogh, Juhász, Vanczák – Tóth, Vass, Sándor (Kanta), Huszti (Tisza) – Gera, Hrepka (Priskin). Másnap a lettek ellen sikerült javítani. Mindkét gólt az akkor az angol Watford FC-t erősítő Priskin Tamás szerezte. „Parádésan játszottak ma a fiúk, azt kérném mindenkitől, hogy szeresse ezt a csapatot, mert megérdemli” – jelentette ki Várhidi a meccs után. Az összeállítás a következő volt: Fülöp – Csizmadia, Balogh, Vaskó, Pollák – Filkor (Tóth), Zsidai, Tözsér (Rodenbücher), Kanta (Sándor) – Farkas (Tisza), Priskin (Hrepka).

Március 24-án vereséget szenvedett együttesünk Podgoricában a jó erőkből álló montenegróiaktól. A mieink a szakadó esőben már az első percben vezetést szereztek. A Várhidi-éra addigi egyetlen gólszerzője, Priskin Tamás volt eredményes – immáron ötödször. A második féldő legérdekesebb eseményei a magyarok 16-osán belül zajlottak. Két eset után büntető következett, és mivel Vuicsinics és Buzanovics sem hibázott, a hazaiak fordítottak, és meg is nyerték történetük első válogatott összecsapását. A magyarok összeállítása az alábbi volt: Végh (Fülöp) – Csizmadia, Vaskó, Balogh B., Bodor – Vadócz (Farkas), Tóth B., Tözsér – Hajnal – Priskin, Rajczi (Huszti). A házigazdánál az akkor már magyar klubból beválogatott Vukasin Polekszics védett.

Négy nappal később folytatódott a Priskin-show: Moldova ellen belőtte idénybeli hatodik válogatott gólját, sorozatban öt mérkőzésen volt eredményes. Bene Ferenc hatvanas évekbeli remeklése óta nem volt ilyenre példa a nemzeti tizenegyünkben. A csapat 2-0-ra nyert a Szusza Ferenc Stadionban, ez volt Várhidi Péter első győzelme tétmérkőzésen, szövetségi kapitányként. (Azt megelőzően a nemzeti csapat utoljára másfél évvel korábban, 2005.

szeptember 3-án nyert hazai pályán selejtezőn a válogatott.) Mindkét féldőben született egy-egy gól. Az első játékrész gyengébb játékot hozott, de a 9. percben elért Priskin-gólnak köszönhetően vezetéssel fordult Várhidi Péter legénysége. A második féldőben különösen kidomborodott a technikai fölény. Elsősorban Priskin volt elemében: remek lövésével a kapufát találta el. A 63. percben, Hajnal Tamás szabadrúgása után, a negyven méteren keresztül szálló labdát az üresen hagyott Gera Zoltán 10 méterről a jobb sarokba lőtte. Ez volt a Várhidi-korszak első gólja, amelyet nem Priskin szerzett. A folytatásban ugyan akadt a vendégeknek is egy helyzete – Végh Zoltán bravúrral védett –, de a hajrában is a magyar válogatott játszott fölényben. A szövetségi kapitány a Végh – Csizmadia, Juhász, Balogh B. (Vaskó), Bodor – Vadócz, Tóth B., Tőzsér – Gera, Hajnal (Huszti) – Priskin (Tisza) összeállításban játszatta a csapatát, amelynek a legjobbjai Priskin, Gera és Vadócz voltak.

Gera Zoltán gólt szerzett a moldovaiak ellen

Két olyan Eb-selejtezővel zárult az idény, amelyen nem a magyar tizenegy volt az esélyes. Ki is kapott, előbb Görögországban, majd Norvégiában. Az akkor még címvédő görög csapat Iraklióban Gekasz (16. perc) és Szeitaridisz (29. perc) egy-egy góljával nyert. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Végh – Csizmadia, Juhász, Balogh B., Bodor (Vanczák) – Vadócz (Szélesi), Tóth B. – Tőzsér, Hajnal – Priskin (Dzsudzszák), Gera. Dzsudzszák Balázs, aki akkor még a Debreceni VSC tagja volt, ezen a találkozón debütált.

Négy nappal később szinte semmi sem sikerült a norvégok ellen. Oslóban Steffen Iversen rúgott egy gólt az első féldő közepén, de akkor még jól tartotta magát a magyar együttes. Az 58. és a 60. perc között azonban Daniel Omoya Braaten és John Carew is bevette Végh Zoltán kapuját, s ezzel eldőlt minden. A hajrában Carew szerzett még egy gólt, Várhidi Péter kapitányága alatt ez volt a legsúlyosabb vereség. A magyar válogatottban Végh – Szélesi, Juhász R., Balogh, Vanczák – Tóth, Buzsáky (Vadócz), Gera, Hajnal, Tőzsér – Priskin (Tisza) jutott szóhoz.

2006. aug. 16.	Graz	AUSZTRIA	2-1 (2-0)		Gera, Horváth A.
2006. szept. 2.	Bp., Szusza-st.	NORVÉGIA	1-4 (0-3)	Eb-sel.	Gera
2006. szept. 6.	Zenica	BOSZNIA-H.	3-1 (1-0)	Eb-sel.	Huszti, Gera, Dárdai
2006. okt. 7.	Bp., Puskás-st.	TÖRÖKO.	0-1 (0-1)	Eb-sel.	
2006. okt. 11.	Ta'Qali	MÁLTA	1-2 (1-1)	Eb-sel.	Torghelle
2006. nov.15.	Székesfehérvár	KANADA	1-0 (1-0)		Priskin
2007. febr. 6.	Limasszol	CIPRUS	1-2 (0-1)		Priskin
2007. febr. 7.	Limasszol	LETTÓ.	2-0 (1-0)		Priskin 2
2007. márc. 24.	Podgorica	MONTENEGRÓ	1-2 (1-0)		Priskin
2007. márc. 28.	Bp., Szusza-st.	MOLDOVA	2-0 (1-0)	Eb-sel.	Priskin, Gera
2007. jún. 2.	Iraklio	GÖRÖGO.	0-2 (0-2)	Eb-sel.	
2007. jún. 6.	Oslo	NORVÉGIA	0-4 (0-1)	Eb-sel.	

Az A-válogatott törzstagjai

2006–2007

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Juhász Roland (RSC Anderlecht), Tóth Balázs (Kayseri Erciyesspor)

9 mérkőzésen: Gera Zoltán (West Bromwich Albion), Husztai Szabolcs (Hannover)

8 mérkőzésen: Vanczák Vilmos (Sint-Truiden)

7 mérkőzésen: Balogh Béla (MTK Budapest), Priskin Tamás (Watford)

6 mérkőzésen: Végh Zoltán (MTK Budapest)

5 mérkőzésen: Csizmadia Csaba (SV Mattersburg), Dárdai Pál (Hertha BSC), Fehér Csaba (PSV), Király Gábor (Crystal Palace), Torgbelle Sándor (PAOK), Tózsér Dániel (AEK Athén)

4 mérkőzésen: Bodor Boldizsár (Roda JC), Éger László (Ejido), Hajnal Tamás (Kaiserslautern), Kiss Zoltán (DVSC-Teva), Tisza Tibor (Újpest), Vadócz Krisztián (Motherwell)

3 mérkőzésen: Farkas Balázs (Dinamo Kijev), Fülöp Márton (Tottenham, Sunderland), Halmosi Péter (DVSC-Teva), Hrepka Ádám (MTK Budapest), Kabát Péter (Pasching), Löw Zsolt (Hoffenheim), Molnár Balázs (ZTE), Sándor György (Újpest), Szabics Imre (Mainz), Vaskó Tamás (Újpest)

2 mérkőzésen: Horváth András (FC Sopron), Kanta József (MTK Budapest), Rodenbücher István (MTK Budapest), Sowunmi Thomas (1. FC Slovácko), Szélesi Zoltán (Újpest), Vass Ádám (Stoke City)

1 mérkőzésen: Bodnár László (FC Salzburg), Buzsáky Ákos (Plymouth Argyle), Czvitkovics Péter (MTK Budapest), Dzsudzsák Balázs (DVSC-Teva), Filkor Attila (Internazionale), Komlósi Ádám (DVSC-Teva), Leandro de Almeida (DVSC-Teva), Pollák Zoltán (MTK Budapest), Rajczi Péter (Barnsley), Zsidai László (MTK Budapest)

Németh és Dudás az Európa-válogatottban

Az utánpótlás-válogatott 2006 őszen az 1984. január elseje után született játékosokkal vett részt az új rendszerű Eb-selejtezőkön. A korábbiakkal szemben nem az A-válogatottakkal azonos beosztást kaptak a csapatok, hanem azoktól függetlent. Róth Antal válogatottja a finnekkel és az oroszokkal került azonos hármasba, minden csapat csak egyszer játszott minden ellenfelével. A sorsolás nem nekünk kedvezett, a finneket alkalmasint nem csak a Megyeri úton vertük volna meg (5-0 – Priskin és Feczesin 2-2, valamint Balogh B. egy góljával), ellenben az oroszok ellen idegenben kellett pályára lépni. Moszkvában ugyan a döntetlen is elég lett volna a továbbjutáshoz, de a vendéglátók simán, 3-1-re nyertek. Ez a sorozat egyben olimpiai selejtező is volt, így a kiesséssel eldőlt, hogy a magyar válogatott nem vehet részt a pekingi ötkarikás játékokon. A két Eb-selejtezőn Kovács Z. (kapus), Balogh B., Bori, Feczesin, Magasföldi, Pollák, Priskin, Rodenbücher, Sándor Gy., Tisza, Tözsér, Vadócz, Vaskó (2-2 mérkőzésen), Kanta J. és Máté (1-1) játszott.

A következő, az 1986. január 1. után születettekből álló korosztály 2007 tavaszán szintén két selejtezőn játszott, már az újabb Eb-selejtező sorozatban. A fehéroroszoktól 1-0-ra kikapott idegenben, a letteket Újpesten 1-0-ra megverte, így a második helyen állt az öt csapatot számláló csoportban. A két találkozón (ugyancsak Róth Antal irányításával) Bogdán (kapus),

Németh Krisztián (elől) Európa kék mezében a cseh Polákkal

Demjén, Feczesin, Guzmics, Hrepka, Kiss Z., Korcsmár, Kovács Z., Laczkó, Nyári, Szakály P. (2-2), Fodor, Németh K., Simonfalvi, Szabó Á., Szalai és Szatmári L. (1-1) játszott.

Tulajdonképpen ez utóbbi korosztály játékosai szerepeltek a hagyományos Alpok-Adria-kupán, amelyet meg is nyertek a horvátok előtt. Az idény során a későbbi nagyválogatottak közül Bogdán Ádám, Böde Dániel, Debreceni András, Dzsudzsák Balázs, Feczesin Róbert, Guzmics Richárd, Heffler Tibor, Hrepka Ádám, Korcsmár Zsolt, Laczkó Zsolt, Pintér Ádám, Szakály Péter és Szalai Ádám is szerepelt.

Az U19-es korosztály Várhidi Péter vezetésével második lett a hagyományos, vajdasági Vilotics-tornán, majd Cipruson nagyon fölényesen megnyerte a csoportját az Eb-selejtezők első körében. A házigazdákat 3-1-re, az azerieket 5-0-ra, az örményeket 4-1-re megverte. A 12 gólból Németh Krisztián hetet, Farkas Balázs háromat, Filkor Attila és Mészáros Márk

Csoporkép Európa legjobb 18 év alatti futballistáiról. Dudás Ádám balról a nyolcadik, Németh Krisztián a kilencedik

egyed-egyed szerzett. Farkas és Filkor, sőt a csapattársak közül Vass Ádám még a 2006–2007-es idényben, Németh, valamint Debreceni András, Gyömbér Gábor, Korcsmár Zsolt, Pintér Ádám és Stieber Zoltán a későbbiekben az A-válogatottságig jutott. Sajnos, ez a nagyon erős, és mindenki által többre hivatottnak

gondolt generáció elbukott az írországi elitkörben: májusban a németek (0-0) és a bolgárok (1-1) elleni döntetlen után 2-0-ra kikapott az írektől.

A Szokolai Lászlóra bízott U17-es legénység a nyáron győzött a ráckevei nemzetközi tornán, majd továbblépett csoportjából az Eb-selejtezők első körébe. Örményországban a bolgárok ellen 3-1-re, a hazaiak ellen 1-0-ra nyert, míg a skótok elleni 1-1 a csoportgyőzelmet jelentette. Ez a gárda sem tudta megtenni a következő lépést, Franciaországban ugyan 3-2-re megverte a finneket, de 1-0-ra kikapott a norvégoktól, majd gól nélküli döntetlent játszott a rendező ország csapatával, s így harmadik lett a négyesében. Ebből az alakulatból azóta csak Gulácsi Péter, Kádár Tamás és Simon Ádám jutott el az A-válogatottságig.

Az esztendő korosztályos futballjának történetéhez tartozik, hogy 2007 februárjában és márciusában Németh Krisztián és Dudás Ádám helyet kapott az U18-as Európa-válogatottban, amely Barcelonában, a hagyományos Meridian-kupán két mérkőzést vívott Afrika kiválasztottjaival. A mi kontinensünk játékosai az első találkozót 6-1-re, a másodikat 4-0-ra nyerték meg, utóbbin Németh és Dudás is szerzett gólt. A lengyel Wojciech Szczęsny (azóta Arsenal, AS Roma), a spanyol Bojan Krkic (Barcelona, AS Roma, AC Milan, Ajax, Stoke), a német Marko Marin (vb-bronzérmes, Mönchengladbach, Werder Bremen, Chelsea, Sevilla, Fiorentina, Anderlecht) is a két magyar ifjú csapattársa volt.

EURÓPAI KUPÁK

Szégyen a Megyeri úton: 0-4 az FC Vaduz ellen

Minden idők egyik legmegalázóbb hazai vereségével kezdődött az európai kupaidény: az új edző, Bicskei Bertalan által irányított Újpest FC hazai pályán 4-0-ra kikapott a svájci második osztályban szereplő, liechtensteini FC Vaduztól. Tóth Norbert még tizenegyesből sem tudott gólt lőni. Bicskeinek ez volt az első és egyben az utolsó mérkőzése az Újpest élén, soha többet nem irányított magyar csapatot. A lefújás után azonnal lemondott, úgy érezte, ellene játszottak a játékosai, s ezt legalább olyan nehezen viselte, mint a szurkolók „Bicskei, takarodj!” kórusát.

Bicskei Bertalan magába roskadtan ül a padon

Egy nappal később a média már arról tudósított, hogy „Dányi Szilárd ügyvezető elfogadta a korábbi magyar szövetségi kapitány távozásáról szóló döntését, s utódjának az eddigi másod-edző belga szakembert jelölte ki.” A visszavágón már Valère Billen irányította a lila-fehéreket, akik ugyan 1-0-ra győztek, de kiestek.

Ugyancsak az UEFA-kupában indult az FC Fehérvár, amely az első körben nagyon nehezen, csak idegenben szerzett góllal ejtette ki a kazah Kajrat Almatyt. A Dvéri Zsolt góljával elért hazai 1-0 után idegenben Sitku Illés szerezte a mérkőzés első találatát – kiélezettebb csatára utal az eredmény, mint amilyen valójában volt. A Vidi a selejtező második fordulójában a Va-

duzhoz hasonlóan a svájci bajnoki rendszerben szereplő, de annál sokkal patinásabb ellenfelet kapott. A Grasshoppers ellen 1-1-re végződött a Sóstói Stadionban játszott meccs, majd Zürichben 2-0-ra nyertek a „szöcskék”.

A Bajnokok Ligája selejtezőjében a DVSC-Teva nagy csalódást okozott. Hazai pályán nem bírt a macedón Rabotniskivel (1-1), majd Szkopjében súlyos, 4-1-es vereséget szenvedett. Igaz, ebben az is közrejátszott, hogy Halmosi Péter, majd Ibrahima Sidibé kiállítása miatt a Lokinak 40 percet kettős emberhátrányban kellett játszani.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Meghajtották a tatárok a Zetét

A bevált recept szerint az élvonalbeli csapatok többsége a nyáron itthon vagy a környező országokban készült az új idényre. Télen ellenben négy gárda, a DVSC-Teva, az FC Fehérvár, a Sopron és a Budapest-Honvéd is Törökországban edzőtáborozott. (Különlegesség: valamennyien ugyanabban a beleki szállodában laktak.) A csapatok részt vettek helyi tornákon, orosz, román, osztrák és egyéb, ugyancsak ott vendégeskedő alakulatokkal játszottak – váltakozó eredményekkel. A Vasas és az Újpest közelebbi úti célt választott, Ausztriában alapozott február első felében, a tavaszi rajt előtt.

Nyolc együttes is benevezett a nyári Intertotó-kupára, jelentkezve Magyarországnak fenntartott egyetlen helyre. A Budapest-Honvéd, a Diósgyőr, a DVSC-Teva, az FC Fehérvár, a Győri ETO FC, az Újpest FC, a Vasas és a ZTE FC pályázott, a Loki jelentkezése azért is volt érdekes (véltjük akár biztonsági lépésnek is), mert a kiírás szerint az adott ország bajnoki végtabellájának 3-6. helyezettei közül kellett az indulót kijelölni. Motiváló lehetett ugyanakkor, hogy minden egyes lejátszott forduló után 50 000 euró járt a résztvevőnek. Nálunk a ZTE FC, az Újpest, a Vasas és a Fehérvár végzett a jelzett helyeken, mind a négy kinyilvánította korábban részvételi szándékát. A szövetség végül a közülük legelőkelőbb helyen záró együttest, a Borsodi Liga bronzérmesét, a Zalaegerszeget indította. A Zetének nem volt szerencséje a sorsolással, az orosz Rubin Kazany, amely abban az évben nem muzsikált túl jól az orosz élvonalban, de a következő két évben, 2008-ban és 2009-ben is bajnoki címet szerzett, más nagyságrendet képviselt. A tatárok kettős győzelemmel (3-0 Zalaegerszezen, 2-0 Kazanyban) jutottak tovább.

Az élvonal újonca

Paksi Football Club

Alapítási ideje: 1952

Színe: zöld-fehér

Idényei száma a magyar élvonalban: 9 (2006–)

Sikerei: Ligakupa-győztes (2011)

Filkor Attila Figóék között játszott az Interben

Sok magyar futballozott Angliában, de közülük csak kevesen a Premier League-ben. Priskin Tamás a Watford (20.) futballistája volt. (Máté Péter ugyan a Readinghez igazolt, de nem szerepelt élvonalbeli bajnokin.) A Championshipben játszott a Tottenhamtól kölcsönbe a Sunderlandbe menő Fülöp Márton, aki csapatával első lett a második vonalban. „Osztálytársa” volt Gera Zoltán (West Bromwich, 4.), Gyepes Gábor és Rósa Dénes (Wolverhampton, 5.), Vass Ádám (Stoke City, 8.), Buzsáky Ákos és tavasszal Halmosi Péter (Plymouth Argyle, 11.), Király Gábor (Crystal Palace, 12.), valamint tavasszal Rajczi Péter és Ferenczi István (Barnsley, 20.).

Skóciába került, miután csehországi szerződését felbontotta, Sowunmi Thomas (Hibernian, 6.), s ugyancsak az ottani Premier League-ben futballozott Vadócz Krisztián (Motherwell, 10.)

Ha Angliában nem is, Ausztriában élgárdákat erősítettek honfitársaink. Bodnár László és Orosz Péter is tagja volt a Red Bull Salzburg Giovanni Trapattoni által irányított bajnoksapatának. A harmadik helyezett SV Mattersburgban kapott szerződést **Csizmadia Csaba**. A bécsi Austria (6.) első számú kapusát Sáfár Szabolcsnak hívták, a lilák a szerényebb bajnoki produkció miatt a kupasorozatban vigasztalódtak, megnyerték a Mattersburg elleni döntőt. Sáfár és Csizmadia is játszott a fináléban. A Rapidban (4.) kezdte az idényt a már évek óta kettős állampolgár Garics György, aki – miután augusztus végén átszerződött az olasz Serie B-ben szereplő Napolihoz – bemutatkozott az osztrák válogatottban. Kabát Péter a Pasching (5.) csatáraként töltötte az idényt.

Filkor Attila, a magyar válogatott keretébe is meghívott, mindössze 18 éves középpályás késő ősszel a Messina elleni kupamérkőzésen szűk húsz percet töltött a pályán a világhírű Internazionale együttesében, például Figo, Samuel, Toldo, Solari, illetve egy ideig a közben lecserélt Cambiasso és Adriano csapattársaként. Koman Vladimir tavasszal a Sampdoria játékosaként bemutatkozott a Serie A-ban.

Belgiumban ismét Juhász Roland Anderlechtje nyerte meg a bajnoki aranyat, Pető Zoltán az FC Molenbeek Brussels (13.), az idényt még Újpesten kezdő Vanczák Vilmos a Sint-Truiden (15.) játékosa volt. A szomszédos Hollandiában Fehér Csaba a legjobb nyolcig jutott a Bajnokok Ligájában a PSV-vel, klubja megszerezte a bajnoki címet, igaz, ehhez a magyar légiós csupán három szerepléssel járult hozzá. Bodor Boldizsár a Roda JC (6.), Babos Gábor a NEC Nijmegen (10.), Pető Tamás a NAC Breda (11.), **Kerekes Zsombor** pedig a Willem II (15.) mezét viselte.

Huszti Szabolcs a Bundesliga első osztályába igazolt, a Hannover (11.) sorait erősítette. Dárdai Pál a Hertha BSC-ben (10.), Szélesi Zoltán az Energie Cottbusban (13.), Szabics Imre a Mainzban (16.) rúgta a labdát. Hajnal Tamás megnyerte a Bundesliga 2-t a Karlsruhéval. Lőw Zsolt a harmadosztály legambiciózusabb klubjában, a Hoffenheimben zárt nem túl jó idényt.

Róth Ferenc két gárdában is szerepelt a cseh elitben, előbb az 1. FC Slováckóban (16.), majd a Viktoria Plzeňben (6.). Gaál Miklós bajnoki ezüstérmesként zárt a horvát Hajduk Splitben.

Ciprusi élvonalbeli munkaadója volt a két klubban is megforduló Márkus Tibornak (Apollón Limassol, Digenisz), valamint Vezér Ádámnak (Omonia, 2.), Vincze Gábornak (Ethnikosz, 4.), Korolovszky Gábornak (Apollón Limassol, 6.), Seper Ákosnak (Arisz Limassol, 8.), Bükszegi Zoltánnak, Juhár Tamásnak és Szamosi Tamásnak (NEA Szalamina, 9.), Vlaszák Gézának (AEL Limassol, 10.), Berdó Balázsnak, Farkas Norbertnek, Nagy Zoltánnak (Digenisz, 12.) Vezér Ádám az ottani zöld-fehérekkel a kupadöntőbe jutott, azonban a végül elveszített fináléban nem kapott lehetőséget.

Tóth Balázs (elől balról a második) török klubcsapatában

Görögországban, az ezüstérmes AEK-ban játszott Tőzsér Dániel, Torghelle Sándor a PAOK (9.) támadója, Posza Zsolt az Ergotelisz (9.) első számú kapusa volt. Korsós György a Skoda Xanthiba (10.) került. Bárányos Zsolt a második vonal bajnokcsapatában, az Aszteraszban szerepelt. Törökországban játszott tavasszal Sitku Illés (Ankaraspor, 8.), s az egész szezonban Tóth Balázs (Kayseri Erciyesspor, 5.) Utóbbi nem szerepelt csapatában az elveszített kupadöntőben.

Nagy Zoltán (Digenisz)

A portugál élvonalba is jutott magyar futballista, Gyánó Szabolcs az Académica de Coimbra (13.) sikereiért hajtott. Éger László a spanyol második ligában, a Poli Ejidóban töltötte rövid légiós karrierjét. A lábadozó Simek Péter ősszel még a temesvári Politehnica tagja volt, de bajnoki mérkőzésen nem játszott. A korábbi szombathelyi, újpesti Nagy Gábor a svájci Aarau (9.) került. Farkas Balázs bajnoki címet nyert Ukrajnában a Dinamo Kijevvel.

Északon, a 2006-os norvég bajnokságban futballozott Nikolov Balázs (13.), valamint Tóth Mihály és Szekeres Tamás (Fredrikstad, 8.) Utóbbi kettő kupagyőztes lett novemberben a klubjával, Tóth játszott a döntőben is. Szekeres a szezon egy részét a Tromsøben (10.) töltötte. Kovács Péter a Viking Stavanger (11.) csatára volt. Finnországban két magyar lépett pályára a 2006-os élvonalban: Szilágyi Gábor (Kooteepee, 11.) és Gruborovics Tamás (KuPS, 13.) Ismét jutott honfitársunk a dán elitbe: Takács Ákos a Vejle BK (11.) soraiba lépett. Két magyar kapus védett a 2006-os feröeri bajnokság legmagasabb osztályában: Turi Géza (GI Gøta, 6.) és Gángó András (IF Fuglafjordur, 10.)

Lakatos István, Lakatos Tamás és Petró Zsolt a szabolcsi Tuzsérről az ír második vonalba, az Athlone Townhoz igazolt.

Kenesei Krisztián idény közben tért haza Kínából, a pekingi Kuoantól (Guoan).

Noha még „csak” klubjuk korosztályos csapatában szerepeltek, de a későbbi válogatottak közül légiós volt már Szalai Ádám (VfB Stuttgart) és Stieber Zotán (Aston Villa) is.

2007 áprilisában, Papizsanszkij Artúrt követve, a braziliai Rio Grande de Norte állambeli Natal városába, az FC América ifjúsági együttesébe igazolt Gyömbér Gábor.

EB-PÁLYÁZAT

„Átverték, átverték minket!”

Magyarország számára óriási csalódást hozott a 2012-es Európa-bajnokság helyszínéről szóló cardiffi döntés. 2007. április 18-án – noha az előzetes számítások alapján úgy tűnt, akár győzelmi esélye is lehet a magyar–horvát közös pályázatnak – a döntéshozók, az UEFA végrehajtó bizottsága tagjai közül senki sem voksolt mellettünk. A győztes lengyel–ukrán pályázat nyolc, az olasz négy szavazatot kapott.

Az eredményhirdetés reggelén megjelent nagy európai sportlapok közül az olasz *Gazzetta dello Sport*, a német *Kicker* és a francia *L'Équipe* egyöntetűen az olasz pályázatot tartotta favoritnak, míg a szintén német *Sport Bild* a mi beadványunk sikerét várta. A magyar pályázati bizottság tagja, Dénes Ferenc szerint a döntést megelőzően általános vélemény volt, hogy a magyar–horvát és az olasz pályázat közül kerül majd ki a végső győztes. Utóbb Kisteleki István, a Magyar Labdarúgó-szövetség elnöke

A győztesek: Michał Listkiewicz, a lengyel és Hrihorij Szurkisz, az ukrán szövetség elnöke

mondta, hogy a mi kandidálásunk kapta a legjobb minősítést az UEFA technikai bizottságától, és a prezentációk között is a legjobbnak bizonyult – ezért is volt sokkoló a magyar delegáció tagjai számára az eredmény.

Mészöly Kálmán, érzelmeivel nehezen bírva, azt hajtogatta, hogy a döntéshozók közül a török és a ciprusi UEFA-illetékes személyesen neki ígérte meg, hogy a magyar–horvát pályázatra voksol. „Átverték, átverték minket!” – kiabálta, majd elsírta magát.

A sikertelen pályázat csaknem 462 millió forintba került. A Magyar és a Horvát Labdarúgó-szövetség megállapodása szerint a költségvetéshez a két szervezet fele-fele arányban járult hozzá, így a magyarokra 230 millió 927 ezer forint jutott. Utóbbi összegből a magyar állam több mint 101 millió 200 ezer forintot fedezett.

A REAC lett a téli teremfutball uralkodója

A rákospalotai együttes megvédte elsőségét az ismét Tippmix-kupa néven futó rendezvényen. Jelentős különbség a 2006-os kiíráshoz képest, hogy ezúttal nem öt csapat, hanem a teljes NB I-es mezőny elindult. Zalaegerszezen és Miskolcon játszották a selejtezőket, a nyugati helyszínről a Kaposvár és a Sopron (kiesett: Honvéd, ZTE), valamint az Újpest és a PMFC (kiesett: Vasas, Győri ETO) jutott a nyolcas döntőbe. A keleti oldalról az MTK és a REAC (kiesett: Diósgyőr, Vác), illetve a DVSC és a Tatabánya (kiesett: Fehérvár, Paks) szerzett jogot a Főnix csarnokbeli fináléra.

A mostoha időjárás miatt néhány gárda elkésett a január 27-i döntőről, át kellett alakítani a programot. Az A-csoportból az előző évek teremspecialistái, a DVSC és a REAC jutottak tovább, befejezte a Kaposvár és a PMFC. A B-ből az MTK és a Tatabánya lépett egyet előre, elbúcsúzott az Újpest és a Sopron. Az elődöntőben a REAC 2-1-re verte a fővárosi kék-fehéreket, a Tatabánya szétlövésben gyűrte le a DVSC-t. A Loki a harmadik helyért vívott meccsen vigasztalódott (5-2-re nyert az MTK ellen). A nagydöntőben a REAC 5-3-ra győzött a Tatabánya ellen, pedig utóbbi soraiban játszott Weisz Tamás is, aki az előző két évben az Egyesült Államokban, a San Diego, a Cleveland Force és a Chicago Storm színeiben profi teremfutballista volt. A győztes egymillió, a második 750 000, a harmadik 500 000 forintot kapott. A torna legjobb játékosának a debreceni Leandrót választották, az MTK-s Végh Zoltán kapta a legkiválóbb kapusnak felajánlott díjat, a gólkirályi címet pedig a REAC csatára, Kovacsics Károly nyerte el.

GYÁSZ

Elhunyt a leghíresebb magyar

Hosszan tartó, súlyos betegség után, 79 éves korában, 2006. november 17-én reggel 7 órakor a Kútvolgyi Kórházban elhunyt Puskás Ferenc, minden idők legnagyobb magyar labdarúgója. Halálát légzési és keringési elégtelenség okozta. Az Aranycsapat legendás kapitányát élete utolsó hat évében a Kútvolgyi Kórházban kezelték, szeptember közepe óta az intenzív osztályon ápolták. A kormány Puskás Ferenc temetésének napját nemzeti gyásznappá nyilvánította. December 9-én délután a Puskás Ferenc Stadionban, a Nemzet Búcsúja keretében emlékeztek tisztelői az elhunytira. A koporsó mögött hat-hétezren haladtak a Puskás Stadiontól a Hősök tere felé. A Hősök terén a Magyar Honvédség díszsortúzzal búcsúzott dandártábornokától. A leghíresebb magyart a Szent István-bazilika altemplomában helyezték sírboltjába. A nap során búcsúztatásán beszéddel vagy könyörgéssel tisztelgett előtte Sólyom László köztársasági elnök, Tökés László, Schmitt Pál, Grosics Gyula, Buzánszky Jenő, Franz Beckenbauer, Ramon Calderón, Bozsik Péter, Détári Lajos, Gellei Imre, Szepesi György, valamint a család képviselőiben Szöllősi György. Lerótta kegyeletét Juan Antonio Samaranch, a NOB korábbi elnöke is.

2006

2007

Névsorolvasás

BUDAPEST-HONVÉD:

Sandro Tomić 12 – Schindler Szabolcs 28/1, Debreceni András 19, Pomper Tibor 22/1, Vincze Zoltán 16 – Dobos Attila 26/8, „Benjamin” Angoua 23, Eugenio Bila „Genito” 24/2, Schrancz Balázs 15/1 – Hercegfalvi Zoltán 26/6, Koós Gábor 21/6. A többiek: László András 15/2, Disztl Dávid 13/2, Ivancsics Gellért 13/2, Szabó Tibor 12/1, Igor Bogdanovics 11/6, „Diego” Rigonato 11/1, Miski Zoltán (k) 10, Dancs Roland 9, Zana Norbert 9, Csobánki Ádám 8, Mészáros Attila 8, Tóth Iván (k) 8, Bartyik Norbert 7, Micso Szmiljanics 7/1, Baranyai Tibor 6/1, Budovinszky Krisztián 6/1, Edouard Njodjo 6/2, Sándor István 6, Guie-Gneki Abraham 5/2, Takács Zoltán 5, Gajda István 4, Mogyorósi József 4, Lázár Zsolt 2, Kocsis Ferenc 1, Lantos István 1, Manuel Galván Rivera 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Csernyánszki Norbert 17 – Bernáth Csaba 24, Komlósi Ádám 23/2, Dragan Vukmir 24, „Leandro” de Almeida 26/7 – Dombi Tibor 24/1, Kiss Zoltán 26/3, Sándor Tamás 23/4, Dzsudzszák Balázs 23/7 – Ibrahim Sidibé 27/17, Zsolnai Róbert 24/5. A többiek: Mészáros Norbert 21/1, Halmosi Péter 16/2, Virág Béla 12/1, Igor Bogdanovics 10/1, Szatmári Csaba 11, Balogh János (k) 10, Bojan Brnovics 10/3, Aco Sztojokov 10/5, Madar Csaba 6, Takács Zoltán 6, Rezes László 5, Marco Túlio 5, Bíró Péter 4, Jimmy Jones Tchana 5/1, Thierry Issiémou 3, Szilágyi Péter 3/1, Sandro Tomić (k) 3, Balogh Zoltán 2, Böör Zoltán 2, Éger László 2/1, Szűcs István 2, Hegedűs Gyula 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Szalma Pál 28 – Rubint Richárd 25/1, Katona Attila 28, Farkas Viktor 27/4, Elek Norbert 21/1 – Sipéki István 29/1, „Foxi” Kethevoama 23/8, Vitelki Zoltán 28/1 – Halidou Douva 22/3, Ciprian Binder 26/3, Simon Attila 30/8. A többiek: Faggyas Milán 16, Szögédi Szilárd 16/2, Mogyorósi József 14, Halgas Tibor 12/3, Haman Sadjo 12/1, Hegedűs Gyula 11, Tomislav Stanić 10/1, Jeremias Buz 8, Huszák Tamás 8, Kerényi Gábor 7, Lipusz Norbert 6, Rebecsák Szilárd 5, Menyhért Gergő 2, Szántai Levente (k) 2, Dénes Zsolt (k) 1

FC FEHÉRVÁR:

Sebők Zsolt 27 – Farkas Balázs 22/1, Kuttor Attila 21/2, Mohl Dávid 24/2 – Julinho 20/5, Nagy Dániel 23/2, Dvéri Zsolt 19/1, Mario Božić 24/2, Lattenstein Norbert 21/1 – Horváth Ferenc 22/3, Jusuf Dajić 20/8. A többiek: Csizmadia Csaba 17/2, Sitku Illés 17/10, Kocsis Gábor 15, Alexander Alumona 13/1, Baranyai Tibor 12/1, Horváth Gábor 12/1, Koller Ákos 11, Terjék Lajos 11/1, Fehér Zsolt 10/1, Schwarcz Zoltán 9, Disztl Dávid 7, Vayer Gábor 7/1, Fekete Attila 6, Györök Tamás 6, Bölczföldi Viktor 4, Csobánki Ádám 3, Németh Viktor (k) 3, Simek Péter 3, Vincze Zoltán 3, Mészáros Attila 2, Finta Péter 1, Pálfi Milán 1, Vadász Viktor 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovics 30 – Bank István 23, Kovács Zoltán 25, Jäkl Antal 26, Mátyus János 18/1 – Pákolicz Dávid 21/1, Tokódy Tibor 24/4, Müller Zsolt 28/1, Virág Aladár 16/1 – Szabó Zsolt 24/2, Bajzát Péter 24/18. A többiek: Dudás Ádám 15, Tóth Pé-

ter 14/1, Hanák Viktor 13, Varga Róber 12/1, Granát Balázs 11, Regedei Csaba 11, Stark Péter 11/1, Nyári Tibor 10/1, Bojan Brnovics 9/3, Rozsi József 9, Czaniak Károly 8, Kiss Zsolt 8, Varga Gábor 7, Zsók József 6, Böör Zoltán 4/2, Vincze Ottó 4, Csermelyi Imre 3, Lajtos Dávid 2, Gál András 1, Tóth Gábor 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Milinte Árpád 27 – Petrók Viktor 25, Zahorecz Krisztián 27/4, Kovácsécs Róbert 24, Grúz Tamás 22/1 – Dusan Vasziljevics 27/7, Szakály Péter 27/3, Maróti Béla 20, Szakály Dénes 18 – André Alves 30/10, Oláh Lóránt 29/12. A többiek: Pintér Attila 18/1, Admir Suljić 16, Varga Zoltán 15, Ladislav Kozmér 14, Radics Zsolt 14, Mező Tamás 13, Andruskó Attila 12/1, Venczel Balázs 11/1, Bojan Bozsovics 7, Ribí István 7, Kovács Zoltán (k) 3, Balogh László 1, Huzmi Gábor 1, Reszli Gábor 1

MTK BUDAPEST:

Végh Zoltán 30 – Mladen Lambulics 30/2, Balogh Béla 24/1, Rodenbücher István 25/3, Pollák Zoltán 26 – Czvitkovics Péter 29/2, Kanta József 27/16, Bori Gábor 24/3 – Németh Krisztián 25/12, Hrepka Ádám 27/11, Pál András 25/4. A többiek: Pintér Ádám 20/1, Horváth Levente 19/2, Zsidai László 17, Kriston Attila 13, Urbán Gábor 10/2, Lipcsei Roland 9, Szabó Ádám 6/1, Bonifert Péter 4, Zabos Attila 4, Pátkai Máté 3/1, Selei András 2, Simon Attila 2, Vadnai Dániel 2, Busai Attila 1, Simon András 1

PAKSI FC:

Kovács Attila 23 – Molnár Zoltán 26, Salamon Miklós 28, Tamási Gábor 24 – Buzás Attila 26/4, Zováth János 23/1, Heffler Tibor 18/5, Baló Tamás 19/1, Kiss Tamás 26/4 – Belényesi Miklós 29/5, Varga László 20/2. A többiek: Horváth Sándor 18/2, Böde Dániel 17, Mészáros István 16, Montvai Tibor 14/1, Barics Péter 13, Benedeczki Ferenc 12, Csehi Tamás 12/1, Hanák Viktor 12, Kóczian Ferenc 10/1, Balaskó Iván 7/1, Fehér Attila 7/1, Tóth Péter 5, Horváth Ferenc 4/2, Pokorni Péter (k) 4, Bita László (k) 3, Ambrus Sándor 2, Bardi Gábor 1, Vizard Zsolt 1

PÉCSI MECSEK FC:

Herbert Roland 25 – Lantos Levente 22/1, Dienes András 28, Szabados József 24/1, Szekeres Zsolt 29 – Sipos János 25/2, Lukács Tihamér 26/4, Csedomir Pavicevics 22, Szatmári Lóránt 21 – Pest Krisztián 23/5, Kulcsár Árpád 28/8. A többiek: Nógrádi Árpád 20/3, Bajusz Endre 16, Finta Zoltán 15/1, Győri János 15, Balaskó Iván 12/1, Horváth Péter 11/2, Tóth Zoltán 11, Varga I Zoltán 11, Laki Zoltán 9/1, Sztipánovics Barnabás 9/2, Wittrédi Dávid 5, Sóllyom Csaba (k) 4, Kalmár Zsolt 3, Varga II Zoltán 2, Csaba Gergő (k) 1, Szabó Norbert 1, Udvarács Milán (k) 1, Goran Vujić 1

RÁKOSPALOTAI EAC:

Illyés Dániel 17 – Dinka Balázs 24, Pusztai Olivér 23/3, Horváth Gábor 22/1, Sallai Balázs 23 – Somorjai Tamás 29/6, Kapcsos Vince 24/1, Cseri Gergő 27/1, Polonkai Attila 25/1 – Nyerges Krisztián 30/10, Torma Gábor 29/15. A többiek: Török Sándor 21, Makra Zsolt 15/1, Schrancz Balázs 13, Földvári Csaba 12, Regedei Csaba 12/1, Tóth Norbert 11/1, Bárányos Zsolt

9/1, Kovács Balázs 8, Tamási Zoltán 8, Farkas Balázs (k) 7, Kovács Károly 7, Nagy I Gábor 6, Szentpéteri Viktor (k) 6, Bozori Balázs 3, Virágh Tibor 3, Délczeg Gergely 2, Kiss Tamás 1

FC SOPRON:

Rabóczki Balázs 17 – Ion Ibric 19, Marius Adrian Radu 28/2, Cristian Munteanu 25 – Demjén Gábor 24/2, Magasföldi József 27/6, Sifter Tamás 23, Horváth András 25/3 – Sira István 15/2, Feczesin Róbert 29/11, Cristian Cigan 28/3. A többiek: Victor Sergiu Homei 14, Ivancsics Gellért 13/2, Szabó Tibor 13, Dancs Roland 12, Alexandru Dragomir 12, Laurentiu Rus 12, Takács Tamás (k) 11, Bagoly Gábor 9/1, Lázár Pál 9, Fábó Kolling 7/1, Florin Sebastian Ianc 6, Georgi Korudzsiev 6, Ognjen Lekics 6, Felix Ankamah 5, Birtalan Botond 5/1, Németh Dávid 4, Csontos Zoltán 3, William Amamoo 2, Csikós Sándor 2, Luca Pinton 2, Bajner Bálint 1, Ionuț Alexandru Daria 1, Bojan Trkulja 1, Varga Zoltán 1

FC TATABÁNYA-VÉRTES CENTER (FC TATABÁNYA):

Vukasin Polekszics 25 – Rajnay Attila 22/1, Vámosi Csaba 23/6, Filó Tamás 27/1, Megyesi László 26/4 – Kerényi Norbert 22/1, Jan Nečas 27, Gulyás Gábor 14, Hajdú Norbert 30/6 – Takács Marcell 14/1, Dorge Rostand Kouemaha 25/12. A többiek: Vojiszlav Bakracs 13, Mile Kristián 13, Balogh Zoltán 12/1, Edouard Ndjodo 12/4, Goran Jezdimirovics 11, Szilágyi Gábor 10/1, Joseph Martial Ngalle 9, Szőke János 9/1, Csopaki István 8/1, Sándor István 8, Hullám Attila 7, Dupai János 6, Marián Postrk (k) 6, Weisz Tamás 5, Dombai Viktor 4, Nagy Tamás 4, Simon Viktor 3, Ábel Péter 2, Márkus Tibor 2/3, Balázs József 1, Romhányi Tamás 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 29 – Vermes Krisztián 28/1, Bőjte Attila 27, Vaskó Tamás 27/3, Tóth Balázs 19 – Nagy Olivér 21/1, Erős Károly 26/1, Korcsmár Zsolt 24/1, Sándor György 27/3 – Tisza Tibor 29/13, Kovács Zoltán 30/8. A többiek: Kóhalmi András 16/1, Mészáros Márk 13/1, Rajczy Péter 13/4, Kiss Zoltán 12, Ivan Maximiliano Zaleh 12/1, Fűzi Ákos dr. 9, Gulyás Máté 9, Völgyi Dániel 8, Habi Ronald 6, Hullám Attila 6, Kisznyér

Ádám 6, Freud Gábor 5, Velibor Kopunovic 5, Tóth Norbert 5, Lucas Cariati 4/1, Kövesfalvi István (k) 1, Széki Attila 1, Vanczák Vilmos 1

DUNAKANYAR-VÁC:

Kőteles László 22 – Makrai László 24, Kovács Péter 27, Dudás Máté 20 – Szabó Viktor 23, Martin Svintek 15/1, Farkas Péter 18, Rusvay Gergely 29/2, Vén Gábor 29/4 – Kulcsár Tamás 28/2, Palásthy Norbert 23/7. A többiek: Laskai Attila 14/1, Udvari Tamás 14, Gáspár Endre 12/1, František Kunzo 11, Cristiano Thomas 10, Balogh Richárd 9, Bozori Balázs 9/1, Rob Kornél 9/1, Sinkó Balázs 9, Lázár Zsolt 8, Csopaki István 7, Dusan Djokics (k) 6, Fernando Prado 5, „Geovani” Fraga Fretta 5, Gulyás Gábor 5, Lettrich Dániel 5, „Marcelo” Dluzniewski 4, Gábor Tibor 3, Páles Tamás 3, „Diego” da Silva 2, Hámori István (k) 2, „Leandro” da Silva 2, Babó Levente 1, Hajzer Ádám 1, Nikischer György 1

VASAS SC:

Németh Gábor 28 – Fehér Zoltán 19, Pandur Péter 27/4, Mariusz Unierzyski 23/1, Tóth András 20/2 – Majoros Árpád 24, Kincses Péter 29/7, Kiss Károly 20/1, Pintér Zoltán 22 – Németh Norbert 29/9, Lázok János 28/9. A többiek: Balog Zsolt 18, Nagy Tamás 17/2, Kádöböcz Csaba 16, Odobéna Péter 15, Bali Péter 14/1, Niller Zsolt 14/1, Skita Tamás 14/1, Kovács Gábor 11/1, Piller József 10, Kenesei Krisztián 9/5, Tandari Tamás 9, Borszéki Csaba (k) 2, Harnisch Ákos 1, Mogyoróssy Balázs 1, Mundi Roland 1

ZALABEGERSZEGI TE:

Varga Zoltán 14 – Kocsárdi Gergely 27/1, Sebők Vilmos 19/2, Sorin Botiş 27/1, Máté Péter 28/3 – Nagy Lajos 29/5, Molnár Balázs 22, Tóth Zoltán 23/1, Józsi György 26/3 – Waltner Róbert 26/13, Ivica Franciskovics 21/3. A többiek: Sebők József 19/4, Csóka Zsolt 18, Ferenczi István 17/5, Darko Ljubojevic 17/3, Simonfalvi Gábor 15/1, Darius Sebastian Kampa (k) 9, Koplárovcics Béla 9, Martin Lipčák (k) 9, Radivoje Lekić 8/2, Lendvai Miklós 7, Juraj Dovičovič 5/1, Kádár Tamás 5, Ludánszki István 5/1, Ciprian Virgil Dianu 4, Besnik Ramadani 4, Balázs Zsolt 3/2, Kottán Krisztián 2

A 2006–2007. évi Borsodi Liga végeredménye

1. DVSC-Teva	30	22	3	5	63-21	69	15. Pécsi MFC	30	7	12	11	31-41	33
2. MTK Budapest	30	19	4	7	61-33	61	16. Dunakanyar-Vác	30	4	7	19	21-57	19
3. ZTE FC	30	17	4	9	54-38	55	A Borsodi Liga góllövőlistájának élcsoportja						
4. Újpest FC	30	15	4	11	39-32	46	1. Bajzát Péter (Győri ETO FC)	18					
5. Vasas	30	13	6	11	43-41	45	2. Ibrahima Sidibé (DVSC-Teva)	17					
6. FC Fehérvár	30	13	5	12	45-43	44	3. Kanta József (MTK Budapest)	16					
7. Kaposvári Rákóczi	30	12	5	13	40-36	41	4. Torma Gábor (REAC)	15					
8. Budapest-Honvéd	30	11	8	11	48-43	41	5. Tisza Tibor (Újpest FC)	13					
9. Diósgyőri VTK	30	11	5	14	40-52	38	5. Waltner Róbert (ZTE)	13					
10. FC Sopron	30	11	4	15	33-46	37	NB II, Keleti csoport						
11. Paksi SE	30	10	7	13	34-38	37	1. Nyíregyh. Spartacus FC	30	20	9	1	67-24	69
12. FC Tatabánya-Vértess C.	30	11	3	16	46-58	36	2. Ferencvárosi TC	30	18	11	1	70-21	65
13. Győri ETO	30	9	8	13	37-43	35							
14. REAC	30	9	7	14	42-55	34							

3. Orosháza FC	30	16	7	7	58-40	55	4. Barcsi SE	30	18	5	7	49-30	59
4. Szolnoki MÁV FC	30	13	10	7	45-35	49	5. Lombard Pápa TFC	30	14	9	7	42-24	51
5. Bócs KSC	30	12	10	8	37-37	46	6. Dunaiújváros	30	15	1	14	51-46	46
6. Tuzsér SE	30	13	6	11	40-47	45	7. Gyirmót SE**	30	16	5	9	58-40	44
7. Vecsési FC	30	11	9	10	49-43	42	8. Mosonmagyaróvári TE	30	12	4	14	45-63	40
8. Kecskeméti TE	30	10	10	10	46-46	40	9. Soroksár SK	30	11	6	13	35-30	39
9. Karcagi SE	30	9	10	11	31-39	37	10. Kaposvölgye VSC	30	11	6	13	37-48	39
10. Baktalórántháza VSE	30	8	9	13	33-44	33	11. Integrál-DAC	30	10	9	11	53-48	39
11. Makó FC	30	9	8	13	30-45	32*	12. BKV Előre	30	10	8	12	41-48	38
12. Kazincbarcikai SC	30	6	14	10	41-45	32	13. Budaörs SC	30	8	7	15	32-51	31
13. Jászberényi SE	30	9	2	19	40-55	29	14. Cellödömlki VSE	30	5	6	19	22-57	21
14. Békéscsaba 1912 ESE	30	8	4	18	33-48	28	15. Hévíz FC	30	5	3	22	23-49	18
15. Jászapáti VSE	30	7	6	17	26-48	27	16. Balatonlelle SE	30	2	5	23	24-81	11
16. Budafoki LLC	30	6	5	19	31-60	23							

* A Makótól 3 büntetőpont levonva

*: A Haladástól 8 pont levonva. ** A Gyirmóttól 9 pont levonva.

NB II, Nyugati csoport

1. BFC Siófok	30	19	5	6	59-24	62
2. Szombathelyi Haladás*	30	21	5	4	66-25	60
3. Felcsút SE	30	18	6	6	52-25	60

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Ceglédi VSE. **Bakony-csoport:** FC Ajka.
Dráva-csoport: Kozármisleny. **Duna-csoport:** Tököl. **Mát-
 ra-csoport:** ESMTK. **Tisza-csoport:** Balkány

Egy kiscsapat nagy napja:
 a tuzsériak az Üllői úton,
 közel tízezer néző előtt.
 Nagy, Csobán, Dancs,
 Mező, Göncz, Mitró,
 Bagin, Krajncz, Mínyin,
 Iván és Gergely szerepelt
 a kezdő tizenegyben

A Borsodi Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Debreceni VSC-Teva	X	3-0	3-1	0-2	0-3	3-1	0-1	2-1	1-1	2-1	1-0	2-0	3-0	4-1	2-1	4-0
2. MTK Budapest	0-1	X	2-0	2-0	2-2	0-1	2-0	2-2	4-2	4-1	1-0	4-0	1-0	4-0	0-0	3-0
3. Zalaegerszegi TE	0-1	1-0	X	2-0	1-0	2-1	2-1	3-2	2-2	1-3	4-0	1-0	2-2	3-2	4-1	1-1
4. Újpest FC	2-0	2-3	0-1	X	2-0	0-2	0-0	4-2	0-3	1-0	3-2	2-0	2-0	0-0	1-0	1-0
5. Vasas SC	0-1	1-5	4-0	1-2	X	2-2	1-0	3-1	2-2	0-0	0-1	2-0	3-2	1-0	3-3	2-2
6. FC Fehérvár	0-4	5-3	2-3	3-2	2-0	X	1-2	1-0	2-0	3-1	1-1	2-0	2-1	2-2	2-2	1-0
7. Kaposvári Rákóczi	1-2	0-1	3-1	1-0	0-1	1-0	X	1-2	1-2	2-2	2-0	4-0	2-1	3-1	1-2	3-0
8. Budapest-Honvéd	2-1	2-1	1-2	1-1	0-1	1-1	2-2	X	1-1	2-0	0-0	2-0	4-1	2-1	0-1	6-0
9. Diósgyőri VTK	1-5	0-1	1-4	1-0	1-2	2-1	1-1	2-1	X	0-2	2-1	3-1	4-3	1-0	1-3	1-0
10. FC Sopron	1-6	0-3	1-2	0-2	1-0	2-1	1-0	1-1	1-0	X	1-3	1-0	0-1	2-3	3-1	3-1
11. Paksi FC	0-0	3-1	2-0	1-1	4-2	0-2	1-0	1-2	2-1	1-0	X	0-1	2-2	1-1	0-1	0-0
12. FC Tatabánya	2-1	2-4	0-3	3-2	1-3	3-2	4-2	1-2	5-3	2-0	3-0	X	2-1	2-3	4-0	1-2
13. Győri ETO FC	0-0	3-4	2-1	0-3	0-2	2-0	3-1	2-0	4-0	2-0	2-1	0-0	X	2-2	0-0	1-0
14. REAC	1-3	0-0	2-1	1-2	1-3	2-0	1-1	3-4	0-2	1-3	4-3	2-4	2-0	X	1-0	4-0
15. Pécsi MFC	0-2	0-1	1-1	0-1	2-1	2-0	2-3	1-1	1-0	0-0	0-2	3-3	0-0	2-2	X	1-1
16. Dunakanyar-Vác	1-3	2-3	0-5	3-1	0-1	0-2	0-1	3-1	1-0	1-2	0-2	2-2	0-0	0-1	1-1	X

A Sándor Károly Akadémia és Garami József közös bajnoki címe

Aligha volt korábban ilyen az élvonal történetében: a legalacsonyabb átlagéletkorú csapat nyerte meg az elsőséget. Az MTK Budapest megszerezte története huszonharmadik bajnoki címét, megszakítva a Debreceni VSC-Teva nagy sorozatát. Meglepetésre, noha a kék-fehérek ezüstéremmel zárták a 2006–2007-es idényt. Mégis, azok, akik a Loki koronájának elvesztésére számítottak, inkább az Újpestet vagy akár a Győri ETO-t tartották esélyesnek. (A *Nemzeti Sport* az idény előtt a 2-4. hely elérését tartotta reális célnak Garami József együttese számára.)

Az MTK elleni érv, annak elismerése mellett, hogy a csapat magját nagyon tehetséges, többségükben már a válogatottban is bemutatkozott vagy legalább a keretébe bekerült fiatalok alkotják, a tapasztalatlanság volt. Meg az, hogy a jelek azt mutatták, Várszegi Gábor, illetve az egyesület vezetősége a gazdasági stabilitás megteremtése miatt fontosabbnak tartja az értékek gyors piacra dobását, mint egy, akár a Bajnokok Ligája főtáblájára is esélyes tizenegy kialakítását. Az idény előtt távozott a már korábban klubjával a szerződés hosszabbítás miatt vitába kerülő Balogh Béla, a rivális Debrecenhez igazoló Czvitkovics Péter, s nem utolsósorban az akkoriban a kiemelkedően legtehetségesebb magyar futballistának tartott, az előző szezonban 12 gólig jutó tinédzser, Németh Krisztián. (A Némónak becézett csatár távozása része volt az MTK Budapest és a Liverpool FC közötti együttműködésnek, a támadót hamarosan követte Gulácsi Péter és Simon András, majd a még ifjabbak közül Pölöskei Zsolt,

Az MTK Budapest bajnoksapata. Hátul, balról: Szatmári, Lambulics, Szekeres, Bajusz, Gulácsi, Pintér, Busai, Simon, Tóth, Végh. Előttük: Zsidai, Bonifert, Szabó, Lencse, Ladóczki, Pollák, Hrepka, Kulcsár, Rodenbücher. Második sor: Lénárd Imre szertáros, Kiss János gyűró, Kakas László edző, Teodoru Vaszilizs edző, Domonyai László ügyvezető, Garami József vezetőedző, dr. Szilágyi György orvos, Pölöskei Gábor edző, Molnár István gyűró, Schneider Sándor technikai vezető. Elöl: Vadnai, Urbán, Kanta, Bori, Pál, Horváth, Pátkai, Kecskés

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Poór Patrik, Hajdú Ádám és Adorján Krisztián, valamint rövid időre Vass Patrik, Horváth Péter és Abu Attila is.) Az első három forduló után Hollandiába igazolt Hrepka Ádám.

A szakmai stáb fiatalokkal egészítette ki a keretet, amelyben mindössze két, harmincon felüli futballista akadt: Végh Zoltán, valamint a már magyar állampolgár, montenegrói születésű Mladen Lambulics. Ők viszont feletébb rutinosnak számítottak, a címnyeréskor a kapus a 38. évében járt, a középhátvéd pedig a 36. születésnapjához közeledett. Azért is érdekes a 2002 tavaszán a magyar élvonalban bemutatkozott Lambulics honosításának emlegetése, mert így csupa magyar állampolgár alkotta a keretet. A hazai élvonal bajnokságának esetében ilyenre 1990, az Újpest (eddig) utolsó előtti bajnoki címe óta nem volt példa.

Az MTK (illetve Várszegi Gábor) alapította a rendszerváltozás után az első magyar futballakadémiát, s az agárdi kastélyban folyó munka első nagy termését 2008-ban szüretelték le. A huszonhat, pályára lépett játékosból tizenheten futballistaként a Sándor Károly Akadémián nevelkedtek. Közülük az idényben Kanta József, Zsidai László, Rodenbücher István, Hrepka Ádám és Pollák Zoltán már A-válogatottnak mondhatta magát. (Mint ahogyan a 2007–2008-as idényben a nemzeti tizenegyben szerepeltek közül Fülöp Márton, Balogh Béla, Buzsáky Ákos, Filkor Attila és Juhász Roland is az MTK nevelése volt.)

A Soproni Liga mezőnyének, az addig megszerzett bajnoki címeket tekintve, legeredményesebb alakulata már az előző években is a tüz közelébe került. Kitűnően rajtolt 2005 őszén, majd ugyan visszaesett, de a DVSC, Újpest, Fehérvár hármasság mögött negyedikként végzett. 2006 első felében kiemelkedett a mezőnyből, még legközelebbi riválisával szemben is ötpontos előnyt szerzett a tavaszi folytatásra, ám nem bírta a bajnokság második felének nyomását, s a DVSC-Teva megelőzte. Ezek a példák is óvatosságra intették az MTK Budapest vezetőit, amikor a 2007–2008-as idény derekán az esélyekről nyilatkoztak. Négy ponttal vezetett a csapat a Bp. Honvéd előtt – de hát láttak már hasonlót a Hungária körúton... Mindenesetre úgy festett, Garami József ki tudta rántani a legénység szekerét a gödörből. Október elején, miután a társaság kikapott a remekül rajtoló, az első tíz fordulóban csak öt pontot veszítő Bp. Honvédtól, hatpontos hátrányba került a kispestiekkel szemben. Ám attól kezdve nem lehetett megállítani. Parádés, 16-2-es gólkülönbséggel megnyerte

Pollák Zoltán mindössze négy bajnokiról hiányzott

Végh Zoltán

a hátralévő öt őszi bajnokiját, majd tavasszal, miután átvé- szelte, hogy az első négy mec- scséből csak egyet nyert meg (kísért a múlt, mondták a klub hívei, gondolva az előző idény- re), a hátralévő tizenegy kör- ben 27 pontot gyűjtött. Sokat lendített a gárdán a debreceni győzelme: március 22-én, az utolsó tíz perc kezdetén még 0-0-ra állt az Oláh Gábor ut- cai pályán, ám a hajrában Pál András és Pollák Zoltán is a kapuba talált. Garami József

Az MTK játékosai a nehezen kivívott bajnoki címet ünneplik

azt mondta a mérkőzés után: „Csapatom ebben az évben most játszott a legjobban.”

A maga szempontjából a legjobbkor. Utólag azt mondhatjuk: bajnoki címet hozó siker volt ez. Merthogy a Miroslav Beránek menesztése után már **Herczeg András** által irányított DVSC-Teva ismét – fogalmazhatunk úgy: már a megszokott módon – fantasztikus tavaszvéget produkált. (Az évad második felében 35 pontot szerzett, szemben a trónfosztó 32 pontjával. Úgy, hogy 2007 végén elveszítette legjobb formában lévő játékosát, a Hollandiába szerződött Dzsudzsák Balázst.) A Loki az MTK elleni vereség után Kaposváron döntetlent játszott, majd az utolsó kilenc fordulóban 25 pontot szedett össze. Csak Pakson nem tudott három pontot kasszírozni (2-2).

Ez utóbbi döntetlen a bajnokság elvesztését jelentette az utolsó előtti fordulóban: miután az MTK Budapest, amely a Sopron vis- szalépése miatt biztosan három ponttal gazdagodott a 30. játéknapon, nyerni tudott a REAC pályáján, behozhatatlan előnyre tett szert.

A DVSC-Teva annak is tulajdoníthatta, hogy remek tavaszi menetelése ellenére nem tudta megvédeni a címét, hogy márciusban kikapott mindkét, végül mellette a képzeletbeli dobogóra lépő riválisától. Az MTK Budapesten kívül a Győri ETO-tól is. Az Egervári Sándor által dirigált kislétföldi legénységtől elszenvedett vereség azért is fájtt nagyon a Loki táborának, mert az ellenfél keretében nem kevesebb mint négy olyan kulcsember is volt, aki korábban a cívisváros piros-fehéreinek sikeréért hajtott. (Bajzát Péter, Bojan Brnovics, Böör Zoltán, Nikolov Balázs. A sérült házi gólkirály kivételével a többiek részesei voltak a Loki legyőzésének.) A győri alakulat egyébként a Verebes-korszak utolsó idénye, 1985–1986 óta először végzett az első három között az élvonalban. Abban a szezonban tagja volt a keretnek Stark Csaba, akinek fia, Péter 2007–2008-ban csapatkapitányként vezényelte az ETO védelmét. A Kuvaitból az előző nyáron hazatért sikeredzővel fél éves „ismerkedés” után fantasztikus tavaszt produkáltak a dunántúli zöld-fehérek: a hatodikról a harmadik helyre meneteltek előre, nyolc ponttal felülmúlva őszi teljesítményüket. Érdemes megjegyezni: a bajnokság második felében szerzett pontok alapján

1986
1987
1988 az MTK Budapest (32) csupán negyedik lett volna a DVSC-Teva (35), az FC Fehérvár (34) és a Győri ETO (33) mögött.

1989 A székesfehérváriak nagy feltámadása a szezon egyik legérdekesebb története volt. Az őszt végén három csapat került csődközeli helyzetbe, az FC Sopron, az FC Fehérvár és az FC Tatabánya. Eltérő léptékben. A „bányászok” ugyan mindkét fél idényben csupán öt-öt pontot gyűjtve simán kiestek, de legalább végig tudták játszani az idényt. A Húség városának alakulata, amelyet az első kilenc fordulóban Détári Lajos, majd hivatalosan Végh Tibor, a gyakorlatban azonban négy mérkőzésen az olasz Vincenzo Cosco irányított, még a romániai születésű, de osztrák állampolgárságú Marius Vizerrel, magyarosan Vízer László Máriusszal (a Nemzetközi Cselgáncs-szövetség elnökével) a tulajdonosi székben kezdte az évet. Az egyre inkább a dzsúdóra fókuszáló sportvezető szeptemberben eladta a klubot működtető, sebesen duzzadó adósságokat felhalmozó céget egy olasz üzletembernek, bizonyos Antonio Righinek. Nem véletlen, hogy utóbbi nevére legfeljebb a soproniak emlékeznek. Ígéreteket szállított, pénzt nem – a 2005-ben még Magyar Kupa-győztes egyesülettől pedig az MLSZ – más lehetőség hiányában – megvonta az induláshoz szükséges licencet. Fura nyelvi paradoxon: az FC Sopront kizárta a szövetség a Soproni Ligából.

1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
Kizáró határozatot kapott az őszt a kilencedik helyen befejező FC Fehérvár is. Ott ellenben az új tulajdonos megoldást jelentett. Ma már tény, ha a korábban a futball világában egyáltalán nem ismert, a pénzügyi szektorban viszont nagyágyúnak számító Garancsi István nem nyújt mentőövet, s nem kezd minden tekintetben új időszámítást Székesfehérváron, ma nincs Videoton. 2007. december 12-én vásárolta meg a Fehérvár FC Kft. többségi tulajdonát. Nemcsak pénzt vitt a Sóstói stadionba, hanem nagyon erős „csapatot” is, amelyben a futballszakmai kérdésekben teljhatalmat kapó dr. Mezey György mellett volt sportgazdász, jogász, kommunikációs szakember – mindenki a maga területén, a hazai szűkebb elitből. A klub januárra visszaszerezte indulási jogát, majd megkezdődhetett az a hároméves program, amelynek céljaként Garancsi és Mezey doktor határozottan kijelentették: 2011-ben bajnokságot fog nyerni a Vidi. A totális átalakulásra nem csupán az irodákban, az öltözőben is szükség volt. Dr. Mezey György a Vidi-legendák egyikét, Disztl Lászlót kérte fel a horvát Marijan Vlak helyére vezetőedzőnek, és megváltozott az utolsó őszi fordulóban még Németh V. – Horváth G., Koller, Fehér, Mohl – Simek, Farkas, Dvéri, Mario Božić – Sitku, Dajić összeállítású kezdőcsapat is. A Garancsi-éra első bajnokiján, a listavezető MTK Budapest ellen a Sebők – Lázár, Koller, Horváth G., Mohl – Sifter, Farkas – Simek, Polonkai, Nagy – Sitku tizenegy győzött. A két, korábban Sopronban is játsszó védekező futballista, Lázár és Sifter mellett főként Polonkai Attila jelentett pluszt, de dr. Mezey György a legfőbb erősítésnek azt tartotta: annak ellenére, hogy a játékosokkal újra kellett tárgyalni a korábbi, légvárakra alapozott szerződéseket, a minőségi futballisták döntő többségét sikerült megtartani. Az első fél évre még senki sem remélt sikert, mégis a piros-kékek megnyerték a Ligakupát, s a második fél évben csak a DVSC-Teva szerzett náluk több pontot a bajnokságban.

„Talán életem legérdekesebb fél szezonján vagyok túl. Korábban soha nem tapasztaltam, hogy a januárban játékosokkal még csak formálisan rendelkező klub végül tavaszi második lesz. Hiszen a klub szerződésszegése miatt, s erről papírjaik voltak, a jogos követeléseik alapján eltávozhattak volna” – nyilatkozta 2008 tavaszára visszatekintve dr. Mezey György a *Fejér Megyei Hírlapnak*.

Kantát ítélték a remekelő MTK legjobbjának

A Magyar Labdarúgó-szövetség 2007 decemberében **Hajnal Tamást** választotta az esztendő legjobbjának. Ugyancsak a Karlsruhe középpályása érdemelte ki a Magyar Aranylabda-díjat. Mögötte a második helyen Gera Zoltán (West Bromwich Albion), a harmadikon pedig Huszti Szabolcs (Hannover) végzett. A legjobb edzőnek Várhidi Péter szövetségi kapitányt, a legjobb otthon játszó futballistának Dzsudzszák Balázst, a legjobb idegenlégiósnek pedig a kameruni Dorge Kouemahát választották meg, míg a fiatal játékosok között Vass Ádám zárt a legelőkelőbb helyen.

Az MLSZ elnökségének döntése alapján az idény végén Kanta József kapta az év legjobb játékosának járó Bozsik-József-díjat, Urbán Gábor lett a felfedezett (Puskás Ferenc-díj), Waltner Róbert a gólkirály (Deák Ferenc-díj), Garami József a legkiválóbb edző (Sebes Gusztáv-díj), Bede Ferenc a játékezői kategória győztese (Hertzka Pál-díj). Gosztonyi Andrást választották az U19-es, Tischler Patrikot pedig az U17-es korosztály legjobbjának. Mindkét korosztályban elismerést kapott a bajnoksapat edzője, Tamási Zsolt, illetve Petres Tamás.

A HLSZ díjátadóján is **Kanta József** kapta a legjobb mezőnyjátékosnak járó díjat, Végh Zoltán bizonyult a legjobb kapusnak, Pintér Ádám a legprimább 21 éven aluli játékosnak, Garami József a legkiválóbb edzőnek, Mladen Lambulics pedig a legjobb, Magyarországon játszó külföldi labdarúgónak. Minden kategóriában MTK-s győzött tehát. A legjobb külföldön futballozó magyarként Hajnal Tamást, s immár negyedszer, a bírók kategóriája győzteseként Arany Tamást ünnepelték.

A Nemzeti Sport osztályzatai alapján Waltner Róbert (ZTE, 6,095) bizonyult a legjobb mezőnyjátékosnak. Közvetlenül mögötte is támadók végeztek, Kanta József (MTK Budapest, 6,000) és Tököli Attila (Paks, 6,000). A legjobb tíz közé került még Mladen Lambulics (MTK Budapest, 5,964), Pintér Ádám (MTK Budapest, 5,962), Sándor Tamás (DVSC-Teva, 5,944), Stark Péter (Győri ETO FC, 5,897), Szabó Ádám (MTK Budapest, 5,850), Zsidai László (MTK Budapest, 5,840) és Jákl Antal (Győri ETO FC, 5,789). A kapusok eminense Sebők Zsolt (FC Fehérvár, 6,000) lett, megelőzve Filip Lázáreanut (Nyíregyháza, 5,938) és Balajcza Szabolcsot (Újpest, 5,878). A bajnoksapat tagjai uralták a posztonkénti rangsor alapján összeállított tizenegyet: Sebők – Nikolov (Győri ETO, 5,654), Lambulics, Pintér, Pollák (MTK Budapest, 5,560) – Kiss (Paksi FC 5,696), Kanta, Szabó, Czvitkovics (DVSC-Teva, 5,611) – Tököli, Waltner. A B-csapat: Lázáreanu – Horváth L. (MTK Budapest, 5,542), Stark, Horváth G. (FC Fehérvár, 5,652), Völgyi (Győri ETO, 5,458) – Koltai (Győri ETO, 5,600), Zsidai, Sándor T., Báló (Paksi FC, 5,500) – Bajzát (Győri ETO, 5,778), Brnovics (Győri ETO, 5,667).

A visszavágó már feleslegesnek bizonyult

2007. május 9. és 2008. június 4. között, 391 nap alatt hétszer találkozott egymással a DVSC-Teva és a Budapest-Honvéd együttese. Az utolsó két alkalommal a Magyar Kupa fináléjában – megismétlődött ugyanis a 2007-es befutó, igaz, azzal a különbséggel, hogy ezúttal két mérkőzés döntött a címnyerésről. Legalábbis a kiírás szerint, ugyanis a debreceniek már a Bozsik Stadionban, 90 perc alatt „elrendezték” mindent. A 7-0-s diadal után nem maradt nyitott kérdés a visszavágóra. A Magyar Kupa-döntők történetében ennél csak egyszer győzött csapat nagyobb különbséggel: 1933-ban a Ferencváros 11:1-re verte meg az Újpestet. A Bozsik Stadionban Dorge Rostand Kouemaha három, Czvitkovics Péter két, Rudolf Gergely és Leandro egy-egy gólt szerzett. A Vass László által irányított Honvédból ketten, Adewunmi és Dobos Attila piros lapot kaptak. Herczeg András csapata számára ezek után a finálé második mérkőzése formálisá degradálódott volna – ha 7000 lelkes Loki-hívő nem megy ki ünnepelni a csapatát. Noha Filó Tamás góljával a Honvéd szerzett vezetést, ám a nézők megérdemelték, hogy a DVSC-Teva nekidurálja magát és fordítson. A hajdúságiak góljait Czvitkovics Péter és Leandro szerezte (2-1).

A sorozat egyébként nem nélkülözte a szenzációkat. Emlékezetes, hogy a legjobb nyolc közé három alacsonyabb osztályú együttes is bekerült, közülük a hazai veresége után a Vasast az Illovszky-stadionban legyőző győri Integrál-DAC SE bejutott az elődöntőbe is. Még emlékezetesebb, hogy a címvédő DVSC-Teva a Fehérvár ellen egy teljesen érthetetlen és megmagyarázhatatlan öngóllal jutott tovább: a szlovák Pavol Ďurica a 87. percben a saját kapujába bombázta a labdát. Hiába ütötte ki Sebők kapus Takács büntetőjét, a csapattársával már nem bírt...

A Sport TV-kupa – sokadszor az amatőr kupa történetében – tizenegyespárbajban dőlt el, a Cigánd SE 2-2 után a szétlövésben 4-2-re verte a Velence SE gárdáját. A Fejér megyei legénység tagjai közül a játékos-edző, a 29-szeres válogatott Keller József is hibázott.

A diadalmas kupadöntő első felvonása utáni ünnepség. Állnak, balról: Kouemaha, Kiss, Kerekes, Szatmári, Rudolf, Bernáth, Huszák, Dombi, Szűcs, Takács. Elöl: Leandro, Bogdanovics, Poleksziacs

Dobogón az ünneplő debreceniek a kupadöntő második felvonása után

Magyar Kupa, 2007–2008-as kiírás

Negyeddöntő: FC Fehérvár–DVSC-Teva 2-1, 1-3, Kazincbarcikai SC–Budapest Honvéd 2-2, 2-4, Integrál-DAC SE–Vasas 0-1, 2-1, Gyirmót SE–Kaposvári Rákóczi 2-4, 0-3

Elődöntő: Integrál-DAC SE–DVSC-Teva 1-4, 0-6, Budapest Honvéd–Kaposvári Rákóczi 4-0, 2-1

Döntő

Budapest-Honvéd–DVSC-Teva 0-7 (0-3)

Első mérkőzés, 2008. május 28., Bozsik-stadion, 2200 néző. Jv.: Kassai

Bp. Honvéd: Tóth I. – Adewunmi, Szmiljanics, Filó (Abraham, 46.), Vincze Z. – Dobos, Genito, Pomper, Ivancsics – Hercegfalvi (Berdó, 65.), Báránys (Diego, 55.)

DVSC-Teva: Polekszics – Bernáth, Komlósi (Szatmári, 14.), Szűcs, Takács – Huszák (Dombi, 59.), Kiss, Leandro (Bogdanovics, 78.), Czvitkovics – Rudolf, Kouemaha

Gólszerző: Leandro (9.), Rudolf (17.), Czvitkovics (29., 82.), Kouemaha (58., 77., 89., az első 11-esből)

Kiállítva: Adewunmi (58.), Dobos (73.)

DVSC-Teva–Budapest Honvéd 2-1 (0-1)

Második mérkőzés, 2008. június 4., Debrecen, 7000 néző. Jv.: Vad II

DVSC-Teva: Balogh – Bernáth, Bíró, Takács, Szatmári – Dombi (Huszák, 46.), Kiss, Leandro, Czvitkovics – Kerekes (Sándor, 90.), Bogdanovics (Rudolf, 65.)

Bp. Honvéd: Borel – Vincze Z., Szmiljanics, Filó, Bojtor – Koós (Abbas, 55.), Pomper, Báránys, Diego (Ivancsics, 80.) – Hercegfalvi (Zsolnai, 70.), Abraham

Gólszerző: Filó (39.), Czvitkovics (74.), Leandro (76.)

A Fehérvár neve került elsőnek a serlegre

Az MLSZ a 2007–2008-as idényben írta ki először a Ligakupát, amely hivatalosan a túlzottan komoly NB I-es Sportszervezetek Kupája nevet viselte. A rendezők eredeti szándéka a több játéklehetőség biztosítása volt, ám a klubok másképpen gondolták: főleg a tartaléksorban lévő futballistáikat küldték pályára. A lebonyolítási rend különlegesnek számított: ősszel és tavasszal is rendez-

Sitku Illés szerezte az első Ligakupa-idény utolsó gólját

tek egy-egy sorozatot, majd a két győztes találkozott a nagydöntőben. Az első fél évben a Diósgyőri VTK-t legyűrő FC Fehérvár, a másodikban a Győri ETO FC-t felülmúló DVSC-Teva lett a „szakaszgyőztes”, e két alakulat mérkőzött a májusi fináléban. A mindkét meccset megnyerő piros-kékek az elsőséggel jogot szereztek az Intertotó-kupában való indulásra, de nem éltek vele.

FC Fehérvár–DVSC-Teva 1-0 (1-0)

Első mérkőzés, 2008. május 14., Székesfehérvár, 1900 néző. Jv.: Bognár

FC Fehérvár: Sebők – Gyenyiszov, Fehér, Bencze, Mohl – Nagy D., Farkas (Magyar, 46.), Vadász, Csobánki, Gulyás (Feses, 81.) – Dajić (Lelkes, 87.)

DVSC-Teva: Balogh – Bernáth, Szűcs, Szatmári, Fodor – Szilágyi (Éles, 35.), Spitzmüller, Sztojkov (Nagy Z., 46.), Demjén – Rudolf, Chigou (Rezes, 67.)

Gólszerző: Dajić (22.)

Farkas és Rudolf csatája a labdáért

DVSC-Teva–FC Fehérvár 0-2 (0-0)

Második mérkőzés, 2008. május 20., Debrecen, 1500 néző. Jv.: Iványi

DVSC-Teva: Csernyánszki – Nagy Z., Szűcs, Takács (Spitzmüller, 68.), Szatmári – Nagy R., Huszák (Chigou, 61.), Rezes (Dombi, 52.), Demjén – Bogdanovics, Rudolf

FC Fehérvár: Németh V. – Lázár, Fehér, Koller, Mohl (Gyenyiszov, 74.) – Simek (Csobánki, 30.), Farkas, Polonkai (Vadász, 79.), Sifter – Sitku, Dajić

Gólszerző: Sifter (58.), Sitku (72.)

Koller Ákos csapatkapitány a serleggel

A Loki példátlan hármassugrása

2007-ben a DVSC sorozatban harmadszor szerezte meg a pályán a Szuperkupát. Ez részben beállítás volt a Fradi korábbi (1993–1995) „triplázásának”, részben annak túlszárnyalása, hiszen a zöld-fehérek a harmadik döntőt nem nyerték meg, hanem duplázóként automatikusan megkapták a titult. A Bp. Honvéd elleni párharcban az első 90 perc döntetlent hozott Kispes-ten, Ivancsics Gellért és a nem sokkal korábban a Tatabányától hazai átigazolási rekordért megszerzett, új klubjában az első hivatalos mérkőzését játszó Dorge Rostand Kouemaha rúgták a gólokat. A visszavágón a DVSC egy bő félóra alatt mindent eldöntött. A mezőny legjobbjának, Dzsudzszák Balázsnak a két találatát Kiss Zoltán megtoldotta még egygel.

Bp. Honvéd–DVSC–Teva 1-1 (1-0)

Első mérkőzés, 2007. július 11., Bozsik-stadion, 2500. Jv: Arany

Bp. Honvéd: Tóth – Mogyorósi, Pomper, Szmiljanics, Vincze Z. – Dobos, Bárányos (Ndjodo, 82.), Benjamin, Ivancsics (Diego, 64.) – Hercegfalvi, Abraham (Koós, 61.)

DVSC–Teva: Csernyánszki – Bernáth, Komlósi, Mészáros, Takács (Sándor, 46.) – Dombi, Kiss, Vukmir, Dzsudzszák – Kouemaha (Zsolnai, 84.), Sztojkov (Sidibé, 62.)

Gólszerző: Ivancsics (26.), Kouemaha ((67.))

DVSC–Teva–Bp. Honvéd 3-0 (3-0)

Második mérkőzés, 2007. július 15., Debrecen, 6000. Jv: Solymosi

DVSC–Teva: Balogh J. – Bernáth, Komlósi, Mészáros, Vukmir – Dombi (Czvitkovics, 75.), Kiss, Sándor (Leandro, 67.), Dzsudzszák – Kouemaha (Zsolnai, 84.), Sztojkov (Sidibé, 59.)

Bp. Honvéd: Tomić – Schindler, Pomper (Vincze G., 46.), Szmiljanics, Vincze Z. – Dobos, Benjamin, Genito (Diego, 58.), Ivancsics – Hercegfalvi, Abraham (Magasföldi, 36.)

Gólszerző: Dzsudzszák (6., 17.), Kiss (31.)

Világ bajnokverés augusztusban, Európa-bajnok-verés májusban

Világ bajnokveréssel kezdődött az idény – ennél szebbet nem is álmodhattunk. Nem akadt ember, aki ne érezte volna át Várhidi Péter lelkiállapotát az olaszok elleni győzelem után. A kapitány velősen azt mondta: „Már ezért az egy meccsért megérte edzőnek menni.” Akkor alkalmasint nem gondolta volna, hogy bő fél évvel később már nem ő irányítja az A-válogatot-tat. Az októberig – még a balszerencsés isztambuli vereséget is kalkulálva – jól alakuló ügyeink hirtelen rosszra fordultak, a sorozatban négy nyeretlen mérkőzés pedig megbuktatta a kapi-tányt. Várhidi vesztét az általános vélemények szerint a túlzott fiatalítás okozta, de az elvet – mondjuk, a Squadra Azzurra legyőzések, vagy a lengyelek elleni idegenbeli győzelem után

– kevesen kritizálták. Más kérdés, hogy mennyit érnek manapság a barátságos mérkőzéseken elért sikerek... Mindenesetre a kapitánysága első bő fél évében sokat kísérletező edző a 2007–2008-as idényben csupán három újoncot avatott (Balogh János, Orosz Péter, Tímár Krisztián, a negyedik új fiú, Koltai Tamás már Erwin Koemannál debütált), a teljes idényben, 11 mérkőzésen, mindössze 33 játékos lépett pályára. Mind a két kapitány elsősorban a légiósokban bízott, egyetlen (!) futballista, Leandro de Almeida nem játszott külföldi klubban az idény során a legalább két meccsen lehetőséget kapottak közül. Mindent figyelembe véve, a háromcsapatnyi labdarúgóból „öt és fél” (Balogh, Leandro, Koltai, Tisza, Zsidai és az

Leandro és Zambrotta kettőse a magyar–olaszon

oszt még a DVSC-Tevában, a tavaszt már a PSV-ben töltő Dzsudzsák) tartozott hazai gárdához.

Az olaszok elleni mérkőzésre – természetesen – megtelt a nem teljes kapacitással működő Puskás Ferenc Stadion. Várhidi Péter együttese a második félidő elején hátrányba került, de alig negyedóra alatt fordítani tudott. A magyar válogatott olyan bravúrra volt képes, amilyenre több mint százéves történetében korábban csak kétszer, az 1954-es és az 1966-os világbajnokságon: legyőzte az aktuális világbajnokot. Negyvenkét éves negatív sorozatot tört meg: nyerni tudott ismét az olaszok ellen. Erre az eredményre – függetlenül attól, hogy „csupán” barátságos találkozó született – az egész világon felkapták a fejüket a futballszurkolók.

A szövetségi kapitány merészen letette a voksot a támadójáték mellett. Vass Ádám személyében csak egy védekező középpályást állított a csapatba, s a már korábban megadott kilenc futballista (Fülöp, Szélesi, Vaskó, Juhász, Vanczák, Gera, Hajnal, Dzsudzsák, Priskin) és a 19 éves, nyáron az olasz B-ligás Bresciához igazolt középpályás mellé inkább a támadásokhoz értő Tőzsér Dániel került. A magyar válogatott felállása így is nagyjából hasonlított az olaszok által is favorizált 4-2-3-1-hez. Priskin Tamás volt az egyedüli csatár, mögötte Gera, Hajnal és Dzsudzsák, kicsit hátrább Tőzsér, még hátrább Vass játszott. Az első félidőben kiválóan bevált ez a hadrend. Jól kezdett a magyar csapat, bátran, lendületesen. Az egész 45 perces periódust figyelembe véve Vass Ádám és Dzsudzsák Balázs volt a mieink két legjobbja. Az akkor még debreceni játékos szélsőszerűen rohamozott, kihasználta, hogy a Milan védője, Massimo Oddo nincsen éppen csúcsformában. Beadásai veszélyt jelentettek Buffon kapuja előtt – kár, hogy Priskin és Hajnal nem voltak határozottabbak. Gera beívelése után Vaskó Tamás jó helyzetből az olasz kapus kezébe fejelte a labdát. A vendégek a félidő középső szakaszában játszottak a legjobban, elsősorban a remek képzettségű, s feltűnően labdabiztos Andrea Pirlo érdeméből. Luca Toni lestről talált a magyar kapuba, Alessandro Del Piero mindössze egyetlen távoli lövéssel jelezte ittlétét. A második félidőre Roberto Donadoni alaposan felforgatta a csapatát,

miközben Várhidi Péter, ügyelve az eredményre, ekkor még nem változtatott. Kevéssel az újra-kezdés után gólt szereztek az olaszok: Antonio Di Natale szinte reflexszerűen beleért Alberto Aquilani lövésébe, ugyan a labda alig vánszorgott el a hálóig, de vezettek a kékek. Sokan tartottak akkor attól, hogy a gól után összezuhan az addig tartással játszó magyar tizenegy, s nem tud fordítani. Várhidi azonban cserélt, s jókat húzott: különösen Filkor Attila beállítása bizonyult letlalálatnak. A második játékrész első negyedórájának végén (Gera szólója után) Leandro még tiszta helyzetből Gianluigi Buffonba rúgta a labdát, ám alig egy perccel később Juhász Roland gyönyörű gólt lőtt Vaskó Tamás lefejelt labdájából. Az Anderlecht védője háromnegyed évvel korábban a BL-ben a Milan hálójába is betalált. Néhány perccel később pedig már vezetett a magyar válogatott a világbajnok ellen: Filkor ívelt labdájával Priskin Tamás Fabio Cannavaro mellett, az alapvonal közelében, betört a tizenhatoson belülrre. A világ legjobb labdarúgója nem tudta feltartóztatni, a földre vitte – Mejuto González büntetőt ítélte. A tizenegyest Gera Zoltán higgadtan, a balra mozduló Buffon mellett, a jobb sarokba rúgta, aztán következhetett is a híres Gera-szaltó. A magyar csapat előnybe került a világbajnok ellen! S még nem volt vége a gálaelőadásnak: Filkor Attila újabb ívelésére Gera Zoltán startolt, erőszakosan ütközve, megtartotta a labdát a kissé könnyen, sőt nagyképűen keresztező Fabio Cannavaro ellen, okosan középre passzolt, s az érkező Feczesin Róbert góllal üzent bresciai munkaadóinak: „Uraim, engem vettek meg a nyáron!” A hátralévő percek folyamatos ünnepléssel teltek, a magyar válogatott nagyszerű győzelmet aratott. Jó volt a lefújás után olyan fiatalokkal találkozni, akik életükben először élhették át, milyen is a magyar válogatott világlklasszis ellenféllel szemben aratott diadalát ünnepelni a Népstadionban (Puskás Ferenc Stadionban).

A bosnyákok elleni tizenegy. Hátul, balról: Vanczák, Fülöp, Feczesin, Vaskó, Tözsér, Juhász.

Elöl: Hajnal, Dzsudzsák, Vass, Gera, Szélesi

Szeptember elején tétmérkőzésen is nyert a gárda: legyűrte a bosnyákokat. Az 1-0-s győzelmet Gera Zoltán tizenegyes gólja alakította ki a 38. percben. Várhidi Péter csapata a következő összeállításban szerepelt: Fülöp – Szélesi, Juhász R., Vaskó, Vanczák – Vass, Tózsér – Hajnal (Csizmadia) – Gera, Feczesin (Filkor), Dzsudzsák (Halmosi). A bosnyákoknál, az FC Fehérvár-ból behívott Mario Božićon kívül, játszott többek között Vedad Ibisević és Edin Džeko is.

A két siker után nagy reményekkel vártuk a törökök elleni, isztambuli selejtezőt, de egy skót bíró, bizonyos Stuart Dougal keresztülhúzta a számításainkat. Nemzetközi szinten ritkán látható hibája szétzúzta az addig jól teljesítő magyar válogatott játékát. Gera Zoltán tizenegyes helyett piros lapot kapott. A Fülöp (Balogh) – Csizmadia, Juhász, Vaskó – Szélesi, Vass, Vanczák – Gera, Hajnal, Dzsudzsák (Halmosi) – Priskin (Tóth B.) összeállításban szereplő magyarok számára a kulcspillanat 0-0-nál, a 63. percben jött el. Egy gyorsan elvégzett szabadrúgás után Gera Zoltán teljesen tisztán átvette a labdát a hazai tizenhatoson belül. Védők nem voltak a közelében, ellenben a kirepülő kapus kíméletlenül fejrúgta. A nyilvánvaló büntető helyett a játékvezető szabadrúgást ítelt a törököknek, és sárga lapot adott a szerinte színészkedő Gerának. Mivel a magyar játékosnak ez volt a második kártyás figyelmeztetése a mérkőzés folyamán, a bíró kiállította. A törökök gyorsan kihasználták, hogy a magyar csapat fortyog a tehetetlen dühtől, s hogy felborult a felállása: a 68. percben Tuncay Şanlı a balszélső helyéről, már a tizenhatoson belülről átemelte a labdát a másik oldalra. Fülöp felett átszállt a labda, s a berobbanó Gökhan Ünal Juhász és Vanczák közül a hálóba fejejt. Sejtteni lehetett, hogy ezzel eldőlt a pontok sorsa. Ráadásul négy perccel később Mehmet Aurélio szerencsés találattal növelte a házigazdák előnyét: Gökdeniz Karadeniz lövése után a labda lecsúszott a lábáról, éppen a védők mögé belépő, brazil származású védekező középpályás elé, és ő nyolc méterről a hálókba lőtt. Akkor már Balogh János állt a gólvonalunkon, a debreceni kapus az egyik korábbi ütközés miatt szédülő Fülöp helyére jött be. Nem volt szerencséje: előbb kapott gólt, mint hogy labdába ért volna. A találkozó hátralévő perceiben mindkét fél azt várta, a játékvezető fújja már le. A házigazdák így is rúgtak még egy gólt: Halil Altıntop húsz méterről talált a magyar kapuba. Nagy kapushiba volt, a Schalke 04 törökje ugyanis alig másfél méterre állt az alapvonaltól, s hiába lőtt élesen, labdáját a túlságosan ideges Balogh bevédte. Nem mellékesen: az UEFA, nagyon ritka döntést hozva, nem tiltotta el Gerát, így a csapatkapitány játszhatott a következő, a máltaiak elleni összecsapáson.

Így küzdöttek a magyarok Isztambulban! Dzsudzsák Balázs, Vass Ádám, Gera Zoltán és Juhász Roland is keményen harcolt a labdáért

2007

2008

Az újpesti Szusza Ferenc Stadionban a vártnál kevesebb, hétezer néző előtt 2-0-ra nyert az Európa-bajnoki selejtezőn a magyar válogatott. Feczesin Róbert fejes góllal szerzett vezetést, Tózsér Dániel pedig remek szabadrúgással állította be a végeredményt. A magyaroknál Fülöp – Szélesi, Vaskó, Juhász, Balogh – Vass, Tózsér – Filkor (Buzsáky), Gera, Dzsudzsák (Leandro) – Feczesin (Rajczi) lépett pályára. Négy nappal később folytatódott a jó szereplés.

Lódzban Hajnal Tamás tizenegyes góljával győzött a magyar válogatott a lengyelek ellen. Juhász Roland, Vass Ádám és a gólszerző voltak a gárda legjobbjai. Várhidi Péter csapatának összeállítása: Fülöp – Csizmadia, Vaskó, Juhász, Vanczák – Vass, Tózsér (Leandro) – Gera (Buzsáky), Hajnal (Filkor), Dzsudzsák (Halmosi) – Feczesin (Priskin). A magyar nemzeti tizenegy 45 év után aratott ismét sikert lengyel földön.

A következő mérkőzések nagy csalódást hoztak, mert a hatból mindössze egyet sikerült megnyerni. A rossz széria a moldovaiak elleni, sokkolóan súlyos vereséggel kezdődött az idegenbeli Eb-selejtezőn. A házigazdák a 22. percben már 2-0-ra vezettek, aztán a 86. percben lőttek még egy gólt. A magyar kapitány a 39. percben két középpályását is lecserélte, jelezve elégedetlenségét. A válogatott az esztendő folyamán a négy idegenbeli selejtezőjét négy vereséggel, 0-12-es gólkülönbséggel teljesítette. A chişinăui összecsapáson szerepeltek névsora: Fülöp – Szélesi, Vaskó, Csizmadia, Vanczák – Vadócz (Balogh B.), Hajnal, Tózsér (Buzsáky) – Gera, Dzsudzsák (Feczesin) – Priskin.

A következő héten romlott a hazai mérleg is. Nem sikerült a bravúr: a világbajnok olaszok augusztusi legyőzése után az Európa-bajnok ellen, ráadásul Eb-selejtezőn, nem szerzett pontot a Fülöp – Szélesi, Vaskó, Juhász, Vanczák – Vass, Tózsér (Leandro) – Halmosi (Feczesin), Hajnal (Filkor), Buzsáky – Priskin összeállítású magyar legénység. Várhidi Péter együttese előnybe került, de az ellenfél fordított. Így a csoport hatodik helyén végeztünk... Pedig a lendületes kezdés eredményt hozott, a nyolcadik percben egy szerencsés góllal megszereztük a vezetést. Buzsáky Ákos a görög védők gyűrűjében a 16-oson belülre vezette a labdát, majd lőtt, és a labda egy hátvéd lábán felpattanva a kapuba jutott. Egy hiba elég volt ahhoz, hogy az Eb-címvédő egyenlítsen. A hazai kapu előtt pattogott a labda, Vanczák és Fülöp nem értette meg

Juhász Roland és Dimitrisz Szalpigidisz tuskodása

egymást, a Svájcban légióskodó védő haza akarta fejelni, ám a „hálóőr” másfelé mozdult, így a labda a hálóba hullott. Az 56. percben váratlanul vezetést, s mint kiderült, győztes gólt szerzett Otto Rehhagel társulata. A kilépő Theofánisz Gekasz el akarta tolni a labdát Fülöp mellett, de fennakadt a magyar kapusban. Robert Styles játékvezető büntetőt ítél. A tizenegyeset Ángelosz Baszinasz a jobbra vetődő Fülöp mellett a kapu bal oldalába vágta. A hajrában okosan tartotta meg előnyét a vendég válogatott, amely csoportgyőztesként jutott ki a 2008-as Eb-re.

Februárban ismét Ciprusra utazott a csapat. Nem tudta megtörni a szlovákok elleni nyeretlenségi sorozatát. A magyar együttes az 54. percben Gera Zoltán fejes góljával vezetést szerzett, de az ellenfél tíz perccel később egyenlített Stanislav Šesták révén. (A két játékos 2015 nyarán

Az A-válogatott törzstagjai

klubtárs lett a Ferencvárosban.) A hajrában a magyarok veszélyeztettek többet, de az eredmény már nem változott. Összeállításunk a következő volt: Fülöp – Csizmadia, Vanczák, Juhász, Lőw – Szélesi, Vass (Tózsér) – Hajnal (Dzsudzsák) – Buzsáky (Priskin), Gera, Huszti (Halmosi).

Március végén az év második barátságos mérkőzésén sem tudott nyerni a magyar labdarúgó-válogatott, s ez Várhidi Péter szövetségi kapitány állásába került. A Fülöp – Szélesi, Tímár, Juhász, Vanczák – Zsidai (Tisza), Vass (Csizmadia), Tózsér (Vadócz) – Buzsáky (Ferenczi), Huszti – Priskin (Orosz) összetételű együttes 1-0-ra kikapott Szlovéniától Zalaegerszegen. Több játékos is mélyen tudása alatt játszott. A vereségre, s főleg a halvány produkcóra még az sem lehetett mentség, hogy pár kulcsember (Gera, Hajnal, Halmosi, Lőw, Dzsudzsák) hiányzott. Mirnes Šišić az 59. percben szerezte a találkozó egyetlen gólját. A magyar csapat csak az utolsó 10 percben játszott az elvárható lendülettel. „A mai magyar válogatott Gera és Hajnal nélkül nehezen létezik” – kesergett a lefújás után Várhidi Péter.

A szövetség elnöksége április végén ismét külföldi kapitányt szerződtetett a válogatott élére. Ahogyan kiszivárgott, holland jelöltek közül választott. Az ottani lapok úgy tudták, az MLSZ az Ajax egykori Bajnokok Ligája-győztes csapatkapitányával, Danny Blinddel tárgyalt először, s ő nem is zárkózott el a megkereséstől, de szerződésben állt a Sparta Rotterdammal. A jelöltek között volt a Vitesse csapatát irányító Aad de Mos és Erwin Koeman, aki 2007-ig a Feyenoord vezetőedzője volt. Utóbbi lett a befutó. A korábbi Európa-bajnok futballista május elejétől vette át a keretet.

Győzelemmel mutatkozott be a regnáló Európa-bajnok ellen. A görögök Joannisz Amanatidisz góljával vezetést szereztek az első félidő utolsó percében, ezt a második játékrész elején Dzsudzsák Balázs kiegyenlítette. Juhász Roland találata után Vadócz Krisztián is bevette Konsztantinosz Halkiasz kapuját – s nem sokat számított, hogy Nikosz Liberopulosz a 91. percben szépített. A magyar csapat összeállítása a következő volt: Fülöp – Szélesi, Vanczák,

Niko Kovač „rendes” gólja a magyar kapuban

Juhász, Lőw – Vadócz, Dárdai – Gera (Koltai), Hajnal (Orosz), Dzsudzszák – Huszti.

Nem sikerült rosszul egy másik Eb-részrtvevő, a horvátok elleni találkozó sem. Érdekesség: Niko Kovač szerezte mindkét gólt, előbb betalált Fülöp Márton hálójába, majd róla jutott a labda a horvát kapuba. Magyar mezben Fülöp – Bodnár, Juhász, Vaskó, Bodor – Dárdai (Szélesi), Vadócz, Hajnal, Gera, Dzsudzszák (Orosz) és Huszti lépett pályára.

2007. aug. 22.	Bp., Puskás-st.	OLASZORSZÁG	3-1 (0-0)	Juhász, Gera, Feczesin
2007. szept. 8.	Székesfehérvár	BOSZN.-HERCEGO.	1-0 (1-0)	Eb-sel. Gera
2007. szept. 12.	Isztambul	TÖRÖKORSZÁG	0-3 (0-0)	Eb-sel.
2007. okt. 13.	Bp., Szusza-st.	MÁLTA	2-0 (1-0)	Eb-sel. Feczesin, Tőzsér
2007. okt. 17.	Łódź	LENGYELORSZÁG	1-0 (0-0)	Hajnal
2007. nov. 17.	Chişinău	MOLDOVA	0-3 (0-2)	Eb-sel.
2007. nov. 21.	Bp., Puskás-st.	GÖRÖGORSZÁG	1-2 (1-1)	Eb-sel. Buzsáky
2008. febr. 6.	Limasszol	SZLOVÁKIA	1-1 (0-0)	Gera
2008. márc. 26.	Zalaegerszeg	SZLOVÉNIA	0-1 (0-0)	
2008. máj. 24.	Bp., Puskás-st.	GÖRÖGORSZÁG	3-2 (0-1)	Dzsudzszák, Juhász, Vadócz
2008. máj. 31.	Bp., Szusza-st.	HORVÁTORSZÁG	1-1 (1-1)	öngól (N. Kovač)

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok:

11 mérkőzésen: Fülöp Márton (Leicester, Sunderland)

10 mérkőzésen: Juhász Roland (RSC Anderlecht), Szélesi Zoltán (Energie Cottbus, RSC Strasbourg)

9 mérkőzésen: Dzsudzszák Balázs (DVSC-Teva, PSV), Gera Zoltán (West Bromwich Albion), Hajnal Tamás (Karlsruhe), Vanczák Vilmos (FC Sion)

8 mérkőzésen: Tőzsér Dániel (AEK Athén), Vaskó Tamás (Bristol City), Vass Ádám (Brescia)

7 mérkőzésen: Buzsáky Ákos (Plymouth Argyle, Queens Park Rangers), Csizmadia Csaba (Mattersburg), Priskin Tamás (Watford, Preston North End)

6 mérkőzésen: Feczesin Róbert (Brescia), Halmosi Péter (Plymouth Argyle)

5 mérkőzésen: Filkor Attila (Internazionale)

4 mérkőzésen: Huszti Szabolcs (Hannover), Leandro de Almeida (DVSC-Teva), Vadócz Krisztián (NEC Nijmegen)

3 mérkőzésen: Orosz Péter (Admira Wacker)

2 mérkőzésen: Balogh Béla (Colchester), Dárdai Pál (Hertha BSC), Lőw Zsolt (Hoffenheim)

1 mérkőzésen: Balogh János (DVSC-Teva), Bodnár László (Red Bull Salzburg), Bodor Boldizsár (Roda JC), Ferenczi István (Barnsley), Koltai Tamás (Győri ETO), Rajczi Péter (Pisa), Tímár Krisztián (Plymouth Argyle), Tisza Tibor (Újpest FC), Tóth Balázs (Racing Genk), Zsidai László (MTK Budapest)

Eb-bronzérmet szerzett az 1989-es „nagy generáció”

A Róth Antal által irányított U21-es válogatott négy Eb-selejtezőt játszott az idényben, ugyan egy fellépése a következőre maradt, de a nyárra eldőlt, a harmadiknál előrébb nem végezhet a csoportjában. San Marinót (6-1) és Szerbiát (2-1) legyőzte a csapat, ám meglepő vereséget szenvedett itthon a fehéroroszktoztól (0-1) és Rigában a lettektől (0-1). Utóbbin Bogdán Ádám kiállítása miatt 70 percen át emberhátrányban játszott. A négy selejtezőn Bogdán Ádám (k), Farkas Balázs, Hrepka Ádám, Kovács Gábor, Szabó Ádám, Szalai Ádám, Varga Róbert (4-4 mérkőzésen), Demjén Gábor, Ivancsics Gellért, Kovács Zoltán, Laczkó Zsolt, Szakály Péter (3-3), Guzmics Richárd, Pintér Ádám, Völgyi Dániel, Zsidai László (2-2), Hegedüs Lajos (k), Ludánszki István, Németh Krisztián, Sipos Tamás és Szatmári Lóránd (1-1) lépett pályára. A Sisa Tibor irányította

gárda március végén 3-1-re kikapott felkészülési mérkőzésen a horvátoktól Csáktornyan.

Az idény sikercsapata Sisa U19-es válogatottja volt. Az 1989-es korosztály tagjai Székesfehérváron játszottak az úgynevezett első körben, a kazahokat 6-0-ra, a walesieket 3-1-re, a svájciakat 2-1-re verték meg. Az elitkörben, ismét Székesfehérváron, a litvánok elleni 2-2

Fegyelmezett magyar fiúk a taktikai értekezleten. Középen a kapitány, Koman Vladimír

A magyar csapat a walesiek elleni találkozó előtt, az első selejtezőkörben. Állnak, balról: Szekeres, Busai, Lengyel, Korcsmár, Kádár, Gulácsi. Elöl: Nikházi, Dudás, Szabó, Gál, Koman

után a ciprusiakat 2-1-re, majd a tulajdonképpeni csoportdöntőben a portugálokat 1-0-ra gyűrték meg. Utóbbi találkozón a már a Liverpool FC-ből hazahívott Németh Krisztián szerezte az egyetlen gólt. A dél-európai fiatalok legyőzésével a magyar csapat bejutott a csehországi nyolcas döntőbe. Az Európa-bajnokságon Németh góljával 1-0-ra megverte a bolgárokat, majd Nagy Olivér találásával ugyancsak 1-0-ra a nagy esélyes spanyolokat. Utána ugyan kikapott a németektől 2-1-re, de így is bejutott a legjobb négy közé. Az elődöntőben ellenben veszített az olaszokkal szemben (0-1). Így is fantasztikus sikert ért el: Eb-bronzérmes lett. A csehországi tornán Gulácsi Péter, Pokorni Péter, Bajner Bálint, Busai Attila, Debreceni András,

Gál András, Gosztonyi András, Iszlai Bence, Koman Vladimir, Korcsmár Zsolt, Lengyel Dániel, Nagy Olivér, Németh Krisztián, Nikházi Márk, Présinger Ádám, Simon András, Szabó László, Szekeres Adrián szerepelt. A gárda sikerével kijutott a 2009-es, egyiptomi U20-as világbajnokságra.

A Zsivóczy Gyula által felkészített 17 évesek Bulgáriában játszottak az Eb-selejtezők első körében. A házigazdák elleni nyitó 3-0 megadta az alaphangot, a fiúk utána megverték a grúzokat, majd 0-0-ra végeztek a szintén továbbjutó horvátokkal. A hollandiai elitkörben a norvégok elleni 1-1 és a bosnyákok elleni 2-2 után a házigazdákkal vívott 80 perc volt a kulcsmeccs. Ha nyerünk, továbbjutunk – ám kikaptunk 2-0-ra. A két tornán pályára lépett magyar játékosok közül eddig még senki sem jutott el az A-válogatottságig. A legközelebb ehhez Pölöskei Zsolt járt, aki szerepelt Dárdai Pál első bő keretében.

EURÓPAI KUPÁK

Alig akartak hinni a jereváni rádióknak...

Gyengén szerepeltek a magyar csapatok a Bajnokok Ligája és az UEFA Kupa selejtezőjében. A bajnok DVSC-Teva szerzett gól nélkül esett ki a svéd Elfsborg ellen. A hazai 0-1 után Boråsban jobban játszott, de ott sem talált a kapuba. Igaz, legalább nem kapott újabb gólt. Ha továbbjut, a Valenciával meccselhetett volna...

Az UEFA Kupában a Bp. Honvéd a lehető legkisebb különbséggel, tizenegyespárbajban verte ki a moldovai Nistru Otaci együttesét. Az idegenbeli 1-1 után nem tudott nyerni a visszavágón. A kilencedik (!) pár döntött, Schindler Szabolcs belőtte, Jurij Grosev kihagyta – Supka Attila csapata lépett tovább. A mérkőzés hőse a három tizenegyest is hárító veterán kapus, Tóth Iván volt. A következő körben a kispestiek hazai pályán elfogadható 0-0-s döntetlent értek el a HSV legénysége ellen, de a hamburgi visszavágón már nem kegyelmezett az ellenfél (0-4). A német sztár-csapatban Rafael van der Vaart, Joris Mathijsen, Vincent Kompany, Piotr Trochowski, José Paolo Guerrero, Nigel de Jong és Ivica Olić is játszott.

Az MTK Budapest hazai pályán 2-1-re legyőzte az örmény MIKA együttesét, majd a visszavágón – Végh Zoltán ritka hibáinak egyike után – hátrányba került. S miután nem tudott kiegyenlíteni, a jerevániak az 1-0-val, illetve a budapesti góljukkal továbbjutottak. Nagy meglepetés volt ez még az örményeknek is, alig akartak hinni a fülüknek, amikor bemondta a végeredményt a jereváni rádió...

2007

2008

Nyolcvankét éves sztár mutatkozott be a Ferencvárosban

Az idény legkülönlegesebb nemzetközi mérkőzését 2008 márciusában az Üllői úti Albert Flórián Stadionban játszotta a Ferencváros és „testvérklubja”, a Sheffield United. A találkozó egyetlen gólját szerző, egyébként szomáliai születésű, de norvég állampolgárságú Liban Abdi a következő nyáron a Fradihoz szerződött, de nem az ő pályára lépése volt a délután szenzációja. A zöld-fehér klub vezetősége „leigazolta” a 82 éves **Grosics Gyulát**, akit 1962-ben a hatalom nem engedett az egyesülethez szerződni. Ha csak egy-két percen keresztül is, de a fekete Párduc 46 évvel később mégiscsak védte a Ferencváros kapuját.

A Debreceni VSC-Teva a nyáron, az idény előtt Ausztriában, a tavaszi folytatás előtt pedig Törökországban edzőtáborozott. Érdekes, hogy mindkét időszakban megmérkőzött a Sturm Grazcal – Holleneckben 5-4-re, Belekben 1-0-ra kapott ki. A februári sikerek közül talán a dél-koreai Pohang Steelers elleni 4-0 volt a legértékesebb. Az MTK eredetileg úgy tervezte, hogy nem szervez külföldi alapozást. Ám a jó őszi szereplés hatására a vezetőség és a Garami József vezette szakmai stáb megváltoztatta a tervét. A társaság mégis Antalyában készült egy héten át, s közben edzőmérkőzéseket vívott. A játékosok meghálálták a főnökség gesztusát – s megnyerték a bajnokságot.

Öt kapusunk is védett a ciprusi élvonalban

Minden korábbinál több magyar futballista kapott szerződést Angliában. A legmagasabb osztályban egyedül Fülöp Márton (Sunderland, 15.), de ő is csak egyetlen mérkőzésen védett. Annál többen töltötték az idényt, vagy annak egy részét a Championshipben! Fülöp is, akit klubja kölcsönadott a Leicesternek (22.) Gera Zoltán feljutott a West Brommal, meghozza bajnokként. Vaskó Tamás a feljutásról az utolsó mérkőzésén lemaradó Bristol City (4.), Priskin Tamás a Watford (6.), majd a Preston North End (15.), Halmosi Péter, Sándor György és Tímár Krisztián a Plymouth Argyle (10.), Király Gábor a Burnley (13.), Buzsáky Ákos a Plymouth, majd a QPR (14.), Ferenczi István a Barnsley (18.), Laczkó Zsolt és Bori Gábor a Leicester City, Balogh Béla a Colchester (24.) játékosa volt. Rósa Dénes a Wolverhampton keretéhez tartozott, ám csak a Ligakupában és a tartalékcsoportban kapott játéklehetőséget. Alacsonyabb osztályban futballozott Stieber Zoltán (Yeovil Town), Gyepes Gábor (Northampton Town) és Lipták Zoltán (Stevenage Football Club). A későbbi válogatottak közül Premier

League-beli klub tagja volt, de a korosztályos csapatban szerepelt Kádár Tamás (Newcastle), Bogdán Ádám (Bolton), valamint Gulácsi Péter, Németh Krisztián (Liverpool FC). Utóbbi kettő klubtársa volt Simon András is.

A német Bundesliga 1-ben kereste a kenyerét Huszti Szabolcs (Hannover, 8.), Dárdai Pál (Hertha BSC, 10) és Hajnal Tamás (Karlsruhe, 11.) A második osztályban szerepelt Lów Zsolt (Hoffenheim, 2.), Szabics Imre (Augsburg, 14.), valamint Torghelle Sándor (Carl Zeiss Jena, 18.) Szélesi Zoltán egyetlen meccset játszott a legmagasabb osztályban, az Energie Cottbusban (14.), majd országot váltva a francia RSC Strassbourghoz (19.) igazolt. Futács Márkó a Nancy ifistája volt. Szalai Ádám Németországból Spanyolországba, a Real Madrid fiókcapatához, a Castillához került. Gyánó Szabolcs a portugál első osztályban az Académica de Coimbra (12.) sikereiért hajtott.

Szalai Ádám a Castilla mezében

Jelentősen megnőtt az olaszországi magyar légió létszáma.

Filkor Attila bekerült a nyáron az Inter keretébe, játszott az első csapatban az Arsenal ellen az Emirates-kupán, aztán a Serie A-ban nem kapott szerepet. Klubja hamarosan kölcsönadta a B-ligás Grossetónak (13.) Koman Vladimir a Sampdoria kötelékében maradt, de bajnokin

Magyar Eb-résztevő az osztrákoknál: Garics György

ebben az idényben nem jutott szóhoz. Garics György a Napoliban (8.) futbalozva került be az osztrák válogatottba, részt vett a hazai rendezésű Európa-bajnokságon. A B-ligában rúgta a labdát Vass Ádám és Feczesin Róbert (Brescia, 5.), Rajczi Péter (Pisa, 6.), Bogárnár Zsolt (Frosinone, 10.), valamint Kenesei Krisztián (Avellino, 19.) Varga Roland a Brescia tartalékjának tagja volt.

Osztrák klub volt a munkaadója Bodnár Lászlónak (Salzburg, 2.), Sáfár Szabolcsnak (Austria, 3.), Csizmadia Csabának és Kovrig Ákosnak (Mattersburg, 5.), Kabát Péternek (Kärnten, 9.) és Orosz Péternek (Wacker Innsbruck, 10.). Fehér Csaba (NAC, 3.), Babos Gábor (NEC, 8.) és Bodor Boldizsár (Roda JC, 9.) már törzstagnak számított a holland élvonalban, a 2007–2008-as idényben csatlakozott hozzájuk Vadócz Krisztián (NEC), Rabóczki Balázs (Vitesse, 12.), ősszel néhány hónapig Hrepka Ádám (NEC), s a télen Dzsudzsák Balázs, aki a PSV szélsőjeként bajnoki címmel kezdte légiós éveit. Bodor Boldizsár kupadöntőt vívott a kerkradei együttesel. Juhász Roland második lett az Anderlechttel a belga bajnokságban, ellenben a lilák a magyar védőjük nélkül megnyerték a KAA Gent elleni kupadöntőt. Két honfitársunk játszott még az ottani elitben, Tóth Balázs (KRC Genk, 10.) és Pető Zoltán (FC Molenbeek Brussels, 18.).

Tózsér Dániel az AEK Athén (2.), Posza Zsolt az Ergotelisz (13.), valamint az Angliából érkezett Laczkó Zsolt a Levadiakosz (11.) színeiben a görög élvonalban szerepelt. Györök Tamás a második ligás Olympiakosz Voloszba (15.) szerződött.

Vanczák Vilmos és Nagy Gábor a svájci élvonalban futbalozott, előbbi a Sion (7.), utóbbi – aki sérülése miatt bajnokin nem játszott – az Aarau (5.) mezét viselte. Farkas Balázs egy, csereként való szerepléssel szerzett Ukrajnában bajnoki ezüstérmet a Dinamo Kijevvel. A gárda bejutott a kupadöntőbe is. Gaál Miklós alapember volt az orosz bajnokság nyolcadik helyezettjében, az Amkar Perm-ben. Dudás Ádám nem fért be a Szpartak Moszkvába.

Tözsér Dániel (AEK)

Nagy Gábor (a felső sorban balról a második) a svájci Aarau együttesében

A lengyel ligába került Majoros Árpád (MKS Cracovia, 7.) és Vayer Gábor (ŁKS Łódź, 11.) Csehországban szerepelt Róth Ferenc (FC Viktoria Plzeň, 9.), míg Miski Zoltán nem kapott lehetőséget a Kladno együttesében. Lázár Pál és Bajner Bálint a hazaszerződéséig a nagyszalontai Libertyben (Seria II, 9.) játszott, a román második osztályban.

Dániában, az első osztályban kereste a pénzt Balog Zoltán (Viborg, 11.), a másodikban Takács Ákos (Vejele BK, 1.). Finnországban nem jutott magyar a legmagasabb divízióba, a másodikban játszott Gruborovics Tamás (KuPS, 1.) és Varga Ernő (Hämeenlinna, 4.). A norvég élvonalban szereplő Strömsgodsetet (10.) Kovács Péter erősítette. Izlandon Matus Sándor a második vonalban védett (KA Akureyri, 11.).

Meglepően nagyszámú volt a feröeri magyar kolónia! Potemkin Károly és Szekeres Zsolt az EB/Streymurral bajnoki ezüstérmes lett 2007 végén. Turi Géza a GI (5.) kapuját őrizte. Gángó András feljutott a második vonal bajnokaként a Fuglafjörddurral, 2008 tavaszán már ő is az élvonalban szerepelt.

Két magyar bukkant fel az ír második osztályban hatodik Athlone Townban, Petró Zsolt és Lakatos István.

A szlovén elit két klubjában játszottak magyarok, Andruskó Attila és Makra Zsolt az NK Primorje Ajdovščinában (6.), valamint Kocsárdi Gergely és Sebők József a Nafta Lendavában (7.). A bolgár első ligában tizedik helyezett Vihren Szandanszkiban kapott szerződést idény közben Lukács Tihamér és Fehér Zoltán.

Sokan játszottak a mieink közül Cipruson, bár nem annyian, mint a korábbi években. Vezér Ádám az Alki Larnacában védett (11.), Vlaszák Géza tartalékkapus volt az AEL Limasszokban (10.). Nagy Zoltán a veretlenül bajnok és kupadöntős Anorthoszisz második számú „hálóőreként” szerzett hírnevet. Bardi Gábor az APOP-ban (8.), Kemenes Szabolcs az Ethnikoszban (7.) húzott kesztyűt. Az élvonal együtteseinek több mint egyharmadánál alkalmaztak magyar kapust! Korolovszky Gábor az Apollón Limassol (5.), Seper Ákos az Arisz Limassol (12.), a két Tamás, Juhár és Szamosi a Nea Szalamina (13.) védője volt. A második vonalban futballoztak: Fekete Gábor, Papp Tamás (mindkettő Atromitosz, 3.), Terjék Lajos (Aia Napa, 7.), valamint klubváltásáig Nagy Zoltán (Digenisz, 4.), Seper Ákos és Vezér Ádám (mindkettő APEP, 2.)

Az Arab Emírségekben légióskodott Horváth Ferenc (Baniyas SCC) és Waltner Róbert (al-Dafra), Szingapúrban Boér Gábor (Home United). Brazil alakulat tagja volt Kondor Tamás (Paraná), Papp Dániel (Atlético Paranaense) és Papizsanszkij Artúr (Náutico).

Kassai Viktor részt vett az Európa-bajnokságon

Kassai Viktort negyedik játékvezetőnek hívta meg az UEFA az osztrák-svájci közös rendezésű Európa-bajnokságra. Az első számú magyar bíró három mérkőzésen, a Portugália–Törökország (2-0), az Ausztria–Lengyelország (1-1) és az Olaszország–Franciaország (2-0) találkozón működött közre. „Mindhárom meccsnek megvolt a maga varázsa, nem lehet sorrendet állítani közöttük. A portugál–török azért volt fontos, mert már az első napon bemutatkozhattam, az osztrák–lengyel azért nagy élmény, mert a rendezők legnagyobb stadionjában játszották, ahol a döntőt is. Az olasz–francia pedig nagyon nagy fontosságú, és ennek megfelelően is kezelt meccs volt, hiszen a továbbjutásról döntött a két futballnagy hatalom között” – emlékezett a torna után.

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Tóth Iván 22 – „Benjamin” Angoua 22/1, Micso Szmiljanics 25, Vincze Zoltán 24/1 – Bárányos Zsolt 24/8, Eugenio Bila „Genito” 27/1, Ivancsics Gellért 25, „Diego” Rigonato 19/2 – Hercegfalvi Zoltán 25/8, Dieng Cheikh Abass 22/4, Guie-Gneki Abraham 25/9. A többiek: Dobos Attila 15/2, Schindler Szabolcs 12, Berdó Balázs 11, Koós Gábor 11, Magasföldi József 11, Takács Ákos 10, Pomper Tibor 9/1, Tóth Balázs 9/1, Yusuf-Muri Adewunmi 8, Pascal Borel (k) 8, Filó Tamás 8/1, Zsolnai Robert 7/1, Palásthy Norbert 6/2, Tóth Mihály 4, Vincze Gábor 4, Veleदार Bećir Esad 3, Mogyorósi József 3, Fritz Attila 2, George Gebro 2, Horváth László 1, Edouard Ndjodo 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Balogh János 13 – Bernáth Csaba 17, Komlósi Ádám 23/1, Mészáros Norbert 25, „Leandro” de Almeida 27/8 – Dombi Tibor 22/1, Kiss Zoltán 26/2, Czvitkovics Péter 20/6, Sándor Tamás 19/3 – Dorge Rostand Kouemaha 27/13, Kerekes Zsombor 26/11. A többiek: Dragan Vukmir 17, Ibrahim Sidibé 14, Takács Zoltán 14/2, Dzsudzás Balázs 13/5, Rudolf Gergely 13/2, Vukasin Polekszics (k) 12, Aco Sztojkov 10/1, Bíró Péter 9/1, Demjén Gábor 9/2, Igor Bogdanovics 7/3, Huszák Tamás 7/2, Máté Péter 7, Szaucs István 7, Szakály Péter 6, Cserynászi Norbert (k) 4, Szatmári Csaba 3, Zsolnai Róbert 2, Daniel Chigou 1, Thierry Issiémou 1, Nagy Róbert 1, Rezes László 1, Spitzmüller István 1, Szilágyi Péter 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Köteles László 27 – Kállai Norbert 15, Katona Attila 13/1, Hegedűs Gyula 27, Elek Norbert 28/2 – Sipeki István 14/3, Lakatos Béla 16, Lipusz Norbert 20/1, Vitelki Zoltán 20 – Halidou Douva 15/2, Simon Attila 28/14. A többiek: Homma Kazuo 13/7, Djordje Kamber 12/2, Mogyorósi József 12, Pintér Zoltán 12/1, Szélpál Tamás 12, Sebők Vilmos 11/2, Florin Ioan Peleacaci 10, Virág Aladár 10/1, Christian Ebalá 9/1, Farkas Norbert 8, Gonzalo Cardozo 7/1, Libih Leo Besson 7/1, Fodor

Marcell 6, Victor Pony Carr 5/1, Huszák Tamás 5, Nagy Tamás 5, Ngam Peguy 5, Vámosi Csaba 5, Rassou Abass 4, Dane Trbovic 4, Matias Navarrete 3, Rebecsák Szilárd 3, Kassim Guyazou 2, Kerényi Gábor 2, Kleiber Dávid 2, Kövesfalvi István 2, Arouna Baba Pele 1, Joseph Papson Kanga 1, Szalma Pál (k) 1, Vida Gergely 1

FC FEHÉRVÁR:

Sebők Zsolt 25 – Horváth Gábor 24/1, Koller Ákos 25/3, Csobánki Ádám 21/1, Mohl Dávid 28 – Nagy Dániel 24/4, Simek Péter 27/3, Dvéri Zsolt 24/5, Farkas Balázs 27/4 – Sitku Illés 25/10, Jusuf Dajic 27/6. A többiek: Mario Božić 14/3, Polonkai Attila 13/2, Sifter Tamás 13, Fehér Zsolt 11, Kocsis Gábor 11, Lázár Pál 11, Lattenstein Norbert 7, Vayer Gábor 7/1, Baranyai Tibor 6, Németh Viktor (k) 5, Mihajlo Gyenyiszov 3, Vadász Viktor 3, Disztl Dávid 2, Pavol Durica 2, Mészáros Attila 2, Fejes András 1, Horváth Ádám 1, Lelkes Péter 1, Magyar Balázs 1, Pálfi Milán 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovics 29 – Nikolov Balázs 26/3, Stark Péter 29/2, Jákl Antal 24/1, Völgyi Dániel 26/5 – Koltai Tamás 18/2, Tokody Tibor 23/4, Józsi György 29/2, Zoran Supics 27 – Bajzát Péter 18/13, Bojan Brnovics 25/10. A többiek: Bank István 18/1, Böör Zoltán 15/5, Igor Bogdanovics 14/5, Pákolicz Dávid 14/1, Varga Róbert 13, „Eugène” Fomumbod 10, Kovács Zoltán 10/1, Dudás Ádám 9/2, Müller Zsolt 9, Varga László 4/1, Csermelyi Imre 3, Granát Balázs 3, Kiss Máté 2, Rudolf Urban 2, Arsène Copa 1, Nyári Tibor 1, Varga Zoltán (k) 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Milinte Árpád 29 – Graszl Károly 17, Zahorecz Krisztián 25/3, Pintér Attila 28, Grúz Tamás 28/2 – Pest Krisztián 21, Leandro da Silva 22/4, Maróti Béla 26, Szakály Dénes 21/1 – André Alves 29/11, Oláh Lóránt 29/16. A többiek: Petrók Viktor 14, Szakály Péter 14/1, Dusan Vasziljevics 14/2, Kovácsévics Róbert 12, Nemanja Nikolic 12/4, Bojan Bozsovcics 10, Neman-

ja Obrics 10/1, Ribi István 9, Mező Tamás 7, Admir Suljić 6, Graszl Norbert 4, Farkas Zoltán 2, Horváth László 1

MTK BUDAPEST:

Végh Zoltán 29 – Horváth Levente 24, Mladen Lambulics 28/6, Pintér Ádám 26/2, Pollák Zoltán 26/2 – Pátkai Máté 28/6, Szabó Ádám 27/5, Kanta József 25/12, Zsidai László 25/1 – Kulcsár Tamás 29/3, Urbán Gábor 25/17. A többiek: Kecskés Tamás 21, Hrepka Ádám 17/2, Pál András 17/2, Bori Gábor 12/5, Rodenbücher István 10, Ladóczki István 6, Szekeres Adrián 5, Molnár Marcell 4, Bajusz Endre 3, Lencse László 3, Vadnai Dániel 3, Bonifert Péter 1, Simon Attila 1, Szatmári Zoltán 1 (k), Vági András 1

NYÍREGYHÁZA SPARTACUS:

Filip Lázáreanu 20 – Ivan Maximiliano Zaleh 26/1, Bagoly Gábor 22/3, Hegedűs Tibor 24/1, Claudiu Cornaci 21/2 – Dejan Vukadinovic 25/1, Minczér Tibor 21, Zabos Attila 22, Lippai Ákos 24/4, Miskolczi László 24/4 – George Menougong 22/1. A többiek: Ambrus Árpád 19, Szilágyi Norbert 16/4, Sindou Dosso 14/3, Montvai Tibor 13/2, Perényi Szabolcs 13, Yves Simplicie Mboussi 12, Granát Balázs 11/2, Luis Ramos 11/1, Cséke György 9, Illyés Dániel (k) 7, Moldovan Tibor 7, Marius Sava 5, Sipos Tamás 5, Kovács Béla 3/1, Welton Silva 3, Claudiu Ariel Rojas 2, Krajnc Balázs 1, Máthé Gábor (k) 1, Nagy Dávid 1, Takács Tamás (k) 1

PAKSI FC:

Kovács Attila 29 – Zováth János 22/1, Éger László 27/4, Salamon Miklós 27, Hanák Viktor 23/1 – Kiss Tamás 27/4, Heffler Tibor 23/4, Böde Dániel 20/2, Báló Tamás 20/2 – Tököli Attila 22/15, Márkus Tibor 21/5. A többiek: Molnár Zoltán 18/1, Tamási Gábor 18/1, Csehi Tamás 17, Horváth Sándor 17, Balaskó Iván 14/1, Buzás Attila 14/1, Kriston Attila 13/1, Belényesi Miklós 9/1, Weitner Ádám 8/1, Horváth Ferenc 7/3, Vári Barnabás 7, Mészáros István 1, Varga László 1

RÁKOSPALOTAI EAC:

Szántai Levente 21 – Dinka Balázs 21, Kapcsos Vince 26/1, Horváth Gábor 26/1, Sallai Balázs 28 – Erős Károly 26, Kóhalmi András 22/1, Cseri Gergő 27, Varga Zoltán 19/4 – Nyerges Krisztián 24/8, Torma Gábor 26/11. A többiek: Dancs Roland 14/2, Polonkai Attila 14/1, Rása Gergő 14, Somorjai Tamás 13/7, Madar Csaba 12/1, Virág Aladár 11, Nagy Tamás 10, Kovács Balázs 9/1, Farkas Balázs (k) 7, Selei András 6, Zana Norbert 6, Kiss Tamás 5, Pusztai Olivér 5/1, Gasparik Tamás 2, Esterházy Máttyás (k) 1, Franck Matondo 1

BODAJK FC SIÓFOK:

Hegedűs Lajos 28 – Ambrus Sándor 16, Forgács András 28, Tusori Richárd 24/1, László András 22 – Nagy Lajos 25, Kanta Szabolcs 16/3, Homonyik Gábor 25/1, Melczér Vilmos 25/4 – Gajda István 26/2, Fülöp Zoltán 15/6. A többiek: Kozmor Ákos 14, Kuttor Attila 14/2, Magasföldi József 13/6, Sütő László 13/1, Bonifert Péter 12/2, Csupaki István 11/1, „Eugène” Fomumbod 11, Marko Baszara 7, Köntös Dániel 7, Igor Popović 6, Lipcsei Roland 5, Csóka Zsolt 4, Horváth Bence 4, Selei András 4, Dan Adrian Gáman 3, Horváth Attila 2, Disztl Milán 1, Ognjen Lakics 1, Márton Dávid 1, Sánta András (k) 1

FC SOPRON:

Varga Zoltán 10 – Sifter Tamás 14, Farkas Attila 14, Gyömbér

Gábor 8, Fehér Zoltán 13 – Csontos Zoltán 9, Kodöböcz Csaba 9, Dancs Roland 15, Pintér Zoltán 12 – Danilo Belics 10/3, Sira István 7/1. A többiek: Orlando Aquino 7, Birtalan Botond 7, Dlusztus András 7, Freud Gábor 7, Reinhardt László 7, Jimmy Jones Tchana 7/3, Zana Norbert 7/2, Györök Tamás 6, Hullám Attila 6/1, Csikós Sándor 5, Cosmin Giura 5, Károlyi Sándor 5, Takács Tamás (k) 5, Fabrice Deffo 2, Cristian Galliano 2, Predrag Počuča 2, Horváth Tamás 1, Legoza László 1

FC TATABÁNYA:

Vukasin Polekszics 13 – Balogh Balázs 18, Dienes András 21, Farkas Viktor 25, Németh Attila 17/1 – Ferenczi Gábor 19/1, Balogh Zoltán 23, Hajdú Norbert 15/4, Megyesi László 23/3 – Juan Pérez 23/1, Béres Ferenc 14/4. A többiek: Kriston Attila 14/1, Vámosi Csaba 13/2, Almási László 12, Filó Tamás 12/3, Sándor István 12/1, Kovács István 11/1, Weisz Tamás 11/2, Milan Pastva 10/1, Takács Marcell 10/3, Kurucz Péter (k) 9, Herbert Roland (k) 8, Lázár Zsolt 8/1, Tyan Evan Caugherty 7/1, Jesus Ángel Flores 7, Horváth Péter 6, Miroslav Kozák 6, Szilágyi Gábor 6, Ughy Márk 5, Asztalos Dániel 4, Tarcsa Bence 4, Bazsika Norbert 3, Dombai Viktor 3, Batics Attila 2, Nagy Richárd 2, Nógrádi Árpád 2/1, Papucsek Barna 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 29 – Regedei Csaba 19/1, Vermes Krisztián 21, Bőjte Attila 29, Haman Sadjó 23/2 – Habi Ronald 22, „Foxi” Kethevoama 26/7, Korcsmár Zsolt 21/3, Sándor György 20/7 – Tisza Tibor 22/15, Kovács Zoltán 28/6. A többiek: Saša Radulović 19/1, Denis Dourandi 18/6, Hajdú Norbert 14/1, Mario Božić 13, Ivan Dudics 8, Li Do Kwon 7, Densill Theobald 7, Györök Tamás 6, Juhár Tamás 6, Paulus Roiha 6/1, Moldovan Tibor 5, Nagy Olivér 5/1, Rajcz Péter 5/2, Christian Ebalá 4/1, Pető Tamás 4, Takács Marcell 3, Fűzi Ákos dr. 2, Hullám Attila 2, Kiss Zoltán 2, Ismaila Bidemi Bisoye 1, Hibó Imre 1, Kingsley Oghodo 1, Széki Attila 1, Vaskó Tamás 1

VASAS SC:

Németh Gábor 27 – Balog Zsolt 28, Pandúr Péter 23/2, Mariusz Unierzyski 25, Tóth András 21/2 – Piller József 20/1, Csedomir Pavicevics 23/2, Kincses Péter 28/2, B. Tóth Balázs 26 – Németh Norbert 27/12, Lázok János 26/7. A többiek: Sowunmi Thomas 17/2, Gyenyisz Rebrik 13/1, Somorjai Tamás 13/7, Tóth Balázs 12, Kiss Károly 10, Petar Divics 9/2, Tandari Tamás 9/2, Mundi Roland 7, Jean-Adrien Sagna 7, Odrobena Péter 5/1, Martin Bielik 4, Kovács Gábor 4, Borszéki Csaba (k) 3, Bükszegi Zoltán 3, Fűzi Ákos dr. 3, Jováncai Zoltán 3, Nenad Nikolics 2, Skita Tamás 2, Thierry Issiémou 1, Kenesei Krisztián 1/1, Kiss Márton 1, Zoran Radulovics 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Djordje Babalj 15 – Máté Péter 26, Matej Miljatović 25/2, Polgár Péter 20, Lovre Vulin 21/1 – Milan Davidov 28, Molnár Balázs 23, Koplárovcics Béla 27/4 – Roguy Méyé 21/10, Damir Pekić 22/5, Waltner Róbert 22/18. A többiek: Tóth Zoltán 20/3, Balázs Zsolt 18/1, Sorin Botiş 17/1, Tóth Norbert 14/2, Vlaszák Géza (k) 13, Ivan Dudics 12, Imad Zatará 12/3, Kocsárdi Gergely 10, Kádár Tamás 9/1, Mahamadou Diawara 8, Lukács Tihamér 8, Pogacsics Krisztián (k) 3, Simonfalvi Gábor 3, Majoros Árpád 2, Ferkó Csaba 1, Fülöp Tibor 1, Horváth András 1, Kovács Gergő 1

A 2007–2008. évi Soproni Liga végeredménye

1. MTK Budapest	30	20	6	4	67-23	66	8. Bócs KSC	30	11	9	10	47-42	42
2. Debreceni VSC-Teva	30	19	7	4	67-29	64	9. Jászberényi SE	30	9	9	12	28-36	36
3. Győri ETO FC	30	16	10	4	64-35	58	10. Ceglédi VSE	30	10	5	15	33-53	35
4. Újpest FC	30	16	7	7	58-40	55	11. Baktalórántháza VSE	30	8	10	12	31-43	34
5. FC Fehérvár	30	17	3	10	48-32	54	12. Tököl KSK	30	9	5	16	28-52	32
6. Kaposvári Rákóczi	30	14	9	7	48-38	51	13. BKV Előre	30	8	5	17	43-49	29
7. Zalaegerszegi TE	30	13	7	10	55-39	46	14. Orosháza FC	30	7	8	15	41-56	29
8. Bp. Honvéd	30	12	7	11	45-35	43	15. Tuzsér ERDÉRT SE	30	6	5	19	29-59	23
9. Vasas SC	30	12	5	13	41-45	41	16. Mezőkövesd-Zsóry SE	30	4	7	19	26-51	19
10. Nyíregyháza Spartacus	30	11	7	12	34-37	40							
11. Paksi FC	30	9	10	11	51-51	37							
12. Rákospalotai EAC	30	7	9	14	42-60	30							
13. Diósgyőri VTK	30	5	13	12	43-63	28							
14. BFC Siófok	30	6	9	15	33-46	27							
15. FC Tatabánya	30	2	4	24	34-93	10							
16. FC Sopron*	30	2	5	23	10-73	0							

*Az FC Soprontól 11 pont levonva, a csapat a 15. forduló után visszalépett, további mérkőzéseit az ellenfelek 3-0-s győzelemmel megkapták.

A Soproni Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Waltner Róbert (ZTE)	18
2. Urbán Gábor (MTK Budapest)	17
3. Oláh Lóránt (Kaposvári Rákóczi)	16
4. Tisza Tibor (Újpest FC)	15
5. Tököli Attila (Paksi FC)	15

NB II, Keleti csoport

1. Kecskeméti TE	30	24	3	3	74-23	75
2. Szolnoki MÁV	30	20	3	7	52-29	63
3. Ferencvárosi TC	30	18	8	4	63-35	62
4. Makói FC	30	12	12	6	50-35	48
5. Vecsési FC	30	12	10	8	44-40	46
6. Vác-Újbuda LTC	30	13	6	11	57-45	45
7. Kazincbarcikai SC	30	11	11	8	43-41	44

A Soproni Liga mérkőzéseinek eredményei

1. MTK Budapest	X	3-2	2-2	0-0	2-0	3-2	4-1	1-2	0-2	2-0	1-1	3-0	1-1	3-0	5-1	3-0*
2. Debreceni VSC-Teva	0-2	X	2-0	3-1	3-0	4-0	3-2	1-0	2-0	4-1	1-1	4-0	3-0	2-0	4-1	4-2
3. Győri ETO FC	1-0	3-1	X	4-2	4-1	1-1	3-2	2-2	2-1	5-0	3-3	2-1	5-1	4-1	2-1	1-1
4. Újpest FC	1-3	1-1	1-3	X	10	0-2	1-1	1-0	1-1	1-0	3-1	4-4	2-2	3-0	3-0	4-0
5. FC Fehérvár	1-0	0-0	1-0	1-2	X	1-1	2-0	0-0	5-2	2-1	3-0	2-1	3-1	1-0	7-0	2-0
6. Kaposvári Rákóczi	0-3	2-2	1-1	0-3	1-0	X	0-2	1-0	1-0	1-1	2-1	3-0	1-1	4-3	4-2	1-1
7. Zalaegerszegi TE	0-1	1-2	0-0	4-1	1-3	2-1	X	2-1	3-3	0-0	3-1	3-3	4-1	2-0	4-1	4-0
8. Budapest Honvéd	0-2	3-1	2-2	1-4	5-1	0-1	2-1	X	0-1	0-0	2-1	1-1	0-1	1-1	4-1	3-0*
9. Vasas SC	0-3	0-3	1-1	0-1	1-2	1-2	1-0	0-2	X	3-1	3-2	2-1	0-0	0-0	3-1	2-0
10. Nyíregyh. Spartacus	0-2	1-1	1-0	1-2	0-1	0-2	2-1	3-0	2-1	X	1-2	2-0	2-1	2-0	5-0	3-0*
11. Paksi FC	1-4	2-2	2-1	2-0	2-1	1-1	0-3	0-3	3-0	3-0	X	0-2	2-2	1-1	6-0	3-0*
12. REAC	0-3	0-4	2-2	1-1	0-2	1-1	1-2	0-3	2-0	2-2	2-1	X	5-5	4-2	3-2	3-0*
13. Diósgyőri VTK	2-2	1-2	1-3	1-4	2-0	2-1	1-1	2-2	4-5	0-0	3-3	0-1	X	0-3	2-2	3-0*
14. BFC Siófok	1-1	1-1	0-1	2-4	1-0	0-2	1-1	1-2	1-3	0-1	1-1	1-0	4-0	X	3-0	3-0*
15. FC Tatabánya	1-3	1-2	1-3	2-3	1-3	2-6	0-2	4-3	0-2	0-1	2-4	1-1	2-2	2-2	X	0-1
16. FC Sopron	1-5	0-3*	0-3*	0-3*	0-3*	0-3*	0-3*	0-1	0-3*	1-1	1-1	2-1	0-1	0-0	0-3*	X

*Az FC Sopron kizárása miatt megállapított eredmény.

NB II, Nyugati csoport

1. Szombathelyi Haladás	30	21	8	1	68-19	71
2. Felcsút FC	30	20	6	4	61-25	66
3. Lombard Pápa TFC	30	15	11	4	40-26	56
4. Gyirmót SE*	30	17	7	6	66-38	54
5. Integrál-DAC	30	15	4	11	56-43	49
6. Pécsi MFC-PP	30	14	6	10	46-34	48
7. Kozármisleny SE	30	8	16	6	31-29	40
8. Budaörsi SC	30	9	12	9	47-44	39
9. Dunaujváros FC	30	11	5	14	39-47	38
10. Barcsi SC	30	10	7	13	38-43	37
11. Kaposvolgye VSC	30	8	10	12	45-44	34
12. FC Ajka	30	8	9	13	52-52	33
13. ESMTK	30	8	5	17	36-60	29
14. Komlói Bányász	30	6	8	16	28-64	26
15. Soroksár SC*	30	3	8	19	22-50	16
16. Mosonmagyaróvári TE*	30	3	6	21	18-75	13

*A Gyirmóttól négy, a Mosonmagyaróvári TE-től két, a Soroksár SC-től egy pont levonva.

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Békéscsabai Előre 1912. **Bakony-csoport:** ZTE FC Amatőr. **Dráva-csoport:** Szentlőrinc-Ormánság. **Duna-csoport:** Százhalombatta. **Mátra-csoport:** MTK Budapest II. **Tisza-csoport:** DVSC II-DEAC

Herczeg emelte újra trónra a korszak királyát

Öt éven belül negyedszer nyerte meg a Debreceni VSC az első osztályú magyar labdarúgó-bajnokságot. Ez már olyan bravúr, amelyet érdemes futballtörténelmi léptékkal vizsgálni. Addig több mint egy évszázad alatt csak a Ferencváros első nagy generációja (1905–1913), az MTK aranycsapata (1914–1925), az Újpesti Dózsa sorozatban hetet nyerő alakulata (1969–1975) és a Budapesti Honvéd együttese (1983–1989) volt hasonlóra képes. A Dombi Tibor és Sándor Tamás nevével fémjelzett nemzedék a magyar futballtörténelmünk leggazdagabb múltú klubjai közé emelte a Lokit. S hol volt (hol van) még a sorozat vége? A DVSC-Teva 2008–2009-es bajnokcsapata egy fontos faktorban különbözött az előző háromtól. Ebben az idényben – ellentétben a Loki korábbi aranyérmes alakulataival – a mezőnyjátékosok között az állampolgárságunkat felvett, s már fél évtizede válogatott, brazil származású Leandro de Almeidát is beleértve – csupán magyar futballisták alakították a kulcsszerepeket. (A mezőnyben három légiós játszott csak a Vasutasban, Dudu tizenegy, Vinícius hat, Csoszics egyetlen meccsen.) Az első bajnokcsapatban Bogdanovics és Habi, a másodikban Sidibé, Brnovics, Bogdanovics és Vukmir, a harmadikban Sidibé, illetve egy-egy fél szezonban Bogdanovics, Brnovics és Sztojkov teljesítménye volt a meghatározó. Dudu játszott ugyan 2008–2009-ben a mérkőzések több mint egyharmadán, ám mindössze háromszor volt kezdő, s még a barátai sem ünnepezték alapemberként. Herczeg András attól tartott az idény előtt, hogy gyengült a kerete. Fél évvel Ibrahima Sidibé és Dzsudzszak Balázs távozása után az előző szezon házi gólkirálya, Dorge Rostand Kouemaha is külföldre távozott, az MSV Duisburg játékosa lett. A klub mindhárommal jól járt anyagilag, Dzsudzszakért kétfélmillió, a kameruniért félmillió eurót kapott. (Sidibé eladási ára külföldön sem került nyilvánosságra, a DVSC-Teva pedig mindig is üzleti titokként kezelte az ilyen jellegű

Varga József, a DVSC-Teva középpályása a 2008–2009-es idényben mutatkozott be az NB I-ben

anyagi kérdéseket.) Történetében a három legnagyobb, játékoseladásból származó bevételből ezek között volt kettő! Ám kérdésesnek tűnt, hogy kivel sikerül pótolni a távozókat. A Kaposvári Rákóczi vajdasági származású csatára, Oláh Lóránt volt a legesélyesebb jelölt. (Elment még Balogh János Skóciába, Dragan Vukmir Kínába, Aco Sztojkov pedig Nyíregyházára, de az ő elengedésük kevésbé aggasztotta a szurkolókat.) Hamar kiderült: érdemes házon belül keresni a megoldást. Rudolf Gergely, aki gyerekként Franciaországba került, majd a Nancy színeiben tizenévesen játszott a francia első osztályban, már az előző nyáron hazatért. Első, Debrecenben töltött idényében összesen két gólt szerzett. Talán kellett neki egy év a „visszaakklimatizálódáshoz”. A Loki negyedik bajnoki aranyából ugyanis oroszlánrészt vállalt. Rögtön az első fordulóban, a Zalaegerszegi TE elleni találkozón két gólt rúgva megnyerte a meccset. Az idényben összesen 16 találatig jutott, ez mindmáig rekordja egy bajnoki évben. Nem vallott szégyent Oláh sem, aki különösen ősszel játszott eredményesen, nyolc találatig jutott. Ketten együtt 28 gólt szereztek az idényben, csak alig kevesebbet, mint a Diósgyőr, a Nyíregyháza, a Siófok vagy a REAC teljes csapata. Herczeg András nagy érdeme, hogy új, a következő években is meghatározó középpályás sort épített. A régiek közül csupán Kiss Zoltán maradt, ám a második fél évben ő is „új szerepkörbe” került. Miután Sándor Tamás a télen visszavonult, januárban a keret titkos szavazással új csapatkapitányt választott. A két alkalmas jelölt közül többen voksoltak a társaival a pályán rengeteget kommunikáló Kissre, mint az ősz nagy részében a karszalagot viselő Bernáth Csabára. Kiss Zoltán mellett a középpályán a 2007 nyarán igazolt Czvitkovics Péter, s az Olához hasonlóan Kaposvárról, de már 2008 elején, Dzsudzsák Balázs távoztakor megszerzett Szakály Péter főszerplővé lépett elő. Czvitkovics, miután elhagyta az MTK-t, 2008-ban lemaradt egy bajnoki címről, ám aztán Debrecenben bőven kárpótolta magát. A tavaszi idényben épült be a csapatba Varga József, aki különösen a nem túlságosan hevesen marasztalt Takács Zoltán Olaszországba szerződése után jutott gyakoribb játéklehetőséghez. A védelemben Bernáth Csaba, Mészáros Norbert és Leandro de Almeida egyaránt játszott a mérkőzések legalább kilencven százalékán, az egyik belsővédő posztját ősszel Takács Zoltán, tavasszal hol Komlói Ádám, hol pedig Katona Attila töltötte be. A DVSC-Teva óriási, kilencpontos előnnyel

Dombi Tibor, a Loki veteránja az ötödik éven belül a negyedik bajnoki címét szerezte csapatával

1986
1987
1988 lett bajnok – a 3-2-es diósgyőri diadal biztosította be az elsőséget, Dombi Tibor mindenkit kicselezve rúgta a győztes gólt. Ez sokkal több annál, mint amennyit a következő tény sugall: a csapat „csak” 14 fordulón keresztül vezette a táblázatot. Valójában a teljesítménye két nagyon jó és két közepes szakaszt foglalt magában. Az első hat körben 14 pontot gyűjtött, csupán a vetélytárs Újpest elleni hazai döntetlent sajnálhatta. Kisebb hullámvölgy következett, az újonc Kecskeméti TE elleni 0-3 után a szoros táblázaton a negyedik helyre csúszott vissza. Viszont az utolsó hat őszi fordulóban csak a Diósgyőr ellen nem nyert, a megszerzett 15 pontjának köszönhetően a táblázat tetején teledhetett. Tavasszal legyőzte a Fehérvárt és a Nyíregyházát, azonban az Oláh Gábor utca után Újpesten, a Megyeri úton is kikapott a lila-fehérektől, s így – igaz, egy mérkőzéssel kevesebbet játszva, de – hárompontos hátrányba került Szentes Lázár alakulatával szemben. Akkor senki sem mondta volna meg, hogy a két gárda közül az egyik végül kilencpontos előnnyel nyeri meg a Soproni Ligát. Ráadásul a Loki a következő idegenbeli fellépésén, Zalaegerszegen is kikapott. Ám utána megkezdte bajnoki címnyerési alkalmával szokásosnak mondható nagy tavaszi menetelését, s a hátralévő fordulókat veretlenül, mindössze két döntetlennel (Győri ETO, MTK Budapest) teljesítette. Az utolsó tíz

Rudolf Gergely karriercsúcsot jelentő 16 gólig jutott a Soproni Liga 2008–2009-es szezonjában

A 2008–2009-es idény bajnoksapata, a DVSC-Teva. Hátul, balról: Leandro, Polekszics, Mészáros, Kiss, Komlósi. Elöl: Oláh, Rudolf, Bernáth, Dombi, Szakály, Czvitkovics

fordulóban 26 pontot szerzett. Szemben az újpestiekkal, akik az utolsó hét körre összehantak, a megszerezhető 21 pontból csak hetet tudtak begyűjteni. Érdekes jellemzője volt a korszaknak: ameddig a DVSC kiválóan szerepelt a hajrában, a Szusza Ferenc Stadion kedvencei kipukkadtak. Az utolsó hat tavaszi fordulóban megszerezhető 18 pontból 2006-ban kilenc, 2007-ben négy, 2008-ban öt, majd 2009-ben egy vereség után hét pontot tudtak csak bekasszírozni. A 2008–2009-es idényben az utolsó hét-hét mérkőzésen 12 pontot vert a DVSC a legnagyobb riválisára. Szentés Lázár az utolsó fordulóban, a Fehérvár FC elleni találkozón már úgy ült le a kispadra, hogy tudta, kénytelen távozni az ezüstérmes gárdától. A lilák azóta sem állhattak dobogóra a magyar bajnokságban, s az azóta eltelt hat lezárt szezonból háromszor is a tabella második felében végeztek. A korábbi válogatott csatárból lett edző a magyar élvonalban akkor érte el a legjobb mutatóját (a hárompontos rendszerben 65,55), kevéssel felülmúlva a 2004–2005-ös idény első 11 fordulóját, amelyben a végül bajnoki aranyat szerző DVSC-t dirigálta (63,63). Az évad igazi meglepetését a két újonc szereplése jelentette. A még az

MTK-nál töltött időben kiváló barátságba került tagjai közül Illés Béla és Halmai Gábor immár tulajdonosként, **Csertői Aurél** edzőként, Kuttor Attila játékosként, csapatkapitányként dolgozott a közös sikerért. Fényes eredménnyel: a modern időkben újonc egyszer sem ért el ilyen eredményt a magyar élvonalban, beleértve Várszegi Gábor MTK-ját is. A Haladás szenzációsan szerepelt: harmadik lett, még hozzá úgy, hogy a negyedik helynél rosszabbul az egész szezon alatt mindössze kétszer, még

az első öt fordulóban állt. 24 játékos szerepelt a színeiben, köztük a veterán, de továbbra is nagyszerű formában futballozó, 13 gólt „gyártó” Kenesei Krisztián. A Hali az utolsó kilenc fordulóban csupán kétszer nem nyert – sajtóságos módon ez a kettő éppen a számára két legnagyobb presztízscsata, a Győri ETO (3-3) és a Zalaegerszegi TE (1-2) elleni volt. Kiemelést érdemel, hogy a Rózsa – Schimmer, Guzmics, Kuttor, Tóth védelemnél egyetlen csapaté sem kapott kevesebb gólt, hozzá hasonlóan a DVSC-Teva hátsó alakzata is 29-cel zárt. Ugyancsak kiváló bizonyítványt érdemelt a Kecskeméti TE-Ereco, amely történetében először játszott a legmagasabb osztályban. A megyeszékhelyek közül az előző negyven évben csak kettőnek nem volt soha képviselője az elitben: Szekszárdnak és a Hírös városnak. 2008 nyarán megtört a jég, a KTE feljutott, s meg is vetette az első ligában a lábát. Ameddig a Haladás (Rózsa Dánielt és Guzmics Richárdot kivéve) elsősorban a már korábban is az élvonalban szerepelt futballistákra épített, addig a másik feljutó alapcsapatából csupán Némedi Norbert, Csordás Csaba, Schindler Szabolcs és Montvai Tibor rendelkezett jelentős NB I-es rutinnal, ám még közülük is az első kettő nem játszott az előző két évben a legmagasabb osztályban. Kiesett a BFC Siófok és a REAC, leszakadva a többiektől. Utóbbi az első kilenc tavaszi körben Hevesi Tamás, a pro licenct szerző népszerű popsztár irányította vezetőedzőként. Különleges volt az idényben a válogatottnál Erwin Koeman pályaedzőjeként dolgozó Aczél Zoltán helyzete: ősszel az első 14 fordulóban a REAC, tavasszal (Détári Lajos utódként) 15 fordulóban a Siófok vezetőedzője volt. Mindkettő kieső helyen végzett. A 2008–2009-es Soproni Liga szomorú krónikájához tartozik, hogy a fogadási csalások ügyében nyomozó hatóságok több bajnokit is kifejezetten gyanúsaknak ítélték. Ezek jelentős részében a REAC vagy a Siófok érintett volt.

Itthon Rudolf Gergely, külföldön Juhász Roland volt a legjobb magyar

2008 decemberében ismét légiós, **Juhász Roland**, a belga RSC Anderlecht védője kapta meg Az év játékos címet az MLSZ-től. Ezúttal nem esett egybe a szövetség és a futballszakírók véleménye, utóbbiak anktjukon Hajnal Tamásnak, a Borussia Dortmund középpályásának adták (újra) a Magyar Aranylabda-díjat. Az ankt történetében először egyetlen pont döntött: Hajnal 111, a második helyezett Huszti Szabolcs (Hannover) 110 pontot gyűjtött. A Soproni Liga legjobb magyar játékosának Bajzát Péter (Győri ETO), a legjobb légiósnak, némi meglepetésre, Szasa Dobrics (Vasas), a legjobb csapatnak az U19-es válogatott, a legjobb utánpótláskorú játékosnak a Real Madrid fiókcapatában, a Castillában szereplő Szalai Ádám, a legjobb edzőnek az U19-es válogatottal vébészereplést kiharcoló Sisa Tibor, míg a legjobb játékvezetőnek Kassai Viktor bizonyult.

A bajnoki idény végén az MLSZ döntése alapján az év játékosának járó Bozsik József-díjat Rudolf Gergely kapta. Szintén a DVSC-Teva játékos, Varga József lett az év felfedezettje (Hidegkuti Nándor-díj). Az év legjobb edzőjének járó Sebes Gusztáv-díjat Csertői Aurél érdemelte ki. A legjobb játékvezető, azaz Hertzka Pál-díjas Andó-Szabó Sándor lett. A legjobb U19-es játékosnak Ladányi Tibort (MTK), a legjobb U17-esnek Nagy Armandot (Budapest Honvéd) választották.

A Hivatásos Labdarúgók Szervezete anktján 770 játékos szavazata alapján avattak győzteseket a különböző kategóriákban. A 2008–2009-es idény legjobb mezőnyjátékos, valamint legkiválóbb 21 éven aluli játékos itt is Rudolf Gergely, illetve Varga József lett. A szezon első számú kapusának járó díjat Végh Zoltán (MTK Budapest) vihette haza. Az edzők között Herczeg András (DVSC-Teva) és Csertői Aurél (Szombathelyi Haladás) holtversenyben végzett az élen. A Soproni Liga legprimább idegenlégiója a debreceni kapus, Vukasin Polekszics lett. Játékostársai Juhász Rolandot választották a legjobb külföldön játszó magyarnak. A futballisták között nagy népszerűségnek örvendő Arany Tamás végzett az élen a játékvezetők mezőnyében.

A *Nemzeti Sport* rangsorának élen Böör Zoltán (6,222), a Győri ETO reneszánszát élő támadója végzett, megelőzve Kabát Pétert (Újpest, 6,125) és a bajnokcsapat legjobb játékosát, Czvitkovics

Pétert (DVSC-Teva, 6,095). A triót követve Csordás Csaba (KTE-Ereco, 6,067), Tököli Attila (Paks, 6,037), Kenesei Krisztián (Szombathelyi Haladás, 6,000), Rudolf Gergely és Varga József (egyaránt DVSC-Teva, 6,000), Tisza Tibor (Újpest, 6,000) és Nemanja Nikolics (Kaposvári Rákóczi, 5,955) került még az első tízbe. A kapusok közül Balajcza Szabolcs (Újpest, 5,900) érte el a legmagasabb átlagot, megelőzve a holtversenyben, 5,895-tel záró légiósokat, Vukasin Polekszicset (DVSC-Teva) és Szasa Sztevanovicsot (Győri ETO). A poszttonkénti rangsor legjobbjaiból az alábbi tizenegy állt össze: Balajcza – Tokody (Győri ETO, 5,679), Kuttor (Szombathelyi Haladás, 5,885), Petrók (Kaposvári Rákóczi, 5,880), Leandro (DVSC-Teva, 5,793) – Csordás, Varga, Obrics (Kaposvári Rákóczi, 5,897), Czvitkovics – Böőr, Rudolf. A B-csapat: Polekszics és Sztevanovics – Schimmer (Szombathelyi Haladás, 5,636), Korcsmár (Újpest, 5,818), Éger (Paks, 5,800), Tóth P. (Szombathelyi Haladás, 5,643) – Nagy D. (Fehérvár, 5,947), Szavics (KTE-Ereco, 5,763), Yannick (KTE-Ereco, 5,684) – Kabát, Tököli, Tisza.

MAGYAR KUPA

Légiósai eredményességéből élt a Budapest Honvéd

2009-ben sorozatban harmadszor jutott be a Bp. Honvéd a döntőbe. Két év után ismét nyert, mégpedig a Győri ETO ellen. Már az első találkozó előrevetítette mindezt, miután Guie-Gneki Abraham góljával 1-0-ra győztek a vendégek a Rába partján. A visszavágón nem esett gól, igaz, két kiállításon kívül alig történt valamiféle említésre méltó. A kispestiek, akik egy évvel korábban 180 perc alatt kilenc gólt kaptak a DVSC-Tevától a kupadöntőben, ezúttal áthatolhatatlan falat húztak a kapujuk elé. A bajnokság első felében Pölöskei Gábor, majd február végétől Sisa Tibor által irányított együttes a kupagyőzelemmel törlesztett a szurkolókkal szembeni adósságból: a bajnokságban 14. helyezettként éppen csak bent maradt. A Honvéd ősszel kis lépésekkel haladt a kupában, egygólos győzelmet aratott idegenben a Tura (2-1), majd a DVSC II-DEAC (1-0) ellen is, aztán kettős sikerrel (2-0, 3-1) búcsúztatta a Makót. A negyedöntőben 6-1-gyel (2-0 otthon, 4-1 idegenben) ejtette ki a Kecskemétet. Érdekes, hogy minden találatát légiós, Guilherme és Abass (2-2), valamint Abraham és Arszenijevics szerezte. Az elődöntőben, a Siófok ellen sem változott sokat a képlet a második mérkőzés 91. percéig, addig csak Guilherme, Abraham és Szmiljanics lőtt gólt a csapatból. Ám akkor Hercegfalvi góllal kompenzálta korábbi öngólját, s a döntőbe segítette a piros-feketéket. A fináléban ismét egyedül az elefántcsontparti Guie-Gneki Abraham talált a kapuba. A Győri ETO a döntőig vezető úton (ősszel Egervári Sándor, majd

Dunai II Antal átadja a serleget az ünneplő honvédosoknak

tavasszal Dragoljub Bekvalac vezetésével) hét mérkőzésen 24 találatot ért el, de sem az ETO Parkban, sem a Bozsik Stadionban nem tudta legyőzni Rabóczki Balázst és az általa irányított védelmet.

A Sport TV kupáját a Rum KSC nyerte el a Bozsik Stadionban, miután 2-1-re megverte az Újszászi VVSE legénységét.

Magyar Kupa, 2008–2009-es kiírás

Negyeddöntő: Budapest Honvéd–Kecskeméti TE-Ereco 2-0, 4-1, Kazincbarcika–Győri ETO 1-2, 0-7, MTK Budapest–Újpest FC 1-2, 3-2, BFC Siófok–DVSC-Teva 2-0, 1-1

Elődöntő: Győri ETO–MTK Budapest 2-1, 2-2, BFC Siófok–Budapest Honvéd 1-2, 2-2

Döntő

Győri ETO–Budapest Honvéd 0-1 (0-0)

Első mérkőzés, 2009. május 20., ETO Park, 11 000 néző. Jv.: Szabó

Győri ETO: Sztevanovics – Odikadze (Djordjevic, 74.), Stark, Sztanisics, Völgyi (Bicák, 60.) – Böör, Józsi, Pilibaitis (Supics, 68.), Kink – Bajzát, Alekszidze

Bp. Honvéd: Rabóczki – Takács Á., Szmiljanics, Debreceni, Filó – Benjamin (Maróti, 86.), Abass (Guilherme, 63.), Vukmir, Diego – Hercegfalvi (Dobos, 88.), Abraham

Gólszerző: Abraham (71.)

Budapest Honvéd–Győri ETO 0-0 (0-0)

Második mérkőzés, 2009. május 26., Bozsik Stadion, 7000 néző. Jv.: Solymosi

Bp. Honvéd: Rabóczki – Takács Á., Szmiljanics, Debreceni – Benjamin, Lungu, Abass (Guilherme, 65.), Vukmir, Diego – Hercegfalvi (Dobos, 80.), Abraham (Palásthy, 91.)

Győri ETO: Sztevanovics – Odikadze, Stark, Sztanisics, Völgyi – Böör (Bicák, 72.), Józsi, Supics, Kink (Copa, 77.) – Bajzát (Pilibaitis, 65.), Alekszidze

Kiállítva: Supics (63.), Benjamin (83.)

LIGAKUPA

Tízmillió forintot veszített az NB II-es Pécsi Mecsek FC a döntőben

Kevés klub vette komolyan a második alkalommal kiírt Ligakupát – a Fehérvár és főleg az NB II-es PMFC feltétlenül közéjük tartozott. A siófoki döntő tétje tízmillió forint volt: az MLSZ húszmilliót ajánlott a győztesnek, tízet pedig a második helyezettnek. (A pécsiek kaptak még további kétmilliót mint a legtovább menetelő második ligás alakulat.)

A mérkőzést alapvetően befolyásolta, hogy Lantos Levente kiállítása miatt a baranyai piros-feketék a 12. perctől emberhátrányban futballoztak. A Varga István által irányított Fehérvár FC egyébként is esélyesebb volt, így pedig könnyedén nyert. Botos Antal együttese 0-2 után, Wittrédi

Dávid szépítő találatát követően reménykedni kezdett, de Alison gólja lezárt minden vitás kérdést. A Fehérvár FC megvédte 2008-as Ligakupa-elsőségét. Még egy apróság: Botos ezen a találkozón mutatkozott be a PMFC élén, a csapatot a néhány nappal korábban menesztett Róth Antal juttatta fináléba!

FC Fehérvár–Pécsi MFC 3-1 (2-0)

2009. május 13., Siófok, 3500 néző. Jv.: Bede

FC Fehérvár: Sebők – Lázár (Mohl, 46.), Radovics, Horváth G., Andjics – Nagy D., Farkas, Szakály D. (Dvéri, 83.), Elek (Romero, 72.) – André Alves (Alison, 61.), Vujovics (Sitku, 46.)

Pécsi MFC: Hegedűs L. – Kovács G., Szabados, Lantos, Présinger – Berdó (Racskó, 16.), Witttrédi, Horváth Zs. (Koplarovics, 46.), Schrancz (Nagy O., 71.), Szalai T. – Lovrencsics (Fónai, 89.)

Gólszerző: Vujovics (13., 25., az elsőt 11-esből), Witttrédi (58.), Alison (70.)

Kiállítva: Lantos (12.)

SZUPERKUPA

Az MTK használta ki jobban a megvilágosodást

A futballtól független jelenetek tették emlékezetessé az előző idény legjobb két csapatának egyébként meglehetősen alacsony színvonalú mérkőzését. Az első félidőben Végh Zoltánnak, a másodikban Csernyánszki Norbertnek volt több dolga – de egyikük sem izzadt azért meg. Jellemző, hogy amellet, hogy a Loki szurkolói a politikai és a közélettel kapcsolatos transzparenssekkel kifejezésre juttatták, hogy miért elégedetlenek a hétköznapjaikkal, a döntő sem varázsolt ünneppnapot számukra. Egy időre győzött a sötétség: a 120. percben kialudtak a reflektorok az Oláh Gábor utcai pályán, s csak negyedórás várakozás után tudták lebonyolítani a szétlövést. „Akkor is kár volt” – vélhették a hazai ultrák, mert a tizenegyespárbajt a bajnoki címvédő nyerte meg, annak ellenére, hogy az első két lövését játékosai elrontották. Az MTK Budapest öt év után lett ismét a Szuperkupa győztese. A találkozó előtt a résztvevők és a nézők egyperces tisztelgéssel adóztak a néhány nappal korábban elhunyt olimpiai bajnok kenus, Kolonics György emlékének.

*Czvitkovics Péter
korábbi társai ellen
játszott*

MTK Budapest–DVSC-Teva 0-0 (tizenegyesekkel 3-2)

2008. július 20., Debrecen, 5000 néző. Jv.: Bede

MTK Budapest: Végh – Horváth L., Lambulics, Pintér, Pollák – Nagy G. (Pál, 46.), Zsidai, Pátkai, Szabó Á. (Kecskés, 75.) – Urbán (Kulcsár, 99.), Bori

DVSC-Teva: Csernyánszki – Nagy Z. (Bíró, 78.), Komlósi, Szűcs, Takács – Huszák, Kiss, Leandro, Szakály (Czvitkovics, 46.) – Bogdanovics (Kerekes, 46.), Rudolf

A tizenegyeset értékesítette: Pátkai, Pollák, Zsidai, illetve Huszák, Rudolf. Kihagyta: Lambulics, Horváth L., illetve Takács, Leandro, Kerekes

Állandóságot hozott a Koeman-korszak

Az állandóság költözött Erwin Koeman kapitánysága alatt a válogatott életébe. Az idény kilenc mérkőzésén mindössze 25 játékos lépett pályára, közülük is négyen 46 percnél kevesebb időt kaptak. A holland edző olyan létszámú keretet szerepeltetett bő fél év alatt, amellyel egy nagy tornára utazni szokás. Néhány év, néhány hónap alatt messzire került a Matthäus-korszak utolsó idénye, amelyben negyvenhatan léptek pályára az A-válogatottban, illetve a következő két kapitány kísérletezésének időszaka. Koeman visszatért a rutinos, kipróbált légiósokhoz, s az eredmények nagyjából igazolták a döntését. Nála nem volt kérdés, hogy a magyar NB I-ből, vagy a légióból válogat-e: a 25 hadra fogott futballistából mindössze egy (!), Rudolf Gergely tartozott hazai egyesület kötelékébe, de ő is külföldről tért haza. A magyar labdarúgás korábbi történetében nem volt példa arra, hogy egy futballeázasonban a nemzeti tizenegyünkben szereplő játékosok négy százalékát (!) adják csupán a hazai egyesületek. A játékosként 1988-ban – Ruud Gullit, Marco van Basten és Frank Rijkaard, valamint híresebb öccse, Ronald oldalan – Európa-bajnoki címet nyert hajdani középpályás taktikai felkészültségéről kivétel nélkül elismerően nyilatkoztak a gyakran oly' kritikus magyar légiósok, ugyanakkor a médiától és a szurkolóktól már az első tétmeccse, a dánok elleni hazai döntetlen után kijutott a bírálatokból. Sokan bélyegezték megalkuvónak, bátortalannak az általa kitalált taktikát – akár vélhetjük úgy is azonban, hogy felmérte, mire lehet képes a csapata, s a döntetlent tartotta a reálisabbnak. S bízott abban, hogy „valahogy” sikerül egy gólt szerezni. (Hasonló stratégiai elképzelésekkel

Dárdai Pál is meccselt később válogatottunk élén.)

Augusztusban a montenegróiak elleni fordultatos mérkőzéssel kezdődött a szezon. Ünneppon játszották, de nem volt futballünnep az olaszországi profikat is felvonultató vendégek ellen. Inkább Tamás-nap: Priskin egy-, a büntetőt is értékesítő Hajnal két gólt lőtt a nem sokkal korábban Tatabányáról Debrecenbe igazoló Vukasin Polekszicsnek. Ez sem volt azonban elég a győzelemhez, mert a vendégek fiatal csatára, Sztevan Jovetics is duplázott, tetejébe Szimon Vukcsevics is a hálónkba talált. A magyar válogatott 1-0-ra vezetett, aztán kétszer egyenlített, másodszor a 88. percben, tizenegyesből. Az összeállítás: Babos – Szélesi (Bodnár, 80.), Juhász (Tímár, 62.), Vanczák, Lów (Bodor, 80.) – Tóth B. (Vass, 46.), Vadócz – Dzsudzszak, Hajnal, Huszti (Halmosi, 69.) – Priskin (Rudolf, 69.)

Következett a dánok elleni hazai vébéselejtező a Megyeri úton. **Erwin Koeman** meglepő összeállításban küldte harcba az együttesét: hazai pályán, a nyitó világbajnoki selejtezőn egyetlen csatár sem került a csapatába. Torghelle és Rudolf személyében csak két igazi támadó volt a keretben, ám kezdéskor mindketten a

Magabiztosan, 3-0-ra verte meg Máltát e csapat. Állnak, balról: Halmosi, Szélesi, Torghelle, Vanczák, Fülöp, Juhász. Térdelnek: Hajnal, Dzsudzsák, Huszti, Bodnár, Bodor

kispadon ültek. Így festett a névsor: Babos – Szélesi, Juhász, Vanczák, Bodnár – Vadócz, Dárdai – Gera, Hajnal, Dzsudzsák (Torghelle, 46.) – Huszti (Rudolf, 90.) A hazai tizenegy csak kevés emberrel támadott, arra épített, hogy Gera vagy Hajnal passzaiból sikerül egy-egy helyzetet valahogy kialakítania. A dánok a biztonságra törekedtek, csupán a szögleteknél húzódtak szó szerint csapatostul előre. A második félidőre beállt Torghelle Sándor. Az agilitásával kitént, de nem tudott ő sem gólhelyzetbe kerülni. Nem kapott elégséges támogatást a középpályáról. Jellemző, hogy a csapat legjobbjai, egy hazai világbajnoki selejtezőn, a védekezésért felelősek, Juhász és Dárdai voltak. „Úgy vélem, ez az eredmény volt a maximum, amit kihozhattunk a meccsből – nyilatkozta a lefújás után Erwin Koeman. – Ezzel csak kis lépést tettünk előre, de legalább haladtunk.”

A svédek elleni vereségre számítani lehetett, noha a találkozó előtt a sajtó emlékeztetett arra, hogy 2002-ben Gellei Imre csapata döntetlennel tért haza Stockholmból, pontosabban Solnából. Ez éppen úgy igaz volt, mint az, hogy 1976 óta (2008 szeptemberéig) négyből háromszor kikaptunk a svéd fővárosban. Bejött a papírforma: az ötödik mérkőzésen a negyedik vereség. Pedig a Babos – Szélesi, Juhász, Vanczák, Bodor (Dzsudzsák, 80.) – Dárdai (Rudolf, 69.), Vadócz – Gera, Hajnal, Huszti – Torghelle összetételű gárda másfél félidőn keresztül jól, sőt (alapul véve a dánok elleni hazai 0-0-t) bátran játszott. Két figyelmetlenség azonban eldöntötte a pontok sorsát a házigazdák javára. Az elsőnél Henrik Larsson beadása után Kim Källström bántóan üresen fejelhette Babos kapujába a labdát. A másodiknál ismét Henke Larsson volt a főszereplő, könnyedén odaemelte a labdát a tizenhatoson belül helyezkedő Samuel Holmén elé, aki, megelőzve a két magyar középső védőt, szép gólt lőtt. A csereként beszálló Rudolf Gergely

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

a 93. percben szépített. Ez volt Erwin Koeman első veresége magyar szövetségi kapitányként. S tétmeccsen az utolsó ebben az idényben! A válogatott ugyanis októberben javított: megszerezte az előzetesen kalkulált hat pontot Budapesten az albánok és Ta'Qaliban a máltaiak ellen. Október 11-én a Puskás Ferenc Stadionban a vendégek kevesebbet, a mieink többet nyújtottak a vártnál. A holland kapitány megszerezte első tétmérkőzésen aratott győzelmét a magyar csapat élén. A gólokat Torghelle Sándor és Juhász Roland szerezte, az összeállítás a következő volt: Fülöp – Szélesi, Vanczák, Juhász, Bodnár – Dzsudzszak, Dárdai, Hajnal (Buzsáky, 61.), Halmosi – Torghelle (Rudolf, 92.), Huszti (Vadócz, 85.). „Az albán válogatott az első féldőben jól játszott, megakadályozott minket abban, hogy kibontakozzunk. Készültünk arra, hogy a bal oldalon kerüljünk ellenfelünk védelme mögé, ez sikerült is, éppen egy ilyen szituáció után szereztük meg a vezetést. Mindkét csapat megpróbálta valóban játszani a futballt, a második féldőben ez nekünk sikerült, és ezzel magunk mellé is tudtuk állítani a szurkolókat. Nagy nyomás volt a csapaton, hiszen mindenki győzelmet várt tőlünk. Megérdemelten nyertünk, és külön öröm, hogy nem kaptunk gólt” – összegezte Erwin Koeman.

Két évvel és négy nappal a kapitánybuktató máltai vereség után, október 15-én ismét selejtezőt játszott a magyar együttes a szigeten. Akkoriban nem múlt el október a két válogatott találkozója nélkül, 2007. október 13-án Budapesten mi nyertünk 2-0-ra. Ezúttal, ha csak 1-0-ra, de idegenben is mi győztünk. A gólt Torghelle Sándor fejelte a 22. percben. Az első féldőben a máltaiak közel ugyanannyit birtokolták a labdát, a védőink nehezen tudták tartani Michael Mifsudot, a legjobb hazai csatárt. Szerencsére sikerült gólt szerezni: Huszti Szabolcs szöglete után Juhász Roland fejesét Torghelle Sándor stukkolta a vendéglátók hálójába. A második játékrészre sem javult a játék, úgy festett, túlságosan a biztonságra törekszik a magyar csapat. Talán a győzelem lehetősége, talán a két évvel korábbi kudarc óvatossá tette a játékosokat. Ugyanakkor a máltaiak sem voltak veszélyesek Fülöp Márton kapujára. A találkozó után Erwin Koeman szövetségi kapitány így értékelte: „Ahogyan arra számítottunk, nagyon nehéz mérkőzést játszottunk, de ezen a talajon nem is lehetett volna jobb teljesítményt produkálni. Miután megszereztük a vezetést, csapatunk profi módon futballozott, kiharcoltuk a győzelmet, és sikerült begyűjtenünk a nagyon sokat érő három pontot.” A magyar válogatott a következő összeállításban szerepelt: Fülöp – Bodnár, Vanczák, Juhász, Bodor – Dárdai (Tóth B., 87.), Halmosi – Gera, Huszti, Dzsudzszak (Buzsáky, 70.) – Torghelle. E tizenhárom játékosból nyolc (Juhász, Vanczák, Dárdai, Tóth, Halmosi, Gera, Huszti, Torghelle) részese volt a 2006-os vereségnek.

Még novemberben is tartott a lendület, a válogatott 2-0-ra nyert Belfastban. Sorozatban a harmadik találkozón is Torghelle Sándor szerezte a magyar csapat első (vagy egyetlen) találatát. Az északiak ellen Gera Zoltán is megtoldotta eggyel. Rossz talajú pályán, pocsék időjárási körülmények között játszottunk – de ezeket a negatívumokat nagyjából a második féldő közepére teljesen elfelejtettük. Az első féldőben ugyan még nem született gól, ám akkor is jobban futballozott a magyar legénység. Torghelle és Huszti is kihagyott egy-egy helyzetet. Az 57. percben az Augsburgból meghívott gólygáros a kaputól 35 méterre, háttal állva Huszti elé tette a labdát. A szélső elviharzott a jobb oldalon, középre tette labdát, s a felérkező Torghelle, Chris Baird, a hazai balhátvéd lába

között a hálóba lőtt. A 71. percben tulajdonképpen eldőlt a mérkőzés: Babos hosszú előreívelése után Gera Zoltán maga elé engedte a labdát, majd 22 méterről óriási erővel a jobb alsó sarokba rúgta. A lefújás után a meggypiros mezeselek elmondhatták magukról, hogy 296 perce nem kaptak gólt! A belfasti összeállításuk: Babos – Bodnár, Vanczák, Juhász, Halmosi – Vadócz, Tóth B. (Dárdai, 88.) – Gera, Huszti (Dzsudzszák, 84.) – Torghelle (Feczesin, 82.), Rudolf.

A 2008-as év összesen egyetlen idegenbeli vereséget hozott, aztán ezt 2009-ben már az első találkozóján, Tel-Avivban megkapta a csapat.

Hagyományosan nem ment a válogatottnak a bajnoki rajt elé lekötött mérkőzéseken, s ezúttal még az sem segített, hogy a játékosok nagy része akkor már bajnokság közben járt a külföldi klubjával. 2005 eleje óta ez volt a nemzeti csapat negyedik összecsapása februárban, s ezek közül egyet sem sikerült megnyerni. Izraelben a találkozó egyetlen gólját Josszi Benájún szerezte a 76. percében. Az első féldőt gyakorlatilag kidolgozott helyzet nélkül tudták le a felek. A folytatásban nagyobb tempóra kapcsolt az izraeli csapat, de a magyar védelem jól helytállt, így Fülöpnek csak egy szabadrúgásnál kellett bravúrt bemutatnia. Az első komoly magyar lehetőségre

Vanczák Vilmos

a 72. percgig kellett várni, akkor Juhász Roland fejesét tolt a kapufára a hazaiak cserekapusa. Az izraeli főlény végül a 76. percben érett góllá, igaz, ehhez jó adag szerencsére is szükségük volt. Egy gyors bal oldali támadás végén a középére tett labdát Golan kapura lőtte, Benájún közvetlen közélről beleszúrt, így Fülöp már nem tudott hátrítani. A hátralevő időben Erwin Koeman cserékkel frissíteni próbált – Szalai Ádám első válogatottságát ünnepelhette –, de egyenlíteni már nem sikerült. Az összeállítás: Fülöp – Szélesi (Szalai, 84.), Juhász (Tímár, 75.), Vanczák, Bodor (Halmosi, 84.) – Vadócz (Tóth B., 46.) – Gera, Hajnal, Huszti, Dzsudzszák (Rudolf, 71.) – Torghelle.

Könnyű volt elfelejteni a barátságos, ha úgy tetszik, felkészülési mérkőzésen elszenvedett vereséget, miután tavasszal mindkét világbajnoki selejtezőjét megnyerte a válogatott. Kétségtelen, hogy az albánok elleni siker volt a nagyobb tett. Koeman egy holland edző,

Arie Haan csapata ellen nyert. A gólt ismét Torghelle Sándor szerezte – sorozatban négy olyan meccsen, amelyen a válogatott szerzett gólt, mindig a kapuba talált, sőt két idegenbeli vb-selejtezőn ő lőtte a mérkőzés egyetlen találatát –, mellette Babos Gábor nyújtott kiemelkedő teljesítményt. Erwin Koeman együttese a forduló után a csoport második helyén állt. Alaposan megnyomta az elejét a hazai tizenegy, Arie Haan játékosai agresszívan letámadták a magyarokat, majd a gyors szélsőkben bízva próbáltak a védősor mögé kerülni. A Juhász Rolandot eltiltása miatt nélkülöző, így középen Vaskóval és Vanczákkal felálló magyar hátsó négyes kisebb bizonytalanságokat leszámítva jól állta a rohamokat, ha pedig kellett, akkor Huszti besegített. A féldő felétől tudott kijönni a szorításból Erwin Koeman csapata, és jutott el többször is Hidi

Feczesin Róbert akcióban Belfastban

kapuja elé, főleg az agilisan játszó Rudolf és Torghelle révén. A 38. percben Huszti beadását Vangjeli rossz helyre fejelte, a labdára Torghelle lecsapott, és hat méterről a hálóba vágta. A második játékrészt is aktívan kezdte az albán együttes, az első lehetőség mégis Torghelle előtt adódott, ám a támadó a kapu mellé emelt. A mieink leginkább kontrákkal próbálkoztak, egy ilyen akció végén a kilépő kapus Torghellét elütötte, de a holland (!) játékevezető nem ítelt büntetést. A 73. percben ismét Babos óriási bravúrára volt szükség Bakaj lövésénél, majd Skela fejesét fogta biztosan. Együttesünk az utolsó percekben taktikusan játszva és hősiiesen védekezve őrizte meg előnyét, így az őszi hazai siker után idegenben is legyőzte Albániát. A magyar válogatottban a következők játszottak: Babos – Szélesi, Vaskó, Vanczák, Bodor – Dárdai – Hajnal (Vadócz, 79.), Halmosi (Gera, 92.), Huszti – Rudolf, Torghelle (Priskin, 86.)

Az idény a máltaiak elleni sima győzelemmel zárult. Viszonylag korán, április elsején, mivel a szövetség az előző évek gyakorlatával ellentétben május végére, illetve június elejére nem kötött le mérkőzést. Jellemző, hogy a közönség ismét érezte, éledeznek a remények, 35 000 néző ment ki a Puskás Ferenc Stadionba. Hajnal Tamás, Gera Zoltán és Juhász Roland gólja hozta a győzelmet. Erwin Koeman az alábbi összeállításban küldte pályára együttesét: Fülöp – Bodnár, Vanczák, Juhász, Szélesi – Huszti, Bodor, Halmosi – Dzsudzsák, Hajnal – Torghelle. Gera Zoltán, akárcsak nem sokkal korábban az albánok ellen, ezúttal is kimaradt a kezdőcsapatból, a második féldőre állt be. Kimaradt Rudolf Gergely is, és hiányzott az eltiltott Babos Gábor, valamint Dárdai Pál. Már a hetedik perc meghozta a vezetést: Hajnal Tamás – a csapat kapitánya – húsz méterről, szabadrúgásból gyönyörű gólt lőtt. A második féldő 37. percében Huszti Szabolcs beadása után a csereként beállt Gera Zoltán fejesével eldöntötte a mérkőzést. Huszti Szabolcs aztán lemásolta az utolsó percekben a gólpasszt jelentő beadását: labdáját az előrehúzó Juhász Roland fejelte a kapuba. (A második féldőben Gerán kívül két további játékos állt be, Vadócz a 80. percben Dzsudzsák Balázst, Tóth az utolsó pillanatokban Halmosit váltotta.)

Az A-válogatott törzstagjai

Babos Gábor (NEC)	5
Szélesi Zoltán (Strasbourg)	7
Juhász Roland (Anderlecht)	8
Vanczák Vilmos (Sion)	9
Halmosi Péter (Hull City)	7
Vadócz Krisztián (Osasuna)	8
Hajnal Tamás (Dortmund)	7
Dzsudzsák Balázs (PSV)	8
Huszti Szabolcs (Hannover, Zenit)	9
Gera Zoltán (Fulham FC)	7
Torghelle Sándor (Augsburg)	8

(Rudolf Gergely – négy társához hasonlóan – ugyancsak 7 mérkőzésen szerepelt az idényben.)

2008–2009

forok: mlsz.hu

2008. aug. 20.	Bp., Puskás-st.	MONTENEGRÓ	3-3 (1-1)		Priskin, Hajnal 2
2008. szept. 6.	Bp., Puskás-st.	DÁNIA	0-0	vb-sel.	
2008. szept. 10.	Stockholm	SVÉDORSZÁG	1-2 (0-0)	vb-sel.	Rudolf
2008. okt. 11.	Bp., Puskás-st.	ALBÁNIA	2-0 (0-0)	vb-sel.	Torghelle, Juhász
2008. okt. 15.	Ta'Qali	MÁLTA	1-0 (1-0)	vb-sel.	Torghelle
2008. nov. 19.	Belfast	ÉSZAK-ÍRO.	2-0 (0-0)		Torghelle, Gera
2009. febr. 11.	Tel-Aviv	IZRAEL	0-1 (0-0)		
2009. márc. 28.	Tirana	ALBÁNIA	1-0 (1-0)	vb-sel.	Torghelle
2009. ápr. 1.	Bp., Puskás-st.	MÁLTA	3-0 (1-0)	vb-sel.	Hajnal, Gera, Juhász

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

9 mérkőzésen: Huszti Szabolcs (Hannover, Zenit), Vanczák Vilmos (FC Sion)

8 mérkőzésen: Dzsudzsák Balázs (PSV), Juhász Roland (RSC Anderlecht), Torghelle Sándor (Augsburg), Vadócz Krisztián (Osasuna)

7 mérkőzésen: Gera Zoltán (Fulham FC), Hajnal Tamás (Borussia Dortmund), Halmosi Péter (Hull City), Rudolf Gergely (DVSC-Teva), Szélesi Zoltán (Strasbourg)

6 mérkőzésen: Bodnár László (Red Bull Salzburg), Bodor Boldizsár (Roda JC), Dárdai Pál (Hertha BSC)

5 mérkőzésen: Babos Gábor (NEC Nijmegen), Tóth Balázs (KRC Genk)

4 mérkőzésen: Fülöp Márton (Sunderland)

2 mérkőzésen: Buzsáky Ákos (Queens Park Rangers), Priskin Tamás (Watford), Tímár Krisztián (Plymouth Argyle)

1 mérkőzésen: Feczesin Róbert (Brescia), Lőw Zsolt (Hoffenheim), Szalai Ádám (RM Castilla), Vaskó Tamás (Avellino), Vass Ádám (Brescia)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Botrányt kavaró, nyolcgólos vereség a szerbek ellen

A Várhidi Péterre bízott utánpótlás-válogottnak maradt két tétmérkőzése 2008 őszére, noha eldőlt már, hogy nem juthat tovább a csoportjából. Az elsőt a várákosoknak megfelelően teljesítette (5-0-ra nyert itthon San Marino ellen), a másodikon ellenben rettenetes vereségbe szaladt bele, Belgrádban 8-0-ra kapott ki a szerbektől. Ez a találkozó, valamint két további (a 2008. október 15-i, Szlovákia elleni U20-as Alpok-Adria Kupa-meccs, továbbá a 2009. augusztus 12-i, Wales elleni, szintén 4-1-es vereséget hozó U21-es Eb-selejtező) „gyanússá” vált, miután 2009 novemberében Vass

Várhidi Péter nem akart hinni a szemének

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007

Ádám úgy nyilatkozott a *Nemzeti Sportban*, hogy tudása van arról, hogy a két 2008-as vereség előtt a nemzeti csapat egy-egy játékosát megkeresték, hogy veszítsen. Később Somodi Bence kapus és Pintér Ádám, a belgrádi mérkőzés középhátvédje elismerte a megkereséseket, de mindketten állították, nem mondtak. Pintért egyébként 0-0-nál, a 27. percben kiállította a bíró az Omladinszki-stadionban. Vass aztán a cardiffi találkozó előtt ismét „furcsa dolgokat” tapasztalt, s ezért szólt a vezetőknek. Somodi Bence később úgy reagált a 2008-as ügyre, hogy „(...)

Kádár Tamás Angliából járt haza a válogatotthoz

ki volt a vesztegető, azt nem mondhatom el, de azt igen, hogy háromezer eurót kínált arra az esetre, ha kikap a magyar válogatott.” (Csak zárójelben: mindezzel tulajdonképpen elismerte, hogy elmulasztotta a jelentési kötelezettségét. Vukasin Polekszics és Mészáros Norbert a DVSC-Teva 2009-es BL-mérkőzéseivel kapcsolatban, a vádak ellenére, soha nem ismerte el, hogy megkeresték, vagyis hogy tudott róla, de nem jelentette a bundakísérletet. Mégis eltiltották őket. Somodi sejtette, hogy nincsen rendben minden, mert 2009-ben már csatlakozott a vezetőknek jelentő Vasshoz. Bármit is bizonyítani azóta sem sikerült senkinek.)

A San Marinó-iakat a Hegedűs – Miskolczi, Pintér, Guzmics, Völgyi – Zsidai, Filkor – Demjén (Szakály P., 64.), Feczesin, Ivancsics (Kecskés, 79.) – Németh (Szalai, 46.) összetételű gárda ütötte ki. A nyolcgólos vereséget Belgrádban a Bogdán – Kiss Z., Guzmics, Pintér Á., Völgyi – Vass – Demjén (Heffler, 61.), Filkor (Melczer, 74.), Zsidai, Szakály P. (Korcsmár, 31.) – Feczesin összeállítású csapat szenvedte el.

A következő korosztály 2009 júniusában a Luxemburg elleni két mérkőzéssel megkezdte a 2011-es Eb selejtezőit, egyben az olimpiai kvalifikációt. Győrben 3-0-ra, Dudelange-ban 1-0-ra nyert. A két meccsen Gulácsi, Lázár, Debreceni, Korcsmár, Présinger, Varga J., Gyömbér, Filkor, Koman, Szakály D., Szilágyi (2-2 mérkőzésen), Gál, Pátkai, Huszák, Balázs, Zámbo és Németh K. (1-1) szerepelt.

Az U20-as csapat az Alpok-Adria-Kupán vett részt. Hat fellépésén öt pontot szerzett, csak a szlovének elleni hazai mérkőzését nyerte meg. A szlovákoktól (a már említett találkozón), valamint az olaszoktól idegenben háromgólos vereséget szenvedett. Pedig az együttes az U20-as világbajnokságra készülő gárda idősebb tagjaira épült, kiegészülve olyan légiósokkal, mint Stieber Zoltán (Koblenz), Filkor Attila (Sassuolo) és Vass Ádám (Brescia), vagy az NB I-ből Varga József (DVSC), Pátkai Máté (MTK) és Gyömbér Gábor (Lombard Pápa). Ez az együttes – miként szinte az összes – alapvetően a holland Wilco van Buuren szárnyai alá került. Az U19-es legénység hazai környezetben, Nyíregyházán és Tiszaújvárosban a skótok mögött második lett az Eb-selejtezők első körében. Az azerieket és a San Marinó-iakat kellett megelőznie a továbbjutásához, ez sikerült. A második szakaszban, a Vajdaságban, az osztrákok elleni 3-2-es vereség után a finnek elleni 2-1-es győzelem reményt adott – azonban a házigazda szerbek ellen nem sikerült kiharcolni a győzelmet (0-1). Az elitkörben az azóta az A-válogatottban bemutatkozott futballisták közül egyedül Gulácsi Péter szerepelt, ugyanakkor Van Buuren a Liverpool kapusán kívül további öt légióst hívott meg, Preklet Csabát

2008

2009

(Reggina Calcio), Varga Pétert (Manchester City), Tamási Zsoltot (Udinese Calcio), Simon András (Liverpool FC) és Bajner Bálintot (West Ham United).

Az U17-es csapat ugyancsak Magyarországon teljesítette az első kört, Bükön és Szombathelyen a csehek mögött, de a grúzok és a bosnyákok előtt végzett. Az elitkörben – noha a szövetség aktív sportpolitikájának köszönhetően ugyanezen a helyszíneken játszhatott, igaz, hogy a legerősebb csoportban, de az angolok, a szerbek és a portugálok mögött három vereséggel – szerzett gól nélkül esett ki. A 19-es keretben kilenc (!) szombathelyi fiatal kapott helyet, közülük Kovács István, aki a benevezettek közül egyedüliként jutott el az A-válogatottságig.

EURÓPAI KUPÁK

Roberto Carlos gólt rúgott az MTK-nak

A Bajnokok Ligája selejtezőjében az MTK Budapest kudarcot vallott a Fenerbahçe ellen. Az Európa-bajnok spanyol edző, a torna után Isztambulba szerződő Luis Aragonés együttese a brazil világsztár, Roberto Carlos góljával szerzett vezetést az első félidőben, majd a másodikban Selçuk Şahin is bevette Végh Zoltán kapuját. A kétgólos különbség reális volt a csapatok között – a budapesti 0-5 azonban újabb pofont jelentett a magyar futballnak a nemzetközi porondon. A három brazil és egy uruguayi klasszissal felálló vendégek az utolsó fél órában négy gólt is szereztek.

Az UEFA-kupában a Győri ETO a grúz Zesztafoni ellen csak 1-1-re végzett az ETO Parkban. A visszavágón sokkal jobban játszott Egervári Sándor együttese, a 2-1-es győzelem továbbjutást ért. „Jutalmul” igazi sztár csapatot kapott a következő fordulóra. A Jens Lehmann-nal, Mario Gomezzel, Sami Khedirával és Yıldırım Baştürkkel felálló VfB Stuttgart ellen a zöld-fehérek 2-1-es vereséggel megúszták a kinti mérkőzést (Böör Zoltán szerezte a gólt), s reménykedtek a visszavágó előtt. Ám a németek a második meccset már nagyon komolyan vették, Bajzát Péter csak 0-4 után szépített.

A DVSC-Teva is hosszú túrára kényszerült, az egzotikus Kazahsztánba. A Sahtyor Karagandi ellen Rudolf Gergely vezetést szerzett, Ivan Perics egyenlítő gólja után 1-1-gyel tértek haza a hajdúságiak. Debrecenben sem alakult könnyen a meccs, de Rudolf újabb gólja győzelmet hozott. A következő fordulóban a Young Boys kettős győzelemmel ejtette ki a korszak legerősebb magyar csapatát. A berni együttes 4-1-re győzött a Wankdorf Stadionban (pedig Rudolf büntetőből szerezte az első gólt), majd az debreceni Oláh Gábor utcában is nyert 3-2-re. A Lokiból hiányzott az előző három kupameccs mindegyikén gólt szerző Rudolf Gergely. A svájciak elleni két mérkőzést évekkel később a fogadási csalások szövevényes ügyével foglalkozó bochumi főügyészség vizsgálta. A találkozók szereplői közül a piros-fehérek több játékosát, Vukasin Polekszicset, Mészáros Norbertet és Takács Zoltánt is kihallgatták, ám a „bundázásukra” nem volt bizonyíték.

Az Arsenal és a Milan járt nálunk

Ami a gálamérkőzéseket illeti, két kiemelkedő eseménye is volt a 2008–2009-es hazai idénynek. Augusztusban az Ausztriában edzőtáborozó Arsenal játszott a Soproni Liga újonca ellen Szombathelyen, 12 000 néző előtt. (Sajtóhírek szerint 50 millió forintos tiszteletdíj ellenében.) A Rohonci úton a Haladás Kenesei Krisztián révén a 24. percben vezetést szerzett, amire Theo Walcott válaszolt a 41. percben. Arsène Wenger csapatából a sztárok egy része hiányzott (Sagna,

Wilshere, az Arsenal középpályása a Haladás ellen

Clichy, Walcott, Ramsey, Denílson, Wilshere, Vela és Bendtner azért beszállt...), ennek ellenére a vendégeknél volt többet a labda. A szombathelyiek viszont nem játszottak alárendelt szerepet, több szép támadást vezettek, és rászolgáltak a döntetlenre. A jó hangulatú találkozót az első félidőben meg kellett szakítani egy kis időre, mert néhány hazai szurkoló égő fáklyákat dobott be a játékterre. A fanatikusok a döntetlen után forró hangulatú ünneplésben részesítették kedvenceiket.

Április 22-én az AC Milan játszott Budapesten a Mészöly Géza által irányított Ligaválogatott ellen. Tizennyolcezer néző előtt Rajczi Péter szerzett vezetést, majd Kakà kiegyenlített még a szünet előtt. A második félidő kezdetén Andrij Sevcsenko révén jutottak előnyhöz a vendégek, de a csereként beállt Tököli Attila ismét egyenlített. Sevcsenko újabb góljára már nem érkezett válasz, sőt a három csapattal összesen négyszer Bajnokok Ligája-győztes Clarence Seedorf, továbbá Tabaré Viudez végül fölényessé tették a lombardok sikerét. Az AC Milan 5-2-re győzött. A Ligaválogatottban Németh Gábor, Köteles László, Miskolczi László, Grúz Tamás, Mészáros Norbert, Némedi Norbert, Horváth Gábor, Laczkó Zsolt, Leandro de Almeida, Tisza Tibor, Bori Gábor, Horváth András, Lipcsei Péter, Farkas Balázs, Nyerges Krisztián, Sipos Norbert, Rajczi Péter, Tököli Attila, Kabát Péter és Ferenczi István lépett pályára. A 2007-ben BL-győztes olaszoknál Thiago Silvát, David Beckhamet, Massimo Ambrosinit, Clarence Seedorfot, Kakát, Ronaldinhót és Andrij Sevcsenkót is láthatta a publikum.

Az élc csapatok egy része ismét Dél-Európában készült a tavaszi idényre. A DVSC-Teva – már sorozatban ötödször – és a Győri ETO is Törökországban járt, a két csapat még egymással is megmérkőzött. (A Loki 4-0-ra nyert.) Ugyancsak Törökországot választotta alapozása helyszínül a Haladás. A Videoton Horvátországban edzőtáborozott. Az NB II-ben a feljutásért harcoló Ferencváros Máltán túrázott, ahol kikapott a légiósait nélkülöző helyi válogatottól. A Fradi 2008 nyarán angol alakulatot fogadott: a „testvércsapat”, a Sheffield United látogatott az Üllői útra. A vendégek 3-2-re nyertek, de ennél is nagyobb felzúdulást okozott a drukkerok körében, hogy a mindössze négy magyar játékosal kezdő FTC narancssárga mezben lépett pályára.

Narancssárgában a Ferencváros

Szalai Ádámot a Real Madrid benevezte a BL-re

Anglia lett a magyar légió legkeresettebb célországa a XXI. század első évtizedének végére. A 2008–2009-es idényben közel két tizenegyre való játékos tartozott ottani klubhoz, de csak kevesen szerepeltek közülük rendszeresen egyesületük első csapatában, s még kevesebben a Premier League-ben. Az Egyesült Királyság legjobb magyar futballistájának továbbra is Gera Zoltán számított, aki a Roy Hodgson által irányított, az élvonal hetedik helyén végző Fulham FC-ben játszott. A legmagasabb osztályban szerepelt még Halmosi Péter (Hull City, 17.) és Fülöp Márton (Sunderland, 16.) A pályafutása talán legjobb idényét töltő, 26 mérkőzésen védő kapusnak olyan kiváló csapattársai voltak, mint Dwight Yorke, Djibril Cissé és el-Hadji Diouf. A második vonalban, a Championshipben játszott Király Gábor (Burnley, 5., a kapus a tavaszt már a Bayer Leverkusennél töltötte), Gyepes Gábor (Cardiff City, 7.), Buzsáky Ákos (Queens Park Rangers, 11.), Priskin Tamás (Watford, 13.) és Tímár Krisztián (Plymouth Argyle, 21.) Rósa Dénes a Championship élén végző Wolverhampton tagja volt, de a bajnokságban nem lépett pályára. Sok fiatal pallérozódott neves klubok ifjúsági vagy tartaléksorában, így Bogdán Ádám (Bolton Wanderers), Gulácsi Péter, Németh Krisztián, Simon András, Pölöskei Zsolt (mind Liverpool FC), Kádár Tamás (Newcastle United), Stieber Zoltán és öccse, András (Aston Villa), Bajner Bálint (West Ham United), Megyeri Balázs (Bristol City), Antal Botond (Watford). Kovács János a felnőttek között, ám a negyedik divízióban, a Lincoln Cityben futballozott.

Skóciában László Csaba volt a Premier League-ben meglepetésre a két nagy, a Rangers és a Celtic mögött harmadikként végző Hearts of Midlothian menedzsere. Az idény előtt megszerzte a DVSC-Teva kapusát, Balogh Jánost, aki 18 meccsen védett. Gróf Dávid az őszi idényben a Hibernian második-harmadik számú „hálóőre” volt. A Premier League-ben nem jutott szereplési lehetőséghez, de a Ligakupában szerepelt az első csapatban. Sajnos, egy ittas vezetési ügye miatt a Hibs még az idény vége előtt felbontotta a szerződését.

Ausztriában a Red Bull Salzburg nyerte meg a bajnoki címet, soraiban Bodnár Lászlóval. Sáfár Szabolcs az FK Austria (3.), Pusztai Olivér az SK Austria Kärnten (6.), Csizmadia Csaba és Kovrig Ákos az SV Mattersburg (9.) gárdáját erősítette. Korsós György, aki a második osztályban, az Austria amatőrcsapatában játszott, társaival bejutott az Osztrák Kupa elődöntőjébe. A sorozatot az első csapat, Sáfár Szabolcs együttese nyerte meg, bár a magyar kapus hiányzott a döntőből. Maradva a környező országoknál: Sebők József a szlovén NK Nafta (7.), Regedei Csaba és Vasas Zoltán a szlovák bajnokságban szereplő, dunaszerdahelyi DAC (9.) színeit viselte. Gaál Miklós az orosz Amkar Perm (4.) védője volt. Csehországban Róth Ferenc a nagy múltú, ám akkor éppen a második vonalban szereplő Bohemians csatáraként szerepelt. Miski Zoltán a Gambrinus Ligában menetelő Kladno keretéhez tartozott, de csak negyedik számú kapusnak számított, bajnokin nem védett. Lengyelországban Majoros Árpád (MKS Cracovia, 14.) epizodista volt, viszont Vayer Gábor (ŁKS Łódź, 16.) többször kapott bizalmat.

Négy honfitársunk futballozott a német Bundesliga 1-ben: Dárdai Pál a negyedik helyen záró Hertha BSC-ben, Hajnal Tamás a Borussia Dortmundban (6.), Löw Zsolt a Hoffenheimben (7.), Huszti Szabolcs a Hannoverben (11.). Szabics Imre és Torghelle Sándor a Bundesliga 2-ben, az Augsburgban rúgta a labdát. Huszti Szabolcs februárban az orosz Zenithez igazolt.

Olaszországban Koman Vladimir, Szatmári Lóránd és Vaskó Tamás (Avellino, 21.), Feczesin Róbert és Vass Ádám (Brescia, 4.), valamint Filkor Attila (Sassuolo, 7.) a B-ligában küzdött. Bognár Zsolt a harmadosztályú Lancianóban töltötte az idényt.

Az Augsburg alakulatában Torghelle Sándor a hátsó, Szabics Imre a középső sorban balról a negyedik

Ismét láthatott magyart a spanyol élvonalban a közönség, Vadócz Krisztián az Osasuna (15.) tagjaként góllal járult hozzá az Atlético Madrid elleni bravúros idegenbeli győzelemhez. Balogh Béla a másodosztályú Real Murcia (14.), Szalai Ádám a harmadik vonalbeli RM Castilla játékosa volt. Utóbbit a fiókcsapat anyaklubja, a Real Madrid az úgynevezett B-listán benevezte a Bajnokok Ligája 2009-es tavaszi idényére, aztán a szereplésére nem került sor. Nem festett rosszul a csatárok névsora: Raúl, Saviola, Robben, Higuain, Bueno, Javi Hernandez, Szalai Ádám.

Svájcban ugyan a bajnokságban csak nyolcadik lett Vanczák Vilmos alakulata, az FC Sion, de megnyerte a kupadöntőt. Az egykori újpesti védő végigjátszotta a Young Boys elleni finálét. Belgiumban Juhász Roland bajnoki szuperfináléban maradt le az újabb aranyról az Anderlecht-tel. A brüsszeli lilák gólkülönbsége jobb volt, mint a vetélytárs Standard-é, az egymás elleni eredmények összevetése (1-2, 4-2) is nekik kedvezett, azonban a kiírás szerint azonos pontszám esetén kétmeccses döntőt kellett játszani. Hazai pályán 1-1-re végeztek, Liège-ben 1-0-ra kaptak. Még két magyar kereste kenyérét a Jupiler League-ben: Tóth Balázs és Tőzsér Dániel nyolcadik lett a KRC Genkkel. A 2005 óta a Namur együttesében játszó korábbi válogatott, Bukrán Gábor a második (egyben utolsó) idényét húzta le a belga második osztályban e klubbal, a szezon végén kiesett a csapatával. Franciaországba csupán egy honfitárs jutott: Szélesi Zoltán. A kenyéradója, az RC Strasbourg egyetlen ponttal maradt le a feljutásról a Division 2-ben.

Fehér Csaba (elől, balról a hatodik) a NAC Breda együttesében

Hollandiában Dzsudzszák Balázs negyedik lett a PSV gárdájával a Casino Eredivisiében. Nagyszerű idényt zárt, 11 góljánál többet a csapatból

Babos Gábor balról a negyedik a NEC első álló sorában

csak Ibrahim Afellay ért el. Fehér Csaba a NAC Breda (8.), Babos Gábor a NEC Nijmegen (11.), Vermes Krisztián a Sparta (13.), Bodor Boldizsár a Roda JC (16.) kötelékébe tartozott. Otigba Kenneth a Heerenveen korosztályos együtteséhez került.

Sándor György Bulgáriában, a Litex Lovecsnél (4.) töltötte a tavaszt, játszott a Pirin ellen megnyert kupadöntőben is.

Cipruson az Anorthoszisz Famaguszta Bajnokok Ligája-szereplése jelentette a legnagyobb futbalszenzációt. Feljutott a főtáblára, sőt ott az utolsó, a hatodik játéknap előtt még esélyes volt a csoportgyőzelemre is! Ám 1-0-ra kikapott Athénben a Panathinaikosztól, s így a görögök, valamint az olasz Inter és a német Werder Bremen mögött negyedik lett. Az idényben a gárda első számú kapusa a berettyóújfalui születésű Nagy Zoltán volt. Az Anorthoszisz harmadik lett a bajnokságban. A Spilunak becézett Nagyon kívül hat légiósunk szerepelt még az ottani élvonalban: egyetlen mérkőzésen Korolovszky Gábor (Apollón Limasszol, 5.), továbbá Bardi Gábor (APOP, 7.), Nagy Gábor és Szili Attila (APEP, 11.), valamint Nagy Zsolt és Virág Aladár (Atromitosz, 14.) A kupát az APO nyerte meg, Bardi Gábor védett a döntőben. Vezér Ádám a másodosztályú Ethnikosz Assziasz (14.) kapusa volt. Görögországban Posza Zsolt a biztos középcsapattá érett Ergotelisz (9.) hálóját őrizte. Az Ausztriából érkezett Orosz Péter az OFI Kréta (14.) tagja volt, bajnokin nem játszott. Erős Gábor a második osztályban futballozott (Ionikosz Nikea, 4.)

Északon Kovács Péter a 2008-as norvég második vonalban győztes, s így feljutó Odd Grenlandot, Gruborovics Tamás a finn KoTeePee-t (14.), Szentpéteri Viktor ugyanott az FC Lahtit (3.) erősítette. A feröeri elitben nem kevesebb mint hét honfitársunk rúgta a labdát a 2008-as évben. Balogh Marcell a bajnok EB/Streymurban, Nagy Tamás és Potemkin Károly a B36 Tórshavnban (3.), utóbbi az idény második felében az NSÍ Runavíkban (4.), Bükszegi Zoltán és Turi Géza a Víkingurban, korábbi nevén a GI Götában (5.), Gángó András és Sinkó Balázs az ÍF Fuglafjörðurban (7.)

FEKETE RUHÁBAN

Kassai Viktor vezette az olimpiai döntőt

Az olimpiák férfi labdarúgótornáinak legsikeresebb nemzetéből érkezett játékvezetői kar dirigálta a 2008-as pekingi finálét. Mindez „magyarra fordítva” azt jelenti, hogy az ötkarikás torna

Kassai Viktor Messivel...

aranymérkőzését, az Argentína–Nigéria találkozót Kassai Viktor és segítői, Erős Gábor és Vámos Tibor vezették a Madárfészekben. Az összecsapást Ángel Di María góljával 1-0-ra a dél-amerikaiak nyerték meg. Ez volt egyébként az argentinok második meccse az olimpián, amelyen Kassai fújta a sípot, hiszen ő bíráskodott az ausztrálok elleni csoportmérkőzésükön is.

... és Juan Roman Riquelmével

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Rabóczki Balázs 21 – Takács Ákos 17, Micso Szmiljanics 25/1, Debreceni András 21, Filó Tamás 21 – Dobos Attila 25, „Diego” Rigonato 25/5, Maróti Béla 21/1 – Hercegfalvi Zoltán 28/14, Dieng Cheikh Abass 28/2, „Guilherme” Moreira 19/2. A többiek: Eugenio Bila „Genito” 18/1, Guie-Gneki Abraham 17/3, „Benjamin” Angoua 14, Vincze Zoltán 13, Misheck Lungu 11, Tóth Iván (k) 10, Dragan Vukmir 10, Hidi Patrik 9/1, Davor Magocs 9, Nenad Sztojakovics 9/1, Ivancsics Gellért 8, Nemanja Arsenijevics 5, Fazakas Géza 4, Edouard Ndjodo 4, George Gebro 3, Marko Simics 3, Volent Roland 3, Kocsis Ferenc 2, Zsolnai Róbert 2, Horváth László 1, Palásthy Norbert 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Vukasin Polekszics 29/1 – Bernáth Csaba 27, Mészáros Norbert 27/3, „Leandro” de Almeida 29/5 – Dombi Tibor 26/2, Varga József 20, Kiss Zoltán 21/2, Czvitkovics Péter 24/7, Szakály Péter 27/9 – Oláh Lóránt 26/12, Rudolf Gergely 26/16. A többiek: Demjén Gábor 20/1, Komlósi Ádám 14, Takács Zoltán 14, „Dudu” MacPherlin 11/4, Fodor Marcell 10, Katona Attila 10, Kerekes Zsombor 9/1, Biró Péter 7/1, Szilágyi Péter 6/2, „Vinicius” Galvão 6/1, Rezes László 5, Szűcs István 5/2, Varga Zoltán 5, Sándor Tamás 4, Nagy Zoltán 3, Csernyánszki Norbert (k) 1, Bozsidar Csozics 1, Huszák Tamás 1, Djordje Pantics (k) 1, Spitzmüller István 1, Szatmári Csaba 1

DIÓSGYÓRI VTK:

Köteles László 27 – Borisz Milicsics 22/3, Búrány Zoltán 17, Góhér Gergő 25 – Euloge Ahodikpe 25, Takács Péter 17/2, Djordje Kamber 27/3, Szrdjan Sztanics 24/1 – Homma Kazuo 30/8, Tóth Mihály 28/9, Szabó Viktor 21. A többiek: Szélpál Tamás 17, Lipusz Norbert 16, Lakatos Béla 15, Deszpot Viskovics 14, Pintér Zoltán 13, Florin Ioan Pelecaci 12/1, Sebők Vilmos 12, Lippai Ákos 10/1, Milan Bogunovics 8, Jimmy Jones Tchana 8, Kállai Norbert 7, Dusko Vranesevics 4, Menyhért Gergő 3, Drasko Vojinovics (k) 3, Bokros Tibor 2, Balajti Ádám 2, Horváth Szabolcs 2, Djordje Simics 2, Dane Trbovics 1

FC FEHÉRVÁR:

Sebők Zsolt 30 – Lázár Pál 20, Koller Ákos 22/1, Horváth Gábor 23/1, Marko Andjics 28/1 – Nagy Dániel 24/1, Sifter Tamás 20, Farkas Balázs 29/3, Mohl Dávid 20 – Sitku Illés 23/6, Goran Vujovics 24/10. A többiek: Milan Pavličić 19/4, Ilija Radovics 16/1, André Alves 15/4, Polonkai Attila 15/1, Dvéri Zsolt 14, Szakály Dénes 14/2, Simek Péter 13/1, Elek Ákos 11, Kulcsár Tamás 10/2, César Romero 9/1, „Alison” Moreira Silva 5/2, Csobánki Ádám 3, Darko Karadzics 2, Kocsis Gábor 2, Olekszandr Tkacsuk 2, Nenad Filipovics (k) 1, Máté János 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovics 26 – Tokody Tibor 19/1, Stark Péter 16/2, Jákl Antal 20/1, Völgyi Dániel 22/1 – Mario Bicák 20/2, Józsi György 24/4, Zoran Supics 23 – Bőőr Zoltán 22/2, Bajzát Péter 25/20, Bojan Brnovics 23/5. A többiek: Bank István 14, Koltai Tamás 14/1, Kovács II Zoltán 14/4, Rati Alekszidze 13/7, Tarmo Kink 12/3, Nikolov Balázs 12, Zámbo Bence 11, Nyári Tibor 10, Lazar Sztanics 9, David Odikadze 8, Dorogi Attila 7,

Vladimir Djordjevics 6, Kiss Máté 6/1, Pákolicz Dávid 6, Linas Pilibaitis 6, Sánta Attila 6, Pintér Attila 5, Arsène Copa 4/1, „Eugène” Fomumbod 3, Varga Zoltán (k) 3, Csermelyi Imre 2/1, Kovács I Zoltán 2, Bojan Neziri 2, Jarmo Ahjupera 1, Berde István 1, Molnár Péter (k) 1, Tóth Máté 1, Varga László 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Kovács Zoltán 23 – Boris Gujić 24, Zahorecz Krisztián 28/11, Petrók Viktor 26/2, Grúz Tamás 28/1 – Pest Krisztián 24, Bogdán Gábor 22/2, Nemanja Obrics 29/2, Farkas Zoltán 23 – Nemanja Nikolics 22/16, Bojan Bozsovcics 20/5. A többiek: Jováncai Zoltán 20, Graszl Károly 18, Farkas Krisztián 17/1, Zsolnai Róbert 15/8, Hegedűs Gábor 14, Horváth László (k) 8, Reszli Gábor 7/1, „Ailton” Pereira Júnior 6, Pintér László 6, Szakály Dénes 5, Ribí István 4, Ellis Samuel Ato 3, Graszl Norbert 1, Wilfred Ange Queifio 1

KECSKEMÉTI TE-ERECO:

Romeo Mitrović 26 – Schindler Szabolcs 27, Némédi Norbert 28/2, Koncz Zsolt 21/1, Farkas István 28/2 – Csordás Csaba 30/14, Vladan Csukics 25/2, Vladan Szavics 26/2 – Francis Litsingi 22/8, Montvai Tibor 25/11, Mbengono Yannick 28/7. A többiek: Gyagya Attila 19/1, Alekszandar Alempijevics 15/1, Menyhárt Attila 15/1, Bag István 13, Goran Grkinics 11, Hegedűs Ádám 10/1, Kormos László 9/2, Balázs József 5, Balog Marcell 5, Koszó Balázs 5, Ivan Lovrić 5, Tóth Zoltán (k) 3, Pavle Velimirovics (k) 3, Nagy Sándor 2, Rusvai Gergely 2, Bertus Lajos 1, Nagy Adrián 1, Vladan Pelicsics 1, Radojica Risztics 1, Tölgyesi Viktor 1

MTK BUDAPEST:

Végh Zoltán 30 – Mladen Lambulics 24/2, Rodenbücher István 22, Zsidai László 29/1 – Pátkai Máté 23/6, Kecskés Tamás 19/1, Nagy Gábor 26/2, Szabó Ádám 23/1 – Hrepka Ádám 27/5, Lencse László 22/3, Urbán Gábor 18/7. A többiek: Melczer Vilmos 18, Pintér Ádám 16, Marko Radulovics 15, Szekeres Adrián 14/1, Hidvégi Sándor 12/1, Gosztonyi András 11, Könyves Norbert 11, Vadnai Dániel 8, Pál András 7/5, Bajusz Endre 6, Eppel Márton 6, Kanta József 6/5, Nikházi Márk 4, Kulcsár Tamás 3, Molnár Marcell 3, Bori Gábor 2/1, Horváth Levente 2, Pollák Zoltán 2, Balogh Béla 1, Hajdú Sándor 1, Kornis Attila 1, Szabó László 1, Tischer Patrik 1/1, Vági András 1

NYÍREGYHÁZA SPARTACUS:

Filip Lăzăreanu 18 – Yves Simplicie Mboussi 22, Miskolczi László 27/3, Sabin Cosmin Goia 21/1, Perényi Szabolcs 24 – Hegedűs Tibor 21/1, Luis Ramos 25/1, Zabos Attila 27 – Bogdan Apostu 26/11, Aco Sztojkov 23/6, Sindou Dosso 23. A többiek: Claudiu Cornaci 16/1, Minczér Tibor 16/1, Bárányos Zsolt 15/2, Illyés Dániel (k) 14, David Imedasvili 11/1, Odobéna Péter 11/1, Belényesi Miklós 10, Szilágyi Norbert 10, Lakatos István 9, Lippai Ákos 9, Jurij Sevel 8/1, Nánási Balázs 7, Fekete Ádám 6/1, Majoros Árpád 5, Éles Szilárd 4, Oláh Dávid 4, Ambrusz Árpád 3, Bakos Bence 2, Ivan Maximiliano Zaleh 1

PAKSI FC:

Kovács Attila 17 – Éger László 25/3, Heffler Tibor 30, Böde Dániel 29/1, Hanák Viktor 15 – Zováth János 18, Sipeki István 28,

Báló Tamás 20/3 – Tököli Attila 27/16, Kiss Tamás 30/7, Vári Barnabás 20/2. A többiek: Pintér Attila 14/1, Horváth Levente 13/1, Szabó János 13/1, Horváth Sándor 12, Nikolov Balázs 12, Pandur Péter 12, Csernyánszki Norbert (k) 11, Salamon Miklós 11, Tamási Gábor 10, Buzás Attila 9, Csehi Tamás 8/1, Kriston Attila 8/1, Márkus Tibor 5, Nagy István 5/1, Weitner Ádám 4, Fiola Attila 3, Pap Roland 3, Molnár Zoltán 2, Pokorni Péter (k) 2, Bohner Roland 1

RÁKOSPALOTAI EAC:

Szántai Levente 21 – Cseri Gergő 23/1, Pomper Tibor 16/1, Kapcsos Vince 24/1, Sallai Balázs 28 – Erős Károly 18, Dancs Roland 28/5, Kóhalmi András 22, Jeremiás Gergő 27/2 – Nyerges Krisztián 29/9, Torma Gábor 20/6. A többiek: Kovács Balázs 16, Lisztes Krisztián 14/4, Rása Gergő 13, Dinka Balázs 12, Pintér Zoltán 12, Varga Zoltán 12/2, Kovács Zoltán 11, Kiss Tamás 10/1, Ambrusz Árpád 9, Balaskó Iván 9, Esterházy Mátyás (k) 9, Rézmányi György 6, Nagy Tamás 5, Nagy Károly 4, Gasparik Tamás 3, Csobánki Ádám 2, Tihanyi Ármint 2, Hajdú Tamás 1, Héger Attila 1, Kósa Dávid 1

BODAJK FC SIÓFOK:

Milinte Árpád 29 – Sütő László 22/3, Tusori Richárd 23/2, Hegedűs Gyula 27, Horváth Gábor 17/1 – Nagy Lajos 27, Kanta Szabolcs 28/2, Köntös Dániel 16, Koós Gábor 18 – Magasföldi József 29/8, Bojtó László 17/1. A többiek: Ivancsics Gellért 15/2, Edouard Ndjodo 15/3, Daniel Kogler 13/3, Takács Marcell 13/2, Fülöp Zoltán 11, Andruskó Attila 10, Markó Baszara 10, Lipcsei Roland 10, Mogyorósi József 10, „Roni” Ribério da Silva 9/2, Forgács András 8, Georges Ekounda 6/1, Györök Tamás 6, Kerényi Norbert 6, Gajda István 4, Habi Ronald 4, „Eugène” Fomumbod 3, Horváth Attila 3, Ladóczki István 3, László András 3, Szalma Pál (k) 1

SZOMBATHELYI HALADÁS:

Rózsa Dániel 30 – Schimmer Szabolcs 23, Guzmics Richárd 30/1, Kuttor Attila 26/1, Tóth Péter 28/3 – Molnár Balázs 27, Rajos Gábor 24/7, Vörös Péter 30/3 – Sipos Norbert 29/4, Oross Márton 30/8, Kenesei Krisztián 27/13. A többiek: Cson-

tos Zoltán 19/1, Andorka Péter dr. 18/1, Simon Attila 12, Kovács Zsolt 10, Skriba Máté 9, „Maikel” Thiago Barbosa 8, Tóth Norbert 8, Balassa Péter 6, Iszlai Bence 5, Rácz Ferenc 4, Kaj András 3, Simon Ádám 2, Kovács István 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 30 – Ivan Dudics 28, Korcsmár Zsolt 24/5, Mirszad Mijadinoszki 26/3 – „Jucemar” Ribéiro da Silva 23, „Foxi” Kethevoama 23/2, Bori Gábor 22/1, Mario Božić 27/4 – Simon Attila 23/4, Kabát Péter 25/16, Rajczi Péter 23/9. A többiek: Pollák Zoltán 21/2, Lipták Zoltán 19/1, Tisza Tibor 16/7, Sándor György 15, Tony Stokes 13, Simek Péter 12, Remili Mohamed 10, Scott Malone 8/1, Josip Čutuk 6/3, Kiss Zoltán 5, Vaskó Tamás 5/1, Kincses Péter 3, Széki Attila 3, Popovics Bertold 2, Hullám Attila 1, Szabó Bence 1, Electo Wilson 1

VASAS SC:

Németh Gábor 24 – Balog Zsolt 27, Mariusz Unierzyski 30/1, Ognjen Paripovics 22, Tóth András 18/3 – Piller József 20/1, Somorjai Tamás 22/1, Szasa Dobrics 27/5, B. Tóth Balázs 28/3 – Sowunmi Thomas 29/3, Petar Divics 18/7. A többiek: Laczkó Zsolt 17, Mundi Roland 17, Németh Norbert 16/9, Csedomir Pavicsevics 15, Lázok János 13/3, Orosz Péter 11, Ljubisa Vukelja 11/2, Vladimir Vujovics 10/1, Gyánó Szabolcs 9/1, Vilám Balázs 9, Katona Máté 7, Borszéki Csaba (k) 6, Papucsek Barna 4, Beliczky Gergő 2/1, Merczel Zsolt 2, Szűcs László 2, Görgényi Dávid 1, Kiss Márton 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Vlaszák Géza 26 – Kocsárdi Gergely 24/1, Matej Miljatović 26/2, Sorin Botiș 27, Szamosi Tamás 28 – Kemal Alomerović 21/2, Hajdú Norbert 25/2, Marián Sluka 22/3, Máté Péter 24/2 – Balázs Zsolt 22/6, Waltner Róbert 25/15. A többiek: Horváth I András 17, Petneházy Márk 15, Illés Gyula 14/2, Roguy Méné 14/7, Milan Davidov 11, Darko Pavicsevics 11/4, Tóth Zoltán 11/1, Varga Róbert 11, Kovács Gergő 10/1, Zsömlye György 6, Damir Pekić 5, Horváth II András 4, Pogacsics Krisztián (k) 4, Artjoms Rudņevs 4/2, Milutin Trnavac 4, Délczeg Gergely 2, Kottán Krisztián 1, Lukács Tihamér 1

Az élvonal újonca

Kecskeméti Testedző Egyesület

Alapítási ideje: 1911

Színe: lila-fehér

Idényei száma a magyar élvonalban: 7 (2008–2015)

Sikerei: Magyar Kupa-győztes (2011)

A 2008–2009. évi Soproni Liga végeredménye

1. DVSC-Teva	30	21	5	4	70-29	68	10. Ceglédi VSE	30	10	7	13	41-48	37
2. Újpest FC	30	17	8	5	61-38	59	11. Vecsési FC	30	10	6	14	45-51	36
3. Szombathelyi Haladás	30	16	5	9	44-29	53	12. Békéscsaba 1912 ESE	30	9	7	14	42-62	34
4. Zalaegerszegi TE	30	15	7	8	52-44	52	13. Baktalórántháza	30	8	6	16	37-63	30
5. Kecskeméti TE-Ereco	30	14	6	10	55-44	48	14. ESMTK	30	8	5	17	47-68	29
6. Fehérvár FC	30	14	6	10	42-34	48	15. Jászberényi SE	30	7	7	16	31-56	28
7. MTK Budapest	30	13	6	11	43-41	45	16. Tököl KSK	30	4	3	23	29-83	15
8. Győri ETO FC	30	11	10	9	57-41	43							
9. Kaposvári Rákóczi	30	11	7	12	51-46	40							
10. Vasas SC	30	11	5	14	42-52	38							
11. Paksi FC	30	9	8	13	38-51	35							
12. Diósgyőri VTK	30	9	6	15	29-45	33							
13. Nyíregyháza Spartacus	30	7	11	12	32-41	32							
14. Bp. Honvéd	30	8	8	14	31-46	32							
15. BFC Siófok	30	8	2	20	30-56	26							
16. REAC	30	3	6	21	33-73	15							

A Soproni Liga góllövőlistájának élcsoportja

1. Bajzát Péter (Győri ETO)	20
2. Kabát Péter (Újpest FC)	16
2. Nemanja Nikolics (Kaposvári Rákóczi)	16
2. Rudolf Gergely (DVSC-Teva)	16
2. Tököli Attila (Paksi FC)	16

NB II, Keleti csoport

1. Ferencvárosi TC	30	25	3	2	94-22	78
2. DVSC II-DEAC	30	19	4	7	72-38	61
3. Makói FC	30	17	5	8	61-44	56
4. Bócs KSC	30	15	7	8	56-34	52
5. Kazincbarcikai SC	30	14	9	7	52-47	51
6. Szolnoki MÁV	30	13	8	9	52-42	47
7. MTK Budapest II	30	12	6	12	42-45	42
8. BKV Előre	30	11	7	12	53-47	40
9. Vác-Újbuda LTC	30	11	4	15	63-67	37

A Soproni Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Debreceni VSC-Teva	X	1-1	2-2	2-1	3-1	1-0	2-2	2-2	4-1	4-1	2-0	1-2	4-1	4-0	5-1	6-2
2. Újpest FC	2-0	X	1-0	2-1	4-3	1-2	4-1	1-1	3-2	3-1	3-1	2-2	3-0	1-0	2-0	3-0
3. Szombathelyi Haladás	1-2	0-2	X	1-2	3-1	2-1	0-0	2-1	1-1	1-0	0-1	1-0	1-0	3-0	5-0	1-0
4. Zalaegerszegi TE	2-1	2-2	3-2	X	1-0	2-0	3-1	2-7	1-1	1-1	1-1	1-0	1-1	2-0	5-3	2-1
5. Kecskeméti TE-Ereco	3-0	2-2	3-2	2-0	X	2-1	0-0	1-0	3-4	2-0	1-2	2-0	3-1	1-1	3-0	5-3
6. Fehérvár FC	0-1	0-0	1-0	1-0	1-2	X	0-2	3-2	1-1	2-2	4-1	2-1	0-2	2-0	2-1	4-0
7. MTK Budapest	0-1	3-2	0-1	0-2	1-4	0-4	X	1-1	2-1	3-0	3-2	2-0	1-1	1-2	2-1	0-2
8. Győri ETO FC	0-3	4-3	3-3	1-0	2-0	1-2	3-1	X	1-1	1-1	4-1	6-0	4-1	0-1	0-0	4-2
9. Kaposvári Rákóczi	0-1	2-3	2-3	1-2	2-1	1-1	3-1	0-1	X	4-0	3-5	1-0	3-1	1-0	1-0	4-1
10. Vasas SC	1-3	4-2	1-1	3-1	1-2	4-1	0-4	2-1	2-1	X	5-0	3-2	3-1	1-1	0-1	1-1
11. Paksi FC	0-2	3-1	0-2	1-1	2-2	0-1	0-1	2-1	0-0	3-0	X	1-1	1-1	1-2	2-1	1-3
12. Diósgyőri VTK	2-3	0-0	1-0	2-1	1-0	0-1	2-3	2-3	1-0	1-0	1-0	X	0-0	1-0	0-1	2-1
13. Budapest Honvéd	0-1	1-1	0-1	1-3	2-2	1-2	0-3	0-0	2-1	0-1	1-1	3-1	X	1-0	0-2	1-0
14. Nyíregyháza Spartacus	1-1	1-3	0-2	1-1	3-3	1-1	0-0	1-1	0-1	3-1	2-2	2-2	3-0	X	1-0	4-0
15. BFC Siófok	0-4	0-1	0-1	1-4	2-0	1-0	0-1	3-2	2-5	0-1	1-2	4-1	0-1	3-1	X	1-1
16. REAC	0-4	1-3	1-2	2-3	0-1	1-2	0-4	0-0	3-3	0-2	1-2	1-1	2-5	1-1	3-1	X

NB II, Nyugati csoport

1. Gyirmót SE*	30	20	7	3	60-30	67
2. Lombard Pápa TFC	30	20	6	4	65-19	66
3. Pécsi MFC	30	20	5	5	62-21	65
4. FC Tatabánya	30	15	6	9	49-35	51
5. FC Ajka	30	13	10	7	44-31	49
6. Kaposvölgye FC	30	14	6	10	45-42	48
7. Budaörsi SC	30	11	7	12	48-51	40
8. Kozármisleny SE	30	10	9	11	40-40	39
9. Zalaegerszegi TE II	30	10	8	12	41-43	38
10. Felcsút FC	30	10	8	12	37-41	38
11. Dunántúli AC 1912	30	9	7	14	38-39	34
12. Barcsi SC	30	9	6	15	33-52	33
13. Győri ETO FC B	30	9	5	16	46-55	32
14. Bajai LSE	30	8	8	14	35-44	32
15. Százhalombattai LK	30	5	7	18	24-59	22
16. Dunaujváros FC Prelasti	30	4	1	25	16-81	13

* Hiába végzett a Gyirmót SE feljutó helyen, adminisztrációs hiba miatt – tisztségviselője hiányosan adta be az élvonatra szóló licenc kérelmét az MLSZ-be – nem kapott indulási jogot az NB I-ben.

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Bp. Honvéd B. **Bakony-csoport:** Hévíz FC Amatőr. **Dráva-csoport:** Szentlőrinci SE. **Duna-csoport:** Szigetszentmiklósi TK. **Mátra-csoport:** Mezőkövesd-Zsóry SE. **Tisza-csoport:** Hajdúböszörményi TE

Vereséggel is triplázott története legjobb szezonjában a DVSC-Teva

Ha 2009 nyarán egy (önjelölt) jós elmondja a Loki híveinek, milyen futballév vár a csapatokra, orvosért vagy a szélhámosokat üldöző rendőrért kiáltanak. Egy évvel később maguk protestálhattak volna a jövőbelátó rehabilitálása érdekében... Herczeg András irányításával a Debreceni VSC-Teva gárdája olyan bravúrt ért el, amelyet még egyetlen csapat sem a magyar labdarúgás a XX. század eleje óta íródo történetében: eljutott a Bajnokok Ligája főtáblájára és emellett egyszerre négy hazai sorozat címvédője lett az idény végére!

Miután a Loki 2005-ben, 2006-ban, 2007-ben és 2009-ben is megnyerte a bajnoki címet, nyilván nem tekinthető váratlannak a hazai elsősege. Ám az volt a totális diadal. Mindazonáltal durva túlzás lenne állítani, hogy fáklyás diadalmenetet hozott a szezon nagy része. Különösen ősszel kellett nehézségekkel megbirkózni. Ma már nyilvánvaló, nagyon fontos volt, hogy az idény előtt a korábbiakban soha nem tapasztalt erősítések mellett döntött Szima Gábor főtulajdonos, illetve a klub vezetősége. Valószínűsíthető, hogy ebben szerepet játszott

Magasba röptetik a bajnoknak járó trófeát Kecskeméten a lokisták. Balról: Bernáth, Czvitkovics, Dombi, Mijadinoski, Ramos (mögötte Verpecz) és Polekszics

Miközben a játékosok a tribünön átvették a bajnoki serleget, így ünnepeltek a pályán a Loki hívei

az is, hogy az együttes lépegetett előre a Bajnokok Ligája selejtezőjében, úgy festett, a befektetés megtérülhet. A nyáron hazatért külföldről Bodnár László, Szélesi Zoltán és Feczesin Róbert, Debrecenbe igazolt Laczkó Zsolt, illetve sikerült megszerezni három jó képességű légióst, Mirsad Mijadinokit, az előző szezonban Nyíregyházán szereplő Luis Ramost, illetve – semmiképpen sem utolsósorban – Adamo Coulibalyt.

A belga RFC Antwerptől érkező csatár elsöre nem tűnt igazán labdaügyesnek, viszont képes volt akár a fél védelmet is becipelni a hátán. Az elefántcsontparti származású felmenőkkel bíró, de 1981-ben Párizsban született támadó még 2006-ban, 25 évesen is éjszakai műszakos targoncás volt Poissyban, Párizs elővárosában, a Peugeot egyik gyárában. Első „komoly”

Bodnár László Coulibaly nyakában

klubja az AC Poissy volt 2006–2007-ben, ott figyeltek fel rá a külföldi kérések. A csatár, aki az olasz énekes, Salvatore Adamo tiszteletére kapta az előnevét, 2007–2008-ban 28 meccsen 7 találatot ért el a Sint-Truidenben, majd a következőben 32 meccsen hármat a Royal Antwerp FC-ben. Egy, a belga élvonalban, majd egy, az ottani második divízióban eltöltött idény után került Debrecenbe. Aztán a következő négy bajnoki évben 110 NB I-es bajnokín 66 gólt szerzett (utóbbit tekintve csak Sándor Tamás áll előtte a klub örökranglistáján), nyolc találatával a Loki rekordere a nemzetközi kupamérkőzéseken. (A BL, az UEFA-kupa és az Európa Liga mérkőzéseit számolva.) A debreceni futballtörténelem egyetlen, az első osztályban két gólkirályi címet is nyert játékosaként búcsúzott 2013 júniusában.

A DVSC-Teva megerősödött 2009 nyarán, ám közben nem tétlenkedett a legnagyobb riválisnak ígérkező Videoton FC sem. (A klub 2009. július 21-én, öt éves szünet után visszakapta a névhasználati jogot a Videoton Holdingtól.) Dr. Mezey György szakmai igazgató maga is szorgalmazta, hogy külföldi edző készítse fel a piros-kékeket. Az egyesület (akkor még FC Fehérvár) június 10-én bejelentette, hogy „(...) a Soproni Liga 2009–2010-es szezonjában Lothar Matthäus irányítja az FC Fehérvár

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Harminc végigharcolt bajnoki forduló jutalma az öltözőben

labdarúgócsapatát”. Tudatta azt is, hogy a német futball rekorderválogatottja, a magyar válogatott korábbi szövetségi kapitánya Dubajban tölti a szabadságát, s június 19-én írja majd alá Székesfehérváron a 2+1 évre szóló szerződését. A *Fejér Megyei Hírlap* úgy értesült, hogy Matthäust pályaedzőként Bódog Tamás, kapusedzőként Disztl Péter segíti majd, s érkezik még egy erőnléti tréner. A német lehetett volna szövetségi kapitány Kamerunban, vezetőedző az FC Baselnél vagy sportigazgató a Düsseldorfnál, de számára a magyar ajánlat volt a legvonzóbb.

Két hét alatt kiderült, hogy a hajdani aranylabdás nem megy Fehérvárra. S mivel a klub nem talált új, megfelelő külföldi jelöltet, dr. Mezey György lett a vezetőedző. A Vidi már nyáron is jól erősített, de még nem olyan jól, mint a hajdúságiak. Az akkori szerzemények közül elsősorban Lipták Zoltán bizonyult nagy fogásnak.

Hamar eldőlt: a bajnokság kétlovas verseny lesz. A DVSC-Teva vereséggel kezdett Diósgyőrben, azonban utána október közepéig csupán Kaposváron nem nyert. Coulibaly az első nyolc fordulóban hat találatot ért el. A Videoton hat gólt rúgott az első fordulóban, kevésbé számított, hogy hármat is kapott a Kecskeméttől.

Bodnár László és Feczesin Róbert, akik külföldről tértek haza a Lokiba

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008

Az első négy kör után még százszázalékos volt. Aztán viszont kikapott a Haladástól és a Zalaegerszegtől, s döntetlenül játszott a Ferencvárossal és az MTK-val.

Október 25-én találkozott egymással a két élcsapat. A Videoton három ponttal jobban állt, de csak azért, mert a BL-szereplés miatt a piros-fehérek több bajnoki meccsüket elhalasztották.

A rangadót a fehérváriak simán, 3-0-ra megnyerték. Győzelmükkel hárompontos előnnyel vezették a tabellát a jó rajtot vevő Újpest, s a meglepetéscsapat, a három vereséggel indító, utána sorozatban hat mérkőzését megnyerő Lombard Pápa előtt. A DVSC-Teva csupán az ötödik helyen szerénykedett, igaz, három meccsel kevesebbet játszott le addig riválisainál.

Az őszi „általános” zárásig sem változott sokat a helyzet, a Videoton masírozott az élen (33 pont), az Újpest (29), a ZTE (27) és a Győri ETO (26) előtt. Csak utánuk következett a bajnokcsapat, amely ellenben aztán még lejátszotta két elhalasztott bajnokiját. S mivel legyőzte a zalaegerszegieket és az MTK-t is, második helyen várhatta a telet. Addigra jól látszott, hogy Herczeg András legénysége ki tudott mászni a gödörből. A BL-menetelés okozta fáradtság, a sok rotálás ugyan bő két hét alatt kilenc pont elvesztését eredményezte, ám a Lokomotív négy győzelemmel zárta a fél évet.

A januári átigazolási időszakban – miközben a DVSC-Teva elengedte Leandrót Ciprusra, s „csak” Yannickot szerezte meg a Kecskeméttől – a Videoton nagybevásárlást tartott. André Alves mellé megszerezte az aktuális góllövőlista első öt helyezettje közül a Kaposvári Rákócziból Nemanja Nikolicst, az MTK-ból pedig az előző őszt Kecskeméten töltő Lencse Lászlót. Ugyancsak a székesfehérváriakhoz került Újpestről Sándor György. Kevés szólt az ellen, hogy a Vidi megszerzi története első bajnoki címét a legmagasabb osztályban.

Május elsején Mezey György együttese – két korábbi kaposvári játékos, André Alves és Nemanja Nikolics góljaival – 3-1-re legyőzte a Rákóczit. Akkor már 19 forduló óta volt veretlen

Tizenegyen a DVSC-Teva bajnokcsapatának tagjai közül. Állnak, balról: Polekszics, Mészáros, Mijadinoszki, Fodor, Laczkó, Kiss. Elöl: Czvilkovics, Szakály, Szélesi, Bodnár, Rudolf

a listavezető. Tartotta vele a lépést a DVSC-Teva is, amely az előző 14 körben 36 pontot gyűjtött, csak Zalaegerszegen és az Üllői úton kapott ki. A somogyi megyeszékhelyen 30 év után aelőször nyerni tudó Videoton két ponttal előzte meg a tabella élén az első számú riválisát.

Ám attól kezdve mintha kicserélték volna az addig felettből magabiztos piros-kék alakulatot. Kikapott 1-0-ra otthon az MTK-tól, s ezzel át kellett adnia az első helyet a Vasast legyőző alföldieknek. A Loki így az élről várhatta a tavasz szuperrangadóját.

Az Oláh Gábor utcai pályán, telt ház előtt – ez volt a Nagyerdőben az idény egyetlen, tízezer fölötti hazai nézőszáma – a hetedik percben hátrányba került a bajnokcsapat, miután Elek Ákos bevette Vukasin Polekszics kapuját. A Vasutas előbb kiegyenlített Szakály Péter góljával (28. perc), utóbb Czvitkovics Péter révén a vezetést is magához ragadta (42. perc). A második játék-részben az előrehúzódtó Lipták Zoltán 2-2-re alakította az állást (55. perc), majd a 75. percben Adamo Coulibaly, a korszak fontos debreceni góljainak nagymestere emlékezetes, s egyben szerencsés fejessel megszerezte a győzelmet.

Akkor úgy gondolhattuk, eldőlt a bajnokság, soknak tűnt a DVSC-Teva négy pontos előnye három fordulóra. Ám mind a két alakulat összezuhant.

A következő fordulóban a civisek kikaptak a Megyeri úton az Újpesttől, s mivel egy nappal korábban a Videoton 3-0-ra megverte a Vasast, egyetlen pontra zsugorodott a különbség. Ennek ellenére Farkas Balázs, a Vidi csapatkapitánya mindössze 20 százalékosnak ítélte meg csapata esélyét. Még mindkét társaság számára hátra volt a tavasszal veretlen Győri ETO elleni mérkőzés.

Május 19-én Herczeg András alakulata nem tudott gólt lőni a győriek szupervédelmének (Szasa Sztevanovics, illetve az egy-egy meccsre beugró Molnár Péter és Sánta András mindössze 18 gólt kaptak az idényben, szemben például az e tekintetben is második Videoton 31 beszedett találatával), a debreceni 0-0 meg-

teremtette az előzés lehetőségét a székesfehérváriak számára. Ám ők meg az Újpesttel nem bírtak a Sóstói Stadionban (1-1). Így aztán maradt az egy pontos különbség a záró fordulóra, azaz a döntés alapvetően a DVSC kezében maradt. A képlet világos volt: ha nyer a címvédő Kecskeméten, biztosan ismét bajnok. Ha nem, a Videoton lekörözheti.

Felkorbácsolódtak az indulatok a zárás előtt. Mezey György, a Vidi mestere sérelmezte, hogy csapata nem kapott meg egy szerinte nyilvánvaló tizenegyest az Újpest ellen, s miután Szabó Zsolt játékvezető a Megyeri úton kiállította, a rutinos szakember nem ülhetett le a kispadra az utolsó fordulóra. Szima Gábor, a DVSC-Teva klubtulajdonosa a Videoton vezetőinek ármánykodását sejtette a mögött, hogy a piros-fehérek néhány játékosát éppen a záró forduló előtt kérdezte ki az UEFA a BL-ős szövetségével kapcsolatban.

A pályán is rendkívüli módon alakultak az események. A DVSC-Teva nagy meglepetésre kikapott a KTE-től. Tavasszal mindössze három bajnoki mérkőzésen maradt szerzett gól nélkül,

A kecskeméti Csordás Csaba a debreceni Luis Ramossal. A háttérben Fodor Marcell

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008

ezek közül kétszer az utolsó két körben. A 2004 őszen fél éven át a fehérvári csapatban is szereplő Csordás Csaba találatát megadta a lehetőséget arra, hogy bajnok legyen a Videoton. „Csupán” nyernie kellett volna Győrben az ETO ellen. Sőt, még egy döntetlen is elég lett volna... Ám kikapott, miután a 82. percben Lazar Sztanisics lövése után a megpattanó labda az ezen a mérkőzésen a magyar élvonalban debütáló (!) Tomáš Tujvel kapujába jutott. A Kecskeméti jelen lévő háromezer debreceni drukker mobiltelefonok segítségével hallgatta a közvetítést, és diadalüvöltésben tört ki a zöld-fehérek góljánál. A pályán küzdő huszonkettő nem értette a hirtelen támadt hangorkán okát, a kispadon ülők kiabálták be, hogy nyeresre állnak a kisalföldiek.

2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

„A végére sajnos elfáradtunk, mivel az egész bajnokság döntő részében szinte ugyan- azok játszottak a mérkőzéseken. Igazából nem tudtunk újítani, s ezért szalasztottuk el az aranyat” – mondta az idény után Mezey György dr., aki 28 játékost küldött pályára az idény során, de közülük csak 22 állt a rendelkezésére ősszel és tavasszal is. A DVSC-Teva ezzel szemben 38 labdarúgót vetett be – részben a BL-szereplés miatt. Tavasszal a Videotonban 21, a debreceni-eknél 27 futballista lépett pályára. Ugyanakkor legalább akkora igazság van a csatárok bírálata- tában, mint Mezey György panaszában: az utolsó kilenc fordulóban André Alves csak két gólt szerzett (mindkettőt Kaposváron), Nemanja Nikolics pedig hármat (egyét ő is a Rákóczi ellen, kettőt a Vasassal szemben). Lencse László, Sitku Illés vagy a Dinamo Kijevtől kölcsönkapott Farkas II Balázs ebben a szakaszban egyszer sem talált a kapuba.

A fővárosi klubok közül az Újpest zárt a legjobb helyen, a negyediken, miután elveszítette a bronzcsatát Pintér Attila ETO-jával szemben. A legendás Jimmy Hogan a XX. század húszas éveiben elért sikerei óta először dolgozott a magyar élvonalban brit edző, mindjárt három is. A lila-fehéreket (április elejéig) a skót Willie McStay, a Kevin McCabe cége tulajdonában lévő Ferencvárost előbb Bobby Davison, majd Craig Short irányította.

AZ ÉV JÁTÉKOSA

A DVSC nyerte a címeket, a Videoton a díjakat

2009 decemberében ismét Juhász Rolandot tüntette ki az MLSZ Az év játékosa címmel. Ugyan- csak az Anderlecht védője érdemelte ki a sportújságíróktól a Magyar Aranylabdát. A szavazás egyre nagyobb tekintélyt szerzett a játékosok berkein belül is, Dzsudzsák Balázs például az on- line felületet felhasználva írt arról, hogy nem érti, miként maradhatott ki pályafutása (addigi) legjobb évében még az ötből is néhány szakírónál. A további kategóriák győztesei: Rudolf Ger- gely (az NB I legjobb magyarja), Vukasin Polekszics (bajnokságunk legjobb légiója), Herczeg András (a legjobb edző), DVSC-Teva (a legjobb csapat, megelőzve az U20-as válogatottot, csak ez a két gárda kapott voksot), Koman Vladimir (legjobb fiatal játékos), valamint Arany Tamás (legjobb játékevezető).

A *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján André Alves, a Videoton brazil csatára (6,133) lett a bajnoki év legjobb mezőnyjátékosa. Mögötte egy székesfehérvári (Nagy Dániel, 6,091) és egy

debreceni (Czvitkovics Péter, 6,0749) fért még fel a képzeletbeli dobogóra. A 4–10. helyezettek sorrendje: Artjoms Rudņevs (ZTE, 6,042), Horváth Gábor (Videoton, 6,000), Halmosi Péter (Szombathelyi Haladás, 6,000), Nemanja Nikolics (Kaposvári Rákóczi, majd Videoton, 5,966), Lipták Zoltán (Videoton, 5,926), Kabát Péter (Újpest, 5,917), Marián Sluka (ZTE, 5,900). A kapusok között Szűcs Lajos (Lombard Pápa TFC, 6,520) kimagasló eredménnyel nyert, megelőzve két fővárosi riválisát, Németh Gábort (Bp. Honvéd, 6,125) és Balajcza Szabolcsot (Újpest, 6,045).

André Alves nagyszerű volt – márciusig

Rudolf Gergely: 2009 legjobb magyarja a ligában

Az átlagosztályzatok alapján az év tizenegye: Szűcs – Andjics (Videoton, 5,731), Horváth, Laczkó (DVSC-Teva, 5,808) – Sluka, Farkas (Videoton, 5,828), Czvitkovics, Halmosi – Nagy D., André Alves, Rudņevs. A B-csapat: Németh G. – Kocsárdi (ZTE, 5,679), Lipták, Elek (Videoton, 5,731) – Simek (Újpest, 5,792), Szélesi (DVSC-Teva, 5,750), Foxi (Újpest, 5,556), Bárányos (Lombard Pápa TFC, 5,879), Tóth N. (Újpest, 5,833) – Nikolics, Yannick (KTE-Ereco, DVSC-Teva, 5,556).

Döbbenetes, de igaz: 2010 tavaszán a DVSC-Teva az ősszel a Bajnokok Ligája főtábláján szereplő együttese minden létező hazai sorozatot (bajnokság, Magyar Kupa, Ligakupa) megnyert, játékosai mégis „lemaradtak” az MLSZ hagyományos, a hazai bajnoki idényt értékelő díjkiosztójáról! Tarolt az ezüstérmes Videoton FC, amelynek védője, Horváth Gábor kapta meg a Bozsik József-díjat (az év játékosa), csatára, Nemanja Nikolics a gólkirályt megillető Deák Ferenc-díjat, szakvezetője, dr. Mezey György pedig az edzők Sebes Gusztáv-díját. A Ferencvároshól az idény után a görög Olympiakoszhoz igazolt Megyeri Balázs érdemelte ki a legkiválóbb fiatal játékosként a Hidegkuti Nándor-díjat. Szabó Zsoltot választották a játékezők között a non plus ultrának. Az ifjúsági játékosok közül U19-es korosztályban Simon Krisztián (Újpest), U17-ben Vécsei Bálint kapott elismerést.

A HLSZ ankétja (Megyeri és Nikolics újabb elsőségétől eltekintve) más eredményt hozott. Czvitkovics Péter bizonyult a legjobb mezőnyjátékosnak, Szűcs Lajos a legjobb kapusnak, Herczeg András a legjobb trénernek, Kassai Viktor a legjobb játékezőnek, Tarmo Kink pedig a legjobb, Magyarországon futballozó légiósnak. Gera Zoltán lett a legkiválóbb külföldön játszó magyar. Különdíjat kapott Egervári Sándor a vb-bronzérem elismeréseként, valamint Végh Zoltán, aki a magyar rekordot jelentő 561. alkalommal védett az NB I-ben. (Csúcsát később továbbjavította.) A játékos-szakszervezet – tagjai, a futballisták voksai alapján – megválasztotta minden csapatrészen a XXI. század első évtizedének hazai legjobbjait. Kapusok: 1. Király Gábor. Védők: 1. Juhász Roland, 2. Kuttor Attila 3. Bodnár László. Középpályások: 1. Dárdai Pál, 2. Lipcsei Péter, 3. Sándor Tamás, 4. Hajnal Tamás. Csatárok: 1. Gera Zoltán, 2. Tököli Attila, 3. Dzsudzsák Balázs. A fentiek alapján a 2000–2010 közötti időszak magyar álomtizenegye: Király – Bodnár, Juhász, Kuttor – Hajnal, Dárdai, Lipcsei, Sándor T. – Gera, Dzsudzsák – Tököli. A legtöbb szavazatot egyébként Juhász Roland, majd Gera Zoltán, illetve Király Gábor kapta.

A Loki negyedik MK-győzelme, Csank negyedik veresége

2010-ben, története során először duplázott a Debreceni VSC, megnyerte a bajnokság mellett a Magyar Kupát is. Nem volt könnyű „szülés”. A negyedik fordulóban, a legjobb 32 között bekapcsolódó gárda az első mérkőzésén 8-0-ra verte a Nyírmadát, majd kettős győzelemmel ejtette ki a második vonal középcsapatai közé tartozó Mezőkövesdet. E találkozókön, a BL-csoportmérkőzések kellős közepén a tartalékok játszottak. Így lett például (statisztikailag) kupagyőztes Éles Szilárd, aki két klub (Nyíregyháza, Mezőkövesd) színeiben is játszott az NB I-ben, de a DVSC-ben soha! Vagy a brazil Hugo Leonardo, aki nem jutott el a Soproni Ligáig.

A következő két körben már nagyon megizzadt Herczeg András együttese. A negyeddöntőben az MTK-t tizenegyespárbajban ejtette ki, az elődöntőben, a Budapest Honvéd ellen Laczkó Zsolt 85. percben elért gólja hozta a továbbjutást. A Honvéd a két csapat négy éven belüli harmadik MK-párharcában elbukta a sorozatban negyedik döntő lehetőségét.

A másik ágon a Csank János által irányított Zalaegerszegi TE jutott a fináléba, ez a klub legnagyobb sikere a 2002-es bajnoki címnyerésen kívül. A Hévízt, a PMFC-t, a Haladást és a Szigetszentmiklóst búcsúztató kék-fehérek számára sem volt könnyű az elődöntő: az Újpest ellen

Az ünneplő debreceniek mutatják a hármast: a bajnokság és a Ligakupa mellé néhány napon belül a Magyar Kupát is megnyerték

A kameruni Yannickot ünneplik a DVSC-Teva futballistái. Találatával már 2-0-ra vezettek a ZTE ellen a döntőben

Balázs Zsolt a párharc első, Megyeri úti 90 percének hajrájában szerezte meg az egyetlen gólt.

A 100. Magyar Kupa-fináléban 3-2-re nyert a DVSC-Teva. Mind az öt gólt külföldi futballista szerezte: Adamo Coulibaly (2) és Mbengono Yannick, illetve Darko Pavicsevics és Artjoms Rudņevs. A lokisták kedvelt Janikája magyarországi pályafutása talán legjobb szűk 45 percét produkálta. A kiváló edző, Csank János negyedszer veszített Magyar Kupa-döntőt.

Feczesin Róbert, Bodnár László, Szakály Péter és Laczkó Zsolt örül a triplázásnak

A Sport TV által felajánlott kupát, az amatőrök versengését a Dunaferri korábbi játékosai közül Salamon Miklósról, Kóczián Ferencre és Balaskó Ivánra építő Dunaújváros-Pálhalma ASE nyerte meg, miután Kóczián duplájával 2-0-ra verte a Nyírbátort.

Magyar Kupa, 2009–2010-es kiírás

Negyeddöntő: Szigetszentmiklós–Zalaegerszegi TE 0-3, 1-3, Bp. Honvéd–Győri ETO 1-1, 1-0, Videoton FC–Újpest FC 0-1, 0-1, DVSC-Teva–MTK Budapest 2-0, 0-2 (t.: 5-4)

Elődöntő: Bp. Honvéd–DVSC-Teva 1-1, 1-2, Újpest–Zalaegerszegi TE 0-1, 0-0

Döntő

DVSC-Teva–Zalaegerszegi TE 3-2 (2-1)

2010. május 26., Puskás Ferenc Stadion, 5000 néző. Jv.: Vad II.

DVSC-Teva: Verpecz – Bodnár, Mijadinoszki, Komlósi, Laczkó – Szakály, Bódi (Varga J., 91.), Szélesi, Czvitkovics (Kiss, 82.) – Yannick (Rezes, 44.), Coulibaly

ZTE: Vlaszák – Kocsárdi (Rajcomar, 77.), Miljatovič, Bogunovics, Máté – Sluka (Balázs, 61.), Horváth, Kamber, Illés – Rudņevs, Pavicsevics

Gólszerző: Coulibaly 24., 68., Yannick 30., Pavicsevics 41., Rudņevs 70.

Ez még hiányzott a DVSC kollekciónak

A DVSC-Teva a bajnoki cím és a Magyar Kupa mellett 2010 tavaszán a Ligakupát is megnyerte, s miután előző júliusban a Szuperkupa is elhódította, minden létező hazai sorozat aktuális címvédőjének mondhatta magát az idény végén. A harmadszor kiírt Ligakupában az európai kupákban induló négy együttes, a DVSC-Teva, Bp. Honvéd, Újpest, Haladás csak a középdöntőben kapcsolódott a küzdelmekbe, a Soproni Liga 12 további szereplője ellenben két hatos csoportban átjátszotta az őszt. Az első két-két helyezett jutott a második szakaszba, a középdöntő csoportmérkőzéseibe. Onnan a két győztes szerzett jogot a Ligakupa-döntőben való szereplésre. A finálében a DVSC-Teva – noha tartalékosabban játszott, mint ellenfele – elsősorban Bódi Ádám jó játékával nyert. A paksiak gólját szerző Völgyi Dániel nagy lehetőséget szalasztott el a 84. percben.

Varga József nem finomkodott a kupadöntőben

A Ligakupa-nyertes debreceniek. Hátul (balról): Rezes, Etogo, Lucas, Spitzmüller, Kardos, Bíró (takarva), Bernáth. Elöl: Szilágyi, Bódi, Katona, Éles, Vinícius, Fodor, Verpecz

Nemes Ferenc átadja az MLSZ nevében a Ligakupát Bernáth Csaba csapatkapitánynak

Bernáth Csaba Tököli Attila elleni szabálytalansága miatt büntetőt rúghatott – ám Djordje Pantics kivédte a lövését. Lisztes Krisztián tizenöt év után játszott ismét hazai kupadöntőben, még ha az nem is a Magyar Kupa, „csak” a Ligakupa befutója volt.

DVSC-Teva-Paksi FC 2-1 (1-1)

2010. április 28., Kecskemét, 600 néző. Jv.: Berger

DVSC-Teva: Pantics – Bernáth, Bíró, Fodor M., Korhut – Bódi (Kardos N., 89.), Kiss Z., Spitzmüller, Rezes (Varga J., 80.) – Szilágyi (Katona, 81), Vinícius (Lucas, 62.)

Paksi FC: Pokorni – Nikolov, Gévay, Fiola, Völgyi – Mészáros I., Heffler – Tóth B. (Tököli, 46.), Lisztes (Tamási, 80.), Bartha (Böde, 73.) – Urbán (Kiss T, 66.)

Gólszerző: Bódi (23.), Völgyi (40.), Szilágyi (76.)

Szilágyi Péter gólja után „Kicsi a rakást...” játszanak a debreceni fiatalok

A Coulibalyval megerősített „Loki II” győzött

Siófokon folytatódott a DVSC-Teva diadalsorozata: a hajdúságiak 2009-ben viharos időben, a Bp. Honvéd ellen nyertek 1-0-ra. A csereként beállt Szilágyi Péter kihasználta, hogy a kispestiek az utolsó negyedórát Benjamin kiállítása után emberhátrányban játszották. A bajnoksapat a legenyhébb fogalmazás szerint is tartalékosan állt ki a szerény érdeklődés mellett rendezett találkozóra, de megszerezte – története során már negyedszer – a Szuperkupát, s ezzel utolérte az örökranglistán a Ferencvárost.

DVSC-Teva-Budapest Honvéd 1-0 (0-0)

2009. július 18., Siófok, 900 néző. Jv.: Andó-Szabó

DVSC-Teva: Pantics – Nagy Z., Komlósi, Fodor, Mohl (Szűcs, 54.) – Dombi, Katona, Czanik (Spitzmüller, 90.), Rezes – Vinícius (Szilágyi, 61.), Coulibaly

Bp. Honvéd: Németh G.– Takács Á., Debreceni, Botis – Benjamin, Hidi – Hrepka, Zsolnai (Guilherme, 70.), Diego – Abass, Abraham

Gólszerző: Szilágyi (83.).

Kiállítva: Benjamin (75.).

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

Minden rosszra fordult

Egy lényeges és egy – az idők távlatából – lényegtelen faktorban változott a képlet 2009–2010-re **Erwin Koeman** első teljes kapitányi idényéhez képest. Kevésbé fontos, de tény, hogy több játékost szerepeltetett, s megnőtt a hazai bajnokságból beavogatottak száma, még ha a légiósok domináltak is. Öten képviselték a Bajnokok Ligája főtáblájára jutott DVSC-Tevát, de közü-

lük csak Laczkó Zsolt és Varga József beavogatása számított újdonságnak, Rudolf Gergely, valamint a külföldről hazaszerződött Bodnár László és Szélesi Zoltán már korábban is meghívást kapott a kapitánytól. Bekerült vagy visszakerült az A-válogatottba a Soproni Liga szereplői közül Sándor György, Koltai Tamás, Lázok János, Elek Ákos és Horváth Gábor is. Az idény során 34 futballista lépett pályára a legjobbak között, közöttük 24 légiós.

Kellemtlenebb változást jelentett a 2008–2009-es idényhez képest, hogy a válogatott meg sem közelítette korábbi formáját. Mindössze egy mérkőzést tudott megnyerni, az ellenfél számára már tét nélküli, koppenhágai selejtezőt. A gólkülönbség is lehangelő volt: 4-20... A románok elleni presztízsvereséget három vb-selejtezős bukás

követe, majd az idény végén a németektől hármat, a hollandoktól hatot kapott a csapat. Erwin Koeman belebukott a vereségekbe.

Az idénynyitó, augusztus 12-i mérkőzésnek tragikus apropót adott a kiváló román kézilabdázó, Marian Cozma veszprémi meggyilkolása. Az év februárjában leszűrt kedves óriás emlékének szentelte a két ország, Magyarország és Románia szövetsége a budapesti találkozót. A mérkőzés előtti díszbeében bejelentették, hogy az MLSZ félmillió forinttal támogatja a Veszprémben tervezett Marian Cozma-emlékhely megépítését. A meggyilkolt kézilabdázó édesapja háláját fejezte ki amiatt, hogy Magyarországon is őszinte kegyelettel és tisztelettel emlékeznek a fiára. A meccsen a két csapatkapitány, Hajnal Tamás és Christian Chivu egy-egy mezt adott neki emlékül. A játékosok Marian Cozma 8-as mezszámaival ellátott Love (Szeretet) és Stop Violence (Megállj az erőszaknak) feliratú trikóban vonultak ki a gyepre. Nem sikerült megszakítani a románok elleni – akkor már 28 éve tartó – nyeretlenségi sorozatot. A magyar válogatott a Babos – Bodor (Vadócz, 83.), Juhász, Gyepes (Fehér, 74.), Vanczák – Dárdai (Tóth, 76.), Hajnal, Halmosi – Dzsudzsák (Gera, 46.), Huszti (Rudolf, 46.) – Torghelle (Priskin, 78.) összeállításban játszott. Erwin Koeman nívós ellenfelet akart választani a világbajnoki selejtezők előtt, s úgy vélte, a leendő nagy vetélytárs, a portugál alakulat hasonló stílusban játszik, mint a román. A kettő között annyi hasonlóság végül volt, hogy mindkettő túl erősnek bizonyult a mieink számára. Az első félidőben a vendégek jobban játszottak, a másodikban feljött együttesünk, szorongatott, de nem tudott kiegyenlíteni. A meccs egyetlen gólját a kézdívásárhelyi születésű Tiberiu Ghioane, a Dinamo Kijev középpályása szerezte.

Szeptember ötödikén az akkor még a csoport második helyén álló válogatott a Puskás Ferenc Stadionban fogadta a svédeket. Negyvenkétezer néző előtt Babos – Szélesi, Juhász (Tímár), Gyepes, Halmosi – Dárdai (Torghelle), Vadócz – Gera, Hajnal (Buzsáky), Dzsudzsák és Huszti kapott játéklehetősége. A győzelemmel le lehetett volna szakítani a sárga-kékeket, s közelebb lehetett volna kerülni a vezető portugálokhoz. Nem sikerült...

Ibrahimovic Halmosi és Juhász között

Olof Mellberg egy szöglet után már a 9. percben megszerezte a vezetést a skandinávoknak. Az első félidőről mindent elárul, hogy a magyar válogatott először a 40. percben lőtt kapura. A szünetben Erwin Koeman Dárdai Pál helyett Torghelle Sándort küldte csatasorba, ettől feljavult némileg a mieink játéka. A 79. percben a semmiből egyenlítettünk Huszti Szabolcs büntetőjével. Az utolsó tíz percben örült rohanás kezdődött a győztes gólért. Végül a 94. percben jött a sokk: Ibrahimovic került ziccerbe és hatalmas szerencsével, a Babos lábáról visszapattanó labdából megszerezte a vendégeknek a győzelmet. Így, akárcsak a Matthäus-érában, most is a hórihorgas világsztár volt a magyarok elleni csata svéd hőse, az utolsó percben eldöntve a találkozót.

Négy nappal később a portugálok elleni hazai vereséggel minden reális remény elveszett. Európa „brazíljai” javára a brazil születésű Pepe megmozdulása döntött. (Ráadásul a gólpasszt

Dzsudzsák és a svéd Elm

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008

is egy brazilból honosított klasszis, Deco adta.) A Babos – Bodnár, Juhász, Gyepes, Halmosi – Vadócz, Tóth B., Dárdai – Dzsudzsák, Huszti – Torghelle tizenegy kezdett, majd a 65. percben Erwin Koeman Huszti és Dárdai helyére Hajnalt és Priskint küldte a pályára. A hajrában Tóth Balázst Buzsáky

Ákos váltotta. Az 1-0-s vereséggel szinte minden remény elszállt a továbbjutásra. Erwin Koeman mégis elégedett volt: „Mentálisan helytálltunk, de technikailag alulmaradtunk. Taktikailag jól játszottunk, mert sikeresen leszűkítettük a területet, s így alig pár lehetőségük volt a portugáloknak. Nekik sikerült betalálni egy pontrúgásból, nekünk nem. Összességében elégedett vagyok a csapattal a két vereség ellenére is.”

Októberben aztán a portugálok megnyerték a lisszaboni mérkőzést is. A találkozó kezdetére kiderült, a dánok 1-0-ra győztek a svédek ellen, így a csoportban eldőlt a javukra az elsőség kérdése. Ugyanakkor a magyarok és a portugálok számára felcsillant a pótszelejtező elérésének reménye. A mi csapatunk Hajnal Tamás és Dárdai Pál sérülése miatt tartalékosan, a Babos – Bodnár, Gyepes, Juhász, Vanczák – Vadócz, Tóth – Dzsudzsák, Gera, Huszti – Torghelle tizeneggyel kezdett. A hazaiaknál, Cristiano Ronaldóval az élen, minden sztár pályára lépett, az eltiltott Pepe kivételével. A 18. percben megszerezte a vezetést házigazda: Simão Sabrosa a hálóba vágta a labdát. A 26. percben Cristiano Ronaldo cserét kért, korábbi manchesteri klubtársa, Nani állt a helyére. Erwin Koeman kapitány fontosabbnak tartotta, hogy egy súlyos vereség elkerülésére játsszon, mintsem gólr. A második félidőben a portugálok sokkal többet birtokolták a labdát, helyzeteket alakítottak ki, csak Babos Gáboron múlt, hogy nem szenvedett súlyos vereséget a magyar csapat. Koeman Vadócz helyére Priskint, Huszti helyére Buzsákyt küldte be. A 74. percben Pedro Mendes labdáját Liedson közelről a kapura fejelte. Babos hihetetlen reflexszel belekapott a labdába, de csak a gólvonalon túlról tudta kihúzni. Hat perccel később Gyepes hibája után Duda beemelte a labdát a tizenhatoson belülre, a Vanczák mögött helyezkedő Simão pedig óriási gólt lőtt a rövid sarokba. A hajrában Erwin Koeman újoncot avatott: a debreceni Varga József először játszhatott az A-válogatottban. A románok elleni felkészülési mérkőzést is figyelembe véve 2009. augusztus–szeptember–októberben négy meccsen négy vereséget szenvedtek a meggypiros mezeselek, miközben egyetlen akciógólt sem tudtak összehozni.

A következő mérkőzésen hangulatjavító győzelmet aratott a gárda a dán fővárosban. Már korábban biztossá vált, hogy a „dinamitok” csoportelsőként kijutnak a dél-afrikai világbajnokságra. Morten Olsen így sem pihentette legjobbait, Agger, Rommedahl, Tomasson és Bendtner is kezdett Koppenhágában, ahol 40 ezren gyűltek össze, hogy nemzeti csapatukat ünnepeljék. A dán játékosok pedig úgy gondolták, azzal szolgálják ki a lelkes közönségüket, ha utolsó meccsüket is megnyerik, ezért az első perctől rohamozni kezdtek. Több nagy helyzetük volt, köszönhetően a magyar védők bizonytalanságának, azonban Babos Gábor szenzációsan védett. A vendéglátók mezőnyfölényben voltak, a 35. percben mégis Erwin Koeman együttese szerzett vezetést: Rudolf kiugratta volna Buzsákyt, de a labda végül egy hazai védőről pattant vissza az irányítónkhoz, aki 12 méterről a hálóba lőtt. A vezetés birtokában a magyar válogatott is bátrabban futballozott, jobban megtartották a labdát a középpályásaink. Az állás végül nem válto-

zott, a mieink megnyerték utolsó csoportmeccsüket, és 2003 után először (az 1986-os mexikói világbajnokság óta másodszer) győztek tétmérkőzésen olyan együttes ellen, amely kijutott az aktuális nemzetközi tornára. A Koppenhágában a Babos – Bodnár, Vanczák, Juhász, Halmosi – Tóth B. – Dzsudzsák (Priskin, 90.), Varga, Buzsáky (Huszt, 77.) – Torghelle, Rudolf (Vadócz, 87.) összeállításban szereplő magyar válogatott végül a csoport negyedik helyén végzett.

Nagy pofonnal zárult az ősz: a belgák sima hármast rúgtak nekünk Gentben. A világranglistán akkor éppen az ötvenedik helyen álló együttesünk a Király – Bodnár, Vanczák, Juhász, Halmosi – Sándor, Tóth, Buzsáky – Dzsudzsák, Torghelle, Rudolf összetételben lépett pályára. A 38. percben gyönyörű góllal szerezték meg a „vörös ördögök” a vezetést. Marouane Fellaini, az Everton középpályása a tizenhatoson belül kapura fordult és ritkán látható finom mozdulattal kilötte a bal felső sarkot. A hosszú idő után újra címeres mezt húzó Királynak esélye sem volt elérni a labdát (1-0). A második félidőben több helyütt is megváltoztatta csapatát Erwin Koeman (Bodor, Priskin, Horváth Gábor és Fülöp érkezett Buzsáky, Rudolf, Bodnár és Király helyére), nem túl sok sikerrel. Az első 10 percben újabb belga helyzetek adódtak a magyar kapu előtt. A mi első lehetőségünkre az 55. percig kellett várni, de Priskin kihagyta. Az ellentámadásból szinte azonnal gólt szerzett Belgium, a találat Edin Hazard szabadrúgása után Thomas Vermaelen nevéhez fűződik (2-0). Öt perc múlva egy érthetetlen tizenegyest kapott a németalföldi válogatott. Kevin Mirallas állt a labda mögé, és magabiztosan a kapuba rúgta (3-0).

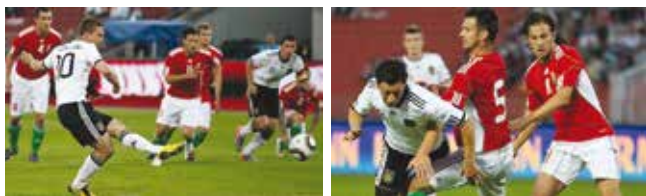
Május végéig már csak egy mérkőzés szerepelt a programban, az oroszok elleni. Márciusban Eb-elődöntőssel csatáztunk! Győrben az oroszok számára egy korszak lezárult, hiszen Guus Hiddink utoljára dirigálta a csapatukat. Az összecsapás ellentétes félidőket és 1-1-es döntetlent hozott. A magyar válogatott összeállítása (Király – Bodnár, Horváth, Juhász, Vanczák – Szélesi, Bodor – Huszt, Buzsáky, Rudolf – Torghelle) nem kis meglepetést keltett: a hazai pályán szereplő tizenegybe hét kifejezetten védekező játékos került – a kapust is beleértve. A hátsó négyes elé Erwin Koeman még két védőt (a fehérvári Horváth Gábort és az akkor debreceni

Szélesi Zoltánt) állított. Az első féldőben, úgy festett, beválik a húzás: a 39. percben szinte a semmiből vezetéshez jutottunk. Juhász Roland kétszer is kapura lőtt az orosz tizenhatoson belül, a labdája azonban mindannyiszor lepattant. Aztán kikerült a védőkről balra, Vanczák Vilmos elé, s az előrehúzódo balhátvéd lövése, Akinfejevet is érintve, besurrant a bal alsóba. Guus Hiddink erősített a második féldőre: Szemsov és Pogrebnyak helyére két, Londonból érkezett profi állt: Andrej Arsavin az Arsenal és Roman Pavljucsenko, a Tottenham futballistája. Kapust is cserélt, Gabulov került pályára. Erwin Koeman Tözsér Dánielt küldte be Buzsáky Ákos helyére. A folytatásban a Szbornaja enyhe mezőnyfőlényt harcolt ki, viszont nem volt benne a játékában a gól. Az 58. percben mégis kiegyenlített, egy bal oldali szöglet után a Torghelle Sándort megelőző Dinyijar Biljaletgyinov négy méterről a kapuba segítette a labdát. A gól után két perccel Bodor Boldizsár helyett a támadásszervezéshez jobban értő Hajnal Tamás szállt be. Az utolsó húsz percre egy másik Bundesliga-légiós is beállt a magyar csapatba: a könnyebben megsérült Horváth Gábort Dárdai Pál váltotta. A hajrában volt esély a győzelemre: a 78. percben Huszti remek passza után Rudolf Gergely a féldő legnagyobb magyar helyzetét hagyta ki, majd lement a pályáról, és egy újabb Bundesliga-játékos, Szalai Ádám folytatta helyette. Leginkább a cserék jelentettek eseményt a meccs hajrájában (beállt a győri Koltai Tamás is, mégpedig Huszti helyére), unalmas mezőnyjátékkal zárult a 90 perc. Kivéve talán Szalai Ádám helyzetét: 15 méteres lövése után az orosz kapus a léc alól tolta ki a labdát. Az utolsó percekben – Gyenyiszov túl szigorú kiállításai miatt – emberelőnyben futballoztunk.

A magyar csapat nem játszott jól, de a dánok elleni győzelmen kívül ez a találkozó hozta az egyetlen elfogadható eredményt a szezonban.

Május végén aztán újabb keserű pirulát kellett lenyelnünk. A másfél hónappal később világbajnoki bronzérmét nyerő Nationalelf visszavágott a 2004-es kaiserslauterni vereségéért, és simán 3-0-ra győzött. Lukas Podolski az 5. percben tizenegyesből szerzett vezetést, majd a második féldő közepén Mario Gomez és Cacau három perc leforgása alatt kétszer is bevette a kapunkat. Erwin Koeman az alábbi csapatot szerepeltette:

A német Podolski, Özil, Gomez és Khedira a magyar védőkkel

Király – Bodnár (Laczkó, 86.), Vanczák, Horváth G., Bodor (Tözsér, 46.) – Juhász (Szélesi, 71.), Vadócz – Dzsudzsák, Koman (Lázok, 88.), Huszti (Priskin, 71.) – Torghelle (Németh, 62.)

A rosszra jött a még rosszabb. Ha már fentebb a kaiserslauterni mérkőzést emlegettük: Erwin Koemannak nem sikerült az, ami 2004-ben Lothar Matthäusnak, nem tudott nyerni a magyarokkal barátságos mérkőzésen hazája éppen egy nagy tornára készülődő válogatottja ellen. Az Oranje gálaelőadást tartott Amszterdamban. Pedig pont olyan jól indult a mérkőzés, mint 1994-ben, az amerikai világbajnokság előtt a hollandok ellen: vezetett a magyar csapat, Dzsudzsák Balázs, a PSV játékosa bevette a narancsmezesek kapuját. A folytatás azonban ka-

Súlyos vereség Amszterdamban. Állnak, balról: Priskin, Fülöp, Torghelle, Horváth, Szélesi, Juhász. Elöl: Dzsudzsák, Bodnár, Huszti, Vanczák, Bodor. Középső kép: Dzsudzsák és Van Bronckhorst. Szélső kép: Huszti és Van Persie

tasztrófálisan alakult, 1-1-es féldíj után Arjen Robben vezérletével a hollandok öt gólt is szereztek. A magyar válogatott a Fülöp – Bodnár (Laczkó), Juhász, Horváth (Vadócz), Vanczák – Szélesi, Bodor – Dzsudzsák, Huszti (Lázok) – Torghelle (Elek), Priskin összeállításban szerepelt. A vereséggel lezárult Erwin Koeman magyarországi kapitánykodása.

2009. aug. 12.	Bp., Puskás-st.	ROMÁNIA	0-1 (0-0)		
2009. szept. 5.	Bp., Puskás-st.	SVÉDORSZÁG	1-2 (0-1)	vb-sel.	Huszti
2009. szept. 9.	Bp., Puskás-st.	PORTUGÁLIA	0-1 (0-1)	vb-sel.	
2009. okt. 10.	Lisszabon	PORTUGÁLIA	0-3 (0-1)	vb-sel.	
2009. okt. 14.	Koppenhága	DÁNIA	1-0 (1-0)	vb-sel.	Buzsáky
2009. nov. 14.	Gent	BELGIUM	0-3 (0-1)		
2010. márc. 3.	Győr	OROSZORSZÁG	1-1 (1-0)		Vanczák
2010. máj. 29.	Bp., Puskás-st.	NÉMETORSZÁG	0-3 (0-1)		
2010. jún. 5.	Amszterdam	HOLLANDIA	1-6 (1-1)		Dzsudzsák

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

9 mérkőzésen: Juhász Roland (RSC Anderlecht), Torghelle Sándor (Augsburg)

8 mérkőzésen: Dzsudzsák Balázs (PSV), Huszti Szabolcs (Zenit), Vadócz Krisztián (Osasuna)

7 mérkőzésen: Bodnár László (DVSC-Teva), Priskin Tamás (Ipswich Town), Vanczák Vilmos (FC Sion)

6 mérkőzésen: Buzsáky Ákos (Queens Park Rangers)

5 mérkőzésen: Babos Gábor (NEC Nijmegen), Bodor Boldizsár (Roda JC), Halmosi Péter (Hull City), Tóth Balázs (KRC Genk)

4 mérkőzésen: Dárdai Pál (Hertha BSC), Gyepes Gábor (Cardiff City), Hajnal Tamás (Borussia Dortmund), Horváth Gábor (Videoton FC), Szélesi Zoltán (DVSC-Teva), Rudolf Gergely (DVSC-Teva)

3 mérkőzésen: Gera Zoltán (Fulham FC), Király Gábor (1860 München), Tőzsér Dániel (KRC Genk)

2 mérkőzésen: Fülöp Márton (Sunderland), Laczkó Zsolt (DVSC-Teva), Lázok János (MTK Budapest), Varga József (DVSC-Teva)

1 mérkőzésen: Elek Ákos (Videoton FC), Fehér Csaba (NAC Breda), Koltai Tamás (Győri ETO), Koman Vladimir (Bari), Németh Krisztián (AEK Athén), Sándor György (Újpest), Tímár Krisztián (Plymouth Argyle), Szalai Ádám (Mainz)

Az első magyar vb-érmesek az Aranycsapat óta

Miután az MLSZ a gyenge eredmények – közöttük is az U21-es selejtezőn a walesiek elleni súlyos vereség – hozadékaként menesztette a holland Wilco van Buurent, Egervári Sándort bízta meg a junior-világbajnokságra készülő csapat irányításával. A rutinos edző vitte az együtttest Egyiptomba, ahol aztán az 1954-es svájci világbajnokság óta először szerzett nagypályás FIFA-rendezvényen érmet magyar csapat.

A lehető legrosszabbul indult a torna a válogatott számára. Az első meccsen Honduras 3-0-s vereséget mért a mieinkre, akik a második találkozó első félidejében sem tudtak gólt szerezni. Ám utána beindult a gárda: Korcsmár, Koman, Debreceni és Présinger találatával 4-0-s diadalt hozott Dél-Afrika ellen, majd az Arab Emírségek 2-0-s legyőzése (gólszerző: Németh és Koman) a körbeverések után csoportgyőzelmet ért. A nyolcaddöntőben Kiss Máté pazar lövése előnyt hozott ugyan, de utána csak óriási mérkőzésen, a hosszabbításban Koman Vladimir révén hátrányból egyenlítve, tizenegyespárbajban sikerült kiejteni a cseheket. A negyeddöntőben még nehezebb ellenfél jutott: az olasz legénység. A campionatóban futballozó Koman Vladimir már a második percben vezetést szerzett, de az azzurrók a 82. percben kiegyenlítettek. A hosszabbításban Németh Krisztián gólját egy percen belül ismét egalizálták. Ám a 117. percben Németh megint betalált a kapuba – belőve a csapatot az elődöntőbe. A ghánaiak ellen – az eltiltott Koman Vladimir és Szekeres Adrián nélkül – az első féldőt elrontotta a magyar csapat, így súlyos egyéni hibák miatt kétgólos hátrányba került. A második féldőben sokkal jobban játszott, mint a későbbi aranyérmes, mégis veszített 3-2-re. Futács Márkó és Balajti Ádám találatával – miután a „fekete csillagocskák” rúgtak még egy gólt – nem volt elég az egyenlítéshez. A magyar legénység Costa Rica ellen játszotta a bronzmérkőzést. Az azóta már felnőtt vb-n is gólt szerző Marco Ureña révén a közép-amerikaiak a 81. percben megszerezték a vezetést, ám Koman Vladimir a 91. percben büntetőből ki tudott egyenlíteni. Ezt a találkozót is szétlövés döntötte el, amelyben Gulácsi Péter lett a hős: négy Costa Rica-iból egy sem tudott a kapujába lőni. Koman

A teljes magyar keret a pályán ünnepel a kairói bronzmérkőzést követő éremátadás után. Felejthetetlen élményt szereztek nekünk és önmaguknak is

ezúttal rontott, de előtte és utána Németh Krisztián, valamint Varga Roland nem, így Magyarország, története során először, világbajnoki érmet nyert egy korosztályos futballtornán. Koman Vladimír, a csapat kapitánya, a góllövőlista második helyezettejeként ezüstcipőt kapott. A FIFA technikai bizottságának elemzése az övé mellett három játékosunk teljesítményét értékelte különösen jónak: Gulácsi Péterét, Korcsmár Zsoltét

A magyar tizenegy. Állnak, balról: Szekeres, Debreceni, Présinger, Korcsmár, Gulácsi. Elöl: Németh, Gosztonyi, Dudás, Koman, Simon András, Simon Ádám

és Németh Krisztiánét. A magyar válogatottban pályára lépett a junior világbajnokságon: Gulácsi Péter (Liverpool FC, 7 mérkőzés, 690 perc), Szabó János (Paksi FC, 6, 600), Takács Péter (Diósgyőri VTK, 3, 146), Kiss Máté (Győri ETO, 5, 477), Debreceni András (Bp. Honvéd, 6, 563), Korcsmár Zsolt (Újpest FC, 5, 394), Koman Vladimír (Bari, 6, 600), Simon András (Cordoba, 6, 404), Németh Krisztián (AEK Athén, 6, 506), Dudás Ádám (Győri ETO, 4, 203), Varga Roland (Brescia, 4, 165), Szekeres Adrián (MTK Budapest, 5, 569), Présinger Ádám (Videoton, 5, 435), Zábó Bence (Győri ETO, 5, 377), Simon Ádám (Szombathelyi Haladás, 6, 368), Gosztonyi András (MTK Budapest, 6, 600), Balajti Ádám (Diósgyőri VTK, 4, 79), Futács Márkó (Werder Bremen, 7, 353), Tóth Bence (Ferencváros, 1, 30). Tagja volt még a keretnek a két tartalékkapus, Megyeri Balázs (Ferencváros) és Kovácsik Ádám (Reggina).

Koman Vladimír nevét megismerte a világ

Az U21-es válogatott folytatta csatározását az Eb-, illetve az olimpiai selejtezőkön.

A luxemburgiak elleni, előző idénybeli kettős győzelmet kiábrándító folytatás követte. A walesiektől 4-1-re kikapott. Ám novemberben, immár Egervári Sándor irányításával, az egyiptomi vb-bronzérmesekre épített gárda 2-0-ra nyert az olaszok ellen Győrben, s ezzel visszahozta a reményt. Sajnos, Rietiben az olaszok visszavágtak (0-2). Ennek ellenére még akár a csoportgyőzelemre is volt esély. Az idényben az U21-esek találkozóin Gulácsi, Korcsmár, Koman (3-3 mérkőzésen), Debreceni, Elek, Gosztonyi, Kádár, Lázár, Lencse, Németh K., Szakály D., Varga J., Varga R. (2-2), Futács, Gál, Gyömbér, Kulcsár D., Pintér, Présinger, Simon A., Stieber, Szabó Á., Szabó J., Szabó L., Vass Á. (1-1) lépett pályára.

Két nagy pillanat: Németh Krisztián gólt lő az olaszoknak, Gulácsi Péter tizenegyest véd a csehek ellen

Az U19-es Európa-bajnokság első állomását hazai környezetben, Tiszaújvárosban és Nyíregyházán teljesítette a magyar csapat, az oroszok mögött, a lettek és a liechtensteiniek előtt másodikként jutott tovább. Szapor Gábor tanítványai (akik közül azóta Simon Krisztián az A-válogatottban is bemutatkozott) az elitkörben már elvéreztek. Tatabányán 1-0-ra kikaptak a görögöktől, 3-2-re a portugáloktól, s így közben hiába ütötték ki 3-0-ra a románokat, csupán harmadikok lettek.

A 17 éven aluliak sorsa hasonlóan alakult. Az MLSZ ismét „hazahozta” az őszi selejtezőket, Zsivóczky Gyula legénysége Telkiben és Tatán pályára lépve Szlovákia, Luxemburg és Albánia előtt – noha a nyugat-európai riválissal csak döntetlenre végzett – csoportgyőztes lett. A svájci elitkörből ellenben, már Tuboly Frigyes irányításával, a házigazdák, a németek és a szerbek mögött végezve, csoportnegyedikként kiesett. A játékosok közül ketten, Poór Patrik és Vécsei Bálint átestek már a tűzkeresztségen a nagyválogatottnál is.

EURÓPAI KUPÁK

Az Anfield Roadon a Liverpool és a Loki-ultrák győztek

Húsz mérkőzést játszottak a magyar csapatok az európai kupák 2009–2010-es kiírásában. Ehhez a korábbiakhoz képest két változás szükségeltetett: ismét négy csapat nevezhetett, s a DVSC-Teva – a XXI. század magyar futballjában példa nélkül álló menetelést bemutatva – eljutott a Bajnokok Ligája főtáblájára. A Loki játszotta a magyar mérkőzések hatvan százalékát.

A sorozat nagyon korán, július közepén, a svéd Kalmar FF ellen kezdődött. A 2-0-s hazai győzelmet még az előző idényben szerepelt játékosok harcolták ki – Varga József és Kiss Zoltán lőtte a gólokat –, mint ahogyan ők voltak a részesei a kinti 3-1-es vereségnek. Nem láttunk a jövő-

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

be, nem is sejtettük, hogy a Svédországban is gólt szerző Varga József lesz a selejtezőszakasz első számú hőse: ha nincs a Kalmarnak lőtt két gólja, a Loki nem jut el a főtáblára.

A következő selejtezőkörben egyszerűbbnek tűnő ellenfél jutott, a DVSC Észtországban és a Nagyerdőben is 1-0-ra megverte a Levadia Tallinnt.

Kint Leandro lőtte a gólt, Debrecenben pedig az akkor még sokat kritizált Adamo Coulibaly. Az előző mondatból kiderül: addigra megérkezett az első erősítés! A Bajnokok Ligája főtáblájára kerüléshez a szófiai Levszkit kellett kiejteni. Újabb igazolások

csatlakoztak a kerethez, köztük Bodnár László, aki a bolgár fővárosban megszerezte a vezetést. Az Ausztriából hazatért védő vágta be az első gólt (vagy 25 méterről) a 12. percben, majd a hazaiak egyenlítő találatát után Czvitkovics Péter lőtt még egyet. Az idegenbeli 2-1-es győzelem valóban a BL előszobájába engedte a debrecenieket. Már csak egy ajtón kellett keresztülmenni: Budapest, a Puskás-stadionban, a visszavágón továbbjutni.

Telt ház (akkor ez 33 000 nézőt jelentett) előtt a Vasutas két látványos góllal bő félóra alatt megváltotta jegyét a főtáblára. Előbb Varga József, majd Rudolf Gergely lőtt bombagólt a tizenhatoson kívülről – a DVSC ágyúzások közepette masírozott be a Bajnokok Ligájába.

A sors(olás) talán még kegyetlenebb volt a Lokival, mint 14 évvel korábban a Ferencvárossal. A 2005-ben győztes, 2007-ben döntős Liverpool FC, az előző hat BL-kiírásban háromszor negyeddöntős, majd háromszor nyolcaddöntős (s a 2009–2010-es szezonban végül

Debreceni szurkolók egy szófiai újságban

Leandro de Almeida látványos labdaszelítéése a Liverpool FC elleni Bajnokok Ligája-mérkőzésen

1986
1987
1988 az elődöntőig menetelő!) Olympique Lyon, s az előző két Serie A-ban, az olasz élvonalban egyaránt negyedik Fiorentina került a csoportjába. A felejthetetlen BL-félév az Anfield Roadon, a „vörösök” mitikus stadionjában kezdődött. Magyar „győzelemmel”. A híres debreceni ultrabrigádok hangerőben, lelkesedésben ugyanis lenyomták a liverpooliakat, miközben ábrándos szemmel hallgatták a számukra is megindító örökzöldet, a You will never walk alone-t. (A beszámolók szerint mintegy 3000 honfitársunk szorított a Lokomotívért a Beatles városában.) A Szélesi Zoltán, Varga József és Rudolf Gergely nélkül pályára lépő csapat is tisztességesen helytállt – ami az eredményt illeti, abban aligha lehet vita, hogy ott egy magyar klub kikaphat 1-0-ra. Noha három kulcsembere hiányzott, talán a hatból az elsőn állt legjobban helyt a csapat. A folytatásban rendszerint már a találkozők első perceiben gólt kapott, s csak szaladt a soros ellenfél meg az eredmény után. A további meccsek – az eleinte leginkább rettegett, végül a BL-től csoportaharmadikként búcsúzó Liverpool FC elleni budapesti találkozót (0-1) leszámítva – csalódást hoztak. A Lyon, az első 24 percben három gólt is szerezve, 4-0-ra nyert a Puskás Ferenc Stadionban, majd a Fiorentina is győzni tudott ott 4-3-ra, habár Czvitkovics Péter már a második percben megszerezte a DVSC első főtáblás BL-gólját. (Később ez a mérkőzés is bekerült a fogadási csalások után vizsgálódó hatóságok látókörébe. A debreceniek közül Vukasin Polekszics neve került a fókuszba, s a gyanú szerint a magyar bajnoknak az első 30 percben három gólt kellett kapnia. Később e találkoző kapcsán nem került konkrétum bizonyításra, ám a kapust az UEFA fegyelmi bizottsága az idény végén két évre eltiltotta, s mellékbüntetésként 10 000 eurós pénzbüntetéssel sújtotta – a jelentési kötelezettség kétszeri elmulasztása miatt. Hasonló ok miatt bűnhődött Mészáros Norbert is, aki egyszeri jelentés-elmulasztásért 2011. utolsó napjáig kapott szilenciumot.)

2001 Firenzében a Komlósi Ádám korai sérülése miatt (is) összekuszálódott védelem öt gólt szedett be, igaz, Rudolf Gergely és Adamo Coulibaly ismét eredményes volt. Mindenesetre Herczeg András megállapította, hogy Firenze fölött kék az ég: „Most látszik csak, hogy milyen különbség van az elit és egy magyar csapat között.”

2002 A harmadik hazai mérkőzésen, a Liverpool FC ellen is telt ház biztatta a Puskás Ferenc Stadionban a Lokit, de a hangulat már korántsem volt olyan lelkes, mint a Lyon vagy a Fiorentina ellen. A DVSC is kevesebbet támadott, Herczeg András inkább azt tartotta fontosnak, hogy az előző két hazai (vagyis budapesti) meccs négy-négy kapott gólja után ne szórják meg a „vörösök” a hajdúságiakat. Ez sikerült (0-1), az már nem, hogy a francia és az olasz alakulat után legalább az angolok ellen megússzák a debreceniek, hogy az első helyzetből gólt kapjanak. Lyonban aztán megint négyet számoltak a DVSC-re, s így a magyar bajnok (éppen úgy, mint a Ferencváros 1995-ben) 19 kapott góllal zárta a csoportszakaszt. Ez akkor negatív rekordnak számított (a két magyar legénység mellett egyszer a Dinamo Kijev is egy híján húszig jutott), azóta alulmúlta 22 beszedett góllal 2011-ben a Dinamo Zagreb és 2012-ben a Nordsjælland. Az egyetlen vigasztaló apróság a sok rossz után (a magyar léptékkal mérve óriási pénzügyi haszon mellett) egy furcsa „egál” volt: a Loki a hat BL-meccsén éppen úgy öt gólt szerzett, mint a Gerrardot, Fernando Torrest, Dirk Kuytöt is soraiban tudó Liverpool FC.

2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011 Herczeg András a hat főtáblás mérkőzésen húsz játékost küldött pályára, közülük hatan, Bodnár László (aki a Levszki elleni hazai mérkőzés utáni halálos gázolása miatt felfüggesztett börtönbüntetést kapott), Adamo Coulibaly, Czvitkovics Péter, Kiss Zoltán, Laczkó Zsolt és Szakály Péter játszottak minden találkozón. Négy mérkőzés jutott Vukasin Polekszicsnek, Fodor

Marcellnek, Komlósi Ádámnak, Leandrónak, Mészáros Norbertnek, Rudolf Gergelynek, Szélesi Zoltánnak és Varga Józsefnek. Három összecsapáson szerepelt Dombi Tibor és Luis Ramos, kettőn Djordje Pantics, Mirsad Mijadinoski és Feczesin Róbert, egyen Bernáth Csaba.

Ami a további három magyar indulót illeti, az Európa Ligában a Haladás – az UEFA-kupa utódaiként alapított új széria első magyar szereplőjeként – előbb idegenben lőtt góllal kiejtette a kazah Irtis Pavlodart (1-0, 1-2), majd elbúcsúzott a svéd Elfsborg ellen (0-3, 0-0). A Hali ugyanabban a stadionban harcolta ki a továbbjutást Kazahsztánban, ahol egy évvel korábban a DVSC járt sikerrel (mert az idegenbeli döntetlen annak számított), majd ugyanúgy szerzett gól nélkül kiesett a borási riválissal szemben, mint 2007-ben a Loki. Lám, a futballtörténelem ismétli önmagát!

Két fővárosi klub lépett ki a nemzetközi porondra. A Bp. Honvéd a török Fenerbahçét kapta, amely 2008-ban egy ötöst rúgott az MTK-nak Budapesten. A törökök 2009-ben is ötöt vágtak a magyar ellenfélnek, csak ezúttal Isztambulban. A két brazil, Roberto Carlos és Alex egy-egy gólja mellett a spanyol Daniel Güiza mesterhármásig jutott, Zsolnai Róbert szépített. A kispesti visszavágó már csak formalitás volt, Fritz Attila négy perccel a beállítása után kiegyenlített (1-1). Így legalább a kettős vereséget megsúzta Sisa Tibor csapata.

Az Újpest a bukaresti Steauát kapta. A kinti meccset, két egyéni hiba után, a románok megnyerték 2-0-ra, akik aztán győzni tudtak a Megyeri úton is 2-1-re. Ahogyan az egyik szurkoló fogalmazott – egy, a lilákat Bukarestbe elkísérő 400 fanatikusból –, a csapat nem nőtt fel az ultrákhoz. A bukaresti találkozón a román drukkerok egy magyar nyelvű, sértő transzparenst emeltek fel, amiért az UEFA 50 000 euróra büntette a klubjukat. Várható volt, hogy a provokáció miatt feszült hangulatú lesz a visszavágó. Az UEFA később a magyar egyesületet is hasonló büntetésre ítélte. A vendégek egyébként kifogásolták – s a tényről a *Realitatea* nevű román televíziós csatorna is beszámolt –, hogy a Steaua játékosainak az utcán kellett tölteni a mérkőzés előtti éjszaka nagy részét, mivel a belvárosi Sofitel szállodában bombariadó volt. Ezt a magyar rendőrség is megerősítette, a *Prosport* nevű bukaresti sportnapilap hírére („A hotel környékén lévő utcákon sok Újpest-szurkoló volt, hogy megtámadja a román rendszámú gépkocsikat”) ellenben nem.

Az Újpest Bukarestben. Állnak, balról: Balajcza, Vaskó, Vermes, Korcsmár, Lambulics, Rajczi.

Elöl: Sándor, Stokes, Kabát, Pollák, Dudics

A Fradi Dárdai Hertháját fogadta

Az angol kézben lévő Ferencváros – nem meglepő módon – a szigetországban játszott felkészülési mérkőzéseket az idény előtt. Július elején a Sheffield FC, a Lincoln FC és a második vonalbeli – a három ellenfél közül legtekintélyesebbnek számító – Barnsley ellen játszott, felemás mérleget produkálva. A nyolcadik divízióban szerénykedő sheffieldiek elleni 5-1-es győzelem után döntetlent ért el negyedik osztálybeli vendéglátójával, majd a Championshipben szereplő ellenféltől kikapott. Mindazonáltal a Barnsley-val szemben ment a legjobban, a vereség (2-3) dacára is. A hazaérkezése után, július közepén a Hertha BSC-t fogadta. A nyár rangadójaként hirdették a mérkőzést, de nem a játékról maradt emlékezetes. A Bundesliga 1-be tartozó berliniek – soraikban Dárdai Pállal – 2-0-ra nyertek, mégis rossz szájjal távoztak. Szurkolóik egy részét és a német újságírókat a kinti média szerint inzultálták a ferencvárosi keményfiúk. A télen a Fradi Máltán járt, január végén, február elején négy meccset is játszott. Legyőzte az ottani utánpótlás-válogatottat és az egyik élcsapatot, a Sliema Wandererst is.

Az Arsenal, egy évvel azt követően, hogy a Haladásnál látogatást tett a Rohonci úton, újra átruccant az ausztriai edzőtáborból. Hetvenöt százalékot (!) esett az érdeklődés, a 2008-as 12 000 nézővel szemben mindössze négyezren voltak kíváncsiak a londoni „ágyúsokra”. Sajnálhatja, aki nem látta a meccset, mert Arsène Wenger együttese másodsorra jobban strapálta magát, 5-0-ra győzött. A gólokat Nicklas Bendtner és Eduardo (2-2), valamint büntetéből Robin van Persie szerezte.

Az ősszel a BL-főtáblán szerepelt DVSC-Teva a tavaszi szezonra – a megszokott gyakorlatnak megfelelően – Törökországban készült fel.

Andrej Arsavin a szombathelyi védők gyűrűjében

Gera volt az Európa Liga-döntős Fulham sztárja

Erwin Koeman a szeptemberi, a svédek és a portugálok elleni selejtezőre az alábbi bő keretet állította össze: Babos Gábor (NEC Nijmegen), Fülöp Márton (Sunderland), Király Gábor (1860 München), Köteles László (Genk); Bodnár László (DVSC-Teva), Fehér Csaba (NAC Breda), Juhász Roland (Anderlecht), Tímár Krisztián (Plymouth), Gyepes Gábor (Cardiff City), Bodor Boldizsár (Roda), Gaál Miklós (Amkar Perm); Huszti Szabolcs (Zenit), Dzsudzszak Balázs (PSV), Halmosi Péter (Hull City), Gera Zoltán (Fulham), Hajnal Tamás (Borussia Dortmund), Vadócz Krisztián (Osasuna), Tóth Balázs (Genk), Dárdai Pál (Hertha BSC), Buzsáky Ákos (Queens

Park Rangers); Torghelle Sándor (Augsburg), Rudolf Gergely (DVSC-Teva), Priskin Tamás (Ipswich). Bodnár és Rudolf kivételével ők alkották az idényben a magyar légió színe-javát.

Közülük is Gera Zoltán neve kívánkozik az élre, aki kulcsfigurája volt a londoni Fulham története legnagyobb nemzetközi sikerének. A gárda egészen az Európa Liga döntőjéig menetelt, 18 találkozóból álló utat megjárva. Csak öt ellenfelet említve, az AS Roma, a Sahtar Donyeck, a Juventus, a Wolfsburg és a HSV testén át jutott a hamburgi döntőbe. Ott ellenben kikapott az Atlético Madridtól, vagyis hát Diego Forlántól. Az uruguayi szerezte a 2-1-es mérkőzés mindkét „spanyol” gólját, a másodikat a 117. percben. Gera nagyon sokat tett a Fulham FC sikeréhez, hat találatával, az angol válogatott Bobby Zamorával holtversenyben, a csapat házi gólkirályaként tündökölt. Az 1-3-ról kezdett Juventus elleni londoni meccsen két góllal járult a 4-1-es fordításhoz, az elődöntőben pedig ő lőtte a HSV hálójába az angolok második gólját. Ha az nincs, finálé sincsen... Gerát klubja szurkolói a csapat legjobbjának választották az idény végén.

Az FFC egyébként a 12. helyen végzett a Premier League-ben, talán juthatott volna előbbre is, ha az idény végén már nem elsősorban az Európa Ligára fókuszál. Ugyancsak az angol élvonalban szerepelt Fülöp Márton (Sunderland, 13.), Halmosi Péter (Hull City, 19.), valamint egyetlen mérkőzésen csereként, Kurucz Péter (West Ham United, 17.) Fülöp az idény végén kölcsönjátékosként védett a Manchester Cityben (5.), egyebek mellett Carlos Tévez, Vincent Kompany, Patrick Vieira, Robinho és Kolo Touré is a klubtársa volt. A csapat éppen csak lemaradt a BL-indulásról. A második vonalban játszott Kádár Tamás (Newcastle United, 1.), Gyepes Gábor (Cardiff City, 4.), Buzsáky Ákos (QPR, 13.), Priskin Tamás (Ipswich, 15.) és Tímár Krisz-

Juhász Roland újabb nagyszerű idényt zárt az Anderlecht-tel

Gera Zoltán ezzel a góllal segítette döntőbe a Fulhamet a Hamburger SV ellen az Európa Ligában

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

tían (Plymouth, 23.) Gulácsi Péter, Poór Patrik, Adorján Krisztián és Pölöskei Zsolt a Liverpool FC korosztályos csapataihoz tartozott. A kapust, ahogyan korábban a Herefordnak, ezúttal a Tranmere Roversnek adták kölcsön a „vörösök”. Bogdán Ádám a Bolton Wanderers keretébe tartozott, rövid időre a Crewe Alexandrához került. László Csaba január végéig dolgozott a skót élvonalban, a Hearts (6.) menedzsereként. Az edinburghiak egyik kapusa a debreceni Balogh János volt.

Dárdai Pál a tizenharmadik, s egyben utolsó idényét töltötte a Hertha BSC-ben, a német élvonalban. A berlini klub tizennyolcadik helyezettként kiesett. Ugyancsak a Bundesliga 1-ben futballozott Hajnal Tamás (Borussia Dortmund, 5.), valamint Lów Zsolt és Szalai Ádám (Mainz, 9.) A második vonalban szerepelt Torghelle Sándor és Szabics Imre (Augsburg, 3.), továbbá Király Gábor (1860 München, 8.) és Stieber Zoltán (TuS Koblenz, 17.)

Az osztrák elitliga játékosai közé tartozott Sáfár Szabolcs (FK Austria, 2.), a 14 gólig jutó Waltner Róbert (SV Mattersburg, 6.) és Pusztai Olivér (FC Kärnten, 10.)

Hollandiában Dzsudzszák Balázs kiemelkedő idényt zárt. Az *Elf Voetbal* című szaklap osztályzatai alapján az Eredivisie, az ottani élvonal negyedik legjobb futballistájának bizonyult. Tizennégy találatával a PSV (3.) házi gólkirálya lett, egyúttal holtversenyben hatodikként zárt a liga mesterlövészeinek lajstromában. Emellett a második legtöbb gólpasszt adta (15), csak az akkor még az AFC Ajaxban játszó Luis Suárez előzte meg kettővel. A *goal.com* internetes portálnál is bekerült Az év csapatába. Ugyancsak a holland elitben futballozott Bodor Boldizsár (Roda JC, 9.), Fehér Csaba (NAC Breda, 10.) és Babos Gábor (NEC Nijmegen, 13.). Belgiumban az Anderlecht öt éven belül a harmadik bajnoki címét nyerte, soraiban Juhász Rolanddal. A magyar védő volt a lilák egyetlen játékosa, aki mind a 38 fordulóban a kezdőcsapatban kapott helyet, az ottani tekintélyes napilap, a *Het Laatste Nieuws* Az év csapatába is beválasztotta. Köteles László, Tözsér Dániel és Tóth Balázs az RKC Genk (11.) mezét viselte. Csapatuk a fura lebonyolítási rendnek tulajdoníthatóan a gyenge bajnoki helyezése ellenére kiharcolta az Európa Liga-indulást. A belga bajnokság gólkirálya, beleszámítva a rájátszás mérkőzéseit is, a korábbi tatabányai, majd debreceni légiós, Dorge Rostand Kouemaha lett. Svájcban Vanczák Vilmos ötödik volt az FC Sion 23 légióst foglalkoztató, nemzetközi alakulatával.

Dzsudzszák Balázs a holland bajnokság legjobbjai közé emelkedett a 2009–2010-es idényben

Olaszországban Gosztonyi András és Koman Vladimir az AS Barival (10.), az osztrák válogatott Garics György az Atalantával (18.) a Serie A-ban szerepelt. Vass Ádám feljutott az élvonalba a Bresciával (3.), Filkor Attila együttese, a Gallipoli (21.) ellenben kiesett a Serie B-ből. Vadócz Krisztián a spanyol első osztályban, a José Antonio Camacho által irányított CA Osasunában (12.) folytatta a pályafutását. Miután az előző idényben az Atlético kapujába

talált be a fővárosban, ezúttal a Real Madridnak lőtt gólt a Bernabéuban. Csapata vezetett a királyi klub ellen, ám aztán Marcelo egyenlített, majd a 89. percben Cristiano Ronaldo megszerezte a győztes találatot. Simon András a második ligás Córdoba CF-ben (10.) játszott.

Orosz egyesület, a Zenit (3.) tagja volt Huszti Szabolcs. Klubja, a magyar légiós nélkül, megnyerte májusban a kupadöntőt. Ugyancsak az ottani elitben játszott Németh Norbert (Tom Tomszk, 9.) és Gaál Miklós (Amkar Perm, 13.) Róth Ferenc a cseh bajnokság újoncát, az FC Bohemians Prahát (16.) szolgálta. Csapata, részben egy jogi vita miatti 20 pontos büntetés miatt, kiesett az 1. Ligából. Jutott magyar a lengyel Ekstraklasába is: Kulcsár Tamás, akinek edzője az idény végén a játékosként világhírű, spanyol José María Bakero volt. Honfitársunk a varsói KS Polonia (13.) csatára volt. Bulgáriában, az egykor szebb napokat látott Lokomotiv Plovdivban (12.) iparkodott Erős Gábor. Csizmadia Csaba a horvát NK Slaven Koprivnica (7.), Koplárovcics Béla a szlovén NK Nafta (6.) gárdájában rúgta a labdát.

Németh Krisztián a görög AEK Athénben (4.) töltötte az idényt, ugyanabban a bajnokságban Posza Zsolt az Ergoteliszben (11.) védett. Cipruson a tavaszra érkezett Leandro de Almeida bajnoki címet nyert az Omoniával. Nagy Zoltán az Anorthoszisz (3.), Bardi Gábor az APOP (8.), Korolovszky Gábor az Arisz Limasszol (12.), Sipos Norbert és Tóth Péter a NEA Szalamisz (13.), Nagy Dániel és két fiatal, Kovács Dániel és Totka Dániel az APEP (14.) kötelékébe tartozott. Az idény elejétől november elejéig Supka Attila irányította a NEA Szalaminát.

Északon Kovács Péter 16 találatával második lett a norvég góllövőlistán, együttese, az Odd Grenland a negyedik helyen zárta a 2009-es bajnokságot. Finnországban Gruborovics Tamás ugyancsak közvetlenül a dobogósok mögött végzett az IFK Marienhamnnal. Balogh Balázs a KuPS (12.) védője, Szeróvay Mihály a JJK Jyväskylä (13.) kapusa volt. Öt magyar lépett pályára a feröeri liga 2009-es idényében: Bükszegi Zoltán és Turi Géza a kupagyőztes és bajnoki bronzérmes Vikingurban, valamint Potemkin Károly (NSÍ Runavík, 4.), Gángó András és Sinkó Balázs (IF Fuglafjörður, 7.).

FEKETE RUHÁBAN

Vb-elődöntőt vezetett Kassaiék triója

Puhl Sándor 1994-es szereplése óta nem jutott magyar játékosnak annál előkelőbb feladat, mint amilyenben Kassai Viktornak (és segítőinek) része volt a 2010-es dél-afrikai tornán. Kassai évről évre lépkedett előre a ranglétrán, 2007-ben az U20-as világbajnokságon, 2008-ban az olimpián, 2009-ben az U17-es világbajnokságon is sikerrel vett részt két kollégájával, Erős Gáborral és Vámos Tamással. A futballtörténelem első afrikai felnőtt-világbajnokságán előbb a Brazília–Koreai NDK, utóbb a Mexikó–Uruguay csoportmérkőzésen működtek közre, majd nekik jutott a Ghána–Egyesült Államok nyolcaddöntő. A hab a tortán a durbani elődöntő, a Spanyolország–Németország találkozó volt.

Kassai Viktor Sergio Busquetsnek és Xabi Alonsoék magyaráz. Özilt nem érdekli

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Németh Gábor 28 – Takács Ákos 19, Dragan Vukmir 20, Sorin Botiș 23/3, Debreceni András 17 – Nagy Zoltán 20/1, Viliam Macko 19/1, „Diego” Rigonato 20/4, Hajdu Norbert 26/4 – Dieng Cheikh Abass 22/1, Guie-Gneki Abraham 27/5. A többiek: „Guilherme” Moreira 16, Horváth Adrián 15, Palásthy Norbert 15/1, Bajner Bálint 13/3, „Benjamin” Angoua 13, Hrepka Ádám 13/6, Zsolnai Róbert 13, Pablo Coira 12/2, Jean-Baptiste Akassou 11, Tóth Iván (k) 9, Hidi Patrik 8, Fernando Cuerda Peña 6/2, Pavlo Jancsik 6, Angelo Vaccaro 6/3, Bojtor László 4, Milan Pastva 4, Cséke György 3/1, Vólent Roland 2, Fazakas Géza 1, Fritz Attila 1, Góhér Gergő 1, Kemenes Szabolcs (k) 1, Gary Tavors 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Vukasin Polekszics 21 – Szélesi Zoltán 17, Mészáros Norbert 17/1, Laczkó Zsolt 23/1 – Dombi Tibor 20, Varga József 19/1, Kiss Zoltán 17/1, Csvitkovics Péter 28/10, Szakály Péter 26/7 – Feczesin Róbert 16/8, Adamo Coulibaly 30/14. A többiek: Luis Ramos 16, Bodnár László 15, Fodor Marcell 15, Komlósi Ádám 14/1, Leandro de Almeida 13/3, Rudolf Gergely 13/7, Mbengono Yannick 13/2, Mirsad Mijadinosi 12/3, Bernáth Csaba 11, Rezes László 10/1, Oláh Lóránt 9/2, Djordje Pantics (k) 7, „Vinicius” Galvão 6, „Dudu” MacPherlin 5, Katona Attila 4, Szilágyi Péter 3, Szűcs István 3, Verpecz István (k) 3, Korhut Mihály 2, Nagy Zoltán 2, Bódi Ádám 1, Czani Károly 1, Essama Etogo 1, Huszák Tamás 1, Máté Péter 1, Mohl Dávid 1, Spitzmüller István 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Mindaugas Malinauskas 10 – Dejan Vukadinovics 21, Bogán Zsolt 13/1, Igor Gal 13/1, Zoran Supics 15 –, Takács Péter 22, Lippai Ákos 24/5, Búrany Zoltán 22/1, Huszák Tamás 14/2 – Szabó Viktor 13/1, Balajti Ádám 22/5. A többiek: Lipusz Norbert 13/1, Borisz Milicsics 13/2, Vlado Jeknics 12/1, Dobos Attila 11, Góhér Gergő 11, Ivancsics Gellért 11/3, Lakatos Béla 11, Haman Sadjo 11, Bajzát Péter 10/2, Horváth Gábor 10/1, Bojan Brnovics 9/1, Roszel Róbert 9, Zámbo Bence 9, George Menougong 8/2, Nagy Róbert 8, Zsvivóczy Norbert 8, Somorjai Tamás 7/2, Deszpot Viskovics 7, Radu Bogdan Apostu 5, Kállai Norbert 5, Bacsá Patrik 4, Köteles László (k) 4, Polényi Gábor 4, Ivan Radoš (k) 4, Faggyas Milán 3, Bogyó Károly 2, Bokros Tibor 2, Kovács Szilárd 2, Somodi Bence (k) 2, Bihari Gyula 1, Giák Tamás 1, Illés Richárd 1, Kovács Bence 1, Rohan Ricketts 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Megyeri Balázs 24 – Balog Zoltán 23, Dragóner Attila 15/1, Sam Stockley 15, Rafe Wolfe 20/2 – Jason Morrison 24/1, Rósa Dénes 24/2, Kulcsár Dávid 22, Lipcsei Péter 25 – Anthony Elđing 15/8, Ferenczi István 29/8. A többiek: Tóth

Bence 15/2, Adnan Ahmed 14, Csizmadia Csaba 14, James Ashmore 13/1, Djordje Tutorics 13/1, Thomas Doherty 11, Liban Abdü 10, Fitos László 10/1, Paul Shaw 10/1, „Joaquín” Pastor Martínez 9/1, André Schembri 9, Carlos Alcántara 8, Sam Wedgbury 6/1, Matthew Lowton 5, Holczer Ádám (k) 4, Bojan Mamics 4, Pölöskey Péter 4/2, Fülöp Noel 3, Igor Pisanjuk 3, Justin Haber (k) 2, Gárdos András 1/1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovics 28 – Valentin Babić 19/1, Fehér Zoltán 25, Szabó Ottó 27 – Tokody Tibor 25/1, Koltai Tamás 24/4, Józsi György 27/6, Linas Pilibaitis 27/1 – Rati Alekszidze 25/4, Onišor Mihai Nicorec 23/5, Tarmo Kink 28/12. A többiek: Lazar Sztanics 17/1, Vladimír Djordjevics 16/1, Marko Dinjar 15, „Eugène” Fomumbod 14, Bojan Brnovics 12/1, Arsène Copa 11/1, Kiss Máté 9, Dudás Ádám 8, Völgyi Dániel 6, Eldin Adilović 5, Mario Bicák 5, Nicolas Ceolin 5, Vahtang Pantszhava 5, Giorgi Ganugrava 4, Berde István 2, Bajzát Péter 1, Chemcedine El Arachi 1, Molnár Péter (k) 1, Sánta András (k) 1, Tejmuraz Sarasenidze 1, Lasa Totadze 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Milinte Árpád 30 – Boris Gujić 28/2, Zahorecz Krisztián 29/8, Petrók Viktor 27/1, Grúz Tamás 23 – Pest Krisztián 20, Balázs Benjámín 24, Maróti Béla 26/6, Szrdjan Sztanics 25/2 – Nemanja Nikolics 15/10, „Ailton” Pereira Júnior 26. A többiek: Oláh Lóránt 15/3, Reszli Gábor 13/2, Kulcsár Kornél 12, Farkas Zoltán 11, Ukwoma Egejuru Godslope 11, Szepešy Róbert 10/2, Bank István 9/1, Bogdán Gábor 9, Böle Lukács 9, Kovácsévics Róbert 9, Danijel Culum 7, Farkas Krisztián 7/1, Hegedűs Dávid 6, Dragan Antanaszjevics 5, Jováncai Zoltán 4, Szlobodan Markovics 2, Gabriele Fabris 1, Graszl Károly 1, Igor Lambulics 1, Pintér László 1

KECSKEMÉTI TE-ERECO:

Filip Lázáreanu 14 – Gyagya Attila 20/1, Mladen Lambulics 15, Némédi Norbert 26/6, Farkas István 20/2 – Schindler Szabolcs 18, Alekszandar Alempijevics 22/1, Vladan Szavics 20/1 – Francis Litsingi 24/4, Montvai Tibor 28/13, Csordás Csaba 28/11. A többiek: Bagi István 15, Bori Gábor 15, Mbengono Yannick 15/4, Vladan Csukics 14/2, Simon Attila 14/2, Koncz Zsolt 13, Koller Ákos 11/1, Romeo Mitrović (k) 11, Bertus Lajos 10/1, Uroš Veselić 9, Koszó Balázs 8, Holczer Ádám (k) 7, Vörös Péter 7, „Robson” de Sousa 6, „Dudu” MacPherlin 5, Aleš Kokot 4, Milan Rakić 4/1, Hegedűs Ádám 2, Darío Memić 2, Szűcs István 2, Tölgyesi Viktor 2, Goran Perak 1

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 30 – Tóth Gábor 25/2, Farkas Attila 27/2, Varga Gábor 24/1, Rajnay Attila 24 – Heffler Norbert 24/2, Bá-

rányos Zsolt 29/5, Gyömbér Gábor 29/3 – Bali Péter 24/6, Orosz Péter 17/3, Gyenyisz Rebrik 21/3. A többiek: Granát Balázs 15, Venczel Balázs 15, David Salomon Abwo 13/3, Dlusztus András 13, Mészáros Márk 13/1, Nagy Sándor 12, Jovánczai Zoltán 11/2, César Quintero 9, Szabó Zsolt 9/1, „Alex” José de Paula 8/3, Vadims Žuļevs 8, Sarus Balázs 5, Béres Ferenc 3, Fűzfá Gergely 3, Császársz Attila 2, Gahwagi Nebil 1, Sipos Tamás 1, Takács Tamás (k) 1

MTK BUDAPEST:

Szatmári Zoltán 13 – Rodenbücher István 26, Pintér Ádám 26, Balogh Béla 24/1, Hídvégi Sándor 30/1 – Pátkai Máté 20/1, Szatmári Lóránd 21/5, Zsidai László 21/3, Vadnai Dániel 20/2 – Könyves Norbert 25/5, Pál András 21/8. A többiek: Szekeres Adrián 18, Kulcsár Tamás 15/3, Lázok János 14/5, Lencse László 14/9, Gosztonyi András 13/5, Vági András 13/1, Melczer Vilmos 11/1, Nenad Filipovics (k) 9, Molnár Marcell 9/1, Szabó Ádám 9/1, Bori Gábor 8, Szántai Levente (k) 8, Nikhási Márk 7, Hauser Dávid 3, Kanta József 3, Tischler Patrik 3, Szentpéteri Viktor (k) 1

NYÍREGYHÁZA SPARTACUS:

Drasko Vojnovics 18 – Sabin Cosmin Goia 13/1, Lakatos István 13, Peter Struhár 15, Miskolczi László 29 – Pákolicz Dávid 21/2, Naum Mustapha Abdelali 14/1, Zabos Attila 22 – Sindou Dosso 14/2, Homma Kazuo 29/8, Andorka Péter dr. 27/5. A többiek: Igor Bogdanovics 13/2, Volodimir Ovszjenko (k) 13, Fouad Bouguerra 12/10, Milan Davidov 12, Yves Simplicie Mboussi 12, Minczér Tibor 12, Müller Zsolt 12, Predrag Bošnjak 11/1, Kiss Zoltán 11, Varga Krisztián 11, „Diego” Douglas Balbinot 9, Batizi-Pócsi Balázs 8, Martin Hurt 8, Zseljko Kovacevics 8/2, Nánási Balázs 8, Fekete Ádám 7/1, Ambrusz Árpád 5, Claudiu Cornaci 5, Czamik Károly 5, Petar Sztanics 5, Szélpál Tamás 4, Alfi Conteh-Lacalle 3, Aco Sztokov 2, Kovács Zoltán 1, Márkus Tibor 1, Perényi Szabolcs 1, Luis Ramos 1, Simon Gergely 1, Szilágyi Norbert 1

PAKSI FC:

Kovács Attila 21 – Horváth Levente 28, Éger László 29, Szabó János 20, Nikolov Balázs 19 – Heffler Tibor 27, Lisztes Krisztián 23/2, Sipeki István 23 – Tököli Attila 27/11, Böde Dániel 28/8, Kiss Tamás 25/4. A többiek: Fiola Attila 14, Urbán Gábor 14, Vayer Gábor 14/2, Zováth János 13, Gévay Zsolt 12, Nagy István 12/1, Vári Barnabás 12, Bartha László 10, Csernyánszki Norbert (k) 8, Baló Tamás 7, Völgyi Dániel 7, Tamási Gábor 6, Pintér Attila 4, Horváth Sándor (k) 3, Tóth Balázs 3, Bohner Roland 2, Weitner Ádám 2, Pokorni Péter (k) 1, Varga László 1

SZOMBATHELYI HALADÁS:

Rózsa Dániel 30 – Schimmer Szabolcs 26/1, Guzmics Richárd 29/1, Tóth Péter 28/5 – Nagy Gábor 28/6, Molnár Balázs 24/1, Rajos Gábor 18/1, Simon Ádám 16/2, Lattenstein Norbert 21/3 – Simon Attila 17/2, Oross Már-

ton 29/7. A többiek: Irhás Ignác 16/2, Halmosi Péter 15/3, Iszlai Bence 15, Kuttor Attila 15/1, Lengyel Dániel 15/1, Skriba Máté 14, Csontos Zoltán 12, Sipos Norbert 12/1, Igor Bogdanovics 10/2, Kenesei Krisztián 10/5, Rácz Ferenc 5/1, El Hadji Diouf 3, Victor Pony Carr 2, Ugrai Roland 2/1, Kovács István 1, Jean-Baptiste Paternotte 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 28 – Vermes Krisztián 28/1, Vaskó Tamás 17/1, Takács Zoltán 16/1, Pollák Zoltán 24 – Simek Péter 28/2, Korcsmár Zsolt 25/3, „Foxi” Kethevoama 24/5, Tóth Norbert 22/1 – Kabát Péter 24/14, Rajczi Péter 23/7. A többiek: Dusan Vasziljevics 15/4, Ivan Dudics 14, Mark Millar 14/1, Sándor György 14/1, Barczy Dávid 12/3, Szokol Zsolt 12, Varga Roland 12/1, Tony Stokes 11, Kovács Dániel 9, „Jucemar” Ribeiro da Silva 8, Simon Attila 8/1, Mladen Lambulics 6, Kiss Zoltán 4, Tisza Tibor 4/2, Demjén Gábor 2, Dvorschák Gábor 2, Horváth Tamás (k) 2, Gary John Martin 2, Bordás Dániel (k) 1, Simon Krisztián 1

VASAS SC:

Végh Zoltán 28 – Balog Zsolt 28/1, Kovács Gábor 28, Piller József 16, B. Tóth Balázs 14 – Bakos Szabolcs 30/1, Csedomir Pavicevics 25, Remili Mohamed 20/4, Szasa Dobrics 25/4 – Petar Divics 24/5, Lázok János 15/8. A többiek: Majoros Árpád 14, Dusan Mileusznics 14, Karim Benounes 13/5, Gáspár József 12, Hrepka Ádám 12/4, Kationa Máté 11, Kincses Péter 10, Beliczky Gergő 8/3, Óscar Mendoza 8, Bruno Bosi 7, Imrik László 6, Laczkó Zsolt 6, Djordje Mrđjanin 6/1, Szűcs Péter 6, Mundi Roland 5, Vilám Balázs 5, Szilágyi Péter 4/2, Marton Attila 3, Mamadou Danfa 2, Tulipán Ákos (k) 2, Tandari Tamás 1

VIDEOTON FC (FC FEHÉRVÁR):

Sebők Zsolt 29 – Marko Andjics 26/3, Lipták Zoltán 28, Horváth Gábor 29/1, Elek Ákos 28/5 – Nagy Dániel 25/3, Farkas I Balázs 29/1, Szakály Dénes 25/2, Polonkai Attila 29/4 – Sitku Illés 22/7, André Alves 30/15. A többiek: Nemanja Nikolics 15/8, Sándor György 15/3, Farkas II Balázs 13, Lázár Pál 13, Lencse László 9, Milan Purovics 7, Goran Vujovics 7/1, Damir Milanović 6, Varga Róbert 6, „Alison” Moreira Silva 5, Dvéri Zsolt 5, Ilija Radovics 3, Ponczók Csaba 2, Présinger Ádám 2/1, Demjén Gábor 1, Móri Tamás 1, Tomás Tujvel (k) 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Vlaszák Géza 28 – Kocsárdi Gergely 29, Matej Miljatović 26/2, Milan Bogunovics 25/1 – Marián Sluka 21/2, Horváth András 22/2, Djordje Kamber 29/2, Magasföldi József 29/7, Máté Péter 29/1 – Balázs Zsolt 25/6, Artjoms Rudņevs 25/16. A többiek: Darko Pavicevics 20/13, Nenad Todorovics 19/1, Illés Gyula 18/4, Leon Panikvar 17, Szalai Tamás 16/2, Kovács Gergő 13, Schultz Levente 13, Prince Rajcomar 10, Barna Zsolt 2, Petneházi Márk 2, Pogacsics Krisztián (k) 2

A 2009–2010. évi Soproni Liga végeredménye

1. DVSC-Teva	30	20	2	8	63-37	62	9. Bócs KSC	28	9	11	8	33-36	38
2. Videoton FC	30	18	7	5	59-31	61	10. Hajdúböszörményi TE	28	10	7	11	33-36	37
3. Győri ETO FC	30	15	12	3	38-18	57	11. MTK Budapest II	28	10	5	13	53-48	35
4. Újpest FC	30	17	4	9	49-39	55	12. Kazincbarcikai SC	28	9	5	14	35-50	32
5. Zalaegerszegi TE	30	15	8	7	59-45	53	13. Békéscsaba 1912 ESE	28	7	7	14	31-44	28
6. MTK Budapest	30	12	7	11	52-41	43	14. Restart-Ceglédi VSE	28	6	9	13	40-53	27
7. Ferencvárosi TC	30	10	11	9	34-35	41	15. Baktalórántháza VSE*	28	1	3	24	21-97	0
8. Szombath. Haladás	30	10	9	11	46-49	39	*A Baktalórántházától hat pont levonva.						
9. Bp. Honvéd	30	9	11	10	38-35	38							
10. Kecskeméti TE-Ereco	30	10	7	13	50-56	37							
11. Lombard Pápa TFC	30	10	5	15	39-50	35							
12. Kaposvári Rákóczi	30	8	8	14	38-50	32							
13. Vasas SC	30	8	7	15	39-61	31							
14. Paksi FC	30	7	10	13	31-44	31							
15. Nyíregyháza Spartacus	30	6	9	15	41-60	27							
16. Diósgyőri VTK	30	4	5	21	31-56	17							

A Soproni Liga góllövölístájának élcsoportja

1. Nemanja Nikolics (Kaposvári Rákóczi, Videoton)	18
2. Artjoms Rudņevs (Zalaegerszegi TE)	16
3. André Alves (Videoton)	15
4. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva)	14
4. Kabát Péter (Újpest FC)	14

NB II, Keleti csoport

1. Szolnoki MÁV FC	28	18	6	4	54-28	60
2. DVSC II-DEAC	28	17	4	7	53-26	55
3. Dunakanyar-Vác FC	28	15	7	6	47-36	52
4. REAC	28	15	5	8	76-36	50
5. Mezőkövesd-Zsóry SE	28	11	9	8	37-35	42
6. Vecsési FC	28	11	8	9	45-32	41
7. Makói FC	28	11	5	12	46-46	38
8. BKV Előre	28	9	11	8	38-39	38

A Soproni Liga mérkőzéseinek eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. DVSC-Teva	X	3-2	0-0	1-2	5-3	2-0	2-1	2-1	2-1	1-0	2-0	5-1	3-0	3-1	3-1	3-1
2. Videoton FC	3-0	X	0-0	1-1	1-2	0-1	0-0	4-2	2-0	2-0	2-0	2-0	3-0	3-0	1-0	3-2
3. Győri ETO FC	1-0	1-0	X	0-0	1-1	2-0	2-1	1-1	2-0	1-0	1-1	1-1	1-1	3-1	2-1	3-1
4. Újpest FC	2-1	0-1	0-3	X	2-1	3-2	2-1	3-1	0-1	3-1	0-3	2-1	1-0	3-2	3-1	4-1
5. Zalaegerszegi TE	4-1	2-2	1-1	1-4	X	1-0	3-3	3-0	0-1	3-2	3-0	0-3	4-1	2-1	4-3	3-0
6. MTK Budapest FC	2-3	2-2	0-0	4-5	1-0	X	1-1	0-0	2-1	0-1	0-0	4-0	2-3	1-1	4-0	4-0
7. Ferencvárosi TC	1-0	2-2	1-0	0-1	4-1	2-1	X	2-1	0-0	3-2	2-0	0-0	1-1	1-1	0-0	0-3
8. Szombathelyi Haladás	0-2	4-3	1-2	1-0	1-1	2-4	0-0	X	2-1	3-3	4-2	2-1	0-1	4-0	2-0	2-1
9. Budapest Honvéd	1-2	0-0	0-0	1-1	0-1	4-1	2-0	0-0	X	0-1	1-3	3-1	3-3	1-1	1-1	4-2
10. Kecskeméti TE-Ereco	1-0	3-6	2-0	2-1	2-2	2-5	3-1	3-2	2-2	X	2-2	3-1	5-1	1-1	2-2	1-1
11. Lombard Pápa TFC	1-5	0-1	1-0	1-0	1-2	0-1	0-1	1-3	0-3	2-0	X	3-1	4-1	1-0	5-1	2-1
12. Kaposvári Rákóczi	4-4	1-3	1-3	2-0	1-1	1-2	0-0	3-0	1-0	2-1	3-1	X	1-0	1-1	1-1	2-2
13. Vasas SC	2-4	2-4	0-2	1-2	2-3	2-0	3-2	0-0	2-2	0-1	2-2	1-0	X	3-1	2-3	1-0
14. Paksi FC	0-1	1-2	1-1	1-0	1-2	0-2	1-2	2-0	2-1	2-1	2-2	2-0	2-2	X	1-0	1-0
15. Nyíregyháza Spartacus	0-3	2-3	1-3	2-2	0-4	1-1	3-1	3-3	0-1	2-3	3-1	2-1	5-1	1-1	X	1-1
16. Diósgyőri VTK	1-0	0-1	0-1	1-2	1-1	2-5	0-1	1-3	1-2	4-1	3-0	1-3	0-1	0-0	0-1	X

A Videoton ült a trónra az újdonságok szezonjában

Bizonyos szempontból „történelmi” volt a magyar labdarúgó NB I, azaz a Monicomp Liga 2010–2011-es idénye. Először nyert bajnoki címet a Videoton, először zárt nemzetközi kupaindulást érő helyen a Paks és egyben először lett kupagyőztes Kecskeméti TE-Ereco. A kizárás utáni visszatérését követően először végzett dobogón a Ferencváros, így 2005 után ismét kiharcolta a nemzetközi kupaszereplést. Ritka nagy formaingadozás jellemezte a csapatokat (másként: óriási volt a különbség az őszi és a tavaszi tabella között), s egy év alatt nagyon átrendeződtek az erőviszonyok.

Kétségtelen, hogy sok gárda előretört a semmiből, mint ahogy az is, hogy reális esélye csak egynek volt a bajnoki címre. A fehérváriak „belső embereit”, funkcionáriusait, illetve természetesen a játékosait kivéve szinte mindenki kimondta már március közepén, miután a Vidi túljutott a Debrecen és a Ferencváros elleni mérkőzésén is, hogy a székesfehérvári alakulat, története során először, bajnok lesz. Sem a játékosállomány erősségében (főleg ha nemcsak az alaptizenegyet, hanem a teljes keretet vesszük figyelembe), sem a klub adta hátszág tekintetében nem akadt párja ebben a szezonban a 2007–2008 telén még a megszűnés által fenyegetett Videotonnak. Ráadásul játékban is feltétlenül előrelépett az egy évvel korábbi önmagához képest a csapat, amely 2010 nyarán a nemzetközi porondon még könnyűnek találtatott. Az idény előtt csatlakozó szerzemények közül a montenegrói Mladen Bozovic kapus, valamint Dusan Vasziljevics különösen jó erősítésnek bizonyult. A Horváth Gábor helyére érkező Vaskó Tamás gyorsan és hatékonyan épült be a védelembe. Elek Ákos, Lipták Zoltán és Lázár Pál megvetette a lábát a válogatottban. Ráadásul akadt egy olyan középcsatára, André Alves, aki külön klasszist képviselt a magyar mezőnyben. A támadó 24 góllal szerezte meg a koronát, ami kiváló teljesítmény, azt megelőzően legutóbb 2002-ben, Tököli Attila (28 gól) zárt ennél jobb produkcióval, ráadásul nem 30, hanem 38 forduló után. A brazil futballista technikai képzettsége virtuóz, többször is ámulatba ejtette nemcsak a szurkolókat, hanem az ellenfeleket (sőt esetenként saját csapattársait) is a megoldásaival. Akár 30 gólig is juthatott volna, ha nem kifejezetten könnyelmű – s ha érthetetlen okból nem esik éppen úgy vissza a formája a hajrára, mint 2010 tavaszán.

Dusan Vasziljevics ünneplés

André Alves a Pápa ellen is a légtér ura volt

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Ezúttal az utolsó nyolc fordulóban „csak” négy gólt szerzett, azokat is három mérkőzésen. Másképpen: az idény szűk háromnegyed részében 20 gólt vágott, aztán az utolsó negyedben négyet. Gyengén játszott a kupadöntőben is, s az ő formaingadozása alapvetően befolyásolta a Videoton hajrábeli gyenge szereplését. (André Alves 2009–2010-ben, az utolsó 12 fordulóban csupán 3 gólt szerzett, és az akkor a piros-kékek bajnoki címébe került.)

A koronázó város első számú klubjának vezérkara is szerette volna megfejtetni, miért esik vissza a társaság ismét látványosan, akárcsak 2010 tavaszán az idény végére. Akkor az utolsó hét fordulóban mindössze nyolc pontot szerzett, s tizenháromat vesztett. Meg a bajnoki címet. 2011-ben nagyobb volt az előny, volt miből elszórni, de tény: az utolsó nyolc körben a megszerezhető 24 pontból 11 került a „zsákba”, s tizenháromat vesztett el a csapat. A kísérteties hasonlóság ellenére ötpontos előnnyel bajnok lett. Ugyanakkor a boldogság és az elégedettség nem lehetett teljes.

Amióta ismét 16 klub alkotta az NB I-et, s újból 30 bajnoki meccsből állt a szezon, ilyen alacsony pontszámmal (61) még senki sem nyert aranyat... Igaz ez még akkor is, ha ugyancsak tény: a Debreceni VSC kétszer is 62 ponttal végzett az élen (egy pont ebben az összefüggésben nem nagy különbség). Ráadásul nemcsak az első, hanem a második (Paks 56) és a harmadik (Ferencváros 50) helyezett pontszáma is negatív rekordot jelentett az előző hét szezont tekintve. (A tolnaiak esetében: beállítás.) Talán oka volt a hajrábeli visszaesésnek a vezérkar, illetve a tulajdonos, Garancsi István vitája a vezetőedzővel. Biztosan nem volt szerencsés, hogy a kupadöntő előtti napokban nyilvánosságot kapott, hogy dr. Mezey György szerződését nem újítja meg a klub, sőt, a KTE-Ereco elleni fináléban már ott ült a lelátón az utód, Paulo Sousa is. (Fogalmazunk úgy: a nemzetközi futballélet etikettje nem kifejezetten ilyesmit tart kívánatosnak.)

AVideoton kapcsán még egy (szomorú) érdekességet feljegyezhetünk: a hazai átlagnézőszám (a HLSZ statisztikája szerint 4161) ugyan az NB I-ben kiemelkedőnek számított 2010–2011-ben, ám a Vác FC-Samsung kivételével még soha nem nyert ilyen alacsony nézőszámmal vidéki csapat bajnoki aranyat az élvonalban.

Ünnep a pályán: Sándor (takarva), Elek, Alves, Vaskó, Anđjics, Lipták, Lázár, Nagy

Ünnep az öltözőben: dr. Mezey György vezetőedző, Farkas Balázs és Vaskó Tamás a bajnoki cím megnyerése után

A második helyezett Paksi FC szinte csak dicséretet érdemelt. Aligha gondolhatta bárki is, hogy a Tolna megyei futball történetében először dobogón végez a térség egy képviselője a legmagasabb osztályban. A Kis Károly által irányított zöld-fehérek a bajnokság legkellemesebb meglepetését szereplésükkel. 2006 ősztől játszanak az NB I-ben, a 2010 nyara előtti bajnoki idényeikben (2006-2007: 11., 2007-2008: 11., 2008-2009: 11., 2009-2010: 14.) még a mezőny első felébe sem tudtak bekerülni. Ráadásul a 2010 tavaszán elért tizenegyedik helyük a leggyengébb „nem kieső” pozíció volt. 2010 őszen a hatodikként zárta a gárda a fél szezont, igaz, csak négy ponttal lemaradva a második helyezett Zalaegerszegtől. A tavasszal ellenben – beleértve a bajnok Videotont is – egyetlen csapat sem szerepelt nála jobban, s ugyanilyen meglepő, hogy egyetlen vetélytárs sem szerzett több gólt. Ugyan hazai pályán 31, idegenben 25 pontot gyűjtött, pályaválasztóként csak a hatodik, ám vendégként első lett. Óriási szerepe volt a bravúrban az első jelentős sikerét elérő vezetőedzőnek, Kis Károlynak, valamint a stábjának, együtt a magyar élmezőny egyik legjobb erőnlétű csapatává emelték a Paksot. Az atomváros alakulata nagyon komolyan vette a Ligakupát: miután az előző idényben kikapott a DVSC-Tevától a döntőben, 2011-ben megnyerte a sorozatot, visszavágva a Lokinak. A szezon legjobb paksi játékosa az egy év alatt rengeteget fejlődő Böde Dániel lett, aki ebben az évadban robbant be a legszűkebb hazai elitbe. Az akkor még leginkább középpályást játszó futballista két idénnyel korábban csak egy, a 2009-2010-esben hét gólt szerzett. 2010–2011-ben 15 találatig jutott, s ezzel a Monicomp Liga legeredményesebb magyar labdarúgójának bizonyult. A Paks kapcsán feltétlenül érdemes megemlíteni: az egyetlen klub volt, amelyben nem szerepelt légiós! Ellentétben a Győri ETO FC-vel, ahol a 32 pályára lépett futballistából 24 külföldi volt. De sok „vendégmunkást” alkalmazott a Bp. Honvéd (18), a Ferencváros (15), a Szolnoki MÁV (13), a KTE-Ereco és a ZTE (11), valamint a Videoton (10) is.

Az utolsó fordulóban megszerzett három ponttal a Ferencváros bajnoki bronzérmes lett, s 2005 óta először indulhatott nemzetközi kupában. Prukner László az előző nyáron vette át a legnépszerűbb magyar egyesület irányítását, s – különösen a játékosállomány erejét figyelembe véve – remek bemutatkozó fél évet produkált. Az első kört a harmadik helyen zárta a Fradi, amely csak az újpesti hatost, s az azt követő, a Siófok elleni hazai vereséget sajnálhatta. (A Szusza Ferenc Stadionban a lila-fehérek, elsősorban a fiatal Simon Krisztián remek játékával, 6-0-ra kiütötték legnagyobb riválisukat. A Megyeri úton és környékén ezt a diadalt az 1976-os 8-3-hoz hasonlították.) Ugyanakkor a télen kirobbant tulajdonosi válság, a klub anyagi helyzetének további romlása nyilvánvalóan rossz hatással volt a szakmai munkára. Ráadásul az újsághírek szerint több játékos között különösen elmergesedett a viszony. Ennek is betudható, hogy az FTC hat ponttal kevesebbet gyűjtött a bajnokság második felében, mint az elsőben, ám így is elérte a harmadik helyet. Pedig tavasszal is beleszaladt egy megalázó kudarcba: a Videoton az Üllői úti bajnoki történelem egyik legnagyobb vereségét mérte rá az 5-0-val. Az idény történéseit összefoglalva több „elsőseget” is citáltunk, íme, még egy: először végzett a magyar élvonal góllövőlistáján a legjobbak között egy máltai futballista. André Schembri kiválóan teljesített, utolsó kilenc mérkőzéséből csupán hármon nem talált a hálóba. Csak André Alves ért el nála több találatot.

A kecskeméti lila-fehérek történetük során először harcolták ki a nemzetközi kupaszereplést, s először nyerték meg a Magyar Kupát. Ha a Paks kapcsán megemlégtünk Tolna me-

Tököli Attila kiváló idényt zárt a kecskemétiakkal

Tomislav Szivics, a KTE-Ereco edzője elégedett. Okkal

gye sikerét, tegyük meg ugyanezt Bács-Kiskun megyével: a régió csapata először nyerte meg a két legfontosabb hazai cím egyikét. Tomislav Szivics, a lilák edzője azt mondta az utolsó forduló után, hogy a bajnoki hajrárt feláldozták a kupaszereplés érdekében. Vélhetően igaza volt. Ugyanis a kupasiker elfedi, hogy a bajnoki szereplés (12.) nem éppen dicséretes. Igaz, ősszel még a kiesés elkerüléséért kellett hadakozni, az akkor még Urbányi István által irányított alakulat a nyolcadik forduló után hét vereséggel, s a Szolnok ellen szerzett három ponttal állt. Szivics visszatérése után sokat javultak az eredmények, az utolsó négy őszi mérkőzésükön 12 pontot gyűjtöttek. Április elejétől az utolsó tíz fordulóban megint visszaesett a KTE, mindössze két mérkőzését tudta megnyerni. De akkor a kupadöntőre fókuszált. A játékosok közül kiemelkedett eredményességével a válogatottba visszakerült, akkor már a 35. évében járó Tököli Attila (13 gól). A házi góllövőlistán két afrikai légiós, Francis Litsingi, s a kupadöntő hőse, az ott mesterhármast szerző Foxi Kethevoama végzett a második-harmadik helyen (6-6).

Csalódást keltett a hazai fronton az előző idényben taroló DVSC-Teva, amely az Európa Liga-szerepléssel sem tudta szépre kozmetikázni a szezonját. Az őszi vergődés a korábbi siker-edző, Herczeg András állásába került, ugyanakkor a váltás nem sült el jól. A cseh Zdeněk Ščasný hét bajnokin dirigálta a Lokit, de csak egyet tudott megnyerni, miközben kikapott a csapat a Ligakupa döntőjében és kiesett a Magyar Kupából. Szima Gábor – az évtized során először – egy idényen belül kétszer is edzőt váltott, a Siófok elleni vereség után, április 20-án Kondás Elemér vette át a piros-fehéreket. Ő hét meccsen csak egyszer kapott ki – micsoda különbség...

Dzsudzsák Balázs mindent megnyert, amit csak lehetett

2010 decemberében mind az MLSZ, mind a magyar sportújságírói kar felkért tagjai Dzsudzsák Balázst választották az esztendő legjobb hazai játékosának. A PSV légiósa nagy fölényrel előzte meg a Magyar Aranylabda-versenyben Gera Zoltánt (Fulham) és Juhász Rolandot (Anderlecht). A további kategóriákban Czvitkovics Péter (DVSC-Teva, a legjobb itthon játszó futballista), a brazil André Alves (Videoton FC, a legjobb légiós), Herczeg András (DVSC-Teva, a legjobb edző), Szalai Ádám (Mainz, a legnagyobb tehetség) és Kassai Viktor (legjobb játékevezető) végzett az élen.

A HLSZ, a Hivatásos Labdarúgók Szervezete tavaszi anketáján Dzsudzsák Balázs a külföldön játszó magyar labdarúgók kategóriájában ismét megelőzte Gera Zoltánt és Juhász Rolandot. A Monicomp Liga legjobb játékosa André Alves lett, lekörözve Tököli Attilát és az akkor még paksi Böde Dánielt. A legjobb kapusnak Szűcs Lajost (LFC Pápa) voksolták, Németh Gábor (Vasas) és Szasa Sztevanovics (Győri ETO) előtt. Nem meglepő, hogy André Alves lett a hazai élvonal legkiválóbb külföldi futballistája is, Goran Marics (LFC Pápa) és András Schembri (FTC) következett utána a kategória listáján.

*Dzsudzsák Balázs volt az első számú magyar futballista.
Itthon és külföldön egyaránt*

a kategória listáján. A legjobb 21 éven aluli labdarúgóként az újpesti Lázár Bencét (második Gosztonyi András a Videotonból, harmadik Balázs Benjámint Kaposvárról), a legjobb vezetőedzőként a Paksot a második helyre repítő Kis Károlyt (második a Kaposvári Rákóczinál dolgozó Sisa Tibor, harmadik a bajnokcsapat mestere, dr. Mezey György), míg a játékevezetők királyaként Kassai Viktort (második Iványi Zoltán, harmadik Vad II István) ünnepelték.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyvében a mezőnyjátékosok közül Böde Dániel zárt a legmagasabb átlaggal (6,190), megelőzve André Alvest (6,179). Az első tízbe került még: Tisza Tibor (Újpest, 6,133), Vayer Gábor (Paks, 6,048), Sándor György (Videoton, 6,000), Czvitkovics Péter (DVSC-Teva, 6,000), Nikola Mitrovics (Videoton, 5,966), Oláh Lóránt (Kaposvár, 5,963), Éger László (Paks, 5,958) és Báránys Zsolt (LFC Pápa, 5,931). A kapusoknál ismét Szűcs Lajos lett a győztes (6,250), maga mögé utasítva Balajcza Szabolcsot (Újpest, 6,143) és Csernyánszki Norbertet (Paks, 6,048). Hat Videoton-játékos került az év álomtizenegyébe, amely így festett: Szűcs – Lázár (Videoton, 5,630), Éger, Andjics (Videoton, 5,696) – Bartha (Paks, 5,808), Mitrovics, Böde, Polonkai ((Videoton, 5,905) – Nagy D. (Videoton, 5,765), Oláh, André Alves. B-csapat: Balajcza – Szokol (Újpest, 5,586), Lipták (Videoton, 5,929), Gujics (Kaposvár, 5,609) – Lázok (Vasas, 5,517), Kamber (Győri ETO, 5,897), Tisza, Böőr (Újpest, 5,800) – Délczeg (Siófok, 5,737), Kenesei (Haladás, 5,870), Vayer.

A százéves KTE első nagy diadala

Nem sikerült a duplázás a Videotonnak: a bajnoki cím mellé nem tudta megnyerni a kupát. Pedig közel állt hozzá, döntőt játszhatott a története során először finalista KTE-vel. Az abban az esztendőben százéves kecskeméti klub játékosai azonban 3-2-re nyertek dr. Mezey György együttese ellen a Puskás Ferenc Stadionban. A fennállása első kupafináléját megnyerő lila-fehér gárda mindhárom gólját Foxi szerezte a 2., a 14. és a 80. percben, míg a Videoton Vladan Csukics öngóljával és Nemanja Nikolics találatával szépített a 48., illetve a 82. percben. A két gólpaszt jegyző csapatkapitány, Tököli Attila két, a Ferencvárossal megnyert MK-döntő után harmadszor lett aranyérmes a sorozatban.

Az amatőr csapatoknak kiírt Sport-M Kupa döntőjében a Győrszemere csapata 4-1-re legyőzte a Bárándi KSE gárdáját.

Magyar Kupa, 2010–2011-es kiírás

Negyeddöntő: MTK Budapest–Zalaegerszegi TE 0-0, 1-2, Újpest FC–Kaposvári Rákóczi 2-3, 2-2, Bp. Honvéd–Videoton FC 1-1, 0-4, Kecskeméti TE–Ereco–BFC Siófok 5-1, 1-1

Elődöntő: Kecskeméti TE–Ereco–Zalaegerszegi TE 5-1, 0-0, Kaposvári Rákóczi–Videoton FC 0-1, 0-4

Döntő

Kecskeméti TE–Ereco–Videoton FC 3-2 (2-0)

2011. május 17., Puskás Ferenc Stadion, 5000 néző. Jv.: Iványi

KTE-Ereco: Rybánsky – Gyagya, Radanovics, Balogh, Mohl – Bori, Ebala, Csukics (Bertus, 91.) – Foxi (Szavics, 93.), Litsingi, Tököli (Dosso 87.)

Videoton FC: Sebők – Lázár, Lipták, Vaskó – Elek – Sándor, Farkas (Szakály, 60.), Polonkai (Vasziljevics 46.) – Gosztonyi (Lencse, 70.), Nikolics – André Alves

Gólszerző: Foxi (2., 14., 80.), ill. Csukics (47., – öngól), Nikolics (82.)

Kezdés előtt a kupadöntő játékosai. Lilában a kecskemétiiek, sárgában a duplázásban reménykedő székesfehérváriak

A Paks történetének legnagyobb sikere

Kis Károly irányításával a szerény költségvetéssel és hagyományosan (szinte) csak magyar játékosokkal dolgozó Paks a kétezres évek első évtizedének végére a legjobb csapatok közé emelkedett. A 2011 tavaszán a Monicomp Ligában elért ezüstérme mellett, akárcsak 2010-ben, bejutott a Ligakupa-döntőbe. Nagy különbség: másodszorra meg is nyerte, visszavágva a debrecenieknek az előző évi vereségért. Az első találkozón még a DVSC győzött az Oláh Gábor utcában 2-1-re, de a paksi visszavágón a hazaiak 3-0-ra nyertek, s ünnepelhettek. A Lokinak nagyon nem ment a cseh edzővel, Zdeněk Ščasnýval.

DVSC-Teva-Paksi FC 2-1 (2-1)

Első mérkőzés, 2011. április 6., Debrecen, 2500 néző. Jv.: Farkas

DVSC-Teva: Novakovics – Bernáth, Simac, Mijadinoszki, Mardare – Czvitkovics (Farkas, 83.), Varga, Luis Ramos – Yannick, Coulibaly, Salami (Bódi, 70.)

Paksi FC: Csernyánszki – Heffler T., Gévay, Fiola, Szabó – Bartha (Böde, 46.), Sifter, Sipeki (Magasföldi, 46.), Haraszi (Montvai, 46.) – Vári (Nagy I., 81.), Kiss (Mészáros, 60.)

Gólszerző: Salami (14.), Vári (23.), Yannick (41.)

Paksi FC– DVSC-Teva 3-0 (1-0)

Második mérkőzés, 2011. április 13., Paks, 2500 néző. Jv.: Németh

Paksi FC: Pokorni – Mészáros, Éger, Fiola, Szabó – Bartha, Böde (Bohner, 51.), Sifter, Sipeki (Heffler T., 83.), Magasföldi – Kiss

DVSC-Teva: Novakovics – Nagy Z., Simac, Komlósi, Nikolov (Fodor, 46.) – Bódi, Kulcsár (Etogo, 58.), Farkas (Spitzmüller, 68.), Luis Ramos – Kabát, Mokánszki (Yannick, 46.)

Gólszerző: Magasföldi (35., 72.), Bartha (65.)

Ami nem sikerült a paksiaknak 2010-ben, azt véghezvitték 2011-ben: megnyerték a Ligakupát. A kép jelképes is lehet: Éger László nyúl a serlegért.

A tiltakozó SZUD bojkottálta a döntőt

2010 nyarán a duplázó DVSC-Teva – hiába nyerte meg a bajnokságot és a Magyar Kupát – nem lett automatikusan Szuperkupa-győztes, játszania kellett a trófeáért a bajnoki ezüstérmes Videotonnal. A szakadó esőben egy kapushiba döntötte el a meccset: Mladen Bozsovics hibáját Szakály Péter kihasználta, közelről a kapuba fejelte a labdát. A DVSC-Teva szenzációs sikert ért el 2010 tavaszán, illetve nyarán: megnyerte a bajnoki címet, a Magyar Kupát, a Ligakupát és a Szuperkupát is. Ez utóbbit a stadionban nem látták az 1994-ben alapított Szívtiprók Ultras Debrecen tagjai, akik előre bejelentették, hogy bojkottal tiltakoznak a mérkőzés ellen, kifogásolva, hogy csapatuk – ellentétben például a Ferencváros korábbi példájával – nem kapta meg automatikusan a duplázása után a trófeát.

DVSC-Teva–Videoton FC 1-0 (0-0)

2010. július 8., Debrecen, 1000 néző. Jv.: Szabó Zs.

DVSC-Teva: Malinauskas – Nagy Z., Komlósi, Mijadinoszki, Fodor – Bódi (Varga J., 91.), Kiss Z., Czvitkovics, Szakály P. (Rezes, 86.), Yannick (Kabát, 57.) – Coulibaly

Videoton FC: Bozsovics – Lázár (Hidvégi, 46.), Lipták, Horváth G., Andjics – Szakály D. (Lencse, 76.), Milanović (Farkas, 46.), Sándor (Elek, 62.), Polonkai (Djordjić, 62.) – Alves, Nikolics
Gólszerző: Szakály P. (66.)

BORDÓ BÁRSONYSAPKÁBAN

A kapitányváltás után javultak az eredmények

Tizenegy mérkőzést, köztük hét Európa-bajnoki selejtezőt vívott az idényben az Erwin Koeman helyére kerülő Egervári Sándor által irányított magyar válogatott. Ugyan két, nyilvánvalóan erősebb ellenféllel szemben vereségekkel kezdte a szezont, de utána már csak a világbajnoki ezüstérmes hollandoktól kapott ki. Igaz, kétszer is, összesen kilenc gólt beszedve. Más kérdés, hogy az amszterdami támadójáték dicséretet érdemelt.

A londoni meccstől féltette a közvélemény a gárdát, amely 2010 májusában, a Koeman-korszak végén súlyos vereséget szenvedett két, az angolokhoz hasonló kaliberű ellenféltől, a némettől és a hollandtól.

Vadócz csatája az angol Bobby Zamorával

Az utánpótlás- és az olimpiai válogatott éléről előlépett kapitány a Király – Vanczák, Juhász, Lipták, Szélesi – Elek, Vadócz, Huszti, Dzsudzsák – Gera, Rudolf tizeneggyel kezdett, ez hat helyen is eltért az előző júniusban, a hollandok ellen 6-1-es vereséget szenvedett csapaté-

Egy angol lövés és egy magyar. A bal oldali képen Juhász Roland nem tudja blokkolni Steven Gerrard labdáját.
Jobbra: Gera Zoltán és Komlósi Ádám az angol sorfal előtt

tól. Két régi motoros is visszatért, Király Gábor és Gera Zoltán. Lipták Zoltán először játszott az A-válogatottban. A mérkőzés során csereként beállt Laczkó, Komlósi, Tóth Balázs, Hajnal, Koman és Priskin is. A végig jól védekező magyarok a 62. percben Phil Jagielka öngóljával vezetést szereztek. Ez volt a mieink első találata a Wembley-ben 32 év után. (1978-ban Nagy László lőtt gólt.) Az Évszázad mérkőzése, az 1953-as londoni 6:3 óta először vezetett A-válogatott találkozó, angol földön a „háromoroszlánosok” ellen a magyar együttes. A hajrá ellenben Fabio Capello legénységéé volt: a Liverpool világhírű játékosa, Steven Gerrard két találatával megfordította az állást. A házigazdák 2-1-re győztek.

Szeptember 3-án Stockholmban, az Egervári-éra első tétmérkőzésén, bár nem játszott rosszul, kétgólos vereséggel zárt a Király – Lázár, Juhász, Lipták, Laczkó – Vadócz, Elek (Priskin) – Koman, Gera, Dzsudzsák (Huszti) – Rudolf (Hajnal) összetételű csapat. A gól nélküli első félidőt követően a hazaiak Pontus Wernbloom duplájával tartották otthon a három pontot az Eb-selejtezők nyitányán. Eleinte a svédek többet birtokolták a labdát, de a magyarok szervezeten védekeztek, s ezzel megakadályozták, hogy az ellenfél gyakran helyzetbe kerüljön. A legnagyobb gondot „természetesen” Zlatan Ibrahimovic okozta, aki kétszer maga került ziccerbe, kétszer pedig a társait hozta jó helyzetbe. A második játék-részben gyorsan jött Wernbloom találata. A magyar válogatott nem a további gólokat akarta megúszni, hanem megpróbált kiegyenlíteni, Egervári Sándor Priskin Tamás becserélésével átállt a kétcsatáros játékra. Nem sikerült azonban a bravúr, sőt a 73. percben, egy szögletet követően Wernbloom a második találatával eldöntötte az összecsapást.

Király Gábor igyekszik előklözni a labdát

Pontus Wernbloom Rudolf Gergelyt vitte a földre

Négy nappal később megszületett az új kapitány első győzelme, egyben a meggypiros mezesek első sikere 2010-ben. A Király – Lázár, Juhász, Lipták, Laczkó – Elek – Czvitkovics (Szalai), Koman (Vadócz), Dzsudzsák, Gera – Rudolf (Vanczák) névsorú együttes Moldova ellen

nyert. A Szusza Ferenc-stadion 9000 nézője a mérkőzés első perceiben csak azt láthatta, hogy mindkét gárda tagjai feltűnően sokat csúszkálnak. Az első félidő nem hozott jó játékot, gól sem esett. A szünetben a szövetségi kapitány ébresztőt fújhatott együttesének, mert a válogatott sokkal agresszívbabban, ötletesebben kezdte a második félidőt. Úgy tűnt, hogy Egervári Sándor húzása (Czvitkovics Péter helyére egy igazi erőcsatár, Szalai Ádám érkezett) hamar beválik, hiszen a 48. percben Rudolf Gergely 20 méterről lőtt, az elsőre blokkolt labdájába még egyszer belebikázott, és kilőtte a bal alsó sarkot. A 66. percben Koman Vladimir 19 méterről védhetetlenül ágyúzott a jobb alsóba. A 79. percben Lázár Pál hibáját követően Alexandru Suvorov révén szépítettek a vendégek (2-1). Bár a meccs befejező pillanatait a moldovaiak uralták, egyenlíteni nem tudtak. Ezen a találkozón már nem játszott Huszti Szabolcs. Az 51-szeres válogatott támadó összekülönbözött a kapitánnyal, több jelenséget is nehezményezve. Nyílt levelében szövegezte: „Fura, hogy Hajnal Tamást, akinek eddigi teljesítményét Németországban nagyra értékelik; Vanczák Vilmost, aki évek óta alapember Svájcban; vagy éppen Huszti Szabolcsot, akit minden állomáshelyén megbecsültek, olyanok helyettesítenek, akik a gyengébb színvonalú magyar bajnokságban szerepelnek. Én nem fogok visszatérni az NB I-be, nem igazolok a Videotonba, hogy sztenderd válogatott lehessenek. Alig vártam, hogy kikerüljek külföldre, és azt tanácsolom minden magyar focistának: amint lehetősége van, igazoljon ki, mert ég és föld a különbség a hazai és a külföldi labdarúgás között. Azt hiszem, ezt alátámasztja, hogy a Vidit a Maribor simán kiejtette az Európa-liga selejtezőköréből, a Basel pedig könnyedén átgázolt a Debrecenen – hogy csak a jelenlegi állapotokra mutassak rá.” Huszti lemondta a válogatottságot.

Október 8-án aratta az együttes az Egervári-éra legnagyobb különbségű sikerét, nyolc gólt szerzett a San Marinó-iak ellen. Már a 10. percben megszületett az első gól, amelyet Rudolf Gergely jegyzett, aki később még egyszer betalált, miközben Szalai háromszor vette be az ellenfél kapuját. Rajtuk kívül Koman Vladimir, Dzsudzszák Balázs, valamint büntetőből Gera Zoltán volt eredményes. A vendégektől két játékost is kiállítottak. A válogatott összeállítása a következő volt: Király – Vermes, Vanczák, Juhász, Laczkó – Elek (Vadócz), Dzsudzszák, Koman (Czvitkovics), Gera – Rudolf, Szalai (Priskin). A magyar nemzeti tizenegy történetében ennél nagyobb különbségű diadalra legutóbb az 1982-es mexikói világbajnokságon volt példa, amikor a mieink Salvadort ütötték ki 10-1-re. A találkozót 10 590 néző látta, nettó 8 millió forint volt a jegybevétel, amelyet teljes egészében a néhány nappal korábbi iszapkatasztrófa károsultjainak ajánlott fel az MLSZ.

S ha egy üzlet beindul... Bravúr következett Helsinkiben, ahol Dzsudzszák Balázs az utolsó percben rúgta a győztes gólt. Az 50. percben Szalai Ádám megszerezte a vezetést. A csapat fölényben játszott, több helyzetet is kialakított, a 86. percben mégis egyenlíteni tudtak a finnek, Mikael Forssell révén. A végjáték izgalmasan alakult, mindkét kapu előtt helyzet adódott. Az utolsó akciót a magyarok vezették, Dzsudzszák pedig remek lövéssel a hosszú alsóba bombázott. A győztesek névsora: Király – Vermes, Juhász, Lipták, Laczkó (Vanczák) – Vadócz (Pintér), Elek – Rudolf (Koman), Gera, Dzsudzszák – Szalai.

Jól sikerült az évvégzés is, Székesfehérváron nyertünk a litvánok ellen. Óriási volt a tudásbeli különbség a felek között, a magyar válogatott, ha minden helyzetét gólra váltja, még a San Marino elleni, előző hónapbeli nyolcnál is messzebbre jut. Priskin Tamás és Dzsudzszák Balázs voltak a gólszerzők. Az összeállítás: Fülöp – Lázár (Vermes), Lipták, Juhász (Pintér), Laczkó (Kádár) – Czvitkovics (Hajnal), Koman, Elek (Varga), Dzsudzszák – Rudolf (Priskin), Szalai.

A következő fél év különleges helyszínén, Dubajban, az azeriek elleni felkészülési mérkőzéssel kezdődött. A körülbelül ezer – s köztük ötven-hatvan magyar – néző előtt a 37. percben szerezte meg első 2011-es gólját csapatunk Rudolf Gergely révén. A 81. percben Hajnal Tamás is a kapuba talált. Tizenhét játékos lépett pályára: Király (Fülöp) – Lázár (Vermes), Vanczák, Juhász, Laczkó – Gera, Koman (Hajnal), Elek (Varga), Dzsudzsák – Rudolf (Vadócz), Priskin (Tököli). A magyar együttes sorozatban ötödik győzelmét aratta.

A jó szériánk ellenére a hollandok óriási önbizalommal érkeztek márciusban Budapestre, mint utóbb kiderült, minden okuk megvolt rá, 4-0-ra nyertek a Puskás Ferenc Stadionban.

Egervári Sándor, a magyar válogatott szövetségi kapitánya azt mondta a lefújás után: „Be kell valtanunk, hogy benne volt ez a négygólos különbség ebben a meccsben. Tulajdonképpen 2×10 percet leszámítva az történt a pályán, amit a holland

Vanczák Vilmos légiútra küldte Robin van Persie-t

csapat akart.” A találkozón a Király – Vanczák, Lipták, Juhász, Laczkó – Varga J. (Vadócz), Elek (Priskin) – Koman (Czvitkovics), Gera, Dzsudzsák – Rudolf összetételű együttes játszott. Rafael van der Vaart már a nyolcadik percben gólt szerzett. Ibrahim Afellay lőtt még egyet az első félidő végén, s az minden eldöntött. Dirk Kuyt és Robin van Persie egy-egy találatát már csak növelte a különbséget.

Rudolf Gergely figyeli Nigel de Jong fejesét

Négy nappal később következett az amszterdami „visszavágó” – ibolyaszerény reményekkel. Ám a vereség ellenére a teljesítményre büszkék lehettek Egervári Sándor játékosai. A szünet után mutatott bátor játékkal sikerült vezetni is a világ-bajnoki ezüstérmes ellen! Az amszterdami meccs is gyors holland góllal kezdődött: az Oranje a 13. percben szerzett vezetést Robin van Persie révén. A magyar együttesnek is voltak helyzetei az első játékrészben, Dzsudzsák Balázs gólt is rúgott, de a játékvezető nem adta meg, arra hivatkozva, hogy még nem engedélyezte a szabadrúgás elvégzését. Az elkényelmesedett hazaiak ellen a magyar együttes a szünet után öt percen belül fordított. Rudolf Gergely lövése megpattant a védőn, így becsapta a kapust, majd Gera Zoltán kapásból vette be Michel Vorm kapuját az ötvenedik percben.

Ruud van Nistelrooy gólya Fülöp Márton hálójában

Az A-válogatott törzstagjai

A hollandok megrázták magukat a 61. percben, de az egyenlítésükhöz szerencse is kellett, ugyanis Sneijder gólja előtt Vadóczról pattant vissza az irányítóhoz a labda. A harmadik góljukat a csereként beállt Ruud van Nistelrooy lőtte a 73. percben, bombájánál esélye sem volt Fülöpnek. Két perc után jött az újabb magyar egyenlítés: Dzsudzsák passza után Gera szerzett szép gólt. A magyar csapat csupán három percre örülhetett, ugyanis Dirk Kuyt rövid időn belül kétszer is eredményes volt, ezzel eldöntötte a mérkőzést. Előbb egy beadás után csapta be Fülöpöt, majd távolról emelte át a magyar kapust. Az összeállításunk a következő volt: Fülöp – Lázár, Vanczák, Juhász, Laczkó – Gera, Pintér (Koman), Vadócz (Czvitkovics), Dzsudzsák – Rudolf, Priskin (Tököli).

Júniusban újra győzött, de nem játszott jól együttesünk. Ugyanakkor azt is megállapíthatjuk, hogy sorozatban a harmadik barátságos meccsét nyerte meg Egervári Sándor legénysége, gólt sem kapva. A litvánok és az azeriek után luxemburgiakat is megverte. A 90 perc Szabics Imre visszatérését hozta. A Sturm Graz csatára négy és fél éves kihagyás után játszott ismét a nagyválogatottban. A második féldőre állt be, s az 53. percben megszerezte a találkozó egyetlen gólját, ami a 22. válogatott meccsén a tizedik találat volt. A magyar válogatott Bogdán Ádám személyében újoncot avatott. Előtte a következő mezőnyjátékosok játszottak: Vanczák, Lipták, Juhász, Laczkó – Vadócz (Pintér), Elek (Németh K.) – Koman (Czvitkovics), Hajnal (Koltai), Dzsudzsák – Tököli (Szabics).

Még egy összecsapás volt hátra az idényből, a San Marinó-iak elleni idegenbeli selejtező. Serravalleban ismét Szabics Imre remekelt, ezúttal a második találat volt az övé, az elsőről Lipták Zoltán, a harmadikról Koman Vladimir gondoskodott. A papírforma-eredménynek számító 3-0-s győzelemmel a Király – Vanczák, Lipták (Pintér), Juhász, Laczkó – Elek – Koman, Hajnal (Czvitkovics), Dzsudzsák – Szabics (Koltai), Németh összetételű válogatott megtartotta esélyét a pótselejtező elérésére.

2010. aug. 11.	London	ANGLIA	1-2 (0-0)	öngól (Jagielka)
2010. szept. 3.	Stockholm	SVÉDORSZÁG	0-2 (0-0)	Eb-sel.
2010. szept. 7.	Bp., Szusza-st.	MOLDOVA	2-1 (0-0)	Eb-sel. Rudolf, Koman
2010. okt. 8.	Bp., Puskás-st.	SAN MARINO	8-0 (4-0)	Eb-sel. Rudolf 2, Szalai 3, Koman, Dzsudzszák, Gera
2010. okt. 12.	Helsinki	FINNORSZÁG	2-1 (0-0)	Eb-sel. Szalai, Dzsudzszák
2010. nov. 17.	Székesfehérvár	LITVÁNIA	2-0 (0-0)	Priskin, Dzsudzszák
2011. febr. 9.	Dubaj	AZERBAJDZS.	2-0 (1-0)	Rudolf, Hajnal
2011. márc. 25.	Bp., Puskás-st.	HOLLANDIA	0-4 (0-2)	Eb-sel.
2011. márc. 29.	Amszterdam	HOLLANDIA	3-5 (0-1)	Eb-sel. Rudolf, Gera 2
2011. jún. 3.	Luxembourg	LUXEMBURG	1-0 (0-0)	Szabics
2011. jún. 7.	Serravalle	SAN MARINO	3-0 (1-0)	Eb-sel. Lipták, Szabics, Koman

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

11 mérkőzésen: Dzsudzszák Balázs (PSV), Juhász Roland (RSC Anderlecht), Koman Vladimir (Sampdoria), Laczkó Zsolt (DVSC-Teva, Sampdoria)

10 mérkőzésen: Elek Ákos (Videoton)

9 mérkőzésen: Rudolf Gergely (Genoa, Bari), Vadócz Krisztián (Osasuna), Vanczák Vilmos (FC Sion)

8 mérkőzésen: Gera Zoltán (Fulham FC), Király Gábor (1860 München), Lipták Zoltán (Videoton)

7 mérkőzésen: Czvitkovics Péter (DVSC-Teva), Priskin Tamás (Ipswich Town, Swansea City)

6 mérkőzésen: Hajnal Tamás (Borussia Dortmund, VfB Stuttgart)

5 mérkőzésen: Lázár Pál (Videoton), Pintér Ádám (Real Zaragoza)

4 mérkőzésen: Szalai Ádám (1. FSV Mainz 05), Vermes Krisztián (Újpest FC)

3 mérkőzésen: Fülöp Márton (Ipswich Town), Tököli Attila (KTE-Ereco), Varga József (DVSC-Teva)

2 mérkőzésen: Huszti Szabolcs (Zenit), Koltai Tamás (Győri ETO FC), Németh Krisztián (Olympiakosz Pireusz), Szabics Imre (Sturm Graz)

1 mérkőzésen: Bogdán Ádám (Bolton Wanderers), Kádár Tamás (Newcastle United), Komlósi Ádám (DVSC-Teva), Szélesi Zoltán (Olympiakosz Volosz), Tóth Balázs (VVV-Venlo)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

A házigazda törökök ellen három magyart is kiállítottak

Az U21-es válogatottnak három selejtezője maradt 2010 őszére. Egyet megnyert (2-0-ra Bosznia-Hercegovinában), egyen döntetlenre végzett (0-0 az Üllői úton a bosnyákokkal) és egyet elveszített (1-0-ra kikapott a walesiektől Székesfehérváron). Utóbbi eredménnyel az is

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009

eldőlt, hogy Róth Antal az ötös csoport harmadik helyén végzett legénysége nem vehet részt a londoni olimpián, ugyanis az utánpótlás Eb egyben ötkarikás kvalifikációs sorozat is volt. A három őszi mérkőzésen Gulácsi Péter, Farkas Balázs, Korcsmár Zsolt, Pintér Ádám, Szatmári Lóránd (3-3), Debreceni András, Szokol Zsolt, Balázs Benjámín, Futács Márkó, Gosztonyi András, Gyömbér Gábor, Kádár Tamás, Lencse László, Németh Krisztián, Szakály Dénes, Varga József, Vass Ádám (2-2), Kulcsár Dávid, Lázár Pál és Szabó János (1-1) lépett pályára a magyar utánpótlás-válogatottban.

Kálnoki-Kis Dávid és társai készülnek a touloni tornára

Róth Antal szövetségi edző ellenőrizni indul

Az U20-as legénység tavasszal részt vett a hagyományos touloni tornán, a kínaiak elleni győzelem, a franciák elleni döntetlen és a mexikóiak elleni vereség után nem jutott tovább a csoportból. Pölöskei Gábor keretében Gulácsi Péter, Megyeri Balázs, Kádár Tamás, Futács Márkó, Simon Krisztián, Simon Ádám, Kálnoki-Kis Dávid, Sváb Dániel, Szokol Zsolt, Egerszegi Tamás, Litauszki Róbert, Balajti Ádám, Tajthy Tamás, Balogh Balázs, Katona Máté, Kiss Máté, Gosztonyi András, Eppel Márton és Bódi Ádám kapott helyet. A torna legjobb játékosának egyébként a 2014-es vb gólkirályát, James Rodriguezt választották.

Az U19-es válogatott a Telkiben és Tatabányán rendezett csoportküzdelmekből, a lengyel, a moldovai és a finn válogatottat megelőzve, elsőként ment tovább, annak ellenére is, hogy az első meccsén kikapott a kelet-európai sárga-kékektől. Május végén már nem sikerült venni az újabb akadályt, a törökök és a németek mögött csak harmadik lett Szepessy László válogatottja Antalyában. A házigazdák ellen különleges mér-

közést vívott a Kovács Istvánt, Szolnoki Rolandot, tehát két, immár az A-válogatottban is bemutatkozott futballistát, valamint Vernes Richárdot, Windecker Józsefet és Ugrai Rolandot is soraiban tudó csapat: a bíró három labdarúgót (Kovács, Ponczók, Ízing) is kiállított a magyaroktól. A németeknél egyébként játszott az immár a Barcelonával BL-t is nyert Marc-André Ter-Stegen kapus és a 2014-es vb-aranyérmes keretben is tag Skhodran Mustafi.

Az U17-es korosztály is hazai pályán játszott az Eb selejtezőkörében. Bükön és Szombathelyen a harmadik forduló már nem számított, az andorrai (5-0) és a feröeri (2-0) gárda legyőzése után biztos továbbjutóként végzett 1-1-es döntetlenre a hasonlóan kedvező helyzetben lévő szlovákokkal. A márciusi elitkörre maradt a helyszín, de erősödtek az ellenfelek. Az oroszok elleni 2-1-es vereség és az izlandiakkal szembeni 2-0-s győzelem után a románok ellen még akár a továbbjutás is elérhető lett volna. Ám ifjabb Bene Ferenc együttese 0-2 után csak szépíteni tudott.

A Loki szépen búcsúzott a Samp ellen

A DVSC-Teva a Bajnokok Ligája selejtezőjében a vártnál nehezebben (1-1, 3-2) és főleg nagy szerencsével, de elbúcsúztatta az észt Levadia Tallinnt. A harmadik selejtezőkörben az FC Basel már túl erősnek bizonyult, kettős győzelemmel (2-0, 3-1) küldte a Lokit az Európa Liga mezőnyébe. Szerencsére Herczeg András csapatának továbbra is jól ment a bolgárok ellen: a Litex Lovecs ellen sikerült a hazai 2-0 után az idegenbeli találkozót is megnyerni (2-1). Ezzel a sikerrel a magyar bajnok bejutott az Európa Liga csoportkörébe, egy évvel a BL-főtáblás szereplés után. Sajnos, ősszel ismét nem ment a nemzetközi porondon, a PSV Eindhoven, a Metalliszt Harkiv és a Sampdoria is erősebb volt a debrecenieknél. A brazilok köré épített ukrán legénység az első meccsen 5-0-ra győzött Budapesten, később 2-1-re megnyerte a kinti találkozót is. A Dzsudzsák Balázst is soraikban tudó hollandok a Puskás Ferenc Stadionban 2-1-re, Eindhovenben 3-0-ra nyertek. A Loki Genovában egy vitatható tizenegyessel kikapott a Doriától, ám a visszavágón 2-0-ra győzni tudott. Igaz, az olaszok, akiknél Koman Vladimir is pályára lépett, jórészt a második sorukat szerepeltették. Mindkét gólt Kabát Péter szerezte.

A további magyar résztvevők közül a Zalaegerszegi TE nagy csalódást okozott, az idegenbeli 1-1 után hazai pályán 1-0-ra kikapott az albán KF Tiranától. A Videoton a szlovén NK Maribor ellen Győrben elért 1-1 után idegenben simán, 2-0-ra veszített. Mindkét gólt a később a DVSC-Tevában magyar bajnoki címet is nyerő Dalibor Volaš lőtte.

Szépen menetelt a Győri ETO. A szlovák FC Nitra (2-2, 3-1), a kazak Atyirau (2-0, majd egy jogosulatlan szereplése miatt megállapított eredménnyel 3-0, 2-0), végül a francia Montpellier (0-1, 1-0, továbbjutás tizenegyesekkel) ellen a csoportkör kapujába jutott. Ott viszont elbukott a honi klubok (egyik) mumusa, a zágrábi Dinamo ellen. A horvátok 2-0-ra győztek a Kisalföldön, s 2-1-re a saját pályájukon, a Maksimir Stadionban.

Debreceni „szívtiprók” a genovai lelátón

A Loki a PSV ellen. Állnak (balról): Nagy Z., Coulibaly, Mijadinoszki, Simac, Malinauskas. Elöl: Yannick, Kiss Z., Czvitkovics, Varga, Szakály, Fodor

Reis, a PSV brazilja Kiss Zoltán mellett bűvöli a labdát

Nem az eredményeken volt a hangsúly

A Videoton ausztriai edzőtáborban készült az idényre, gyakorlómérkőzést vívott a ciprusi Anorthoszisszal, a szlovák Slovan Bratislavával, a román Inter Pitești-tel és Universitatea Clujsszal, valamint a helyi FC Rieddel. Mezey György dr. együttese Dunaszerdahelyen, a DAC elleni győzelemmel zárta az felkészülést. Télen, néhány hazai tesztmeccs mellett a spanyolországi edzőtábor idején is pályára lépett a csapat, kikapott a legerősebb két ellenféltől, a Cádiztól és a Lokomotiv Moszkvától is.

A Ferencváros 2011 júliusában nem az eredményt tartotta fontosnak a tréningmeccseken. Levonhatjuk ezt a tanulságot is abból, hogy Prukner László legénysége mind a hét nemzetközi találkozóján, az NK Osijek, a Nafta Lendava, a Steaua, az Otelul Galați és a Timișoara, valamint az RB Leipzig és (Gyirmóton!) a török Konyaspor ellen is nyeretlen maradt. Aztán viszont jól szerepelt a bajnokságban. Január-februárban már jobban ment a környező országokban, pedig az AC Nitra, a Hrvatski dragovoljac, az FC Bihor, a Slaven Belupo és az NK Gorica is az ellenfelek között volt.

A Bp. Honvéd a nyáron öt külföldi együttest is fogadott a Bozsik Stadionban, a román Victoria Brănești és Gaz Metan Mediaș, a felvidéki DAC, valamint az izraeli Hapoel Petah-Tikva ellen nyert, s csak a görög Panioniosztól szenvedett vereséget. A DVSC-Teva is megmérkőzött a nyáron a Victoria Brănești és a Gaz Metan Mediaș gárdájával, s fogadta a zsolnaiakat. Mind-egyikkel szemben alulmaradt, ellenben megverte a nagyváradi FC Bihort.

Az Újpest döntetlent játszott Ausztriában a Mattersburggal, veszített Bükfürdőn a Lokomotiva Zagrebbel szemben, s három hét alatt háromszor is kikapott izraeli klubcsapatoktól, a Maccabi Netanyától, a Maccabi Petah-Tikvától és a Hapoel Tel-Avivtól.

A lila-fehérek 2011. március 26-án emlékezetes mérkőzést játszottak a Megyeri úton, a Szusza Ferenc emléknapon a Górnik Zabrzeval. A 2-1-es győzelmet hozó 90 perc bevételét a szerzők egy Szusza-szobor elkészíttetésére szánták. A mű még készül...

A MAGYAR LÉGIÓ

Ausztriában minden dobogóst erősített magyar játékos

A válogatottba is visszahívott Szabics Imre 33 mérkőzésen 9 gólt szerzett az osztrák bajnokcsapatban, a Sturmiban. A fekete-fehérek-nél csak Roman Kienast talált nála többször a kapuba. Bodnár László nyolc mérkőzésen játszott az ezüstérmes Red Bull Salzburgban. Sáfár Szabolcs három szerepléssel és bronzéremmel búcsúzott az osztrák Bundesligától az FK Austria színeiben. Waltner Róbert volt az élvonal negyedik magyarja, a Mattersburgban négy találatig jutott.

Tőzsér Dániel megnyerte a belga bajnoki címet a KRC Genkkel, 39 meccsen pályára lépve nyolc gólt könyvelt el. Köteles László is a

Tőzsér Dániel irányít

bajnokságot keretének tagja volt, de nem jutott játéklehetőséghez Thibaut Courtois mögött. Juhász Roland bronzérmes lett az Anderlechttel. Kovács Péter, aki pályafutása nagy részét Norvégiában töltötte, a Lierse sárga-fekete mezét viselte. Tisza Tibor a Sint-Truident erősítette.

Vanczák Vilmos és vele az FC Sion Svájcban az országos kupa győztese lett. A magyar védő gólt is szerzett a Neuchâtel Xamax elleni fináléban. Ugyancsak kupagyőztes lett a magyar-brazil Leandro, mégpedig Cipruson, az Omonia tizenegyespárbajban verte meg az Apollón Limasszolt. Görögországban Megyeri Balázs és Németh Krisztián is 3-3 mérkőzésen szerepelt az idény során a bajnok Olympiakosban. (A Némónak becézett csatár hét meccset az Olympiakosz Voloszban is vívott. Klubbársa volt Szélesi Zoltán.)

Oroszországban Huszti Szabolcs megnyerte a szentpétervári Zenittel a 2010-es bajnokságot, igaz, a mérkőzések felénél kevesebben kapott játéklehetőséget. Gaál Miklós feljutott az élvonalba a Volga Nyizsnij Novgoroddal. Szintén felkerült a legmagasabb osztályba Pogacsics Krisztián (FC Bihor) Romániában, Buzsáky Ákos (QPR) Angliában és Laczkovics Donát (Dukla) Csehországban.

Európa Liga-indulást érő helyen zárt **Balogh Balázs** (Kuopio PS) Finnországban. Ugyancsak az északi országban futballozott Gruborovics Tamás (IFK Mariehamn) és Szeróvay Mihály (JJK).

Hollandiában légióskodott Babos Gábor (NEC Nijmegen), Dzsudzsák Balázs (PSV), Bodor Boldizsár (Roda JC), Simon Krisztián (tavasszal Feyenoord), Tóth Balázs (VVV-Venlo), valamint Horváth Gábor és Fehér Csaba (NAC Breda). Az ottani második vonalban, a Volendamban Zsidai László próbálta ki magát. A német Bundesligában Hajnal Tamás (egyik) csapata, a Borussia Dortmund bajnoki aranyat nyert, a magyar középpályás azonban nem lépett pályára, majd átigazolt a VfB Stuttgarthoz. Löw Zsolt és Szalai Ádám ötödik lett az 1. FSV Mainz 05 gárdájával. Dárdai Pál klubja, a Hertha BSC visszajutott a Bundesliga 1-be. Futács Márkó az Ingolstadt, Király Gábor, Stieber Zoltán az Alemannia Aachen játékosa volt.

Erős Gábor, aki korábban Görögországban is szerepelt, a bolgár bajnokság ötödik helyezettejének, a Lokomotiv Plovdivnak felszerelését viselte.

Az angol élvonalban Gera Zoltán, az előző évhez hasonlóan, továbbra is a Fulham FC egyik erősségének számított. A Championshipben szerepelt – Tőzséren kívül – Bogdán Ádám (Bolton), Fülöp Márton (Ipswich), Priskin Tamás (Ipswich, Swansea) és Gyepes Gábor (Cardiff City). Kovács Péter két bajnoki mérkőzésen játszott az ír Drogheda Unitedben.

Pintér Ádám Spanyolországban, a Real Zaragozaánál profiskodott. Az olasz Serie

Két magyar a Mainz a Bundesliga 1-ben szereplő csapatában. Szalai Ádám felülről a második, Löw Zsolt az ülő sorban jobbról az első

A-ban futballozott Koman Vladimir és a szezon utolsó szakaszában Laczkó Zsolt (Sampdoria), Rudolf Gergely (Bari, Genoa), illetve Vass Ádám (Brescia), a B-osztályban Feczesin Róbert (Ascoli). A svájci második vonalban Vági András (Aarau), Takács Marcell és Busai Attila (FC Wil) rúgta a labdát. Korcsmár Zsolt a norvég Brann, Disztl Dávid az izlandi Þór Akureyri kötelékébe tartozott.

Krecska János a malajziai Perlis menedzsereken kamatoztatta a tudását.

TEREMLABDARÚGÁS

Loki: ez még a pókernél is több volt!

Az MLSZ 2005 után ismét kiírta a profi csapatok számára a téli teremlabdarúgó-bajnokságot. A 19 millió forintos összdíjazású januári tornán 19 klub vett részt, öt NB I-es gárda (Videoton, ZTE, Kaposvár, Paks, Bp. Honvéd) nem nevezett. A mezőnyt hét másod-, sőt a szegedi rendezés miatt egy ottani harmadosztályú csapattal duzzasztották fel. A három helyszínen tartott selejtezőkből a csoportgyőztesek (Nyíregyházáról a Diósgyőri VTK, Szombathelyről a Haladás, Szegedről a Vasas) jutottak a debreceni nagydöntőbe, hozzájuk csatlakozott a két legjobb második (Gyirmót, Győri ETO), valamint a rendező Loki. A Főnix Csarnokban a házigazda kettős győzelemmel megelőzte a két győri gárdát, amelyek közül a Gyirmót lépett még tovább az elődöntőbe. A másik ágon a nagy körbeverés után a DVTK lett a csoportgyőztes, az ugyancsak hárompontos Vasas és a Haladás előtt. Még a gólkülönbsége is azonos volt a három alakulatnak. Az elődöntőben a DVSC-Teva 3-0-ra megverte a Vasast, míg a DVTK (3-3 után) büntetőpárbajban ejtette ki a Gyirmótot. Az NB II-es legénység a harmadik helyért 5-3-ra megverte az angyalföldieket. A fináléban Herczeg András együttese 4-2-re legyőzte a DVTK-t, s otthon tartotta az ötmillió forintos fődíjat. 2011. január 30. és a következő Ligakupa-döntő befejezése, 2011. április 13. között, 73 napon át, a magyar profi futball legmagasabb osztályában minden címet a **DVSC-Teva** védett. Bajnok, Magyar Kupa-, Ligakupa-, Szuperkupa-győztes volt, s megnyerte a terebben a Borsodi teremlabdarúgó-bajnokságot. Ezt (is) nevezik színötösnek.

Kassaiék vezették a Bajnokok Ligája döntőjét

Az európai futball első számú klubtornája történetében harmadszor dirigálta magyar játékező a döntőt: Kassai Viktor Palotai Károly és Puhl Sándor örökébe lépett. Tekintélyes létszámú bírói kar dirigált a Wembley-ben, Erős Gábor és Ring György működött közre asszisztensként, Bognár Tamás és Fábián Mihály töltötte be az alapvonalai bíró szerepét, Vad II István volt a negyedik, Kispál Róbert pedig a tartalék játékező. A 2011. május 28-án rendezett találkozón a Barcelona 3-1-re győzött a Manchester United ellen.

Magyarok a Wembley gyepén. Balról: Kassai, Ring, Vad II, Erős (háttal), Bognár, Fábián

Névsorolás

BUDAPEST HONVÉD:

Kemenes Szabolcs 27 – Haman Sadio 20/1, Debreceni András 24/1, Sorin Botiş 27/1, Hajdu Norbert 29/3 – Horváth Adrián 17, Jean-Baptiste Akassou 24/1, „Danilo” de Oliveira 24/5, „Guilherme” Moreira 19 – Karim Rouani 17/2, Deng Cheikh Abass 16/4. A többiek: Takács Ákos 15/1, Ivancsics Gellért 14/2, Hídi Patrik 13, Ivan Lovrić 13/4, Nagy Gergő 13, Pablo Coira 13/2, „Rufino” Segovia del Burgo 12, Lukáš Zelenka 12/2, Bojtor László 9/1, Kris Bright 9/1, Alfi Conteh 7, „Fernando” Cuerda 7, Völent Roland 7, Bajner Bálint 6/1, Vécsei Bálint 3, Czár Richárd 2/1, Tóth Iván (k) 2, Cséke György 1, Erdélyi László 1, Fieber Péter 1, Kapacina Valér 1, Tomislav Labudović 1, Sergiu Moga 1, Németh Gábor (k) 1, Sós Márkó 1, Jovica Stokić 1, Vernes Richárd 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Mindaugas Malinauskas 14 – Varga József 21, Mirszad Mijadinovski 23/1, Dejan Simac 20/4 – Luis Arcangel Ramos 19/1, Bódi Ádám 2065, Szakály Péter 27/4, Czvitkovics Péter 23/10 – Dombi Tibor 19, Adamo Coulibaly 26/14, Mbengono Yannick 22/1. A többiek: Nagy Zoltán 17, Fodor Marcell 16, Kabát Péter 16/4, Bernáth Csaba 12, Komlósi Ádám 12, Laczkó Zsolt 12/1, Farkas Balázs 10, Kiss Zoltán 9/1, Eugène Salami 9/1, Szilágyi Péter 9/1, Verpecz István (k) 9, Nenad Novakovic (k) 8, Illés Gyula 7, Kulcsár Tamás 5/1, Spitzmüller István 5, Szűcs István 5, Štefan Mardare 4, Nikolov Balázs 3, Rezes László 3, Balajti Ádám 1, Korhut Mihály 1, Máté Péter 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Marko Ranilović 20 – Balog Zoltán 24, Csizmadia Csaba 29/2, Szrdjan Sztanics 22/1 – Andrezinho 21/1, Józsi György 25, Rósa Dénes 28/6, Maróti Béla 25/3, Tóth Bence 20 – Marek Heinz 23/7, André Schembri 27/15. A többiek: Rodenbücher István 19/2, Liban Abdi 17/1, Djordje Tutorics 17, „Ailton”

José Pereira Júnior 16, Emil Miljković 16/1, Héctor Morales 16/2, „Adriano” Alves 10, Dragóner Attila 10/1, Justin Haber (k) 10, Pölöskey Péter 9/2, Kulcsár Dávid 7/1, Sam Stockley 2, Nikola Jakimovszki 1, Igor Pisanjuk 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Sztevanovic 27 – Lazar Sztanics 18, Marko Dinjar 21/4, Fehér Zoltán 22, Völgyi Dániel 25/3 – Vladimír Djordjevic 19/1, Linas Pilibaitis 25/3, Koltai Tamás 29/3, Nikola Trajkovic 19/3 – Rati Alekszidze 25/9, Fouad Bouguerra 20/3. A többiek: Kiss Máté 18/1, Ji-Paraná 17/1, Nicolas Ceolin 15/3, Tokody Tibor 15/1, Giorgi Ganugrava 12/1, Valentin Babić 11, Arsène Copa 10, Dudás Ádám 10/3, Szabó Ottó 9, Takács Ákos 9, „Eugène” Fomumbod 8, Lasa Totadze 7/1, Teimuraz Saraseniđze 6, Djordje Csetkovics 5, Onişor Mihai Nicorec 4, Vedran Nikšić 3, Alekszander Radoszavljevics (k) 3, Carlos Ariel Marinelli 2, Juan Ignacio Briones 1, Sánta András (k) 1, Windecker József 1

HALADÁS SOPRON BANK:

Rózsa Dániel 30 – Schimmer Szabolcs 26/1, Guzmics Richárd 28, Korolovszky Gábor 20 – Nagy II Gábor 26/3, Simon Ádám 27/1, Irhás Ignác 21/1, Sipos Norbert 23/3, Tóth Péter 28/6 – Kenesei Krisztián 23/11, Oross Márton 25/5. A többiek: Braniszlav Fodrek 20/3, Rajos Gábor 15, Lengyel Dániel 13/1, Halmosi Péter 12/5, Molnár Balázs 12, Lattenstein Norbert 9/1, Nagy I Gábor 9, Marián Sluka 8, Iszlai Bence 7/1, Csontos Zoltán 6, Simon Attila 5, Rácz Ferenc 4, Ugrai Roland 4, Nemanja Obrics 3, Devecseri Szilárd 2, Farkas Márk 1, Gyurján Bence 1, Jagodics Márk 1, Kovács István 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI FC:

Kovács Zoltán 24 – Drazsen Okuka 25, Zsóik József 28/2, Boris Gujić 24/1 – Hegeđus Dávid 23/2, „Pedro” Sass Petrazzi 26/1, Daniana Jawad 23/3, Balázs Benjámin 30/1 – Oláh Lóránt

27/13, Bojan Pavlovics 26/3, Milan Perics 27/8. A többiek: Grúz Tamás 21/2, Kulcsár Kornél 20/1, Szepessy Róbert 15/1, Bank István 10, Farkas Zoltán 10, Korhut Mihály 10, Ukwoma Egejuru Godslave 7, Máté Péter 7/1, Zahorec Krisztián 7, Miroslav Grumics 6/1, Milinte Árpád (k) 5, Zsolnai Róbert 4, Kovács Róbert 3, Böle Lukács 2, André Portulez 1, Horváth László (k) 1, Kovács Olivér 1, Lelkes Mihály 1, Lippusz Norbert 1, Petrók Viktor 1, Reszli Gábor 1, Vadas Zalán 1

KECSKEMÉTI TORNA EGYLET-ERECO:

Ladislav Rybánský 23 – Gyagya Attila 20/3, Balogh Béla 27/2, Mohl Dávid 22/1 – „Foxy” Kethevoama 26/6, Bori Gábor 28/2, Vladan Csukics 27/1, Vladan Szavics 17/1, Bodiong Christian Ebala 23/2 – Francis Litsingi 29/6, Tököli Attila 28/13. A többiek: Alekszandar Alempijevics 17/2, Bertus Lajos 16/1, Sindou Dosso 15/1, Csordás Csaba 13/1, Némedi Norbert 12/4, Szinisa Radanovics 10, Goran Vujovics 10/2, Mladen Lambulics 9, Farkas István 8, Koncz Zsolt 6, Holczér Ádám (k) 5, Koszó Balázs 5, Antal Botond (k) 3, Patvaros Zsolt 3, Simon Attila 3/1, Electo Wilson 3, Máté Gergő 2, Preklet Csaba 2, Bagi István 1, Balog Marcell 1, Farkas András 1, Sánta Attila 1, Tölgyesi Viktor 1, Urbán Pál 1

LOMBARD-PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 30 – Zoran Supics 20, Farkas Attila 22, Gyömbér Gábor 28/2, César Quintero 26/1 – Heffler Norbert 20/4, Németh Milán 19, Bárányos Zsolt 29/6, Takács Péter 23/4 – Goran Marics 26/11, Gyenyisz Rebrik 26/2. A többiek: David Salomon Abwo 16/4, Dlusztus András 15, Bali Péter 14/1, Nagy Sándor 13, Tóth Norbert 13, Vadims Žuļevs 12, Rajnay Attila 11/1, Tóth Gábor 10, Bíró Péter 8, Szabó Zsolt 8, Venczel Balázs 7, Jováncai Zoltán 6, Palkó Dávid 5, Germán Tibor 4/1, Varga Gábor 1

MTK BUDAPEST FC:

Szatmári Zoltán 23 – Dejan Vukadinovics 25, Szekeres Adrián 28, Vadnai Dániel 21, Sütő László 25/2 – Pátkai Máté 26/2, Kanta József 26/4, Ladányi Tibor 24/1, Könyves Norbert 25/5 – Tischler Patrik 29/12, Pál András 27/2. A többiek: Eppel Márton 21/3, Dragan Vukmir 16, Gál András 15/1, Szabó Ádám 14, Nihházi Márk 11, Hajdú Sándor 10, Hegedűs Lajos (k) 7, Hrepka Ádám 7, Frank Richárd 5/1, Kálnoki-Kis Dávid 5, Rafa Wolfe 5, Pintér Ádám 4/1, Urbán Gábor 4/1, Kelemen Dávid 3, Skriba Máté 2, Csiki Norbert 1, Molnár Marcell 1, Szántai Levente 1, Zámbo Bence 1

PAKSI SE:

Csernyánszki Norbert 28 – Fiola Attila 27, Éger László 24/4, Cseh Tamás 25/1 – Bartha László 26/8, Sifter Tamás 27/2, Sipeki István 25/1, Böde Dániel 24/15, Kiss Tamás 30/3 – Montvai Tibor 23/8, Vayer Gábor 25/6. A többiek: Magasföldi József 23/4, Heffler Tibor 20/2, Baló Tamás 17, Szabó János 15, Harasztli Zsolt 8, Mészáros István 7, Lisztes Krisztián 6, Gévay Zsolt 5, Vári Barnabás 5, Miskolczi László 3, Kovács Attila (k) 2, Nagy István 2, B. Tóth Balázs 1, Dudás Ádám 1, Palásthy Norbert 1, Pokorni Péter (k) 1, Tamási Gábor 1

BODAJK FC SIÓFOK:

Molnár Péter 30 – Mogyorósi József 27, Fehér Zsolt 25, Graszl Károly 27/2, Novák Alexisz 28/2 – Tusori Richárd 29/3, Lukács Tihamér 24/1, Kecskés Tamás 24, Ludánszki István 19 – Délczeg Gergely 25/6, Homma Kazuo 25/8. A többiek: Sowunmi Thomas 16/4, Csermelyi Imre 15/1, Melczér Vilmos 14, Csordás Csaba 12/1, „Thiago” Silveira 12, Ivancsics Gellért 11, Kocsis Gábor 9, Henry Isaac 7, Márton Dávid 7, Piller

József 7, Horváth Attila 6, Katona Attila 5, László András 4, „Roni” Ribeiro da Silva 3, Kanta Szabolcs 1, Jean-Paul Nomel 1, Pécseli Szilárd 1, Tóth Róbert 1

SZOLNOKI MÁV:

Vitalijs Melničenko 13 – Búrány Zoltán 24, Antal Gábor 17, Balogh Pál 15, Braniszlav Vukomanovics 14 – Joseph Ngalle 19/1, Lengyel Béla 19/1, Koós Gábor 15, Szalai Botond 19 – Remili Mohamed 20/7, Hervé-Christian Tchami 20/2. A többiek: Fitos László 14/1, Boris Milicics 14/2, Zsolnai Róbert 14/3, Nenad Djurovics 13/1, Milos Jokics 13, Máté Péter 13, Molnár Zoltán 13, Némedi Norbert 13/4, Pető Zoltán 13, „Alex” de Paula 12/3, Igor Pisanjuk 11, Hevesi-Tóth Tamás 10, Schindler Szabolcs 10, Vörös Péter 10, Claudiu Cornaci 8, Petar Sztanivics 8/1, Dragan Gosics 7, Rézsó Péter (k) 7, Tarczy Pál (k) 7, Hegedűs Gyula 4, Mile Krisztián 4, Kövesfalvi István (k) 3, Elmantas Marozas 2

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 29 – Szokol Zsolt 28, Vermes Krisztián 16, Takács Zoltán 28/1, Pollák Zoltán 26 – Tajthy Tamás 21/1, Egerszegi Tamás 20, Nikola Mitrovics 29/1, Böör Zoltán 21/3 – Simek Péter 18/1, Rajczi Péter 22/8. A többiek: Balogh Balázs 16/3, Jarmo Ahjupera 15/8, Simon Krisztián 15/2, Tisza Tibor 15/6, Balajti Ádám 14/3, Kiss Zoltán 13, Lázár Bence 13/8, Marin Matoš 11, Rubus Tamás 10/1, Sitku Illés 10, Barczy Dávid 9/2, Litauszki Róbert 4, Magos Mátyás 4, Dvorschák Gábor 3, Kovács Dániel 3, Banai Balázs 1, Bognár István 1, Horváth Tamás (k) 1, „Jhonnes” Marques 1, Szalai Vilmos 1

VASAS SC:

Végh Zoltán 17 – Balogh Zsolt 24, Gáspár József 28/3, Kovács Gábor 22, Dusan Mileusznics 25/1 – Lazar Arszics 22, Katona Máté 24/1, Csedimir Pavicevics 16, Lázok János 29/4 – Ferenzi István 24/11, Beliczky Gergő 16/1. A többiek: Goran Arnaut 15/1, Bakos Szabolcs 14, Kulcsár Dávid 14, Lisztes Krisztián 14/1, Németh Norbert 14/4, Németh Gábor (k) 13, Rezes László 12/1, Vahtang Pantszhava 11/1, Mundi Roland 9, Polényi Gábor 9, Szilágyi Péter 9, Karim Benounes 7/1, Hrepka Ádám 7, Ponczók Csaba 7/2, Présinger Ádám 6, Szasa Dobrics 3, Helmi Loussaief 3, Nagy Patrik 1

VIDEOTON FC:

Mladen Bozsovics 25 – Lázár Pál 27, Lipták Zoltán 28/1, Vaskó Tamás 26, Marko Andjics 23/1 – Sándor György 29/3, Elek Ákos 26/4, Polonkai Attila 24/5, Dusan Vasziljevics 27/4 – André Alves 29/24, Nemanja Nikolic 24/8. A többiek: Gosztonyi András 23/3, Farkas Balázs 20, Nagy Dániel 19, Szakály Dénes 15/1, Lencse László 14/3, Hídvégi Sándor 10, Goran Vujovics 6/2, Horváth Gábor 5, Bojan Djordjic 4, Damir Milanovic 4, Tomáš Tujvel (k) 4, Martin Kayongo Mutumba 3, Gyurcsó Ádám 1, Ízing Martin 1, Sebők Zsolt (k) 1.

ZALAEGRSZEGI TE:

Vlaszák Géza 27 – Kocsárdi Gergely 22, Matej Miljatović 28/2, Leon Panikvar 26/1, Varga Róbert 18/1 – Szalai Tamás 27/1, Djordje Kamber 29/6, Horváth András 29/1 – Balázs Zsolt 23/8, Simon Attila 21/5, Prince Rajcomar 27/9. A többiek: Kovács Gergő 18, Milan Bogunovics 17/2, Ahmet Delics 17/1, Illés Gyula 14, Daniils Turkovs 13/4, Simonfalvi Gábor 12, Ivan Delics 11/1, Máté Péter 9, Darko Pavicevics 8/3, Barna Zsolt 6, Turcsik Tamás 6, Sipos Gábor (k) 4, Stefan Cebara 2, Magasföldi József 2, Vittman Ádám 2, Kocsis Adrián 1, Artjoms Rudņevs 1/2

A 2010–2011. évi Monicomp Liga (NB I) végeredménye

1. Videoton FC	30	18	7	5	59-29	61	8. Debreceni VSC-DEAC	30	10	7	13	37-45	37
2. Paksi FC	30	17	5	8	54-38	56	9. Újpest FC II	30	9	8	13	43-57	35
3. Ferencvárosi TC	30	15	5	10	50-43	50	10. Rákospalotai EAC	30	9	6	15	30-38	33
4. Zalaegerszegi TE	30	14	6	10	51-47	48	11. Kazincbarcikai SC	30	8	8	14	37-60	31
5. DVSC-Teva	30	12	10	8	53-43	46	12. Restart-Ceglédi VSE	30	8	6	16	46-61	30
6. Újpest FC	30	13	6	11	50-38	45	13. Makói FC	30	8	6	16	30-54	30
7. Kaposvári Rákóczi	30	13	4	13	41-42	43	14. Hajdúböszörményi TE	30	7	9	14	29-42	30
8. Szombathelyi Haladás	30	11	8	11	42-36	41	15. Orosháza FC	30	7	9	14	32-52	30
9. Győri ETO FC	30	10	11	9	40-35	41	16. Bócs Sport	30	5	7	18	27-53	22
10. Bp. Honvéd	30	11	7	12	36-39	40							
11. Vasas SC	30	11	7	12	34-46	40							
12. Kecskeméti TE-Ereco	30	11	3	16	51-56	36							
13. Lombard FC Pápa	30	10	5	15	39-52	35							
14. BFC Siófok	30	8	10	12	29-41	34							
15. MTK Budapest	30	8	6	16	35-49	30							
16. Szolnoki MÁV	30	5	6	19	26-56	21							

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. André Alves (Videoton FC)	24
2. Böde Dániel (Paksi SE)	15
2. André Schembri (Ferencváros)	15
4. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva)	14
5. Oláh Lóránt (Kaposvári Rákóczi)	13
5. Tököli Attila (Kecskeméti TE-Ereco)	13

Ness Hungary NB II, Keleti csoport

1. Diósgyőri VTK	30	22	2	6	66-23	68
2. Mezőkövesd-Zsóry SE	30	19	5	6	47-20	62
3. Nyíregyháza Spartacus	30	18	6	6	66-23	60
4. Dunakanyar-Vác FC	30	18	6	6	47-27	60
5. MTK Budapest FC II	30	16	7	7	48-34	55
6. Békéscsaba 1912 FESE	30	11	10	9	45-40	43
7. Vecsési FC	30	10	8	12	36-37	38

Ness Hungary NB II, Nyugati csoport

1. Pécsi MFC	30	21	3	6	55-17	66
2. Gyirmót FC	30	19	6	5	62-29	63
3. Videoton FC-Puskás A.	30	18	4	8	58-32	58
4. Bajai LSE	30	17	3	10	51-38	54
5. BKV Előre SC	30	13	9	8	38-37	48
6. FC Ajka	30	13	7	10	47-35	46
7. Enternet-FC Tatabánya	30	13	7	10	47-39	46
8. GS-Kozármisleny SE	30	13	6	11	41-37	45
9. Győri ETO FC II	30	13	3	14	41-47	42
10. Szigetszentm. TK-Erima	30	12	6	12	45-39	42
11. Budaörsi SC	30	11	8	11	42-41	41
12. Ferencvárosi TC II	30	10	4	16	36-35	34
13. Barcsi SC	30	9	6	15	35-61	33
14. Veszprém FC	30	10	0	20	33-54	30
15. Bp. Honvéd-MFA	30	4	6	20	24-57	18
16. Kaposvölgye VSC	30	4	2	24	21-78	14

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Tököl VSK. **Bakony-csoport:** Soproni Vasutas SE. **Dráva-csoport:** Paksi FC II. **Duna-csoport:** Dunaújváros-PASE. **Mátra-csoport:** Egri FC. **Tisza-csoport:** Nagyecsed Rákóczi SE

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Videoton FC	X	2-1	1-1	3-0	2-1	1-0	3-1	3-1	2-1	0-2	3-0	2-2	4-0	2-0	2-1	3-1
2. Paksi FC	1-0	X	3-2	2-2	2-2	2-1	2-3	2-1	2-1	0-1	3-0	2-0	4-0	0-0	1-1	3-1
3. Ferencvárosi TC	0-5	2-1	X	4-4	1-1	1-0	1-0	2-1	3-0	1-3	0-1	2-1	3-0	1-2	3-0	1-0
4. Zalaegerszegi TE	1-2	1-0	2-1	X	1-1	2-1	3-5	1-1	1-1	2-1	2-1	2-1	3-1	2-1	1-0	2-1
5. DVSC-Teva	3-1	2-1	2-1	2-1	X	1-1	3-1	1-2	1-1	2-2	3-1	6-2	2-0	2-3	3-1	4-0
6. Újpest FC	1-0	2-3	6-0	4-2	2-2	X	3-2	3-1	0-0	3-1	2-2	2-1	2-1	1-1	2-1	1-0
7. Kaposvári Rákóczi	1-4	1-2	2-1	2-1	0-0	0-1	X	1-0	3-0	0-0	0-1	2-1	3-2	3-0	2-1	0-1
8. Szombathelyi Haladás	2-0	1-2	1-1	0-0	3-0	0-2	2-0	X	3-3	1-1	3-0	1-0	1-0	4-0	2-0	3-1
9. Győri ETO FC	1-1	1-1	1-0	0-1	3-0	2-1	2-0	2-2	X	3-0	0-1	2-1	0-1	1-0	1-1	4-2
10. Budapest Honvéd	2-2	1-0	0-1	1-0	1-0	1-4	1-0	3-1	1-1	X	0-0	1-2	2-4	0-1	1-2	0-0
11. Vasas SC	0-0	2-3	1-3	2-0	1-5	1-0	1-3	2-1	2-1	3-2	X	1-1	1-1	3-0	1-1	3-0
12. Kecskeméti TE-Ereco	2-4	0-1	1-2	1-0	3-0	4-3	4-1	1-0	3-3	2-1	3-1	X	0-1	2-3	3-0	4-2
13. Lombard FC Pápa	1-2	1-2	0-5	4-3	1-1	3-1	1-1	5-1	2-1	0-1	2-1	4-1	X	0-1	0-2	0-0
14. BFC Siófok	1-1	1-3	1-1	0-4	4-1	1-1	0-0	0-0	0-1	1-3	0-0	1-2	0-1	X	0-0	1-1
15. MTK Budapest FC	0-3	3-4	1-3	3-4	0-0	1-0	0-2	0-3	0-0	3-1	4-0	4-2	2-1	1-2	X	1-0
16. Szolnoki MÁV	1-1	3-1	2-3	1-3	1-2	1-0	1-2	0-0	0-3	0-2	0-1	2-1	2-2	0-4	2-1	X

Veretlenül nyerte meg a bajnokságot a DVSC-Teva

A Debreceni VSC-Teva veretlenül nyerte meg a magyar labdarúgó-bajnokságot – ilyen bravúrra az élvonalban 1966, a Vasas elsősége óta egyetlen csapat sem volt képes.

A debreceni klub története legjobb bajnoki idényét zárta, s egyben feleltette híveivel a 2010–2011-es idény botlását. (Az előző tíz esztendőben az maradt az egyetlen szezon, amelyben a Loki nem végzett az első három hely valamelyikén.) A veretlenül megnyert bajnoki címmel a piros-fehérek öt fővárosi klub nyomába léptek. 1901-ben és 1902-ben a BTC, évente összesen 8 mérkőzést játszva nyert „hibátlanul” bajnoki aranyat. A 22 mérkőzést megnyerő „százszázalékos” Fradi 1932-ben, az MTK 1908-ban (16 mérkőzés), 1914-ben (18 mérkőzés), 1918-ban (22 mérkőzés), valamint Hungária néven 1936-ban (26 mérkőzés), a Bp. Honvéd 1952-ben (ugyancsak 26 mérkőzés), valamint a Vasas 1966-ban (26 mérkőzésen) lett vereség nélkül aranyérmes.

Kondás Elemér együttese 74 pontot szerezve lett első, az elért pontszám éppen úgy rekord a klub történetében, mint az egy idényen belüli 22 győzelem. (Valójában csúcsbeállítás, a 2006–2007-es szezonban ugyanennyit nyert.) A Loki története során másodszor duplázott, megnyerte a bajnoki cím mellé a Magyar Kupát is. Azonban most először maradt veretlen a két legfontosabb sorozatban, története legjobb menetelését produkálva. Hasonlóra egyetlen más gárda sem volt képes a hazai színpadon: a Vasutas a magyar futball történetében az első veretlen duplázó lett.

A DVSC-Teva bajnoksapata. Hátul, balról: Novakovics, Coulibaly, Szűcs, Máté, Malinauskas, Simac, Nagy, Mijadinoszki, Zahovaiko, Verpecz. Előttük: Fodor, Ramos, Lucas, Nikolić, Bouadla, Illés, Spitzmüller. A második sorban: Dankó Mihály rehabilitációs edző, Alisic, Szilágyi, Sándor Tamás pályaedző, Kondás Elemér vezetőedző, Györky Gábor pályaedző, Erdélyi Miklós kapusedző, Nikolov, Mardare, Nagy István gyűrő. Elöl: Farkas, Korhut, Ferenczi, Bernáth, Yannick, Bódi, Varga, Kulcsár, Szakály, Dombi

A DVSC-Teva szenzációsan kezdte a bajnokságot, az első hét fordulóban hét győzelmet aratott. Ugyanilyen jó szeriája már nem akadt a csapatnak, csak hasonló: az utolsó hat fordulóban hat győzelmet ért el. Kétszer került kisebb hullámvölgybe, mindkét alkalommal négy meccséből egyet nyert meg, a többin döntetlenre végzett. Az első ilyen szakasz október 23. és november 20., a második március 24. és április 14. közé esett. Legnagyobb vetélytársai közül a Videotont és a Győri ETO együttesét is kétszer legyőzte, a rangadókön tehát hibátlan teljesítményt nyújtott. A második és a harmadik helyezett ellen is tavasszal nyert idegenben, ezzel „rendbe tette” a második félévet, noha tény, a Videoton ebben a szakaszban több pontot szerzett. Érdekes, hogy a Lokomotív egyedül a Siófokot nem tudta egyszer sem legyőzni. A csapat gólkirálya egyben az NB I mesterlövésze lett. Adamo Coulibaly 20 gólig jutott. Mindössze másodszer lett debreceni játékos az élvonal gólkirálya, az első Melis Béla (DMVSC) volt még 1988-ban.

Fotók: mlsz.hu

Adamo Coulibaly megszerezte a gólkirályi címet

A második helyezett Videoton öt ponttal többet gyűjtött, mint a 2010–2011-es, bajnoki címmel zárt idényben, mégsem tudta megvédeni a titulust. Paulo Sousa az ősszel csapatot épített, hiszen a Mezey Györggyel a klubtörténet első bajnoki aranyát szerző legénység kulcsembereiből tavaszra alig kellett valaki is a portugál mesternek. Az előző évi tizenegyből csupán a két csatár és a csapatkapitányá elölépett Sándor György maradt meg hírmondónak. A két csatárból André Alves a télen elment Ciprusra, Nemanja Nikolics pedig a mérkőzések kétharmadán csereként lépett pályára. Igaz, ő az egyetlen, aki mind a 30 fordulóban szerepelt. Szezon közben, a télen távozott Elek Ákos és Lázár Pál is. A már említett brazil André Alves,

A Ferencváros. Hátul, balról: Rósa, Fülöp N., Rodenbücher, Fitos, Grúz, Vattai, Pölöskey, Csizmadia, Józsi, Maróti, Oláh, Balog Z. Középen: Morales, Zsivóczky, Czako Péter gyúró, Lipcsei Gábor gyúró, Kakas László kapusedző, Bali Péter erőnléti edző, ifj. Orosz Pál ügyvezető, Prukner László vezetőedző, Eisemann László gyúró, Haáz Ferenc technikai vezető, Jovanovics, Andrezinho. Elöl: Jova, Somalia, Abdi, Vass, Lisztes, Tóth B., Júnior, Alison, Sváb, Otten, Félix, Gárdos, Ranilović

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

az előző évek leggőlerősebb játékosa ősszel 17 mérkőzésen 12 gólt szerzett, 178 találkozáson 87 góllal zárta magyarországi pályafutását. A fehérvári hívek nagyon féltek attól, hogy a társak nem tudják majd pótolni Alvest – s kellemesen csalódtak. A Vidi remekül szerepelt tavasszal, de már nem tudta behozni riválisa előnyét.

A Videoton két teljesen ellentétes előjelű fél szezont tudhatott maga mögött. Tulajdonképpen hasonlóan az előző két, tehát a 2009–2010-es és a 2010–2011-es évadhoz. Mégis jelentős a különbség a 2011–2012-es és az akkori képletek között. Az előbbi kettőben az őszi, ebben a tavaszi szezon hozott több pontot. (A 2011–2012-es szezon második fél idényének tabelláján a Videoton első lett.) De nézzük a konkrét számokat! 2009–2010: első félév 33, második 28 pont. 2010–2011: ugyancsak 33 az első fél évben, 28 a másodikban. 2011–2012: 26 az első fél évben és 40 a második részben, utóbbi egyébként a Videoton történetének pontokban leggazdagabb fél évét is jelentette egyben.

Október 23-án, a Győri FC ellen már az ötödik vereségét szenvedte el a csapat, ám az a 0-1 „sorsfordító” volt az őszi hónapokban. Attól kezdve csupán egyetlen bajnokin (otthon, a DVSC-Teva elleni balszerencsés találkozón) nem szerzett legalább egy pontot a fehérvári gárda. Az utolsó 17 fordulóban egy vereség (DVSC-Teva) és egy döntetlen (Haladás) rontotta csak a mérleget.

Folytatódott a győri klub sorozata, egymás után harmadszor végzett páros évben a bajnoki tabella harmadik helyén. (Hat helyet lépett előre az előző végtáblázathoz képest.) A tavasz egy bizonyos szakaszában a zöld-fehéreknek még előkelőbb helyezések elérésére is esélyük volt, de a három egymást követő vereség ára nemhogy az arany-, hanem az ezüstérem elvesztése volt. Csertői Aurél együttese szenzációsan kezdte az évet, az első hét mérkőzését megnyerte, majd a ka-

Két légiós, Filipe Oliveira és Walter Lee ünnepli Sándor Györgyöt

pósvári vereség után legyőzte a Ferencvárost is. Ezzel a sikerrel egy másik sorozat kezdődött: november közepéig a hazai mérkőzéseit megnyerte, az idegenbelieket elveszítette. Az ETO szempontjából rosszul zárult a széria: a Honvéd győri győzelme nem illett a sorba – igaz, aztán a kisalföldiek javítottak újpesti sikerükkel. A tavasz egy szombathelyi döntetlennel indult, majd – a Videoton elleni súlyos kupavereség után, immár Pintér Attila irányításával – az ETO sorozatban öt győzelmet aratott, s már-már utolérte a listavezető Debrecen. A 26., a 27. és a 28. fordulóban azonban kikapott a Kecskeméttől, a DVSC-Tevától és a Videotontól, s ezzel elveszítette esélyét a bajnoki trónra. Az edzőváltás margójára: március elejéig Csertői Aurél irányította az ETO-t, 18 mérkőzésen 38 pontot szerzett a zöld-fehérekkel. Nála jobb eredményt (70,4 százalék) mindössze Kondás Elemér és Paulo Sousa ért el a csapatával. Elődje lett az utóda, a visszatérő Pintér Attila dirigálta a Győrt az utolsó 12 fordulóban. Mérlege hajszálnyival bár, de gyengébb Csertőiénél: 12 mérkőzésen 25 pont.

A budapesti klubok közül egyedül a Bp. Honvéd nem okozott csalódást. Ha összevetjük a 2010–2011-es és a 2011–2012-es végtabellát, 14 csapat azonos. Közülük a legnagyobbat a bajnoki címe megszerzése után tíz évvel az élvonalból kiesett Zalaegerszeg bukta, amely 12 helyet esett vissza. A Ferencváros nyolcat, az Újpest hetet, a Vasas négyet – e mondat megmagyarázza azt is, miért emlegethetjük a 2011–2012-es szezont a pesti klubok vesszőfutásaként, a Ferencváros tizenegyedik, az Újpest tizenharmadik, a kieső helyen végzett Vasas tizenötödik lett. Az MTK, noha a kupadöntőbe jutott, a második vonalban töltötte a szezont. Igaz, ott fölényesen megnyerte a csoportját.

A Bp. Honvéd ellenben hat helyet előrelépett. A kispesti alakulat közel húsz esztendő, 1994 után lett ismét a főváros legjobbja. A kettő között a gárda megjárta a második vonalat, majd a visszakerülése óta először zárt a nyolcadiknál előkelőbb helyen, s először harcolta ki a bajnoki szereplése alapján a nemzetközi kupaindulást. (Ebben szerepe volt annak is, hogy a Győri ETO egy UEFA-eltiltás miatt nem léphetett ki a nemzetközi porondra.)

A Fradi nagyon elrontotta az idény elejét és végét, a középső szakaszban pedig elfogadhatóan teljesített. A fővárosi csapatok között másodikként zárt – ez önmagában még nem feltételez kiemelkedő szereplést. Mindez csak a 11. helyhez volt elég, ennél gyengébben, az első osztályban töltött idényeket számolva, 1985 óta nem szerepelt. Ráadásul a vereségei számával alulmúlta minden korábbi teljesítményét, 14-szer még egyetlen bajnoki idényben sem kapott ki. S az utóbbi szégyenteljes tényen még az sem javít, hogy 1952-ben a 13 vereség a mérkőzések felének elvesztését jelentette, a mostani arány (30-ból 14) picivel jobb. A 2010–2011-es harmadik helyezést az ígérte, a Ferencváros újra meghatározó szerepet játszhat az NB I-ben. Ám ez távolinak tűnt már 2012 nyarán. Három edző meccselt az idényben az FTC-vel, az első öt fordulóban Prukner László, majd két mérkőzésen Nagy Tamás, aztán 23 meccsen Détári Lajos irányított. Hárman együtt 39 játékost küldtek pályára. Őt kapus is védett, ez „bajnoki rekord” a Ferencváros élvonalbeli történetében. Tizenhárom külföldi, közöttük öt brazil is szerepet kapott. A légiónások közül a holland Mark Otten és a cseh Martin Klein vált be leginkább. Pölöskey Péter mindössze öt találattal is házi gólkirály tudott lenni. Nagyobb dicsőség, hogy a Fradi 1901 óta íródó bajnoki történetében ő lett az első házi gólkirály, akinek az édesapja is elérte ugyanezt a címet.

Az Újpest még gyengébben teljesített. 2012 előtt közel két évtizede, az 1992–1993-as szezonban fejezte be a kiesők közelében az évet. Akkor tizenegyedik, most tizenharmadik lett, nem nagy különbség. A csapat 1905 óta játszik az első osztályban, 1912 óta megszakítás nélkül az élvonal tagja – de csak egyszer, a már említett 1992–1993-as évadban végzett a 2011–2012-esnél magasabb helyezési számmal. A 2011 tavaszán is a csapatot irányító Mészöly Gézával kezdte a szezont, de a korábbi válogatott játékost a 4. forduló után menesztette Roderick Duchatelet, a belga tulajdonos. A lila-fehérek akkor pont és szerzett gól nélkül álltak. Utána 19 mérkőzésen Zoran Szpiszljak dirigált, aki 22 pontot gyűjtött. A szerb edző sem fejezhette be a bajnokságot az együttessel. Április 11-én az addigi pályaedző, a belga Marc Lelièvre követte, aki hét mérkőzésen 10 pontot gyűjtve valamennyit javított a mérlegen. Az újpestiek a következő ősze újabb vezetőedzőt szerzödtettek, az ugyancsak belga Jos Daerden személyében.

Két gárda érdemel még kiemelés: a Kecskeméti TE hét helyet javított előző pozícióján. Negyedik évét zárta az élvonalban. Bizonyos szempontból a legjobbat: az ötödik helynél előrébb sohasem végzett – 2011–2012-ben megismételte újonc-idényében, a 2008–2009-esben elért

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

produkciónját. Ráadásul – noha az előző évaddal ellentétben nem nyert trófeát – a Ligakupa-döntő résztvevője volt. Ennek ellenére a tulajdonosi kör az ősz vége felé tréner váltott, elküldte Tomiszlav Szivicset, s előbb egy mérkőzésen Szabó István, majd tavasszal Török László irányította a kecskemétieket.

A Diósgyőri VTK – a nyitánytól Benczés Miklóssal, áprilistól Szentés Lázárral a kispadon – újoncként a hetedik helyen fejezte be a bajnokságot. Ugyanilyen fontos: a hazai mérkőzések átlagnézőszáma egyetlen csapatnál sem volt olyan magas, mint a borsodi piros-fehéreknél. A zárás még szebb is lehetett volna, ha nincs a jelentős tavaszi eleji visszaesés. De a DVTK így is az előző 33 év legjobb helyezését érte el az élvonalban, sőt, a hetedik helynél előrébb csupán négyszer végzett a legmagasabb osztályban (1941, 1960, 1978, 1979).

AZ ÉV JÁTÉKOSA

Taroltak a lokisták

Az MLSZ 2011 végén Rudolf Gergelyt választotta az előző év legjobbjának – elsősorban a csatár a válogatottban mutatott játékát elismerve. Néhány nappal korábban az *nb1.hu* internetes portál – a magyarországi sportszerkesztőségek egy-egy futballszakírójának voksa alapján – Juhász Rolandot tüntette ki a Magyar Aranylabdával. Az RSC Anderlecht játékosa mögött Dzsudzszak Balázs végzett a második, Rudolf Gergely és Tózsér Dániel holtversenyben a harmadik helyen. A honlap által kiírt további kategóriákban a legjobb edzőnek járó díjat Egervári Sándor, a magyar válogatott szövetségi kapitánya, a legjobb hazai játékosnak járó elismerést Varga József, a DVSC-Teva sokoldalú futballistája érdemelte ki.

A fiatalok versenyében is egy debreceni, a kiváló rúgótechnikájú Bódi Ádám diadalmaskodott, a légiósok közül a szakírók a 2010–2011-es bajnokság gólkirályát, a Videoton brazilját, André Alvest látták a legjobbnak. Az év játékvezetője Kassai Viktor lett.

Szakály Péter a Videoton ellen is remekül játszott. Mitrovics és Elek üldözi

Az edzők megtalálják a közös nyelvet.
Paulo Sousa és Kondás Elemér

Fotók: mlsz.hu

Az idény végén az MLSZ díjainak nagy részét a duplázó DVSC-Teva tagjai, Szakály Péter (Boszik József-díj, a bajnokság legjobb játékosa), Bódi Ádám (Hidegkuti Nándor-díj, legjobb fiatal játékos), Adamo Coulibaly (Deák Ferenc-díj, gólkirály), valamint Kondás Elemér (Sebes Gusztáv-díj, legjobb edző) kapták. A legjobb játékvezetőnek Bognár Tamást választották, Minarik Ede-díjjal tüntették ki a síófoki futballért rengeteg áldozatot hozó Horváth Károlyt.

A HLSZ ankétja több kategóriában is hasonló eredményt hozott. Szakály Péter lett az év legjobb futballistája (2. Lencse László, 3. Nemanja Nikolics), Bódi Ádám a legjobb 21 éven aluli játékos (2. Gyurcsó Ádám, 3. Radó András), s Kondás Elemér nyert a mesterek között, megelőzve Détári Lajost és Kis Károlyt. A kapusok versenyében ismét Szűcs Lajos végzett az élen (2. Nenad Novakovics, 3. Szasa Sztevanovics), Kassai Viktort választották a legjobb bírónak (2. Bognár Tamás, 3. Iványi Zoltán). A legkiválóbb légiósnak az Olympiakossszal bajnokságot nyert Megyeri Balázst voksolták, aki Bogdán Ádámot és Juhász Rolandot előzte meg. A legjobb NB II-es játékos egy NB I-es tudású lett: Kanta József (MTK).

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyve alapján Nemanja Nikolics volt a szezon legjobbjá (Videoon, 6,375). A legjobb tízbe (illetve tizenegybe) került még: 2. José Juan Luque (Diósgyőri VTK, 6,231), 3. Selim Bouadla (DVSC-Teva, 6,227), 4. Danilo de Oliveira (Bp. Honvéd, 6,133), 5. Varga József (DVSC-Teva, 6,115), 6. Szakály Péter (DVSC-Teva, 6,069), 7. Bódi Ádám (DVSC-Teva, 6,040), 8. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva, 6,037), 9. Mészáros Norbert (DVSC-Teva, 6,000), 10. Böde Dániel (MVM-Paks, 5,957) és Nagy Olivér (PMFC, 5,957). A kapusok mezőnyében Németh Gábor (Kecskeméti TE, 6,167) mindenkit megelőzött, mögötte Szasa Sztevanovics (Győri ETO, 6,100) és Csernyánszki Norbert (MVM-Paks, 6,083) zárt a legmagasabb átlaggal.

MAGYAR KUPA

A sírból hozta vissza a győzelmet a Loki

A Debreceni VSC története során ötödször nyerte meg a Magyar Kupát, miután a május elseji döntőben hosszabbítás után, tizenegyesekkel 8-7-re verte a másodosztályú MTK-t.

Az első 25 percben nagyrészt a mezőnyben folyt a kevés izgalmat hozó játék, a mérkőzésnek ebben a részében a Loki volt veszélyesebb, legalábbis többször jutott el az ellenfél kapujáig. Az igazán nagy helyzetekre közel fél órát kellett várni, a hajdúságiak a 30. perc környékén kétszer is hatalmas ziccerbe kerülhettek volna, Korhut bal oldali beadásairól azonban rendre lekéstek a társak. Az MTK egy tempós és kreatív támadás végén, közvetlenül a szünet előtt némi meglepetésre megszerezte a vezetést. A második féldőre Kondás Elemér két helyen is változtatott csapatán, s úgy tűnt, húzásai bejöttek: a DVSC öt perc alatt megfordította az állást. Ám Nikolov Balázs kiállítását követően

Önfelelt debreceni öröm Selim Bouadla gólja után

Fotók: mlsz.hu

Kulcsár Tamás boldogan lendíti magasba a Magyar Kupát, a társai arca is ragyog. Balról: Ramos, Varga, Szakály, Lucas, Coulibaly (erősen takarva), Kulcsár, Mészáros, Verpecz (erősen takarva), Korhut és Nikolov

főlénybe került az MTK, amely az emberelőnyt kihasználva kiegyenlített, sőt Zsidai László révén a 87. percben magához ragadta a vezetést. A DVSC-Teva szinte a lefújás előtti utolsó támadásából újra egyenlített Szakály Péter góljával, következett tehát a hosszabbítás. Abban igazán említésre méltó esemény már nem történt, így büntetők döntöttek a Magyar Kupa sorsáról. A 11-esek során az első öt lövő közül mindkét együttesnél egy-egy játékos hibázott, s egészen a kilencedik sorozatig kellett várni a döntésre, ekkor Kálnoki-Kis Dávid büntetőjét Verpecz István kivédte, s ezzel győzött a Debrecen.

Az amatőr csapatok Sport M kupáját a Jánossomorja nyerte, miután a Magyar Kupa-finálé „előmérkőzésén” 3-1-re megverte a Bólyi SE csapatát.

Lucas megpróbálja azt, ami az MTK védőinek nem sikerült: utolérni a gólszerző Selim Bouadlat

Magyar Kupa, 2011–2012-es kiírás

Negyeddöntő: Bajai LSE–Újpest FC 1-3, 0-4, Kaposvári Rákóczi–DVSC-Teva 0-1, 0-0, Békéscsaba 1912–MTK Budapest 0-3, 0-3, Videoton FC–Győri ETO FC 5-1, 1-0
Elődöntő: MTK Budapest–Videoton 2-3, 0-2, DVSC-Teva–Újpest 2-1, 3-1

Döntő

DVSC-Teva–MTK Budapest 3-3 (0-1, 3-3, 3-3) – tizenegyesekkel 8-7

2012. május 1., Puskás Ferenc Stadion, 5000 néző. Jv.: Szabó Zs.

DVSC-Teva: Verpecz – Nikolov, Simac, Mészáros, Korhut – Ramos (Coulibaly, 46.), Varga – Lucas, Szakály, Rezes (Bouadla, 46.) – Kulcsár (Nagy Z., 63.)

MTK Budapest: Hegedűs – Wolfe, Szekeres A., Kálnoki-Kis, Vadnai – Vukmir, Zsidai – Könyves, Kanta, Ladányi (Pál A., 90.) – Balajti (Vass, 62.)

Gólszerzők: Bouadla (51.), Szakály (55., 89.), illetve Könyves (45.), Ladányi (62.), Zsidai (87.)
Kiállítva: Nikolov (60.)

A tizenegyest értékesítette: Szakály, Nagy, Bouadla, Lucas, Korhut, Simac, Varga, Mészáros, illetve Vukmir, Zsidai, Vass, Kanta, Szekeres, Pál, Könyves. Kihagyta: Coulibaly, illetve Wolfe, Kálnoki-Kis

LIGAKUPA

Egy idényen belül két trófeát nyert a Vidi a KTE ellen

A 2011-es Magyar Kupa-finálé és a nyári Szuperkupa-találkozó után a Ligakupa-döntőben is találkozott egymással a Videoton és a KTE. A székesfehérváriak a vártnál is simábban, 3-0-ra nyertek, a gólszerzőkön kívül elsősorban Torghelle Sándor jó játékával. A találkozó után mindkét edző, Paulo Sousa és Török László is a győztes gárda fegyelmezett teljesítményét emelte ki. A Videoton története során harmadszor nyerte el a Ligakupát. A csapat az egyenes kieséses szakaszban öt mérkőzésen egyetlen gólt sem kapott. Mindössze egyszer szenvedett vereséget ebben a kiírásban, rögtön az első csoportmérkőzésen, az MTK-tól.

Fotó: mlsz.hu

Torghelle Sándor a KTE elleni döntőben sem kímélte önmagát

Videoton FC–Kecskeméti TE 3-0 (1-0)

2012. április 18., Kecskemét, Széktói Stadion, 5000 néző. Jv.: Bognár

Videoton FC: Tujvel – Szolnoki, Paulo Vinícius, Marco Caneira, Héctor Sánchez – Tóth B., Mitrovics (Vaskó, 86.), Sándor (Kovács, 91.), Walter Lee (Gyurcsó, 62.), Filipe Oliveira (N. Nikolics, 91.) – Torghelle (Brandão, 82.)

Kecskeméti TE: Antal – Koszó, Balogh B., Varga, Mohl – Csukics (Balog Sz., 77.), Szavics – Alempijevics (Bertus, 66.), Litsingi, Pekár (Hegedűs, 62.) – Tököli

Gólszerző: Sándor (38.), Gyurcsó (65.), Nikolics (91.)

Alves emberhátrányban lőtte a győztes gólt

Paulo Sousa, a székesfehérváriak új portugál edzője az első magyarországi tétmérkőzésén trófeát nyert. Csapata a Magyar Kupa-döntő „visszavágóján” – nem egészen két hónappal korábban a KTE 3-2-re verte a Vidit, elütve az akkor még Mezey György által irányított gárdát a duplázástól – ellenfele otthonában is győzni tudott. A tikkasztó hőségben nem alakult ki szép játék, de akadtak mindkét oldalon helyzetek. A bajnok a 66. percben emberhátrányba került, igaz, a szabálytalankodó Horváth Gábor helyett Lipták Zoltán kapott levonulási parancsot. A találkozó a 84. percben dőlt el, az előző idény gólkirálya, a brazil André Alves megnyerte a kupát a Videotonnak, amely a Magyar Kupa (2006), a bajnoki cím (2011) és a Ligakupa (2008, 2009) után megszerezte a Szuperkupát is. Így a DVSC-Teva után mindössze a második klub lett, amely a kétezres évek legfontosabb négy hazai sorozatának mindegyikében diadalmaskodott legalább egyszer. Játékosai közül azonban csak Horváth Gábor és Nagy Dániel mondhatta magát mindegyik nyertesének a Vidi tagjaként.

Videoton FC–Kecskeméti TE-Ereco 1-0 (0-0)

2011. július 8., Kecskemét, Széktói stadion, 4500 néző. Jv.: Fábián

Videoton FC: Tujvel – Brachi, Lipták, Horváth, Héctor Sanchez – Elek, Sándor (Polonkai, 46.), Mitrovics, Walter Lee (Vasziljevics, 72.) – Nagy D. (Gosztonyi, 78.), André Alves (Nikolics, 90.)

KTE-Ereco: Németh – Alempijejics, Radanovics, Balogh, Mohl (Bertus, 69.) – Eبالa, Csukics (Gyurcsó, 87.) – Litsingi, Foxi, Dosso (Stokić, 81.) – Tököli (Bori, 31.)

Gólszerző: André Alves (84.)

Kiállítva: Lipták (66.)

Forrás: misz.hu

Paulo Sousa, az új portugál edző (a kép jobb szélén, farmerben) első magyarországi sikerét jelentette a Szuperkupa megnyerése. A Videoton visszavágott a Kecskemétnek a Magyar Kupa-döntőbeli vereségért

Értékes győzelem a svédek ellen, de a pótselejtező álom maradt

Augusztusban egy északi válogatottat választott a szövetség a svédek elleni felkészülésre tekintettel a válogatott ellenfelének. Az Izland elleni találkozón debütált Korcsmár Zsolt, aki aztán megvetette a lábát a keretben. (A Brann Bergen játékosja volt az Egervári-éra hatodik újonca, Lipták Zoltán, Lázár Pál, Kádár Tamás, Pintér Ádám és Bogdán Ádám után.) A magyar válogatott magabiztosan játszott, s mindkét féldőben szerzett két-két gólt (4-0). Az elsőben Koman Vladimir és Rudolf Gergely, a másodikban Dzsudzszak Balázs és Elek Ákos talált a kapuba. A csapat a Bogdán – Varga, Korcsmár, Lipták, Laczkó – Vadócz, Elek – Koman, Hajnal, Dzsudzszak – Rudolf tizeneggyel kezdett, a második féldő elején Juhász és Priskin, a találkozó hajrájában Koltai, Halmosi és Czvitkovics is beállt.

A jól sikerült főpróbát nagyszerű „előadás” követte. A szeptember 2-i, svédek elleni 2-1 az Egervári-éra talán legszebb eredménye a törökökkel szembeni, 2012 őszi 3-1 mellett. Válogatottunk a győzelemmel életben tartotta pótselejtezős reményeit – más kérdés, hogy aztán nem sikerült kijutnia a kontinensbajnokságra. Ám a nagy tornák állandó résztvevőinek számító svédek elleni győzelem addigi története legjobb világranglistás helyére emelte a csapatot. A Puskás Ferenc Stadionban rendezett Európa-bajnoki selejtezőn Egervári Sándor szövetségi kapitány együttese nem sokkal a szünet előtt Szabics Imre góljával szerzett vezetést, a sárga-kékek a második féldő elején egyenlíttek, Rudolf Gergely pedig a 90. percben lőtte a

Fotók: mész.hu

Király Gábor volt a mezőny legjobbjja a finnek ellen

győztes gólt. A magyar válogatott több mint 16 éves rossz sorozatot szakított meg a skandinávok ellen, amely legutóbb 1995 áprilisában jött ki vesztesként a két gárda párharcából. Ezúttal még az sem számított, hogy Hajnal Tamás a 18. percben büntetőt rontott. A magyar válogatott a következő összeállításban játszott: Király – Varga, Lipták (Sándor), Korcsmár, Laczkó – Pintér, Elek – Koman, Hajnal (Stieber), Rudolf – Szabics (Priskin).

Négy nappal később még magasabb hőfokra izzott a lelkesedés tüze: a magyar együttes győzött idegenben a moldávok elleni selejtezőn is. A Király – Varga, Juhász, Korcsmár (Laczkó), Vanczák – Koman, Elek, Pintér (Sándor), Hajnal – Rudolf, Szabics (Vadócz) összeállításban játszó csapatunk az eltöltése után visszatért Vanczák Vilmos révén szerzett vezetést egy pontrúgást követően a 7. percben. A gól látszólag túlzottan is megnyugtatta a játékosainkat, mert rendkívül ke-

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

veset futottak, ráadásul pontatlanul és helyenként könnyelműen futballoztak. A hajrában egyre bátrabban támadtak a moldávok, de a magyar csapat a fellazuló védelmüket kihasználva, egy szép támadás végén, Rudolf révén megduplázta az előnyét, s ezzel eldöntötte a három pont sorsát. A 2-0-s győzelemmel biztossá vált, hogy harmadiknál rosszabb helyen nem zárhat a csoportban Egervári Sándor szövetségi kapitány legénysége, ám még maradt esélye a pótselejtezőt jelentő második hely megszerzésére is.

Más kérdés, hogy mire a következő selejtezőre kifutott a gyepre a magyar csapat, az esély elillant. A finnek három nappal korábban kikaptak Helsinkiben a svédektől, s ezzel elvették a magyar válogatottól az Eb-pótselejtező reményét. A Puskás Ferenc Stadionban szinte telt házat jelentő 28 000 néző előtt, Király – Varga J., Korcsmár, Juhász, Vanczák – Koman, Elek, Sándor (Vadócz), Hajnal (Stieber) – Szabics, Priskin (Dzsudzsák) összeállításban játszó magyar válogatott az első perctől kezdve irányított, ennek ellenére hiányzott az átütőerő a csapatból, így csak helyzetekig jutott. Priskin Tamás kétszer is közel járt a gólhoz, mindkét alkalommal Koman Vladimir passzát értékesíthette volna, de nem tette. A finnek rengeteg hibával futballoztak, gyakran még egy-egy könnyű átadást is elrontottak. A második féldőben változott a játék képe, a szövetségi kapitány a sérülése után először pályára lépő Dzsudzsák Balázssal, valamint Vadócz Krisztiánnal frissített, ám ez sem hozta meg a kellő lendületet. A hajrában a finnek kezében volt inkább a mérkőzés, de Furuholm kihagyta a meccslabdának tűnő helyzetet, így az eredmény nem változott. Csapatunkban a legjobb teljesítményt a kapus, Király Gábor nyújtotta.

Novemberben, a pótselejtezők két napján barátságos mérkőzéseket játszott a magyar válogatott. A liechtensteinek elleni hazai találkozót az október végén elhunyt Albert Flórián emlékének szentelte a szövetség. Egervári Sándor együttese az első féldőben Priskin Tamás duplájával kétgólos előnyre tett szert. A fordulást követően sokáig nem történt semmi, majd két percen belül Dzsudzsák Balázs és Koman Vladimir megduplázta a hazai találatok számát. Egy perccel a vége előtt Feczesin Róbert is eredményes volt, így alakult ki a végeredmény. A magyar válogatott az alábbi összeállításban nyert 5-0-ra: Bogdán (Király) – Lázár, Korcsmár (Vanczák), Juhász, Kádár – Gera (Czvitkovics), Hajnal Tamás (Koman), Tözsér (Elek), Dzsudzsák – Priskin (Németh), Feczesin.

Négy nappal később, Poznańban, a lengyelek ellen már kevésbé ment a gárdának. Az őszi utolsó mérkőzése egyben az évszak első vereségét hozta. Az akkor már a következő nyári, hazai rendezésű Eb-re készülő lengyelek ellen az első félidőben gyengén játszott a magyar válogatott. A másodikban, elsősorban a csereként beálló Hajnal Tamásnak és Elek Ákosnak tulajdoníthatóan, elfogadhatóan. Az első gólnál kifejezetten peches, mindössze negyedszer válogatott Bogdán Ádám volt a magyar csapat legjobbjá. Egervári Sándor értékelése: „Az első félidőben visszafogottabb teljesítményt nyújtottunk, a másodikban jobbak voltunk, akkor akár meg is fordíthattuk volna a mérkőzést. Végül egy balszerencsés góllal vereséget szenvedtünk.” Az összeállítás: Bogdán – Varga J., Vanczák, Juhász, Laczkó – Koman, Sándor (Hajnal), Tőzsér (Elek), Dzsudzsák – Gera, Priskin (Feczesin). A magyar találatot a 78. percben Priskin Tamás szerezte.

Február végén Győrben a bolgárok ellen kezdte a 2012-es évet nemzeti tizenegyünk. Tizenötezer néző előtt Szalai Ádám révén a magyar csapat vezetést szerzett az első félidő végén, de nem tudta megnyerni a mérkőzést, mert a 87. percben a vendégek leghíresebb futballistája, Valerij Bozsinov kiegyenlített. Egervári Sándor együttese Bogdán (Király) – Varga J., Korcsmár, Juhász, Kádár – Hajnal (Koman), Pintér, Buzsáky (Elek), Dzsudzsák (Laczkó) – Szabics (Németh K.), Szalai (Priskin) összeállításban játszott.

Június első napján a kontinensbajnokságra készülő cseh válogatott várta Prágában a magyarokat. Hiába birtokolta többet a labdát a házigazda, a mieink Dzsudzsák szemfüles szabadrúgásgóljával már a hatodik percben megszerezték a vezetést. A hazaiak fölényük ellenére egyetlen kivételtől eltekintve nem tudtak helyzeteket kialakítani, igaz, Jan Rezek gólját egy lökés miatt nem adta meg a játékvezető. Ezt követően a csehek nagyobb tempóban kezdtek futballozni, és Milan Baroš harcosságának köszönhetően büntetőhöz jutottak, noha Juhász

A bolgárok elleni mérkőzésre készülő tizenegy a győri stadionban. Állnak, balról: Szalai, Pintér, Korcsmár, Bogdán, Szabics, Juhász. Elöl: Dzsudzsák, Buzsáky, Varga, Hajnal, Kádár

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

inkább a labdát találta el, mint a csatár lábát. A 11-est Michal Kadlec értékesítette. A féldő hajrájában a csapatkapitányát vesztette el a magyar válogatott, ugyanis Juhászt sérülés miatt le kellett cserélni, Egervári Sándor Mészáros személyében – akárcsak Szakállal a kezdőben – újoncot avatott. A fordulást követően mindkét csapat lendülete alábbhagyott, így a szövetségi kapitányok cserékkel próbálták felrázni tanítványaikat. Egervári Sándor Gyurcsó Ádám pályára küldésével már a harmadik újoncot avatta az este. A folytatásban is a csehek uralták az összecsapást, Bogdán Ádám azonban remekül védett. A hajrában úgy tűnt, már mindkét gárda a „megváltó” hármas sípszót várja, ám Gyurcsó Dzsudzszák pazar labdáját értékesítve eldöntötte a találkozót. Az összeállítás a következő volt: Bogdán – Vanczák (Halmosi), Korcsmár, Juhász (Mészáros), Laczkó – Koltai, (Gyurcsó) Varga, Pintér, Dzsudzszák (Debreceni) – Szakály (Szabics) – Szalai (Németh). A magyarok ezt megelőzően legutóbb 1979-ben, Bene Ferenc utolsó válogatott mérkőzésén nyertek a csehek (akkor még csehszlovákok) ellen, Nyíregyházán.

Gera Zoltán a sérülése miatt csak két mérkőzésen játszhatott a nemzeti tizenegyben

Három nappal később újabb Eb-résztvevőt fogadott a magyar csapat: az íreket. Giovanni Trapattoni legénysége ellen nem számított lebecsülendő eredménynek a döntetlen. Húsz perces késéssel indult a felkészülési találkozó, mert a tervezett kezdés előtt heves esőzés kezdődött, amelyhez viharos erejű szél és égdörgés társult, a futballistáknak meg kellett szakítaniuk a bemelegítést. A játékevezető, a dán Kenn Hansen úgy döntött, amíg villámlik a stadion légtérében, addig biztosan nem kezdődhet el a meccs. Az akadály hamarosan elhárult, bár az eső továbbra is esett.

Az első féldő közepén meddő mezőnyfövénybe került a magyar tizenegy, de ekkor a vendégek szigorítottak védekezésükön, beálltak a tizenhatosuk környékére, és kevés teret engedtek a házigazdák próbálkozásainak. Szalai Ádám kétszer is csak az ellenfél kapusával állt szemben, de mindkét ziccerét elrontotta. A szünet után is veszélyesen rohamozott a magyar

csapat, ám továbbra sem járt sikerrel, ami a gólszerzést illeti, a hátsó alakzat viszont fel lazult, így az íreknek is voltak lehetőségei. A játékrész második felében csökkent az iram, de a mieink így is megszerezhették volna a győzelmet, azonban Szabics Imre lövését a 83. percben Stephen Hunt a gólvonalról ki tudta rúgni, így gól nélküli döntetlennel ért véget a találkozó. Egervári Sándor az alábbi összetételben játszatta a csapatát: Bogdán – Varga, Mészáros, Korcsmár, Halmosi (Kádár) – Gyurcsó (Koltai), Pintér (Vanczák), Szakály P. (Szabics) – Koman, Dzsudzszák – Szalai (Németh).

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

2011. aug. 10. Bp., Puskás-st.	IZLAND	4-0 (2-0)	Koman, Rudolf, Dzsudzsák, Elek
2011. szept. 2. Bp., Puskás-st.	SVÉDORSZÁG	2-1 (1-0)	Eb-sel. Szabics, Rudolf
2011. szept. 6. Chişinău	MOLDOVA	2-0 (1-0)	Eb-sel. Vanczák, Rudolf
2011. okt. 11. Bp., Puskás-st.	FINNORSZÁG	0-0	Eb-sel.
2011. nov. 11. Bp., Puskás-st.	LIECHTENSTEIN	5-0 (2-0)	Priskin 2, Dzsudzsák, Koman, Feczesin
2011. nov. 15. Poznań	LENGYELO.	1-2 (0-1)	Priskin
2012. febr. 29. Győr	BULGÁRIA	1-1 (1-0)	Szalai
2012. jún. 1. Prága	CSEHORSZÁG	2-1 (1-1)	Dzsudzsák, Gyurcsó
2012. jún. 4. Bp., Puskás-st.	ÍRORSZÁG	0-0	

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Koman Vladimir (Sampdoria, AS Monaco), Korcsmár Zsolt (Brann Bergen), Varga József (DVSC-Teva)

7 mérkőzésen: Dzsudzsák Balázs (Anzsi Mahacskala, Dinamo Moszkva), Elek Ákos (Videoton, Eskişehirspor), Hajnal Tamás (VfB Stuttgart), Juhász Roland (RSC Anderlecht)

6 mérkőzésen: Bogdán Ádám (Bolton), Laczkó Zsolt (Sampdoria), Priskin Tamás (Ipswich Town, Alanyija Vlagyikavkaz), Szabics Imre (Sturm Graz), Vanczák Vilmos (FC Sion)

5 mérkőzésen: Király Gábor (1860 München), Pintér Ádám (Real Zaragoza)

4 mérkőzésen: Németh Krisztián (MTK, RKC Waalwijk), Sándor György (Videoton)

3 mérkőzésen: Halmosi Péter (Haladás), Kádár Tamás (Newcastle United), Koltai Tamás

(Győri ETO FC), Rudolf Gergely (Genoa, Panathinaikos), Szalai Ádám (1. FSV Mainz 05), Vadócz Krisztián (Osasuna, NEC)

2 mérkőzésen: Czvitkovics Péter (Kortrijk), Feczesin Róbert (Brescia), Gera Zoltán (West Bromwich Albion), Gyurcsó Ádám (Videoton), Lipták Zoltán (Videoton, egyesületen kívüli), Mészáros Norbert (DVSC-Teva), Stieber Zoltán (1. FSV Mainz 05), Szakály Péter (DVSC-Teva), Tőzsér Dániel (Racing Genk)

1 mérkőzésen: Buzsáky Ákos (Queens Park Rangers), Debreceni András (Bp. Honvéd), Lázár Pál (Samsunspor)

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Pisont csapatát „kióvták” az EB-döntőből

A Róth Antal által vezetett, s a 2009-es junior-világbajnokság bronzérmeseire is épített U21-es válogatott gyenge eredményeket produkált a kontinensbajnoki selejtezőkön. A 2011–2012-es idényben hat tétmérkőzést játszott, ebből az első négyet elveszítette, majd júniusban kettőt megnyert. A továbbjutást illetően gyorsan eldőlt a sorsa... Sorrendben az írek ellen 2-1-es, az olaszoktól itthon 3-0-s, a törököktől ugyancsak 2-1-es, majd ismét az olaszoktól 2-0-s vereséget szenvedett. Itt tartottunk november végén. Bő féléves szünet után, júniusban előbb a törökök ellen itthon 1-0-ra, majd a liechtensteiniekkel szemben idegenben 4-0-ra sikerült nyerni. A selejtezők ezen szakaszában Balázs Benjámín, Bódi Ádám és Gosztanyi András 6-6, Gulácsi Péter, Kálnoki-Kis Dávid és Sváb Dániel 5-5, Fodor Ferenc, Futács Márkó és Kádár Tamás 4-4, Beliczky Gergő, Fiola Attila, Simon Ádám és Szokol Zsolt 3-3, Gyurcsó Ádám, Iszlai Bence, Kovács István, Szolnoki Roland, Tajthy Tamás, Tischler Patrik 2-2, Balajti Ádám, Bertus Lajos, Egerszegi Tamás, Eppel Márton, Hidi Patrik, Kiss Máté, Litauszki Róbert, Megeri Balázs, Nagy Dániel, Radó András és Windecker József 1-1 mérkőzésen lépett pályára.

Róth Antal vezette az utánpótlás-válogatottat

Az U19-es válogatott könnyű csoportba került az Eb-selejtezők első szakaszában. November elején Portugáliában a feröeri (3-1) és a San Marinó-i (5-0) csapatot kellett megelőzni a továbbjutáshoz, s csak bónusz volt a házigazdák elleni bravúros, 3-3-as döntetlen. A minitornán Szécsi Márk 3, Adorján Krisztián és Radó András 2-2, Novothny Soma, Tóth Ferenc, Vass Patrik és Vécsei Bálint 1-1 góllal járult a sikerhez. Tuboly Frigyes legénysége az elitkörből már nem tudott továbblépni, a Vajdaságban negyedik lett a csoportjában

2011
2012

Fotó: mlsz.hu

a szerbek, a németek és a románok mögött. A 0-8-as gólkülönbséget hozó három vereség nagy csalódást okozott. A társaságból hárman jutottak el 2015 nyaráig az A-válogatottsáig: Lang Ádám, Poór Patrik és Vécsei Bálint.

A Pisont István által vezetett U17-es válogatott kifejezetten balszerencsésnek bizonyult. Óvás miatt maradt le a szlovéniai Eb-döntőről. A társaság Telkiben a fehéroroszek, a norvégok és andorriaiak ellen is nyerve, 11-3-as gólkülönbséggel, százszázalékos teljesítménnyel tudta le az első selejtezőt. Az elitkörben, ugyancsak hazai pályán, jobb gólkülönbségével megnyerte a csoportját, miután a belgák elleni 2-2 után 5-1-re verte a walesieket és egy, az utolsó percben elért góllal 3-2-re az oroszokat. Utóbbiak 1-0-ra kikaptak a belgáktól, akik később megóvták a mérkőzést, jelezve, hogy az egyik orosz játékos jogosulatlanul szerepelt. Az UEFA helyt adott a tiltakozásnak, s 3-0-val a belgák javára igazolta a találkozózt, akiknek így jobb lett a gólkülönbsége a magyar csapaténál. A tornára benevezett 18-as keret tagjai közül Kalmár Zsolt már az A-válogatottban is szerepelt.

EURÓPAI KUPÁK

Szabics Imre is lőtt gólt a Videotonnak

Sem a Ferencváros, sem a kupaujónc Paks nem panaszkodhatott a nyári kupasorsolás után a balszerencséjére. Az Európa Liga első selejtezőkörében a két zöld-fehér alakulat közül a fővárosi az örmény Ulisses FC ellen nyert itthon 3-0-ra, majd a kinti visszavágón 2-0-ra, a tolnai pedig az andorrai UE Santa Colomát búcsúztatta kettős győzelemmel (1-0 kint, 4-0 Székesfehérváron).

Utána jött a neheze: nem egészen három hét alatt, augusztus negyedikéig mind a négy magyar kupainduló elbúcsúzott a nemzetközi szerepléstől. Maradva az Európa Ligánál, a Ferencváros az Üllői úton ugyan 2-1-re legyőzte az Aalesunds FK együttesét, de a norvégiai visszavágón 3-1-re kikapott és kiesett. Kjetil André Rekdal legénysége a 119. percben lőtte a továbbjutást érő gólt. A Kecskeméti TE a kazah FK Aktobe ellen nem tudott előnyt szerezni (1-1) a hazai mérkőzésen, de nem ez volt az igazán nagy baj, hanem a bekapott gól. A kinti 0-0 a kazahoknak elég volt a harmadik selejtezőkörbe jutáshoz. A Paksnak sikerült az, ami a

Szabics Imre gólja a Videoton hálójában az ausztriai találkozón

Sándor, Lipták és Horváth is helyezkedik

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Ferencvárosnak nem: kiejtette norvég ellenfelét. Pedig a Tromsø IL elleni hazai 1-1 ezt nem ígérte. Ám a második találkozóra szinte megtáltosodott Kis Károly együttese, s Kiss Tamás két, valamint Böde Dániel egy góljával 3-0-ra nyert. Sajnos, a következő körben a skót Hearts

A grazi magyar a győzelmet ünnepli

már túl erősnek bizonyult: az edinburghi együttes a „szokásos” magyarországi 1-1 után odakint nem kegyelmezett, 4-1-re diadalmaskodott.

A Bajnokok Ligája selejtezőjében a Videoton Szabics Imre csapatát, a Sturm Grazot kapta első ellenfélnek. A fehérváriak alaposan átalakított alakulata még nem állt készen arra, hogy eséllyel vegye fel a harcot egy ilyen kaliberű vetélytárssal. Az osztrákok a kinti, klagenfurti találkozón 2-0-ra nyertek (Szabics lőtte az első gólt), s ezek után hiába győzött 3-2-re a Vidi a Sóstói Stadionban (Elek, Sándor és Lipták találatával), elbúcsúzott a nemzetközi prondtól.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Tottiék ünnepelték a százéves Vasast

A Vasas tekintélyes ellenféllel szemben ünnepelte a 100. születésnapját. Az AS Roma augusztus 3-án legnagyobb sztárjaival, köztük a Magyarországon is nagyon népszerű Francesco Totti, valamint Daniele De Rossi és Simone Perrotta személyében három világbajnokkal mérkőzött meg a Puskás Ferenc Stadionban a piros-kékekkel. A nyolcezer néző előtt Luis Enrique csapata egy szerencsés góllal 1-0-ra nyert.

Akadtt az idénynek még egy különlegessége: a Vasas és a Ferencváros Detroitba volt hivatalos, egy nemzetközi tornára. Mindkét magyar alakulat kikapott az elődöntőben. Az angyalföldiek a mexikói UNAM (Pumas) második csapatától 3-0-s, a ferencvárosiak az argentin River Plate „fakótól” 2-1-es vereséget szenvedtek. A harmadik helyért a Détári Lajos által irányított FTC 2-1-re megverte Urbán Flórián együttesét.

Az FTC több nemzetközi mérkőzést játszott már nyáron is, Prukner László vezetésével. Ezek közül kiemelendő a dunaszerdahelyi, a DAC elleni 2-1-es győzelem, valamint egy unikális találkozó: június végén ugyancsak 2-1-re verte meg az

A „farkasok” budapesti vendégjátékának plakátja

előző román bajokság ezüstérmesét, a temesvári Politehnikát. A 75. születésnapját ünneplő Lokomotiv Moszkva a zöld-fehérek ellen meccselt: az örményországi kupamérkőzésről hazafelé tartó Fradi 1-0-ra nyert az orosz fővárosban. Már jóval az edzőváltás után, télen, Törökországban edzőtáborozott a Ferencváros, három mérkőzésen nyeretlen maradt, zárásként a bécsi Admirától kapott ki 5-2-re.

A bajnok Videoton játékosai a nyáron olaszországi edzőtáborban ismerkedtek az új vezetőedzővel, Paulo Sousával. A hazatérés után edzőmeccsekkel is készült a csapat a Sturm elleni BL-selejtezőre, legyőzte a szlovák Dukla Banská Bystricát és a román Gloria Bistrițát is. A Vidi januárban Marbellán, egy nemzetközi tornán is részt vett. Az első mérkőzésen 4-0-ra verte a litván Ekranast, majd a döntőbe jutásért 5-0-ra kikapott a Dinamo Kijevtől. A 3. helyet a Dnyipro Dnyipropetrovszk kizárása után automatikusan megszerezte, e találkozó helyett barátságos meccset vívott az aktuális kínai bajnokkal, és 2-1-re megverte a kantoni Guangzhou Evergrandét. Spanyolországban megmérkőzött az FC Basellel (0-1) és a CSZKA Moszkvával is. A februári, beleki alapozás alatt nem tudott gólt lőni, kikapott a bukaresti Dinamótól és az ukrán Tavrija Szimferopoltól, s döntetlent játszott az orosz Kubany Krasznodarral.

A fél NB I Törökországban készült, így a DVSC-Teva is. Kondás Elemér elégedetten nyilatkozott a tapasztalatokról, noha az eredmények nem voltak éppen biztatóak. A csapat a cseh Jablonec elleni 4-0 után kikapott a román Vasluitól és a felvidéki FK Senicától, döntetlent játszott a cseh Slováckóval, valamint a kazah Irtis Pavlodarral. Nem tudott Belekben négy „kísérletből” edzőmeccset nyerni a Győri ETO, ellenfelei a cseh 1. FK Příbram (2-2), az ukrán Metalliszt Harkiv (1-2), az orosz Kubany Krasznodar (1-3) és a moldáv Dacia Chișinău (1-2) voltak.

Az Újpest legalább a szlovák MFK Košice ellen győzött (2-1), de utána nem bírt a román FC Brașovval (2-3) az ukrán Voliny Luckkal (1-2), és a bukaresti Rapiddal (1-2) sem. Gyenge eredményesorok voltak ezek, még ha tudjuk is: a felkészülés alatt nem a győzelem kiharcolásán volt a főhangsúly.

A MAGYAR LÉGŐ

Vanczák Vilmos volt a Sion házi gólkirálya

Hat játékosunk is a Premier League-ben szereplő klub alkalmazásában állt, közülük azonban csak ketten, Bogdán Ádám (Bolton Wanderers) és Buzsáky Ákos (QPR) játszottak rendszeresen. A kapust csapata legjobbjának választották a szurkolók, de nem lehetett felhőtlen a boldogsága, mert kiestek az élvonalból. A londoniak ellenben éppen csak, de benn maradtak. Játszott még a Premier League-ben Gera Zoltán és Fülöp Márton is, mindketten a West Bromwich Albion keretéhez tartoztak. A középpályás sérülése miatt három mérkőzésen szerepelt csupán, a kapus, aki egy találkozón lépett pályára, tartalék volt az idényben – a korábbi válogatott Ben Foster mögött. Kádár Tamás a Newcastle United, Somogyi Csaba a Fulham FC kötelékébe tartozott, az idényben egyikük sem szerepelt bajnoki találkozón az élvonalban. A második ligában, a Championshipben játszott Gulácsi Péter (a Liverpool kölcsönadta őt egy időre a Hull Citynek), Futács Márkó (Portsmouth) és Oroszországba szerződése előtt Priskin Tamás (Ipswich Town, majd Derby County).

A német Bundesliga 1-ben Hajnal Tamás alapember volt a hatodik helyen végző VfB Stuttgartban. Szalai Ádám és Stieber Zoltán az 1. FSV Mainz 05 mezét viselte, az Aachenből érkezett középpályás keveset játszott, részben sérülése miatt is. A középcsatár 15 mérkőzésen 3 gólt szerzett, mindannyit tavasszal. Nagy Dániel a HSV keretéhez tartozott, de nem lépett pályára az élvonalban, a hamburgi klub a területi bajnokságban szereplő második csapatában kapott rendszeres játéklehetőséget. Király Gábor volt a Bundesliga 2-ben hatodik 1860 München első számú kapusa, ugyanakkor Lázok János számára nem sikerült jól a duisburgi kaland, mindössze hat meccsből egyet sem játszott végig az MSV-ban.

Jutott magyar a spanyol ligába is, Pintér Ádám a Real Zaragoza védőjeként töltötte az idényt. Olaszországban a Serie B-ben szerepeltek magyarok: Feczesin Róbert és Vass Ádám törzstag volt a Bresciában, Laczkó Zsolt az egész idényben, Koman Vladimir ősszel a Sampdoria együttesét erősítette. (A Samp az

Pintér Ádám 17 bajnokit játszott a Zaragozában

idény végén feljutott az élvonalba.) Filkor Attila a Livorno, Simon Ádám a Palermo játékosaként kölcsönben a Bari, Kovácsik Ádám kapus a Reggina szolgálatában állt. Utóbit klubja az idény során kölcsönadta a harmadik vonalban szereplő Folignónak. Novothny Soma a Napoli ifjúsági (primavera) csapatában játszott – jól.

Koman Vladimir a tavaszt már a francia második osztályban, a nagy terveket szövő AS Monaco alakulatában töltötte. A hercegségi egyesület a bajnokság második fele előtt új tulajdonost kapott, megerősödött keretével nagyszerűen szerepelt a folytatásban, de a kiesőjelöltek közül csak a nyolcadik helyig tudott előrerukkolni.

Dzsudzszák Balázs – Samuel Eto'o, Roberto Carlos és Diego Tardelli társaságában – az Anzi Mahacska együttesében kezdte az idényt, majd átigazolt a Dinamo Moszkvába, ahol eleinte nehezen találta a helyét. Huszti Szabolcs ellenben 26 mérkőzésen játszva (igaz, ezek

Hajnal Tamás (balra) a VfB Stuttgart mezében

A szőke Vass Ádám alapembernek számított Bresciában

Koman Vladimir az AS Monacóhoz került

közül csak hetet kezdőként) bajnoki címet nyert a Zenittel. Ha csak négy percet, de játszott az idény során a Bajnokok Ligája főtábláján is. Gaál Miklós epizodista volt a Volga Nyizsnij Novgorodban. Az Angliából érkezett Priskin Tamás feljutáshoz segítette a második vonalban az Alanyija Vlagyikavkazt.

Juhász Roland újabb belga bajnoki címet nyert az Anderlechttel, abszolút kulcsembernek számított, mindössze egy mezőnyjátékos szerepelt nála többször a kezdőcsapatban. Köteles László és Tózsér Dániel egyaránt törzstagnak számított az ötödik helyezett KRC Genkben, mindketten végigjátszották az őszt a Bajnokok Ligájában is. Czvitkovics Péter az ötödik helyezett KV Kortrijkban a bajnoki meccsek felén lépett pályára. A csapat bejutott a Belga Kupa döntőjébe, a magyar középpályás nem

játszott a Lokeren ellen elveszített találkozón. Babos Gábor, Szélesi Zoltán és a spanyol Osasunából érkezett Vadócz Krisztián a NEC Nijmegen játékosa volt. Ugyancsak a holland élvonalban futballozott Horváth Gábor (ADO Den Haag), és tavasszal az idényt még Görögországban kezdő, majd az MTK érintésével Waalwijkba érkező Németh Krisztián (RKC).

Megyeri Balázs kapus, az idény talán legnagyobb felfedezettje, bajnoki címet és kupát is nyert Görögországban az Olympiakosz Pireusszal. Rudolf Gergely, akit az olasz Genoa 1893 adott kölcsön az athéni zöld-fehéreknek, a Panathinaikosszal ezüstérmes lett a ligában. Bodor Boldizsár a krétai OFI játékosa volt, Pogacsics Krisztián egy mérkőzésen védett a Panionioszban, majd a tavaszt már a román második vonalban, a nagyváradi FC Bihorban húzta le. Két válogatott játékos, Elek Ákos és Lázár Pál egyaránt Törökországba igazolt a Videotonból. Előbbi az Eskişehirspor, utóbbi a Samsunspor gárdájához került. Cipruson a brazil–magyar Leandro de Almeida (Omonia Nicosia) a bajnoki harmadik helyezés mellett kupagyőztes lett, csereként játszott az AEL Limassol ellen megnyert döntőben. (A találkozó egyetlen gólját egyébként az ex-videotonos André

Dzsudzsák Balázs az Anzsi Mahacskalát választotta

Juhász Roland (háttul, jobbról az ötödik) az Anderlecht játékosaként

Szélesi Zoltán elégedett volt helyzetével a NEC-nél

Alves lőtte.) Kovács Zoltán az idény során összesen 19 légióst pályára küldő Arisz Limassol első számú kapusa volt. A csapat kiesett az élvonalból.

Vanczák Vilmos volt a svájci élvonalban az FC Sion házi gólkirálya. A védő mind a kilenc találata akciógól volt. Két magyar játszott az osztrák Bundesliga 1-ben: Szabics Imre a Sturm Grazban, az elnyúhetetlen Sáfár Szabolcs pedig a Wacker Innsbruckban. Ha csak mindig csekrét is beszállva, de Waltner Róbertnek kilenc mérkőzés jutott az SV Mattersburgban.

2012 januárjától László Csaba kezébe került a litván válogatott.

Krecska János a malajziai Pinang menedzsere volt.

FEKETE RUHÁBAN

Kassaiék súlyos hibája az Euro 2012-n

Magyar játékvezetői csapat is meghívást kapott a lengyel–ukrán közös rendezésű Európa-bajnokságra 2012-ben. A vezetőbíró, Kassai Viktor szűk fél évvel korábban az IFFHS szavazásán a világ legjobb játékvezetője címet érdemelte ki. Habár előzetesen akár az aranymérkőzés levezetésére is esélyesnek tűnt, s társaival – Erős Gáborral, Ring Györggyel és a két alapvonalbíróval, Bognár Tamással és Vad II Istvánnal – jól vezette a gdański Spanyolország–Olaszország csoportmérkőzést, a donyecki Ukrajna–Anglia találkozón súlyosan hibázott.

Nem vette, nem vették észre, hogy az ukránok akciója lestről indult. Majd utána azt sem, hogy Marko Devics labdája – noha John Terry a levegőben kikanalazta, s így nem jutott el a hálóig – teljes terjedelmével áthaladt a gólvonalon. A közelben álló alapvonalbíró, Vad II István nem jelzett gólt. A magyarok nem vezettek több mérkőzést az Euro 2012-n, s a hiba negatív hatást gyakorolt Kassai későbbi nemzetközi pályafutására.

Ashley Cole is vitatkozott Kassai Viktorral

A kulcspillanat: John Terry kihúzza a labdát – de már a gólvonalon túlról

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Kemenes Szabolcs 22 – Ivan Lovrić 29/2, Sorin Botiș 28/2, Debreceni András 28 – Hajdu Norbert 21/2, Hidi Patrik 25/1, Ivancsics Gergely 24/7, Horváth Adrián 19/1 – Délczeg Gergely 26/4, „Damilo” Carino de Oliveira 16/14, Hervé-Christian Tchami 26/2. A többiek: Németh Norbert 16/3, Dieng Cheikh Abass 15/2, Marshall Johnson 15, Novák Alexisz 12/1, Marko Vidovics 10, Sánta András (k) 8, Vécsei Bálint 8, Jean-Baptiste Akassou 7, Faggyas Milán 7/3, Emir Hadžić 7, Lukás Zelenka 7, Radiszlav Szekulics 6/0, Torghelle Sándor 6/3, Bojan Bozsovcics 5, Nicolas Ceolin 5, Czár Richárd 4, Vernes Richárd 4, Harmony Ikande 2, Marek Kostoláni 2, Matias Porcari 2, Boris Bjelkanović 1, Bobál Gergely 1, Souleymane Diaby 1, Erdélyi László 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Nenad Novakovic 25 – Nagy Zoltán 24/2, Mészáros Norbert 23/2, Dajan Simac 25/1, Korhut Mihály 29/1 – Varga József 26/1, Bódi Ádám 29/8, Selim Bouadla 24/3, Szakály Péter 29/5 – Adamo Coulibaly 27/20, Mbengono Yannick 21/2. A többiek: Stevo Nikolić 20/5, Rezes László 17/3, Luis Arcangel Ramos 13/1, Máté Péter 10/0, Nikolov Balázs 9/0, Dombi Tibor 6/0, Roguy Méné 6/1, Verpecz István (k) 5/0, Farkas Balázs 4/0, Illés Gyula 3/0, Mirszad Mijadinoszki 3/0, Spitzmüller István 3/0, Bernáth Csaba 2/0, Ferenczi János 2/0, Vjatšeslav Zahovaiko 2/0, Szilágyi Péter 1/0

DIÓSGYŐRI VTK:

Ivan Radoš 20 – Vadász Viktor 24, Igor Gal 25, Budovinszky Krisztián 19/5, Góhér Gergő 24/1 – Mohamadolu Abdouraman 27/1, Vicente Arze 22/1, Paco Gallardo 19/2 – L’Imam Seydi 28/8, José Juan Luque 27/9, Tisza Tibor 23/8. A többiek: Lippai Ákos 15/1, George Menougong 12/1, Nagy Tamás 12, Takács Péter 12/1, Enrique Carreño 11, Youssef Sekour 11/1, Bacsa Patrik 10/2, Dobos Attila 10, „Fernando” Fernández 10/1, Szavo Rakovics 10, Vági András 10, „Bernardo” da Cruz 9, Pál Szabolcs 9, Farkas Balázs (k) 5, Rakaczki Bence 4 (k), Tajti Norbert (k) 2, Bogáti Péter 1, Csirszki Martin 1, Halgas Tibor 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Jova Levente 20 – Balog Zoltán 25, Mark Otten 22/1, Martin Klein 21/3 – Aleksandar Jovanović 25/1, Józsi György 15 – Lisztes Krisztián 23/1, Ailton 25 – Juha Hakola 19/3, Oláh Lóránt 16/1, Pölöskey Péter 23/5. A többiek: Maróti Béla 15/0, Rósa Dénes 15/1, Grúz Tamás 14/2, Tóth Bence 14/1, Liban Abdi 12/1, Sváb Dániel 12, Beliczky Gergő 10/1, Csizmadia Csaba 9, Kulcsár Dávid 9/1, Marko Šimić 8/2, Somália 8/2, Busai Attila 7/1, Fülöp Noel 7, Felipe 6/1, Zsivóczy Norbert 6, Héctor Gabriel Morales 5, Marko Ranilović (k) 5, Andrezinho 3/0, Gyenes Dávid (k) 3, Alison Silva 1, Batik Bence 1, Fitos László 1, Holman Dávid 1, Kunsági Roland (k) 1, Rodenbücher István 1, Nyilasi Bálint 1, Varga Bence 1, Végh Zoltán (k) 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Szevanovics 29 – Valentin Babić 19/1, Vladimír Djordjevic 22/1, Lazar Sztanišić 19, Völgyi Dániel 23/4 – Marko Dinjar 28/2, Koltai Tamás 26/6, Linas Pilibaitis 23/2 – Dudás Ádám 25/7, Nikola Trajkovics 19/8 – Jarmo Ahjupera 24/9. A többiek: Fehér Zoltán 18, Rati Alekszidze 16/3, Ji-Paraná 16/1, Tokody Tibor 14, Takács Ákos 13/1, Djordje Kamber 12/1, Pátkai Máté 12/6, Marek Střeštík 10/1, Windecker József 10, Szabó Ottó 9, Varga Roland 9/3, Kiss Máté 5, Simon András 4, Nicolas Ceolin 2, Nagy Gergely (k) 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Ľuboš Hajdúch 27 – Boris Gujić 22, Zsók József 19, Graszl Károly 19/2, Jánvári Gábor 24 – Drazsen Okuka 25/1, Hegedűs Dávid 25 – Bank István 25/1, Balázs Benjámin 25/3 – Miroszlav Grumics 19/7, Haruna Jammeh 18/2. A többiek: Bojan Pavlovics 17/1, „Pedro” Sass Petrazzi 17, Milan Perics 15/11, Moustapha Diallo 14, Nikola Šafarić 14/1, Kulcsár Kornél 13, Aaron Dankwah „Addo” 12, Horváth Tamás 12, Serghey Alexeev 11/0, Lamine Ndiaye „Bebeto” 9/5, Böle Lukács 9/1, Daniane Jawad 6, Farkas Péter 4, Kovács Olivér 4, Tomáš Sedlák 4, Petar Mudreša 3, Horváth László (k) 2, Katona György 2, Posza Zsolt (k) 2, Fenyvesi Olivér 1

KECSKEMÉTI TE:

Németh Gábor 21 – Koszó Balázs Tibor 20, Balogh Béla 26, Mohl Dávid 24/1 – Vladan Csukics 25, Bertus Lajos 23/3, Bori Gábor 19/1, Vladan Szavics 28/4 – Francis Litsingi 21/5, Lencse László 21/15, „Foxy” Kethevoama 16/5. A többiek: Gyurcsó Ádám 16/4, Tököli Attila 14/4, Alekszandar Alempijevics 13/1, Gyagya Attila 13, Szimisa Radanovics 13/1, Pekár László 11/1, Varga Róbert 11, Jovica Stokić 10/2, Bodiog Christian Ebalá 9, Kevin Ruben Maynard 8, Forró Gyula 7, Tölgyesi Viktor 7, Antal Botond (k) 5, Balog Marcell Szabolcs 5, Hegedűs Ádám 5, Patvaros Zsolt 5, Ladislav Rybánsky (k) 5, Simon Attila 4/1, Sindou Dosso 3/1, Urbán Pál 3, Póti Krisztián 2, Máté Gergő 1, Puskás Zoltán 1

LOMBARD-PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 30 – Rodenbücher István 19, Farkas Attila 20/1, Nagy Sándor 26/0, Présinger Ádám 19/1 – César Quintero 20, Tóth Gábor 22/1, Giorgi Ganugrava 17/1, Horváth Levente 24 – Lovrencsics Gergő 30/7, Németh Milán 17. A többiek: Ferenczi István 16/4, Goran Marics 14/6, Lasa Totadze 14, Lazar Arszics 13, Gyömbér Gábor 12, Sander Puri 12, Szilágyi Péter 10, Germán Tamás 9, Antonio Inutile 9, Mouhamadou Seye 9/2, Vadims Žuļevs 8, Balogh Balázs: 7, Szabó Zoltán 7, Varga Gábor 7, Dlusztus András 6/1, Jože Benko 6/1, Dóczi Krisztián 5, Csermelyi Imre 2, Rása Gergő 2, Tóth Bence 2, Enyingi Marcell 1, Csepregi Tamás 1

MVM-PAKS:

Csernyánszki Norbert 29 – Heffler Tibor 30, Éger László 29/3, Fiola Attila 26 – Sifter Tamás 25/2, Böde Dániel 26/10, Bartha László 28/5, Sipke István 26, Vayer Gábor 26/6 – Hrepka Ádám 23/7, Kiss Tamás 27/5. A többiek: Szatmári Lóránd 23/4, Magasföldi József 22/2, Báló Tamás 16, Szabó János 14, Gévay Zsolt 11/1, Montvai István 9/2, Csehi Tamás 7, Heffler Norbert 5, Mészáros István 5, Eppel Márton 3, Nagy István 1, Pokorni Péter (k) 1

PÉCSI MFC-MATIAS:

Dibusz Dénes 30 – Nagy Olivér 23/4, Lantos Levente 28, Nenad Todorovics 20/1, Regedei Csaba 23/1 – Marko Scsepanovics 24, Simonfalvi Gábor 27, Andorka Péter 21/4 – Horváth Zsolt 20/6, Bajzát Péter 24/11, Fröhlich Roland 23/2. A többiek: Marko Marovics 18, Demjén Gábor 15, Zoran Zeljković 15, Gyánó Szabolcs 13/2, Pintér Attila 13/1, Sabin Cosmin Goia 12, Andrej Čaušić 11/1, Nagy József 7, Solomon Okoronkwo 7/1, Irakli Kvekveskiri 6, Vladimír Marković 6, Goran Paracki 6, Törtei Tamás 6, Petrók Viktor 3/1, Wittrédi Dávid 3, Nagy Dominik 2, Turi Tamás 2, Ellis Samuel Eto 1, Adnan Hrelja 1, Pákolitz Dávid 1, Schultz Levente 1, Tóth Zoltán 1

FGSZ SIÓFOK:

Milinte Árpád 17 – Mogyorósi József 20, Fehér Zsolt 25, Fejes András 22, Nyári Tibor 25/1 – Kecskés Tamás 29, Melczér Vilmos 25/8, Huszák Tamás 18/1, Kiss Zsolt 22 – Haraszti Zsolt 27/5, Sowunmi Thomas 22. A többiek: Lengyel Dániel 17, Tusori Richárd 16/2, Simon Attila 13/7, Egerszegi Tamás 12, Pál Szabolcs 12/1, Lattenstein Norbert 11/1, Szabó János 10/2, Bojan Bozsovcics 9, Horváth Bence 9, Ladislav Rybánsky (k) 9, Horváth Attila 8, Csermelyi Imre 7, Kanta Szabolcs 7, Gyenyisz Rebrík 7, Nagy István 6, Heffler Norbert 4, Bali Péter 3, Farkas János 3, „Eugène” Fomumbod 3, Heinrich Márk (k) 2, Mester Tamás (k) 1, Szatmári Zoltán (k) 1

SZOMBATHELYI HALADÁS:

Róza Dániel 27 – Schimmer Szabolcs 25/1, Guzmics Richárd 27, Korolovszky Gábor 21, Tóth Péter 26/2 – Iszlai Bence 24/1, Nagy II Gábor 20/3 – Búrány Zoltán 21, Rajos Gábor 21/3, Halmosi Péter 27/5 – Oross Márton 22/2. A többiek: Kenesei Krisztián 19/7, Marián Sluka 16/1, Kovács István Ádám 15/2, Goran Vujovics 13/6, Radó András 12/2, Horváth András 11, Nagy Dániel 11/2, Ugrai Roland 9/1, Kulcsár Kornél 8/1, Sipos Norbert 8, Nagy I Gábor 7/1, Irhás Ignác 6, Simon Attila 5, Skriba Máté 4, Devecseri Szilárd 2, Gőcze Gergő (k) 2, Molnár Balázs 2, Szakály Attila 2, Gyurján Bence 1, Jagodics Márk 1, Mursits Roland (k) 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 30 – Szokol Zsolt 15, Dvorschák Gábor 16/2, Bojan Mihajlović 24/1, Pollák Zoltán 23 – Barczy Dávid 23, Darko Markovics 16/1, Balogh Balázs 25/3 – Simon Krisztián 22/2, Rajczi Péter 21/8, Kabát Péter 22/7. A többiek: Tajthy

Tamás 13, Dusan Vasziljevics 13/4, Egerszegi Tamás 12/1, Lázár Bence 12/1, Nagy Patrik 12, Remili Mohamed 12/1, Lipták Zoltán 11/1, Litauszki Róbert 11, Henri Eninful 10, Kiss Zoltán 9, Kovács Dániel 9/1, Electo Wilson 7, Zamostny Balázs 6, Böör Zoltán 5, Nikolas Proesmans 5, Üveges Szabolcs 5, Balajti Ádám 4/1, Fodor Marcell 4, Rubus Tamás 4, Magos Máttyás 3, Takács Zoltán 3, Nikon Jevtics 2, Ferne Snoyl 2, Bognár István 1, Fehér Csaba 1, Popovics Bertold 1, Vermes Krisztián 1

VASAS SC:

Luboš Ilizi 29 – Gáspár József 14/1, Kovács Gábor 29/3, Harris Mehmedagić 21/1 – Milos Jokics 13, Farkas Balázs 18, Bárányos Zsolt 28/4, Kulcsár Dávid 16/3, Katona Máté 20/1 – Marko Šimić 17/3, Jusuf Dajić 25/5. A többiek: Beliczky Gergő 12/1, Ferkó Csaba 12/1, Sütő László 11, Bakos Szabolcs 9, Takács Zoltán 9/1, Szabó Bence 8/1, Varga Gábor 8, Görgényi Gábor 7/1, Hercegfalvi Zoltán 7, Lazar Arszics 6, Kasali Olayinka Casal 6, Bradley Hudson-Odoi 6, Kovács Dániel 6, Dusan Mileusznics 6, Simek Péter 6, Tóth Balázs 6/2, Csoór Patrik 5, Homma Kazuo 5, Kiss Tamás 5, Tóth Máté 5, Gyepes Gábor 4, Kovács Ádám 4, Polényi Gábor 4, Farkas Zoltán 3, Huszárk Zsolt 3, Radványi Dávid 3, Rubus Tamás 3, Boda József 2, Makadji Boukar 2, Jurica Pranjić 2, Ivan Janjusevics (k) 1, Matolcsy Marcell 1, Merczel Zsolt 1, Reidan Saleh 1

VIDEOTON FC:

Tomás Tujvel 17 – Álvaro Brachi 20/1, Marco Caneira 21, Paulo Vinicius 21/3 – Tóth Balázs 20 – Sándor György 28/7, Filipe Oliveira 23/2, Nikola Mitrovics 28/1, „Walter Lee” 22/1 – André Alves 17/12, Nemanja Nikolics 30/19. A többiek: Gosztovnyei András 17/1, Vaskó Tamás 16/1, Evandro Brandão 14/1, „Héctor” Sánchez Cabrera 14, Mladen Bozsovcics (k) 13, Elek Ákos 13/1, Gyurcsó Ádám 13/2, Szolnoki Roland 13, Dusan Vasziljevics 13/1, Kovács István 9, Torghelle Sándor 9/1, Horváth Gábor 7, Nagy Dániel 5, Polonkai Attila 5, Lipták Zoltán 4, Milan Perics 4/2, „Jefferson” da Silva 1, Uros Nikolics 1, Szakály Dénes 1

ZALAEGRSZEGI TE:

Safet Jahić 19 – Kocsárdi Gergely 28/3, Milan Bogunovics 20, Kovács Gergő 15, Hidvégi Sándor 19 – Szalai Tamás 20, Djordje Kamber 17/4, Máté Péter 20/5, Manu Hervas 17 – Balázs Zsolt 22/2, Szakály Dénes 21. A többiek: Roguy Mété 13/3, Daniils Turkovs 13/2, Giorgi Ganugrava 12, Vlaszák Géza (k) 12, Kovács Gábor 11, Darko Pavicsevics 11/1, Tököli Attila 11/1, Vlad Alin Bujor 10, Rados Bulatovics 10, Onişor Mihai Nicorec 10, Polareczki Roland 10, Ahmet Delics 9, Mladen Brkics 8/1, Horváth András 7, Pál Dávid 7, Turcsik Tamás 6, Vittman Ádám 6, Mahir Jasarevic 5/1, Kocsis Adrián 4, Leon Panikvar 4, Ivan Delics 3, Serif Szameh Szadek 3, Aleksandar Stanisavljević 3, Varga Róbert 3/1, Csordás Szabolcs 1, Mavolo Paolo 1/0, Prince Rajcomar 1, Vörös Ákos (k) 1

Az 2011–2012. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye

1. DVSC-Teva	30	22	8	–	64-18	74	10. Újpest FC II	30	11	7	12	46-60	40
2. Videoton FC	30	21	3	6	58-19	66	11. Dunakanyar-Vác FC	30	11	5	14	44-48	38
3. Győri ETO FC	30	20	3	7	56-31	63	12. Szeged 2011	30	10	7	13	46-43	37
4. Bp. Honvéd FC	30	13	7	10	48-40	46	13. Kazincbarcikai SC	30	10	5	15	32-47	35
5. Kecskeméti TE	30	13	6	11	47-39	45	14. Bp. Honvéd FC-MFA	30	9	7	14	36-44	34
6. MVM-Paks	30	12	9	9	47-51	45	15. Rákospalotai EAC	30	8	7	15	44-61	31
7. Diósgyőri VTK	30	13	4	13	42-43	43	16. Vecsési FC	30	3	9	18	21-49	17
8. Haladás-Sopron Bank	30	9	11	10	39-37	38							
9. FGSZ Siófok	30	9	9	12	30-41	36							
10. Kaposvári Rákóczi	30	7	14	9	35-42	35							
11. Ferencvárosi TC	30	9	7	14	32-35	34							
12. Pécsi MFC-Matias	30	8	10	12	36-50	34							
13. Újpest FC	30	8	8	14	34-46	32							
14. Lombard Pápa TFC	30	8	6	16	26-40	30							
15. Vasas SC	30	5	9	16	29-51	22							
16. Zalaegerszegi TE FC	30	1	10	19	25-65	13							

NB II, Nyugati csoport

1. MTK Budapest	30	21	6	3	67-20	67
2. Gold-Sport Kozármisl.	30	17	4	9	50-30	55
3. Gyirmót FC	30	15	7	8	50-43	52
4. FC Ajka	30	14	8	8	48-34	50
5. Duna FC Tatabánya	30	15	6	9	50-34	49
6. Veszprém FC	30	13	8	9	44-37	47
7. Szigetszentmikl. TK-E.	30	12	9	9	52-38	45
8. Videoton FC-Puskás A.	30	10	11	9	38-35	41
9. Bajai LSE-Kalo-MÉH	30	10	7	13	46-50	37
10. Ferencvárosi TC II	30	10	6	14	46-54	36
11. BKV Előre SC	30	9	8	13	32-45	35
12. Paksi FC II	30	7	10	13	27-41	31
13. Győri ETO FC II	30	7	9	14	37-49	30
14. Soproni VSE-GYSEV-G.	30	7	9	14	28-52	30
15. Dunaujváros-PASE	30	8	4	18	25-58	28
16. Budaörsi SC	30	7	4	19	37-57	25

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva)	20
2. Nemanja Nikolics (Videoton FC)	19
3. Lencse László (Kecskeméti TE)	15
4. Danilo (Bp. Honvéd)	14
5. Milan Perics (Kaposvár, Videoton)	13

NB II, Keleti csoport

1. Egri FC	30	18	5	7	42-26	59
2. Szolnoki MÁV	30	17	4	9	55-32	55
3. Békéscsaba 1912 FESC	30	13	12	5	44-30	51
4. Restart-Ceglédi VSE	30	14	5	11	46-43	47
5. Mezőkövesd-Zsóry SE	30	12	8	10	43-40	44
6. Orosháza FC	30	11	11	8	47-39	44
7. Nyíregyháza Spartacus	30	10	13	7	50-47	43
8. Balmazújvárosi FC	30	12	6	12	52-40	42
9. Debreceni VSC-DEAC	30	11	9	10	42-41	42

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi-csoport: Dunahaszti MTK
Bakony-csoport: Aqvital-Publo Csákvári TK
Dráva-csoport: Kaposvári Rákóczi II
Duna-csoport: Érdi Városi SE
Mátra-csoport: Putnok VSE
Tisza-csoport: Várda SE

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. DVSC-Teva	X	2-1	2-0	1-1	2-1	4-2	5-0	2-0	1-1	3-0	1-0	4-0	3-2	2-2	5-2	5-2
2. Videoton FC	0-1	X	2-1	1-0	0-2	4-0	2-0	1-0	7-0	2-0	2-0	4-1	3-0	2-0	4-1	4-1
3. Győri ETO FC	1-2	1-0	X	1-3	4-0	4-1	2-0	1-0	4-1	2-1	2-0	3-0	1-0	3-2	3-2	5-1
4. Bp. Honvéd FC	0-3	1-0	1-2	X	1-4	2-3	2-1	2-2	3-1	0-0	1-0	1-1	2-0	2-0	4-0	2-0
5. Kecskeméti TE	0-1	0-2	2-0	3-1	X	0-1	1-0	2-2	3-2	4-0	1-0	1-2	0-0	3-0	1-1	2-0
6. MVM-Paks	0-0	1-2	1-2	2-1	3-2	X	1-1	3-2	1-1	0-0	4-2	4-4	2-0	1-1	2-1	4-2
7. Diósgyőri VTK	0-2	0-2	2-0	2-1	1-2	1-2	X	1-0	2-1	2-1	2-3	4-0	1-0	2-0	3-2	4-1
8. Haladás FC	0-1	2-2	1-1	2-4	2-2	5-0	2-1	X	2-1	1-1	2-1	0-0	1-1	2-1	3-0	1-0
9. FGSZ Siófok	0-0	0-0	0-1	0-0	0-2	2-0	1-0	0-2	X	3-1	0-2	2-1	2-0	3-1	0-0	2-0
10. Kaposvári Rákóczi	1-1	2-0	0-0	2-2	2-1	4-4	3-2	1-1	2-3	X	2-2	1-0	2-2	2-0	0-0	3-1
11. Ferencvárosi TC	1-2	0-1	2-2	0-0	2-1	0-0	1-1	1-2	0-1	0-0	X	0-1	3-0	0-2	1-0	2-0
12. Pécsi MFC	0-0	1-3	3-1	3-4	2-2	1-2	1-2	1-0	1-1	1-1	0-2	X	0-0	2-1	5-1	2-1
13. Újpest FC	1-5	0-2	1-3	2-0	3-1	0-2	1-1	4-1	1-1	3-1	1-1	4-1	X	0-1	2-0	4-2
14. Lombard Pápa	0-2	2-3	0-2	3-1	1-0	1-0	1-2	1-0	2-0	1-0	1-2	0-0	0-1	X	0-0	0-1
15. Vasas SC	0-0	0-0	1-2	1-2	2-4	1-0	2-3	0-0	1-0	0-1	2-0	1-2	3-0	1-1	X	3-2
16. Zalaegerszegi TE	0-2	0-2	0-2	0-4	1-1	1-1	1-1	1-1	1-1	1-1	2-3	0-0	1-1	1-1	1-1	X

Tényleg utolsóból lesz az első!

Harmincéves várakozás után ismét bajnoki címet nyert a Győri ETO, mégpedig olyan nagy fölényrel, amilyenre 2000, a Dunaferri elsősége óta nem volt példa. Holott az elmúlt idények statisztikája azt mutatta, páratlan évben nem fog menni a csapatnak. Nézzük csak az előző évek végtabláit! 2007: 13., 2008: 3., 2009: 8., 2010: 3., 2011: 9., 2012: 3... 2013-ban aztán – a győri szurkolók nagy örömeire – nem a középmezőnyben, hanem a táblázat élén végzett az ETO. Pintér Attila kilenc évvel a Ferencvárossal nyert címe után lett ismét aranyérmes. A kislétföldi zöld-fehérek egyik kulcsjátékosa Koltai Tamás volt, akinek édesapja, István egy mérkőzésen szerepelt az 1982-es bajnokságban. Koltai Tamás az első magyar bajnok ifjabb Albert Flóriánnak a kilencvenes években nyert titulusa óta, akinek az édesapja ugyanazzal a klubbal lett korábban a liga győztese. A Győri ETO hazai pályán és idegenben is a legtöbb pontot gyűjtötte, őszi bajnok volt, s a második fél évben sem szerzett egyetlen csapat sem több

Pintér Attila: ez arany(os)!

Szasa Sztevanovics kezében a bajnoknak járó serleg, a többiek éremmel a nyakukban ünnepelnek. Éppen húsz évet vártak Győrben ezekre a pillanatokra!

Forrás: mlsz.hu

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

pontot, a Honvéd gólkülönbséggel előzte meg. Tízpontos előnnyel zárt a Videoton előtt. Azt megelőzően legutóbb 2000-ben a Dunaferr lett bajnok ennél nagyobb előnnyel (13). A győriek

Fotó: mész.hu

Pátkai Máté és Koltai Tamás, aki édesapja nyomdokaiba lépett

attól fogva már át sem engedte senkinek a vezetést. Az őszi mérkőzéseken Koltai Tamás és Varga Roland vitték a prímet a góllövést tekintve, előbbi 10, utóbbi 8 gólig jutott. A tavasz nagy részében sérült Koltai a 2013-as szakaszban már nem talált a hálóba, Varga Roland is csak két találattal jutott. Szerepüket átvették a légiosok, Nikola Trajkovics négy, Djordje Kamber három mérkőzésen vette be a kaput. A tizenhárom tavaszi találkozóból mindössze háromon nem talált a hálóba légios a győriek színeiben. Ősszel két, tavasszal egy meccse akadt az ETO-nak, amelyen nem szerzett gólt.

Az ezúttal is ezüstérmes Videoton a 2009 és 2013 nyara közötti négy idényből háromszor második lett, egyszer, 2011-ben, Mezey György doktor irányításával megnyerte története első, s 2015-ig egyetlen bajnoki címét. A piros-kékek az őszi mérkőzéseiket Paulo Sousával, a tavasziakat José Gomessel teljesítették. Mindkét edző portugál, de nem feltétlenül vallanak azonos filozófiát a futballról. A bajnokság első felében sokkal szigorúbban védekezett a Videoton, a hátsó alakzatra helyezte Sousa a hangsúlyt. Az első 15 mérkőzésen 20-13 volt a gólkülönbség, 21-15 pedig az előrehozott két találkozót is beleértve. José Gomessel látványosabban és gólerősebben futballozott a Vidi, a tavaszi 13 találkozón 31-9-es mutatót ért el. A fentiekből, meg abból, hogy csak a tavaszi mérkőzéseket tekintve a Videoton volt az élvonal legeredményesebb alakulata, az szűrhető le: az idény második fele sikerült jobban a székesfehérváriaknak – egyébként így volt ez 2011–2012-ben is. Kritika érte őket azért, mert háttérbe szorították a magyar játékosokat. Huszonkilenc futballista szerepelt az idény során, 18 külföldi és (Nemanja Nikolicsot is ideértve) tizenegy a magyar. Viszont utóbbiak közül négyen is bekerültek az idény során a válogatott keretbe (Gyurcsó, Szolnoki, Kovács, Juhász), sőt Szolnoki kivételével a többiek pályára is léptek.

Az őszen az Európa Liga-csoportkörből való továbbjutástól az utolsó mérkőzésen eleső fehérváriak nem bírták a kettős terhelést. A bajnokság egyharmadánál még csak a hetedik helyen álltak, onnan kezdtek feljebb nyomulni. A 10. forduló után már csak előre lépdelt a csapat, de a bajnoki címre nem volt esélye.

Három budapesti gárda végzett a harmadik-negyedik-ötödik helyen, ahogyan egy idénnyel korábban, ismét a Bp. Honvéd bizonyult a főváros legjobbjának. Bizonyosfajta állandóságot jelzett, hogy három alakulat (Győri ETO, Videoton, Bp. Honvéd) a 2011–2012-es idényhez hasonlóan 2012–2013-ban is az első négy között zárt. A kispesztiek egy év híján két évtized elteltével kaptak ismét bajnoki érmet az élvonalban. (1993–1994-ben ezüstérmesek lettek.) A Bp. Honvéd éveken át középcsapatnak számított, a kétezres évek első évtizedének közepétől a 13. (2006), a 7. (2007), a 8. (2008), a 13. (2009), a 9. (2010) és a 10. (2010) helyen végzett. A 2011–2012-es szezon hozta a nagy ugrást (4.), majd a következőben még egyet előre lépett az olasz Marco Rossi által irányított csapat. Fantasztikusan kezdett, a Siófok 1-0-s legyőzése után is nyerő szériában maradt, az első öt forduló után 13 ponttal állt. A második és az ötödik kör között vezette a tabellát. Utána megtorpant, s ebben vélhetően nagy része volt Kemenes Szabolcs viszonylag hosszú eltiltásának is. Az első öt fordulóban mindössze négy gólt kapott, a következő ötös szakaszban 12-szer, az azt követő öt fordulóban, noha már a visszatért első számú kapus, hatszor került a hálójába a labda. Ám az ősz a remek kezdés ellenére a várakozásnál gyengébben alakult: az ötödik fordulótól a „félidőig” már csak kétszer nyert a Honvéd. A 15. forduló után a hetedik helyen állt, igaz, mindössze három ponttal lemaradva a harmadik helyezett Videontontól. Tavasszal fordított volt a képlet: rossz volt a kezdés, a Győri ETO elleni kupakiesést a fehérváriak elleni hazai 0-4 követte. Az akkori nyolcadik helyezés, mint utóbb kiderült, a szezon mélypontját jelentette. A paksi győzelmet követő, az MTK elleni 0-1 után viszont Marco Rossi „vörösei” elfelejtették, milyen a vereség. Az idény pontosan egyharmadában, a hátralévő tíz fordulóban veretlenek maradtak. Mindez azt eredményezte, hogy a második 15 forduló alapján a Bp. Honvéd lett a „tavasz bajnoka”. (Noha a valóban tavasszal játszott mérkőzéseken a Videoton több pontot gyűjtött. A Győri ETO a második 15 meccsen éppen úgy harmincat, mint a Honvéd.) Kétségtelen, hogy a két csapat kispesztai találkozására az akkor már bajnok és a kupadöntőre készülő ETO tartalékosan állt ki, de ettől még tény: a Honvéd az idényben négy bajnoki pontot vett el a győriektől. Ugyancsak jeles eredmény: kétszer is nyert a Ferencváros ellen. Tavasszal nagyszerűen játszott az Olaszországból érkezett Davide Lanzafame, aki a bundabotrányban való szereplése miatt „menekült” Magyarországra. Szerepeltetése vitákat váltott ki a hazai futballtársadalomban, de egyet nem lehetett megkérdőjelezni: kiváló futballista.

Bódi Ádám igazítja a labdát. A csapat játéka sem „stimmelt”

Csalódást okozott a 2011–2012-es idényben veretlenül bajnok DVSC-Teva, amelynek hatodik helyezése a leggyengébb volt a klub történetében 2002 óta. A Szima-érában először szenvedtek 12 vereséget a hajdúságiak.

Az évtized során soha nem látott különbség mutatkozott a hazai és az idegenbeli mérleg között, a korábbiakkal ellentétben a bajnokság első felében több pontot gyűjtött a Loki, mint a másodikban. Aligha túlzás: az

első fordulóban, a Győri ETO elleni 4-1-es diadaltól kezdve október 28-ig mentek „körülbelül” jól Kondás Elemér alakulatának ügyei, noha már ebbe a periódusba is becsúszott két váratlan vereség. A kaposvári, egyébként valójában a második csapattal elszenvedett 0-1 lezárta a több mint egyéves veretlenségi sorozatot, majd az újonc Eger elleni fiasco még csak negatív szenzációt okozott, de nem jelentette a válság kezdetét. Annak a Videoton elleni 1-3-t tekintetjük. Azzal együtt sorozatban ötször is kikapott a Loki, ám jelzi, hogy korábban milyen jól teljesített, hogy bár jelentős ponthátránnyal az ETO mögött, de még a 14. forduló után is a második, aztán a 20. forduló utánig a harmadik helyen állt. Úgy, hogy addigra már minden valós esélyét elveszítette a címvédésre. Az előző szezon leggőlerősebb együttese október végétől kezdve hat, őszele játszott bajnokiján mindössze négy gólt ért el, mindegyiket Adamo Coulibaly révén. Tavasszal öt győzelem és öt vereség mellett háromszor döntetlent játszott,

Fotó: mlsz.hu

Két veterán, Dragan Vukmir és Tokody Tibor az MTK–Győri ETO mérkőzésen

de akár negyedik is lehetett volna, ha nem rontja el az utolsó két fordulóban a Ferencváros és az MTK elleni mérkőzést. Egyetlen futballista érdemelt csak maradéktalanul dicséretet a debreceniek közül: Adamo Coulibaly lett ismét az OTP Bank Liga mesterlövésze. Korábban még soha nem nyert külföldi játékos egymást követő két évben gólkirályi címet az NB I-ben, de a magyarok közül sem sikerült ez senkinek, Détári Lajos 1987-es elsősége óta.

A Ferencváros hat helyet javított előző évi helyezésén, de elmaradt a 2010–2011-ben bronzéremmel jutalmazott teljesítményétől. A tavasz elején még úgy festett, a Fradi akár a nemzetközi porondra is kijuthat. Ez nem sikerült, mégis elismerésre méltó teljesítménnyel zárt – különösen ha hozzá vesszük,

mennyire megnehezítette a dolgát, hogy kénytelen volt a szezon utolsó harmadában költözködni. (Ha már a pályaválasztásnál tartunk, érdemes megjegyezni: az újonc Eger, stadionja alkalmatlansága miatt, egyetlen mérkőzését sem rendezhette otthon.)

A Fradi az Újpest elleni, márciusi derbivel búcsúzott a bajnokságban az Üllői úti stadiontól, majd három hazai meccset a Puskás Ferenc Stadionban, kettőt Győrben játszott le. A csapat még Détári Lajossal kezdte az idényt, majd az újpesti derbi után következett az edzőváltás, a holland Ricardo Moniz vette át az együttest. Akkor 1 győzelem, 2 döntetlen és 1 vereség volt a csapat mérlege, a zöldek a 9. helyen álltak. Az új trénerrel vereséggel folytatódott az idény, de aztán az FTC hét mérkőzésen át veretlen maradt, s őszele már csak az MTK-tól és a Kaposvártól kapott ki. Tavasszal háromszor veszített: a végtabella első három helyezettjétől, kivétel nélkül 1-0-ra. A legjobb gólszerzője az első ferencvárosi idényét töltő Böde Dániel volt, aki 12 bajnokin talált be, egyszer, a Siófok ellen mesterhármassig jutott.

A futballistáknál Huszti Szabolcs volt a nyerő

Az MLSZ Bogdán Ádámot választotta 2012 decemberében az év legjobbjának. A szövetség története során mindössze harmadszor tüntetett ki kapust a díjjal.

2012 végén az *nb1.hu* által szervezett Magyar Aranylabda-szavazáson Szalai Ádám (Mainz) győzött, Bogdán Ádám és Huszti Szabolcs előtt. A legjobb itthon játszó mezőnyjátékosnak Kanta Józsefet (Koltai Tamás és Varga József előtt), az év kapusának Szűcs Lajost (Szasa Sztevanovics és Luboš Hajdúch előtt), a legjobb utánpótláskorúnak Kovács Istvánt (Radó András és Gyurcsó Ádám előtt), a legkiválóbb nálunk játszó idegenlégiósnak Adamo Coulibalyt (Marco Caneira és Djordje Kamber előtt), az év edzőjének Pintér Attilát (Garami József és Kondás Elemér előtt), az év játékezőjének Kassai Viktort (Bognár Tamás és Solymosi Péter előtt) választották.

A bajnoki idény legjobbjait megjutalmazó RangAdó Gálán a szakértőkből álló zsűri szerint Böde Dániel (FTC), a szurkolók szerint viszont Kabát Péter (Újpest) volt az év legjobbjá. A felfedezettnek járó díjat Radó András kapta. Az év edzője Pintér Attila (Győri ETO), bírója pedig Kassai Viktor lett. Az idény legszebb góljának Somália (FTC) az Újpestnek lőtt gólját választották. Elismerést kapott a gólkirály, Adamo Coulibaly is.

A hivatásos labdarúgók szervezetének, a HLSZ-nek a gáláján Böde Dániel kapta a legjobb játékosnak járó díjat. A legjobb kapus Kemenes Szabolcs (Bp. Honvéd), a legjobb 21 éven aluli futballista Kovács István (Videoton), az év edzője Ricardo Moniz (FTC), a legjobb játékező Kassai Viktor lett. A kollégák a legjobb külföldön játszóknak Huszti Szabolcsot találták, megdöbbentő, vagy éppen lenyűgöző szavazati aránnyal. A szövetséggel hadban lévő „tékozló fiú” futballistatársak 96,42 százalékának a szavazatát kapta meg.

A RangAdó-gála kitüntetettjei. Balról: Orosz Pál (Somália nevében), Pádár Anita, Csányi Diána, Kassai Viktor, Böde Dániel, Domonyai László, az MTK ügyvezetője, Pintér Attila, Radó András, Kabát Péter és Kondás Elemér

A *Nemzeti Sportnál* Kanta József (MTK, 6,346) érte el a legmagasabb átlagot, mögötte az élcsoport sorrendje: 2. Kovács István (Videoton, 6,250), 3. Csiki Norbert (MTK, 6,063), 4. Böde Dániel (FTC, 6,000), 5. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva, 6,000) és Djordje Kamber (Győri ETOFC, 6,000), 7. José Juan Luque (DVTK, 6,000), 8. Takács Ákos (Győri ETO FC, 5,957) és Nikola Mitrovics (Videoton, 5,957), 10. Koltai Tamás (Győri ETO FC, 5,9444) és Marco Caneira (Videoton, 5,944). A kapusok legjobbjai: Szűcs Lajos (LFC Pápa, 6,200), Rózsa Dániel (Haladás, 6,056) és Jova Levente (FTC, 6,000). Az év tizenegye: Szűcs – Brachi (Videoton, 5,864), Takács Á., Völgyi (Győri ETO FC, 5,875) – Bódi (DVSC-Teva, 5,538), Kamber, Kanta, Luque – Koltai, Böde, Csiki. A B-csapat: Rózsa – Wolfe (MTK, 5,625), Caneira, Szabó J. (MVM-Paks, 5,720) – B. Pavlovics (Kaposvár, 5,522), Mitrovics, Kovács I., Halmosi (Haladás (5,727) – Gyurcsó (Videoton, 5,762), Coulibaly, Jenner (FTC, 5,941).

MAGYAR KUPA

Coulibaly nélkül nem ment volna

Aligha panaszkodhatott a címvédő DVSC-Teva az idény során a balszerencsére a Magyar Kupa soros sorsolásai után. Nemzetközi kupaindulóként csak a harmadik fordulóban kapcsolódott be a sorozatba, 3-1-re megverte a Szentlőrinc lelkes, de nem túl erős, harmadosztályú csapatát. A következő körben a második ligában szereplő szomszédvár, a Nyíregyháza következett.

Fotó: mlsz.hu

A kupagyőztes DVSC. Felső sor (balról): Erdélyi Miklós edző, Dombi, Ferenczi, Frida Ferenc technikai vezető, Bouadla. Középső sor: Györky Gábor edző, Kondás Elemér vezetőedző, Sándor Tamás edző, Szűcs, Spitzmüller, Coulibaly, Bernáth, Sidibé. Első sor: Szécsi G., Máté, Czvitkovics, Mészáros, Szécsi M., Verpecz, Korhut, Kulcsár, Bódi. Fekszik Ramos

A Szpári kicsit ráíjesztett a tartalékjait pályára küldő riválisára, 3-2-re megnyerte az első találkozót, ám Kondás Elemér gárdája a hazai 3-1-gyel fordított. A negyeddöntőben a fiókcsoport, az NB III-as Létavértes nem jelentett komoly akadályt (10-0 összesítésben...), mint ahogyan az elődöntőben az NB II-es Vasas sem. A debreceniek 22-6-os gólkülönbséget értek el a döntőig vezető úton.

AZ ETO nehezebb utat járt be, s nem elsősorban azért, mert egy körrel többet játszott, hiszen a Babót elleni idegenbeli 12-0 még edzőmeccsnek is gyenge volt. A Bölske elleni 5-2 után sem kellett a vizet csavarni a mezekből, ám – ellentétben az egyetlen élvonalbeli ellenféllel sem találkozó DVSC-Tevával –, Pintér Attila együttese a Paksot (kettős győzelem, 7-2-es gólkülönbség), a Bp. Honvédot, majd a Videotont is kiejtette aztán. Az elődöntőben a Marek Štreščík és Tokody Tibor egy-egy góljával elért székesfehérvári győzelem volt a kulcs, mert a visszavágót a jobb napot kifogó Vidi megnyerte.

A döntőben a győriek kezdtek jobban, Nemanja Andrics, Máté Pétert elfektetve, szép gólt lőtt a 17. percben. A Loki a második félidőben tért magához, s hasznot húzott abból, hogy Adamo Coulibalynál nem volt sem jobb, sem erőszakosabb csatár az idényben a hazai mezőnyben. A bajnoki gólkirály az 51. percben még kicsit szerencsés gólt szerzett – a labdába belenyúló védő becsapta Molnár Péter kapust –, ám a 86. percben rúgott döntő gólja mestermunkának nevezhető. Betört a tizenhatoson belülre, nem lehetett nemhogy elnyomni, még fellökni sem, majd a legjobb pillanatban, okosan a hálóba passzolt. Noha még játszott utána két bajnoki mérkőzésen (a Ferencvárosnak rúgott is két gólt), ez volt az igazi búcsúja a magyar futballtól és a DVSC-től.

Az MK-finálé előmérkőzéseként rendezett Amatőr Kupát a Velence SE nyerte meg, miután Kovács Norbert 92. percben szerzett góljával 1-0-ra legyőzte az ugyancsak Fejér megyei vetélytársát, az egykori Fradi-játékos, Patkós Csaba által irányított Martonvásári SK-t.

A Magyar Kupa 2012–2013-as kiírása

Negyeddöntő: Létavértes–DVSC-Teva 0-2, 0-8, Bp. Honvéd–Győri ETO 0-1, 0-2, Vasas–FGSZ Siófok 3-1, 1-2, Videoton FC–Dunakanyar-Vác játék nélkül

Elődöntő: Vasas SC–DVSC-Teva 0-3, 1-3, Videoton FC–Győri ETO 0-2, 2-1

Döntő

DVSC-Teva–Győri ETO FC 2-1 (0-1)

2013. május 22., Bozsik Stadion, 6000 néző. Jv.: Kassai

DVSC: Verpecz – Bernáth, Máté, Mészáros, Korhut – Bódi, Luis Ramos, Czvitkovics (Se. Bouadla, 81.), Ferenczi (Szécsi, 68.) – Kulcsár T. (Sidibé, 40.), Coulibaly

Győri ETO: Molnár – Švec, Takács, Lipták (Djordjević, 81.), Völgyi – Pátkai, Kamber – Varga R. (Kronaveter, 32.), Trajkovics (Dudás, 62.), Kink – Andrics

Gólszerző: Andrics (17.), Coulibaly (51., 86.)

A kétgólos Adamo Coulibaly volt a döntő hőse

Fotó: mész.hu

Csillagos ötös a Fradinak

Óriási meglepetést hozott a Ligakupa-sorozat döntője: a Ferencváros Székesfehérváron kiütötte a „papíron” vendég, de nagyon is hazai pályán szereplő Videotont. A piros-kékek még a Garancsi-éra előtt, 2007. április 6-án szenvedtek azt megelőzően tétmérkőzésen négygólos vereséget a Sóstói Stadionban. A Fradi ellenben (még ha ez a rangban csak harmadik legfontosabb hazai sorozat volt is) a 2006-os kizárása óta először nyert meg egy, az élvonalbeli csapatok részvételével rendezett országos sorozatot. Érdekes, hogy a zöld-fehérek, akiket Ricardo Moniz személyében holland mester irányított, edzőjük országa futballjának egyik alapelemével szórták meg a Videotont. Az első félidőben esett mindhárom ferencvárosi gól a szélről beküldött labdából született.

Ferencváros–Videoton 5-1 (3-1)

2013. április 24., Székesfehérvár, 6200 néző. Jv.: Farkas Á.

FTC: Jova – Somália, Gyömbér, Bešić, Bönig – Cukics (Orosz M., 75.), Józsi – Aborah, Leonardo, Jenner (Alempijevics, 65.) – Böde (Klein, 79.)

Videoton: Bozsovcics – Brachi, Marco Caneira, Juhász, Stopira – Vitor Gomes, Paulo Vinicius (Gyurcsó, 56.) – Álvarez, Mitrovics (Paraíba, 56.), Kovács (Torghelle, 78.) – Nikolicics
Gólszerző: Cukics (21.), Mitrovics (23.), Jenner (27.), Aborah (39., 71.), Somália (75.)

A Ferencváros az első tróféáját szerezte meg a 2006-os kizárás óta. A döntő mind a hat gólját légiós szerezte

Bódi hősből bűnös lett

Olyan csapat nyerte a trófeát, amely – a szokásjog alapján – nem is lett volna jogosult megmérkőzni érte. A magyar futballban is akadt rá precedens, külföldön meg még gyakrabban, hogy egy csapat, ha duplázik, azaz megnyeri a bajnokságot és az országos kupát, automatikusan a Szuperkupa győztese is lesz. Az MLSZ korábban úgy döntött, duplázás esetén is megrendezi az idényt indító találkozót, a bajnok mellett a liga második helyezettjét meghívva a mérkőzésre. Így került pályára a Videoton. (A szövetség elnöksége 2013 tavaszán már úgy döntött, ha a bajnok és a Magyar Kupa-győztese ugyanaz a csapat lesz, nem rendezi meg a Szuperkupát.)

Ünnepelő székesfehérváriak
a döntő után

A Loki már a második percben vezetést szerzett Bódi Ádám találatával Székesfehérváron, a Vidi a hajrában, a csereként beállt Kovács István révén egyenlített ki. A második félidő elején Szakály Péter szerzett egy szabályos-

nak tűnő gólt, Bognár Tamás játékező azonban érvénytelenítette. Hosszabbítást nem rendeztek, a szörnyű időben, zuhogó esőben szétlövés döntött. A kilencediknek próbálkozó Bódi kivételével mindenki a kapuba talált, így a Videoton nyerte a kupát. Nem maradt incidensek nélkül a meccs. **Paulo Sousa** a második félidőre nem ült le a kispadra, állítólag azért, hogy elejét vegye a játékezővel való nézeteltérésnek, majd a fehérváriak vonakodtak átvenni a trófeát és az érmelet.

Videoton FC–DVSC-Teva 1-1 (0-1) – tizenegyesekkel 5-3

2012. július 11., Székesfehérvár, 5000 néző. Jv.: Bognár

Videoton FC: Bozsovics – Szolnoki (Álvaro Brachi, 56.), Marco Caneira, Paulo Vinícius, Stópir (Nikolics, 71.) – Tóth B. (Kovács, 46.), Mitrovics – Gyurcsó, Sándor, Walter Lee – Torghelle
DVSC-Teva: Novakovics – Nagy Z., Mészáros, Simac, Korhut – Bódi, Varga – Szakály, Rezes (Farkas II, 85.), Kulcsár (Luis Ramos, 77.) – Coulibaly (Sidibé, 67.)

Gólszerzők: Bódi (2.), Kovács I. (72.)

A tizenegyest értékesítette: Nikolics, Mitrovics, Gyurcsó, Álvaro Brachi, Marco Caneira, ill. Szakály, Korhut, Sidibé. Kihagyta: Bódi

Az utolsó percben úszott el a románok elleni diadal

Egervári Sándor együttese az augusztusi, Izrael elleni mérkőzéssel készült a négy őszi selejtezőre. Az előző idény végén elért jó eredmények bizakodással töltötték el a válogatott híveit, ezért aztán csalódást okozott az 1-1-es döntetlen. Dzsudzszák Balázs ugyan meg tudta szerezni a vezetést a második féldíó elején, de a vendégek Tomer Hemed révén a 80. percben kiegyenlítették. Csapatunk a Bogdán – Varga J., Mészáros N., Juhász (Korcsmár), Laczkó – Pintér Á. (Halmosi) – Gyurcsó (Németh K.), Koman (Koltai), Szakály P. (Vanczák), Dzsudzszák – Szalai (Szabics) összeállításban játszott. A mérkőzés nem múlt el botrány nélkül, a közönség egy szűk részének antiszemita megnyilvánulása miatt a FIFA később súlyosan megbüntette a magyar szövetséget, ennek következményeként márciusban a csapat kénytelen volt zárt kapuk mögött fogadni a románokat.

Nemzeti tizenegyünk szeptember 7-én Andorrában 5-0-s győzelemmel kezdte meg szereplését a 2014-es brazíliai világbajnokság európai selejtezősorozatában. A válogatott tétmérkőzésen (Eb- vagy vb-selejtezőn) ezt megelőzően legutóbb 2003-ban, San Marino ellen diadalmaskodott idegenben öt góllal. Sorrendben Juhász (12.), Gera (32., 11-esből), Szalai (54.), Priskin (68.), majd Koman (82.) talált a kapuba, a hazaiak a 67. perctől tíz emberrel játszottak. A nagy különbségű sikert a Bogdán – Vanczák, Lipták, Juhász, Laczkó – Koman, Korcsmár, Hajnal (Elek) – Gera (Priskin), Szalai (Németh), Dzsudzszák összeállítású gárda vívta ki.

Négy nappal később jött a nagy felébredés, a csoport favoritjának számító Oranje (hiába szerepelt a vártnál gyengébben a nyári Európa-bajnokságon) leiskolázta a magyar csapatot a Puskás Ferenc Stadionban. A kapitány a Bogdán – Vanczák, Lipták, Juhász, Elek (Gyurcsó) – Korcsmár, Varga J. – Koman (Hajnal), Gera (Németh K.), Dzsudzszák – Priskin összeállítást választotta, négy, a támadásokban vagy a támadásszervezésben jeleskedő futballistát is jelölt

Az izraeliek ellen kezdő tizenegy. Állnak, balról: Bogdán, Mészáros, Szalai, Pintér, Laczkó, Juhász.

Elöl: Dzsudzszák, Szakály, Koman, Varga, Gyurcsó

Szalai Ádám lendületben az izraeliek elleni, augusztusi mérkőzésen. Koman Vladimir utánaered

a kezdők közé. Ám a védelem ezen a találkozón hibát hibára halmozott, s ez meghatározta a meccs képét. Jeremain Lens 3. percben szerzett gólját Dzsudzsák Balázs még kiegyenlítette büntetőből, de utána már nem volt egy súlycsoportban a két együttes. Az ellenfél legjobbjá, Lens csak az utolsó pillanatban, Arjen Robben sérülése miatt került a csapatba – két góllal hálálta meg Louis van Gaal bizalmát.

„A két, októberi mérkőzésen nyerni kell ahhoz, hogy versenyben legyünk a csoport második helyéért” – mondta Egervári Sándor a mérkőzés után, s a csapat ezt megcselekedte. Észtországban 1-0-ra győzött. Egervári Sándor Bogdán – Varga, Juhász, Mészáros, Kádár – Korcsmár (Elek) – Koltai (Gyurcsó), Gera (Szabics), Hajnal, Dzsudzsák – Szalai összetételű gárdája noha mezőnyfölényben futballozott. Csak egyetlen, igaz, óriási helyzetet puskázott el az első félidőben, Koltai Tamás révén. A fordulást követően az ötvenedik válogatott mérkőzésén pályára lépő Hajnal Tamás egy szöglet után kipattanó labdát gyönyörűen csavart a kapuba, ezzel el is döntötte az összecsapást. A folytatásban kissé visszahúzódtott a magyar válogatott, az észtek támadásaiból viszont hiányzott a kreativitás. A végére maradt két hatalmas helyzet: előbb Oper hibázott, majd Szalai egy az egyben nem tudta kicselezni az észtkapust.

A négy nappal későbbi, török elleni budapesti selejtező az Egervári-éra legemlékezetesebb győzelmét hozta a tétmérkőzéseket tekintve. A kapitány a Bogdán – Vanczák, Korcsmár, Mészáros, Kádár – Varga, Elek (Pátkai) – Gera, Hajnal (Pintér), Koman (Koltai) – Szalai alakulatot játszatta.

Dzsudzsák Balázs gólját ünneplik a magyar válogatott játékosai. A hollandok ellen Priskin, Varga, Gera és Koman köszönti

Fotó: mész.hu

Fotók: mész.hu

Az Egervári-éra egyik legszebb győzelmét hozta a törökök elleni hazai mérkőzés. A kezdő tizenegy tagjai (háttul, balról): Bogdán, Elek, Gera, Szalai, Mészáros, Korcsmár. Elöl: Vanczák, Koman, Varga, Hajnal, Kádár

Gera Zoltán – mindenki kedvence

A vendégek a francia–török Mevlüt Erdinç góljával ugyan vezetést szereztek az első félidő közepén, de Koman Vladimir, nagy kapushibából, szinte az oldalvonalról küldött lövéssel kiegyenlített az első félóra legvégén. A szerencsés gól szárnyakat adott a csapatnak, amely aztán a második félidőben teljesen a törökök fölé kerekedett. Szalai Ádám, majd büntetőből Gera Zoltán szerzett újabb találatot, így alakult ki a 3-1-es végeredmény.

A két győzelem szülte jó hangulatot rontotta a norvégok elleni, novemberi hazai vereség. Nem szakadt meg az északi ország válogatottja elleni, akkor már 31 éve tartó nyeretlenségi sorozat. A magyar szurkolók a Himnusz alatt egy „Köszönjük az idei évet!” feliratú molinóval köszöntötték az ezúttal Király – Vanczák (Pátkai), Korcsmár, Juhász (Guzmics), Kádár – Pintér (Elek), Varga, Hajnal – Koman (Koltai), Szalai (Németh), Dzsudzsák (Szabics) összeállítású nemzeti csapatot, nem tudhatták, hogy a zárás hozza az esztendő leggyengébb produkcióját.

Február elején a törökországi Belekben játszott a magyar válogatott felkészülési mérkőzést a fehéroroszokkal. Szabics Imre szerencsés góllal szerzett vezetést az első

félideőben, a mindössze négy perccel korábban beállt Alekszandr Volodko 17 méteres lövéssel egyenlített. Az összeállításunk az alábbi volt: Bogdán – Vanczák, Korcsmár, Mészáros (Böde), Kádár – Pintér, Hajnal – Koman (Koltai), Rudolf (Elek), Dzsudzszak – Szabics (Gyurcsó).

Március végén két nagyon fontos selejtező várt a mieinkre. Előbb a románok elleni hazai, amelyet zárt kapuk mögött volt kénytelen megrendezni az MLSZ. A szurkolók – a nagy tornák megismertek fanzone-ok mintájára – kivetítőkön nézhették együtt a találkozót. A magyar válogatott győzelmi esélyt szalasztott el, balszerencsés végjátékban, a 93. percben kapott góllal vesztett pontokat. Ilyen előzmények után nagy csalódást jelentett a döntetlen. Egervári Sándor együttese a Király – Vanczák, Korcsmár, Mészáros N., Kádár – Koman, Pintér Á., Hajnal, Dzsudzszak – Szabics – Szalai tizeneggyel kezdett, a második félideőben Szabicsot Varga, Hajnalt az újonc Kovács, majd Dzsudzszakot Halmosi váltotta. A 16. percben Hajnal Tamás a balösszekötő helyéről beívelt szabadrúgásából az előrehúzódt Vanczák Vilmos tökéletes fejessel vette be a román kaput. Két kapus sem védte volna ezt a bólintást, de nem csak ezért maradt emlékezetes. Ez volt az első gól, amelyet 1998 óta a románok ellen szerzett a magyar csapat. 473 játéperc után született. A 67. percben Korcsmár Zsolt szabálytalansága után Adrian Mutu tizenegyes góljával egyenlítettek a vendégek. Négy perccel később Korcsmár a lehető legtökéletesebben egyenlítette ki a saját „tizenegyes-számláját”: a másik oldalon büntetőt harcolt ki. Dzsudzszak Balázs a tőle megszokott higgadsággal váltotta gólrá. Még a 93. percben is azt hittük, sikerül kiszurkolni a győzelmet. Ám akkor egy, a védők mögé beívelt labdára indult Mutu, valamint Mészáros és Varga. A két debreceni védő összefutott, s a lecsurgó labdából a néhány perccel korábban beállt Alexandru Chipciu kiegyenlített.

Négy nappal később Isztambulban, forró hangulatban lépett pályára a magyar válogatott a törökök elleni vb-selejtezőn. A döntetlennel megtartotta a csoportban a második helyet, de mindenki tudta, a neheze hátravan, hiszen még Romániában és Hollandiában is pályára kell lépni. Másfelől az előzetes várakozásokat felülmúlta, hogy a csapat összesen négy pontot szer-

Az A-válogatott törzstagjai

Bogdán Ádám (Bolton)	7
Vanczák Vilmos (Sion)	9
Juhász Roland (Anderlecht, Videoton)	6
Korcsmár Zsolt (FK Brann)	10
Kádár Tamás (DVTK)	7
Varga József (DVSC-Teva, Gr. Fürth)	8
Elek Ákos (DVTK)	7
Koman Vladimir (FK Krasznodar)	9
Hajnal Tamás (VfB Stuttgart)	8
Dzsudzszak Balázs (Dinamo M.)	9
Szalai Ádám (Mainz)	7

(Mészáros Norbert és Pintér Ádám – két társához hasonlóan – ugyancsak 6 mérkőzésen szerepelt.)

2012–2013

Fotók: mlisz.hu

zett a törökök ellen. A hazaiak a 63. percben az akkori BL-sorozat őszi gólkirálya, Burak Yilmaz révén vezetést szereztek, Böde Dániel, kihasználva a védelmi hibát, a 71. percben kiegyenlített. A találkozón a magyar együttes a Király – Vanczák, Korcsmár (Guzmics), Mészáros, Kádár – Pintér, Varga – Koman, Hajnal (Böde), Dzsudzszák – Szalai (Elek) összeállításban játszott.

Egyetlen összecsapás maradt az idényből, június 6-án a gyenge játékerőt képviselő kuvaiti nemzeti csapatot fogadta Egervári Sándor együttese. A Bogdán – Vanczák, Guzmics, Korcsmár, Kádár – Varga (Juhász), Koman (Pátkai) – Gyurcsó (Lovrencsics), Kanta (Németh), Dzsudzszák – Böde (Priskin) összetételű gárda felelhető mérkőzésen 1-0-ra győzött a tavasszal már másodszor eredményes Vanczák Vilmos góljával.

2012. aug. 15.	Bp., Puskás-st.	IZRAEL	1-1 (0-0)		Dzsudzszák
2012. szept. 7.	Andorra della Valle	ANDORRA	5-0 (2-0)	vb-sel.	Juhász, Gera, Szalai, Priskin, Koman
2012. szept. 11.	Bp., Puskás-st.	HOLLANDIA	1-4 (1-2)	vb-sel.	Dzsudzszák
2012. okt. 12.	Tallinn	ÉSZTORSZÁG	1-0 (0-0)	vb-sel.	Hajnal
2012. okt. 16.	Bp., Puskás-stad.	TÖRÖKORSZÁG	3-1 (1-1)	vb-sel.	Koman, Szalai, Gera
2012. nov. 14.	Bp., Puskás-st.	NORVÉGIA	0-2 (0-1)		
2013. feb. 6.	Belek	FEHÉROROSZO.	1-1 (1-0)		Szabics
2013. márc. 22.	Bp., Puskás-st.	ROMÁNIA	2-2 (1-0)	vb-sel.	Vanczák, Dzsudzszák
2013. márc. 26.	Isztambul	TÖRÖKORSZÁG	1-1 (0-0)	vb-sel.	Böde
2013. jún. 6.	Győr	KUVAIT	1-0 (0-0)		Vanczák

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

10 mérkőzésen: Korcsmár Zsolt (FK Brann)

9 mérkőzésen: Dzsudzszák Balázs (Dinamo Moszkva), Koman Vladimir (FK Krasznodar), Vanczák Vilmos (Sion)

8 mérkőzésen: Hajnal Tamás (VfB Stuttgart), Varga József (DVSC-Teva, Greuther Fürth)

7 mérkőzésen: Bogdán Ádám (Bolton), Elek Ákos (Diósgyőri VTK), Kádár Tamás (Roda JC, Diósgyőri VTK), Szalai Ádám (Mainz)

6 mérkőzésen: Juhász Roland (Anderlecht, Videoton), Mészáros Norbert (DVSC-Teva), Pintér Ádám (Zaragoza)

5 mérkőzésen: Gyurcsó Ádám (Videoton), Koltai Tamás (Győri ETO), Németh Krisztián (Roda JC), Szabics Imre (Sturm Graz)

4 mérkőzésen: Gera Zoltán (West Bromwich Albion)

3 mérkőzésen: Böde Dániel (FTC), Guzmics Richárd (Szombathelyi Haladás), Király Gábor (1860 München), Pátkai Máté (Győri ETO), Priskin Tamás (Alanyija Vlagyikavkaz)

2 mérkőzésen: Halmosi Péter (Szombathelyi Haladás), Laczkó Zsolt (Sampdoria), Lipták Zoltán (Győri ETO)

1 mérkőzésen: Kanta József (MTK), Kovács István (Videoton), Lovrencsics Gergő (Lech Poznań), Rudolf Gergely (Diósgyőri VTK), Szakály Péter (DVSC-Teva)

Paulo Sousa a főtáblára vitte a Videotont

A Videoton nagyszerű védekezése – az elmúlt évek magyar produkcióihoz képest – kiváló nemzetközi szereplést eredményezett a 2012–2013-as idényben. A székesfehérváriak túljutottak az Európa Liga selejtezőjén, s három forduló után továbbjutó helyen álltak a csoportjukban a főtáblán. Kár, hogy aztán elfogyott a lendület.

Vitathatatlan, hogy a Paulo Sousa által remekül megszervezett védekezés volt a selejtezőbeli sikerek kulcsa. Ugyanis nem kapott könnyű ellenfeleket a gárda. A Slovan ellen Pozsonyban, Filipe Oliveira góljával, 1-1 született, utána a Sóstói Stadionban elért 0-0 elég volt a továbbjutáshoz. A következő körben, a belga KAA Genttel szemben Nemanja Nikolicsnak a hajrában lőtt góljával sikerült itthon előnyt szerezni, majd a visszavágó álomszerűen, talán nem túlzás, az UEFA-kupában döntőt játszott elődök párizsi remeklését idézve alakult. A Vidi Nikolics két és Filipe Oliveira egy góljával 3-0-ra nyert! Egyetlen akadály tornyosult már csak a főtáblára jutás előtt, a török Trabzonspor. Sem Trabzonban, sem Székesfehérváron nem született gól, tizenegyespárbaj döntött, ebben pedig a Videoton győzött 4-2-re!

A főtáblán a legerősebb ellenféllel, Köteles László Genkjével kezdett a Videoton. Sima 0-3 lett a vége, idegenben. Utána két gyönyörű győzelem következett, a Sporting CP elleni 3-0 éppen úgy bravúr, mint az azóta a nemzetközi porondon több meglepetést is keltő Basel elleni 2-1. A portugálok ellen Paulo Vinícius, Filipe Oliveira és Nemanja Nikolics szerzett gólt. A svájciak már a második percben öngólt vétettek, majd Marco Caneira bevette a kapujukat. Sajnos a további három találkozón már nem szerzett pontot a Vidi. Bázselben 1-0-ra, a Genk ellen a Sóstói Stadionban ugyancsak 1-0-ra, a pocsek idő miatt elhalasztott, majd

Fotó: mlsz.hu

Honvéd-ünnep Hervé Tchami gólja után a Flamurtari ellen. Ignjatovics és Johnson üldözi

egy nappal később mégis lejátszott lisszaboni találkozón 2-1-re kapott ki. A hatpontos Videoton a harmadik helyen végzett a csoportban, a 12 pontos KRC Genk és a hatpontos FC Basel mögött.

A további magyar indulóknak kevésbé ment. A DVSC-Teva a BL-selejtezőben kikapott ugyan az első mérkőzésen 1-0-ra, de a hazai (vagyis a nyíregyházi) 3-0-val simán továbbjutott az albán Skënderbeu ellen. (Adamo Coulibaly két, Varga József egy góllal járult a győzelemhez.) A következő körben, kihasználva, hogy a BATE néhány játékosa még a londoni olimpián szerepel, a Loki Ibrahima Sidibé góljával 1-1-es döntetlenre végzett Fehéroroszországban, ám a visszavágón 2-0-ra kikapott. Átkerült az Európa Ligába, ahol a belga FC Bruges kétszer (0-3, 1-4) nagyon könnyen megverte. (A debreceni becsületgólt Szakály Péter érte el.)

A Bp. Honvéd az Európa Liga selejtezőjében kettős győzelemmel ejtette ki az albán Flamurtarit (1-0, 2-0). Vernes Richárd mindkét meccsen lőtt gólt, Hervé Tchami csak Kispes-

ten. A következő fordulóban azonban az éppen fénykorát élő Anzsi Mahacskalát kapta a csapat, amely feleslegesen reménykedett a kinti szoros vereség (0-1) után. A Bozsik Stadionban Guus Hiddink együttese, a két gólt is szerző Samuel Eto'o vezérletével, szinte akkor lőtt gólt, amikor akart (0-4).

Az MTK szerény képességű ellenféllel szemben vértett el az első selejtező körben. A hazai 1-1 után (Lázok szerezte a gólt) a felvidéki Szencen 2-1-re kikapott az FC Senicától. Kanta József hiába értékesített egy büntetőt.

Feltűnő, hogy rengeteg játékost állítottak ki a magyar klubokból a kupaidényben. A DVSC-Tevából Nikolov Balázs, Luis Ramos és Rezes László, a Videotonból Sándor György és Marco Caneira, a Bp. Honvédból Vernes Richárd, az MTK-ból pedig Kálnoki-Kis Dávid és Vadnai Dániel kapott piros lapot.

NEMZETKÖZI VIZEKEN

Tornát nyert a Fradi a Dinamo Kijev és a Steaua előtt

A Videoton a nyáron Szlovéniában, a télen Spanyolországban edzőtáborozott. A kemény munkán, s nem az edzőmeccsek eredményén volt a hangsúly, de érdemes kiemelni az Arsenal Kijev elleni 1-1-et és a belgári Partizan elleni 2-2-t.

Januárban a Dinamo Moszkva ellen 0-0-t, a Tyerek Groznij ellen 1-1-et ért el, a bukaresti Rapid ellen 3-1-re, a Hangcsou (Hangzhou) Greentown ellen 8-1-re győzött, csupán a Dnyiprotól kapott ki 1-0-ra Marbellán.

A Ferencváros is járt ugyanott. Januárban részt vett a Football Impact Cup elnevezésű sorozaton. Tekintélyes vetélytársak ellen lépett pályára. A Dinamo Kijevet 3-2-re legyőzte, kikapott 1-0-ra a román CFR Clujtól, 2-2-t játszott az FC Basellel, majd 2-1-re verte a bukaresti Steauát. A Fradi megnyerte a tornát! Februárban Törökországban készült, ott ellenben nem tudott négyből egy meccset sem nyerni. (Ellenfelek: Dnyipro Mihajlov, FC Tegu, FC Braşov, MFK Košice.)

A zöld-fehérek 2013. március 24-én a kolozsvári CFR-t fogadták, ezen a találkozón „köszönnek el” az Albert Stadiontól. Az ünnepen a klub hat legendás játékosa, Balog Zoltán, Dragóner Attila, Keller József, Lipcsei Péter, Lisztes Krisztián és Rósa Dénes is pályára lépett, búcsúzott.

A Győri ETO a nyári felkészülési időszakban a román Gaz Metan ellen egy nap alatt két meccset nyert meg (2-0, 3-0), télen, Törökországban a Dinamo Moszkvával (0-3), a Gloria Bistriţával (0-0), a Krilja Szovjetovval (0-2) és a Pandurii Târgu Jiuval (2-1) is megmérkőzött. Az Újpest legnevesebb ellenfele az 1.FC Kaiserslautern volt Belekben, a német csapat 3-1-re nyert.

Pedig legyőzték az Eb-ezüstig menetelő olaszokat...

Az utánpótlás-válogatott ugyan mindkét 2012-es őszi tétmérkőzését megnyerte Kecskeméten, az Európa-bajnoki selejtező-sorozatban, de az írek elleni 2-1 és a liechtensteiniek elleni 2-0 csak a csoport negyedik helyéhez volt elegendő az olaszok, a törökök és az írek mögött. Róth Antal együttesében Gulácsi Péter, Szolnoki Roland, Fiola Attila, Kádár Tamás, Sváb Dániel, Simon Ádám, Varga Roland, Kovács István, Balázs Benjámín, Beliczky Gergő és Futács Márkó mindkét, Iszlai Bence, Balogh Balázs, Balajti Ádám, Fodor Ferenc, valamint a második meccstől eltiltott Bódi Ádám és Gosztonyi András az egyik találkozón szerepelt.

Az U19-es válogatott a Tatabányán és Telkiben rendezett csoportból nem tudta kiharcolni a továbbjutást az elitkörbe, miután a bolgárok elleni 1-1 és az andorraiak elleni 3-0 után 2-1-re kikapott az osztrákoktól. Mészöly Géza legénysége rosszabb gólkülönbsége miatt maradt le a bolgárok mögött. A nyugati szomszéd elleni, döntőnek bizonyuló találkozón a Nagy Gergely – Zsirai Martin, Szilvási Péter, Kocsis Gergő, Hangya Szilveszter – Pintér András (Varga Szabolcs), Kalmár Zsolt, Lőrinczy Attila (Farkas Aurél) – Kleinsheisler László, Novothny Soma (Bese Barnabás), Szécsi Márk összeállítású csapat játszott.

A Pisont István által irányított U17-es együttes bravúrosan kezdett, a liechtensteiniek (5-0), az albánok (1-0) és az olaszok (3-2) előtt megnyerte Telkiben és Tatabányán a csoportját. Érdeemes megjegyezni, hogy a magyarok mögött másodikként továbblépő olaszok a zsolnai döntőig jutottak, s ott is csak tizenegyesekkel kaptak ki az Európa-bajnoki címet szerző oroszoktól. A ma-

Az osztrákok ellen vereséget szenvedett U19-es válogatott. Állnak, balról: Nagy, Kocsis, Zsirai, Novothny, Szilvási. Elöl: Lőrinczy, Kalmár, Kleinheisler, Pintér, Szécsi M., Hangya

gyar alakulat az ugyancsak itthon rendezett elitkörben a finnek és a fehéroroszok ellen nyert, ellenben a svédekkel csak 1-1-re végzett, s rosszabb gólkülönbségével kiesett. A vendégek az utolsó, a 80. percben szereztek meg a számukra győzelemmel felérő döntelent eredményező találatot. A magyarok az alábbi összeállításban játszottak: Ordasi Gergely – Polgár Kristóf, Kecskés Ádám, Talabér Attila, Spandler Csaba – Vida Máté, Gazdag Dániel, Nagy Ádám – Zsótér Donát, Korozmán Kevin (Tihanyi Olivér), Rác Barnabás (Takács Krisztofer).

Kivonul a magyar U19-as válogatott az olaszok elleni mérkőzésre áprilisban. 5-2-re győzött!

Mind a négy topligának volt magyar játékosa

Tizennyolc olyan játékos kapott helyet Egervári Sándor válogatottjában az idény során, aki a szezon egy részét, vagy jellemzően az egészét, külföldi bajnokságban töltötte. S több mint még egyszer ennyi futballista játszott, szintén valamelyik első osztályú külhoni ligában, szer-te Európában.

A nemzeti tizenegy tagjai közül Bogdán Ádám az angol második vonalban szereplő Bolton, Király Gábor a Bundesliga 2-es 1860 München kapuját védte. Juhász Roland ősszel az Anderlecht (mellőzött) védője volt, Kádár Tamás ugyancsak az idény első fele után tért haza, addig a Roda JC mezét viselte. Varga József ellenben tavaszra igazolt Debrecenből a Greuther Fürthbe. Orosz egyesülethez tartozott Dzsudzszák Balázs (Dinamo Moszkva), Priskin Tamás (Alanyija Vlagyikavkaz) és Koman Vladimir (FK Krasznodar). Némethez Hajnal Tamás (VfB Stuttgart) és Szalai Ádám (Mainz), angolhoz Gera Zoltán (West Bromwich), olaszhoz Laczkó Zolt (Sampdoria, majd a kölcsönadása után Vicenza), spanyolhoz Pintér Ádám (Real Zaragoza). Lovrencsics Gergőt (Lech Poznań) a lengyel, Szabics Imrét (Sturm Graz) az osztrák, Korcsmár Zsoltot (Brann Bergen) a norvég, Németh Krisztiánt (Roda JC) a holland, Vanczák Vilmost (Sion) a svájci bajnokságból hívta haza a kapitány.

Huszt Szabolcs nagyszerű idényt zárt a német Hannovernél, a *transfermarkt.de* nevű, mérvadó portál az ősz végén be-választotta az idény csapatába. Stieber Zoltán a Greuther Fürth játékosa volt. Ausztriában, az élvonalban védett Sáfár Szabolcs (Wacker Innsbruck), a második vonalban szerepelt Czár Richárd (First Vienna). Angliában az aktív válogatot-takon kívül Gulácsi Péter a Liverpool FC, Somogyi Csaba a Fulham FC kere-tének második vagy harmadik számú kapusa volt. Futács Márkó (Leicester City) a Championshipben, a korábbi vá-logatott Gyepes Gábor a harmadik vonalbeli Portsmouth csapatában futballozott.

Tózsér Dániel a Serie A-ban, az olasz élvonalban a Genoa 1893 sorait erősítette. A Serie B-ben játszott, Laczkón kívül, Feczesin Róbert (Ascoli) és Filkor Attila (Pro Vercelli).

A belga első liga szereplője volt Bodor Boldizsár (Beerschot) és Köteles László (KRC Genk), míg az Újpest két magyar játékosa, Barczy Dávid és Egerszegi Tamás a „testvércsapatához”, a

Huszt Szabolcs (balra) a Hannover ásza volt

Sáfár Szabolcs a bécsi Bruno-gálán

második ligás Sint-Truidenhez került kölcsönbe. Hollandiában a Roda JC már említett kettőse mellett Babos Gábor a NEC Nijmegen, a magyar-nigériai Otigba Kenneth a Heerenveen, Horváth Gábor az ADO Den Haag szolgálatában állt. A román élvonalban futballozott Vass Ádám (CFR 1907 Cluj).

Otigba Kenneth a holland élvonalban játszott

Három magyart alkalmaztak a ciprusi elit klubjai, Leandro az Omonia, Graszl Károly a Nea Szalamina, Sebők Zsolt az AEP Pafosz tagja volt. Négyen játszottak az ottani második divízióban: Bardi Gábor (APOP), Nagy Zsolt (Atromitosz), valamint Nagy Zoltán és Tóth Péter (Omonia Aradippu). Három magyar játékos kapott szerződést a görög Szuperligában, Fülöp Márton és Lencse László az Aszterasz Tripolisz, Megyeri Balázs az Olympiakosz Pireusz soraiba tartozott. Balázs bajnoki címet és kupát nyert a piros-fehérekkel, utóbbi döntőjében éppen az Aszteraszt verték meg hosszabbításban. Megyeri a kispadon ült, Fülöp és Lencse ellenben pályán volt. Izraelben Hrepka Ádám (Bnei Yehuda) az élvonalban, Illés Marcell (Hapoel Rishon-LeZion) a második vonalban játszott. Hrepka jó idényt zárt, nyolc gólt szerzett.

Vass Ádám Kolozsvárra igazolt

Északra ugorva: Vadócz Krisztián ezúttal Dániába vetődött hosszú vándorlása során, az Odense BK szerződtette.

Kovács Péter a norvég Strömmsgodset csatáraként bajnoki ezüstérmet vehetett át, s 14 találatával a Tippeligaen társgólkirálya lett (a cseh Zdeněk Ondrášek társaságában). Gruborovics Tamás a finn Inter Turku mezét viselte, Gángó András a 07 Vestur, Túri Géza a Vikingur kapusa volt, mindketten a feröeri élvonalban szerepeltek. Két honfitársunk játszott az izlandi második osztályban, Matus Sándor (KA Akureyri) és Odrobéna Péter (Hafnarfjardar).

Kovács Péter 35 évesen a norvég liga társgólkirálya lett

Sándor György egy fél évet a szaúdi al-Ittihadban töltött. Két edző is szövetségi kapitányként dolgozott, László Csaba a litván, Urbányi István a Maldív-szigeteki válogatottat pallérozta.

2012
2013

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Kemenes Szabolcs 26 – Baráth Botond 21/1, Ivan Lovrić 26/1, Alekszandar Ignjatovics 29/1, Borisz Zsivanovics 24/2 – Hídi Patrik 25/1, Vernes Richárd 22/5, Ivancsics Gellért 19/1 – Vécsi Bálint 25/4, Délczeg Gergely 22/10, Souleymane Diaby 18/3. A többiek: Drissa Diarra 15/1, Nagy Gergő 15/3, George Ikenne-King 14, Souleymane Tandia 13/1, Faggyas Milán 12, Marshal Johnson 12/1, Hervé Tchami 12/3, Leandro Martínez 11/6, Debreceni András 10, Davide Lanzafame 10/5, Raffaele Alcibiade 7, Abass Dieng 7/1, Bobál Gergely 5, Filip Holender 5, Czuci Márton (k) 3, Sergiu Moga 3, Henry Odia 3, Marko Vidovics 2, Lőrinczy Attila 1, Nagy Mihály Krisztián 1, Claudiu Pascariu 1, Szemerédi Norbert (k) 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Verpecz István 27 – Bernáth Csaba 15, Dajan Simac 20, Mézáros Norbert 24/1, Korhut Mihály 26/1 – Bódi Ádám 26/4, Szakály Péter 19/3, Czvitkovics Péter 17 – Kulcsár Tamás 18/5 – Adamo Coulibaly 27/18, Ibrahimia Sidibé 27/8. A többiek: Nagy Zoltán 15, Selim Bouadla 14/1, Ferenczi János 14, Varga József 14, Pölöskey Péter 13/2, Rezes László 13/1, Spitzmüller István 13, Luis Ramos 12, Dombi Tibor 11, Máté Péter 11, Szécsi Márk 11, Szűcs István 11/1, Mbengono Yannick 5/1, Lucas 3, Vukasin Polekszics (k) 3, Csorba Szabolcs 1, Ludánszki Bence 1, Stevo Nikolić 1, Nikolov Balázs 1, Nenad Novakovics (k) 1, Oláh Gergő 1, Varga Róbert 1, Vemicus 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Ladislav Rybánský 26 – Vági András 25, Takács Péter 23, Gohér Gergő 29/2 – Gosztonyi András 21, Elek Ákos 27/1, José Juan Luque 22/6, Fernando 26/5 – L'Imam Seydi 22/4, Bacsá Patrik 28/3, Tisza Tibor 25/6. A többiek: Paco Gallardo 21/1, Michal Hanek 18, Vadász Viktor 17, Rudolf Gergely 15/1, Kádár Tamás 13/1, Nagy Tamás 13, Mohamadou Abdouraman 12, Igor Gal 10, Szavo Rakovics 6, Csirszki Martin 5, „Jefferson” da Silva 5/1, Tajti Norbert (k) 4, Bogáti Péter 2, Szabó Balázs 1

BGR1 FC:

Sztankó Gábor 17 – Jasmin Mecinović 20, Kovács Gábor 17, Balog Zsolt 24 – Jiří Kabele 18, Česedimir Pavicevics 18, Albert Ádám 20/1, Farkas Ádám 25/3 – Németh Norbert 28/9 – Szasa Dobrics 19/1, Koós Gábor 19/2. A többiek: Preklet Csaba 17, Horváth Zoltán 16/4, Darko Brljak (k) 14, Michael Stanislav 13, Petr Knakal 12, Igor Pisanjuk 11/1, Vladimir Buac 10, Ismaél Bangaly Koné 10, Dusan Pavlov 10/1, Marko Vidovics 9, Katona Attila 8, Pillér József 8, Goran Vujovics 8, Josef Hamouz 7, Szabó Bence 7, Zvara Dávid 7/1, Yohan Lasimant 6/1, Palásthy Norbert 6, Kasza Dániel 5, Szavo Rakovics 5, Szimeon Hrisztov 2, Fenyvesi Ádám 1, Palásthy Dávid (k) 1, Tanque 1, Joël Tchami 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Jova Levente 30 – Somália 28/5, Gyömbér Gábor 30/2, Martin Klein 18/2, Sváb Dániel 22 – Vladan Csukics 28/2, Józsi György 28/5, Orosz Márk 20/1, Muhamed Bešić 22/1 – Böde Dániel 30/17, Julian Jenner 20/5. A többiek: Alekszandar Alempijevics 16/2, Aleksandar Jovanović 16, Milan Perics 16/4,

Andrei Ionescu 13/1, Mark Otten 11, Leonardo 9/2, Máté János 8/1, Stanley Aborah 7/1, Philipp Bönig 7, Juha Hakola 7, Quentin Martinus 7, Grúz Tamás 5, Beliczky Gergő 4, Holman Dávid 4, Birtalan János 1, Busai Attila 1, Csillus Tamás 1, Fülöp Noel 1, Gárdos András 1, Júnior Fell 1, Pölöskey Péter 1

GYŐRI ETO FC:

Szasa Szevanovics 27 – Takács Ákos 23, Lipták Zoltán 26, Michal Švec 23, Nemanja Andrics 21/3 – Djordje Kamber 27/8, Pátkai Máté 26/1, Nikola Trajkovics 23/7, Koltai Tamás 20/8 – Marek Štrěštit 25/3, Varga Roland 27/12. A többiek: Rok Kronaveter 19/5, Dudás Ádám 16/1, Völgyi Dániel 16/4, Marko Dinjar 15, Linas Pilibaitis 11/1, Tarmo Kink 10/1, Mihai Nicorec 10, Tokody Tibor 9, Mihai Dina 8/1, Rati Alekszidze 7, Marián Had 5, Vladimír Djordjevics 4, Lang Ádám 4, Jarmo Ahjupera 3, Luboš Kamenár (k) 3, Kalmár Zsolt 2/1, Giorgi Kvilitaia 2, Farkas II Balázs 1, Matetits István 1, Molnár Péter (k) 1, Novák Csanád 1, Lazar Sztanisics 1, Varga Tamás 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Luboš Hajdúch 30 – Drazen Okuka 26/1, Kovács Olivér 26/1, Jánvári Gábor 24 – Bojan Pavlovics 27/3, „Pedro” Sass Petrazzi 27, Nikola Šafarić 29, Balázs Benjámin 30/4 – Haruna Jammeh 24/2, Oláh Lóránt 27/8, Bojan Vručina 23/2. A többiek: Bank István 21, Hegedűs Dávid 19/1, Zámbo Bence 18/2, Horváth Tamás 17/1, Waltner Róbert 16/6, Böle Lukács 8, Aaron Dankwah 6, Moustapha Diallo 6/2, Khaly Thian 6/1, Katona György 2, Lazarosz Fotiasz 1

KECSKEMÉTI TE-PHOENIX MECANO:

Antal Botond 14 – Póti Krisztián 19, Vaskó Tamás 26/1, Forró Gyula 26/1 – Patvaros Zsolt 15/1, Vladan Szavics 27/1, Mohl Dávid 19/5 – Pekár László 23/2 – Francis Litsingi 17/6, Rafael Burgos 20/5, Eugène Salami 20/4. A többiek: Jorginho 14/2, Koszó Balázs Tibor 14, Balázs Zsolt 13/3, Borszédi Csaba (k) 13, Marko Vukaszovics 12, Edison 11/1, Mogyorósi József 11/2, Sós Márkó 11/2, Balogh Béla 10, Rajczy Péter 10/2, Luis Ramos 10, Varga Róbert 9/1, Bertus Lajos 8/1, Hullám Attila 6, Mbengono Yannick 5, Givi Jozseliani 4, Bori Gábor 5, Németh Gábor 5, Edgardo Diaz 4, Farkas I Balázs 4, Tölgyesi Viktor 4, Sindou Dosso 3, Nagy Patrik 3

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 30 – César Quintero 29/3, Dlusztus András 25, Tóth Gábor 25, Présinger Ádám 21 – Rodenbücher István 27 – Lazar Arsizics 26/1, Szabó Ottó 20, Tóth Bence 20 – Goran Marics 22/9, Maróti Béla 19/2. A többiek: Németh Milán 18, Mouhamadou Seye 16/3, Nagy Sándor 15, Tajthy Tamás 12, Georges Griffiths 11/2, Tino Lagator 10, Youssef Sekour 10/1, Jože Benko 9/1, Balogh Balázs 8, Horváth Levente 8, Király Botond 7/1, Daniel Orozco 6, Dóczy Krisztián 6, Beliczky Gergő 5, Simon András 5, Aleksandars Čekulajevs 4, Fellai József 3, Szolga Máté 1

MTK BUDAPEST:

Hegedűs Lajos 20 – Rafa Wolfe 24/2, Kelemen Dávid 17, Dragan Vukmir 30, Hídvégi Sándor 30/3 – Vass Patrik 21/4, Zsidai László 28, Vadnai Dániel 27, Kanta József 26 – Balajz

ti Ádám 23/2, Tischler Patrik 29/7. A többiek: Csiki Norbert 17/6, Niházi Márk 16/1, Ladányi Tibor 15/1, Pölöskei Zsolt 15/2, Könyves Norbert 13/3, Bese Barnabás 12, Kálnoki-Kis Dávid 12/1, Federico Groppioni (k) 10, Poór Patrik 8, Pál András 7, Rác Ferenc 6, Nagy Tibor 5, Lázok János 3, Hrepka Ádám 2, Varga Szabolcs 1

MVM-PAKS:

Csernyánszki Norbert 21 – Heffler Tibor 29, Éger László 28/2, Fiola Attila 26, Szabó János 25 – Sifter Tamás 25 – Bartha László 26/2, Heffler Norbert 21/1, Eppel Márton 23/4 – Lázok János 21/9 – Tököli Attila 26/6. A többiek: Vayer Gábor 21/1, Kulcsár Dávid 16/1, Simon Attila 15/7, Báló Tamás 14, Kovács Gábor 12, Könyves Norbert 11/1, Bori Gábor 10, Sipeki István 9/1, Csehi Tamás 8, Kiss Tamás 7/1, Mészáros István 5, Pokorni Péter (k) 5, Németh Gábor (k) 4, Hahn János 3, Juhász Dániel 3, Pap Roland 3/1, Zsók József 1

PÉCSI MFC-MATIAS:

Dibusz Dénes 29 – Nagy Olivér 21, Andrej Čaušić 22/2, Jiří Krejčí 20, Eke Uzoma 28 – Horváth Adrián 22/1 – Szatmári Lóránd 17/1, Jean-Baptiste Akassou 24, Zoran Zseljkovics 19/2 – Miroszlav Grumics 27/6, Wittrédi Dávid 29/6. A többiek: Fodor Ferenc 15, Bajzát Péter 14/4, Simon Attila 13/3, Lantos Levente 12, Bodnár László 11, Koller Krisztián 11/1, Solomon Okoronkwo 10/3, Balogh Béla 9, Gaál Miklós 9, Horváth Zsolt 9, Demjén Gábor 8, Lázár Pál 8/1, Beke Péter 7, Márkvárt Dávid 7/1, Leon Panikvar 5, Alekszandar Sztajmivirovics 4, Harsányi Zoltán 3, Nicolas Ceolin 2, Kóvágó Róbert 1, Nagy Dominik 1, Sánta András (k) 1

FGSZ SIÓFOK:

Kurucz Péter 25 – Fehér Zsolt 22/1, Gál András 23, Fejes András 20 – Nyári Tibor 20/2, Kiss Máté 18/2, Kecskés Tamás 26, Windecker József 21/2, Melczer Vilmos 25/7 – Pál Szabolcs 26/5, Jusuf Dajić 21/4. A többiek: Fodor Marcell 17, Sztefan Deák 14, Nagy Tamás 13/1, Horváth Bence 12, Mogyorósi József 12, Takács Zoltán 12/1, Egerszegi Tamás 10, Máté János 10/2, Zamostny Balázs 10/1, Sipos Norbert 9/1, Timár Krisz-

tián 9/2, Molnár Marcell 8, Menyhart Attila 6, Marián Sluka 5, Kiss Zoltán 4, Kiss Zsolt 4, Szatmári Zoltán (k) 4, Milan Csokics 3, Fülöp Noel 2, Lengyel Dániel 2, Mokánszki Norbert 2, Heinrich Márk (k) 1

SZOMBATELYI HALADÁS:

Rózsa Dániel 26 – Schimmer Szabolcs 27, Guzmics Richárd 28, Devcséri Szilárd 18, Fehér Zoltán 22 – Nagy Gábor 27, Iszlai Bence 27/5, Halmosi Péter 23/5 – Ugrai Roland 21/3, Andorka Péter dr. 25/6, Radó András 27/7. A többiek: Búrány Zoltán 17, Simon Ádám 17/1, Rajos Gábor 15, Tóth Péter 14, Kalász Milán 13/1, Kenesei Krisztián 13/6, Gyurján Bence 10, Jagodics Márk 10, Nagy Dániel 9/1, Szakály Attila 8, Kulcsár Kornél 6, Németh Mórió 6, Korolovszky Gábor 3, Farkas Márk 2, Göcze Gergő (k) 2, Mursits Roland (k) 2, Horváth András 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 30 – Szélesi Zoltán 26, Vermes Krisztián 23/1, Chema Antón 26/2, Alessandro Iandoli 26 – Simon Krisztián 20/2, Remili Mohamed 27/3, Dusan Vasziljevics 29/7, Grégory Christ 27/1, Balogh Balázs 29/1 – Kabát Péter 26/13. A többiek: Filip Sztaniszavljevics 16, Yadin Zaris 12/2, Nikolas Proesmans 11, Naïm Aarab 9, Bruno Moraes 9/4, Bojan Mihajlović 9, Lázár Bence 8, Bavon Tshibuabua 8/2, Kovács Dániel 7, Pollák Zoltán 7, Zamostny Balázs 4/1, Erős Ronald 2, Litauszki Róbert 2, Barczy Dávid 1, Henri Enfinful 1, Horváth Richárd 1, Nagy János 1, Nagy Patrik 1

VIDEOTON FC:

Mladen Bozsovcics 25 – Álvaro Brachi 19/1, Marco Caneira 20/1, Paulo Vinicius 20 – Szolnoki Roland 18/1, Tóth Balázs 21/1 – Gyurcsó Ádám 26/4, Nikola Mitrovics 27/6, Kovács István 29/4 – Nemanja Nikolic 27/13, Torghelle Sándor 21/6. A többiek: Paraiba 18/1, Filipe Oliveira 17/4, Héctor 16, Renato Neto 14/1, Arturo Álvarez 11/2, Sándor György 11/1, Vitor Gomes 11, „Walter Lee” 11, Szekeres Adrián 10/2, Stopira 9, Harasztai Zsolt 7/1, Juhász Roland 9/3, Kaká 8, Uros Nikolic 5, Tomáš Tujvel (k) 5, Joaquim Manuel Lupeta 3, Milan Perics 1, Vaskó Tamás 1

A Videoton FC
együttese.
Állnak, balról:
Sándor, Bozsovcics,
Paulo Vinicius,
Álvaro Brachi,
Mitrovics,
Marco Caneira. Elöl:
Nemanja Nikolic,
Filipe Oliveira,
Tóth, Walter Lee,
Stopira

A 2012–2013. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye

1. Győri ETO	30	19	7	4	57-33	64	8. Ferencvárosi TC II	30	12	5	13	49-49	41
2. Videoton FC	30	16	6	8	52-24	54	9. Ceglédi VSE	30	11	9	10	50-47	40
3. Bp. Honvéd	30	15	7	8	50-36	52	10. Orosháza FC	30	12	3	15	51-57	39
4. MTK	30	15	6	9	43-30	51	11. Újpest FC II	30	11	5	14	43-49	38
5. Ferencváros	30	13	10	7	51-36	49	12. Budapest Honvéd II	30	11	5	14	48-56	38
6. DVSC-Teva	30	14	4	12	47-36	46	13. Putnok VSE	30	9	8	13	43-51	35
7. Kecskeméti TE	30	12	8	10	42-42	44	14. Debreceni VSC II	30	8	6	16	49-58	30
8. Haladás	30	11	11	8	36-27	44	15. Kazincbarcikai BSC	30	8	6	16	40-63	30
9. Újpest FC	30	11	8	11	40-42	41	A Dunakanyar-Vác visszalépett. Ceglédi VSE: 2 pont levonva						
10. Diósgyőri VTK	30	9	11	10	31-39	38							
11. Kaposvári Rákóczi	30	10	7	13	35-36	37							
12. PMFC-Matias	30	10	7	13	33-44	37							
13. MVM-Paks	30	8	11	11	40-38	35							
14. Lombard Pápa	30	7	7	16	26-46	28							
15. FGSZ Siófok	30	7	4	19	31-61	25							
16. Eger FC	30	3	6	21	25-67	15							

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Adamo Coulibaly (DVSC-Teva)	18
2. Böde Dániel (FTC)	17
3. Kabát Péter (Újpest FC)	13
3. Nemanja Nikolics (Videoton)	13
5. Varga Roland (Győri ETO)	12

Ness Hungary Nemzeti Bajnokság II

Keleti csoport

1. Mezőkövesd	30	18	4	8	60-36	58
2. Vasas SC	30	17	4	9	49-34	55
3. Békéscsabai Előre SE	30	15	10	5	58-38	55
4. Balmaž Kamilla Gy.	30	14	8	8	50-37	50
5. Nyíregyháza Spartacus	30	15	4	11	44-33	49
6. Szolnoki MÁV	30	14	6	10	54-41	48
7. Szeged 2011	30	11	9	10	43-41	42

Nyugati csoport

1. Puskás Akadémia	30	21	7	2	57-18	70
2. Kozármislenyi SE	30	18	6	6	55-28	60
3. Gyirmót FC	30	17	5	8	57-39	56
4. ZTE FC	30	15	6	9	50-35	51
5. FC Ajka	30	14	9	7	36-27	51
6. Duna FC Tatabánya	30	14	8	8	46-32	50
7. Szigetszentmiklósi TK	30	14	4	12	50-43	46
8. Soproni VSE	30	13	7	10	45-39	46
9. Csákvári TK	30	13	5	12	41-40	44
10. Haladás II	30	11	9	10	41-43	42
11. Veszprémi FC	30	9	9	12	51-51	36
12. BKV Előre	30	9	6	15	36-54	33
13. Kaposv. Rákóczi FC II	30	6	8	16	29-50	26
14. Győri ETO FC II	30	6	7	17	40-51	25
15. Bajai LSE	30	5	2	23	29-75	17
16. Paks FC II	30	4	4	22	21-59	16

Az NB III csoportgyőztesei

Alföldi csoport: Soroksár SC. **Bakony-csoport:** Dorogi FC.
Dráva-csoport: Dunaújváros-Pálhalma ASE. **Duna-csoport:** Budaörsi SC. **Mátra-csoport:** Fortress-Felsőtárkány SC.
Tisza-csoport: Várda SE

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Győri ETO	X	1-1	0-0	1-0	1-0	2-0	5-0	1-1	3-2	2-0	2-1	1-0	3-4	6-0	2-1	2-1
2. Videoton FC	0-1	X	0-1	2-0	1-2	3-2	2-0	2-1	1-1	0-0	2-1	1-2	2-0	1-1	6-0	2-1
3. Bp. Honvéd	2-0	0-4	X	1-2	1-0	2-2	0-0	1-1	2-2	2-1	5-3	0-1	3-3	2-0	2-0	3-0
4. MTK Budapest	1-3	3-2	1-0	X	4-2	3-1	3-1	0-1	2-1	2-0	3-1	0-0	1-0	2-0	1-1	3-0
5. Ferencvárosi TC	1-1	0-1	0-2	2-0	X	2-1	1-1	2-1	2-1	2-0	2-2	3-2	2-2	4-1	4-2	4-0
6. DVSC-Teva	4-1	2-1	4-1	0-2	2-3	X	2-1	2-0	0-1	2-0	2-1	4-1	0-1	1-0	4-1	3-0
7. Kecskeméti TE	5-2	1-5	2-1	1-1	2-2	0-0	X	2-1	1-0	1-1	1-2	0-2	1-1	1-2	3-1	3-1
8. Szombath. Haladás	1-1	0-1	1-1	3-0	0-0	1-0	1-1	X	2-0	0-0	0-0	1-1	1-2	2-1	2-1	4-2
9. Újpest FC	1-2	0-1	2-4	1-1	2-1	0-0	2-1	0-1	X	1-1	0-0	4-2	0-6	1-1	4-2	3-0
10. Diósgyőri VTK	0-3	2-1	3-1	2-1	2-2	3-3	2-1	1-1	2-1	X	0-1	1-1	1-0	1-1	2-1	1-0
11. Kaposvári Rákóczi	1-2	0-2	1-2	0-0	1-0	1-0	2-3	3-2	0-0	1-1	X	1-1	1-0	3-0	3-0	0-0
12. PMFC-Matias	0-2	0-0	0-3	2-1	0-0	2-3	0-1	0-2	1-3	2-1	0-2	X	0-3	2-0	2-1	0-0
13. MVM-Paks	0-0	1-1	0-3	0-0	1-3	1-2	0-1	0-0	2-2	1-0	1-2	2-3	X	2-0	4-1	0-1
14. Lombard Pápa	1-1	1-0	2-1	0-2	0-3	1-0	0-2	1-0	0-1	2-2	3-0	1-2	0-0	X	0-1	6-1
15. FGSZ Siófok	2-3	1-3	0-1	2-1	0-0	0-2	0-2	0-3	0-1	3-0	2-1	0-1	1-1	1-0	X	4-3
16. Eger FC	2-3	0-4	1-3	0-3	2-2	1-0	0-2	1-2	1-2	0-1	1-0	2-3	2-2	1-1	1-1	X

A DVSC-Teva Adamo Coulibaly nélkül is visszaszerezte a trónt

Tíz idény év alatt a hetedik bajnoki címét nyerte meg a Debreceni VSC a legmagasabb osztályban. A Loki a magyar futballtörténelem ötödik legeredményesebb alakulatává lépett elő, csak négy fővárosi nagyegyesület, a hazai futball hőskora óta egymással vetélkedő Ferencváros, Újpest és MTK, valamint a Bp. Honvéd előzi meg az örökranglistán. A cívisváros büszkesége a 2013–2014-es szezon megnyerésével hagyta el a Vasast.

Ismételjük csak: tíz év alatt hét bajnoki cím! Hasonló sorozatra csak a Ferencváros (1905 és 1913 között nyolc bajnoki elsőség), az MTK (1914-ben is bajnok volt, majd az I. világháború kitörését követő szünet után, 1916 és 1924 között megszakítás nélkül kilencszer), s Újpesti Dózsa néven az Újpest (1969 és 1975 között zsinórban hét bajnoki cím, majd 1977 és 1980 között még további kettő) volt képes. A játékosok közül az ebben az idényben már csak csereként szóhoz jutó Dombi Tibor és az egy találkozózt kapó Bernáth Csaba volt részese minden bajnoki címnyerésnek, de kiemelkedő Mészáros Norbert hat elsősege is. Bernáth elképesztő mérleggel zárta 1996. augusztus 17-én kezdődött és – ami a pályára lépést illeti – 2013. november 30-án lezárult élvonalbeli karrierjét: hét bajnoki cím, hat Magyar Kupa-győzelem, négy Szuperkupa-győzelem (nem számítva azt a kettőt, amelynél „csak” kerettag volt), s egy Ligakupa-diadal ékesíti dicsőséglisztáját.

Különleges volt a debreceni elsőség, hiszen 1990 óta először dőlt el a bajnoki cím gólkülönbséggel. Az ősz legjobb alakulata, a DVSC-Teva és a tavasszal szinte megállíthatatlan Győri ETO azonos pontszámmal zárt, úgy, hogy a bajnok kikapott új stadionjában az utolsó

A Loki gólját ünneplik: Mihelič, Szakály, Kulcsár, Zsidai és Sidibé

csak csereként szóhoz jutó Dombi Tibor és az egy találkozózt kapó Bernáth Csaba volt részese minden bajnoki címnyerésnek, de kiemelkedő Mészáros Norbert hat elsősege is. Bernáth elképesztő mérleggel zárta 1996. augusztus 17-én kezdődött és – ami a pályára lépést illeti – 2013. november 30-án lezárult élvonalbeli karrierjét: hét bajnoki cím, hat Magyar Kupa-győzelem,

négy Szuperkupa-győzelem (nem számítva azt a kettőt, amelynél „csak” kerettag volt), s egy Ligakupa-diadal ékesíti dicsőséglisztáját.

Különleges volt a debreceni elsőség, hiszen 1990 óta először dőlt el a bajnoki cím gólkülönbséggel. Az ősz legjobb alakulata, a DVSC-Teva és a tavasszal szinte megállíthatatlan Győri ETO azonos pontszámmal zárt, úgy, hogy a bajnok kikapott új stadionjában az utolsó

A győri Martinez (középen) nagy pillanata Székesfehérváron

Fotók: mlsz.hu

2013

2014

fordulóban. Igaz, már a mérkőzés előtt nyilvánvaló volt, hogy az ETO nem szárnyalhatja túl a listavezető gólkülönbségét. Kondás Elemér a második bajnoki címét nyerte a csapattal, s ezzel beállított egy rekordot: előtte mindössze két edző, Verebes József (1982, 1983) és Herczeg András (2009, 2010) nyert két bajnoki címet vidéki csapattal. Többet senki.

Az idény előtt sokan kételkedtek abban, hogy a Loki vissza tudja hódítani a bajnoki címet. A csapat első számú góllövője, Adamo Coulibaly – akinek 65 találatánál csak Sándor Tamás ért el többet az élvonalban a DVSC mezében – Franciaországba (RC Lens) távozott. Még több teher hárult a 2012 nyarán visszatért Ibrahima Sidibére, aki szerzett is 10 gólt az idényben, de Coulibaly ennél mind a négy magyarországi évében többig jutott. A kétszeres gólkirály a 2012–2013-as idényben 18 gólt ért el, mögötte a házi góllövőlistán Sidibé nyolccal lett a második, Kulcsár Tamás öttel a harmadik. A 2013–2014-es idényben Sidibé tíz, Kulcsár kilenc, az ugyancsak új szerzemény, Dalibor Volaš nyolc gólt jegyzett.

A hajdúsági szurkolók május utolsó napján mégis azt mondhatták: minden jó, ha a vége jó. A Debreceni VSC-Teva visszaszerezte a magyar bajnoki koronát. Elismerés járt a Lokinak, ugyanakkor az is tény, hogy ennél kevesebb ponttal még soha nem lett első a csapat. Fontos kitétel az „ennél kevesebb”, ugyanis 2005-ben és 2010-ben is 62 pontot gyűjtött. Egyébként hárman kerültek be az alapcsapatba az új igazolások közül: Lázár Pál, Zsidai László és Dalibor Volaš. Két további új szerzeményt sérülés hátráltatott, Igor Morozov tíz meccsen játszott, a nyári északi kupamérkőzésen súlyos sérülést szenvedett Joël Damahou ellenben egyetlen bajnok is tudott pályára lépni. Érdekes, hogy a 2012–2013-as alapcsapat (Verpecz – Bernáth, Simac, Mészáros, Korhut – Bódi, Szakály, Czvitkovics – Kulcsár – Coulibaly, Sidibé) öt helyen is megváltozott. A különböző mutatókat nézve egyértelműen kiderül, hogy Kondás Elemér együttese az őszi teljesítményének köszönheti az aranyérmet. Az első 15 fordulóban 33 pontot gyűjtött, a másodikban 29-et. Még csak nem is ez az igazán nagy különbség, hanem az, hogy a 15. forduló után kilenc ponttal vezetett a Győri ETO előtt, ezt „szórta el” a második körben. Igaz, jobb gólkülönbségével így is megnyerte a titulust, gyakorlatilag már az utolsó forduló előtt.

A hazai pályán elért eredményeket tekintve nem akadt a Lokinál jobb a mezőnyben – pedig csak az utolsó két mérkőzésére költözött az új stadionba –, a mérleg a záró fordulóban elszennvedett vereséggel romlott egy kicsit. Ha az nincs, Kondás Elemér legénysége, hasonlóan a 2011–2012-es, rekordpontszámmal elért címnyeréshez, veretlen maradt volna a cívisvárosban.

A címvédő Győri ETO előző idénybeli önmagához képest gyengén kezdte a 2013–2014-es szezont, hiszen csupán a hatodik fordulóban győzött először. Addig 11 pontot veszített, ez túl sok volt a folytatásra. A futballban ilyen nem létezik, de a matematika azt mondatja, a veszített tizenegyből csak egy megszerzése az év végén bajnoki címet jelentett volna. Augusztus végétől ellenben belelendült a gárda, s a következő hat fordulóban öt győzelmet aratott. Október utolsó napjaitól újabb kis hullámvölgy következett, amelynek – kisebb képzavarral élve – mélypontja és egyben vége a mezőkövesdi 0-3 volt. Az előrehozott két fordulóban már nyert, ezek is

Fotó: mlsz.hu

*Kondás Elemér
mutatja a helyes irányt*

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012

kellettek aztán a klubtörténelem legjobb fél idényét jelentő tavaszi mérleghez. A téli szünetben a szövetségi kapitánynak kinevezett Pintér Attilát Horváth Ferenc váltotta a kispadon. A korábbi válogatott csatár az előző állomáshelyein, Kecskeméten és Pakson is győzelmi sorozattal kezdett, az ETO-val ellenben az első két mérkőzésén csak egy pontot szerzett. Játékosként egykori alakulata, a Videoton, majd előző edzői állomáshelye, a Paks elleni győzelem hozta meg a fordulatot: a bajnokság utolsó 11 fordulójában az ETO 10 győzelmet aratott. Csak a bajnok DVSC otthonában kellett döntetlennel beérnie. A zöld-fehérek pontszámban ugyan befogták a listavezetőt, ám meg kellett elégedniük az ezüstéremmel. Nem sikerült a duplázás, a Verebeskorszak első két évének „lemásolása”. Ugyanakkor érdemes megjegyezni, hogy a Győri ETO 2012-ben 63, 2013-ban 64, 2014-ben 62 ponttal zárta a bajnokságot, egységes teljesítményt nyújtott évről évre a csapat – ameddig be nem ütött a krach.

A Ferencváros az élvonalba visszatérése óta másodszer végzett dobogós helyen. A 2010–2011-es bronzérmét visszaesés követte, a következő szezon „vállalhatatlan” 11. helyezése után 2012–2013-ban ötödik lett, onnan lépett még kettőt előre.

A holland Ricardo Monizzal kezdte az idényt, s az Újpest elleni derbiig, amely egyébként a maga 22 100 szurkolójával az elmúlt évtizedek nézőrekordját hozta a bajnoki meccseken (1996 óta nem voltak ennyien élvonalbeli bajnokin Magyarországon), nem is teljesített rosszul a csapat. Annak ellenére sem, hogy a 2013–2014-es szezonban a stadionépítés miatt (először az 1972–1973-as idény óta) a Fradi egyetlen bajnoki meccsét sem játszhatta igazán hazai pályán. A trinidadi Akeem Adams váratlan halála azonban nagyon megviselte az edzőt és az együttest is, hullámvölgybe került az FTC. A csapat a Moniz menesztéséig játszott következő nyolc fordulóban mindössze egy győzelmet tudott aratni, a Diósgyőri VTK otthonában. A klubvezetők váltásra szánták el magukat, a zöld-fehérek Máté Csabával a kispadon nyertek a Videoton elleni utolsó 2013-as bajnokijukon. A télen megérkezett az új vezetőedző, Thomas Doll, akinek a játékosmúltjával az elmúlt években nálunk megfordult külföldi klubedzők közül csak Selymes Tibor és Paulo Sousa vetélkedhetett. Doll számára nem volt egyszerű a rajt, az első négy találkozón nyeretlen maradt. A statisztikusok feljegyezték, hogy több mint egy évtizede vett ilyen gyenge rajtot edző a legeredményesebb magyar klub kispadján. Ám március végétől eljött az ő ideje. Az utolsó kilenc fordulóban kilenc győzelmet aratott s mindössze két gólt kapott a gárda. A Fradi a Győri ETO mögött a második legjobb fél szezont produkálta, tavasszal öt ponttal többet gyűjtött, mint a bajnok DVSC-Teva. Akadtak kiemelkedően teljesítő játékosai, elsősorban Leonardo és a vb-szeplő Muhamed Besić, de ide sorolható a tavasz elején mutatott

A diósgyőri Antal ment a ferencvárosi Böde elől

Leonardo ujjong gólja után

Fotók: mlsz.hu

2013

2014

2015

Fotó: mlsz.hu

Novakovics vizsgálja a bokáját fájlaló Nikolicst

bella élén. Az ősz vége és a tavasz eleje azonban nagyon rosszul sikerült José Gomes és együttese számára. Október vége és április közepe között 13 fordulóban mindössze két győzelmet tudott aratni a székesfehérvári alakulat. Utána egy négyes győzelmi sorozat következett, de az utolsó két forduló döntetlenje „elvitte” a nemzetközi kupaszereplést. A Videoton Mezey Györggyel 61 pontot szerezve lett bajnok, Paulo Sousával 2011–2012-ben 66 pontot gyűjtött, ebben az idényben ellenben csak 53-ig jutott. 2009 tavasza óta ez lett a legkevesebb ponttal zárt idénye. Az egyetlen pozitívum, hogy Nemanja Nikolics, pályafutása során másodszor, megszerezte holtversenyben a gólkirályi címet. Ugyanazzal a gólszámmal zárt Simon Attila, aki 2006 óta hét különböző klub színeiben is pályára lépett a legmagasabb osztályban. 2009 óta ő volt az első magyarországi születésű futballista, aki első lett a mesterlövészek listáján az NB I-ben. Aligha kell külön hangsúlyozni: a Paks történetének első játékosa, aki elnyerte a gólkirályi koronát az élvonalban.

Különleges szezont zárt a Diósgyőri VTK. Megnyerte a Ligakupát, döntőbe jutott a Magyar Kupában, ám a bajnokságban szeszélyesen teljesített. Negyvenhét pontja az elmúlt évtized „házi rekordja”, az idény őszi felében az egész ország futballérdeklődő közvéleménye csodájára járt a klubrekordot jelentő, kapott gól nélküli hetes győzelmi sorozatának. Ám azon kívül 23 mérkőzés alatt mindössze ötször tudott nyerni Tomislav Szivics csapata. A sorozat előtt nyeretlen maradt, az azt követő 13 fordulóban csak egyszer győzött, igaz, aztán akadt még áprilisban egy hárommeccses nyerési szériája.

Érdemes még megemlékezni az MTK „feltámadásáról”! A szezon előtt, illetve augusztusban néhány korábbi kulcsjátékos távozásával meggyengült a kerete, s ez rányomta bélyegét az őszi teljesítményre. Az ötödik fordulótól a téli szünetig a csapat egyszer sem állt a 12. helynél előrébb, sőt, a tényleges őszi záró fordulóban visszacsúszott kiesőhelyre. Vélhetően emiatt is, a vezérkar a szünetben három korábbi válogatott játékoskal acélozta meg a keretet, akik közül Torghelle Sándor óriási nyereségnek bizonyult, tíz mérkőzésen hét gólt szerzett. A kék-fehérek az erősítések előtti szakaszban, az első 17 fordulóban 15, a tavaszi 13-ban 25 pontot gyűjtöttek, ez jól érzékelhető különbség. És az utolsó helyezett a bajnokság végére a mezőny első felébe, a nyolcadik helyre tornázta fel magát.

teljesítménye alapján Somália is. A Pécsről igazolt Dibusz Dénes csak az MTK-tól kapott egynél több gólt, 13 mérkőzésen összesen hétszer kapitulált.

Csalódást keltett a Videoton teljesítménye. A 2011 óta (amióta dr. Mezey György irányításával a Vidi megszerezte az első bajnoki címét) portugál edző kezében lévő alakulat továbbra is csak álmodozott az újrázásról. Pedig 2013 őszén még reális esélye volt a címnyerésre, a 4. és a 14. forduló között kilenc forduló után is a Videoton állt a ta-

Szakály Péter kapta a legtöbb elismerést

2013 végén Bogdán Ádám, a Bolton kapusa kapta meg az MLSZ-től az év játékosának járó díjat. Ő lett az első kapus, aki kétszer is kiérdemelte ezt az elismerést, ráadásul két egymást követő évben. Nem mellesleg e poszt képviselői közül korábban mindössze Petry Zsoltot (1990) és Király Gábort (1998) választották az év legjobbjának.

A futballszakírók szavazásán a Magyar Aranylabda-díjat a szövetséggel továbbra is hadban álló Huszti Szabolcs kapta meg. A Hannover szélsője Szalai Ádámot és Bogdán Ádámot előzte meg. A legjobb edzőnek a kapitányt, az így címvédő Pintér Attilát választották meg, Artner Tamás és Kondás Elemér előtt. Az NB I-ben szereplők legjobbjá, ha úgy tetszik, az OTP Bank Liga eminense Böde Dániel lett, Nemanja Nikolic és Szakály Péter előtt. A legjobb légiós Muhamed Bešić lett, Adamo Coulibaly és Marco Caneira előtt. A legjobb 23 éven aluli játékosnak Radó Andrást, a legjobb kapusnak Bogdán Ádámot, a legjobb játékvezetőnek Kassai Viktort választották. A legjobb sportvezető címet Tarsoly Csaba kapta.

Szakály Péter végig jó teljesítményt nyújtott

A RangAdó Gálán az év legjobb futballistájának Szakály Pétert választotta a szakma, ugyanakkor a szurkolóknál Kabát Péter nyert, aki hazavihette a legszebb gólért járó elismerést is. Az év felfedezettjeként Kalmár Zsoltot ünnepelték. A legjobb edzőnek a bajnokcsapat mesterét, Kondás Elemért választották. A legjobb játékvezető Andó-Szabó Sándor lett. Díjazták a két gólkirályt, Nemanja Nikolicot és Simon Attilát is.

A HLSZ 2014-es galáján – a profi játékosok voksai alapján – az Albert Flórián-vándorkupa győzteseként, azaz az év legjobbjaként a brazil Leonardót hirdették ki. A legjobb magyarnak a második helyezett Szakály Péter bizonyult, aki Kanta Józsefet előzte meg. A legjobb kapust megillető Zsiborás Gábor-vándordíjat Szűcs Lajos érdemelte ki, Dibusz Dénest és Horváth

Tamást maga mögé utasítva. A legjobb 21 éven aluli labdarúgók versenyében Radó András győzött, Kalmár Zsoltot és Holman Dávidot megelőzve. A legjobb külföldön játszó labdarúgók, sorrendben, Huszti Szabolcs, Gulácsi Péter és Lovrencsics Gergő lettek. A játékos-szakszervezetnél is Kondás Elemér lett az év edzője (2. Horváth Ferenc, 3. Artner Tamás). Kassai Viktor nagy fölénnyel nyert a játékvezetők kategóriájában, megelőzve Bognár Tamást és Solymosi Pétert.

A *Nemzeti Sport* osztályozókönyvében a kapusok közül Szűcs Lajos, a Lombard Pápa veteránja neve mellett szerepelt a legmagasabb szám (4,880), a második Rózsa Dániel (Haladás, 4,824), a harmadik Molnár Péter (MVM-Paks, 4,500) lett. A mezőnyjátékosok versenyében Szakály Péter (DVSC-Teva, 4,741) bizonyult a legjobbnak, mögötte az élcsoport sorrendje: 2. Radó András

(Haladás, 4,724), 3. Selim Bouadla és Dalibor Volaš (mindkettő DVSC-Teva, 4,706), 5. Mészáros Norbert (DVSC-Teva, 4,652), 6. Koller Krisztián (PMFC-Matias, 4,650), 7. César Jiménez Quintero (Lombard Pápa, 4,563), 8. Kanta József (MTK, 4,556), 9. Lipták Zoltán (Győri ETO, 4,520), 10. Guzmics Richárd (Haladás, 4,500).

A posztponkénti rangsor alapján a legjobbak: Szűcs 4,880 – Bešić (FTC, 4, 440), Mészáros, Lipták, Uzoma (PMFC-Matias, 4,333) – Koller, Szakály, Pátkai (Győri ETO, 4,435), Halmosi (Haladás, 4,480) – Kulcsár 4,414 (DVSC-Teva, 4,414), Radó. A B-csapat: Rózsa – Fodor (PMFC-Matias, 4,429), Guzmics, Devecseri (Haladás, 4,444), Korhut (DVSC-Teva, 4,143) – Nagy I (Haladás, 4,357), Zsidai (DVSC-Teva, 4,393), Gyömbér (FTC, 4,321), Bouadla – Orosz (Lombard Pápa, 4.333), Volaš.

MAGYAR KUPA

Tizenkét év után nyert ismét trófeát az Újpest

Óriási küzdelemben, s a sorozat egészét tekintve meglepetésre nyerte meg az Újpest a Magyar Kupát. Ugyanakkor vitathatatlan, hogy a lila-fehérek igazán kitettek magukért a döntőig vezető úton, a hét állomáson mindössze egy gólt kaptak. Pedig nem jutottak könnyű ágon a végjátékba, ugyanis három élvonalbeli csapatot is el kellett búcsúztatniuk ahhoz, hogy 12 év után ismét kupadöntősök legyenek. A Bajai LSE (6-0, idegenben) után a Ferencvárost (0-0, 1-0), majd a PMFC-Matiast és az MTK-t is kiejtették. Érdekes, hogy az OTP Bank Liga 2013–2014-es idényében elért eredmények alapján a Ferencváros, az MTK és a PMFC ellen is „kiesett” volna Nebojsa Vignjevics együttese, de más volt a kupasorozat, s más a bajnokság.

A Diósgyőri VTK bizonyult a tavasz hazai kupacsapatának. Tomiszlav Szivics együttese már a Ligakupa megnyerése után állt ki a Magyar Kupa fináléjára. Ennek alapján története legjobb szezonját élte a borsodi egyesület, hiszen korábban még soha nem jutott be ugyanabban a sze-

Közel tízezer diósgyőri fanatikus kísérté el csapatát a fővárosi kupadöntőre

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012

zonban két különböző kupasorozat döntőjébe. A diósgyőrieknek sem jutott könnyebb út, mint az újpestieknek, a Cigánd (4-3) legyőzése után három élvonalbeli gárdával kellett meccselniük a fináléig. A Videoton (0-0, 1-0), a Lombard Pápa, majd a DVSC-Teva ellen a kiváló hazai szereplés hozta meg a sikert a csapat számára.

A remek hangulatú fináléban az Újpest hamar vezetést szerzett egy számára szerencsés öngóllal, aztán úgy festett, meg is nyeri a döntőt. Ám a rendes játékidő utolsó pillanataiban Bacsa Patrik kiegyenlített, s ezzel visszahozta a reményt a diósgyőrieknek. A büntetők során a borsodiak két légiója is rontott, a lilák ellenben hibátlanul lőttek. Érdekes, hogy Tomiszlav Szivics eltöltése miatt ifjabb Bene Ferenc vezette a diósgyőrieket – édesapja élete klubja, az Újpest ellen.

A Magyar Kupa 2013–2014-es kiírása

Negyeddöntő: Lombard Pápa–Diósgyőri VTK 2-2, 0-3, Nyíregyháza Spartacus–DVSC-Teva 1-3, 1-6, MTK–Győri ETO 2-0, 3-3, Pécsi MFC–Matias–Újpest FC 1-3, 0-4

Elődöntő: DVSC-Teva–Diósgyőri VTK 4-2, 0-2 (tj.: DVTK, idegenben lőtt gólokkal), MTK–Újpest FC 0-0, 0-3

Döntő

Újpest FC–Diósgyőri VTK 1-1 (1-0), tizenegyesekkel: 4-3

2014. május 25., Puskás Ferenc Stadion, 22 000 néző. Jv.: Solymosi

Újpest FC: Balajcza – Ngawa, Heris, Litauszki, Chema Antón – Sztaniszlavljevics (Juanan, 81.), Vasziljevics – Simon, Balogh, Suljić (Nagy, 97.) – Kabát (Tshibuabua, 69.)

Diósgyőri VTK: Radoš – Vadász, Debreceni (Batíjoja, 19.), HusiĆ, William Alves – Kosztics, Kádár, Elek (Egerszegi, 112.) – Bacsa, Grumics, Gosztonyi (Barczi, 66.)

Gólszerzők: Gosztonyi (6. – öngól), Bacsa (90.)

Kiállítva: Kádár (95.)

A tizenegyeseket értékesítette: Vasziljevics, Litauszki, Tshibuabua, Simon, ill. Kosztics, Bacsa, Barczi. Kihagyta: William Alves, HusiĆ

Az újpesti ultrák parádés hangulatot varázsoltak a Puskás Ferenc Stadionba

2013

2014

2015

Szivics a zakóját pörgette

A hazai pályán játszó diósgyőriek 12 perc alatt kétfólos előnybe kerültek a negyedik Ligakupa-elsőségéért küzdő Videotonnal szemben – utólag azt is megfogalmazhatjuk: ennyi idő alatt el is döntötték a mérkőzést. A székesfehérváriak csak szépíteni tudtak a második félidő közepén, Juhász Roland révén. A végjáték vitákat szült, ahogyan korábban többször, a Videoton vezérkara nehezen viselte a vereséget. Ugyanakkor az is tény, hogy felháborodásuknak alapot adott Tomiszlav Szivics provokatív viselkedése. Az edző

Tomiszlav Szivics a Ligakupával. Már rajta van a zakója...

a mérkőzés után így mesélt a *hatharom.hu*-nak: „A döntő utolsó perceiben levettem a zakómat, és azzal kezdtem el üzni-hajtani a játékosaimat, és kicsit tüzeltem a közönséget is, de nem hiszem, hogy ezzel bármilyen sportszerűtlenséget elkövettem volna.” A székesfehérváriak, akik nekik címzett trágár kiabálásokat is hallottak, másképpen gondolták... A győzelemért a DVTK 15 millió forinttal gazdagodott, a vesztes Videoton is kapott 6 milliót. A Diósgyőri VTK 34 évvel a Magyar (Népköztársasági) Kupa másodszeri elhódítása után szerzett ismét egy országos trófeát.

Ligakupa, döntő:

Diósgyőri VTK–Videoton 2-1 (2-0)

2014. május 13., Diósgyőr, 6000 néző. Jv.: Andó-Szabó

Diósgyőri VTK: Radoš – Vadász, Debreceni, Husi, William Alves – Gosztonyi (Batioja, 79.), Kádár (Grumics, 46.), Elek, Kosztics – Futács, Bacsa (Barczy, 90.)

Videoton: Calatayud – Paulo Vinícius, Marco Caneira (Nildo, 46.), Juhász, Stopira – Filipe Oliveira, Sándor, Vitor Gomes, Álvarez (Haraszi, 72.) – Zé Luís, Nikolics

Gólszerző: Kosztics (8.), Futács (12.), illetve Juhász (69.)

Tükörsima ETO-siker

Még a győriek is meglepődtek azon, hogy a DVSC-Teva milyen csekély ellenállást tanúsított a Szuperkupa-döntőben. Pintér Attila három új szerzeményt (Wolfe, Leandro Martínez, Mevougou) is pályára küldött, a Lokiból ellenben hiányzott a Franciaországba szerződött Adamo Coulibaly. Az új igazolások pedig még nem illeszkedtek be a csapatba. Talán emiatt volt teljesen hatástalan a debreceniek támadójátéka. Csak Damahou távoli lövése jelentett

veszélyt az ellenfél kapujára. A másik oldalon ellenben Nikola Trajkovics magabiztosan értékesítette a helyzetét, Koltai Tamás szépségdíjas akció végén szerzett gólt, a 18 éves Kalmár Zsolt pedig kihasználta Verpecz kapus szörnyű hibáját.

Győri ETO FC–DVSC-Teva 3-0 (2-0)

2013. július 13., Puskás Ferenc Stadion, 2000 néző. Jv.: Andó-Szabó

Győri ETO FC: Kamenar – Wolfe, Djordjevic, Dinjar, Lang – Kamber (Pátkai, 60.), Mevougou – Koltai (Kalmár, 83.), Trajkovics, Varga R. (Martinez, 56.) – Andrics
DVSC-Teva: Verpecz – Nagy Z., Morozov, Brkovics, Korhut – Bódi, Zsidai (Ferenczi, 72.), Damahou, Se. Bouadla – Szakály P. (Kulcsár, 46.) – Sidibé (Pölöskei, 66.)

Gólszerző: Trajkovics (32.), Koltai (45.), Kalmár (85.)

Foto: mlsz.hu

Pintér Attila és játékosai éppen átveszik a Szuperkupát

Az élvonal újoncai

Mezőkövesd Zsóry Sportegyesület

Alapítási ideje: 1975

Színe: sárga-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 1 (2013–2014)

Sikere: –

Puskás Akadémia FC

Alapítási ideje: 2012

Színe: sárga-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 2 (2013–)

Sikere: –

2013

2014

Összeomlás Bukarestben és Amszterdamban, majd jött a Pintér-korszak

Nagy reményekkel, konkrétan a 2014-es brazíliai Mundial európai pótselejtezőjének elérésében bízva kezdte az idényt a magyar válogatott. Egervári Sándor együttese augusztusban a csehek fogadta felkészülési mérkőzésen. Az ellenfél futballja erősebb, az elért 1-1-es döntetlen nem számított rossz eredménynek. Mindkét félidőben egy gól esett, a vendégek vezető gólja (Libor Kozák) után a másodikban Dzsudzszák Balázs tizenegyesből egyenlített. A magyar tizenegyen Bogdán Ádám előtt Vanczák Vilmos, Juhász Roland, Korcsmár Zsolt és Kádár Tamás, a középpályán Pintér Ádám és Varga József, valamint Koman Vladimir, Dzsudzszák Balázs és Kovács István, elől pedig Szalai Ádám lépett pályára. A második félidőre Böde Dániel és Hajnal Tamás, a játékrész derekán Guzmics Richárd, az utolsó percekre Szabics Imre állt be. A magyar együttes legjobbjá a kiváló teljesítményt nyújtó Bogdán Ádám volt.

Következett a románok elleni, bukaresti selejtező. Félelmetes volt a hangulat, s ennek hatása alól nem tudta kivonni magát néhány játékos. Ötvenezer néző előtt 3-0-s vereséget szenvedtünk. A magyar csapat a 2013-as esztendőben először kapott ki, de nem csak ezért igaz: az év addigi leggyengébb teljesítményét nyújtotta. Bogdán Ádám kivételével még a közepes szintet sem hozta senki. Egervári Sándor két csatárt jelölt a kezdő csapatba, a Bogdán – Vanczák, Guzmics, Lipták, Kádár – Koman, Korcsmár, Varga J., Dzsudzszák – Böde – Szalai tizenegy mellett döntött. A magyar himnuszt végigfűtyülte a román tábor, az övékét végigtombolta.

A 3. percben Guzmics eladta a labdát utolsó emberként, Marica elszaladt vele, egyedül vitte rá Bogdánra, s el tudta lőni a kapus mellett a sarokba. Beigazolódott, amitől tartottunk: az ide-

Fotó: mlsz.hu

A magyar válogatott bő kerete az Egervári-érában. Hátul, balról: Vanczák, Halmosi, Pintér, Szalai, Mészáros, Priskin, Lipták, Juhász, Elek, Korcsmár, Gera, Szabics. Középen: Ambrus Imre szertáros, Halmai Tamás erőnléti edző, Bazsánt József technikai vezető, dr. Szilágyi György orvos, Csábi József edző, Egervári Sándor szövetségi kapitány, Kenyeres Imre edző, Andrusch József kapusedző, Tömő Attila csapatmenedzser, Eisemann László gyűrő, Schnepf Tibor gyűrő. Elöl: Szakály, Laczkó, Dzsudzszák, Koman, Bogdán, Király, Megyeri, Hajnal, Koltai, Németh, Gyurcsó

gesség nagy hibát szült. A 30. percben újabb gólt szereztek a románok: Marica a tizenhatos előteréből visszapaszolta a labdát a kaputól 24 méterre tisztán álló Pintiliinek, aki elképesztően nagy gólt lőtt a pipába. Egervári Sándor cserélt, Korcsmár helyére Hajnal Tamás állt. Az övé volt az első féldő egyetlen magyar lövése. A második féldő közepén két óriási helyzetet kihagytak a házigazdák, illetve mindkettőnél Bogdán Ádám védett nagy bravúrral. Az utolsó negyedóra a két eredeti csatár (Böde, Szalai) és a két támadó középpályás (Dzsudzsák, Koman) mellett már pályán volt Hajnal és Lovrencsics is. Nem sokat javult ettől a támadójáték. A 82. percben Szalai Ádám szabadrúgása után a labda fölé szállt – ez volt a második féldő „legveszélyesebb” magyar kísérlete. (Holott valójában egyáltalán nem volt gólt ígérő lövés, a román közönség gúnyosan tapsolta meg.) A záró öt percre még egy csatár, Szabics Imre állt be, Koman helyére. A 88. percben a csereként beszálló Cristian Tănase – egyéni játék után 17 méterről, a csodálkozó magyar védők között – a jobb alsó sarokba helyezte a labdát. A játék képe alapján megalázó vereséget szenvedett a magyar válogatott.

Fotó: mlsz.hu

Itthon felkorbácsolódtak az indulatok, a közvélemény jelentős része Egervári kapitány és a játékosok egy része (például Dzsudzsák Balázs) ellen fordult. A szélső később azt mondta, még inzultáltak is őt az egyik nyilvános edzésen. De nem volt idő a kesergésre, négy nappal később újabb selejtezőt kellett játszani itthon, az észtek ellen.

A SZALAI-NYILATKOZAT

„A futballszerető emberek 10-20 éve át vannak verve”

A hollandok elleni súlyos vereség után **Szalai Ádám** később sokat idézett nyilatkozatot tett Telkiben, amelyben olyan kitételek szerepeltek, mint hogy „A legjobban az fáj, hogy a futballszerető emberek, a szurkolók nemcsak most, hanem évek óta, 10-20 éve, át vannak verve. Ennek egy oka van: mi, elsősorban egymás közt olyan terveket szövünk, vagy terveket határozzunk meg, amik nem reálisak. Ez a médián át ki is van mondva, ezért sokan csodát várnak. A realitásokat azonban soha senki nem fogalmazta meg.” Vagy: „Mutassatok nekem egy olyan magyar játékost, aki top bajnokságban igazi sztár csapatban játszik. Vagy mondjatok olyan top tehetséget, akit a magyar futball kitermelt az elmúlt 10-20 évben. Mondjatok egy olyan top edzőt, aki klasszis bajnokságban tartósan letett valamit az asztalra az elmúlt húsz évben, vagy olyan magyar csapatot, amely BL-ben vagy EL-ben igazán nagy bravúrt csinált volna. Mondjatok olyan játékost, aki az utóbbi 10-20 évben top játékosnak számítana a nemzetközi fociban. Márpedig a válogatott csak a meglévő játékosokból állhat össze. Nekünk nincsen top sztárunk, nincsenek német, angol, spanyol sztár csapatban szereplő, vagy BL- és EL-tapasztalattal rendelkező játékosaink. A mieink vagy a második ligában játszanak, vagy olyan országokban, amik nem tartoznak az elithez. Ne kezdjünk el minden selejtező-

Az 5-1-es győzelem, amelynél a szünetben már 3-0-ra vezetett a magyar csapat, csak kissé javította a hangulatot. Megtudhattuk, hogy Szalai Ádám nem motivált. Vagy legalábbis erre következtethettünk Egervári Sándor szövetségi kapitány előzetes nyilatkozatából, amelyben arról beszélt, hogy akár a tudásnál is fontosabb, hogy valaki eltökélt, harcos legyen. Szalai Ádám, a legtekintélyesebb klubban, a Schalkéban szereplő középcsatár pedig kimaradt. Így a következő tizeneggyel kezdett a magyar válogatott: Bogdán – Vanczák, Guzmics, Kádár – Elek, Laczkó – Koman, Dzsudzsák, Hajnal – Böde, Németh K. (A mérkőzés során a két védekező középpályás, valamint Németh Krisztián helyére Gyömbér, Devecseri és Szakály állt.) A játéknap után a már nyeregben lévő hollandoknak 22, a magyaroknak 14, a románoknak és a törököknek 13-13 pontja volt. Várható volt, hogy válogatottunk a két hátralévő mérkőzéséből az andorriaiak ellenit, a hazait megnyeri, ám éppen ugyanennyire fogadni lehetett volna arra is, hogy a románok még további hat pontot szereznek. Így tehát csak egy (nagyon-nagyon) esetleges hollandiai siker tarthatta volna életben a reményeinket. Talán ezért is kezdett túl bátran a szokatlanul sok támadójátékost is a soraiban tudó legénység Amszterdamban. (A Bogdán – Vanczák, Guzmics, Korcsmár, Kádár – Koman, Hajnal, Varga J., Dzsudzsák – Böde, Németh tizenegy kezdett, a második félidőre beállt Elek és Devecseri, majd a hajrára Nikolics.) Katasztrófa lett a vége, „csúcsot” állított be a válogatott az amszterdami vb-selejtezőn. Ennél nagyobb verésben még soha nem volt része: Hollandia-Magyarország 8-1. Ez került az évkönyvekbe. Egyébként ez volt a nemzeti tizenegy történetének negyedik hétgólos veresége a 112 év alatt. A korábbi precedensek: Magyarország–Anglia 0:7 (1908. június 10.), Nagy-Britannia amatőr–Magyarország 7:0 (1912. június 30.), Németország–Magyarország 7:0 (1941. április 6.). Mind a két félidőben kaptunk négy gólt, a mesterhármast szerző Robin van Persie az Oranje örök góllövőlistájának élére ugrott. Dzsudzsák Balázs a 48. percben szépített tizenegyesből.

sorozat előtt reményt kelteni, mert ez illúzió.” Vagy egy harmadik: „A legnagyobb különbség az, hogy a nevelésben, képzésben rendkívüli módon le vagyunk maradva. Nem a körülményekben van a nagy lemaradás, hanem a képzésben. Az, hogy valaki 30 éve azt mondja, hogy ő jó edző, az még nem döntő, de az se, hogy valaki évek óta a hazai élvonalban dolgozik, ettől még nem lesz megfelelő szakember. Nem az anyagi gondok, vagy a rossz pályák miatt van ez.” Végül határozottan bírálta a szövetségi kapitányt:

„A magyar focinak, a válogatottnak olyan edzőre van szüksége, aki veri a fejünket. Aki mindent belever. Így volt ez Mainzban. Nem volt pénzünk drága játékosokra, de reggeltől estig begyakoroltunk mindent, minden belénk lett verve, mert olyan edzőnk volt. Mi azt nem csinálhatjuk meg, mint néhány válogatott, hogy a szövetségi kapitány 40-50 százalékot ad a kezünkbe, a többit pedig a sztárjátékosok úgyis megoldják. Olyan edző kell, aki néhány edzés, néhány nap alatt valamit össze tud gyúrni ezekből a játékosokból. Szervezett játékkal talán juthatunk valamire, de a realitás az, hogy nem szabad továbbjutásról beszélni. Nekem már elegendő van az olyan nyilatkozatokból a vesztes meccsek után, hogy nem volt szerencsénk vagy elkerülhető gólokot kaptunk

Egervári Sándor közvetlenül a mérkőzés után lemondott (mi mást tehetett volna?), így addigi segítője, Csábi József próbálta meg felrázni a csapatot az andorraiak elleni találkozóra. Nem tett jót az egyébként is pocskék hangulatnak Szalai Ádám emlékezetes nyilatkozata sem. Az idényben a Schalkéval a BL-ben is szereplő csatár másnap játéklehetőséget kapott Csábi (megbízott) kapitánytól – de a válogatott egyik leggyengébb tagja volt.

Fotó: mlsz.hu

A gárda bénultan játszott az utolsó vb-selejtezőn, de a második félidőben Nikolics találatával,

A dánok elleni válogatott. Áll (balról): Lipták, Lang, Gulácsi, Tözsér, Szakály, Gyurcsó. Guggol: Dzsudzszák, Rudolf, Varga J., Korhut, Pátkai

majd egy öngóllal 2-0-s győzelmet aratott az ibolyaszerény képességű andorrai amatőrök ellen. Az összeállítás az alábbi volt: Király – Vanczák, Lipták (Korcsmár), Mészáros, Devcseri (Varga) – Stieber, Elek, Koman, Dzsudzszák – Nikolics, Szalai (Németh)

Már a hónap második felében megkezdődött a kapitánykeresés. Az MLSZ vezérkara eleinte mindenképpen külföldről szeretett volna szakembert hívni a magyar válogatott élére, beleértve a szurkolók által leginkább vágyott jelöltet, Bölöni Lászlót. Felvetődött a holland Fred Rutten, s inkább csak a kívánságok szférájában Dunga, illetve Paulo Sousa neve is. December 19-re a szövetség Telkibe sajtótájékoztatót hívott össze, amelyen Csányi Sándor elnök bejelentette,

Fotó: mlsz.hu

hogy **Pintér Attilát**, a Győri ETO addigi edzőjét bízzák meg a nemzeti tizenegy irányításával. A korábbi kitűnő középhátvéd 1988 óta, tehát akkor már egy negyedszázad alatt, mindössze a negyedik olyan kinevezett szövetségi kapitány volt (Mészöly Kálmán, Bicskei Bertalan és Puskás Ferenc után), aki játékosként is szerepelt a nemzeti tizenegyben.

A közvélemény csalódott, talán túlságosan is egy tekintélyes külföldi kapitányra számított, mindenesetre tény: Pintér Attila nem tudta meghódítani a szurkolók szívét. Vitákat generált a futballtársadalmon belül is, a klubedzők többsége nehezményezte, hogy túlon túl gyakran akar összetartásokat tartani a kiválasztott játékosainak. Első mérkőzését Győrben a finnek ellen játszotta a csapatával, már túljártunk az Eb-sorsoláson, ismert tény volt, hogy az északi rokonokkal azonos csoportba kerültünk. A győri találkozón elszenvedett 2-1-es vereség tovább rontotta a kapitány ázsióját. A mérkőzésen a Bogdán – Vanczák, Lipták (Kádár), Juhász, Leandro – Varga J. (Szakály) – Lovrencsics (Gyurcsó), Sándor (Elek), Koman (Futács), Dzsudzszák – Rudolf (Nikolics) összeállítású csapat szerepelt.

A májusi, az új debreceni stadionba vitt, dánok elleni találkozó előtt az MLSZ kommunikációs tréningre vezényelte az ilyesfajta tudással hadilábon álló kapitányt. Telt ház előtt Gulácsi

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Az A-válogatott törzstagjai

Bogdán Ádám (Bolton)	5
Vanczák Vilmos (Sion)	6
Lipták Zoltán (Győri ETO)	5
Korcsmár Zsolt (Greuther Fürth)	5
Kádár Tamás (DVTK)	5
Varga József (Middlesbrough)	7
Elek Ákos (DVTK)	4
Koman Vladimir (Krasznodar, Ural)	7
Hajnal Tamás (Ingolstadt)	4
Dzsudzsák Balázs (Dinamo M.)	8
Nemanja Nikolics (Videoton)	5

(Bóde Dániel és Guzmics Richárd – három társához hasonlóan – ugyancsak 4 mérkőzésen szerepelt.)

2013–2014

– Varga J., Lang, Lipták, Korhut – Pátkai, Tőzsér – Gyurcsó, Szakály, Dzsudzsák – Rudolf összeállításban kezdett a nemzeti tizenegyünk. Mindössze négy olyan játékos kapott szerepet a kezdő sípszótól, aki tavasszal külföldi bajnokságban játszott (Gulácsi, Varga, Tőzsér, Dzsudzsák). Hárman debütáltak, közülük Gulácsi Péter, aki egyébként az MTK nevelése, de még ifistaként a Liverpoolhoz került, a 2013–2014-es idényben pedig a Red Bull Salzburgban védett, eddig még nem játszott a magyar NB I-ben. A 21 éves Lang Ádám 27, a 25 éves Korhut Mihály ellenben már 94 élvonalbeli találkozón járt túl a legmagasabb hazai osztályban. A második játékrész elején Koman, Kalmár és Varga Roland, később Juhász, Nikolics és Szabó is beállt. (Közülük Kalmár, Szabó és Varga először játszott az A-válogatottban.) A 19. évében járó Kalmár Zsolt mindössze 23 felnőtt bajnoki mérkőzést tudhatott addig a háta mögött. A találkozón a nagyon motiváltan játszó Dzsudzsák Balázs szerezte az első gólt a 25. percben, Christian Eriksen egyenlített az 56.-ban. Varga Roland látványos fejjel ismét megszerezte a vezetést a 69. percben, de Lasse Schöne 180 másodpercen belül kiegyenlített.

Júniusra felköltözött a válogatott az átépítésre ítélt, s ezért búcsúzó Puskás Ferenc Stadionba. Negyedikén az albánok léptek pályára az arénában, ahol Priskin Tamás büntetőből szerzett góljával sikerült 1-0-ra nyerni. Ez volt Pintér Attila első sikere kapitányként. Ismét újoncokat avattunk Rózsa Dániel, Heffler Tibor, Predrag Bošnjak és Vécsei Bálint személyében. A találkozón a Rózsa – Heffler T., Lipták, Lang (Bošnjak), Korhut – Varga J., Pátkai (Vécsei) – Stieber (Varga R.), Rudolf (Priskin), Dzsudzsák (Lovrencsics) – Futács (Kalmár) összeállításban szerepelt a magyar csapat.

A Pintér-korszakban a június hetedikéi, a kazahok elleni mérkőzésen játszott a legjobban a válogatott, igaz, akkor kapta a legszerényebb képességű ellenfelet. Paradoxon, de ennek a kapitány nem lehetett részese, egészségügyi problémái miatt nem tudott részt venni a találkozón (másnap nyombélfekéllyel megműtötték), segítőtje, Farkas József meccselt helyette. A Rózsa – Heffler, Lang, Korcsmár, Korhut – Nagy (Kovács), Zsidai – Gyurcsó (Simon), Vécsei

(Kalmár), Varga R. (Nikolics) – Priskin (Futács) összetételű gárdának nem okozott gondot a vendégek legyőzése. A 26. percben Varga Roland szöglete után Priskin Tamás középről a kapuba fejtelt. A 61. percben megduplázta előnyét a magyar csapat, miután Korobkin a szabálytalansága után megkapta a második sárga lapját. A 25 méteres szabadrúgásból Varga Roland kapura lőtt, Szigyelnyikov kapus pedig bevédte a labdát. A 91. percben különleges öngóllal növelte háromra az előnyét a magyar csapat – ilyen burleszkbe illő találatot 1997, az emlékezetes helsinki vb-selejtező óta nem láthattunk. A nap egyik újonca, Simon Krisztián (a másik Nagy Gábor volt) megtette a magáét, kiobbant a jobbösszekötő helyén, megpróbálta Futács Márkót megjátszani, de Konsztantyin Engel a saját kapujába szerencsétlenkedte a labdát. Így ért véget az idény.

2013. aug. 14.	Budapest	CSEHO.	1-1 (0-1)		Dzsudzsák
2013. szept. 6.	Bukarest	ROMÁNIA	0-3 (0-2)	vb-sel.	
2013. szept. 10.	Budapest	ÉSZTO.	5-1 (3-0)	vb-sel.	öngól (Klavan), Hajnal, Böde, Németh, Dzsudzsák
2013. okt. 11.	Amszterdam	HOLL.	1-8 (0-4)	vb-sel.	Dzsudzsák
2013. okt. 15.	Bp., Puskás-st.	ANDORRA	2-0 (0-0)	vb-sel.	Nikolics, öngól (Lima)
2014. márc. 5.	Győr	FINNO.	1-2 (1-0)		Rudolf
2014. máj. 22.	Debrecen	DÁNIA	2-2 (1-0)		Dzsudzsák, Varga R.
2014. jún. 4.	Bp., Puskás-st.	ALBÁNIA	1-0 (0-0)		Priskin
2014. jún. 7.	Bp., Puskás-st.	KAZAHSZ.	3-0 (1-0)		Priskin, Varga R., öngól (Engel)

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Dzsudzsák Balázs (Dinamo Moszkva)

7 mérkőzésen: Koman Vladimir (FK Krasznodar, FK Ural), Varga József (Middlesbrough)

6 mérkőzésen: Vanczák Vilmos (FC Sion)

5 mérkőzésen: Bogdán Ádám (Bolton), Kádár Tamás (DVTK), Korcsmár Zsolt (Greuther Fürth), Lipták Zoltán (Győri ETO), Nemanja Nikolics (Videoton)

4 mérkőzésen: Böde Dániel (FTC), Elek Ákos (DVTK), Guzmics Richárd (Haladás), Hajnal Tamás (Ingolstadt)

3 mérkőzésen: Devecseri Szilárd (Haladás), Futács Gergő (DVTK), Gyurcsó Ádám (Videoton), Juhász Roland (Videoton), Kalmár Zsolt (Győri ETO), Korhut Mihály (DVSC-Teva), Lang Ádám (Győri ETO), Lovrencsics Gergő (Lech Poznań), Németh Krisztián (Roda JC), Rudolf Gergely (Győri ETO), Szakály Péter (DVSC-Teva), Szalai Ádám (Schalke 04), Varga Roland (Győri ETO)

2 mérkőzésen: Heffler Tibor (MVM-Paks), Kovács István (Videoton), Pátkai Máté (Győri ETO), Priskin Tamás (Maccabi Haifa), Rózsa Dániel (Haladás), Stieber Zoltán (Greuther Fürth), Szabics Imre (Sturm Graz), Vécsei Bálint (Bp. Honvéd)

1 mérkőzésen: Predrag Bošnjak (Haladás), Gulácsi Péter (Red Bull Salzburg), Gyömbér Gábor (FTC), Király Gábor (1860 München), Laczkó Zsolt (Padova), Leandro (Omonia Nicosia), Mészáros Norbert (DVSC-Teva), Nagy Gábor (Haladás), Pintér Ádám (egyesületen kívüli), Sándor György (Videoton), Simon Krisztián (Újpest), Szabó János (MVM-Paks), Tözsér Dániel (Watford), Zsidai László (DVSC-Teva)

2013

2014

Óriási kontraszt: rekord és szégyenkezés

Kis túlzással: ennél rosszabbul nem is szerepelhetett volna a magyar labdarúgás a nemzetközi porondon – július 25-én (!) este már nem volt versenyben lévő csapatunk.

A Bajnokok Ligája selejtezőjében a Győri ETO a korábbi Videoton-edző, Paulo Sousa csapatát, a Maccabi Tel-Avivot kapta. Kettős vereséggel (0-2, 1-2) búcsúzott, Leandro Martínez a második, az izraeli mérkőzés 86. percében szerezte meg a becsületgólt.

Fotó: dssc.hu

Czvitkovics küzdelme a norvég labdarúgóval

Az Európa Ligában a DVSC-Teva a norvég Strömmsgodsettel, Kovács Péter együttesével játszott. A korábbi magyar válogatott csatár az első találkozón súlyos sérülést okozott Joël Damahounak, ezért a második, nyíregyházi találkozón tüntetett ellene a hazai közönség. Drammenben egyébként nyerési esélyt szalasztott el a kétszer is vezető Loki, Kovács a 93. percben egyenlített az addigra már Bódi Ádám kiállítására miatt egy fél félidőt emberhátrányban játszó, ziccerek sorát elhibázó piros-fehérek ellen. A visszavágó teljesen más játékot hozott, a DVSC-re rá sem lehetett ismerni. A norvégok nagyon simán nyertek, és Kovács Nyíregyházán is szerzett egy gólt.

A Videoton biztos favoritnak számított a montenegrói Mladoszt Podgorica ellen, de a Sóstói Stadionban rendezett mérkőzést is csak nagy nehezen, 2-1-re nyerte meg. (A gólokat Paulo Vinícius és Gyurcsó szerezte, egyaránt az első félidőben.) A kinti mérkőzés 1-0-s vereséget, s így kiesést hozott.

A Bp. Honvéd ugyancsak montenegrói ellenfelet kapott az első selejtezőkörben. A Cselik Niksics nagyon gyenge játékerőt képviselt, de így is Európa-szerte feltűnést keltett, hogy a kispestiek vendégként 4-1-re (gólszerző: Holender 2, Délczeg, Diaby), pályaválasztóként 9-0-ra (Testardi 3, Holender, Diaby, Diarra, Délczeg, Alcibiade, Kozma) nyertek. Az UEFA fogadási csalásokat vizsgáló illetékes szerve kutakodott a mérkőzés után – de bizonyítékokra nem lett. 1968 óta e találkozóig nem volt arra példa, hogy magyar csapat 9 gólt szerezzen valamelyik európai kupasorozatban. Akkor az Újpesti Dózsa 9-1-re verte meg a görög Arisz Szalonikit. Kilencnél több gólt éppen a Bp. Honvéd lőtt hajdanán, 1965-ben a finn Lahden Reipasnak (10-2). A 2013-as kispesti győzelem volt tehát az első kilenc gól különbségű siker.

Nem ment vele sokra Marco Rossi együttese, mert a második selejtezőkörben 0-2, 1-3-mal (a Bozsik Stadionban Diarra szerzett gólt) kiesett az újvidéki Vojvodinával szemben.

Győrben járt a Bayern München

A magyar klubok – az európai kupákon kívüli – nemzetközi programjának jelentős részét ismét a nyári és téli edzőtáborozások alatti mérkőzések tették ki. Kivételt képezett az ETO és a BL-győztes Bayern München győri találkozója. A bajnok világsztárokkal érkeztek az augusztus 11-i találkozóra, Neuer, Thiago, Götze, Javi Martínez, Thomas Müller, Lahm, Alaba, Ribéry és Bastian Schweinsteiger is pályára lépett. A Bayern 4-1-re nyert, a magyar bajnok becsületgőlját Leandro Martínez szerezte, az volt a meccs első találat.

A Fradi az idény előtt a Raja Casablanca ellen nyert 3-2-re Telkiben, majd ugyanott 1-1-gyel zárt a Piast Gliwice ellen. Aztán Muraszombaton megverte 1-0-ra a közelben edzőtáborozó Leeds Unitedot.

A győri Martínez elől elrúgja a labdát Derfingher

Fotó: magyarhirlap.hu

Az Ausztriában készülő Videoton Jenbachban 1-0-ra legyőzte Marco Caneira góljával a bukaresti Steauát, majd Walchseeben 2-1-re kikapott a német második osztályban szereplő Karlsruhétól. A tulajdonosa jóvoltából Belgiumban szorgoskodó Újpest a II. osztályú Sint-Truidennel 1-1-re végzett, majd simán kikapott a Lokerentől (1-4) és a KV Mechelentől (1-4) is. Szombathelyen a bosnyák Slavija Sarajevo emelte nemzetközivé a Király-kupát, amelyet a Haladás nyert meg a DVTK és a Paks előtt. Artner Tamás együttese augusztus 6-án a Sampdoriát fogadta a Rohonci úton. A Haladás 2-1-re győzött a Laczkó Zsoltot is pályára küldő – erősen tartalékos – genovai gárda ellen. A Puskás Akadémia legénysége július 22-én Sopronban fogadta az akkor még nem harcképes, rehabilitációját töltő Gera Zoltán (és az egykori válogatott hátvéd, az angol klubnál gyűrőként dolgozó Kiss György) alakulatát, a West Bromwich Albiont. A birminghamiek a két gólt is szerző világsztár, Nicolas Anelka vezérletével 3-0-ra győztek.

Februárban ismét vonzó célállomásnak bizonyult Törökország. A Győri ETO, a DVTK, a DVSC-Teva, a Ferencváros, a Haladás, a PMFC-Matias, az Újpest, az MTK és a Kaposvár is járt Belek vagy Antalya környékén. A Loki a dél-koreai Pohang Steelers-szel, a kazah Sahtyor Karagandival, a bolgár CSZKA Szófiával, a román Gaz Metan Mediaş együttesével és a japán Shonan Bellmaréval is játszott, váltakozó sikerrel. A győriek ellenfelei között szerepelt két kínai együttes (a Kuangcsou Evergrande és a Hangcsou Greentown), valamint a szlovák Myjava és a szerb Radnicki Kragujevac. A Diósgyőr találkozott a kazah Asztanával, az eperjesi Tatrannal, a norvég Vålerengával és az orosz Torpedo Moszkvával is. Az Újpest a bukaresti Rapiddal és a dán Brøndbyvel meccselt, mások mellett. A Ferencváros veretlen maradt Törökországban, legyőzte a dán Viborgot a bukaresti Rapidot, s döntetlenre végzett a Sigma Olomouccal. A Videoton és a Puskás Akadémia FC Spanyolországban készült. A székesfehérváriak sok mérkőzést játszottak, s a Dyniprótól például 4-0-ra, a CSZKA Moszkvától 2-1-re kaptak, a Dinamo Moszkvával 0-0-ra végeztek, megverték ellenben a kínai Kuangcsou Evergrande és a norvég Strömmsgodsetet. A felcsúti akadémiák eredményei közül kiemelkedett a (tartalékos) Betis 3-2-es legyőzése.

Sáfár közel a negyvenhez is remekelt

A válogatott keret külföldön szereplő kapusai közül Bogdán Ádám az angol második ligában szereplő Bolton Wanderers, Gulácsi Péter (aki duplázással zárta első ausztriai szezonját) a Red Bull Salzburg, Király Gábor a német Bundesliga kettes 1860 München, a bővebb választék kedvéért Megyeri Balázs a görög bajnok Olympiakosz Pireusz együttesét erősítette. Maradva a „hálóőröknél”, Köteles László alapember volt az Európa Liga egyenes kieséses szakaszába jutó, belga KRC Genkben. Pogacsics Krisztián a román élvonalbeli Săgeata Năvodari kötelékébe tartozott. Kovács Zoltán a ciprusi A Katigoriában szereplő Arisz Limassol tagja volt. Gángó András (07 Vestur) és Turi Géza (Vikingur) a feröeri élvonalban védett. Utóbbi 2013 augusztusában megnyerte csapatával az országos kupát. Szentpéteri Viktor egyetlen bajnokként szerepelt a 2014-es esztendőben a finn KuPS-ban. Sáfár Szabolcs a 40. születésnapjához közeledve 28 mérkőzésen lépett pályára az osztrák élvonalban, a Wacker Innsbruckban. Az idény közben az osztrák játékos-szakszervezet Az év kapusának választotta, s Életmű-díjban részesítette.

Megyeri Balázs (Olympiakosz Pireusz) hárt

Vanczák Vilmos a svájci FC Sion, Korcsmár Zsolt és Stieber Zoltán a német második vonalban szereplő Greuther Fürth, Hajnal Tamás ugyanott az Ingolstadt színeieért küzdött.

Szalai Ádám (Schalke 04) gólját ünnepli

Szalai Ádám a Bajnokok Ligájában is szerepelhetett a Schalke 04-gyel. Hét góljával a holland Klaas-Jan Huntelaar mögött a királykékek második legjobb góllövője volt a Bundesliga-idényben. A nemzeti csapatból önkéntes száműzetésben lévő Huszti Szabolcs 30 bajnokként 10 gólt szerzett a Hannoverben, ezzel a klub házi gólkirálya lett. Varga József, immár nem Németországban, hanem Angliában töltve a szezont, a Championshipben középcsapat Middlesbrough mezt

viselte. Ugyancsak az angol második vonalban futballozott a Parmától kölcsönbe a londoni Watfordhoz került Tózsér Dániel. Gera Zoltán a Premier League-ben, a West Bromwichban

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012

játszott, 14 meccsen összesen 483 percet. Szabics Imre az osztrák Sturm Graznál kezdte az idényt, bekerült az A-válogatottba, majd a visszavonulás mellett döntött.

A sokat vándoroló Koman Vladimir az orosz FK Krasznodarból a ligán belül egy másik csapathoz, az FK Uralhoz ment kölcsönbe. Dzsudzsák Balázs a Dinamo Moszkva szélsője volt. Pintér Ádám a Tom Tomszkba került. A magyar-brazil Leandro az Omonia együttesében futballozott, Cipruson.

Németh Krisztián a Roda JC-vel a holland élvonalban szerepelt, 8 találattal házi gólkirály lett. Babos Gábor ott a NAC tartalékkapusa volt, mind a 34 fordulóban ő ült a kispadon. Bodor Boldizsár e klub középpályása volt. Otigba Kenneth a Heerenveen együttesében 24 meccsen öt gólt ért el – kitűnő idényt zárt az ottani elitben, az Eredivisiében. A Liverpoolban (is) nevelkedett Adorján Krisztián 19 meccsen három gólt szerzett az ugyancsak élvonalbeli FC Groningenben.

Laczko Zsolt az olasz Serie B-ben, a Padovában futballozott, egyébként Feczesin Róbert társaságában. A korábbi válogatott Filkor Attila a francia második vonalban talált magának csapatot, a Châteauroux játékosa volt.

Vass Ádám a román CFR Clujtól őszre a belga KV Oostende együtteséhez igazolt, négy mérkőzésen játszott az első osztályban, majd hazatért az MTK-hoz.

Priskin Tamás 2013 őszén az Alanyija Vlagyikavkazban rúgta a labdát, majd miután a klubja csődbe ment, 2014 tavaszára a Maccabi Haifához igazolt. Hrepka Ádám a Bnei Yehuda gárdájában szerepelt ősszel. Vadócz Krisztián a dán Odensében, Lovrencsics Gergő a lengyel Lech Poznańban, Gruborovics Tamás a finn Inter Turkuban légióskodott. Kovács Péter 2013 végén norvég bajnoki címet nyert a Strömsgodset együttesével. Ihrig-Farkas Sebestyén a szlovén élvonalban negyedik helyezett ND Goricában kapott kevéske játéklehetőséget.

Gálhidi György edző (és segítője, Huszák Géza) az al-Aszjuti csapatát feljuttatták az egyiptomi élvonalba.

Husztai Szabolcsot (középen) hannoveri társai ölelgetik

Otigba Kenneth, a Heerenveen védője mindenkit nyugalomra int

Négy vereség – sorozatban

A Róth Antal által vezetett utánpótlás-válogatott, miután 2013 júniusában nyerni tudott Tiránában, a bosnyákok elleni, őszi kecskeméti 4-1 után két győzelemmel állt a csoportjában. Sejtettük, azért jönnek még nehezebb idők is. Jöttek. Október közepén négy nap alatt két vereséget szenvedett el a csapat, Győrben az osztrákok (0-2), Cartagenában a spanyolok (0-1) győzték le. Utóbbi elfogadható teljesítménnyel párosult, de pontot nem hozott. Novemberben szálltak el végleg a remények, miután az albánoktól 2-0-ra kikaptunk Kiszpesten, majd az osztrákok Grazban 4-2-vel intézték el a 2-1-re még vezető mieinket.

Az őszi selejtezőkön Jova Levente (5 mérkőzésen), Radó András (5), Baráth Botond, Klemen Dávid, Windecker József, Szolnoki Roland, Vécsei Bálint, Kleinheisler László, Holman Dávid, Adorján Krisztián, Lang Ádám, Ugrai Roland (4-4), Bese Barnabás, Kovács István, Bacsa Patrik, Szakály Attila (3-3), Otigba Kenneth, Poór Patrik és Vernes Richárd (2-2) kapott játéklehetőséget.

A válogatott a selejtezői mellett két barátságos találkozót is játszott, a máltaiakat 1-0-ra legyőzte augusztusban, a Bozsik Stadionban, majd Radó András két góljával 0-2-ről 2-2-re végzett a skótok ellen, Dundeeban.

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Felemás eredmények

Az U20-as válogatott egyetlen mérkőzést játszott az idényben, Pintér Attila irányításával áprilisban 6-0-ra legyőzte a története első találkozóját játszó moldáv utánpótlás csapatot. A Bana – Angyal (Botka), Dulló (Jagodics B.), Kocsis (Zsirai), Hangya (Csemer) – Pintér (Cseke), Holdampf, Márkvárt – Szécsi M. (Novák), Berki (Király), Prosser (Bese) összeállítású alakulat jutott a fél tucattig.

A Mészöly Géza által irányított U19-es együttes a hazai rendezésű Európa-bajnokságra készült. Rengeteg mérkőzést játszott, szélsőséges eredményekkel. Legyőzte például a németeket 3-2-re Dunaújvárosban, majd a szabadkai Vilotics tornán az izraeliek elleni 0-1 után 3-1-re a franciákat. A döntőben a csapat túljutott a mélypontra (a belgák ellen 1-5), utána októberben, a hazai rendezésű UEFA felkészülési tornán a szlovákok 2-0-ás legyőzése után a portugálok ellen 1-3-ról, tíz emberrel, emlékezetes hajrában mentette döntet-

Varga Szabolcs lefutja angol ellenfelét

Fotó: mlisz.hu

lenre a meccset. A spanyolok ellen is jól kezdett, vezetést szerzett, de miután kettős emberhát-
rányba került, 4-1-es vereséget szenvedett. Utána az angoloktól is itthon vereséget szenvedett
(1-4). Tavasszal győzelmi sorozat kezdődött: a finneket 1-0-ra és 4-0-ra, a ciprusiakat 1-0-ra
és 2-1-re, a törököket 4-1-re, az idősebb, de alacsonyabb osztályú játékosokból álló angolokat
4-2-re verte meg. Aztán alulmaradt az üzbégekkel szemben (1-2), utóbb 2-2-re végzett velük a
második mérkőzésen. Júliusban következett a hazai rendezésű kontinensbajnokság.

Az U18-as válogatott harmadik lett a csehországi tornán, majd egy győzelmet és egy veresé-
get jegyzett a montenegróiak ellen, s kétszer kikapott az angoloktól. Tavasszal nem ment, három
meccsből egyet sem nyert meg a válogatott. Különösen a Gibraltar elleni 2-2 volt sokkoló.

A Tuboly Frigyes által irányított U17-es korosztály a skótok, a walesiek és a szlovénok mö-
gött negyedik lett az Eb-selejtezőcsoportjában, s ezzel kiesett.

Névsorolvasás

BUDAPEST HONVÉD:

Kemenes Szabolcs 29 – Baráth Botond 24, Alekszandar
Ignjatovics 27/2, Ivan Lovrić 24/3, Raffaele Alcibiade 25/1
– George Ikenne-King 22, Thomas Job 20, Hidi Patrik 28/3,
Nagy Gergő 22/1 – Holender Filip 23/3, Vécsei Bálint 28/5.
A többiek: Vernes Richárd 19/4, Drissa Diarra 17, Ayub Daud
16/7, Borisz Zsivanovics 12/3, Prosser Dániel 11/1, Emiliano
Bonazzoli 9, Andrea Mancini 9, Emanuele Testardi 8, Anibal
Godoy 6, Edixon Perea 6/2, Lőrinczy Attila 5/1, Bobál Gergely
4, Csábi Mihály 4, Kapacina Valér 4/1, Arturo Lupoli 4, Botka
Endre 3, Souleymane Diaby 3, Abdulkader Keita 2, Bobál Dá-
vid 1, Czuczai Márton (k) 1, Délczeg Gergely 1, Kozma Richárd
1, Emmanuel Mensah 1, Souleymane Tandia 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Nenad Novakovics 20 – Lázár Pál 24/1, Mészáros Norbert
23, Máté Péter 22/2, Korhut Mihály 28/2 – Szakály Péter
28/7, Bódi Ádám 24/4, Zsidai László 28/2 – Dalibor Volaš
21/8, Kulcsár Tamás 30/9, Ibrahim Sidibé 25/10. A többi-
ek: Selim Bouadla 18/4, Vadnai Dániel 18/2, Dusan Brkovic
15/1, René Mihelić 13/3, Dombi Tibor 10/1, Igor Morozov 10,
Alekszandar Trninić 10, Verpecz István (k) 10, L'Imam Seydi
9/2, Tisza Tibor 7/1, Ferenczi János 6/1, Ludánszki Bence
5/1, Szécsi Márk 4, Horváth Zoltán 3/1, Rezes László 3, Nagy
Zoltán 2, Bernáth Csaba 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Nenad Rajics 17 – Vadász Viktor 26, Kádár Tamás 24/1,
Gohér Gergő 19 – Elek Ákos 25/3 – Barczy Dávid 26/2,
Nikházi Márk 22/4, Zoran Kosztics 23/4 – Gosztonyi And-
rás 25/3, Futács Márkó 22/9, Bacsa Patrik 29/8. A többiek:
Augusto Batioja 19/2, Senad Husić 16/1, Vági András 15,
Mohamadou Abdouraman 14/2, Ivan Radoš (k) 13, Tisza Ti-
bor 13/1, Eperjesi Gábor 12, Miroslav Grumics 12/1, Deb-
receni András 10, William Alves 8/1, Lazar Marjanovics 7,
Takács Péter 7, Egerszegi Tamás 3, Rudolf Gergely 3, L'Imam
Seydi 3, Michal Hanek 2, Csirszki Martin 1, Szabó Balázs 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Jova Levente 17 – Somália 23/4, David Mateos 21/2,
Muhamed Bešić 25, Philipp Böning 24/2 – Alekszandar
Jovanovics 20, Vladan Csukics 23, Gyömbér Gábor 29/2,
Holman Dávid 22/3 – Julian Jenner 25/4, Böde Dániel
29/11. A többiek: Busai Attila 18/3, Ulysse Diallo 18/4, Józsi
György 18/1, Leonardo 14/5, Dibusz Dénes (k) 13, Gerson 11,
Arsenio Valpoort 10/1, Mateo Pavlović 9/1, Ugrai Roland 8,
Jack Tuyp 7/1, Akeem Adams 6, Andrei Ionescu 6, Buzsáky
Ákos 4, Laczkó Zsolt 4, Hidvégi Sándor 3, Alekszandar
Alempijevics 2, Mark Otten 2

GYŐRI ETO FC:

Luboš Kamenár 27 – Michal Švec 19, Lang Ádám 24/1, Lip-
ták Zoltán 25/4 – Marek Štreštitk 18/4, Djordje Kamber 28/2,
Nikola Trajkovics 18/4, Pátkai Máté 23/7, Kalmár Zsolt
21/2 – Varga Roland 28/4, Nemanja Andrić 29/7. A többiek:
Leandro Martínez 17/4, Patrick Mevongou 17, Marko Dinjar
16, Rudolf Gergely 16/7, Rok Kronaveter 15/2, Rafe Wolfe
14/3, Völgyi Dániel 13/1, Rafael Burgos 9/1, Dudás Ádám 9,
Tarmo Kink 8/1, Koltai Tamás 6/1, Lázok János 6/1, Vladi-
mir Djordjević 4/1, Szasa Sztevanovics (k) 3, Marián Had 2,
Illés Dávid 1, Mervó Bence 1, Nagy Gergely (k) 1, Pogacsics
Krisztián (k) 1, Lazar Sztepanics 1

KAPOSVÁRI RÁKÓCZI:

Marko Ranilović 11 – Drazen Okuka 23, Kovács Olivér 20,
Böle Lukács 24 – Stjepan Babić 15/1, Andrei Coroian 16/1,
Balázs Benjámín 30/2, Aaron Dankwah 16, Khaly Thiam
19/3 – Dragoș Firțulescu 13, Waltner Róbert 15/3. A többi-
ek: Andrei-Alexandru Florean 13, Adrian Márkuş 13/3, Oláh
Lóránt 13, Issaga Diallo 12, Tarmo Kink 12/4, Murai Márk
12, Zámbo Bence 12, Haruna Jammeh 11, Landry Mulemo
11, Iulian Petrache 11/2, Badis Lebbihi 10, Bojan Pavlovics
10, Pierre-Emanuel M'bemba 9, Antal Botond (k) 8, Jánvári
Gábor 8, Bojan Vručina 7/1, Lucas 6/1, Posza Zsolt (k) 6,
Bank István 5, Bójte Patrik 5, Földes Milán 5, Luka Dominić 4,

Albert Ádám 3, Hadaró Valentin 3, Rusák Edvárd (k) 3, Safet Jahić (k) 2

KECSKEMÉTI TE:

Antal Botond 11 – Póti Krisztián 24/1, Dejan Karan 27, Varga Róbert 18/1, Forró Gyula 26/2 – Patvaros Zsolt 25, Marko Vukaszovics 26/1, Vladan Szavics 23/6, Pekár László 22 – Balázs Zsolt 23/3, Greczi Gábor 20/4. A többiek: Nagy Patrik 17/1, Gyagya Attila 15/1, Mogyorósi József 15/1, Henri Eninful 12/1, Rajczi Péter 12/2, Szécsi Márk 12/1, Ousmane Barry 10/1, Bebeto 10/2, Darko Pavicevics 10/1, Vukasín Polekszics (k) 10, Borisz Bulajics 9/1, Farkas András 9, Eliomar 8/2, Németh Viktor (k) 8, Simon András 6/1, Szalai Dániel 3, Csillag Dárius 2, Sidoine Oussou 2/1, Burics András 1, Csima Péter 1, Christian Ebalá 1, Koszó Balázs Tibor 1/1, Verebélyi Konrád 1

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 30 – Tóth Gábor 23, Peter Struhár 23, Présinger Ádám 24/1, Németh Milán 17 – Eszlátyi István 23/2, Youssef Sekour 22, Lazar Arszics 18/5 – Orosz Márk 20/3, Georges Griffiths 25/8, Kenesei Krisztián 22/5. A többiek: César Quintero 16/2, Rodenbücher István 14, Tajthy Tamás 14, Szabó Ottó 13, Cszmadia Csaba 12/2, Király Botond 12, Nagy Tamás 12/1, Zoran Supics 12, Kulcsár Kornél 11, Novica Makszimovics 11, Goran Marics 10/2, Nagy Sándor 10, Jagodics Bence 5, Jasmin Mecinović 5, Tóth Bence 5, Ivancsics Gellért 4, Dóczy Krisztián 2, Horváth Richárd 2, Venczell Zoltán 1

MEZŐKÖVESD-ZSÓRY SE:

Horváth Tamás 21 – Hegedűs Dávid 28, Szalai Vilmos 26/2, Gévay Zsolt 20 – Kiss Máté 18, Dominik Fötyik 20 – Bognár István 24/2, Melczér Vilmos 21/5, Balajti Ádám 24/2 – Harasnyai Zoltán 22/5, George Menougou 26/6. A többiek: Dobos Attila 17, Farkas Balázs 17, Hegedűs Csaba 17, Búrányi Zoltán 15, Olasz Dénes 13/1, Stanislav Velický 12, Lina Pilibaitis 11/1, Takács Péter 11, Szántai Levente (k) 10, Rajczi Péter 7, Éles Szilárd 6, Petneházi Márk 6/1, Bogdány Csaba 5, Sigér Dávid 4, Bagyi István 3, Vaskó Tamás 3, Vermes Krisztián 3, Irhás Ignác 2, Csirmaz István 1, Ficsor Dávid (k) 1, Hamar Ádám 1, Lakatos Béla 1, Sárközi Tamás 1, Szilvási Zoltán 1

MTK BUDAPEST:

Hegedűs Lajos 24 – Poór Patrik 25, Kálnoki-Kis Dávid 29, Dragan Vukmir 28/1, Fejes András 22/1 – Eppel Márton 22/1, Kanta József 27/10, Pölöskei Zsolt 28/6, Ladányi Tibor 18/1 – Vass Patrik 24/2, Bese Barnabás 21/4. A többiek: Nagy Tibor 17, Batik Bence 15/1, Horváth Zsolt dr. 15/3, Vass Ádám 11/1, Horváth Péter 10, Torghelle Sándor 10/7, Csiki Norbert 8, Kelemen Dávid 8, Varga Szabolcs 8/2, Federico Groppioni (k) 6, Hajdú Ádám 6, Pál András 6, Rodenbücher István 6, Ayub 4, Baki Ákos 4, Frank Richárd 4, Pintér András 2, Asztalos Dávid 1, Hangya Szilveszter 1, Sipos Bence 1

MVM-PAKS:

Molnár Péter 23 – Fiola Attila 26, Éger László 21, Szabó János 26/1, Báló Tamás 21/1 – Kecskés Tamás 28, Bori Gábor 27, Windecker József 22/2 – Bartha László 29/5, Simon Attila 29/18, Könyves Norbert 20/5. A többiek: Heffler Tibor 17/3, Kovács Gábor 17/1, Kiss Tamás 16, Délczeg Gergely 15/1, Horváth Gábor 14, Tóköli Attila 13, Nagy Olivér 10/1,

Lázok János 8, Cserynászi Norbert (k) 7, Hullám Attila 7, Tóth Bence 6, Nyári Tibor 4, Eppel Márton 3, Kulcsár Dávid 3, Heffler Norbert 2, Bor Dávid 1, Nagy Richárd 1

PÉCSI MFC-MATIÁS:

Gócze Gergő 21 – Fodor Ferenc 21/1, Balogh Béla 23, Danijel Romić 28/2, Mohl Dávid 26/4 – Nagy József 22, Márkvárt Dávid 29/2, Szatmári Lóránd 29/3, Horváth Adrián 27 – Fröhlich Roland 21/2, Witttrédi Dávid 23. A többiek: Koller Krisztián 20/12, Kővári Róbert 17/4, Pölöskey Péter 16/5, Eke Uzoma 15/1, Miroslav Grunics 14/3, Városi Viktor 14, Rác Ferenc 12, Dibusz Dénes (k) 10, Zsdrál Miroslav 7, Beke Péter 5, Milan Perics 5, Bailo Dávid 4, Deutsch Bence 4, Lantos Levente 4, Djordje Jocsics 1

PUSKÁS AKADÉMIA FC:

Luboš Hajdúch 25 – Fábó Guarú 14, Vasziásku Gergő 26/1, Szekeres Adrián 21/1, Tamás Márk 22 – Polonkai Attila 27, Tóth I Balázs 21, Czvitkovics Péter 25/2, Paco Gallardo 20 – Lencse László 23/15, Tischler Patrik 28/9. A többiek: Szakály Dénes 14/3, Sztéfan Denkovics 12, Tóth II Balázs 11/1, Haraszi Zsolt 10/1, Margitics Andor 10/1, Zsolnai Róbert 10, Farkas Norbert 9, Molnár Tibor 9, Uros Nikolics 9/1, Nagy Zsolt 8, Bertus Lajos 7, Somodi Bence (k) 7, Baracska Roland 6, Szélesi Zoltán 6, Mamadou Wagué 5, Berki István 4, Vachtler Csaba 4, Vaskó Tamás 4, Gajdos Zsolt 3, Lorentz Márton 3, Miguel Ángel Luque 3, Tóth László 3, Orbán Gáspár 2, Papucsek Barna 2, Vasziliosz Aposztopoulosz 1, Károly Bálint 1, Németh Erik 1, Óvári Zsolt 1

SZOMBATHELYI HALADÁS:

Rózsa Dániel 30 – Schimmer Szabolcs 25, Fehér Zoltán 27/4, Guzmics Richárd 26/1, Predrag Bošnjak 26 – Nagy Gábor 28/1, Iszlai Bence 25, Gyurján Bence 26/1, Simon Ádám 26, Halmosi Péter 25/6 – Radó András 29/14. A többiek: Németh Mária 25/2, Devecseri Szilárd 19, Tóth Péter 16, Szakály Attila 13, Ugrai Roland 12/3, Hrepka Ádám 10/2, Medgyes Zoltán 10, Andorka Péter dr. 5, Dvorscháková Gábor 4/2, Kalász Milán 3, Rajos Gábor 2, Halmai Ramon 1, Zsirai Martin 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 18 – Pierre-Yves Ngawa 20, Litauszki Róbert 21/2, Juanan 19/1, Balogh Balázs 30/1 – Simon Krisztián 26/7, Lázár Bence 19/4, Dusan Vasziljevics 29/8 – Bavon Tshibuabua 26/5, Kabát Péter 24/6, Asmir Suljić 19/1. A többiek: Chema Antón 18, Bojan Szankovics 17, Filip Sztaniszlavjevics 16/3, Marko Dmitrovics (k) 12, Simon Ligot 12, Jonathan Heris 10, Nagy János 10, Nikolas Proesmans 9, Nebojsa Koszovics 8/1, Zamostny Balázs 8, Jarmo Ahjupera 6/3, Henri Eninful 6, Vermes Krisztián 6, Bojan Mihajlović 5, Loic Nego 4/1, Horváth Richárd 2, Molnár Sándor 2, El Hadji Sidibé 2, Lansana Sagna 1, Toricska Rajmond 1

VIDEOTON FC:

Juan Calatayud 30 – Szolnoki Roland 21, Marco Caneira 23, Paulo Vinícius 25/2, Stopira 29/1 – Sándor György 27/1, Kovács István 23/1, Vitor Gomes 23/1, Arturo Álvarez 22/4 – Nemanja Nikolics 28/18, Zé Luis 26/9. A többiek: Nildo 21, Gyurcsó Ádám 19/3, Juhász Roland 19/2, Kleinheisler László 19/4, Filipe Oliveira 16/1, Haraszi Zsolt 11/2, Álvaro Brachi 9, Paraiba 8, Torghelle Sándor 5, Tóth Balázs 4, Mamadu 3, Tar Zsolt 3, Gyepes Gábor 2, Lupeta 2

A 2013–2014. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye

1. DVSC-Teva	30	18	8	4	66-33	62	15. Ebes KKSE	30	6	2	22	29-71	20
2. Győri ETO	30	18	8	4	58-32	62	16. Egri FC	30	4	4	22	20-67	16
3. Ferencvárosi TC	30	17	6	7	47-33	57							
4. Videoton FC	30	15	8	7	52-31	53							
5. Diósgyőri VTK	30	12	11	7	45-38	47							
6. Sz. Haladás	30	12	10	8	37-31	46							
7. Pécsi MFC-Matias	30	12	9	9	41-38	45							
8. MTK	30	11	7	12	42-36	40							
9. Bp. Honvéd	30	10	6	14	37-39	36							
10. Kecskeméti TE	30	9	9	12	36-51	36							
11. MVM-Paks	30	8	10	12	39-42	34							
12. Lombard Pápa	30	9	6	15	32-50	33							
13. Újpest FC	30	8	8	14	46-51	32							
14. Puskás Akadémia	30	8	7	15	36-51	31							
15. Mezőkövesd-Zsóry	30	6	6	18	27-52	24							
16. Kaposvári Rákóczi	30	4	7	19	21-54	19							

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Nemanja Nikolic (Videoton)	18
1. Simon Attila (MVM-Paks)	18
3. Lencse László (Puskás Akadémia)	15
4. Radó András (Haladás)	14
5. Koller Krisztián (PMFC-Matias)	12

A Ness Hungary Nemzeti Bajnokság II végeredménye

1. Nyiregyháza Spartacus	30	20	6	4	57-23	66
2. Dunaújváros-PASE	30	19	5	6	50-25	62
3. Gyirmót SE	30	17	6	7	63-33	57
4. Vasas SC	30	16	4	10	59-43	52
5. FGSZ Siófok	30	13	10	7	44-36	49
6. Békéscsaba 1912 Előre	30	12	7	11	50-43	43
7. FC Ajka	30	12	7	11	46-44	43
8. Balmazújváros	30	11	8	11	49-48	41
9. Zalaegerszegi TE	30	9	12	9	43-48	39
10. Soproni VSE-GYSEV	30	10	8	12	40-47	38
11. Szigetszentmiklósi TK	30	10	7	13	31-41	37
12. Szolnoki MÁV	30	10	6	14	39-41	36
13. Ceglédi VSE	30	9	4	17	33-53	31
14. Kisvárdai	30	7	10	13	39-44	31
15. Kozármisleny	30	5	6	19	24-49	21
16. Tatabánya FC	30	4	6	20	24-73	18

NB III, Keleti csoport

1. Létavértes SC '97	30	22	4	4	81-30	70
2. Kazincbarcikai SC	30	18	8	4	62-30	62
3. DVSC-DEAC	30	17	6	7	65-38	57
4. Fortress-Felsőtárkány	30	16	6	8	54-35	51
5. Putnok FC	30	15	6	9	56-38	51
6. Cigánd SE	30	14	9	7	56-42	51
7. Termálfürdő FC Tiszaújv.	30	13	6	11	41-40	45
8. Nyírbátori FC	30	12	8	10	49-44	44
9. FC Hatvan	30	11	7	12	46-47	40
10. Hajdúböszörményi TE	30	9	11	10	45-49	38
11. Jászapáti FK	30	10	5	15	38-61	35
12. Rákospalotai EAC	30	7	12	11	39-49	33
13. Ferencvárosi TC II	30	7	7	16	47-47	28
14. Veresegyház VSK	30	4	9	17	33-73	21

NB III, Közép-csoport

1. Soroksár FC	30	24	3	3	82-19	75
2. Szeged 2011-Grosics A.	30	20	7	3	71-29	67
3. Bp. Honvéd-MFA	30	19	5	6	76-41	62
4. Videoton FC II	30	16	8	6	51-31	56
5. Rákosmente KSK	30	15	10	5	62-36	55
6. Dunaharaszti MTK	30	12	8	10	41-44	44
7. Várfürdő-Gyulai TFC	30	12	6	12	41-37	42
8. Orosháza FC	30	10	7	13	44-53	37
9. Bajai LSE	30	8	9	13	30-50	33
10. Erzsébeti SMTK	30	9	5	16	42-56	32
11. Tolle UFC Szekszárd	30	8	8	14	37-51	32
12. FC Dabas	30	8	5	17	40-66	29
13. Monori SE	30	7	8	15	43-57	29
14. Bölskei SE	30	6	11	13	42-57	28
15. Maglódi TC	30	6	10	14	38-63	28
16. Komlói Bányász	30	2	6	22	15-65	12

NB III, Nyugati csoport

1. Aquival-P. Csákvári TK	30	21	5	4	77-35	68
2. Budaörsi SC	30	19	3	8	74-32	60
3. BKV Előre	30	16	7	7	48-25	55
4. Győri ETO FC II	30	17	3	10	61-47	54
5. Tarr Sprint Andrásida SC	30	15	8	7	53-31	53
6. Sportbusz Csepel SC	30	13	9	8	46-29	48
7. Balatonfüredi FC	30	13	8	9	45-31	47
8. Futura M.óvári TE	30	12	7	11	40-40	43
9. Újbuáda FC	30	12	6	12	45-43	42
10. Nagyatádi FC	30	10	8	12	34-39	38
11. Dorogi FC	30	11	4	15	46-47	37
12. Sz. Haladás II	30	9	7	14	39-44	34
13. Veszprém FC	30	8	4	18	35-64	28
14. Diósi TC-Select	30	7	8	15	33-51	28
15. Tököli VSK	30	7	2	21	23-74	18
16. Körömendí FC	30	5	1	24	29-96	16

A jelenet a moszkvai Bolsojt idézi – de a helyszín Székesfehérvár. A gólkirály Nemanja Nikolic tánc a bajnokcsapat védőjével, Máté Péterrel szemben

Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. DVSC-Teva	X	2-2	4-1	2-1	4-0	2-0	1-0	1-0	0-2	5-0	2-2	2-2	3-1	2-1	1-0	7-1
2. Győri ETO FC	3-0	X	1-2	1-1	1-1	2-1	2-5	3-0	4-2	2-1	2-0	4-1	1-0	2-2	5-0	1-0
3. Ferencvárosi TC	1-1	1-1	X	0-2	2-1	0-3	1-2	2-0	1-2	1-0	2-0	4-0	3-1	1-0	1-1	1-0
4. Videoton FC	1-2	0-1	2-3	X	1-1	2-0	5-1	2-0	1-2	1-0	4-1	2-2	3-0	3-0	1-0	2-0
5. Diósgyőri VTK	1-1	1-2	1-4	2-2	X	1-1	3-0	2-2	2-0	1-1	0-4	2-1	2-0	2-3	5-0	1-0
6. Szomb. Haladás	1-1	2-2	1-0	1-1	2-2	X	1-3	0-0	2-0	1-0	0-1	3-2	1-0	2-1	1-0	4-1
7. PMFC-Matias	2-1	1-1	1-2	1-1	1-1	1-1	X	1-0	1-0	0-0	1-1	1-3	0-0	1-2	2-1	3-1
8. MTK Budapest	5-2	1-2	3-2	1-2	2-2	0-1	0-1	X	1-1	2-2	2-0	2-0	0-1	2-1	3-0	2-0
9. Budapest Honvéd	1-3	1-1	0-2	0-1	1-2	2-1	3-1	0-2	X	1-1	1-1	0-1	2-1	3-2	3-0	0-2
10. Kecskeméti TE	0-3	1-0	0-0	3-1	1-1	1-1	2-5	3-0	3-1	X	3-1	1-0	1-1	1-2	2-6	2-1
11. MVM-Paks	0-0	1-2	2-2	2-2	0-2	0-1	2-1	1-3	1-1	2-0	X	4-0	2-4	4-1	1-1	2-0
12. Lombard Pápa	1-5	1-2	0-2	1-2	0-1	1-1	1-0	0-2	1-0	3-1	1-0	X	2-1	1-1	1-1	1-0
13. Újpest FC	1-4	1-2	1-2	1-2	2-0	1-1	1-1	0-4	1-1	6-1	1-2	4-2	X	3-3	6-1	1-1
14. Puskás Akadémia	0-1	0-1	3-1	1-3	0-2	1-2	1-1	1-1	0-4	2-2	1-0	1-0	1-2	X	4-0	1-0
15. Mezőkövesd-Zsóry	2-2	3-0	0-1	1-1	0-1	0-2	0-1	1-0	1-0	0-1	2-2	0-2	0-1	3-1	X	1-3
16. Kaposvári Rákóczi	1-2	0-5	1-1	1-0	0-2	2-0	0-2	2-2	0-4	1-2	0-0	1-1	2-2	1-1	1-0	X

Felcsúton lett bajnok a DVSC. Hátsó sor (balról): Mihelič, Vadnai, Novakovics, Mészáros, Zsidai, Verpecz, Szakály, Kulcsár, Máté. Középen: Seydi, Sidibé, Bódi, Korhut, Ludánszki, Lázár, Tisza. Elöl: Brkovic, S. Bouadla

A Videoton lemásolta 2010–2011 történetét

Akár magunkat „szondáztuk”, akár nagyra becsült kollégáink némelyikét kérdeztük, tartalmilag ugyanazokat a válaszokat kaptuk a „Melyik öt történésről marad emlékezetes a 2014–2015-ös hazai klubidény?” kérdésre. A Videoton őszeről és első vitákkal átszótt tavaszáról, az immár legendás Doll-féle Fradi-tavaszról, a stadionépítési hullámról, az MLSZ és a szurkolók vitájáról, s ezzel összefüggésben a nézőszámcsökkenésről, valamint az idényzárást parázssá tévő licencvitáról, amelynek folyományaként négy, egyébként bent maradó csapat nem indulhat az OTP Bank Liga 2015–2016-os idényében.

Kovács István bajnok lett a Videotonnal

A Videoton FC, miután – ahogyan 2011 nyara óta minden bajnoki idényt – csalódással zárta a 2013–2014-es szezont, menesztette a portugál José Gomest. Addigra visszatért az egyesülethez sportigazgatónak a korábbi legendás játékos, a futballból való önkéntes száműzetését feladó Burcsa Győző. Vele egyetértésben Garancsi István tulajdonos nem szerződtetett házon kívülről új edzőt, hanem a már évek óta Székesfehérváron dolgozó, Paulo Sousa és Gomes stábjában is szerepet kapó Joan Carrillót nevezte ki vezetőedzőnek. Noha nagy csalódást okozva, a Videoton a lehető leggyorsabban elbúcsúzott nyáron a nemzetközi porondtól, a csapat kiválóan kezdte a bajnoki idényt. Klubrekordot állított fel azzal, hogy az első tíz találkozóját kivétel nélkül megnyerte, ráadásul azok közül mindössze a Győri ETO és a DVTK ellenin kapott gólt. Ez a kezdés szinte sugallja, hogy a Vidi rajt-cél győzelmet aratott a bajnokságban. Bár az első forduló után az MTK, a harmadik után pedig a szintén háromszor három ponttal kezdő Paksi FC jobb gólkülönbségével megelőzte a székesfehérvári alakulatot, egyetlen forduló után sem volt senkinek sem pontelőnye a Videotonnal szemben, amely a 30 fordulóból 28 után vezette a tabellát. (2., 4–30.) A fehérváriak klubcsúcsot jelentő 71 ponttal zárták a bajnokságot, az utolsó kör

előtt még esélyük volt arra is, hogy beállítsák a DVSC-Teva 2011–2012-es, 74 pontos abszolút csúcsát. Nagyságrenddel jobb volt a teljesítményük, mint 2010–2011-ben, amikor 61 ponttal (18-7-5) ültek fel a magyar klubfutball trónjára. Mindazonáltal a Videoton ősszel a szebbik arcát mutatta, mint tavasszal. 2014 második felében vitathatatlanul kiemelkedett a bajnoki mezőnyből. Az első 15 fordulóban 38 pontot gyűjtött, 31-5-ös, elképesztő gólkülönbséggel. A következő két, tavaszról előrehozott fordulóban is nyert, a Pápa és a Dunaújváros elleni (összesen) 9-1 után 47-6-os gólkülönbséggel várta a 2015-ös folytatást. Addig begyűjtötte a megszerezhető pontok több mint 86 százalékát. Tavasszal 13 bajnoki találkozót játszott, ezeken 27 pontot írt még fel a neve mellé. Ez 67,66 százalékos teljesítmény. Nem rossz, körülbelül ennyivel bajnokságot lehetett nyerni 2011-ben, de az ősz megmutatta, hogy a Videoton többre képes.

Utóbb kiderült, belső viták is mérgezték a mindennapokat. Burcsa Győző így értékelt a *vidi.hu*-nak nyilatkozva: „Tavasszal megállt a csapat fejlődése, nemhogy előrelépés, de a szinten tartás sem sikerült. Szemben például a legnagyobb hazai riválissal, amelyben a pillanatnyi érdekeken túllépve, tudatos, hosszútávra építő munka zajlott. Az utolsó mérkőzéseken az is tisztán láthatóvá vált, hogy ezzel lépéselőnybe került velünk szemben. A kialakult helyzetben a vezetőedző felelőssége megkérdőjelezhetetlen. Ha nem tudta beépíteni a távozók helyére érkező játékosokat, akkor azért, ha nem akarta beépíteni őket, akkor pedig azért. Sajnos Joan Carrillo többszöri iránymutatás ellenére is figyelmen kívül hagyta a klub hosszú távú stratégiai érdekeit, ezzel szakmai, erkölcsi és anyagi kárt is okozott.”

Joan Carrillo lehetett volna az első külföldi tréner, aki duplázik a magyar futballban, ám a kupadöntőt elveszítette, így pontosan azzal a mérleggel zárt (bajnoki cím, MK-ezüst), mint 2011-ben dr. Mezey György. A bajnoki címet nyert edző menesztésével a Videoton még inkább megismételte a négy évvel korábbi idény történetét.

A székesfehérvári csapat bajnoki produkciójának a szenzációja a szinte példátlanul kevés kapott gól volt. Az utolsó mérkőzés kivételével Juan Calatayud által irányított védelem hálójába a 30 találkozón 14-szer került a labda. A magyar profi futball történetében először, az amatőröket is beleértve 1921 óta először fordult elő, hogy egy csapat az élvonalban kevesebb gólt kapjon, mint a mérkőzései fele. A Videoton a 30 mérkőzésből húszon nem kapott gólt. Még szembetűnőbb a hazai mérleg: mindössze a Debreceni VSC, a Diósgyőri VTK és a Győri ETO tudott gólt szerezni (egyaránt ősszel) a Sóstói Stadionban.

A spanyol Joan Carrillo, a Videoton edzője értetlenkedik.
A klubon belül is a viták kereszttüzében állt

Fotó: mász.hu

Így kezeli a labdát Somália, a Ferencváros játékosa

rábbi teljesítményt, sőt, szinte más-más tizeneggyel, megnyerte mindkét kupasorozatot.

Pedig nem indult könnyen a 2014–2015-ös idény. Néhány kulcsjátékos (közülük is kiemelendő a braziliai világbajnokságon is szerepelt, majd a Premier League-be, az Evertonhoz igazolt Muhamed Bešić) távozott, néhány új ász (Gera Zoltán, majd később Roland Lamah) érkezett, Dollnak új csapatot kellett építenie. A jó kezdés (négy forduló alatt 9 pont) után visszaesett a Ferencváros játéka és főleg eredményessége. Augusztus utolsó napja és november eleje, bő két hónap alatt hét fordulóban csak nyolc pontot tudott gyűjteni. Ott gyakorlatilag elveszítette az esélyét a bajnoki címre, de sikerült „összerakni” a csapatot. Az őszi hátralévő részében négy fordulóban tíz pontot szerzett a gárda, az egyetlen nem megnyert bajnoki a listavezető Videoton elleni, székesfehérvári döntetlen volt. E sorozat után a Fradi az ötödik helyen telet, 13 pontos hátrányban a Videotonnal, ötpontosban az MTK-val szemben. A DVTK egy ponttal állt a zöld-fehérek előtt, a DVSC-Teva addig a Fradihoz hasonlóan 31 pont állt. A téli átigazolási időszakban válogatott játékosok (Hajnal Tamás, Varga Roland, Cristian Ramírez) érkeztek, az FTC pedig remekelt már az előkészületi mérkőzéseken is. Az utolsóig minden találkozóját megnyerte, de a Loki elleni, debreceni döntetlen sem volt éppen rossz eredmény. Már egyáltalán nem tűnt illúzióknak Doll kijelentése, mely szerint csapata megpályázza tavasszal a második helyet. A Ferencváros a 13 tavaszi bajnoki találkozón harminchárom pontot szerzett. A bajnokságban október 4. után már nem akadt legyőzője, ezzel az idény leghosszabb veretlenségi szériáját mondhatta magáénak. (20 bajnoki meccs.) Pályaválasztóként 2013 ősze óta veretlen, a Groupama Arénában még nem veszített semmilyen sorozatban magyar rivális ellen.

A 2014–2015-ös volt az első teljes bajnoki idény, amelyben a Puskás Akadémia FC és a DVSC-Teva minden hazai mérkőzését az új stadionjában rendezhette, augusztusra készült el a Ferencváros új arénája. Felújítás zajlott Dunaújvárosban, az MTK pedig ideiglenes búcsút mondott a Hidegkúti Stadionnak, amelyet lebontottak és teljesen újjáépítenek. (A kék-fehérek a Borsosújvárosi Stadionban játszották – a Bp. Honvéd ellenit kivéve – a hazai mérkőzéseiket.) Miközben a társadalom egy részéből, politikai kérdést kreálva a létesítményfejlesztésből, erős ellenérzé-

Burcsa is utalt arra, hogy a Ferencváros sokat fejlődött a tavaszi idényben. A magyar labdarúgás rekorderbajnoka az elmúlt évtized legjobb szezonját zárta a hazai fronton azzal, hogy a második helyen végzett a bajnokságban, megnyerte a Magyar Kupát és a „búcsúzó” Ligakupát. Thomas Doll büszke lehet: külföldi mester még nem teljesített ilyen jó idényt a zöld-fehérekkel. Az egykori német válogatott játékosból lett edző 2014 tavaszán kiváló sorozatot produkált a csapattal. Noha az első négy bajnokin nyeretlen (!) maradt, s akkor a statisztikusok azt keresték, mikor vett legutóbb Fradi-edző ilyen rossz rajtot, az idény utolsó kilenc bajnoki találkozóját megnyerte. 2015 tavaszán pedig a megszerzett pontok tekintetében felül tudta múlni az egy évvel ko-

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013

Fotó: mlsz.hu

Danilovics, a Puskás Akadémia kapusa berobbant a legjobbak közé

seket váltott ki a stadionrekonstrukciós program, kétségtelen, hogy európai, sőt világléptékkal mérve is gyönyörű stadionokkal gazdagodtunk. A Groupama Aréna és a debreceni Nagyerdei Stadion is kapott nemzetközi elismeréseket.

Kár, hogy a valóban pazar árakban nemhogy nőtt volna, de jelentősen csökkent a nézőszám az MLSZ és az ultrák közötti vita miatt. A szövetség a regisztráció kapcsán törvényi előírásokra hivatkozik

(ebben igaza van), ugyanakkor az értelmetlenségig mereven és abszolút kompromisszumképtelenül ragaszkodott önnön szabályrendszeréhez. Mindennek eredménye, vagy inkább eredménytelensége a szurkolók számának drasztikus fogyása lett. A *csakfoci.hu* című internetes portál összeállításából idézzük: „Tizenhat százalékkal csökkent az NB I nézőszáma a 2014–2015-ös szezonban az előző idényhez képest. A Ferencváros hazai találkozóit látogatták toronymagasan a legtöbben, a második helyre a DVTK, a harmadikra a DVSC ért oda. A Lokinál majdnem 50 százalékkal esett a stadion látogatottsága egy év alatt, és a mezőnyben mindössze három olyan klub van, ahol pozitív változás tapasztalható. Az idény legnézettebb meccseit is uralja az FTC, a 16. helyen található az első olyan csata, ahol nem érintettek a fővárosi zöld-fehérek.” (2015. június 1.) Az átlagnézőszám 2510-re csökkent az előző idény sem túlságosan magas, 3004 fős átlagáról. Egyetlen találkozót, a tavaszi Ferencváros–Újpest derbyt (21 217) látták többen 13 000-nél a helyszínen. A szezonvégi történések ismeretében érdekes, hogy a kizárt négy csapat közül a Győrnek az ötödik, a Nyíregyházának a hatodik, a KTE-nek a tizedik legmagasabb volt a látogatottsága, s még a Pápa sem végzett ebből a szempontból „kieső helyen”. (Noha a *magyarfutball.hu* statisztikája szerint az idény tíz legalacsonyabb nézőszámot hozó találkozásából hatban is érintett volt a Lombard.)

Tavasszal a bajnoki zárással párhuzamosan zajlott a következő évi licenckérelmek elbírálása. Az MLSZ döntése alapján a Quæstorbotrány miatt pénzügyileg teljesen összeomlott Győri ETO és a Lombard-vezér, Bíró Péter elleni, önfeljelentéssel kezdődött vizsgálat miatt hasonló helyzetbe került Pápa mellett a Kecskeméti TE és a Nyíregyháza Spartacus sem kapott indulási engedélyt a 2015–2016-os szezonra.

Fotó: mlsz.hu

A felcsúti Zsótér Donát küzd debreceni ellenfeivel

Juhász Roland „nyert” az MLSZ-nél és a Nemzeti Sportnál is

Juhász Rolandot jelölte az MLSZ decemberben az év játékosának. A Videoton válogatott védője azokban a napokban kapott még egy elismerést, Gera Zoltánt megelőzve, de Dzsudzsák Balázs mögött második lett a sportújságírók választásán, a Magyar Aranylabda-díjon. A Dinamo

Fotó: mlsz.hu

A legjobbak: Nikolics és Juhász

Moszkva szélsője 2010 után érdemelte ki újra az elismerést. A további kategóriákban: Juhász Roland (NB I legjobbjá), Muhamed Bešić (a legjobb légiós, csak tavasszal játszott a Ferencvárosban), Kalmár Zsolt (a legjobb 21 éven aluli játékos), Joan Carrillo (a legjobb edző), Kassai Viktor (legjobb játékkövető) győzött.

Májusban a 25. születésnapját ünneplő Hivatásos Labdarúgók Szervezete is megjelölte az esztendő legjobbjait – a tagság, azaz a futballisták szavazása alapján. A legjobb mezőnyjátékos (Albert Flórián-vándorkupa) Gera Zoltán lett, Juhász Roland és Kanta József előtt. A legjobb kapus (Zsiborás Gábor-vándorkupa) Dibusz Dénes, megelőzve Juan Calatayudot és Szűcs Lajost. A legjobb vezetőedzőnek Joan Carrillót találták Bekő Balázs és Thomas Doll előtt. A legjobb 21 éven aluli játékosnak Márkvárt Dávidot választották, aki Kleinheisler Lászlót és Kitl Miklóst előzte meg. Dzsudzsák Balázst részesítették a legjobb légióst megillető díjban, Stieber Zoltán és Tózsér Dániel lett a második és a harmadik. Az NB II legjobb játékosának Mohamed Remilit (Vasas) választották, Magasföldi Józsefet (Gyirmót) és Berecz Zsombort (Vasas) körözte le. Az idény All-Star csapata: Dibusz – Fiola, Juhász, Szolnoki – Varga J., Gera, Hajnal, Kanta – Nikolics, Böde, Suljić. A legjobb játékkövetőnek járó díj Kassai Viktort illette, a második helyen holtversenyben Solymosi Péter és Iványi Zoltán végzett. Kihirdették a szervezet honlapján a szurkolók számára indított szavazás végeredményét az elmúlt negyedszázad magyar álomtizenegyéről. Íme: Király Gábor – Dragóner Attila, Juhász Roland, Telek András – Dárdai Pál, Détári Lajos, Dzsudzsák Balázs, Lipcsei Péter – Gera Zoltán, Illés Béla, Kiprich József.

A Magyar Labdarúgó-szövetség lassan ugyancsak hagyományosnak mondható RangAdó gáláján különböző kategóriákban jutalmazták a 2014–2015-ös idény legjobbjait. A legszebb gólért és a legjobb magyar labdarúgónak járó díjról a szurkolók, a többről pedig az NB I-es csapatok képviselőinek (a legfiatalabb és legidősebb játékos, a csapatkapitány és a vezetőedző) szavazatai döntöttek. A bajnokság legjobb játékosának és a gólkirálynak járó díjat is Nemanja Nikolics kapta.

A szurkolók ellenben az év legjobb magyar labdarúgójának Bódi Ádámot választották. Ugyancsak a rajongók voksoltak az idény legszebb góljára, a debreceni Varga József az MTK-nak lőtt bombája aratta a legnagyobb közönségsikert. Az év felfedezettje Kitl Miklós, a legsportszerűbb csapat az MTK, a legjobb edző Joan Carrillo, a legjobb játékevezető Solymosi Péter lett.

Az idény végén a *Nemzeti Sport* közölte osztályozókönyvének végállását. A mezőnyjátékosok között így alakult az első tíz sorrendje: 1. Juhász Roland (Videoton) 4,292, 2. Nemanja Nikolics (Videoton) 4,125, 3. Böde Dániel (FTC) 4,107, 4. Bódi Ádám (DVSC-Teva) 3,900, 5. Varga József (DVSC-Teva) 3,885, 6. Elek Ákos (DVTK) 3,867, 7. Gera Zoltán (FTC) 3,840, 8. Kádár Tamás (DVTK) 3,813, 9. Filipe Oliveira (Videoton) 3,783, 10. Simon Krisztián (Újpest) 3,765. Érdekes, hogy három olyan futballista is bekerült az első tízbe, aki csak ősszel szerepelt az OTP Bank Ligában, aztán külföldre igazolt. A kapusok különversenyét a kecskeméti Tomaš Tujvel nyerte (3,741), az újpesti Balajcza Szabolcs (3,688) és a felcsúti Braniszlav Danilovics (3,609) előtt. Feltűnő, hogy Juan Calatayud és Dibusz Dénes – vitathatatlanul az idény legjobb két kapusa – nem kapott annyi osztályzatot, hogy rangsorolni lehessen! A posztonkénti rangsor alapján az év tizenegye: Tujvel – Lázár (DVSC-Teva, 3,625), Juhász, Kádár, Korhut (DVSC-Teva, 3,607) – Varga, Elek – Bódi, Gera, Filipe Oliveira – Nikolics. A B-csapat: Balajcza – Szolnoki (Videoton, 3,520), Lipták (Győri ETO, 3,679), holtversenyben Mateos (FTC) és Máté (DVSC-Teva) 3,632, Stopira (Videoton, 3,520) – Somália (FTC, 3,625), Sándor (Videoton, 3,600) – Simon, Kovács (Videoton, 3,652), Lamah (FTC, 3,700) – Böde.

MAGYAR KUPA

A Fradi nagyon eláztatta a Videotont

A Ferencváros több mint tízéves várakozás után nyerte meg ismét a hazai futball két nagy trófeájának, a bajnoknak, vagy a Magyar Kupa győztesének járónak az egyikét. Ami a döntőben mutatott játékot – de nincsen kétség: ami az addig vezető utat is – illeti, teljesen megérdemelten. Thomas Doll együttese a Hévíz ellen 8-0-ra, a Vecsés ellen 6-1-re, az Erzsébeti SMTK ellen 3-0-ra nyert az első három fordulóban. A negyedikben vette a legnehezebben az akadályt, a Bp. Honvéd ellen csak tizenegyespárbajban jutott tovább. Az NB II-es Csákvár és Szolnoki MÁV nem okozott gondot – a zöld-fehérek úgy lettek finalisták, hogy csupán egy élvonalbeli vetélytárral találkoztak, igaz, Dibusz Dénes és Jova Levente mindössze két gólt kapott az egész sorozatban.

A Videotonnak sem volt sokkal nehezebb az útja, de a fehérváriak is egyszer majdnem bajba kerültek. A Testvériség elleni 7-0 és a Kunszállás elleni 8-0 után a Szigetszentmiklóst csak nagyon nehezen, 2-1-re gyűrték le. A Diósgyőr elleni 2-1-gyel már a negyeddöntőben járt Joan Carrillo együttese, amely a Pécsi MFC-n és az Újpesten is kettős győzelemmel jutott túl.

Különleges volt a döntő az edzők személye miatt. Korábban, a sorozat lassan 106 éves történetében még soha nem fordult elő, hogy két, egymást követő esztendőben külföldi edző nyerje meg csapatával a kupakiírást. 2014-ben Nebojsa Vignjevics győzött az Újpestelel – 2015-ben német edző ünnepelhetett a játékosaival. Egyébként a kupatörténelemben korábban arra sem volt példa, hogy kétszer egymás után csak külföldi születésű edzők jussanak alakulatukkal a

Fotó: mész.hu

Az özönvíz sem zavarta a Fradi ünneplő játékosait a döntő után. A serleg Ramirez és Gyömbér kezében

fináléba, ezúttal viszont igen. Thomas Doll lett John T. Robertson (1910), William Holmes (1914), Henk ten Cate (2000), Tomiszlav Szivics (2011) és Nebojsa Vignjevics (2014) után a Magyar Kupa-döntők történetének hatodik győztes külföldi tréner.

A zöld-fehérek edzőjének az első félidőben még kellett izgulnia, sikerül-e megszereznie edzői pályafutása első országos titulust, a Videoton jobban és a kapura veszélyesebben játszott. A második félidő ellenben a hazai környezetben játszó Ferencvárosé volt, Varga Roland szinte abban a pillanatban szerezte meg a vezetést, amikor elkezdett ömleni az eső. S attól kezdve már nem volt kétséges a meccs kimenetele.

A Magyar Kupa-döntő előmérkőzéseként játszott a Sajóbátonyi Vegyész SE és a Jászapáti Városi SE az Amatőr Kupáért. A borsodiak 2-1-re nyertek, pedig az ellenfélnél két korábbi magyar bajnok, Kiskapusi Balázs és Vén Gábor is pályán volt.

A Magyar Kupa 2014–2015-ös kiírása

Negyeddöntő: Ferencváros–Csákvár 5-0, 5-0, Gyirmót–Újpest 0-0, 0-4, Várda–Szolnoki MÁV 1-3, 1-1, Videoton–Pécsi MFC 2-1, 3-0

Elődöntő: Szolnoki MÁV–Ferencváros 0-2, 1-1, Videoton–Újpest 1-0, 4-1

Döntő

Ferencváros–Videoton 4-0 (0-0)

2015. május 20., Üllői út, 15 127 néző. Jv.: Iványi

Ferencváros: Dibusz – Dilaver, Pavlović, Batik, Ramirez (Bönig, 89.) – Gera (Csukics, 87.), Somália, Nagy Á. (Gyömbér, 70.) – Varga, Böde, Lamah

Videoton: Calatayud – Szolnoki, Juhász, Vinícius, Stopira – Sándor, Simon (Trebotić, 63.) – Gyurcsó, Kovács (Feczesin, 71.), Filipe Oliveira (Álvarez, 63.) – Nikolics

Gólszerzők: Varga R. (53.), Batik (60.), Lamah (69.), Szolnoki (86. – öngól)

A Ferencváros nyerte meg az utolsó kiírást

Ahogy 2013-ban, úgy 2015-ben is a döntőbeli ellenfél pályáján nyerte meg a Ferencváros a Ligakupát. Már a finálé előtt bejelentette az MLSZ, hogy a jövőben nem írja ki a valóban csekély presztízsű sorozatot, így a debreceni találkozó „plusz” tétje az is volt, ki nyeri az utolsó szériát. Egyik edző sem a legerősebb csapatát küldte pályára, a Fradiban hét, a DVSC-ben egy olyan futballista is pályára lépett, aki bajnoki találkozón nem szerepelt az OTP Bank Liga 2014–2015-ös idényében. A fentiek talán azt sejtetik, hogy a vendéglátók együttese volt az erősebb, de a Ferencváros biztosan nyert. Annak ellenére is, hogy a hajrában, 1-2-nél, a két gárda tavaszi bajnokiján is látványos gólt szerző Bódi Ádám a lécre bombázta a labdát.

Fotó: mlsz.hu

Ligakupadöntő

Ferencváros–DVSC-Teva 2-1 (1-0)

2015. június 3., Debrecen, 5000 néző. Jv.: Fábíán

Ferencváros: Jova – Valencsik, Csukics, Batik, Bönnig – Haris (Kárász, 20.), Gyömbér (Csílus, 41.) – Nagy Dániel (Nyéki, 92.), Zsivóczky (Kovács K., 57., Lakatos, 82.), Ugrai – Böde

DVSC-Teva: Verpecz – Kuti (Kulcsár T., 60.), Brkovic, Máté (Mészáros, 60.), Korhut – Mihelić, Berdó, Ludánszki, Sós (Ferenczi, 64.) – Szécsi (Bódi, 46.), Tisza (Balogh N., 46.)

Gólszerzők: Ugrai (8., 11-esből), Nagy Dániel (47.), Brkovic (73.)

Kiállító: Ludánszki (35.)

Fotó: mlsz.hu

Berzi Sándor viszi a trófeát a győzteseknek. Az FTC a Magyar Kupa után a Ligakupát is megnyerte 2015 tavaszán

Szerzett gól nélkül is lehet kupát nyerni

Az Újpest 2014 derekán két hónap alatt két serleget nyert meg tizenegyespárbajban, a Diósgyőri VTK elleni Magyar Kupa-finálé után a Szuperkupát. Nebojsa Vignjevics, aki 2013 őszén került a lila-fehérekhez, az első négy tróféából, amelyért harcba szállt a csapatával, kettőt elvitt. A Szuperkupa 90 perce során az első félidőben a csapata játszott fölényben, ám éppen úgy nem tudott gólt szerezni, mint a második félidőre feljavult debreceniek. A kapura lövések aránya (13:8) némi újpesti fölényről árulkodik, de a döntetlen megfelelt a játék képének. Utána pedig következhetett a szétlövés...

Újpest FC–DVSC-Teva 0-0 (tizenegyesekkel: 5-4)

2014. július 11., Puskás Ferenc Stadion, 2000 néző. Jv.: Kassai

Újpest FC: Balajcza – Vadász, Litauszki, Heris, Forró – Nagy G. Vasziljevics, Balogh B. – Simon, Sztaniszlavljevics (Nagy J., 86.), Suljić (Mboma, 61.)

DVSC-Teva: Novakovics – Lázár (Sidibé, 74.), Máté, Mészáros, Vadnai – Mihelić (Jovanovics, 46.), Varga, Bouadla, Bódi – Kulcsár (Seydi, 30.), Tisza

A tizenegyeseket értékesítette: Vasziljevics, Nagy, Litauszki, Simon, Heris, ill. Sidibé, Jovanovics, Tisza, Varga. Kihagyta: Balogh B., ill. Bódi, Máté

Ünneplő újpestiek a megnyert Szuperkupadöntő után. A tróféát emelő Balajcza Szabolcs főszerelő volt

Dárdai jött, látott – és reményt adott

A nemzeti válogatott 400. hazai mérkőzésén – egyben a 2016-os Európa-bajnokságra vezető út első állomásán – minden adott volt a jó hangulathoz. Telt ház várta a magyar és az északír futballistákat Pintér Attila szövetségi kapitány első (és mint utóbb kiderült: utolsó) tétmérkőzésén. Az Üllői úton Gulácsi – Vanczák, Juhász, Lipták – Varga J., Tőzsér – Gyurcsó (Lovrencsics), Dzsudzsák, Balogh – Nikolics (Priskin), Rudolf (Kovács) összeállításban szerepelt a magyar legénység. Az ötlettellenül játszó együttes elsősorban Priskin Tamás és Lovrencsics Gergő beállításának köszönhetően valamelyest feljavult, sőt a 75. percben a felvidéki születésű középcsatár fejes góljával megszerezte a vezetést. Nem tudta azonban kihúzni a hátralévő percekét. Miután a kapitány korábban kimerítette már a cserelehetőségeit, Lipták Zoltán sérülése után emberhátrányba került a válogatott, a vérszemet kapott britek pedig kihasználták a két adódó lehetőségüket. Előbb Kyle Lafferty előkészítése után McGinn szerzett gólt, majd Niall McGinn labdája a Laffertyvel csatázó Vanczák Vilmosról a magyar kapuba pattant. A nagy csalódást keltő vereség után néhány nappal az MLSZ vezérkara meglepő lépésre szánta rá magát: menesztette Pintér Attilát, és a Hertha BSC U15-ös csapatát irányító Dárdai Pált kérte fel megbízott szövetségi kapitánynak. A korábbi válogatott középpályás első lépésben csak az őszi mérkőzésekre vállalta a csapat irányítását, méghozzá külön anyagi juttatások nélkül.

Nagyon sokat kockáztatott, hiszen a létező legnehezebb kihívással kellett szembenéznie: a bukaresti, románok elleni találkozót következett. Dárdai, aki a mérkőzések előtti néhány napos összetartásoktól eltekintve továbbra is Berlinben, a családjával élt, korábbi válogatottakra alapozta a stábját, amelyben helyet kapott Szabics Imre, Sallói István, s nagy meglepetésre Nyilasi Tibor is.

Dárdai kapitány a játékosai, Stieber, Tőzsér, Leandro, Nikolics, Gera, Pintér és Juhász társaságában

Dárdainak sikerült felráznia a válogatottat, amely győzelmi esélyt szalasztott el a román fővárosban. Így is nagyszerűen helytállt, a kapitány által a mérkőzés előtt zseninek titulált Dzsudzsák Balázs makulátlan szabadrúgásgóllal egyenlített ki, sőt a hajrában Nikolics még a győztes gólt is megszerezhetette volna. Fényesen bevált Király Gábor „reaktíválása”, az általa irányított védelmen nyoma sem volt az előző bukaresti találkozón látott pániknak. 1972 óta először szerzett gólt a magyar válogatott Bukarestben, sőt 1981 óta először játszott döntetlent. Csapatunk a Király – Varga, Juhász, Korcsmár, Kádár – Elek, Gera (Tőzsér) – Lovrencsics (Simon K.), Dzsudzsák, Stieber (Nikolics) – Szalai összeállításban játszott, Dárdai a lefújás után az ezúttal elsősorban a védőmunkában jeleskedő Gera Zoltánt nevezte a mezőny legjobbjának.

Három nappal később újabb selejtező következett, ezúttal a feröeri műfűvön. A kapitány úgy döntött, kisebb sérülések és fáradtság miatt változtat a győzelemmel felérő döntetlent elérő legénységen, Gerát azért a csapatban tartotta...

Fotó: mlsz.hu

Gera Zoltán visszatérése nagy nyereség

Fotó: mlsz.hu

Király Gábor előtt már csak Bozsik József áll az örökranglistán

A Dibusz – Simon K., Juhász., Kádár, Korhut – Varga J., Gera, Tőzsér (Kalmár), Dzsudzsák – Szalai (Priskin), Nikolics (Fiola) összeállítású alakulat játszott, Szalai Ádám az első félidő közepén, megtörve hosszú gólcsendjét, megszerezte a vezetést. Noha a játék képe alapján a döntetlen legalább annyira reális lett volna, mint a magyar győzelem, milyen jó, hogy végül három ponttal sikerült hazatérni! Inkább fanyalgás, mintsem elismerés követte itthon a látottakat, akkor még senki sem sejtette, hogy a feröeri gárda hat pontot elvesz a görögöktől a selejtező-sorozatban.

Dárdai a finnek elleni csata előtt azt hangoztatta, hogy nagyon türelmesen kell játszani, s megkérte a szurkolókat, bízzanak a csapatban akkor is, ha sokáig nem születik gól. Az e találkozózt megelőző két magyarországi fellépésükön nem sikerült legyőznünk az északi rokonokat. Ugyanakkor a kapitány azt is nyilvánvalóvá tette, hogy csak a győzelemmel elégszik meg, így lehet meg a három őszi tétmeccsére tervezett hét pont. A november közepén vívott találkozón a vendégek meglepően labdabiztosan játszottak, a magyar támadások pedig nem voltak igazán veszélyesek. Ellenben a hajrában Gera Zoltán a kapunak háttal felugorva a hálóba tudta csúsztatni a lab-

dát – Dárdai Pál győzelemmel zárta első hazai meccsét kapitányként. A sikert a Király – Fiola, Lang, Juhász (Forró), Kádár – Elek, Tőzsér – Simon K. (Lovrencsics), Gera, Dzsudzsák – Szalai (Nikolics) összeállítású együttes harcolta ki.

Négy nappal később betű szerint felkészülési mérkőzést játszott a magyar válogatott a Fabio Capello által irányított Szbornajával. A Dibusz – Fiola (Poór), Juhász, Kádár, Forró – Tőzsér, Kalmár (Stieber) – Lovrencsics (Simon Á.), Kovács (Nikolics), Dzsudzsák (Gyurcsó) – Szalai (Priskin) összeállítású csapat 2-1-re kikapott. Szergej Ignasevics és Alekszandr Kerzsakov gólja után Nemanja Nikolics a 86. percben szépített. Az idényben ez volt az egyetlen Dárdai irányításával játszott találkozó, amelyen egynél több gólt kapott a válogatott. (Egyet is csak Bukarestben.) A mérkőzés után elkezdődött a találgatás és a reménykedés: sikerül-e az MLSZ vezetőségének megállapodásra jutnia Dárdai Pállal, s főleg a berlini klub vezérkarával a kapitány maradása tárgyában. December közepén kiderült: igen. A tavaszi találkozókra – sőt, a magyar szövetség értelmezésében a selejtező-sorozat végéig – Dárdai megkapta az engedélyt tulajdonképpeni munkaadójától, a Hertha BSC-től. Ugyanakkor bonyolította a helyzetet, hogy február elején a Bundesliga 1-ben a kiesés ellen küzdő kék-fehérek menesztették Jos Luhukayt, s az U15-ös csapat addigi edzőjét, a pro licences tanfolyamot éppen végző magyar klublegendát kérték fel a „tűzoltásra”.

Dárdai jól kezdett, a görögök elleni budapesti selejtező idejére eső bajnoki szünet előtt már reális esélye volt a Herthának az élvonalbeli tagsága meghosszabbítására. Mindazonáltal óriási idegi megterhelést jelentett az edzői pályán újoncnak számító „duplázónak” a kettős szerepvállalás. Az addig nagy csalódást keltő görög válogatott képletesen a Groupama Arénában akart az előtte állók után eredni. Mindez óvatosságra intette a magyar stábot, talán túlságosan is nagy óvatosságra. Nem esett gól a mérkőzésen, a 0-0 azt jelentette, hogy maradt a válogatottunk a pótselejtezőt érő harmadik helyen, de nőtt a hátránya a románokkal és az északirekkel szemben. Az egy pontot a Király – Fiola, Juhász, Kádár, Leandro – Stieber, Gera, Tőzsér, Elek (Pintér), Dzsudzsák – Szalai (Nikolics) összeállítású csapat szállította, legközelebb a gólhoz a görög Levadiakoszból hazahívott Pintér Ádám járt a hajrában, kiváló lövésével.

Június elején Debrecenben lépett újra pályára a válogatott. A finnek elleni selejtező előtt a szövetség a litvánokat kötötte le ellenfélnek. Dárdai meglepte a közönséget azzal, hogy tartalékos tizeneggyel kezdett, előre jelezve, hogy a szünetben hatot cserél majd. Játéko-

A litvánok ellen (balról): Nikolics, Fiala, Simon Á., Lang, Stieber, Forró, Tőzsér, Szolnoki, Priskin, Dibusz, Dzsudzsák

sai meg azzal tágitották kerekre a nézők szemét, hogy az első négy helyzetből négy gólt lőttek az első félórában. Egyik gól szebb volt, mint a másik, Stieber pontos lövése, Dzsudzszak szabadrúgása, Nikolics csavarása, Priskin biztos helyzetkihasználása mind-mind tapsot érdemelt. Kár, hogy a második félidőre ellaposodott a játék. A találkozón Dibusz (Király) – Szolnoki, Fiola (Szélesi), Lang, Forró (Leandro) – Stieber (Varga R.), Simon Á., Tőzsér, Dzsudzszak – Nikolics (Szalai), Priskin (Németh K.) összeállításban játszott a magyar csapat.

Fotó: mlb.hu

A gólszerző Stieber Zoltánt ünneplik társai Helsinkiben

Fotó: mlb.hu

A „hazai pályán” játszó Dzsudzszak Balázs gólöröme a Nagyerdei Stadionban

A finnországi selejtezőre visszakerült a kapuba az edzéseken nagy formában védő Király, s vállalta a játékot a könnyebben sérült Gera, Dzsudzszak, Juhász hármasa is. Így festett az összeállítás: Király – Fiola, Lang, Juhász, Kádár – Stieber, Gera, Tőzsér, Dzsudzszak (Simon Á.) – Priskin (Németh), Szalai (Nikolics). Az első tíz percben akár három gólt is szerezhetett volna a magyar csapat, de aztán kiegyenlítettébb lett a játék. Mégis, a második félidő elején Németh Krisztián emelése után a finn középhátvéd, Markus Halsti szinte a gólvonalról vágta ki a labdát. Utána feljöttek a finnek, az orosz származású Roman Eremenko lövését Király emberfeletti bravúrral hártotta. Szinte abban a percben, amelyben Gera Budapesten a győztes találatot szerezte, elsült Stieber lába: a hamburgi légiós óriási gólt rúgott. Dárdai szinte önkívületben ünnepelte a gólt. „A szezon végén huszárós hajrát vágta ki a fiúk, le a kalappal előttük! Nagyon szervezett és jó finn csapatot sikerült meglepnünk a labdatartással. Végig kontrolláltuk az első félidőt, megvolt a két-három nagy helyzet is, de kimaradtak. A szünet után a finnek 15-20 percig jobbak voltak, utána rátettünk még egy lapáttal. Stiebernek külön gratulálok, mert technikailag rendkívül nehéz lövést sikerült tökéletesen végrehajtania ilyen kiélezett helyzetben” – örvendezett a mérkőzés után.

2014. szept. 7.	Bp., Groupama A.	ÉSZAK-ÍRO.	1-2 (0-0)	Eb-sel.	Priskin
2014. okt. 11.	Bukarest	ROMÁNIA	1-1 (0-1)	Eb-sel.	Dzsudzszak
2014. okt. 14.	Torshavn	FERÖER-SZIG.	1-0 (1-0)	Eb-sel.	Szalai
2014. nov. 14.	Bp. Groupama A.	FINNO.	1-0 (0-0)	Eb-sel.	Gera
2014. nov. 18.	Bp. Groupama A.	OROSZO.	1-2 (0-0)		Nikolics

2015. márc. 29.	Bp. Groupama A.	GÖRÖGO.	0-0	Eb-sel.	
2015. jún. 5.	Debrecen	LITVÁNIA	4-0 (4-0)		Stieber, Dzsudzsák, Nikolics, Priskin
2015. jún. 13.	Helsinki	FINNO.	1-0 (0-0)	Eb-sel.	Stieber

Az idény során a válogatottban szerepelt játékosok

8 mérkőzésen: Dzsudzsák Balázs (Dinamo Moszkva), Tózsér Dániel (Watford), Nemanja Nikolics (Videoton)

7 mérkőzésen: Juhász Roland (Videoton), Szalai Ádám (Hoffenheim)

6 mérkőzésen: Fiola Attila (Paksi FC, Puskás Akadémia), Kádár Tamás (Diósgyőri VTK, Lech Poznań)

5 mérkőzésen: Gera Zoltán (FTC), Király Gábor (Fulham), Priskin Tamás (Győri ETO), Stieber Zoltán (HSV)

4 mérkőzésen: Lovrencsics Gergő (Lech Poznań)

3 mérkőzésen: Dibusz Dénes (FTC), Elek Ákos (Diósgyőri VTK, Csengcsan Jataj), Forró Gyula (Újpest), Lang Ádám (Győri ETO), Simon Ádám (Videoton), Simon Krisztián (Újpest), Varga József (DVSC-Teva)

2 mérkőzésen: Gyurcsó Ádám (Videoton), Kalmár Zsolt (RB Leipzig), Kovács István (Videoton), Leandro (Omonia Nicosia), Németh Krisztián (Sporting Kansas City)

1 mérkőzésen: Balogh Balázs (Újpest), Gulácsi Péter (RB Salzburg), Korhut Mihály (DVSC-Teva), Korcsmár Zsolt (Greuther Fürth), Lipták Zoltán (Győri ETO), Pintér Ádám (Levadiakosz), Poór Patrik (MTK), Rudolf Gergely (Győri ETO), Szélesi Zoltán (Puskás Akadémia), Szolnoki Roland (Videoton), Vanczák Vilmos (Sion), Varga Roland (FTC)

Az A-válogatott törzstagjai

Király Gábor (Fulham)	5
Fiola Attila (Paks, Puskás A.)	6
Juhász Roland (Videoton)	7
Kádár Tamás (DVTK, Lech)	6
Tózsér Dániel (Watford)	8
Stieber Zoltán (HSV)	5
Gera Zoltán (FTC)	5
Dzsudzsák Balázs (Dinamo M.)	8
Nemanja Nikolics (Videoton)	8
Priskin Tamás (Győri ETO)	5
Szalai Ádám (Hoffenheim)	7

Fotók: mész.hu

2014–2015

Bouadla butaságát bánhatta a Loki

Augusztus végére elfogytak a magyar csapatok az európai kupák mezőnyéből, ami egyben azt is jelenti, hogy ismét nem tudott egyik indulónk sem feljutni a Bajnokok Ligája vagy az Európa Liga főtáblájára. Pedig a DVSC-Teva nem járt messze a sikertől.

A Loki egy északír amatőr csapat, a Cliftonville ellen kezdte szereplését. A belfasti 0-0 csalódást okozott, a hazai 2-0 elég volt a továbblépéshez. Nem játszott jól Kondás Elemér csapata, René Mihelič csak Jamie McGovern kiállítását követően szerelte meg a vezetést, szabadrúgásból. A második gólt a hajrában Ibrahima Sidibé szerezte. A következő körben a korábban a BL-főtáblán is szereplő BATE Boriszov jutott a piros-fehéreknek. A Loki 1-0-ra megnyerte a hazai mérkőzést Sidibé tizenegyes góljával, sőt Fehéroroszországban is vezetett a csatár újabb, ugyancsak büntetőből lött találatával. Selim Bouadla felesleges kiállítását azonban megbolygatta a sorokat, a BATE Volodko, majd Rogyinov góljával fordított. Ám a 94. percben még mindig a DVSC-Teva állt továbbjutásra! Az utolsó pillanatok egyikében Szergej Krivec azonban továbbjuttatta a BATE legénységét. A debreceniek átkerültek az Európa Liga selejtezőjébe, ahol a svájci Young Boys ellen (noha Sidibé Bernben is a kapuba talált) 3-1-re kikaptak, a visszavágón pedig 0-0-t játszva nem tudtak faragni a hátrányból.

Az Európa Ligában a Ferencváros – bár nagyon gyenge teljesítménnyel – a kinti 1-1-es döntetlen után hazai pályán 2-1-re győzve továbbjutott a selejtező első fordulójában a máltai Sliema Wanderers ellen. (A szigeten Nalepa, a Puskás Stadionban Ugrai és Busai segítette góllal a Fradit.) A következő fordulóban a horvát NK Rijeka már túl erősnek bizonyult, kettős győzelemmel (1-0, 2-1) mehetett a következő fordulóba. Ugrai Roland a zöld-fehérek mindkét nyári európai kupameccsén értékesített egy tizenegyeset.

A Győri ETO már az első találkozón, itthon elveszítette továbbjutási esélyét az IFK Göteborggal szemben (0-3), noha dicséretes, hogy a svédországi visszavágót Rudolf Gergely kiállítását követően is megnyerte Nemanja Andrics góljával.

A második számú kupasorozatban leginkább a Diósgyőri VTK tett ki magáért. A máltai Birkirkarán kettős győzelemmel jutott túl (Barczy és Bacsa gólja hozta a 2-1-es debreceni győzelmet, a Ta'Qaliban Elek, Husi, Barczy és Marjanovics egy-egy találatával sikerült 4-1-re

Nenad Novakovics, a DVSC-Teva kapusa hárít a BATE Boriszov elleni Bajnokok Ligája-mérkőzésen

Fotó: dpsc.hu

nyerni), majd remekelt az előzetesen esélyesebbnek tartott bolgár Litex Lovecs ellen idegenben. Németh és Grumics góljával 2-0-ra nyert. Ezek után simább visszavágóra gondoltunk, de a nyíregyházi találkozó végén izgulni kellett. Pedig Gosztonyi András büntetőből tovább növelte az előnyt, de a bolgárok a 80. és a 85. percben is szereztek egy gólt. Szerencsére harmadikra már nem futotta nekik.

A DVTK harmadik ellenfélként az orosz FK Krasznodart kapta, amely ellen a hazai, debreceni mérkőzést 5-1-re (Bacsa 0-2-nél szépített), a kintit „csak” 3-0-ra veszítette el. S a játék képe alapján még nagyobb különbség volt a két csapat között.

EURO 2020

Eb-mecsek lesznek Budapesten!

*2014. szeptember 19. fontos dátum a magyar labdarúgás történetében: Genfben akkor dőlt el, hogy – a **Michel Platini** által kezdeményezett, az első, az UEFA által szervezett kontinensbajnoki döntő hatvanadik évfordulójához kapcsolódó „páneurópai Eb” részeként – Budapest is Európa-bajnoki mérkőzést rendezhet. A főváros három csoportmérkőzésnek és egy nyolcaddöntőnek adhat otthont.*

2020-ban rendhagyó Európa-bajnokságot tartanak, a mérkőzéseket ugyanis nem egy vagy két országban, hanem kontinensszerte 13 városban rendezik. Az Európai Labdarúgó-szövetség szeptemberi döntése alapján a 2020-as Eb egyik helyszíne Budapest lesz. Az aranymecset és az elődöntőket a londoni Wembley kapta, negyeddöntőt és három csoportmecset rendezhet München, Baku, Szentpétervár és Róma. Három-három csoportmérkőzés és egy-egy nyolcaddöntő helyszíne lesz Koppenhága, Bukarest, Amszterdam, Dublin, Bilbao, Budapest, Brüsszel és Glasgow. A 19 kandidáló labdarúgó-szövetség pályázatai közül választotta ki a tizenhárom helyszínt, köztük Budapestet. A magyarországi mérkőzések tervezett helyszíne a várhatóan 2018-ra felépülő, új, majdan 68 ezer fő befogadására alkalmas Puskás Ferenc Stadion lesz.

A Chelsea nyitotta meg a Groupama Arénát

A Ferencváros világsztárokát hívott új stadionja, a Groupama Aréna augusztus 10-i megnyitójára: José Mourinho és a Chelsea játékosai szerepeltek a nyitómérkőzésen. A forгатatókönyv tökéletesen alakult, hiszen a Fradi szerzett vezetést, az első gólt az új stadionban egy klublegenda, Gera Zoltán lőtte. A folytatásban az angolok fordítottak, Ramíres az 51., Cesc Fabregas a 81. percben szerzett gólt.

A zöld-fehérek a tavaszi idény kezdete előtt Törökországban edzőtáboroztak, s mind a három mérkőzésüket megnyerték a cseh Bohemians Praha (4-2), a dán Hobro IK (2-1) és a japán Sonan Bellmare (5-0) ellen.

A Videoton is játszott 2014 nyarán egy európai topcsapattal: július 12-én az ausztriai edzőtáborozáson résztvevő Paris-SG ellen nagyszerűen helytállt, a szünetben még 3-2-re vezetett, s végül 4-3-ra kapott ki. Nemanja Nikolic két, Juhász Roland egy gólt szerzett a tartalékosan felálló, de a két brazilt, Lucas Mourát és a fiatal Marquinhos, az argentin Javier Pastorét és a veterán, 2001-ben Konföderációs Kupát nyert Zoumara Camarát is a soraikban tudó párizsiak ellen. A székesfehérváriak január közepétől egyhetes megszakítással egy hónapot töltöttek a marbellai edzőtáborban, közben erős csapatok ellen játszottak felkészülési mérkőzéseket. A kiemelésre érdemes eredmények: –1860 München 0-2, –Suwon Samsung Bluewings 1-3, –Lokomotiv Moszkva 0-1, –Dinamo Kijev 1-0, –CSZKA Moszkva 0-1. A hazatérés után Dunaszerdahelyen 1-0-ra nyertek a DAC 1904 ellen. Ugyancsak Spanyolországban készült a Puskás Akadémia csapata, amely megverte a norvég Haugesundot és döntetlent játszott a brazil Atlético Paranaensével.

Egyébként az élvonalbeli csapatok döntő többsége külföldön járt a bajnokság tavaszi folytatása előtt. Február egy részét Törökországban töltötte a DVSC-Teva, a Dunaújváros, a Győri ETO, az MTK, a Paks, a Nyíregyháza, a Pécsi MFC és az Újpest is. A DVSC-Teva Belekben veretlen maradt öt mérkőzésen, pedig a Torpedo Kutaiszival (2-2), az 1. FC Slováckóval (1-0), sőt, a bukaresti Rapiddal (2-1) is játszott. A DVTK-nak sem ment rosszul a Kickers Offenbach (1-1), a Csernomorec Odessza (0-0) és főleg az Otelul Galați ellen (5-1).

A Szombathelyi Swietelsky-Haladás február 11-én La Pinetában 2×30 perces edzőmérkőzésen 2-2-es döntetlent játszott a Roberto Mancini által irányított FC Internazionale ellen. Noha a milánóiak tartalékosan álltak ki, Hernanes és Podolski erősítette soraikat. Andrea Mancini egy fél félidőn keresztül édesapja csapata ellen játszhatott. A találkozó leglátványosabb gólját Radó András lőtte.

Már a bajnokság közben, március 28-án a DVSC-Teva pazar játékkal 6-0-ra lélepte a Dinamo București gárdáját. Kiválóan teljesített Kulcsár Tamás, aki négy gólt lőtt a románok hálójába.

Fotó: tempofrad.hu

Gera labdája útban a hálóba. Ez volt az első gól a Groupama Arénában

Dárdai Pál „újoncként” benn tartotta a Herthát

Kevés magyar futballista játszott a 2014–2015-ös európai klubfutball elitjében. Érdekes volt ezzel kapcsolatban *Marosi Gergely* a *Nemzeti Sport* online felületén megjelent összegzése (*Európa nemet mondott a magyar futballistákra, 2014. szeptember 3.*), amely némileg hatásvadász címmel bár, de a lényegét közli: „2014. szeptember 2-án, az átigazolási záróra után mindössze két magyar játékost találunk a négy nagy európai topligában. Tíz európai élbajnokságot vizsgáltunk meg a riasztóan csökkenő magyar légió nyomában járva: a rendszerváltás óta nem szerepelt ilyen kevés magyar labdarúgó topfutballt (vagy annak közelségét) ígérő helyeken.” További megállapításai: „1996 óta nem volt ilyen kevés topligás légiósunk.” Valamint: „A rendszerváltás óta sosem volt ilyen kevés, magas szintű élvonalbeli bajnokságban játszó játékosunk.”

A fenti adatok éppen úgy igazak, mint az, hogy az idényben 36 játékosunk szerepelt az A-válogatottban, s közülük 15 legalább egyszer külföldi klub játékosaként kapott meghívást. (Az ősszel az Újpestből meghívott Simon Krisztián tavasszal már az 1860 München tagjaként érkezett a mérkőzésekre, de ebben a periódusban nem játszott válogatott mérkőzésen.)

Nézzük a 2014–2015-ös magyar légiót, elsősorban az első- és másodosztályú klubokban játszókra és a korábbi válogatottakra fókuszálva!

A német Bundesliga 1-ben pályafutása eddigi legjobb idényét tudhatta maga mögött Stieber Zoltán, aki a Hamburger SV-ban Rafael van der Vaartot szorította ki. Szalai Ádám a Hoffenheim játékosa volt, e klub kapusedzőjeként dolgozott Petry Zsolt. Dárdai Pál februárban lépett elő U15-ös edzőből megbízott vezetőedzővé a Hertha BSC-nél, sikerült benn tartani a csapatot az élvonalban. A szövetségi liga 1963 óta íródo történetében a hatodik magyar tréner lett, Bédli János, Csaknád Jenő, Csernai Pál, Lóránt Gyula és Vincze Jenő után. Előtte legutóbb 1991-ben dolgozott magyar a legmagasabb német osztályban vezetőedzőként: Csernai éppen a Herthát vezette. Érdemes megjegyezni, hogy az úgynevezett topligákban, azaz az angol, a német, az olasz és a spanyol élvonalban, a mérföldkövet jelentő 1986-os mexikói világbajnokság óta a magyar futballból indultak közül csak Kovács Ferenc (1986–1987, Las Palmas), Dunai II Antal (1986–1989, Murcia), Kubala László (1986–1989, Murcia, Málaga, Elche), Csernai Pál (1988 Eintracht Frankfurt, 1990–1991 Hertha BSC) dolgozott vezetőedzőként.

A Bundesliga 2-ben játszott (pontosabban: keveset játszott) Kalmár Zsolt (RB Leipzig), Simon Krisztián (1860 München) és a megsérült Korcsmár Zsolt (Greuther Fürth).

Dzsudzszák Balázs az orosz Dinamo Moszkva mezét viselte. A román

Dzsudzszák Balázs boldogsága a Dinamo Moszkva edzőmérkőzésén

bajnokság legmagasabb osztályában szerepelt a korábban kaposvári Böle Lukács (CSMS Iași), valamint Nagy Olivér (Ceahlăul Piatra Neamț), és a csak a tartalékpádig jutott Kovács Zoltán kapus (Dinamo). Svájcban futballozott Vanczák Vilmos (Sion), aki kupagyőztes lett alakulatával. Tavasszal a Grasshoppershez került Vadócz Krisztián. A török Mersin İdman Yurdu együttesében szerepelt Futács Márkó.

Gulácsi Péter a második szezonját is (ahogyan az elsőt) a bajnokság és a kupa megnyerésével zárta Ausztriában, a Red Bull Salzburgban. Az osztrák játékosok szervezete 2014-ben Az év kapusa címmel is kitüntette. A szezon végén a német Bundesliga 2-be, a lipcsei RB-hez igazolt. A salzburgi klub pályaedzője volt Lőw Zsolt. Ugyancsak az osztrák elitben játszott ősszel Simon Attila (Wolfsberger AC), majd a klub második csapatához, a területi bajnokságban szereplő WAC/St. Andrä II-höz került. A korábbi válogatott játékosaink közül a III. osztályban védett Sáfár Szabolcs (SC Ritzing), aki 2014-ben életműdíjat kapott az osztrák futballisták szervezetétől. A 2008-ban háromszoros válogatott Orosz Péter a Vorwärts Steyr tagja volt. A negyedik ligában játszott Stark Péter (ASK Schwadorf), az ötödikben Koplárovcics Béla (TSV Utzenach) és Rósa Dénes (SK Altheim), a hetedikben Hercegfalvi Zoltán (FCU Neustadt), a nyolcadikban Pest Krisztián (Union Michaelnbach).

Gulácsi Péter duplázott a második ausztriai idényében is

Angliában a második vonalban szerepelt Tőzsér Dániel (Watford), aki a csapatával feljutott a Premier League-be. Bogdán Ádám a Bolton Wanderers második számú kapusa volt, elsősorban a kupamérkőzéseken kapott szerepet. Egyiken, a Liverpool FC ellenin olyan remekül védett, hogy a „vörösök” az idény után leszerződötték 2015 nyaratól. Király Gábor ugyan az 1860 Münchenben kezdte az idényt, de aztán átkerült a Fulhambe. Négy bajnoki és egy Ligakupa-meccsen védett a londoni klubban. A harmadik vonalbeli Notts County játékosa volt Bajner Bálint.

Köteles László továbbra is a belga élvonalban szerepelt. Hatodik idényét zárta a Racing Genkben, ő volt csapata első számú kapusa. A korábbi válogatott Bukrán Gábor, közel a 40. születésnapjához, a negyedik ligás Onhaye játékosa volt. Bodor Boldizsár egy szinttel lejjebb, az Antonia KFC-ben rúgta a labdát. Otigba Kenneth a holland élvonalban, a Heerenveenben futballozott. Klubtársa, Varga Szabolcs nem játszott az első csapatban. Babos Gábor, aki az idény végén visszavonult, a NAC Breda tartalékkapusa volt, 27 meccsen ült a padon.

A magyar válogatottba visszatért Leandro az utolsó idényét töltötte a ciprus Omoniában, immár a Ferencváros játékosa. Balázs Benjámint a portugál Vitoria Guimarãesben (gyakorlatilag a klub második csapatában) kezdte az idényt, majd a télen átszerződött a cseh élvonalba, az FK Teplicébe. Ugyancsak az ottani legmagasabb osztályban, a prágai Slaviában játszott 2015 első felében az AC Milanból kölcsönvett Tamás Krisztián.

Kovács Péter 37 évesen a Strömsgodset csatáraként a norvég élvonalban játszott. Gángó András a Ferörszigeteken, a 2015-ös bajnokság első fele után listavezető NSÍ Runavik első számú kapusa, a 42. évében járó Turi Géza a harmadik helyen álló Vikingur hálóóre volt. A Finnországban felnőtt Gruborovics Tamás a KTP középpályás sorát erősítette.

Két magyar játékos szerepelt a görög élvonalban, a válogatottba is meghívott Pintér Ádám a Levadiakosz, Megyeri Balázs pedig az Olympiakosz tagja volt. Utóbbi, aki csapata második számú kapusa volt, az ötödik bajnoki címét nyerte a pireusziakkal, a szezon végén elköszönt eddigi kenyéradójától. Az 1996-os születésű Kecskés Zsolt két mérkőzésre beállt a máltai első osztályban szereplő Pietà Hotspursbe.

Megnőtt a magyar légiósok száma Lengyelországban. Télen a Lech Poznańba – Lovrencsics Gergő mellé – szerződött Holman Dávid és Kádár Tamás. Guzmics Richárd a krakkói Wisła mezét viselte. A korábbi válogatott Filkor Attila az olasz másodosztályban menetelő Avellinóban játszott, igaz csak alig kétmeccsnyi időt.

Többen is Európán kívüli klubban töltötték az idényt, vagy annak egy részét. Huszti Szabolcs és a télen Kínába igazolt Elek Ákos a Csengcsan Jataj, Vernes Richárd az ausztrál Central Coast, Vadócz Krisztián az ős végén az indiai Pune City, Németh Krisztián pedig az Egyesült Államok bajnokságában szereplő Sporting Kansas City játékosa volt. Utóbbit a május legjobb játékosának választották a Major League Soccerben. Érdekes, hogy Csorba Szabolcs és Demjén Gábor a bangladesi Abahanit erősítette. Edzőjük Kottán György volt.

Foto: Facebook/Lech

A lengyel Lech Poznań bajnoksapatának három magyarja: Lovrencsics Gergő, Kádár Tamás és Holman Dávid

A tavaszt a zürichi Grasshoppersben töltő Vadócz Krisztiánt ünneplik társai látványos gólja után

Németh Krisztiánt, a Sporting Kansas City csatárát választották májusban a Major League Soccer (MLS) legjobb játékosának

Egyetlen győzelem is vb-résztvételt ért

Az MLSZ megkapta a 2014-es U19-es Európa-bajnokság megrendezését – a Mészöly Géza által irányított korosztályos válogatott ezzel automatikusan a nyolcas döntő tagja lett. Miután Európából hat válogatott kvalifikálta magát erről a tornáról a 2015-ös új-zélandi U20-as világbajnokságra, ehhez elég volt egyetlen csoportellenfelet megelőzni. A vb-részvétel kiharcolása volt az alapcél a 2014. július 19. és 31. között Budapesten, Győrben, Pápán és Felcsúton rendezett tornán.

A 19 évesek csapata az első két mérkőzésen csődöt mondott. Közel tízezer néző (!) előtt, az újpesti Szusza Ferenc Stadionban 3-1-re kikapott az osztrákoktól (a magyar gólt Varga Szabolcs a 60. percben, 0-3-nál szerezte), majd még nagyobb verést szenvedett el a portugáloktól.

Mervó Bence ugyancsak 0-3-nál szépített a 73. percben, ám a végén még beszedett hármat a csapatunk (1-6). A vb-részvételtől így a harmadik, ugyancsak Újpesten rendezett találkozó döntött. Az „iksz” az ellenfélnek, az izraeli csapatnak kedvezett volna. Kalmár Zsolt vezető találatát a vendégek kiegyenlítették, ám Balogh Norbert góljára már nem jött válasz. Noha a vendégek az utolsó percekben nagyon szorongattak... A tornát a németek nyerték, a portugálok előtt. A magyar Eb-csapatban Székely György két, Hrabina Alex egy meccsen védett. A mezőnyjátékosok közül Asztalos Dávid, Talabér Attila, Tamás Krisztián, Németh Mórió, Nagy Dominik, Mervó Bence, Balogh Norbert, Varga Szabolcs és Kalmár Zsolt három-három, Lenzér Bence, Farkas Zoltán, Bobál Gergely, Medgyes Zoltán és Zsótér Donát két-két, Bobál Dávid és Forgács Dávid egy-egy mérkőzésen lépett pályára.

Fotó: mlsz.hu

Kalmár Zsolt harca a portugálok elleni mérkőzésen

UEFA

Csányi Sándor bekerült az európai futball vezető testületébe

Az UEFA 39. kongresszusán, Bécsben harmadszor is az európai szövetség elnökévé emelték Michel Platinit. A márciusi tisztújítás számunkra legérdekesebb momentumát Csányi Sándor bekerülése volt az UEFA 17 tagú végrehajtó bizottságába.

A testületbe hét új sportvezetőt választottak, a néhány nappal később itthon a magyar szövetség élén megerősített bankár az első körben megkapta a vb-tagsághoz szükséges támogató voksot. (Az ötvennégy tagországból 42 küldötte szavazott rá.)

Csányi Sándor vb-tagsága jelentős sportdiplomáciai siker, 1978-ban, Barcs Sándor személyében volt a mostanig megelőzően legutóbb magyar tagja az UEFA „kormányának”. Bécsben az is eldőlt, hogy 2016. március 23-án Budapest rendezzi majd a szervezet rendes évi kongresszusát.

Mervó Bence lett a vb ezüstcipőse

A magyar U19-es válogatott egyetlen győzelemmel kiharcolta 2014 nyarán a következő junior-világbajnokságon való részvételt, majd Új-Zélandon egyetlen további győzelemmel bekerült a nyolcaddöntőbe. Összefoglalva: mindössze két győzelemmel bekerült a világ legjobb U20-as nemzeti csapatai közé.

Az MLSZ az ősszel menesztette az Eb-selejtezőn a csapatot vezető Mészöly Gézát, majd az edzőképzésért felelős Szalai Lászlót kérte fel a posztra. Márciusban azonban megérkezett a német Bernd Storck, aki előbb a korosztályos válogatottakért felelős sportigazgató lett, majd megkapta a vb-re készülő 20 éveseket is. Viselkedésével alaposan felkavarta az állóvizet, majd

Fotó: mlsz.hu

Bernd Storck irányította a tornán a magyar csapatot

vitákat generált a keretkijelöléssel is. Ugyanakkor az Új-Zélandon játszott első mérkőzés őt igazolta: a magyar csapat, elsősorban a mesterhármast szerzett Mervó Bence eredményességének tulajdoníthatóan, 5-1-re legyőzte az észak-koreai válogatottat. Mervó a második találkozón, a félelmetes brazilok ellen is lőtt egy gólt, a gárda pedig még jobban játszott, mint az ázsiaiak ellen. Azonban Tamás Krisztián felesleges durvasága miatt emberhátrányba került, s attól kezdve csak védekezett. A dél-amerikaiak a második

Fotó: mlsz.hu

A válogatott a szerbek elleni nyolcaddöntő előtt. Állnak, balról: Osváth Attila, Kalmár Zsolt, Kecskés Ákos, Lenzsér Bence, Székely György, Mervó Bence. Elöl: Sallai Roland, Tamás Krisztián, Vida Máté, Zsótér Donát, Nagy Ádám

Fotó: mlsz.hu

Ilyen környezetben még a futás is öröm az új-zélandi télben

játékrész elején kiegyenlítették, de nagyon sokáig úgy tűnt, sikerülhet „kibekkelni” a döntelent. A brazilok viszont a 90. percben kaptak egy vitatható büntetőt, amelyet gólrá is váltottak. A harmadik csoportmérkőzésen, a nigériaiak ellen úgy lépett pályára a magyar legénység, hogy tudta, még egy kilencgólos vereség esetén is továbbjut. Kikapott, de csak 2-0-ra, így csoport harmadikként jutott tovább, elkerülve a németeket. A szerbek elleni nyolcaddöntőben

Kalmár Zsolt kitűnő előkészítése után Mervó újabb gólt szerzett, ezt a szerbek a 90. percben ki tudták egyenlíteni. A hosszabbításban, noha emberelőnyben játszhatott a magyar csapat, nem sikerült újabb gólt szerezni, sőt a 119. percben a menteni igyekvő Talabér Attilától az egész tornán a magyar legénység legjobbjai közé tartozó Székely György kapujába pattant a labda. Kiestünk. Érdekes, hogy a junior-világbajnokság döntőjét két olyan válogatott játszotta (a brazil és a szerb), amely csak az adott találkozó utolsó pillanataiban szerzett találattal verte meg a magyarokat. Őt találatával Mervó Bence a torna társgólkirálya, kevesebb gólpassza miatt az ukrán Kovalenko mögött ezüstcipőse lett.

Az új-zélandi junior-világbajnokságon, New Plymouthban és Dunedinben szerepelt magyar játékosok: Székely György, Osváth Attila, Nagy Ádám, Kecskés Ákos, Kalmár Zsolt, Mervó Bence, Zsótér Donát, Forgács Dávid, Nagy Dominik (4-4 mérkőzésen), Lenzsér Bence, Vida Máté, Talabér Attila, Tamás Krisztián (3-3), Németh Mórió, Berecz Zsombor, Sallai Roland (2-2), Popov Patrik, Oláh László (1-1). A benevezett Pongrácz Viktor és a kapusok közül Demjén Patrik és Horváth Dániel nem kapott játéklehetőséget.

KOROSZTÁLYOS VÁLOGATOTTAK

Az elitkörben már nem ment a 17 éveseknek

Az U21-es válogatottnak két mérkőzése maradt a 2015-ös Európa-bajnokság selejtezőiből 2014 őszére. Az immár Dajka László által irányított gárda Felcsúton jól helytállt a sokkal esélyesebb spanyolok ellen, az 1-0-s vereség tisztességes eredménynek számított a Jova – Szolnoki, Tamás M., Kelemen, Farkas N. (Vass P., 46.) – Windecker (Baráth, 75.), Poór, Vécsei – Bese, Ugrai, Bacsa (Márkvárt, 69.) összeállítású csapat számára. Négy nappal később az együttes, Vécsei, Kleinheisler, Bese és Bacsa góljával 4-1-es győzelmet aratott a bosnyákok ellen, s végül a csoportban a spanyolok és az osztrákok mögött harmadikként zárt. A magyarok Jova – Szolnoki, Kelemen, Tamás M., Baráth – Poór, Vécsei (Jagodics M., 88.) – Bese, Kleinheisler (Vass P., 74.), Holender (Patvaros, 65.) – Bacsa összeállításban játszottak.

Ősszel további két mérkőzést játszott Telkiben a válogatott, az oroszok ellen 1-1-re végzett, a finneket legyőzte 1-0-ra. A következő generáció márciusban Tatabányán 2-1-es vereséget szenvedett a skótoktól, noha Szenes Bence góljával a 85. percben még vezetett. A megbízott német

For: mlisz.hu

Akcióban a 17 évesek, Vogyicska, Herjeczki és Virág a bosnyákok elleni találkozón

edző, Robert Kilin kiválasztottjai között Nagy G. (Dániel, 76.) – Eperjesi (Angyal, 69.), Baki (Csató, 69.), Szilvási, Hangya (Jagodics M., 46.) – Kocsis G., Márkvárt (Molnár G., 46.), Lőrinczy A. (Szenes, 60.) – Bese (Pesti, 46.), Novák (Ádám, 46.), Sós (Prosser, 60.) kapott helyet.

A világbajnokságra készülő U20-as legénység ősszel Drammenben kikapott a norvégok egy évvel idősebbekből álló csapatától (2-1), tavasszal pedig előbb Székesfehérváron 1-1-re végzett a mexikóiakkal, majd a felcsúti Pancho Arenában 3-0-ra megverte Mianmar legénységét.

Az U19-es válogatott előző generációja 2014 júliusában a hazai rendezésű Európa-bajnokságon szerepelt. A következő társaság szeptemberben Izrael (0-3), Belgium (0-0) és Ukrajna (2-5) ellen három mérkőzésen egy pontot szerzett a szabadkai Vilotics tornán. Novemberben Dunaújvárosban és Tatabányán Eb-selejtezőket vívott, Azerbajdzsánnal és Szlovéniával 1-1-re végzett, majd 3-0-ra kikapott a szlovákoktól, s ezzel kiesett. Érdekes, hogy Pisont István válogatottjában négy olyan fiú is játszott az északi szomszéd ellen, aki aztán kint járt Új-Zélandon.

A 18 évesek garnitúrája a csehországi Václav Ježek Kupán kikapott a házigazdától, majd az Egyesült Államoktól is, aztán szeptember és október fordulóján kétszer is vereséget szenvedett Svájcban az ottani U18-as együttestől. Telkiben már jobban alakultak az eredmények, kétszer is nyert a macedónok ellen. Márciusban ugyancsak az edzőközpontban az olaszok ellen 4-0-s vereség következett, de nem ment Üllőn a norvégok (2-2, majd 1-3) ellen sem. Szerencsére győzelemmel zárult az idény, Diósdon 2-1-re nyertünk a bolgárok ellen.

Az U17-es válogatott 13, országok közötti meccset vívott az idényben, köztük hat Eb-selejtezőt. Belvon Attila válogatottja ősszel százszázalékos teljesítménnyel nyerte meg a szerb (1-0), az ír (1-0) és a máltai (3-0) csapat előtt a Telki-kupát, majd szeptemberben az edzőközpontban egyszer nyert, egyszer kikapott 2-0-ra Svájtól. Az őszi, ugyancsak Telkiben rendezett Eb-tornán Izraelt és Kazahsztánt is legyőzte 1-0-ra, aztán ugyan 2-1-es vereséget szenvedett Horvátországtól, de csoportmásodikként bejutott az elitkörbe.

Márciusban két, finnek elleni mérkőzés jelentette a hangolást az újabb tétmérkőzésekre. Az elitkörben rendezett találkozók rosszul sikerültek, a csehektől (0-1) és a bosnyákoktól (1-2) kaptak, a skótokkal döntetlent (0-0) játszottak a fiatalok. A válogatott, soraiban az FC Barcelona akadémiájáról hazahívott Tajti Mátyással, negyedik lett a csoportjában, s így nem jutott tovább.

Névsorolvasás

BP. HONVÉD:

Kemenes Szabolcs 30 – George Ikenne-King 26/1, Alekszandar Ignjatovic 23/2, Baráth Botond 19/1 – Anibal Godoy 18, Hidi Patrik 29/4, Nagy Gergő 21 – Vécsei Bálint 21 – Prosser Dániel 22/2, Souleymane Youla 26/9, Holender Filip 20/3. A többiek: Raffaele Alcibiade 13/1, Josip Elez 13, Gazdag Dániel 12, Thomas Job 11, Jevrem Kosznic 11, Bratiszlav Punosevac 11/2, Kandia Traoré 11/1, Botka Endre 10, Cristian Portilla 9/1, Marko Vidovics 9, Kristi Marku 8, Czár Richárd 7, Bobál Gergely 6, Fejes János 4, Ihrig-Farkas Sebestyén 4, Jesús Meza 4, Jean-Pierre Morgan 4, David Izazola 2, Francis Koné 2, Andrea Mancini 2, Csábi Mihály 1, Göblyös Dániel 1, Horváth András (k) 1, Kapacina Valér 1, Koszta Márk 1, Lőrinczy Attila 1, Anibal Mello 1, Lucas Ontivero 1, Koszup Projics 1, Anatólis Saundas 1

DEBRECENI VSC-TEVA:

Nenad Novakovic 17 – Alekszandar Jovanovic 26/1, Dusan Brkovic 21/2, Máté Péter 20/1, Korhut Mihály 28 – Varga József 26/3, Selim Bouadla 19/1, Szakály Péter 24/3, Bódi Ádám 26/6 – Kulcsár Tamás 19/4, Tisza Tibor 24/7. A többiek: Ibrahim Sidibe 18/4, Lázár Pál 16/1, Balogh Norbert 15/2, René Mihelich 15/1, Mészáros Norbert 14, Zsidai László 12/2, Igor Morozov 11, Vadnai Dániel 11/1, Verpecz István (k) 10, L'Mam Seydi 8/2, Ferenczi János 7/1, Nagy Zoltán 6, Ludánszki Bence 5, Dalibor Volaš 5, Vukasín Polekszics (k) 4, Szécsi Márk 3, Berdó Péter 1, Bereczki Dániel 1, Joël Damahou 1, Sós Bence 1/1, Szatmári Csaba 1, Wittrédi Dávid 1

DIÓSGYŐRI VTK:

Antal Botond 25 – Drazsen Okuka 28/1, Senad Husić 20/1, William Alves 20 – Egerszegi Tamás 22/1. Bognár István 22/2, Miroslav Grumics 25/6, Lazar Marjanovic 20/5 – Gosztonyi András 25/2, Bacsa Patrik 28/6, Takács Tamás 26/5. A többiek: Georges Griffiths 19/7, Barczy Dávid 18, Kádár Tamás 16, Németh Milán 16/1, Elek Ákos 15/1, Szalai Vilmos 13, Koman Vladimír 10, Milos Krstovics 8/1, Bori Gábor 7, Eperjesi Gábor 7, Julian Jenner 6, Ivan Radoš (k) 6, Kim Ho Jang 4, Nikházi Márk 4, Debreceni András 3, Nemes Milán Imre 3, Boros Gábor 2/1, Csicsvári Milán 1

DUNAÚJVÁROS-PÁLHALMA AGROSPECIÁL SE:

Nagy Gergely 20 – Villám Balázs 25, Szekeres Adrián 18, Farkas Viktor 22, Csehi Tamás 28/1 – Jakab Dávid 19/1, Bőör Zoltán 28/7, Nikházi Márk 23/6, Thiago 20 – Orosz Márk 25/2, Petneházi Márk 26/1. A többiek: Lázár Zsolt 18, Zsótér Donát 14, Egejuru Godslove 12/1, Hidvégi Sándor 12/1, Eppel Márton 11/3, Dino Gavrić 9, Józsi György 9, Milinte Árpád (k) 9, Vaskó Tamás 9, Sárközi Norbert 8, Rowen Muscat 7, Milan Perics 7/2, Bruno Pascua 6, Timotej Dodelek 6, Nikola Grubjesics 6, Sóron Tibor 6, Papp Máté 3, Szalai Tamás 3, Urbin Péter 3, Kocsis Gábor 2, Hangya Szilveszter 1, Safet Jahić (k) 1

FERENCVÁROSI TORNA CLUB:

Dibusz Dénes 30 – Emir Dilaver 29, David Mateos 19/5, Gyömbér Gábor 23/1, Michał Nalepa 23 – Somália 24/1, Busai Attila 22/4 – Benjamin Lauth 23/6, Gera Zoltán 26/3, Roland Lamah 21/5 – Bóde Dániel 29/13. A többiek: Philipp Bönig 19,

Mateo Pavlović 18/1, Vladan Csukics 15/1, Ugrai Roland 14/2, Cristian Ramirez 13, Varga Roland 13/3, Stjepan Kukuruzović 11/1, Nagy Dániel 11, Nagy Dominik 10/1, Batik Bence 7, Hajnal Tamás 6/2, Tomislav Havojić 3, Predrag Bošnjak 1, Csillag Ádám 1, Haris Attila 1, Nagy Ádám 1, Popov Patrik 1

GYŐRI ETO FC:

Pogacsics Krisztián 10 – Vladica Brdarovski 11, Lipták Zoltán 28/4, Lang Ádám 28, Nemanja Anđrić 12 – Windecker József 20/1, Pátkai Máté 27/7, Djordje Kamber 23, Koltai Tamás 25/4 – Priskin Tamás 27/11, Rudolf Gergely 25/7. A többiek: Luis Ibáñez 11, Giorgi Kvilitaia 11/1, Michal Švec 11, Varga Roland 11/1, Marko Dinjar 10, Milos Kocics (k) 10, Dan Bučša 10, Marek Strěštík 10/1, Rafe Wolfe 9, Leandro Martínez 8/2, Nikola Trajković 8, Völgyi Dániel 8/1, Luboš Kamenár (k) 7, Nagy Ádám 7, Mayer Milán 6/1, Mervó Bence 5, Dudás Ádám 4, Rok Kronaveter 4, Kerékgyártó Dávid 3, Miroslav Stevanović 3, Jaroslav Cellár (k) 2, Stieber András 2, Sváb Dániel 2, Tóth Dávid 2, Bénes László 1, Horváth Dániel (k) 1, Illés Dávid 1, Kelemen Márk 1, Lénárt András 1, Sinan Medgyes 1, Nagy Bálint 1, Németh Márk 1, Szabó Bence 1, Szabó László 1, Szabó Tibor 1, Szalai Ádám Gábor 1

KECSKEMÉTI TE:

Tomáš Tujvel 18 – Ivan Lovrić 18, Dejan Karan 28/1, Gyagya Attila 18 – Patvaros Zolt 16 – Henri Eninful 20, Marko Vukasovic 24/2, Vladan Szavics 27/1, Kitl Miklós 26/4 – Beбето 28/9, Novák Csanád 26/5. A többiek: Balázs Zsolt 16/3, Botka Endre 15/1, Gréczy Gábor 15, Laczkó Zsolt 15, Varga Róbert 15/1, Dominik Főtyik 14, Nebojša Szokopljak 13, Sztefan Radoja 7, Szalai Dániel 7, Szivacski Donát 7, Farkas András 5, Sztóján Pilipovic 5, Lévai Norbert 3, Darko Pavčević 3/1, Polják Kristóf 3, Tölgyesi Viktor 3, Csillag Dárius 2, Dudás Dániel 2, Selyem Zsolt 1

LOMBARD PÁPA TERMÁL FC:

Szűcs Lajos 29 – Csizmadia Csaba 30/2, Milan Bogunovic 27, Nagy Tamás 22/1, Jagodics Bence 19 – Csilus Tamás 21, Marián Sluka 21/1, Vadims Žūļevs 20/1, Bernardo Frizoni 27 – Waltner Róbert 17/1, Szasa Popin 26/3. A többiek: Tóth Gábor 16, Kenesei Krisztián 14, Király Botond 13, Benkő Krisztián 11, Mouhamadou Seye 11/4, Pongrácz Viktor 9, Alekszandar Randjelovic 9, Völgyi Dániel 9, Faggyas Milán 8, Stieber András 8, Vankó Imre 8, Andrei Coroian 7/1, Andrei Florean 7, Gál Szabolcs 6, Juhász Dániel 6, Schmid Máté 4, Euloge Ahodikpé 3, Böröczky Bálint 3, Mbengono Yannick 3, Horváth Gábor (k) 1, Iványi Martin 1

MTK BUDAPEST:

Hegedűs Lajos 29 – Nagy Tibor 18, Dragan Vukmir 27, Poór Patrik 21/1 – Vass Ádám 27, Kanta József 29/8, Pölöskei Zsolt 28/5, Csiki Norbert 17/6 – Horváth Zsolt dr. 28/4, Torghelle Sándor 22/6, Bese Barnabás 27/2. A többiek: Khalyl Thiam 16/1, Hrepka Ádám 15/2, Hidvégi Sándor 13/1, Vass Patrik 11/1, Baki Ákos 10, Hajdu Ádám 10, Kálnoki-Kis Dávid 9, Kelemen Dávid 9/1, Vadnai Dániel 9, Frank Richárd 6/1, Sergio Tamayo 6, Cseke Benjámín 4, Gera Dániel 2, Vogycska Bálint

2, Federico Groppioni (k) 1, Halmi Ramon 1, Schrammel Ádám 1, Sztalmári István 1

NYÍREGYHÁZA SPARTACUS FC:

Balogh János 25 – Rubus Tamás 16, Fodor Ferenc 23/2, Szokol Zsolt 22/1, Törtei Tamás 20/2 – Mihael Kovacevic 13 – Pákolicz Dávid 19/3, Mohamadou Abdouraman 20/2, Zoran Kosztics 27 – Koller Krisztián 21/2, Pekár László 28/9. A többiek: Juraj Halenár 13/1, Rezes László 13/1, Bajzát Péter 12/4, L'Imam Seydi 12/2, Igor Žofčák 12, Gengeliczki Gergő 10, Zurab Arziani 9, Deniss Ivanovs 9, Sándor István 9, Predrag Bošnjak 8, Dato Dartszimelia 8, Huszák Tamás 8, Jánvári Gábor 8, Nagy Zoltán 8, Volodimir Ovszijenko (k, 1 mj.) 8, Spitzmüller István 8, Lázár Bence 5, Molnár Marcell 5/1, Szécsi Márk 5, Póti Krisztián 3, Borisz Zsivanovics 3, Vámos Márk 2, Bagi István 1, Hrabina Alex 1, Karacs Péter 1/1, Markovics Dávid 1, Patály János 1

PAKSI FC:

Molnár Péter 29 – Kulcsár Dávid 24, Gévay Zsolt 28/1, Báló Tamás 26/4 – Kecskés Tamás 27/2, Bertus Lajos 30/2, Tamási Zsolt 22, Haraszti Zsolt 24/4 – Hahn János 22/1, Bartha László 29/8, Könyves Norbert 22/10. A többiek: Kovács Gábor 16/1, Kesztyűs Barna 14, Simon András 14/1, Balázs Zsolt 13/2, Fiola Attila 13/1, Vági András 12/2, Kiss Tamás 11, Rodenbücher István 9, Szabó János 7, Eppel Márton 5/2, Heffler Tibor 5/2, Lentsér Bence 5, Nagy Richárd 3, Bor Dávid 2, Csernyánszki Norbert (k) 1

PÉCSI MFC-MATIAS:

Vukasin Polekszić 18 – Nagy József 26/1, Balogh Béla 26/1, Eke Uzoma 21/1 – Heffler Norbert 17/2, Horváth Adrián 27 – Sztalmári Lóránd 30/3, Rác Ferenc 17/2 – Fröhlich Roland 28/2, Márkvárt Dávid 29/3, Kóvári Róbert 21/2. A többiek: Andrej Čaušić 16, James Manjrekar 16/1, Mohl Dávid 14/2, Pölöskey Péter 14/2, Danijel Romić 14, Branko Pauljevic 13/3, Ivor Weitzer 12, Frank Richárd 10/2, Gőcze Gergő (k) 10, Dimitar Makriev 10/2, Branko Ojđanić 9/1, Wittrédi Dávid 8/1, Helesfay Donát (k) 4, Mario Tadejević 4, Gránicz Patrik 2, Lantos Levente 2, Pávkovics Bence 1

PUSKÁS AKADÉMIA FC:

Bratiszlav Danilovics 27 – Szélesi Zoltán 28, Renato Kelić 26, Tar Zsolt 16, Tamás Márk 16 – Polonkai Attila 24/1, Tóth Balázs 18/2, Szakály Dénes 21/3 – Lencse László 29/9 – Harsányi Zoltán 18, Tischler Patrik 30/15. A többiek: Sallai Roland

16/2, Vaszcisku Gergő 15, Spandler Csaba 14, Fiola Attila 13, Kleinheisler László 12, Czvitkovics Péter 11, Gohér Gergő 11/1, Lorentz Márton 10/1, Zsótér Donát 10, Sztefan Denkovics 9, Fábio Guarú 9, Makrai Gábor 9, Margitics Andor 8, Papp Máté 5, Luboš Hajdúch (k) 4, Martin Hudák 4, Mészáros Dávid 2, Nagy Zsolt 1, Pintér Bence 1, Tóth László 1

SZOMBATHELYI SWIETELSKY-HALADÁS:

Rózsa Dániel 25 – Schimmer Szabolcs 21, Fehér Zoltán 17, Devecseri Szilárd 22 – Németh Mórió 15/1, Jagodics Márk 17/1, Iszlai Bence 25/1, Halmosi Péter 24/3 – Gaál Bálint 27/1, Radó András 23/6 – Tommaso Rocchi 17/3. A többiek: Dvorschák Gábor 13, Nagy Olivér 13/1, Katona Máté 12, Nagy Patrik 12, Raffaele Alcibiade 11, Angyal Zsolt 11, Jánvári Gábor 11, Szakály Attila 11, Jancsó András 10, Leandro Martínez 10/6, Gyurján Bence 9/1, Arnaud Bühler 7, Kamil Kopúnek 7, Városi Viktor 7, Zamostny Balázs 7, Rác Barnabás 4, Andrij Jefremov 3, Medgyes Zoltán 3, Varga Gábor 3, Laurențiu Brănescu (k) 2, Czingerabér Máté 2, Farkas Márk 2, Grabant Bence 2, Gyűrű László (k) 2, Hegedűs János 2, Andrea Mancini 2, Tihanyi Olivér 2, Zsirai Martin 2, Mursits Roland (k) 1

ÚJPEST FC:

Balajcza Szabolcs 30 – Loic Nego 23/2, Litauszki Róbert 29/2, Jonathan Heris 27/3, Forró Gyula 29 – Nagy Gábor 26, Balogh Balázs 29/2, Filip Sztaniszlavljevics 26/4, Enis Bardí 21/2 – Dusan Vasiljevic 19/3, Asmir Suljić 26/3. A többiek: Simon Krisztián 17/6, Kim Ojo 15/4, Vadász Viktor 14, Nebojsa Koszovics 13, Nemanja Andrics 10/5, Dávid Hudák 9, Mihailo Perovics 9/3, Aaron Dankwah 7, Aristote Mboma 7, Rodrigo Rojo 6, Berat Ahmeti 4, Bojan Szankovics 4, Szandro Cvejba 2, Kabát Péter 2, Nagy János 2, Daniel Ponce 2, Darwin Andrade 1, Banai Dávid (k) 1

VIDEOTON FC:

Juan Calatayud 29 – Szolnoki Roland 25, Juhász Roland 25/5, Paulo Vinicius 25/2 – Gyurcsó Ádám 26/6, Sándor György 26/1, Dinko Trebotić 28/3, Simon Ádám 28 – Kovács István 26/5, Filipe Oliveira 26/6 – Nemanja Nikolics 25/21. A többiek: Stopira 25/1, Arturo Álvarez 23/2, Feczesin Róbert 20/7, Heffler Tibor 12, Kleinheisler László 11, Fejes András 8, Mirko Ivanovszki 8/1, Álvaro Brachi 7, Szoftian Sakla 6, Marco Caneira 3, Rémi Maréval 3, Kees Luijckx 2, Kocsis Gergő 1, Filip Pajovics (k) 1.

Az élvonal újonca

Dunaujváros-Pálhalma Agrospeciál SE

Alapítási ideje: 1998

Színe: sárga-kék

Idényei száma a magyar élvonalban: 1 (2014–2015)

Sikere: –

A 2014–2015. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye

1. Videoton	30	22	5	3	64-14	71
2. Ferencvárosi TC	30	19	7	4	49-19	64
3. MTK	30	18	3	9	39-25	57
4. DVSC-Teva	30	15	9	6	44-19	54
5. Paks	30	14	9	7	44-27	51
6. Újpest	30	14	9	7	40-28	51
7. Diósgyőr	30	13	9	8	43-36	48
8. Győri ETO	30	10	8	12	41-44	38
9. Kecskeméti TE	30	10	8	12	30-39	38
10. Puskás Akadémia	30	10	5	15	35-40	35
11. PMFC-Matias	30	8	7	15	32-51	31
12. Nyíregyháza Spart.	30	8	6	16	33-49	30
13. Bp. Honvéd	30	6	10	14	26-36	28
14. Sz. Haladás	30	7	4	19	26-53	25
15. Dunaújváros-PASE	30	5	8	17	26-49	22
16. Lombard Pápa	30	4	7	19	14-57	19

A Dunaújváros-PASE csapatától 1 pont levonva. A Győri ETO, a KTE, a Nyíregyháza és a PMFC nem kapott indulási engedélyt a következő idényre az NB I-be, sőt, az NB II-be sem.

Az NB I góllövőlistájának élcsoportja

1. Nemanja Nikolics (Videoton)	21
2. Tischler Patrik (Puskás Akadémia)	15
3. Böde Dániel (FTC)	13
4. Priskin Tamás (Győri ETO)	11
5. Könyves Norbert (Paks)	10

Merkantil Bank NB II

1. Vasas SC	30	21	3	6	68-31	66
2. Előre FC Békéscsaba	30	18	7	5	42-23	61
3. Gyirmót SE	30	16	11	3	54-32	59
4. Mezőkövesd	30	13	9	8	53-37	48
5. Soproni VSE	30	12	12	6	46-38	48
6. Szolnoki MÁV	30	13	7	10	50-47	46
7. Szeged 2011	30	13	6	11	36-31	45
8. Zalaegerszegi TE	30	10	8	12	42-47	38
9. Soroksár	30	9	6	15	32-41	33
10. Szigetszentmiklós	30	7	12	11	24-35	33
11. FC Ajka	30	8	8	15	43-46	32
12. Csákvári TK	30	8	8	14	44-55	32
13. Balmazújváros	30	8	8	14	34-52	32
14. BFC Siófok	30	7	10	13	40-52	31
15. Ceglédi VSE	30	6	9	15	33-56	27
16. Kaposvári Rákóczi	30	5	8	17	30-47	23

NB III, Keleti csoport

1. Kisvárdá-Master Good	28	24	2	2	92-21	74
2. Putnok FC	28	22	3	3	71-24	69
3. FC Hatvan	28	15	6	7	59-36	51
4. Kazincbarcikai SC FC	28	15	6	7	46-25	51
5. Cigánd SE	28	14	7	7	46-30	49
6. TFC Tiszaújváros	28	14	2	12	36-52	44
7. Bp. Honvéd FC-MFA	28	13	2	13	44-29	41
8. Nyírbátori FC	28	12	3	13	52-51	39
9. Jászberényi FC	28	11	6	11	46-50	39
10. Debr. VSC-DEAC	28	10	8	10	48-33	38
11. Felsőtárkány SC	28	9	4	15	37-64	31
12. Veresegyház VSK	28	7	3	18	28-61	24
13. Hajdúböszörményi TE	28	6	3	19	32-57	21
14. Salgótarjáni BTC	28	5	4	19	32-70	19
15. Gyöngyösi AK-Ytong	28	1	5	22	13-79	8

A Létavértes SC '97 visszalépett.

NB III, Közép-csoport

1. Vác FC	30	19	6	5	70-29	63
2. Kozármisleny FC	30	18	7	5	76-26	61
3. REAC	30	14	9	7	55-45	51
4. Videoton FC II	30	15	5	10	53-34	51
5. SZEOL SC	30	15	4	11	43-34	49
6. Monori SE	30	14	6	10	50-45	48
7. Tolle UFC Szekszárd	30	13	6	11	48-40	45
8. ESMTK	30	13	6	11	40-33	45
9. FC Dabas	30	13	6	11	51-45	45
10. Dunaharaszti MTK	30	12	9	9	42-35	45
11. Bölcskei SE	30	13	3	14	61-49	42
12. Várfürdő-Gyulai TFC	30	10	8	12	41-56	38
13. Szentlőrinc SE	30	8	9	13	37-50	33
14. Orosháza FC	30	7	5	18	23-53	26
15. Bajai LSE	30	5	4	21	20-84	19
16. Maglódi TC	30	2	5	23	20-72	11

NB III, Nyugati csoport

1. Budaörsi SC	28	19	7	2	63-19	64
2. Győri ETO FC II	28	16	6	6	50-26	54
3. Diósd TC-Select	28	14	5	9	37-35	47
4. Rákosmente KSK	28	13	6	9	44-30	45
5. Tatabánya FC	28	12	9	7	53-35	45
6. Újbuda FC	28	13	5	10	34-33	44
7. BKV Előre	28	10	10	8	41-38	40
8. Dorogi FC	28	17	6	5	36-18	35
9. Sárvár	28	10	5	13	33-43	35
10. III. Kerületi TVE	28	9	7	12	39-48	34
11. Balatonfüredi FC	28	8	6	14	37-42	30
12. Mosonmagyaróvári TE	28	7	8	13	32-43	29
13. Csepel FC	28	8	4	16	25-34	26
14. Nagyatádi FC	28	6	6	16	22-49	24
15. Tököl VSK	28	1	4	23	13-66	6

A Tököltől 1, a Csepeltől 2, a Dorogtól 22 pont levonva. A Veszprém FC visszalépett.

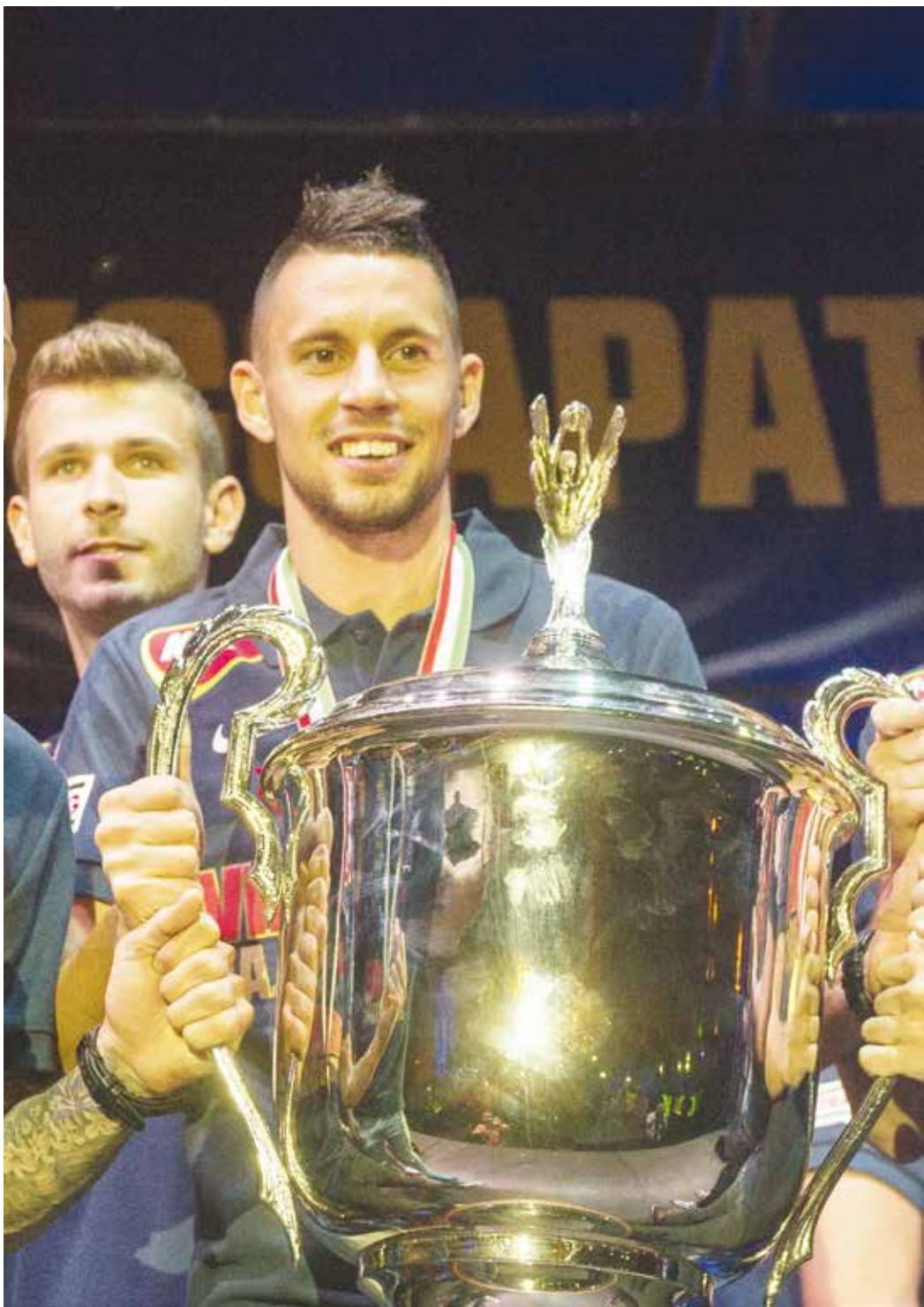
Az I. osztályú mérkőzések eredményei

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1. Videoton	X	0-0	5-0	1-2	2-0	2-0	2-1	3-2	1-0	3-0	4-0	3-0	1-0	7-0	3-0	3-0
2. Ferencváros	2-0	X	2-0	1-1	0-0	2-0	3-0	3-0	3-1	2-1	2-0	3-1	1-0	0-0	2-0	2-0
3. MTK	0-1	2-1	X	1-0	3-1	0-1	0-2	2-1	0-0	1-0	3-2	2-0	2-0	2-0	2-0	3-0
4. DVSC-Teva	1-2	2-2	2-1	X	2-0	0-0	1-0	5-0	0-0	2-0	0-2	5-0	4-0	1-0	2-0	4-0
5. Paksi FC	1-0	0-1	3-0	2-1	X	0-0	3-1	2-0	2-3	2-1	2-0	1-1	0-0	1-2	2-1	3-0
6. Újpest FC	0-1	2-1	1-0	1-0	1-2	X	1-1	1-0	3-0	1-1	0-2	3-2	0-0	1-0	3-0	4-0
7. Diósgyőri VTK	1-2	2-1	1-0	1-1	1-2	2-1	X	4-1	2-1	2-1	2-2	2-1	2-1	3-0	3-3	2-1
8. Győri ETO	2-2	0-1	1-2	0-1	2-2	0-0	1-1	X	1-1	1-0	3-0	2-3	3-1	3-2	4-3	0-0
9. Kecskeméti TE	0-0	1-3	0-1	1-2	1-1	2-0	2-1	1-1	X	2-1	1-0	1-0	1-0	0-1	0-0	3-2
10. Puskás Akadémia	0-0	1-2	0-1	0-1	1-1	4-5	1-0	2-1	4-0	X	2-2	1-2	1-1	1-0	3-2	3-0
11. PMFC-Matias	0-2	2-2	0-4	0-0	1-1	1-1	1-2	0-3	1-2	0-1	X	2-1	2-1	2-1	2-0	1-2
12. Nyíregyháza	0-2	0-0	1-1	1-1	0-3	2-4	1-2	2-3	1-1	0-1	4-0	X	2-0	2-0	0-0	3-0
13. Bp. Honvéd	1-1	2-3	0-2	1-1	0-0	2-2	1-1	0-2	2-0	1-0	1-2	0-1	X	2-0	3-0	2-0
14. Sz. Haladás	0-2	0-3	0-3	2-0	1-3	0-1	1-1	0-2	3-1	3-0	1-1	3-1	1-3	X	1-4	2-0
15. Dunaújváros-PASE	1-4	0-1	0-0	0-0	1-0	1-3	0-0	0-2	0-2	2-3	3-2	3-0	0-0	1-0	X	1-1
16. Lombard Pápa	0-5	1-0	0-1	0-2	0-4	0-0	0-0	0-0	3-2	0-1	0-2	0-1	1-1	2-2	1-0	X

Fotó: mlisz.hu

1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015

Portrék

Az East Side Ultras rajongott a soproniért

Babos Gábor 1974. október 24-én született Sopronban. Magassága 196 cm, testsúlya 90 kg. 1990-ben háromszor, 1991-ben egyszer védett az U16-os válogatottban. 1991-ben háromszor az U17-ben is szerepeltették. 1992-ben ott ötször, az U18-asban ötször állt a kapuban. 1993-ban az U18-as garnitúrában három meccse volt. 1994-ben az U21-es (egyben olimpiai) gárdában nyolcszor jutott lehetőséghez. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Az 1992–1993-as szezonban húsz percet védett az NB II-es EMDSZ-Sopron LC felnőtt csapatában, a 17. fordulóban cserélték be. A feljutás után, 1993. október 30-án, a Siófok ellen 6-1-re megnyert emlékezetes hazai bajnoki találkozón debütált az élvonalban. Első idényében kilenc, a másodikban már 17 találkozón védett.

1995-ben az MTK-ba került, a kék-fehéreknel az első idényben csak 18 meccs jutott neki, de már ő volt az első számú kapus, riválisa, Babócsy András csupán 13 találkozón szerepelt.

Vizsont az MTK FC 1996–1997-es bajnokcsapatának mind a 34 mérkőzésén ő őrizte a kaput. Triplázni tudott: bajnok és kupagyőztes (a BVSC elleni mindkét fináléban ő védett), tetejébe Az év kapusa lett. És még egy sikeréről: 1997. március 19-én bemutatkozott a válogatottban, Máltán nyertünk 4-1-re. 2009. október 14-ig 27-szer állhatott a nemzeti tizenegy gólvonala elé, persze lehetett volna ez a szám lényegesen magasabb, ha nem a druszája, Király Gábor lett volna a legfőbb konkurens ezen a poszton.

1998. március 30-án vívta a 100. NB I-es találkozóját. Nem sikeredett szépre a centenárium, az Újpesti TE a Hungária körúton 2-1-re megverte az MTK Hungária FC-t. A kupadöntőben aztán Kuttor Attila találatával revánsot vettek a lilákon (1-0).

Térdmütéten esett át 1998 nyarán. Már korábban is rakoncátlankodott a térde, ideje volt kés alá feküdnie. *(Focivilág 1998. augusztus 6.)*

Az 1998–1999-es Professzionális Nemzeti Bajnokságot ismét az MTK Hungária FC nyerte, az időközben felépült hórihorgas kapus 30 találkozón szerepelt. Kiválóan működött a kék-fehérek védelme, Babossal a kapuban 23 gólt kapott.

1999-ben is az év kapusává választották a HLSZ-nél a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján.

2000. május 3-án kupagyőztes lett az MTK-val, a Vasast verték meg 3-1-re a trófeáért.

2000 nyarán felcsapott légiósnak, kihasználva Várszegi Gábor és a klubnak segítő Popovics Sándor kiváló kapcsolatait, a holland bajnokságban újonc NAC Bredához szerződött. Azonnal alapemberré vált az új csapatában, mi több a *Voetbal International* szavazásán Az év kapusának voksolták. Az első három bajnoki évében 101 meccsen védett, ennél is többet elárul, hogy mindössze egy találkozót mulasztott. 2001 őszén félbeszakadt a Willem II elleni rangadójuk, mert a bredaiakat ki nem állható tilburgi fanatikusok megdobták a magyar kapust. A botrány alatt a pályán volt a két honfitársa, Fehér Csaba és Pető Tamás is. *(Focivilág 2001. október 3.)*

Ebben a periódusban az egyesület legjobb bajnoki helyezése a negyedik volt (2002–2003), jutalmaként a NAC harminc év után kiléphetett a nemzetközi kupaporondra. (Nem számítva a 2002-es Intertotó-szereplést.) Abban az idényben a magyar kapus 25-ször kapott játéklehetőséget a bajnokságban.

Babos Gábor (a hátsó sorban jobbról a negyedik) a NAC Breda kapusaként. Csapattársa volt Fehér Csaba (középen, jobbról a negyedik), a csapatot Henk ten Cate (elől, középen) edzette

2004 nyarán Rotterdamba, a Feyenoordhoz távozott. Az idény során 24 bajnokin védett, ám összességében nem tudott élni edzője, Ruud Gullit bizalmával. Ahogyan hajdanán Petry Zsolt, ő sem tudott gyökeret verni a patinás klubnál. A Gullit helyére érkezett Európa-bajnok társ, Erwin Koeman sem bízott benne. Kijelentette, hogy neki nem kell a magyar kapus. Ám mivel a korábbi sztárját szívesen visszafogadó NAC nem tudta kifizetni a Feyenoord által kért összeget, Babos 2005 nyaratól kölcsönben a nijmegeni NEC (Nijmegen Eendracht Combinatie) csapatában védett. Méghozzá remekül. Ősszel, október 16. és december 18. között 676 játépercen

Így köszöntötték a kapust a NEC Nijmegen ultrái

át nem kapott gólt, ez új klubrekord volt! Aztán fél éven belül kétszer is megműtötték a térdét, ám ettől függetlenül jól látta el a feladatát. Az idény végén a NEC végleg megvette őt a rotterdamiaktól. Egyik fél sem gondolta volna, hogy Babos Gábor összesen nyolc idényt tölt majd el a gárda kapusaként. A *Voetbal International* olvasói ismét az év kapusának választották, a játékosársak csapatkapitánynak, nemzetközi kupában indulhatott a piros-zöld-feketékkel. A szurkolók rajongtak érte, szinte minden mérkőzésén lobogtak a piros-fehé-

zöld zászlók az East Side Ultras szektorában. 2012 decemberében a Vitesse elleni derbin megünnepelték az 500. bajnoki fellépését.

És milyen az élet? Erwin Koeman, akinek hajdanán nem kellett, magyar szövetségi kapitányként visszahívta a válogatottba, s bár a világbajnokságra vele sem sikerült kijutni, Koppenhágában felejthetlent nyújtott. A megbabonázott dánok előtt szinte lehúzta a rolót, s bravúros teljesítménye is szükségeltetett ahhoz, hogy a meglepő 1-0-s győzelmünk megszülessen a Parken Stadionban. 2009. október 14-én csodálatos produkcióval búcsúzott el a címeres meztől.

Az elnyúlhatetlen kapus 2013 nyarán – Magyarországon és Hollandiában összesen 544 élvonalbeli találkozóval a háta mögött – visszatért Bredába, ahol cserekapusként segítette az újból munkaadójává vált NAC-ot. Az elmúlt két bajnoki évben 61 találkozón ült bevetésre készen a kispadon. Tervei szerint 2015 nyarán végleg visszavonul, s kapusedzőként dolgozik tovább.

Bajzi olykor a futballpályán is dzsúdózik

Bajzát Péter 1981. június 22-én született Egerben. Magassága 183 cm, versenysúlya 79 kg.

Az FC Eger neveltjeként 1992-ben kezdett el futballozni. (Korábban cselgáncsozott is, és kitűnő fizikumát, valamint a vehemenciáját e küzdősportból hozta magával. A játékvezetők nehezen tolerálják agresszív fellépését, a rámenős támadó pályafutása alatt sűrűn kapott és kap sárga, illetve piros lapokat. Az biztos, hogy a Bajzinak becézett futballista nem ijed meg a saját árnyékától.)

Három évig pallérozódott az egri serdülőben, majd a BVSC-hez került. A fővárosiaknál Halászi Ferenc volt az edzője, előbb a serdülő I-ben, utóbb az ifi B-ben játszott. Egy esztendőt töltött a zuglóiaknál, utána visszament a hevesi megyeközpontba, ahol két idény erejéig az NB II-es felnőtt csapatban erősödött. Serdülő és ifjúsági válogatott – elmondása szerint – ötvenszer volt, s 15 gólt szerzett a korosztályosok mezében. U21-es és olimpiai válogatott 15-ször lehetett, a gárda felszerelésében 5 találatot ért el.

1998-tól fél évadot a Zolnai Lajos által irányított DVSC II-ben húzott le. 1999. januárban került a Loki első keretéhez, ahol előbb Garamvölgyi Lajos, majd Komjáti András volt a tréner. 1999. február 28-án, a BVSC–DVSC (0-1) mérkőzésen debütált az NB I-ben. Abban az idényben csak azon az egy találkozón szerepelt a Raab-Karcher PNB-ben, a következőben – az első teljes szezonjában – már 19 találkozón 3 gólt jegyzett.

1999. május 20-án kerettag volt, de nem jutott szóhoz a DVSC–Lombard Tatabánya kupadöntőn Vácott. (*Nemzeti Sport* 1999. május 21.)

Szerencsés kimenetelű autóbalesetet szenvedett, amikor négy társával Tatára, az utánpótlás-válogatott edzőtáborába tartott. A Bernáth Csaba által vezetett jármű az árokba csúszott. (*Hajdú-bihari Napló* 2000. április 18.) Fejenként 50 ezer forintot kellett fizetniük büntetésül, mert késve indultak el, és ezért kellett száguldozniuk.

A harcias labdarúgó nem babonás, hiszen 2001. június 13-án, az Üllői úton, a Videoton elleni kupafinálén húsz perc alatt duplázott. (*Nemzeti Sport* 2001. június 14.)

Az ellenfelek számára roppant kellemetlen, ha kell, verekedős csatár abból a típusból való, amelyre a korábbi sportkánonban szokás volt ráragasztani az „angolstílus képviselője” jelzót. Néha túlzásba is viszi a keménységet, például súlyos sérülést okozott az újpesti Medgyesi Lászlónak, amiért a fegyelmi bizottság négy hónapra eltiltotta a játéktól. Más kérdés, hogy a

Bajzát Péter a DVSC játékosaként Zováth Jánossal csatázik

belépőért csak sárga lapot kapott. (*Focivilág 2002. május 2.*) Mivel ez idő alatt pályára lépett a Szolnok elleni edzőmeccsen júniusban, a Magyar Labdarúgó Liga százezer forintra megbüntette a hajdúsági egyesületet.

2003. május 6-án csereként vetették be a Ferencváros elleni vesztes (1-2) kupadöntőn, a Puskás Ferenc Stadionban. Az akkor éppen a DVSC-MegaForce nevet viselő alakulat a finálé után ezüstéremmel, a bajnokság végén pedig bronzéremmel vizsgalódhatott.

2003. augusztus 28-án úgynevezett ezüstgólt rúgott az FK Ekranas ellen az UEFA-kupában. A hosszabbítás 7. percében másodszor is bevette a litván kaput, és amikor letelt a ráadás első 15 perce, a debreceniek boldogan ölelkezni kezdtek, a nézők zöme azonban nem értette a jelenetet, s várta a második negyedórát, mert fogalma sem volt arról, „hogya a hosszabbítás második periódusát az új szabály szerint már nem kell lejátszani”. (*Sándor Mihály: A debreceni futball képes kalauza 1899–*) A PAOK elleni továbbjutásban is döntő érdemei voltak, ugyanis Szalonikiben Éger László büntetője után a kapufán csattant a labda, ám Bajzát a kipattanót habozás nélkül a „halkidiki sasok” hálójába vágta. 2003. november 27-én kiderült, hogy az idegenben szerzett szemfüles találata vitte tovább a Lokit. (Habár a jegyzérek 100 eurót is elkértek egy-egy beugróért a nagyerdei visszavágó előtt, de így hamar elkapkodták.)

A 2003–2004-es bajnokság végén újfent bronzérem került a nyakába. A következő őszi szezon közben elhagyta Debrecent, és Németországba költözött. Addig a robusztus center meglehetősen eredményesen teljesített: 129 élvonalbeli meccsén 38 gól volt a mérlege.

A 2004–2005-ös évadban a Rot-Weiss Oberhausen képviselőjében hét fellépésén két gólt szerzett a Bundesliga 2-ben, viszont „(...) nem nyújtott olyan teljesítményt, amelyet annak idején az NB I-ben.” A piros-fehér RWO ki is esett a második ligából. (*Futballszezon 2004–2005*)

Bajzát Péter 2005 nyarán a Győri ETO FC-hez igazolt, 2010-ig szolgálta a kisalföldieket. 2007-ben (18 találattal) és 2009-ben (húsz találattal) az NB I gólkirálya lett. 2007-ben és 2010-ben bronzérmet szerzett az ETO-val, ellenben 2009-ben elbukta vele a Magyar Kupa kétmenetes befutóját. A Bp. Honvéd elleni mindkét találkozót (0-1 és 2-2) végigjátszotta. A győriek mezében 92 bajnoki találkozón 57 gólt szerzett.

Vándorévek következtek a karrierjében. 2010 januárjától nyárig a DVTK-ban futballozott, aztán elfogadta a második ligás Nyíregyháza ajánlatát, és egy évet a szabolcsi megyeszékhely csapatában töltött. Újra nagy formában játszott, 26 meccsen 25 gólt szerzett, az NB II gólkirálya lett! 2011 nyaratól másfél éven át a Pécsi MFC csatársorában rohamozta az ellen kapuját. A 38 bajnokin elért 15 gól nem rossz, viszont a 2011. november 26-án a Vasasnak lött ötös egyenesen szenzációs teljesítménynek minősíthető. Utóbbiért megkapta a maximális tízes osztályzatot a *Nemzeti Sporttól*. (Ő az utolsó, aki tízest kapott.)

A baranyai kitérő után visszatért a Szparihoz, és 2013-tól 2015 elejéig újból a nyírségiek kék-piros uniformisát viselte. Feljutott velük az első ligába, valamint újabb NB II-es gólkirályi címmel gazdagította a dicsőséglistáját. A másfél év alatt 39 találkozón 38 gólt vágott a második vonalban! 2015 elején az NB II-es Mezőkövesdhez került.

Bár rendkívül eredményes csatárról van szó, kétszeres gólkirályként sohasem lehetett nagyvágatott, s bajnoki aranyat sem tehetett a vitrinjébe. Soha nem kereste a népszerűséget, a szurkolók kegyeit, hanem járta a maga útját. Egyetlen cél vezérelte: hogy minél többször vegye be az ellenfelek hálóját. A többi nem rajta múlt...

Róka, az Unión kívüli világ Bosmanja

Balog Tibor 1966. március 1-jén született a Pest megyei Kakucson. Szülőfalujában kezdett futballozni 1978-ban, onnan igazolta át az MTK-VM. Az 1984–1985-ös szezonban mutatkozott be a kék-fehéreknel (1985. május 22.), két bajnokin küldték pályára, a következő bajnokságban viszont egyen sem. 1986-ban a Hungária körútról a másodosztályú Váchoz távozott. Ha kicsit türelmesebb, az 1986–1987-es bajnokság végén talán aranyérem a jutalma, ám úgy érezte, a fővárosi elitklubban nem hagyják érvényesülni, muszáj váltania. Így aztán be kellett érnie az NB II ezüstérmével, viszont feljutott új csapatával az NB I-be. Az 1987–1988-as szezonban az újonc Váci Izzó MTE labdarúgójaként 26 bajnokin 4 gólt rúgott. 1988-ban visszament az MTK-VM-be, ahol a következő években alapemberré nőtte ki magát. A kék-fehérekkel kétszer is nagyon közel járt a bajnoki címnyeréshez, de két, egyaránt az utolsó fordulóban elszenvedett vereség miatt 1989-ben bronzérmel, 1990-ben ezüstérmel vehetett át. A második alkalommal korábbi klubtársai, a váciak fosztották meg az áhított bajnoki címtől.

1986 és 1991 között a magyar válogatott keret öt (nem hivatalos) mérkőzésén egy gólt szerzett. 1987-ben egyszer szóhoz jutott az U21-es gárdában. (*Rochy Zoltán gyűjtése*) 1988. november 15-én különleges körülmények között debütált Pireuszban az A-válogatottban, ugyanis az eredetileg kiszemelt játékosok egy része nem tarthatta a csapattal, miután a bundabotrány miatt a rendőrség bevonta az útlevelüket. Balog Hajszán Gyula helyére állt be a 79. percben, addigra már kialakult a (mi szempontunkból) 0-3-as végeredmény. Első gólját az 1991 januári indiai túrán, a Nehrun Kupán, a házigazdák ellen szerezte meg. Ő egyenlítette ki a haziai vezető gólját, aztán a második féldőben klubtársa, Jován Róbert a győztes találatot is bevitte (2-1). A második, s egyben utolsó gólja is emlékezetes találkozáson született: 1993 májusában, David O'Leary gálmérkőzésén már 2-0-ra vezettek az írek, amikor a második féldőre beállt Hamar István a duplájával kiegyenlített. A harmadik magyar gólt, ha úgy tetszik, a döntő találatot Balog Tibor szerezte a 85. percben, majd Urbán Flórián gólja volt a ráadás. 1997. április másodikáig összesen 37-szer játszott az A-válogatottban

A középpályást – akit a nemzetközi sajtó gyakorta összetévesztett névrokonával, a Vasasból és az Újpestből a legjobbak közé beválogatott, 1963-as születésű Balog Tiborral – 1992 nyarán a menedzsere megpróbálta kiközvetíteni a francia Valenciennes gárdájához, ám a Rókának becézett játékosnak akkor még nem sikerült beállnia a légióba.

1993 nyarán már igen. Az akkor kezdődő évadtól számítva, két rövid megszakítással,

Az MTK-VM mezében

A dirigens: Balog Tibor immár edzőként

visszavonulásáig a belga bajnokságban profiskodott. Első idényében 32 mérkőzésen hét gólt szerzett a negyedik helyen végző RSC Charleroi-ban. Az első két fordulóban két góllal nyitott, majd az őszt négy találattal zárta. Az első volt holtversenyben belga élvonalbeli karrierje legsikeresebb félévé. Igaz, ebben a bajnokságban kapta élvonalbeli légióspályafutása egyetlen piros lapját is. Már akkor két honfitársa volt a keretben, Bukrán Gábor (a Charleroi-ban: 1993–1997) és Gulyás István (1992–1996), majd az évek során együtt viselte a Zebrák fekete-fehér mezét Petry Zsolttal (1996–1997) és Jován Róberttel (1996–1999) is. Az 1994–1995-ös pontvadászatban sérülése miatt csak kilenc mérkőzésen játszott, ám a következőben 23 meccsen négy gólt is szerzett. Mindet tavasszal, így ez a félidény lett a második, amelyben négy gólig jutott. Az 1996–1997-es bajnokságban 23/1 volt a mutatója.

Néha Róka is felkapja a vizet

1997-ben perre ment a klubjával, azt állítva, hogy az Európai Unió kívül érkezett játékosokat is megilletik a Bosman-szabály előnyei. A Charleroi az ellenkezőjét állította, Balog emiatt nem tudott ingyen a francia Nancyhoz igazolni. Végül Izraelbe szerződött, de párhuzamosan úgy döntött, hogy ügyvédje, Jean-Louis Dupont közreműködésével bepereli munkáltatóját. (Dupont a szakma nagyágyúja, egyike volt a Bosman-ügyben a precedens értékű döntést kicsikaró jogi csapatnak.) Balog végül nyert 2000-ben, majd 2001-ben a FIFA-val is egyezsre jutott.

Van mire visszagondolni a pályafutásában

Igaz, addigra szinte befejezte profi játékos-pályafutását. Az 1997–1998-as idényt (15/2), majd a következőt is (28/6) a Maccabi Ironi Ashdodban töltötte. 1999 tavaszán visszatért Belgiumba, négy mérkőzést játszott a második ligás RFC Antwerpennél. Ott is akadt magyar klubtársa, az egykori békéscsabai, Nagy László. Az 1999–2000-es szezonban megint a Szentföldön játszott, az ottani másodosztályban szereplő Hapoel Beer Seva tagja volt. A 2000–2001-es bajnokságban, a belga 2. ligás RAEC Monsban a tizenöt mérkőzésén nem szerzett gólt, majd a rákövetkező idényben 22 találkozón egyszer sikerült betalálnia.

2002 és 2005 között a negyedosztályú Couillet CS-ben 45 fellépésén 19 gólt ért el. A 2005–2006-os idényben a Chatelet játékos-edzője volt, majd a következő idényben edzőként szolgált a megyei bajnokságban szereplő klubot. Egy felfújtt ügy miatt fél évre eltiltották – meggyőződése, hogy a belga szövetség törleszteni akar vele szemben nevezetes esete miatt.

2007–2008-ban a Couillet SC játékos-edzőjeként dolgozott. 2008-tól 2009-ig a Charleroi utánpótlásánál volt állásban. 2010-ben két mérkőzésen ellátta a Zebrák vezetőedzői feladatait, majd 2011-től, immár a második osztályban (újból csak ideiglenes megbízással) 17 mérkőzésen állt az RSC Charleroi élén. 2012 októberétől a harmadosztályú La Louvière kispadján ült. 2013 júniusától egy szezonon át a Charleroi-Marchienne OC tréneré volt. 2015 nyarán visszatért a klubhoz.

Fortuna nem szerette a sármos középhátvédet

Bánfi János 1969. november 9-én született Gyulán. Magassága 181 cm, versenysúlya 75 kg. A család akkoriban a közeli Újkígyóson lakott, majd 1973-ban Békéscsabára költözött. Édesapja kézilabdázott, Jani pedig tízéves korától egy másik sportág, a labdarúgás alapjait sajátította el. 1982-ben leigazolta a Békéscsabai Előre, ahol hamar kitudnt tehetségével. Felfigyeltek rá a korosztályos csapatoknál dolgozó szövetségi edzők is.

1984-től 1985-ig az U15-ös válogatottban 6 mérkőzésen egy gól szerzett. 1985-től 1986-ig az U16-os korosztály képviselőjében nyolc találkozóon kétszer volt eredményes. 1987-től 1988-ig az U18-asoknál tizennégy összecsapást vívott. 1989-ben az olimpiai gárdával részt vett a szülői Elnök Kupán, ahol az együttes nem került be a négyes döntőbe. 1989-től 1990-ig az U21 (egyben olimpiai) csapatban kilenc fellépése volt. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1987. október 24-én debütált a Békéscsaba első csapatában. Sok örömmre nem volt oka azon a napon, tudniillik az Újpesti Dózsa 4-0-val küldte haza a csabai lila-fehéreket.

1988. június 13-án egy félidőt játszott Szolnokon, a Magyar Népköztársasági Kupa döntőjében, amelyet Csank János tanítványai – óriási meglepetésre – 3-2-re megnyertek a jóval esélyesebb Bp. Honvéddal szemben. Bánfi János a viharsarki egyesület felszerelésében 1989 őszenek derekáiáig 37 meccset vívott, gólt nem szerzett a Békéscsaba tagjaként az élvonalban. Októberben a Budapesti Honvédhoz került, 15 bajnoki találkozón lépett pályára a szezon végéig. 1990-ben újabb MNK-finálet vívott, akkor már honvédosként. Nem volt szerencséje, a Pécsi MSC Tatabányán 2-0-ra legyőzte a „katonákat”. Az 1990–1991-es bajnokságban viszont aranyérmeket szereztek dr. Mezey György irányításával a piros-fehérek, Bánfi összesen hat alkalommal lépett a pályára. A következő évben bronzérmeket vehetett át, sérülése miatt csak nyolc mérkőzésen tudott játszani.

Az 1992–1993-as idény közben dr. Mezey György helyére Verebes József érkezett Kispestre, akinek az elképzeléseibe „nem fért bele” a védő, ezért Bánfi János egy esztendőre a Vác FC-Samsunghoz ment kölcsönbe. Örült, hiszen újból Csank János kezei alatt játszhatott. Bravúrnak számított, hogy az UEFA-kupából kiverték az FC Groningent (1-0, 1-1), mivel a hollandok jóval nagyobb költségvetésből gazdálkodhattak. A váciak így a Megyeri útra hozták a világhírű Benficát. (Nem fogadhatták a lisszaboni „sasoakat” a saját stadionjukban.) Az 1992–1993-as bajnokságban 27 mérkőzésen jutott szóhoz az ezüstérmes dunakanyariaknál, más kérdés, hogy a Kispest-Honvéd FC közben bajnok lett, igaz, már nem Verebes Józseffel, hanem Martti Kuuselával célba érve. Bánfi addigi pályafutása kiemelkedően legjobb idényét zárta, a váciak közül csak a két csatár, Füle Antal és Répási László szerzett öt találatánál többet.

Bánfi (balra) csatárja a csatárral az Aalst–Cercle Bruges mérkőzésen

A nagyválogatottban 1992. október 11-én mutatkozott be „váciként”, Jenei Imre szövetségi kapitány hívta meg. Dohában 4-1-re nyertek a magyarok Katar ellen. 1997. október 29-ig összesen 25-ször képviselte a nemzeti színeket. Utoljára a rémületes emlékezetű Magyarország–Jugoszlávia (1-7) világbajnoki pótszelejtezőn láthattuk őt címeres mezben. Sokan az ő nyakába varrták a katasztrófális vereségünket, holott vele együtt tizenegy főből állott Csank János szövetségi kapitány együttese. Hibásnak kiáltották ki, ezért is született fiatalon elhunyt, tehetséges kollégánk, Gonda László szójátéka róla: nem bűnbak volt, hanem bűnbekk.

1993 nyarán a Bp. Honvéd visszavette, így olyan emlékezetes mérkőzésekben lehetett része, mint a Manchester United elleni párharcok. Harminc bajnokin játszott, egyedülként a mezőnyjátékosok közül, mégsem lehetett teljesen elégedett: újra ezüstérmet nyert, s megint előző idénybeli klubja (ezúttal a Vác FC-Samsung) lett a bajnok. A Magyar Kupa mindkét döntőjében a küzdőtéren volt, bánatára az összecsapásokat és a trófeát is a Ferencváros nyerte (3-0, 2-1). Még egy évet töltött magyar klub tagjaként, 28 meccsen szerepelt egy viharos idényben, amelyben három edző is dirigálta a végül a negyedik helyen kikötő Kispest-Honvédot.

Az 1995–1996-os szezonban tíz mérkőzést játszott a belga élvonalban, az Eendracht Aalstban. Minden idők egyik leghíresebb belga csatára, Jan Ceulemans volt a csapat edzője. Az angolul és flamandul is jól beszélő, új állomáshelyén könnyen beilleszkedő védő a következő bajnokságot végre egészségesen végig tudta játszani, 28 meccsen szerepeltették. Az 1997–1998-as idényben újra megsérült, ezért csak kilenc mérkőzésen játszhatott. Huszonnyolc évesen, 1997 őszén, Achilles-ín-sérülése miatt be kellett fejeznie élvonalbeli karrierjét. Három év alatt 47 bajnoki mérkőzést játszott Belgiumban, gólt nem szerzett. Bár a szerződése az Eendrachtnál 2001 nyaráig szólt, nem tudta játékkal kitölteni. Többször is megpróbálkozott a visszatéréssel, azonban makacs sérülése nem engedte újból futballozni.

1999 őszétől rendszeresen megjelentek írásai a rövid életű A Színes Sport című napilapban, felkapta őt a televízió, az intelligens, kellemes hangú és modorú, nagyszerűen kommunikáló egykori válogatott játékost szívesen hívták-hívják a csatornák. Az utóbbi években az MTVA legtöbbször foglalkoztatott labdarúgó-szakkomentátora.

2001 szeptemberében létrehozta az angol nyelven irányított Buda Juniors International Football Clubot, amely négytől tizenkilenc éves magyar és itt élő külföldi fiataloknak ad játéklehetőséget.

Bánfi János 2010 óta a szintén az utánpótlás-nevelést zászlajára tűző FC Esztergom elnöke. (www-fcesztergom.hu)

Lobanovszkij katonája volt

Bodnár László 1979. február 25-én született Mátészalkán. Magassága 175 cm, versenysúlya 74 kg. A szülővárosában ismerkedett meg a sportág alapjaival, ahol édesapja az NB III-as csapat tagja volt. A Bocinak becézett legényke 1989 és 1992 között a szalkai klub kölyökcsapatában játszott. Utána Nyíregyházára, az ottani sportiskolába került, ahol 1992 és 1996 között tanult és futballozott. 1996-ban vette át a Szparitól a DVSC.

Csatárként kezdte, a Loki II-ben is támadói feladatokkal bízták meg. Elég gólerős volt, kitűnő rúgótechnikával rendelkezett, 45 ifjúsági válogatott meccsén 5 találatot szerzett, és 13-szor lehetett olimpiai válogatott.

Szeretettel gondol edzőire, Szabó Attilára, Tamás Kálmánra, Kovács Jánosra, Garamvölgyi Lajosra, akiktől a pályafutása elején rengeteg segítséget, biztatást, jó tanácsot kapott. *(Sándor Mihály: A Loki)*

1996. szeptember 28-án, a Stadler FC elleni idegenbeli mérkőzésen mutatkozott be az első osztályban, abban a bajnokságban csak egy mérkőzést játszott a DVSC-Eponában. 2000 nyaráig 64 találkozón 4 gólt szerzett első lokis korszakában. 1999. május 20-án jobbhátvédként tagja volt az egyesület első Magyar Kupa-győztes alakulatának, igaz, csereként Szatmári Csaba beállt a helyére Vácott. Wolfsburgban is a pályán volt a Debrecen első „valódi” nemzetközi kupamérkőzésén, amelyet a németek 2-0-ra megnyertek. Pár nappal később Mátészalka és Debrecen között autóbalesetet szenvedett, egy őz az általa vezetett gépkocsi elé ugrott.

A futballista könnyebb agyrázkódással került a kórházba. Az egyesület 200 ezer forint pénzbüntetéssel sújtotta. *(Hajdú-bihari Napló 1999. szeptember 24.)* Hamarosan újabb autóbaleset érte, Tatára tartott utánpótlás-válogatott társaival, amikor az árokba csúsztak. Szerencsére akkor senki sem sérült meg komolyabban, azonban a jármű totálkáros lett. Ötvenezret fizettek az incidens után fejenként. *(Hajdú-bihari Napló 2000. április 18.)* 2009. augusztus 28-án, 21 óra körül Nyírbátor és Mátészalka között halálos balesetet okozott. Elütött egy erősen ittas, az úttest közepén kivilágítatlan kerékpárral közlekedő személyt. Bodnárt egy év felfüggesztett fogházra és 250 ezer forint pénzbüntetésre ítélte a Nyíregyházi Városi Bíróság. *(www.origo.hu/sport)*

A szomorú esetek taglalása után térjünk vissza egy, a számára sokkal örömtelibb eseményre: 2000 júliusában a kálmvinista Rómából a Dinamo Kijevbe távozott. Már a hónap közepén bemutatkozott a Tavrija Szimferopol ellen a bajnokságban. Szeptember 19-én debütált a BL-ben is, a Manchester United ellen, a 82. percben állt be Fjodorov helyére. 2000-ben idehaza Az év legjobb U21-es labdarúgójának választották.

Kezdetben számított rá Valerij Lobanovszkij (a 2000–2001-es idényben 19 bajnokin játszott, a Sahtar elleni idegenbeli meccsen gólt is szerzett a magyar légiós), aztán megingott a szűrős szemű mester bizodalma benne, és csak 2002 tavaszán sikerült magát visszaverekednie a kezdőcsapatba. Meghálálta az Ezredesnek becézett edzője döntését, óriási gólt rúgott 40 méterről a Vorszklá Poltava ellen. A gyilkos erejű szabadrúgásával szerezték meg a kék-fehérek a győzelmet. (*Focivilág 2002. április 4.*) A 2001–2002-es idényben 18 bajnokin 2 találatot ért el. Egy beszélgetés során elmondta e sorok íróinak, hogy a Lobaként is emlegetett,

Bodnár László a Red Bull Salzburg játékosaként

spártai szigorúságú tréneret jóformán nem is látták az edzéseken, mégis állandóan érezték a jelenlétét. (*Sándor Mihály i.m.*)

A 2002–2003-as szezonban bajnok lett a Dinamo Kijevvel, de csupán 14 meccsen játszott, gólt nem rúgott. 2003 őszén egyáltalán nem jutott szóhoz, mert „a tartalékok közé számúzták”. (*Focivilág 2003. december 17.*) Kölcsönadták egy másik fővárosi egyesületnek. Rövidesen bemutatkozott az Arsenal Kijevben, ám nem játszotta végig a Karpati Lviv elleni találkozót. (*Focivilág 2004. március 31.*) 2004 tavaszán 7 bajnoki mérkőzést vívott az Arsenalban, a hálóba nem sikerült betalálnia.

Mindazonáltal nem zárt rossz periódust a keleti szomszédságban, miután két bajnoki aranyat (2001, 2003) és egy Ukrán Kupát (2003) könyvelhetett el. Ehhez jönnek a 2002-es ezüstérmei a ligában és a kupában.

Országot váltott, Hollandiába költözött. A 2004–2005-ös évadban a Roda JC trikójában 23 bajnokin 6 gólt vágott. Az elején nem játszhatott a sárga-feketéknél, mivel a Dinamo Kijev leállította. Az ok: még a tavaszon, a ma-

gyar–brazil válogatott mérkőzés után késve tért vissza az ukrán fővárosba. (*Focivilág 2004. szeptember 1.*) Utána alapembernek számított a 8. helyet megszerző RJC-nél, „elsősorban nagyszerű szabadrúgásai miatt lett közönségkedvenc.” (*Futballszezon 2004–2005*)

Erre a periódusra esett karrierje egy különlegessége: ő az egyetlen magyar, aki – ráadásul Zinedine Zidane társaságában – szabadrúgáslövő-világbajnokságon vett részt. 2004 decemberében Bodnár nem jutott a nyolcas döntőbe Marbellán.

2006 elején „szárnyakat kapott”, ugyanis a németalföldiektől a Red Bull Salzburg vette meg. Hároméves szerződést írt alá az osztrákoknál. Két gólpasszal mutatkozott be a „bikák” között az innsbruckiak elleni klasszikuson, 5-2-re kiütötték a riválisukat. A Red Bullban hétszer lépett pályára, a küzdelmek végén ezüstérem ütötte a markát.

„Noha hosszú ideig sérült volt, 19 találkozón játszott Giovanni Trapattoni és Lothar Matthäus irányítása alatt az új osztrák bajnoksapatban, a Red Bull Salzburgban” – írta róla

Az energikus jobbhátvéd áttör a Valencia játékosa alkotta akadályon

fontosabbat, abban száz százaléig biztosak vagyunk. A Levszki Szófia testén keresztül jutott el a Loki a Bajnokok Ligájába, ahol Bodnár valamennyi csoportmeccsen szóhoz jutott. 2010-ben részese volt a Lokomotív „nagy négyesének”, akkor a piros-fehér gárda mindent megnyert itthon, amit csak meg lehetett (bajnokság, Magyar Kupa, Szuperkupa, Ligakupa). Az igazsághoz tartozik, hogy a jobbhátvéd egyik fináléban sem játszott. 2010 decemberében visszament Salzburgba. 2011 tavaszán nyolc mérkőzésen pályára lépett az előbb Huub Stevens, majd a későbbi Fradi-edző, Ricardo Moniz által irányított, ezüstérmesként záró csapatban. A következő idény előtt a partvonalon kívülre került, hódolhatott tehát kedvenc műfájának: DJ Hooper néven lemezlovasként szórakoztatta az ifúságot egy mátészalkai diszkóban. (www.nb1.hu/hirek/bodnar)

Hosszabb kihagyás után 2012 őszén a Pécsi MFC-ben játszott. 2013 tavaszán a Nyíregyháza keretéhez tartozott, 2014 márciusában a Várda SE színeiben játszott még három NB II-es bajnoki találkozón.

2000. október 11. és 2010. június 5. között 46 alkalommal viselte a magyar nagyválogatott dresszét, amelyben gólt nem szerzett.

a 6:3 *Futballmagazin* 2007. július–augusztusi száma. 2008-ban ezüstérmes, 2009-ben aranyérmes lett, ebben a két idényben 9/0, majd az edzőváltás után, amikor Trap helyére a holland Co Adriaanse érkezett, 28/2 volt a mutatója.

2009. augusztus 9-én – szabadon igazolható státusúként – újból a DVSC-hez szerződött. (*DVSC Bajnokok Ligája műsorfűzete*) Tíz nap múlva élete talán legnagyobb gólját zúdította Georgi Petkov hálójába, de hogy a leg-

A legokosabb boltoni „vadló”

Bogdán Ádám 1987. szeptember 27-én született Budapesten. Magassága 193 cm, versenysúlya 82 kg. Rövidre szabott hazai pályafutását a II. kerület Utánpótlás Futball Clubban kezdte, onét igazolt 2005-ben Angyalföldre. A patinás klub jó iskolát jelentett a számára, nem is szólva arról, hogy a család férfi tagjai szinte kivétel nélkül a Vasasnak drukkoltak. A familia ugyan Óbudán, de Ádám nagymamája a Fáy utca közelében lakott, így nem volt nehéz megoldani az edzésekre eljutást sem. Ihász Antalnál, a hajdani kiváló utánpótlásedzőnél kezdett futballozni, majd nagy szerencséjére az akkor éppen a piros-kékeknél kapusedzőként dolgozó Disztl Péter szárnyai alá került. A poszt nyolcvanas évekbeli válogatottsági rekordere vitte az első csapat keretébe is a viharos gyorsasággal fejlődő ifjút.

A tündérmese azonban (akkor még) nem folytatódott, Ádám nem kapott játéklehetőséget az első csapatban. Pisont István ellenben kapust keresett az NB II-es vecsési gárdához – s végül a tinédzserkora végén járó Bogdánt választotta. A kölcsönadott hálóőr eleinte nem volt „el-ájulva” a lehetőségtől, riasztotta a pálya állapota, s annak sem örült, hogy picivel messzebbre került az NB I-től. Ám ma már világosan látja, pályafutása szempontjából nagyon fontos lépést tett meg Vecsésen. „Őszinte leszek, először rémülten menekültem volna, amikor a tél közepén megláttam, hogy milyen szörnyű talajú, kivilágítatlan pályán kell edzeni. Aztán meggyőztek, és így lett a legjobb, hiszen volt egy jó fél szezonom, közben védtem az U21-es válogatottban is, ez pedig a későbbi Angliába szerződés kapcsán kulcsfontosságú volt” – felelte a Vasas SC honlapján neki feltett kérdésekre egy 2014. szeptember 30-i csetes interjúban.

2007. július elseje fordulópont az életében: az addig még a hazai futballtársadalomban is alig ismert, az élvonalbeli bemutatkozástól messze lévő fiatal kapus szerződést kötött a Bolton Wanderers Football Clubbal. A kontraktus a főszerelőn kívül elsősorban a pályafutását segítő Careers Management Group érdeme volt. Születéséről az iroda egyik társtulajdonosa, Kövesdi Viktor mesélt a *Magaslabda* című rádióműsorban: „Ádám Vecsésen, az NB

Fotó: mlsz.hu

Még edzésen is nehéz neki gólt lőni

II-ben védett, a Vasas játékosaként, ahol nem láttak benne fantáziát. A Vasasnak a harmadik vagy a negyedik számú portása volt. Nekünk nagyon tetszett, és azt pedig tudtuk, hogy a Bolton Wanderers keres egy fiatal kapust. Jó kapcsolatunk volt a klubbal, megkérdeztük, hogy megnéznének-e egy magyar fiút. Ádám kint töltött egy hetet, az volt róla a vélemény, hogy mo-

corog benne valami, de nem biztosak benne, ezért nem áldoznának rá sokat. Elkezdődött a huzavona a Vasassal, ahol persze nem keveset szerettek volna kapni érte. Másfél hónap után megszületett a megállapodás. A Vasas rövidtávon kapott egy bizonyos összeget, és benne rejlett a szerződésben egy nagyobb összeg lehetősége, nem titok, ahogy Ádám egyre többet játszik a Premier League-ben, a Vasas bevételei is növekedni fognak. Nélkülünk a Bolton sosem értesült volna róla, hogy Vecsésen van egy fiatalember, azt sem tudják, hol van Vecsés, sokszor még Magyarországot sem.” (Idézte: *hatharom.hu* 2011. május 5.)

Az ifjú légiós 2008 októberében – részben az utánpótlás-válogatottban nyújtott teljesítménye alapján, de főleg előlegezett bizalomként – meghívást kapott az A-válogatottba. A Premier League-től ellenben még messze járt. Viszont mindent megtett azért, hogy csökkentse a közte és az első csapat között lévő távolságot. De nem mindent gondolt jól.

Futballista generációja egyik legintelligensebb tagjaként Angliában is tanulni akart. A klubnál azonban kapusedzője jelezte neki: ezt a vonalat ne erőltesse. Miután 2015 júniusában a Liverpool FC-hez igazolt, Fred Barber, a tőle búcsúzó tréner, visszaemlékezett a kezdetekre a *Bolton News* című lapban: „Ádám szöveg, hogy délutánonként iskolába szeretne járni. Én meg mondtam neki, ezt felejtse el, ha topjátékos akar lenni, minden idegszálával arra kell koncentrálnia. Aztán egyszer hajpántban jelent meg az edzésen, mert zavarta, hogy belelógna a tincsei a szemébe. Erre elküldtem fodrászhoz. Néha rideg volt az életünk, de ez kellett neki. Be kellett törni, mint egy vadlovat. Jussi Jääskeläinen és Ali al-Habszi csak nevetett, ők már túlestek ezen.” Továbbá elmondta, Ádámmal rengeteget kellett foglalkozni, hogy elérjen arra a szintre, ahol most tart.

Mielőtt a „vándoroknál” bemutatkozhatott volna az első csapatban, 2009 szeptemberétől közel egy teljes idényt kölcsönjátékosként a Crewe Alexandra együttesében húzott le. Egyetlen meccsen védett a League Two-ban, 2009. szeptember 29-én, a Bury FC ellen.

A Bolton WFC-ben 2010. augusztus 24-én, a Southampton elleni Ligakupa-mérkőzésen szerepelt először. A Premier League-ben öt nappal később, a Birmingham City ellen debütált. Abban a szezonban – és 2011 őszén – még „csupán” a fehér-tengerészkek színű gárda tartalékkapusa volt, a nála 12 évvel idősebb, finn Jussi Jääskeläinen mögött. A vetélytárs eltávolítása azonban megnyitotta előtte az utat, és ő élt a lehetőséggel. 2012 januárjától számítva volt a Bolton Wanderers első számú kapusa. Noha a gárda a 2011–2012-es idény végén kiesett a Premier League-ből, ez semmiképpen sem a magyar kapusán múlt. Az idény végén a klub szurkolói megválasztották Az év játékosává.

Közben A-válogatott lett: 2011. június 3-án, Luxemburg ellen szerepelt először a csapatban, és 2015 nyaráig 19-ből hét találkozásán érintetlen maradt a hálója.

A Bolton a következő három évet a Championshipben töltötte. Az elsőben a magyar kapus szinte végig védett, a másodikban azonban megsérült. Előbb szalagsérülést szenvedett, majd a kézsérülését műteni kellett. Miután végre felépült, játéklehetőséget kapott edzőjétől, Neil Lennontól a Liverpool FC elleni FA Kupa-mérkőzésen. 2015 januárjában az Anfield Roadon szinte egymaga tartóztatta fel a Pool támadósrát. Egyszerűen nem lehetett neki gölt löni. Alig egy hét múlva ismét megsérült, ezúttal a bokáján. A tavasz nagy része ráment a rehabilitációra – de minden jó, ha a vége jó: Brendon Rodgers, a Liverpool menedzsere nem felejtette el a bravúrait. Bogdán Ádám – aki 2012-ben és 2013-ban is megkapta idehaza Az év labdarúgója címet – 2015. június 10-én megállapodásra jutott a Liverpoollal. A következő idényben a „vörösök” kapusa lesz.

A futball mellett metálzenét játszik

Bőör Zoltán 1978. augusztus 14-én született Debrecenben. Magassága 170 cm, versenysúlya 67 kg. Számára az indítóközösséget és a lelki hátteret a Debreceni Sportiskola jelentette, kilencévesen kezdett ott futballozni, s közben a sporttagozatos Hunyadi János Általános Iskolában tanult. Zolnai Lajos volt az edzője, egyben osztályfőnöke is. A szőke, pirospozsgás leányke több országba is eljutott, az egyik szicíliai korosztályos tornán az egész mezőnyből őt választották meg a legjobb labdarúgónak, de társaival hazahozott egy-egy kupát Szardíniáról és Santanderből is. 1992-től 1996-ig a DVSC Sportiskolájában játszott, miután a DSI-t egyszerűen átvette a Loki. Még a mesterei (Zolnai Lajos és Herczeg András) is ugyanazok maradtak.

1995 és 1997 között 27-szer volt ifjúsági válogatott, a gárda színeiben 5 gólt szerzett. Tagja volt az 1997-ben Izlandon megrendezett Európa-bajnokságra kijutó U18-as magyar együttesnek. (Nem büszke rá, bár őt beszavazták az Eb legjobb húsz labdarúgója közé, viszont a csapata a csoportjában egy ponttal az utolsó helyen zárt.) Később 16-szor lehetett olimpiai válogatott, s egy találatot ért el az olimpikonok között.

Debütálására az NB I-ben 1996. június 5-én, a Vác–DVSC 1-1-en került a sor. „Teljes egy percet kaptam, a labdához sem értem” – emlékezett később derűsen. (Sándor Mihály: A Loki)

Hamarosan befutott, ismert labdarúgó vált belőle. 1998 nyarán, a Hansa Rostock elleni Intertoto-selejtező előtti napon e sorok íróinak Ewald Lienen, a németek trénera azt nyilatkozta, hogy „Zoltan Beer” semlegesítése nagyon nehéz feladat lesz a védői számára. (Sándor Mihály i.m.)

A DVSC első „valódi” nemzetközi kupamérkőzése nem sikerült jól a technikás középpályásnak, Wolfsburgban a finn Mikko Vuorela játékező a 89. percben – teljesen jogosan – kiállította. (Nemzeti Sport 1999. szeptember 15)

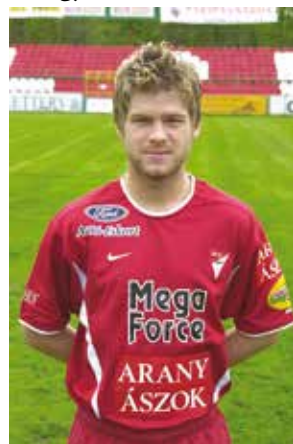
Mint a személyes beszélgetések egyikén elmondta, úgy tudja, csak névrokonságban áll az 1920-as, 1930-as évek híres debreceni futballistájával, Bőör II Józseffel, akit meghívtak az 1936-os olimpiai keretbe, pályára lépett Kelet-Magyarország válogatottjában is. Debrecenben a DKASE-ban, a DVSC-ben, valamint a legendás Bocskaiiban szerepelt.

2000-ben szerencsés kimenetelű autóbalesetet szenvedett. Négy társával Tatára, az utánpótlás-válogatott edzőtáborába tartott, és a jármű az árokba csúszott. (Hajdú-bihari Napló 2000. április 18.) Utóbb fejenként ötvenezer forintos büntetést fizettek, amiért elkésve indultak, és ezért nagy sebességgel kellett haladniuk.

Két győztes Magyar Kupa-döntőn kapott szerepet (1999-ben 2-1-re nyert a DVSC a Lombard Tatabánya ellen, majd 2001-ben 5-1-re a Videoton ellen), a Ferencváros elleni vesztes finálét (1-2) 2003-ban kihagyta.

2002-ben megkapta a legjobb debreceni futballistának járó Zilahi-díjat.

2001 és 2005 között 21-szer öltötte magára a nagyválogatott címeres felszerelését, egy gólt szerzett. (2003. június 11-én San Marino kapujába talált be Serravalléban.)

Gellei Imre – akkori szövetségi kapitány – véleménye: „Debrecenben első-sorban Böör Zoltán teljesítményét figyelem kiemelten, gyors, képzett, ügyes labdarúgó, akit már többször is meghívtam a keretbe, legutóbb csak sérülés miatt maradt ki.” (*Futballrajt 2003 tavasz*)

2004-ben a Loki csapatkapitányaként súlyos térsérülést szenvedett, hónapokat hagyott ki. (*Focivilág 2004. október 27.*) 2003-ban és 2004-ben bronzérmét vehetett át a bajnokság lefűjását követően. Balszerencséjére egyik nyertes Szuperkupa-döntőn sem jutott szóhoz. (2005-ben 2-4 és 3-0 lett a Sopron, 2006-ban 2-1 és 1-0 a Videoton ellen.)

Böör Zoltán a DVSC piros mezében. Közel egy évtizedet töltött a Loki első csapatában

A DVSC első bajnoki címéből viszont kivette a maga részét, tíz meccsen két gólt lőtt.

2005 augusztusának utolsó napjaiban aláírt a Vestel Manisasporhoz. A Denizlispor ellen debütált, 72 percet töltött a pályán, és adott egy gólpasszt. A második fellépésén már gólt is rúgott, ráadásul a világhírű Galatasaraynak. A törököknél hét bajnokin játszott, ez maradt az egyetlen találata. 2006 elején igazolt vissza a DVSC-be. Mielőtt hazatért volna, a Leeds United tesztelte, aztán nem tudott a yorkshire-i „fehérekhez” szerződni. (*Focivilág 2006. február 1.*)

A Lokomotív második aranyérméhez szintén hozzájárult, tíz meccsen jutott lehetőséghez. A harmadik bajnoki címhez már sok köze nem volt, a 2006–2007-es szezonban mindössze két találkozó adatott meg neki.

2007-ben ment el a Cívitasból. Az a hír járta, hogy nem jutott dűlőre a sorsát illetően a klubvezetéssel. 2007 és 2009 között a Győri ETO-t erősítette. 2009-ben Magyar Kupa-döntőt veszített a Budapest Honvéd ellenében. Mindkét összecsapáson játszott (0-1, 0-0), és mindkettőn sárga lapot kapott.

2009-től egy évig Nyíregyházán, majd egy esztendeig Újpesten futballozott. 2011-től 2012-ig a REAC gárdáját segítette. 2012 nyarán a Pálhalma együtteséhez ment levezetni, és ez a „levezetés” oly tökéletesre sikeredett, hogy a 2014–2015-ös bajnokságot az élvonalban töltötte az akkor már Dunaújváros-PASE néven szereplő csapatával. Noha az újonc az idény végén búcsúzott az OTP Bank Ligától, a veterán karmester házi gólkirályként (28/7) fejezte be a szezont, egyben a labdarúgó-karrierjét.

Ha a pályafutásának kiteljesedését gyakorta hátráltató sérülései nem következnek be, ragyogóbb karriert is befuthatott volna.

2015 nyarán visszatért a Szusza Ferenc Stadionba, az Újpest technikai vezetője lett.

Köztudott róla, hogy kedvenc zenekara a Tankcsapda. De nemcsak hallgatja a metált, hanem műveli is, hisz egy időben a Wyrfarkas nevű, keményebb rockot játszó formáció basszusgitárosaként csapott a húrok közé. Amikor elkerült Debrecenből, barátja, Sándor Tamás vette át a helyét a bandában.

A nyugodt erő

Csábi József 1967. február 14-én született Szolnokon. Magassága 184 cm, versenysúlya 75 kg. Édesapja NB II-es labdarúgó volt. A későbbi válogatott védő 1978-tól 1982-ig a Szolnoki Sportiskolában játszott, majd átkerült a Szolnoki MÁV MTE-hez, amelyet 1988-ig erősített. 1985-ben érettségizett a helyi Varga Katalin Gimnáziumban. *(Ki kicsoda a magyar sportéletben? I.)*

1988-ban Kozma Mihály, a kispesti szakosztályvezető fedezte fel és vitte magával a Budapesti Honvédba. *(6:3 Futballmagazin 2006. szeptember)* Csábi József az első szezonjában rögtön aranyérmes lett a piros-fehérekkel, 20 meccsen szerepelt a csapatukban jobbhátvédként. Különleges mérkőzésen kapott helyet először az élvonalban: az első fordulóban, augusztus 13-án, a Bp. Honvéd hazai pályán gól nélküli döntetlent játszott a Békéscsabával. Az új bajnoki szabályok alapján a meccs nem végződhetett döntetlenre, tizenegyespárbajban dőlt el a pontok sorsa. (Az idény első játéknapján a másik, a Haladás-PMSC találkozó is hasonlóan alakult.) A Disztl – Sallai, Csuha, Csábi, Cseh – Varga István, Sikesdi, Romanek – Fodor – Gregor (Zircher), Kovács Kálmán összeállítású csapat 3-2-re győzött a szétlövésben. Az ifjú bekk a következő fordulóban, Pécsen a válogatott balszélsőt váltotta a második félidőben, majd a Vasas ellen kezdett még, akárcsak az első fordulóban, Disztl Lászlót pótolva. Alapember aztán nem a középhátvéddel rivalizálva lett. A bundabotrány kirobbanása a Honvéd számos, már az évtized közepén a klubot szolgáló klasszisát partvonalon kívülre kényszerítette, köztük Sallai Sándort is. Az ő helyére került a 22. évében járó szolnoki kiskatona a jobbhátvéd posztjára. Csábi József attól kezdve az idény egyetlen mérkőzéséről sem hiányzott, nagy érdemei voltak a bajnoki cím megszerzésében.

A Magyar Népköztársasági Kupa 1989. június 14-én a Népstadionban megrendezett döntőjében ellenben nem jutott lehetőséghez (Bp. Honvéd-FTC 1-0).

Az 1990–1991-es élvonal aranyérmét is megszerezték a „katonák”, Csábi 24 mérkőzést vívott érte. A következő évadot bronzal zárták, ám az 1992–1993-as küzdelmeket megint a képzeletbeli dobogó legmagasabb fokán állva fejezték be. A védő a Kispest-Honvéd FC-ben 23-szor lépett pályára a jelzett bajnokságban. 1994-ben, a lefújás után átvehetett egy ezüstmedált, majd ott volt a küzdőtéren a Ferencváros elleni vesztes Magyar Kupa-döntők első „felvonásán” (0-3), aztán átigazolt a BVSC-be.

Csábi József 1993. március 7. és 1995. november 11. között tízszer szerepelt a nagyválogatottban, nem talált a hálóba. A rendelkezésünkre álló források alapján kijelenthető, hogy semmiféle más válogatott együttesnek nem volt a tagja. Sem előbb, sem később. *(Rochoy Zoltán gyűjtése)*

A BVSC-Dreherrel két ezüstérmét szerzett az 1995–1996-os évadban, egyet a bajnokság végén akasztottak a nyakába, egyet pedig a volt csapatával szemben elbukott kupadöntők után. Az első összecsapást épp az ő találatával nyerték meg 1-0-ra a vasutasok, ám a másodikban 2-0-ra kikaptak a honvédosoktól.

1996-ban a Hapoel Kfar Saba csapatához szerződött. Az 1996–1997-es bajnokságban a Hapoelben 28/1 volt a mutatója. Rövidesen visszatért Izraelből az MTK Hungaria FC-be. 1997 őszén hétszer kapott bizalmat a kék-fehérek szakvezetőitől. 1998 elejétől újból Kis-

pesten futballozott. 1998. március 21-én vívta a 200. NB I-es bajnokiját, a Kispest-Honvéd 1-1-re végzett a BVSC-Zuglóval.

1999 nyarának végén megint a Szentföldre, a Hapoel Beer Shevába igazolt, viszont 2000 elején visszajött a Honvédba. Tizenkét találkozóon pályára lépve fejezte be aktív játékoskarrierjét. Mindent egybevéve 241 NB I-es meccsén 3 gólt könyvelhetett el.

A Szolnoki MÁV FC-Neusiedler játékos-edzője lett. Még 2001 őszén is játszott a második vonalban, az NB I-ben szereplő együttesben, miközben irányította is azt. Október közepén Vágó Attila került a helyére. Csábi nem maradt sokáig munka nélkül, ráadásul maradt ugyanabban az osztályban. A 2002-es tavaszi idény első nyolc mérkőzésén edzőként segítette a szakmai igazgatóként meccselő Kutasi Róbert munkáját a REAC-nál, majd az idény utolsó öt mérkőzésére vezetőedzővé lépett elő. Utána az élvonalból kiesett Vasas edzője lett, igaz, mindössze hét meccsre. Megfordult a Vecsési FC-ben (2004–2006), majd a Velence csapatában (2006–2007, ott játszott is, ismét!), aztán 2007-ben a Budapest Honvéd B-nek volt a mestere, 2008-ban a nagycsapatnak a pályaedzője.

2010-től 2013-ig a válogatott mellett dolgozott, pályafutása talán első számú mentora, Egervári Sándor stábjában. Karrierjük 1989-ben találkozott először, 1989 és 1992 között Csábi a Bp. Honvéd, majd a névváltás után a Kispest-Honvéd játékosa, Egervári pedig az együttes pályaedzője volt. 1994-ben a mester már mint vezetőedző hívta át – Mezey György szakosztályigazgató egyetértő támogatásával – egyik kedvenc védőjét Zuglóba, ahol aztán két teljes szezont dolgoztak együtt. Az 1997–1998-as idényben ellenben „váltották” egymást: az Izraelből érkezett Csábi ősszel az MTK Hungáriában futballozott hét mérkőzésen. Tavaszra átlépett a Kispestbe, éppen akkor, amikor a Szaúd-Arábiából hazatért Egervári a Hungária körútra szerződött. Életútjaik aztán 2010-ben ismét találkoztak. A szövetségi kapitány 34 mérkőzésen dirigálta az A-válogatottat, Csábi József 34-szer ült mellette a kispadon. A hollandok elleni súlyos vereség után, Egervári Sándor lemondását követően Csányi Sándor, az MLSZ elnöke felkérte az addigi segítőt a soron következő meccsre az A-válogatott irányítására. Csábi József egyetlen, megbízott szövetségi kapitányként töltött mérkőzésén, 2013. október 15-én a válogatott 2-0-ra győzött Andorra ellen.

Az MLSZ kötelekéből való kilépése után egy ideig a szolnoki utánpótlásért dolgozott, majd 2014. júniustól októberig a Nyíregyháza, közvetlenül utána 2015. februárig a Budapest Honvéd FC szakvezetőjeként tevékenykedett, akkor George F. Hemingway, a klub tulajdonosa felbontotta a szerződését.

Fotó: mlsz.hu

Ich bin ein Berliner

Dárdai Pál 1976. március 16-án született Pécsen. Magassága 179 cm, testsúlya 77 kg.

A Pécsi MSC-ben nevelkedett, ahol édesapja, idősebb Dárdai Pál is futballozott, sőt 298 NB I-es bajnokja volt. A família apai ága bukovinai székely hagyományokat ápol. (*hu.wikipedia.org*) A nagy teherbírású, rengeteget futó, jól védekező, de a támadásokat is segítő, távolról is pontosan passzoló és remekül lövő fiú idővel légiósként is édesapja nyomdokaiba lépett, mivel atyja az újvidéki FK Vojvodinát erősítette az 1980-as évtized közepén.

Kanyarodjunk vissza ahhoz az időszakhoz, amikor az ifjabb Dárdai még csak bontogatta a szárnyait. Hamar beválogatták, 1990-ben az U15-ös együttesben 6 meccsen négy gólt szerzett. 1991-ben tagja volt az U16-os gárdának, amelyik Ráckeven megnyerte az Aranykalász Kupát. Abban az évben a csapat hét mérkőzésén háromszor talált a kapuba. 1992-ben az U16-osok között nyolc találkozón két gólt, míg az U17-esek között három mérkőzésen egy gólt szerzett. 1993-ban négyszer az U17, egyszer az U18 mezét öltötte magára. 1994-ben három találkozót vívott az U18 képviseltében, míg az olimpikonok három fellépésén két találatot ért el. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

Az 1991–1992-es szezonban volt 4 NB I-es meccse (1992. március 28-án debütált), az 1992–1993-asban már tíz, akkor rúgott egy gólt. Jellemző a korabeli élvonal anyagi viszonyaira, hogy „(...) a BVSC a Ferencváros egyik legnagyobb téli erősítésének kiszemelt Dárdai Pált is elorozta a Fradi elől.” (*Futball 1996–97*) A Szőnyi úton 22 mérkőzésén 3 gólt könyvelhetett el. A fővárosi vasutasok ezüstérmesek lettek a bajnokságban, utóbb a Magyar Kupában is. Két összecsapást rendeztek akkortájtban a serlegért, az elsőt a BVSC-Dreher 1-0-ra legyőzte a Kispest-Honvédot. 1996. június 8-án Dárdai kezdett, aztán a 46. percben lecserélte Egervári Sándor. A két nap múlva megtartott visszavágón (2-0 született, de a Honvéd javára) a fiatal fedezet nem kapott játéklehetőséget.

1997 elején Dárdai Pál a Hertha labdarúgója lett. Azon a tavaszon tíz mérkőzést játszott a feljutást kiharcoló berlini klubban. Az első osztályban 1997. október 4-én, a Schalke 04 otthonában mutatkozott be. 2011-ig futballozott az „Öreg Hölgynél”, ahol évekig csapattársa volt Király Gábor. Az élet olykor rendhagyó dolgokat produkál: a kitudnő kapusnak 2014 őszén Dárdai Pál a főnökévé lépett elő a magyar válogatott élén.

Dárdai berlini pályafutása igazi sikertörténet: az 1998–1999-es bajnokságban ő lett Az év játékosa (már a Herthából), 21/1-es volt Berlinben a mutatója, és bronzérmes szerzett a kék-fehérekkel. Abban az esztendőben Uli Hoeness, a Bayern München menedzsere – akinek öccse, Dieter volt a Hertha sportigazgatója – a német rekorderbajnokhoz hívta. Dárdai azonban maradt a berlini klubban.

Kétszeres német Ligakupa-győztes (2001, 2002) lett. 2001. július 21-én a 63. percben állt be Sebastian Deisler helyére. A Hertha (Királlyal a kapujában) 4-1-re kiütötte a Schalkét Mannheimben. 2002. augusztus 1-jén újra 4-1-re verték meg a trófeáért a Schalkét a berliniek, csak nem Mannheimben, hanem Bochumban. Megint Király Gábor védte a hálójukat, ellenben

Dárdai (balra) küzdelme a törökkel

Dárdai nem játszott. 2003-ban Az év legjobb külföldön játszó labdarúgójának választották a HLSZ szavazásán, 2006-ban a Magyar Aranylabda-díjat is átvehette. 1997 és 2010 között megszakítás nélkül a Bundesliga 1-ben szerepelt a csapatával, akadt olyan szezonja (2002-2003), amelyben négy gólt is szerzett. Egyetlen magyar labdarúgóként ő képviselte 2006 tavaszán a nemzetközi kupákban a labdarúgásunkat, négy meccsen lépett pályára a Herthában az UEFA-kupában, és mind a négyen kezdőként. *(Futballrajt 2006 tavasz)* 2006 őszén 213 játékost rangsorolt az általa adott osztályzatok alapján a *Kicker*, Dárdai az 59. helyen végzett. A Bundesligában akkor futballozó öt honfitársa közül az övé volt a legjobb átlag. *(6:3 Futballmagazin 2007. február)*

Berlini pályafutása alatt szörnyű családi tragédia érte itthon, 2002. július 20-án, mérkőzés közben életét vesztette öccse, Balázs, a Barcs 23 éves labdarúgója.

Dárdai Pál Berlinbe igazolását ekként értékelte: „Amikor ide szerződtem, másodosztályú volt a Hertha, otthon azt mondták, megőrültem, hova adtam el magam. Aztán az élet az én döntésemet igazolta. Külföldiként tíz évet egyetlen német klubcsapatban futballozni igen nagy teljesítmény. Játszottam valamivel több mint kétszáz Bundesliga-meccset, löttem tizenöt gólt, ebből persze több is lehetne, s legalább két jó évem volt a tizből.” *(6:3 Futballmagazin 2007. január)*

A Hertha BSC történetének legtöbb Bundesliga-mérkőzésén (297) szerepelt játékosa. Ugyancsak ő a klub legtöbb győztes meccsen pályára lépett játékosa a Bundesligában. Utoljára 2012. május 13-án játszott bajnoki mérkőzést, a Hertha II. csapatában, a területi bajnokságban.

1998. augusztus 19-től 2010. március 3-ig 61-szer volt magyar válogatott, öt gólt szerzett. Utóbbiak közül az egyik emlékezetesen nagy gól volt, 2006 tavaszán az angoloknak lőtte Manchesterben, az Old Traffordon. 2007-ben betöltötte a csapatkapitányi tisztséget is a nemzeti tizenegyben.

2012-től a Hertha utánpótlásánál (U15) kezdett dolgozni edzőként. 2014 szeptemberében, Pintér Attila menesztése után az MLSZ kinevezte szövetségi kapitánynak. 2015. február 15-én ő lett a Hertha szakvezetője, benn tartotta a csapatot a legmagasabb osztályban. Klubja az idény után véglegesítette, de egyben nem járult ahhoz hozzá, hogy az addig kettős minőségben dolgozó, s a magyar válogatottal tétmérkőzésen veretlen szövetségi kapitány tovább vigye a „másodállását”.

A derús kedélyű, jó humorú, a finom borokat, a magyaros ízeket horatiusi mértékkel élvező, a kellemes társaságot előnyben részesítő sportember lassan két évtizede él a hajdani porosz királyok és német császárok fővárosában. Teljes joggal azonosulhat John F. Kennedy szállóigévé vált mondásával: „Ich bin ein Berliner”.

Fotó: mlsz.hu

A sárréti bombázó

Dombi Tibor 1973. november 11-én született Püspökladányban. Magassága 174 cm, test-súlya 76 kg. A családja Sárrétudvariban élt, ő is ott nőtt fel, és a helyi Bocskaiban kezdett futballozni 1985-ben. Talán meglepő, hogy akkortájt (az atlétika mellett) birkózott is, tízéves volt, amikor végleg letette a garast a labdarúgás mellett. Szeretettel emlékezik hajdani edzőire és tanáira, Salánki Ferencre, Sarkadi Zoltánra és Bodó Gyulára. Nyolcadikosként kezdett alkalmanként bejárni a Debreceni Sportiskolába, ahol Sidó Csaba egyre rendszeresebben foglalkozott vele. 1987 és 1991 között erősítette a DSI-t, akkor már a debreceni Irinyi János Élelmiszeripari Szakmunkásképzőben húsipari szakmunkásnak tanult. (Sohasem gyakorolta a hentességet.) Végigjárt valamennyi grádicsot, a serdülő A-, B-, C-t, majd az ifúságiak hasonló variációit. 1991-ben a Debreceni VSC átigazolta.

Közben felfigyeltek a villámgyors jobbszélsőre (ez volt az eredeti posztja, később lett belőle jobb oldali középpályás) a fővárosi szakemberek, behívták a különböző korosztályos válogatottakba. 1989. decemberben két gólt szerzett az U16-osok csatárában az izraeli téli tornán. 1990-ben az U16 tagjaként öt meccsen egy gólt lőtt, az U17-esben 3 találkózón szintén egyet. 1991-ben kétszer az U17-ben, egyszer az U18-ban lépett pályára. 1992-ben háromszor volt tagja az U18-as válogatottnak, s egyszer volt eredményes. 1993-ban az U21-ben háromszor szerepelt, s egy találatot ért el. 1994-ben az U21 (egyben olimpiai) gárdában 12-szer vetették be. Oszlopa volt az 1996-os atlantai olimpián szerepelő csapatnak, mind a három csoportmérkőzést végigjátszotta. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1991 és 1993 között a másodosztályban sínylődött a Loki, aztán 1993-ban Garamvölgyi Lajos irányításával megnyerte a második ligát, és feljutott az elitbe. Azóta is az élvonalban szerepel a piros-fehér alakulat. Dombi az 51 NB II-es bajnokiján háromszor vette be a kapukat.

1993. augusztus 14-én mutatkozott be az élvonalban, a DVSC 2-1-re megverte a Videotont. Az NB I-ben zsinórban 74 bajnokit játszott, egyetlen percet sem hiányzott, a Vasas ellen szakadt meg a szériája, sérülés miatt nem léphetett pályára. Az igazi sikerek egyelőre vártak magukra, ám bár a Hajdúság szívében az 1995-ös bronzéremnek, kivált pedig az 1999-es Magyar Kupának rettentően tudtak örülni. Jellemző a lokisták lelkesedésére, hogy 1999. május 20-án hétezeren kísérték el csapatukat a váci, a másodosztályú Lombard Tatabánya elleni fináléra (2-1). Idézzük a Kicsit (másik beceneve): „(...) és aki részese lehetett debreceniként annak az éjszakának, sohasem fogja elfelejteni.”

1994. szeptember 1-jén debütált a nagyválogatottban, 2001. június 6-ig összesen 35-ször képviselte a nemzeti tizenegyben hazánkat. Egyetlen találatát Szlovénia ellen lőtte 1998. augusztus 19-én, Zalaegerszegen (2-1). A 60. percben állt be Sebők József helyére, és 9 perc múlva megszerezte a vezetést. A 2000-es évtized végére szűkebb páttriájában Bombázóként (is) emlegetett sportember hamisítatlan önróniával mondta e sorok íróinak: „A sors fintora, hogy a

nálam nagyságrendekkel jobb futballista, Sándor Tamás összesen 11-szer volt válogatott, én meg 35-ször.”

1999 nyarán Németországba került. Az akkor 25 éves, már 24-szeres magyar válogatottért csupán 150 000 márkát fizetett a DVSC-nek az Eintracht Frankfurt, míg a togói Bachiru Salou hétmillióért érkezett a Borussia Dortmundtól. (Ez még akkor is édeskevésnek tűnik, ha tudjuk, Dombit csak kölcsönvette a klub.) A viszonyítás kedvéért: a kétszeres válogatott Vincze Ottóért 300 ezret utalt a második ligás Waldhof Mannheim a Ferencváros kasszájába. (*Kicker* 1999. július) Dombit egyébként korábban két hétig a Huddersfield Town próbálgatta, végül nem marasztalták az angolok. (*Focivilág* 1999. március 4.)

A következő hír sejteti, hogy nem csinált karriert a piros-feketéknél: „Az Eintracht Frankfurt március 31-i hatállyal felbontja Dombi Tibor kölcsönadási szerződését”. (*Hajdú-bihari Napló* 2000. március 16.) Felix Magath edzőnek nem kellett a csatár, aki 15 mérkőzésen jutott szóhoz a Bundesligában. A tréner szerint „a magyar légiós a foglalkozásokon zavarta a többieket.” A fürge szélső visszatért a DVSC-hez, de csak rövid időre. „Szerződötteti az FC Utrecht, 3 plusz 2 éves kontraktust ír alá” – közölte a *Hajdú-bihari Napló* 2000. május 10-én.

Augusztus 20-án lépett pályára a hollandoknál először, rögtön tizenegyest harcolt ki, az emberét kiállították, s 2-0-ra győztek az SC Heerenveen ellen. Az ellenfél tizenhatosán belüli eséseit szabadalmaztatnia kellett volna. Csak az volt a baj ezekkel a „repülésekkel”, hogy egy idő után a bírók már akkor sem ítélték büntetőt, ha a védők a kórházba rúgták a szélsőt. 2000. október 14-én az ő góljával szerzett vezetést az FCU a Feyenoord elleni rangadón. Utóbb Salomon Kalou kiegyenlített (1-1). Huszonhat mérkőzésen két gólt szerzett alakulatában. A második idénye sokkal kevesebb játéklehetőséget hozott. Mindössze három bajnokin lépett pályára, mindegyiken csereként. Haza is tért a szezon végén Debrecenbe.

Kiváló formában: 2003-ban megkapta a legjobb debreceni futballistának járó Zilahi-díjat. A DVSC 2003–2004-es UEFA-kupa-bravúrjaihoz hozzátette a magáét, mind a nyolc selejtezőn

Dombi Tibor hollandiai légiósként, az Utrecht csapatfotóján, az ezredfordulón. Jobbról másodikként ül

harcba küldték. Horvátországban irtózatosszerű bombát küldött az NK Varteks hálójába a 88. percben. A varasdi mutatványáról kijelentette: „Ekkora gólt még jobbal sem lőttem, nemhogy ballal.” (*Hajdú-bihari Napló* 2003. szeptember 26.) A PAOK ellen odakint (1-1) öt vágta fel a görögök a büntetőterületen belül. Mivel jelen voltunk a Tumba Stadionban, tanúsítjuk, akkor valóban szabálytalankodtak ellene.

Dombi Tibor 1998-tól 2010-ig a DVSC nemzetközi kupamérkőzésein 43-szor szerepelt, a varasdin kívül máskor nem volt eredményes. 2009 őszén játszott a Bajnokok Ligájában (a budapesti találkozókön – csereként), illetve 2010 őszén az Európa-ligában (kétszer csere volt).

Ha összeszámolná (ahogyan ismerjük, ilyesmi eszébe sem jut) az érmeit, elképesztő végösszegig jutna, viszont az nem állja meg a helyét, hogy a Lokomotív valamennyi érméből jutott neki. Amiket a csapat a bajnoki címei jutalmául kapott, azok a vitrinjében virítanak (2004–2005, 2005–2006, 2006–2007, 2008–2009, 2009–2010, 2011–2012, 2013–2014), ezüstből van egy (2007–2008), bronzból három (1994–1995, 2002–2003, 2003–2004) a birtokában. Már ez tekintélyes színésfém mennyiség. Nézzük a kupadöntőinek termését! Magyar Kupa-aranyérem (1999, 2008), ezüst (2003). Szuperkupa-aranyérem (2005, 2006, 2007, 2009), Ligakupa-ezüstérem (2008), vagyis az utóbbi trófeából nincs a tulajdonában. (Azokat a finálékat vettük figyelembe, amelyeken valóban játszott.)

Az utóbbi időben inkább az NB III-as csapatban jutott szóhoz, igaz, ha a szükség megkívánja, bármikor Kondás Elemér edző rendelkezésére állt az élvonalban is. 2015. május 13-ig 437 NB I-es mérkőzést vívott (valamennyit a DVSC színeiben) és 31 gólt könyvelt el azokon. Már időtlen idők óta ő a klub szereplési rekordere, megelőzve egykori társait, a Csabák triumvirátusát, Sándort, Bernáthot és Szatmárit.

Űl róla Lukács Lászlónak, a Tankcsapda gitáros-énekesének szellemes megállapítása: „(...) olyan, mint egy üveg nemes bor, minél öregebb, annál jobb.”

Dombi Tibor nagy álma vált valóra 2014 májusában, tétmeccsen száguldozhatott az új Nagyerdei Stadion zöld gyepszőnyegén. (Korábban többször is nyilatkozta, tart attól, hogy a legjobb esetben is az öregfiúk között futhat majd ki a modern aréna küzdőterére.)

Közismert róla, hogy a Wyrfarkas nevű zenekar dobosa. Erről a témáról leszögezte: „Sem futballozni, sem dobolni nem tanultam meg igazán, viszont roppant élvezem mind a kettőt. És amíg ez így lesz, nem is hagyom abba.”

Egészen sajátos a humora, ugyanis ritka az olyan ember, aki nem a másik kárára faragja a poénjait, hanem rendre magán élcelődik. Ezért, valamint szerénységéért, őszinteségéért, vidámságáért kedvelik sokan, és nem csupán a Cívitasban.

A legdrágább magyar footballista

DZS

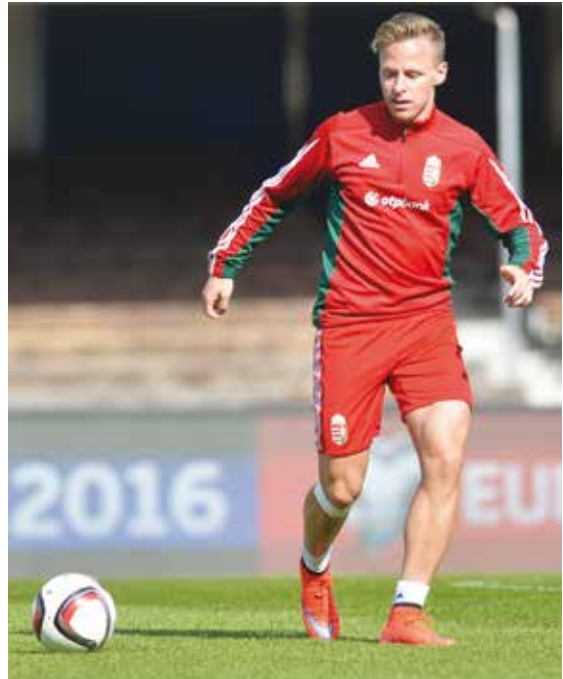
Dzsudzsák Balázs 1986. december 23-án született Nyírlugoson. Magassága 179 cm, versenysúlya 73 kg. A Nyíradonyi Focisuliban kezdte a pályafutását (2000–2001), azt követően a Debreceni Olasz Focisuli növendéke lett (2001–2004). A sajtóban hamarosan a Herczeg András által irányított DVSC juniorkeretében, a középpályások közt tűnt fel a neve. *(Futballrajt 2003–2004)*

2003-ban tagja volt a Portugáliában, az U17-es Európa-bajnokságon szereplő, Varga István és Kereki Zoltán által irányított magyar válogatottnak. *(6:3 Futballmagazin 2006. április)* A Debrecenben élő, ma már nyugdíjas Szűcs István, a Vasas, a Salgótarján, a DMVSC egykori válogatott kerettag kapusa (nem mellékesen 1976-ban és 1981 Az év kapusa) mesélte róla e sorok íróinak: „A fiammal egy korosztályhoz tartoznak, gyakran láttam a serdülőknél és a junioroknál. Nem emlékszem, hogy kirobbanó tehetség lett volna, és a testi adottságaival sem hívta fel magára a figyelmet. Alacsony kissrác volt. Meg is lepett a későbbi villámkarriere. Viszont hallatlan elszántság, akaraterő, dac dolgozott benne a foglalkozásokon, illetve a mérkőzéseken, s talán ezek a tulajdonságai emelték idővel magasan a többiek fölé.”

A 2003–2004-es idényben a Lokomotív fiókcsapatánál, a Létavértesnél szerepelt kölcsönjátékosként. 2005 elejétől az előbb a DVSC-Ave Ásványvíz, majd a DVSC-Teva nevet viselő gárdában futballozott. A státusában bekövetkezett változásról beszámolt a sporthetilap: „(...) a klub öt-éves szerződést kötött a fiatal tehetséggel, Dzsudzsák Balázssal...” *(Focivilág 2005. február 9.)* A ballábas szélső 2005. április 9-én, az MTK ellen 3-0-ra megnyert találkozón mutatkozott be az élvonalban. 2005 tavasszal két találkozón játszott, azaz a DVSC első bajnoki címéből alig vette ki a részét, hiszen az ősz még Létán húzta le. *(Futballszezon 2004–2005)* 2005. július 30-án, a ZTE elleni bajnokin (2-1) volt először kezdő. A rekkenő hőségben rosszul lett (nyilván vizsgadrukk is dolgozott a szervezetében), és a szünetben le kellett cserélni. Az orvosi vizsgálat aztán kiderítette, hogy leesett a vércukra. *(Hajdú-bihari Napló 2005. augusztus 2.)*

A Loki második bajnoki aranyához 10/2-es mutatóval járult hozzá. 2006. április 1-jén lőtte első NB I-es bajnoki gólját.

Alapembernek igazából a harmadik diadal idején, a cseh Miroslav Beráneknél számított. Abban a szezonban 23 mérkőzésen 7 gólt szerzett.

Fotó: mlisz.hu

2006 őszén – a szüleitől hazafelé autózva – szerencsés kimenetelű balesetet szenvedett. Könnyen tragédiával végződhetett volna az eset, ugyanis az általa vezetett jármű teljességgel összeroncsolódott. Kizuhant a gépkocsijából, de szerencsére lapocka- és hüvelykujjtöréssel megúszta az ütközést. (*Hajdú-bihari Napló* 2006. október 26.)

Hazai klubpályafutása során 48 mérkőzésen 14 gólt szerzett. Háromszoros magyar bajnok (2005, 2006, 2007), háromszoros Szuperkupa-győztes (2005, 2006, 2007) lett a hajdúsági együttessel. A 2005-ös páros finálék egyikén jutott szóhoz. 2006-ban mindkettőn szerepelt, az Oláh Gábor utcában ő egyenlített ki a Fehérvár ellen. 2007-ben is mindkét összecsapáson játszott, a hazain kétszer bevette a Honvéd hálóját. Mondhatni, így állt nemes bosszút a kispestieken, akik a május 9-én lebonyolított Magyar Kupa-döntőn büntetőekkel elhalaszták a cívisek orra elől a serleget. A Megyeri úti vesztes finálén Balázs végig a küzdők között volt, a szétlövésben nem rúgott 11-est.

Balázs a holland PSV játékosaként lett Európa-hírű futballista

hány héttel később a Johan Cruyff-tól (vagyis a holland Szuperkupa) győztese is lett.

2010. október 21-én ambivalens érzések kavargtak a lokistákban, amikor meglátták korábbi kedvencüket kifutni a Puskás Ferenc Stadion zöld gyepére. A DVSC az Európa Ligában mérkőzött a piros-fehér-feketékkel, és a csoportmeccset a vendégek nyerték 2-1-re. Dzsudzszakot nagy üdvrivalgással, vastappsal köszöntötte a publikum, aki meghatottan intett ki a debreceni rajongóinak.

A PSV-ben töltött évek alatt fokozatosan a csapat vezéregyéniségei közé emelkedett. Rengeteget fejlődött, például fizikailag jelentősen megerősödött. Egyetlen teljes idényében sem maradt – minden sorozatot figyelembe véve – 10 gól alatt, az utolsóban, a 2010–2011-esben 49 mérkőzésen 24 találatig jutott. Hollandiai pályafutása alatt 155 meccsen 55 gólt ért el.

Egy időben a magyar bulvársajtó előszeretettel foglalkozott a magánéletével, megpróbálta valamiféle celebnek beállítani, amivel – megítélésünk szerint –

2007 októberében öt-éves szerződést kötött a PSV Eindhovenel. (*Hajdú-bihari Napló* 2007. október 25.) Eredetileg 2008. július 1-jén lépett volna életbe a kontraktusa, de már 2008 januárjában Németalföldre költözött. (Kétmillió eurót utalt érte a Philips gyári egyesület.)

Első, kint töltött félévében bajnoki címet nyert, majd né-

A dagesztáni Anzsi Mahacskala mezével

nem tett jót neki. Dzsudzsák Balázs 2011 nyarán az orosz élvonalban szereplő Anzsi Mahacskala légiósa lett. Sokan féltették őt a keleti kalandtól, arra hivatkozván, hogy az oroszoknál a nagyon kemény, már-már brutális stílus érvényesül, amely nem fekszik majd a technikás fiúnak. Különben is más-fajta a kultúrájuk, életvitelük, értékrendjük, mint amilyenhez Balázs idehaza vagy Hollandiában szokott. Augusztus 6-án, a Tomszk elleni találkozón mutatkozott be az ottani élvonalban, összesen nyolc találkozón

szerepelt a dagesztáni együttesben. (Részben azért, mert szeptember elején megsérült, többhetes kihagyásra kényszerült.) 2012 elején a Dinamo Moszkvához igazolt. A *transfermarkt.de* internetes portál szerint 19 millió eurót fizetett érte a fővárosi klub az Anzsinak. Ez éppen úgy magyar rekord, mint a három klubváltásakor a PSV, az Anzsi és a Dinamo által összesen kifizetett 35,5 millió eurós ár. A moszkvai kék-fehérekkel 2012 augusztusában 1-0-ra elvezítette a Rubin Kazany elleni kupadöntőt. Az egykori belügyi klubban 2015 nyaráig 111 hivatalos mérkőzésen 13 gólt szerzett. (Bajnokikon: 88/13). Az egyikkel beírta a nevét a klub történetébe: 2014. november 2-án belőtte a Dinamo 1000. gólját az önálló orosz bajnokságban. 2015 nyarán ismét klubot váltott, bár sokáig úgy festett, hogy a Dárdai Pál által irányított Hertha BSC-hez igazol, a kedvezőbb anyagi feltételek miatt, évi 1,7 millió euróért a török Bursaspor játékosa lett. Ha nem is a klubnál, de a török élvonalban illusztris társaságba került, hiszen azokban a hetekben olyan világklasszisok igazoltak a Süper Ligbe, mint a holland Robin van Persie és a portugál Nani (Fenerbahçe), a német Lukas Podolski (Galatasaray), honfitársa, Mario Gomez, valamint a portugál Ricardo Quaresma (Beşiktaş).

A Dzsudzsínak becézett labdarúgó a magyar nagyválogatottban még a DVSC-Teva játékosaként, 2007. június 2-án debütált. Kréta szigetén 2-0-ra kikapott a nemzeti tizenegy a görögöktől. A válogatott aktuális csapatkapitánya 2015. júliusig 69 találkozót vívott piros-fehér-zöld szerelésben, és 17-szer bizonyult eredményesnek. Volt abban valami fatálisan szép, hogy 2014. május 22-én, az új Nagyerdei Stadionban a magyar válogatott első gólját éppen a Debrecenhez szoros szálakkal kötődő Dzsudzsák zúdította a dánok hálójába, sőt a második ottani (otthoni) fellépésén, 2015. június 5-én, a litvánok ellen is a kapuba bombázott.

Dzsudzsák Balázs 2007-ben megkapta az év legjobb idehaza játszó futballistájának járó elismerést. (*Hajdú-bihari Napló* 2007. november 15.) Az MLSZ 2010-ben Az év labdarúgójának választotta, s abban az esztendőben, valamint 2014-ben is neki ítélték a szakemberek a Magyar Aranylabda-díjat is.

2015 nyaráig tizenötször volt a válogatott csapatkapitánya

Fotó: mlsz.hu

Hatalmas Egér

Egressy Gábor 1974. február 11-én született Budapesten. Magassága 185 cm, versenysúlya 80 kg. Mivel általános iskolájában kötelező volt az Újpesti Dózsában sportolni, ő is leigazolt. Először úszott, aztán 1985-től futballozott. (*Futball 1996–97*) 1993. augusztus 14-én debütált az élvonalban, a Sopron 2-0-ra legyőzte az Újpestet. Az első szezonjában 17 meccsen 4 gólt szerzett lila-fehér mezben. A második évadjában 29 mérkőzésen 12 találatig jutott, s a küzdelmek lefújásakor ezüstérem ütötte az UTE-Novabau legénysége markát. (*Futball 1995–96*)

Egressy 1994-ben ötször volt U21-es és hatszor olimpiai válogatott, utóbbi csapat szerelésében hatszor talált a hálóba. (*Rochoy Zoltán gyűjtése*)

Az 1996–1997-es bajnokságban – Mezey György hívásának eleget téve – a BVSC-ben kezdett (24 meccsen rúgott 5 gólt), majd amikor a MÁV kiszállt a zuglóiak támogatói közül, átment az MTK-ba. Hét találkozón erősítette Garami József mester bajnokcsapatát.

Az addigra már az olimpiai válogatottban törzstagnak számító csatár 1996. április 10-én átesett a tűzkeresztségen az A-válogatottban. Nem túl nagy sikerrel, miután a horvátok 4-1-re megverték a magyarokat. Az észéki 90 perc volt egyébként Csank János szövetségi kapitányi bemutatkozása is. Az Egérnek becézett futballista a nemzeti tizenegyben az Azerbajdzsán elleni Európa-bajnoki selejtezőn teljesített igazán remekül, az Üllői úton belötte első (egyben a válogatottban szerzett utolsó) gólját, ráadásul adott két gólpasszt. 2001. november 14-ig összesen 21-szer öltötte magára a címeres dresszt.

Egressy Diósgyőrben kedvenc lett

1996-ban az olimpiai együttes tagjaként eljutott Atlantába. Két találkozón szavazott neki bizalmat Dunai II Antal szövetségi edző: Nigéria ellen (0-1) és Japán ellen (2-3).

1997–1998-ban még az MTK-ban szerepelt, 26/1-es mutatót hozott össze. Nem voltak elragadtatva tőle a kritikusok, bizonyíték erre az értékelés: „(...) a legnagyobb csalódás azonban Egressy Gábor produkciója, aki sokáig a magyar futball egyik nagy ígérete volt.” (*Futballrajt '98–99*)

Az 1998-as Magyar Kupa-döntőn nem küldte pályára Egervári Sándor (MTK–Újpesti TE 1-0). Az MTK vezetőivel támadt némi afférja, ezért egy évre a diósgyőrieknek kölcsönadták, bár arra is volt esély, hogy az Austria Wien szerződteti (*Focivilág 1999. február 24.*), az 1998–1999-es évadban végig a DFC-ben játszott. Bemutatkozás gyanánt július 25-én győztes gólt szerzett Dunaújvárosban (3-2). Ebben az idényében bizonyult a leggólképesebbnek, 17 találatával, Illés Béla és a debreceni Nicolae Ilea mögött, harmadik lett a góllövőlistán.

1999 őszén újból az MTK Hungáriában futballozott. Kupagyőztes lett a kék-fehérekkel. Cserként lépett pályára május 3-án, az MTK–Vasas 3-1-es fináléban, a Népstadionban. Mivel a gárda a 2. helyen zárt a bajnokságban, újabb ezüsttel gazdagodott a labdarúgó éremkollekciója.

Hamarosan távozott a Hungária körütről. Próbálkozásait nyomon követte az akkori népszerű futballmagazin, a *Focivilág*: júniusban Dél-Koreában, a szülői Hyundai együttesénél próbálkozott. Aztán júliusban a Hajduk Split tesztelte. Majd augusztusban az Austria Wien edzéseit látogatta, miközben arra várt, „hogy a FIFA megállapítsa a vételárát.” (*Focivilág* 2000. szeptember 3.) Nem sikerült külföldre eladnia magát, ezért novemberben a Kispest-Honvédhoz ment kölcsönbe és négy bajnokin szerzett négy gólt. Hirtelen lett újabb kérője: a téli átigazolási időszakban szlovén menedzsere segítségével a nagy terveket szövő ZTE-hez került. Balszerencsésen kezdődött karrierje az új állomáshelyen: bárányműve miatt kénytelen volt hazautazni a zalaiak ciprusi edzőtáborából. (*Focivilág* 2001. február 21.) Egressy a nyughatatlan vándormadarak típusába tartozott, viszont a Zeténél jól érezte magát. Bajnoki aranyat nyert, rajongtak érte a szurkolók, el is töltött a dunántúli településen három és fél esztendő. Különösen a bajnoki címnyerés évében remekelt, 34 meccsen 16 gólt szerzett. Az őszi idényben érte el találatai háromnegyedét, akkor élete formájában futballozott. Győztes gólt lőtt a Ferencvárosnak az Üllői úton, az ő góljával szerzett pontot a ZTE Debrecenben, majd kettőt rúgott a Lokinak az egerszegi találkozóon is. A Zetében csak Kenesei Krisztián (20) szerzett nála több gólt. Egressy az ötödik helyen végzett az NB I góllövölisztáján.

2004 nyarán lejárt a szerződése a zalaiaknál, szabadon igazolható státusúvá vált. Úgy tűnt, hogy a Budakalászbán folytatja, de az őszi szezon elején a DVTK Balaton FC invitálását fogadta el. A Fehérvár FC ellen csereként lépett gypepszőnyegre, s három perc leforgása alatt vágott két gólt. Másnap szerencsés kimenetelű autóbalesetet szenvedett. (*Focivilág* 2005. május 4.) A 2004–2005-ös idényben, pályafutása utolsó, a magyar élvonalban töltött szezonjában 23 bajnokin 10 találatot jegyzett. „Diósgyőrben jó focistának lenni” – emlékezett később erre az időszakra. (www.magyarfutball.hu) Egressy Gábor 316 NB I-es találkozóján 98 gólt könyvelhetett el.

Diósgyőrből 2005 nyarán az Admira Wackerhez távozott. Kettő plusz egy éves kontraktus végére kanyarította oda a nevét, azonban csapatával kiesett az osztrák élvonalból, és a szerződése automatikusan megszűnt. (*Focivilág* 2006. április 19.) A mödlingi klubban mindössze tizenegy bajnokin játszott (azok közül is tizen csereként...), egyetlen gólt szerzett.

Azóta számos együttesben megfordult: Diagorasz Rodosz (2006–2007), SC Ritzing (2007–2008), FC Magna (2008–), 1. Wiener Neustädter (2008–2010), Viadukt SE Biatorbágy (2009–2010), Lindab-Törökbálinti TC (2010. február–2011), Unione FC (2011–). Közben az újpesti öregfiúk társulatát erősíti, s 2014–2015-ben játszott az Unione öregfiúk-csapatában is.

A Testnevelési Főiskolát végzett egykori válogatott szélső 2010 óta a második ligás Szentendrei Kézilabda Klub sportigazgatója. Máté nevű fia a lila-fehérek utánpótlásában pallérozódik.

Mindkét Koemannak a játékosa volt

Fehér Csaba Szekszárdon született, 1975. szeptember 2-án. Magassága 181 cm, testsúlya 75 kg. A helyi Dózsában kezdett játszani, onnét 1991-ben a Pécsi MSC-hez került. 1991-ben – már pécsiként – tagja volt az U16-os válogatottnak, amely megnyerte a ráckevei Aranykalász Kupát. A következő évvel együtt 12-szer szerepelt ebben a korosztályos gárdában. 1992-ben és 1993-ban nyolcszor lépett pályára az U17-ben, míg 1993-ban és 1994-ben nyolcszor az U18-ban. (Rocho Zoltán gyűjtése)

1993. augusztus 28-án, Siófokon mutatkozott be az élvonalban, abban az idényben 18 találkozó 1 gólt szerzett a PMSC mezében. A következő szezonban „csak” 14 meccsen kapott játéklehetőséget, mivel fél évet az NB II-es Pécsi VSK-ban „erősödött”. Az 1995–1996-os idény végén 56 mérkőzéssel és 4 góllal a háta mögött az Újpesti TE-hez szerződött. Azonnal beilleszkedett, három év alatt 82 bajnokin játszott. A középső idényben bajnoki címet nyert a lila-fehérekkel.

1999 nyarán – bronzéremmel a nyakában – az MTK Hungária FC-hez távozott. Már A-válogatott játékosként váltott klubot, hiszen 1998. március 25-én egyike volt a Bécsben remek győzelmet arató nemzeti tizenegy újoncainak. Utoljára (41. alkalommal) 2009. augusztus 12-én öltözködött címeres felszerelésbe, Románia ellen vereséggel (0-1) búcsúzott a Puskás Ferenc Stadionban. Gólt nem szerzett az A-válogatottban. Akkor Erwin Koeman válogatta be, a 2006–2007-es idényben a PSV-ben pedig Ronald Koeman volt az edzője.

2000 tavaszán a Hungária körüli klubbal kiváló kapcsolatokat ápoló belga KFC Verbroedering Geel csapatához ment kölcsönbe. Mivel az 1999–2000-es PNB-t az MTK a második helyen zárta, Fehér Csabának is járt az ezüstből. Sőt, mivel a gárda tavasszal megnyerte a Magyar Kupát, a két őszi találkozón szerepelt védő újabb címmel gazdagodott. A belga élvonalban 14 találkozón lépett pályára.

Fehér Csaba a PSV 2006–2007-es keretében, hátul, a jobb szélén. A BL negyeddöntőjéig jutott a csapattal

2000 nyarán a NAC Bredához írt alá. Kontraktusának az érdekessége, hogy a Hungária körúton Henk ten Cate volt az edzője, akivel aztán a NAC Bredánál újra találkozott. Fehér négy sikeres idényt töltött a sárga-feketéknél, 118 (32, 30, 34, 22) bajnokin 15 gólt szerzett. Legemlékezetesebb találatát 2003 elején honfi- és egykori klubtársának, Babos Gábornak lőtte szabadrúgásból, a Feyenoord elleni találkozón.

Kifogástalanul öltözött úr az eindhoveni „kispadon”

2004 nyarán Eindhovenbe szerződött, de ősszel csupán négy meccsen játszott a PSV-ben, amely aztán tavasszal megnyerte a bajnoki címet. Akkor Csaba éppen kölcsönjátékosként Újpesten játszott, a Philips gyáriak fél évre átengedték.

2005 nyarán az eindhoveniek Hollandián belül adták kölcsön, a Willem II-höz. Tilburgban csapattársa volt a korábbi debreceni gólszák, Kerekes Zsombor.

A 2006–2007-es idényben újból az eindhoveni piros-fehér-feketék kötelékébe tartozott, és újabb arannyal bővült a kollekcója. Az éremgyarapítás körülményeiről idehaza megjegyezték: „Bajnoki címet nyert a PSV-vel, de mindössze három meccsen léphetett pályára. Érdekes, hogy Csabának a Bajnokok Ligájában nagyobb szerep jutott, háromszor játszott a Liverpool, egyszer az Arsenal ellen.” (6:3 *Futballmagazin* 2007. július-augusztus) Úgy lett tehát kétszeres holland bajnok, hogy

2004 és 2007 között összesen hét bajnokin viselte a PSV felszerelését, gólt nem szerzett. Jegyezzük meg azt is, hogy a két, ott töltött idényben az eindhoveniek remekül szerepeltek a Bajnokok Ligájában. 2005 tavaszán az elődöntőbe, 2007-ben a negyeddöntőbe jutottak. Fehér Csaba előbbi sorozatban két, utóbbiban négyszer lépett pályára.

2007 és 2011 között megint a NAC Breda légiósa volt, majd utána harmadszor is az Újpesthez igazolt. Nagyon rövid ideig szolgálta a lila-fehéreket. Számára elfogadhatatlan viszonyok közé csöppent. A regnáló tulajdonost éppen őrizetbe vette a rendőrség, Fehér pedig akasztófahumorról egy bilincset csempészett az öltözőbe, jellemezve az ottani állapotokat. Bartha Csaba, az ügyvezető igazgató válaszul az egész csapatot megbüntette, holott a „tettes” vállalta a felelősséget. A labdarúgó szóváltásba keveredett Bartha Csabával, majd kérte a szerződése felbontását, és 2011 augusztusában elhagyta a Szusza Ferenc Stadiont. (www.origo.hu)

2012. augusztusban szülővárosa NB III-as csapatához, a Tolle UFC Szekszárdhoz került. Ha a helyzet megkívánta, beszállt a megyei harmadosztályú TUFC II-be is, ahol együtt futballozhatott a klubelnökkel – a bátyjával, Attilával. Közben az újpesti öregfiúkkal is játszott, velük tréningezett. (szufc.hu) A 2014–2015-ös szezonban a zöld-fekete szerelésben pályára lépő, BLASZ I-es Unione FC labdarúgójaként láthatták őket a nézők, sőt igazolt játékosa volt a Siófoki Bányász strandlabdarúgó-együttesének is.

Guimarãesben érte utol a végzete

Fehér Miklós 1979. július 20-án született Tatabányán. Magassága 186 cm, versenysúlya 84 kg volt. A Győri ETO saját nevelésű labdarúgója volt. (*Futball 97–98*) A győri Bercsényi Miklós Gimnáziumban érettségizett, ahol az 1968-as olimpiai bajnok Keglovich László volt a testnevelő tanára és az osztályfőnöke.

Fehér Miklós 1995. november 4-én debütált az élvonalban, az ETO odahaza veszített a DVSC-vel szemben (1-3). Első gólját az MTK Hungária hálójába rúgta. Győztes találat volt, ugyanis 1996. június 2-án azzal verte meg a Győr a kék-fehéreket 1-0-ra. 1995 és 1998 között a kislalföldiek zöld-fehér mezében 62 mérkőzésen 23 gólt szerzett. 1997-ben a legjobb idehaza játszó ifjúsági játékosnak választották meg.

A nagyválogatottban 1998. október 10-én góllal nyitott, Azerbajdzsánban 4-0-ra nyertek a mieink. 2000. október 11-én kirobbanó formában játszott, háromszor talált Kaunasban a litvánok hálójába (6-1). „Remek teljesítményéről három gólja mellett a kiharcolt tizenegyes, és az Illés gólja előtti labdaatlépés is tanúszkodott.” (*Focivilág 2000. október 18.*) 2003. október 11-ig összesen 25 mérkőzésen szerepelt a nemzeti együttesben, melynek képviselőjében hét találatot könyvelt el.

Még nem volt 19 esztendő, amikor felcsapott légiósnak. 1998 nyarán Portugáliába szerződött. Győrben akkor kaotikus állapotok uralkodtak, erre utal ez a hír: „Végre-valahára megérkezett a pénz az FC Portótól Fehér Miklósért, így a klub ki tudta fizetni a játékosoknak a maradék tartozását.” (*Focivilág 1998. szeptember 2.*) Első ottani gólját 1999. szeptember 24-én szerezte (FC Porto–Campomaiorensis 2-0). Pályára lépett a Bajnokok Ligájában az FC Porto színeiben. 1998. december 6-án a 90. percben állt be Drulovics helyére. A „sárkányok” 3-0-ra megverték az Ajaxot. (*Futballrajt 1999 tavasz*)

Az 1998–1999-es bajnokságban ötször vetették be, valamennyiszer csereként, gólt nem rúgott, ellenben a csapatával aranyérmes lett. A BL-ben játszott az Olympiakosz Pireusz ellen. Az FC Portóban 1998 és 2000 között 10 bajnoki mérkőzésen egyszer volt eredményes. Az észak-portugál klub 1998-ban és 1999-ben elhódította a Szuperkupát (Supertaça Cândido de Oliveira), a magyar csatár mindkét sikerhez hozzátette a magáét, azonban azt nem állíthatjuk, hogy főszereplője lett volna a négy összecsapásnak. 1998. augusztus 8-án a Sporting Braga ellen (1-0) a 73. percben állt be. A szeptember 8-án megrendezett visszavágón (1-1) nem játszott. 1999. augusztus 7-én, a Beira-Mar elleni idegenben aratott győzelemből (2-1) kivette a részét, a 65. percben csereként küldték harcba, de az augusztus 15-én megtartott visszavágón (3-1) nem kapott szót.

Az 1999–2000-es idényben egy kevésbé híres portói klubban, a Salgueirosban szerepelt kölcsönben, ott 14/5 volt a mutatója. A 2000–2001-es bajnokságban, a Sporting Braga

A Benfica felszerelésében

együttesében szintén kölcsönjátékosként futballozott, és 27/14-es statisztikát produkált. Nagyon ment a jobblábás középcsatárnak a játék a piros-fehéreknél.

Akciót vezet a Győr–Vasas találkozón

ni „sasoknál”, a Fiorentinától hazatérő, válogatott Nuno Gomes helyére cserélték be olykor. (*Focivilág 2002. szeptember 4.*) A Moreirense ellen a második félidőre szállt be, amikor a Benfica vesztesre állt. Miki előbb kiharcolt egy 11-est, majd bevágta a győztes gólt. Az volt az első találat a új klubjában. (*Focivilág 2002. október 2.*)

Az Académica Coimbra ellen végre kezdett, ám akkor kiállították. Az esztendő elején nemigen játszott, aztán a tavasz végén újra bevetették, és a Vitoria Guimarães ellen mesterhármast szerzett. Akkor 17 mérkőzésen 4 gólja volt. (*Focivilág 2003. június 11.*) Ma már sajnos tudjuk, mennyire hátborzongató a tény, hogy ősszel újból betalált a Vitoria Guimarães hálójába.

2004. január 25-én, vasárnap, a Vitoria Guimarães–Benfica bajnoki találkozó utolsó pillanataiban – röviddel a pályára lépése után – összeesett, s noha kórházba szállították, az életét már nem tudták az orvosok megmenteni. Január 26-án 0 óra 10 perckor elhunyt. 2004. január 28-án kísérték végső útjára Győrben, a szabadhegyi temetőben, a portugál klub az egész csapattal képviseltette magát a szertartáson. Halála után a 29-es számú mezt a Benfica visszavonultatta.

Abban az országban ért véget fiatal élete, ahol minden idők egyik legjobb magyar futballistája, Orth György alusza örök álmát. Fehér Miklós nevét viseli a győri futballkolégium.

Büszkén viselte a Benfica mezét

Gerzson többször is legyőzte önmagát

Gera Zoltán Pécsen jött a világra 1979. április 22-én. Magassága 183 cm, versenysúlya 75 kg. A Pécsi Kinizsiben kezdett futballozni, de a forrásokban a másodosztályú Pécsi Mecsek FC-ben bukkan fel először a neve. (A futball adatbankja 1999 ősz) 1993 és 1996 között megfordult a Pécsi Kinizsiben, a Harkány SE-ben, a Pécsi Bőrgyárban és a Pécsi Zsolnayban is.

Érdekes és a hazai viszonyokra jellemző történet, miként került az élvonalba: „A PMFC-t működtető gazdasági társaság a Gázszer FC Kft. megvásárlásával jutott hozzá a PNB-s joghoz.” (Adatbank 2000 tavasz)

Első élvonalbeli mérkőzésére 2000. február 26-án került a sor, a PMFC 1-1-re végzett a Siófokkal. Szapor Gábornál debütált. A baranyai piros-feketék képviseletében a második vonalban 72 mérkőzésen 15, a legmagasabb osztályban 15 meccsen 4 gólt szerzett.

„Szinte biztosnak tűnik, hogy a nyáron a pécsi Gera Zoltán (...) a zöld-fehéreké lesz” – jelezte a készülöben lévő váltását a sporthetilap. (Focivilág 2000. április 12)

Az Üllői úton nagyon hamar megszerették. „(...) góljaival, parádés cseleivel és küzdeni akarásával szinte berobbant a Ferencvárosba. A tavaly nyáron Pécsről igazolt futballista közönségkedvenc lett a bajnokcsapatban, és idei produkciója alapján az egyik legértékesebb és legkeresettebb labdarúgónak nőtt ki magát a magyar mezőnyben. Igaz, a kétségekívül tehetséges csatárt kritika is érte a közelmúltban: Csank János vezetőedző azt vetette a szemére, hogy a mérkőzéseken túl sokat reklamál.” (Futballszezon 2000–2001)

Első fradista szezonjában aranyérmes lett. Akkoriban már így beszélt róla edzője: „Kétségekívül színes egyéniség, csak hát nem dupla tüdejű... Nagyon ügyes és veszedelmes támadó, kimagasló tehetség, aki még sokra viheti itthon és külföldön is.” (Gonda László: Csank meccsei) Olyannyira jól teljesített, hogy figyeltette az Internazionale meg a lisszaboni Sporting. Klubja állítólag hatmillió márkát szeretett volna érte kapni. (Focivilág 2000. április 24.) 2001-ben Az év legjobb U21-es labdarúgója lett. (6:3 Futballmagazin 2005. szeptember)

2000 és 2004 között íródó első ferencvárosi korszakában az ezüstéremnél alább nem adta vele a Fradi. A következő medálok kerültek a vitrinjébe: 2000–2001 arany, 2001–2002 ezüst, 2002–2003 ezüst, 2003–2004 arany. Mindkét bajnokcsapatnak szilárd pillére volt, nélküle szinte elképzelhetlenné vált a IX. kerületi tizenegy. Nem véletlenül lett 2002-ben Az év labdarúgója Magyarországon.

Ma már kuriózumként hat, hogy 2003 tavaszán balszélsőt játszott a Fradiban, és legfőbb riválisa a posztján a brazilból magyarrá lett Leandro volt. (Futballrajt 2003 tavasz)

2003-ban megnyerte vele az FTC a Magyar Kupát, 2-1-re legyőzte a serlegért a DVSC-t, viszont elbukta a Szuperkupát az

Foto: mlsz.hu

MTK-val szemben (0-2). Talán mert utóbbi fináléban nem kapott szerepet a Gerzsonnak becézett támadó. Ellenben 2004. május 5-én ott volt a Puskás Ferenc Stadion gyepszőnyegén, a Budapest Honvéd FC elleni MK-döntőn, sőt a második ferencvárosi találatnál ő juttatta a labdát Molnár Levente kapujába. Triplázott a Fradival, a 2004-es Szuperkupa ugyanis automatikusan került a birtokába. Ráadásnak az említett esztendőben újból ő lett itthon Az év labdarúgója.

2004 nyarán az angol elitben újonc West Bromwich Albionhoz távozott – 1,5 millió fontért írt alá. Első gólját a Tottenham Hotspur hálójába lőtte. Már abban az évben remekelt, valamennyi bajnoki találkozón (38) pályára lépett, és 6 gólt könyvelt el. A legendás Bryan Robson legénysége a 17. hellyel bent maradt az élvonalban, Gera pedig megkapta a „Magical Magyar” becenevet a brit médiától. (*Futballszezon 2004–2005*)

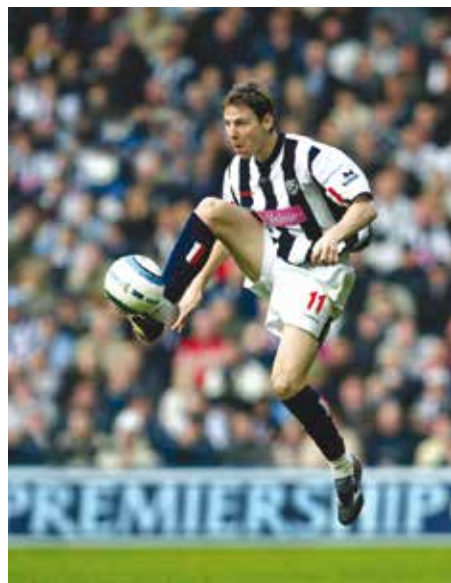
2005-ben ismét az év legjobbjának választotta az MLSZ, ő lett az első játékos, aki háromszor is kiérdemelte ezt a titulust. 2004-ben és 2005-ben a hazai futballszakírók szavazása alapján átvehette a Magyar Aranylabda-díjat

2006 májusában betetőződött a pechséria: kiesett a West Brom a Premiershipből. A drámaira sikeredett évadban az előbb súlyosan megsérülő, majd hosszú rehabilitációját végző Gera mindössze 15 mérkőzésen állt a szakvezetés rendelkezésére, és csak két góllal tudott segíteni bajba került csapatán. A következő, vagyis a 2006–2007-es szezonjáról írták idehaza: „Az általában a legnagyobb médiafigyelmet kapó magyar játékos – minden sorozatot figyelembe véve – 47 mérkőzést játszott a West Bromwich Albion csapatában. Hat gólt szerzett.” (6:3 *Futballmagazin* 2007. július-augusztus)

Az azonnali visszajutás vágyálom maradt. 2007. május 27-én 74 993 néző izgulta végig a Wembley Stadionban a rájátszást (Play off). A Derby County 1-0-ra nyert a WBA ellen a „szentélyben”. Gera a 71. percre a küzdők között volt, akkor Carter állt be a helyére. 2008-ban váltak valóssá a remények, megnyerték a második divíziót, s egy újabb arannyal bővült a magyar légiós kollekcója.

2008 júniusában Gera Zoltán váltott, elfogadta a Fulham FC ajánlatát, a 3+1 éves kontraktust. Nem döntött rosszul, az FFC-ben 2008 és 2011 között 86 bajnokit vívott, és öt gólt szerzett. Részese lehetett a fehér-feketék nagy menetelésének a 2009–2010-es Európa Ligában, fantasztikus gólt rúgott például a Juventus kapujába (4-1). 2010. május 12-én, a hamburgi (hosszabbításos) döntőben a londoniak legjobbjá volt. Pazarul dirigált, prima labdákkal tömte a csatárokat, a kapura is állandó veszélyt jelentett. Csak hát neki nem akadt olyan kaliberű csapattársa, mint amilyen a riválisnál Diego Forlán volt. Az uruguayi klasszis két villanásával eldöntötte a trófea sorsát, 2-1-re győzött az Atlético Madrid.

Egy újabb brutális sérülés majdnem kettétörte Gera karrierjét, de nem adta fel, és szerencsésen sikerült felgyógyulnia. 2011 és 2014 között újból a West Bromwich Albiont erősítette,

A West Bromwich Albion sztárjaként

Autogramot ad egy gyűjtőnek

Kupát, a Ligakupát, valamint a Szuperkupát. (A támadó középpályás a három végjáték közül csupán a Videoton elleni Magyar Kupa-döntőn szerepelt.) Az idény végén a HLSZ az év játékosának választotta, s beválasztotta az elmúlt negyedszázad magyar All-Star-csapatába.

Gera Zoltán 2002. február 13-án debütált a nagyválogatottban. Cipruson mérkőzött meg a csapat Svájjal (1-2), az újoncot a 46. percben cserélte be Pető Tamás helyére Gellei Imre szövetségi kapitány. 2002. október 16-án jószerevével egyedül verte meg San Marino együttesét, a 46. percben szállt be, és klasszikus mesterhármast vágott a parányi köztársaságból érkezettek kapujába. 2015. június 13-ig 82 találkozóon öltötte magára a címeres inget, és a szurkolók 24-szer tapsolhatták meg az elhíresült, már-már védjegyévé vált, egy ideig minden találatát követő szaltóját. Az elmúlt 25 évben a válogatottban debütált játékosok közül egyedül ő tudott bekerülni az örök góllövőlista első 25 helyezettje közé.

Az FTC futballistájaként 2000 és 2015 között 203 alkalommal lépett pályára, és 55 gólt sikerült szereznie. (www.tempofradi.hu)

„Valóságos isteni csoda, ami vele történt. Vagy a sport erkölcsöt megnemesítő misztériuma tette volna? Az egykori kezelhetetlen utcagyereknek, aki szívesen nyúlt a tudatmódosító szerekhez, csavargott, kicsapongó életmódot folytatott, pénznyelő automaták rabjává vált, igazolt futballistaként meg kellett tanulnia, hogy a benne tomboló dühöt, féktelen agressziót miként alakítsa át a pályán kreativitássá. Nem ment egykönnyen, de becsületére váljék, neki sikerült. Meggyőződésem, hogy a metamorfózisában a megszilárduló hite segítette. És hány szörnyűséges sérüléséből állt talpra? Más a helyében már rég bedobta volna a törölközőt, és elment volna tollaslabdázni, ám ezt a konok pécsi srácot keményebb fából faragták.” (Idézet dr. Nyirkos István egyetemi professzor, a nyelvtudományok kandidátusa, a DEAC néhai labdarúgójának és örökös, tiszteletbeli elnökének visszaemlékezéséből.)

rajongott érte a Hawthorns Stadion publikuma. Összességében (két részletben) 172 mérkőzésen 25-ször volt eredményes a kék-fehér csíkosok uniformisában.

2014 júliusában hazatért, és újra a Ferencvárost választotta.

Szimbólumértékű, hogy 2014. augusztus 10-én, a vadonatúj Groupama Arénát felavató gálán ő szerezte az első gólt (Ferencváros–Chelsea 1-2). Vezetérelével a „zöld sasok” magasan szárnyalni kezdtek, ezüstérmesek lettek a 2014–2015-ös OTP Bank Ligában, és elhódítottak három honi trófeát: a Magyar

Fotó: misz.hu

Bár a játék neve labdarúgás, fejelni is tudni kell a labdát

A Bundesliga legfiatalabb magyarja volt

Hajnal Tamás 1981. március 15-én született Esztergomban. Magassága 168 cm, versenysúlya 67 kg.

1985-től 1990-ig a nyergesújfalui Zoltek SE-ben futballozott, abból a klubból igazolta át a Ferencváros. Az 1996–1997-es NB I-ben két mérkőzést játszott a Fradiban. Az idény végén a zöld-fehérektől előbb Vácra, majd 1998-ban, Szollár Krisztián társaságában, a Schalke 04 gárdájába távozott. (A Dunakanyar-Vác FC-ben nem is játszott.)

Közben végigjárta a korosztályos válogatottakat, 1996-tól 2000-ig az U16-tól az U21-ig 30 mérkőzésen 6 gólt szerzett.

Az 1999–2000-es Bundesliga 1-ben a Schalke 04 nyolc meccsen vetette be. (Hajnal Tamás 1999. november 26-án, az SSV Ulm ellen mutatkozott be, a cseh Jiří Němecet váltotta a 73. percben. Ő lett a német szövetségi liga legfiatalabb magyar újonca.) Csak sokára követte szerepléseit folytatás, sőt a 2003–2004-es évadban áttették az amatőrökhez. Sokáig ott sem játszott, mígnem márciusban pályára küldték a Preussen Münster amatőrjei ellen, a VfR Neumünster ellen pedig gólt is rúgott. Az idényt 15/8-as mutatóval zárta a területi bajnokságban.

A 2004–2005-ös szezonban országot váltott, és a Sint-Truiden (I. osztály) csapatában 29 meccsen 6 gólt szerzett. Belga klubja a 14. helyen végzett. Akkor publikálták róla idehaza: „A belga élvonal másik magyar szereplője, Hajnal Tamás korábban a német Schalkénál jobbra csak az amatőrök között jutott szóhoz, így amikor egykori csapattársa, s későbbi menedzserre, Marc Wilmots Belgiumba hívta, örömmel mondott igent. Ez jó döntésnek bizonyult, mert a Sint-Truidennél ő volt az ötödik legtöbbet foglalkoztatott futballista. Az utolsó fordulóban pedig két góljának köszönhetően a Sint-Truiden legyőzte a bajnok FC Bruges-t.” (*Futballszezon 2004–2005*) Tegyük hozzá: még nagyobb szó, hogy senki sem szerzett hat találatánál többet a csapatban! A következő idényben ismét gólt lőtt a bajnoki címet nyerő alakulat ellen: 2006 márciusában az Anderlecht hálóját vette be a meglepetésre 3-0-ra megnyert találkozón. Középpályás letére a második szezonjában is a csapat legeredményesebb tagjai között volt, harmadikként zárt a házi góllövőlistán. A sárga-kékeknél két idény alatt 50 mérkőzésen 11-szer volt eredményes.

Hajnal Tamás a Schalke csapatában. (Az ülők közt balról a negyedik. Szollár Krisztián középen jobbról az ötödik.)

2006 nyarán a Bundesliga 2-ben szereplő 1. FC Kaiserslautern szerződtette. A szezonban 32 mérkőzésen játszott, hét gólt szerzett, 11 gólpasszt adott. Ősszel futballozott jobban, akkor a *Kicker* osztályzatai alapján a második vonal harmadik legjobb játékosának bizonyult. Formája jutalma egy újabb klubváltás lett, a 2007–2008-as évadot a legmagasabb osztályban újonc Karlsruher SC-ben töltötte (32/8).

2008 júliusától új korszak kezdődött életében, egykori kenyéradója, a Schalke 04 legnagyobb riválisához, a Borussia Dortmundhoz igazolt. (A mérvadó oldal, a www.transfermarkt.de négymillió euróra taksálta az értékét.) 2008. július 23-án győztes gólt szerzett szabadrúgásból a Bayern München elleni tulajdonképpeni Szuperkupa-döntőn (2-1).

Két sikeres évadot töltött a sárga-feketéek együttesében (51 meccsén ötször zörgette meg a hálót), noha 2009 őszén, majd 2010-ben is megsérült. Második felépülése után már nem tudta magát visszaverkedni az első csapatba. Fél évnyi kényszerpihenő után 2011 januárjában a VfB Stuttgarthoz került kölcsönjátékosként. Oly jó benyomást keltett, hogy májusban véglegesítették. 2013-ig a „sváboknál” 59 Bundesliga-mérkőzés játszott, és négyszer talált a kapuba. 2013. júliusban átment a második ligás FC Ingolstadt 04-hez, ahol azonban nem vált belőle meghatározó ember. (Bizonyítja ezt a 9/1-es statisztikája). A csapat játékerendszere nem igen felelt meg a legszívesebben az irányító szerepkörét betöltő magyar középpályásnak, ezért kérte a szerződése felbontását. 2014 augusztusától decemberig nem volt csapata, akkor aláírt, ha úgy tetszik, visszatért a Ferencvároshoz. Jól járt a váltással, hiszen a 2014–2015-ös magyar élvonal ezüstérmese lett. Bár a Fradi a 2015. májustól júliusig tartó nagy menetelésében három honi serleget is elhódított (sorrendben: Magyar Kupa, Ligakupa, Szuperkupa), a karmester a sérülése miatt egyik döntőben sem léphetett pályára.

2004. október 9. és 2013. október 11. között 59 meccsen viselte a válogatott szerelését, hét gólt szerzett. 2008. augusztus 20-án kétszer is betalált a montenegróiak hálójába a Puskás-stadionban (3-3). Emlékezetes mérkőzése a 2007. október 17-i, lengyelek elleni idegenbeli találkozó és a 2012. október 12-i, észtek elleni vb-selejtező is, mindkettőt az ő góljával nyertük meg 1-0-ra. 2007-ben kiérdemelte az MLSZ-től Az év játékosa címet. 2006-ban és 2007-ben is átvehette a Magyar Aranylabda-díjat.

Dortmundiként csillogtatja rúgótechnikáját

A Hapoellel megverte a Chelsea-t és a Milant

Halmi Gábor 1972. január 7-én született Székesfehérváron. Magassága 187 cm, versenysúlya 75 kg. Szülővárosa legnépszerűbb klubjában, a Videotonban nevelkedett. 1987-ben részt vett a Montaiguban megrendezett U16-os tornán, ahol a döntőben a magyar válogatott csupán büntetőkkal szenvedett vereséget Belgiumtól. 1987-ben és 1988-ban 15 mérkőzésen két gólt szerzett az U16-os korosztályi csapatban. 1988-ban az U17-ben öt találkozóon kétszer volt eredményes. 1989-ben és 1990-ben nyolc meccsen két találatot ért el az U18 képviselőiben. Szerepelt az NDK-ban lebonyolított IBV-n. 1990 nyarán tagja volt a hazai rendezésű Európa-bajnokságon szerepelt csapatnak, amely csak tizenegyespárbajban bukta el a Figóval, Jorge Costával felálló portugálok ellen a negyeddöntőt. 1991 és 1993 között az U21-es (egyben olimpiai) gárdában kilencszer lépett pályára. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1993. szeptember 8-án húzhatta először magára a nagyválogatott trikóját, az Üllői úton 3-1-re vesztett a nemzeti tizenegy Oroszországgal szemben. 2001. szeptember 1-jén is egy volt szovjet utódállammal, Grúziával mérköztek legjobbjaink világbajnoki selejtezőn, és akkor is 3-1-re kaptak ki. Halmi Gábor Tbilisziben volt utoljára A-válogatott. Az 57 fellépésén négy gólt könyvelt el a legjobbak között. Utóbbiak közül a legemlékezetesebb a svédnek rúgott, 1995. április 26-i: azzal 1-0-ra legyőzte a válogatott az 1992-ben az Európa-, 1994-ben a világbajnokságság legjobb négy csapata közé jutott sárga-kékeket. A kilencvenes években az volt a magyar nemzeti tizenegy egyetlen, a FIFA-ranglista első tíz helyezettje közé tartozó csapat elleni győzelme tétmérkőzésen. Mindazonáltal Halmi Gábor mérlege a példa arra, hogy ezekben az években a mi csapatunk legjobb indulattal is csak az európai középmezőnybe tartozott: 57 mérkőzése közül 17-et nyert meg, 17 volt a döntetlennel zárt és 23 az elveszített.

Ami a klubpályafutását illeti, 1990. március 3-án debütált az élvonalban, a Videoton-Waltham döntetlent játszott a Vasassal (1-1). Kaszás Gábor tragikus balesete után a csapat élére került Mezey György vetette be először. Halmi Gábor az első félévben 10, az 1990–1991-es idényben 22 mérkőzésen szerepelt az élvonalban. Első gólját 1990. április 21-én a Siófoki Bányásznak lőtte.

1991 nyarán Mezey hívására átment a Honvédba. Az első fővárosi évében bronzérmet, a másodikban (1992–1993) aranyérmet nyert. A bajnoki címnyerés idényében 27 mérkőzésen jutott szóhoz a Kispest-Honvédban, érdekes, hogy hat találatával – Orosz Ferencsel, Illés Bélával és a védő Plócai Attilával holtversenyben – házi gólkirály lett.

A szigorú szereléseiről is ismert középpályás 1993 nyarától három idényen át Belgiumban, a Germinal Ekerennél légióskodott. Az első szezonban 20/4-es mutatója volt, a klub vele a 10. helyen zárt. Az 1994–1995-ös bajnoki évben 28/8-at produkált, védekező középpályás létére az együttes második legeredményesebb futballistája volt. Halmi az addig vezető úton játszott, de az FC Bruges ellen 3-1-re elveszített kupadöntőben nem kapott szerepet. Az 1995–1996-os szezonban 26 találkozón két góllal járult a piros-sárgák bajnoki bronzérméhez.

Hazatérve kulcsszerepet vállalt az MTK FC 1996–1997-ben kiharcolt bajnoki címéből, 31 fellépésén 3 gólt könyvelt el. Az 1998–1999-es évadban is a kék-fehérek bizonyultak a legerősebbnek, Halmai Gábor 30 találkozásukon szerepelt. Az volt már a harmadik honi bajnoki titulusa. A Magyar Kupát 1997-ben, 1998-ban és 2000-ben is elhódította a Hungária körútiakkal. Valamennyi döntőben játszott, a BVSC elleni első fináléban (mert 1997-ben kettő volt) gólt is szerzett.

Hibájaként felróhatták, hogy elég sokszor idő előtt öltözőbe parancsolta a játékvezető. Különösen 1999 őszén járt rá a rúd: négy mérkőzésre eltiltotta az UEFA, mert két nemzetközi kupameccsen (Croatia Zagreb, AEK Athén) is kiállították. November 30-án, az Újpest FC–MTK Hungária rangadón szintén leküldte a bírót.

2000 nyarán kezdte meg második légióskarrierjét, a Hapoel Tel-Avivhoz távozott. Előfordult, hogy a fővárosi piros-fehéreknél kényszerből középhátvédet kellett játszania, „de így is tökéletesen megállta helyét”. (*Focivilág* 2002. október 16.)

A 2001–2002-es UEFA-kupában a Hapoel remekelt. Főként a két magyar csillaga, Halmai Gábor és Pisont István, valamint a gólgyáros szlovén Milan Osterc ragyogó teljesítményének köszönhetően kiütötte a sorozatból az Ararat Jerevánt, a Gaziantepsport, a Chelsea-t is, a Lokomotiv Moszkvát és az AC Parmát is, sőt – az UEFA által veszélyesnek ítélt izraeli politikai helyzet miatt semleges pályán – Nicosiában megverte az AC Milant is 1-0-ra. A San Siróban 0-2-vel, egy balszerencsés öngóllal esett ki. Az volt az egyetlen veresége a sorozatban, előtte egyetlen izraeli klub sem jutott a negyeddöntőbe az UEFA-kupában. Halmai Gábor Izraelben három év alatt két bajnoki ezüstöt (2000–2001, 24/6; 2001–2002, 29/1) és egy bronzot (2002–2003, 23/2) szerzett, összesen 76 első ligás mérkőzésen pályára lépve.

2003 nyarán érkezett vissza Izraelből az MTK Hungáriába, külföldi ajánlatot is visszautasítva. „Az osztrák Mattersburg által is csábított Halmai a Hapoel Tel-Avivot hagyta ott a kék-fehérek kedvéért” – olvashattuk a *Futballrajt* 2003–2004 című kiadványban. A következő idényben még 11, 2004 őszén ellenben már csak három találkozón játszott. Visszavonult, miután előbb a hasfalát, majd a jobb térdét műtötték, szembe kellett néznie a ténnyel, hogy operált térde nem alkalmas többé a profi labdarúgásra.

Barátjával és egykori válogatott társával, Illés Bélával közös cégük, a Halmill Team Kft. 2007 óta a Szombathelyi Haladás társ-, sőt 2015 márciusa óta többségi, 75 százalékos tulajdonosa. A Haladásban, majd MTK-ban élvonalbeli mérkőzésen szerepelt, Ramon nevű fiát 2015 júniusának legvégén a DVTK igazolta le.

Tel-avivi tusakodás

Az izraeli sajtóban

A kis Cucu, avagy egy igazi iker-siker

Halmosi Péter 1979. szeptember 25-én született Szombathelyen. Magassága 179 cm, versenysúlya 74 kg. Igazi sportcsalád tagja, édesapja, idősebb Halmosi Zoltán 11-szer játszott az A-válogatottban. Édesanyja, Séfer Rozália válogatott atléta volt. A bátyja, az ifjabbik Zoltán maga is játszott az élvonalban. Péter ikertestvére, Erika testnevelőtanár. A szerzőkkel beszélgetve a családfő, a hatvanas-hetvenes évek kiválósága – akit még ma is gyakran becéznek a kedvesebb Cucu mellett a tisztelet jeleként egyszerűen Kapitánynak – elmondta, miért lett két fia közül a kisebbikből jobb futballista: „Zoli mindent tudott a labdával, gyors volt, robbanékony. De nem szeretett igazán futballozni, hamar abahagyta. Péter nagyon sokat tett azért, hogy ilyen jó játékos legyen. Azt szoktam mondani, hogy a nagyobbik fiam mindent megtett azért, hogy ne legyen futballista, a kisebbik pedig azért, hogy az legyen. Ez a nagy különbség.”

Két Halmosi, két válogatott futballista

Fotó: Nézeti Sport

Az édesapja után Cucunak (vagy éppen kis Cucunak) becézett Péternek gyerekkorában Lothar Matthäus volt a kedvence – már persze a Haladás játékosán, Illés Bélán kívül –, posztere ott virított a szobájában. Érdekes, hogy a német világsztár aztán őt mérkőzőesen az edzője volt, a válogatottban, szövetségi kapitányként. Péter még egy játékosról beszélt megkülönböztetett tisztelettel: Király Gáborról. „A példaképem a szintén szombathelyi Király Gabi. Ő olyan alázatos a futball iránt és olyan profi gondolkodása, ami számomra csodálatra méltó s követendő. Ráadásul a sikerei ellenére megmaradt olyan szerénynek, amilyennek mindenki megismerte a Haladásnál” – mondta róla egy 2003-as Origo-interjúban. A kapus és a három és fél évvel fiatalabb Péter gyerekkori barátok. Ahogyan Halmosi Zoltán mesélte: „Nagyon sokszor játszottak együtt, mert a két család évtizedek óta szoros barátságban van, gyakorta összejártunk. Máiig is a fülemben van, ahogy Gabi, aki lehetett vagy két-három éves, kiabál nekem, amikor haza akartunk már menni, Cucu bácsi, még ne menjetek el!”

Halmosi Péter eredetileg balszélsőt játszott, később a középpályára vonták vissza, még később – kivált a körülmények kényszerítő hatására – balhátvédnek. Gyors, jó rúgótechnikával felvértezett labdarúgó, akinek azonban a lobbanékonyága miatt gyakran van problémája a játékevezetőkkel, néha pedig indokolatlanul keményen lép oda az emberének.

Már ötévesen „edzésre” járt a Haladásához, Szarka Zoltán, az egyesület olimpiai bajnok kapusa foglalkozott vele. 1998. augusztus 15-én, a Dunafer ellen a Rohonci úton 1-0-ra elveszített mérkőzésen mutatkozott be a legmagasabb osztályban, Dajka László volt akkor a csapat edzője. Abban a szezonban még egy találkozón, az utolsó fordulóban a Vác ellen játszott. Akkor már Mihalecz István dirigálta a Haladást, aki „díjazta”, hogy a kettős játékedéllyel a Büki TK csapatában szereplő „kis Halmosi” két gólt lőtt az NB II-ben a MOTIM TE-nek. Péter három nappal később, életében először, kezdő játékos lehetett a PNB-ben. A következő szezontól

már alapembernek számított a Haliban, 2002-ig 79 további élvonalbeli bajnokin hét gólt lőtt. Csapatával a 2001-es tavaszt az NB I B-ben töltötte, 20 találkozón 14 gólt szerzett. A Dorognak három, a szomszédvár Celldömölknek négy gólt vágott. Nem nagy csoda, hogy megválasztották az NB I B Nyugati csoportja legjobb labdarúgójának.

A Haladásból a Grazer AK-hoz szerződött 2002 nyarán. Első gólját a negyedik fordulóban, az FC Kärnten ellen fejelte. Szeptember 21-én már három gólnál tartott. Ősszel ment neki jobban, 2003 tavaszán nemigen játszott, csak április végétől futballozott megint, akkor is keveset. Tizenhét mérkőzésen szerzett három góllal, csalódottan zárta pályafutása első külföldi évét. Nem volt szerencséje az edzőváltásokkal, a holland Thijs Libregtsnél, majd az egykori válogatott csatárnál, Christian Keglevitsnél rendszeresen játszott, egy másik legendának, Walter Schachnernek nem kellett. Ahogy Halmosi említette a már idézett Origo-interjúban: „Schachner szinte az öltözőbe lépés után azonnal közölte, nem számít rám, mehetek, amerre akarok. Ezért is lepett meg, hogy sokan azt hitték, hazamenekültem, noha egyszerűen Schachner kényszerített ebbe a helyzetbe.”

A Grazer AK-ból a DVSC-be igazolt. 2003-ban és 2004-ben bronzérmes lett a Lokival. A Vasutas első bajnoki címéből jelentős részt vállalt, hiszen 28 mérkőzésen lépett pályára, és öt gólt könyvelt el, majd átvehette a Zilahi-díjat. 2005 augusztusában a Hajduk elleni felejthetetlen spliti meccs hőse lett, két gólt szerzett. Az elsőt nagyjából a 35. másodpercben, és akkor el is dőlt minden. Bevette Manchesterben a United hálóját is, ám a szabályosnak tűnő találatát a bíró érvénytelenítette. Debrecent egyébként a második otthonának tartja, és való igaz, nem sok vendéglabdarúgót tapsolt úgy meg a piros-fehér tábor, mint Cucut, amikor már újból a szombathelyiek labdarúgójaként a cívisvárosban vizitált. (Rajta kívül a Pakshoz visszatérő Éger László élhetett át hasonlókat.) Két Szuperkupát is nyert a Lokomotívval, 2005-ben és 2006-ban mind a négy mérkőzésen szerepelt, ám a 2007-es Magyar Kupa-döntőben és Szuperkupa-fináléban nem volt a küzdők között.

Sohasem tagadta, ha módjában állna, megint külföldre menne pénzt keresni. Pár napig volt is rá esélye, a Celtic tesztelte, végül nem kellett a skótoknak. (*Focivilág 2006. január 25.*)

2007 januárjában sikerült újból a profivilágba kerülnie, a Plymouth Argyle először kölcsönvette, majd 400 000 fontot fizetett érte. Halmosi másfél év alatt 59 bajnokin 12 gólt szerzett az angol második vonalban. 2008 nyarán a Hull City – magyar játékosok esetében horribilisnek mondható – kétmillió fontért vitte a Premier League-be. Az első szezonban 24 mérkőzésen (köztük 18 bajnokin) játéklehetőséget kapott, ám utóbb már alig vetették be.

2010 tavaszára (12/5) az angolok kölcsönadták anyaegyesületének, majd 2011 januárjában végleg hazatért kedvenc klubjához, a Haladáshoz, azóta a zöld-fehéreket szolgálja. 2015 nyaráig, négy és fél szezon alatt 111 bajnoki találkozón 24 gólt ért el.

A nagyválogatottban 2002. február 12-én, Larnacában, egy világsztárral együtt mutatkozott be, akkor debütált a 2-0-ra nyerő cseheknél Petr Čech. Halmosi Péter 2013. május 22-ig 35-ször ölthette magára a címeres mezt. Gólt nem szerzett.

Élete egyik legjobb meccse volt a Hajduk elleni

„Voltam olyan tehetséges, mint Inzaghi”

Horváth Ferenc 1973. május 6-án született Budapesten. Magassága 186 cm, versenysúlya 72 kg. Tízévesen igazolta le a Budapesti Honvéd. Bár az ifjúsági bajnokság gólkirálya lett 33 találattal, nem fért be az első csapat keretébe, csak a tartalékba, ezért ment el Székesfehérvárra. 1991-től a Videoton-Waltham FC-ben futballozott, az év szeptember 7-én, az Újpest ellen játszott először az első osztályban. 1996 nyaráig szerepelt a székesfehérvári klubban, egyenletes teljesítményt nyújtva. (Idényenkénti mérlege: 22/9, 29/9, 29/13, 29/11, 29/12).

Közben különböző válogatottakban is szóhoz jutott. 1989-ben négyszer volt U16-os, 1991-ben egyszer ligaválogatott. 1992-től 1994-ig az U21 (egyben olimpiai gárda) 21 találkozásánál 10 gólt szerzett. (*Rochy Zoltán gyűjtése*) 1996. április 24-én Csank János szövetségi kapitánynál debütált az A-válogatottban, 2-0-ra veszített együttesünk Ausztriával szemben a Népstadionban. 2001. szeptember 5-ig 32-szer szerepelt a nemzeti tizenegyben, amelynek képviseletében 11 találatot ért el. A búcsúja azonos forgatókönyv szerint készült, mint a debütálása: 2-0-ra kikaptunk a Népstadionban a szomszédoktól. Csak nem a „sógoroktól”, hanem a románoktól...

1996-ban a Fehérvár-Parmalat '96 FC-től a Ferencvároshoz igazolt.

Az 1996–1997-es bajnokságban 34 meccsen 14 gólt szerzett a hektikus évet záró, három edzőt elfogyasztó, 34 játékost foglalkoztató, két bajnoki elsőség után bronzérmesként záró FTC-ben. Csak Igor Niczenko jegyzett a zöld-fehérek közül több gólt nála. A következő idényben 28 mérkőzésen 13 gólt elérve, immár házi gólkirályként ezüstéremhez segítette a Fradit. Még véget sem ért a tavaszi szezon, már aláírt a belga KRC Genkhez. (*Focivilág* 1998. július 15.)

Az 1998–1999-es belga bajnokságban 7 meccsen háromszor talált a kapuba, aranyérmes lett a kék-fehérekkel, közben azonban egy súlyos lábtörés hónapokra kiiktatta a játékból. (*Focivilág* 2004. január 7.) Klubjával 2000-ben elhódította a Belga Kupát, csereként állt be a Standard Liège ellen 4-1-re megnyert döntőbe. (A csapat másik magyarja, Brockhauser István végig a pályán volt.)

2000 nyarán félmillió euróért az Enegie Cottbushoz, került az összeg még 2006-ban is rekordnak számított a keletnémet egyesületnél. Az akkor a Bundesliga 1-ben szereplő alakulathoz szerződését utóbb nagy hibának minősítette: „Fél évet sem töltöttem náluk, kilenc bajnoki összecsapáson játszottam, kétszer voltam kezdő. Gólt nem lőttem, egyedül kószáltam elől, a felpályán alig mentünk át. Menni akartam, nem éreztem jól magam a német bajnokságban.” Pedig

A genkiek dresszében

Horváth Ferenc (a felső sorban balról a hatodik) a KRC Genk 1999–2000-es csapatképén

magyarok vették körül a mindennapokban, Sebők Vilmos, Mátyus János, sőt a tiszteletbeli honfitárs, Vasile Miriuță is az egyesület tagja volt. Örült, hogy mehetett: az ősz derekán egymillió márkáért megvette a Maccabi Tel-Aviv. Az első szezonban 27 mérkőzésen hét, a másodikban 16 mérkőzésen 1 gólt szerzett. 2001 májusában újabb külföldi kupadöntőt nyert csereként beállva: a Maccabi Tel-Aviv 3-0-ra legyőzte a Maccabi Petah Tikvát. Csapata a következő idényben megvédte címét (tizenegyesekkel győzött a fináléban a Maccabi Haifa ellen), utóbbi találkozón azonban a népszerű magyar légiós nem lépett pályára. Szívesen maradt volna, de az izraeliek úgy ítélték meg, hogy túl drága. 2002 nyarán az Újpest FC-hez tért haza. A bajnokság elején nem játszhatott, nem érkezett meg a Szentföldről a játékedénye. (*Focivilág 2002. augusztus 7.*)

Később játszhatott, de megbánta, pedig 29 mérkőzésen 13 gólt szerzett. Ám a lila-fehér ultrák utálták, az egykori fradistát látták benne. Előfordult, hogy győztes hazai mérkőzés után a rendőrök menekítették ki a Megyeri útról, miután saját szurkolói meg akarták verni.

2003 nyarának végén újra külföldre, az UD Almeriába igazolt, az újpestiek ingyen elengedték. (*Focivilág 2003. szeptember 3.*) Új kenyéradójánál alig-alig kapott bizalmat, szeptember 20. és december 17. között öt mérkőzésen mindössze 150 percet játszott a spanyol második vonalban.

2004 elején, szezon közben, a portugál második ligás UD Estoril Praia ajánlatát fogadta el, és az első meccsén betalált az SC Salgueiros kapujába. Később is ment neki, 3/3-as mutatót produkált. Ellenben utána lefékezett, hol játszott, hol meg nem. A gólokkal adós maradt, tíz bajnokin háromnál tartott. (*Focivilág 2004. május 12.*) Így is megnyerte alakulatával a második divíziót és feljutottak. Hosszabbítani akartak vele, de ő nem maradt a Lisszabon környéki egyesületnél, mivel az utolsó három hónapban nem kapott fizetést. Visszajött az

Az újpestiek uniformisában

FC Fehérvárhoz, a piros-kékekkel november 30-ig kötött szerződést. (*Focivilág 2004. október 13.*) Ott fél éven keresztül nem látott fizetést, a pénztelenség elől a télen Skóciába „menekült”. 2005 tavaszán az első ligás Livingston mezében tizenhárom összecsapáson négyszer volt eredményes. Bent is maradt a csapat a három magyarjával (Horváth Ferenc, Kriston Zsolt, Vincze Gábor), ám a grémium csak az utóbbit marasztalta a trióból, radikális fiatalításba fogott. (*6:3 Futballmagazin 2007. április*)

Horváth Zoltán 2005 nyarán a DVTK-hoz került. Noha meggyőzően teljesített Diósgyőrben (13 mérkőzés, 8 gól), ott sem állapodott meg, újból költöznie kellett. Az ő verziója szerint a vezetők megkérték, inkább menjen el, mert nem tudják a bérét folyósítani. (*www.magyarfutball.hu*)

Az FC Fehérvárhoz írt alá. Időközben felszedett magára némi súlyt, 78 kilót mutatott alatta a mérleg. (*Futballrajt 2006 tavasz*) A riválisok drukkerait ez sem hatotta meg, továbbra is Csontkollektív gúnyneven emlegették...

A fehérváriaknál az idény hajrájára érkezett, négy mérkőzésen dzsókerként beállva szerzett is három gólt.

Az évad során Magyar Kupát nyert az Üllői úton. (Ez az egyetlen aranyérem, amit itthon begyűjtött.) A Vasas elleni hosszabbításos finálé 107. percében lépett a pályára, büntetőt a szétlövésnél nem rúgott. Néhány héttel később a DVSC-Tevával szemben azonban elbukták a Szuperkupát (0-1, 1-2), bár a csatár mindkét találkozón szóhoz jutott.

2007 tavaszán „kettős életet élt”, egyszerre volt az FC Fehérvár labdarúgója és az U18-as csapat edzője. Íme, miként vélekedett önmagáról: „Voltam olyan tehetséges, mint Inzaghi, de nem lettem olyan futballista. De nem rajtam múltott, illetve nem csak rajtam. Más közegben nőttem fel, mások voltak az edzőim, más körülmények között futballoztam, másként menedzseltek. Úgy gondolom, ha egy nyugat-európai játékos két gólt lő selejtezőn az olaszoknak, azt nem a Maccabi Tel-Avinak adják el egymillió márkáért, hanem komolyabb gárdának.” Elmondta még, hogy a példaképe Marco van Basten, a hazaiak közül pedig Sallói István volt többért. (*6:3 Futballmagazin 2007. április*) Megjegyzés: 2000. szeptember 3-án az olaszok ellen duplázott, Toldo kapuját vette be kétszer. Azért Filippo Inzaghit emlegette az idézett interjújában, mert mindketten 1973-ban születtek, és az olasz csatár is kétszer volt eredményes azon az összeleji estén, a Népstadionban (2-2).

További állomáshelyei futballistaként: Paksi FC (2007), Baniyas FC Abu-Dzabi (2007), Lombard Pápa Termál (2008), SC Ostbahn XI Wien (2008–2009), SV Markt Sankt Martin (2009–2010). Pápán fejezte be a profi karrierjét, Ausztriában csupán levezetett.

Edzőként a következő klubok kispadjain ült 2015 nyaráig: FC Fehérvár (U18, 2007–), Vecsési FC (2010), Szigetszentmiklósi TK (2011–2012), Kecskeméti TE (2012–2013), MVM Paksi FC (2013–2014), Győri ETO (2014. január–október), Szigetszentmiklósi TK (2014–2015).

Közben futsalozott is, a Dunakeszi Kinizsi együttesének csapatkapitánya volt.

Horváth Ferenc hálás interjúalany, impulzív és szellemes. A riporterek, az olvasók, esetleg az élő adás hallgatói számíthatnak arra, hogy nem szokványnyilatkozatok hagyják el a száját. Még érdekesebb, hogy amit tálal, általában morálfilozófiai síkon is értelmezhető. Ugyanakkor az is igaz, trénerként egyelőre nem tud felmutatni átütő sikert.

Illés Béla (balra) és Horváth Ferenc

Az önmagát száműző külön

Huszi Szabolcs 1983. április 18-án született Miskolcon. Magassága 173 cm, versenysúlya 72 kg. Gyermekkorát a Veszprém megyei Gógánfán töltötte. A közeli Sümegen, majd a Tapolcai Bauxitban ismerkedett meg a labdarúgással, utóbbtól került 1997-ben a Ferencvárosba. A tehetséges középpályásnak az FTC juniorjainál Vépi Péter volt az edzője. *(Futballrajt 2002 tavasz)* „Még nincs meccse az élvonalban, de a keret tagja” – írta róla az időszakos kiadvány. *(Futballrajt 2003 tavasz)*

2003. szeptember 28-án debütált az NB I-ben, amikor a Fradi 3-0-ra megverte a Pécsi Mecsek FC-t. 2004 februárjától júniusig a Matáv Sopronban játszott kölcsönben, mégpedig oly remekül, hogy 2004 nyarán visszarendelték az Üllői útra. Akkor egy találkozója volt a Ferencvárosban, ellenben Sopronban 14 mérkőzésén rúgott 6 gólt. *(Futballrajt 2004–2005)*

2004-ben kiérdemelte Az év legjobb U21-es labdarúgója elismerést. A 2004–2005-ös bajnokságban 23 fellépésén 3 gólt szerzett zöld-fehér mezben. Az Arany Ászok Ligának nevezett NB I-ben ezüstmedált szerzett a Fradival. Ez az egyetlen idehaza átvett érme. (Különben úgy lett második az FTC, hogy az MTK-tól az MLSZ levont egy pontot.)

2005 júliusában Huszi az FC Metzhez szerződött. Előtte menedzsere, Vladan Filipovics segítségével világsztárok között járt, részt vehetett Luis Figo játékonysági mérkőzésén, Algarvéban. Új állomáshelyén az elzásziak hamar befogadták, a Paris SG elleni nyitó meccsen

Büszkén mutatja új mezét Metzben

csereként lépett a pályára. Az első tíz fordulóból csak egyet hagyott ki, és többnyire balhátvédet játszott. *(Focivilág 2005. október 12.)* Utána azonban megsérült. A felépülése után, az utolsó fordulóban, 2006. május 13-án a 87. percben szabadrúgásból lőtt góljával győzött csapata a párizsiak ellen 1-0-ra. Ezzel szakadt meg a bordó mezese öt mérkőzésből álló vereségsorozata. Huszi a szezonban 18 bajnokin játszott. Az FC Metz az utolsó helyen zárva kiesett az élvonalból. A magyar légiós nem maradt a francia klubban, 2006 nyarán 300 000 euróért a

Hannover 96-hoz írt alá. Dőreség volna állítani, hogy 2006 őszén kirobbanó formát mutatott, a *Kicker* 213 játékost rangsorolt az osztályzatok alapján, s a népszerű magazin listáján a magyar légiós a 155. helyet kapta. *(6:3 Futballmagazin 2007. február)* Tavaszra viszont jelentősen feljavult a teljesítménye: „Élete első Bundesliga-szezonjában 31 meccset játszott. Igaz, 17-szer lecserélték. Négy gólt szerzett, hét gólpaszt adott. Nyolcadik az osztályzatok alapján klubja játékosai között.” *(6:3 Futballmagazin 2007. július-augusztus)* Első Bundesliga-gólját a Borussia Dortmund hálójába lőtte, hazai döntetlent (2-2) ért a találata. Egyre inkább belelendült a németeknél, egyik-másik meccsén fantasztikus produkciót nyújtott: győztes találatot szerzett a Bayern München ellen, bevette az AC Milan kapuját, duplázott a VfB Stuttgart, a Schalke 04 és a Borussia Mönchengladbach ellen. Kifogástalanul teljesített 2007 nyarán, a Real Madrid elleni tesztmérkőzésen, a „királyiak” sem úszták meg Huszti-gól nélkül (3-0).

A 96-osokat 2009. január végéig szolgálta, 81 mérkőzésen 17 találatot könyvelt el a színeikben. Február 1-jén aláírt a szentpétervári Zenithez, ahol az első két nemzetközi meccsén (Vojvodina, VfB Stuttgart) gólt szerzett. Ugyan nem lett meghatározó játékos Észak Velencéjében, de nyert a csapattal két bajnoki címet (2010, 2011–2012), egy Orosz Kupát. Igaz, 2010. május 16-án, a rosztovi fináléban, amelyen a Zenit Sirokov büntetőjével 1-0-ra legyőzte a Szibir Novorosszjszkozot, nem jutott szóhoz. Ellenben csereként pályára lépett az orosz Szuperkupa 2011-es, a CSZKA Moszkva ellen megnyert fináléjában.

Ünnep Hannoverben. A gólszerző: Huszti

„Amikor a Zenithez szerződtem, nem a pénz vezényelt. Jelentős szakmai kihívásnak tekintettem, hogy megálljam a helyem az orosz bajnokságban (...)” – nyilatkozta a döntéséről.

(www.magyarfutball.hu) Nehéz volna vitába szállni az érveivel. A kedélyesen Pityernek becézett város alakulata minden kétséget kizáróan az európai elithez tartozik. Olyan szilárd alapokon áll, mint a Nagy Péter cár által cölöpökre építettett város palotái, és az akkori edző, Luciano Spalletti személye is garanciája volt a minőségi munkának. Huszti a Zenit mezében összesen 78 mérkőzésen 11 gólt szerzett, bajnoki mérlege 58/7 volt.

2012 júliusában visszatért a korábbi sikerei helyszínére, Hannoverbe, amellyel az Európa Ligában is szerepelt. 2014 nyarán viták közepette hagyta el német klubját, késve tért vissza a szabadságról, vezetői szerint így akarta kiprovokálni, hogy jól sikerült szezonjai (2012–2013: 21/9, 2013–2014: 30/10) után klubja elengedje.

2014 júliusában a kínai Csangcsun Jataj együtteséhez szerződött. A következő esztendő elején honfitársat kapott Elek Ákos személyében.

A nagyválogatottban 2004. április 25-én, Zalaegerszegen mutatkozott be. A 92. percben győztes gólt szerzett büntetéből a japánok ellen (3-2). Augusztus 18-án még jobban ment neki, Glasgow-ban kétszer bevette David Marchall hálóját. Nagy meglepetésre a mieink 3-0-ra megverték a skótokat.

2010. szeptember 3-ig 51 mérkőzésen hét gólt szerzett a piros-fehér-zöld szerelésben. Társai mindig is elismerték a képességeit, s hangoztatták távollétei idején, hogy nagy szükség lenne rá. (Mi több, 2013 és 2014 tavaszán is őt választották a legjobb, külföldön játszó magyar futballistának.) Ugyanakkor akadt három – különböző okra visszavezethető – emlékezetes konfliktusa. 2004 őszén, a Matthäus-éra első tétmeccsén, Zágrábban, a 10. percben piros lapot kapott könyöklésért, nehéz helyzetbe hozva társait. 2007-ben a görögök elleni Eb-selejtező előtt összekülönbözött Várhidi Péter kapitánnyal, ami miatt távozott az edzőtáborból. Az MLSZ féléves eltiltással sújtotta. 2010 szeptemberének elején összeveszett Egervári Sándor szövetségi kapitánnyal, valamint az MLSZ akkori vezetésével, és levélben lemondta a válogatottságot. Saját bevallása szerint egy hosszú folyamat eredményeként. Dárdai Pál még 2015-ben is hazahívta volna Kínából – ahogyan megtette Elek Ákossal –, Huszti azonban nem mondott, immár önmagát zárva az elefántcsonttoronyba.

Az Illés szekerén

Illés Béla 1968. április 27-én született Sárváron. Magassága 183 cm, versenysúlya 79 kg. 1978-tól a helyi Kinizsiben nevelődött, már 1984. március 4-én bajnokit játszott a területi bajnokságban a felnőttek között. 1986 őszén átigazolt Szombathelyre. A Haladásnál Vörös Tibor volt az edzője, neki sokat köszönhetett. *(Ki kicsoda a magyar sportéletben? II.)*

1986. október 19-én mutatkozott be az élvonalban, a Tatabánya–Haladás 1-0-s bajnokin. Hat szezonon keresztül (1986–1992) futballozott a vasi zöld-fehéreknél, ebből egy (1990–1991) a második vonalban telt el. Legjobb éve az 1987–1988-as volt, amelyben 29 bajnokin 12 gólt szerzett. Akadtak vitás ügyei, a legemlékezetesebb, hogy nem vett részt 1989 nyarán a Haladás Oroszlány elleni hazai osztályozóján, amelyre a gárda kétfólos hátránnyal állt ki. Illés a visszavágó idején tartotta az esküvőjét, a Hali nélküle harcolta ki 4-1-es győzelmével a bennmaradást. Még a csapaton belül is megoszlottak a vélemények, hibázott-e a karmester, aki a magánéletét a csapatérdek elé helyezte. Vörös Csaba, a kapitány ellene, a barát, a válogatott Bognár Zoltán mellette beszélt. A klub vezetői cserbenhagyással vádolták. Illés egyébként azzal védekezett, hogy már márciusban bejelentette az esküvőjét, jelentős összeget (apósa szerint 40 000 forintot) kifizettek, nem rúghatott fel mindent. Akkoriban a városban azt pletykálták, Illés örült volna, ha kiesik a Haladás, mert akkor könnyebben elengedik, a Videoton meg is kereste. Béla azonban maradt, kitöltötte 1992-ig érvényes szerződését, sőt, az NB II-ben is a zöld-fehéreket szolgálta.

Képességeihez mérten meglepően kevésszer válogatták be Szombathelyről: 1987-től 1989-ig tizenegyszer volt tagja az U21-es csapatnak. 1988-ban egyszer az ötkarikás gárdában, egyszer pedig a nagyválogatott keret (nem hivatalos) mérkőzésén jutott szóhoz. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1992 nyarán Kiszepstre távozott, és az első ottani szezonjában bajnoki címet nyert. Akkor még „csak” hat gólt szerzett 28 meccsén, majd az 1993–1994-ben 17 góllal gólkirályi címet

Illés Bélát, ha lendületbe jött, nehéz volt megállítani

szerezett. Jutalmul egy Peugeot 106-os gépkocsit kapott. Ő lett Az év játékosa is. Az idény végén a *Nemzeti Sport* magazinjának felkérésére voksolt az élvonal játékosállománya, Illést választották a legjobbnak. Csapata a bajnokság második helyén zárt, miként a Magyar Kupában is. Illés a Ferencváros elleni mindkét kupadöntőben szóhoz jutott (0-3, 1-2). Utolsó kispesti évében 23/9 volt a mérlege.

1995 nyarán az élvonalba frissen visszajutott MTK FC-hez igazolt, ahol ismét Bicskei Bertalan volt a tréner, mint korábban az utánpótlás-válogatottban. Nem zárt rossz idényt (29/11), de a következő egészen kiválóan sikerült. 1997 volt a csúcs a pályafutásában, hiszen Az év játékosa, egyben 23 találat-

tal a bajnokság gólkirálya lett. A szezonban 32 meccsen játszott, és akkor szerezte a legtöbb gólt, annál többet máskor sem jegyzett. Robogott az MTK FC „az Illés szekerekén”, hisz vele a „bakon” bajnoki címet és Magyar Kupát nyert. A BVSC elleni mindkét fináléban játszott (6-0-, 2-0), az elsőn gólt szerzett. A Szuperkupát így automatikusan megkapták a Hungária körútiak, hiszen bajnokok és kupagyőztesek voltak.

1998-ban is elhódították a Magyar Kupát, az Újpestet verték meg érte 1-0-ra. Illés Béla végigküzdötte a lilák elleni mérkőzést.

1998–1999-ben a Professzionális Nemzeti Bajnokság aranyérmese és 22 góllal a gólkirálya lett. Détári Lajos triplázása óta az első játékos, aki harmadszor is elnyeri a mesterlövészek koronáját. A találati közül csupán négyet rúgott büntetéből. Szinte valamennyi rivális hálóját megzörgette, kivéve az Újpestét, a Fradiét, illetve a Siófokét. A 350. NB I-es meccsét egykori csapata, a Haladás ellen vívta Szombathelyen. 4-0-ra győztek a látogatók, ő pedig gólt rúgott.

2000. május 3-án újból kupagyőztes lett az MTK-val, 3-1-re nyertek a Vasas ellen a Népstadionban. A lefújás után csapatkapitányként lendíthette magasba a serleget. A bajnokságot viszont a második helyen zárták, és Illés 13 találattal járult hozzá az ezüstéremhez.

Sokan örültek annak, hogy Illés Béla soha nem állt légiósnak, mások bírálták azért, mert nem próbálta ki magát egy, a magyarnál erősebb bajnokságban. Hiányolták belőle a kurázsit. Járt a kilencvenes évek közepén próbajátékon a Kaiserlauternnél, az ezredforduló környékén szerette volna megszerezni a Hapoel Tel-Aviv, illetve a Maccabi Petah Tikva is. (*Focivilág 2000. szeptember 3.*) Némi hezitálás után úgy döntött, nem szerződik Izraelbe, és a későbbiek folyamán sem csapott fel légiósnak. Megmaradt a magyar liga sztárjának, a kilencvenes évek első számú hazai futballikonjának. A társak a Hivatásos Labdarúgók Szervezete ankétján a kilencvenes évek legjobb magyar futballistájának választották, A Színes Sport című napilap 2001. március 8-i összeállításában a kilencvenes évek gólkirályaként ünnepelte. 1991 és 2000 között Illés Béla 125 gólt szerzett a magyar élvonalban, megelőzte (csak az első tíz közé kerülteket említve) Orosz Ferencet (93), Horváth Ferencet (80), Kulcsár Sándort (75), Füle Antalt, Nicolae Iléat és Igor Niczenkót (mind 70), Kenesei Krisztiánt (68), Wukovics Lászlót (64) és Sándor Tamást (63). Ott folytatta a XXI. században, ahol a XX. végén abbahagyta. „Illés Béla szerezte az új évezredben az első NB I-es bajnoki gólt. A Debrecen kapuját vette be” – olvashattuk róla a *Futballszezon 2000–2001* című kiadványban. 2001. március 2-án az 5. percben talált a debreceni Fekete Róbert hálójába a 4-0-ra megnyert, idegenbeli mérkőzésen.

Előtte is ünnepelték: 2000. november 30-án játszotta 375. élvonalbeli mérkőzését a Vasas ellen (1-0), azzal az aktív játékosok között csúcstartó lett.

A már nem tinédzserkorú futballista alakításairól így vélekedett a szakma: „Illés Bélának is voltak gyengébb periódusai, mégis a rutinos, válogatott középpályás nevéhez fűződött a legjobb teljesítmény az MTK játékosai közül. A tavasszal a játékostársak által a kilencvenes évek legjobb labdarúgójának választott középpályás 21 góllal vette ki a részét csapata bajnoki góltermeléséből, ám a háromszoros gólkirály helyzetkihasználása alkalmanként még így is hagyott némi kívánnivalót maga után.” (*Futballszezon 2000–2001*)

2003-ban Szuperkupa-győztes lett az MTK, Illés nem lépett pályára az FTC ellen a Puskás Ferenc Stadionban (2-0). 2004 tavaszán ismét a Haladásban játszott. Csak 14 mérkőzést, mert a nyáron, mivel a Bíró Péter tulajdonolta Lombard FC elhagyta Szombathelyet, és áttelepült Pápára, a veterán középpályás újra az MTK játékosa lett. A 37. évében járva is kiválóan

futballozott: A 2004–2005-ös Arany Ászok Ligában (NB I) 29 találkozáson tízszer volt eredményes. Házi gólkirály lett, plusz klubjával bronzérmes. Aztán neki is eljött a búcsú ideje. 2006 augusztusában, a Sopron elleni bajnoki találkozó előtt az MTK gálamérkőzést rendezett a tiszteletére, amelyen a kék-fehérek korábbi kiválóságai léptek pályára, őt ünnepelve. Az első gólt Kisteleki István, az MLSZ akkori elnöke lőtte, de tapsot kapott megmozdulásaiért a pályán lévő korelnöke, Vasas Mihály, valamint Fülöp Ferenc, Lőrincz Emil, Halmai Gábor, Huszárik László, Talapa János, Koritár Lajos, Borsó János, Kardos József, sőt két színművész, Straub Dezső és Nemcsák Károly is. A szokásos számos ajándék közül a legkülönlegesebb egy egyedi rendszámtábla volt, amely az NBI-540 felirattal utalt Illés Béla élvonalbeli rekordjára. (Azóta megelőzte Végh Zoltán és Kuttor Attila.)

T. Szabó Gábor, a magyar sportújságírói kar egyik legkiválóbb statisztikusa Illés búcsújakor összegzett: az élvonalban 540 mérkőzésen 214 gól, az NB II-ben 30 találkozáson 13 gól, a területi bajnokságban 81 meccsen 27 gól volt a mérlege. 1994-ben és 1997-ben is kitüntette az MLSZ Az év játékosa címmel.

Szombathelyi labdarúgóként megadatott neki, hogy a Rohonci úton debütáljon a nagyválogatottban. 1991. október 30-án Norvégiát fogadta a magyar együttes Európa-bajnoki selejtezőn (0-0), az újoncot Lipcsei Péter helyére küldte be a 72. percben Glázer Róbert megbízott szövetségi kapitány. 2001. szeptember 1-jén volt utoljára, hatvanegyedszer tagja a nemzeti ti-

zenegynek, Tbilisiziben veszített a gárda Grúziával szemben (1-3) világbajnoki selejtezőt. Szűk évtizedes válogatottbeli szereplése folyamán 15 góllal örvendeztette meg a piros-fehér-zöld színek szurkolóit, 1997. október 29-én például ő szépített az Üllői úton, 0-7-nél vette be a jugoszlávok kapuját. Nem volt boldog tőle...

Az ellenfelek félték a tízes mezben játszó, pazar technikával felvértezett labdarúgótól, ugyanakkor tisztelték is, akár a középkorban az uralkodókat volt szokásban. Talán ezért is neveztek el a drukkerék Béla királynak is.

Összegezzük a klubjaival elért sikereit: négyszeres bajnok (1992–1993, 1996–1997, 1998–1999, 2002–2003), kétszer ezüstérmes (1993–1994, 1999–2000), kétszer bronzérmes (2001–2002, 2004–2005). Háromszor nyert Magyar Kupát (1997, 1998, 2000).

2007-ben a hajdani csapattársaival és barátaival, Halmai Gáborral, Kuttor Attilával, Csertői Auréllal együtt megalapította az utánpótlás-nevelést célul kitűző Illés Béla Football Akadémiát. 2015 márciusában – a Halmill Team nevű cég képviseletében – többségi tulajdonosa lett a Szombathelyi-Swietelsky Haladásnak.

Három csapattal hétszeres bajnok a védők csúcstartója

Juhász Roland Cegléden született 1983. július 1-jén. Magassága 193 cm, testsúlya 88 kg. A Tápiószecsői SK-ban kezdte a pályafutását, majd 1999-ben az MTK Hungáriához igazolt. Az NB I-ben 2000. május 20-án, a Diósgyőr ellen játszott először, Henk ten Cate edző a 61. percben Nicolae Ilea helyére küldte a pályára. (A 3-1-es hazai sikert hozó találkozón debütált még egy későbbi válogatott játékos, Vanczák Vilmos is, akivel már a korosztályos válogatottakban is együtt játszottak.) Az új évezred első hónapjaiban fényes pályafutást jósolt neki a *Futballszezon 2000–2001* című kiadvány: „A 18 éves, nagyon tehetséges futballista, rutinos csatárokat megszégyenítő módon, beállításakor állandó veszélyt jelentett az ellenfelek kapujára. Két rangadón különösen kitűnt játékával, gólt szerzett hazai pályán a Ferencváros és Angyalföldön a Vasas ellen. Szép jövő állhat előtte!”

Első, csonka szezonjában még csak két, a következőben már hét mérkőzésen szerepelt, akkor szerezte a fent említett két gólt a rangadókon. A 2001–2002-es évadban már komolyabb szerepet kapott az MTK-ban (16/2), de tavasszal alkalmanként átküldték egy utcával odébb,

Forrás: mlsz.hu

Juhász Roland a fejelésben, az északír Chris Brunt a könyöklésben jobb

a BKV Előréhez. Három mérkőzésen kettős játékedéllyel az NB I B-ben szereplő közlekedési klubban is játszott. A nagy berobbanást a 2002–2003-as idény (22/5) hozta meg a számára. Tavasszal, az utolsó három fordulóban három gólt is elért, és a záró játéknapon, az Újpest ellen fejtelt győztes gólja bajnoki címhez segítette az Egervári Sándor által dirigált kék-fehéreket. (Kellott ehhez az is, hogy a nagy esélyes Ferencváros ne tudjon nyerni egy botrányba fulladt mérkőzésen a DVSC ellen.)

Július 19-én az MTK Hungária legyőzte a Ferencvárost a Szuperkupa-döntőben – Juhász Roland számára ez a találkozó elsősorban arról maradt nevezetes, hogy Egervári mester ekkor vitte először vissza a védelembe, mivel pótolnia kellett a Panionioszhoz távozó szerb Micso Szmiljanicsot.

A Rolinak becézett futballista még két teljes idényt maradt itthon, aztán a harmadik elején, négy forduló után, ő is légiósnak állt. Az elsőben 27 mérkőzésen két, a másodikban 29 találkozón 1 gólt szerzett, immár védőként. Addigra válogatott játékosnak mondhatta magát. 2004. április 25-én öltötte először magára a nagyválogatott címeres ingét. A Lothar Matthäus kapitány első hazai győzelmét hozó találkozón, Zalaegerszegen 3-2-re győzött a gárda Japán ellen, és az MTK újonca a 67. percben bevette az ázsiai kapuját. (Ezen a találkozón játszott először a nemzeti tizenegyben Huszti Szabolcs, Tóth Mihály és Kiss Zoltán is.) Ahogy szokták mondani: soha rosszabb kezdést. A kiváló fizikumú, határozottan szerelő, remekül fejlődő védő 2015. június 13-ig 87 alkalommal lépett pályára a nemzeti tizenegyben, amelynek képviselőjében hatszor volt eredményes. A magyar válogatottak örökrangsorában immár csak Bozsik József, Király Gábor és Fazekas László előzi meg, a fentiekből következően a futballtörténelmünk egyetlen védője sem viselte többször a meggypiros mezt.

Juhász Roland 2005. augusztus 27-én, a Tatabánya elleni 1-0-s győzelemmel zárta le hazai klubkarrierjének első periódusát. Az MTK-val egyszeres bajnok (2002–2003), egyszeres bajnoki ezüstérmes (1999–2000), egyszeres bronzérmes (2004–2005), egyszeres Magyar Kupa-győztes (2000. május 3-án, a Vasas elleni 3-1-en nem játszott a Népstadionban) és egyszeres Szuperkupa-győztes (2003. július 19-én végig a pályán volt az FTC elleni 2-0-n a Puskás Ferenc Stadionban) lett.

2005 augusztusának végén a belga RSC Anderlecht csapatához szerződött, a *Focivilág* akkori (szeptember 7.) információja szerint „a brüsszelieliek kétfélmillió eurót fizettek érte”. Átigazolási díja akkor csúcshatár

Fotó: mlsz.hu

számított a magyar védők között. Jeles utódok sorába lépett, a magyarok közül Fazekas Árpád, Dacsev Miklós, Nemes Gyula, Karsay Sándor, Völgyi-Wölbing József, Ladinszky Attila és Urbán Flórián is játszott a liláknál. Juhász Roland 2005 szeptemberében a Chelsea elleni 1-0-ra elveszített Bajnokok Ligája-mérkőzésen játszott először hivatalos találkozón az Anderlechtben. Utána az RSC Charleroi ellen bemutatkozott a belga élvonalban is, 3:1-re győztek a „zebrák” ellen. Rövidesen megszerezte első németalföldi találatát. Piciny probléma volt csupán vele: a Standard Liège elleni klasszikuson az Anderlecht kapujába lőtte... (Focivilág 2005. december 21.) Az első ottani évadában még csak 11, a következőben már 23 bajnokin játszott. 2006 őszén, a Milan–Anderlecht BL-meccs 61. percében bevette a vörös-feketék kapuját. Szépségtapaszt gyanánt elment a találat, emlékezetes gól volt – magyar futballista ritkán szerez gólt a lombard „ördögök” ellen – de akkor már 3:0-ra vezetett az ellenfél.

2007 és 2011 nyara között minden idényében legalább harminc, 2011–2012-ben 25 bajnokin lépett pályára. A belga élvonalban 195 mérkőzésen 20 gólt könyvelt el. Ötszörös belga bajnok (2005–2006, 2006–2007, 2009–2010, 2011–2012, 2012–2013), kétszeres ezüstérmes (2007–2008, 2008–2009), egyszeres bronzérmes (2010–2011), valamint egyszeres Belga Kupa-győztes (2008). Négyyszer hódította el a brüsszelieliekkel a belga Szuperkupát (2006, 2007, 2010, 2012). 2012 őszén nagyon nehéz periódust élt át. Edzője, a holland John van den Brom különösebb ok nélkül mellőzte. Mindössze három bajnokin játszott az idény elején, de statisztikailag 2013 tavaszán így is gazdagodott egy újabb bajnoki címmel. Akkor már ismét hazai klub tagja volt, megkezdte pályafutása második itthoni korszakát. Az esztendő elején a Videotonhoz írt alá. Rövid idő alatt új egyesületével is sikerült gyarapítania érmei számát. 2014-ben elveszítették ugyan a Diósgyőri VTK-val szembeni Ligakupa-döntőt (1-2), 2015-ben megnyerték a fehérvári egyesület történetének második bajnoki aranyát, viszont elbukták a Ferencvárossal szembeni Magyar Kupa- (0-4), illetve a Szuperkupa-döntőt (0-3). 2013-ban és 2014-ben is ezüstérmes lett a Videoton az OTP Bank Ligában.

Juhász Rolandot 2008-ban, 2009-ben és 2014-ben is Az év játékosának választotta az MLSZ. 2009-ben és 2011-ben megkapta a Magyar Aranylabda-díjat. A Hivatásos Labdarúgók Szervezete 2005-ben a legjobb fiatal játékosnak, 2009-ben a legjobb magyar légiósnak választotta. 2010-ben az évtized legjobb magyar védőjeként, illetve az eredményeket összesítve legjobb futballistájaként tüntette ki. A HLSZ szavazásán bekerült az elmúlt negyedszázad magyar álomtizenegyébe.

Fotó: mlsz.hu

Juhásznak jól megy dolga

Régi vágású karmester

Kanta József 1984. március 24-én született Keszthelyen. Magassága 170 cm, versenysúlya 67 kg. Hatévesen az Ajkai Góliátban kezdett futballozni, általános iskolásként rendszeresen díjakat nyert az országos tornákon. Egy sikeres próbajáték után testvérét, a két évvel idősebb Szabolcsot követve az MTK-hoz került, a középiskolát már Budapesten kezdte el. A fivér rengeteget segített neki a beilleszkedésben.

„Az ifjúsági csapatból Horváth Levente, Kanta József, Disztl Milán és Krausz Zoltán is profi szerződést kapott, és nyártól a felnőttekkel együtt edzenek majd” – jelentette a népszerű hetilap. *(Focivilág 2000. május 24.)*

Az elsők között került a nem sokkal korábban alapított agárdi Sándor Károly Akadémiára. Először csatárt játszott, majd a harmadosztályban bajnokságot nyerő Bodajknál került egy sorral hátrébb, a középpályára. 2003–2004-ben már az NB I B-ben, de még mindig az akadémisták alakulatában, a Bodajk FC-ben játszott. A csapat két élvonalbeli alakulat kiejtése után a Ferencvárossal is nagy meccset vívott a Magyar Kupában, a Fradi csak Gera Zoltán nagyszerű játékával kerekedett felül. Érdemes felidézni az akadémisták összeállítását: Fülöp – Miklósvári, Lipcsei R. (Imre), Balogh, Pollák – Bori, Kanta J. (Pál), Kanta Sz., Zsidai – Urbán (Salacz), Pálfi. Hatan is A-válogatottak lettek a következő években.

Az ifjabbik Kanta a 2004–2005-ös szezonban robbant be a köztudatba. 2004. augusztus 7-én Garami József edzőnél mutatkozott be az NB I-ben. Az MTK Hungária FC a Matáv Sopronnal játszott a Hungária körúton (3-0), és az alacsony termetű, jobblábás újonc a 26. percben bebombázott egy szabadrúgást a vendégek hálójába. Különben azon a meccsen debütált két évvel idősebb bátyja, a szintén korosztályos válogatott Szabolcs is.

A 2004–2005-ös bajnokságot bronzéremmel búcsúztatták a kék-fehérek. A következő bajnokságot Kanta József 28/8-as mutatóval zárta az MTK Budapestben. *(Futballrajt 2005–2006)* Addig pontosan minden második mérkőzésére jutott egy gól (52/26), holott elsősorban nem a befejezés volt a dolga. Viszont kamatoztatta kiváló rúgótechnikáját.

Kreatív labdarúgó, lát a pályán, kiváló a rúgótechnikája. Buzánszky Jenő mondta e sorok íróinak: „Háromféle futballista létezik. Az egyik híján van a talentumnak, de lelkesen brusztol, a másikban mocorog valami, ellesi, megtanulja

Fotó: MTK

Milyen büszke lesz majd a diósgyőri kisfiú erre a képre!

valahogyan másoktól a fortélyokat, míg a harmadiknak a vérebén van a játék. Ez a kissrác ebbe a harmadik típusba tartozik. Tudja színezni, kiismerhetetlenül cselez, mert alacsonyan van a súlypontja. Ha kell, passzol, ha kell, lő, és van dinamit, van rafinéria a lövéseiben. Csöppet lehetne vagányabb, mert néha nekem bártortalannak tűnik. Igaz, faragják rendesen a bekket.”

2007-ben bajnoki ezüstérem került Kanta József birtokába, 16 góljával házi gólkirály lett.

Teljesült a régi vágya, nagyváltogatott lett belőle. 2007. február 6-án Limasszolban csereként léphetett a pályára Ciprus ellen. Ezen örömteli tényen kívül más oka nem volt a boldogságra, mivel a magyar csapat 2-1-re kikapott a házigazdától, ő pedig begyűjtött egy sárga lapot. Másnap a lettek ellen kezdett, akkor viszont lecserélték, ám legalább nyert az együttes (2-0). 2013. június 6-án játszott harmadszor (egyben máig utoljára) a nemzeti tizenegyben, Győrben 1-0-ra győztünk Kuvait ellen, és Kanta a szünet után szállt be.

A 2007–2008-as bajnoki küzdelmeket az első liga élén zárta MTK Budapest FC-vel és társaival. 2008. július 20-án megtoldották a Szuperkupával, amelyet Debrecenben, a 0-0-s finálét követő büntetőrúgásokkal szereztek meg. 2008 nyarán több neves külföldi menedzser érdeklődött iránta, szinte minden héten felröppent egy-egy tehetős egyesület neve, amelyik megvásárolná, aztán a lehető legrosszabbkor súlyos térd sérülést szenvedett, amelynek következtében ki kellett hagynia két esztendőt.

2011-ben kiesett az élvonalból a patinás klub. Kanta József nem hagyta el a bajba jutott hajót, hanem egy esztendő alatt visszakormányozta az elitbe. Az NB II aranyérme mellé 2012. május 1-jén Magyar Kupa-ezüstöt is kapott Garami József legénysége. A Puskás Ferenc Stadionban csak öldöklő küzdelem után, tizenegyesekkel tudta elhódítani a serleget az első osztály legjobbjára, az azon az estén végül duplázó DVSC-Teva. (A hosszabbításos mérkőzés 3-3-ra végződött. Természetesen Kanta a maga 11-esét nagy nyugalommal behelyezte Verpecz István hálójába.)

A 2014–2015-ös idényben az MTK-val újabb bronzot szerzett az OTP Bank Ligában. 2015 nyaráig addig 221 mérkőzésből álló élvonalbeli pályafutása során egyetlen vezetőedzővel dolgozott: Garami Józseffel.

Tudását az elmúlt szűk évtizedben a különböző anketokon, ranglistákon is elismerték. A *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján a hazai ligában 2006-ban és 2013-ban is a legjobb, 2008-ban második, 2007-ben negyedik lett. 2006-ban az év felfedezettjeként Puskás-díjat, 2008-ban az év játékosaként Bozsik-díjat (mindkettő MLSZ) kapott. A HLSZ választásán 2008-ban az NB I, 2012-ben az NB II legkiválóbb futballistájának választották. 2012 őszén a Magyar Aranylabda-szavazáson az OTP Bank Liga legjobb magyarja lett. 2015 tavaszán az év játékos szavazáson a *Nemzeti Sport* olvasói a 3. helyre voksolták.

Foto: MTK

A büntetőspecialista. 2011-ben a penaltyhq.com honlap 30 európai ország legbiztosabb lábú „ítéletvégrehajtójaként” ünnepelte

Az elnyűhetetlen Fater

Keller József 1965. szeptember 25-én született Nagykanizsán. Magassága 180 cm, versenysúlya 74 kg. 1974 és 1976 között a helyi MÁV NTE, majd 1976-tól 1984-ig a Nagykanizsai Olajbányász gyermekfutballistája volt, onnan került a Ferencvároshoz. Addigra tekintélyes karrier állt mögötte a korosztályos válogatottban, ami folytatódott a Fradihoz szerződése után is. 1983-ban egyszer, 1984-ben nyolcszor volt ifjúsági válogatott. 1984-ben ifjúsági Európa-bajnokságot nyert a Szovjetunióban, habár a moszkvai döntő utáni „szétlövésben” elhibázta a maga büntetőjét. 1985-ben háromszor (a Szovjetunióban megrendezett U20-as vében), 1986-ban egyszer lépett pályára az utánpótlás-válogatottban. 1986 és 1988 között hétszer viselte az olimpiai válogatott uniformisát. 1986 és 1989 között az A-válogatott keret tizenegy (nem hivatalos) mérkőzésén jutott szóhoz. 1988-ban háromszor a ligaválogatottban kapott bizalmat. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Már ifjúsági Európa-bajnok balhátvédként mutatkozott be az NB I-ben 1984. szeptember 4-én. (FTC–SZEOL AK 4-1) Az 1984–1985-ös és a következő szezonban is 14 bajnokin lépett pályára, 1986-tól tekintették alapembernek az Üllői úton.

Akkor már nagyválogatottnak mondhatta magát, a mexikói világbajnokság után, 1986. szeptember 9-én mutatkozott be, Oslóban 0-0-t ért el Komora Imre legénysége. (Az egykori olimpiai bajnok szövetségi kapitánynak is ez volt az első meccse a válogatott élén.) Keller József 1994. június elsejével bezárólag 29-szer öltötte magára a címeres trikót.

1988 decemberében Az év labdarúgójának választotta az MLSZ.

Tehtélyes mennyiségű érmet gyűjtött össze az esztendők folyamán. Van négy bajnoki aranya (1991–1992, 1994–1995, 1995–1996, 2000–2001), négy ezüstje (1988–1989, 1990–1991, 2001–2002, 2002–2003) és két bronz (1989–1990, 1992–1993). Ami a Magyar Kupát illeti, az 1986-os fináléban csereként küldték be a hosszabbításban, a büntetőpárbajt – és értelemszerűen a trófeát – a Vasas nyerte. 1989-ben a Honvéd ellen elveszített (0-1) döntőt végigjátszotta, nem így az 1991-es diósgyőri összecsapást (1-0 a Váci Izzó MTE ellen).

Az 1992-es elbukott Szuperkupa-fináléban (1-3 az Újpesttel szemben) végig a porondon volt. Az 1993-as Magyar Kupa-döntő mindkét mérkőzését végigjátszotta, sőt Szombathelyen, a Haladás ellen a Fater becenévre hallgató futballista egyenlített ki. Mivel mindkét összecsapáson 1-1 született, az Üllői úton büntetőket lőttek. Keller nagy nyugalommal helyezte be a 11-esét. Kuriózum, hogy a második, 1993. június 23-án játszott találkozón a kezdőrúgást a kiffia végezte el. 1993. augusztus 25-én elvitték a Szuperkupát is, a Bp. Honvédot győzték le érte 2-1-re. Keller játszott, kiosztott neki a bíró egy sárga lapot. A következő esztendőben is megszerezték a Magyar Kupát, két találkozón verték meg az ezüstserlegért a Honvédot (3-0-, 2-1). A védő mindkét 90 percet végighajtotta. Ugyancsak végigjátszotta a Vác FC-Samsung elleni Szuperkupa-döntőt (2-1). 1995-ben újból találkoztak a felek, akkor a Magyar Kupáért vívtak két menetet, és azon a Fradi diadalmaskodott (2-0, 4-3). Keller József a két összecsapáson végig a küzdők között volt. Hosszú idő után gazdagodott újabb Magyar Kupával a gyűjteménye, 2003-ban (szaharai forráságban) a DVSC ellen nyert a Fradi 2-1-re a Puskás Ferenc Stadionban. A Szuperkupát elbukták a „zöld sasok” az MTK Hungá-

ria FC ellenében, viszont a szőkésbarna bekk nem volt a vesztesek seregében.

1992.szeptember 16-án ő is a pályán volt Pozsonyban, a szlovák kommandósok kegyetlen rohama által hírhedtté vált BEK-meccsen.

Keller József is kipróbálta magát külföldön, Belgiumban és Franciaországban légióskodott. 1996 tavaszán 9/0 volt a mutatója az SK Beverenben. Kölcsönbe került a belga klubhoz, az 1995–1996-os szezon végét ismét az Üllői úton töltötte. Az év nyarán a francia második vonalban szereplő Red Star Paris együtteséhez szerződött. Az 1996–1997-es idényben 41/1, a következőben 38/0 volt a mutatója zöld-fehérben. Az 1998–1999-es szezonban 35 mérkőzésen egy gólt ért el az ugyancsak Division II-s Entente Sportive de Wasquehal kötelékében. A sárga-feketéknél stabil tagnak számított, s végül elkerülték vele a kiesést.

2000 nyarán tért vissza Magyarországra. Sokáig keresett magának csapatot, de nem talált, miközben végig az Üllői úton edzett, aztán maradt a Fradiban. (*Focivilág 2000. szeptember 20.*) 2001. június 20-án játszott a 300. NB I-es mérkőzését (Ferencváros–Vasas 2-0).

Garami József mellett pályaedző lett Pölöskei Gáborral együtt (*Focivilág 2001. december 19.*), közben azonban továbbra is futballozott az FTC-ben.

2003 nyarán a Budapest-Honvédba távozott. Megkapta a csapatkapitányi karszalagot, 18 mérkőzésen segítette az NB I B-ben bajnoki címet nyerő kispesti alakulatot.

2004 nyarán, húsz évvel azután, hogy bemutatkozott a Ferencvárosban és az NB I-ben, újból a IX. kerületben bukkant fel. Pályaedzőként megkérték számára a játékengedélyt, hogy ha muszáj, harcba tudják vetni. (*Focivilág 2005. február 16.*) Abban az idényben csak két barátságos nemzetközi mérkőzésen játszott, a következőben vívott egy bajnokit (2005. augusztus 7-én, az volt a 325. élvonalbeli meccse a Fradiban, azokon 7-szer juttatta az ellenfél hálójába a labdát), sőt előtte játszott az MTZ Ripó Minszk elleni UEFA-kupa-selejtezőn is.

Keller József, minden találkozót beszámítva, 547 mérkőzésen 22 gólt ért el a Ferencvárosi Torna Clubban.

Az elnyűhetetlen bekk 2006-ban a Velence, 2010-ben a KITE-Szeged labdarúgója volt, miközben pályaedzőként a Ferencváros, a Velence és a magyar U19-es válogatott mellett dolgozott. (www.magyarfutball.hu)

A Ferencváros 2013. március 24-én, a CFR Cluj elleni nemzetközi mérkőzésen búcsúztatta el, Balog Zoltán, Dragóner Attila, Lipcsei Péter, Lisztes Krisztián és Rósa Dénes társaságában. Az a 90 perc egyben a búcsút jelentette a fradistáknak az Albert Stadiontól is.

Kellernek a bal lába a jobb

A magyar futball Királya

Király Gábor 1976. április 1-jén született Szombathelyen. Magassága 190 cm, versenysúlya 81 kg. Talán egyetlen más számottevő klubunkra sem jellemzőbb, mint a Haladásra: a hetvenes-nyolcvanas évekbeli élvonalbeli játékosainak gyermekei közül többen is a futballelitbe kerültek. Öten közülük válogatottak is lettek: Király Gábor, Halmosi Péter, Stieber Zoltán, Nagy Gábor és osztrák színekben Garics György.

A 260 NB I-es mérkőzésen szerepelt, később Ausztriában (SV Oberwart) légióskodó Király Ferenc fia, Gábor már óvodás korában futballozott, 12 évesen pedig bekerült az egyik országos korosztályos válogatott keretébe. Jó tanítómesterei voltak, atyján kívül Szarka Zoltán, az 1968-as olimpiai bajnok kapus. 1990-ben ötször védett az U15-ös válogatottban. 1991 augusztusában tagja volt annak az U16-os gárdának, amely megnyerte a ráckevei Aranykalász Kupát. Abban az évben hét mérkőzésen szerepelt ebben a csapatban. 1992-ben az U16-os és U17-es válogatottban összesen 15 mérkőzésen őrizte a kaput. 1993-ban az U17-ben három, az U18-ban négy mérkőzésen védették. 1994-ben egyszer az U21-NB II-es válogatott (ilyen is volt) gólvonala előtt állt, míg négy alkalommal az U18-os gárdában jutott neki lehetőség. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Tizenhét évesen felvitték a Haladás első keretéhez, és Glázer Róbert edző 1994. március 5-én, a Csepel ellen betette az első csapatba. Ugyan az idény végén a vasiak kiestek az élvonalból, ám a következő évadban megnyerték a másodosztályt, és visszakérültek az NB I-be. Király az 1995–1996-os és az 1996–97-es szezonban ismét a honi elitben védhetett, immáron a zöld-fehérek első számú kapusaként. Legalábbis, amikor tehetette. 1995. szeptember 15-én, a BVSC elle-

Fotó: mlsz.hu

Király Gábor és Bogdán Ádám 2015 tavaszán Helsinkiben Andrusch Józseffel, a válogatott kapusedzőjével

ni hazai meccs hármassá Juhos Attila felé dobta a labdát. A játékvezető úgy ítélte meg, hogy el akarta őt találni, ezért kiállította. Az MLSZ-ben nagy vihart kavartak az ügyből, a még tizenéves, utánpótlás-válogatott kapust tíz mérkőzésre szóló eltiltással sújtották. Király azóta egyszer sem dobta játékvezető felé a labdát a mérkőzések végén.

Az 1996–1997-es idény után külföldre távozott, július elsejével a már Dárdai Pált is alkalmazó, a német élvonalba frissen visszakérült Hertha BSC profija lett. A 8. fordulóban, szeptember 28-án, a Hertha–Köln bajnokin debütált a Bundesligában (0-0) Attól kezdve minden fordulóban ő védett az idényben. Érdekes, hogy négy és fél éven át ugyanaz maradt az edzője: Jürgen Röber, aki mindig is hangsúlyozta, milyen sokra tartja. Legjobb szezonjai az 1998–1999-es és

az 1999–2000-es voltak, amelyekre élcspattá érett a Hertha. A berliniek az elsóban a harmadik helyen végeztek a Bundesligában, 1998 őszen Király bizonyult a szövetségi liga legjobb kapusának, mégpedig Oliver Kahn előtt. (*Focivilág 1999. január 20.*) A magyar hálóőr védett mind a 34 meccsen a fordulóban. A későbbiekben az Öreg Hölgynek becézett fővárosi alakulat már nem tudta megismételni ezt a bajnoki helyezést, de Király Gábor ottléte alatt – az első és az utolsó szezont leszámítva – a hatodiknál rosszabb helyen nem zárt. 1999 őszenek nagy szenzációja a kék-fehérek Bajnokok Ligája-szereplése volt a klubnál, Gábor a Chelsea elleni 2-1-re megnyert mérkőzésen különösen emlékezetes teljesítményt nyújtott. 2000-ben Ligakupa-döntős, 2001-ben és 2002-ben Ligakupa-győztes lett a Hertha BSC-vel. 2003-ban a klubtörténelem legjobb kapusának választották meg Berlinben. 1997 és 2004 között 198 bajnoki mérkőzésen szerepelt, mindvégig a Bundesliga 1-ben. Ott is divatba hozta a szürke melegítőnadrágot, amelyben egyébként a Haladásban is védett.

2004 augusztusa és 2009 eleje között Angliában szerepelt. Pályafutásának ottani állomásai: Crystal Palace (2004–2005, Premier League, 2005–2007, Championship), West Ham United (2006. november–december, Premier League), Aston Villa (2006. december–2007. január, Premier League), Burnley FC (2007–2009, Championship). A 2004–2005-ös szezonban az első ligás Crystal Palace 32 meccsén védett, és Peter Čech mögött ő volt a liga második leghatékonyabb kapusa. (*Futballszezon 2004–2005*) Az egyik honi kiadvány kritikájából: „Pályafutása legfordulatosabb idényét tudhatja maga mögött. Tizenöt találkozóon védett a második vonalban, a Crystal Palace-ban, aztán kölcsönvette az élvonalbeli West Ham United, de ott meccsen nem védett. Következett az Aston Villa a Premier League-ben, az ott töltött négy hét csúcspontja

Exsztázisban a müncheni öreg „oroszlán”

Király erre, a sörösüveg arra dől – de a labda meglesz!

a Chelsea elleni döntetlen, mélypontja az FA Kupában a Manchester United elleni, az utolsó meccs utolsó perceiben elkövetett hiba volt.” (*6:3 Futballmagazin 2007. július-augusztus*)

2009 elején átmenetileg visszatért Németországba, a Bayer Leverkusén kölcsönvette őt a Burnley FC-től, és a tavaszt a „gyógyszergyáriak” kapusaként töltötte. Ott René Adler tartalékja volt, hivatalos mérkőzésen nem kapott szerepet a csapatban, amelynek tagja volt egyébként Toni Kroos, Bernd Schneider, Angelosz Hariszteasz és Arturo Vidal is.

Király a cserepadon ült az Olimpiai Stadionban, a DFB-kupa a Werder Bremen ellen 1-0-ra elvezített döntőjében. Népszerűségére jellemző, hogy – ahogyan saját honlapján olvasható – „egy 50 fős szurkolói csoport az ő tiszteletére szürke mackóban jelent meg a berlini kupadöntőn.”

2009 nyarán az 1860 München együtteséhez igazolt. A 2012–2013-as idényben a Kicker osztályzatai alapján a Bundesliga 2 legjobb játékosai közé tartozott. De remekelt a következő szezonban is, Európa legnagyobb példányszámú napilapja, a német *Bild* így ünnepelte 2013. október 23-i számában: „Löwe Király auch mit 37 noch Weltklasse!” Utalás arra, hogy az „oroszlánoknak” becézett 1860 kapusa még 37 évesen is világhalmozis.

2014 augusztusában a kétygyerekes családapa a londoni Fulham FC-hez szerződött. Mindössze négy meccsen védett az angol második vonalban, kevesebben, mint ahányon a magyar válogatottban szerepelt, miután az egykori játékos társ reaktiválta. A nemzeti tizenegyben Dárdai Pál kinevezése után öt meccsen védett, csak Bukarestben kapott gólt. Tétmérkőzéken veretlen maradt a csapattal. Magabiztosságot árasztott a román fővárosban, bravúrosan védett a görögök ellen, s olyan vetődést mutatott be a finnek ellen Helsinkiben, amely az összefoglalóknak köszönhetően egész Európában elismerést váltott ki. Király Gábornak a finnek elleni volt a 95. mérkőzése, több mint 17 évvel a bemutatkozása után.

Fotó: mlsz.hu

Tórshavn utcáján. Európa szinte minden fővárosába eljutott a futball révén

Még 1998. március 25-én, Bicskei Bertalan kapitánysága kezdetén esett át a tűzkeresztségen. Bécsben egy tizenegyes háritásával segítette emlékezetes, 3-2-es győzelméhez az együttest. Az aktív játékosok közül ő volt a legtöbbször válogatott, az örökranglistán már csupán Bozsik József (101) szerepelt nála több mérkőzésen. Tegyük mindehhez hozzá, hogy Királyt 2006. október 11. és 2009. november 14. között nem válogatták be!

Őriz még egy sajtósági rekordot: ő volt a legtöbbször válogatott azok közül, akik idehaza sohasem nyertek bajnokságot, sem Magyar Kupát.

1998-ban az MLSZ Az év játékosának választotta. Négyszer nyerte meg a Magyar Aranylabda-díjat (1998, 1999, 2000, 2001). 1998-ban, 1999-ben, 2000-ben, 2001-ben, 2002-ben Az év legjobb külföldön játszó játékosává lett a HLSZ szavazásán.

Egyéb más elismerései mellett 2015-ben a Hivatásos Labdarúgók Szervezete megválasztotta az elmúlt negyedszázad legjobb magyar kapusának.

2015. júniusban a Fulham FC együttesétől szabadon igazolható státusúként hazajött anyaszerületéhez, és 18 esztendő után újra védi a Szombathelyi-Swietelsky Haladás kapuját.

Király Gábor értékvezérelt életet él. Megtanulta az idővel való sáfárkodás tudományát. Megőrizte higgadtságát, hihetetlen ruganyosságát, és – mackós termete ellenére – a gyorsaságát. Hétről hétre bizonyítja, hogy nem fog rajta az idő.

Élete a futball, a sport. Aktív karrierje mellett már 2006-ban megalapította édesapjával Szombathelyen a Király Szabadidősport Egyesületet, tulajdonosa a Király Sportlétesítményeknek, nemzetközi kapusiskolát működtet, amelynek szakmai partnere a Bayer 04 Leverkusen.

Ötször volt bajnok, ötször válogatott

Kiss Zoltán 1980. augusztus 18-án született Püspökladányban. Magassága 182 cm, versenysúlya 79 kg. Az akkor még létező Hajdúszoboszlói Bocskai utánpótlásánál kezdett a sportággal komolyabban foglalkozni, majd 1994-től a Debreceni Sportiskolában nevelődött. 1998. május 9-én mutatkozott be az NB I-ben az Újpest ellen elvesztett, idegenbeli mérkőzésen (0-5). „A következő bajnokin (1998. május 16. – a szerzők) nem okozott csalódást, a mindössze tizenhét éves csatártehetség a hazai publikum előtt győztes gólt szerzett a Diósgyőr ellen (...)” (DVSC Bajnokok Ligája műsorfüzete)

1999-ben a belga élvonalban szereplő Ekerenbe távozott. A kint töltött két és fél év alatt nem játszott bajnoki mérkőzést az első osztályban a városi fúzión átesett, utóbb Germinal Beerschot Antwerp (GBA) nevet viselő csapatban.

„A Debreceni Sportiskola, illetve a DVSC saját nevelésű ifjúsági válogatott csatára az elmúlt két és fél évben a belga Germinal Beerschot gárdájában edződött. Jóllehet, csak a »fakóban« szerepelt, megbecsülését jelzi, hogy ott ő volt a csapatkapitány. Energius játéka elnyerte Dajka László tetszését, de a vezetőedző nem támadóként, hanem jobb oldali középpályásként számít rá.” (Futballrajt 2002 tavasz)

Az évek múltával alapember lett a DVSC-ben. Nagyon fontos gólt szerzett Varasdon, ahol az 57. percben elért találatával újból átvette a vezetést a Loki az UEFA-kupa-találkozón. (Nemzeti Sport 2003. szeptember 25.) Az egyesület történetének egyik legemlékezetesebb idegenbeli kupameccsén, Splitben ő vágta az ötödiket a Hajduk hálójába.

A DVSC első bajnoki címét hozó idényben 18 mérkőzésen vetették be, s egy gólt rúgott. A második bajnoki címért is 18-szor küldték a pályára, két találattal járult hozzá a közös sikerhez.

A magyar nagyválogatott mezét 2004. április 25. és 2006. október 11. között ötször ölthette magára, utoljára Ta'Qaliban, a gyászos emlékeztető Európa-bajnoki selejtezőn, amikor Málta 2-1-re megverte a mieinket.

Aktív részese lehetett a DVSC 2009-es Bajnokok Ligája-, illetve 2010-es Európa-liga szereplésének. A két nemzetközi sorozat valamennyi csoportmeccsén szerepet kapott, a BL-ben ő volt a csapatkapitány. (A 2009 elején visszavonuló Sándor Tamástól vette át a karszalagot, titkos szavazással választották meg a bizalmi posztra a társai.)

2011. januárban a görög élvonalbeli Panszerraiosz FC profija lett, 8 mérkőzésen játszott a tavaszi szezonban. A „vörös oroszlánok” azonban kiestek az első ligából, és akkor Kiss Zoltán nem hosszabbította meg a szerződését.

Lett volna alkalma Cipruson légióskodni, viszont a már működő, mezőgazdasági jellegű magánvállalkozásai annyira lekötötték, hogy úgy döntött, 31 évesen felhagy a hivatásos labdarúgással. Még megpróbálkozott azzal, hogy Iránban találjon magának klubot, aztán rövid idő múlva hazajött. A 2012–2013-as évadban az NB III Duna csoportjában szereplő Jászapáti VSE-t erősítette, az 5. helyen végzett a „jászokkal”, de akkor elfogyott a pénz, az egyesület megszűnt, átadta az indulás jogát a Jászapáti FK-nak, ám Kiss Zoltán ott már nem vállalta a folytatást. 2013 őszén a szintűgy NB III-as Egri FC igazolta le, ahonnan 2014 tavaszán Hajdúszoboszlóra került, és a fürdővárosi alakulat tartalékjában, a megyei II. osztály déli csoportjában futballozott. A HSE II a 2014–2015-ös bajnokságban, a megyei III. osztály északi csoportjában vitézkedett, meg is nyerte a maga ligáját, ám mert a felsőbb régióban kötelező az utánpótláscsapat nevezése, valószínűleg nem vállalja a magasabb divízióban való indulást. Kiss Zoltán írásunk születése idején tehát a Hajdúszoboszlói SE második csapatának igazolt labdarúgója.

Irigylésre méltó a díjkollekciója: 2003-ban bajnoki bronzérem és Magyar Kupa-ezüst (játszott a Fradi elleni 1-2-n a Puskás Ferenc Stadionban), 2004-ben bajnoki bronz, 2005-ben bajnoki arany és Szuperkupa (Sopronban gólt lőtt, de a visszavágón nem vetették be), 2006-ban bajnoki arany, 2007-ben bajnoki arany, Szuperkupa (bizalmat szavaztak neki az edzők a Honvéd elleni mindkét meccsen, az Oláh Gábor utcában gólt is rúgott) és Magyar Kupa-ezüst (pályán volt a Megyeri úton, a Honvéd ellen, az égbe bombázta a maga büntetőjét), 2008-ban bajnoki ezüst, Szuperkupa-ezüst (a kezdőben volt az MTK ellen, a szétlövésnél nem rúgott 11-est), Magyar Kupa (mindkét nyertes összecsapáson lehetőséget kapott a Honvéd ellen), 2009-ben bajnoki arany, 2010-ben bajnoki arany, Magyar Kupa (csereként állt be a ZTE ellen a Puskás Ferenc Stadionban), Szuperkupa (szóhoz jutott a Videoton ellen) és Ligakupa (szerepelt a Paksi FC ellen) került a tulajdonába. (A többi döntőn nem szerepeltették.)

Gyakran hangoztatott vád volt ellene, hogy a passzainak zöme célt téveszt, és hogy képes percekre eltűnni a mezőnyben. Ha néha megpróbálkozik távoli lövésekkel, ezek többsége messzire elkerüli a kaput. Ám még akik nem lelkesedtek érte, azok is kénytelenek voltak elismerni, hogy nagy akarattal hajtott, rengeteget futott, sokat szerelt.

Kiss Zoltánt nem tudja Sowunmi Thomas megállítani egy Dunaferri –DVSC mérkőzésen

K

A tatabányai Edström

Klausz László 1971. június 24-én született Tatabányán. Magassága 190 cm, versenysúlya 78 kg. 1970 őszén édesapja, idősebb Klausz László is szerepelt az élvonalban.

1981-ben szülővárosában kezdett el futballozni. 1989. szeptember 16-án, a Rába ETO ellen mutatkozott be az NB I-ben. 1992-ig játszott a Tatabányai Bányászban, addig 67 NB I-es mérkőzésén 11 gólt szerzett. Eleinte középpályást, sőt alkalmanként balhátvédet is játszott. 1992-ben a Győrbe igazolt. Az 1992–1993-as bajnokságban 29 meccsen öt gólt szerzett az ETO képviseletében. Verebes József szövetségi kapitány (egyben klubedzője) tette be először a nagyválogatottba, 1993. szeptember 8-án esett át a tűzkeresztségen: az Üllői úti világbajnoki selejtezőn Magyarország 3-1-es vereséget szenvedett Olaszországtól. 2000. február 23-ig 27-szer öltötte magára a címeres felszerelést, és a fellépésein hatszor volt eredményes. 1990-ben hétszer, 1991-ben nyolcszor szerepeltették az U21-es, illetve az olimpiai gárdában (hol ezen, hol azon a néven futott, ám lényegében ugyanaz a társulat volt), gólt nem szerzett a mezében. (Az olimpiikonok nem hivatalos mérkőzéseit is tartalmazza a statisztika.) *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1994 nyarán, miután 28 mérkőzésen szerzett kilenc góljával, Csertői Auréllal és Lucian Popescuval holtversenyben klubja társgólkirálya lett, az ETO FC Győrtől az Admira Wacker csapatához írt alá. Az 1994–1995-ös szezonban 31/8 volt a mutatója, a 7. helyen zárt az osztrák klubbal az

Klausz (a középső sorban balról a harmadik) az Admira 2005–2006-os csapatában

első divízióban. 1995–1996-ban 30 összecsapáson 6 találatot könyvelhetett el, ám a csapata csak osztályozón tudott bent maradni az elitben. Az 1996–1997-es küzdelmeket az Admira Wackernél kezdte, és 15 meccsén jegyzett 3 gólt, majd az SV Austria Salzburgnál folytatta, ahol 20 fellépésén ötször volt eredményes. Noha csak az ősz végén igazolt a klubhoz, mindössze ketten, Eduard Glieder és Adolf Hütter szereztek nála több gólt a csapatból a bajnokságban. A klubcserét jól időzítette, mert bajnoki aranyat vehetett át a lila-fehérekkel. Az 1997–1998-as bajnokságban az Austria Salzburgnál 14/4-es mutatót produkált.

1998 nyarán országot váltott, egy idényen keresztül a Sochaux együttesét szolgálta. „A szezon elején a francia élvonal egyetlen magyar idegenlégiója, Klausz László még a kezdőcsapat tagja volt, de később Dallet kiszorította a kezdőből, és azóta a tartalékok keserű kenyerét eszi...”

A Waldhof Mannheim 2001–2002-es keretében (Felső sorban jobbról a harmadik)

(Focivilág 1999. január 4.) Egyetlen pozitívumot említettek meg vele kapcsolatban akkortájt a médiában: adott egy gólpasszt... (Focivilág 1999. február 17.) A Sochaux az utolsó helyen tanyázott, miközben Klausz alig-alig kapott bizalmat. Február 26-án például a 80. percben állt be a szerb válogatott Daniel Ljuboja helyére Metzben, ahol 1-1-re végeztek a felek. (Focivilág 1999. március 3.) Gyengén teljesítettek a sárga-kékek, a magyar támadójuk sem remekelt, ennek következményeként a lefújáskor kiestek az élvonalból. Klausz összesen 14 találkozóhoz jutott szóhoz, és egyszer sem talált a kapuba. (Focivilág 2004. január 7.)

A következő évadot a német Waldhof Mannheimben indította. 2001–2002-ben jól belekezdett, hisz első négy bajnokiján háromszor volt eredményes a Bundesliga 2-ben. (Focivilág 2001. szeptember 12.) Aztán leállt a gólygyártással, és csak hosszú idő után, a 14. mérkőzésén ízelhetette meg újra a gólszerzés örömét. (Focivilág 2001. december 5.) Három évet töltött Mannheimben, 91 bajnokin 31 találatot ért el.

2002 nyarán visszatért Ausztriába, a szezonban az SW Bregenznél 34/9-es mutatót teljesített. A csapat második legjobb góllövőjeként nagy része volt abban, hogy a fekete-fehérek benn maradtak az osztrák élvonalban. A 2003–2004-es idényben már nem ment neki fényesen, 31 bajnokival és 5 góllal zárta az idényt, sőt teljes élvonalbeli karrierjét is. Csapata meglepetésre az ötödik helyen végzett a Bundesligában!

Klausz László alacsonyabb osztályú osztrák és magyar alakulatokban vezetett le: SC-ESV Parndorf (2004–2005), FC Winden (2005), Vértesszőlősi SE (2013), Sárísápi BSE (2013).

Gyakorta pályára lépett a tatabányai öregfiúk együttesében is, azonban a többször megműtött térde végleg leparancsolta a zöld gyepről.

A kiválóan fejelő, rendkívül ruganyos futballista hajdanán szinte acélrugókkal rendelkezett, úgy emelkedett fel a légtérbe, akár egy helikopter. Félelmetes erővel és pontossággal tudta megfejni a labdákat, góljainak zömét fejesből érte el. Ráadásul az előkészítésben is jeleskedett, sok találatot szereztek úgy csapattársai, hogy felívelték a labdát a hórihorgas centerre, aki a védők közül visszabólintotta, és azzal ziccerbe hozta őket. Akár egykoron tette a portugál José Augusto Torres, az angol Jackie Charlton és Martin Chivers, a walesi John Toshack vagy a svéd Ralf Edström.

Tréneri karrierjét a sárísápi utánpótlásnál kezdte 2013-ban. 2015-ben a gyulai Grosics Akadémia U17-es csapatánál dolgozott. 2015. június 11-én az NB II-es Szeged 2011-Grosics Akadémia vezetőedzője lett.

Kárpátalja magyar ezüstcipőse

Koman Vladimir – Volodimir Volodimirovics Koman néven – az akkor még a Szovjetunióhoz tartozó Ungváron született 1989. március 16-án. Magassága 173 cm, versenysúlya 67 kg. Igazi sportcsaládból származik. Édesapja, idősebb Koman Vladimir volt szovjet korosztályos-válogatott futballista, és szerepelt néhány mérkőzésen a Dinamo Kijev első csapatában. (Az ukrán főváros első számú klubjának leghíresebb Komanja, Mihajlo, vagyis Mihály csak névrokonuk.) A család 1991-ben költözött Magyarországra, két évvel később tagjai megkapták a magyar állampolgárságot. A családfő a szombathelyi Sabaria SE csapatának labdarúgója is volt, és az 1992–1993-as szezonban az NB II-es klub 27 mérkőzésén 8 gólt rúgott. A família hölgytagjai közül „(...) a 800 méteres síkfutásban Eb-harmadik édesanyja a szovjet atlétikai válogatott tagja volt, míg Vladimir testvére, Alexandra Ausztriában kosárlabdázik, és a Wells együttesével bajnokságot és kupagyőzelmet szerzett...” (6:3 *Futballmagazin* 2007. március)

Fotó: mlisz.hu

Az ifjabb Koman a szombathelyi utánpótlás-nevelő egyesületben, a Lurkó FC-ben kezdett játszani, majd 15 évesen a Szombathelyi Haladás VSE játékosaként bemutatkozott a felnőttek között, a másodosztályban. 2005-ben, 16 évesen külföldre került, az olasz Sampdoria korosztályos csapatába. A Volinak becézett támadó középpályás 2006-ban Both József szövetségi edző U17-es válogatottjának egyik ásza volt, a csapat legyőzte (többek között) Romániát (3-0), Ukrajnát (4-0) és Svédországot (4-0). 2005 és 2010 között a különféle korosztályos gárdákban (az U17-től az U21-ig) 34-szer lépett pályára, tíz gólt szerzett. A 2006-os U17-es Európa-bajnokságon ötödik lett társaival Luxemburgban. A 2008-as csehországi Eb-n bronzérmet szerzett az U19-esekkel. 2009 őszén Egyiptomban bronzérmet nyert az U20-as világbajnokságon. A torna góllövőlistájának második helyezettjeként ezüstcipőt vehetett át, és egyedüli magyarként bekerült az álomtizenegybe.

Nem egészen egy évvel később már A-válogatottnak mondhatta magát: Németh Krisztiánnal együtt debütált a németek elleni budapesti mérkőzésen, 2010. május 29-én. Némi vita után, hiszen akkoriban felvetődött, hogy esetleg az ukránokat választja. Noha meglehetősen sértő véleményeket kellett elviselnie a vacillálása miatt értetlenkedőktől, végül a magyar csapat mellett döntött. Erwin Koemannál esett át a tűzkeresztségen, de Egervári Sándornál lett állandó játékos a nemzeti tizenegyben. Az edző, akivel Koman megszerezte a magyar futball első világbajnoki érmét az 1954-es vb óta, 34 találkozáson dirigálta az A-válogatottat. Ezek közül Voli 32 mérkőzésen lépett pályára. Akadtak kiemelkedő teljesítményei, így a törökök elleni vb-selejtező 2012. október 16-án, amelyen 0-1-nél szerzett góljával sokat tett a 3-1-es győzelemért.

A kapitányváltás után természetesen játszott Csábi Józsefnél is, ám azóta – két, Pintér Attila korszakára eső találkozót leszámítva – nem kapott helyet a nemzeti tizenegyben. Így 36 fellépésnél és hét gólnál jár, 27 évesen. Ám tagadhatatlan, hogy az utóbbi években megbecsült a pályafutása.

Hivatalosan 2005 és 2012 között tartozott az UC Sampdoria kötelékébe, közben azonban a kék-fehér-pirosak kétszer is kölcsönadták. 2008-tól 2009-ig az Avellino, 2009-től 2010-ig a Bari légiója volt. Pedig fantasztikusan indult a karrierje a Serie A-ban, 2007. április 7-én, 18 évesen gólpasszal mutatkozott be a Torino ellen. Átadásából lőtte Emiliano Bonazzoli a meccs egyetlen gólját. A magyar újoncot választották a mérkőzés emberének. Sikerei voltak a korosztályos, úgynevezett primavera csapattal is. A 2007–2008-as idényben az UC Sampdoriával elhódította az egykori Inter-világstár, Giacinto Facchetti nevét viselő országos bajnokság serlegét. (A döntőben Balotelli Intere ellen nyertek 3-2-re!) Ilyen sikert korábban nem ért el a genovai klub. Mint ahogy története során először nyerte az ifjúságiak közt a Coppa Italiát is – abban a szezonban duplázott. Akkori társai közül senki sem közelíti meg

Koman Vladimír volt az egyik legbiztosabb pont a válogatottban Egervári Sándor kapitánysága idején

Komant a válogatottsági számokat tekintve, de Andrea Poli alapember lett az AC Milanban.

Az ifjú középpályás a Metalliszt Harkiv ellen gólt szerzett a 2010–2011-es Európa Liga csoportkörében. Ezen a sorozaton a DVSC ellen kétszer is bevetették, sőt a budapesti összecsapáson, 2010. december 16-án ő volt az olaszok csapatkapitánya. (A rettenetes hidegben 2-0-ra győzött a Debrecen a Puskás Ferenc Stadionban.) 2011 nyarán kiesett az élvonalból az egykori BL-győztes alakulat. Koman 2012. január 6-án, a Varese ellen játszott utoljára a második ligás Doriában. Nem sikeredett szépre a búcsúja: a 85. percben beállt, majd a lefújás előtti pillanatokban kiállították.

2012-ben első felében az AS Monacót erősítette, 17 francia másodosztályú találkozón jutott szóhoz, szerzett gól nélkül. 2012 nyarán megvásárolta az FK Krasznodar, nyelvi problémái biztosan nem voltak a „kozákoknál”. 26 bajnokin játszották a Premjer Ligában, tizenkétszer kezdőként, és egyszer volt eredményes. 2013 őszén a Kubany vidékéről Oroszország negyedik legnagyobb városába, Jekatyerinburgba, a szintén első osztályú FK Urálba került kölcsönjátékosként. Jóformán a teljes 2014-es évben nem volt egyesülete, miután szerződést bontott az Urállal.

2015 elején a DVTK-hoz írt alá. Február 28-án bemutatkozott a magyar élvonalban, a sors iróniájaként a Rohonci úton. A Haladás ellen a 69. percben cserélte be Tomiszlav Szivics, a találkozó 1-1-re végződött. A vasi nézők egyáltalán nem kímélték hajdani kedvencüket...

Tavasza kilenc OTP Bank Liga-mérkőzésen lépett pályára, de egyikén sem sikerült a hálóba találnia. Június óta Koman Vladimír a diósgyőriek csapatkapitánya.

A szorgalmas éremgyűjtő

Komlói Ádám 1977. december 6-án született Kazincbarcikán. Magassága 190 cm, versenysúlya 81 kg. A Kazincbarcikai Vegyész SC-ben, Lipcsei Imre (Lipcsei Péter édesapja) kezei alatt ismerkedett meg a labdarúgás alapjaival. 1994-ben három alkalommal pályára lépett az U17-es válogatottban. 1996-ban tagja volt az Eb-n 5-6. helyezett csapatnak. 1997-ben részt vett a malajziai U20-as világbajnokságon. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

A Kazincbarcikai VSC-től hívta el a BVSC 1995-ben. Az első NB I-es mérkőzése 1996. március 16-án a Pécsi MFC ellen 2-0-ra megnyert találkozó volt. A zuglóiakkal ezüstérmet szerzett az 1995–1996-os bajnokságban. 1996. június 12-én amolyan bajnoki döntőt vívott a BVSC és az FTC. Ma már szinte felfoghatatlanul nagy tömeg, 45 000 néző látta a Népstadionban a zöld-fehérek 1-0-s győzelmét. Komlósiról ezt írták: „voltak apróbb technikai hibái”. *(Nemzeti Sport 1996. június 13.)*

A sárga-kékekkel elbukott két „oda-visszavágós” Magyar Kupa-döntőt is. A Bp. Honvéd elleni 1996-os két döntőben nem lépett pályára, egy évvel később, az MTK elleni meccseken, jobbhátvédként, igen.

Komlói Ádám pályafutása során az MTK-val nyert először bajnoki aranyérmet

1998 nyarán, 59 NB I-es meccsel a lábában a BVSC-ből az MTK Hungáriába igazolt, a következő bajnokságban aranyérmet szerzett a kék-fehérekkel, a 34 találkozóból 28-on jutott szóhoz középhátvédként. 2000. május 3-án kupagyőztes lett társaival a Vasas ellen (3-1), a teljes mérkőzést végigjátszotta.

Ezért is furcsállhatjuk, hogy a következő szezon után az év csalódásának minősítette az újságíró: „Komlói Ádám jól és fegyelmezetten látta el a védőfeladatát, ám ezen felül semmiféle pluszra nem vállalkozott, és az elmúlt évet nézve játéka szemernyit sem fejlődött. A támadásokhoz csak elvétve csatlakozott, nem tudta segíteni a középpályásokat, illetve a csatárokat. Nem meglepő, hogy az MTK leigazolta a jobb oldali védő posztjára Mónos Tamást a Vasasból, aki a védőfeladata mellett a támadások felépítéséből is kiveszi a részét.” *(Futballszezon 2000–2001)*

Akarata ellenére főszerelője lett a ZTE–MTK bajnokinak (1-2), mivel a hazai szurkolók egy műanyag tubussal fejbe dobták. Öt percig állt a játék az incidens miatt. *(Focivilág 2002. november 27.)*

A 2002–2003-as NB I-et is a Hungária körútiak nyerték meg, az volt Komló (ekként is becézik)

második bajnoki aranyérme. Melléje tehetta a Szuperkupát, a Ferencvárost verték meg érte 2-0-ra a Puskás Ferenc Stadionban – alig 3000 érdeklődő előtt.

2004. február 18-án, a ciprusi Pafoszbán, az örmények ellen bemutatkozott a nemzeti tizenegyben. A magyar csapat 2-0-ra győzött. Nagyválogatott tízszer volt, 2004 és 2010 között.

2004 nyarán a Wigan Athletic és a Preston North End tesztelte (*Focivilág 2004. augusztus 4.*), végül nem kellett az angoloknak. Így Debrecenbe, a DVSC-Megaforce együtteséhez szerződött, 217 NB I-es mérkőzéssel a háta mögött. (*Futballrajt 2004–2005*)

A Loki első bajnoki címét hozó idényben 28 meccsen lépett pályára. Az alföldi piros-fehérek aztán megszerezték a Szuperkupát is, ellenben a Sopron elleni két döntőn (2-4 és 3-0) a nyurga védő nem szerepelt.

A 2005-2006-os bajnokságban 18-szor vetették be, a szezon meghozta a DVSC-AVE Ásványvíz második bajnoki diadalát. A 2006-os Szuperkupa-döntőket (1-0 és 2-1 született a Videoton ellen) kihagyta.

Mintha valamiféle átok ült volna a jól fejlődő, jobblábás védőn, több mint egy évtizeden keresztül képtelen volt bajnokin az ellenfél hálójába találni. 2007. április 14-én végre megtört a jég, és milyen az élet? Éppen egykori kenyéradója, az MTK kapuját vette be.

A 2006–2007-es bajnokság végén újból a Nagyerdő népe ünnepelhette a diadalt, öröm is vegyült az örömbbe, mert Újpesten büntetőkkal elveszítette a Lokomotív a Honvéd elleni MK-döntőt (2-2). Komlói is kihagyta a maga tizenegyesét. A Szuperkupáért revánsot vettek a debreceniek a kispesztieken (1-1, 3-0), és a középhátvéd mindkét meccsen lehetőséget kapott.

A 2007–2008-as idény sok csalódást és ezüstöket hozott a lokisták számára, elveszítették a bajnoki trónusukat, a Szuperkupa és a Ligakupa befutóját. Azért jutott 2008-ra is az aranykubokból, miután a Honvédot mindkétszer legyőzte a DVSC a Magyar Kupáért (7-0 és 2-1). Komlói az említett finálék közül csak az Oláh Gábor utcában, az MTK elleni, rossz büntetőekkel eltékozolt Szuperkupa-döntőn vett részt.

A 2008–2009-es évad megint babérokra hajtott a cíviseknek, elhódították a bajnoki címet és a Szuperkupát. Ádám kevesebbet játszott, sérülésekkel bajlódott, ellenben a Siófokon megrendezett Szuperkupa-döntőn (1-0 született a Bp. Honvéd ellen) ott volt.

Egyik főszereplője lehetett a Loki 2009-es Bajnokok Ligája-menetelésének, hiszen (a selejtezőkkel együtt) a tíz találkozóból csupán az utolsó kettőn nem került az együttesbe.

A valódi aranyeső a következő esztendőben zúdult a piros-fehérek nyakába, mind a négy honi díjat (bajnokság, Magyar Kupa, Szuperkupa, Ligakupa) begyűjtötték. A nagy négyes elérésére addig (és 2010 óta) egyik klubunk sem volt képes. A ZTE elleni Magyar Kupa-döntőn (3-2), a Videoton elleni Szuperkupa-döntőn (1-0) a győzők között köszöntötték, viszont a Paksi FC elleni kecskeméti Ligakupa-döntőn (2-1) Herczeg András nem küldte csatába.

A 2010-es Európa-ligában kivált az előselejtezőkben számítottak rá, a csoportküzdelmek folyamán egyedül a Metaliszt Harkiv elleni katasztrofális budapesti találkozón (0-5) léphetett porondra. (Tegyük hozzá, akkoriban rengeteget kínlódott egy kellemetlen derékhúzódással.) A 2011-es Ligakupa-finálék (2-1 és 0-3 született a Paksi FC ellen) nem játszatta a szakvezetés.

A hétszeres bajnok, négyszeres Magyar Kupa-győztes Komlói Ádám az élvonalban összesen 348 NB I-es mérkőzésen szerepelt, és négyszer volt eredményes.

2011 augusztusa óta a Kazincbarcika NB II-es, majd NB III-as együttesét szolgálta-szolgálja, olykor játékos-edzőként is.

Még mindig jár Kancsó a kútra

Korsós Attila Győrben született 1971. december 25-én. Magassága 182 cm, testsúlya 76 kg. Tehetségét édesapjától, Korsós Istvántól örökölte, aki 1966. szeptember 28-án pályára lépett a magyar válogatottban Franciaország ellen. A hajdani kiváló balszélső élete legjobb formájában 1967-ben Dél-Amerikában, az emlékezetes Hexagonal-kupán a Vasas mezében, különösen a Santos ellen remekelt. Élete másik nagy egyesületében, az ETO-ban méltón őrzik az emlékét, a stadionban szektort neveztek el róla.

Fia a Rába ETO futballistája volt 1990 és 1992 között, 1991. június elsején, a Tatabányai Bányász ellen esett át a tűzkeresztségen az NB I-ben. 1992 nyarán a Soproni LC-hez igazolt, az első idényt még az NB II-ben töltötte. A feljutás után 39 mérkőzésen 3 gólt szerzett a Húség Városának akkor már EMDSZ-Soproni LC-nek nevezett klubjában.

Következő állomáshelye a Videoton FC Fehérvár volt, a piros-kékeknél szűk két és fél szezon húzott le. (1995 őszén már a bajnokság közben igazolt a Vidihez). Az első idényében csak 12 meccsen játszott, ellenben az 1996 nyaratól kezdődő másfél évben pályafutása addigi legjobb teljesítményét nyújtotta, 47 mérkőzésen 14 gólt könyvelt el.

1998 tavaszán, az élvonalban 104 találkozón szerzett 17 góllal a háta mögött Újpestre igazolt. A lehető legjobb ütemben érkezett: az idény végén bajnoki címet nyertek. Korsós a tavaszi szezonban 15 mérkőzésen 4, a következő, teljes évben 28 meccsen 13 gólt szerzett. Remek formában volt: a törökországi edzőtáborozás alatt egy német amatőrcsapat, a Burgberg ellen hatszor talált a hálóba. (*Focivilág 1999. február 10.*)

A nagyválogatottban 1998. március 25-én szavazott először neki bizalmat a visszatérő Bicskei Bertalan szövetségi kapitány. Máig emlékezetes mérkőzésen győzött 3-2-re Bécsben a nemzeti tizenegy. Korsós Attila 2001. szeptember 5-ig összesen 11-szer viselte a címeres trikót, és háromszor volt eredményes.

Közben megfagyott körülötte a levegő a Megyeri úton, miután tartozás miatt feljelentette munkaadóját. (*Focivilág 1998. október 14.*)

Mivel voltak nem teljesített követelései, egyoldalúan felbontotta a szerződését Újpesten (ahol – elmondása szerint – „katasztrofális körülmények közé” került), és az SV Wüstenrot Salzburghoz távozott. (*Focivilág 1999. június 30.*) Nem vágta végleg be maga után az ajtót, ezt bizonyítja, hogy hamarosan egy évre kölcsönben visszatért a lila-fehérekhez.

Nem tartott sokáig az idill, 2000 októberében az Újpest átadólistára tette. Kacifántos utat járt be azon az őszön: a Salzburgból elment az Admira Wackerhez, ahonnan novemberben Fehérvárra került. Eredetileg csak 2000. december 31-ig, majd 2001. június 30-ig vették őt kölcsön a piros-kékek, de nem a mödlingiektől, hanem a Salzburgtól. (*Focivilág 2001. április 11.*) A Vasas meg is óvta miatta a Videoton ellen elveszített MK-meccsét, mert az angyalföldi grémium szerint jogszerűen játszott a Magyar Kupában, ám az MLSZ elutasította a beadványt. (*Focivilág 2001. május 3.*) Korsós nemigen törődött a körülötte zajló jogi hercehurcákkal, hanem a grúzok elleni válogatott mérkőzésen – a mezőny legjobbjaként – hat perc alatt kétszer is betalált a hálóba. Remek formában volt akkoriban: a Videotonban a 16 meccsén 5 találatot könyvelt el.

A salzburgi lila-fehéreket a 2001–2002-es idényben három honfitársunk is erősítette: az első sorban ülő Korsós Attila (balról a második) és Sáfár Szabolcs (ötödik), valamint a fotóról hiányzó Bukrán Gábor

2001 nyarán – a kölcsönfutballista visszajár alapon – visszament az öt kikölcsönző Salzburghoz és a Grazer AK ellen győztes góllal jelezte, hogy nem lehet őt egykönnyen leírni. Hamarosan játszhatott névrokona ellen is. Nos, nem volt sok öröme a találkozásban, hiszen éppen Korsós György küldte a Sturm nyertes találatát a Salzburg kapujába. (*Focivilág* 2001. október 3.) A csatár két idény alatt 29 mérkőzésen 5 gólt szerzett az osztrák Bundesligában.

Korsós Attila 2002 tavaszán betegség miatt pihenni kényszerült. Tárgyalt a Videotonnal, azonban egy ideig nem sikerült megegyezni a feleknek. (*Focivilág* 2002. július 31.) Fehérváron edzett, szóban dűlőre is jutott a Videóval, ám mikor a klub vonakodni kezdett, ősszel jogi úton felszólította a vezetőségét, hogy érvényesítse a korábbi ígéretét. Ennek köszönhetően a futballista mégiscsak a Videotoné lett. (*Focivilág* 2002. október 2.) Tizennyolc mérkőzésen öt gólt ért el az idényben, 2003 nyarán, mindössze 32 évesen lezárta élvonalbeli pályafutását.

Korsós Attila eredményei: magyar bajnok (Újpest, 1997–1998), bajnoki bronzérmes (Újpest, 1998–1999), kupadöntős (Újpest – 1998, Videoton – 2001). Az 1998-as Magyar Kupa-döntőn ő volt a lilák balszélsője az MTK elleni vesztes (0-1) mérkőzésen. 2001. június 13-án végigjátszotta az Üllői úton a DVSC–Videoton 5-2-es finálét. Kapott egy sárga lapot – a meccs után nyakába akasztotta az ezüstérem mellé...

2003 és 2006 között a Gyirmót FC tagjaként, utolsó idényében az NB II legjobb játékosaként bizonyította, még a legmagasabb osztályban lenne a helye. 2006-tól egy évig az Intergrál-DAC, 2008-tól 2009-ig a Győri Dózsa labdarúgója volt. (Utóbbinál ellátta a játékos-edzői teendőket is.) Egy évet kihagyott, regenerálódott, majd 2009-től az ESK Ménfőcsanakban kezdte újra, egy ideig a játékos-edzői posztot betöltve. 2010 tavaszán már Hajszán Gyula edzette a csapatot, benne korábbi válogatott játékosokat, Korsós Attilát, Puglits Gábort és Herczeg Miklóst. A 2011–2012-es megyei bajnokságban a Kancsónak becézett támadó 36-szor vette be az ellenfelek hálóját, elnyerte a gólkirályi címet. A 2014–2015-ös idényben, 44 évesen, 30 mérkőzésen 7 gólt szerzett a megyei első osztályban az immár WHB Ménfőcsanak ESK-nak nevezett alakulat színeiben.

Pályafutására visszaemlékezve mondta: „Legnagyobb sikerem az volt, hogy bajnok lehettem az Újpesttel! Másodikként emelem ki, hogy miután 1992-ben elkerültem az ETO-tól, a Sopronnal osztályozón bejutottunk az első osztályba.” (*Kisalföld* 2013. július 4.)

Magyar csúcstartó lett a Bajnokok Ligájában

Korsós György 1976. augusztus 22-én született Győrben. Magassága 181 cm, testsúlya 74 kg. 1993-tól 1999-ig a Győri ETO-ban játszott. A nevelőedzője Kertész Pál volt. A győri Kazinczy Ferenc Gimnáziumban tanult. 1992-ben az U15-ös és az U16-os válogatottban 18 mérkőzésen 3 gólt szerzett. 1993-ban hétszer játszott az U16-ban, kétszer az U17-ben, nem talált a kapuba. Tagja volt a törökországi Európa-bajnokságon 5. helyezett csapatnak. 1994-ben az U18 négy meccsén egy találatot ért el. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

Az élvonalban 17 és fél évesen, 1994. március 5-én, a Vasas ellen 3-2-re megnyert mérkőzésen mutatkozott be. A szezonban rövid időt kölcsönjátékosként az NB III-as Betka-MÁV DAC-ban is töltött. Az ETO-hoz visszatérve a következő idényekben 22/1, 23/0, majd 17/2 volt a mutatója. 1998. július 25-én vívta a 100. NB I-es mérkőzését (ETO–Gázszer FC 0-0). (*Focivilág 1998. július 30.*) Életveszélyes volt fejfel, a szögletekből beívelt labdákat gyakran befejelte. (*Focivilág 1998. szeptember 30.*) Az 1997–1998-as idényben már 34/2 volt a mérlege, majd hazai pályafutása utolsó évében, minden korábbin túltéve, 29 bajnoki találkozón 11 gólt szerzett. 1999 nyarán a PNB-nek, a Professzionális Nemzeti Bajnokságnak nevezett élvonal díjátadóján az MLSZ rangsora szerint a második legjobb futballista lett Illés Béla mögött. A játékosársak ankétján, azaz a HLSZ szavazásán pedig a harmadik – Illést és Mátyus Jánost követve. Abban az esztendőben a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján harmadik lett a két MTK-s, Illés és Halmai Gábor után.

1999-ben a Sturm Grazhoz szerződött, a Ferencvárost elhagyó Szabics Imrével együtt érkezett a fekete-fehérekhez. Az első két idénye mindegyikében legalább húsz bajnokin játszott, de különösen jól ment neki 2001 őszén. A 21 fordulóban hétszer juttatta az ellenfelek kapujába a labdát, ebben a periódusban csak a Sturm első számú csatára, a horvát-osztrák Ivica Vastić szerzett nála több gólt a csapattársak közül. Noha Korsós tavasszal nem talált a kapuba, a házi góllövőlistán így is harmadik lett Vastić és Mario Haas mögött, a ghánai Charles Amoahkal holtversenyben. (Megelőzte Szabics Imrét.) Akkoriban megváltozott a szerepköre, a szakemberek a nyugati szomszédságban a védőből középpályást faragtak. Eredményesen játszott az új posztján, mert 26 bajnokin hétszer zörgette meg a hálókat. (*Focivilág 2002. május 22.*)

A 2002–2003-as bajnokságban Ivica Osim mester, majd az őt követő Franco Foda csak módjával számolt vele, sokszor a cserepadra ültette. (A 25 mérkőzésből csak 13-on volt kezdő.) Utolsó grazi szezonjában, a francia Gilbert Gressnél, majd Michael Petrovićnál 34 találkozón kapott játéklehetőséget. A stájerokkal a Bundesliga ezüstérmese (2000, 2002), kupadöntős (2002), valamint Szuperkupa-döntős (2002) volt. Összesen 134 bajnokin 12 gólt szerzett az osztrák élvonalban a Sturm Graz légiósaként.

A 2004–2005-ös bajnokságban a bécsi Rapid mezében 27 találkozón kétszer vette be a kaput. „(...) jó érzékkel váltott klubot, hiszen a grazi évek után új otthonra lelt a Rapid Wiennél, amellyel ráadásul bajnoki címet ünnepelhetett. Igaz, a Rapid a kupadöntőt elbukta (...)”, mert az örök ellenlábás Austria 3-1-re megverte. (*Futballszezon 2004–2005*)

2005 őszén Korsós – Garics György társaságában – a Bajnokok Ligájában szerepelt a zöld-fehérekkel, a csoportkörben mind a hat találkozón játszott, a Bayern München, a Juventus és

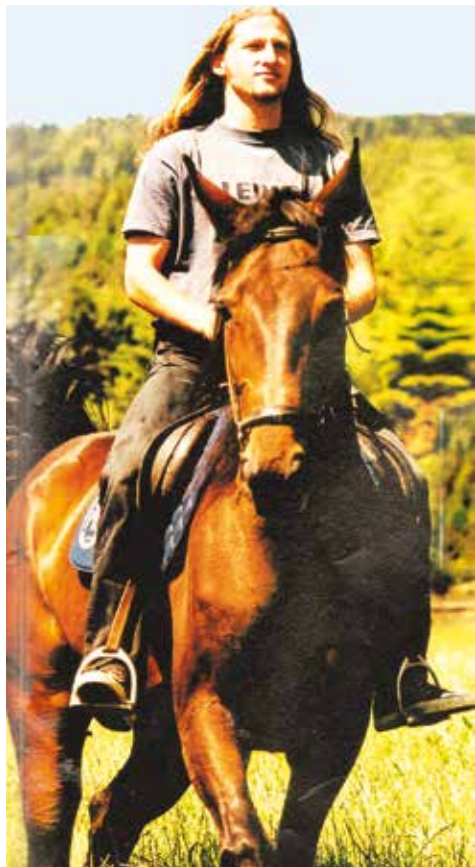
az FC Bruges ellen. Két év alatt 53 bajnoki meccsen két gólt ért el a Rapidban. A Sturmmal vívott BL-meccseket is beleszámítva 22 találkozózt számlálhat a királykategóriában, ezzel magyar csúcstartó.

2006 tavaszán nem nagyon illett bele a Pepi Hickersbergert váltó új edző, Georg Zellhofer elképzeléseibe, ezért elment a szezon végén Görögországba.

Valamilyen szinten már beszélt németül, amikor Ausztriába került, de a stájer dialektussal nehezen boldogult. „Öt évet töltöttem Grazban, szerepeltem a Bajnokok Ligájában, ez pályafutásom egyik legnagyobb élménye” – nyilatkozta. (6:3 *Futballmagazin* 2006. május)

A Rapidtól a Skoda Xanthi csapatához írt alá. Nem utolsósorban azért, mert Görögországban jóval melegebb az időjárás, mint Ausztriában, és egyébként is mindig érdekelte az antik kultúra. Akkoriban egy évig résztulajdonosa volt egy menedzserirodának, ám aztán rájött, hogy ez nem neki való munka, és kiszállt az üzletből. (6:3 *Futballmagazin* 2006. május) Utóbb a hellén kalandját „rossz döntésnek” minősítette. A görög élvonalban mindössze hat fellépés jutott neki az egyetlen idény alatt öt edzőt is elfogyasztó gárdában.

A Skoda Xanthitól 2007-ben jött el. Profi pályafutása alatt a lábát háromszor megműtötték, és a rehabilitációk sok időt emésztettek fel. Tizennyolc hónapi kihagyás után 2008 és 2010 között az FK Austria Wien amatőr együttesét (Austria Amateure) erősítette. Meglepte, hogy

Romantikus fotó a természet szerelméről

a lila-fehér szurkolók részéről semmiféle támadás nem érte, egyszer sem hányták a szemére a rapidos múltját. Olyannyira nem, hogy csapatkapitány lett belőle! Második ligás csapata a hatodik helyen végzett az osztrák Bundesliga 2-ben, de nem ez volt az igazán nagy bravúr. Bejutott a legjobb négy közé az Osztrák Kupában, Korszós büntetőből gólt szerzett az Admira ellen 3-1-re elveszített elődöntőben.

2010 tavaszán az SV Stegersbach játékos-edzőjeként dolgozott, majd 2010-től 2013-ig ugyanabban a minőségben az SV Wimpassingnál alkalmazták. Utóbbi amatőr klubjában középső védőt játszott, akkorra már nagy rutinra tett szert, megtanulta olvasni a játékot. 2013 augusztusától 2014 tavaszáig a megyei első osztályú DAC 1912 FC játékos-edzőjeként futballozott. (www.magyarfutball.hu)

Korszós György 1998. május 27. és 2005. november 16. között 33-szor volt magyar nagyválogatott, egy gólt szerzett. 1998. november 18-án, negyedik válogatott mérkőzésén a svájciak hálójába talált be az Üllői úton. A negyvenedik másodpercben egy szöglet után visszafejelt labdát vágott be közelről a vendégek kapujába. (*Nemzeti Sport* 1998. november 19.)

Tizennyolc évesen belötte élete legfontosabb gólját

Kovács Ervin 1967. január 24-én született a Nógrád megyei Bercelen. Magassága 182 cm, versenysúlya 74 kg. Alsópetényben nőtt fel, és a helyi egyesületben kezdett el futballozni.

1977-től 1980-ig a Váci Híradásban, 1980 és 1982 között a Váci Izzó MTE-ben játszott. Vácott érettségizett, a Sztáron Sándor Gimnáziumban 1985-ben. *(Ki kicsoda a magyar sportéletben? II.)* Schumann János, az újpesti ifik edzője többször is megnézte, és ő hívta a Dózsába 1982-ben az egyébként gyermekkorában nagy Fradi-szurkoló tehetséget. *(archivum.magyarhirlap.hu)*

1983-ban – már újpestiként – ötször játszott az U16-os és ötször az U17-es válogatottban, utóbbi színeiben lőtt egy gólt. 1984-ben és 1985-ben az U18-as csapat tagjaként tizenkilencszer lépett pályára, s kétszer vette be az ellenfelek kapuját. 1984-ben aranyérmert nyert az ifjúsági Európa-bajnokságon (U18) a Szovjetunióban. Az ő büntetőjével dőlt el Moszkvában az Eb-arany sorsa. Tagja volt 1985-ben a junior-világbajnokságon szereplő U20-as csa-

Elegáns Európa-bajnok ifiak a diadal tizedik évfordulóján.

(Az első sorban balról a második Kovács Ervin.)

patnak, amelyik roppant pechesen, sorsolással esett ki. Kovács Ervin Jerevánban mindhárom találkozáson a küzdőtéren volt. 1986-ban bronzérmes lett az utánpótlás Európa-bajnokságon. 1986-ban és 1987-ben tízszer szerepelt az U21-es válogatottban. 1986 júliusában oszlopa volt annak a gárdának, amelyik a bangkoki utánpótlástornán második helyen zárt. 1987-ben hatszor az olimpiai együttesben is lehetőséghez jutott. 1987 és 1989 között a nagyválogatott keret hat (nem hivatalos) mérkőzésén kétszer talált a hálóba. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1984-től játszott az Újpesti Dózsa első csapatában, ahol 1990-ig 139/10-es mutatója volt. Az 1984–1985-ös idényben még csak 15 meccse volt, a következő szezonban már 23. Alapembere lett a IV. kerületiek védelmének, ráadásul egyszer a kapuba is betalált. Az 1986–1987-es küzdelmeket ezüstérmes helyen zárta a lila-fehérekkel, ráadásnak elhódította velük a Magyar Népköztársasági Kupát. A Pécsi MSC ellen nyertek 3-1-re 1987. június 17-én, Kovács Ervin végigjátszotta a székesfehérvári finálét. A következő bajnokságot bronzérmel nyugtázta a Dózsa. Nem így az 1989–1990-es ligát, amelyet a jobb gólkülönbségével az élen fejezett be. Az aranyérmes védő a 30 mérkőzésből 28-on szerephez jutott. Az idő tájt fontos döntést hozott: a bajnoktól a leendő bajnokhoz igazolt. Erre szokták mondani, jó időben váltott, tökéletesen. Mezey György doktor volt a Bp. Honvéd mestere, akit a futballista végtelenül tisztelt,

a szakember személye vonzotta a piros-fehérekhez. Nem kellett csalódnia, alapemberként 27 találkozón vetették be a kispestieknél. Egy esztendőre rá bronzérmet vehetett át a gárda tagjaként. 1993-ban újabb arannyal szaporodott a kollekcója. 24 összecsapáson kapott bizalmat edzőitől,

1993-ban két magyar futballozott a Germinal Ekerenben.

Középen jobbról a harmadik Kovács Ervin, balról a harmadik pedig Halmi Gábor

Verebes Józseftől, Szurgent Lajostól és a finn Martti Kuuselától. Az volt a harmadik honi bajnoki címe. Kovács Ervin 1990-től 1993-ig a Honvédban 80 bajnokin 15 gólt könyvelt el.

A nagyválogatottban 1987. július 29-én esett át tűzkeresztségen, amelynek szerelésében 1995. március 29-ig 24 meccset vívott. Egyetlen találatot ért el címeres ingben: 1989. április 4-én, a Népstadionban a svájci Martin Brunner hálójába talált be a 3-0-ra megnyert mérkőzésen.

Kovács Ervin 1993-ban Belgiumba szerződött. Az 1993–1994-es szezonban 15/0 volt a mutatója a Germinal Ekerennél. Az 1994–1995-ös évadban 29/3-at teljesített. Kupadöntőt vívtak, de kikaptak 3-1-re az FC Bruges csapatától. Kovács játszott a fináléban. Az 1995–1996-os idényben súlyos sérülése miatt csupán négy találkozón szerepeltették, egyszer talált hálóba. Hosszú időt vett igénybe a felépülése, akkor még Belgiumban is újdonságnak számító víz alatti gimnasztikával segítették a rehabilitációját.

1996–1997-ben 13 meccsen egy gólt hozott össze. A másik fronton nagy sikert értek el a piros-sárgák, megnyerték a Belga Kupát. Hosszabbításban megverték az Anderlechtet 4-2-re, Kovács Ervin a második féldőre szállt be. Az 1997–1998-as szezonban 28 bajnokin ötször vette be a kapukat, bronzérmes lett a Germinallal. A KEK-ben is jól szerepelt a németalföldi alakulat, kiütötte például a Crvena zvezdat. A magyar középpályás egyszer „beköszönt” a szerbeknek. Az 1998–1999-es bajnokságban 23/1 volt a mutatója. A következő idényben jutott még neki 11 mérkőzés, ám 32 évesen visszavonult, sérült térde nem bírta a terhelést.

A Hollandiában és Belgiumban is szerepelt Bodor Boldizsár mesélte róla: „A legtöbbet egykori GBA-s klubtársammal, Kovács Ervinnel találkoztam az utóbbi időszakban, ő Antwerpen mellett telepedett le. Amikor befejezte a futballkarrierjét, hazament a családjával, de egy esztendő után visszajöttek. Meg tudom érteni, itt könnyebb a megélhetés, nyugodtabb az élet. Dolgoznak mindketten a nevével, tisztességesen keresnek, ráadásul a gyerekek számára is könnyebb. Amikor kijönnek az iskolából, négy nyelven beszélnek, elsajátítják a franciát, a hollandot, az angolt és a németet.” (6:3 *Futballmagazin* 2007. május)

Kovács Ervin az elmúlt években a Maria Ter-Heide nevű kiscsapat edzéseit vezette.

K

És Kovács Zoli lőtt egy gólt...

Kovács Zoltán 1973. szeptember 24-én született Budapesten. Magassága 179 cm, versenysúlya 79 kg. A Nagytétényi Kohászban kezdett futballozni 1981-ben, majd az évtized közepén átkerült az MTK-VM-be. A kék-fehérektől lett tagja 1989-ben az U15-ös és az U16-os válogatottaknak (sajnos az adatok hiányosak, mert a korabeli újságok nem mindig közölték az összeállításokat), és abban az esztendőben négy gólt szerzett. 1990-ben az U16-ban hatszor, az U17-ben ötször lépett pályára, utóbbi képviselőként egyszer volt eredményes. 1991-ben kétszer az U17-ben vetették be, és eggyel gyarapította a góljai számát, egyszer az U18-ban is szóhoz jutott. 1992-ben ötször az U18-as korosztályi gárdában játszott, tagja volt az Európa-bajnokságon (a lengyelekkel megosztott) 7. helyen végző alakulatnak. 1993-ban az U21-ben egyszer számítottak rá, gólt rúgott. 1994-ben az U21-es (egyben olimpiai) együttes négy találkozáján egyszer talált a kapuba. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1992. november 14-én mutatkozott be az élvonalban, az MTK-VM csatáraként. 1994 nyaráig 28 mérkőzésen hat gólt szerzett.

1994 és 1996 között a BVSC-t erősítette, és az 56 NB I-es meccsén 11 gólja volt. 1996-ban ezüstérmet szerzett a Szőnyi úti együttesel. A Kispest-Honvéd elleni páros kupadöntő (1-0 és 0-2) egyik felvonásán sem kapott szerepet. 1996-ban a fővárosi vasutasoktól igazolt az Újpesti TE-hez, de közben egy fél szezont kölcsönben a Pécsi MFC-ben töltött. Az 1996–1997-es bajnokságban 32 meccsen 18 gólt szerzett, ezüstérem lett a jutalma. Csak Illés Béla és Sándor

Tamás ért el nála több gólt.

1997. június 8-án – a különféle korosztályi csapatok után – a nagyválogatottban is bemutatkozhatott. Jobb kezdésről nem is álmodhatott volna, már a 22. percben bevette a norvégok „sáncát” a Népstadionban világbajnoki selejtezőn. Sőt a második mérkőzésén is gólt szerzett a máltaiak ellen. A termékeny nyitányt nem követte hasonló folytatás, még 18-szor öltötte magára a címeres felszerelést, ám több találatot nem ért el benne. 2005. október 12-én intett végleg búcsút a nemzeti tizenegynek.

Az 1997–1998-as bajnokságot az Újpest nyerte, Kovács Zoltán az ősz végén Görögországba igazolt, a tavaszt a PAOK Szalonikiben töltötte, „ahol – bár nem volt állandó kezdőjátékos – nem okozott csalódást.” 14 meccsen 5 gólt rúgott a bajnokságban 4. helyen záró csapatban. Ugyan győztes találat tal mutatkozott be az Athinaikosz ellen, de

Fotó: Megyeri Magazin

Kovács Zoltán legenda lett a Megyeri úti szurkolók körében

mindössze hatszor volt kezdő a „halkidiki sasoknál”. 1998 késő tavaszán visszatért az UTE-ba. (*Focivilág* 1998. július 15.) A PAOK jelentős összeggel maradt adósa, utóbb is csak a pénzének csak egy részét fizette ki. A görögök mellett magyar munkaadója is tartozott akkortájt a csatárnak. Mindez nem vetette vissza a lila-fehéreket, a következő bajnokság végén a szurkolók egyik kedvence újabb éremmel, ezúttal bronzsal gyarapította társaival együtt a gyűjteményét.

2000 nyarán az FC Châteauroux csapatához szerződött. A francia második osztályban 49 mérkőzésen 14 gólt szerzett. 2002 nyarán éppen a legjobbkor toppant be ismét a IV. kerületiek ajtaján, ugyanis Siófokon Szuperkupa-döntőt kellett vívniuk a bajnok ZTE-vel. Július 20-án 3-1-re győztek a lilák, a két gólt is szerző Kovács Zoltán vezérletével.

2004. februárban az erőszakos stílusú csatár Kínába igazolt. A 2004-es őszi szezon közben hazajött a Sencsen Csienlipao csapatától, amellyel különben bajnoki aranyat nyert a kínai Szuperliga történetének első szezonjában. Annak ellenére is, hogy súlyos anyagi gondokkal küzdött az egyesület, a játékosok fél éven keresztül nem kaptak fizetést.

Visszatérve Kokó a DVSC elleni győztes góljával tudatosította, csöppet sem felejtette el „tanult mesterségét” Ázsiában. A 2004–2005-ös bajnokságban 16 mérkőzésen szerepelt az újpesztieknél, négy találatot könyvelt el.

A Nyíregyháza elleni döntetlen után edzőjének, Mészöly Gézának gondolai akadtak vele, retorzióképpen Polonkai Attilával együtt a tartalékgárdába „számúzta”. Rövidesen visszakerült az első keretbe, de egyáltalán nem hétköznapi okból. A Fradi elleni tartalékbajnokin kiállították, a várható eltiltása miatt a „tarcsiban” nem számíthattak rá, ellenben a nagycsapatnál igen. (*Focivilág* 2005. május 4.)

Egyik interjújában elmondta, hogy a legjobb labdarúgó, akivel valaha együtt futballozott, Véber György volt, rengeteg gólpasszt köszönhetett neki. A kedvenc városa Budapest, nagyon tetszett neki Hongkong is. Optimista típusú embernek tartja magát. (*6:3 Futballmagazin* 2005. október) Alig pár nappal a riport felvétele után, 2005. október 29-én, a Pápa elleni hazai mérkőzés 7. percében keresztszalag-szakadást szenvedett. Az volt a 250. honi bajnokija. (*6:3 Futballmagazin* 2006. január) Szerencsére felépült, és a 263. bajnokiján a 102. találatához ért. A szezont a Borso-di Ligában ezüstéremmel zárták a „violák”. (*Futballnyár* 2006)

Amikor adminisztratív okból kizárták a Ferencvárost az élvonalból, Kokó sportszerűen kijelentette, neki hiányzik az örök rivális, s még jobban hiányoznak a zöld-fehérekkel vívott derbik. „Kevés a rangadó. Mostanában a Debrecennel játszunk jó meccseket,

A, Á
B, C
CS, D
DZ, DZS
E, É
F, G
GY, H
I, Í
K
L, LY
M, N
NY, O
Ó, Ö
Ő, P
Q, R
S, SZ
T, TY
U, Ú
Ü, Ő
V, W
X, Y
Z, ZS

de ezen kívül mondjon még igazi rivalizálást! (...) A magyar futball igazi rangadója a Fradi-Újpest. Nincs ettől nagyobb csata.” A terveiről is beszélt: „Végzős vagyok a TF-n, sportmenedzser, rekreáció-szakra járok, tehát szeretnék a futballban maradni. De erre még tényleg nem gondolok, mert jó pár évig játszanék, ha hagyják.” (6:3 *Futballmagazin 2007. május*)

2008-ban júniusában kényszerből a Győri ETO FC-be távozott, s ott tett pontot élvonalbeli karrierje végére 2008 decemberében.

2009-ben ismét a Nagytétény játékosja volt.

Több országban is megfordult, egyetlen klubnál sem keltett csalódást légiósként, gólokat is szerzett. Ezek ismeretében kissé furcsálljuk, hogy foggal-körömmel sehol sem harcoltak a megtartásáért.

Bár nem a lila-fehér klub nevelése volt, és családjában csak az édesapja szurkolt a megyeri csapatnak, Kovács Zoltán az (Urbán Flórián mellett), aki az utóbbi két évtizedben leginkább megtestesítette az igazi újpesti mentalitást. Nem véletlenül énekelte neki éveken keresztül óhajtását az ország egyik legjobb ultratáborosa: „Lőj egy gólt, lőj egy gólt, Kovács Zoli lőj egy gólt!” És a csatár engedelmesen lőtt is egy gólt. Esetenként kettőt is.

2009-től az újpesti utánpótlásban tevékenykedett, 2010 januárjában sportigazgatónak nevezte ki a grémium. 2011 júliusában felbontották a vele kötött szerződést, akkor távozott a Megyeri útról. 2013 júliusa és 2014 júniusa között a DVTK-nál töltött be sportigazgatói pozíciót. Jellemző a személyiségére, hogy a fővárosiakkal egyáltalán nem szimpatizáló borsodi drukkerék elfogadták őt. 2014 júniusában visszatért Újpestre, ahol 2015 márciusáig dolgozott. 2015 nyarán elvállalta a Siófoknál a sportigazgatói állást, majd a Vasas Kubala Akadémiánál is dolgozni kezdett. Augusztus 18-án váratlanul a Videoton sportigazgatója lett. Gyakori vendég a köztelevízió labdarúgó-műsoraiban elemzőként.

Kovács Zoltán a játéktól sem tudott végleg elszakadni, a fent említett munkakörei betöltésével párhuzamosan 2011 tavaszán Nagytétényben, 2013-ban az SBTC-ben futballozott – amatőr alapon.

Foto: Megyeri Magazin

Esetében ez a kézjelzés nem csak a győzelmet jelöli.

Utal arra is: kettőt lőtt...

115 év rekordere a mezőnyjátékosok között

Kuttor Attila Miskolcon született 1970. május 29-én. Magassága 190 cm, testsúlya 86 kg. A Diósgyőri VTK sajátnevelésű labdarúgója volt. 1987-ben az NB II-es borsodiaknál debütált a felnőttek csapatában. 1989 és 1993 között a Videotonban futballozott. Első élvonalbeli mérkőzésére 1989. augusztus 22-én került a sor, a tragikusan fiatalon, autóbalesetben elhunyt Kaszás Gábor edző szavazott neki bizalmat. (Videoton–Veszprém 1-0) A piros-kékeknel 96 meccsén 8 gólt könyvelt el (idényenként: 24, 20/1, 30/4, 22/3).

Az 1993 és 1995 közötti időszakot a győri ETO-ban töltötte (25/3, 29/2), ahová Verebes József kérésére írt alá. A Mágusnál mutatkozott be a nagyválogatottban 1993. szeptember 8-án. Nem volt éppenséggel szerencsésnek mondható a premiere, az Üllői úton, világbajnoki selejtezőn 3-1-es vereséget szenvedtek a meggypiros mezések Oroszországtól. 2000. április 25-ig 19 alkalommal lépett pályára a nemzeti tizenegyben, és búcsúfellépésén bevette a japánok hálóját Zalaegerszegen (3-2). Korábban nem csupán az A-válogatottban számítottak rá. 1987-ben nyolcszor, 1988-ban háromszor játszott az U18-as csapatban, egy gólt szerzett a képviseletében. 1989-ben egyszer az U19-eseknél is kipróbálták, azon az egy mérkőzésen a hálóba talált. 1989 és 1991 között tízszer volt olimpiai, 1991-től 1992-ig ötször U21-es válogatott. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

1995-ben az MTK Hungária FC-hez igazolt. Az elitbe visszajutó kék-fehérekhez Bicskei Bertalan hívta, rövid ideig újból együtt dolgoztak tehát, mint korábban az utánpótlás-válogatottnál. Az idényben 26 találkozáson két gólt szerzett. Az 1996–1997-es évadban 32 meccsen 2 gólt jegyzett a már Garami József által irányított, bajnokságot nyerő MTK-ban. A duplázás is sikerült, a BVSC elleni Magyar Kupa-döntő első felvonásán játszott (6-0), a másodikon nem (2-0).

A következő ligaszerezont elrontották a Hungária körütiak, vigaszul 1998. május 13-án Kuttor góljával megverték a Magyar Kupa döntőjében az Újpestet.

Jó éve volt, 32 bajnoki meccsen három gólt szerzett, ám 1998 őszén „hazatért”, s az MTK kölcsönjátékosaként újból a Diósgyőr FC-t erősítette. Noha a 3. helyen zárta a bajnokság első felét Tornyai Barnabás alakulata, de anyagi gondokkal küzdött, ezért a Kutjának becézett védő idénybeli 15 mérkőzéssel és két góllal a háta mögött kölcsönben a Videoton FC Fehérvárhoz távozott. Ott 13 mérkőzésen négy gólt ért el. A Vidi kiesett az élvonalból, Kuttor Attila 1999 nyarán visszament MTK Hungáriához.

Alig egy évvel később, 2000. május 3-án újból kupagyőztes lett az MTK-val (3-1-re megverték a Vasast a Népstadionban), míg a Professzionális Nemzeti Bajnokságban ezüstérem ütötte a 31 mérkőzésen szereplő védő markát. A következő idény során, 2001. április 29-én, a Kispest-Honvéd ellen 1-0-ra elbukott összecsapáson vívta a 325. élvonalbeli mérkőzését.

A 30 éves, a szezonban 32 meccsen 2 gólt szerző hátvédet Bognár György edző a nyáron „a juniorok közé számúzta” (*Focivilág 2001. június 20.*), s mivel így Kuttor szabaddá vált, hamarosan a kupagyőztes DVSC szerződtette. Emlékezetes teljesítményt nyújtott a Lokiban szeptember 27-én, a Girondins de Bordeaux 3-1-es legyőzésekor. A bajnokságban 35 mérkőzésen játszott (1 gólt szerzett), csak Böör Zoltán kapott nála több játéklehetőséget. Közel négyéves szünet után visszakerült a nemzeti tizenegybe.

Az évad múltával mégis a Siófok FC-be igazolt. „A tavasszal még válogatott Kuttor Attila Debrecenből érkezett. Rutinos, kiváló sportember, ám a gyorsasága mára megkopott, ugyanakkor tapasztalata nagy hasznára lehet a csapatnak. Ezzel vezéregyéniség lehet, s kulcsszerep vár rá.” (Futballrajt 2002–2003) Habár gyakorlatilag végigjátszotta a következő két évet, a Siófok FC-ben (29/2), majd a névváltozás után a Balaton FC (31/4) kötelékében, a második idényben pályaedzőként besegített Csertői Aurélnak. 2003. szeptember 12-én szép jubileumhoz érkezett, a Békéscsaba ellen játszotta a 400. élvonalbeli bajnokiját. 500 néző előtt 2-0-ra győzött a Balaton FC. (Focivilág 2003. szeptember 17.)

A Videoton védőjeként szeme a labdán

A 2006-os Szuperkupa mindkét fináléjában a küzdőtéren volt, az FC Fehérvár éppen az ő egyik volt csapatától, a DVSC-től kapott ki 2-1-re és 1-0-ra.

2007 őszét Siófokon töltötte (14/2), október közepétől, akárcsak hajdanán Diósgyőrben, Tornyai Barnabás volt az edzője. A Balaton-partról három barátja és egykori harcostársa, Illés Béla, Halmai Gábor és az edző, Csertői Aurél az NB II-es Haladáshoz csalogatta, amellyel sikerült azonnal visszajutni az élvonalba. A következő idényt szinte végigjátszotta, majd a 2009-es őszi szezonban 15 mérkőzésen 1 gólt szerzett az élvonalban, a Paks elleni, november 21-i találkozó volt az utolsó, az 560. a sorban. Nem jutott el ötven gólig – 49-cel zárt, ami védő léteére egyáltalán nem lebecsülendő teljesítmény. Labdarúgásunk történetében egyetlen mezőnyjátékos sem játszott nála több élvonalbeli meccsen, s a kapusok közül is csak Végh Zoltán (570) előzi meg.

2015 áprilisában-májusában két mérkőzésen a Szombathelyi Swietelsky-Haladás megbízott vezetőedzője volt, előtte az Illés Akadémián dolgozott, és sikerrel irányította az U21-es csapatot is. Érdekes, hogy NB I-es bemutatkozásakor az ellenfél, a Paks kispadján Csertői Aurél ült.

Mielőtt futballista lett volna, triatlonozott, fizikumát ebben a sportágban alapozta meg. Igazi sportcsalád az övé, felesége, Lakosa Edit 1992-ben és 1993-ban Magyar Kupát nyert a Diósgyőri KSK-SeM női kosárlabdacsapatának tagjaként. Lánya, Enikő már nyert U17-es vb-bronzérmet a válogatottal, illetve magyar felnőtt bajnoki címet a soproni Uniqa-Euroleasing női kosárlabdacsapattal, a nyártól az Egyesült Államokban tanul és kosárlabdázik majd. Tizenhárom éves fia, Gergő is kosárlabdázik. Attila öccse, Kuttor Csaba három olimpián is képviselte Magyarországot színeit triatlonban.

Achilles legyőzte

Limperger Zsolt 1968. szeptember 13-án született Pápán. Magassága 187 cm, testsúlya 82 kg. (*Futball 1996–97*) Édesapja a helyi csapatban, az NB III-ban futballozott, és ízig-veérg Ferencváros-szurkoló volt. Mindez egyértelműen meghatározta Zsolt jövőjét is. Mióta az eszébe jutott, a Fradiért rajongott, ám a Pápa–Budapest távolság miatt egy ideig csak álmodhatott arról, hogy zöld-fehér futballista lesz. Hatéves korában a Pápai Textilesben kezdte el a labdarúgó-pályafutását. Itt játszott 1983 elejéig, amikor Veszprémbe hívták. Természetesen elment, mert a megyeszékhelyi NB II-es VSE juniorja előrelépést jelentett a számára. Fél esztendő múlva jött a még nagyobb lépés, sőt ugrás, hiszen leigazolta az FTC. 1983. október 15-én (már ferencvárosiként!) címeres mezbe öltöztetett, a magyar diákválogatott a nyugatnémet diákválogatottal 0-0-ra mérkőzött a Megyeri úton. 1984-ben és 1985-ben összesen 13-szor volt U16-os válogatott, s öt gólt szerzett a színeiben. 1985-ben részt vett a FIFA U16-os világbajnokságán. A mieink megnyerték csoportjukat Brazília előtt, ám aztán 3-1-es vereséget szenvedtek Nigériától, és repülhettek haza Kínából.

Limperger 1988-ban hatszor, 1989-ben ötször jutott szóhoz az U21-es válogatottban, és kétszer volt eredményes a képviselőként. 1989 és 1992 között a nagyválogatott keret három (nem hivatalos) nemzetközi összecsapásán egy találatot ért el. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

Az 1984–1985-ös évadban egyetlen bajnokni kapott lehetőséget a Ferencvárosban. 1984. október 10-én az FTC 1-1-re végzett a Vasassal a Népstadionban, és a lobogó hajú, Limpinek becézett tinédzser csereként állt be. Alig múlt el 16 esztendő.

Eredeti posztja a támadó középpályás volt, aztán Dalnoki Jenő védőt faragott belőle. A pipás mester kényszerből vitte hátra, mert Strausz László megsérült, és valakivel pótolnia kellett. Limperger remek fizikuma, jó ütemérzéke, kiváló fejjátéka az új szerepkörében is érvényesült.

Az első Üllői úti korszakában kétszer vehetett át ezüstérmet (1988–1989, 1990–1991) és egyszer bronzérmet (1989–1990) a bajnokság végén. Két MNK-döntőben játszott, az 1988–1989-est elveszítette a Fradival (a Bp. Honvéd megverte a „sasokat” 1-0-ra Fodor Imre góljával), a másodikat ellenben megnyerte. Diósgyőrben a Ferencváros 1-0-ra legyőzte a Vácot az algériai Nacer Bouiche akciójával. Ez az egyetlen aranyérem, amit az FTC-vel nyert.

Az A-válogatottban 1989. szeptember 6-án debütált, világbajnoki selejtezőn győzött 2-1-re Belfastban Bicskei Bertalan szövetségi kapitány gárdája. 1992. november 11-ig huszonkét találkozóon viselhette a címeres trikót. A nemzeti tizenegyben az egyetlen találatát 1990. március 20-án szerezte az Üllői úton, mégpedig az Egyesült Államok ellen. A gól története: az egyik vendégvédő által röviden kifejelt labdát kapásból, ballal, nagyjából 18 méterről rúgta a bal alsó sarokba.

Limperger Zsolt (hátsó, jobbról a második) a kilencvenes évek elején két évet töltött a Real Burgos csapatában

1991 nyarán Spanyolországba szerződött. Az 1991–1992-es bajnokságban a Real Burgos labdarúgójaként 27/0-s mutatója volt, és csapatával a jónak minősíthető 9. helyen végzett. Felejthetetlen élmény marad számára, hogy százezer néző előtt játszhatott Barcelonában, és hogy kifuthatott a legendás Santiago Bernabéu Stadion zöld gyepére Madridban. Az 1992–1993-as esztendőben 31/3-as mutatót produkált, ellenben a Burgos kiesett az élvonalból. Az 1993–1994-es szezonra a Celta Vigóba lépett át. Nagyon peches volt a világoskékekéknél, mert rögtön az első meccsén, a Deportivo La Coruña ellen Achillesín-szakadást szenvedett, és többé nem léphetett pályára abban a bajnokságban. (*Focivilág 2003. július 30.*) Az 1994–1995-ös évadban a második ligás RCD Mallorca csapatában tizenegyszer küldték harcba, de nem sikerült kapuba találni a szigetlakók vörös ingében.

1996-ban meghalt az édesapja, és akkor visszatért a Fradiba. Az 1996–1997-es bajnokságban 14 meccsen két gólt szerzett, a csapata bronzérmes helyen zárt. Az 1997–1998-as ligaküzdelmek végén ezüstérmes lett a IX. kerületi alakulat. A Ferencvárosban – mindent egybevetve – 212 találkozón lépett pályára, és 12 góllal örvendeztette meg a népes publikumot. (www.tempofradi.hu)

1998-ban az FTC-ből Érdre igazolt, majd 1999 őszén távozott az Érdi Városi Sporttól. (*A futball adatbankja 1999 ősze*) Egy 2009-es interjújában arról beszélt, hogy túl a negyvenen még mindig futballozik lakóhelye csapatában, Érden. (ftcbk.wordpress.com)

2013-ban az Érdi VSE edzője volt.

Még Sárosi doktort is megelőzte

Lipcsei Péter 1972. március 28-án született Kazinbarcikán. Magassága 183 cm, versenysúlya 80 kg. Szülővárosa csapatában, a KVSE-ben kezdte rúgni a labdát 1987-ben, ahol édesapja is futballozott és edzősködött. Az idősebbik fiú 1989-től 1990-ig nyolcszor szerepelt az U18-as, 1990-ben kétszer az U21-es (egyben olimpiai) válogatottban. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1990 nyarán a Fradihoz igazolt, augusztus 10-én bemutatkozott az első csapatban, amely az Üllői úton győzött 1-0-ra a Cercle Bruges ellen. Nyolc nap múlva nem akármilyen körülmények között debütált az NB I-ben: Újpesten, az örök rivális fellegrárában öltötte először magára bajnokin a IX. kerületiek felszerelését. A máig emlékezetes derbit a vendégek 5-0-ra megnyerték, és a hosszú hajú újonc jobb hátvédet játszott. *(www.tempofradi.hu)* Az 1990–1991-es bajnokság végén ő lett Az év labdarúgója, a Fradival ezüstérmes volt, ám a Magyar Kupa diósgyőri döntőjében (1-0 született a Vác ellen) nem szerepelt.

1991. szeptember 11-én felavatták az A-válogatottban is. Az írek 2-1-re győztek a mieink ellen Győrben, az ifjú fradista végigjátszotta a barátságos 90 percet. 2005. február 9-ig 58-szor öltötte magára a címeres inget. A klubjában gyakran eredményes futballista a nemzeti tizenegyben egyetlen gólt szerzett, 1997. augusztus 6-án a máltaiak kapuját vette be (3-0) Siófokon.

Az 1991–1992-es KEK-ben ellenben termékenynek bizonyult, 6 találattal gólkirályi címet szerzett. A Levszki Szófiának odakint és az Üllői úton is kék-két gólt rúgott, míg a Werder Bremen ellen Németországban duplázott. Abban az idényben itthon bajnokságot nyertek a „zöld sasok”, az volt a Petinek becézett új kedvenc első aranyérme az élvonalban. Egyik interjújában elárulta, Limperger Zsolt volt a példaképe.

Az 1992–1993-as szezonban 27 bajnokin 8 gólt „termelt”, ezzel (a 12 gólig jutó Wukovics László mögött) második volt a házi góllövőlistán. Az NB I-ben harmadik helyen végzett csapatával. Az 1993-as kupadöntő mérkőzéseit végigjátszotta (Szombathely, Üllői út), s mivel mindkettő 1-1-re végződött, büntetők döntöttek. Lipcsei kezdte a szétlövést, higgadtan Derdák kapujának jobb oldalába lött.

A pályán volt Pozsonyban, a Slovan elleni botrányos BEK-mérkőzésen (1-4) is, 0-3-nál ő szerzte a szépítő gólt.

Az 1994-es kupadöntőket (kettő volt) simán lehozták a IX. kerületiek, az elsőn 3-0-ra, a másodikon 2-1-re megverték a Kispest-Honvédot. Lipcsei végig a küzdőtéren volt, védekező középpályást, szűrőt játszott. Az első mérkőzésen gólt is lött.

Az 1994–1995-ös évad végén másodszor lett magyar bajnok és harmadszor Magyar Kupa-győztes. A Vác elleni mindkét csatát megnyerték (2-0 és 4-3), a második találkozó az ő meccse volt: háromszor talált a piros-kékek hálójába. 1995. június 24-én lejátszotta utolsó bajnokiját a Fradiban Akasztón (1-1), aztán búcsút vette az Üllői úttól. Mint később kiderült, csupán átmenetileg. Szépen búcsúzott: a *Nemzeti Sport* osztályzatai szerint nem akadt nála jobb futballista a magyar élvonalban abban az idényben. Az előző három szezonban is az első tizben (1991–1992: 7., 1992–1993: 5., 1993–1994. 2.) végzett.

A nyáron az FC Porto-hoz szerződött. Augusztus 6-án bevetették a portugál Szuperkupáért (Supertaça Cândido de Oliveira). Idegenben 0-0-t érték el a Sporting CP ellenében. A következő két mérkőzésen (2-2 és 0-3) viszont nem kapott lehetőséget Bobby Robsontól, a serleg a lisszaboni „oroszlánoké” lett. Télen itthon az MLSZ másodszor is Az év labdarúgójának választotta.

Az 1995–1996-os szezonban 23/6 volt a mutatója az FC Portóban. Bajnok lett a „sárkányokkal”, gólokat szerzett többek között a Benfica és a Boavista ellen is. Egy meccset játszott a Bajnokok Ligájában, az FC Nantes ellen. Bár az interneten több forrásban azt olvasni róla, hogy 1996-ban portugál Szuperkupa-győztes lett, a Benfica elleni két diadalmas finálén (1-0 és 5-0, utóbbi Lisszabonban) nem lépett pályára. Az 1996–1997-es bajnokságban – egy súlyos sérülése után – kölcsönadták a Sporting Espinhónak, ahol mindössze öt mérkőzésen tudott játszani.

1997 nyarán visszatért az FC Portótól az FTC-hez, igaz, csupán egyetlen idényre. Utána két idényt Ausztriában, az SV Wüstenrot Salzburg kötelékében játszott. Az elsőt 13 mérkőzésen 2 gólt szerzett a 4. helyen végző csapatban, a másodikban 25 mérkőzésen játszott, gólt nem szerzett, alakulata a hatodik helyen zárt. Sajgó emlék marad számára az osztrák kupadöntő. 2000. május 16-án a Grazer AK ellen mérköztek a tróféáért a bécsi Ernst Happel Stadionban. A rendes játékidő 2-2-re végződött. A magyar légiós a 97. percben szállt be, és a szétlövésénél az utolsó ember volt a salzburgiak részéről. Mivel előtte Richard Kitzbichler már kihagyta a magáét, és a graziak is hibáztak egyszer Enrico Kulovits révén, Péteren volt a világ szemé. Ha belövi, folytatódik a párbaj. Nem rúgta be, a serleg a GAK-é lett.

Azon a nyáron ismét visszatért az FTC-hez. Megkezdődött harmadik Üllői úti korszaka, amely 2010 májusáig tartott. Voltak szép sikerei, de keserű élményre is akad példa életének ezen szakaszában.

A 2000–2001-es NB I-et a képzeletbeli dobogó legmagasabb fokán zárta a Fradi, a következőt a második helyen. 2002 kora őszén – négy év után – Lipcsei ismét meghívót kapott a válogatottba. (*Focivilág* 2002. szeptember 4.)

2003-ban ezüstérmes lett az FTC a Borsodi Ligában. A középpályás játszott a győztes Magyar Kupa-döntőn (2-1 a DVSC ellen), ám tagja volt a vesztes Szuperkupa-döntős Fradinak is (0-2 az MTK ellen). 2004-ben duplázott, megnyerte az Arany Ászok Ligát és a Magyar Kupát

Az FC Porto mezében

is. Utóbbiért a Honvédot győzte le a Ferencváros 3-1-re. Azzal a sikerrel lett a duplából tripla, ugyanis automatikusan járt a Franzstadtiaknak a Szuperkupa is.

A 2005-ös Magyar Kupa-döntő minden ferencvárosi érzelmű rémálma marad, a Sopron 5-1-re lesöpörte a gyepszönyegről őket. Lipcsei végigjátszotta a székesfehérvári 90 percet. A 2004–2005-ös bajnokságot ezüstéremmel fejezte be a csapat, majd 6. lett, de a következő idényben csupán a másodosztályban indulhatott. Amikor a licencproblémák miatt az MLSZ vezetői kizárták a Fradit az élvonalból, a szurkolók egyik kedvence hűségesen maradt a klubhoz. Idézünk önvallomásából: „Én Kazincbarcikáról indultam, s nekem senki nem ígerte pályám elején, hogy egyszer eljutok a Portóhoz, de azt sem, hogy a Fradi csapatkapitánya lehetek, és harmincöt évesen én leszek az egyik játékos, akinek tartania kell a lelket a csapatban. Két és fél évet futballozhattam Portugáliában, és az maga volt az élet ajándéka számomra. Maga a közeg, ami körülveszi ott a futballt, a futballistákat, az elmondhatatlan. Bajnok lehettem a Portóval, s ha korábban nem lett volna sok szép élményem a Fradival meg a válogatottal, ez már maga megérte volna, hogy futballista lettem. Ez volt a futballistalét csúcsa”. (6:3 *Futballmagazin* 2007. június)

Gellei Imre edző nem fukarkodott a dicséretével: „Péter nemcsak a Ferencvárosnak, hanem az utóbbi évtized magyar labdarúgásának is az egyik legnagyobb értéke. Bizonyosan voltak az ő pályafutásában is hullámvölgyek, de a küzdeni tudása, a klubszeretete, a Ferencváros iránti alázata példamutató, és példát is mutat vele a fiataloknak.” (6:3 *Futballmagazin* 2006. május) A „száműzetés” után senki sem sejtette, hogy az NB II Keleti csoportját nem nyeri meg menetből az FTC, pedig így történt. Első nekifutásra ezüstérmet, másodikra bronzérmet szerzett a második vonalban, és csak a harmadik próbálkozása hozta meg 2009-ben a remélt aranyérmet, valamint a visszajutást az élvonalba. 2010-ben a Soproni Liga 7. helyen fejezte be a bajnokságot a Fradi, és azon a nyáron a volt válogatott futballista visszavonult. Május 22-én vívta utolsó bajnokiját zöld-fehérben, Kispeszen a Honvéd 2-0-ra győzött. (www.tempofradi.hu)

Mindent egybevéve (a CFR Cluj elleni 2013-as búcsúmeccsét is beszámítva) 649 hivatalos mérkőzésen lépett pályára a Ferencvárosban (ezzel túlszárnyalta a legendás dr. Sárosi Györgyöt, az addigi rekordert), és 170 gólt könyvelhetett el.

Az utókor ítélete: „A középpályán és az öltözőben Lipcsei Péter volt az úr, a pályán és azon kívül összefogta a társaságot, ma nem találni ilyen erős egyéniséget a csapatban.” (*Nemzeti Sport Extra NB I 2012–2013 Adatbank*)

2010-től a ferencvárosi utánpótlásban dolgozik, 2015-ben bajnoki címre vezette az U21-es legénységet.

Csata Halmosi Péterrel egy FTC–DVSC mérkőzésen

A Bundesliga egyetlen magyar duplázója

Lisztes Krisztián 1976. július 2-án született Budapesten. Magassága 178 cm, versenysúlya 73 kg. A család akkoriban Újpesten lakott, majd a villamosmérnök édesapa munkája miatt négy éven át a Szovjetunióban élt. Krisztián azonban itthon kezdte el az általános iskolát. Nehéz körülmények között, egy egyszobás panelben laktak. Alig nyolcéves volt, amikor meghalt az édesapja. A bátyja a Külker SC-ben futballozott, ő is ott kezdett játszani, eleinte hamis igazolással, mert még túl fiatal volt. Kaszás Pál, a Ferencváros utánpótlásedzője fedezte fel egy teremtorán, s három labdáért „elcserélte”. A korán félárvaságra jutott fiú a IV. kerületből járt át az edzésekre.

Kilencévesen öltözött zöld-fehérbe, attól kezdve mindenki tudta a Népligetben és környékén, hogy a jövő nagy ígérete bontogatja a szárnyait. 1988-ban elhódította a korosztályos gárda a 16. Norvég Kupát, Krisztián lett a sorozat gólkirálya. (www.tempofradi.hu)

1990-ben az U15-ös válogatottban hat meccsen egy gólt szerzett. 1991-től 1992-ig az U16-ban kilenc mérkőzésen öt találatig jutott. 1992-től 1993-ig az U17-es garnitúrában tizennyolc fellépésén nyolcszor vette be az ellenfél kapuját. 1993. áprilisban öt találattal egy nemzetközi ifjúsági torna gólkirálya lett Abu-Dzabiban, az 1976-os (U17-es) korosztály vett részt az araboknál a sorozaton. A milánói Internazionale hálóját például négyszer zörgette meg. 1993-ban és 1994-ben az U18-ban 8 találkozásán két gólja volt. 1994-ben az olimpiai (egyben U21-es) gárdában két összecsapáson egyszer volt eredményes. (Rochy Zoltán gyűjtése) 1996 júliusában tagja volt az Egyesült Államokban szereplő ötkarikás csapatnak, és mind a három csoportmérkőzésen szóhoz jutott.

Lisztes Krisztián brémai klubtársával, Szkrípnikkel ünnepel

Oszlopa volt az FTC 1992–1993-as országos ifjúsági bajnokságot nyert együttesének, 26 meccsen 16 gólt könyvelt el. Sőt, a tartalék bajnokságot nyert alakulatban is bevetették az utolsó fordulóban, azonnal vágott egy gólt a nyíregyháziaknak. (Futball '93)

1996-ig játszott a Ferencváros első csapatában, amelyben 1993. október 30-án debütált. Nyilasi Tibor küldte be csereként a 76. percben a Csepel ellen. Első gólját a Debrecennek rúgta. A Fradi 1994-ben elhódította a Magyar Kupát, a középpályás a Kispest-Honvéd FC elleni döntőben Bubcsó Norbertet váltotta.

1994. október 12-én mutatkozott be az A-válogatottban, 0-0-ra végzett Mészöly Kálmán legénysége a néme-

tekkel a Népstadionban. Az újonc a 66. percben állt be Klausz László helyére. (2004. március 31-ig 49 találkozót vívott a nemzeti tizenegy képviseletében, és kilencszer juttatta hálóbá a labdát.) Akkor már évek óta figyelték a stuttgartiak, akik egy teremtorán fedezték fel. Az akkori edző, Ralf Rangnick jelezte neki, hogy figyelni fogja a pályafutását.

Egyelőre azonban itthon remekelt. Az 1994–1995-ös bajnokságban 28 mérkőzésen hét gólt szerzett. A következő idényben ismételt a Fradi és Lisztes is, előbbi újra bajnok lett, utóbbi megint csak 28 mérkőzésen játszott, igaz, csak két gólt lőtt. Játsozott a Magyar Kupa a Vác FC-Samsung ellen 2-0-ra megnyert döntőjében is. Az igazán emlékezetes „dobást” a BL-menetelés jelentette, előtte a spanyol Don Balon különszáma már Krisztiánt mutatta be a Fradi egyik csillagaként. Igaza volt a lapnak: a még mindig csak tinédzserkorú középpályás 1995. szeptember 13-án Zürichben, a Grasshoppers elleni mérkőzés 61. percében történelmi találatot ért el. Az volt az első magyar gól a legrangosabb európai klubtorna főtábláján. Krisztián az Üllői úton is bevette a svájci „szöcskék” kapuját. Az 1995–1996-os évadban is akadt emlékezetes meccse a nemzetközi porondon: két szép gólt ragasztott a Newcastle United hálójába a budapesti UEFA-kupa-mérkőzésen (3-2).

Már az 1994–1995-ös idényben ötödik lett a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján felállított rangsorban, majd a következő szezon végén az élre lépett: övé volt a legmagasabb átlag a mezőnyjátékosok között. A HLSZ választásán is a legjobbnak bizonyult. Akkor már valójában a VfB Stuttgart játékosa volt, de a németek kölcsönadták még a Fradinak. Krisztián ellenben ősszel megsérült, majd szakmai vitába keveredett Varga Zoltán edzővel, a tavaszt már a Bundesligában töltötte. 1997. február 22-én, a Karlsruher SC ellen mutatkozott be a „sváboknál”, Thomas Berthold, Giovane Elber, Fredi Bobic és Kraszimir Balakov mellé (is) ment fel a pályára. Tizenkét bajnoki mérkőzést játszott az idény második felében, Német Kupát nyert, igaz, a berlini fináléban, az FC Energie Cottbus ellen (2-0) nem lépett pályára. Játsozott ellenben az 1997–1998-es KEK-sorozatban, amelyben a VfB a döntőig menetelt. A Chelsea elleni vesztes (0-2) göteborgi fináléban nem kapott szerepet Joachim Löw edzőtől, ellenben az addig vezető úton tagja volt a csapatnak.

Az 1998–1999-es szezonban már alapembernek számított, 31/2 volt a mutatója a „sváboknál”. A következő két szezonban sem adta sokkal

L

alább (29/4, 23/3). A VfB Stuttgartban 1996 és 2001 között 109 mérkőzésen 12 gólt szerzett, adott 8 gólpasszt. 2001 nyarán váltani akart, elfogadta a Werder Bremen ajánlatát. Jó döntést hozott, 2001–2002-ben bekerült a Bundesliga 1-ben az év csapatába, 29/5-ös mutatót produkált, a gólszám önmaga Bundesliga-rekordja lett. 2002-ben Magyar Aranylabda-díjat kapott. A 2002–2003-as szezonban 31, a következőben 30 bajnoki mérkőzésen lépett pályára. Utóbbi a címnyerés idénye volt, a Bundesliga salátástájlját elhódító Werderben kulcsembernek számított a brazil Ailton, a francia Johan Micoud és Valérien Ismaël, a szerb Mladen Krisztajics, valamint a németek, Fabian Ernst, Frank Baumann és Andreas Reinke mellett. A török vb-bronzérmes Ümit Davala, a 2004-ben Eb-hős görög Angelosz Hariszteasz, vagy a paraguayi Nelson Valdéz nem fért be az alaptizenegybe. Az élete

legjobb formájában lévő Lisztes Krisztián 2004. április 25-én a Bochum elleni találkozón 75. percében keresztszalag-szakadást szenvedett. Nem tudott játszani a társai által az Alemannia Aachen ellen Berlinben 3-2-re megnyert DFB-kupa-döntőben sem. Soha nem heverte ki igazán a súlyos sérülést „A műtét jól sikerült, nem úgy a rehabilitáció, sajnos rossz kezekbe kerültem, az orvosi stáb nem állt a helyzet magaslatán. Sok volt akkor a sérült a keretben, az edző, Thomas Schaaf megkérdezte az orvosokat, hogy lefuthatom-e azt a tesztet, amely 17×400 méterből áll. Ez alatt folyamatosan figyelik a fizikai állapotot, a savasodást, ebből kiderül, hogy alkalmas-e játékra az adott focista. Schaaf türelmetlen volt, de nem ő hibázott, hanem az orvosok, akik megadták az engedélyt, hogy lefussam a tesztet, a térdem pedig nem bírta, újabb korrekciós műtetre volt szükség, innentől kezdve csak szenvedtem vele” – mesélte Kakas Péternek egy 2010-ben az *origo.hu*-n megjelent interjúban.

A 2004–2005-ös bajnokságban, közel egyéves kihagyás után, csak két mérkőzésen játszott. A következő nyáron a Mönchengladbachhoz igazolt, amelyben ötször lépett pályára, a *Kicker* – a második műtétje miatt – a szezon vesztesének titulálta. (6:3 *Futballmagazin* 2006. június)

Folytatódott a kálváriája, megpróbálkozott az edzésekkel a Hajduk Splitnél, de nem tudta rendszeresen terhelni a lábát. Két hónap után hazatért. 2008. februárban visszatért az Üllői útra, az éppen NB II-es Fradiba, ahonnan fél év múlva a REAC-hoz került. 2009. januárban ingyen a Hansa Rostockhoz szerződött. Tizenhárom mérkőzésen 1 gólt szerzett a Bundesliga 2-ben. Júniusban Paksra költözött (2009–2010). Az atomváros csapatával 2010-ben Ligakupadöntőt vívott Kecskeméten, amelyen a DVSC 2-1-re győzött ellenük. 2011-ben februártól júniusig a Vasast, aztán 2011. júniustól 2012. júniusig újból a Ferencvárost erősítette. 2012 nyarán nem tartottak rá igényt anyaegyesületében, ezért júliustól decemberig a Szeged 2011-et, majd 2013. januártól 2015. márciusig a Soroksárt szolgálta. Rendkívüli tiszteletet érdemelt, ahogyan újra és újra megpróbálkozott a játékkal. Egyszerűen azért, mert imádja a futballt. 2015 tavaszán már edzőként segítette a Soroksár SC együttesét. A nyáron a Ferencvárosi Torna Club utánpótlás-nevelésében vállalt feladatokat.

Emil és a detektívek

Lőrincz Emil Budapesten született 1965. szeptember 29-én. Magassága 187 cm, versenysúlya 84 kg. 1976 és 1978 között a Budapesti Építőkben nevelődött. 13 évesen az MTK-VM-be került, ahol 1990-ig futballozott. Az ifjú bal oldali középpályás az 1983–1984-es bajnokságban játszott egy NB I-es meccset a kék-fehérek között (1984. május 19.), az 1984–1985-ösben már 16 mérkőzése volt, az 1985–1986-osban viszont csak kettő. Az 1986–1987-es bajnokságban mindössze hatszor vetették be. A Hungária körúton eltöltött első korszakából – az arany mellett – van egy ezüstérme (1989–1990) és egy bronzérme (1988–1989) is.

1990 nyarán Belgiumba szerződött, hogy 1995-ig a RWD Molenbeek együttesét erősítse. A brüsszeli fehér-fekete-pirosaknál 127 bajnokin 16-szor volt eredményes. Honfitársai közül csak az egy évvel korábban már a csapathoz került, a beilleszkedésében is sokat segítő Gáspár Józseffel (1990–1991-es idény, 16 mérkőzés) játszott együtt. Ellenben több belga ikon is a klubtársa volt az évek során, így Franky Vercauteren, Erwin Vandenbergh és Guy Vandersmissen.

Lőrincz Emil (hátul, középen) az RWD Molenbeek együttesében

A magyar nagyválogatottban először 1990. április 11-én kapott lehetőséget, amikor Ausztria 3-0-ra megverte együttesünket Salzburgban, barátságos találkozón. Nem sokat tehetett hozzá a csapat teljesítményéhez, a 85. percben küldte be Bognár György helyére Mészöly Kálmán szövetségi kapitány, és akkor már kialakult a végeredmény.

Nagy formát mutatott ellenben Santanderben, ahol 1991. március 27-én kétszer is bevette Andoni Zubizarreta hálóját. Nyertek is a mieink 4-2-re a spanyolok ellen. Talán az volt pályafutása legemlékezetesebb, de mindenképpen a legnagyobb nemzetközi figyelmet kapott találkozója. A világklasszis spanyolok csak nyomozták körülötte a labdát. Ahogyan Hegyi Iván kollégánk megjegyezte akkoriban, ez volt az Erich Kästner által írt gyermekregény újraéledése, a santanderi „Emil és a detektívek”.

1997. október 29-ig 37-szer szerepelt a nemzeti tizenegyben, amelynek képviselőjében három gólt szerzett. Egyszer volt U21-es (1986), egyszer B-válogatott (1990). *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1995 őszét kihagyta, 1996 elején tért vissza az MTK-hoz. Az 1996–1997-es idényben 27 mérkőzésen öt gólt szerezve segítette bajnoki címhez a kék-fehéreket. Duplázott a csapattal, megnyerték a Magyar Kupát. Mindkét alkalommal ő vehette át csapatkapitányként a szép

ezüstserleget. 1998. augusztus 30-án vívta a 175. élvonalbeli mérkőzését Magyarországon. A MTK Hungária FC széppé tette az ünnepet, 3-0-ra legyőzte a Dunaferrt.

194 NB I-es meccsel a lábában vount vissza, ez a hír árulkodik az elhatározásáról: „Az is kiderült, hogy az együttes tavalyi csapatkapitánya, Lőrincz Emil idén már nem lép pályára. Az egykori válogatott játékos ugyanis úgy döntött, hogy szegre akasztja a futballcipőjét, és az edzői pályára lép. A középhátvéd úgy érzi: Henk ten Cate mellett remek lehetősége van

Belgiumban sem kegyelmezett a csatároknak a légi csatákban

arra, hogy egy nemzetközileg is elismert szakembertől tanuljon.” (Focivilág 1999. július 21.) A tartaléks csapatot bízták rá. Mi több, a következő szezonban Zalaegerszegen ő ült a „nagy” MTK kispadján, mivel a vezetőedző, Pölöskei Gábor Nantes-ba utazott, hogy megfigyelje a következő kupaellenfelet. „A pályaedző vezetésével meglepetésre 2-1-re kikapott a csapat.” (Focivilág 2000. november 1.) Évekig nem lépett előre a szakmai stáb ranglétráján, az idézet bizonyítja: „A Bodajkról érkező Lőrincz egyelőre a pályaedzői feladatokat látja majd el” az MTK Budapestnél. (Focivilág 2004. június 9.)

2004 decemberében tanulmányi úton járt Hollandiában, az eindhoveniek vendégszeretét élvezte. Igyekezett szakmai titkokat ellesni a németalföldiektől. A kinti tapasztalatairól nyilatkozta: „A PSV-nél valóban szuper körülmények között készülhetnek a játékosok, minden feltétel adott a minőségi képzéshez. Sajnos, nálunk még mindig nem ritka, hogy salakos vagy földes pályán készülnek a fiatal labdarúgók. A PSV-nél az ifítól az első csapattig ugyanazt a szisztémát játsszák, ráadásul szervesen, precízen folyik a munka minden korosztályban.” (www.origo.hu)

2006-ig töltött be különböző szerepköröket a Hungária körúton, volt pályaedző, volt a serdülők, illetve a tartalékok trénera. 2006. januártól rövid ideig az NB III-as Gödöllő-Pelikán FC, 2008-tól a Vasas U17-es kerete, 2009-ben a Budapest Honvéd U15-ös együttese, 2011 és 2012 között a Budapest Honvéd FC II-MFA felkészítéséért felelt. 2012 és 2014 között a Pécsi MFC-Matias mestere volt. 2014. júniusban lejárt a szerződése Pécsen, és akkortól a naptári év novemberéig közepéig a Zalaegerszegi TE szakvezetőjeként dolgozott.

Édesapja, idősebb Lőrincz Emil is élvonalbeli labdarúgó volt, általában szélsőhátvédet játszott. Az 1945–1946-os bajnokságban a Törekvés SC-ben volt három mérkőzése, ehhez jött 1946-tól 1954-ig a Vasasban megvívott 185 bajnoki, amelyeken öt gólt szerzett. Az 1947–1948-as küzdelmek után ezüstérmes, az 1946–1947-es és az 1953-as díjátadáson bronzérmes vehetett át angyalföldi futballistaként. 1951 májusa és 1952 májusa között négy meccsen játszott Jeny Rudolf szövetségi edző B-válogatottjában, ebből hármat megnyert, egyet elveszített a csapat. 1952 tavaszán a nagyválogatott két edzőmérkőzésén (a Bp. Építők és a Láng Vasas ellen) csereként pályára küldte Sebes Gusztáv szövetségi kapitány. (www.magyarfutball.hu)

A mi Jogink

Lów Zsolt 1979. április 29-én született Budapesten. Magassága 182 cm, versenysúlya 78 kg. Az Újpest saját nevelésű labdarúgójaként 1998. október 3-án (még amatőr státusban) debütált az élvonalban, a lilák 1-0-ra megverték a Nyíregyházát. 1999 nyarán kapott profi szerződést az egyesülettől. 1999 őszéig összesen két NB I-es meccse volt, aztán a következő idényben már alapembernek számított. 2001. májusban sikeres porcműtéten esett át. (*Focivilág 2001. június 7.*) Hamar felépült, s visszaszerezte a helyét a csapatban, a következő, a 2001–2002-es szezonban senki sem játszott nála több meccset.

A 2002. május 1-jén Győrben megvívott, a Haladás elleni 120 perces Magyar Kupa-döntőben végig a pályán tartózkodott, segítve 2-1-re nyerő alakulatát. A ZTE elleni Szuperkupa-finálén viszont nem játszott. Azon egyszerű oknál fogva, hogy addigra külföldre szerződött, az Energie Cottbushoz távozott. Egyfajta „csomagban” bonyolították le a transfert az üzletfelek: az Újpest cseh támadójáért, Robert Vágnerért és a Cicának becézett Lów Zsoltért egymillió eurót fizetett a keletnémet egyesület. (*Focivilág 2002. június 19.*)

2002. május 8-án bemutatkozhatott a magyar nagyválogatottban (korábban volt utánpótlás-válogatott), Pécsen veszített 2-0-ra a csapat a horvátokkal szemben. 2008. augusztus 20-ig 25-ször szerepelt a címeres mezben. Reykjavíkban ő szerezte meg a vezetést 2002. szeptember 7-én, majd az utolsó pillanatokban Dárdai Pál is Birkir Kristinsson hálójába juttatta a labdát, így nyertek a mieink 2-0-ra Izlandon. Ez maradt az egyetlen találat, amit Lów a nemzeti tizenegyben ért el.

Három évig élt Cottbusban, ahol kisebb magyar kolónia alakult ki a csapatnál. „Miriuță volt a közvetlen szomszédom. Mögöttem lakott Vincze Ottó és Sebők Vili. Jól éreztük magunkat, remek társaság volt. Kártyáztunk, grillpartikat rendeztünk a kertben” – mesélte. Később klubtársa lett Mészáros Norbert és Szélesi Zoltán is. Lównak a 2002–2003-as évadban 31/0 volt a mutatója a Bundesliga 1-ben, stabil csapattagnak számított. A 2003–2004-es szezonban, már a Bundesliga 2-ben négy gólt is szerzett, 26 mérkőzésen. Még további két éven keresztül szerepelt a német második vonalban, előbb a cottbusi (22/1), majd a rostocki klub játékosaként (11/1), ahol tavasszal már nem játszott. A Hansánál nem marasztalták, mire ő meglepő lépésre szánta rá magát. Igent mondott az akkor még csak a területi bajnokságban szereplő, de dúsgazdag tulajdonosának,

Tanítani való mozdulat egy balhátvédtől: fej fenn a beadás előtt

Dietmar Hoppnak köszönhetően nagyratörő terveket szövő Hoffenheim hívására. „Eleinte én is szkeptikus voltam, Ralf Rangnick edzőnek háromszor is fel kellett hívnia, hogy rábeszéljen, csatlakozzam a harmadosztályú együtteshez, mert nagyon nagy terveik vannak, amelyek eléréséhez rám is szükségük van. Bevallom, engem végül az ő személye győzött meg, hiszen nagyon jó szakvezetőnek tartom, aki előtte a Stuttgart, a Hannover és a Schalke mestereként is dolgozott. Tudtam, hogy a tulajdonos is komolyan gondolja a feljutást, a jövőkép egyértelmű volt, ami az infrastruktúráján is látszott. Minden igényt kielégítő edzőközpontot építettek, s már akkor szó volt egy új, sokkal nagyobb stadion felépítéséről. Reálisnak hangzott, hogy a csapat 3-4 éven belül feljut az élvonalba, igaz, arra talán kevesen gondoltak, hogy ez két év alatt sikerülhet, arra pedig végképp nem, hogy a Hoffenheim valaha vezetni fogja a Bundesligát” – mondta bő két évvel később, 2008 novemberében Juha

Jó döntés volt Hoffenheimbe igazolni

Pálnak az *origo.hu*-n megjelent interjúbán, amikor az újonc Hoffenheim vezette a Bundesliga 1 tabelláját. Igaz, Löw Zsolt azon az őszön csak egyetlen bajnokin játszott a kékeknél. Kivette a részét a gyors előrejutásból, de talán kevésbé, mint szeretne volna.

„Sérülése és családi problémája miatt nem zárt jó szezont. A harmadik vonalból a másodikba került gárdában 11 találkozón játszott, a végére belelendülve” – olvashattuk róla a *6:3 Futballmagazin 2007. július–augusztusi* számában. 2009 januárjának végén visszatért a második vonalba, az FSV Mainzhoz. Csapatával feljutott a legmagasabb osztályba, így a 2009–2010-es idényben ott zárta le valódi karrierjét. 2010. január 16-án a Bayer Leverkusenen

ellen játszotta utolsó Bundesliga-mérkőzését. (Áprilisban a második csapatban pályára lépett még egy találkozón a területi bajnokságban.)

2012 őszétől a Red Bull Salzburg tartalékcsapatának számító, az osztrák harmadik ligában játszó FC Liefering pályaedzőjeként dolgozott, Ralf Rangnicktól, a korábbi mesterétől elvesse a szakma fortélyait. Két év múlva az RB Salzburg első keretének másodedzője lett.

Mivel lassan másfél évtizede él német nyelvterületen, új becenevet kapott, Joachim Löw, a Nationalelf szövetségi kapitánya (névrokona) után őt is Joginak szólítják az ismerősei.

Löw Zsolt 2015 júniusában a Red Bull Salzburg szakmai stábjából átment a német Bundesliga 2-ben induló RasenBallSport Leipzighez, ahol szintén a másodedzői posztot kapta.

Cannes-ban segítette az ifjú Patrick Vieira-t

Márton Gábor 1966. október 15-én született Pécsen. Magassága 184 cm, versenysúlya 82 kg. 1977-től a PVSK-ban nevelődött, két esztendő múlva a vasutasoktól ment át a helyi konkurenciához, a PMSC-hez. Pályafutása legelején a jobblábás tehetség középhátvédet játszott, megbízhatóan. Remekül fejtelt, nehéz volt őt szabályosan elnyomni.

1984-ben háromszor, 1985-ben újfent háromszor lépett pályára az U18-as válogatottban. 1986 júliusában tagja volt annak az U21-es gárdának, amelyik a nagyszabású bangkoki torna második helyén végzett. 1987-ben négyszer szerepelt az U21-ben. 1990-ben kétszer a B-válogatottban vetették be, rúgott egy gólt. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

A nagyválogatottban 1994. április 11-től 1995. augusztus 16-ig 21-szer jutott szóhoz. Egyetlen találat fűződik a nevéhez, Svédországban a híres Thomas Ravelli kapuját vette be, ám a gólja csupán a szépítést jelentette a magyarok számára (1-2). (*Dénes Tamás–Rochy Zoltán: A 700. után*)

1985. november kilencedikével, a DMVSC–PMSC (0-0) találkozóval kezdődően 1990 nyaráig tartó első pécsi korszakában 90 mérkőzésen 4 gólt szerzett a PMSC-ben. Ez az időszak a város labdarúgásának legsikeresebb időszaka, MNK-győzelemmel, MNK-döntővel s az 1986-os bajnoki ezüsttel. Az 1987-es kupadöntő 88. percében kiállították Székesfehérváron. Nem sok időt töltött a küzdőtéren, miután a 75. percben állt be (Újpesti Dózsa–PMSC 3-2). Három esztendő múltával megadatott neki a javítás lehetősége, és élt is vele, hiszen az 1990-es Magyar Kupát a Bp. Honvéd 2-0-s legyőzésével hazavitték Tatabányáról.

Az 1990–1991-es idényben 21 mérkőzést játszott a KRC Genk színeiben, a belga első osztályban. (Ő volt a nyugat-európai ország futballtörténetében a második Márton családnevű magyar, az 1958–1959-ben egy találkozón a Charleroi-ban helyet kapott Márton Péter Pál után.) A Genkben klubtársa volt Gyimesi László, a máltai Carmel Busuttal, valamint az 1986-ban vb-negyedik Leo Van der Elst is.

Az elegáns stílusa, intelligens játéka miatt a szurkolók által gyakorta Tanár úrnak becézett Márton a hazatérés után, 1991-től 1993-ig a Kispest-Honvéd FC játékosa volt. A két idény alatt 41 meccsén 6-szor zörgette meg a hálót (16/2 és 25/4). Alapembernek számított az 1992–1993-as bajnokcsapatban.

1993 nyarán újra külföldre igazolt, a következő bajnokságban 17/0 volt a mérlege a francia Division 1-ben, az AS Cannes-ban, a 6. helyen zárt a piros-fehérekkel. Edzője a korábbi Európa-bajnok futballista, a világhírű Luis Fernandez volt, együtt játszott Patrick Vieirával, Johan Micoud-val és William Ayache-sal.

Az 1994–1995-ös évadot újra a PMSC-ben húzta le, majd fél évtizeden keresztül a Szentföldön próbált szerencsét. Előbb másfél éven át a Hapoel Kfar Saba együttesét erősítette (25 mérkőzésen 3 gól az 1995–1996-os idényben, majd 13/2-es mutató, immár Csábi József társaságában 1996 őszén), aztán a zöld-fehér középcsapattól átkerült a lényegesen erősebb Hapoel Petah Tikvába, amellyel az első fél év végén bajnoki ezüstérmet nyert. A kék-fehéreknél két naptári év alatt 56 bajnoki meccsen 4 gólt szerzett (1997 tavasz: 15/2, 1997–1998: 27/1, 1998 őszi: 14/1). 1999 tavaszán a Hapoel klubcsalád tel-avivi alakulatában játszott (12/1), piros-fehér színű csapatával tizenegyespárbajban megnyerte az országos kupát. Az 1999. május 19-i, Beitar elleni fináléban négy magyar vett részt: a 102. percben beszálló Márton Gábor a győztes, Sándor Tamás, Hamar István és ugyancsak csereként beállva Sallói István a vesztes oldalon. A baranyai származású középpályás 1999 nyarán rövid időre hazatért, hat meccset játszott az akkor másodosztályú (nevében ugyan NB I-es, hiszen a legmagasabb osztályt éppen PNB-nek nevezték) Pécsi Mecsek FC-ben. A klub télen a megszűnt Gázszer jogán az elitbe került, Márton azonban nem maradt, visszatért a Közel-Keletre. 2000 tavaszán, 13 meccsen két gólt szerzett a Hapoel Ironi Rison Lecióban. A nyáron fordítva tette meg az utat, hazatért a PMFC-hez. Csapata 2000 őszén, az alapszakasz után kiesett az NB I B-be, Márton további 12 szerepléssel és három góllal növelte élvonalbeli szerepléséről, illetve góljairól szóló mutatóit. A következő két bajnoki évet a második vonalban töltötte, 2002–2003-ban Az év legjobb NB I B-s labdarúgója lett. (6:3 *Futballmagazin* 2005. szeptember) A 2003–2004-es szezonban újból a honi elitben játszott a Pécsi MFC-vel. Huszonöt mérkőzésen két gólt ért el. Összesen 193 bajnokin 15 gólt könyvelhetett el a magyar első osztályban.

„(...) a kapuson kívül szinte bármelyik poszton bevethető volt”. (*Futballrajt* 2004–2005) 2004 nyarán a burgenlandi Németújvárra távozott, a negyedosztályú kiscsapatban (SV Güssing) futballozott.

2005-től 2007-ig Barcson vezetett le. Azért az NB II-ben is rúgott hat gólt a határszéli városka kedvenceinek piros-fehér uniformisában, és visszavonulását követően náluk kezdte meg az edzői karrierjét. 2009-től a Pécsi Mecsek FC nagycsapatának, majd 2010-től utánpótlás-garnitúrájának a kispadján ült. 2010-től 2013 nyaráig, két és fél esztendőn keresztül az NB II-es Kozármisleny SE-t irányította. 2013. júniustól Lőrincz Emillel együtt a PMFC-Matias sikereiért dolgozott. 2014 júliusának nyitányán a Kaposvári Rákóczihoz került, ahol áldatlan állapotok fogadták. Hat hónapig fizetést sem kaptak. A somogyi zöld-fehérektől 2015 januárjában távozott. A tehetséges trénernek tartott Márton Gábor nem rendelkezik Pro licenccel bizonyítvánnyal, és ez akadályozza esetleges élvonalbeli munkavállalását.

Vele nem bukott meccset a válogatott

Mészáros Norbert 1980. augusztus 19-én született Pápán. Magassága 191 cm, versenysúlya 85 kg. Serdülőként a helyi Elekthermax Pápai Vasas SE együttesében lett igazolt játékos, onnét ment át a PELC-be (Pápai Egyesített Labdarúgó Club). 1998-ban fél idényt a körzeti bajnokságban szereplő Vaszaron játszott. Egy beszélgetés során megemlítette, hogy 13 ottani mérkőzésén 25-ször volt eredményes, és második helyen végzett a góllövőlistán.

2000 nyarán a Dunaferri SE labdarúgója lett. 2001. április 21-én Egervári Sándor gárdájában mutatkozott be az NB I-ben. A sportsajtó így látta a reményteli ifjút: „Mészáros Norbertnek ugyan a jelene még nem olyan fényes, mint a csapat sztárjaié, de szép jövő áll előtte. A harmadik vonalból szerződtetett támadó remek fizikai adottságokkal rendelkezik, gyors, robbanékonny és a rúgótechnikája is átlagon felüli. A nemrég véget ért bajnokságban is volt már olyan mérkőzés (a Matáv elleni), amelyet az ő góljával nyert meg a Dunaferri, és ha a hozzáállása továbbra is ilyen marad, akkor alapember lehet Dunaújvárosban.” (*Futballszezon 2000–2001*) Kettős játékgengedéllyel rendelkezett, 2002 tavaszán a Kecskeméti FC keretének is tagja volt. A 2002–2003-as idényt még az egyre nagyobb gondban lévő Dunaferriben kezdte, de augusztusban a BKV Előre együtteséhez igazolt (kettős játékgengedéllyel), s a második vonalban játszotta le a bajnokság nagy részét. 2003–2004-ben a Siófok akkor éppen Balaton FC néven szereplő alakulatához került, amelyben 26 bajnoki találkozón 2 találatot könyvelt el.

A 2004–2005-ös szezon légiósként a Bundesliga 2-ben, az Energie Cottbusban töltötte, s a piros-fehérek mezében 24 bajnoki találkozón két gólt ért el. A legemlékezetesebb momentum számára a Dynamo Dresdennek fejtelt gólja maradt. A volt NDK-beliek rangadójára a 78. percben szállt be a román Iordache helyére, és a 82. percben bebólintotta a labdát a hazaiak hálójá-

Az emlékezetes Bajnokok Ligája-szereplés két pillanata. Fejcsata a Liverpool braziljával, Fábio Aurélióval, illetve ünnep a kupamérkőzések kedvéért Budapestre kiránduló debreceni szurkolókkal

ba. (Focivilág 2005. február 9.) A keletnémet klub vezetői nem hatódtak meg a teljesítményétől, a következő meccsen nem játszott...

2005 nyarán a bajnok DVSC-AVE Ásványvíz hazahívta Németországból, az akkor még kivált középpályást játszó futballista a hajdúságiak játékosa lett. Az első szezonban csupán 9 találkón szerepelt, később megvetette a lábát az első csapatban. 2010 nyarán az UEFA másfél éves eltiltással sújtotta, egy vesztegetési ügy jelentési kötelezettségének elmulasztása miatt. Mészáros Norbert a büntetés következtében kihagyta a teljes 2010–2011-es idényt, nem mutathatta meg a tudását az Európa-ligában sem. Noha az UEFA másodfokon is helyben hagyta a kiszabott büntetést, a lausanne-i székhelyű Sportdöntőbíróság 2011. május 5-én felmentette. A védő az első csapatba kerüléshez még nem volt megfelelő állapotban, de májusban az NB II-es második csapatban már játszott két találkón. (A mai napig igazságtalannak tartja és fájlalja az ellene hozott ítéletet. Mint egy személyes hangú interjúban elmondta, sokat segített neki, hogy gyakran fohászzkodott Istenhez.)

Visszatérése után minden korábbinál biztosabb helyet vívott ki magának a DVSC-Tevában. A cívsvárosban töltött évei alatt hat bajnoki címet nyert (2005–2006, 2006–2007, 2007–2008, 2009–2010, 2011–2012, 2013–2014). Kétszeres Magyar Kupa-győztes (2012, 2013), egyszeres Szuperkupa-nyertes (2007). Éremkollekcióját kiegészíti még a 2007–2008-as bajnoki, a 2007-es Magyar Kupa-, a 2012-es és 2014-es Szuperkupa-, a 2011-es és 2015-ös Ligakupa-ezüstje is.

A firenzei összecsapás kivételével szerepelt 2009 őszén a Bajnokok Ligája csoportmeccsein. „(...) A korábban többnyire a középpálya jobb szélén futballozó játékosból a Loki egykori cseh vezetőedzője, Miroslav Beránek faragott belső védőt.” (DVSC Bajnokok Ligája műsorfüzete)

Harmincketedik évében járva, 2012. június 1-jén debütálhatott a válogatottban. 2015 nyaráig kilencszer vetették be a nemzeti tizenegyenben, amelyben még nem vesztett. A honi élvonalban 240 mérkőzésen összesen 11-szer talált a hálóba. A DVSC-ben 2015 júniusáig 188 bajnokit vívott, s nyolcszor iratkozott fel a góllövők közé. Jelenleg is érvényes szerződés köti a debreceni egyesülethez. Érdemére szóljon, hogy még soha nem állították ki bajnoki mérkőzésen.

A Mészinek becézett védőn egyáltalán nem látszik a kora, mintha Kronosz számára lassabban forgatná az idő kerekét. A magyarázat talán abban rejlik, hogy ha teheti, járja a természet, szenvedélyes vadász.

Egervári Sándor (a háttérben) is örömmel nyugtázza: védője kézzel is jól bánik a labdával. Hát még lábbal!

Fotó: mész.hu

1994-ben jobb volt, mint Klinsmann, Scifo, Weah vagy Abedi Pelé

Mészöly Géza 1967. február 25-én született Budapesten. Magassága 188 cm, versenysúlya 78 kg. Mivel édesapja a Vasas legendája, természetes volt a familiában, hogy a fiú is Angyalföldön kezdi a futballt. 1976-tól 1990-ig tartozott a piros-kékek kötelékébe, majd a Fáy utcába tért vissza 1991-ben Dél-Koreából, és még 1993-ig játszott a Vasasban.

Aligha meglepő, hogy a szövetségi kapitány fiának fejlődését követték a szövetségi edzők is az MLSZ-ben. Nem volt nehéz dolguk, Géza ugyanis szó szerint kiemelkedett korosztálya tagjai közül. 1982-ben megnyerte az U16-os válogatottal az Aranykalász Kupát, három mérkőzésen egy gólt szerzett. A következő évben ötször szerepelt ebben a csapatban, és egyszer talált a hálóba. 1983-ban és 1984-ben hétszer lépett pályára az U17-ben. 1987-ben egyszer U21-es, 1988-ban kétszer olimpiai válogatott volt, 1988-ban részt vett a ligaválogatottal a szülői Elnök-kupán. 1989-ben a nagyválogatott keret négy (nem hivatalos) mérkőzésén kapott lehetőséget. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1984-től 1990-ig, majd 1991-től 1993-ig a Vasasban 164 meccsen négy találatot ért el. 1986. április 30-án a Vasas elhódította a Magyar Népköztársasági Kupát (0-0 után büntetőkkel legyőzte az FTC-t a Népstadionban), ám a „kis” Mészöly nem játszott a döntőben.

Nem egészen két és fél évvel később, 1988. szeptember 21-én ellenben már a nagyválogatottban debütált. A magyarok 3-0-ra győztek Izlandon, Mészöly Géza a 78. percben állt be be Róth Antal helyére. Azon az őszön összesen háromszor küldte pályára Mezey György szövetségi kapitány. Negyedszer már az édesapja állította be, 1990 márciusában, az amerikaiak ellen. Övék lett a magyar labdarúgó-történelem első apa-fiú párosa (sőt: mindmáig az egyetlen), amelynek tagjai egy adott mérkőzésen szövetségi kapitányként és játékosként szolgálták a magyar futballt. Tegyük hozzá, külföldön azért akadt hasonlóra példa, a szlovák ifjabb és idősebb Vladimir Weiss, vagy az amerikai Bob és Michael Bradley még világbajnokságon is meccselt együtt.

Mészöly Géza, aki Mezey Györgyön és az édesapján kívül öt mérkőzésen Verebes József játékos is volt a magyar válogatottban, 1995. szeptember 6-án Isztambulban, Európa-bajnoki selejtezőn búcsúzott el végleg a nemzeti tizenegytől (0-2). Tizennyolc válogatottsággal zárt.

1990-től egy esztendeig a dél-koreai POSCO Atoms együttesét szolgálta. (A POSCO mozaikszó a Pohang Iron and Steel Company angol nevezetből keletkezett. Napjainkban Pohang Steelersnek hívják az alakulatot.)

Két évre visszatért Angyalföldre (1991–1993), majd újból külföldre távozott. Az 1993–1994-es szezonban a Le Havre AC profijaként minden klubtársánál több, 36 mérkőzésen játszott fa rancia élvonalban, egy gólt szerzett. Nagy része volt abban, hogy a kék-fehéreknek 17. helyezteként sikerült bentmaradniuk az első ligában. Európa egyik legerősebb bajnokságának második legkiválóbb légiója lett, megelőzte a sztárokat – többek között – Enzo Scifót, Jürgen Klinsmannt, George Weaht és Abedi Pelét. (*Focivilág* 2003. július 30.) A Milan két későbbi játékosa, Ibrahima Ba és Vikash Dhorasoo bontogatta a szárnyait mellette. A következő, az 1994–1995-ös szezonban 29 mérkőzésen ismét egy gólt szerzett, a 12. helyen zárt a csapatával. Utána klubot váltott, az 1995–1996-os évadban 16, a következőben hét bajnokit játszott a Lille OSC labdarúgójaként. Nem járt jól a váltással.

1997 nyarán Ciprusra, az AEL-hez szerződött, ahol édesapja volt éppen az edző. Noha Mészöly Kálmántól az idény közben megvált a limasszoli klub, Géza 24 találkozón pályára lépve, ott töltötte a teljes idényt. Utána Óbudára, az édesapa nevelőegyesületéhez, a nagy terveket szövö III. kerület FC-hez tért haza, ahol testvére, ifjabb Mészöly Kálmán volt a kapusedző. (Az óbudai egyesület szívesen szerződtette volna az idősebb Mészöly Kálmánt is.) Nem maradt azonban sokáig, bajnoki mérkőzést nem is játszott, hanem továbbállt Izraelbe. Az 1998–1999-es idényben 28 mérkőzésen a Maccabi Ironi Ashdodban rúgta a labdát.

1999 őszén a Lombard FC Tatabányához írt alá. A Lombardban kiszolgált válogatottakkal, a légióból hazatért veteránokkal futballozott együtt (Balogh Tamás, Gelei Károly, Szalma József, Vincze István, Kiprich József játékos-edző). Csapatársuk volt az orosz Vjacseszlav Jeremejev, aki egykoron a CSZKA Moszkvát erősítette, illetve a szerb Nebojsa Vignjevics, az Újpest mostani mestere. Kiváló szezont éltek meg, a negyedik helyen végeztek a bajnokságban. A következő évadban Mészöly Géza már csak egyetlen meccsen játszott.

Miután szögre akasztotta a csukáit, a Fóti SE edzője lett (2001. július–2002. június). 2002 nyaratól 2004 februárjáig a REAC mestere volt. Akkor dr. Mezey Györgyöt váltotta az újpestiek élén. Közben az MLSZ megbízta a B-válogatott irányításával, párhuzamosan dolgozott a két csapatnál. Kiválóan, hiszen – elsősorban az Újpesttel elért negyedik helyét elismerve – Az év edzője lett. A 2005–2006-os idényben közel járt a bajnoki címhez, de „csak” második lett a lila-fehérekkel.

2006 nyarán a Vasas tréneré lett, egészen 2009-ig Angyalföldön dolgozott, majd újból a Megyeri úton (2009–2011) vállalt munkát. Az újpestiek szakvezetőjeként egy 4. hely jutott számára osztályrészül (2009–2010). Utána az MLSZ-ben kapott pozíciót, 2012-től 2014-ig a korosztályos válogatottat készítette fel. Édesapjával övék a magyar futball egyetlen apa-fiú párosa, amelyben mindketten kijuttattak egy-egy válogatottat a világbajnokságra. Az idősebb Kálmán az A-válogatottat az 1982-es Mundialra, Géza a juniorokat a 2015-ös U20-as vébére. Más kérdés, hogy Új-Zélandra már nem ő utazott a gárdával.

Mészöly Géza 2015 májusától a Haladás VSE vezetőedzői posztját tölti be. Ez a harmadik élvonalbeli klub az edzői pályája során, az Újpestet 119, a Vasast 104 mérkőzésen irányította.

Elnöke a 2010. február 25-én alapított Mészöly Focisulinak, amelynek saját honlapja szerint hat (Üröm, Csillaghegy, Kőbánya, Marczibányi tér, Újbuda, Göd) egyesületi bázison 751 igazolt versenyzője van, és az iskolákban, óvodákban további 535 regisztrált játékost képez.

A nagybányai iskola képviselője

Vasile Miriuță (Miriuta László) Nagybányán született 1968. szeptember 19-én. Magassága 186 cm, testsúlya 74 kg. (*Futballrajt 2003–2004*)

A felnőttek között a helyi FC Maramureș Baia Mare csapatában mutatkozott be, 1988-tól 1991-ig játszott szülővárosában. Onnan a fővárosi belügyi klubhoz, az FC Dinamóhoz igazolt 1991-ben, de még abban az esztendőben elhagyta Bukarestet, a beszercei FC Gloria Bistrița játékosa lett. 1992-ben érkezett Magyarországra, a Rába ETO szerződtette. Március 7-én, a Bp. Honvéd ellen 3-0-s hazai vereséggel mutatkozott be az NB I-ben. Az 1991–1992-es szezon tavaszi felében 15 meccsen 2 gólt szerzett. A következő bajnokságban 28 mérkőzésen 3 találatot ért el, és ő lett az NB I legjobb külföldi labdarúgója, a hetedik helyen végzett a mezőnyjátékosok között a *Nemzeti Sport* rangsorában. A játékmesterek között csak az összesített győztes, Sallói István előzte meg. Miriuță az 1993–1994-es évadot a francia második vonalban, az FC Bourges kötelékében töltötte, majd visszatért Magyarországra. 1994 nyarától másfél éven át újból a Rába ETO-hoz tartozott. Nagy formában futballozott, 1995 tavaszán harmadikként zárt az NS rangsorában, ismét nem akadt nála jobb külföldi. Minden korábbinál gólerősebben játszott, 24 meccsen 11 találatot ért el. Egy évvel később holtversenyben második lett az osztályzókönyv alapján, a játékmestereknél csak Lisztes Krisztián előzte meg. Ennek az idénynek a tavaszát már a többször is nevet váltó székesfehérvári klubban töltötte. Ezzel intenzív, vándorlásokkal teli időszak kezdődött az életében. 1996 nyarán a Ferencvároshoz igazolt, ahol nem csalódtak benne. Az 1996–1997-es idényt a bajnokság harmadik legjobb játékosaként zárta az osztályzatok alapján. 1998-ig, a magyar élvonalban játszott addigi öt teljes idényéből négyszer az első tízbe, sőt háromszor az első háromba került! Ilyen mutatót egyetlen más, az NB I-be került légiós sem tudott produkálni. 1996–1997-ben bronz, 1997–1998-ban ezüstérmet szerzett a Ferencvárossal a bajnokságban.

Utóbbi szezonja gyengébben sikerült. Ezért is akart az Újpesthez igazolni, de nem tehet. Vita robbant ki a hovatarozását illetően a két klub között. Végül hosszú huzavona után

Négy cottbusi magyar: Mátyus János, Sebők Vilmos, Vincze Ottó és Miriuță Laci

az MLSZ úgy döntött, hogy Miriuță az FTC labdarúgója, és nem az Újpesté. Egyetlen mérkőzésen sem játszott lila-fehérben. Jól összekaptak rajta a felek, de mint utóbb kiderült, teljesen feleslegesen, mert a kitűnő középpályás kölcsönben az Energie Cottbushoz került. Egyéves szerződést írt alá. (*Focivilág 1998. szeptember 16.*)

Időközben megkapta a magyar állampolgárságot, letette az esküt, nem volt akadály,

hogy szerepelhessen a válogatottban. 2000. november 15-én át is esett a tűzkeresztségen, Skopjében nyert 1-0-ra a nemzeti tizenegy. Kedvelte őt a sportsajtó, „(...) a kopasz középpályás, különösen az első félidőben, jól mozgatta a magyar gárdát, és minden egyes megmozdulásán látszott, hogy egy sebességi fokozattal gyorsabban tud játszani” – írták róla a Magyarország–Bosznia-Hercegovina 1-1-es meccs után. (*Focivilág 2001. március 7.*) 2003. november 19-ig kilencszer lehetett tagja a nagyválogatottnak. Egyetlen gólt szerzett címeres trikóban, 2002. augusztus 21-én, a 72. percben talált be a spanyolok, nevezetesen a világhírű Iker Casillas hálójába (1-1).

2001 őszére az FC Energie Cottbus sztárja lett. Ez egyáltalán nem túlzás, a német tévések szinte minden meccse előtt vagy után nyilatkozatot kértek tőle. És a társai által Lacinak szólított bohém csak mondta, mondta a magáét, hihetetlen lelkesedéssel, svunggal gesztikulálva – valami elképesztő német–román–angol–magyar keveréknyelven. A keletnémeteknél csapattársa volt az évek során Mátyus János, Sebők Vilmos, Horváth Ferenc és Vincze Ottó is. Miriuță érdemei elvülhetetlenek a Bundesliga 1-be jutásban, nagyon fontos gólokkal, kiváló szabadrúgásokkal segítette a keleti országrész új büszkeségét a legmagasabb osztályba. Élete legjobb formájában a 2000–2001-es idényben játszott, 29 mérkőzésen 11 gólt ért el a világ egyik legerősebb bajnokságában. Azért is érdemes ezt megjegyezni, mert ezzel – a magyar válogatott játékosok közül elsőként – megismételte Détári Lajos frankfurti teljesítményét. Egészen 2013-ig rekorderek voltak, akkor szárnyalta túl a produkciójukat Szalai Ádám (Mainz, 13 gól). 2002 őszét még Cottbusban töltötte, de a klub akkorra már fojtogató pénzügyi gondjai miatt télen átigazolt az MSV Duisburghoz, amelyben 12 bajnoki meccset játszott január végétől a második osztályban.

2003 nyarán Varga Zoltán hívására a Győri ETO FC-be szerződött. A következő évben a Budapest-Honvédhoz igazolt, de Kispesten egyetlen mérkőzést sem vívott. 2004 és 2010 között a burgenlandi SV Stegersbachban futballozott, közben 2009-ben a fiával együtt az NB III-as Lindab-Törökbálinti TC-t is erősítette. (www.magyarfutball.hu)

2010-től 2013-ig a Cottbushoz közeli, sárga-fekete színű SV Sielow játékosa volt.

Már 2010 és 2013 között elkezdett trénerként dolgozni Cottbusban. Először az U19-es korosztály, majd 2011-től az FC Energie második sorának foglalkozásait vezette. 2013-ban egy rövid ideig a Ceahlăul Piatra Neamț mestere volt Romániában. 2013-tól 2014-ig a CFR Cluj szakvezetőjeként tevékenykedett. A kolozsvári vasutasok anyagi csődje után, 2014 nyarán visszatért Magyarországra, és az ETO szakvezetője lett. Csöbörből vödörbe került... Miután az MLSZ licencproblémák miatt az NB III-ba sorolta vissza a klubot, 2015 májusában Miriuță elhagyta a Győrt. 2015. július 9-től ő a marosvásárhelyi ASA vezetőedzője.

Móninak csak az arany hiányzik

Mónos Tamás 1968. január 3-án született a Tolna megyei Simontornyán. Magassága 175 cm, versenysúlya 68 kg. A gimnáziumi érettségivel (*Ki kicsoda a magyar sportéletben? II.*) rendelkező futballista a győri Bercsényi Miklós Gimnáziumba járt, az olimpiai bajnok Keglovich László volt a testnevelő tanára. A Rába ETO ifjében nevelődött 1982-től 1986-ig, utána felkerült a győriek felnőtt csapatához. 1988-ban a Veszprém SE átigazolta, a VSE-ben két szezont töltött.

Előtte 1984-ben kétszer pályára lépett az U17-es válogatottban, majd 1986-ban négyszer az U18-asban. 1988 tavaszának legvégén részt vett az U20-as válogatottal az Indonéziában megrendezett Morah Halim-kupán, ahol a gárda a 3. helyen végzett. Szép eredmény volt ez, hiszen Medan városában zömében idősebb játékosokkal kiálló csapatokkal mérköztek a mieink. 1989-ben négy meccse volt az U21-es együttesben. (*Rochoy Zoltán gyűjtése*)

Első NB I-es találkozójára 1988. augusztus 20-án került sor, Zalaegerszegen nyert 1-0-ra a Veszprém.

Mónos Tamás Mészöly Kálmán felfedezettjeként lett nagyválogatott. 1990. március 20. és 1995. november 15. között 21-szer játszott a nemzeti tizenegyben, gólt nem sikerült szereznie.

1990-ben Belgiumba szerződött. Méghozzá meglehetősen tekintélyes összegért, a Sport Plusz 1992. január 18-i száma összeállítást közölt az addigi tíz „legnagyobb businessről”, s ezek közé befért Mónos Tamás eladása is. A lap listáját elfogadva a Germinal Ekeren által kifizetett 320 000 dollár volt a tizedik legmagasabb összeg, amelyet addig az NB I-ből külföldre szerződött játékosért átutáltak. Csak Détári Lajosért (Eintracht Frankfurt, majd tovább szerződött, Olympiakosz, Bologna, közel 5 millió), Kozma Istvánért (Girondins Bordeaux, majd Dunfermline, 800 000), Bognár Györgyért (Toulon, majd Standard Liège, 550 000), Kiprich Józsefért (Feyenoord, 500 000), Kovács Kálmánért (Auxerre, 500 000), Lőrincz Emilért (RWD

Mónos Tamás (a középső sorban balról az első játékos) néhány nappal a szerződtetése után, 1990 nyarán, a Germinal Ekerenben. Elöl balról a harmadik Simon Tahamata, a holland világsztár

Molenbeek, 500 000), a román válogatott Muzsnay Zsoltért (RFC Antwerp, 400 000), Mészáros Ferencért (Lokeren, 350 000) és Limperger Zsoltért (Burgos, 350 000) fizettek többet.

Az 1990–1991-es bajnokságban a Germinal Ekerennél 21 mérkőzésen lépett pályára. Legnevesebb csapattársa a szinte vele együtt érkezett világhírű holland támadó, Simon Tahamata volt, akit 1982 őszén, Győrben, első éves gimnazistaként az ETO ellenfeleként láthatott. A piros-sárgákkal jó idényt zárt, az ötödik helyen végzett a bajnokságban, kiharcolták az UEFA-kupa-szereplést. Ő ellenben a következő őszön már – mások mellett két nigériai klasszis, Sunday Oliseh és Victor Ikpeba társaságában – az FC Liège játékosa volt. Az első idényben 29 meccsen játszott, szerzett is két gólt. A másodikban mindössze kilenc találkozón kapott játéklehetőséget, majd hazatért.

Németalföldről Angyalföldre, a Vasashoz került, 1993-tól 2001-ig szolgálta a piros-kékeket, megélt sikereket és kudarokat egyaránt. Az első évében így festett a legtöbbit játszó tizenegye: Sáfár Szabolcs – Herczeg Csaba, Geress Zoltán, Juhár Tamás – Mónos Tamás, Oleg Sirinbekov, Galaschek Péter, Szenes Sándor, Maczó Miklós – Zvara József és Jean-Claude Mbemba, azaz Claude. Amikor búcsúzott, 23 mérkőzés jutott neki, már Kövesfalvi István – Zováth János, Juhár Tamás, Zabos Attila – Pető Tamás, Simek Péter, Szili Attila, Tóth Norbert – Sowunmi Thomas, Kabát Péter és Tiber Krisztián alkotta az alaps csapatot. Mindössze ketten maradtak rajta kívül 2001 tavaszára az 1993-as őszi keretéből: Juhár Tamás és Herczeg Csaba.

Három bronzérmes (1997–1998, 1999–2000, 2000–2001) és egy ezüstérmes szerzett vasasoként. Utóbbit 2000. május 5-én, a Magyar Kupa döntőjének lefújását követően akasztották a nyakába a Népstadionban. A 4000 néző előtt megtartott finálét az MTK Hungária 3-1-re nyerte az akkor Vasas Danubius Hotels nevet viselő riválisa ellen. Mónos még azt követően is kiemelkedő formában játszott, hogy bezárult előtte a válogatott kapuja. Az 1997–1998-as szezonban a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján, Korsós Györggyel holtversenyben, az élvonal ötödik legjobb mezőnyjátékosának bizonyult, a klubtársai közül csak Váczi Zoltán és a kapus, Végh Zoltán előzte meg. A következő szezonban is befért érdemjegyei alapján az év B-csapatába, a posztján Korsós György előzte meg. 2000–2001-ben ismét a bajnokság második számú jobb hátvédje lett, Hrutka János mögött, a győri Bőjte Attilával holtversenyben. Mónos Tamás 2001. március 16-án játszotta a 250. élvonalbeli összecsapását (Vasas–Sopron 1-1).

A Vasas Danubius Hotelsből az MTK Hungária igazolta le. Távozása önkéntes volt, de kényeszerű: a klub hosszabb ideje tartozott neki, és a szintén eligazoló társaihoz (Hajdú Attila, Sowunmi Thomas, Zováth János, Komódi László) hasonlóan ő is feljelentéssel fenyegetőzött. (*Focivilág* 2001. augusztus 15.)

Egyetlen szezonban, 23 mérkőzésen erősítette a kék-fehéreket, velük is szerzett egy bronzot.

Az idény zárultával az NB I B-s BKV Előre labdarúgója lett, mindössze nyolc mérkőzés „erejéig”. Az elmúlt tíz évben is több klub igazolt futballistája volt, 2004 februárjától 2005 nyaráig a TFSE, aztán 2005 nyaratól a Gödi LC, 2007 márciusától a Viadukt SE-Biatorbágy együttesében szerepelt. Utóbbi csapatnál Juhár Tamás, Vincze Gábor, Vincze Ottó, Wukovics László, Egressy Gábor és Zombori Zalán személyében rövidebb-hosszabb ideig korábbi válogatottak is a társai voltak. 2011-től 2014-ig ismét a TFSE tagjaként játszott bajnoki mérkőzéseket.

2005 és 2014 között utánpótlásedzőként tevékenykedett a „BLASZ egyes” XII. kerületi Önkormányzat Hegyvidék SE alkalmazásában. (www.labdarugo.be)

2014-től a Vasas-Kubala Akadémián dolgozik, az U14-es csapat tréner. (www.vkla.hu)

A legNagyobb váci futballista

Nagy Tibor 1962. szeptember 24-én született Budapesten. Magassága 178 cm, versenysúlya 76 kg. (*Futball 1994–95*) Az Újpesti Dózsa neveltje volt, bár sosem játszott a lilák első csapatában. 1981-ben a Gödi SE futballistája lett, majd 1983 januárja és 1985 decembere között a Honvéd Köteles SE játékosaként töltötte a katonaidejét. A leszerelés után egy évre visszatért Gödre, majd 1987 első napjaiban gondolt egy merészre, és negyedik vonalban, a Pest megyei bajnokságban szereplő alakulatától az NB II-ben a feljutásért küzdő Váci Izzóhoz írt alá. Sejtette-e, hogy tizenhét-szeres válogatottként, bajnokként, háromszoros Magyar Kupa-finalistaként, a Kirin-kupa nyerteseként fog búcsút inteni játékosként a festői Dunakanyarnak? Hogy az 1994-ben bajnoki címet nyerő alakulat játékosai közül elsőként mutatkozhat be az A-válogatottban? Aligha. Nagy Tibor a váciak uniformisában összesen 77 gólt szerzett az NB I-ben, a klubrangsorban csak Füle Antal és Répási László előzi meg. A nemzeti csapattal eljutott Japánba, Indiába, Katarba, Argentínába és Salvadorba.

A váci klub 1987 és 2000 között 13 élvonalbeli szezont játszott végig, Nagy pedig 352 élvonalbeli meccsen játszva alapember volt. Hosszú szünet után, 2006–2007-ben még egy idényt töltöttek el a piros-kékek az élvonalban, Nagy akkor két etapban is vezetőedzőként működött közre az idény során.

Nézzük a váci futballklub és Nagy Tibor közös élvonalbeli történetét *Dénes Tamás* és *Sándor Mihály Baj-nok-csa-pat!* című munkája alapján! „1987-ben megvalósult a váci futballrajongók majd’ évszázados álma, a frappáns nyilatkozatairól elhíresült stratégá, Haász Sándor élvonalba navigálta naszádjukat. Az első évben jól szerepelt a 10. helyével középcsapatként a lábát az élvonalban megvető gárda. Ám Haász helyére mégis az új edzőt, a tapasztalt Palicskó Tibort ültette a klub vezérkara. Bár vele még előrébb lépett a nyolcadik helyen záró csapat, szinte csak a védelmének köszönhette a sikereit. A »csont nélkül benn marad« 12 alakulat közül a Vác szerezte a második legkevesebb gólt (33), még szerencse, hogy az MTK-tól kölcsönkapott, Toronyinak becézett Balogh Gábor kilenc találatot termelt. László Attila, a klub akkori technikai vezetője 1989 nyarán kitalálta, hogy a Békéscsában nagy sikerrel dolgozó Csank Jánost kellene elcsábítani Vácra.

Ma már futballtörténelem: Csank János érkezésével új korszak kezdődött Vácott. Ha úgy tetszik: az egyesület történetének aranykorszaka. Új csapatot kellett építeni, hiszen az előző évek pillérei (Balog Tibor, Balogh Gábor, Kósa László, Hermann Sándor, Brockhauser István, Horváth Csaba, Zsivóczky Gyula) nem voltak a klubnál. Helyükre olyan, már NB I-es múlttal is rendelkező játékosokat igazolt a Vác, mint Répási László, Romanek János és Zombori András.

Nagy-családós felvétel 1993-ból, a Gól-Labdajátékok magazin címlapjáról

Parádésan indult a szezon: az Intertotó-kupában a második helyen végzett a gárda, sőt még keresett is 15 ezer német márkát.

A nagy örömnél is nagyobb volt aztán a csalódás: a Vác csak egyetlen ponttal szerzett többet, mint az osztályozóra kényszerülő Bp. Honvéd és Debrecen. Úgy maradt benn, hogy az utolsó fordulóban 2-1-re legyőzte az így a bajnoki címet elbukó MTK-t. Fekete Alfréd góljának a helyszínnél jobban csak a Váci út másik végén örültek: így az Újpest lett a bajnok.

Csank Jánost már félév után meneszteni akarták – akadt, aki már tárgyalt Bicskei Bertalannal –, ám mindenki szerencséjére akkoriban valahogy nem volt akkora divat a trénercsere. Csank 2011 májusában, *Ujlaky Istvánnak az origo.hu*-ra adott interjújában úgy fogalmazott: »Vácon a Jóisten mentett meg a kirúgástól az első évemben, amikor majdnem kiestünk, egy vezető pedig nagyon nem akart ott látni. Ha akkor kipörgetnek, más lett volna a karrierem is.«

1991-ben, az előzményeket tekintve meglepetésre, már negyedikként zárt a Vác az élvonalban. Aztán pedig kétszer másodikként (1991–1992, 1992–1993), miközben kétszer játszhatott (1991-ben Diósgyőrben a Ferencváros, majd 1992-ben Békéscsabán az Újpest ellen vesztett) a Magyar Kupa döntőjében. (Már bajnokként, 1995-ben is kupadöntős lett a csapat, ám ismét elbukott, és ismét a Fradi ellen.) Nagy Tibor az 1991-es fináléban nem játszott, a másik kettőn (1991, 1995) igen, sőt utóbbi alkalommal kétszer is megmérkőztek a díjért az FTC-vel (0-2 és 3-4).

A remek eredmények hatására tekintélyes támogatók álltak az egyesület mellé: előbb a Samsung, majd a Zollner egyben névszponzora is lett a váci klubnak. 1992-ben és 1993-ban a piros-kékek gólkirályt is adtak az NB I-nek Orosz Ferenc, majd Répási László személyében.

A Vác FC-Samsung évek óta szisztematikusan készült meghódítani a honi futball Olymposzát, és fel is kapaszkodott rá. Három éven keresztül első volt az őszi idény után, de tavasszal elbukott. 1993–1994-ben – egész idényben mindössze három vereséget szenvedve – megnyerte a bajnokságot. Nehéz volna valamennyi elsőrangú futballistát felsorolni, akik ebben a korszakban magukra öltötték a piros-kék szerelést, mindenesetre Nagy Tibor mellett Bánfi János, Füle Antal, Hahn Árpád, Koszta János, Orosz Ferenc, Puglits Gábor, Répási László és Zombori András váci játékosként húzta magára a válogatott trikóját, míg Aranyos Imre, Nyilas Elek, Szalai Attila és Hajdu Attila más együttesekből rekrutálódott később a nemzeti csapatba.”

Nagy Tibor csapatkapitányként, a Kispest elleni 3-2-es győzelemmel és két góllal búcsúzott el Vác FC-től 1997. október 18-án, miután Indonéziába szerződött. Ma már tudjuk, csak háromnegyed évre. A Persita Tengerangtól visszatérve a következő nyáron már újból a Vácnál volt. 2000 októberéig játszott a csapatban, majd a Fóti SE-hez igazolt, de onnan is visszatért élete klubjához 2002 őszére. Akkor zárta le játékos-pályafutását, de ez már tulajdonképpen egyben edzői karrierje kezdete is volt.

Fénykora 1991. január 17. és 1993. április 15. közé esett, Mészöly Kálmán, Glázer Róbert és Jenei Imre szövetségi kapitánysága alatt 17-szer az A-válogatottban szerepelhetett. Egyszer talált a hálóba a nemzeti csapat felszerelésében, 1992. augusztus 26-án. A létező legjobbkor vette be az ukrán Pomazun hálóját Nyíregyházán: a 92. percben. Már nem maradt idejük a vendégeknek egyenlíteni, nyertünk 2-1-re.

Labdarúgó-karrierje befejezése után főleg a váci klubnál dolgozott, különböző beosztásokban, 2007 tavaszán vezetőedzőként 12 mérkőzésen tevékenykedett az NB I-ben. 2008-ban a váci utánpótlás szakmai vezetését elhagyva a Dunaújváros második vonalbeli csapatát irányította. 2011-től a Kaposvölgye együttesét segítette.

A XXI. század rekordere az NB I-ben

Nemanja Nikolics 1987. december 31-én született a hajdani Jugoszláviában, a ma Szerbiához tartozó Zentán. Magassága 180 cm, versenysúlya 81 kg. A vajdasági település nevének hallatán a történelemben járatosak azonnal citálják, hogy 1697. szeptember 11-én a helység határában mért irtózatos vereséget a Savoyai Jenő főherceg által irányított császári sereg a török erőkre. Akik labdarúgásunk törtérijával boldogulnak el jobban, azok rögtön tudják, hogy a visszacsatolás után Zentai AK (ZAK) nevet viselő együtteshez tartozott 1943 és 1945 között játékos-edzői minőségében minden idők egyik legjobb magyar jobbszélsője, Markos Imre.

Niko a vajdasági ligában játszó FK Sentában kezdett futballozni, 1996-ban. Az édesapja és a bátyja is rúgta a labdát. Édesanyja magyar, ezért már elfogadhatóan beszélte a nyelvünket, amikor érettségi után, 2006-ban ájtott Magyarországra, és az NB II-es Barcsi SC-ben folytatta labdarúgópályafutását. 18 mérkőzésen háromszor volt eredményes a déli piros-fehérek szerelésében. Azért nem többször, mert megsérült. 2007-ben fél szezon alatt, 14 mérkőzésen 11 találatig jutott az NB II-es Kaposvölgye VSC színeiben. Nem volt véletlen tehát, hogy felfigyeltek rá a Kaposvári Rákóczi vezetői. 2008 februárjában igazolt a somogyi zöld-fehérekhez, akik híresek arról, hogy jószerével ismeretlen játékosokból piackepés futballistákat nevelnek, majd értékesítik őket. Március 1-jén góllal mutatkozott be az élvonalban az FC Fehérvár ellen. Két év alatt (2008 tavasz, 2008–2009, 2009 ősz) 49 bajnokin 30 gólt „termelt” a Rákóczi képviselésében. Félelmetes hatékonysággal használta ki a helyzeteit, ahogy mondani szokás, született gólvágó. 2010 elején csatlakozott a nagy terveket szövő Videoton FC keretéhez. Ott folytatta, ahol Kaposváron

Fotók: mlsz.hu

ősszel (15/10!) abbahagyta, 15 meccsen nyolc góllal növelte első féléves teljesítményét. Gólkirályi címe mellé odatehette a piros-kékekkel szerzett két ezüstérmét is. Az egyiket a bajnokságban, a másikat a Szuperkupa-döntő után kapták.

A következő idény még jobban sikerült az egyesületnek: megnyerte története első bajnoki címét. Igaz, Nikónak kevésbé ment, mint azelőtt (24/8), nem ízlett neki az André Alves mögötti másodhegedűs szerepe. A Magyar Kupában vigasztalódhatott volna, ám a Kecskeméti TE-vel szemben – noha ő gólt szerzett – 3-2-re kikapott a Vidi. Hamar sikerült a visszavágás: a Szuperkupát a már Paulo Sousa által irányított gárda nyerte meg 1-0-ra. Nikolics az utolsó másodpercekben lépett a Széktői Stadion gyepszőnyegére. Tulajdonképpen, ha nem is háromszor, mint Ludas Matyi, de kétszer visszavágtak: 2012-ben a Ligakupát is megszerezték a KTE előtt (3-0). A vajdasági

támadó ismét csere volt, azonban néhány perc is elegendő volt neki ahhoz, hogy belője a harmadik gólt a hazaiak kapujába. Az esztendő Szuperkupáját Debrecenből vitték haza a vidisek. Niko (jó szokása szerint) az Oláh Gábor utcában is csereként szállt be, 1-1-nél. A hosszabbítás nem hozott újabb gólt, jöhettek a büntetők, amelyeket a fehérváriak értékesítettek jobban. A higgadt Nemanja Nikolics lőtte az elsőt Nenad Novakovics hálójába.

A Videoton 2011 óta minden évben az esélyesek egyikeként vágott neki a bajnokságnak, de 2015-ig egyszer sem tudott újabb elsőséget szerezni. 2012-ben a DVSC-Teva, 2013-ban a Győri ETO mögött lett második. Utóbbi évben megnyerhette volna legalább a Ligakupát, ellenben a Ferencváros 5-1-re megverte a Nikoliccsal felálló Videotont.

2014-ben ismét veszítettek a fehérváriak a Ligakupa döntőjében, ezúttal a DVTK ellen. A bajnokság társgólkirálya (18 találattal osztozott a büszke címen a paksi Simon Attilával) ezen a találkozón nem talált a kapuba.

2015-ben sokan úgy vélték, mind a négy honi sorozatot behúzzhatják a fehérváriak, végül azonban meg kellett elégedniük „csak” a bajnoki arannyal. Az FTC a Magyar Kupa döntőjében 4-0-ra, a Szuperkupában 3-0-ra megverte őket. Az elsővel ellentétben az utóbbin, a július 5-én megrendezett fináléban Niko már nem lépett pályára, tudniillik nem tudott megállapodni a folytatásról a Videoton irányítóival. 2015 gólkirálya (21 találattal), aki megkapta az MLSZ-től az év legjobbjának járó díjat, elhagyta Székesfehérvárt. Rekorderként távozott: 1999, Illés Béla harmadik gólkirályi címe óta ő az első – ha úgy tetszik, a XXI. században eddig az egyetlen –, aki háromszor is elnyerte a mesterlövészek koronáját.

Az érmei leltára: két bajnoki arany (2010–2011, 2014–2015), három bajnoki ezüst (2009–2010, 2011–2012, 2012–2013). Egy Ligakupa-arany (2012), két Ligakupa-ezüst (2013, 2014). Két Szuperkupa-arany (2011, 2012), egy Szuperkupa-ezüst (2010). Két Magyar Kupa-ezüst (2011, 2015). Csak a Magyar Kupát nem tudta megnyerni. Érdekes, hogy noha rengeteg gólt szerzett székesfehérvári pályafutása alatt a bajnokságban (149 mérkőzésen 87-et), csak az utolsó két idényre lett biztos kezdőjátékos. 2010–2011-ben 24-ből 15, 2011–2012-ben 30-ból 20, de még 2012–2013-ban is 27-ből 10-szer csereként szállt be.

2015. június 8-án hároméves szerződést írt alá a lengyel bajnokság második helyezettjéhez, a varsói Legiához.

Egervári Sándor, az akkori szövetségi kapitány már az évtized elején szívesen beválogatta volna a magyar állampolgárságot kérelmező csatárt a válogatottba. Niko 2011. január 28-án letette az esküt. Miután magyarrá lett, 2013. október 11-én felhúzhatta magára a címeres mezt. Bemutatkozása rossz emlék: Hollandia Amszterdamban 8-1-re legázolta Egervári Sándor legénységét. Nikót 1-6-nál vetette be a szövetségi kapitány. Németh Krisztián helyett állt be a 79. percben. 2015. június 13-ig tizenháromszor szerepelt a nemzeti tizenegyben, az andorraiak, az oroszok és a litvánok kapuját vette be egyszer-egyszer. 2014. október 11-én a lábában volt a győzelem Bukarestben, ha a zicceréből sikerül bevennie a románok hálóját, nyerünk, és belőle nemzeti hős lesz. Ám, amint tudjuk, a „ha” nem játszik ebben a sportágban...

Fotó: Új Szé

Niko vajdasági esküvője

Világklasszis lehetett volna, vb-döntősök előzték meg

Petry Zsolt Budapesten született 1966. szeptember 23-án. Magassága 186 cm, versenysúlya 82 kg. A BVSC-ben, illetve az MTK-VM-ben nevelkedett. Első NB I-es mérkőzésére 1986. április 13-án került a sor, a kék-fehérek 1-0-ra nyertek Tatabányán. Az 1985–1986-os bajnokságban négy meccsen szerepelt a Hungária körúti csapatban, a következő szezonban egyszer. Ez utóbbi is elég volt ellenben ahhoz, hogy 20 évesen magyar bajnoknak mondhassa magát. A címyerés után a Képes Sportban Lakat T. Károly – több más egyéb mellett – azt kérdezte a bajnoksapat tagjaitól, ki a kedvenc edzőjük. Egyedül az akkori tartalékkapus nem Verebes Józsefet említette, s ezt a Mágus nem felejtette el neki.

Petry akkor már többszörös ifjúsági válogatott, sőt U18-as Európa-bajnok volt. 1982-ben és 1983-ban összesen tízszer jutott lehetőséghez az U16-os válogatottban. 1983-ban és 1984-ben az U17-es korosztállyal nyolcszor lépett pályára. 1984-ben U18-as Európa-bajnokságot nyert, valamennyi mérkőzésen (Minszk, Moszkva) ő állt Bicskei Bertalan aranyérmes tanítványainak kapujában. A tizenegyesek háritásával a megnyert finálé egyik hőse volt. Az U18 hálóját 1984-ben és 1985-ben 15-ször őrizte. Kint járt az 1985-ös junior (U20) világbajnokságon, mindhárom csoportmeccsen ő védett Jerevánban. Nagyon balszerencsés volt a magyar legénység, sorshúzással esett ki. 1986 és 1990 között tízszer lehetett tagja az U21-es garnitúrának. 1988-ban a ligaválogatott tagjaként Szöulban, az Elnök-kupán vett részt. 1988 és 1991 között az A-válogatott keret három (nem hivatalos) meccsén játszott. 1990-ben négyszer az ötkarikás gárdában védették. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1987-ben a Videotonba igazolt, ahol nem volt egyszerű vállalkozás a Bp. Honvédba távozó Disztl Pétert feledtetni a szurkolókkal. Megbirkózott a feladattal, bekerült az A-válogatottba. (1988. november 25-én debütált, Athénban a 83. percben állt be éppen Disztl Péter helyére. A görögök akkorra már berúgták mindhárom góljukat a 3-0-ra elveszített találkozón.) Tisztában volt az értékeivel, de ezt nem mindig kezelte jól. Forrófejűen rossz döntést is hozott. 1990. március 20-án a válogatott az Egyesült Államok ellen játszott. Petry előtte közölte Mészöly Kálmánnal, hogy nem ül le a kispadra, csak akkor vállalja a szereplést, ha védhet. Válaszul a szövetségi kapitány kitette a keretből. Röviddel az eset után elnézést kért Mészölytől, aki megbocsátott neki, s ősszel ismét meghívta a legjobbak közé.

A kapus 1990-ben visszaköltözött a fővárosba. Döntő volt az elhatározásában, hogy a Bp. Honvéd hívta, illetve hogy egy játékosársra feleségével folytatott szerelmi ügy miatt a csapaton belül kissé megfagyott körülötte a levegő. Decemberben, miután előtte szenzációsan védett a

Fotó: Gal-Labdarúgók

válogatottban az angolok ellen, Londonban, az MLSZ az év játékosának jelölte. A Bp. Honvéd SE 1990–1991-es bajnoksapatában valamennyi mérkőzésen ő védett. 1991-ben nagy megtiszteltetés érte: egy marokkói gálamérkőzésre meghívták a világválogatottba.

Akkor úgy festett, évekre kibérli a kapusposztot a nemzeti tizenegyben, ám Verebes József kapitánysága idején háttérbe szorult. Addigra már légiósnak állt, s kiválóan védett Belgiumban. 1991 és 1995 között négy idényen át a KAA Gent kapuját őrizte, összesen 118 mérkőzésen (Idényenkénti sorrendben: 30, 32, 23, 33 találkozon.) Első idényében az UEFA-kupa negyedöntőjébe jutott csapatával, csak az Ajax állította meg őket.

Az 1995–1996-os szezon előtt elhagyta Németalföldet. Törökországba ment, 30 meccsen óvta az ankarai Gençlerbirliği SK hálóját. Érdekes, hogy ott is belga edzője volt, a játékosként világhírű Georges Heylens. Erre az idényre esett utolsó válogatottsága is, 1996. május 18-án, az angolok ellen húzott kesztyűt 38., s egyben utolsó alkalommal a nemzeti tizenegyben. Bár hányatott pályafutás jutott neki a legjobbak között, egészen 2002-ig csak a két vb-döntős kapus, Grosics Gyula és Szabó Antal védett nála többször a magyar válogatottban. Akkor előzte meg Király Gábor.

A következő idényt már ismét Belgiumban töltötte, 29 mérkőzésen röpködött az RSC Charleroi gólvonala előtt. Három magyar klubtársa is volt a Zebráknál: Balog Tibor, Bukrán Gábor és Jován Róbert. 1998 nyarán rossz döntést hozott: átszerződött Hollandiába, a Feyenoordhoz. Attól kezdve kisiklott pályafutása vonata, s már nem is „talált vissza” a helyes sínparra.

Egyszer sem kapott helyet az 1997–1998-as Bajnokok Ligájában szereplő, a csoportjában a 3. helyen záró rotterdami tizenegyben. Sem ott, sem a holland bajnokságban. A később a Liverpoolban és a Real Madridban is megforduló Jerzy Dudek 1997 nyaratól évekre „kibérelte” a posztot a rotterdamiaknál. Petry tovább is állt, de a Bundesliga 1-ben sem javult a helyzete, az 1998–1999-es évadban végig az Eintracht Frankfurt kispadján ült. Csapatátársa volt Pisont István.

Németországból 2000 elején hazatért, az MTK Hungária FC „fél évre szerződtette, amolyan biztonsági tartalékként”. (*Focivilág 2000. február 16.*) Hamarosan távozott a Hungária körútról, Finnországba, a Kotkan TP-hez került. Nem sok időt húzott le a KTP-nél, de részese volt egy sikernek, a bajnoki élvonalban csak vergődő gárda kupadöntőt játszhatott (és veszített). Pár hónapot a Jokeritnél is eltöltött, mielőtt az északi nyelvrokonoktól hazatért volna a Vác FC Zollnerhez. Ott ellenben szerződést nem kapott, így hivatalosan a Kotkan TP-től igazolta át 2001 nyarán a Rabóczki Balázs utódát kereső Dunaferre. Eleinte ő volt az első számú kapus – jól és rosszul is védett, utóbbiak közül emlékezetes az Olympiakosz Nicosia elleni győri UEFA-kupa-mérkőzés, amelyen négy gólt kapott –, ám miután Rabóczki visszatért, kiszorult a csapatból. Sőt, miután úgy vélte, még Bitá László is eléje került a sorban, november végén a távozás mellett döntött. 2002 elején a német területi bajnokságban szereplő SC Padernborn 07-hez szerződött, majd 2002 nyaratól 2004-ig az SV Babelsberg 03-at erősítette. 2004–2005-ben ismét az SC Padernborn kapusa, majd négy éven át, 2009-ig a kapusedzője volt. 2008-ban – Erwin Koeman szövetségi kapitánysága alatt – a magyar válogatott mellett is ellátott kapusedzői feladatokat. 2009-től 2015-ig hasonló minőségben a TSG 1899 Hoffenheim stábjába tartozott. 2015. június 26-án ismét váltott: kétéves kontraktust írt alá a Dárdai Pál által irányított Herthához. Berlinben is a kapusok felkészítése a feladata.

Olyan, mint a kitörni készülő vulkán

Pintér Attila 1966. május 7-én született Salgótarjában. Magassága 185 cm, versenysúlya 85 kg. Édesapja kapus volt a Salgótarjáni Síkúvegyvár SE-ben, utóbb a klub létesítményeinek a gondnokaként dolgozott. Édesanyja ugyancsak a klub alkalmazottja volt, szertárosként és a büfé vezetőjeként. A család a pályával szemben lakott. Az Attilánál hat évvel idősebb báty, Zsolt is ebben a csapatban védett, érthető tehát, hogy az öcs is ott szeretett volna futballozni, ahol egyébként labdát szedett a felnőtteknek. Aztán mégis a város kedvence, az SBTC fehér-fekete szerelésében kezdett. Később a Stécéből igazolt át az üvegyáriakhoz. 1983-ban a területi bajnokságban szereplő Balassagyarmat játékosaként vett részt a taskenti U18-as tornán, viszont a gyarmati kitérő után 1984-ben újból a Salgótarjáni Síkúvegyvár labdarúgója lett. *(Rochy Zoltán gyűjtése)* Közben rövid ideig a kispestiekénél is próbálkozott. Erről nyilatkozta *Várkonyi Sándornak*, a *Labdarúgás* újságírójának: „(...) Igen, de tulajdonképpen csak papíron. Leigazolt a Bp. Honvéd, pár edzésen részt vettem, aztán mentem haza. Túl fiatal voltam, nem éreztem jól magam a fővárosban. Erről ennyit.” Ez 1984-ben történt.

A szakmabeliek felfigyeltek a magasra nőtt, robusztus, jó rúgótechnikával felvértezett, kitűnően fejelő védőre, rögtön az ifjúsági válogatott moszkvai diadala után szerződtette a Ferencváros. 1984. szeptember 1-jén mutatkozott be a zöld-fehérek között a SZEOL AK ellen. Az 1984–1985-ös NB I-es bajnokságban huszonhat meccsen egy, az 1985–1986-osban 27 találkozón öt gólt szerzett, ami igazán figyelemre méltó teljesítmény volt a reményteljes középhátvédtől.

Az ifjúsági válogatottban Bicskei Bertalantól már 1983-ban lehetőséget kapott, sőt pillére volt 1984-ben az U18-as Európa-bajnok együttesnek a Szovjetunióban. A döntőt záró szétlövésben – elsőként a mieink közül – bebombázta a maga tizenegyését. Abban az évben összesen nyolcszor lépett pályára az U18-as együttesben, s egy gólt szerzett, míg az U21-ben négyszer küldték harcba. 1985-ben háromszor jutott szóhoz az U21-es gárdában. Tagja volt az 1985-ös junior-világbajnokságon szereplő csapatnak, amelyik csak nagy balszerencsével, sorshúzással esett ki Jerevánban, a csoportmérkőzések után. A tornán négyszer játszott, két gólt rúgott, mindkettőt 11-esből. 1986-ban utánpótlás Európa-bajnoki bronzérmes lett, ötször szerepelt ebben az U21-es társaságban. Még 1987-ben is háromszor volt U21-es válogatott. 1987-től 1988-ig négy mérkőzést vívott az olimpikonok között. 1986 és 1991 között a nagyválogatott keret tíz (nem hivatalos) találkozáján jutott szóhoz. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Hamarosan az A-válogatottban is felvirradt a napja, 1986. október 15-én, Komora Imrénél debütálhatott. A társai által Pinyőnek becézett futballista 1991. október 30-ig hússzor lehetett tagja a nemzeti tizenegynek. A címeres mezben szerzett három találata közül kettőt a spanyolok elleni világbajnoki selejtezőn ért el. 1989. október 11-én a világhírű Andoni Zubizarreta kapujába juttatta be kétszer a labdát, 0-2-ről egyenlített a Népstadionban.

Az FTC-vel labdarúgóként nem tudott bajnoki aranyat nyerni, be kellett érnie két ezüstéremmel (1988–1989, 1990–1991) és egy bronzsal (1989–1990).

1986. április 30-án vívta első Magyar Népköztársasági Kupa-döntőjét a Népstadionban, ahol húszezer néző előtt 0-0-ra végzett a Ferencváros a Vasassal. A büntetőrúgásokat Pintér kezdte, és nem is rontotta el, azonban társa, Szántó Gábor kihagyta a magáét, ezért a hibátlanul lövő angyalföldiek vihették haza a trófeát. 1989. június 14-én újfent veszített az MNK fináléjában, akkor a Bp. Honvéddal szemben (0-1). Két esztendő múlva, 1991. június 18-án kárpótolta őt a sors, Diósgyőrben csapatkapitányként vehette át a serleget, a Váci Izzó MTE-t győzték le 1-0-ra az újból Magyar Kupának nevezett díjért.

1990 tavaszán az antwerpeni Beerschot VAV együttesében légióskodott, és ami korábban szinte elképzelhetetlen volt: lila-fehér szerelésbe öltözött. 13 meccsen erősítette a belgákat, négy találatot ért el. Az 1990–1991-es bajnokságban megint az Üllői úton játszott, ám a jövőt a posztján egyre inkább Telek András jelentette a IX. kerületieknél. Pintér Attila ezüstéremmel búcsúzott a „zöld sasoktól”, akiknek színeiben mindent egybevetve 269 alkalommal szerepelt és 30 találatot ért el. (www.tempofradi.hu)

1991 őszén a BVSC-MÁVTRANSSPED-et erősítette, csapattársa volt Várhidi Péter, a mesztere pedig Kisteleki István. A későbbiekben a két futballistából szövetségi kapitány, az edzőből pedig MLSZ-elnök lett. Pintér Attila 16 meccsen egy gólt rúgott a zuglói klub színeiben a bajnokságban..

1992 tavaszán Szlovákiában, a dunaszerdahelyi DAC-ban folytatta, de az ősz már a második ligás Budafoki MTE-nél találta, ahol 13 mérkőzést vívott és egyszer talált a kapuba. 1993 tavaszán 13 meccset játszott Verebes József ETO-jában, egy gól fűződött a nevéhez. A következő (1993–1994) bajnokságot a Rába ETO-nál töltötte. 1994 őszén kettős játékgengedéllyel az NB II-es Bajai FC-ben rúgta a labdát és a gólokat (14/6). A kiskunságiaknál rábízták a játékos-edzői szerepkört is.

1995 tavaszán Verebes József a Vasasnál kapott kispadot, Pintér Attila követte a Mágust. Néhány kudarc után Illovszky Rudolf ült Verebes helyére, és a legendás Rudi bácsi már nem számolt a szívritmuszavarral, valamint súlyproblémákkal küzdő védővel.

Verebes József 1996 áprilisában Diósgyőrbe került, természetesnek tűnt, hogy Borsodba hívja egyik kedvencét. És a duó közel járt a bravúrhoz: a piros-fehérek osztályozót vívhattak az élvonalért a fehérvári Parmalat FC ellen. Az első mérkőzésen, idegenben Pintér értékesített egy büntetőt, viszont 2-1-re a piros-kékek győztek. A visszavágón telt ház előtt, pokoli hangulatú összecsapáson 2-1-re megnyerte a 90 percet a DFC, a hosszabbításban azonban a vendégek kiegyenlítették (2-2), nem sikerült a feljutás.

Pintér Attila visszavonult, hogy elindítsa edzői karrierjét. 1997 és 1999 között a Sárvári FC, 2000 és 2002 között a Celldömölki VSE-Antók FC, a 2002–2003-as szezonban a Pápai ELC szakvezetője volt. (*Futballrajt 2002–2003*)

Amikor a vagonos celldömölki üzletember, Antók Zoltán szerepet vállalt Sopronban, vitte magával pártfogoltját, az egykori „nógrádi fenegyereket” is, aki Komjáti Andrást váltotta a Húség városának klubja élén. (*Focivilág 2003. június 18.*) „A korábbi válogatott középhátvéd ezzel megkapta élete első lehetőségét egy élvonalbeli csapat kispadján. Úgy gondoljuk, hogy a vezetők némi kockázatot vállaltak a véleményét mindig vállaló Pintér szerződtetésével, ám az is igaz, hogy a halvérúséggel nem vádolható szakember megalkuvást nem ismerő személete

kedvező fogadtatásra talált a szurkolók és a játékosok körében, munkájának minőségét pedig majd eldöntik az eredmények.” (*Futballrajt 2003–2004*)

Nem is sokára, 2003 telén, Garami József helyére az FTC-hez került. Sikeres volt, duplázott, megnyerte a bajnokságot és a Magyar Kupát (a Honvédot győzték le a döntőben 3-1-re) a csapattal, ám az aranyak dacára a játékosok levélben lázongtak ellene, kifogásolták a stílusát és a módszereit. Furulyás János elnök válaszlépésében menesztette Pintért. A kirúgott edző nem hagyta annyiban, bíróságra vitte az ügyet. Nem valami szépen váltak el a felek... (*Focivilág 2004. július 7.*)

2004. október 30-án a Sopron 2-1-re kikapott ott-hon a ZTE-től, és akkor Dajka László szerepkörét Pintér Attila vette át. „Az új szakvezető munkája igazán tavasszal látszott meg a gárdán, olykor látványos, közönségszórakoztató mérkőzéseket játszott az együttes.” (*Futballszezon 2004–2005*)

2005. május 11-én nemes bosszút állt a Ferencvároson, ugyanis az általa kormányzott Matáv FC tönkrevverte a székesfehérvári, botrányokkal tarkított kupadöntőben a Fradit (5-1). A tréner két év alatt kétszer is elhódította aktuális klubjával a serleget.

2005. december 20-án a Vasas edzője lett. Felemásan szerepelt, az angyalföldi csapat vele jutott be a Magyar Kupa döntőjébe, és vele végzett a 15. helyen az NB I-ben. A magyar futballban addig soha nem látott siker kapujába került: ő lehetett volna az első edző, aki három egymást követő kiírásban három különböző csapattal megnyeri a Magyar Kupát. A harmadikat azonban tizenegyespárbajban elveszítette a piros-kékekkel a Fehérvár ellen.

2009-től 2011-ig Győrben dolgozott, bronzérmes lett a gondjaira bízott legénységgel. Az Európa Ligában is szépen meneteltek a zöld-fehérek, kiütötték a szlovákiai FC Nitrát (2-2 és 3-1), az örmény FC Atyraut (3-0 és 2-0), büntetőkkal idegenben (!) a francia Montpellier Hérault SC-t (0-1 és 1-0), csak a Dinamo Zagreb állította meg őket (0-2 és 1-2).

2001. március 5-én a Vasas megverte az ETO-t Győrben, akkor Pintér Attila távozott a posztjáról. Egy esztendő múlva visszatért, hogy 2012-ben bronzérmet, 2013-ban aranyérmet nyerjen tanítványaival az OTP Bank Ligában. A duplázás nem sikerült, a Magyar Kupa döntőjében – elsősorban Adamo Coulibaly remek teljesítményével és két találatával – a DVSC 2-1-re győzött ellenük Kispesten. 2013. július 13-án, a Szuperkupa-fináléban vettek elegáns revánst a győriek a Lokin a Puskás Ferenc Stadionban (3-0).

2013. december 19-én az MLSZ Pintér Attilát kinevezte a magyar labdarúgó-válogatott élére, ám az északirektől a budapesti Groupama Arénában elszenvedett vereség (1-2) után, 2014. szeptember 18-án – részben az ellene forduló közhangulat miatt – távoznia kellett. Őt hazai mérkőzésen dirigálta a nemzeti tizenegyet, két győzelem, egy döntetlen és két vereség volt a mérlege.

Soha nem kímélte a hangszálait

Megénekelte királyát a Honvéd-tábor

Pisont István 1970. május 16-án született az orosházi kórházban. Magassága 173 cm, testsúlya 77 kg. A család Gádoroson élt, az édesapja ott futballozott, s bár ő már nem láthatta játszani, kisserként mindenkitől azt hallotta, hogy a papa micsoda remek labdarúgó volt. A középső Pisont fiú is Gádoroson ismerkedett meg a játékkal, miközben András nevű bátyja már Gyulán rúgta a labdát. István őt tartja a példaképének, illetve Nyilasi Tibort, mivel kölyökként fanatikus Fradi-szurkoló volt. (25 év 25 labdarúgója, Bp. Honvéd, Kispest-Honvéd) Egyébként a fiverei közül András az 1986–1987-es idényben egy mérkőzésen az élvonalban is játszott a Békéscsaba tagjaként, de pályafutása nagy része Orosházához, Szarvashoz és Kecskeméthez kötődik. Az öccsének, Richárdnak az NB II-es Vecsés jelentette pályafutása csúcspontját, ám játszott Izraelben (Hapoel Lud), Hódmezővásárhelyen, Szarvason, Szentesen és persze Gádoroson is.

A fiúk nehéz körülmények között nőttek fel, a válogatott játékos erről kertelés nélkül beszélt 2010-ben az *evangelikus.hu* című portálon, miután híre ment, hogy rajongott édesanyjuk halála

után kápolnát emeltek emlékére a gádorosi temetőben: „Édesanyánk minket, ötünket, egyedül nevelt fel, mert apánk az öcsém születése után elhagyta őt. Nagyon hátrányos helyzetű család voltunk. Cigány származásunk miatt lenéztek, és anyukánk napi gondokkal küszködött. Nem volt ennivalónk, ruhánk, de ő becsülettel felnevelt, kiiskoláztatott mindannyiunkat. Áldott asszony volt, azt kívánám mindenkinek, hogy ilyen anyja legyen. Ez a világ nem ilyen lenne, ha ő lenne mindenki anyukája.”

Pisont István még Gádorosról került be az ifjúsági válogatottba, 1987-ben az U18-as csapatban 3 találkozót vívott. 1989-től 1991-ig az olimpiai együttes (amely azonos volt az U21-gyel) 11 mérkőzésén vetették be. 1991-ben az A-válogatott keret két (nem hivatalos) 90 percén szerepelt. (Rochy Zoltán gyűjtése)

A nagyválogatottban 1991. február 19-én mutatkozott be, Rosarióban (75 000 néző előtt) veszítettünk a világbajnoki ezüstérmes Argentínával szemben 2-0-ra. Az újoncot az 59. percben küldte be Keresztúri András helyére Mészöly Kálmán szövetségi kapitány.

1999. október 9-én búcsúzott el végleg a címeres meztől, amelyet 31-szer ölthetett magára, azon a napon Európai-bajnoki selejtezőn 3-0-s vereséget szenvedtünk Lisszabonban Portugáliától. Egyetlen találatot ért el a nemzeti tizenegyben, 1998. október 10-én az azeriek kapusának eszén járt túl Bakuban (4-0).

Kanyarodjunk vissza futballkarrierje kezdetéhez! Gádorosról András bátyja unszolására 1988-ban az NB II-es Szarvasi Vasashoz igazolt az akkor már esztergályos szakmunkás-bizonyítvánnyal rendelkező „öcsös”. Nem időzött sokáig az arborétumáról híres városban, három meccse után behívták katonának, és a Bp. Honvédhoz irányították. Ketten is felfedezték. Egyrészt a katonaklub akkori szakosztályvezetője, Kozma Mihály, aki járta az országot, s felfigyelt a tehetséges fiúra.. (6:3 Futballmagazin 2006. szeptember) Ugyanakkor Szurgent

Lajos is meglátta benne az isteni szikrát, amikor megnézte a Szarvas egyik bajnokiját. (25 év 25 labdarúgója)

1988-tól 1994-ig tartozott a piros-fehérek, majd – a színcserét követően – a piros-feketék kötelékébe, 154 mérkőzésén 21 góllal örvendeztette meg az akkor még népes publikumot, amely őt, a „legnagyobb királyt” megénekelte. 1989. március 11-én, Győrben mutatkozott be az élvonalban, 12 találkozózn jutott szóhoz a Honvéd bajnokságában. Az 1990–1991-es aranyérmesek valamennyi mérkőzésén szerepeltették. Csak a kapus, Petry Zsolt és Gregor József mondhatta ezt el még magáról. A következő bajnokságban bronzérmes helyen zártak a kispestiek, ellenben az 1992–1993-as küzdelmeket megint a tabella legtetetjén fejezték be. A mokány karmester 18 alkalommal kapott bizalmat az edzőitől. (Három is volt abban a szezonban: Verebes József, Szurgent Lajos és Martti Kuusela.) Az arannyal még nem fejezte be a kispesti éremgyűjtő tevékenységét, az 1993–1994-es bajnokság végén ezüstérmet vehetett át. Ehhez tegyük hozzá képzeletben az 1989-ben elhódított Magyar Népköztársasági Kupát. A Ferencváros elleni nyertes (1-0) fináléban a 46. percben állt be Kovács Kálmán helyére. Egy esztendő múlva megvédhették volna a serleget, de Tatabányán a Pécsi MSC győzött 2-0-ra. Az elbukott döntőt Pisont végigjátszotta.

Az 1994–1995-ös szezonban a belga RSC Charleroi csapatában 18 találkozózn egyszer volt eredményes. Valóságos magyar kolónia alakult akkor ki a „zebráknál”, ott légióskodott Gulyás István kapus, Balog Tibor és Bukrán Gábor is.

Az 1995–1996-os idényben már Izraelben, a Beitar Jerusalemben profiskodott, ahol 18/6-os volt a mutatója. A sárga-feketékkel bronzérmet szerzett. Osztozott örömeben Sallói István és Czéch László is, akik a csapattársai voltak. Az 1996–1997-es évadban 22 bajnokiján ötször talált a kapukba, s bajnok lett a Beitarral, Sallói társaságában. Az 1997–1998-as bajnokságban ihletett formában teljesített, a 29 fellépésén 14-szer zörgette meg a hálókat. Nem is maradt el a jutalom, a jeruzsálemiek megvédték a bajnoki trónusukat. A házi góllövőlista első négy helyezettje közül három magyar volt: Sallói (16), Pisont, valamint az új szerzemény, Hamar István (9). Az idény elején a Beitar, miután a Sporting ellen kiesett a BL-selejtezőben, az UEFA-kupában, a mindig pokoli hangulatú hazai katlanban Pisont és Sallói egy-egy góljával 2-1-re megverte az FC Bruges-t.

Az Izraelben is közönségkedvenc Pisont 1998 nyarán váratlanul országot és kultúrát váltott, a Bundesliga 1-et vette célba. Az 1998–1999-es bajnokságban 15/0 szerepelt a neve mögötti statisztikában az Eintracht Frankfurtnál. (Klubtársa volt Petry Zsolt, aki azonban egyetlen meccsen sem védett.) Rosszul szerepeltek a „frankok”, a 15. helyen végeztek. Pisontot a lapok az „új Détáriként” harangozták be, ám nem igazolta jó hírét Németországban. A játékedénye, valamint a ki nem fizetett járandóságai körül is elhúzódó vita folyt a labdarúgó és a jeruzsálemi klub grémiuma között, ezért Frankfurtban sokáig normálisan edzeni, a futballra koncentrálni sem tudott. (*Focivilág 2004. január 7.*) 1999-ben visszatért a Szentföldre, de nem a korábbi kenyéradójához, hanem a Hapoel Tel-Avivhoz, Izrael egyik legnépszerűbb alakulatához. (Igaz, az edző, Dror Kashtan korábban a Beitarban már dolgozott vele.) Az 1999–2000-es ligát a piros-fehérek nyerték meg, sőt dupláztak, miután megszerezték a kupát is. A csapat egyetlen magyarja 36 bajnokin hat gólt szerzett. A következő idényt 25/2-es mutatóval és bajnoki ezüstéremmel záró középpályás ismét kapott egy honfi- és klubtársat, Halmai Gábort. A 2001–2002-es UEFA-kupában kivágta a rezet a Hapoel,

főként magyar irányítója ragyogó teljesítményének köszönhetően elbúcsúztatta a Lokomotiv Moszkvát, az AC Parmát és a Chelsea-t is. Mi több, a nagyhírű Milant is megverte Cipruson 1-0-ra. A visszavágót a televízió közvetítette, rengetegen láthatták idehaza is, micsoda balszerencsével esett ki a közel-keleti gárda, hisz csak egy öngól juttatta tovább a lombard „ördögöket”. Pisont a bajnokságban 28 meccsen két gólt szerzett.

2002 nyarán az MS Ashdodhoz igazolt. Hét mérkőzésen játszott, sem őt, sem magyar klubtársát, Boér Gábort nem kedvelte az edző, Elisha Levi. Pisont hamarosan klubot is váltott, tavasszal a helyi legenda, Eli Ohana által irányított Bnei Yehudában 16 találkozón egyszer volt eredményes. Nagyon megszerette a bibliai tájakat, hívő római katolikusként elzarándokolt a kegyhelyekre. Héberül tűrhetően kommunikál, mellette elsjátította az angolt is. (www.delmagyar.hu/sport)

2003 nyarán hazajött az MTK Hungáriába. „Elmondható, Halmi és Pisont nemcsak kiváló labdarúgó, hanem megfelelő nemzetközi rutinnal is rendelkezik. Egy baj van csupán, hogy sérülés miatt mindkét játékos kihagyta a nyári felkészülést.” (*Futballrajt 2003–2004*)

A barátai, futballista társai által Trezinek becézett, nagyszerű pályafutást befutott középpályás 2004 nyarán Vecsésre távozott (*Futballrajt 2004–2005*), 2008-ig szolgálta az ottani labdarúgást, 2006-tól játékos-edzőként is. 2009 augusztusában Sárísápra igazolt. (*Sárísápi Hírmondó 13. évfolyam 2. szám*) 2011 tavaszán még játszott a helybéli Bányászban. (sportgeza.hu/futball)

2009 januárjától 2015 áprilisáig a különféle korosztályos válogatottak mellett látott el funkciókat. Önkéntes távozása után a *Nemzeti Sport* megvonta szövetségi edzői munkálkodásának mérlegét: „Az elmúlt több mint hat évben közel 150 nemzetközi mérkőzésen ült a korosztályos válogatottak kispadján edzőként vagy másodedzőként. Az utóbbi években több korosztályos válogatottnál is ért el részsikereket, az 1995-ös és az 1996-os születésű játékosokkal egyaránt U17-es Európa-bajnoki elitkörbe jutott, és mindkét esetben csak kevéssel maradt le csapatával a kontinensviadalról, előbbi esetében pusztán adminisztratív okok miatt nem jutott be a nyolcas döntőbe együttese. Stábtag volt a 2009-es U20-as világbajnokságon, és tavaly nyáron másodedzője volt a vb-részvételt kiharcoló U19-es együttesnek is. Pisont István szövetségi edzőként 15 tétmérkőzésen vezetett utánpótlás-válogatottat, mérlege 10 győzelem, 4 döntetlen, 1 vereség. Csapataival több nemzetközi viadalt is megnyert, köztük a hazai rendezésű Telki-kupát.”

2015 júliusában az 1908 Szentlőrinci AC KSE utánpótlásának szakmai igazgatója lett. (www.nemzetisport.hu)

„Volt alkalmam egyszer közelről látni őt mérkőzés közben. Figyeltem az arcát, belső átélés tükröződött rajta. Hirtelen hasított belém a felismerés, hogy ugyanezt az elragadtatott kifejezést utoljára nagyon-nagyon régen Bozsik Cucu arcán láttam.” (*Részlet Matolcsi Sándor, egykori berettyóújfalui Honvéd-drukker visszaemlékezéséből*)

Fotó: evangelikus.hu

A Pisont fivérek, Richárd és István egy játékonysági mérkőzés előtt

A Felvidék legjobb magyar csatára

Priskin Tamás 1986. szeptember 27-én született Révkomáromban, az akkor még létező Csehszlovákiában. (Nem messze attól a helytől, ahol 1825. február 18-án a nagy regényírónk, Jókai Mór erre a világra jött.) Magassága 187 cm, testsúlya 84 kg. A szlovákiai KFC Komárno együttesében kezdett futballozni, tizenhárom évesen már a megyei bajnokságban a felnőttek között „helyettesítette” a nevelőapját, Vankó Imrét. Judit asszony, az édesanyja egy a Kisalföldnek adott 2006-os interjúban elmesélte, kinek is köszönhette a legtöbbet Tamás (a családban: Tomi) a pályafutása elején: „A fiúk nevelőapjáé az érdem; ő hordta magával meccsre, gyakorolt vele órákat a szomszédos panelház tövében. Kellett is, mert Tamás eleven, verekedős gyerek volt, csak a sport kötötte le, igaz, kevesen hittek benne, hogy az iskolai sportkörből a legnagyobb angol stadionok pályááig jut. A kevesek között Imre járt az élen, s annyira büszke nevelt fiára, hogy ma is abban az ötös számú mezben játszik, amiben Priskin Tamás, a Watford új reménysége a Bayern München ellen lépett pályára.” A beszélgetés egy későbbi részletében Vankó Imre elárulta, milyen erős szál is köti Tamáshoz: „Miután meghívták a magyar válogatottba, a családi ünneplés közben azt mondta nekem, engem tekint az igazi édesapjának. Na, akkor is sírtunk a feleségemmel, mint a bolondok! Mondtam is neki, hogy erre várok tíz éve.” Ha már a családi ügyeknél tartunk, a leánytestvérből, Timeából nem lett élsportoló, de az 1994-es születésű kisebbik fiú, ifjabb Vankó Imre, akit hajdanán a bátyja után kis Priskának becéztek, mostanra ugyancsak élvonalbeli játékosnak mondhatja magát. A győri klub nevelése volt, bekerült az ifjúsági válogatottba, majd miután a zöld-fehérek 2015 elején kölcsönadták a Lombard Pápának, bemutatkozott az OTP Bank Ligában is.

Fotó: mlisz.hu

Priskin Tamás gyakran kísérli meg szerelni az ellenfél meglöduló védőjét

Priskin Tamás 2000-ben Révkomáromból a Győri ETO FC-be igazolt. 2003. április 26-án, 16 és fél évesen az FTC–Győr bajnokin (1-0) debütált a magyar élvonalban. Kezdő volt, a 61. percben cserélte le Varga Zoltán. Abban a bajnokságban összesen három meccsen kapott bizalmat, gólt nem szerzett. A következő idényben ősszel csak az első fordulóban lépett pályára, de a tavaszt szinte már végigjátszotta. A 2004–2005-ös szezonban robbant be a köztudatba, 26 mérkőzésén nyolcszor volt eredményes.

„Felnőtt” pályafutása első éveiben még szlovák állampolgárságú volt, a Tomás Priškin név szerepelt az útleveleiben. Nem lehetett tagja a magyar korosztályos válogatottaknak. 2005 nyarán megkapta a magyar állampolgárságot, s azonnal az A-válogatottba kapott meghívást. Augusztus 17-én debütált, Argentínától 2-1-re kikapott a nemzeti tizenegyünk a Puskás Ferenc Stadionban. A 69. percben cserélték be. Azóta közel jutott a félszázadik válogatottsághoz,

2015. június 5-ig 49 alkalommal játszott piros-fehér-zöldben, 16-szor talált a hálókba. Legjobb sorozatát Várhidi Péter kapitánysága alatt érte el, 2006. november 15. és 2007. március 28. között egymás után öt mérkőzésen (Kanada, Ciprus, Lettország, Montenegró, Moldova) szerzett gólt a címeres mezben. 1966-ban volt legutóbb erre példa, amikor Bene Ferenc ért el hasonló szeriát. Priskin a nyolcadik válogatottsága után már hat gólnál tartott.

Addigra már légiónak állt, 2006. augusztusban egymillió fontért négy évre a Watford FC-hez szerződött.

„Élete első angliai szezonját a Premier League-ben töltötte, a *Times* című konzervatív napilap egy, öt kritérium alapján készített, speciális elemzése szerint klubja, a Watford második legjobb játékosának bizonyult. Minden sorozatot figyelembe véve 21 találkozón három gólt szerzett” – írta róla a *6:3 Futballmagazin 2007. július-augusztusi száma*. A következő évben a „lódarazsak” becenévvel illetett klubja kölcsönadta, 2008. márciustól áprilisig öt bajnoki meccsen két gólt szerezve a Preston North Endben futballozott. 2009 augusztusában az Ipswich Town 1,7 millió fontot (540 millió forintot) fizetett érte a Watfordnak. (*SkySports*)

Az Ipswich is állandóan kikölcsönözte: 2010. februártól 2010. májusig a londoni Queens Park Rangersnek, 2011. márciustól 2011. májusig a walesi Swansea Citynek, végül 2011. novemberétől 2011. decemberig a Derby Countynak.

Priskin Tamás 2012 januárjában hagyta el a szigetországot, az orosz második ligás Alanyija Vlagyikavkazhoz került, ahol kezdetben termelte a gólokat, nyelvi problémái sem voltak, mivel a szlovák tudása alapján megérti az oroszot. Az első félév után az Alanyija feljutott a legmagasabb osztályba, de ott nem tudott megkapaszkodni. A magyar csatár 23 mérkőzésen öt gólt szerzett a Real Madridot is megjárta, holland Royson Drenthét is soraiban tudó alakulatban. Decemberben a felvidéki származású csatár érdekes interjút adott a magyar Four Four Two magazinnak, amelyben összehasonlította az angol második osztályt és az orosz élvonalat: „Fontos itt is a testi erő, az, hogy fizikálisan megfelelő állapotban legyen a játékos, de amíg az angol Championshipben például ezekből megél a csatár, itt a technikai tudás is elengedhetetlen, mert ebben a bajnokságban játsszák a focit.” Egyébként már akkor arról beszélt, hogy egyszer szeretne visszatérni az NB I-be, s választottja csak a Győri ETO lenne. Éppen, hogy sikerült neki...

A 2013–2014-es idényt a második vonalban kezdte az Alanyija, de azt már anyagi problémái miatt nem tudta befejezni. A gondok akkor kezdődtek, amikor a játékosok közel fél esztendeig nem kaptak fizetést, Priskin Tamás is az Angliában megspórolt pénzéből élt. 2013 novemberében felbontotta a kontraktusát, s mivel klubja szerződést szegett, szabadon eligazolhatott. 2014 januárjában a bécsi Austriához igazolt, de az osztrákok azonnal (2014. február) kölcsön is adták Izraelbe, a Maccabi Haifának. Nehezen illeszkedett be új csapatába a Szentföldön, 11 bajnokin (amelyek közül csak ötön volt kezdő) egyetlen gólt szerzett. A Maccabi az ötödik helyen zárta az izraeli ligát. Priskin júliusban, anélkül, hogy a császárváros lila-fehérjeivel egyetlen mérkőzést is játszott volna, visszatért Győrbe. Megint nem volt szerencséje, az MLSZ a Quaestor-botrány miatt 2015 tavaszán nem adott licencet az élvonalra a kisalföldi zöld-fehéreknek, mintegy az NB III-ba „számúzta” őket. A válogatott csatár a szomorú vég ellenére becsületesen végigjátszotta az idényt, miután kiderült a nagy baj, további hat gólt szerzett. Végül 27 mérkőzésen elért 11 góllal zárta a szezont. Nem maradt a magyar élvonalban, 2015. június 5-én az ŠK Slovan Bratislava ajánlatára bólintott rá. 2015. július 2-án, a Belasi (kékek) mezében vívott első tétmérkőzésén gólt rúgott az Európa-ligában. A gibraltári Europa otthonában 6-0-ra győzött a pozsonyi gárda.

Bölöni László felfedezettje

Rudolf Gergely 1985. április 9-én született Nyíregyházán. Magassága 176 cm, versenysúlya 77 kg. Szülővárosában ismerkedett meg a sportág rejtelmeivel 1999-től, majd 2001-ben Franciaországba került, mégpedig úgy, hogy Bölöni László, a magyar anyanyelvű, 108-szoros román válogatott meglátta a magyar U14-es válogatottban, és közbenjárásával a legényke a Nancy korosztályos csapatához igazolt. Addig a nyíregyházi korosztályos együttesekben játszott. (6:3 *Futballmagazin* 2005. augusztus) Hamar felnőtté kellett válnia. Gondoljunk csak bele: gyermekfejjel, egyedül egy távoli országban, messze a hazájától, a szüleitől! Nem lehetett egyszerű a dolga.

Hosszú éveken át a korosztályos csapatban szerepelt, majd a 2005–2006-os idény fordulatot hozott. Augusztusban győztes gólt szerzett idegenben, a Calais elleni tartalékbajnokin, jelezte, hogy kész a bemutatkozásra. (*Focivilág* 2005. augusztus 31.) Január 28-án, az Ajaccio ellen volt először a kezdőcsapat tagja a Ligue 1-ben, 74 percet kapott. Abban a szezonban csupán öt bajnokin játszott, ugyanakkor klubja, az AS Nancy megnyerte a Ligakupát. 2-1-re legyőzte érte az OGC Nice-t. (Rudolfot nem nevezte edzője, az uruguayi Pablo Correa a fináléra.)

Rudolf Gergely a DVSC-Teva csapatában lett igazán ismert futballista itthon

A Rudinak becézett futballista „védőként kezdte, majd a középpályán átverekedve magát lett támadó.” (*DVSC Bajnokok Ligája műsorfüzete*) A francia élvonalban játszott nyolc találkozóval a háta mögött 2007. július 12-én a DVSC-be szerződött, amellyel az első idényében ezüstérmét szerzett, ám a következő két bajnokságot (2008–2009, 2009–2010) megnyerte.

2008. augusztus 20-án bemutatkozott a nagyválogatottban, a Puskás Ferenc Stadionban 3-3-ra végzett az együttes Montenegroval. A legemlékezetesebb alakítása az volt címeres mezben, amikor egy nem mindennapi mozdulattal eldöntötte a Magyarország–Svédország Eb-selejtezőt a 90. percben. Priskin Tamás labdáját közelről emelte Isaksson hálójába. 2014. szeptember 7-ig 28-szor szerepelt a nemzeti tizenegyben, tíz gólt szerzett.

2008-ban Rudolf tagja volt a Magyar Kupát elhódító DVSC-nek. Az első összecsapáson, Kispesten két gólt szerzett (7-0), a másodikon is szerepelt (2-1). Játszott a Ligakupáért vívott két mérkőzésen is, ám a Videoton elhalászta a Loki elől a trófeát.

Pályán volt az Oláh Gábor utcában, az MTK-val vívott Szuperkupa-döntőn is, amelyet a fővárosiak zártak sikeresebben. Azért a szétlövéskor Rudi bevágta a maga büntetőjét...

A 2009-es siófoki Szuperkupa-finálét a hajdúságiak megnyerték a Honvéd ellenében 1-0-ra, de a csatár nem lépett pályára. Tulajdonképpen a cívisek tartaléksora szerezte meg a díjat a Balaton partján. Erre azért volt szükség, mert az első csapatuk a Bajnokok Ligájáért harcolt, mégpedig eredménnyel. Egy esztendővel korábban nem sikerült a bravúr, az Elfsborg akkor kiütötte az első körben az alföldieket (0-1, 0-0). Mehettek az UEFA-kupába. Az első fordulóban, Kazahsztánban Rudolf betalált a karagandaiak hálójába (1-1), az Oláh Gábor utcában is az ő akciójával győzött 1-0-ra a Lokomotív. Nagyon ment neki a játék az UEFA-kupában. Bernben megszerezte 11-esből a vezetést a Young Boys ellen, aztán a folytatásban a svájciak legázolták a Lokit (1-4). A visszavágón az igen sérülékeny támadó nem szerepelt (2-3).

2009. június 26-án átvette a Bozsik József-díjat, miután Az év labdarúgója lett. A Zilahi-díj is a gyűjteményébe került, tudniillik az évad legjobb debreceni labdarúgójának is ő bizonyult.

2009 júliusában a svéd bajnok, a Kalmar IF ellen idegenben szerzett góllal lépett tovább (2-0 és 1-3) a piros-fehér gárda a BL-selejtezőben. Rudolf mindkét összecsapáson játszott, gólt nem szerzett, ahogyan a Levadia Tallinn elleni „pároson” is eredménytelen maradt (1-0, 1-0). Sőt, Szófiában sem talált a bolgárok hálójába (2-1), ellenben remekbe szabott gólt rúgott a Levszkinek a Puskás Ferenc Stadionban (2-0). A győzelmével a DVSC bejutott a Bajnokok Ligája csoportkörébe. A BL-ben a csatárt négy találkozóon vetették be. (A Liverpool elleni kinti 90 percet sérülés miatt hagyta ki.) A Fiorentina ellen Budapesten, majd Firenzében is a hálóba talált, s azzal – ahogy mondani szokás – el is adta magát Olaszországba.

Kritikaként azt szokták felhozni vele szemben, hogy sűrűn sérült, olykor rácsavarodik a labdára. Az sem kedvez a játéknak, hogy gyakran cserél csapatot. Egyes szurkolók véleménye szerint túlzottan anyagias, és nem róla mintáznák meg a klubhűség szobrát.

Már a DVSC-vel vitája támadt a szerződése időtartama körül. Abban a konfliktusban neki volt igaza, ugyanis a klubvezetők egyszerű számtani hibát követtek el. Utóbb jelentős botrányt kavart, hogy miközben a mit sem sejtő menedzsere gózerővel tárgyalt az Ajaxszal, ő titokban aláírt a Genoa 1893-hoz.

Rudolf 2010 és 2012 között volt a „griffesek” légiója. Közben kölcsönben szerepelt a Bari-ban, majd a Panathinaikosban. Lehet a labdarúgót bírálni, öntörvényűnek, szimulánsnak vagy nagy színésznek minősíteni, ahogyan sokan meg is teszik, azonban az AS Romának, a Juventusnak és az AC Milannak rúgott góljait lehetetlen tőle elvitatni. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a 2010 és 2012 között külföldön eltöltött időszakában mindössze 23 mérkőzésen játszott, és öt találatot könyvelhetett el. (Egyet a Genoa, kettőt a Bari, egyet a Pana színeiben.)

Úgy tért haza, hogy még kétéves szerződés kötötte a genovaiakhoz, ő azonban futballozni akart. Játszott is a Diósgyőrben (2012–2013), majd a Győri ETO-ban (2013–2015). 2014-ben ezüstérmes lett a kisalföldiekkel az OTP Bank Ligában. 2015 tavaszán meggyűlt a baja az edzőjével, a román–magyar Vasile Miriuțával, azaz Miriuta Lászlóval. A felháborodott tréner azzal vádolta, hogy a bajban nem hajt teljes intenzitással. Ki is tetette az első csapat keretéből, hogy néhány nap után visszavegye...

A Quaestor-botrány nyomán megszületett MLSZ-döntés az NB III-ba kényszerítette a Győri ETO-t, ennek következtében Rudolf Gergely 2015 júniusában szabadon igazolható státusúvá vált. A Videoton lett a következő munkaadója.

A Nagyerdő nagyhercege

Sándor Tamás 1974. június 20-án született Debrecenben. Magassága 183 cm, testsúlya 79 kg. (*Futballrajt 2002–2003*) A kálomista Rómába érkezők gyakran furcsállják, hogy a városban minden „nagy”. Ennek pedig etimológiai magyarázata, hogy tudniillik a hajdani cívis névadók – földig hajolván a nagyság misztériuma előtt – ezt a minőségjelzőt favorizálták. Lássuk a lokális példákat: Nagyerdő, Nagytemplom, Nagyállomás, Nagyposta! Azonban egészen addig nagyhercege nem volt az alföldi településnek, amíg el nem kezdett szárnyalni a „régii” Nagyerdei Stadionban a kisherceg, Sándor Tomi. Pár esztendő múltával – a honi futballszelem nem éppen emelkedett korszakában – lokisták ezreinek adta vissza hitét és önbecsülését a játékával. S akkor nagyherceg lett belőle. Akik látták mindkettőjüket, eskü alatt vallják: Komlóssy Imre óta nem volt olyan klasszisa a DVSC-nek, mint amilyen a Tobénak becézett futballista volt. És egyhamar nem is igen lesz.

A technikás tinédzser 1988-ban és 1989-ben ötször játszott az U15-ös válogatottban, s két gólt szerzett. 1989-től 1990-ig 12-szer lépett pályára az U16-os csapatban, hatszor talált a kapuba. 1990-ben az U17-es gárda négy meccsén kétszer zörgette meg a hálót. 1991-ben az U17-ben 2/1, az U18-ban 1/1 volt a mutatója. 1992-ben az U18-ban négyszer, az U21-ben egyszer vették be, utóbbiban szerzett egy gólt. 1993-ban és 1994-ben az U21 (egyben olimpiai) csapatban hat mérkőzésen kétszer talált be. 1996-ban tagja volt az atlantai olimpián szereplő gárdának, két mérkőzésen (Nigéria és Japán ellen) játszott, az ázsiaiaknak gólt is rúgott. (*Rochy Zoltán gyűjtése*)

A kezdetekről: a Debreceni MVSC Sportiskolájában tízévesen lett igazolt játékos. Kedvenc időöltése volt labdát szedni a nagyoknak. Bücs Zsolt volt a példaképe, elbűvölte a Bübünek becézett bohém futballstílusa és nem hétköznapi személyisége. Tátott szájjal leste a mozdulatait. (*Sándor Mihály: A Loki – 25 év 25 labdarúgója*)

Pályafutását 1985-től a Debreceni Sportiskolában folytatta, közben a sportéletéről híres Hunyadi János Általános Iskolában tanult. 1990-ben álmai egyesületéhez, a DVSC-hez került, előbb az ifiben, aztán a tartalékban játszott. Majd az első csapatban: 1991. június 1-jén

Sándor Tamás nagyszerű éveket töltött a Beitarban

Nagykaposi Elemér edző pályára küldte a még nem is egészen 17 éves ifjút a Vágóhíd utcában, a Videoton-Waltham ellen. A Loki (3000 kitartó szurkolója előtt) 3-0-ra győzött. Röviddel később kiesett az élvonalból...

Két esztendőt húztak le a piros-fehérek az NB II-ben, aztán megnyerték a másodosztályú bajnokságot (ez volt Sándor Tamás első aranyérme), és visszajutottak az elitbe. Annak a csapatnak már vitathatatlanul a lobogó hajú Tobe volt a karmestere, mindenki elismerte kivételes tehetségét. Nem véletlenül lett belőle 1996 végén Az év játékosa. Másfél esztendővel korábban akkor még szenzációszámba menő bronzérmet szerzett a Lokomotívval.

1997 nyarán Sándor Torinóba távozott. Graeme Souness, a „bikák” skót edzője 160 millió forintnak megfelelő összeget kínált érte. (*Hajdú-bihari Napló 1997. június 13.*)

A Toróban egyetlen bajnokit vívott a Serie B-ben, a Castel di Sangro ellen küldték be cseréként a 40. percben. A piemontiak 4-1-re győztek. Az olaszországi időszakáról mondta e sorok szerzőinek: „Miután szerződtek, úgy véltem, beférhetek talán közéjük. Aztán kiderült, a horvát és szerb légiósok miatt nem kapok bizalmat, pontosabban addig nem, amíg ők a csapatnál vannak.” (*Sándor Mihály i. m.*) Érdeklődött iránta az AEK Athén és a Lecce, mégis a Gençlerbirliği Spor Kulübü keretébe került kölcsönjátékosnak. 1998-ban 15 mérkőzésen jutott szóhoz, két gólt szerzett. Az egyiket a Trabzonspor ellen, és azzal a találattal bajnokot „csinált” a Galatasarayból. Törökországból nem akart Itáliába visszamenni, reálisan belátta, nem éri el az olasz labdarúgók színvonalát (*Sándor Mihály i. m.*), inkább a bibliai tájakat választotta. Ahogyan megfogalmazta: „Hívtak a Szentföldre, a pénzből élek, keresnem kell, hogy ne legyenek egzisztenciális gondjaim. A Beitar Jerusalem vezetői korrekt feltételeket kínáltak, elfogadtam őket. (...) Egyébként nyugodt szívvel jelentem ki, hogy nem csalódtam Izraelben, az első pillanattól fogva jobban feltaláltuk ott magunkat, mint Torinóban vagy Ankarában.” (*Sándor Mihály i. m.*) Az 1998–1999-es bajnokságban 26/10 volt a statisztikája a Beitarban, és 4. lett a csapata. (*Focivilág 2004. január 7.*) A jeruzsálemiek színeiben 1998 és 2002 között összesen 115 meccsen 24-szer volt eredményes. 2000 őszén az izraeli bajnokság legjobb külföldi játékosa lett. Nagy bánátára a sárga-feketékkel nem tudott bajnoki címet nyerni, és elveszített velük két Izraeli Kupát.

Addigra bezárult előtte a válogatott kapuja. 1994. április 20-án debütált, Koppenhágában vezetett a nemzeti tizenegy 3-1-re. A 42. percben lecserélte Verebes József, Pisont Istvánt küldte be helyette. 2000. március 29-én búcsúzott el a címeres meztől, Debrecenben 0-0 született a lengyelek ellen. Csak tizenegyszer lehetett tagja a csapatnak, és ennek több oka is volt. Csank János a szövetségi kapitánysága alatt kijelentette, hogy az izraeli ligából nem hív haza labdarúgót, míg Bicskei Bertalan regnálása alatt konfliktus támadt a középpályás és az egykori kapus között.

Sándor Tamás 2002. május 31-én visszatért a DVSC-be. Kétéves szerződést írt alá a Lokihoz. „Más csapathoz” érkezett vissza: külföldi profifiskodása alatt a DVSC kétszer elhódította a Magyar Kupát (1999, 2001). A kvázi védjegyévé vált, vállig érő haját odakint levágatta, innentől számítva kopaszra borotváltan láthattuk.

2003-ban és 2004-ben bronzérmet nyert a klubjával, viszont 2003-ban elbukta vele a Magyar Kupa-döntőt. (Az FTC 2-1-re győzött a Puskás Ferenc Stadionban.) Sándor Tamás már akkor kijelentette, hogy bajnok akar lenni, mielőtt beállt volna a légióba, és akik ismerik, tudják róla, szavatartó ember.

A 2003–2004-es UEFA-kupa-bravúroknak részese volt. A cívisvárosban legendássá lett városi mérkőzésen ő szerezte meg a vezetést az NK Varteks ellen (3-1). Szinte hihetetlen, de a

horvátországi maradt az egyetlen találata a nemzetközi kupákban. Az FC Bruges elleni visszavágón az ő felrúgása után nem adott büntetőt a spanyol Ibañez játékvezető. Utóbb a belgák is elismerték a 11-es jogosságát. Könnyedén teheték, ők jutottak tovább...

2004-ben, 2005-ben és 2006-ban Sándor Tamást az esztendő legjobb itthon játszó mezőnyjátékosának választották az újságírók a Magyar Aranylabda-díj keretein belül. (6:3 *Futballmagazin* 2006. november-december) 2004-ben és 2006-ban a legjobb debreceni játékosnak járó Zilahidíjjal jutalmazták meg.

A DVSC első bajnoki címéből tevékenyen kivette a részét, 27 mérkőzésen 8 gólt könyvelt el. A második bajnoki aranyhoz 27/5-ös produkcióval járult hozzá. A harmadikért 23-szor szállt csatába. A negyedik aranyhoz a 2008–2009-es szezonban már kevesebb köze volt, a sérülései miatt csupán négyszer került a csapatba.

Senki sem lött nála több gólt a Loki mezében az élvonalban

Van három – zsinórban elhódított – Szuperkupája (2005, 2006, 2007), és valamennyi páros döntőben játszott is. Az elsőnél Sopronban, kritikus helyzetben (1-4-nél) talált a kapuba, visszahozván a hajdúsági reményeket. A 2007-es Megyeri úti Magyar Kupa-döntőben csereként küldte be a meccset eltaktikázó Miroslav Beranek. A finálé 2-2-re végződött, a szétlövésben Tobe nem rúgott büntetőt. Csupán ez az egyetlen jelentősebb honi „trófea” hiányzott a gyűjteményéből, és úgy tűnt, nem is tud rá szert tenni, ugyanis a 2008-as párharc idején súlyos sérüléssel, állandósuló gerincproblémákkal kínlódott. (Mintha átok ült volna rajta, hisz addigra

volt már négy vesztes kupadöntője – az izraelieket is beszámítva.) Mivel az ezüstveret sorsa az első összecsapáson, Kispesten eldőlt (7-0-ra nyert a DVSC), a visszavágó 90. percében Herczeg András megható gesztust gyakorolt, és a szinte lépni sem tudó labdarúgóját becserélte. A közönség felállva tapsolt, amikor a bicegő Tobe a labdához ért. Jellemző módon egy fővárosi futballista passzolta hozzá, szántszándékkal. Nemes cselekedetét látva percekig zúgott a taps az Oláh Gábor utcában, pedig ott vendégjátékost ritkán ünnepelet felállva a publikum.

Sándor Tamás 2008 decemberében visszavonult. 275 mérkőzésen viselte a DVSC uniformisát, 88 gólt szerzett a Vasutas színeiben. Utóbbi máig élő klubrekord. 2009 novemberében Kósa Lajos polgármestertől Hajós Alfréd-díjat vehetett át, amellyel a város elismerte a sportolói pályafutását.

A profi évek után azért még játszott egy keveset. A Bárándi KSE megyei első osztályú együttesében vezetett le. A népszerűségét jelzi, hogy 2009. március 8-án 1500 néző volt kíváncsi Püspökladányban a bemutatkozására. A regionális rangadón a hazaiak nyertek 2-0-ra. (*Hajdú-bihari Napló* 2009. november 17.) 2011-ben a DEAC labdarúgója volt.

2011-től a DVSC pályaedzőjeként dolgozik. Mikor ideje megengedi, a Wyrfarkas nevű műtálenekarban basszusgitározik. Böőr Zoltánt váltotta a formációban, amikor barátja eligazolt Debrecenből.

Mesterhármast szerzett középhátvédként

Sebők Vilmos 1973. március 13-án született Budapesten. Magassága 190 cm, versenysúlya 81 kg. A Ferencvárosban nevelkedett, igaz, hamar elkerült a IX. kerületiektől. Diákként a Szent István Szakközépiskola csapatát erősítette. 1991-ben Tatabányára igazolt, ahol 1992. május 9-én bemutatkozott az élvonalban. Nem túl sikeresen, mert a Bányász otthon kikapott a Veszprémtől (1-2), a bajnokság végén pedig kiesett. (*Futballrajt 2004–2005*)

Az 1992–1993-as szezonban az NB II-es Tatabányai SC-ben 14 meccset játszott és egy gólt szerzett, a Kaposvári Rákóczi kapuját vette be. (*Futball '93*)

1993-tól egy esztendőn keresztül a REAC-ban futballozott, a szomszédos sárga-kékektől hívta el az Újpest. Tagja volt 1996 nyarán az atlantai olimpián szereplő gárdának, a Nigéria (0-1) és Brazília (1-3) elleni csoportmérkőzéseken vetette be Dunai II Antal szövetségi edző.

Az 1995–1996-os bajnokságban 15 mérkőzésen egy gólt szerzett, az Újpesttel bronzérmes helyen zárt. Az 1996–1997-es NB I-ben 32 meccsen két találatot ért el, ezüstérmet vehetett át a küzdelmek végén. A következő bajnokságot ellenben megnyerte a lila-fehérekkel, alapemberüknek számított, 31-szer küldték harcba. Korabeli jellemzéséből idézünk: „(...) gyakorlatilag megingások nélkül szerepelt. Erényei közé sorolható az is, hogy többször sikerült zavart keltenie az ellenfél védelmében, méghozzá nemcsak akkor, ha fejelni kellett, de akkor is, ha szabad terület kínálkozott az előretörésre.” (*Futballrajt '98–99*) Amikor ez megjelent róla, 88 élvonalbeli fellépésnél és hat találatnál járt. Már 16-szoros válogatott volt, s a nemzeti tizenegyben egy gólt lőtt. (*Futballrajt '98–99*) A duplázás viszont nem sikerült. 1998. május 13-án kupadöntőt vívott az UTE és az MTK a Fáy utcában. 1-0-ra győztek a kék-fehérek Kuttor Attila góljával, Sebők végig a küzdők között volt.

A nagyválogatottban 1996. április 10-én kapott először bizalmat, Eszéken 4-1-re győztek a horvátok a mieink ellen. Beállóst játszott Telek András középhátvéd mellett. 2006. május 4-én Új-Zéland ellen, a Szusza Ferenc Stadionban játszott az A-válogatottban utoljára, 52. alkalommal. Kilencszer volt eredményes, és góljai mellé elkönyvelhetett nyolc sárga lapot is.

„Távozik Újpestről, aláírta a szerződését a Bristol Citybe” – jelentette a *Focivilág* (1999. január 4.) Elég sokáig elhúzódtak az angolokkal a tárgyalások, mire végre pecsét került a dokumentumokra. Nem zavarta meg a hercehurca, 1999. március 27-én mesterhármast szerzett Liechtenstein ellen az Üllői úton (5-0). Mivel az Újpest az 1998–1999-es bajnokságot a második helyen fejezte be, neki is járt az ezüstéremből, pedig akkor már Angliában profiskodott.

Hamarosan híre kelt, hogy visszatérhet a Megyeri útra, a „jelenlegi egyesülete, a Bristol City ugyanis szívesen kölcsönadná.” (*Focivilág 2000. január 5.*) Egyetlen fillért sem kértek volna érte az albioni piros-

Az Újpest győzelmét ünnepelve

fehérek, mégsem realizálódott az üzlet, tudniillik „Sebők igényei túl magasak voltak az újpesti kasszához”. (*Focivilág 2000. január 12.*)

Érdekes napja lehetett 2001. március 24-én. A 70. percben büntetéből bevette a litván válogatott Gintaras Staučė kapuját, hogy öt perc múlva Király Gábor hálójába talpaljon egy beadást. (Ellenben számos forrás Ražanauskas találatának tünteti fel az ominózus öngólt.)

Rövid mannheimi kitérőjét követően (az ottani Waldhof keretébe tartozott) 2000 őszétől az Energie Cottbusban játszott, 24 összecsapáson lépett pályára. 2000. október 14-én győztes gólt szerzett a Bayern München ellen. (Csapattársa volt Mátyus János, Vasile Miriuță azaz Miriuta László és Vincze Ottó is.) A következő szezonban 16/1 volt a statisztikája a keletnémeteknél. 2002 végén nem volt klubja, maga sem tudta, hol folytatja (*Focivilág 2002. december 4.*), mert 2003 tavaszán már egyáltalán nem kapott lehetőséget az Energie Cottbusban. Az egész bajnokságban csupán az első három mérkőzésen volt a kezdőben, s egyszer talált a kapuba. 2003 júniusa és decembere között egy izraeli kiscsapat, a második ligás Maccabi Ahi Nazareth légiója volt. Fél esztendő leforgása alatt egyszer vehetett fel fizetést a szentfőleideknél, ez nagyon nem tetszett neki, hamar el is jött tőlük. (www.magyarfutball.hu)

2004 elején hazatért külföldről, s a ZTE-hez szerződött. A zalai kékeknél a 2004–2005-ös évadban 27 fellépésén két gólt jegyzett. A 2006–2007-es Borsodi Ligában bronzérmet szerzett a nyugat-dunántúliakkal. 2007 tavaszán, a balul sikerült német túra után (7-1-re kikapott a ZTE a Mainztól) a vezetőség szerződést bontott a két Sebőkkel, Vilmoossal és névrokonával, Józseffel. Megdöbbenve nyilatkozott az eltávolításáról: „Mellbe vágott, ami történt, nem is az elsősorban, hogy szerződéselem lejárta előtt szűk két hónappal kidobtak, inkább az elintézés módja. Azzal valójában még most sem tudok igazán megbékélni. Én otthon voltam Egerszegen, otthon voltam a csapatban, szerettem a szurkolókat, a játékosársaimat, nagyon fájt, hogy el kellett jönnöm.” (*6:3 Futballmagazin 2007. május*) Máskor és máshol is akadtak vele problémák. Hamar elkönyvelte a közvélemény renitens futballistának, akivel mindig történik valami. Gyakran szolgáltatott témákat a pletykára éhes bulvársajtónak. Például cikkek jelentek meg arról, hogy Bicskei Bertalan kapitánysága alatt, a románok elleni világbajnoki selejtező előtt Dárdai Pállal együtt kiszökött a dunavarsányi edzőtáborból, és a Római-parton „részegen randalírozott”. Dárdai beperelte a rágalmazóit, s meg is nyerte a pert, Sebők azonban nem vitte bíróság elé a dolgot. A külsőségeknél elakadókat irritálta a méregdrága Porschéja meg a nagyvilági stílusa. Mindazonáltal szögezzük le, attól, hogy valaki zselézi a haját, divatos ruhákat, ékszereket hord, még nem lesz válogatott! Kivált nem ötvenkétszeres...

2008 elejétől novemberig két fél szezont a DVTK-ban játszott, Diósgyőrben megválasztották csapatkapitánynak. 2009. februártól 2009 nyaráig a Ladánybene FC labdarúgója volt, majd 2009 őszén az ausztriai SC ESV Parndorfban szerepelt. 2011. júliustól 2012. márciusig a Lindab-Törökbálinti TC-t irányította edzőként.

A Fradi utolsó kettese

Simon Tibor Budapesten született 1965. szeptember 1-jén. Magassága 180 cm, versenysúlya 77 kg volt. A Pénzügyőr serdülőjében (1974–1977), aztán a Központi Sportiskolában (1978–1984) teltek az „inasévei”, azok elmúltával, 1985. februárban igazolt a Ferencvárosi Torna Clubhoz. Az 1985–1986-os bajnokságban két NB I-es mérkőzésen lépett pályára.

1986 júliusában tagja volt az utánpótlás-válogatottnak (U21), amelyik a bangkoki tornán második helyen végzett. Július 3-án Malajziát az ő góljával győzte le a csapat 1-0-ra. 1990-ben egyszer szóhoz jutott a B-válogatottban. 1991-ben a válogatott kerettel négy találkozóan az indiai Nehru Kupán szerepelt. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Az FTC-ben 1988 áprilisától számított alapembernek. Az évek során fradistaként tekintélyes éremkollekciót gyűjtött össze: három arany (1991–1992, 1994–1995, 1995–1996), két ezüst (1988–1989, 1990–1991) és négy bronz (1989–1990, 1992–1993, 1996–1997, 1997–1998) került a tulajdonába. A különféle kupadöntők után is jutott az érmekből: 1992-ben elveszítette a Szuperkupát a Fradival (a nagy rivális Újpest nyert 3-1-re). 1993-ban a „zöld sasok” lecsaptak a Magyar Kupára és Szuperkupára is. (Utóbbiért a Bp. Honvédot győzték le 2-1-re). Simon Tibor az MK-finálé mindkét mérkőzésen játszott (Szombathely, Üllői út), végül a vasiakkal szemben büntetőkkal tartották otthon a serleget.

1992. szeptember 6-án, a „vérzivataros” pozsonyi BEK-meccsen, a Slovan elleni 1-4-en is a „harctéren” volt. Látva a lelátón zajló eseményeket, dühében és elkeseredésében aprítani kezdte a hazai futballistákat, sőt a 66. percben leszakította az algériai légiósukról, Youssef Haraouiról a mezét. Csoda, hogy megúsza sárgalapos figyelmeztetéssel. *(Futball '93)*

1994. augusztus 3-án Szuperkupát szerzett az FTC a Vác FC-Samsung ellen, a 88. percben Simon lőtte a győztes gólt (2-1). 1995-ben a Magyar Kupáért két összecsapáson küzdöttek a felek, s mindkettőn a IX. kerületiek diadalmaskodtak a Vác FC-Samsung ellen (2-0, 4-3). Simon Tibor 1997-ben – már a BVSC tagjaként – elbukta a Magyar Kupát az MTK-val szemben (0-6 és 0-2). Csupán a második találkozón vetették be a vasutasok.

A Siminek becézett labdarúgó 1995-ben bejutott a Fradival a Bajnokok Ligájába. A BL-hez vezető úton mindkétszer pályára lépett az Anderlecht ellen, majd a csoportkörben is kétszer kapott játéklehetőséget. Az 1996–1997-es bajnokságban egyetlen meccset játszott a Fradiban, tízet a BVSC-ben, utóbbiból egyszer kiállították. *(Focivilág 1997. július 9.)*

1997 nyarán távozott a BVSC-Zugló FC-ből, ahol tavasszal kölcsönben futballozott, és viszatért az Üllői útra. *(Focivilág 1997. július 23.)*

A nagyválogatottban 1989. november 15-én láthatták először a szurkolók, jobbhátvédet játszott Sevilában. Az andalúz városban a spanyol válogatott 4-0-ra megverte világbajnoki selejtezőn Bicskei Bertalan legénységét. 1995. október 11-én búcsúzott el a címeres trikótól, Európa-bajnoki selejtezőn 3-0-ra győzött a mieink ellen a svájci együttes. A zürichi volt a 16. szereplése a nemzeti tizenegyben. Szinte órára pontosan négy héttel előtte a Ferencvárossal 3-0-s verést mért Zürichben a Grasshoppersre...

1999 tavaszán Marijan Vlak mellett pályaedzőként tevékenykedett a Fradiban. A következő ősztől 2001-ig az NB II-es BVSC-ben töltött be játékos-edzői szerepkört. 2001 tavaszán pályázatot nyújtott be a Ferencváros ügyvezető elnöki posztjára, de sikertelenül. (*Focivilág 2001. május 23.*) Az üzletvezető végzettséggel is rendelkező Simon Tibornak (*Ki kicsoda a magyar sportéletben? III.*) a vendéglátóiparban is voltak érdeklődései. Étterme közkedvelt volt a jó konyhája miatt, s nem csupán a klubhoz érzelmileg kötődő vendégek látogatták szívesen.

Zürich után, a szurkolók között

2001 őszén az NB II-es REAC játékos-edzőjeként dolgozott, majd decemberben a Matáv Sopron vezetőedzője lett. „Simon Tibor markáns egyénisége a magyar labdarúgásnak, az volt játékosként, és egész biztosan az lesz edzőként is. A BVSC-nél és a REAC-ban már bizonyította, hogy rátermett, tanulni vágyó, de már szilárd elképzelésekkel rendelkező szakember, aki ugyanolyan éhes a sikerre, és azért megalkuvás nélkül harcolni is kész, mint amilyen a pályán volt.” (*Futballrajt 2002 tavasza*)

Mindössze kilenc mérkőzésen irányíthatta a nyugat-dunántúliakat, aztán érte a végzetes támadás. 2002. április 21-én, a Kispest elleni bajnoki mérkőzés után nem utazott vissza csapatával Sopronba, hanem a fővárosban maradt. Éjszaka szórakozni indult. A Lövőház utcában, a Mammut Bevásárló- és Szórakoztató Központban lévő Caffè Allure-ben, máig tisztázatlan körülmények között, hajnalban szóváltásba keveredett egy társasággal, amelynek a tagjai az épület előtt súlyos fejsérüléseket okozva bántalmazták. A játékosként tizenhatszoros válogatott védő, bár több koponyaműtétet végrehajtottak rajta, két nappal később belehalt sérüléseibe”. (*Focivilág 2002. május 2.*) Négy gyilkosát később elítélték, az elsőrendű vádlott 12 évet kapott. (www.index.hu)

A Ferencvárosi TC – a brutális kegyetlenséggel agyonvert futballistája emléke előtt tisztelgve – visszavonultatta a kettesszámú mezt. Lipcsei Péter, Dragóner Attila, Mátyus János és Szűcs Lajos az áldozatról elnevezett díjat alapított, „amelyet a tervek szerint minden idény végén a klub legharcosabb futballistája kap majd meg a szurkolók szavazatai alapján.” (*Focivilág 2002. május 2.*) Két könyv is született róla, *Bocsák Miklós* és *Imre Mátyás Kivégzés, T. Hámori Ferenc Simi* címmel írt.

„Olyan játékos volt, akire mindig lehetett számítani, nem ismert elveszett labdát. Mindig magával tudta ragadni a többieket, és ezzel nagyon sokat segített az edzőinek is. Róla soha nem lehetett azt mondani, hogy rosszul játszott, mert ha nem is volt jó passzban, lelkesedése mindig kiegészítette, és mindig megoldotta a feladatát” – emlékezett rá egykori mestere, Novák Dezső. (www.tempofradi.hu)

A társak sem felejtették el. „Mára eltűntek az egyéniségek. Simi ellenben „mindig az élen járt a hozzáállásával, a szívét-lelkét kivitte a pályára, már a megjelenésével tiszteletet parancsolt az ellenfelekben” – mondta róla Lipcsei Péter egy 2012-es, a *Borsnak* adott interjújában.

A Man United ellen játszotta élete meccsét

Szabics Imre 1981. március 22-én született Szegeden. Magassága 182 cm, versenysúlya 76 kg. Sportcsaládba született, jogi egyetemet végzett édesapja cselgáncsozott, nagynénje, Szabics Magda olimpiai negyedik, 288-szoros válogatott kosárlabdázó volt.

Az ifjabb Imre a Tisza Volánból került a Ferencvárosba 1998 őszén. Szeptember 12-én, a hetedik fordulóban, a DVSC-Epona ellen mutatkozott be, abban a nem is teljes félidényben 11 meccsen hat gólt szerzett. A második tavaszi fordulóban, 1999. március 6-án négy gólt rúgott a III. kerületnek (7-1). Másnap szerencsés kimenetelű autóbalesetet szenvedett, melynek következtében három napig kórházban feküdt agyrázkódás gyanújával. (*Focivilág 1999. március 17.*)

Szerencsére nem volt nagy a baj, nem kellett meccset kihagynia. A 18. születésnapját, ha úgy tetszik, a nagykorúvá válását másnap, 1998. március 23-án különleges módon ünnepelte, aláírta az 1999 nyaráig szóló profiszerződést a klubbal. Tisztában volt az értékeivel, megsértődött, amiért a ZTE ellen nem tették be a kezdőbe, meg sem várta dühében a meccs lefújását, hanem hazament. A klub megbüntette és a tartalékok közé számúzta. Mérgében kettőt vágott a „kettőben” a Vácnak... (*Focivilág 1999. május 12.*)

A magyar élvonalban töltött egyetlen bajnoki évében 24 mérkőzésen 12 gólt szerzett, majd a nyáron a Sturm Grazhoz igazolt. Miután a két klub nem tudott megállapodni az árban, az osztrákok végül az UEFA segítségét kérték.

Ausztria pályafutása első időszakában négy évet töltött a Sturm Graznál. Az első évben 14/1-es, a másodikban 24/7-es, a harmadikban 24/4-es, az utolsóban 26/11-es mutatóval zárt. A Sturm 2000-ben és 2002-ben is a második helyen végzett az osztrák Bundesligában. Csapata 3-2-re elveszítette a kupadöntőt 2002. május 12-én, a Grazer AK-kal szemben (Szabics nem szerepelt a fináléban), majd a Szuperkupát is elvitte előlük a városi vetélytárs (0-3).

„Továbbra is csak nagy ígéret” Grazban – írta róla egy sportlap. (*Focivilág 2002. május 22.*) A 2002–2003-as szezont annak dacára jól kezdte, hogy Ivica Osim mester csak csereként számolt vele. Ennek oka lehetett, hogy a csatár ügyeit intéző ügyvéd édesapja konfliktusba keveredett Hannes Kartnig elnökkel, aki nehezményezte, hogy a Szabicsok nem hajlandóak a szerződés hosszabításra. (*Focivilág 2002. november 27.*) Mellőzése ellenére Imre házi gólkirály lett, noha – mivel kitudódott, hogy előszerződést kötött a nürnbergiekkel – az idény végén már nem játszották. Végül egyébként nem az 1. FC Nürnberg, hanem a VfB Stuttgart játékosa lett.

A 2003–2004-es évadban a VfB Stuttgart szerelésében kitűnően kezdett, két gólt szerzett a nyitó fordulóban a Hansa Rostock ellen, a tél elején tizedik mérkőzése után már öt találatnál járt. Ugyancsak kiválóan kezdett a Bajnokok Ligájában a VfB mezében, gólt szerzett a Man-

Tizennyolc évesen szerződött Ausztriába, a Sturm Graz együtteséhez

chester United, majd a Panathinaikosz ellen is. (Az évek során a Bajnokok Ligájában és az UEFA-kupában további fantasztikus csapatok ellen mutathatta meg tudását – a teljesség igénye nélkül: Olympique Marseille, Rangers, Feyenoord, Galatasaray, AS Monaco, Valencia –, és nem vallott szégyent.)

Magasan ragyogott a csillaga, itthon a sportújságíróktól megkapta a Magyar Aranylabda-díjat. Az idényt végül 26 mérkőzésen elért kilenc góllal és 4 gólpasszal zárta – azaz minden második meccsére jutott egy gól vagy egy gólpassz. Viszont nem igazán jött ki a svábok kispadján ülő Matthias Sammer edzővel, a volt világlklasszis valami miatt neheztelt rá. (*Focivilág 2005. június 1.*)

A következő idényben Szabics 23 találkozón 5 gólt szerzett, az előző évi negyedik hely után ezúttal az ötödiken finiselt a csapat. Imre klubot váltott, az 1. FC Köln tagja lett. Ott csupán decemberben mutatkozhatott be, 11 bajnokin egy gólt könyvelt el. A rajnaiak kiestek a Bundesliga 1-ből, Szabics Imrét pedig a *Kicker* „a legalább tíz találkozón pályára lépett kölni játékosok közül” a leggyengébbnek minősítette. (*6:3 Futballmagazin 2006. június*) Nem osztotta ezt a véleményt az 1. FSV Mainz vezérkara, amely 2006 nyarán félmillió eurót fizetett érte. Szabicsnak nem ment túl fényesen az új állomáshelyén sem. Bizonyíték erre, hogy 213 játékos közül őt tette a legutolsó helyre a *Kicker* a 2006 őszi nyújtott teljesítménye alapján. „Noha hús mérkőzésen is játszott, gyenge évet zárt. Ősszel a *Kicker* osztályzatai alapján a Bundesliga 1 leggyengébb játékosának bizonyult, az idény végén nem is rangsorolták. (Átlaga, a 4,64 egyébként gyengébb, mint a *Kicker*-rangsorot záró, hamburgi Sanogóé.)” – olvashattuk róla a *6:3 Futballmagazin 2007. július-augusztusi* számában. Mentségére szóljon, hogy kificamodott csípőízülete miatt alig-alig tudott edzeni, még a lassú mozgás is nehezeére esett, és nagy fájdalmak árán járt.

Szabics Imre a VfB Stuttgart mezében

Bármilyen labdát képes megszelídíteni

Fotó: mlsz.hu

Fotó: mlisz.hu

Korcsmár Zsolttal és Juhász Rolanddal a bolgárok kapuját ostromolja a 2012-es győri válogatot mérkőzésen

Felépülése után, 2007 és 2010 között az FC Augsburg együttesében 52 találkozó 8 találatot ért el a második vonalban. Bevallotta, hogy nem érezte jól magát a Bundesliga 2-ben, ahol inkább a daráló tempó, semmint az ő technikás stílusa érvényesül. Sokat ücsörgött a kispadon, és ez sem tetszett neki.

Szerencséjére a Sturm Graz visszahívta Ausztriába. 2010 és 2013 szeptembere között újból a fekete-fehérek profija volt, megnyerte a klubjával a 2010–2011-es osztrák bajnokságot. Harminchárom mérkőzésen kilenc gólt szerzett az aranyos szezonban. A következő nyáron góllal járult csapata sikeréhez a Videoton elleni BL-selejtezőben. Játszott még két teljes szezont a Sturmiban (23/5, 22/5), majd a 2013–2014-es idény első felében, öt mérkőzéssel és egy góllal a neve mellett váratlanul visszavonult, elfogadta a klub játékos-megfigyelői állását.

„Elégedett vagyok a sorsommal, a pályafutásomat kereknek érzem. Biztosan lehetett volna szebb is, de sokkal rosszabb is. Megadattott az, hogy megtapasztaljam, milyen évekig a legmagasabb szinten játszani, a Bajnokok Ligájában szerepelni” – nyilatkozta visszavonulása után.

(www.magyarfutball.hu)

Ahogy Ausztriában, úgy a válogatottban is reneszánszot élt meg. 2003. április 30-án két góllal debütált a luxemburgiak ellen, majd két találatával hét perc alatt megfordította a Magyarország–Lettország (3-1) Eb-selejtezőt. Bevette a San Marinó-iak kapuját is, a harmadik mérkőzése után öt gólnál járt az A-csapatban. A 2006-os, máltaiak elleni vereség után négy és fél éven át nem kapott meghívást, ám jó ausztriai formáját látva Egervári Sándor ismét postáztatott neki meghívót. Szabics 2011-ben győztes góllal tért vissza a luxemburgiak ellen, ismét betalált a San Marinó-iak hálójába, majd fantasztikus gólt emelt a svédek kapujába szeptember 2-án, és azzal a pazar mozdulattal megszerezte a vezetést a 44. percben. Nagy bravúrként Eb-selejtezőn nyert 2-1-re a magyar válogatott a skandinávok ellen a Puskás Ferenc Stadionban.

Az intelligens, nyelveket beszélő, kiforrott értékrenddel felvértezett, az élet minden területén elboldoguló világpolgár 2014 őszén helyet kapott Dárdai Pál szövetségi kapitány stábjában.

Senki sem nyert nála több Magyar Kupát

Szekeres Tamás 1972. szeptember 18-án született Budapesten. Magassága 182 cm, versenysúlya 79 kg. 1986-ban kezdett futballozni a Ferencvárosban. 1989-ben tinédzserként került Norvégiába, a Vågakameratene IL kötelékébe, ahonnan egy esztendő múlva, nyelvtudással gazdagodva, hazatért.

1989-ben kétszer az U16-os, négyszer az U17-es válogatott tagja volt. 1992-ben négyszer, 1993-ban háromszor vetették be az U21-es gárdában. (Rochoy Zoltán gyűjtése)

Az NB I-ben 1991. május 4-én mutatkozott be, a Ferencváros 0-0-ra végzett a Váccal. Két mérkőzése volt abban a bajnokságban, s bronzérmes lett a csapattal. Az 1991-es Magyar Kupa-döntőben a 23. percben állt be Patkós Csaba helyére, 1-0-ra megverték Diósgyőrben a Vácot. 1992-ben végighajtotta az Újpest ellen elveszített Szuperkupa-döntőt (1-3). Az 1992–1993-as bajnokság után 33 élvonalbeli meccsnél tartott. Bronzérmes lehetett a küzdelmek végén, sőt aranyakat is. Nem elírás a többes szám használata, hiszen a bajnokságot nyert tartalékcsoportban kétszer bevetették. Június 2-án a pályán volt a Magyar Kupa-döntő első, szombathelyi felvonásán, amelyen 1-1 született. Az Üllői úti második összecsapást kihagyta, ám természetesen járt neki az aranyéremből, ahogy a Honvéddal szemben elhódított (2-1) Szuperkupa-aranyból is.

1994-ben újabb két értékes díjjal gyarapította a kincstárát, a Honvéd elleni mindkét Magyar Kupa-finálét (3-0 és 2-1), valamint a Vác FC-Samsung elleni Szuperkupa-döntőt (2-1) a lefújásig a zöld gyepen töltötte. Már akkor helygondjai lehettek, ha rendezgette a vitrinjét, pedig hol volt még a vége? 1995-ben a Vác FC-Samsunggal vívtak páros mérkőzést a Magyar Kupért (2-0, 4-3), és a védő egyetlen másodpercet sem hiányzott a 180 percből. Mivel a Fradi bajnok lett, játék nélkül megkapta a Szuperkupát is.

Az 1997-es MK-befutó első meccsén szerepelt az MTK-ban a BVSC ellen (6-0), a másodikon nem kapott lehetőséget. Nélküle győztek 2-0-ra csapattársai.

1998-ban az Újpestet verte meg 1-0-ra a Magyar Kupa-fináléjában az MTK, Szekeres végig a küzdőtéren volt. A következő őszt még a kék-fehérekénél, 1999 tavaszát pedig a lila-fehérekénél töltötte. Az első félévben játszott mérkőzése miatt bajnok lett.

Az ezredforduló éveiben újra külföldre ment, előbb a belga KAA Gentben játszott (1999–2000, 22/2), saját véleménye szerint is pályafutása legjobb formájában futballozott. Ám egy súlyos Achilles-ín-sérülés

Szekeres Tamás (hátsó sor, balra) 1999 nyarán, a belga KAA Gent játékosaként

évekre visszavetette. Pedig a német Energie Cottbus sérülten is szerződtette két évre, ám amikor kiderült, hogy a műtét nem sikerült, és Szekeres ismét meg kell operálni, lemondott róla. A két fél munkügyi perre ment, amelyet a klub nyert meg. A védő a 2000–2001-es szezont gyakorlatilag kihagyta. 2001 őszén a norvég Strømsgodset IF együttesét erősítette, öt mérkőzésen. Miután a gárda kiesett az ottani élvonalból, Szekeres hazatért. Debrecenbe igazolt, s folytatta az éremgyűjtést. Igaz, 2003-ban megtapasztalta a vereség ízét is, és éppen a volt csapata, a Ferencváros ellen. A zöld-fehérek a Puskás Ferenc Stadionban 2-1-re megverték a DVSC-t a Magyar Kupáért. Szekeres Tamás a rekkenő hőségben a teljes 90 percet végigrobotolta. 2005-ben visszavágott a Fradinak, ám már a Matáv Sopron mezében. Május 11-én tönkreverték Székesfehérváron az FTC-t a Magyar Kupa döntőjében (5-1). Ezt a találkozót is végig a pályán töltötte. Rekorder lett, hetedszer emelhetette magasba az értékes ezüstveretet.

Egy arcsérülés sem tántoríthatta el a játéktól. Debreceni ünnep

Sopronból újra külföldre vezetett az útja, Norvégiában talált magának új klubot. Előbb a Tromsø Idrettslag, majd a Fredrikstad FK tagja volt. 2006. november 12-én vívták a Norvég Kupa döntőjét Oslóban. Szekeres Tamás aktuális gazdája, a Fredrikstad FK 3-0-ra legyőzte a Sandefjordot. Noha ő nem jutott szerephez ezen az összecsapáson – ellenben honfitársa, Tóth Mihály a lefújásig erősítette a nyertes fehér-pirosakat –, „stílusosan”, kupagyőzelemmel zárta a pályafutását.

Sopronból újra külföldre vezetett az útja, Norvégiában talált magának új klubot. Előbb a Tromsø Idrettslag, majd a Fredrikstad FK tagja volt. 2006. november 12-én vívták a Norvég Kupa döntőjét Oslóban. Szekeres Tamás aktuális gazdája, a Fredrikstad FK 3-0-ra legyőzte a Sandefjordot. Noha ő nem jutott szerephez ezen az összecsapáson – ellenben honfitársa, Tóth Mihály a lefújásig erősítette a nyertes fehér-pirosakat –, „stílusosan”, kupagyőzelemmel zárta a pályafutását.

Szekeres Tamás két bajnoki címet nyert a Ferencvárossal és kettőt az MTK Hungáriával. Hétszeres Magyar Kupa-győztes lett, a Szuperkupát háromszor nyerte meg. Négy bronzérmet szerzett a honi bajnokságban, az első kettőt (1990–1991, 1992–1993) a Ferencvárossal, a második kettőt a DVSC-vel (2002–2003, 2003–2004) futbalozta össze. Részes lehetett a Loki UEFA-kupa-bravúrjainak, hat találkozón játszott a nyolcból. Mint közismert, a magyarok közül legutóbb a DVSC élte meg a nemzetközi kupában a tavaszt, még 2004-ben.

Foto: Nemzeti Sport

A hetedik hazai kupagyőzelem után

Bármily meglepő, a tekintélyes éremkollekcióval rendelkező védő mindössze hatszor volt tagja a nemzeti tizenegynek (1994. április 6. – 2003. június 11.), gólt nem szerzett.

2007. júliustól az MLSZ technikai igazgatójaként tevékenykedett. 2010-től a nemzeti válogatottak osztályát vezette a szövetségben, mellette ellátta az A-válogatott technikai igazgatói szerepkörét is. 2014 tavaszától decemberig az új ferencvárosi stadiont üzemeltető LUSS Kft. ügyvezetője volt. A sokoldalú futballista a kétezres évek elején Miskolcon történelemtanári diplomát is szerzett.

Két csapattal is járt a Bajnokok Ligájában

Telek András Budapesten született 1970. december 10-én. Magassága 180 cm, testsúlya 75 kg. 1981-től a Ferencvárosban nevelődött. (Újpalotán nőtt fel, két hónapon át járt ugyan a Bp. Honvédhoz edzeni, de szíve a Fradihoz húzta.) 1987-ben négyszer volt tagja az U17-es válogatottnak. 1988-ban az U18-as együttessel az IBV-n szerepelt Lengyelországban, ahol négyszer lépett pályára. 1990-ben és 1991-ben az olimpiai (egyben U21) gárdában nyolcszor jutott szóhoz. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

A honi élvonalban 1990. március 24-én debütált, akkor tette be őt a kezdőbe Rákosi Gyula, amikor Pintér Attila Belgiumba távozott. Az első bajnokija jól sikerült, mert az FTC 3-1-re megverte DVSC-t. Az 1989–1990-s szezonban 10 meccse volt, bronzérem ütötte a markát a bajnokság végén. A következő bajnokság végén ezüstérmet vehetett át. Az első Magyar Kupáját 1991. június 18-án nyerte, Diósgyőrben 1-0-ra győztek a váciak ellen. Az 1991–1992-es évadban remekelt, ő lett Az év labdarúgója, megnyerte társaival az NB I küzdelmeit, csak hát a Szuperkupát elbukták az Újpesttel szemben (1-3).

A nagyválogatottban 1992. március 25. és 1996. szeptember 1. között 24-szer kapott szerepet. Gól nem, de egy balszerencsés öngól fűződött a nevéhez: 1992. május 12-én Brockhauser kapuját vette be az 55. percben. Szerencsétlen mozdulatával 1-0-s vereséget szenvedtünk a Népstadionban az angoloktól.

„Telek üde színfolt az egyre brutálisabb, gyilkosabb futballban, ütemérzéke, szerelőkészsége, labdabiztossága a legjobbak közé emelte.” *(Futball '93)* 1992-ben hívták Szaúd-Arábiába, az FTC 800 000 dollárt kért érte, azt pedig sokallták az arabok, az üzlet kútba esett.

Az 1992–1993-as bajnokság végén 84 NB I-es meccset és egy gólt tudhatott a magáénak, plusz egy újabb bronzérmet. Az 1993-as Magyar Kupa-döntő mindkét mérkőzését (Szombathely, Üllői út) végigjátszotta, mivel mindkét találkozón 1-1 született, büntetőket lőttek. Június 23-án Telek a maga 11-esét a jobb alsó sarokba rúgta. Hamarosan megszerezték a Szuperkupát is, a Honvéd ellen győztek érte 2-1-re.

A gyakrabban Mancinak, ritkábban Atyának becézett labdarúgó játszott Pozsonyban, a Slovan elleni vérzivataros BEK-meccsen is. (Az Atya becenév kispapos mosolya, visszafogott stílusa, a szerzetesekre emlékeztető frizurája s nem utolsósorban őszinte vallásossága miatt ragadt rá.)

Az 1994–1995-ös és az 1995–1996-os bajnokságot a Ferencváros zárta az élen,

A Ferencváros tizenegyében. Állnak, balról: Hajdu, Kuntics, Lisztes, Kuznyecov, Kecskés, Vincze. Elöl: Zavadszky, Kopunovics, Simon, Telek, Nyilas

1994-ben és 1995-ben megszerezte a Magyar Kupát, sőt 1994-ben a Szuperkupát is. A jobb-hátvéd az öt finálé közül (az MK-ért akkoriban két döntőt rendeztek) mindössze egyet hagyott ki. 1994-es, a kispestiek elleni botrányos kupadöntő után a szurkolók védelmére kelt a rendőrökkel szemben, ezért később három társával szemben elítélték. 2014 májusában, a *Magyar Hírlap*nak adott interjújában így emlékezett vissza a történetekre: „Ahogy visszánéztük a felvételeket, én is meglepődtem, hogy mire voltam képes. Ha csak a paragrafusokat nézem, tényleg megvalósult részünkről a hivatalos személy elleni, csoportosan elkövetett erőszak, mert akadályoztuk a rendőrök munkáját. Amúgy nem bántam meg, amit tettem. Ma is felszólalnék az igazságtalanság ellen.” Még egy adalék a jellemrajzához: noha mehetett volna túlkorosként az atlantai olimpiára, nem akart, mert azzal elvette volna a helyet egy olyan kollégájától, aki kiharcolta az ötkarikás szereplést.

Telek András 1996 őszen 15 meccset vívott az FTC-ben. Szakmai alapokon folyó vitája támadt Varga Zoltán edzővel, s mivel a Fradinak anyagi jellegű gondjai voltak, 1997 elején a csapatkapitányt eladta a klub Kassára. Tavasszal 15 találkozón játszott a „tigriseknél”, bajnoki arany lett a jutalma. (A Ferencváros bronzsal zárta a honi első osztályt, Telek ebből az éremből is kapott.) A védő tagja volt az 1997–1998-as Bajnokok Ligájában szereplő 1. FC Košicének, és csupán egyetlen mérkőzésen nem lépett pályára, akkor is sérülés miatt. A felvidékiek a csoportjuk utolsó helyén végeztek nulla ponttal. Miután Telek a Ferencvárossal szintén járt a BL-ben 1995 őszen, elmondhatja magáról, hogy két alakulattal is szerepelt a legrangosabb kontinentális tornán. Az 1997–1998-as szlovák bajnokságban 16 összecsapáson 3 gólt könnyvelhetett el. Bajnok lett. Igaz, a találkozók közel felén nem küldték harcba.

1998 nyarán Nyilasi Tibor hívására visszatért a Fradiba. Kölcsönbe kapta őt meg a IX. kerületi egyesület a kassaiaktól, akik 200 ezer dollárt kértek azért, hogy véglegesen a Fradié lehessen. (*Focivilág* 1999. június 23.) A bajnokság zárása után ezüstérmet vehetett át.

Az Üllői útról rövidesen a Dunakeszi VSE-hez ment (*Focivilág* 1999. augusztus 4.) 205/1-es élvonalbeli mutatóval. (*A futball adatbankja* 1999 őszi) Az NB II-es klub tulajdonosa kivásárolta őt a szlovákoktól, amire a fojtogató anyagi gondokkal küszködő Ferencváros nem volt képes.

Fél évet futballozott Dunakeszin, onnan Kínába szerződött. 2001 elején a kínai Csilin Aotung (Jilin Aodong), majd a névváltás után a Janpian (Yanbian) FC csapatától, amellyel kiesett az első ligából, a ZTE-hez került. Azon a tavaszon 13 meccset vívott a ZTE-ben. Nem tudott gyökeret eresztetni a kék-fehéreknél, akik egykori kassai klubtársát, Radoslav Krált szereztek meg a posztjára. A későbbi aranyérmes zalai gárda közös megegyezéssel szerződést bontott Telekkel, aki Veresegyház, illetve a Rákosligeti AC gárdáiban vezetett le.

2002-től 2005-ig a ferencvárosi utánpótlásban dolgozott. 2005-től bő esztendőn keresztül szövetségi edzőként a női válogatotottat vezette. 2006-tól 2008-ig a Telek András Focisulit működtette. Az elmúlt években távolabb került a futballtól, biztosítási ügynökként tartotta el a családját. Ószinte és elfogadható magyarázatot adott a szakmaváltásra: „Négy kiskorú gyermekem van, az utánpótlás-nevelésből nem tudtunk megélni.”

A kassaiakkal (balról másodikként guggol) ismét eljutott a Bajnokok Ligájába

Air Sándor

Torghelle Sándor 1982. május 5-én született Budapesten. Magassága 185 cm, versenysúlya 85 kg. A Budapesti Honvéd neveltjeként kilencévesen kezdte a futballt. (*Adatbank 2000 tavasz*) A sporthetilap jelentette, hogy „a juniorkorú Németh Norbert és Torghelle Sándor a felnőtt csapathoz került.” (*Focivilág 2000. január 19.*) Noha 2000 tavaszáig még nem volt NB I-es meccse, ám a kiadványok már feltüntették a nevét a Kispest-Honvéd keretében. Első élvonalbeli mérkőzésére 2000. március 3-án kerítettek sort, a Vasas 4-0-ra elverte a piros-feketéket a Bózsi Stadionban. 2000 tavaszán, a bajnokság második felében hét találkozózn küldték harcba. Rövidesen Nagykanizsán vett részt próbajátékon, s bár ott szerződést ajánlottak neki, nem fogadta el. Úgy döntött, inkább marad Kiszpesten. (*Focivilág 2000. július 12.*) Nehezen indult a gólygártás: az első 32 élvonalbeli fellépésén mindössze egyszer volt eredményes. 2000 és 2002 között kettős játékedélllyel a Marcali SE labdarúgója is volt. 2003-ban a Honvéd kiesett az NB I-ből, a 27 bajnokin 10 gólt szerző Torghelle szabadon igazolhatóvá vált. Egervári Sándor hívta az MTK-hoz, a mestert választva került a Hungária körútra. „Erősítést jelent Torghelle Sándor: az erőszakos, gyors csatár jól mutatkozott be új csapatában, hiszen látványos gólt szerzett a Ferencváros elleni Szuperkupa-mérkőzésen. (...) Volt ajánlata Cottbusból és a Szpartak Moszkvától is, a támadó mégis a magyar bajnokot választotta. A tehetséges csatár nem tartozik a könnyen kezelhető játékosok közé (...)” – írta róla a *Futballrajt 2003–2004* című kiadvány. Tegyük hozzá, a bozótharcosokat idéző stílusa miatt a könnyen tartható csatárok közé sem tartozik! Ami a fentebb említett Szuperkupát illeti: 2003. július 19-én az MTK Hungária FC 2-0-ra megverte érte az FTC-t a Puskás Ferenc Stadionban, és Torghelle a 30. percben rúgta ama „látványos gólt” Szűcs Lajosnak.

A kék-fehéreknél állandósította helyét az első csapatban. Ment neki a futball, már csak idő kérdése volt, mikor öltheti magára az A-válogatott felszerelését. 2004. február 18-án, Örményország ellen debütált, 2-0-ra nyert az együttes Cipruson. 2010. június 5-ig 42 meccsen képviselte hazánkat, a nemzeti tizenegy csatáraként 11-szer volt eredményes. Legemlékezetesebb mérkőzése a kaiserslauterni volt: 2004. június 6-án az 1954-es berni világbajnoki döntő emlékére rendezték meg a Németország–Magyarország barátságos válogatott mérkőzést. A Fritz-Walter-Stadionban a mieink „visszavágtak” a házigazdáknak. Torghelle Sándor a 7. és a 31. percben is bevette Oliver Kahn hálóját. Lothar Matthäus legénysége megréfalta a szövetségi kapitány honfitársait. Torghelle Sándor másfél hónap alatt gólt lőtt a világbajnok Brazília (az első találata volt a válogatottban), majd a vb-ezüstérmes Németország hálójába, sőt, egy évvel később betalált a földkerekség egyik leg-

Fotó: misz.hu

Sokat köszönhetett neki az MTK csapata
2014 tavaszán

erősebb nemzeti tizenegye, az argentin kapujába is. Elismerésre méltó széria.

2004 nyarán a Roda JC csalogatta, ám ő a Crystal Palace ajánlatát fogadta el. A londoniak 750 000 fontot fizettek érte. Első, góllal zárt angliai meccse egyben rossz emlék: a Ligakupában a Charlton Athletic ellen (2-1) fontos gólt lőtt, majd műesésért megkapta a második sárgáját. (A kispadon ült klubtársaként Király Gábor.)

Fotó: mlsz.hu

Harcban Lipták Zoltánnal, a Győri ETO válogatott védőjével

A 2004–2005-ös bajnokságban 12 meccsen lépett pályára az angol élvonalban, de a kapukat nem sikerült bevennie. Nem nagyon ragaszkodtak hozzá a „Kristálypalotában”, kölcsönadták Görögországba. 2005 őszén – már a Panathinaikossal – a Bajnokok Ligájában játszott, a Werder Bremen ellen büntetőt harcolt ki. (6:3 *Futballmagazin* 2005. október) Az idényben 11/0 volt a mutatója a zöld-fehéreknél, mindössze kétszer szerepelt a kezdő csapatban.

2006 nyarán Athénból északabbra, Szalonikibe költözött. „Bár klubja, a görög PAOK az idény végén nem marasztalta, rendszeresen játszott a csapatban. Összesen 24 bajnokin lépett pályára, az utolsó 9 fordulóból mindössze bő másfél meccsnyit mulasztott. Egy gólja azonban, noha hat gólpassz is szerepel a neve mellett, nagyon kevés.” (6:3 *Futballmagazin* 2007. július-augusztus)

Torghelle Sándor a következő éveket Németországban töltötte. 2007–2008-ban a Carl-Zeiss Jena (27/8), 2008-tól 2010-ig az Augsburg (27/7, 21/7), 2010–2011-ben a Fortuna Düsseldorf (16/1) légiósaként kereste a kenyerét a Bundesliga 2-ben. Számottevő siker nélkül.

Hazajött, és 2011. szeptembertől 2012. januárig anyaegyesületében rúgta a labdát (6/3, mindhárom, a Borsosmező Stadionban rendezett hazai meccsen eredményes volt). Utána a Videotonhoz írt alá, és ez a döntése is igazolta őt. Az OTP Bank Ligában ezüstérmert vehetett át a 2011–2012-es, majd a 2012–2013-as küzdelmek végén is. Csapatával 2012-ben megnyerte a Ligakupát a KTE-vel szemben (3-0), majd szétlövással megszerezték a Szuperkupát a DVSC ellenében (1-1). A Videoton 2013-ban elbukta a Ligakupát az FTC-vel szemben (1-5). Torghelle mindhárom összecsapáson szerepelt. Abban, hogy a fehérváriak 2012-ben bekerültek az Európa Liga csoportkörébe, és ott megállták a helyüket, az erőteljes támadónak is voltak érdemei. Igaz, a piros-kékek egyetlen nemzetközi mérkőzésén sem sikerült gólt szereznie.

2014 januárjában Torghelle „Air” Sándor – akinek életrajzi könyve *A légtér ura* címet kapta – az MTK-hoz szerződött, elévülhetetlen érdemei voltak abban, hogy az aláírásakor még kiesőhelyen álló gárda középcsapatként fejezte be a szezont. Mindössze tíz meccsen hét gólt tett hozzá a közöshöz. A 2014–2015-ös bajnokságban a kék-fehérekkel bronzérmert harcolt ki.

Bármilyen meglepő, az utóbbi másfél évtized egyik legveszélyesebb, legkellemetlenebb harcmódorú honi csatára sohasem volt se magyar bajnok, se pedig Magyar Kupa-győztes.

Külföldön sikerebb volt, mint idehaza

Torma Gábor Dunaújvárosban született 1976. augusztus 1-jén. Magassága 183 cm, versenysúlya 85 kg. Nevelőedzője Tímár Dezső volt. A Dunaiferr Szakközépiskolába járt Dunaújvárosban. 1992-ben az U16-os válogatottban 19 meccsen 16 gólt szerzett. 1993-ban az U17-es csapat 6 mérkőzésén háromszor talált kapuba. 1990-től futballozott a Dunaiferr SE NB II-es csapatában, és 24 mérkőzésen 8 találatot ért el. (*Futball '93*)

Az 1994–1995-ös szezonban megkezdte külföldi légióskodását, a belga Cercle Bruges-ben 21/3 volt a mutatója. A zöld-feketékkel a 15. helyen zárt az első divízióban. A még ifjúsági korú csatár a Lierse elleni, december 21-i hazai bajnokin duplázott. 1995–1996-ban 20/6-ot produkált, akkor a 8. helyen végzett a Cercle. Az 1996–1997-es ligában szenzációsan futballozott az itthon szokatlan stílusú, gyors, robbanékony, a helyzeteit egyből megoldó fiatal csatár. Az idényt 33 mérkőzésen szerzett 18 találattal zárta, ősszel akadt olyan hét, amely után az ötödik helyen állt az európai Aranycipő-versenyben. Csapata első hat góljából ötöt ő szerzett. A Cercle mégis kiesett a legmagasabb osztályból – Tormának nem kellett aggódnia, lesz-e kéréje, miután a zöld-feketék góltermésének pontosan a felét egyedül ő lőtte. 1997 januárjában mesterhármast vágott a Lommelsének. A belga élvonal góllövőlistáján végül Bart Goorral holtversenyben a harmadik helyen végzett, csak Robert Spehar és Piet Verschede előzte meg.

A pazar produkciók hatására bekerült a nagyválogatottba, címeres mezben 1996. június 1-jétől 1997. szeptember 6-ig hétszer szerepelt. Csak az első és az utolsó válogatott mérkőzését játszotta végig, gólt nem szerzett. Azon kevesek egyike lett a magyar nemzeti tizenegy történetében, akik sem válogatottságuk előtt, sem pedig alatta nem szerepeltek a legmagasabb hazai osztályban.

A Cercle kiesése után Hollandiába, a Roda JC-be szerződött, ahol az 1997–1998-as küzdelmek alatt 19 mérkőzésén ötször volt eredményes. Csapatával eljutott a KEK negyeddöntőjébe, az első fordulóban, a Hapoel Beer Seva ellen mindkét mérkőzésen két gólt szerzett. Az 1998–1999-es bajnokságban 18 mérkőzésen két gólig jutott. Akkor már gyakran küzdött sérülésekkel, kevés találkozón került a kezdő tizenegybe. S a helyzet egyre csak rosszabb lett. 1999 nyarától még négy és fél évet töltött külföldön, de mindössze egyetlen szezonban (2000-2001, Roda, 11/1) tudott tíznél több élvonalbeli meccsen játszani.

A Rodában 1997 és 2001 között 52 bajnokiján 10 gólt szerzett. A „bányászoknak” (De Koempels) becézett alakulat legnagyobb sikere a Holland Kupa, a KNVB Beker 1999–2000-es kiírásának megnyerése volt, ő azonban nem szerepelt a május 21-i, a NEC elleni döntőben.

Torma Gábor csodagyerekként robbant be a belga futballelitbe

2001 nyarán az FC Groningenbe igazolt, ám csak az első négy találkozón jutott szóhoz, majd megsérült. A zöld-fehérek vissza akarták küldeni a Rodába, hiszen nem tudták hasznát venni, és főleg nem akarták a bérét folyósítani. A konfliktusból per keletkezett, a bíróság pedig úgy döntött, hogy a magyar légiósnak vissza kell térnie a sárga-feketékhez. (*Focivilág 2001. december 12.*) 2002 tavaszán – valószínűleg a jogi hercehurca következményeként – egyetlen mérkőzésen sem lépett pályára a kerkradei klubban. (*Focivilág 2002. május 22.*)

„Az egykori válogatott futballista a holland Roda JC csatáraként kezdte a szezont, ám csak a tartalékok között vették őt számításba, és fel sem vetődött, hogy felkerüljön az első csapat keretébe. Egészen márciusig így csak az ifisták között futballozott, ekkor azonban bejelentkezett érte a holland másodosztály listavezetője, az ADO Den Haag, amely a szezon végéig kölcsönvette a támadót. Torma a negyedik mérkőzésén talált be a kapuba, ez viszont nagyon fontos gól volt, hiszen az FC Den Bosch ellen csapata ezzel tudott nyerni. Honfitársunk egyébként eddig minden fellépésén csere volt...” – írta a *Focivilág 2003. április 9-én*. A csatár végül 12/5-ös, még a második vonalban sem lebecsülendő mutatóval zárta a zöld-sárgáknál, és feljutott velük az élvonalba.

Nem maradt a hollandusok hajdani királyi fővárosában, ismét felkeltette az élvonalbeli körök érdeklődését. Rövidesen bemutatkozott az első ligás RKC Waalwijk uniformisában, de már nem idézte hajdani, a Rodában mutatott formáját, s főleg nem a bruges-i éveket. Kilenc mérkőzésen játszott, gólt nem szerzett az Eredivisiében a 2003–2004-es idényben. Végül 65 mérkőzéssel és tíz góllal zárta le a holland élvonalbeli karrierjét.

Váltani kényszerült, maga mögött hagyta Németalföldet, és mediterrán tájakra költözött. A 2004–2005-ös ciprusi bajnokság első felében az AEL Limasszol gárdáját erősítette. Újra együtt játszhatott az immár Magyarországról, a DVSC-ből kiszereződött 46-szoros román válogatott Selymes Tiborral, akivel klubtársak voltak a Cercle Bruges-nél. A hat évvel idősebb, Hargitából származó védő szinte bátyjaként segítette a még csak tizenéves újoncot a belgiumi évek alatt. Gábor az első hazai mérkőzésen tizenegyes góllal nyitott, az Olympiakosz Nicosia hálóját vette be. Karácsony előtt 7/2 volt a statisztikája. Akkor azonban anyagi vitája támadt a sárga-kékek vezetőivel, akik jelentős összeggel tartoztak neki (*Focivilág 2005. január 26.*), ezért 2005. januárban elhagyta Aphrodité istennő szigetét, és Zalaegerszegré írt alá.

Jóformán még meg sem melegedett a Zeténél, azonnal meg kellett műteni a porcos térdét. Ezért csak 2005. április 27-én mutatkozott be az NB I-ben, Selei András helyére állt be a 65. percben, a Zalaegerszeg 2-0-ra megverte a Nyíregyházát. A dunántúli kék-fehérek kötelekében hétszer szerepelt, viszont továbbra is eredménytelen maradt.

2005 nyarán a REAC-hoz került. A rákospalotaiaknál egyéves akklimatizálódás (25/4) után már-már a tíz évvel korábbi önmagát idézte, két idény alatt 55 bajnoki találkozón 26-szor talált a kapuba. A 2006–2007-es évad végén a 15 gólos csatárt csak Ibrahima Sidibé, Bajzát Péter és Kanta József előzte meg a mesterlövészek listáján. A 2008–2009-es idényben 20 meccsen hat gólig jutott a kieső REAC-ban. A rákospalotai egyesület történetének legjobb góllövője az élvonalban – kereken 100 találkozón – 36 gólt ért el. 2009 nyaratól 2010 októberéig a második vonalban játszott, s a klub színeiben 31 mérkőzésen 14-szer volt eredményes.

A 2010-es évek legelején sportmenedzserként (is) tevékenykedett, kihasználva kiváló hollandiai kapcsolatait. (www.nb2.hu) 2011. augusztusban a Pest megyei I. osztályban szereplő Veresegyház VSK-hoz szerződött. (www.veresegyhazi-hirhatar.hu) Ugyanakkor az MLSZ adatbázisában nincs nyoma, hogy pályára is lépett volna.

Határtalan gólképesség – határokon belül

Tököli Attila 1976. május 14-én született Pécsen. Magassága 180 cm, versenysúlya 78 kg. 1990-től a PMSC-ben nevelődött. 1993. október 9-én, a Ferencváros ellen mutatkozott be az élvonalban, csereként lépett a pályára (0-0). Első szezonjában tizenhét meccsen egy gólt szerzett. A következő bajnokságban 11 mérkőzésén újból csak egy találatig jutott. Mégsem a piros-feketéknél futott be igazán. 1995 tavaszán kölcsönben az NB II-es Beremendi Építőkben futballozott, ám utána még visszatért nevelőegyesületébe. Másfél év alatt 38 bajnoki meccsen 14 gólt szerzett. A csőd szélére került egyesületből 1997 elején átlépett a DDGÁzból lett Pécs '96 FC-be, majd a nyáron a Dunafer SE-hez igazolt. Ez utóbbi döntő váltásnak bizonyult pályafutása során. Az 1997–1998-as szezonban szinte megtáltosodott, 22 gólt szerzett az NB I B-nek nevezett második vonal gólkirálya lett a klubtársa, az ugyancsak Pécsen és Beremenden is szerepelt jó barát, Lengyel Ferenc előtt. A dunaújvárosiak második helyezésként feljutottak a legmagasabb osztályba.

A kisgyerekkora óta Tökinek becézett csatár addigra rendszeres szereplője lett a korosztályos válogatottaknak. 1993. áprilisban például az U17-es válogatottal vett részt az Emirátusokban rendezett korosztályos tornán, az Internazionale U18-as együttesének hálóját be is vette. (5-0-ra nyertek a mieink.) Abban az esztendőben még három mérkőzést vívott az U17-ben, hármat az U18-ban, a következő évben egyet az utóbbi gárdában. Gólt nem szerzett. (Rochy Zoltán gyűjtése)

Nem volt egyszerűen kezelhető labdarúgó, és a szájára sem mindig időben tett lakatot. Ebedli Ferenc edző egy hétre – fegyelmezési okokból – még az edzések látogatásától is eltiltotta Dunaújvárosban. (Focivilág 1998. október 7.) Tököli önmagát „őszintének és önfejtűnek” tartja. (www.magyarfutball.hu)

A Dunafer aranykorszakának első élvonalbeli idényében még csak hét gólig jutott. Ám a következőben az ország legjobb csatárai közé emelkedett. Az 1999–2000-es Professzionális Nemzeti Bajnokságban a Dunafer SE szerezte meg az aranyérmet, Tököli Attila 32 mérkőzésen 22 gólt szerzett. Valójában 33 meccsen 25-öt. Úgy lett gólkirály, hogy három találatot még „el is veszített”, mivel a Szeged kizárása miatt a szövetség törölte a Dunafer őszi 9-0-s diadalát (is). A csatár lett a *Nemzeti Sport* osztályzatai alapján az idény legjobb futballistája. A következő idényben második lett a mesterlövészek között Kabát Péter mögött. A sportnapilap osztályozókönyvében az ötödik legmagasabb átlag volt az övé. „(...) csak úgy, mint egy évvel korábban, ezúttal is 22 gólt szerzett a bajnokságban, és ezzel hatalmas szerepe volt abban, hogy vé-

Tököli Attila egyetlen fővárosi klubja, a Ferencváros mezében

gig versenyben tudtak lenni a bajnoki címért. Orosz Ferenc visszavonulása után kis túlzással egyszemélyes támadósorot alkotott, és sorsdöntő gólokkal segítette csapatát. Nem szabad azt sem elfelejteni, hogy az újravárosiak hat nemzetközi találkozóján öt alkalommal is eredményes tudott lenni.” (*Futballszezon 2000–2001*) Betalált a Hajduk Split, a Rosenborg Trondheim és a Feyenoord hálójába is, a norvégoknak két találattal „kedveskedett”. Ment neki a játék, a télen érdeklődött iránta két angol klub, a Coventry City és a Tottenham Hotspur, ám nem lett az üzletből semmi. (*Focivilág 2001. március 14.*)

Maradt itthon, folytatta a gólyártást. A következő nemzetközi kupaszezonban mindkét selejtezőn bevette a ciprusi Olympiakosz Nicosia kapuját, nem miatta esett ki a ciprióták ellen a Dunafer, ami akkor országos felháborodást váltott ki.

2002 tavaszán, a HLSZ szavazásán sorozatban harmadszor is a legjobb mezőnyjátékosnak választották. Az elismerés semmiféle meglepetést nem keltett, hiszen akkor is megszerezte a gólkirályi címet, méghozzá kiemelkedő eredménnyel, 28 góllal.

Miközben a Dunafer egyre súlyosabb anyagi gondokkal küzdött, Tököli Attila elfogadta a Ferencváros hívását. 2002 nyarán egyéves szerződést írt alá.

Emlékezetes idényt zárt a következő tavasszal. 2003. május 6-án a Fradi elhódította a Magyar Kupát, miután a Puskás Ferenc Stadionban legyőzte a DVSC-t 2-1-re. A zöld-fehérek mindkét góljukat és a trófeát is Tökölinek köszönhették. Nem sokáig tartott az örömmámor az Üllői úton: 2003. május 30-án, az FTC–DVSC mérkőzés (0-0) után az elbukott bajnoki cím miatt felbőszült, a küzdőtérre berohanó ferencvárosi drukkerok megütötték kedvencüket is. Az incidenst követően a sértett bejelentette, „(...) nem kíván többé a Ferencvárosban szerepelni, sőt a magyar pályákról is távozni akar, és külföldre igazol.” (*Focivilág 2003. június 11.*)

Eltiltást is kapott, majd önkéntes száműzetésbe vonult, végül 110 nappal a botrány után, a Nyíregyháza elleni Magyar Kupa-találkozón tért vissza. Ami nem sikerült 2003 tavaszán, az valóra vált egy évvel később: megnyerte a Ferencvárossal az Arany Ászok Ligát. Duplázott a csapat, a Magyar Kupa szintén a birtokába került. Tököli a Vasas elleni elődöntőben (2-1) és a Bp. Honvéd elleni fináléban (3-1) is szerzett gólt.

2004 elején a Portsmouth FC tesztelte, de mert túl sokat kértek érte a klubvezetők, az angolok nem vették meg. (*Focivilág 2004. január 28.*) Aztán a nyáron az 1. FC Köln szerződtette.

Az 2004–2005-ös szezonban az 1. FC Kölnben hantavírusos betegsége és égési sérülése miatt csupán három meccsen lépett pályára, gólt nem szerzett. Ettől függetlenül bajnok lett a német második vonalban. A 2005–2006-os Bundesliga 1 első fordulójában, a Mainz ellen mindössze 27 percet kapott a „kecskésektől”, a győzelmet eredményező büntetőt mégis ő harcolta ki.

Augusztus utolsó napján a ciprusi bajnok Anorthoszisz profijainak sorába került.

Ebben a gárdában az őszi idényben 10 meccsen 1 gólt rúgott. 2006 nyitányán Aphrodité szigetén belül váltott gazdát, távozó honfitársát, Sebők Józsefet kellett (volna) pótolnia az AEL Limasszolban. Nem sikerült, csak hat mérkőzésen játszott, egyetlen gólt ért el.

A licencgondok miatt az élvonalból kizárt FTC-be tért haza. A második vonalban 25 mérkőzésen 19 gólt szerezve a gárda kiemelkedően legeredményesebb játékosa volt, nem rajta

múlt, hogy nem sikerült az azonnali visszajutás az elitbe. Talán nem akart még egy évet az NB II-ben játszani, talán a szívére vette, hogy a grémium nem teljesítette a neki tett ígéreteit, mindenesetre igent mondott az akkor éppen a Paksi FC-t edző Lengyel Ferenc hívó szavára. A régi cimborát 2007 szeptemberében menesztette a tolnai klub vezetősége, Tököli ellenben 2010-ig az atomvárosi csapatának első számú góllövőjeként igazolta, nem felejtette el „alapszakmáját”. Harmincegy évesen szerződött a Pakshoz, mindhárom ott töltött idényében tíz gól fölött termelt (15, 16, 11).

2010 és 2012 között a Kecskeméti TE-Ereco kötelékébe tartozott. Tagja volt a 2001. május 17-én, a Magyar Kupa döntőjében, a Videoton ellen 3-2-re győztes alföldi legénységnek, neki azonban nem sikerült betalálnia a fehérváriak kapujába. A Szuperkupáért vívott találkozón a Vidi visszavágott, 1-0-ra nyert, bár az összecsapást Kecskeméten rendezték. Tököli ezen a finálén is a küzdőtéren volt 30 percig.

2011-ben rövid ideig kölcsönben a Zalaegerszegi TE-nél volt, Csank János személye vonzotta a nyugat-dunántúliakhoz. 2012-ben visszament az MVM-Pakshoz, a klubban 2014-től pályaedzői feladatokat is ellát.

A nagyválogatottban 2000. március 29. és 2011. június 3. között 25 alkalommal vetették be, címeres mezben háromszor juttatta hálóra a labdát. 2004. február 19-én a ciprusi Limasszolban vívott barátságos találkozón, Lettország ellen kétszer volt eredményes, a 2-1-es győzelmünket jóformán az ő alakításainak köszönhattük.

Tököli Attila a válogatottban és külföldön sem tudta megmutatni igazi tudását, adós maradt a gólokkal is. Erről így beszélt: „Én mindig nyerni akartam, én mindig többet akartam, mit tegyek, ennyi jött ki belőlem, ennyire futotta a képességeimből. Úgy vélem, azért nem kell szégyenkezniem.” (6:3 *Futballmagazin* 2006. november-december)

A budapesti Vinnie Jones

Urbán Flórián 1968. július 29-én született Újpesten. Magassága 182 cm, versenysúlya 82 kg. 1977-ben lett az Újpesti Dózsa igazolt játékosa, a serdülő V-től az ifi III-ig jutott, ám eltanácsolták, mivel ügyetlennek tartották. A Duna Cipő SK-ban folytatta, az ifi I-ig vitte, onnan visszament az Újpesthez, ám megint csak elküldték, rásütötték a tehetségtelenség címkéjét. A Duna Cipőben már 17 esztendősen a felnőttek között játszott a BLASZ II-ben. (ujpestvaros.hu)

Statisztikus kollégánk és barátunk, *Rochy Zoltán* gyűjtése szerint Urbán Flórián egyetlen korosztályos válogatottban sem szerepelt.

Hamarosan bevonult katonának, a Honvéd Nógrádi SE-hez került, és ott húzta le a másfél évet. (A Honvéd Nógrádi SE óbudai gárda volt, a III. kerületi TTVE salakpályáját használta. A labdarúgók a stadionhoz közeli Kunigunda utcai munkásszállón laktak, amely egyben a laktanyájukként is funkcionált.)

Leszerelése után került a Volán SC-be, 1990-ben lett belőle hivatásos futballista. Korábban egy ideig egy IFA teherautón rakodómunkásként robotolt. (ujpestvaros.hu)

A közlekedéseket egy szezonon keresztül segítette, 1990. augusztus 18-án debütált az élvonalban, akkor a Szeged 1-0-ra legyőzte a Volánt.

Az 1991–1992-es bajnokságot a Győri Rába ETO SC-ben töltötte. A kisalföldiektől állt be a belgiumi légióba. Erről nyilatkozta: „Huszonkét évesen még sörmeccseken vettem részt a Duna Cipő játékosaként. Elsősorban nem a pénz motivált, hanem a játék szeretete. Ha csak az érdekelt volna, hogy mennyit tudok kasszírozni, akkor még mindig az Anderlecht játékosa vagyok, és egy vaskos bankszámláért cserébe a lelátón ücsörögök.” (www.magyarfutball.hu)

Az 1992–1993-as bajnokságban 31 mérkőzésen 6 gólt rúgott a KSV Waregemben, amellyel a 4. helyen végzett. (*Focivilág* 2003. július 16.) Az 1993–1994-es küzdelmekben a KSVW-nél 10/3 volt a mutatója, de idény közben átigazolt a KV Mechelenbe, ahol 15/3-mal zárt. (*Focivilág* 2003. július 30.) 1994–1995-ben a KVM-ben 24/11-es statisztikát produkált, középpályás létére házi gólkirály lett. A piros-sárgáknál csapattársa volt Eszenyi Dénes. (*Focivilág* 2003. augusztus 13.) Az 1995–1996-os szezonban egy darabig az Újpesti TE-Novabaut, majd újból a KSV Waregemet szolgált. A 13 találkozón szerzett négy gólja dacára a piros-fehérek kiestek a belga első divízióból. (*Focivilág* 2003. szeptember 24.)

1996 tavaszát részben idehaza töltötte, a nyáron azonban az ETO FC-ből a Germinal Ekerenhez távozott. Az 1996–1997-es idényben 28 bajnokin egyszer talált a hálóba. Nagy

A még csak 24 éves Flóri, 1992-ben, a Waregemben, első külföldi alakulatában.
(Középen, jobbról a harmadik.)

sikerként könyvelhették el az ekereniek, hogy a Belga Kupa döntőjének hosszabbításában 4-2-re megverték az ország legnépszerűbb gárdáját, az Anderlechtet. A Flórinak (máskor meg Floresznek) becézett erőteljes magyar végig a pályán volt. (*Focivilág 2003. október 15.*) Az 1997–1998-as bajnokságban két meccset vívott az RSC Anderlecht színeiben, utána tízet a Sporting Club Eendracht Aalstéban, gólt egyiknél sem szerzett. Az 1998–1999-es belga első ligában húsz mérkőzésen háromszor vette be a kaput az Aalst képviselőjében.

1998 nyarán, az Eendracht Aalst csapatában (Alulról a harmadik sorban balról a negyedik.)

1999-ben az Újpest FC-ben láthatta őt a közönség. A Megyeri útról a Szeged LC-hez írt alá. Az ősz közepén „ismét felemelte a hangját”, játékos-pályaedzőként kijelentette, hogy az SZLC-nél uralkodó állapotok, valamint a társai lélektelen teljesítménye miatt nem akar többé a csapatban szerepelni, inkább elmegy. Aztán meggondolta magát. (*Focivilág 1999. november 10.*) A következő hír szerint „Urbánt a jugoszláv élvonalban szereplő Szpartak Szubotica szerződtette az őszi szezon hátralévő részére, és a játékosért kapott összeg mentőöv lehet a klub számára.” (*Focivilág 1999. november 24.*) Nem lett mentőöv, a Szeged LC megszűnt, Flóri pedig átmenetileg az NB II-es Dunakeszi VSE-nél kötött ki.

Hamarosan – még 2000 tavaszán – az Újpest FC-hez igazolt, immáron harmadszor tért vissza a Megyeri útra. Jellemző népszerűségére, hogy a társai titkos szavazással megválasztották csapatkapitánynak. (*Focivilág 2001. március 7.*) 2001. június 8-án középpályás létere három gólt rúgott a Videotonnak, az összecsapást 5-3-ra megnyerte a IV. kerületi alakulat. (*Futballszezon 2000–2001*) „Urbán Flórián, a lila-fehérek rutinos játékosa ebben a bajnokságban csak kapusként nem szerepelt az Újpestben. Az együttes csapatkapitánya nem csak tizenöt gólja miatt volt vezéregyénisége csapatának. A pályán űzte-hajtotta társait, nem ismert elveszett labdát. Tette mindezt annak ellenére, hogy sokan leírták őt. A futballista egy évvel ezelőtt Dunakesziről került vissza a Megyeri útra, ahol Kisteleki István keze alatt ismét legjobb formáját mutatta.” (*Futballszezon 2000–2001*)

Amit sokan elképzelni sem tudtak, elhagyta a „violákat”, miután nem sikerült megegyeznie a vezetőkkel, és a Zalahús ZTE FC alkalmazottja lett. A felháborodott fanatikusok tüntettek a grémium ellen a klub székházánál, amikor értesültek kedvencük döntéséről. (*Focivilág 2001. július 4.*)

2001 és 2003 között küzdött a kék-fehérekért, bajnoki aranyat nyert velük 2002-ben. Egyik alapembere volt a zalaiaknak.

2003 nyarán 5 millió forintért tért vissza az Újpest FC-be. „Úgy tudjuk, Mezey kifejezett kérésére igazolták vissza Urbánt, vélhetően azért, mert a mester úgy érzi, a védő sokat segíthet a pályán. Ez egészen bizonyos, hiszen Urbán Flórián profi szemlélete, hozzáállása, játéktudása igazán példa lehet a fiatalok számára.” (*Futballrajt 2003–2004*)

Aztán a 2003. szeptember 1-jén megvívott derbi (Újpest–FTC 1-1) után, amelyen a második féldő előtt mestere lecserélte, összekülönbözött dr. Mezey Györggyel, és akkor abbahagyta a professzionális labdarúgást. (ujpestvaros.hu) Mivel a bajnokságban pályára lépett, az élvonalbeli küzdelmek befejeződése után átvett ezüstéremből elvben neki is járt.

2004-ben a burgenlandi UFC Schützenben, 2007-ben a Veresegeyház VSK-ban, 2007-ben a Csengele KSE-ben, 2010-ben a Testvériségben, 2010-től 2011-ig az Újhartyán KSE-ben futballozott. 2011. áprilisban két gólt lőtt és egy gólpasszt adott Újhartyánban a Dunaharaszti ellen.

Ezenközben edzőként is elkezdte a munkát. A 2005–2006-os szezonban az újonc REAC szakvezetője volt, 2004 nyarán az azóta tragikus körülmények között elhunyt Kutasi Róbert nevezte ki a sárga-kékek élére. Az első esztendőben feljutott a rákospalotaiakkal az élvonalba, a második évben bent tartotta őket az elitben. Urbán maga is újonc volt trénerként az NB I-ben.

2007-ben az FC Felcsútnál, 2008-ban a Lombard Pápa Termál FC-nél, 2009-ben a REAC U19-ben, 2010-től 2011-ig az Újhartyánban, 2011-től 2012-ig a Vasasnál (pályaedzőként, majd edzőként), 2012-től 2013-ig a Pest megyei másodosztályban bajnokságot nyerő Csomád KSK-nál, 2013 szeptemberétől 2015 júniusáig a Vecsés FC-nél ült a kispadon. Irányította a Lőrinc United együttesét is. 2014 tavaszán jött létre a nevét viselő Urbán Flórián Football. (ujpestvaros.hu.)

Számára mindig a legnagyobb megtiszteltetés volt a válogatottban való szereplés. Meglehet azért, mert minden tekintetben nagyon mélyről küszködte föl magát. 1991. október 9-én húzhatta magára először a címerrel ékesített szerelést, és 2003. június 7-ig összesen 40-szer viselhette. És a korábban dilettánsnak minősített, leírt, alapvetően védekező feladatokkal megbízott játékos 4 gólt szerzett a nemzeti tizenegyben! Nyolc klubból válogatták be!

Kinézetre, felépítésre, életkorra és mentalitásra hasonlít a Wimbledon FC egykori fenegyerekére, a ma színészként babérokat arató Vinnie Jonesra. Mindketten tetoválásokat, fülbevalókat viselnek, korábban lobogó hajukat sörtésre nyírátták. Flóri a jobb karjára „varratta” a viola ultrák egyik jelmondatát: „Újpest: egy város, egy csapat, egy szerelem, egy élet.” (ujpestvaros.hu) További analógia, hogy tőle sem idegen a valóságshow és a filmesek világa, 2007-ben ő volt az edzője az egyik televíziós csatornán látható, teljességgel pancserokból toborzott Lúzer FC-nek. 2006-ban egyik szakkomentátora volt a világ bajnokságnak az RTL Klubon. 2014 őszén a Jobbik színeiben indult egy újpesti időközi választáson. Plakátjának szlogenje utalt labdarúgó múltjára: „Válogatott emberekkel dolgozunk”. Urbán nem először vállalta radikális nézeteit, 2006-ban részt vett a TV-székház elleni ostromban.

A sioni Puyol

Vanczák Vilmos 1983. június 20-án született Miskolcon. Magassága 188 cm, versenysúlya 78 kg. A védelem minden posztján bevethető labdarúgó az Avason működő Pattantyús Általános Iskola tanulójaként, a Góliát FC-ben kezdett játszani. Később a Diósgyőri VTK játékosa lett, és 2000. május 20-án, az MTK elleni mérkőzésen bemutatkozott az NB I-ben. Érdekes, hogy Juhász Roland is akkor debütált, csak a 3-1-re győztes riválisnál. Ők ketten akkor már évek óta ismerték egymást, hiszen már az 1998–1999-es idényben találkoztak a 15 évesek válogatottjában.

A borsodi védő a következő szezont a Vasas SC-ben töltötte, majd 2001 nyarán, 18 évesen az Újpest soraiba lépett. Teljes további (eddigi) hazai karrierjét a lila-fehérekénél töltötte, soraik-

Fotó: Megyeri Magazin

Vanczák Vilmos, még újpestiként

ban 2006 augusztusáig 91 bajnoki mérkőzésen szerepelt. Igaz, 2002–2003 között egy fél idényt az NB I B-s fiókcsoportban, az Újpest FC-Fót SE-ben pallérozódott. (Futballrajt 2002–2003)

Bár az Újpest 2002-ben elhódította a Magyar Kupát és a Szuperkupát is, a jókötésű védő egyik döntőn sem jutott szóhoz. Előbbi sorozat nyolcaddöntőjében, a BKV Előrével szemben ellenben játszott egy féldőt, így statisztikailag kupagyőztesnek tekinthető.

Már 2004. november 30., a szlovákok elleni, bangkoki 0-1 óta A-válogatott-játékosnak mondhatta magát, de az igazi szenzációt a hatodik fellépése hozta. Nem túlzás, világhírnévre emelkedett. Az argentinok elleni, 2005. augusztus 17-i budapesti találkozón az egy perccel korábban pályára lépett Lionel Messi a Vanczákkal vívott párharcban visszakönyökölt, mire a tekintélyes, de ebben az esetben túl szigorú német bírót, Markus Merk kiállította a Barcelona tinédzser csillagát, aki könnyezve jött le a pályáról.

Vanczák Vilmos már 14 válogatottságot maga mögött tudhatott, amikor – huszonhárom évesen – a Megyeri útról Belgiumba, a Sint-Truidense VV (franciául: St. Trond) együtteséhez szerződött. Csupán egyetlen évadra. „Kulcsembert volt a belga bajnokság 15. helyén zárt Sint-Truidenben. Csak a harmadik fordulóra érkezett ki, attól kezdve mindössze két találkozót mulasztott, összesen 30 találkozón játszott. Három gólt is szerzett, novemberben a Lierse ellen kettőt is.” (6:3 Futballmagazin 2007. július-augusztus)

2007. július 16-án a svájci élvonalban szereplő FC Sionhoz igazolt, amelynek azóta is tagja. A piros-fehérekkel háromszor (2007, 2011, 2015) megszerezte a Svájci Kupát, sőt a 2011-es fináléban döntő gólt fejt. (Gólt fejt ő előtte, az FC Biel elleni

A sioni csapatkapitány

elődöntőben is.) Ellenben a 2015-ös, az FC Basel ellen 3-0-ra megnyert finálét a kispadról nézte végig.

A svájci élvonalban, a Super League-ben az első hat idénye mindegyikében legalább 30 meccsen szerepelt, s nem sokkal maradt el ettől a 2013–2014-esben (29) sem. A 2014–2015-ösben, elsősorban sérülése miatt, csak 19 találkozón lépett pályára. Eddig 31 gólt könyvelt el. Legeredményesebb idénye a 2011–2012-es volt, amelyben kilenc találattal nemcsak klubja házi gólkirálya, hanem – a két bázei, Alexander Frei és Marco Streller mögött, négyes holtversenyben – az élvonal

harmadik leggőlerősebb játékosa is lett. A helvét médiában a fontos fejes góljai miatt a „sioni Puyolként” emlegették. Teljesítményének értékét csak növeli, hogy a Sion, noha kupaspecialistaként a Coupe de Suisse-ben eljutott az elődöntőig, egyáltalán nem zárt kiemelkedő évet. Persze az, hogy utolsó előtti lett a tízcsapatos élvonalban, s csak a 18. forduló után visszalépett Neuchâtel Xamaxot előzte meg, finoman fogalmazva is csalóka. Hiszen a 17 ponttal záró gárda valójában 53-at gyűjtött, amivel harmadik lett volna! Ám a svájci szövetség, játékosok jogosulatlan szereplése miatt, 36 pontot levont a piros-fehérektől! A Sion, amelynek gondjait azért az is jelzi, hogy három edző is irányította az idény során, végül osztályozóra kényszerült, összesítésben 3-1-re nyert az Aarau ellen. Ebben a csapatban Vanczák Vilmos volt az első számú csillag, holott olyan csapattársai akadtak, mint a hajdanán egy francia bajnoki cím sorsát a Bor-

Fotó: mlsz.hu

Előfordul, hogy a védők sanyargatják... Főleg, ha az a hátvéd olyan gőlerős, mint Vanczák

deaux javára eldöntő Pascal Feindouno, a korábbi junior-világbajnok Adaílton, a Barcelonával BL-győztes Gabri. Még nagyobb felfordulás volt a klubnál a 2012–2013-as idényben, amelyben öt edzőváltás is volt. Korábbi világhírű futballisták, mint a spanyol Victor Muñoz és az olasz Gennaro Gattuso is dirigálták a csapatot, amely a bajnokságban hatodik lett, s újra bejutott a kupaelődöntőbe. Gattuso egyébként játékosként is szolgálta a Siont, szinte végigjátszotta az idényt. Vili ebben a szezonban csak két gólt szerzett. A következő két idényben újra középcsapatnak számítottak a fehér-pirosak, de 2015-ben ismét elnyerték a kupát.

Az idehaza Vilinek (máskor meg Tell Vilmosnak) becézett futballista 2015 júliusáig 78-szor lépett pályára a nemzeti tizenegyben. A címeres mezben eddig négyszer talált az ellenfelek hálójába, sorrendben: Oroszország (2010), Moldova (2011), Románia (2013), Kuvait (2013) ellen. Egervári Sándor, az akkori szövetségi kapitány értékelése szerint a 2012-es Európa-bajnokság selejtezőin a magyar válogatott tagjai közül Vanczák Vilmos nyújtotta a legjobb teljesítményt.

Debrecen válogatottsági rekordere

Varga József 1988. június 6-án született Debrecenben. Magassága 175 cm, versenysúlya 75 kg. A cívisvárossal egybekapcsolt Józsán járt általános iskolába, ahol Makray Balázs is tartott a kicsiknek néhány edzést. Az egykori élvonalbeli játékos látta meg benne a tehetséget és segítette a Hegedűs Gábor által irányított Debreceni Olasz Focisuliba. Nem volt azonban egyszerű a mindennapos edzésre járás, ahogyan Varga fogalmazott egy a *dehir.hu*-nak adott interjújában, „Egy olyan srácnak azonban, aki nem a városban élt, nehéz volt megoldania, hogy iskola után Debrecenbe utazzon, edzéseken vegyen részt és utána haza is menjen. Nekem megadatott, és ebben óriási szerepe volt a szüleimnek. Ha ők ezt nem tudták volna bevállalni, akkor lehet, hogy nem leszek futballista.” Mindörökké hálás az édesanyjának és az édesapjának. Egy, a *Blikk*-nek adott interjújában elárulta, hogy édesanyja a legnagyobb szurkolója, aki szinte minden hazai mérkőzésén ott van. Sajnos édesapját 2007-ben, mielőtt bemutatkozott volna az élvonalban, elveszítette. Két évvel később, amikor addigi pályafutása talán legfontosabb gólját belőtte a Kalmar FF elleni BL-selejtezőben, könnyeivel küszködve mesélte a *sportforum.hu* munkatársának: „A gólt édesapámnak ajánlom, aki sajnos már nem lehet velünk. Mindent neki köszönhetek, minden serdülő- és ifimeccsemen ott volt, szurkolt nekem, ám nem érthette meg, hogy élvonalbeli labdarúgó lettem.”

Varga József hétévesen kezdett játszani a Debreceni Olasz Focisuliban. (A kiváló utánpótlás-nevelő egyesület nebulói közül az A-válogatottságig jutott Vargán kívül Tisza Tibor, Tózsér Dániel, Balogh János és Dzsudzszak Balázs is.) Tizenkét évesen már külföldi sikerrel dicsekedhetett: az első áttörés 2000-re datálható, amikor Olaszországban az egyik korosztályos utánpótlástorna egyik legjobbjának választották meg.

Fotó: dttsc.hu

Varga Józsi: de jó fej!

Hamarosan átkerült a DVSC-be, illetve előbb a DVSC-DEAC-ba, 2008 tavaszán pedig a Létavértesben, az NB III-as fiókcsapatban is szerepelt. Az NB I-ben 2008. október 18-án, a Kaposvár elleni idegenbeli találkozón debütált. A húszéves középpályás azonnal megvetette lábát a kezdőben, innét számítva a szezon minden bajnokiján játszott a bajnoki címet visszaszerző Lokiban. Azóta is szinte csak sérülés miatt maradt ki a DVSC-ből, vagy amikor külföldön légióskodott. Tekintélyes éremkollekcióna tett szert, 2009-ben, 2010-ben és 2012-ben bajnok, 2010-ben és 2012-ben Magyar Kupa-győztes, 2010-ben Szuperkupa- és Ligakupa-győztes lett. 2012-ben a Szuperkupát elveszítette a hajdúságiakkal (büntetőkkel bukták el a Videotonnal szemben). 2014-ben ugyancsak szerepelt az Újpest elleni, 11-esekkel eltékozolt Szuperkupa-finálén. Aligha vigasztalta, hogy ő berúgta Balajcza kapujába a labdát.

Az első NB I-es bajnoki idényében nyújtott teljesítménye alapján az MLSZ a Hidegkúti Nándor-díjjal jutalmazta, a HLSZ-nél ugyancsak kiérdemelte a legjobb utánpótláskorú futballistának járó elismerést. (*Hajdú-bihari Napló* 2009. október 7.) Szerepelt

Fotó: dvsc.hu

Varga József az évek során sokoldalú játékosná érett. Alapoztja szerint védő, de egyben nagy munkabírású, a kapura is veszélyes középpályás, aki esetenként a gólokkal sem marad adós

2009 őszén a Bajnokok Ligája, majd egy évvel később az Európa-liga csoportkörében. Álmogólt zúdított a Levszki Szófia elleni BL-selejtezőn, a Puskás Ferenc Stadionban.

2009. október 10-én, Erwin Koeman szövetségi kapitány-sága alatt mutatkozott be a magyar válogatottban Portugália ellen, és Egervári Sándor érájában állandósította a helyét a keretben. Egervári vitte hátra a középpályás sorból a jobbháttvéd helyére. 2015 júniusáig 32-szer öltötte magára a címeres mezt, gólt nem szerzett benne. A perceket tekintve egyetlen játékos sem töltött nála többet a pályán válogatottként – debreceni klub képviselőjében.

2013 elején a Bundesliga 1-ben szereplő SpVgg Greuther Fürthöz került kölcsönjátékosnak. A zöld-fehéreknél megsérült, időközben edzőváltás is történt, ráadásul kiestek a német élvonalból, ezért Varga József 2013. július 1-jén a Middlesbrough FC-hez ment kölcsönbe egy esztendőre. Szívesen maradt volna tovább is, de az angol klub sokallta a Loki által kért egymillió eurót. Némi idő kellett neki ahhoz, amíg fel tudta dolgozni a csalódását, hogy vissza kell térnie a magyar bajnokságba. Anyaegyesületéhez még két éves szerződés kötötte. Ám pár hét után túltette magát az eseten, és minden idegszálával a következő feladatokra összpontosított. 2015 nyaráig 126 NB I-es mérkőzést vívott a debreceni színekben, öt találatot könyvelhetett el a fellépéseiben.

2012-ben és 2015-ben is átvehette a legjobb debreceni futballistának járó Zilahi-díjat.

Hatalmas szívvel hajtó, nagy munkabírású, önfeláldozó bevetődéses szerelésekre képes, az embert jól felvevő harcos, aki nem retten meg senkitől és semmitől. Az első pillanattól kezdve a lefújásig megalkuvás, pillanatnyi kihagyás nélkül küzd. Erőssége a támadások elfojtásában, az ellenfél akcióinak szétrombolásában rejlik. Remekül helyezkedik, ahogy mondani szokás, szinte olvassa a játékot. Relatív alacsony termete ellenére kitűnően fejel, köszönhetően a nagyszerű ütemérzékének, ruganyosságának. A támadásépítésben, azok befejezésében és a passzjátékban akadnak hiányosságai. Nem szolgálta a fejlődését az sem, hogy a válogatottnál kényszerből jobbháttvédet játszottak vele, holott a szűrő (védekező középpályás) az igazi posztja. Napjainkban elképzelhetetlen nélküle a DVSC együttese, és ezen – a DTV-nek adott nyilatkozata alapján írjuk – csupán egy újabb külföldi lehetőség változtathat.

Egy igazán színes egyéniség

Véber György 1969. július 25-én született Szegeden. Magassága 174 cm, versenysúlya 67 kg. 1978-tól 1982-ig a Délép SC-ben, majd 1982-től 1989-ig a SZEOL AK-ban futballozott, onnan került az Újpesti Dózsához. (*Ki kicsoda a magyar sportéletben? III.*) Miután a Magyar Népköztársasági Kupában összesorsolták a csongrádiakat a lila-fehérekkel, és a legendás Baróti Lajos edző megnézte az ellenfelet, akkor fedezte fel a tehetséget, akit aztán a megyeriek leigazoltak. (Talán nem közismert adalék, hogy a szegedieknél kifejezetten szélsőt játszott.) Véber amúgy is gyermekkorától a lilák fanatikus szurkolója volt, Törőcsik jelentette számára az abszolút példaképet. (*labdarugas.cimpa.hu*)

Az újonc az 1988–1989-es szezonban négy meccset vívott az Újpesti Dózsában, a Dunaújváros ellen debütált az élvonalban 1989. május 7-én. A következő esztendőben a IV. kerületi alakulat jobb gólkülönbségével bajnok lett. Véber nyolc mérkőzésen szerepelt, egy gólt rúgott. 1992-ben elhódították a Magyar Kupát (a Vác FC-Samsungot verték meg 1-0-ra érte), valamint a Szuperkupát (az FTC ellen nyertek 3-1-re). A hosszú hajú, vékonypénzű karmester mindkét finálét végigjátszotta.

1993. június 30-án döntő érdemei voltak abban, hogy az Újpest osztályozón bent maradt az élvonalban, mert a Megyeri úti 0-0 után ő szerezte meg a vezető gólt Hatvanban, az 53. percben. Ettől függetlenül a *Sport plusz foci* című újság osztályzatai alapján „az év legrosszabb csapatába” került... (*Futball '93*)

Az 1994–1995-ös liga küzdelmei után ezüstérmet vehetett át az UTE-Novabau legénységével. 1995-ben keresték Portugáliából a menedzsereket, végül a Hapoel Haifához szerződött. Az 1995-ös őszi szezonban a Szentföldön 13 találkozón jutott szóhoz, gólt nem rúgott. Csapatátársa volt Végh Zoltán. Izraelből fél év után a Győri ETO FC-hez jött haza, öt összecsapáson pályára is lépett a zöld-fehéreknél. 1996 áprilisában a Kiskaldról visszatért Újpestre, ahol az NB I-es küzdelmek végén bronzéremmel gyarapodott a gyűjteménye.

Az 1996–1997-es bajnokságban 30 fellépésén 13 találatot ért el lila-fehérben. Ezüstérmes lett a társaival.

1998. március 21-én, az Újpesti TE–Diósgyőri FC (2-0) mérkőzés 15. percében Nagy Sándor belépője után nyílt sípcsonttörést és szalagszakadást szenvedett. Juhos Attila játékvezető a szabálytalankodó Nagyot csak a következő durva belépője után állította ki a 41. percben, mivel úgy vélte, a sértett színészkedik. A vétkest utóbb június 30-ig eltiltotta a fegyelmi bizottság. A „violák” által megnyert bajnoki aranyéremből természetesen a sérült irányító is kapott, miként a vesztes Magyar Kupa-döntő utáni ezüsből is járt neki. (Az MTK Hungária FC nyert 1-0-ra a fináléban.)

Véber György hosszú ideig nem futballozhatott, sokáig tartott a rehabilitációja. Az 1998–1999-es szezonban egyetlen mérkőzésen sem tudott játszani.

Az 1999–2000-es bajnokság elején a „legnélkülönözhetlenebb futballista” megint nem szerepelhetett, miután az Újpest nem tudott megegyezni a vételárában a Hapoel Haifa vezérkarával. (*Focivilág 1999. június 2.*) Ez az ügy akkor már évek óta húzódott, és újabb fordulatot vett: „Véber György viszont hosszú idő után újra pályára léphetett volna az Újpestben, ugyanis a középpályás vételárát elküldték Izraelbe. (33 000 dollárt – a szerzők.) A középpályást azonban az MLSZ hibája miatt nem nevezték a Vojvodina elleni mérkőzésre.” (*Focivilág 1999. augusztus 18.*) Bár nem játszhatott az újvidékiek ellen, mégis 7000 svájci frankra büntette meg az UEFA, miután dühében csalónak nevezte a 4-0-ra elveszített találkozó partjelzőjét. (*Focivilág 1999. szeptember 22.*)

Másfél éves kihagyás után, 1999. augusztus 21-én újra kifuthatott a zöld gyepre, a Nyíregyháza ellen 4-0-s diadalon láthatta őt megint a Megyeri úti publikum. Tegyük mindjárt hozzá, nem sokáig, mert amikor Várhidi Péter kihagyta a csapatából, Véber értetlenségének és csatlódságának adott hangot. Válaszul kizárták az első csapat keretéből és felbontották a szerződését, sőt az edzéseket sem látogathatta. (*Focivilág 2000. március 8.*) A háborgó labdarúgó végül a harmadosztályú Dunakeszi ajánlatát fogadta el, a település ugyanis közel esett akkori otthonához. (*Focivilág 2000. március 22.*)

Véber György az élvonalban 202 bajnok in 33 találatot könyvelhetett el, öt találkozó kivételével mindegyiket az Újpest színeiben

Dunakeszről 2000 őszén a III. kerülethez igazolt, ám abból hirtelenjében Csepel lett. Ez a telephelyváltás egyáltalán nem tetszett Vébernek, nem is játszott a szigetieknél, hanem az NB I B-s BVSC-ben folytatta.

A Szőnyi út után az NB I B-s Lombard FC Tatabányához igazolt. És a múlt kísérteni kezdett: a tatabányai illetőségű egyesület hirtelen szombathelyivé vált, ezt a költözést a fővárosi kötődésű karmester nem vállalta, inkább az NB I B-s REAC-ban villogott tovább. (*Futballrajt 2002–2003*)

Miután 2003-ban felhagyott a játékkal, előbb Mezey György, majd Mészöly Géza mellett lett pályaedző az Újpest FC-ben. A következő hír elárulta, hogy „(...) Mészöly eddigi asszisztense, Véber György a jövőben az utánpótlással foglalkozik.” (*Focivilág 2005. június 8.*) Az U17-esek felkészítését bízták rá.

A válogatottban három szereplés adatott meg a számára. 1992. augusztus 26-án Ukrajna ellen nyert 2-1-re a nemzeti tizenegy, Jenei Imre szövetségi kapitány szavazott neki bizalmat Nyíregyházán. 1994-ben Németország (0-0) és Mexikó (1-5) ellen vetette be Mészöly Kálmán. Egyik 90 percet sem játszottá végig. Az sem hétköznapi, hogy semmilyen más válogatottban nem szerepelt.

Trénerként a következő csapatoknál dolgozott: Újpesti TE (pályaedző 2004–2006), Újpest FC-Fót (2006), Tura VSK (2006), Mosonmagyaróvári TE (2008), Balatonlelle SE (2008), Lombard Pápa Termál FC (2008–2011), Mezőkövesd-Zsóry (2012–2014), Pécsi MFC-Matias (2014. június–október).

2014 októberétől 2015 nyaráig nem ült kispadon. Június 25-én a Nógrád megyei, a Cserhát hegységben fekvő község, Somoskőújfalu együtteséhez, a Somos SE-hez szerződött. A kék-fehér klub újonc az NB III-ban.

Véber György színes egyéniség, aki futballistaként sem tudta mindig kordában tartani az indulatait, és edzőként sem viselkedik másként. Gyakran támaszt vihart szenvedélyes hangvételű, s nem mindig az irodalmi szalonok ízlésének megfelelő nyilatkozataival, viszont megnyilvánulásainak spontaneitását és őszinteségét aligha kérdőjelezheti meg bárki is.

Az abszolút csúcstartó

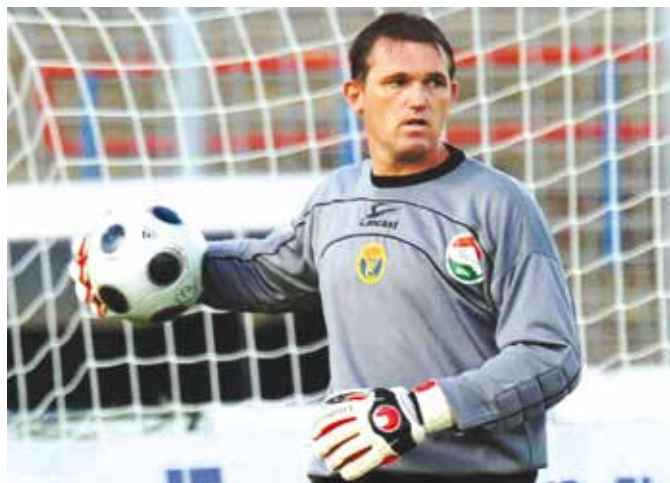
Végh Zoltán Veszprémben született 1971. április 7-én. Magassága 186 cm, testsúlya 90 kg. A Veszprém SE-ben kezdett védeni. 1989. október elsején esett át a tűzkeresztségen az élvonalban, a Veszprém–Győr összecsapáson (0-0). 1989-től 1991-ig a Veszprémben 53 mérkőzése volt. 1990-ben kétszer, 1991-ben hatszor őrizte az olimpiai (egyben U21-es) válogatott hálóját. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

Az A-válogatottban 1991. december 8-án debütált San Salvadorban. Éppen korábbi bakonyi akkori győri klubedzője, Glázer Róbert töltötte be a megbízott szövetségi kapitányi posztot, és ő szavazott bizalmat az akkor már a Győri Rába ETO kötelékébe tartozó újoncnak. A barátságos 90 perc 1-1-re végződött, nem írhatjuk tehát, hogy csődöt mondott. Mindazonáltal vele a kapuban kapott ki a nemzeti tizenegy idehaza Izraeltől (0-2), Észtországtól (0-1) és Cipruson (1-2). 2007. június 6-án huszonötödször (egyben utoljára) védte a legjobbjaink hálóját. Oslóban búcsúzott el a címeres trikótól, Európa-bajnoki selejtezőn 4-0-ra kiűtötték vendégeiket a norvégok. Érdekes, hogy nyolc szövetségi kapitány is beállította a nemzeti tizenegybe, de huzamosabb ideig első számú kapus csak Verebes Józsefnél és túl a 35. születésnapján, Várhidi Péternél volt.

1991 és 1995 között a többször is nevet váltó ETO kapuját őrizte, összesen 114 bajnoki mérkőzésen.

1995-ben a Hapoel Haifához írt alá, ahol csapattársa volt Véber György. Az 1995–1996-os izraeli bajnokságban 30 meccsen óvta a Hapoel Haifa hálóját, a piros-kék alakulattal a 4. helyen végzett. Jó idénye volt, 1996 nyarán mégis hazatért a Szentföldről Magyarországra.

Az 1996–1997-es bajnokságban 28 meccsen szerepelt a BVSC-ben. Vele kezdődött a BVSC összeállítása az 1997-es Magyar Kupa-döntőkön. Valószínűleg nem szívesen emlékszik vissza arra a két fináléra, mert az MTK-tól összesen nyolc gólt kapott (0-2, 0-6). Mint ahogyan a walesi Barry Town ellen 1996. augusztus 6-án megívott UEFA-kupa-selejtezőre sem, ami-

A Vasas kapusaként arra koncentrált, hogy pontosan indítson

kor a szigetlakók egyik – különben teljesen ártalmatlan – beadását egyszerűen beejtette. 1997 nyarán még a BVSC soraiban kezdte az idényt, védett is két bajnokin, majd hosszas tárgyalások után átköltözött a Fáy utcába. Íme, egy érdekes nyilatkozat tőle azokból a hetekből: „Egyáltalán nem viselt meg a sok huzavona. Nem éltem bele magam abba, hogy a Vasasban folytatom, így csalódás sem ért. Nagyon jól érzem magam a Szőnyi úton, és szeretnék a kezdődő

bajnokságban is olyan teljesítményt nyújtani, mint legutóbb.” (Futballszezon '97–98) Aztán mégiscsak átigazolt. Közel három teljes idény alatt 73 mérkőzésen szerepelt az angyalföldieknél.

A kilencvenes évek közepén – a *Nemzeti Sport* osztályzatait mércének tekintve – vitathatatlanul ő volt a magyar élvonal első számú kapusa. Az 1993–1994-es, az 1994–1995-ös, az 1996–1997-es és az 1997–1998-as idényben is az ő neve állt az élen a posztonkénti rangsorban, a hálóröröknél. Legjobb két évében, Izraelbe szerződése előtt, a mezőnyjátékosok közül is csak egy-egy ferencvárosi (1994-ben Albert Flórián, 1995-ben Lipcsei Péter) előzte meg. Ebben a fél évtizedben csak akkor nem ő zárta az élen az idényt, amikor külföldön védett.

Foto: tempofrad.hu

2000 nyarán a Vasasból az MTK Hungáriához igazolt. Rossz döntés volt, Vlaszák Géza szinte végigvédte az idényt, neki mindössze egy bajnoki jutott. A következő idényre, majd még egyre a Videotonhoz ment kölcsönbe, 63 találkozón védhetett. Utána visszatért az MTK-hoz, ahol már más szelek fújtak: hat éven keresztül ő volt az első számú kapus. 2003-ban, 32 évesen tért vissza a Hungária körútra, 180 bajnoki találkozón őrizte a kaput, a 39. évében járva.

Élete egyik legjobb meccsét hozta a 2003. július 19-én az FTC ellen vívott Szuperkupa-döntő (2-0), amelyen megszerezte pályafutása első jelentősebb trófeáját. Teljesítménye elismerésé-ként Gellei Imre szövetségi kapitány újból beválogatta. (Futballrajt 2003–2004)

A 2007–2008-as évadban bajnoki aranyat szerzett a Hungária körútiakkal, 2008. július 20-án pedig megnyerte társaival Debrecenben Szuperkupát. A 0-0-ra végződő találkozó után büntetőkkel vitték el a díjat a a kék-fehérek az Oláh Gábor utcából.

2009-ig szolgálta az MTK-t, utána rövid ideig az Újpest keretéhez tartozott. A lila-fehérek-nél bajnokin nem szerepelt. Hamarosan ismét a Vasast erősítette, két idény alatt 45 bajnoki találkozón. Túl a negyvenedik születésnapján, elsősorban az utánpótláskorú kapusokat edzeni, a Ferencvároshoz igazolt. 2011. augusztus 21-én a Haladás VSE meglepetésre 2-1-re győzni tudott az Üllői úton – az lett a Pipának becézett kapus utolsó, 570. élvonalbeli bajnokija. Szereplési száma abszolút rekord a honi élvonal 1901 óra íródó történetében. A következő hónapokban védett még négy találkozón a Ferencváros második csapatában az NB II-ben, közben segítette a fiatal kollégáit. 2013-ban Tápiószecsen, aztán a ferencvárosi tartalékoknál dolgozott kapusedzőként.

Foto: HLSZ

Egy HLSZ-díjátadón Szücs Lajossal, a Lombard Pápa akkori kapusával és dr. Horváth Gáborral, a szervezet főtitkárával

Ki feledhetné a Grasshoppersnek lőtt góljait?

Vincze Ottó 1974. augusztus 29-én született Ózdon. Magassága 185 cm, testsúlya 85 kg. Az édesapja is igazolt futballista volt. Ottó az Ózdi Kohász SE-ben (1984–1986), majd a Ferencvárosban (1986–1990) nevelődött. Nagyon korán légiósnak állt, az FC Sion szerződtette. Ott először az ifik között játszott, aztán az 1992–1993-as bajnokságban egyszer szőhöz jutott csereként a felnőttek között is. A bajnokságban hatodik helyezett együttesben, három brazil társa is volt, köztük Roberto Assis Moreira (Ronaldinho szintén válogatott bátyja) és a később Újpesten is megfordult, profi pályafutása során közel ezer gólt szerző Túlio Maravilha, aki akkoriban még „csak” eredeti nevén, Túlio Humberto Costaként volt ismert.

Vincze Ottó addigra részt vett az U17-es válogatottal 1990. decemberben az izraeli téli kupán. 1991-ben kétszer játszott az U17-ben, egy gólt szerzett. 1991-től 1993-ig az U18-as együttesben 16 fellépésén hatszor volt eredményes. 1994-ben az olimpiai (egyben U21-es) csapat mezét ötször öltötte magára. *(Rochy Zoltán gyűjtése)*

1993-ban hazatért, a Vasas színeiben debütált a magyar élvonalban: 1994. március 5-én az ETO FC 3-2-re megverte az angalföldieket Győrben. A Fáy utcából két esztendő után a Ferencvároshoz ment, a zöld-fehérekkel bejutott a Bajnokok Ligája csoportkörbe. Akik a helyszínen látták a zürichi mérkőzést, vagy figyelemmel követték a képernyő előtt ülve, sohasem felejtik el a Grasshoppersnek rúgott két pazar gólját. A BL-ben (és a hozzá vezető úton, az Anderlecht elleni csatákon) valamennyi találkozón pályára lépett, igaz, a nyolcból csak hármat játszhatott végig. A Fradival megnyerte az 1995–1996-os bajnokságot. Nem számított alapembernek, bár 17 meccsen bizalmat kapott Novák Dezsőtől. Ez az egyetlen idehaza nyert aranyérme. (Érdekesség, hogy Gábor nevű öccse, akiből szintén válogatott lett, egyszer ugyancsak játszott a bajnokcsapatban.)

Az 1996–1997-es szezonban újfent külföldön profiskodott. Előbb az FC Sionnál bukkant fel, ahol 9/1-es volt a mutatója. A piros-fehérek, már nélküle, bajnokságot és országos kupát nyertek, egyetlen gólját augusztusban büntetőből lőtte a genfi Servette hálójába. Még mindig a klubnál volt Ronaldinho bátyja, s ugyancsak a Servette mezét viselte Philippe Verduyssen, Raphaël Wicky, Stephan Lehmann és az 1991-ben a Crvena zvezdával BEK-győztes, az Intert is megjárt Darko Pančev. Vincze tavasszal kölcsönjátékosként a Barcelona B együttesénél próbálkozott, ám a második bajnoki mérkőzése után, az Ourense ellen kapott piros lap szankciójaként hamarosan ötmeccses eltiltással sújtották.

Fotó: Sportissimo

A Grasshoppers elleni meccs előtt

Cottbusi emlék

1997 nyarán svájci kenyéradója ismét kölcsönadta, ezúttal a Ferencvárosnak. Az 1997–1998-as, valamint az 1998–1999-es évadokat ezüstéremmel zárták a „zöld sasok”. Vincze Ottó az első évben osztályzatai alapján bekerült a *Nemzeti Sportnál* az év csapatába. Tizenkét góljánál csak Horváth Ferenc lőtt (eggyel) többet a csapattársak közül. A következő idényben „csak” hétig jutott, de ezzel is harmadik lett az ifjú Szabics Imre, valamint Bükszegi Zoltán mögött a házi góllövőlistán.

A támadó középpályás 1999 júliusának végén a Waldhof Mannheimbe távozott. Az első esztendejében kitűnően teljesített, 31 meccsen kilencszer volt eredményes. Az első négy forduló-ból háromban is a kapuba talált. A második mannheimi évében, részben sérülések miatt, mindössze 16-szor vetették be, az utolsó bajnokiján, a Mönchengladbach ellen ráadásul kiállították. (Klubtársa volt a kék-feketéknél Klausz László is.)

Mindez nem volt akadálya annak, hogy előrelépjen: a Bundesliga 1-be került. 2001 augusztusától a magyarokat szívesen alkalmazó Energie Cottbusz szolgálta. Csapattársa volt Miriuță „Laci”, Mátyus János és Sebők Vilmos is. Mindössze kilencszer jutott szóhoz, egyszer játszott a végig a 90 percre. A bajnokság után nem tartottak rá tovább igényt.

2002 nyarán a BL-selejtezőre készül E.ON-Zalaegerszegi TE FC-hez írt alá. „Most a ZTE hazacsalogatta, és ha a játékos régi formájának megfelelően futballozik, hamar vezéregyénisége lehet a bajnoknak. Miatta kicsit át is kell alakítania a csapat játékát Bozsik Péternek, hiszen ilyen stílusú labdarúgója eddig nem volt, ugyanakkor Vincze Ottónak muszáj helyet találni az együttesben” – olvasható az elemzés róla a *Futballrajt 2002–2003* című kiadványban. Gellei Imre szövetségi kapitány álláspontja: „(...) ha azt látom, hogy mindent a csapat érdekeinek alárendelve játszik, akkor ő is szóba kerülhet a válogatott keretének a kialakításakor, hiszen a képességei alapján a helye akár megkérdőjelezhetetlen is lehetne.” (*Futballrajt 2003 tavasz*)

Két szezon játszott a zalai klubban, részese volt a Manchester United elleni budapesti 1-0-nak is. Szinte azonos teljesítményt nyújtott a bajnokságban, az első szezonban 22, a másodikban 23 mérkőzésen szerzett három gólt.

2004 nyarán Zalaegerszegről Győrbe került, ahol a DVSC-től érkező Gábor öccsével együtt játszhatott. Pompásan kezdett az ETO-ban, az első hét forduló után már öt gólnál tartott. Végül a 2004–2005-ös szezonban házi gólkirály lett: 28 bajnokin elért 9 találat. A következő idényt még szinte végigjátszotta, az előzőhöz hasonlóan jó mutatóval (26/9), ám aztán közel egyéves kihagyásra kényszerült lágyéksérv és keresztszalag-szakadás miatt. 2007 nyarán harmadszor is visszatért a Ferencvárosba, ezúttal az NB II-be. Az őszt végigjátszotta (18/2), ám januárban bokaszalag-szakadást szenvedett egy edzőmeccsen. Ez gyakorlatilag lezárta nagypályás karrierjét. Képességeihez mérten meglepően kevésszer, csak tizenegyszer szerepelt az A-válogatottban (1998. április 20.–2005. május 31.).

2008 óta Győrben él. Azóta a burgenlandi SV St. Margarethenben játszott, 2010 tavaszától a Viadukt SE labdarúgója volt, feljutott a biatorbágyiakkal az NB III-ba. Futsalosként az ETO (2010–2012), majd a Dunakeszi Kinizsi (2012–2014) játékosa volt, utóbbiban Szijjártó Péter miniszter mellett korábbi válogatottakkal, Horváth Ferencsel, Szamosi Tamással és Löw Zsoltal együtt. 2011 márciusától a Győri ETO utánpótlásában, valamint menedzselésben vállalt feladatokat. Felesége Görbic Anita, a világ egyik legjobb kézilabdázónője. Televíziós szakkomentátorként is dolgozik, véleményével, humoros, karakterisztikus megnyilvánulásával hamar elfogadtatta magát a nézőkkel. Súlya és hitele van annak, amit mond.

Irodalomjegyzék

- Bakai Gusztáv–T. Szabó Gábor 2009: A magyar futball 15 éve. Budapest
Barreaud, Marc, 1998: Dictionnaire des footballeurs étrangers de championnat professionnel français (1932–1997). Párizs
Barsi Nikoletta szerk 2015: HLSZ – 25 éve a játékosokért
Berecz Csaba–dr. Nagy János–Sike Gábor 2010: DVTK centenáriumi. Miskolc
Bocsák Miklós 1987: Pszt, jön a totókirály. Budapest
Bocsák Miklós 2004: Vasas-kaland, avagy Rácz Gábor feláldozása. Budapest
Bocsák Miklós 2006: Futballmecénások Magyarországon. Budapest
Botos István 1991: A Videoton labdarúgó-krónikája. Székesfehérvár
Dénes András–Dénes Tamás 1989: Hungarian Yearbook. Budapest
Dénes András–Dénes Tamás 1990: Hungarian Football Yearbook. Budapest
Dénes Tamás–Hegyi Iván–Lakat T. Károly 2013: Az otthon zöld fűvén. Budapest
Dénes Tamás–Hegyi Iván–Lakat T. Károly 2014: Helyünk a kupanap alatt. Budapest
Dénes Tamás–Hegyi Iván–Lakat T. Károly 2012: Válogatott gyűjtemény. Budapest
Dénes Tamás–Peterdi Pál–Rochy Zoltán–Selmeci József 1999: Kalandozó magyar labdarúgók. Budapest
Dénes Tamás–Rochy Zoltán 1996: A 700. után. Budapest
Dénes Tamás–Rochy Zoltán 2000: A Kupagyőztesek Európa-kupája története. Budapest
Dénes Tamás–Sándor Mihály 2011: Baj-nok-csa-pat! Budapest
Détári Lajos–Pietsch Tibor 2013: Az utolsó magyar világsztár. Budapest
Gonda László 2001: Csank meccsei. Budapest
Göbölös János szerk. 2001: 25 év 25 labdarúgója – Bp. Honvéd, Kispest-Honvéd. Budapest
Gyenes András 2007: Fradi gyászinduló. Dálnoki Jenő élete. Budapest
Kiss László 2012: Berci. Budapest
Koltai Gábor 1987: Verebes, a mágus. Budapest
Kozák Péter szerk. 1994: Ki kicsoda a magyar sportéletben? I–III. Szekszárd
Lakat T. Károly 1996: Apám regénye. Budapest
Mezey György 1990: Gyöngyvirágtól lemondásig. Budapest
Papp Győző 2011: 60+1 legenda. Győr
Sándor Mihály 2010: A debreceni futball képes kalauza 1899-. Debrecen
Sándor Mihály 2001: A Loki – 25 év 25 labdarúgója. Kiskunlacháza
Varga Lajos 1995: A ZTE futball története 1920–1995. Zalaegerszeg
Varga Lajos 1996: Diósgyőri futballtörténet, 1910–1996. Miskolc

Futballévkönyvek

- Futball '93 (Mravik Gusztáv szerk., 1994), Futball '94 (Hoffmann Péter szerk., 1995), Futball '95 (Hoffmann Péter szerk., 1996), Futball '96 (Hoffmann Péter szerk., 1997)
Magyar futballévkönyv (Mravik Gusztáv szerk., 1998)
Futballévkönyv 1998/I. (Mravik Gusztáv szerk., 1999), Futballévkönyv 1999/I. (Ládonyi László, Margay Sándor szerk., 2000), Futballévkönyv 2000/I. (Ládonyi László szerk., 2001), Futballévkönyv 2001/I. (T. Szabó Gábor szerk., 2002), Futballévkönyv 2002/I. (T. Szabó Gábor szerk., 2003), Futballévkönyv 2003/I. (T. Szabó Gábor szerk., 2004), Futballévkönyv 2004 (T. Szabó Gábor szerk., 2005), Futballévkönyv 2005 (T. Szabó Gábor szerk., 2005), Futballévkönyv 2006 (Ferkai Marcell, T. Szabó Gábor szerk., 2006), Futballévkönyv 2007 (Ferkai Marcell, T. Szabó Gábor szerk., 2007), Futballévkönyv 2008 (T. Szabó Gábor szerk., 2008)
Az Aréna 2000 könyvkiadó időszaki kiadványai (Stadion újságok: Futballrajt, Futballesezon, Bajnokok Ligája-magazin, 1995–2004)
A Nemzeti Sport labdarúgó-évkönyve 1997 (Dénes Tamás szerk.)

Külföldi összefoglaló futballévkönyvek

- The European Football Yearbook 1988–1989 (Mike Hammond szerk., 1989), The European Football Yearbook 1991–1992 – 2003–2004 (Mike Hammond szerk., 1992–2004), The European Book of Football 2005–2006, 2006–2007 (Mike Hammond szerk., 2006, 2007), The European Football Yearbook 2007–2016 (Mike Hammond szerk., 2008–2015)
Annuario del Calcio Mondiale 1988–2007 (Salvatore Lo Presti szerk., 1988–2007)

Rothmans Football Yearbook 1986–1987 – 2002–2003 (Peter Dunk, Glenda Rollin, Jack Rollin szerk., 1987–2002)
Sky Sports Football Yearbook 2005–2006 (Glenda Rollin, Jack Rollin szerk., 2006)
Kicker Almanach, Kicker Fußball-Almanach 1986–2015 (1986–2015) Nürnberg

Internetes források, honlapok

austria-archiv.at/spieler
austriasoccer.at
eto.hu
ftcbaratikor.hu
hatharom.hu
iffhs.de
magyarfutball.hu
mla.hu/szemely

nela.hu
magyarvalogatott.hu
nso.hu (Nemzeti Sport)
nyugat.hu
romaniasoccer.ro/players
samsungsport.hu/magyar-labdarugas
tempofradi.hu
vidi.hu

Egyéb írott vagy képi források, illetve fellelhetőségük

Dénes András-Dénes Tamás (Budapest) és **Sándor János-Sándor Mihály** (Debrecen)
magánarchívuma

Foci, Foci7, Focivilág, Labdarúgás (Gól-Labdajátékok), Népsport, Nemzeti (Nép) Sport, Nemzeti Sport, Képes Sport, FourFourTwo, Képes Nemzeti Sport, 6:3 Futballmagazin, A Színes Sport, MegaSport, Megyeri Magazin, Sportissimo, Sztár Sport, Miroir du Football, La Gazzetta dello Sport, Guerin Sportivo, Kicker, Don Balon, Onze-Mondial, France Football, IFFHS Fussball-Weltzeitschrift

Szilágyi Tibor (Mikepércs) magánarchívuma

Magyar Labdarúgó-szövetség, Budapest

Nemzeti Sport szerkesztősége (Mediaworks), Budapest
Nemzeti Sport, Népsport, Népszabadság

Méliusz Juhász Péter Megyei Könyvtár és Művelődési Központ,
Napló, Népszava, Népszabadság, Tiszántúli Hírlap, Hajdú-bihari Napló

Magánarchívum

Bács Zoltán dr. magánarchívuma. Debrecen
Bányai Sándor magánarchívuma. Szalatnak
Beregi Zsolt magánarchívuma. Budapest
Buzánszky Jenő magánarchívuma. Dorog
Csubák Zoltán magánarchívuma. Debrecen
Czeglédi Zsolt magánarchívuma. Debrecen
Derecsényi István magánarchívuma. Debrecen
Gilányi József magánarchívuma. Debrecen
Komáromi Gábor magánarchívuma. Debrecen
Komlóssy Imre magánarchívuma. Debrecen
Makray Balázs magánarchívuma. Debrecen
Matolcsi Sándor magánarchívuma. Berettyóújfalu

Nagy János dr. magánarchívuma, Miskolc
Nagy Balázs magánarchívuma. Debrecen
Néma István magánarchívuma. Debrecen
Nyitrai Daniella magánarchívuma. Debrecen
Rochy Zoltán magánarchívuma, Budapest
Sike Gábor magánarchívuma, Miskolc
Szegedi Péter dr. magánarchívuma. Debrecen
Szőke Péter magánarchívuma. Budapest
Thékes István dr. magánarchívuma. Szeged
Tóth Tamás magánarchívuma. Szeged
Török Péter magánarchívuma. Budapest
Unger Richárd magánarchívuma. Szombathely

Tartalom

Előszó.....	5
1986–1987	
A Hungária körüton is hatott a Verebes-mágia.....	9
Csapó Károly diadalmas visszatérése.....	13
Kollár öngólja is kellett a Dózsa sikeréhez.....	13
Détári az oldalvonaltól lőtt gólt a lengyeleknek.....	15
Tubolyék megnyerték Észak-Koreában az IBV-t.....	18
Veretlen menetelés félútig.....	19
Sem Görögországban, sem Cipruson nem ment.....	20
A „kengurukkal” nem bírt a Vasas.....	20
Győri bravúr Minszkben.....	21
Blohin a Fradi ellen játszott és a Dózsával tárgyalta.....	22
Magyar diadal a Budapest Sportcsarnokban.....	23
A Pécs győzött Zalaegerszegen.....	23
Török a Bayern ellen búcsúzott a Bundesliga 1-től.....	24
Névsorolvasás.....	25
Az 1986–1987. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	27
1987–1988	
Mindenki a másik portáján kereste a bundát a magyar futballban.....	28
<i>Kétmillió forintot kapott az Újpesti Dózsa a mezreklámért</i>	29
Kiprich József csúcsot döntött.....	32
Csank János első nagy sikere.....	33
Verebesnek túl rövid volt a nadrágja.....	35
A franciák nem kaparták ki a gesztenyét.....	40
Le kellett volna győzni a görögöket.....	40
Halmai Gáborék Eb-n játszhattak.....	41
Kovács Kálmán volt az UEFA-kupa társgólkirálya.....	41
Emlékszünk még arra, hogy a Vác KK-döntőt játszott?.....	43
Nyugat-Bengálban járt a Tatabányai Bányász.....	43
Détári Lajos megnyerte az Eintracht Frankfurtnak a Német Kupát.....	45
Döme Maradona oldalán.....	47
Névsorolvasás.....	48
<i>Az élvonal újonca</i>	48
Az 1987–1988. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	50
1988–1989	
Both-csinálta bajnokcsapat a bundabotrány közepén.....	51
Csucsánszky nagy berobbanása.....	56
A Honvéd második aranya, a Fradi második ezüstje.....	57
A rendőrség állította össze a válogatottat.....	58
Sokba került a ciprusi döntetlen.....	63
Feltűnt egy 15 éves fiú, Sándor Tamás.....	63
Csapó a Real Madrid után a VfB Stuttgartnak is lőtt gólt.....	64
A nyolc volt sok, nem az öt kevés.....	66
A Videoton meghódította Indiát.....	66
<i>Az élvonal újonca</i>	67
Détári és Boda volt a görög liga sztárja.....	68
Détári döntő gólt lőtt a világválogatottban.....	70
A Siófok vette a legkomolyabban.....	71
Zsadányi vb-gólkirály lett.....	71
Névsorolvasás.....	72
Az 1988–1989. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	73
1989–1990	
Bácsi, kérem, a fiúk megnyerték a bajnokságot!.....	75
Balhátvédből jól álltunk.....	80
A pécsi futball legnagyobb sikere.....	80
Jól ment a tengerentúli vb-résztvevők ellen.....	82

Alakultatott az ötkarikás együttes	87
Két debreceni kedvenc már serdülöként Európa-bajnokságon játszott	87
Pedig legyőzték Székesfehérváron a spanyolokat	88
Hetest kapott a Honvéd Lisszabonban	88
Két sima vereség	89
Kezdték sülyedni a hajóink	89
Belgium újra felfedezte a magyarokat	90
Névsorolvasás	91
Az 1989–1990. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye	93

1990–1991

A vadkapitalizmus éve a futballban	94
Petry Zsolt csak a Nemzeti Sportnál nem nyert	98
Nyilasi Tibor első trófeája edzőként	99
Hihetetlen kilencven perc Santanderben	100
Katasztrófális szereplés	106
A jövő világsztárjai ellen Békéscsabán	106
Király és Dárdai együtt címeres mezben	107
Maradona a Megyeri úton járt	108
A veszprémiek megszorongatták a „bikákat”	110
Erdély válogatottja járt az Üllői ünnepelt	110
Zöld-fehér sikerek	111
Kovács Kálmánnál csak Papin lőtt több gólt a francia élvonalban	112
<i>Détári Pelé születésnapját ünnepelte</i>	114
Névsorolvasás	114
Az 1990–1991. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye	116

1991–1992

Fradi-bajnokság – enyhe hátszéllel	117
A balatoni keresztapa	122
Tibor nagy éve	123
A győztes Újpest a döntőre utazott a legmesszebbre	124
Meg kellett érnünk, hogy Izland nyer a Népstadionban	125
Kiábrándítóan gyenge teljesítmény	129
Az ifik és a serdülők is Eb-n játszhattak	130
Lipcsei Péter lett a KEK gólkirálya	131
A Kispest-Honvéd találkozott a Barcelonával	132
BVSC-ezüst: minden a tizenegyeseken múlt	133
Détári a Juventusszal Amerikában járt	133
Mennyit ér egy 90 000 forintos csekk?	135
Puhl első nagy tornája	135
Névsorolvasás	136
Az 1991–1992. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye	138

1992–1993

Kuusela megtanította, mit jelent: „munka, munka, munka...”	139
<i>Genzwein doktor csodát tett a Vasassal (is)</i>	143
Sallói István és Nagy Tibor vetélkedője	144
A Haladás két év alatt másodszor halt bele a tizenegyesekbe	145
Az UTE nyerte az első pénzdíjas kupafinálét	147
Világhírű kapitányok vergődő válogatottja	148
Két csapatunk is Európa-bajnokságon játszhatott	152
Nyilasi Tibor számára a faszizmust idézte a szlovák kommandósok fellépése	153
A Videoton-Waltham egy hetest rúgott a dunaszerdahelyi DAC-nak	156
Kiprich legjobb éve volt külföldön	157
Puhl Sándorból sztárbíró lett	158
Névsorolvasás	159
Az 1992–1993. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye	161
Ultras – Made in Hungary	162

1993–1994

A Vác bajnok volt, nem pedig szimpatikus vidéki csapat	164
<i>Az élvonal újonca</i>	168

Olyan díjat nyert a „kis” Flóri, amelyet édesapja nem szerzett meg.....	169
„Megvertük a Honvédot, a rendőrök meg minket”.....	170
Partdobás helyett partrúgást is kipróbáltak.....	171
A Luxemburg elleni 1-0 jelentette a csúcseredményt.....	172
Dunai Antal bölcs előrelátása.....	177
Sötét folt a fehérorosoz meccs.....	177
Eszenyi mesterhármast rúgott az MTK-nak.....	178
Stadiont avatott a Kispest-Honvéd Angliában.....	179
Csernai Pál Észak-Koreába költözött.....	180
Puhl Sándor világbajnoki döntőt vezetett.....	181
A Vasas remekelt a végjátékban.....	182
Névsorolvasás.....	183
Az 1993–1994. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	185

1994–1995

Novák Dezsőt állandóan szidták, pedig mindent megnyert.....	186
Lipcsei a bajnokság legjobbjaként búcsúzott.....	191
A fradisták Petije 0-3-nál indult be.....	192
Simon Tibor legfontosabb gólja.....	193
Vezetni tudtunk, nyerni ellenben nem.....	194
Dunai a DVSC, az UTE és az FTC játékosaira épített.....	198
Legjobb csatárunk nélkül is hatodikak lettek az Európa-bajnokságon.....	198
Világsztárok szórták meg idegenben kupacsapatainkat.....	200
Rivaldo és Roberto Carlos ellen játszott a Parmalat FC.....	201
Kiprich szépen búcsúzott a Feyenoordtól.....	202
A Vác FC-Samsung újabb bajnoki címe.....	203
Döme és a szentpétervári Jóakarát.....	204
Névsorolvasás.....	205
Az 1994–1995. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	206
<i>Az élvonal újonca.....</i>	207

1995–1996

Kisiklott a Vasút, célba ért a Fradi.....	208
A tizenéves Lisztes zárt a legmagasabb átlaggal.....	212
Piroska és a meseszerű feltámadás.....	213
Mindössze két gól – 720 perc alatt.....	214
Emlékezetes „atlantai” részvétel Floridiában.....	218
Vb-részvételt ért a portugálok elleni bravúr.....	220
A Fradi és a világ nyolcadik csodája.....	221
Puhl Sándor újabb elődöntőt vezetett.....	222
Sándor Tamás szórta a gólokat Cipruson.....	223
Kiprich, Kovács és Kozma mindent vitt.....	224
Névsorolvasás.....	226
Az 1995–1996. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	227

1996–1997

Sok pénzből jó csapatot lehetett építeni.....	229
Sándor Tamás megkoronázása.....	234
K. O.-val nyert az MTK.....	234
Csank elsősorban az itthon játékosban bízott.....	236
A legjobbak: 1. Puskás, 2. Schlosser, 3. Zsengellér.....	239
Riquelme és társai túl erősek voltak.....	240
Halovány szépségtapasz a végére.....	241
Az európai elit közelébe jutottak a 16 évesek.....	241
Meglőtték a „szarkákat”, de aztán ők szárnyaltak.....	242
A Vasas elkapta a Werder Bremeht.....	243
Bajnoki cím Ausztriában, Izraelben, Svájcban és Szlovákiában.....	244
A Csepel kispályán volt igazán nagy.....	246
Puhl Sándor legfontosabb klubmérkőzése.....	247
Névsorolvasás.....	247
Az 1996–1997. évi Nemzeti Bajnokság I végeredménye.....	249

1997–1998

Botrányok, viták és az apja útját járó fiú.....	251
Váczai Zoltán mindenkit túlragyogott	256
Az MTK a VIP-teremben vette át a kupát, hívei a lelátón rettegtek	257
A jugoszlávok sokkoló gólzápóra után élesztgető győzelmek.....	258
Hajnal Tamás három korosztályban is játszott	264
AZ MTK le is győzte a Rosenborgot, meg nem is	265
Bundesliga-hatodikát vert a DVSC-Epona.....	266
István királyok a Szentföldön.....	267
Csak itthon ment az Újpestnek és a Fradinak	269
Vágner esete a kameruniakkal	270
<i>Az élvonal újoncai.....</i>	270
Névsorolvasás.....	271
Az 1997–1998. évi Raab Karcher NB I végeredménye	272

1998–1999

Az MTK Hungária fölényesen nyert az „ügyek” idényében	274
Megkoronázták a berlini Királyt	279
Parázs vitákat szült a Loki első nagy sikere	280
Hrutka János bombagóljainak idénye	281
A végén kivágták a rezet	287
Nem tudtak élni Fortuna segítségével	287
Hideg zuhanók a nyári kánikulában.....	288
A Haladás Thaiföldön, a Gázszer Egyiptomban járt.....	288
Bajnoki cím Belgiumban, Portugáliában, Finnországban, Szlovákiában, kupasiker Izraelben.....	290
<i>Kelet-európai Bosman-ügy</i>	290
Siófoki diadal a profik műfüves bajnokságában	292
Névsorolvasás.....	293
Az 1998–1999. évi Professzionális Nemzeti Bajnokság végeredménye	294

1999–2000

Egervári bosszút állt a csődök idényében	296
Az utolsó meccsen játszott legjobban a Dunaferre	300
Elsőprő Dunaferre-fölény a hazai fronton.....	301
Két öngóllal kapott ki a Vasas	301
Sokkoló eredmények után megkezdődött	303
Horváth nagy sorozata	303
Összeállt a Vanczák, Juhász kettős.....	307
A francia bíróval nem bírt az MTK.....	308
Dél-Amerikában járt az LFC Tatabánya és a Haladás.....	309
Egy csapatra való válogatott a Bundesligából.....	310
Az UEFA nem díjazta a „modern Monarchiát”	312
Névsorolvasás.....	312
Az 1999–2000. évi Professzionális Nemzeti Bajnokság végeredménye	314

2000–2001

A Dunaferre szerezte a legtöbb pontot, de bajnok a Fradi lett.....	316
<i>Az élvonal újonca.....</i>	320
Fehér Miklóst választotta télen az MLSZ	321
Gázolt a debreceni Lokomotív.....	322
A románok nyilaitól ments meg, Uram, minket!.....	324
Kanta József kiemelkedett a 16 évesek közül	328
„Száz év, száz néző”	329
Az egyetlen bravúr a Hajduk legyőzése volt	330
Fehér Miklós ősszel az Aranycipőért is versenybe szállt.....	331
A Vasas hatból hat meccset nyert meg.....	333
Névsorolvasás.....	333
A 2000–2001. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye.....	335

2001–2002

A ZTE lett a nyertese Várszegi Fradi iránti szerelmének	337
Tököli Attila négy díjat is kapott.....	341
Vágner a sorozat utolsó lövésével döntött.....	342

Kétszer kaptunk ötöst – de ki örült neki?	343
Nagyon ment a Szabics, Fehér kettősnek	348
Majdnem csodát tett a DVSC a Bordeaux ellen	350
Ismét Braziliában járt a Videoton	351
Kabát Péter kalandjai a Balkánon	352
Időt húzni tudni kell	354
Székelly képviselte a magyarokat a világbajnokságon	355
Névsorolvasás	355
A 2001–2002. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye	357
2002–2003	
Azt hittük, egyedül menni fog	358
Fradisták verték a fradistákat, miután Újpesten az MTK bajnok lett	359
Lipcsei Péter volt az idény legjobbjá	364
Csak Tökölivel nem bírt a Loki	365
Kovács Zoltán szenzációs hazatérése	366
Versenyben voltunk a pótszelejtezőért	367
Dzsudzsák Balázs Európa-bajnokságon játszott	372
Egyszeri egerszegi csoda a Man United ellen	373
Baronio és Miccoli is gólt lőtt a DVSC-nek	375
Buzsáky Ákos UEFA-kupa-győztes lett José Mourinho Portójában	375
Kolbe Ádám nagy napja	378
Ha a ciprusi nem gondolja meg magát	379
Névsorolvasás	380
A 2002–2003. évi Borsodi Liga (NB I) végeredménye	381
2003–2004	
Miután a DVSC visszavonta az óvást, bajnok lett a Ferencváros	383
A legjobban futballozó Gyorsvonat	387
Tököli: újabb kupadöntő, újabb gól	388
Először győzött a bajnok a pályán	389
Lothar Matthäus vezetésével legyőztük Kaiserslauternben a németeket	391
Szerény eredmények	397
A DVSC tavaszra is versenyben maradt	397
Győrben jártak a Bayern München világsztárjai	398
Fehér Miklóst gyászolta a világ	399
Másfél millió forintot csökkent a győzelem értéke	402
Névsorolvasás	403
A 2003–2004. évi Arany Ászok Liga (NB I) végeredménye	404
2004–2005	
Valóra vált a lokisták álma	406
Sándor Tamás és Tóth Norbert nagy idénye volt	410
A Matáv FC Sopron botrányos döntőben érte el a története legnagyobb sikerét	411
Matthäusnak nagyon ment a német kapitányok ellen	413
Jól rajtolt Róth Antal csapata	418
Az UEFA-kupa csoportkörében játszhatott a Fradi	418
Az albánok három magyarral játszva készültek a Ferencváros elleni meccsre	420
Tizenkét magyar a ciprusi élvonalban	420
Az MTK Budapest elvette a Loki koronáját	422
Névsorolvasás	423
A 2004–2005. évi Arany Ászok Liga (NB I) végeredménye	424
2005–2006	
Az Újpest odaajándékozta a bajnoki aranyat a Lokinak	426
Gera Zoltán Albert Flórián nyomdokaiba lépett	430
Megtört az átok!	431
<i>Az élvonal újonca</i>	432
Adott egy kis előnyt a Loki a Sopronnak	433
Ötven játékos egyetlen idény alatt – vége a Matthäus-érának	434
Németh Krisztiánék bemutatkoztak Európának	440
Hajdúsági Hajduk-verbék	441
A Feyenoord, a Getafe és az Ipswich is nálunk járt	443

A Real Madrid Puskás Ferencért játszott Budapesten	444
Korolovszky Gábor az első és a második helyezettnél is játszott Cipruson	445
<i>Zavadszky Gábor rejtélyes halála</i>	446
A REAC nyerte a csonka tornát	447
Névsorolvasás.....	448
Versenyben voltunk	449
A 2005–2006. évi Borsodi Liga végeredménye.....	450

2006–2007

Futballtörténelmet írt a DVSC-Teva	451
Sidibé a Borsodi Liga sztárja lett.....	455
Hárman az aranyból és az ezüstből is kaphattak volna	456
Kettős győzelmet aratott a Loki.....	457
Törökvilág Magyarországon	458
Németh és Dudás az Európa-válogatottban	465
Szégyen a Megyeri úton: 0-4 az FC Vaduz ellen	466
Meghajtották a tatárok a Zetét	467
<i>Az élvonal újonca</i>	467
Filkor Attila Figóék között játszott az Interben	468
„Átverték, átverték minket!”	470
A REAC lett a téli teremfutball uralkodója	471
<i>Elhunyt a leghíresebb magyar</i>	471
Névsorolvasás.....	472
A 2006–2007. évi Borsodi Liga végeredménye.....	473

2007–2008

A Sándor Károly Akadémia és Garami József közös bajnoki címe	475
Kantát ítélték a remekelő MTK legjobbjának.....	479
A visszavágó már feleslegesnek bizonyult	480
A Fehérvár neve került elsőnek a serlegre	482
A Loki példátlan hármasugrása	483
Világbajnokverés augusztusban, Európa-bajnok-verés májusban.....	483
Eb-bronzérmet szerzett az 1989-es „nagy generáció”	490
Alig akartak hinni a jereváni rádióknak.....	491
Nyolcvankét éves sztár mutatkozott be a Ferenvárosban.....	492
Őt kapusunk is védett a ciprusi élvonalban.....	492
Kassai Viktor részt vett az Európa-bajnokságon.....	495
Névsorolvasás.....	495
A 2007–2008. évi Soproni Liga végeredménye.....	497

2008–2009

Herczeg emelte újra trónra a korszak királyát	498
Itthon Rudolf Gergely, külföldön Juhász Roland volt a legjobb magyar	502
Légiósai eredményességéből élt a Budapest Honvéd	503
Tízmillió forintot veszített az NB II-es Pécsi Mecsek FC a döntőben	504
Az MTK használta ki jobban a megvilágosodást	505
Állandóságot hozott a Koeman-korszak.....	506
Botrányt kavará, nyolcgólos vereség a szerbek ellen.....	511
Roberto Carlos gólt rúgott az MTK-nak	513
Az Arsenal és a Milan járt nálunk	514
Szalai Ádámot a Real Madrid benevezte a BL-re	515
Kassai Viktor vezette az olimpiai döntőt.....	517
Névsorolvasás.....	518
<i>Az élvonal újonca</i>	519
A 2008–2009. évi Soproni Liga végeredménye.....	520

2009–2010

Verséggel is triplázott története legjobb szezonjában a DVSC-Teva	521
A DVSC nyerte a címeiket, a Videoton a díjakat.....	526
A Loki negyedik MK-győzelme,Csank negyedik veresége	528
Ez még hiányzott a DVSC kollekciójából	530
A Coulibalyval megerősített „Loki II” győzött	532
Minden rosszra fordult	532

Az első magyar vb-érmesek az Aranycsapat óta.....	538
Az Anfield Roadon a Liverpool és a Loki-ultrák győztek	540
A Fradi Dárdai Hertháját fogadta.....	544
Gera volt az Európa Liga-döntős Fulham sztárja	544
Vb-elődöntőt vezetett Kassaiék triója	547
Névsorolvasás.....	548
A 2009–2010. évi Soproni Liga végeredménye.....	550

2010–2011

A Videoton ült a trónra az újdonságok szezonjában	551
Dzsudzsák Balázs mindent megnyert, amit csak lehetett	555
A százéves KTE első nagy diadala	556
A Paks történetének legnagyobb sikere	557
A tiltakozó SZUD bojkottálta a döntőt	558
A kapitányváltás után javultak az eredmények	558
A házigazda törökök ellen három magyart is kiállítottak	563
A Loki szépen búcsúzott a Samp ellen.....	565
Nem az eredményeken volt a hangsúly.....	566
Ausztriában minden dobogóst erősített magyar játékos.....	566
Loki: ez még a pókernél is több volt!.....	568
Kassaiék vezették a Bajnokok Ligája döntőjét.....	569
Névsorolvasás.....	569
A 2010–2011. évi Monicomp Liga (NB I) végeredménye.....	571

2011–2012

Veretlenül nyerte meg a bajnokságot a DVSC-Teva.....	572
Taroltak a lokisták.....	576
A sírból hozta vissza a győzelmet a Loki.....	577
Egy idényen belül két trófeát nyert a Vidi a KTE ellen	579
Alves emberhátrányban lőtte a győztes gólt.....	580
Értekes győzelem a svédek ellen, de a pótszelejtező álom maradt.....	581
Pisont csapatát „kióvták” az EB-döntőből.....	586
Szabics Imre is lőtt gólt a Videotonnak	587
Tottiék ünnepelték a százéves Vasast	588
Vanczák Vilmos volt a Sion házi gólkirálya.....	589
Kassaiék súlyos hibája az Euro 2012-n	592
Névsorolvasás.....	593
A 2011–2012. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye.....	595

2012–2013

Tényleg utolsóból lesz az első!.....	596
A futballistáknál Huszti Szabolcs volt a nyerő	600
Coulibaly nélkül nem ment volna.....	601
Csillagos ötös a Fradinak	603
Bódi hősből bűnös lett	604
Az utolsó percben úszott el a románok elleni diadal.....	605
Paulo Sousa a főtáblára vitte a Videotont.....	610
Tornát nyert a Fradi a Dinamo Kijev és a Steaua előtt.....	611
Pedig legyőzték az Eb-ezüstig menetelő olaszokat.....	612
Mind a négy topligának volt magyar játékosa	613
Névsorolvasás.....	615
A 2012–2013. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye.....	617

2013–2014

A DVSC-Teva Adamo Coulibaly nélkül is visszaszerezte a trónt.....	618
Szakály Péter kapta a legtöbb elismerést	622
Tizenkét év után nyert ismét trófeát az Újpest	623
Szivics a zakóját pörgette	625
Tükörsima ETO-siker.....	625
<i>Az élvonal újoncai.....</i>	626
Összeomlás Bukarestben és Amszterdamban, majd jött a Pintér-korszak.....	627
<i>„A futballszerető emberek 10-20 éve át vannak verve”.....</i>	628
Óriási kontraszt: rekord és szégyenkezés.....	633

Győrben járt a Bayern München	634
Sáfár közel a negyvenhez remekelt	635
Négy vereség – sorozatban	637
Felemás eredmények	637
Névsorolvasás	638
A 2013–2014. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye	640

2014–2015

A Videoton lemásolta 2010–2011 történetét	642
Juhász Roland „nyert” az MLSZ-nél és a Nemzeti Sportnál is	646
A Fradi nagyon eláztatta a Videotont	647
A Ferencváros nyerte meg az utolsó kiírást	649
Szerzett gól nélkül is lehet kupát nyerni	650
Dárdai jött, látott – és reményt adott	651
Bouadla butaságát bánhatta a Loki	656
<i>Eb-meccssek lesznek Budapesten!</i>	657
A Chelsea nyitotta meg a Groupama Arénát	658
Dárdai Pál „újoncként” benn tartotta a Herthát	659
Egyetlen győzelem is vb-részvételt ért	662
<i>Csányi Sándor bekerült az európai futball vezető testületébe</i>	662
Mervó Bence lett a vb ezüstcipőse	663
Az elitkörben már nem ment a 17 éveseknek	664
Névsorolvasás	666
<i>Az élvonal újonca</i>	667
A 2014–2015. évi OTP Bank Liga (NB I) végeredménye	668

Portrék

Az East Side Ultras rajongott a soproniért (<i>Babos Gábor</i>)	672
Bajzi olykor a futballpályán is dzsúdózik (<i>Bajzát Péter</i>)	674
Róka, az Unión kívüli világ Bosmanja (<i>Balog Tibor</i>)	676
Fortuna nem szerette a sármos középhátvédet (<i>Bánfi János</i>)	678
Lobanovszkij katonája volt (<i>Bodnár László</i>)	680
A legokosabb bolti „vadló” (<i>Bogdán Ádám</i>)	683
A futball mellett metálzenét játszik (<i>Böör Zoltán</i>)	685
A nyugodt erő (<i>Csábi József</i>)	687
Ich bin ein Berliner (<i>Dárdai Pál</i>)	689
A sárréti bombázó (<i>Dombi Tibor</i>)	691
A legdrágább magyar futballista (<i>Dzsudzsák Balázs</i>)	694
Hatalmas Egér (<i>Egressy Gábor</i>)	697
Mindkét Koemannak a játékos volt (<i>Fehér Csaba</i>)	699
Guimarãesben érte utol a végzete (<i>Fehér Miklós</i>)	701
Gerzson többször is legyőzte önmagát (<i>Gera Zoltán</i>)	703
A Bundesliga legfiatalabb magyarja volt (<i>Hajnal Tamás</i>)	706
A Hapoellel megverte a Chelsea-t és a Milant (<i>Halmi Gábor</i>)	708
A kis Cucu, avagy egy igazi iker-siker (<i>Halmosi Péter</i>)	710
„Voltam olyan tehetséges, mint Inzaghi” (<i>Horváth Ferenc</i>)	712
Az önmagát száműző különc (<i>Husztai Szabolcs</i>)	715
Az Illés szekerén (<i>Illés Béla</i>)	717
Három csapattal hétszeres bajnok a védők csúcstartója (<i>Juhász Roland</i>)	720
Régi vágású karmester (<i>Kanta József</i>)	723
Az elnyúlhatetlen Fater (<i>Keller József</i>)	725
A magyar futball Királya (<i>Király Gábor</i>)	727
Ötször volt bajnok, ötször válogatott (<i>Kiss Zoltán</i>)	730
A tatabányai Edström (<i>Klausz László</i>)	732
Kárpátalja magyar ezüstcipőse (<i>Koman Vladimír</i>)	734
A szorgalmas éremgyűjtő (<i>Komlósi Ádám</i>)	736
Még mindig jár Kancsó a kútra (<i>Korsós Attila</i>)	738

Magyar csúcstartó lett a Bajnokok Ligájában (<i>Korsós György</i>)	740
Tizennyolc évesen belőtte élete legfontosabb gólját (<i>Kovács Ervin</i>)	742
És Kovács Zoli lőtt egy gólt (<i>Kovács Zoltán</i>)	744
115 év rekordere a mezőnyjátékosok között (<i>Kuttor Attila</i>)	747
Achilles legyőzte (<i>Limperger Zsolt</i>)	749
Még Sárosi doktort is megelőzte (<i>Lipcsei Péter</i>)	751
A Bundesliga egyetlen magyar duplázója (<i>Lisztes Krisztián</i>)	754
Emil és a detektívek (<i>Lőrincz Emil</i>)	757
A mi Jogink (<i>Lów Zsolt</i>)	759
Cannes-ban segítette az ifjú Patrick Vieirát (<i>Márton Gábor</i>)	761
Vele nem bukott meccset a válogatott (<i>Mészáros Norbert</i>)	763
1994-ben jobb volt, mint Klinsmann, Scifo, Weah vagy Abedi Pelé (<i>Mészöly Géza</i>)	765
A nagybányai iskola képviselője (<i>Vasile Miriuță</i>)	767
Móninak csak az arany hiányzik (<i>Mónos Tamás</i>)	769
A legnagyobb váci futballista (<i>Nagy Tibor</i>)	771
A XXI. század rekordere az NB I-ben (<i>Nemanja Nikolics</i>)	773
Világklasszis lehetett volna, vb-döntősök előzték meg (<i>Petry Zsolt</i>)	775
Olyan, mint a kitörni készülő vulkán (<i>Pintér Attila</i>)	777
Megénekelte királyát a Honvéd-tábor (<i>Pisont István</i>)	780
A Felvidék legjobb magyar csatára (<i>Priskin Tamás</i>)	783
Bölöni László felfedezette (<i>Rudolf Gergely</i>)	785
A Nagyerdő nagyhercege (<i>Sándor Tamás</i>)	787
Mesterhármast szerzett középhátvédként (<i>Sebők Vilmos</i>)	790
A Fradi utolsó kettese (<i>Simon Tibor</i>)	792
A Man United ellen játszotta élete meccsét (<i>Szabics Imre</i>)	794
Senki sem nyert nála több Magyar Kupát (<i>Szekeres Tamás</i>)	797
Két csapattal is járt a Bajnokok Ligájában (<i>Telek András</i>)	799
Air Sándor (<i>Torghelle Sándor</i>)	801
Külföldön sikeresebb volt, mint idehaza (<i>Torma Gábor</i>)	803
Határtalan gólképesség – határokon belül (<i>Tököli Attila</i>)	805
A budapesti Vinnie Jones (<i>Urbán Flórián</i>)	808
A sioni Puyol (<i>Vanczák Vilmos</i>)	811
Debrecen válogatottsági rekordere (<i>Varga József</i>)	813
Egy igazán színes egyéniség (<i>Véber György</i>)	815
Az abszolút csúcstartó (<i>Végh Zoltán</i>)	817
Ki feledhetné a Grasshoppersnek lőtt góljait? (<i>Vincze Ottó</i>)	819
Irodalomjegyzék	821

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE